РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга перша

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК
МІСТО НВ 2004

ББК 63.3 (4 УКР)
Р 31

Том «Реабілітовані історією. Івано-Франківська область» містить матеріали про політичний терор в Івано-Франківській області під час комуно-московського режиму (1939—1941, 1944—1991). Це видання — данина шани жертвам найжорстокішої державно-політичної системи, борцям за волю й незалежність України. Воно служитиме джерелом досліджень для тих, кому не байдужа достовірна історія України, зокрема Прикарпаття, сприятиме відновленню історичної справедливості, стане своєрідною засторогою тим, хто прагне повернути назад колесо історії.

У першій книзі подані передмова, копії архівних документів про репресії, спогади репресованих, нариси про жертви терору й короткі біографічні довідки про реабілітованих (від А до К).

Упорядник, автор передмови
Лук'ян Вардзарук

Рецензенти
Олександр Лисенко, доктор історичних наук, професор,
Борис Савчук, доктор історичних наук, професор,
Володимир Сергійчук, доктор історичних наук, професор

ISBN 966-8090-64-0
ISBN 966-8090-63-2 (кн. 1)

© Л. Вардзарук. Упорядкування, передмова, 2004
© Науково-редакційний відділ «Реабілітовані історією» при Івано-Франківській облдержадміністрації, 2004

ВІД ОБЛАСНОЇ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ

У 1992 році Кабінет Міністрів України видав постанову про створення при обласних державних адміністраціях редакційних відділів, які готували б матеріали про жертви репресій в областях для 27-томного видання «Реабілітовані історією». Науково-редакційний відділ при Івано-Франківській облдержадміністрації почав діяти лише 1995 року. Він перший в Україні видав у 2000—2003 роках п'ять томів «Реабілітовані історією. Івано-Франківська область» про політичні репресії під час панування комуністичного тоталітарного режиму. Це видання унікальне й не має аналогів в Україні.

На основі п'ятитомника підготовлено дві книги цього тому. Вміщені тут матеріали, зокрема розділу «Мовою документів», відтворюють на базі архівних джерел історичну правду про події на Прикарпатті після приходу сюди Червоної армії, правду, яка десятиліттями була державною таємницею.

Основу тому становлять подані в алфавітному порядку короткі біографічні довідки про засуджених, складені на підставі судових справ, що зберігаються в архіві управління СБУ в Івано-Франківській області (архівні справи на осіб, яких засудили особливі наради при НКВС — МВС і НКДБ — МДБ в Москві, управління СБУ передало Державному архіву Івано-Франківської області).

Довідки, як правило, містять такі відомості: прізвище, ім'я, по батькові, рік і місце народження, національність, освіта, місце проживання до арешту, соціальний стан, дата арешту, звинувачення, дата засудження, зміст вироку, а також дата реабілітації та номер архівної справи. У багатьох довідках вказана також дата загибелі в'язня. На жаль, в архівних справах **нема даних про всіх загиблих** в ув'язненні.

Тут подано короткі біографічні довідки про 19 069 жертв півстолітнього панування злочинного режиму на Івано-Франківщині. За малослівними відомостями про репресованих криється трагічна доля членів ОУН, вояків УПА, їхніх помічників, симпатиків, а також людей, які не чинили спротиву режимові.

У першій книзі, крім передмови, де також уміщені відомості про наслідки репресій, опубліковані архівні документи, ілюстративні матеріали, спогади репресованих і нариси про них та біографічні довідки про реабілітованих (від А до К).

Друга книга містить біографічні довідки про реабілітованих (від Л до Я), перелік місць поховання й перепоховання жертв репресій, а також відомості про тих, кого знищили каральніні органи під час облав та інших терористичних акцій. Як додатки подано статті Кримінального кодексу УРСР, що за ними судили людей, про яких ідеться в цьому виданні; інформацію «Доля червоноармійців»; відомості про кількість репресованих (тільки реабілітованих) за населеними пунктами й роками, про наслідки репресій в районах області та покажчики.

У виданні подано матеріали далеко не про всіх мешканців Івано-Франківщини, які стали жертвами комунізму. Нема тут інформації про осіб, що загинули у в'язниці до суду та засуджених (а їх майже сім тисяч), які поки що не реабілітовані, бо Закон «Про реабілітацію політичних жертв в Україні» від 17 квітня 1991 року цих людей і досі кваліфікує як зрадників батьківщини. Не ввійшли до цього видання й прізвища тих наших краян, які були заарештовані й засуджені поза межами Івано-Франківщини, а також інформація про понад 54 тисячі депортованих, архівні справи яких містяться в обласному управлінні МВС і для працівників науково-редакційного відділу недоступні.

* * *

У цьому виданні надруковані відомості про людей, які пройшли крізь пекло радянських тюрем і концтаборів. Вічними свідками злочинів комуністичної партії, її людиноненависницької ідеології перед українським народом, зокрема перед жителями Івано-Франківщини, є Дем'янів Лаз, яблунівські криниці, могили похованих і перепохованих у Косові, Космачі, Надвірній, Бурштині, Печеніжині, Грабівцях, Курові...

Книги тому «Реабілітовані історією. Івано-Франківська область» не лише викривають тоталітарний режим, котрий чинив лютий терор у нашому краю, а й воскрешають із забуття імена учасників боротьби за волю, яких замордувала й кому скалічила життя жорстока політична система.

Пропоноване видання — це також докір тим, хто звинувачує в усіх нинішніх негараздах нашу державну незалежність, пересторога українцям, аби вони знали, що може чекати їх у новому «союзі», якої привабливої назви не намагалися б надати йому апологети нового єднання. Це застерога сучасному й майбутнім поколінням: **те, що творилося в нас, у Галичині, впродовж півстоліття, ніколи не має повторитися!**

* * *

У деяких прізвищах розділу «Довідки про репресованих» можуть бути неточності, оскільки ці прізвища взяті зі справ, що їх заводили на репресованих слідчі, які не дуже дбали про точність своїх записів, вели протоколи в основному російською мовою, а працівники відділу «Реабілітовані історією» не мали змоги перевірити достовірність цих записів. Можливі також неточності в датах народження, а найбільше — у звинуваченнях, оскільки зізнання арештантів слідчі вибивали найжорстокішими й найбрутальнішими методами, щоб зафіксувати в протоколі бажану, часто неправдиву, інформацію, а відтак змусити змордовану жертву підписати сфальшований документ. Тож звинувачення завше були такі, щоб за ними можна було якнайжорстокіше покарати здебільшого безневинних людей, і таким чином залякати тих, що на волі, аби змусити їх не підтримувати ОУН й УПА. Та й самі слідчі, як і весь карально-репресивний апарат комуністичної держави, були тільки інструментом у руках КПРС, що допомагав зберігати тоталітарний режим, який вона створила.

Назви населених пунктів подані за адміністративно-територіальним поділом Івано-Франківської області станом на 1 січня 1997 року. Місто Івано-Франківськ одержало цю назву 9 листопада 1962 року. Від 1662 до 3 грудня 1939 року воно називалося Станиславів, а від 4 грудня 1939 — Станіслав. Тому назви установ подаються так, як вони називалися на той час, про який ідеться в тексті.

Матеріали для цього видання в різний час готували працівники науково-редакційного відділу «Реабілітовані історією» при облдержадміністрації: **Наталія Боднарчук, Лук'ян Вардзарук, Ольга Зінько, Марія Івасишин, Людмила Колісник, Дарія Мартищук, Михайло Миронюк, Василь і Марія Рудковські, Петро Суш, Наталія Терешко, Ірина Шалкітене, Леся Шуй, Ірина Шумада.**

Лук'ян Вардзарук,
секретар обласної редакційної колегії,
завідувач науково-редакційного відділу «Реабілітовані історією»
при Івано-Франківській облдержадміністрації

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

АД — артилерійська дивізія
АЗСП — армійський запасний стрілецький полк
АК — Армія Крайова
АП — артилерійський полк
АПГ — армійський польовий госпіталь
АР — автономна республіка
арк. — аркуш
АТБ — авіатехнічний батальйон
АТД — авіатехнічний дивізіон
АТП — автотранспортний полк
БАО — батальйон аеродромного обслуговування
БМУЇ будівельно-монтажне управління
БУНД — Загальний єврейський робітничий союз *(з єврейської мови)*
БУР — барак посиленого режиму *(з російської мови)*
ВББ — відділ боротьби з бандитизмом
ВГ — військовий госпіталь
ВКП(б) — Всесоюзна комуністична партія (більшовиків)
ВЛКСМ — Всесоюзна ленінська комуністична спілка молоді
в. о. — виконуючий обов'язки
ВОС — військово-обліковий стіл при сільських радах
ВПЖ — військово-польова жандармерія
ВРП — відділ робітничого постачання
ВТР — виправно-трудові роботи
ВТТ — виправно-трудовий табір
в т. ч. — в тому числі
ВУЗ — вищий учбовий заклад
в/ч — військова частина
ВЧК — Всеросійська надзвичайна комісія *(з російської мови)*
г. — гора
ГАБ — гаубично-артилерійська бригада
ГАП — гаубично-артилерійський полк
ГОГП — група охорони громадського порядку
год. — година
ГПУ — Державне політичне управління *(з російської мови)*
гр., гр-н — громадянин
ГУББ — Головне управління боротьби з бандитизмом
ГУЛАГ — Головне управління таборів *(з російської мови)*
гестапо (Gestapo) — таємна державна поліція *(з німецької мови)*
ДАІФО — Державний архів Івано-Франківської області
діал. — діалект
дільн. — дільничний
ДОСААФ — Добровільне товариство сприяння армії, авіації і флоту *(з російської мови)*
зав. — завідувач
ЗАП — запасний артилерійський полк
ЗВЗ (ZWZ) — Союз збройної боротьби *(з польської мови)*
ЗКП (ZKP) — Союз польських залізничників *(з польської мови)*
ЗОО (ZOO) — Союз захисту вітчизни *(з польської мови)*
ЗСД — запасна стрілецька дивізія
ЗСП — запасний стрілецький полк
ЗУМО — Західно-українське мистецьке об'єднання
ім. — імені
ІНО — інститут націоналістичної освіти
КВП (KWP) — Комітет польського війська *(з польської мови)*
кг — кілограм
КГБ — Комітет державної безпеки (КДБ) *(з російської мови)*
КЕЧ — комунально-експлуатаційна частина
КК — карний кодекс
КП(б)У — Комуністична партія (більшовиків) України
КПВ (KPW) — Військова залізнична підготовка *(з польської мови)*
КПЗ — камера попереднього ув'язнення *(з російської мови)*
КПК — карно-процесуальний кодекс
КПСС — Комуністична партія Радянського Союзу *(з російської мови)*
крб. — карбованець
КТР — каторжно-трудові роботи
ЛКСМУ — Ленінська комуністична спілка молоді України
ЛОП (LOP) — Ліга протиповітряної оборони *(з польської мови)*
ЛФТ — легка фізична праця (з російської мови)
м. — місто
МВД — Міністерство внутрішніх справ (МВС) *(з російської мови)*
МГБ — Міністерство державної безпеки (МДБ) *(з російської мови)*
МСП — мотострілецький полк
МТС — машинно-тракторна станція
НВРО — Народно-визвольна революційна організація
НКВД — Народний комісаріат внутрішніх справ (НКВС) *(з російської мови)*
НКГБ — Народний комісаріат державної безпеки (НКДБ) *(з російської мови)*
НОВ (NOW) — Народна військова організація *(з польської мови)*
н. п. — населений пункт
НСД — навчальна стрілецька дивізія
НСП — навчальний стрілецький полк
о. — отець
ОББ — окремий будівельний батальйон
ОБЗВУ — Організація боротьби за визволення України
облвно — обласний відділ народної освіти
ОВО — особливий військовий округ

ОГПУ — Об'єднане державне політичне управління (ОДПУ) *(з російської мови)*
ОЗН (OZN) — Партія народного об'єднання *(з польської мови)*
ОМСБ — окремий медико-санітарний батальйон
ОНОКС — Організація народної оборони «Карпатська січ»
оп. — опис
ОПВУ — Об'єднана партія визволення України
ОПУС — Об'єднання праці українських студентів
ОС — особлива нарада *(з російської мови)*
ос. — особа
ОСБ — окрема стрілецька бриґада
ОСК — особливий стрілецький корпус
ОУН — Організація Українських Націоналістів
ОУН (м) — ОУН мельниківського сирямування
п. — пан
ПДД — повітряно-десантна дивізія
ПОВ (POW) — Польська військова оборона *(з польської мови)*
ПОУС — Підпільна організація українських студентів
ППО — протиповітряна оборона
ППС — Польська партія соціалістів
ПРЗ — паровозоремонтний завод
прим. — примітка
РАБ — район авіаційного базування
РВ — районний відділ
РВА — Радянська військова адміністрація
РВК — районний військовий комісаріат
РВМ — районний відділ міліції
РК — районний комітет
р. н. — рік народження
РОА — Російська визвольна армія *(з російської мови)*
РПЦ — Російська Православна Церква
рр. — роки
РРФСР — Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка
РСС — районна споживча спілка
С. — сторінка
с. — село
СБ — Служба безпеки
СБУ — Служба безпеки України
СД — стрілецька дивізія
СК — стрілецький корпус
сл. — славний
«Смерш» — «смерть шпіонам» — військова контрозвідка
СНД — Співдружність незалежних держав
СНПН — Спілка націоналістів поневолених націй
СП — стрілецький полк
спр. — справа
СССР — Союз Радянських Соціалістичних Республік (СРСР) *(з російської мови)*
СС (SS) — «охорона залів» *(з німецької мови)* — відбірні частини німецької армії
сс — цілком таємно (з російської мови)
ССТ — сільське споживче товариство
ст. — стаття
стар. — старший
СУМ — Спілка української молоді
СШ — середня школа
с-ще — селище
т., тов. — товариш
ТА — танкова армія
ТД — танкова дивізія
ТЕЦ — теплоелектроцентраль
ТОМ — Таємна організація молоді
ТОП — Товариство оборони поляків
ТП — танковий полк
ТШЛ (TSZL) — Товариство народної школи *(з польської мови)*
УББ — Управління боротьби з бандитизмом
УГА — Українська Галицька Армія
УГВР — Українська Головна Визвольна Рада
УГКЦ — Українська Греко-Католицька Церква
УДВ — Українське державне видавництво
УДК — Український допомоговий комітет
УЛТ — Українське літературне товариство
УМТНВ — Українські майбутні творці нової Вкраїни
УНДО — Українське народно-демократичне об'єднання
УНК — Український національний комітет
УНО — Українське національне об'єднання
УНР — Українська Народна Республіка
УНС — Українська національна самооборона
УНФ — Український національний фронт
УОТ — Українське освітнє товариство
УПА — Українська Повстанська Армія
УПТ — Українське просвітницьке товариство
УРСРЇ Українська Радянська Соціалістична Республіка
УСРР — Українська соціал-радикальна партія
УЦК — Український Центральний Комітет
УЧХ — Український Червоний Хрест
УШОСДОР — управління шосейних доріг
ф. — фонд
ФЗН — фабрично-заводське навчання
ФЗСП — фронтовий запасний стрілецький полк
ФНЄ — Фронт національної єдості
хв. — хвилина
ц — центнер
ЦАМОРФ — Центральний архів Міністерства оборони Російської федерації
ЦДАГОУ — Центральний державний архів громадських організацій України
ЦК — центральний комітет
ц. р. — цього року
ШІЗО — штрафний ізолятор
шт. — штука

Розділ 1

ЇХНЯ ЗБРОЯ — ТЕРОР, ЖОРСТОКІСТЬ, ПІДСТУПНІСТЬ

Отак і ви прочитайте!
Щоб не сонним снились
Всі неправди, щоб розкрились
Високі могили
Перед вашими очима,
Щоб ви розпитали
Мучеників: кого, коли,
За що розпинали!

Тарас Шевченко

Це ж треба мати сатанинський намір,
Чаїть в собі невиліковний сказ,
Щоб тяжко так знущатися над нами
Та ще й у всьому звинуватить нас.

Ліна Костенко

Двадцять третього серпня 1939 року в Москві сталася подія, яка на цілих шість років втягла світ у кривaву, не бачену за всю історію людства своїми руйнівними масштабами і числом людських жертв Другу світову війну. Німеччина і СРСР підписали документ із цілком мирною й досить нейтральною назвою «Договір про ненапад між Німеччиною і Радянським Союзом», який газета «Правда» 24 серпня назвала документом надзвичайно важливого значення, що «відображає послідовну мирну політику Радянського Союзу».[1] Підписаний того ж дня таємний додатковий протокол свідчить про цілком протилежне. У ньому однозначно написано, що «представники обидвох Сторін обговорили в суворо конфіденційних розмовах питання про розмежування сфер впливу в Східній Європі... Ці розмови привели до згоди в такому:

1. У разі територіальних і політичних змін в областях, що належать прибалтійським державам (Фінляндії, Естонії, Латвії, Литві), північний кордон Литви стане лінією, що поділятиме впливи Німеччини й СРСР...

2. У разі територіальних і політичних змін в областях, що належать польській державі, сфери впливу Німеччини й СРСР будуть розмежовані по лінії рік Нарев, Вісла і Сян».[2]

Першого вересня 1939 року Німеччина напала на Польщу. СРСР поки що зволікав. Міністр закордонних справ Німеччини 15 вересня посилає телеграму послові в Москві Шуленбургові, в якій просить негайно передати Молотову (народному комісарові закордонних справ СРСР), «...якщо не буде розпочата російська інтервенція, неминуче постане питання про те, чи не створиться в районі, що прилягає на схід від німецької зони впливу (у Західній Україні й Західній Білорусії — *Л. В.)*, «політичний вакуум...» та що без такої інтервенції Радянського Союзу можуть виникнути умови для формування **нових держав**» (підкреслення наше — *Л. В.*).[3]

Сімнадцятого вересня вранці радянський уряд вручив ноту польському послові в Москві, де повідомив, що «дав розпорядження Головному командуванню Червоної армії дати наказ військам перейти кордон і взяти під свій захист життя і майно населення Західної України й Західної Білорусії».[4] Як покажуть подальші події, вони й справді візьмуть і майно, і життя населення... лишень не під захист.

Уже в перші місяці після встановлення радянської влади на всій території краю запанував нечуваний тут досі терор. Насильство стає основним інструментом реалізації державної політики: заборона всіх політичних партій, розпуск культурно-освітніх, молодіжно-спортивних, господарських товариств («Просвіта», «Союз українок», «Сільський господар», «Луг»): ліквідація приватних шкіл, комерційних установ («Рідна школа», «Центросоюз», «Маслосоюз»); закриття редакцій усіх газет, журналів, загарбання їхнього майна й арешт їхніх керівників.

Нова влада заповзялася «очищати» наш край від «ворогів народу» — національно свідомих українців, учених — їх арештували й судили, а їхні родини, як і родини так званих куркулів, а насправді найдосвідченіших, найпрацьовитіших хліборобів, висилали до Сибіру. Перша така масова депортація була проведена 10 лютого 1940 року. Під час неї виселено 9083 особи.[5] Подальші акції здійснювалися щомісяця, а вночі з 28 на 29 червня депортували 2519 осіб, із них 82 заарештували.[6]

Судили людей за їхню діяльність під час польської займанщини, а приписували їм (інтелігенції, членам ОУН, «Просвіти» та інших культурно-громадських організацій) нічим не підтверджену «ворожу» діяльність проти Радянського Союзу.

---

[1] СССР-Германия. 1939. Документы и материалы о советско-германских отношениях с апреля по октябрь 1939 г. — Vilnius: Mokslas, 1989. — С. 64.

[2] Там же. — С. 62.

[3] Там же. — С. 92.

[4] Там же. — С. 96.

[5] Іван Білас. Репресивно-каральна система в Україні. 1917—1953. Суспільно-політичний та історико-правовий аналіз: У 2 кн. — Кн. 1. — К.: Либідь — Військо України, 1994. — С. 153.

[6] Там же. — Кн. 2. — С. 156.

Щоб уникнути арешту, люди тікали за кордон: до Угорщини, Румунії й Польщі, яка була тоді під німецькою окупацією. Але не всім це вдавалося — багатьох утікачів виловлювали радянські прикордонники. Їх судили, як порушників кордону.

Із початком німецько-польської війни чоловіків до 40 років мобілізували на фронт. Частина з них потрапила до німецького полону. Декому вдалося втекти й повернутися додому. Але тут їх чекала кара за той же нелеґальний перехід кордону (15132).[7]

У 1939 році з надією на краще життя в Радянській Україні поверталися й наші краяни з Буковини, яка тоді була в складі Румунії. Їх теж судили за тим же звинуваченням (14547 П, 15149 П).

Тоді ж репресували польських офіцерів і керівників польських державних установ. Суддів і комендантів поліції розстрілювали «за ведення боротьби проти комуністичного руху в області» (14116 П, 13388 П, 15070 П).

* * *

Основний удар радянська влада спрямували проти Організації Українських Націоналістів, оскільки це була єдина державотворча сила в Західній Україні, яка могла чинити їй серйозний опір. Та й сама ідеологія українського націоналізму, наріжним каменем якої було розкріпачення поневолених націй і створення їхніх незалежних держав, діаметрально протилежна ідеології комуністичній, яка на перший план ставила знищення («злиття») націй через так звану світову революцію, завоювання нових держав вільних націй. Уже перший пункт Декалога українського націоналіста «Здобудеш Українську Державу або загинеш у боротьбі за Неї» в разі здійснення його першої половини нанівець зводив імперські плани комуністичної Москви. Тому вона воліла і все робила для того, щоб згинув кожен, хто прагне збудувати таку державу. Ось відомості лише про деякі групові арешти членів ОУН:

Номер архівної справи	Кількість засуджен.	Із них розстріл.	Населені пункти	Райони
11515 П	12	6	Видинів, Любківці, Орелець, Прутівка	Снятинський
12419 П	24	7	Дятьківці, Іванівці, Кийданці, Княждвір, Раківчик, Товмачик	Коломийський
13517 П	14	7	Старі Кути, Тюдів	Косівський
13602 П	34	11	Будилів, Завалля, Потічок, Снятин	Снятинський
13784 П	30	12	Джурів, Драгасимів, Залуччя, Княже, Новоселиця, Попельники, Тростянець, Тучапи	Снятинський
13791 П	16	9	Белелуя, Красноставці, Підвисоке, Стецева, Русів	Снятинський
14701 П	26	9	Косів, Рожнів	Косівський
14743	14	6	Великий Ключів, Ковалівка, Стопчатів	Коломийський Косівський
32058	48	14	Вільшаниця, Милування, Рошнів	Тисменицький

[7] У дужках поданий номер справи архіву СБУ в Івано-Франківській області, з якої взято інформацію.

Тоді енкаведистам удалося натрапити на слід деяких підрайонних проводів ОУН. Керівників усіх ланок проводу, а також інформаторів засуджували до розстрілу, інших членів Організації — на 10—15 років ув'язнення. Це були нечувані на ті часи для прикарпатців терміни. З засуджених в ті роки майже ніхто не повернувся. Трагічна доля спіткала усі верстви населення. Наприклад, за груповою справою № 14701 П проходили робітники різних професій (столяри, різьбярі, кравці, шевці), за іншими — здебільшого селяни.

У грудні 1939-го на обласній нараді секретарів райкомів КП(б)У відзначалося, що всі націоналісти перейшли в підпілля, а інші партії й товариства об'єднались і працюють єдиним фронтом проти більшовизму.[8]

Прислужилася до репресій і комуністична партія Західної України, яка передавала в СРСР інформацію про діяльність ОУН, УСРП, «Просвіти» й інших організацій. Та це не врятувало місцевих комуністів від розправи. Багатьох із них звинуватили в антирадянській пропаганді та в конфідентстві, тобто в співпраці з польською поліцією (350 П).

* * *

Як тільки почалася 22 червня 1941 року німецько-радянська війна, НКВД СССР розпорядився евакуювати всіх в'язнів із тюрем західних областей України. Але для цього потрібен був транспорт. Лише, щоб вивезти арештантів зі Станіслава, треба було 70 вагонів, із Коломиї — 15, із Печеніжина — три.[9] А тюрми, заповнені політв'язнями, були в усіх містах області. Оскільки фронт швидко наближався, а вагони потрібні були для евакуації важливих для імперії об'єктів, кримінальних злочинців випустили на волю, а трупами політичних в'язнів заповнили катівні НКВД. Лише в Дем'яновому Лазі, поблизу обласного центру, під час розкопок 1989 року було виявлено останки 524 замордованих. В архівних справах, заведених тоді на них слідчими, вже в шістдесятих роках минулого століття дописали: «Подальша доля невідома. Справу припинено». Насправді **доля цих людей відома: їх знищили.** У доповідній записці про евакуацію в'язниць західних областей СРСР, зокрема Станіславщини, написано: «Із трьох тюрем м. Станіслава, Коломиї і Печеніжина етаповано 1376 в'язнів. У тюрмі м. Станіслава залишилося 647 в'язнів, в основному з числа звинувачених за побутові злочини. Решта в'язнів розстріляна і звільнена».[10] А у зведенні про хід евакуації ув'язнених (19 серпня 1941) доповнено відомості про цю злочинну акцію: «Із тюрми м. Станіслава звільнено 295, **розстріляно 1000,** залишилося 647 й етаповано 945, з яких проїхало через Харків на Златоуст 357 в'язнів».[11]

У жовтні 1940 та в квітні 1941 років на дійсну військову службу до Червоної армії із західних областей України призвали чоловіків 1917—1919 років народження. Та на початку німецько-радянської війни їх вивезли як військовополонених у табори вглиб Росії.

Лютував терор у війську. На початку війни досить було червоноармійцеві прохопитися словом зневіри в перемогу над німцями, як його заарештовували, і військовий трибунал виносив вирок: за антирадянську пропаганду — розстріл. Улітку 1941-го були розстріляні дванадцять червоноармійців зі Станіславщини (4985 П, 14985 П, 15429 П, 15446 П, 15449 П, 15450 П, 15456 П, 15454 П, 15656 П, 15657 П, 15708 П). Такі чистки від «антирадянських проявів» серед червоноармійців тривали й упродовж 1942 року (15432 П, 15435 П, 15453 П, 15457 П, 15470 П, 15541 П, 15686 П, 15872 П). Судили і без усякої причини, за вигаданим звинуваченням: «мав намір перейти на бік ворога». Вирок той же — розстріл (15425 П, 15428 П), рідше — тривалий термін ув'язнення (15653 П, 15708 П), де засуджені не витримували нелюдських умов і гинули (15700 П,15701 П, 15702 П, 15874 П).

А ще судили галичан за причетність до вигаданої «контрреволюційної організації». За таким звинуваченням 10 липня 1941 року в місті Рибниці (Молдова) були заарештовані, а восьмого серпня розстріляні 12 військовиків 7-го механічного понтонно-мостового батальйону (37121).

Карали навіть червоноармійців зі східних областей України, які 1940—1941 років перебували в західних областях на господарських роботах, за правдиву розповідь про життя в цьому краї, що теж вважалося ворожою агітацією (15687). Невинних, але національно свідомих українців роз-

---

[8] ДАІФО: Ф. П-1. — Оп.1. — Спр. 5. — Арк. 39.

[9] Іван Білас. Репресовно-каральна система в Україні... Кн. 2. — С. 223.

[10] Там же. — С. 268.

[11] Там же. — С. 268.

стрілювали і без слідства. Наприклад: 07.07.41 заарештували, а наступного дня розстріляли Дмитра Луканюка з села Замулинці буцімто за те, що мав завдання збирати дані про військові об'єкти в Городенці, хоч таких об'єктів у місті взагалі не було (15539 П).

Щоб замести сліди своєї злочинної діяльності, спецслужби вдавалися до фальсифікації. У трьохтомному виданні «Книга пам'яті України. Івано-Франківська область» (том 1. — Львів: Каменяр, 1998; том 2. — Львів: Каменяр, 2001; том 3. — Львів: Каменяр, 2003) ми виявили низку прізвищ військовослужбовців Червоної армії з Івано-Франківщини, про яких написано, що вони пропали безвісти, померли від ран чи загинули в бою, а насправді були репресовані: одних розстріляли, другі загинули в ув'язненні, третіх — «подальша доля невідома».

У згаданому виданні подана фальшива інформація про загибель 108 військовиків, із них: м. Івано-Франківськ — 1 особа, Богородчанський район — 12, Верховинський — 2, Галицький — 6, Городенківський — 8, Долинський — 6, Калуський — 1, Коломийський — 17, Косівський — 5, Надвірнянський — 5, Рогатинський — 3, Рожнятівський — 3, Снятинський — 28, Тисменицький — 10, Тлумацький — 1.

Упорядники цих книг користувалися архівними джерелами, в основному ЦАМОРФ, і, на жаль, не звірили їхньої достовірності з наявними матеріалами в науково-редакційному відділі «Реабілітовані історією», взятими з архіву СБУ в Івано-Франківській області.

Правдиву інформацію про долю цих військовиків подано в «Додатках» до другої книги тому «Реабілітовані історією. Івано-Франківська область».

* * *

Тридцятого червня 1941 року у Львові було прийнято Акт відновлення Української Держави. У ньому, зокрема, сказано: «Волею Українського Народу Організація Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери проголошує відновлення Української Держави, за яку поклали свої голови цілі покоління найкращих синів України».[12] Відразу ж після проголошення цього Акту в містах і селах, де були підготовлені люди, ОУН створила українські національні комітети, які формували місцеву українську владу. У 1944 році комуністична влада багатьох членів цих комітетів ув'язнила, а їхніх керівників розстріляла.

Незалежний уряд в Україні був створений всупереч німецькій владі, а тому за відмову відкликати проголошений Акт уже п'ятого липня були заарештовані Степан Бандера й інші члени Національного комітету, Уряд на чолі з Ярославом Стецьком.

На початку липня 1941-го за вказівкою Організації в селах була створена українська поліція. Та діяла вона недовго і після арештів керівників ОУН та ліквідації самостійності України перестала існувати.

У вересні німецька влада сформувала нову поліцію, де, крім німців і поляків, служили й українці, з якими ОУН, а від 1942 року й УПА, підтримували зв'язок. Більшість українських поліціянтів згодом поповнили повстанські лави. Тих, хто не пішов у партизани або не емігрував, згодом репресували органи радянської влади. Їм інкримінували «активну участь у відправленні населення на каторжні роботи до Німеччини» (9093 П). За цим звинуваченням судили навіть тих, хто служив у поліції лише влітку 1941 року, коли до Німеччини ще нікого не висилали. А щоб звинувачення (а значить і вирок) підігнати під політичну статтю, слідчий дописував у протоколі допиту: «Збирав продукти для УПА», хоч її тоді теж ще не було.

На початку німецької окупації краю ОУН легалізувалася. Цим скористалися як гестапо, так і агентура НКГБ, зафіксувавши багатьох членів Організації, щоб згодом учинити над ними розправу.

* * *

Перші збройні українські групи для боротьби проти німецької поліції, де переважно порядкували поляки, які знущалися з українського населення, з'явилися навесні 1942-го на Поліссі й Волині.

Восени 1942-го тут із партизанських загонів, які організувала ОУН, була створена Українська Повстанська Армія для оборони українського населення від терору гітлерівців, радянських партизанів та польських шовіністів..

---

[12] Володимир Косик. Україна й Німеччина у Другій світовій війні. — Париж — Нью-Йорк — Львів, 1993. — С. 504.

До створення УПА при повітових проводах ОУН були військовики, які підпільно навчали членів Організації військової справи. На виявлених таких військовиків 1944-го чекав розстріл (14705 П).

У Чорному лісі, розташованому на території Тисменицького, Калуського й Богородчанського районів, під час німецької займанщини був сформований і боровся проти наїзників один із перших повстанських загонів, що став основою куреня, який згодом становив основну потугу тактичного відтинку № 22 «Чорний ліс» (командир — Василь Андрусяк, псевда — Різун, Ґрегіт). Курінь цей був чималою загрозою для ворогів. Недарма біля доріг, що вели від окружного міста Станіслава до сіл на околиці Чорного лісу, стояли знаки з написом німецькою мовою: Gefahr! Partisanen![13]

У вересні 43-го у спеціальному повідомленні начальникові Центрального штабу партизанського руху в Москві штаб дітища НКВД — радянських партизанів на території України — доповідав, що «в лісах Рівненської, Станіславської та Львівської областей налічується до 15 тисяч озброєних націоналістів». А ще в цьому повідомленні сповіщалося, що в район Києва переправлено озброєне трьома станковими кулеметами, протитанковою рушницею, великою кількістю радянських і німецьких автоматів групу націоналістів із трьохсот осіб, яка з наближенням фронту піде в підпілля, щоб діяти в тилу Червоної армії.[14]

Наближення лінії фронту дуже непокоїло галичан, а найдужче національну еліту. На Архієпархіальному соборі 11 листопада 1943 року митрополит Андрій Шептицький сказав: «Маємо причину побоюватися такої катастрофи, якої наш народ ще не переживав ані в лютіших часах татарських наїздів, ані в часах руїни, ані в часах, що наступили після полтавського погрому. Видається, що великими кроками зближаємося до такої катострофи. А ніхто не знає, що робити, щоб її затримати!».[15]

Прагнення врятувати рідний край від цієї катастрофи стало основною причиною масового вступу прикарпатців до лав Української Повстанської Армії. А ще керувала ними віра в можливість вибороти волю народові, здобути Українську державу. Однак сили були дуже нерівні.

Після другого приходу Червоної армії 1944 року комуністична влада повела ще жорстокіший терор, ніж розпочатий 1939-го.

Двадцятого серпня 1944 року енкагебисти разом із польськими шовіністами вдерлися в село Тумир Галицького району. На захист тумирців став невеликий загін УПА. Мінометним вогнем облавники підпалили село, згоріли майже всі будинки.

Удосвіта 24 серпня червонопогонники провели каральну акцію проти мирних жителів села Курова того ж району. Зі смолоскипами в руках вони гасали вулицями, підпалювали хати, розстрілювали людей. Тоді загинули 45 мешканців Курова й п'ять із сусіднього села Слободи.

Нібито за підтримку повстанців 1950 року виселили всіх мешканців села Селища, частину їхніх будинків розібрали, а решту спалили.

Така доля того ж року спіткала село Посіч Тисменицького району, і не так через те, що було воно осередком повстанського руху в Чорному лісі, а тому, що неподалік комуністична влада вирішили спорудити військовий полігон. Розправу над мешканцями села розпочали ще 1946-го і продовжили 1947 року. Тоді засудили понад сорок посічан, а 1950-го село зліквідували цілком.

Щоб залякати населення і позбавити підпілля всенародної підтримки, з Москви надійшла вказівка судити родичів підпільників, а їхнє майно конфіскувати. Заслання й конфіскація майна чекали навіть на родини тих повстанців, які вже загинули в боротьбі з поневолювачами.

* * *

Проти УПА воювали каральні підрозділи військ НКВД й НКГБ, які вже мали досвід масового виселення народів Криму й Кавказу. Чисельність карателів навесні 1944 року в шістьох західних областях України становила 26 304 вояки, із них 1328 бійців воювали у Станіславській області.[16]

---

[13] Небезпека! Партизани!

[14] Іван Білас. Репресивно-каральна системав Україні... Кн. 2. — С. 397.

[15] Мартирологія Українських церков. У 4 т. Т. 2 — Торонто — Балтимор: Смолоскип ім. В. Симоненка, 1985. — С. 238.

[16] Іван Білас. Репресивно-каральна системав Україні... Кн. 1. — С. 177.

До Станіслава аж із Забайкалля прибув бронепоїзд № 26 із 275 військовиками. А в жовтні 1944-го на території області дислокувалася ще й 19-та стрілецька бригада внутрішніх військ НКВД, що складалася з кількох полків.[17]

На початку 1946 року з Москви до Станіслава перекинули мотострілецький полк військ НКВД, а з Румунії до Станіславської області — 88-й і 91-й стрілецькі полки тих же військ чисельністю 1075 і 1007 бійців.[18] Незважаючи на таку ворожу потугу, у квітні — травні 46-го активність УПА зросла.[19] Як свідчать документи МВД СССР, у серпні — вересні вкрай незадовільно діяли 141-й, 128-й, 91-й і 450-й полки внутрішніх військ МВД.[20]

Якщо вірити даним «Порівнювальної довідки ...» ГУББ НКВД СССР від 17 травня 1945-го, то втрати карателів на той час у західних областях України становили: вбитими — 6155, пораненими — 3494, пропалими безвісти — 2131 боєць.[21]

Каральні війська воювали проти УПА й мирного населення часто не дозволеними міжнародним правом методами. В масових облавах, зокрема «Чорна рубаха» й «Червона мітла», що розпочалися 7 квітня 1945 року в Карпатах і на Прикарпатті, в яких брали участь до 40 тисяч військовиків, використовували набої з розривними кулями.

* * *

Для посилення боротьби проти УПА за наказом свого наркома районні відділи НКВД 1945 року розпочали в селищах і великих селах формувати з місцевого населення так звані «істребітельниє батальйони», бійців яких у народі називали стрибками. Дев'ятнадцятого лютого 1947-го при передачі у відання МГБ цих батальйонів у західних областях України було вже їх 1909 чисельністю 36 125 осіб, зокрема в Станіславській області — 276 із 5472 бійцями.[22] Склад батальйонів був різний. Багато бійців підіслала туди ОУН. Вони збирали для Організації інформацію, а при нападі повстанців не тільки не чинили опору, а й віддавали партизанам зброю і навіть допомагали роззброювати відділення (14733 П, 13582 П, 13583 П). Коли ж їм загрожувало викриття, такі стрибки переходили до партизанів. Та, на жаль, це не завжди вдавалося. А за зв'язок з УПА карали жорстоко: бійця винищувального загону Володимира Крілика розстріляли тільки за те, що не передав каральним органам району пакета з доносом на повстанців (12150 П).

Записувалися до стрибків також чоловіки, які не хотіли служити в армії. Були тут і запроданці, що видавали повстанців, членів ОУН. Таких зрадників використовували і при влаштуванні так званих бочок. Щоб роздобути потрібні відомості, червонопогонники заарештовували когось із підозрюваних і везли буцімто до району. Дорогою на автомашину із бочкою від бензину нападали «партизани», відбивали арештанта в енкагебистів і вели до лісу в криївку. Там влаштовували йому допит, звинувачуючи «визволеного» у співпраці з карателями. Не підозрюючи, що це не повстанці, заарештований розповідав про свої зв'язки з ОУН. Після допиту на «партизанів» нападали енкагебисти, яким уже не треба було нікого допитувати, а лише протокольно оформити підступно здобуту інформацію і схопити тих, кого «в бочці» виказав арештант.

* * *

Щоб викликати недовір'я до українських партизанів, ЦК КП(б)У 15 січня 1945 року прийняв таємну постанову «Про посилення боротьби з **українсько-німецькими** (підкреслення наше — *Л. В.*) націоналістами в західних областях України». А вже через місяць, 26 лютого, на засіданні політбюро ЦК КП(б)У розглядали виконання цієї постанови. Так, у Станіславській області від лютого до 31 грудня 1944 року проведено 831 каральну операцію. Вбито 10 499 осіб, заарештовано 9867, виселено 222 сім'ї чисельністю 586 осіб.[23] Тюрми області були переповнені в'язнями. Більшість із них захопили внаслідок підступної провокаційної агентурної діяльності каральних органів.

---

[17] Іван Білас. Репресивно-каральна системав Україні... Кн. 1. — С. 263.
[18] Там же. — Кн. 2. — С. 620—621.
[19] Там же. — С. 632.
[20] Там же. — С. 657.
[21] Там же. — С. 605.
[22] Там же. — Кн. 1. — С. 281.
[23] Там же. — С. 270.

Агентурна мережа МГБ у Станіславській області на 25 липня 1946 становила 6405 осіб, з яких: 641 агент, 142 резиденти, 5572 інформатори, 50 утримувачів явочних і конспіративних квартир.[24]

Із частини агентів і стрибків створили спецбоївки МГБ, зашифровані під ЛСБ[25], які своїми діями дискредитували ОУН, УПА. Уже в травні 45-го на території Станіславщини орудували 11 таких псевдобоївок.[26] Навіть коломийською надрайонною боївкою СБ ОУН керував ставленик НКГБ Дик, що знищив чимало членів Організації. Для фізичного знищення керівників ОУН каратели створювали з так званих агентів-бойовиків (здебільшого з тих, що прийшли з повинною) «паралельні агентурні мережі», які діяли під виглядом підпілля ОУН. Керували цими мережами досвідчені оперативники під безпосереднім керівництвом першого секретаря обкому компартії, яких влаштовували на роботу в місті під виглядом представників різних організацій і товариств. До кожного з них прикріплювали 30—40 агентів із прилеглих до міста районів. Відомо, що такі «представники» були в Болехові, Коломиї, Рогатині. [27]

На кожному підприємстві, в навчальних закладах діяли сексоти[28], інформатори. Досить було, наприклад, електромонтерові депо в Коломиї на зауваження одного з робітників, що Сталін добре виглядає на посмертному фото, кинути репліку, що вождя не так годували, як нас, аби засудити електрика на десять років позбавлення волі та три роки поразки в правах за «антирадянський випад» (2763 П).

Крім основної потуги регулярних військ і винищувальних батальйонів, використовували кримінальних злочинців, які, щоб уникнути справедливої кари, погоджувалися співпрацювати з карателями. У Космачі, наприклад, 1952 року І. Реведжук під виглядом підпільника тероризував і грабував селян. А коли місцеві жителі спіймали бандита і доставили до гарнізону, емгебисти його звільнили, організувавши втечу.

* * *

На відвойованих землях нова влада відразу оголошувала мобілізацію. Та чоловіки призовного віку, які не пішли в УПА, але й не бажали воювати за комуністів, ховалися, хто де міг. На них енкагебисти влаштовували справжні лови, а спійманих судили як партизанів і членів ОУН, а то й розстрілювали на місці.

Трагічна доля спіткала 13 хлопців із села Олієво-Королівки Городенківського району, яких енкагебисти знайшли 26 червня 1944 року в печері: п'ятьох закатували в снятинській тюрмі (на той час Станіслав був ще в руках німців), двох засудили до розстрілу, а інших — до 15—20 років каторги (13306 П).

Мобілізованих без військового вишколу, голодних посилали в бій, на явну загибель. У першому листі до батьків у село Воскресинці Іван Шепетюк (1920—15.10.1944, м. Векшняй, Литва) 28 серпня писав, що навчився вже стріляти, аби ще — не їсти... Тих же, кого не скосила німецька куля, чекала розправа. Їх судили за стандартними звинуваченнями: належав до ОУН, проводив антирадянську агітацію, співав українські націоналістичні пісні чи мав намір перейти на бік ворога. Коли не було до чого прискіпатися, судили за «злочини», які недавно мобілізований фронтовик буцімто скоїв ще до призову, за німецької окупації: належав до товариства «Просвіта», вивчав історію України (2573 П), брав участь у висипанні могили борцям, полеглим за волю України (13261 П). Тільки з призваних із Городенківського району за подібними звинуваченнями засудили 220 солдатів, з яких 7 розстріляли, а 40 замордували в ув'язненні; зі Снятинського — 207 (16 і 38), з Коломийського — 199 (14 і 29). Із призваних на військову службу зі Станіславської області засудили 1021 солдата, і з них 88 були розстріляні, а 138 загинули в ув'язненні.

Щоб остаточно залякати місцеве населення й показати, яка страшна кара чекає кожного, хто наважиться сховатися, щоб не служити в Червоній армії чи перейти до повстанців, впійманих судили до страти через повішення. Серед них Олексій Галів із Болехова (15429 П), Михайло Гультайчук

---

[24] Іван Білас. Репресивно-каральна системав Україні... Кн. 1. — С. 274.

[25] ЛСБ — легендовані спеціальні боївки МГБ, які діяли під виглядом боївок СБ ОУН.

[26] Іван Білас. Репресивно-каральна системав Україні... Кн. 2. — С. 463.

[27] Там же. — Кн. 1. — С. 278.

[28] Сексот — секретний сотрудник НКВД — таємний співробітник НКВС (з російської мови).

із Казанова (5422 П), Іван Ганущак із Єзуполя (13577 П). Розстрілювали навіть за саме небажання служити в армії (15423 П).

У липні 1945-го вийшов указ про амністію для тих, кого раніше судили за «ухилення» від служби в Червоній армії. Однак мало хто з засуджених чи тих, що прийшли з повинною, цим скористався — їм при перегляді судових справ у звинувачувальному висновку дописували: «сприяв ОУН, УПА».

У другій половині 40-х років комуністичне керівництво час від часу видавало звернення до підпільників із закликом здаватися. Хто не витримував важкого партизанського життя й повірив в обіцянку, приходив із повинною. Однак за таке «прощення» треба було віддячитися — видавати побратимів по зброї. Траплялися, звичайно, негідники, які за власну волю платили життям патріотів, виказували їхнє місце перебування, зв'язки.

Не обминула кара й тих, які недовго були в УПА й відпущені з сотень через хворобу чи з інших причин, леґалізувалися і працювали: хто в сільському господарстві, хто на виробництві. Тих із них, які не бажали співпрацювати з каральними органами, судили «за зв'язок з ОУН і сприяння УПА» навіть під час служби в Червоній армії. За такі «злочини» з Городенківського району покарали 185 чоловіків, зі Снятинського — 158, із Коломийського — 142. А всього з області — 599 осіб (14652 П, 9868 П, 8314 П).

Судили також за перебування в німецькому полоні. Термін — 25 років неволі. Карали за цей «злочин», навіть через п'ять років по війні (13916 П).

Яскравим свідченням безчинств каральних органів є вигадана і сфабрикована в кабінетах Яблунівського райвідділу НКГБ «молодіжна націоналістична сотня» підлітків зі Стопчатова, Утьропів, Ковалівки. Спочатку заарештували одного з «сотні» Василя Баб'юка, якого під тортурами змусили назвати іншого співучасника — Дмитра Павличка, якого самі приписали до повстанців. Той «видав» Мочернюка, Полюка. І так «виявили» всю сотню, заарештувавши понад тридцять підлітків. На щастя, їх усіх звільнили, крім Баб'юка, якого таки засудили. Докладніше про це в спогаді Дмитра Павличка «В УПА й у тюрмі».

* * *

Трибунали радянських військових частин, що дислокувалися на територіях окупованих європейських держав, судили на тривалий термін ув'язнення українців, які відмовлялися від повернення до СРСР (13296 П).

Не обминуло радянське беззаконня і німців — корінних жителів області. Їх судили за абсурдними звинуваченнями: приналежність до «фольксдойче» (6854 П). «Фольксдойче» в перекладі з німецької означає «народний німець», тобто той, хто зрікся своєї національності й прийняв німецьку. Та навіщо було зрікатися своєї національності «райхсдойче» («справжньому німцеві»), щоб стати «фольксдойче»?! До речі, ті, що ставали «фольксдойче», мали привілеї: посаду, кращу платню, продуктові пайки і, звичайно, більше довір'я. Заради цього ставали «народними німцями» здебільшого польські шовіністи, щоб і надалі панувати над українцями, допомагати ґестапо нищити національно свідомих наших краян. З архівних справ СБУ випливає, що серед «народних німців» були й українці, хоч важко повірити, щоб «фольксдойче» стала малописьменна жінка з віддаленого села (5048 П). А ще знаходимо у справах і таке звинувачення: «Вихваляв фашистський лад, фольксдойче».

* * *

Після Жовтневого перевороту в Росії більшовики, щоб втримати владу, створили репресивно-каральну машину — ВЧК (Всеросійська надзвичайна комісія, 1917—1922)[29], наступниками якої були: ГПУ (Державне політичне управління, 1922—1934), НКВД (Народний комісаріат внутрішніх справ, 1934—1941), НКГБ (Народний комісаріат державної безпеки, 1941—1946), МГБ (Міністерство державної безпеки, 1946—1954), КГБ (Комітет державної безпеки, 1954—1991).

При Народних комісаріатах внутрішніх справ і Державної безпеки в Москві діяли особливі наради, які виносили вироки заочно, лише на основі судових справ. Бувало, що судили навіть померлих: доки справа заарештованого чекала свого розгляду, в'язень, не витримавши тюремних умов, гинув (Петро Білейчук, с. Воскресинці, 13111 П; Михайло Палійчук, с. Малий Гвіздець, 8330 П; Михайло Слободян, м. Івано-Франківськ, 4298 П). Заочно судили навіть доведену під час слідства до божевіл-

[29] У дужках подана розшифрована й перекладена російська абревіатура та роки діяльності карального органу.

ля, яка згодом загинула в ув'язненні (Марія Возняк, 12287 П), чи до півсмерті понівечену під час слідства (987 П), а також завербованих сексотів, які не давали інформації, — їх судили за співпрацю з підпіллям (14395 П).

Від 1934 року діяли спеціальні судові колегії, так звані трійки, які складалися з голови та двох членів колегії (суддя, прокурор, начальник управління НКВД).

У 1939—1941 роках усі судові справи на підсудних з Івано-Франківської області за політичними мотивами розглядав військовий трибунал 12-ї армії Київського особливого військового округу, а від 1944-го — військовий трибунал військ НКВД — МВД, НКГБ — МГБ, військовий трибунал Прикарпатського військового округу, військові трибунали частин, де служили наші краяни, особлива нарада при МГБ і МВД СССР, Станіславський обласний суд.

Часто каральні органи під виглядом військових операцій проводили добре продумані та сплановані терористичні акції, щоб залякати мирне населення. Безжально вбивали, катували, мучили невинних людей. Десятого жовтня 1944 року група співробітників під керівництвом заступника начальника Кутського РВ НКВД Іванова позбавила життя сімох людей, серед них двох дітей і двох жінок,[30] які, за повідомленням інструктора Станіславського обкому компартії, «ніякого відношення до бандерівських банд не мали». Тоді ж спалили сім будинків.[31]

Заступник начальника Вигодського РВ НКВД Король разом з оперуповноваженим Левченком 3 грудня 1944-го в селі Княжолуці обстріляли хату Гавринських і вбили її господиню. Той же Король намагався замордувати інженера лісгоспу Грицькову.[32]

Старший уповноважений Перегінського райвідділу НКГБ Задумін і заступник командира 2-го стрілецького батальйону військ НКВД Манохін 16 лютого 1946 року замучили мешканця села Сливок Бритвака. Труп закатованого відтягли на околицю села й закидали камінням і снігом. А начальник РВ НКГБ Федоров, щоб «узаконити» злочин своїх співпрацівників, змусив учителів сільської школи підписати акт про те, що Бритвак був убитий при спробі втекти.[33]

Без слідства й суду знищували захоплених у криївках підпільників. У селі Новиці 10 березня 1946 року за наказом начальника гарнізону капітана Бедряка розстріляли двох повстанців біля криївки, в якій ті ховалися, а трьох — наступного дня на шкільному подвір'ї.[34]

У Космачі під час однієї з «операцій» наприкінці січня 1946 року гарнізонники живцем спалили Михайла Варцаб'юка за те, що не виповів, де на його присілку є партизанські криївки.

Могли вбити безневинну людину просто для приманки. Селянина Дмитра Дутчака (1895 р. н.) з Лісної Слобідки у травні 1947 року вивели за село й там розстріляли, а труп покинули, сподіваючись, що син Василь (1924 р. н.), керівник райпроводу ОУН (псевда — Чорний, Бистрий), прийде попрощатися з мертвим. Однак підпільник із не залежних від нього причин так і не з'явився (загинув Василь Дутчак 14 лютого 1950 року в сусідньому селі Раківчику).

Під час таких операцій каратели грабували населення,[35] ґвалтували жінок,[36] не щадили навіть тих, чоловіки яких перебували тоді на службі в Червоній армії. Діяли жорстоко й дико, бо знали про безкарність своїх злочинів, що в найгіршому разі їх на якийсь час виключать із КПРС, а згодом поновлять за нові злочини, які вже їхні зверхники розцінять як героїчні вчинки.[37]

* * *

Москві замало було винищення народних захисників і месників, виселення їхніх помічників і рідні. Треба було знищити душу народу, його духовне джерело — Українську Греко-Католицьку Церкву.

Зазнало репресій духовенство УГКЦ, яке після Львівського псевдособору, проведеного за розробленим у Москві сценарієм під керівництвом радянських спецслужб у березні 1946-го,

---

[30] ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 170. — Арк. 35—40.

[31] Там же. — Спр. 163. — Арк. 37–40.

[32] Там же. — Спр. 232. — Арк. 102.

[33] Там же. — Спр. 344. — Арк. 178—179.

[34] Там же. — Арк. 179.

[35] Там же. — Спр. 226. — Арк. 23.

[36] Там же. — Спр. 344. — Арк. 178.

[37] Володимир Сергійчук. Десять буремних літ. Західно-українські землі у 1944—1953 рр. Нові документи і матеріали. — К.: Дніпро, 1998. — С. 629—630.

не перейшло на православ'я. Йому інкримінували найрізноманітніші провини: зберігання націоналістичної літератури, виголошення промов й освячення могил борцям за волю України. Такі могили в 1941—1942 роках висипали в більшості сіл області. За цими звинуваченнями професора Станіславської духовної семінарії, єпископа Івана Лятишевського позбавили волі, коли йому було вже 67 (14932 П), а священика Миколу Гоянюка — в 68-річному віці. Він так і загинув в ув'язненні, не дочекавшись волі (10209 П).

Спочатку судили греко-католицьких священиків (13987 П), відтак їхніх дружин (13980 П) і тих, хто підтримував з ними зв'язок (13874 П). На 25 років позбавляли волі ченців, які проживали в Гошівському монастирі отців Василіян і відмовилися перейти на православ'я (13870 П).

Згадані «провини» приписували не лише духовенству (10209 П), але й учителям (13372 П), селянам (12722 П), військовикам (14955 П).

Репресій зазнали також члени релігійних громад інших конфесій, крім Російської Православної Церкви, яка вірно служила правлячому режимові.

Духовенство забороненої УГКЦ, яке не хотіло переходити до РПЦ, діяло підпільно. Про героїчну боротьбу за збереження рідної Церкви розповідає єпископ Павло Василик у спогадах «Велика сила молитви».

* * *

По війні в західні області України прибували спеціалісти різних профілів (і неспеціалісти), прислані для утвердження радянської влади. Однак не всі вони стали ревнивими виконавцями волі партії. Чимало їх, побачивши вищий рівень життя в неколективізованих селах, культурні національні традиції, зайняли нейтральну позицію в радянізації й русифікації міст і сіл, а найрозумніші, найвідважніші навіть співпрацювали з ОУН й УПА. Херсонець Федір Василенко, наприклад, працюючи 1948-го бухгалтером промартілі у Войнилові, допомагав нелеґально переправляти з висилки додому засуджених та депортованих членів родин учасників підпілля (15476 П). А Ярема Пилип, голова колгоспу в селі Шешорах, вивіз до себе на Одещину, щоб урятувати від арешту, Миколу Ткачука, сина Емілії й Михайла — керівника пропаґанди райпроводу ОУН (псевдо — Лебідь), які загинули 28 січня 1953 року (11256 П). Членом збройного підпілля ОУН — УПА 1948 року стала вчителька Нижньоберезівської школи, українка родом з Бєлгородщини (Росія) Валентина Сіренко. Педагог із Київщини Василь Панченко, працюючи директором Медухівської школи, закуповував для підпільників канцелярські товари. За це обидвох засудили на 25 років позбавлення волі, а вчительку з Сумщини Варвару Зіморой, яка, працюючи 1948-го у Великокам'янській школі, за дорученням підпілля розповсюджувала бофони[38] — на 10 років неволі. На такий же термін судили й тих, хто придбав ці паперові знаки (5293 П). Такого ж покарання за зв'язок із підпільниками зазнала чернігівка Віра Васько, вчителька Чагрівської школи (6657 П). Усього засудили 253 педагогів, і з них 15 — до розстрілу (12419 П); в ув'язненні загинули 13.

Деякі вчителі, щоб уникнути арешту, переходили на нелеґальне становище (5638 П).

Це видання проливає світло на участь студентів у визвольній боротьбі проти панівного режиму, зокрема Коломийського педагогічного училища, які об'єдналися в підпільну організацію українських студентів (керівник — Михайло Француз, 6088 П). Пекло радянських концтаборів пройшли 198 студентів, а в нерівному бою з червонопогонниками загинули Іван Дерпак (14.01.1951) і Василь Ковалишин (08.04.1952).

Крамолою вважалося записування і зберігання фольклору, де висміювалися радянські порядки (5256 П, 5261 П). За це давали здебільшого 10 років неволі. А учень, який розповсюджував антирадянські листівки, дістав 25! (10488 П). Однак у справі, як речового доказу, таких листівок нема. Такий же вирок винесли учениці фельдшерської школи в Коломиї за перебування в групі «Воля чи смерть» (6709 П), а також усім членам групи «Відкриті груди» молодіжної ОУН у Калуші (7143). Зазнали жахів допитів, етапів, концтаборів 188 учнів.

Репресивна машина використовувала протиправні, антигуманні засоби боротьби проти інтеліґенції: вводили заарештованим збудники важких хвороб. Таку найогиднішу з погляду медицини «опе-

[38] Бофон — бойовий фонд — паперовий знак, що засвідчував передану підпіллю суму грошей.

рацію» вони провели проти в'язнів коломийської тюрми. Про це оповів Василь Нагірний у нарисі «Пам'ятний рік «вільних» виборів».

Не щадили московські окупанти ні жінок, ні малолітніх, ні старих, ні навіть інвалідів війни.

Жінок судили не менше, як на 15 років каторги за участь в УПА, де вони були медсестрами чи кухарками (9205 П). Дівчат, які проживали леґально і були зв'язковими чи збирали для повстанців продукти або одяг, судили щонайменше на десять років неволі. За те, що сплела пару шкарпеток чи светр для повстанця, погодувала брата-підпільника, була членом «Союзу українок» чи «Просвіти» — 15 років ув'язнення. Святославу Слюсар засудили на 15 років каторги лише за те, що купила для повстанців 10 флаконів йоду й 5 пакетів бинтів (9135 П). Жінкам-кур'єрам чи зв'язковим — такий же вирок (9888 П, 11285 П). А за збирання лікарських рослин для хворих повстанців Богдана-Надія Сендерська дістала 20 років каторги! (9590 П). Десять (!) років без кількох днів відсиділа Ганна Сапович з Дебеславців (8980 П) за те, що віднесла членам ОУН одну (!) штафету.[39] А керівника розвідки при Косівському райпроводі ОУН Марію Павлій засудили до розстрілу (4848).

Малолітніх судили і хлопців (14297 П, 2851 П, 10902 П, 10550 П, 11580 П, 15114 П, 12862 П, 10687 П, 12824 П), (14727 П), які часто гинули в ув'язненні (12251 П, 13403 П), і дівчат (15154 П, 9899 П, 36863 П, 2830 П, 14726 П, 14187 П, 14663 П, 7547 П). Різниця у вироках дорослим і підліткам полягала лише в тому, що останніх судили без позбавлення прав, яких ті ще не мали.

За зв'язок із членами ОУН позбавили волі на 10 років ув'язнення подружжя Негричів — 71-річного Антона й 65-річну Ганну (15177 П).

Іван Мосійчук із села Казанів, інвалід 1-ї групи німецько-радянської війни, за зв'язок з ОУН 1948 року був засуджений на 10+5. У висновку медичної комісії написано: «Без нижньої кінцівки, але по етапу йти може» (49 П). За зв'язок із членами ОУН був ув'язнений учасник війни Дмитро Савчук із Малої Кам'янки (2373 П). Судили за зв'язок з ОУН і удів загиблих на війні (1719 П).

Декого під слідством катували місяцями, а то й більше року (6468 П, 14395 П, 987 П), зате коли треба було виконати план, вирок виносили й до тижня (10193 П).

Фінансово-господарського референта підрайонного проводу ОУН, завідувача комунального відділу Печеніжинського райвиконкому Івана Майданського 20 січня 1945 року прилюдно повісили в Коломиї, коло входу до центрального ринку (13390 П), а 31 січня така ж кара спіткала селянина Петра Мимохода з Селища (тепер — у складі села Блюдників Галицького району) за те, що в його хаті влітку 44-го розташовувався курінний штаб УПА (14138 П). Їх судила в Станіславі на закритому засіданні виїзна сесія Верховного суду СРСР.

У той час сільських членів ОУН поголовно судили на 20 років каторги (10103 П).

Уже в мирний час солдатові, який замалював очі Сталінові на портреті, дали шість років «за дискредитацію керівників влади» (11617 П). А на солдата, що мугикав собі українську патріотичну пісню, чекало десятирічне ув'язнення «за антирадянську агітацію» (13139 П, 14016 П).

У 1957-му трибунал Прикарпатського військового округу прийняв ухвалу: слідство припинити, вирок відмінити у зв'язку з явкою з повинною перед арештом. Цю ухвалу прийняли після того, як заарештований десять років відбув в ув'язненні (12491 П).

Слідчі відділів управлінь НКГБ — МГБ часто формулювали звинувальні висновки за відомим принципом: аби *людина*, а *стаття* знайдеться. Ось *приклади* таких звинувачень: насміхався над скульптурою вождя (13206 П), стояв на варті, щоб попередити членів ОУН про появу військ НКВД (9030 П). За це 25 років неволі. Такий же термін присуджували за 25—30 кілограмів кукурудзи, переданих для повстанців (12940 П, 10306 П). Знав про зв'язок односельців із членами ОУН, але не заявив (13167 П, 9102 П), віднесла партизанам три літри молока та дві хлібини 12830 П) чи відро картоплі (236 П), клопоталася про впорядкування могили члена ОУН (12741) — за це по 10+5 з конфіскацією майна! Привід для звинувачення вишукували в найневиннішій ситуації: в селянина під час обшуку ґарнізонники знайшли гроші й продукти — 25 років, буцімто за зберігання їх для бандерівців (12730 П).

Селянин послав сина до млина змолоти зерно. Той заплатив за мливо. Мірошник узяв гроші і, запримітивши на купюрі напис «Смерть Сталіну!», сповістив «куди слід». На допиті хлопець поясс-

[39] Штафета — від естафета; вид підпільного листування.

нив слідчому, що нічого не писав, а гроші взяв за продану на ярмарку корову. Слідчий запропонував написати ці слова на іншій купюрі, нібито для того, щоб порівняти почерк. Заарештований зробив, як йому звеліли. Тоді слідчий банкноту, яку приніс мірошник, порвав і кинув у піч, а ту, на якій хлопець написав «Смерть Сталіну» долучив до справи, як доказ «злочину».

Для придушення національно-визвольного руху застосовували і такий засіб, як родинна відповідальність. ГУББ НКВД СССР 10 січня 1945 року видало розпорядження № 53, яким зобов'язувало обласні управління до 15 лютого 1945 року провести в селах західних областей України облік усіх мешканців віком понад 15 років і встановити, де перебуває кожний громадянин. Родичів осіб, місце перебування яких не встановлено, репресувати.[40] Нерідко селян зганяли примусово на збори, де, щоб їх залякати, називали «спільників» партизанів і тут же цих «спільників» заарештовували. Тих, рідні яких перебували в УПА чи в ОУН, судили, а рідних членів ОУН чи вояків УПА, що загинули, вивозили на Сибір. При тому слідчі вигадували різні звинувачення, аж до належності до ОУН, навіть давали їм псевда (8486 П), чи участі в УПА (12495 П). Зустрічаємо й такі звинувачення: перебував кілька днів в УПА. Але ні псевда, ні назви сотні не вказано, а вирок суворий — 15 років каторжних робіт (10423 П). Така сама кара чекала на жертву за збирання боєприпасів для УПА, навіть під час німецької займанщини (13400 П).

П'ятого квітня 1944 року нарком внутрішніх справ УРСР затвердив інструкцію про порядок заслання членів сімей оунівців у віддалені райони Красноярського краю, Омської, Новосибірської й Іркутської областей. На її виконання зі Станіславської області 1944—1946 років вислали 2393 родини.[41] Найбільшу акцію депортування «сімей націоналістів» провели 20—23 жовтня 1947 року. Тоді з області до Сибіру вивезли 11 883 особи.[42] Тих, хто намагався сховатися, судили «за зв'язок з ОУН», навіть якщо їм було під сімдесят років (12060 П).

Голод, що панував на сході України, змушував людей шукати харчів у західних областях. Але й цей шлях порятунку перекривала заборонна постанова МВД, щоб із потоком голодних не повертались раніше виселені «антирадянські елементи», аби не допускати (і це було основне) контактів населення східних областей із західними, де вирувала збройна боротьба проти «соціалістичного способу життя» і не було ще колективізації, а значить, і голоду.

* * *

Приклад Павлика Морозова був чи не основним у комуністичному вихованні молоді. На тих, хто цього прикладу не наслідував, чекала кара. Леоніда Черчука засудили на 10+5 із конфіскацією майна лише за те, що його мати допомагала підпільникам, а син знав і не заявив про це (11171 П). Така ж кара спіткала Миколу Дмитриківа, який не доніс на свою сестру Марію, члена ОУН (12258 П).

Після відбуття терміну покарання не всіх в'язнів відпускали на волю: Василь Словак карався 16 років, замість присуджених йому 10 (7504 П). Відбула в ув'язненні довше вироку Марія Шкурат, яку засудили за те, що співала українських «націоналістичних» пісень (12777 П). На п'ять років продовжували термін перебування в ув'язненні солдатам, засудженим особливою нарадою НКВД 1944-го за перебування в ОУН до призову в армію (13114).

* * *

Комуністи суворо душили найменші прояви національної свідомості. Тракториста Івана Зорія, який у своєму селі Іваниківці у вересні 1956-го висіяв на колгоспній ниві пшеницю в підготовлені рівчаки у вигляді тризуба позбавили волі на чотири роки (10923 П). Учня Михайла Якимовича за три (!) листівки, які хлопець зберігав удома, в січні 1957-го засудили на 5+3 (11978 П). А тракториста Степана Ткача (1937—28.07.1968) за те, що в рідному селі Дебеславцях у ніч на перше травня 1967-го вивісив два синьо-жовті прапори, закатували в ув'язненні (8777 П). У зародку ліквідували найменші спроби створити підпільні організації, а засновників і членів цих організацій запроторювали на десять і більше років у концтабори (6596 П).

[40] Іван Білас. Репресивно-каральна система в Україні... Кн. 2. — С. 595—596.

[41] Там же. — С. 545.

[42] Там же. — Кн. 1. — С. 284.

Михайла Дяка, Дмитра Квецка, Зіновія Красівського, Василя Кулинина, Ярослава Лесіва з Долинського району, які проходили по одній справі (7536 П), засудили за «розповсюдження націоналістичної літератури, проведення антирадянської пропаґанди», хоч насправді йшлося про діяльність Українського Національного Фронту (УНФ), організації, що продовжувала справу ОУН.

Діяльність УНФ у 60-х роках XX століття описана в спогадах його організаторів і діячів, у програмних документах, що друкувалися в позацензурному підпільному часописі «Воля і Батьківщина», що виходив у жовтні 1964-го — червні 1966 року. Згодом діяла Українська загальнонародна організація (УЗНО), перейменована з часом на УНФ-2.

Своєрідною формою протесту проти русифікації в Україні було самоспалення патріота Олекси Гірника на Чернечій горі біля пам'ятника Тарасові Шевченку в ніч з 20 на 21 січня 1978 року. Про це оповів Михайло Іщенко в нарисі «Спалився Гірник Олекса з Калуша».

У 60-х роках КГБ розпочав практикувати нову форму покарання інакомислячих. За «зведення наклепів» на радянську дійсність непокірних запроторювали до спеціальних психіатричних лікарень (5936 П). Туди ж посилали на примусове «лікування» від націоналістичних переконань за участь у підпільних організаціях, як приміром, «Спілка патріотів» (14129 П), чи за «порочення радянської дійсності». Такого «лікування» зазнав після двох тривалих тюремних ув'язнень і поет Тарас Мельничук (13118 П).

Широкого резонансу набула справа Валентина Мороза — викладача Луцького й Івано-Франківського педагогічних інститутів, правозахисника, двічі засудженого за публіцистичні твори, що поширювалися серед студентів і викладачів цих вищих навчальних закладів та сприяли посиленню українського національного руху.

У зв'язку з цією справою були звільнені з викладацької роботи в інституті нафти й газу Іван Костинюк, а в педінституті — Петро Арсенич.[43]

На відкритих партійних зборах працівників Івано-Франківських виробничих майстерень Художнього фонду УРСР розглядали поведінку художників Олександра Коровая і Василя Турецького, які не осудили заарештованого за «прояви українського буржуазного націоналізму» художника Опанаса Заливаху.

Тривале тюремне ув'язнення чекало за читання, зберігання чи розповсюджування самвидавської літератури[44] (7535 П). За її розповсюдження 1967 року в області було засуджено 8 чоловік.

Поширення такої літератури свідчило про сплеск нової хвилі протесту проти комуністичного режиму. Ішлося передусім про русифікацію в різних сферах людського життя. Національно свідомі українці шукали шляхів збереження самобутності рідного народу. А можновладці розцінювали це, як «прояв українського буржуазного націоналізму».

Щоб загальмувати цей процес, репресивні органи проводили так звану профілактику громадян, а насправді залякували людей позбавленням роботи, а то й притягненням до кримінальної відповідальності. Якщо вони не мали доказів провини, щоб притягти неблагонадійних до судової відповідальності, то практикували так звані сходи селян, на яких засуджували «негідну поведінку» інакодумців і вимагали звільнення їх з роботи. У Косівському районі, наприклад, при райкомі партії діяв виїзний політичний клуб імені Я. Галана, який організував засудження дій «неблагонадійних» інтеліґентів. На такому сході в селі Космачі осуджували педагогів Василя Чупірчука й автора цих рядків, які попали під націоналістичний вплив письменника Б. Д. Давиденка-Антоновича[45]. Мені довелося покинути роботу й домівку в Космачі. А ще раніше тут подібний схід позбавив педагогічної праці Романа Яциновича.

Аналогічний схід селян у селі Дуба Рожнятівського району засудив діяльність педагога, поета й літературного критика Володимира Іванишина, якому згодом комуністична система обірвала життя на сорок шостому році. Про нього розповідається в нарисі Романа Піхманця «З когорти витязів».

Боротьбу проти ОУН й УПА, а згодом і проти правозахисного руху радянська влада вела під безпосереднім керівництвом комуністичної партії, а на місцях — її секретарів. КПРС втручалася в усі сфери життя, в тому числі й судочинство. Каральні органи ретельно виконували вказівку партії:

---

[43] Юрій Данилюк, Олег Бажан. Опозиція в Україні. — К.: Рідний край, 2000. — С. 156.

[44] Самвидавська література — література, яка в 60—80 роках XX століття нелеґально видавалася в СРСР.

[45] Так було надруковано в газеті «Радянська Гуцульщина», замість — Б. Д. Антоненка-Давидовича.

всякими способами не допускати, аби українці, які відбули термін покарання в концтаборах, поверталися в рідні краї, до своїх домівок. Про це свідчать архівні документи і спогади репресованих, подані в цьому виданні. Відповідно до вказівок ЦК КП України в Станіславській області було навіть створено комісію, яка протягом січня й лютого 1957 року переглянула всі кримінальні справи на колишніх членів ОУН і вояків УПА, що повернулися з неволі на рідну землю, і прийняла рішення «повернути в місця ув'язнення 67 осіб і видворити за межі західних областей 369 осіб».[46] Двадцятий з'їзд КПРС нібито мав трохи послабити тоталітарний режим в СРСР, але його рішення обійшли учасників українського національно-визвольного руху та членів їхніх родин. «І це закономірно, — підсумовує Володимир Сергійчук у післямові до збірника документів і матеріалів «Десять буремних літ», — оскільки комуністична влада і після XX з'їзду КПРС — аж до розвалу СРСР — непримиренно боролася з найменшими проявами прагнень як українського, так і інших народів новітньої імперії ствердити свою національну гідність, відродити власну державність».[47]

* * *

«Комуністична система, — писав Степан Бандера, — запроторила правду до тюрем, концтаборів, загнала її в підпілля, а на її місці поставила фальш і брехню. Але не зуміла вирвати з людської душі розуміння, що таке правда, туги за нею, бажання її перемоги. Бо правда — це дорога, якою людська душа прямує до Бога. А від цього прямування ніхто й ніщо не відверне людства».[48]

Правди про діяльність ОУН і УПА не бажає розуміти частина Верховної Ради України, яка дотепер не визнала Української Повстанської Армії воюючою стороною в Другій світовій війні та не внесла змін до Закону, за яким не підлягають реабілітації всі, хто зі зброєю в руках воював проти комуністичного режиму. Численні матеріали підтверджують, що УПА воювала з двома режимами — німецько-фашистським і комуно-московським — за Українську державу, за право бути господарем на своїй землі, за право жити на ній за власними законами і звичаями.

Українцям, які перебували на примусових роботах в Німеччині під час фашистської окупації, уряди Німеччини й Австрії виплачують грошову компенсацію, а щодо українців, які десятиліттями гарували на каторжних роботах в концтаборах на території РРФСР, Верховна Рада України навіть не наважується порушити питання, щоб Російська Федерація як правонаступниця Радянського Союзу виплатила грошову компенсацію реабілітованим нашим краянам.

Результати репресій СРСР в Івано-Франківській області подані в цих таблицях.

Рік	Кількість репресованих
1919*	1
1924	1
1926	2
1931	3
1932	1
1934	2
1935	1
1937	11
1938	3
1939	181
1940	981

Рік	Число репресованих
1941	780
1942	59
1943	32
1944	2086
1945	4000
1946	3116
1947	2074
1948	1387
1949	994
1950	1952
1951	729

Рік	Кількість репресованих
1952	309
1953	207
1954	21
1955	13
1956	29
1957	32
1958	16
1959	6
1960	3
1961	6
1962	6

Рік	Кількість репресованих
1963	2
1964	1
1965	2
1966	2
1967	7
1968	1
1969	1
1972	4
1974	3
1979	1
Разом	19069

* У 1919—1938 роках були репресовані емігранти з нашого краю, що мешкали в УРСР, а 1942—1943 — військовики, призвані до Червоної армії в 1940—1941 роках.

[46] Володимир Сергійчук. Десять буремних літ... — С. 876—877.

[47] Там же. — С. 877.

[48] Степан Бандера. З невичерпного джерела. — Дрогобич: Відродження, 1998. — С. 13.

Репресовано			**19069**
чоловіків	14216	казахів	1
жінок	4853	латишів	1
малолітніх	1344	румунів	1
старших 60 років	252	селян	8847
українців	18404	інших соціальних груп	10222
поляків	552	учителів	253
євреїв	52	студентів	199
росіян	38	учнів	188
німців	8	військовослужбовців	986
чехів	5	вояків УПА	2683
вірменів	4	членів ОУН	6344
молдаванинів	2	проживали нелегально	3658
білорусів	1		

Загинули	**2637**
під час слідства	214
в ув'язненні	1306
розстріляно	461
знищено на початку війни, 1941 року	656
Засуджено:	
на 25 років каторжних робіт	4
на 20 років каторжних робіт	366
на 15 років каторжних робіт	939
на 25 років позбавлення волі	3548
на 20 років позбавлення волі	161
на 15 років позбавлення волі	617
на 10 років позбавлення волі	98

За даними, зафіксованими в цьому томі, з **19 069** репресованих **2637** осіб, тобто 13,83 відсотка, загинули під час слідства, в місцях позбавлення волі або розстріляні. Архівні справи, звідки взяті ці дані, містять інформацію лише **про частину репресованих, які загинули в ув'язненні.**

Нереабілітованих в Івано-Франківській області, відповідно до архіву СБУ, налічується 6785 осіб. Не реабілітували не тільки тих, хто збройно боровся проти радянської влади, а й тих, чиї «злочини» перекваліфікували з політичних статей, за якими були суджені наші краяни, на статті, за якими репресовані вже реабілітації не підлягають.

Так, учень 10 класу Коломийської середньої школи Василь Жмундуляк (14743) був заарештований 13 березня 1941 року за звинуваченням: член ОУН, вивчав військову справу і націоналістичну літературу, зберігав зброю, а 15 травня того ж року засуджений за статтями 54-2 і 54-11 до розстрілу. Він не реабілітований, бо 30 травня 1997 року звинувачення перекваліфікували з політичних статтей на кримінальну (196) — незаконне зберігання зброї, за що карають найбільше на 5 років ув'язнення.

Так само підмінили статті, щоб відмовити в реабілітації письменника й художника Миколи Соколовського (2363).

* * *

Усе менше стає людей, які пережили страшні часи комуністичних розправ, беззаконних судилищ, концтаборів. Вони як живі свідки тих подій могли б доповнити це видання спогадами, що їх постійно треба готувати й видавати окремими книгами.

Це ж бо наша, хоч і страшна, але справжня, ще дуже далеко неповно написана історія.

Лук'ян ВАРДЗАРУК

Розділ 2

МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ

Жоден народ, із сущих нині на планеті, не пише такої книги, як оця ... І ми не гордимося — ми плачемо, але не соромимось, бо таки вийшли живими з кривавої молотарки компартійного фашизму. Таки живі і навіть трішки вільні, якщо про таке можемо говорити вголос. І говорити саме зараз, поки пам'ять не охолола до того градусу, за яким починається національна історія...

Тут нема прокльонів, нема істерики й надриву, бо є біль і правда, бо це розповідь не ворогам, а своїм дітям і внукам.

Володимир Яворівський

Реабілітовані особи та їх спадкоємці мають право на одержання рукописів, фотокарток, інших особистих речей, які зберігаються у справах. Державні органи зобов'язані повідомити рідних реабілітованого про місце його загибелі (смерті) *при наявності* таких даних.

Із постанови
Верховної Ради України
«Про тлумачення
закону України
«Про реабілітацію жертв
політичних репресій
на Україні»
від 24 грудня 1993 року

АРХІВНІ ДОКУМЕНТИ

1944 рік

1. Із виступу начальника обласного управління НКДБ Михайлова на зборах партійного активу Станіславської області 11 жовтня 1944 р.

Банда УПА складається в основному з осіб до 35-річного віку, причому активну роль агентів виконують дівчата, виступаючи в ролі розвідниць.

У нас заарештована одна з керівників організації Груба Марія, вона свідчила: «Вся українська молодь у бойових загонах УПА боролася й бореться з німцями та більшовиками за самостійну Україну».

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 162. — Арк. 51.

2. Політінформація по Станіславській області Про стан боротьби з українсько-німецькими націоналістичними бандами та оунівським підпіллям за листопад 1944 року

... Бюро обкому КП(б)У від 2 листопада 1944 р. за участю М. С. Гречухи, обговоривши стан боротьби з націоналістичними бандами в області, накреслило ряд конкретних заходів до посилення боротьби з бандитизмом. Головні з них були:

1. Перейти до рішучого наступу на бандитські угрупування, взяти ініціативу у свої руки.
2. Завдати ударів по основних осередках їхнього розташування й формування.
3. Посилити агентурну й військову розвідку, збільшити мережу агентури.
4. Посилити репресії щодо родин бандитів та їх поплічників, — і цілу низку інших оперативних заходів.

Відповідно до цього було проведене розставляння сил і організована робота. В результаті за листопад станом на 1 грудня:

убито бандитів	— 2063 осіб
взято в полон	— 1727 осіб
затримано поплічників бандитів, дезертирів, тих, що ухиляються від служби в Червоній армії	— 2351 осіб
затримано порушників кордонів	— 757 осіб
усього	— 6898 осіб
Взято трофеїв:	
станкових кулеметів	— 24
ручних	— 61
мінометів	— 7
гвинтівок	— 639
автоматів	— 80
пістолетів	— 38
гармат	— 2
коней	— 108 пар
зруйновано таборів	— 15

У цих операціях втрачено з нашого боку: убитими 73 особи, пораненими — 77, пропалими безвісти — 4.

Завданням такого удару, з одного боку, й у зв'язку з похолоданням, що ускладнює перебування бандугрупувань у лісах і, особливо, в горах, з другого боку, до кінця цього місяця бандити змушені були змінити свою тактику в боях, нападах і частково організаційну структуру.

Передусім поставили завдання вийти з лісів і дислокуватися в селах, аби полегшити своє становище з харчами, бути менш уразливими, посилити свій вплив на населення шляхом посилення терору й закрити доступ до сіл представникам влади.

З метою керування цими кущами (3—5 сіл) зліквідовані підрайони, і керівництво підрайонів кинуте на кущі, наближено безпосередньо.

По-друге, почали змінювати тактику — як правило, при зіткненнях із військами бою не приймають, розсипаються на дрібні групи, цим утруднюють роботу військ, й ефект бою в ряді випадків незначний.

З урахуванням цієї обставини ми переглянули свою тактику й способи боротьби та вирішили:

а) війська дислокувати в районах і в кількості не менше роти на кожен район так, аби, об'єднавши сили винищувального загону, районного партійного активу, кожен район міг би самостійно вести операції в межах свого району. Одночасно мати 2—3 маневрові групи для боротьби зі значною бандою;

б) посилити формування винищувальних батальйонів, їх виховання й озброєння та включити їх в активну боротьбу з оунівцями;

в) збільшити мережу агентури;

г) посилити репресії до родин оунівців і їх поплічників;

д) посилити боротьбу з неорганізованістю, недисциплінованістю і проявами боягузтва окремих підрозділів і працівників районних НКВС і НКДБ.

Для здійснення цих заходів нам не вистачає військ, зброї, боєприпасів і рухомого складу.

Тов. Рясний прибув до нас 10.XII, ознайомився з накресленими заходами, погодився, і проведено такий захід:

1. Виведені дві прикордонкомендатури з кордону, котрим наказано дислокуватися в районних центрах чисельністю до роти. Цей захід на 70% вирішив питання нестачі військ, дав змогу прикрити південну частину області. Недостатню кількість військ нам пообіцяно найближчим часом дати. Обіцяно допомогти зброєю та боєприпасами. Відповідно до цього, до 15 грудня закінчимо передислокацію наявних у нашому розпорядженні військ.

2. 14-го числа почали репресію родин, і цей захід проводитимемо наростаючим темпом. Відправку першого ешелону, якщо будуть надані вагони, здійснимо 20-го грудня. З одержанням зброї, без сумніву, активізуємо роботу винищувальних загонів.

З приїздом Виїзної Сесії Верховного Суду проведемо низку процесів із застосуванням вищої міри через повішання.

9. XI проведено нараду секретарів РК КП(б)У, голів виконкомів й окремо начальників НКВС і НКДБ, яким дані практичні вказівки щодо організації боротьби, відповідно до накреслених заходів із посилення політичної роботи в масах, відповідно до рішення Листопадового Пленуму ЦК КП(б)У.

3. Нами віддрукувано 60 000 примірників звернення уряду. Крім цього, звернення опубліковане в обласній газеті тиражем 15 000 примірників. У райони відряджено 45 осіб обласного партійного активу для допомоги в роботі.

Однак сила спротиву й активність бандугрупувань до сьогодні ще не придушена й у частині районів області — Солотвинському, Тисменицькому, Яремчанському, Снятинському, Войнилівському, Тлумацькому — бандитська діяльність значно активізувалася. Так, наприклад:

У Солотвинському районі в ніч на 25 листопада ц. р. банда сотенного «Іскри» чисельністю близько 200 осіб бандитів здійснила напад на Солотвинський РВ НКВС. Бандити оточили квартиру начальника РВ НКВС Мамоненка та його заступника по міліції Рябова, підпалили будинок, в результаті згоріли: Мамоненко, його дружина, троє дітей і Рябов.

Співробітники РВ НКВС, які перебували в будинку, зав'язали перестрілку з бандитами, яка тривала три з половиною години. Винищувальний батальйон у кількості 90 осіб бою не прийняв і розбігся. В результаті нападу бандити звільнили з КПЗ РВ НКВС 22 особи арештантів і зникли. Для переслідування й ліквідації банди була вислана військова група, яка, наздогнавши бандитів у районі села Майдан Солотвинського району, зав'язала бій, в якому було вбито 66 бандитів.

Серед бандитів (за неточними даними) впізнали труп керівника банд — сотенного «Іскри».

6-го грудня ц. р. вночі був здійснений наліт на районний центр Тисмениця, що тривав дві з половиною години. Напад був здійснений на РВ НКВС, НКДБ та райвійськкомат. Завдяки пильності розвідки особовий склад НКВС і НКДБ своєчасно вжив рішучих заходів оборони і напад був відбитий. З особового складу НКВС і НКДБ ніхто не постраждав, а в райвійськкоматі поранений один боєць.

Одночасно був здійснений [напад — *упоряд.*] на будинок, де квартирував голова райспоживспілки тов. Карпенко та його заступник т. Никитюк (партизан Вітчизняної війни). Тов. Никитюк завзято відбивав напад, був важко поранений, і, не маючи змоги врятуватися, був спалений бандитами в цьому будинку.

30-го листопада ц. р. зі села Іваниківка Лисецького району бандити забрали зав. Лисецьким райземвідділом т. Марченка Івана Федоровича і директора МТС тов. Кислого Григорія Михайловича, які проводили в селі нараду за завданням райкому партії (тов. Марченко живий, одержали від нього листа, сотенний пропонує обміняти на нього наречену, яку ми заарештували. Проводимо роботу, щоб їх урятувати).

30 листопада в селі Майдан Горішній Ланчинського району бандити повісили на дереві поблизу сільради продавця ССТ Федорківа Василя Михайловича й розбили крамницю ССТ.

У ніч на 21 листопада ц. р. банда УПА чисельністю 100 бандитів здійснила напад на село Добровляни Калуського району (що за 4 кілометри від м. Калуш), підпалили міст дорогою Калуш — Добровляни завдовжки 320 метрів і зрізали телефонні стовпи на лінії Калуш — Новиця.

У ніч на 9.XII був здійснений напад на станцію Снятин, підірвано 100 метрів колії, розбито вагон, спалено міст, спиртзавод. До райцентру не підпустили.

11. XII спроба нападу на райцентр Снятин була повторена, але також була відбита, втрат не маємо.

11. XII в Тисменицькому районі післали для роботи в село 7 осіб активу, повернулися двоє, бандити взяли в полон 5 осіб.

26 листопада ц. р. в селі Різдвяни Бурштинського району бандитами по-звірячому замордований та повішаний на дереві заступник голови Бурштинського райвиконкому Терпеливець Василь Нестерович, 1906 року народження. До трупа Терпеливця були прикріплені листівки антирадянського змісту.

У ніч на 25 листопада 1944 р. бандитами невизначеної чисельності здійснений напад на шкірзавод № 14 на околиці міста Станіслава й обстріляно приміщення заводу.

У Тлумацькому районі 30.XII в 17.00 у селі Колінці невідомою бандою були обстріляні голова райвиконкому, райпрокурор, зоотехнік, ветфельдшер та оперуповноважений РВ НКВС.

У результаті нападу поранені ветфельдшер і зоотехнік, оперуповноважений прибув до райцентру, доля голови райвиконкому й прокурора невідома.

За даними нашої розвідки встановлено, що в селах Букачівського району сконцентровано 4—5 банд УПА, чисельністю від 300 до 400 осіб кожна, а всього в районі налічується близько 2000 бандитів.

На території між селами Підмихайлівці й Журів Букачівського району зосереджена банда УПА сотенного «Романова», яка брала участь у нападі на райцентр Букачівці 17 жовтня ц. р.

У селі Корнівка, на березі ріки Дністер, дислокується курінь УПА чисельністю близько 500 бандитів, із яких 200 осіб не озброєні й проходять попереднє навчання, а вдень сотні озброєних бандитів займаються заготівлею сільгосп. продуктів для банди і здійснюють терористичні акти в селах Букачівського району. Вжиті заходи до їх знищення.

У даний час проводимо повсюдні читання й роз'яснення звернення уряду України в селах, містах, у школах, в будинкоуправліннях поміж інтеліґенції. Про результати доповім окремо.

Секретар Станіславського обкому КП(б)У *М. Слонь*

15.XII—44 р.

Володимир Сергійчук. Десять буремних літ. Західно-українські землі в 1944—1953 роках. Нові документи і матеріали. — К.: Дніпро, 1998. — С. 172—177.[1]

3. Із виступу секретаря Станіславського обкому партії Слоня М. В. на зборах партійного активу області 8 грудня 1944 р.

У нас складається така думка, що партійний актив і, якщо хочете, дехто з обласних працівників має таке уявлення, що коли заїхати в село, живий звідти не повернешся...

Тому ми вирішили тут оголосити цифри. Для того, щоб показати, що 2000 бандитів убито й до 4000 з гаком взято в полон тільки за листопад у районах, містах, лісах; над цим наші люди працювали й працюють серйозно, працюють наші чекісти, наші прикордонники, і ганити їхню роботу ми не маємо жодних підстав...

Далі, тут відкривається багато питань стосовно безчинств і випадків мародерства з боку частин НКВС, військоматів, товаришів військових і т. д...

[1] Книга Володимира Сергійчука. «Десять буремних літ. Західно-українські землі в 1944—1953 роках» містить нові документи і матеріали, що зберігаються в ЦДАГОУ *(упоряд.)*.

Я хочу вам розповісти більше. В нас у місті було виявлено 6 випадків пограбування. Хто ж грабував? Усі військовики, причому із них 5 осіб — зі шпиталів поранені, 2 особи з них орденоносці та 3 комсомольці. Один із 19-го загону бригади внутрішніх військ НКВС й один червоноармієць міської комендатури.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 163. — Арк. 75—77.

4. Із виступу начальника обласного управління НКВС Завгородного на зборах партійного активу Станіславської області 8 грудня 1944 р.

Товариші, пару слів про українських націоналістів і банди УПА в областях Західної України та засоби боротьби з ними. Українська націоналістична контрреволюційна банда має величезний досвід боротьби...

Незважаючи на те, що в ряді районів обстановка оздоровлюється, ми виявляємо останнім часом значну активізацію активно діючих банд. Свідченням активізації в певних районах оунівських банд є те, що ми за порівняно короткий період маємо наліт на райцентри Солотвино, Більшівці, Тлумач, Тисмениця.

При нальоті на Солотвино 201 бандит убитий. Але, товариші, не можна допускати до нальоту, й тільки тоді бити бандитів. У чому трагедія Солотвина, коли начальник НКВС, заступник загинули разом із синами 18 і 16 років та дочкою 14 років. Трагедія в тому, що цей наліт був результатом безпечності, благодушності й розпущеності працівників РВ НКВС, неорганізованості й боягузтва особового складу винищувального батальйону, відсутності злагоджених дій, загальної бойової готовності наявних у райцентрі бойових сил.

Болехів, Тисмениця, Тлумач, там, де справді працівники були, та все ж, налетіли на Тисменицю 5 разів.

Міст буквально висаджують кожного дня, завдано величезних збитків державі. Є ускладнення - спалили бандити міст, треба примусити населення відновити. Ми народ виховуємо, але тут потрібні заходи примусу, щоб народ відчував. Ми тепер не маємо військових частин у такій кількості, щоби можна було кожен міст їхніми силами відновлювати. І політично буде правильно провести таку роботу. Є вказівка Народного Комісара Оборони, за допомогою партійної організації, органів НКВС, місцеве населення повинно відновити мости. Прошу районний партактив ці речі форсувати. Треба протиставити населення бандитам, треба, щоб саме населення бандитів било. Адже не мислима однобічна військова робота. До тих пір, доки ми не залучимо населення до боротьби з бандитами, наші успіхи будуть не дуже добрими.

Про факти мародерства. Заяви секретарів Станіславського й Долинського райкому партії. Цілком правильно: факти справедливі. Я заявляю тут, що вживемо всіх заходів аби навести лад через політапарат. І справді, нам доводиться переконувати людей, що вас обдурили оунівці та що ми вас не розстріляємо, прийшли — живіть, а разом із тим доводиться мати такі обурливі випадки мародерства. Я негайно вживу заходів до ліквідації такого безчинства.

Що стосується майора Петрова — це наш працівник, я це вчора перевірив, як він зарізав кабанчиків і т. д.

У Кутах був працівник НКВС — Іванов, пияк. Он накоїв неподобств, п'яний чи неп'яний, але пішов по хатах, 70-річну бабцю — матір бандита розстріляли й дитину п'яти років. Там же загинула родина червоноармійця — дружина й дитина.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 163. — Арк. 37—40.

5. Із виступу командувача Прикарпатського військового округу генерал-майора Демшина на зборах партійного активу Станіславської області 8 грудня 1944 р.

Я вам назву короткі цифри. Тільки за листопад місяць усього по Станіславській області вбито, взято в полон і затримано в лісах, тих, що ховалися в селах, бункерах, на горищах і навіть на сінниках — 6500 осіб. Доволі значний відсоток вбитих та полонених...

Я був саме в Долинському районі. Десь о 4 годині ранку мені доповідають — у напрямку Вигоди рушнично-кулеметна стрілянина.

Виявляється, під час нальоту, коли банда підходила до села у трьох напрямках, у першому напрямку війська НКВС-НКДБ і військомату вели бій, вірніше стріляли у напрямку банди за огорожею. В іншій частині міста, де розташована водокачка й лісокомбінат, осіб 12 автоматників на чолі з шанованим товаришем, двічі орденоносцем і була група прикордонників у сховищі. Я поцікавився в чому річ, що бою не дають. Здавалось би, прикордонники плюс автоматники, можна було б дати сильний бій, виявляється, банда осіб 50 ішла населеним пунктом Вигода. За 30 метрів сиділа група автоматників із 12 осіб і прикордонники, й ось ця група жодного пострілу не зробила по банді. Ви уявляєте, що залишилось би від банди, якби з 30 метрів стріляти з автоматів по суцільному строю.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 163. — Арк. 49, 51, 52.

1945 рік

6. Постанова бюро Станіславського обкому КП(б)У «Про антипартійну поведінку члена ВКП(б) Короля Миколи Єгоровича»

Король Микола Єгорович, 1912 року народження, член ВКП(б) з 1941 року, партквиток № 3686529, українець, освіта нища, в час розгляду справи працював заступником начальника Вигодського РВ НКВС.

15 грудня 1944 року Вигодський РК КП(б)У за дискредитацію органів НКВС-НКДБ, провокаційні дії та побутовий розклад Короля з членів ВКП(б) виключив.

Перевіркою встановлено, що Король М. Є. 29 листопада в селі Княжолука Вигодського району в п'яному стані зі старшим оперуповноваженим РВ НКВС Бузьким зайшов до гр. Проців, став вимагати горілки, потім забрав роздягнену дочку Проців Марію, 1924 року народження, на прохання матері Марію не відпустив, а повів по селу шукати горілки.

У зв'язку з тим, що Проців Марія горілки не знайшла, Король дав наказ Бузькому розстріляти її, але Бузький виконати цей наказ відмовився, після чого Король, підійшовши до яра, дав три черги з автомата, завів Проців Марію до гр. Титиш, де під загрозою зброї намагався згвалтувати її, але, протримавши в сінях на голій підлозі більше 2-х годин, згвалтувати не зміг, тому що був дуже п'яний.

3 грудня 1944 року Король з оперуповноваженим РВ НКВС Левченком у тому ж селі в п'яному стані зайшли до гр. Мильона Костянтина, де були лише діти, спитав де батько та мати, вийшли на подвір'я, Левченко став обстрілювати сусідню хату гр. Гаврючинського з автомата. Король повернувся до хати у зв'язку з тим, що автомат заїв, налагодивши автомат, зібрав сірники, оглянули хату Гаврючинських і о 10 годині вечора повернувся до Вигоди.

На постріли прийшли Гаврінська, Мильон та Біляк, які у сінях знайшли вбиту Гавлинську.

Король, скривши вбивство, в ту ніч намагався замордувати Грицькову, що працює інженером лісгоспу, але цьому помішали секретар Вигодського РК КП(б)У т. Аверкін та голова райвиконкому тов. Іванов.

Бюро обкому КП(б)У постановляє:

Рішення Вигодського РК КП(б)У від 15 грудня 1944 р. затвердити — Короля Миколу Єгоровича за дискредитацію органів НКВС-НКДБ, провокаційні дії та побутовий розклад із членів ВКП(б) виключити та притягти до судової відповідальності.

20 січня 1945 року. Секретар обкому КП(б)У *Слонь*

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 232. — Арк. 102.

7. ЦК КП(б)У
товаришеві Хрущову М. С.
товаришеві Коротченку Д. С.

Повідомлення
Про факти порушення радянської законності в західних областях Української РСР

...У грудні 1944 року працівники підсобного господарства Станіславського НКДБ Щербаков Д. В., Долгоногов П. Н., Примаков Г. А. виїхали в село Русів Снятинського району з метою виплати селянам заробітної платні за роботу в підсобному господарстві. Замість виконання доруче-

ної роботи, ці особи почали здійснювати незаконні обшуки, конфіскацію речей, вимагати горілки. Мирних жителів, які чинили їм у цьому опір, вони били і навіть розстрілювали, як бандерівців. Так, ними було вбито 7 осіб, серед яких були гр. Луцик Є. М., її чоловік у Червоній армії, Дідух М. А. — мати двох синів, які перебувають у Червоній армії.

Під час конфіскації речей у Луцик Є. Долгополов заарештував її доньку Ірину, і за те, що вона чинила опір при вилученні речей, розстріляв її у стайні.

Долгополов і Примаков заарештовані, а Щербаков після вбивства Луцик зник.

18.XII.44 р. заступник голови Заболотівського райвиконкому Станіславської області Голубцов і другий секретар райкому КП(б)У НАРИЖНОЙ виїхали в село Ганківці для участі в похованні громадян, розстріляних бандерівською бандою. Ідучи дорогою до сільради, вони побачили пам'ятник, знятий з могили загиблих бійців Червоної армії. В цей час попри них проходили дві дівчини, яким Голубцов і Нарижной наказали поставити пам'ятник на місце. Однак Ворощук Марія й Губшит Ганна відмовилися виконати їх розпорядження. Тоді Голубцов дав чергу з автомата — і розстріляв їх обох.

16 січня 1945 року дільничний уповноважений Богородчанського районного відділення НКВС Станіславської області Глазков, разом із сержантом, будучи озброєними, пішли в село Ляхівці, зайшли до одного з будинків, відібрали там горілку й гроші, напилися і стали ходити по хатах, наносячи образи та погрожуючи місцевому населенню. В одному з будинків вони зібрали 5 жінок, яким звеліли зняти з себе весь одяг, відтак змусили їх лягти голими на підлогу. Глазков і Шаповалов почали їх бити. Після того вони дорогою підпалили будинок, що належав Денисову М. В., водієві НКДБ...

Прокурор УРСР державний радник юстиції 2 класу *Р. Руденко*

Володимир Сергійчук. Десять буремних літ... — С. 234—238.

8. Із виступу начальника Снятинського райвідділу НКВС Губаренка на зборах партійного активу Станіславської області 24 грудня 1945 р.

Пару слів щодо виступу товариша з прокуратури. Можливо, я його недостатньо зрозумів, тут він наводив цифри скільки заарештовано жінок, дітей і т. д. І таку репліку: хіба жінки пускатимуть під укіс поїзди, хіба жінки здійснюють диверсійні акти? Та хіба ми можемо дати гарантію, що жінки з цієї сволоти не проводять активної роботи?

Ми заарештували одну учасницю ОУН, вчителька колишня, вона працювала організаційним референтом районного проводу ОУН, причому на території Снятинського району зібрала 114 тис. карбованців, а одна станична — та в боївці двічі брала участь у нападі на партійно-радянський актив. Крім цього, заарештована якась Петрунеля, яка прийшла і сказала бандитам, що в с. Стецівка представник райкому партії проводить збори, треба влаштувати засідку з метою знищення... А їй лише 22 роки.

Одна жінка, рядова учасниця ОУН, зібрала в одному селі 8700 карбованців для оунівського підпілля, 6 центнерів збіжжя і т. д... Треба брати учасників ОУН, не рахуючись зі статтю.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 259. — Арк. 42, 43.

9. Із виступу начальника Коломийського відділення НКДБ залізничного транспорту Іванова на зборах партійного активу Станіславської області 24 грудня 1945 р.

...Наприкінці жовтня й на початку листопада в Коломийському відділенні мав місце ряд диверсійних актів. З огляду на цю обставину було вжито заходів до недопущення цих диверсійних актів. На місцях найбільш уражених бандитизмом, були створені чекістсько-військові групи. Такі групи були в Отинії, Коршеві, Яремчі, Ланчині. Ці групи розпочали роботу 30 листопада. Причому, кожна група мала двох оперативних працівників і до 287 осіб особового військового складу...

Коршівська група заарештувала до 7 осіб учасників оунівської організації. Крім того, був проведений ряд чекістських операцій, у результаті яких убито 7 бандитів. Загалом затримано до 400 осіб, причому оформлено санкцій на арешт 32 осіб. Знайдено 2 аптечки ОУН, причому одна дуже законспірована.

Незважаючи на ці проведені заходи, ми в ніч із 18 на 19 грудня мали підрив поїзда на перегоні Микуличин — Татарів, причому підрив стався таким чином: о 12 год. 20 хв. на військовий потяг у бік Коломиї були закладені міни, в результаті чого стався вибух.

Підрив цього потяга здійснений бандгрупою, яка дислокується в районі села Микуличин, керівник цієї групи чисельністю 20 осіб «Шугай».

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 277. — Арк. 44.

10. Із виступу командувача 38-ї армії генерал-полковника Москаленка К. С. на зборах партійного активу Станіславської області 24 грудня 1945 р.

Я був присутній у Долині, коли виступав секретар райкому партії, голови сільрад розповідали про те, скільки терору розводять бандити. Крім терористичних актів вони проводять збори населення, навіть конференцію з учителями, з інтелігенцією за зразком нашим. І що вони говорять? Дві доби тривали збори й вони говорили про директиви націоналістичні.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп.1. — Спр. 259. — Арк. 69.

11. Із виступу голови трибуналу військ НКВС Мусейчука на зборах партійного активу Станіславської області 24 грудня 1945 р.

... І є випадки, коли наші працівники допускають незаконні дії. Був недавно також випадок, коли голова обласної прокуратури разом із працівником Лисецького народного суду і районним прокурором здійснив конфіскацію майна за вироком Військового трибуналу, який винесений рік тому, причому помічникові прокурора дали корову, народний суддя взяв барана, а районний прокурор інші речі...

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 259. — Арк. 51.

12. Із виступу заступника Наркома внутрішніх справ УРСР Строкача на зборах партійного активу Станіславської області 24 грудня 1945 р.

Рішенням ЦК ми зобов'язувалися масово проводити удавані принади. Тов. Хрущов, коли приїздив останнього разу, прямо сказав, що райкоми, обкоми партії повинні взяти в свої руки організацію «приманок»[2]: на принаду мають іти відповідальні працівники райкому і РВК. Більше того, працівники обкому партії повинні йти на принаду, і тих, хто не буде виконувати цих вказівок, притягати до партійної відповідальності.

Однак ми провели 115, із них 102 безрезультатно й тільки 14[3] з результатом, і то незначним.

...ми в кожному мешканцеві готові вбачати бандерівців. Під час проведення операції підходять до всього населення з трафаретом — всі ви бандерівці. Якщо червоноармієць зайшов у хату до селянина, то він не бачить в ньому нічого іншого, крім бандерівця. Ба більше, сірники, хліб, сіль бере, йому каже: «У мене діти, не беріть». — «Іди ти, бандерівцю», — і все.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 259. — Арк. 56, 61.

13. Із виступу помічника прокурора Прикарпатського військового округу Федотова на зборах партійного активу Станіславської області 24 грудня 1945 р.

Я також прийшов із цифрами, але з цифрами, які ставлю на розшифрування. Ці цифри стосуються тільки 22 днів цього місяця. На 22 грудня ми заарештували трохи менше 400 осіб (це по двох управліннях), якщо взяти окремо, то дещо солідніше виглядає щодо цього обласне управління НКДБ зі своїм апаратом...

---

[2] «Приманка» — оперативний захід НКГБ: «невідомі» поширювали чутку, що в село тоді-то мають прибути високопосадові особи райкому партії, РВК чи навіть обкому партії; знаючи про це, місцева боївка ОУН організовувала на них засідку, але сама попадала в пастку — її оточувало військо НКГБ (*прим. упорядника*).

[3] Так в оригіналі, хоч сума останніх цифр становить не 115, а 116 *(упоряд.)*.

Ми йдемо до виборів, ми покликані для того, щоб завдати удару тим, хто заважатиме нам проводити такий надзвичайно важливий захід, і ми бачимо серед заарештованих 40% неповнолітніх, які, за нашим законом, не голосуватимуть тому, що вони 1930 року народження, 1929 р. і навіть 1932 р. — по 13 років, і ці діточки кажуть, що вони члени ОУН й інше. Звичайно, якщо ця категорія людей справді зі зброєю в руках стріляє в нас, підпалює наші заводи, пускає під укіс поїзди, ми не зважатимемо на їхній вік, ми будемо судити.

Йдучи сюди, я мав на увазі розповісти активові про ту обставину, що тепер дехто став на шлях завдань, що паралізує зосередженість нашої роботи на роботі з агентурою. Коли поставили перед нами так питання: до 15 числа дати 20 арештантів. Така практика і в обласному управлінні НКДБ.

Жоден вказаний арешт у мене не санкціонувався за цими справами і коли приходять низові працівники, вони заявляють: «Товаришу прокурор, ви заявляєте, що неякісно попрацювали, але ось нам дали 20 осіб, ви зрозумійте».

І ще одне питання хотів підняти, що воно заслуговує на увагу присутніх — це питання адміністративного виселення. Я не називатиму кількості за рік, але кількість посаджених у вагони, які виїздять за межі області, так виглядає: 1 до 3-х. Це означає, трьох заарештували, а родину одного вивезли. Та коли врахувати ту ситуацію виселення, що є тепер, то в кожному окремому випадку давати повинен санкцію прокурор республіки, тому в числі вивезених є люди, заарештовані ще торік. Чи є потреба доводити, що його чи її заарештували, а родина тікає. Я вважаю, тут потрібно робити все, що в межах наших можливостей: сьогодні його взяли, завтра ж родину брати.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 259. — Арк. 5—8.

1946 рік

14. Із виступу полковника Власова на зборах партійного активу Станіславської області 12 січня 1946 р.

...У мене було осіб 50 дорослого населення викликано і нічого не могли з цими людьми зробити, тому що всіх заарештовувати я не міг і не мав права, а брати за такою ознакою, що в нього ноги тремтять, чи сам хвилюється, чи за іншими ознаками — я також не міг. Відбирали, звичайно, а що далі було — важко сказати. Тому я прошу особисто, Дем'яне Сергійовичу, Вас і т. Строкача укомплектувати наші відділи НКВС із числа таких людей, аби вони не були тільки стрільцями, а перекинути за рахунок Харківської й Київської областей та інших областей справжніх чекістів, які мають практику й можуть справді здійснити завдання, яке ми на них покладаємо. У мене особисто не було жодного факту, щоби якийсь командир відмовив начальникові НКВС, НКДБ у військовій допомозі, але, на жаль, результатів від військових операцій було дуже мало.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 417. — Арк. 55—56.

15. Із виступу командувача 38-ї армії генерал-полковника Москаленка К. С. на зборах партійного активу Станіславської області 12 січня 1946 р.

Ось недавно випадок у Тернопільській області. Лишень те, що я вам скажу, повинно бути відомо тільки вам. Недалеко від обласного центру Чорткова[4] є містечко Тлусте. Під прикриттям 20 осіб приїхали проводити передвиборчу кампанію в село Бураківку. Проїзд був через село Слобідка. Попередили, що назад їхатимемо через це село, проведемо тут збори. В селі Бураківка їх дуже добре зустріли. Провели збори. Влаштували їм житло, добрий обід, навіть не виключена можливість, що з горілочкою був обід, і після цього добрячого обіду, коли вони виїздили з села Бураківки, відразу був обстріл бандитський із засідки. Все керівництво, що прибуло з району й всі бійці були знищені. Виявилося, що половина села брала участь у зборах активно, а друга половина готувала за той час напад на околиці села, де вони проїздитимуть. Найгірше те, що про це стало відомо лише через 2—3 дні, коли проїжджала машина, чи підвода, виявила купу трупів лежачих наших бійців, офіцерів

[4] Мабуть, районного центру Чортків.

і цивільних працівників. Ані командир корпусу, ані командир дивізії, ні обком, ані НКВС, ні облвиконком нічого не знали. Тут же стояв у Тлустому полк, літав туди член Військової Ради тов. Єпішев, йому також нічого не сказали, в результаті зворотних заходів, ужили та безрезультатно…

Випадок у 70-й Станіславській дивізії в селі Глинівка[5] Богородчанського району в день розташування гарнізону: позавчора голова сільради дуже добре зустрів наш гарнізон, сам командування повів до хати, розмістив, виявив «батьківську» турботу… Відтак цей голова о другій годині ночі, в пітьмі, пробирається раптом у розташування гарнізону. Бійці бачать, що незнайома людина, його за барки, напевно неінтелігентно дали стусана межи плечі. Уповноважений НКВС, почувши крик і гамір, вибіг, бачить, що голову сільради б'ють, допитують. Він каже — це наша людина, відпустіть його. Його відпустили… Через 10 хвилин із 4 кулеметів був відкритий вогонь по будинку, де розташувався гарнізон. У результаті, уповноважений НКВС, який вискакував через вікно, був убитий, два бійці були поранені…

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 417. — Арк. 81—82.

16. Із виступу начальника обласного управління НКВС Неізмайлова Ф. М. на зборах партійного активу Станіславської області 12 січня 1946 р.

Виконуючи рішення Центрального Комітету КП(б)У від 27 листопада 1945 року органи НКВС спільно та з активною допомогою і за сприяння Військової Ради Армії, що дислокується у Станіславській області, за участю військ НКВС і військ Червоної Армії в грудні місяці провели таку роботу:

Проведено всього операцій 903, засідок 274. За період 10 днів — від 1-го січня по 10 січня 1946 року — проведено операцій 244, засідок 68. У результаті проведених операцій і засідок убито бандитів 455 та заарештовано 297 — це в грудні місяці. За 10 днів січня місяця 1946 року вбито бандитів 162 та заарештовано 98 осіб.

Я хочу зупинитися на таких фактах: із проведених операцій, цифру яких я назвав, безрезультатно було проведено 93 операції, тобто ті операції, які, по суті, чи то з причини окремих осіб, чи то без відповідної підготовки, зривалися.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 393. — Арк. 2—3.

17. Із виступу начальника Рожнятівського райвідділу НКВС Петрини на зборах партійного активу Станіславської області 12 січня 1946 р.

До січня нами проведено 320 операцій чекістсько-військових, взято всього 70 осіб, із них нелегалів 20 осіб, бандитів 18 осіб, знищено 8 бункерів, взято 4 автомати, 6 гвинтівок, 1 кулемет, карту топографічну й документи оунівських організацій.

Як ми думаємо забезпечити виконання рішень Пленуму ЦК? Тепер, у зв'язку з прибуттям до нас військових підрозділів, ми — секретар райкому партії, начальник райвідділу НКДБ, НКВС, позакріплювали свої оперативні сили за дільничними організаціями. Організація суто чекістської нашої роботи, організація винищувальних батальйонів… — ось наше завдання.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 417. — Арк. 43.

18. Із виступу заступника Наркома внутрішніх справ УРСР Строкача на зборах партійного активу Станіславської області 12 січня 1946 р.

Доповідачі, що виступали, наводили тут дані про результати виконання рішення Політбюро ЦК КП(б)У. Тому я повторювати не буду.

Скажу лишень одне: незважаючи на те, що у нас є всі дані, всі сили, потрібні для того, щоби повністю виконати рішення ЦК партії, все ж на сьогоднішній день виконання рішення ЦК партії дуже незадовільне. Про причини незадовільного виконання рішення ЦК скажу трохи нижче. Скажу тільки одне, товариші, що в результатах боротьби з бандитизмом ми всі, що зібралися тут, багато чим зобов'язані Військовій Раді 38-ї Армії й особисто тов. Москаленкові, який бере активну участь

[5] Мабуть, Гринівка.

в організації боротьби з бандитизмом. Є у нас такі частини, які гідні того, щоби їх тут назвати, як найкращі частини в боротьбі з бандитами. У 38-ї Армії, за оцінкою командувача й обласного управління НКВС найкраще за всіх веде боротьбу з бандитизмом 31 артилерійська бриґада Владимирова. Непогано веде боротьбу 76 дивізія — командир Бульба. Зі стрілецьких дивізій перше місце займає 70 дивізія — командир генерал-лейтенант Гредерарам, 172 дивізія — командир полковник Власов і 133 стрілецька дивізія — командир Василевський. Слабо бере участь 161 стрілецька дивізія тов. Грішина. Станіславська дивізія також не відзначається. Я гадаю, що Станіславська дивізія могла б значно активніше брати участь у боротьбі з бандитами, тим паче, що Станіславський район і прилеглі до нього села є на сьогоднішній день найбільш благополучними.

Із числа внутрішніх військ непогано веде боротьбу 448 стрілецький полк — командир тов. Часний. Відстає, але також має непогані результати 212 полк — командир тов. Комаринець. Дуже погано працює 112 кавалерійський загін. На наше клопотання командир загону за погану боротьбу з бандитизмом знятий.

212 полк, який обслуговує 7 найбільш уражених бандитизмом західних районів, хоч має непогані результати, але, тов. Комаринець, Ви погано переслідуєте бандитів. Є багато фактів, я не буду через брак часу наводити їх, коли ваші підрозділи не переслідують банди. Є факти, що межують з явним злочином. Ось, приміром, по Калуському району, був випадок у Калуському районі: напали на автомобіль; виділили загін для переслідування банди. Командир загону, мало того, що пасивно діяв, та ще навіть заперечував, висловлював незадоволення стосовно того, що йому треба було переслідувати банду. Це — явний злочин. Тепер ведеться розслідування, і я гадаю, що цей факт не минне безкарно. У Болехівському районі було два випадки, у Вигодському — один, коли Ваші частини в результаті поганого переслідування не розгромили банд тоді, коли їх можна було розгромити.

Якщо казати про наші сили, то нема ніде, в жодній області, такої сили, як у Станіславській області. Приміром, за тими даними, які я маю, в результаті бесід із працівниками ЦК та обкому партії, Станіславська область укомплектована більше й краще, ніж інші області. Внутрішніх військ НКВС на території Станіславської області маємо в 1—2 і навіть у 3 рази більше відносно інших областей. Прикордонні війська беруть участь у цій боротьбі. В жодній області стільки частин не бере участь у боротьбі з бандитами, як на території Станіславської області. 38 армія всі свої сили й раніше за інших спрямувала на боротьбу з бандитизмом. Органи НКВС у кількісному відношенні укомплектовані краще в Станіславській області, ніж в інших областях: кількасот осіб прикомандировано для боротьби з бандитами. Однак результати незадовільні, й правильне рішення ЦК. Особисто товариш Хрущов майже на кожному засіданні говорить про те, що Станіславська область плентається у хвості.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 417. — Арк. 68—70.

19. Постанова ЦК КП(б)У «Про недоліки в роботі органів МВС, МДБ, суду й прокуратури в боротьбі з порушниками радянської законності в західних областях УРСР»

...У деяких районах західних областей органи МВС й МДБ велику кількість арештованих тривалий час утримують у камерах попереднього ув'язнення. В першому кварталі ц. р. в райвідділах МВС Станіславської області перебувало 3092 ос. арештантів, із них незаконно утримувалося в КПУ 2023 особи.

Начальник Яблунівського райвідділу МДБ цієї ж області Діденко в листопаді 1945 року заарештував 89 осіб молоді народження 1928—1931 років і штучно сфабрикував т. зв. «запасну молодіжну сотню УПА». 28 осіб цієї групи невдовзі були відпущені у зв'язку з відсутністю доказів, 22 ос. були звільнені в січні 1946 року, а решту 34 ос. згідно з санкцією начальника облуправління МДБ Михайлова перебували під вартою до кінця квітня 1946 р., після чого всі, за винятком 3 осіб засуджених, випущені на волю.

24.VII.1946 р.

Володимир Сергійчук. Десять буремних літ... — С. 504—505.

20. Аналіз учинених бандпроявів у західних областях УРСР за період з 1.IV по 1.IX.46 р.

№ з/п	Назва областей	Здійснено бандпроявів	Тер. напади на індивід. осіб	Напади з засідок	Теракти			
					Квітень		Травень	
					Наші втрати	Убито бандитів	Наші втрати	Убито бандитів
1	Волинська	128	37	13	56	26	63	33
2	Дрогобицька	127	39	14	42	306	63	207
3	Львівська	125	41	19	32	198	48	112
4	Рівненська	116	27	22	22	104	27	106
5	**Станіславська**	**279**	**90**	**43**	**30**	**196**	**118**	**155**
6	Тернопільська	173	57	42	58	186	44	213
7	Чернівецька	69	18	5	4	8	5	1
Разом		1017	309	158	244	1024	368	827

№ з/п	Назва областей	Теракти								Інші банд-прояви
		Червень		Липень		Серпень		Разом		
		Наші втрати	Убито бандитів	Наші втрати	Убито бандитів	Наші втрати	Убито бандитів	Наші втрати	Убито	
1	Волинська	15	29	40	19	37	16	211	133	78
2	Дрогобицька	59	173	26	131	67	99	257	916	74
3	Львівська	35	53	49	40	27	28	191	431	65
4	Рівненська	23	75	65	58	37	36	174	379	67
5	**Станіславська**	**58**	**131**	**103**	**88**	**122**	**61**	**431**	**631**	**146**
6	Тернопільська	35	152	84	80	52	131	273	762	74
7	Чернівецька	8	2	17	2	16	6	50	19	46
Разом		233	615	384	418	358	377	1587	3261	550

Зав. сектора відділу ЦК КП (б)У по західних областях *Богомолов*

Володимир Сергійчук. Десять буремних літ... — С. 524.

1947 рік

21. Заходи щодо остаточної ліквідації решток оунівського бандитизму в західних областях України в зимово-весняний період 1947 року

...4. Для організації чекістсько-військових операцій, просування агентури до діючих бандгруп, низові оунівські організації та керівні центри виділити на термін з 25 лютого по 1 травня 1947 року 1094 оперативних працівники МДБ; по областях:

	Зі складу РВ МДБ	УМДБ	МДБ УРСР	Разом
Тернопільська	140	40	6	186
Львівська	125	50	7	182
Станіславська	140	40	8	183
Дрогобицька	108	35	5	148
Рівненська	120	35	5	160
Волинська	120	32	5	157
Чернівецька	50	20	3	73
Разом	803	252	39	1094

Начальник управління МДБ УРСР полковник *Сараєв*

Володимир Сергійчук. Десять буремних літ... — С. 563—565.

22. Довідка про виселення родин учасників банд УПА і рух справ на ці родини, виселених до рішення Особливої наради з їх справ

Станом на 15 травня 1947 року

Назва УМВС	Усього виселено родин за період 1944—1946	Розглянуто справ ОН МВС СРСР	Перебуває на розгляді ОН МВС СРСР	Перебуває в УМВС на додатковому слідстві та дооформленні	Перебуває на вирішенні (в прокуратурі та УББ)	Припинено УМВС (через смерть)
Рівненської області	2991—7345	2816	72	80	18	5
Тернопільської області	1741—3780	1649	36	50	3	3
Волинської області	2534—7438	2421	94	14	5	—
Дрогобицької області	1977—5272	1782	93	69	33	—
Станіславської області	2483—5590	2118	198	115	7	55
Львівської області	2531—5927	2091	321	100	19	—
Чернівецької області	461—256	403	25	26	7	—
Разом	14728—36608	13280	839	454	92	63

Додаток: вказані 14 728 бандитів виселені органами МВС протягом 1944—1946 рр.

16 травня 1947 р. Начальник І спецвідділу МВС УРСР підполковник *Смірнов*

Там же... — С. 589.

23. Із виступу першого секретаря Станіславського обкому КП(б)У Слоня М. В. на зборах партійного активу Станіславської області 12 липня 1947 р.

Якщо співставити дані І-го та ІІ-го кварталів цього року зі зростання бандвиявів, то вони характеризуватимуть таке:

Мали бандвияви райони

	У 1-му кварталі	У 2-му кварталі
Болехівський	1	7
Богородчанський	1	5
Більшівцівський	1	4
Гвіздецький	0	3
Жаб'ївський	1	3
Коломийський	1	3

Косівський	2	4
Печеніжинський	0	4
Яблунівський	0	3
Яремчанський	1	4
Рожнятівський	1	7
Лисецький	2	8

За винятком Бурштинського, Надвірнянського, Отинійського, Снятинського районів, які не мають бандвиявів у II-му кварталі. Решта райони — або мають незначне зниження бандвиявів, або товчуться на місці.

Другим показником, який говорить про погану нашу роботу, є число зазнаних нами жертв. Якщо у I-му кварталі їх було 99 осіб, то в II-му кварталі їхня кількість зросла до 177 осіб.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 588. — Арк. 5.

24. Із виступу заступника секретаря ЦК КП(б)У Стоянцева на зборах партійного активу Станіславської області 12 липня 1947 р.

Я хотів підкреслити, що оунівці тримають курс на молодь, внаслідок цього підтримують своє існування, а ми у своїй політичній роботі погано працюємо серед молоді, не протиставляємо тій роботі, яку проводять оунівці, особливо відкрито у навчальних закладах, у школах, тому що там готують кадри культурних, грамотних людей, і завдяки їм вони хочуть мати керівників, ватажків, головорізів. І тут має бути велика робота наших партійних та комсомольських організацій. Тому справі роботи з молоддю треба більше приділити уваги. А, на жаль, у нас таке ж становище, як із робою серед жінок.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 588. — Арк. 106.

1948 рік

25. Звернення Міністра внутрішніх справ УРСР Т. Строкача до секретаря ЦК КП(б)У М. С. Хрущова

Микито Сергійовичу!

Дуже прошу передати МВС повністю боротьбу з бандитами ОУН, повернути з МДБ оперативний склад, переданий МВС минулого року.

Запевняю, що найближчим часом скінчимо з бандитизмом.

23/IV.48 р. *Строкач*

Володимир Сергійчук. Десять буремних літ... — С. 629.

26. Довідка на члена ВКП(б)У Плаксина П. О.

Плаксин Петро Олексійович, 1916 року народження, з робітників, росіянин, освіта середня, член ВКП(б) з 1940 року, партійний квиток № 3527253.

Пряцюючи оперуповноваженим Городенківського РВ МДБ, тов. Плаксин з учасниками спецбоївки Клименком, Гендеровським, Бондаруком, Паламарчуком, Дутчаком та ін. в жовтні 1945 року проводив операцію в с. Стрільче із затримання учасниці ОУН (кущова санітарка) Федишиної-Бабій Катерини Дмитрівни. Вночі опергрупа на чолі з тов. Плаксиним затримала Федишину-Бабій на квартирі її матері, й під час допиту там же Федишина була побита.

Наступної ночі, дорогою до м. Городенки, Клименко й Паламарчук убили затриману Федишину-Бабій, а труп її покинули в полі.

Плаксин, який ішов попереду групи на 300—400 метрів, почувши автоматні постріли, повернувся до місця події й констатував смерть Федишиної-Бабій. Повернувшись до м. Городенки, Плаксин

доповів начальникові РВ МДБ тов. Захарову про те, що Федишина-Бабій була вбита при спробі втекти.

Проведеною в листопаді 1946 р. судово-медичною експертизою було встановлено, що смерть Федишиної-Бабій настала в результаті фізичних пошкоджень тупими предметами за відсутності вогнепальних поранень.

За те, що Плаксин застосовував незаконні методи під час допиту й допустив убивство Федишиної-Бабій своїми підлеглими, він заслуговував виключення з ВКП(б), але враховуючи, що Плаксин, працюючи в Городенківському РВ МДБ від 1944 р. до грудня 1946 р., показав себе енергійним, сміливим й ініціативним працівником, брав активну участь у боротьбі проти банд УПА й оунівського підпілля (на рахунку т. Плаксина 57 убитих бандитів і 13 арештантів), а також давність учиненої провини, та що вбита Федишина-Бабій була активною учасницею ОУН, — бюро обкому КП(б)У рішенням від 10/VI.47 р. оголосило т. Плаксину догану.

Тов. Плаксин у даний час працює стар. оперуповноваженим Богородчанського РВ МДБ і на роботі характеризується позитивно.

Секретар Станіславського обкому КП(б)У *Єременко*

29.V.1948 р.

Володимир Сергійчук. Десять буремних літ... — С. 629—630.

27. Довідка
на колишнього начальника Надвірнянського РВ МВС тов. Шляма І. А.

Шлямо Іван Андрійович, 1906 року народження, член ВКП(б) з 1930 року, партійний квиток № 1381248, українець, із селян-бідняків, освіта нижча.

Рішенням Надвірнянського РК КП(б)У від 27 травня 1946 року Шлямо виключений із членів ВКП(б) за недбале ставлення до проведення чекістсько-військової операції, в результаті якої були вбиті ні в чому не винні громадяни Дем'янчук і Костик.

Перевіркою встановлено, що 25 травня 1946 року голова Надвірнянської міськради Полотайко заявив начальникові РВ МВС тов. Шлямові про те, що гр. Кузів, яка проживає на околиці міста Надвірна, вночі відвідують бандити.

Шлямо, не перевіривши правдивості заяви Полотайка, доручив малодосвідченому працівникові РВ МВС Толочкові провести операцію по пійманню бандитів і не проінструктував його. Під час цієї операції Полотайко, який був із опергрупою, зайшов у квартиру до гр. Кузів, взяв у неї горілки та хліба й на вулиці став пити горілку. В цей час Полотайко побачив, що вулицею йде невідомий гр-н, й без усякого попередження вистрелив у нього з автомата, в результаті чого невідомий був убитий.

Толочко, повернувшись до РВ МВС, доповів тов. Шлямові про те, що сталося, й останній з опергрупою вийшов на місце пригоди.

Довідавшись про те, що Полотайко вбив не бандита, а робітника УШОСДОРу Дем'янчука, тов. Шлямо не вжив відповідних заходів до Полотайка й подався з опергрупою на квартиру вбитого Дем'янчука шукати бандитів.

Переконавшись у тому, що в будинку Дем'янчука підозрілих осіб нема, Шлямо почав без мети стріляти з автомата й під час стрільби вбив підлітка Костика, який із сином Дем'янчука спав у сіні біля хати.

Рішенням бюро обкому КП(б)У від 30 липня 1946 року Шлямо І. А. з членів ВКП(б) був виключений.

ЦК КП(б)У не затвердив рішення обкому партії про виключення Шляма з ВКП(б) й обмежився оголошенням йому суворого партстягнення.

У цей час тов. Шлямо працює директором управління ринків м. Станіслава.

Секретар Станіславського обкому КП(б)У *Слонь*

29.05.1948 р.

Володимир Сергійчук. Десять буремних років... — С. 631—632.

1949 рік

28. Із виступу начальника обласного управління МДБ Сараєва на III партійній конференції Станіславського обкому КП(б)У 8 січня 1949 р.

У 1944—1945 і навіть 1946 рр. оунівці в основному прагнули заволодіти лісом. Ліс їм був потрібний для дислокації банд так званої УПА. Від 1947 року й особливо 1948 р. тактика оунівців змінюється. В результаті зазнаних втрат провідники дали вказівку ліквідувати рештки так званої УПА й прилаштовувати рештки організації до праці, головним чином, у населених пунктах, районних центрах та обласних містах.

Тепер оунівські провідники поставили завдання — проникнути до міст і райцентрів, радянських, адміністративних, торговельних і господарських організацій, навчальних закладів і проводити свою ворожу роботу в так званих легальних умовах.

Проведені 1948 року операції у Станіславській області: як у місті Станіславі, так і в районних центрах, показали, що оунівці в цьому питанні досягли певних успіхів. Так, у місті Станіславі в другій половині 1948 року було заарештовано до 100 осіб оунівців. Привертає до себе увагу те, що заарештовані працювали в різних установах міста, вчилися в навчальних закладах і проводили серйозну антирадянську, ворожу роботу.

Я повинен доповісти делегатам партійної конференції, що наявні ще випадки, коли й до сільських рад проникає оунівська агентура і в цих випадках намагається роботу сільських рад використати для допомоги оунівському підпіллю.

Я хочу навести такі факти. Торік улітку були проведені операції у Войнилівському районі. В 4-х селах району були заарештовані голови сільських рад, які цілком працювали на оунівське підпілля.

Я хочу звернути увагу делегатів партійної конференції на ту обставину, що не тільки до сільських рад проникає оунівська агентура, але вона проникає й до сільських кооперацій, до низової мережі медичних закладів, до шкіл, лікарень, млинів.

Декілька слів про роботу поміж молоді. В 1948 році органами МДБ Станіславської області заарештовано за активну оунівську діяльність певне число оунівців та їх поплічників, і серед заарештованих молодь віком від 17 до 20 років становить 40%.

У 1948 році в селі Чортовець Обертинського району ліквідована молодіжна оунівська організація, яку створили оунівські провідники. Всього заарештовано 9 терористів, які здійснили понад десяток політичних убивств.

Характерно відзначити, що ці терористи, керовані оунівськими провідниками, проживали легально, частина з них займалася сільським господарством, а частина вчилася. В селі Чортовець маємо комсомольську організацію, однак, вони не зуміли цей молодняк привернути на свій бік.

У Рогатинському районі в Пуківській школі також була ліквідована оунівська молодіжна організація, запроваджена оунівськими провідниками.

У місті Станіславі в медичному інституті, фельдшерсько-фармацевтичній школі й інших навчальних закладах і школах оунівці проводять певну роботу, на що вказують проведені арешти.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 938. — Арк. 197—200.

29. Листівка ОУН

Слава Україні!
Героям слава!

Прочитай сам і другому підкинь прочитати

Селяни-одноосібники і колгоспники, робітники й інтелігенти.

Були випадки, що дехто з Вас находив коло своєї хати підкинений лист, в якому нібито українські повстанці наказують Вам дати їм деякі харчі й гроші. В листі написано, щоб Ви харчі й гроші принесли на означений пункт у полі або в лісі, щоб лист робив враження, що він дійсно від українських повстанців. У ньому написано, щоб Ви харчі несли так обережно, щоб Вас ніхто не бачив.

Уважайте на такі листи, бо це провокація НКВД. Підпільники ні до кого не пишуть наказів у справі харчів і грошей. Харчі й гроші підпільники відбирають від таких людей, які їх добре знають, а, крім того, беруть лиш таку кількість, яку дана людина може дати.

Енкаведисти під маскою українських повстанців пишуть до Вас листи, в яких дають Вам накази здати по 10 кг товщу або від 500 до 600 карбованців. За невиконання такого «наказу» погрожують розстрілом. Вони роблять це для того, щоб відвернути Ваше довір'я до українських повстанців, щоб Ви вважали українських повстанців за таких, що, маючи зброю в руках, можуть вбити людину за 10 кг товщу або 500 крб.

Другою метою при підкидуванні листів НКВД має вивідати, чи між Вами є люди, які допомагають підпільникам. Якщо людина винесе харчі на означений пункт або прийде оправдатися, що вона не зможе здати саме тепер більшої кількости сала або грошей, але дасть пізніше, то тоді НКВД таку людину арештує як співпрацівника бандерівців. Тому якщо в когось появляється підкинений лист нібито від українських повстанців, то треба такий лист віднести якнайскорше до сільради.

У хаті або коло себе таких листів не держати ані однією години. Бо ті енкаведисти, що підкинули Вам лист вночі, прийдуть до Вас ранком нібито на ревізію і знайдуть той лист, за що Вас заарештують і по-звірськи поб'ють. Вони скажуть, що до Вас пишуть бандерівці тому, що Ви з ними співпрацюєте. Тому ще раз закликаємо Вас, будьте обережні перед провокацією НКВД.

Місцевий провід ОУН

Постій, квітень 1949 року.

Володимир Сергійчук. Десять буремних літ... — С. 711—712.

Проект

30. Постанова бюро Станіславського обкому КП(б)У «Про порушення соціалістичної законности в селі Химчин Косівського району»

Проведеною перевіркою встановлено, що в травні 1949 року райком КП(б)У послав групу партійно-радянського активу до села Химчин у кількості 10 осіб для виконання господарсько-політичних завдань. У складі цієї групи були т.т. Голик П. М. — райпрокурор, Козловський М. П. — директор маслозаводу, Том'юк — секретар РК ЛКСМУ, Козлан — дільничний уповноважений райвідділу МВС, Посейлюк — агент райуповмінзагу й інші.

29-го травня 1949 року ввечері в клубі цього ж села директор маслозаводу Козловський затримав хлопчика-підлітка, який прибув із сусіднього села Кривоброди Коломийського району, Романюка Михайла Васильовича, 1934 року народження, підозрюючи, що Романюк є розвідником бандбоївки.

По затриманню Романюка, на чолі з райпрокурором Голиком, директором маслозаводу Козловським, секретарем РК ЛКСМУ Том'юком, дільн. уповноваженим райвідділу МВС Козланом й агентом райуповмінзагу Пасейлюком, над ним був організуваний допит із застосуванням фізичної сили (завдянням йому ударів). Не добившись від нього потрібних відомостей, райпрокурор Голик продовжив допит Романюка, без указаних вище осіб, причому, після того, як не добившись від нього жодних результатів, Голик поставив Романюка до стінки в коридорі клубу й пострілом зі свого автомата поранив його в ділянці правої ключиці.

Боячись відповідальності за скоєний злочин, Голик вибіг на подвір'я, здійняв галас, заявляючи, що начебто в нього стріляли бандити й поранили Романюка, і цим серед присутніх на той час у клубі людей посіяв паніку.

Крім цього, намагаючись приховати свій злочин, Голик до 4 червня 1949 року про цей випадок нікого не повідомив, а коли стало відомо райкомові КП(б)У про побиття й поранення гр. Романюка, Голик тривалий час не признавався у скоєному ним злочині.

Усе це сталося внаслідок того, що райпрокурор Голик, замість того, щоб вести рішучу боротьбу з порушниками соціалістичної законности й виховувати трудящі маси в дусі якнайсуворішого дотримання радянських законів, сам став на антирадянський і провокаційний шлях, втягнув у цю ганебну справу інших товаришів із групи партійно-радянського активу.

Розглядаючи дії Голика як провокативні — бюро обкому КП(б)У постановляє:

1) За кримінально-злочинну діяльність і порушення соціалістичної законности, що виразилися в побитті й пораненні ні в чому невинного гр. Романюка М. В. Голика Павла Мартиновича із членів ВКП(б) виключити.

Просити ЦК КП(б)У звільнити Голика з посади прокурора Косівського району.

2) Доручити прокуророві області тов. Пиляєву негайно провести слідство й притягти Голика П. М. за знущання й поранення гр-на Романюка М. В. до кримінальної відповідальности.

3) Відмінити рішення бюро Косівського райкому партії від 14 червня 1949 року в частині накладення партійних і дисциплінарних стягнень на Козловського, Том'юка, Пасейлюка, як ліберальне.

Доручити прокуророві області тов. Пиляєву розслідувати й винних притягти до кримінальної відповідальності, а після цього вирішити про партійність кожного з них.

4) Зобов'язати секретарів усіх райкомів КП(б)У обговорити це рішення на черговому засіданні бюро райкому КП(б)У.

Секретар обкому КП(б)У *П. Щербак*

11 липня 1949 року.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 938. — Арк. 49—50.

31. Список районів і в них населених пунктів, які найдужче уражені оунівським бандитизмом

№ п/п	Назва районів	Кількість сіл	Назва сіл і кількість у них господарств
1	2	3	4
1	Надвірнянський	2	Пнів — 1200 Зелена — 980
2	Снятинський	1	Красноставці — 386
3	Коломийський	2	Спас-Горішній — 327 Спас-Долішній — 401
4	Яблунівський	2	Космач — 1300 Стопчатів — 697
5	Болехівський	4	Міжріччя — 480 Тисів — 485 Гориня — 215 Сукіль — 180
6	Тисменицький	3	Вільшаниця — 538 Милування — 350 Пшеничники — 417
7	Отинійський	2	Грушка — 630 Торговиця — 410
8	Долинський	3	Креховичі — 425 Тростянець — 240
9	Калуський	3	Бережниця — 344 Добровляни — 183 Довге-Калуське — 140
10	Лисецький	2	Тисменичани — 447 Черніїв — 489
11	Солотвинський	3	Гвізд — 470 Манява — 370 Кричка — 180
12	Богородчанський	3	Горохолина — 657 Грабовець — 280 Хмелівка —206
13	Тлумацький	2	Братишів — 405 Петрилів — 525
14	Більшівцівський	3	Бовшів — 200 Нові Скоморохи — 130 Старі Скоморохи — 197
15	Ланчинський	1	Камінне — 325
16	Рожнятівський	3	Сваричів — 759 Нижній Струтинь — 678 Цінева — 450
17	Рогатинський	2	Долиняни — 274 Путятинці — 262
18	Станіславський	5	Ямниця — 539 Підпечери — 485 Загвіздя — 420 Пациків — 215 Рибне — 228

1	2	3	4
19	Букачівський	5	Колоколин — 400 Васючин — 350 Княгиничі — 262 Помонята — 176 Явче — 300
20	Перегінський	4	Новиця — 671 Петранка — 519 Грабівка — 327 Завій — 325
21	Заболотівський	2	Джурів — 798 Новоселиця— 529
22	Коршівський	2	Лісна Слібідка — 502 Раківчик — 357
23	Галицький	3	Мединя — 350 Боднарів — 215 Селище — 90
24	Жовтневий	2	Дубівці — 215 Ганнусівка — 140
25	Яремчанський	2	Білі Ослави— 848 Чорні Ослави — 375
26	Жабʼївський	3	Гринява — 423 Бистрець — 68 Зелене — 62
27	Войнилівський	5	Верхнє — 470 Збора — 410 Завадка — 360 Станькова — 410 Сівка-Войн. — 259
28	Вигодський	1	Старий Мізунь — 886

Секретар Станіславського обкому КП(б)У *П. Щербак*
Нач. облуправління МГБ полковник *Сараєв*

6 грудня 1949 року.

Володимир Сергійчук. Десять буремних літ... — С. 754—756.

1950 рік

32. Листівка ОУН

За Українську Самостійну Соборну Державу!

Воля народам!
Воля людині!

УКРАЇНЦІ!

Ділити нас, сіяти роздор між нами — це стара практика всіх поневолювачів наших. Не відстають в цьому і російсько-большевицькі гнобителі. Горлаючи про «возз'єднання» всіх українських земель, в той час вони роблять усе, щоб поділити, порізнити українців західних і східних областей України. Вистачить згадати, що в 1946—47 рр., коли тисячі опухлих голодних братів наших з-над Дніпра мандрували в Західну Україну за шматком хліба, сталінські гнобителі висилали між голодуючими перебраних агентів-енкаведистів, які по селах Західної України чинили крадежі, грабунки, а ще більше, допускалися звірських убійств. Емгебівсько-емведівські бандити робили це за вказівками своїх кремлівських оберкатів для того, щоб наставити українців західних областей вороже до українців східних областей і навпаки. Вони робили це для того, щоб населення Західної України не допомагало своїм голодуючим братам. Вони робили це для того, щоб не допустити до якнайширшої виміни думок та до затіснення спільних прагнень і боротьби східно- і західноукраїнських народних мас.

Чи може бути щось більш ганебне, підле і злочинне?!

І чи можемо всі ми — українці Східної і Західної України — не протидіяти цій бандитській роботі сталінських загарбників?

Ми мусимо якнайширше і найактивніше протиставитись большевицьким намаганням наставляти одних українців проти других. Непохитна і всебічна єдність всього українського народу в боротьбі проти російсько-большевицьких загарбників — ось ключ сьогоднішнього дня.

УКРАЇНЦІ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ! Серед вас живе багато братів ваших зі Східної України. Це робітники, трудова інтелігенція, студенти, червоноармійці. Лише частина з них стоїть на послугах російсько-большевицьких загарбників. Більшість з них ненавидить сталінських гнобителів так же само, як і ви. Тому не відокремлюйтеся і не замикайтеся від них. Не називайте їх «совєтами» і «москалями». Ставтеся до них приязно, приймайте гостинно як братів своїх. Шукайте зв'язків з ними, постійно затіснюйте і поглиблюйте свої знайомства з ними. Чи то в селі, чи на підприємстві, чи в школі жийте з українцями зі східних областей дружньо і близько. Допомагайте собі взаємно, по-братньому.

Не закривайте перед ними своїх душ, а вони відкриють вам свої. Розказуйте їм про своє життя і свою боротьбу проти всіх загарбників, а зокрема проти німецьких, а зараз російсько-большевицьких. Розповідайте їм про УГВР, ОУН, УПА. Загрівайте їх до боротьби за вільну, незалежну, справді демократичну українську державу. Роз'яснюйте їм, що єдино власна держава може забезпечити всебічний розвиток і повний добробут українському народові.

Не відокремлюйтеся від українців-комсомольців, в тому числі навіть від активних. Багато з них стало комсомольцями з несвідомости. Змагайте до того, щоб переродити їх.

Всім тим українцям зі східних областей, які говорять російською мовою або засмічують нею рідну мову, показуйте ганебність такого поступування.

УКРАЇНЦІ СХІДНИХ ОБЛАСТЕЙ! Не піддавайтеся большевицькій підступній роботі, метою якої є порізнити вас зі західними українцями. Якнайширше вступайте в зв'язки з ними. Розказуйте їм про життя у Східній Україні і про бандитську большевицьку політику. Завжди і на кожному кроці виступайте з українцями західних областей разом, дружньо і організовано. Спільно ставайте на шлях боротьби за повалення большевицької тюрми народів і побудову нового ладу, при якому всі народи житимуть у справжній дружбі з іншими народами у своїх власних самостійних державах без большевицьких п'явок і без поміщиків та капіталістів.

СМЕРТЬ РОСІЙСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКИМ ГНОБИТЕЛЯМ!
ХАЙ ЖИВЕ ЄДНІСТЬ ВСЬОГО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

1949 р.

УКРАЇНСЬКІ ПОВСТАНЦІ

Прочитай і непомітно підкинь другому!

Володимир Сергійчук. Десять буремних літ... — С. 761—762.

33. Зі звіту Станіславського обкому КП(б)У у відділ партійних, профспілкових і комсомольських органів ЦК секретареві ВКП(б) Громову 27 травня 1950 р.

Якщо за весь 1949 рік було виселено за межі області 1684 родин учасників оунівського підпілля та спільників, то за 4 місяці 1950 року виселено 2007 родин.

У 1950 році значна частина націоналістичних елементів вилучена з навчальних закладів і шкіл області. В Калуській, Тлумацькій, Букачівській та інших середніх школах були викриті націоналістичні групи серед учнів 9—10 класів. У цих та інших школах викрито 37 націоналістів поміж учителів.

Поточного року викриті терористичні групи поміж студентів Коломийського педучилища і Станіславського учительського інституту. Розкрито й вигнано з медичного інституту 53 студентів-націоналістів і куркулів, а також викрита й усунена з інституту група єврейських націоналістів, яка була серед професорсько-викладацького складу (Фісанович, Лехтман, Шапіро, Бідер).

Бюро обкому КП(б)У 20 травня ц. р. прийняло рішення, що зобов'язує райкоми, райвиконкоми та органи МДБ очистити колгоспи від проникших куркулів, до них, а також посилити репресії щодо куркулів, пов'язаних з оунівським підпіллям.

Щоб посилити удар по бандитизму, не допустити зайвих жертв і не тратити часу на формальне доведення ворожої діяльності куркуля, знаючи, що куркуль був, є і буде ворогом Радянської влади, — ми просимо Центральний Комітет вирішити питання про виселення куркульських родин із нашої області. Цим самим завдамо рішучого удару по бандоунівському підпіллю та його базі.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 1153. — Арк. 59, 62, 63.

34. Зі звіту Станіславського обкому КП(б)У «Про роботу Станіславського обкому КП(б)У за перше півріччя 1950 року» секретареві ЦК ВКП(б) Маленкову Г. М. 7 серпня 1950 р.

IV. Стан боротьби з бандитизмом в області.

Поєднання масово-політичної роботи з адміністративними заходами щодо боротьби з залишками банд українсько-буржуазних націоналістів та їх спільників дало нам змогу завдати міцного удару по ворогові.

Якщо 1949 року вбито 740 та заарештовано 1002 бандити, то за перше півріччя 1950 року ліквідовано 1050 бандитів, у тому числі вбито 257 осіб, крім того прийшли з повинною 2274 особи, в тому числі 28 бандитів, 129 учасників оунівського підпілля.

У 1949 році було виселено за межі області 1684 родини учасників оунівського підпілля та їх спільників, за перше півріччя 1950 року виселено 2465 родин і нині ця робота триває.

У 1950 році органами держбезпеки вдалося викрити й вилучити велику кількість націоналістичних елементів у школах і навчальних закладах області, поміж учнів та 37 націоналістів розкрито поміж учительського персоналу.

Викрита й вигнана з медичного інституту група єврейських націоналістів, що діяла серед професорсько-викладацького складу, — Фісанович, Лехтман, Шапіро, Бідер, а також видалені 53 студенти-націоналісти й куркулі, які проводили ворожу агітацію серед студенства.

Нам удалося ліквідувати значну частину керівного складу ОУН — крайового проводу, окружних, надрайонних та інших, усього 336 осіб.

Однак успішне проведення колективізації селянських господарств викликало зворотну реакцію куркульства, яке надає підтримку бандитам, посилився терор проти місцевого активу, керівного складу колгоспів і партійно-радянського активу районів.

Про це свідчить зростання бандпроявів у місяцях за перше півріччя 1950 року: в січні було бандпроявів 4, в лютому — 9, у березні — 20, у квітні — 25, у травні — 30, у червні — 26 і в липні — 28.

Партійна організація області всіма засобами й силами продовжує непослабно вести боротьбу з залишками українсько-буржуазних націоналістів, оунівським підпіллям і куркулями.

Внаслідок чого в першому півріччі 1950 року порівняно з першим півріччям 1949 року бандпрояви дещо зменшилися. Якщо в першому півріччі 1949 року було здійснено диверсій і терористичних актів 144, то в першому півріччі ц. р. — 116 бандвиявів.

За перше півріччя 1950 року бандитами вбито радянсько-партійного активу 75 осіб і поранено 23 особи, за травень — червень ми мали особливо великі втрати (32 особи). Із цього видно, що становище, як і раніше, залишається напруженим, рештки ворожих елементів чинять шалений спротив.

Ураховуючи таке становище в області, обком КП(б)У вживає ряд заходів для посилення боротьби з бандоунівським підпіллям та їх спільниками...

2. З метою оздоровлення груп охорони громадського порядку проводиться перевірка їх складу шляхом обговорення кожного члена групи на загальних зборах колгоспників. Станом на 15.07.50 р. проведено 406 зборів, на яких виділено 4063 особи. На даний момент в області налічується 609 озброєних груп охорони громадського порядку з кількістю бійців 6258 осіб...

4. Виконуючи рішення Політбюро ЦК КП(б)У від 6.07.50 року «Про виселення куркульських господарств із західних областей України», обком КП(б)У виявив і взяв на облік 808 куркульських господарств по області. Із числа цих куркулів 250 голів сімей раніше репресовані за невиконання державних поставок. Крім того, в цьому півріччі виселено з області 101 куркульську родину як бандспільники.

Перевіркою на місцях також установлено, що значна частина куркульських елементів під виглядом різних спеціалістів пролізла до колгоспів, затаївши злобу проти радянської влади, намагається всіма засобами й методами завдати шкоди колгоспному виробництву зсередини.

Рішенням бюро обкому від 20 травня 1950 року та спеціальною доповідною запискою від 25/V ц. р. просили ЦК КП(б)У вирішити питання про виселення куркулів із області. Вважаємо, що цим заходом завдамо значного удару по бандоунівському підпіллю та його базі.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 1211. — Арк. 17—19.

35. Товаришеві Сталіну Й. В.

...З метою забезпечення найсприятливіших умов для соціалістичної перебудови сільського господарства та зміцнення колгоспів Волинської, Дрогобицької, Львівської, Рівненської, Станіславської, Тернопільської, Чернівецької й Закарпатської областей Української РСР просимо Вас, товаришу Сталін:

1. Дозволити провести виселення частини куркулів із західних, Чернівецької й Закарпатської областей в кількості 1200 господарств за межі Української РСР із конфіскацією належного їм майна.

2. Конфісковане майно куркульських господарств, за винятком тієї частини, яка йде на погашення належних із куркулів зобов'язань перед державою, передати колгоспам безкоштовно з зарахуванням у неподільні фонди колгоспів.

3. Продовольче зерно, зернофураж та олійні культури передати державі.

4. Дати вказівку міністрові державної безпеки Союзу РСР про практичне здійснення виселення вказаних куркульських господарств у вересні місяці 1950 року і працевлаштувати їх у ліспромгоспах Міністерства лісової й паперової промисловості Союзу РСР у районах східного Сибіру.

...Проект постанови Ради Міністрів СРСР додається.

Голова Ради Міністрів УРСР *Д. Коротченко*
Секретар Центрального Комітету КП(б)У *Л. Мельников*

18 серпня 1950 року

Володимир Сергійчук. Десять буремних літ... — С. 793—794.

36. Секретареві Центрального Комітету КП(б)У тов. Л. Мельникову

Виїзною сесією Військового трибуналу Прикарпатського військового округу під головуванням майора юстиції тов. Кар'єва 11 грудня цього року в м. Станіславі розглядалася справа зі звинувачення Криси Михайла Андрійовича, переданого судові за участь в «ОУН» і здійснення вбивства кол. учасниці «ОУН» Стефанишиної, що прийшла в органи МДБ з повинною.

На судовому засіданні підсудний Криса, відмовившись від своїх визнаних свідчень, які він дав на попередньому слідстві, судові пояснив, що він визнані свідчення дав за таких обставин.

По його арешті Галицьким РВ МДБ 26 серпня 1950 року його на автомашині доставляли в м. Станіслав, при цьому його поклали у кузов машини біля бочки з бензином зв'язаним. Дорогою на автомашину МДБ, що зупинилася в лісі, напали невідомі йому особи, які вбили капітана, що його супроводжував, та шофера машини. В убитого капітана в польовій сумці було знайдено повідомлення, що Криса дав згоду співпрацювати з органами МДБ. Тоді нападники стали звинувачувати його в зраді перед «ОУН» і він, налякавшись їхніх погроз, дав їм на себе неправдиві покази.

Після цього співробітники МДБ напали на цих невідомих, звільнили Крису й доставили його до Станіславського управління МДБ, де його стали звинувачувати свідченнями, які він дав у лісі.

На суді Криса заявив, що він бачив в управлінні МДБ, в момент супроводження його на допит до слідчого, вбитого біля автомашини капітана.

Під час перерви судового засідання до майора юстиції тов. Кар'єва звернувся слідчий Станіславського УМДБ лейтенант Баранов, повідомивши йому, що до звинуваченого Криси був застосований літер «А», і начальник відділення слідчого відділу УМДБ старший лейтенант Парасюк, який просив не відображати в протоколі судового засідання свідчення Криси в цій частині. Під час розмови з приводу цього питання лейтенант Баранов висловився, що всі заарештовані подібні застосовувані методи знають, що начебто раніше заарештовані запитують новоприбулих до камери арештантів: «Коло бочки був?». Це означає: чи доставляли заарештованого на автомашині з бочкою бензину в кузові.

Справу Криси Військовий трибунал повернув на дослідування. Про викладене повідомляю на Ваше розпорядження.

Зі свого боку вважаю, що в методах слідства УМДБ по Станіславській області є ознаки порушення принципів революційної законності. Причому, як випливає з розмов слідчого лейтенанта Баранова, методи ведення слідства відомі тим, що перебувають під слідством.

Голова Військового трибуналу Прикарпатського Військового округу
полковник юстиції *А. Мурашин*

16 грудня 1950 р.

Літер «К». Віддр. 2 прим.

Володимир Сергійчук. Десять буремних літ... — С. 802—803.

1951 рік

37. Зі звіту Станіславського обкому КП(б)У секретареві ЦК КП(б)У Мельникову «Про виконання постанови ЦК КП(б) У від 15/VII.1950 р. «Про роботу Станіславського обкому КП(б)У» 28 лютого 1951 р.

Наявність в органах МДБ малокваліфікованої й у багатьох випадках непридатної агентури, знижувало оперативну діяльність органів МДБ.

За 11 місяців 1950 року ліквідовано 2380 учасників ОУН та їх спільників, у т. ч. вбито 459 і заарештовано 1921.

В області було проведено ряд великих операцій щодо розшуку та ліквідації бандоунівського підпілля та їх провідників, внаслідок яких у жовтні й листопаді ц. р. були ліквідовані 56 провідників підпілля ОУН, в числі яких:

Керівник крайового проводу ОУН «Захід-Карпати» з кличкою «Клим», «Єфрем», «05», «12» — Слободян Степан, 27 років, уродженець Теребовлянського району Тернопільської області, нелеґал від 1944 року.

Член крайового проводу ОУН «Захід-Карпати», керівник Коломийського окружного проводу ОУН — Качурівський Роман Миколайович, він же Легкий Григорій, 1921 року народження, нелеґал від 1944 року, на псевдо «Борис».

Член крайового проводу ОУН «Захід-Карпати» — Савчак Василь, 1921 року народження, уродженець села Ямниця Станіславського району, нелеґал з 1944 року, з кличкою «Сталь».

Член крайового проводу ОУН «Захід-Карпати», він же керівник Станіславського окружного проводу ОУН — Ткач Богдан, 1923 року народження, уродженець села Ягільниця Чортківського району Тернопільської області, з кличкою «Дунай», «Юра», «Бодя», колишній командир УПА «Чорний ліс».

«Марта» — Німа Марія, 1924 року народження, уродженка села Старі Скоморохи Більшівцівського району. До 1945 року вона була керівницею жіночої сітки Калуського окружного проводу ОУН, а з вилучених документів видно, що в крайовому проводі займала керівне становище.

Керівник СБ Калуського окружного проводу ОУН із кличками «Петро», «Іван», «Мар'ян» — Іван Петрович (Прокіп Омелянович) Духович, 1920 року народження, уродженець села Крилос Галицького району, нелеґал з 1944 року.

Керівник пропаґанди Калуського окружного проводу ОУН із кличками «Пісня», «Шелест», «Перемога», «П-45» — Юрків Дмитро, 1919 року народження, уродженець села Угринів-Середній Перегінського району, нелеґал від 1944 року.

Керівник технічної ланки Станіславського окружного проводу ОУН — Парипа Василь Романович, 1914 року народження, уродженець села Ямниця Станіславського району, нелеґал від 1944 року.

Керівник Городенківського окружного проводу ОУН із кличкою «Сталевий», нелеґал від 1944 року — Буджак Тарас Федорович, 1921 року народження, уродженець села Поточище Чернелицького району.

Заступник керівника технічної ланки Рогатинського окружного проводу ОУН «Іскра» — Бандура Федір, 1922 року народження, уродженець села Сарники-Долішні Бурштинського району, нелеґал від 1944 року.

Керівного складу районних проводів ОУН — 17 осіб.

Керівників кущових проводів ОУН — 9 осіб.

Керівників сільських бандгруп — 10 осіб.

Керівників леґально діючих ОУН — 6 осіб.

Цілком ліквідовано референтуру пропаганди Долинського надрайонного проводу ОУН, Коломийський, Болехівський і Обертинський районні проводи ОУН, 2 кущові і 3 сільські бандгрупи.

ДАІФО: Ф. П-1. — Оп. 1. — Спр. 1153. — Арк. 135, 137, 138.

38. Постанова ЦК КП(б)У «Про факти щонайгрубіших порушень соцзаконності окремими працівниками Болехівського районного і Коломийського міського відділів МДБ Станіславської області»

ЦК КП(б)У ... установив, що справді в Коломийському міському й особливо Болехівському районному відділах МДБ допускаються необґрунтовані арешти громадян, допити арештантів без ведення протоколів і застосування недозволених методів слідства.

ЦК КП(б)У вважає, що наявність подібного роду порушень законності є наслідком поганого ведення деякими співробітниками органів МДБ агентурно-інформаційної роботи, в результаті чого ці співробітники діють часто наосліп, заарештовують інколи випадково попалих під підозру безневинних громадян, а відтак, застосовуючи незаконні методи слідства, намагаються добитися від них показів признання.

Болехівський райком КП(б)У і Коломийський міськком партії недоглянули серйозних хиб у роботі відділів МДБ й міліції, роботою цих організацій займаються від випадку до випадку, в результаті чого партійно-політична та виховна робота серед особового складу перебуває на низькому рівні, партійні збори проводяться нерегулярно, політичне навчання запущене, й ніхто її, по суті, не контролює, робота над вихованням особового складу підмінена адмініструванням. Окремі працівники пиячать, негідно поводяться в побуті й порушують службову дисципліну, часто деякі керівні працівники відділів МДБ не є прикладом для підлеглих.

Фактично порушення соцзаконності й дисципліни поміж працівників МДБ й міліції мають місце і в інших районах області, однак, обласне управління МДБ не завжди гостро реагує на них, несвоєчасно та поверхово розслідує.

Заступник начальника обласного управління МДБ тов. Нечаєв, перебуваючи тривалий час у Болехівському районі, не розібрався в роботі відділу МДБ, на відомі йому факти грубих порушень законності й дисципліни, по суті, не реагував.

Начальник обласного управління МДБ тов. Шевченко не зосередив уваги на роботі тих відділів МДБ районів, де найдужче виявляються ворожі вилазки решток банд оунівського підпілля, не зміцнив цих відділів перевіреними й висококваліфікованими кадрами.

ЦК КП(б) України постановляє:

1. Вказати начальникові обласного управління МДБ тов. Шевченкові В. Г. на допущення щонайгрубіших порушень соцзаконності працівниками органів МДБ й міліції та невжиття своєчасних і потрібних заходів до їх запобігання.

Попередити тов. Шевченка, що коли він не виправить становища й не наведе більшовицького порядку в підлеглих йому органах, до нього будуть ужиті суворіші засоби впливу.

2. Відзначити, що заступник начальника обласного управління МДБ тов. Нечаєв О. Л. за безпринципне ставлення до фактів порушення законності в Болехівському районі й невжиття потрібних заходів щодо поліпшення роботи райвідділу МДБ заслуговує зняття з роботи, однак враховуючи його визнання допущених помилок й обіцянку надалі не допускати їх, обмежитися оголошенням йому догани.

3. За допущені факти необґрунтованих арештів, застосування недозволених методів слідства тов. Кулакова К. В. з роботи зняти, оголосити йому сувору догану й послати на низову роботу.

4. За допущені випадки порушення законності працівниками міськвідділу та спробу зняти з себе відповідальність за ці порушення начальникові Коломийського міськвідділу МДБ тов. Лобачу М. П. оголосити догану.

5. Оперуповноваженого Болехівського райвідділу МДБ тов. Почерняєва І. В. за незаконні арешти громадян, застосування до них засобів фізичного впливу з роботи зняти, перевести його з членів ВКП(б) в кандидати терміном на один рік.

ЦК КП(б) України вимагає, від усіх партійних органів, від кожного більшовика-чекіста покінчити з будь якими порушеннями радянських законів, підняти політичну пильність і непримиренність

до всіх ворогів нашої великої Батьківщини, ще краще зміцнити свої зв'язки з якнайширшими масами населення, скористатися тою великою допомогою, яку надають трудящі в боротьбі з усіма ворогами нашого народу, докорінно поліпшити ідейно-виховну роботу поміж комуністів і населення, підняти рівень оперативно-чекістської роботи й на основі *розгорнутої більшовицької критики й самокритики* (виділені слова вписав Л. Мельников. — *В. С.*) швидше завершити повний розгром і знищення всіх решток банд українських буржуазних націоналістів — цих заклятих ворогів нашого радянського народу.

ЦК КП(б) України впевнений, що наші більшовики-чекісти з честю виконають свій партійний і державний обов'язок перед нашою Батьківщиною, перед нашим великим вождем і вчителем товаришем Сталіном.

За: *Л. Мельников*

18/VIII.51 р.

Володимир Сергійчук. Десять буремних літ... — С. 816—820.

39. Секретареві Центрального Комітету КП(б) України товаришу Мельникову Л. Г. Повідомлення

9-го грудня 1951 року в селі Петрів Обертинського району Станіславської області було здійснене вбивство мешканця села Шмигельського І. В.

Виїздом на місце встановлено, що 9-го грудня о 22 годині 30 хвилин оперуповноважений Обертинського райвідділу МДБ Пономарьов П. В., вийшовши з будинку гр. Сабодаж Н. А., яка проживає в цьому ж селі Петрів, дорогою до сільради зустрів двох мешканців села — Шмигельського І. В. й Адамчук Д. Ф., яких він зупинив. Будучи п'яним, Пономарьов без будь-яких причин пострілом із пістолета вбив гр. Шмигельського.

Пономарьов П. В., 1924 року народження, уродженець села Сватове Ворошиловградської області, член ВКП(б) з 1951 року, в органах МДБ працює з 1949 року, 1951 року закінчив Київську школу МДБ УРСР.

Пономарьов заарештований і притягається до кримінальної відповідальності.

Обком КП(б)У вживає необхідних заходів для посилення партійно-політичної та масово-виховної роботи серед особового складу Обертинського райвідділу МДБ.

Про це доповідаю Вам. Секретар обкому *П. Щербак*

14 грудня 1951 р.

Там же... — С. 829.

40. Секретареві ЦК КП(б) України тов. Кириченку О. І.

5 грудня 1951 року голова колгоспу ім. Ілліча с. Верхня Войнилівського району Станіславської області Трусь В. М., повертаючись із Войнилова, заїхав до села Томашівці, в якому випив чверть літра горілки, після чого поїхав додому.

Дорогою до с. Верхня Трусь зустрів заступника начальника міліції лейтенанта Юзина, який попросив Труся провести затримання гр. Мельника Володимира Олексійовича й доставити його в райвідділ міліції.

О 5 годині вечора Трусь затримав дружину Мельника — Мельник Ганну Федорівну, яка мала десятимісячну дитину. Мельник була членом колгоспу ім. Ілліча.

Трусь привіз Мельник до себе на квартиру й замкнув її в коморі. В коморі Трусь почав допитувати Мельник, добиваючись свідчень про місце перебування її чоловіка.

Під час допиту Трусь бив Мельник кулаками по обличчю й револьвером системи «наган» — по голові. Після нанесення побоїв пішов. Уночі Трусь удруге прийшов до комори й знову почав револьвером бити Мельник. У момент нанесення побоїв стався постріл, а дитина була поранена.

Трусь, 1924 року народження, безпартійний, заарештований. У справі ведеться слідство.

В. о. прокурора УРСР, державний радник юстиції 3 класу *В. Смоленський*

27/XII.1951 р.

Там же ... — С. 830.

1952 рік

41. Довідка

За час від 1 липня 1951 року до 20 квітня 1952 органи МДБ УРСР в результаті вжитих агентурних заходів викрили 42 молодіжні групи й організації численістю 182 учасники, з них:

Області	Викрито й ліквідовано орган. і груп		Віковий склад учасників				Студентів	Учнів	Членів ВЛКСМ	Соціальний склад учасників				
	число	учасн.	до 17 років	17—20 років	21—25 років	понад 25 років	вузів	технікумів, СШ		із куркулів	із середняків	із бідняків	із службовців	інші
Волинська	5	32	—	11	10	11	—	1	3	—	29	3	—	—
Дрогобицька	12	35	—	21	14	—	—	8	3	1	22	12	—	—
Львівська	8	32	—	12	17	3	15	—	5	2	20	8	2	—
Рівнеська	1	3	—	2	1	—	—	3	2	—	3	—	—	—
Станіславська	**3**	**19**	**3**	**10**	**6**	**—**	**1**	**7**	**7**	**1**	**9**	**5**	**1**	**3**
Тернопільська	6	34	5	23	5	1	—	9	16	2	11	21	—	—
Київська	1	2	—	—	1	1	—	—	—	—	2	—	—	—
К.-Подільська	2	13	3	5	5	—	3	10	12	—	8	4	1	—
Сталінська	2	7	—	2	2	3	—	—	—	1	5	1	—	—
Харківська	1	2	—	2	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—
Ворошиловград.	1	3	—	—	3	—	—	—	1	1	2	—	—	—
Разом	42	182	11	88	64	19	19	38	49	8	113	54	4	3

«23» квітня 1952 року Міністр державної безпеки УРСР *М. Ковальчук*

Володимир Сергійчук. Десять буремних літ... — С. 849—851.

42. Довідка
про хід переселення господарств із хуторів у західних областях УРСР (за даними обкомів партії)

Області	На яку дату	План переселения господаств	Переселено господарств	Перевезено будинків до місць вселення	Побудовано нових будинків	У т. ч. переселено до південних областей УРСР
Волинська	19/IX	23700	15658	13941	11928	1717
Дрогобицька	18/VIII	1422	358	232	20	154
Львівська	16/VIII	3298	1088	1021	234	550
Рівнеська	12/VIII	6574	3625	3625	955	1393
Тернопільська	15/IX	4517	1656	1452	205	1039
Станіславська	**12/IX**	**6650**	**1941**	**1591**	**296**	**453**
Закарпатська	4/IX	1350	885	—	—	363
Чернівецька	15/VIII	3740	1705	—	427	589

25 листопада 1952 року Зав. сектором сільгоспвідділу ЦК КП України *Дернівський*

Там же... — С. 856.

1953 рік

43. Постанова ЦК КП України «Про стан ліквідації решток банд українських буржуазних націоналістів у західних областях Української РСР»

Заслухавши повідомлення Міністра внутрішніх справ Української РСР т. Строкача про стан ліквідації решток підпілля та озброєних банд українських буржуазних націоналістів у західних областях УРСР, ЦК КП України відмічає, що міністерство, обласні управління та районні органи МВС західних областей роботу по ліквідації решток оунівського підпілля і озброєних банд проводять зовсім незадовільно.

Міністерство внутрішніх справ УРСР та обласні управління МВС Львівської, Тернопільської, Станіславської, Дрогобицької, Рівненської і Волинської областей не виконали поставленого ЦК КПРС завдання по остаточній ліквідації решток підпілля і озброєних банд українських буржуазних націоналістів, проявляють благодушність і безтурботність, не створили необхідного напруження в роботі органів МВС, примирилися з тим, що в західних областях все ще продовжують існувати оунівські банди, а ворожі прояви вважають звичайним явищем, властивим для районів західних областей...

ЦК КП України постановляє:

...2. Зобов'язати Міністерство внутрішніх справ УРСР, обласні управління МВС західних областей розробити і здійснити конкретні заходи по викриттю решток оунівського підпілля, захопленню та ліквідації кожного бандита, по викриттю антирадянських елементів і підсобницької бази оунівських бандитів, звернувши особливу увагу на посилення агентурно-оперативної роботи органів МВС як в селах, так і в містах.

Вжити всіх заходів до того, щоб підвищити відповідальність і рівень всієї роботи районних відділів МВС. Перебудувати роботу районних відділів МВС так, щоб райвідділ повністю відповідав за організацію роботи по розшуку бандитів, викриттю і ліквідації підпілля українських буржуазних націоналістів на території району.

Протягом місяця зміцнити керівництво міських та районних відділів МВС західних областей. Направити в райвідділи МВС працівників, здатних успішно розв'язати завдання по остаточній ліквідації в найближчий час решток підпілля та озброєних банд українських буржуазних націоналістів...

31.XII.1953 р.

Володимир Сергійчук. Десять буремних літ... — С. 865—869.

1974 рік

44. Заява до Президії Верховної Ради УРСР[6]

У березні 1967 року мене арештували, і в листопаді того ж року на закритому судовому засіданні Верховний суд УРСР засудив мене на 12 років позбавлення волі й на 5 років заслання. Слідство велося методою шантажу... Якщо обвинувачений не давав вигідних слідству свідчень чи заяв, на нього тиснули психологічним пресом. Наприклад, коли я перших 46 днів не давав жодних свідчень, старший слідчий Баранов запевнив мене, що «заведе на мене мокре діло», і тоді буде мені кінець. Для цього він використав трагічну смерть учителя Івана Мелешка в селі Витвиця Івано-Франківської області. Хоч я не мав і не міг мати жодного відношення до цієї трагедії, але, знаючи практику слідчих органів з часів культу особи Сталіна, припускав, що і в наш час є вповні можлива фабрикація справи, про що свідчив шантаж з боку слідчого.

Якщо говорити про суд з погляду справедливости, то про що тут говорити? Суд був закритий, навіть рідні не були присутні на судовому засіданні. І слідство і суд були тільки розправою над невинними людьми, які виступили в оборону прав своєї нації, за вихід України із складу СРСР. Тепер, у спокійнішій ніж на слідстві і суді обстановці, я ще більше переконаний у несправедливості, яку

---

[6] Український Національний Фронт: дослідження, документи, матеріали.— Львів, 2000.— С. 453—455. У матеріалах, узятих із цієї книги, збережено правопис видання.

вчинили слідчий і суд над мною і моїми побратимами. Адже, якщо звернутися до тексту статті 56 ч. 1, закінчення якої приписане нам в обвинувачення (заговір для скинення влади) і за якою нас обвинувачували у зраді батьківщини, та проаналізувати мою діяльність в Українському Національному Фронті і взагалі діяльність УНФ, то стає ясно, що ця діяльність ніяким чином не була спрямована на захоплення влади. Вона була спрямована, як сказано вище, виключно на відділення України, і в тому напрямі велася агітація. І хоч в журналі «Воля і Батьківщина» обговорювалося, який державний устрій підходив би для Української Самостійної Держави, кінець-кінцем вибирати його повинен був український народ — шляхом референдуму чи іншим. Якщо український народ буде мати можливість вибирати в дійсно справедливих виборах, то й до уряду він вибере достойних людей. І якщо, безпідставно, авансом, суд судив нас за «уряд» (народ нікого з нас ще не вибирав, він не має тепер такої можливости), то з таким же успіхом суд міг би судити, на підставі тої ж статті, і членів Президії Верховної Ради, бо хто може знати, чи вибере народ до уряду не нас, а членів Президії Верховної Ради (якщо б Президія ВР проводила політику в інтересах українського народу!). І так логічно виходить, що позбавляти людей волі за те, що може статися в майбутньому — абсурд. Хочу підкреслити, що справа не у владолюбстві чи в захопленні влади (я ж мав владу, працюючи в міліції), а справа тільки в тому, що ми брали собі до серця долю рідного народу. І мої дії... зводилися до того, щоб мати однодумців і спілкуватися з ними, а не до захоплення влади.

Михайло Дяк

І якщо б у СРСР конституційні права (свобода слова, друку та інші) не заперечувалися відповідними статтями Кримінального кодексу, ми добилися б виходу України із складу СРСР легальними методами.

Факти, зокрема факт мого ув'язнення в тюрмі, демонструють, що свобода бути чи не бути тій чи іншій нації в складі СРСР, свобода, гарантована Конституцією, також заперечується Кримінальним кодексом. Про яку свободу націй може бути мова в умовах радянської дійсности, якщо в одній з республік (це з мого власного досвіду відомо) групу людей, які добивалися проведення референдуму (а до референдуму — свобідної агітації) для рішення національного питання, позбавили волі на довгі роки, мовляв, за зраду батьківщини! Мене не тільки без вини позбавили волі, але й відправили відбувати строк поза межі України, що, безсумнівно, доказує незвичайну жорстокість покарання.

І не дивно, що після 6 років ув'язнення я важко захворів лімфогранулематозом. Як відмічають у медичній літературі, лікування лімфогранулематозу конче треба проводити в спеціялізованих онкогематологічних клініках. У таку клініку хворий в'язень не попаде, тому, що, як мені заявили (та це й видно), в Пермі для в'язнів таких клінік немає (і не тільки в Пермі, але і в Ленінграді та інших містах Союзу). Мене вже три рази посилали в лікарню слідчого ізолятора Перми, де для лікування моєї недуги є лише один прилад (спеціяльний рентген); цей прилад старий і лікування ним шкідливо впливає на здорові органи і функції організму. Кращі результати дає телегамматерапія (кобальтова гармата), але такого апарата немає. Є і інші методи лікування, але виявляється, їх також можна застосовувати тільки у вищезгаданих спеціялізованих лікарнях, які розміщені поза таборовою системою на волі. При важких ускладненнях недуги, що вимагають скорої помочі, не легко попасти навіть до лікарні слідчого ізолятора; поки прийде дозвіл з вищої інстанції чи інстанцій, проходить півтора-два місяці. Прибудеш в ізолятор — виявляється, що в лікарні немає місць і доводиться замість у шпитальній кімнаті (та й ця постійно під замком) перебути ще півтора-два місяці в тюремній камері (камера 14, корп. 5). При дуже серйозному ускладненні хвороби, коли мене прийняли 24 січня 1974 року в Перм, лікування почалося щойно на 19-й день після мого прибуття в лікарню, бо не було лябораната і не було кому зробити аналізу крови; так мене почали лікувати щойно 13 лютого.

У мене і на думці не було розхвалювати старий режим: українці зазнавали національного гніту і тоді, зазнають і тепер. Тільки тепер більш витончено стараються його замаскувати, щоб легше було здійснювати денаціоналізацію і русифікацію українців. Давній московський панславізм пробують

проводити через «інтернаціоналізм». І все ж, коли при старому режимі більшовик Федосєєв більш чи менш важко захворів, адміністрація Владимірської тюрми (централі) на час лікування відпустила його на волю, і він лікувався не в тюремній лікарні, а в шпиталі міста Владимір. Відбуваючи свій строк у тій же Владимірській тюрмі, в концтаборах Мордовії і Уралу, я не чув ні про що подібне.

Я не вірю ні в справедливість, ні в гуманність радянської системи. Тому даремно було б вимагати перегляду справи, анулювання незаконного присуду. Тому теж даремно було б добиватися лікування в спеціялізованій онкогематологічній клініці. Тому я моєю заявою висловлюю тільки протест проти незаконних методів ведення слідства, проти суду, проти вислання за межі України, а також висловлюю протест, що мене позбавляють можливости, бо я в'язень, лікуватися у відповідних до моєї недуги медичних установах.

16 квітня 1974 року. ***Михайло Дяк***

1977 рік

45. Звернення до Президії Верховної Ради СРСР[7]

Ось уже 11 років я поневіряюся в тюрмах і концтаборах, караюся в неволі, на чужині, ізольований від світу й нормального людського життя, немов похований у могилі. А це тому, що свого часу я відважився у статтях, надрукованих у самвидавному журналі «Воля і Батьківщина» розповісти дрібку правди про події в Україні в 1950—1960 роках. На такий крок спонукало мене саме життя. Людська кривда стояла безупинно переді мною, немов примара, немов німий свідок безнадійности, занепаду й нечуваної нужди, в яких опинилося Підгір'я — край, де я народився й жив. Його господарський розлад, убогість і безпросвітні злидні його мешканців — розплата за ту нерівну боротьбу за незалежне життя, яку вели підгіряни зі зброєю в руках проти своїх поневолювачів. Основне багатство країни — ліс — окупанти знищили, спалили, вирубали, щоб у ньому не знайшли пристановища повстанці, а жителі, в яких держава забрала землю, щоб не вмерти з голоду, були змушені мандрувати світ за очі. Колись залюднені, багаті села обезлюдніли. Ця пустка, як могильна тиша, викликала розпач, розбуджувала гнівний голос протесту. Гнані бідою мешканці сіл йшли в неукраїнські міста шукати за роботою: шлях їм туди був закритий — у містах поселювалися чужаки. Вони були змушені мандрувати на чужину в пошуках засобів існування, їх часто вивозили туди насильно — працювати під землею в шахтах, копальнях, на заводах. Вони опинилися в резерваціях, вийти з яких було практично неможливо. Так постали українські ґетто на Воркуті, Магадані, Колимі, Караганді й усьому Сибірі, їх мешканці, позбавлені рідного слова та елементів національної культури, русифікувалися, асимілювалися, вироджувалися. Тих, які залишилися на Рідних Землях, тиснули високі податки, заготівлі із дрібних присадибних господарств хліборобських продуктів для держави, їх постійними супутниками були злидні, нестатки, недоїдання. Про цю жалюгідну долю гнобленого українського селянина Підгір'я я писав. Писав і про знищення української культури, і про винищування інтеліґенції, про занепад національного духу і національної свідомости серед тієї творчої інтеліґенції, яка залишилася, щоб кувати історичне минуле нації, стати негідниками, блазнями, продавати свій талант.

Дмитро Квецко

За це мене покарано за ст. 56 КК УРСР як «зрадника батьківщини», хоч моя публіцистична діяльність не мала відношення до цієї статті закону й цілком і повністю стосувалася ст. 62 КК УРСР («антирадянська агітація і пропаганда»). Але суд, а властиво КГБ, вирішив, що для глибшого викорінення крамоли варто порушити власне законодавство. Один із моїх співучасників процесу, Дяк

[7] Український Національний Фронт... С. 497—498.

Михайло, не витримав душевних мук, не міг пережити страждань і передчасно помер, а іншого — Красівського Зіновія — із Владимірської тюрми відправили до психіятричної лікарні у Смоленську й нещодавно перевели до Львова. Мені присудили 15 років позбавлення волі (перших 5 років у в'язниці) і 5 років заслання та конфіскацію майна. Я став фактично жертвою розправи й терору над усіми тими, які рішилися виступити в обороні покривджених, гноблених у національних правах гнобленої нації. Такий терор в Україні, від часу її національного відродження майже не припинявся. Факт причіплення мені юридичного казусу «зрадник батьківщини» не викликає в мене ніяких моральних докорів, ніякого почуття ніяковости. Я знаю ціну тієї т. зв. «батьківщини», яку я «зрадив». З історії я знаю, що кожний окупант ніс нам, українцям, на своїх штиках не тільки нове колоніяльне ярмо, але і свою батьківщину, яку заставляв нас насилу любити й захищати. Мій дід жив під Австрією. Австрія була його батьківщиною. Мій батько жив під Польщею. Польща була його батьківщиною.

Я опинився під СРСР. СРСР став мені батьківщиною. Дід воював за Австрію в 1914 році, батько за Польщу в 1939 році, а я «зрадив» СРСР. Та ще й покинути хочу. Нічого мене з СРСР не в'яже, нічого не споріднює. Мало того, я вважаю, що ім'я громадянина СРСР приносить мені сором, принижує мою людську гідність, плямить мою національну честь. Чому? Тому, що в СРСР немає елементарних прав людини, в СРСР панує брутальне насильство і сваволя, духовне гноблення і цілковите безправ'я. Життя в таких умовах стає нестерпною мукою. Життя в таких умовах втрачає всю вартість і привабливість. Тільки вирвавшись із цього Вавилонського полону, людина зможе знову засвоїти ті людські вартості, яких її позбавляє щодня тоталітарна система, і яких вона слушно сподівається від того короткого існування, що її дав Бог на землі.

Я не раз звертався до Президії Верховної Ради СРСР із проханням переглянути сфабриковану на мене справу про «зраду батьківщини», перекваліфікувати ст. 56 КК УРСР на ст. 62 КК УРСР, щоб дійсно покласти кінець порушенню соціалістичної законности, як про це постійно пишуть у газетах. Дарма! На всі мої скарги у вищі юридичні інстанції приходила лише формальна відповідь. Значить, сваволя узаконена. — Оправдана.

На підставі багатьох конкретних фактів я переконався, що в радянських умовах людина, яка не дотримується марксистсько-ленінського світогляду, а має свій, інший від офіційної доктрини, погляд, має на все життя забезпечене місце за ґратами й колючим дротом. Тому в роковини прийняття нової Конституції СРСР та у 29-ті роковини прийняття Декларації Прав Людини, 10-го грудня, прошу Президію Верховної Ради СРСР позбавити мене громадянства СРСР і дати мені змогу, після відбуття терміну ув'язнення, емігрувати із Совєтського Союзу. На доказ рішучости у своєму виборі, проголошую 10-го грудня 1977 року одноденну голодівку.

10 грудня 1977 року. *Дмитро Квецко*

1982 рік

46. Голові Ради Міністрів СРСР Тихонову М. О.[8]

від в'язня сумління Василя Стрільціва, 1929 року народження, члена Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінських угод, який **зрікся** радянського громадянства через безпідставне переслідування; засудженого **вчетверте** в результаті сфабрикування кримінальної справи за статтею 62 ч. 1 КК УРСР на 7 років ув'язнення в таборі суворого режиму й на 4 роки заслання і котрий нині перебуває в мордовській установі ЖХ-385/3-5, відбуваючи уже 17-й рік позбавлення волі,

Заява.

З нагоди 34-ї річниці прийняття Організацією Об'єднаних Націй «Загальної декларації прав людини» висловлюю найбільшу стурбованість і рішучу незгоду з політикою стосовно прав і свобод людини, громадянина та народів СРСР, зокрема в Україні.

Катастрофічне становище у сфері прав людини в радянському суспільстві породжене насамперед наявністю несправедливих законів, відсутністю численних справедливих законів, нехтуванням за-

[8] Копія машинопису з архіву Стрільціових.

конів самою владою. В цьому документі наводжу основні, хоч і не всі, випадки порушення природних конституційних і міжнародних прав людей, громадян і націй, що під юрисдикцією СРСР та УРСР. Ось вони:

1. Перевищення КПРС своїх партійних функцій як недержавної організації, підміна й применшення нею діяльності державних інституцій на всіх рівнях та в усіх питаннях, втручання партії у справи нечленів КПРС і повна залежність від неї долі 250 мільйонів непартійних громадян.

2. Неофіційне розширення повноважень КГБ, встановлення його контролю над прокуратурою, МВД, судом і всіма іншими державними та громадськими установами й об'єднаннями.

3. Недозволеність радянським громадянам вільно висувати кандидатури й вибирати бажаних осіб до всіх органів державної влади.

4. Суперечливість змісту численних статей кримінального кодексу положенням основного закону СРСР. Наприклад, ст. 50 Конституції СРСР гарантує свободи слова, друку, зборів, мітингів, демонстрацій та вуличних процесій, а статті 187-1 і 62 КК УРСР за ці «свободи» карають позбавленням волі до 15 років, причому пріорітет віддається кримінальному кодексові.

5. Ігнорування офіційно визнаних Радянським Союзом норм мирного співіснування та міжнародної співпраці, передусім у питаннях людських прав, проголошених «Загальною декларацією прав людини», «Міжнародним пактом про громадянські й політичні права», «Міжнародним пактом про економічні, соціальні й культурні права», «Прикінцевим актом» Гельсінської наради з питань безпеки та співпраці в Європі.

6. Відібрання від професійних спілок їхніх головних функцій — відстоювання інтересів, усебічна допомога й оборона спілчан від зазіхань адміністрації та наділення їх невластивими їм обов'язками, як компроментування невдоволених чимось і скривджених трударів та інше.

7. Обмеженість права громадян СРСР на сповідування релігії, особливо на виконання відповідних ритуалів. Ув'язнювання побожних юнаків за відмову брати до рук зброю та користуватися нею.

8. Неможливість еміґрувати з СРСР, а в разі наполегливого домагання одержати такий дозвіл таку особу звинувачують у непатріотизмі й переслідують аж до ув'язнення.

9. Кримінальна відповідальність за вияв в будь-якій формі нестандартних поглядів на внутрішню й зовнішню політику — економіку, національне питання, ідеологію, судочинство, проблеми війни й миру, міжнародний правопорядок тощо в усній, писемній чи в будь-якій іншій формі.

10. Використовування владою засобів інформації для спотворення фактів і дійсного стану речей стосовно інакодумців та позбавлення останніх усякої можливості публічно спростовувати таку дезинформацію.

11. Невизнання владою статусу політичного в'язня СРСР, утримування такої категорії позбавлених волі людей у суворих умовах, застосування до них **примусовості** фізичної та надмірної праці, заборона їм надсилати скарги до керівників держави та уряду, до республіканського й генерального прокурорів; писати, зберігати, пересилати і публікувати свої твори — наукові, публіцистичні, художні тощо, навіть коли вони аполітичні.

12. Практика перманентного позбавлення волі дисидентів шляхом «достиковування» нових, нерідко ще більших термінів ув'язнення на підставі сфабрикованих кримінальних справ.

13. Сувора кара за спробу скористатися статею 72 Конституції СРСР, яка зберігає право кожної союзної республіки на вільний вихід зі складу СРСР. За опрацювання схеми такого відокремлення України кілька юристів були засуджені на страту.

14. Зведення нанівець конституційного визнання статусу кожної союзної республіки як суверенної радянської соціалістичної держави. Це стосується й Української РСР, яка, крім того, ще й рівноправний член ООН — такий, як Індія, Бельгія, СРСР, США та інші.

Голослівну **декларативність** статті 76 Конституції СРСР засвідчують такі невигадані явища і факти:

1. Заперечення права українців уважати й називати Україну своєю єдиною національною Батьківщиною.

2. Нав'язування українському народові «теорії» про дві рідні в нього мови та відсутність можливості викривати такого ґатунку махінації.

3. Неймовірне зневажання й занедбання в освітній системі УРСР українознавчих дисциплін — мови, літератури, історії, мистецтв, інших сторін національної культури, внаслідок чого школа ви-

рощує яничароподібного типа, який не знає і не любить нічого рідного, національного, українського.

4. Витіснення національної мови українців — розмовної і ділової — майже з усіх установ, організацій, підприємств, з освітніх, наукових, мистецьких та інших закладів, товариств і клубів УРСР; із кінематографії й телевізії як текстово-мовний супровід художніх, документальних, хронікальних, науково-навчальних, мультиплікаційних фільмів та відеострічок. Практично відсутня на кіно- і телеекранах українська історична тематика. Невживання мови українського народу у військових формуваннях, що на території України.

5. Систематичне зменшування кількості дошкільних і навчальних закладів з українською мовою виховання й викладання в УРСР, а у східних областях України — їх повне ліквідування.

6. Штучне гальмування розвитку україністики: доручення українським науковцям — історикам, філологам, мистецтвознавцям, філософам і т. д. — працювати над третьорядними, принизливими, чужими й навіть антиукраїнськими темами; заборона перекладати й видавати сучасною українською мовою давні пам'ятки рідної історії, письменства, культури; відкладування упродовж десятиріч публікацій науково-довідкової літератури тощо.

7. Відсутність будь-яких умов — насамперед шкіл — для вивчання української мови та своєї національної культури для українського етносу в Курській, Білгородській, Воронезькій, Ростовській областях, на Кубанщині та в українських діаспорах Казахстану, Сибіру, Далекого Сходу тощо.

8. Судове переслідування українських патріотів та інакодумців як «особливо небезпечних державних злочинців» за оборону національних прав свого народу і депортація їх на далеку й сувору чужину — до Мордовії, на Урал, до Північної Азії — для відбування багаторічної кари.

9. Неофіційна вказівка не приймати до вищої школи дітей українських патріотів і дисидентів, відраховувати з вузів національно свідомих та активних студентів за не санкціоновану партією творчість та їхню участь у зборах, гуртках, демонстраціях і т. д., за відмову від пропозиції стати інформатором.

10. Відсутність українського громадянства в УРСР, статусу державності української мови, української національної пошти з усіма її атрибутами, української національної валютної системи, українського дипломатичного представництва на рівні посольств у державах світу, українських національних збройних сил тощо.

11. Дивовижна незбалансованість українського експорту й імпорту.

12. Винятково інтенсивна, недопущенна експлуатація природних багатств України.

Наведені вище моменти порушення людських і національних прав у Радянському Союзі й Українській РСР — характерні риси нашого сьогодення. До речі, ми постійно вказуємо на такого гатунку правові анахронізми у країнах, які розвиваються, вони — предмет найбільшого інтересу зовнішньої політики СРСР, і для ліквідації тих залишків колоніалізму всіляко підтримуємо «національно-визвольні рухи».

Розбіжності між радянськими законами, що визначають ставлення до людини, громадянина й цілого народу — з одного боку та міжнародним правом у цій же ділянці — з другого, мають бути збалансовані шляхом відповідного вдосконалення правової система СРСР та УРСР. І цих норм мусять дотримуватися всі. Безкарне зневажання чинних державних законів можновладним начальством і деякими органами й одночасно суворе карання простолюду навіть за незначні правопорушення, а то й на підставі фабрикацій, створили трагічне становище підданих СРСР і репутацію **безправного** суспільства — для Радянського Союзу.

Протестуючи проти вищеописаної правової ситуації у двох суверенних державах, членах ООН — у Радянському Союзі та в Українській РСР, — у день проголошення всесвітньої гуманістичної хартії — «Загальної декларації прав людини» **я відмовляюся від їжі**.

10—21 грудня 1982 року. _____ ***Василь Стрільців***

(підпис)

1993 рік

47. Останні дні і ночі отця Бандери

Восьмого лютого 1992 року прокуратура України реабілітувала в'язня № 61112, пароха сіл Старий Угринів і Перевозець Калуського повіту Андрія Бандеру. Реабілітувала, тобто визнала невинним через півстоліття після страти. Про його долю йдеться в інтерв'ю ***Ярослава Орната*** *з тодішнім прокурором в Івано-Франківській області* ***Миколою Андріуцою.***[9]

— Миколо Івановичу, що означає номер його кримінальної справи 61112?

— Звичайно, це не якась абстрактна цифра, яку взяли, як кажуть, зі стелі ті, хто її заводив. Вона, очевидно, означає порядковий номер арештанта, звинуваченого за сумнозвісною 54-ю статтею Карного кодексу УРСР. Напевно, Бандера А. М. був 61112-ю жертвою енкаведистів у тодішній Станіславській області.

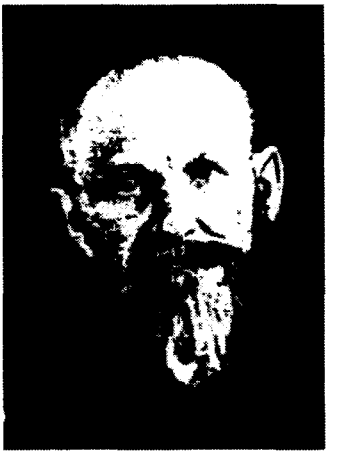

Андрій Бандера

— Чи не забагато? 61112 жертв за неповні два роки панування радянської влади на Прикарпатті?

— Що вдієш. Така реальність. Цю цифру не можна вважати остаточною. Адже арешти тривали до самого початку війни. Багатьох ні в чому невинних людей розстрілювали без суду й слідства. У жодному архіві немає ніякого сліду про них. Сталінська машина репресій, сваволі й беззаконня не знала спочинку ні вдень, ні вночі, вона перемелювала у своїх ненаситних жорнах долі юнаків і дівчат, дітей, старих дідусів і бабусь. Найбільше діставалося інтеліґенції, яку майже повністю було знищено перед війною.

— Після наших публікацій «Скажіть людям правду»[10] й «Отця Бандеру реабілітовано»[11] до редакції газети надійшло більше сотні листів. Читачі просять розповісти якомога ширше про життя й діяльність отця Бандери. Чи є у кримінальній справі відомості про це?

— Так, є. За ґратами він дрібненькими буквами дуже акуратно написав, я б сказав, автобіогра-фічну повість — про себе, своїх дітей, про суспільно-політичні процеси, що відбулись на Західній Україні, зокрема в Калуському повіті, в першій половині нинішнього століття, назвавши цей свій останній рукопис «Мої особисті зізнання». У нашій розмові немає можливості повністю переповідати написане — то досить широкий матеріал. Він потребує окремої уваги юристів, журналістів, істориків і вартує того, аби про нього знала широка громадськість.

Як видно з рукопису, А. М. Бандера був на той час високоосвіченою людиною. Після ґімназії, яку він закінчив у Стрию 1905 року (там і народився), вступив на богословський факультет Львівського університету. Вивчаючи теологічні дисципліни, водночас відвідував лекції з філософії, сільського господарства, кооперації.

Восени 1906 року повінчався з Мирославою Глодзінською, донькою отця Володимира — пароха Староугринівського і Перевозецького Калуського повіту. Після закінчення навчання деякий час був помічником тестя, а відтак замінив його на парафії. Від шлюбу з Глодзінською у нього було семеро дітей: чотири хлопці — Степан, Олександр, Василь, Богдан і дочки Володимира, Оксана та Марта-Марія. До речі, Володимира й Оксана, які десятки років провели у тюрмах і таборах, нині живуть у селі Козаківці Долинського району.

Андрієві Михайловичу нелегко було виховувати стількох дітей. Про це він неодноразово пише в «Особистих зізнаннях». У молодому віці померла дружина, наймолодшому Богданові, було тоді півтора року. З рідні не було нікого, хто б міг замінити сиротам маму. Доводилось багато працювати самому, аби прогодувати і вивести в люди дітей.

— У цих непростих сімейних умовах чи знаходив отець часу на громадсько-політичну діяльність?

---

[9] Інтерв'ю було надруковане в 24-му числі часопису «Поклик сумління» за 1993 рік.

[10] Газета «Галичина», 16 січня 1992 року.

[11] Газета «Галичина», 12 березня 1993 року.

— До політичного життя, як він пише, прилучився рано. Ще навчаючись у гімназії, юнаком вступив до Національно-демократичної партії. Потім активно співпрацював із Калуською філією «Сільського господаря», вів роз'яснювальну роботу серед селян у період виборів до австрійсько-галицького сейму, допомагав селянам відстоювати свої права.

У спогадах є цікавий епізод. Коли 1917 року до Калуша підійшла російська армія, велися важкі двотижневі бої. Потерпіло багато сіл, а найдужче — горішня частина Новиці. Згоріло майже триста хат. Священик кілька разів ходив до станіславського старости, аби добути будівельні матеріали для погорільців. Певну кількість цих матеріалів було виділено бідноті.

Після Першої світової війни, яка закінчилася крахом Австро-Угорської імперії, почалося відродження української нації.

Але окупанти не дрімали. У травні 1919 року польське військо пішло в наступ. Галицька армія відступила за річку Збруч. У дев'ятому полку 3-ї бригади 2-го корпусу Андрій Михайлович служив капеланом. Там заразився тифом, ледве вижив.

Після поразки УГА влітку 1920 року повернувся до Старого Угринова, став священослужителем, зайнявся господаркою, вихованням дітей, і, звичайно, не покидав громадської роботи.

Польська влада всіляко пригнічувала українців, принижувала їхню людську гідність. Це викликало спротив. З окупантами боролися ОУН та різні просвітницькі й кооперативні організації. Не стояв осторонь цієї боротьби й Андрій Бандера.

З батька брали приклад діти. Ще під час гімназійних студій у Стрию глибоко поринув у політичні процеси старший син Степан. Гімназистом вступив до «Пласту», в якому проводив весь канікулярний час, там остаточно викристалізувався його світогляд у націоналістичнім напрямі. Далі були тяжкі випробовування в боротьбі за волю України, аж до загину.

— Чи є в особистих зізнаннях отця Бандери його ставлення до вересневих подій 1939 року?

— Він пише, що коли Червона армія переступила кордон між Польщею і СРСР, то разом із нею прийшли нові порядки, насильне запровадження колективізації. Діяли нишком — ночами арештовували національно свідомих людей — інтеліґенцію і вивозили їх у Сибір, Заполяр'я, багатьох розстрілювали по тюрмах. Заляканий репресіями народ тамував у собі ненависть до «визволителів», а в серці плекав надію на вирішальну хвилю...

Закінчує Андрій Михайлович своє «зізнання» тим, що його і двох доньок заарештували 23 травня 1941 року в селі Тростянець Долинського району, де вони мешкали, й повезли у Долину. Там роз'єднали. Дуже переживав за дівчат. Жалів Оксану, яка ніколи не була причетна до політики.

Після долинської — станіславська тюрма, відтак київська.

— Миколо Івановичу, які мотиви арешту, хто проводив цю акцію? Будь ласка, нічого не упускайте, якомога більше деталей.

— Я буду користуватися матеріалами кримінальної справи і говорити про те, що в ній зафіксовано.

Мотив арешту, як зазначається у постанові, яку підписав оперуповноважений у справах НКВС сержант держбезпеки Овсієнко і затвердив начальник управління НКВС у Станіславській області капітан держбезпеки Михайлов, — переховування активного учасника ОУН Стефанишина Д. В., в якого при затриманні вилучили револьвер системи «наган» і п'ять бойових патронів.

— Хто такий Стефанишин, чому він переховувався в домі священика?

— Сільський хлопець, мешканець с. Тростянець, мав початкову освіту. Як підкреслено у протоколі його допиту, «належав до націоналістичних організацій «Просвіта» і «Сільський господар».

На допиті 23 травня Стефанишин пояснив, що служниця отця Бандери Євдокія Білянська була його нареченою, до неї і заходив. Священик не міг заборонити зустрічатися молодим людям. Мабуть, і не думав, що це зможе стати основним мотивом його звинувачення. На цю шиту білими нитками кримінальну справу проливає світло діалог Овсієнка і Стефанишина.[12]

[12] Текст діалога перекладений з російської мови.

*«**Запитання.** З якою метою ви тримали в себе револьвер і п'ять бойових патронів?*

***Відповідь.** Зброю й патрони я зберігав для полювання на звіра.*

***Запитання.** Це дурниці. Ви є учасником контрреволюційної організації ОУН («Просвіта» і «Сільський господар»). Зброю зберігали з контрреволюційною метою.*

***Відповідь.** Зброю я зберігав з метою використання її під час полювання.*

***Запитання.** Слідство вимагає припинити займатися дурницями і говорити тільки правду.*

***Відповідь.** Так, я був учасником контрреволюційної організації ОУН з кінця 1939 року по день мого затримання».*

Ось так люди брали на себе вину. Ми не знаємо, чому так раптово чоловік змінив свої свідчення, які методи впливу на нього застосовували. Про це можна тільки здогадуватися.

Після арешту Андрія Бандеру запроторили до станіславської тюрми, почалися допити.

У справі є протокол обшуку. З нього видно, що серед вилучених речей — 235 книжок і журналів, 17 фотографій, п'ять альбомів з фотографіями, чотири групові знімки, 179 поштових листівок-привітань зі святами, днем народження.

— Можливо, ці документи ще десь зберігаються в архівах?

— Думаю, що ні. У справі є акт про їх знищення в Києві.

— І що в тому акті?

— Перелік книжок, журналів, які «знищені спаленням як особливо шкідливі, контрреволюційні й націоналістичні». До них кадебистські невігласи тих часів прилучали «Історію України-Руси», «Повість временних літ», «Крізь пустині Азії», «Про бджільництво», журнал «Нива», «Науково-літературний вісник», що тоді видавався у Львові, «Золоті дзвони» та інші видання.

— Чи довго допитували отця Бандеру в станіславській в'язниці?

— Порівняно недовго. На п'ятий день після арешту уповноважений 3-го відділення управління НКДБ Миланов виніс постанову про направлення арештованого слідчої справи номер 6|112 до Києва у 3-тє управління НКДБ УРСР. Характерна деталь: якщо раніше за вину священикові ставилося те, що він переховував у себе Д. Стефанишина, то тепер поряд із цим стоїть ще й друге звинувачення: «батько керівника Краківського центру ОУН Бандери Степана Андрійовича».

І ще деталь: у цій же постанові читаємо: «керуючись розпорядженням народного комісара безпеки УРСР генерал-майора держбезпеки Мешика...».

Бачимо втручання у справу аж ніяк не другорядних і не випадкових чинів, а тих, з благословення яких творилися беззаконня по всій Україні.

У київській в'язниці А. М. Бандеру почали інтесивно допитувати 9 червня. Слідство доручили вести оперуповноваженому 3-го відділу управління НКДБ молодшому лейтенантові держбезпеки Войцехівському.

ДОПИТ ПЕРШИЙ. Почався о 20 годині. На запитання, якою мовою арештований бажає давати показання, А. Бандера відповів, що тільки українською.

***Запитання.** У вас на квартирі 22 травня був заарештований Стефанишин Д. В., який ховався від органів радянської влади. Чи відома вам причина, у зв'язку з якою ховався Стефанишин?*

Відповідь. Допускаю, що Стефанишин ховався від органів радянської влади тому, що був членом ОУН.

***Запитання.** Чи ви переховували б у своєму домі кожного злочинця, який ховається від органів радянської влади?*

Відповідь. Зовсім ні. Переховував би лише політичного злочинця. Стефанишина переховував тому, що він був українським націоналістом.

***Запитання.** Яких політичних переконань ви дотримуєтесь?*

Відповідь. За своїми переконаннями я є українським націоналістом, але не шовіністом. Єдино правильним державним ладом для українців уважаю єдину соборну й незалежну Україну.

Власноручний підпис А. Бандери.

ДОПИТ ДРУГИЙ. 12 червня 1941 року. Веде той же Войцехівський.

***Запитання.** Коли ви були заарештовані?*

Відповідь. Мене заарештували 23 травня у моїй хаті в селі Тростянець Долинського району.

Запитання. *Причина арешту?*

Відповідь. Мене заарештували за те, що я у своєму домі переховував мешканця с. Тростянець Стефанишина, який ховався від органів радянської влади.

Запитання. *Вам відомо, чому ховався Стефанишин?*

Відповідь. Стефанишин ховався, боячись арешту органами НКДБ, як член ОУН, що проводив активну боротьбу проти радянської влади, намагаючись знищити існуючий державний лад.

Запитання. *Отже, ви переховували політичного злочинця. Чи усвідомлюєте це?*

Відповідь. Так, я цілком усвідомлюю, що переховував політичного злочинця. Переховував його тому, що він був українським націоналістом, членом ОУН, вів боротьбу проти радянської влади. Його націоналістичні погляди мені близькі.

Запитання. *Хто ви тоді за своїми поглядами і які ваші політичні переконання?*

Відповідь. Я є український націоналіст. Мої політичні переконання — боротьба за самостійну соборну Україну, як найбільш правильну, на мій погляд, систему державної влади для українців.

Як націоналіст я розумію, що самостійну державу можна здобути шляхом збройної боротьби українських націоналістів із радянською владою. Тому я з усіма настановами ОУН згідний. Я є симпатиком українських націоналістів. Цілком поділяю дії її членів. Сам ніякої участі в ОУН не брав, хоч мені відомо про практичну діяльність ОУН, як у західних областях України, так і за кордоном.

Власноручний підпис А. Бандери.

ДОПИТ ТРЕТІЙ. 13 червня 1941 року. Розпочато об 11 год. 40 хв.

Запитання. *На попередньому слідстві ви показали, що вам відомо про практичну діяльність ОУН, як у західних областях України, так і за кордоном. З яких джерел ви довідувались про роботу ОУН, коли заперечуєте свою приналежність до цієї організації?*

Відповідь. Запевняю, що членом ОУН я не є. Про роботу українських націоналістів мені відомо від моїх дітей, які є активними членами ОУН, звичайно, я як батько мусив бути посвячений в їх діяльність.

Запитання. *Хто у вас є з дітей? Де вони знаходяться тепер?*

Відповідь. У мене семеро дітей. Степан 1909 року народження живе в місті Кракові, Василь 1915 року народження — теж у Кракові, Богдан 1919 року народження — у місті Холмі, Олександр 1911 року народження — у Римі, доктор політекономії, Володимира, по чоловікові Давидюк, — у селі Голині Калуського району, Марта 1907 року народження і Оксана 1917 року народження проживали у с. Тростянець Долинського району. Обидві були арештовані разом зі мною. Де вони тепер — не знаю.

Запитання. *Всі ваші діти є членами ОУН?*

Відповідь. Ні, членами ОУН є Степан, Василь, Богдан, Марта.

Запитання. *Що вам відомо про практичну націоналістичну діяльність кожного з ваших дітей?*

Відповідь. Почну з Степана. До націоналістичного руху примкнув досить рано. Ще навчаючись в сільськогосподарському інституті в Дублянах біля Львова, він був керівником Львівського крайового проводу ОУН. У 1934 році арештований польською владою і суджений як співучасник вбивства міністра внутрішніх справ у Польщі Перацького. Його засудили до смертної кари, потім вирок замінили довічним ув'язненням. Сидів у в'язниці до німецько-польської війни 1939 року, під час якої був звільнений. Після звільнення Степан приїхав до Львова. Це збіглося з приходом в місто Червоної армії. Пробувши там кілька днів, виїхав до Німеччини.

Запитання. *До вас Степан заїздив?*

Відповідь. Ні, Степан тоді вдома не був.

Запитання. *Звідки вам відомо про його поїздку до Львова?*

Відповідь. Мені про це стало відомо від Тимка Галіва, мешканця міста Болехів, який сидів у брестлитовській в'язниці разом із Степаном за націоналістичну діяльність при Польщі. Після звільнення з тюрми повернувся додому. І за дорученням Степана прийшов до мене, аби розповісти про його життя.

Запитання. *Про що ще розповідав вам Тимко Галів?*

Відповідь. Він просив передати мені звістку про те, що в Німеччині нині концентруються українські націоналісти для боротьби за самостійну Україну. Галів приходив до мене досить часто, аж до осені 1940 року, до моменту переходу на нелеґальне становище. Він інформував про стан боротьби в західних областях України, а також про діяльність закордонного проводу ОУН у Кракові.

Запитання. *Через кого ви зв'язувалися з Степаном і які відомості про нього одержували?*

Відповідь. Одного вечора в серпні 1940 року до мене прийшов син священика з села Лука Калуського району Турчманович, імені не пригадую, відрекомендувався посланцем з-за кордону від Степана. Турчманович сказав, що він є уповноваженим Степана по оунівській роботі на терені від Перемишля до Калуша. Крім того, Степан доручив передати мені деякі прохання, а також хрест, куплений у Римі в катакомбах Папи Римського. Коли я запитав, чому Степан їздив до Риму, Турчманович розповів, що він там був як уповноважений і керівник проводу ОУН для переговорів із сицилійським урядом і мав розмову політичного та дипломатичного характеру з міністром закордонних справ Італії Чіано.

Запитання. *Вас інформував Турчманович про мету поїздки Степана в Рим і зміст розмови з Чіано?*

Відповідь. Так, у загальних рисах. Турчманович сказав, що Степан їздив у Рим від імені закордонного проводу ОУН, щоб домовитися з італійським урядом про військову і збройну допомогу українській армії на випадок війни проти СРСР. На допомогу Німеччини хоч і розраховує провід ОУН, але остаточно не надіється. Німці постараються мати користь від цього лише для себе. Тому провід вирішив заручитися допомогою італійського уряду. Крім того, Степан мав завдання домовитися з італійським урядом про притулок для української армії на терені Італії в разі її поразки у війні проти СРСР.

Запитання. *Які результати переговорів між вашим сином Степаном та італійським урядом, зокрема з міністром Чіано?*

Відповідь. Про це мені Турчманович не говорив, а, говорячи про становище українських націоналістів тепер, сказав, що жадати допомоги від німців чи італійців досить ризиковано, бо і ті й інші дбають лише про свою вигоду, а не про долю України. На будь-чию допомогу розраховувати досить трудно. У зв'язку з цим в рядах українських націоналістів за кордоном відчувається зневіра в можливості успіху в сучасних умовах у війні проти СРСР. У керівництві проводу теж немає згоди. Міжусобиці роз'їдають ОУН, що сильно позначається на організованості українських націоналістів.

Запитання. *Які ще доручення мав Турчманович від Степана?*

Відповідь. Турчманович мені сказав, що він ще має доручення нелеґально переправити мене з доньками до Німеччини. Я від втечі з краю відмовився, мотивуючи тим, що свій народ залишити не можу. Хочу тут додати, що і Галів раніше передавав прохання від Степана негайно переправитися до Німеччини, але й тоді я відмовився.

Запитання. *Що розповідав Турчманович про свою націоналістичну оунівську діяльність?*

Відповідь. Крім того, що я уже розповів, Турчманович сказав, що живе під чужим прізвищем, з підробленим радянським паспортом. Під яким прізвищем він живе, я не цікавився, хоч цей паспорт він мені показував.

Запитання. *З ким приходив до вас Турчманович?*

Відповідь. Його привів до мене мешканець Болехова Лаврів, імені та по батькові не знаю.

Запитання. *Хто такий Лаврів, вам відомо?*

Відповідь. Так, відомо. Лаврів — член ОУН, який по націоналістичній роботі був зв'язаний з моєю дочкою Мартою. А в організації Лаврів виконував роль посередника між моїм сином Степаном і підпіллям на західній Україні, а також приносив звістки про моїх синів, котрі живуть у Німеччині. Одного разу приніс ще один хрест від Степана, сповістив про благополучний перехід до Німеччини мого молодшого сина Богдана.

Запитання. *Тепер розповідайте про участь в ОУН вашої дочки Марти?*

Відповідь. Марта є членом ОУН приблизно з 1937 року. З приходом Червоної армії націоналістичної роботи не припиняла. Останнім часом виконувала обов'язки районного коменданта ОУН Долинського району. Вона досить часто їздила в Долину в справах ОУН, ходила в інші села. До Марти вночі приходили якісь люди, з якими вона вела розмови стосовно організації ОУН.

ДОПИТ ЧЕТВЕРТИЙ. Цього раз слідчий розпочав його о 20 год. 25 хв. 19 червня 1941 року.

Запитання. *Де знаходиться ваш син Богдан?*

Відповідь. Мій син Богдан тепер знаходиться у місті Холмі, навчається в гімназії.

Запитання. *Коли перейшов кордон?*

Відповідь. У листопаді 1940 року.

Запитання. *Які причини того, що Богдан перейшов до Німеччини, при яких обставинах стався перехід?*

Відповідь. У травні 1940 року я дізнався, що мій син Богдан, який навчався у Стрийській середній школі, нелеґально перейшов кордон як активний член ОУН, уникаючи арешту. Спочатку Богдан переховувався в селі Конюхів Стрийського району. — Опісля — у селі Бережниця Калуського району. У листопаді 1940 року Богдан нелеґально прийшов до мене і звідси йому було організовано втечу до Німеччини. Разом з Богданом приходили Лесюк Іван, мешканець села Бережниця, Чміль Микола, мешканець села Тростянець, Лаврів, який мав завдання від проводу ОУН доставити Богдана в село Конюхів. Звідти вже інші переправники повинні були перевести Богдана до Німеччини.

Запитання. *Вам відомі пункти від села Конюхів до німецького кордону, які переходив Богдан?*

Відповідь. Ні, лише коли Богдан був уже в Німеччині, прийшов Лаврів і сказав, що перейшов Богдан кордон досить вдало, без всяких пригод. Нині навчається у Холмській гімназії.

Наступні допити велися в дні, коли на західному кордоні СРСР повним ходом ішла війна. Слідчий поспішав. 24 червня розпочав допит о 22 годині 25 хвилин, закінчив його пізно вночі, 25 червня о 10 годині продовжував мучити свою жертву. Питання різні. На одне з них: «Розкажіть про програму ОУН» Андрій Михайлович відповів, що її члени борються за створення самостійної Української держави. І нічого поганого в цьому нема. Кожний народ має право на свою незалежність. Кращі його сини й доньки, найсвідоміша частина нації — інтеліґенція — не визнають окупантів. На такий шлях стали і його діти. І він гордиться ними. Дивлячись смерті у вічі, не засуджує їхніх вчинків, не просить помилування, сам ні в чому не розкаюється. Так чинять мужні люди, справжні патріоти.

Миколо Івановичу, що було після закінчення слідства?

Той же Войцехівський склав звинувачувальний висновок. Нового нічого в ньому нема. Всі ті факти, про які йшлося під час слідства. За погодженням із начальником 3-го відділу капітаном держбезпеки Дроздецьким справу передано військовому прокуророві Київського військового округу. Затвердивши звинувачувальний висновок 4 липня, помічник військового прокурора Лашевич передав справу військовому трибуналові. Сьомого липня її розглянуто на підготовчому засіданні військового трибуналу. Там же вирішено слухати справу на закритому судовому засіданні без участі прокурора й адвоката, без виклику свідків.

Наступного дня, 8 липня, відбулося засідання військового трибуналу Київського військового округу. Головував на ньому військовий юрист третього класу Яковченко. Крім нього, у залі були члени суду Колба і Туревський, секретар засідання Вайнруб.

Андрій Михайлович просив допитати на судовому засіданні доньку Марту і Стефанишина, які можуть дати конкретні свідчення щодо суті його звинувачень. Але трибунал відхилив це клопотання. На запитання, чи визнає себе винним, відповів що тільки частково, бо лише поділяв погляди членів ОУН, безпосередньої участі в діяльності цієї організації не брав. Вважає, що збройний спротив необхідний у випадках, коли на тебе нападають, аби захиститися. До радянської влади претензій не має, вона його не скривдила. У церкві проповідував за неї, за возз'єднання всіх Українських земель.

В останньому слові підсудний просить трибунал врахувати, що всі його вчинки пояснюються лише любов'ю до дітей. Інакше він чинити не міг.

О 17 годині 45 хвилин 8 липня 1941 року трибунал вийшов у кімнату для нарад. Знадобилося менше години, аби винести смертну кару людині, в діях якої не було складу злочину. Всього процес тривав 2 години 40 хвилин.

У вироку чорним по білому вказано, що він може бути оскаржений протягом п'яти діб від дня вручення засудженому його копії. Розстріляли ж Андрія Михайловича Бандеру 10 липня 1941 року.

Такого свавілля щодо виконання судового вироку, напевно, не знає жодна держава світу. Отаке справжнє обличчя тодішнього правосуддя, всієї тодішньої системи.

— Які мотиви реабілітації?

— Звинувачення Бандери Андрія Михайловича на його особистих неперевірених показаннях. Ніхто з тих, хто проходив за справою, крім Стефанишина Д. В., не був допитаний. Інших доказів його націоналістичної діяльності у справі немає.

Стефанишин показав, що він, боячись арешту, ховався в будинку Бандери у своєї нареченої Є. Білянської. Однак її не допитали, ніяких даних про те, що Стефанишин був терористом, нема. У державному архіві та в архівах СНД нема й сліду, що він притягався до кримінальної відповідальності. Відсутні будь-які дані про участь А. М. Бандери в насильницьких акціях, у підготовці збройного повстання проти СРСР, членстві в ОУН. Хоч він і не заперечував, що за своїми переконаннями був націоналістом. Словом, реабілітували через відсутність доказів, які підтверджували обґрунтованість притягнення А. М. Бандери до кримінальної відповідальності, його вину.

— Миколо Івановичу, яка дальша доля кримінальної справи № 61112?

— Повернеться в архів Служби безпеки. Такий порядок. А мені хотілося б, аби лежала вона десь на видному місці в музеї, щоби люди мали доступ до неї. У цій справі, як у краплині роси, відбилися доля західно-українського народу, те беззаконня, яке творили сталінсько-беріївські опричники в нашому краї.

СПОГАДИ РЕПРЕСОВАНИХ

Марія АНДРЕЙЦІВ

СТОКРАТ ПРОКЛЯТА ВОРКУТА

Я була єдиною донькою у батьків-хліборобів. Навчалася в приватній «Рідній школі» свого села Бабинців — передмістя Рогатина. Тут виховували нас у національно-патріотичному дусі, підпільно вчили історії України.

Марія Андрейців

Чи чуєш, мій друже-юначе,
Чи чуєш той брязкіт кайдан,
Як мати Україна плаче
За стільки терпіння і ран?
Ми чули ці болі ще змалку,
І в серці сказали собі:
Для тебе живем, Україно,
Щоб волю здобути тобі!

На таких піснях виховували нашу юнь, гартували її характер, готували до боротьби за волю Батьківщини. Тож не дивно, що майже всі наші учні стали згодом членами Організації Українських Націоналістів чи бійцями Української Повстанської Армії.

По закінченні школи рік провчилася в гімназії. Мене залучали до праці в гуртках товариства «Просвіта». Людям подобалося, як доречно у своїх виступах згадувала я героїв Крутів, Базару, полеглих провідників ОУН.

У 1939 році Галичину захопили московські завойовники. Нова влада перетворила гімназію на десятирічку. Вчителя «Рідної школи» Степана Легкого разом із братом Василем (обидва були членами ОУН) 1940 року зайди заарештували й замордували в катівнях НКВС.

За німецької окупації Організація послала мене на підпільний ідеологічний вишкіл. По його закінченню я організувала жіночий актив. Згодом доручили мені підрайон — кільканадцять сіл, де ми проводили сходини (збори), організовували станиці жіночої сітки ОУН, я знайомила молодь з історією України, підготовляла юнь до визвольної боротьби.

Усе йшло успішно. Перед Великодніми святами 1943 року доручили мені доставити повстанським сотням святочні продукти й начиння. Було це досить небезпечно, оскільки в Бабинцях розквартирувалися німецькі вояки. Поселилися вони й у нашій хаті. До мене з сіл стали звозити посуд, обруси та інші потрібні для святкового столу речі. Німці грілися до сонця на подвір'ї, і я не знала, куди подіти цей вантаж. Нарешті догадалася розібрати у стодолі частину загорожі стіни від дороги й притьмом скидати все привезене досередини. На щастя, вороги так нічого й не запідозрили. Правда, коли вози стали під'їздити до двору частіше, один із займанців ліниво запитав польською мовою, куди ті люди так їдуть. Я показала в бік лісу: по дрова, мовляв. А вночі відвезли ми все святкове у призначене місце. Побувала я й на посвяченні пасок у партизанському лісі, слухала урочисте повстанське «Христос воскрес». Не сподівалася тоді, що за п'ять років доведеться їсти пасочку, освячену неньчиними слізьми, яку ділитиму на дрібні шматочки поміж подруг-невільниць за колючим дротом у таборі Воркути.

У 1943 році відбула також підпільний санітарно-медичний вишкіл. Коли через Бабинці проходив фронт, допомагала пораненим односельцям.

Довший час доглядала поранених у бою повстанців у лісовій шпитальці, та наближалася зима, треба було теплого домашнього притулку, і я передавала їх санітарці з Добринова, а зрадниця дала пораненим «притулок» у в'язницях. Друзі повідомили мене з тюрми про зраду, тож відразу спіймати мене окупантам не вдалося. Потрапила до їхніх рук аж за два роки. Заарештували мене в травні 1947-го.

Слідство наді мною тривало в обласній тюрмі п'ять місяців. Судила Особлива нарада при МДБ СРСР. Після суду були пересильні львівська й київська тюрми. Далі простелилася дорога через Ле-

нінград на Заполяр'я — до Воркути. У Ленінграді — новий «гарт». Камера без нар — спали на бетоновій долівці, тут відразу й водозлив-канавка. Стіни-перегородки теж бетонові, мов на бойні. А харчі які! Зупа з тюльки: лишень хребці, солона юшка без круп і картоплі.

Нарешті — стократ проклята Воркута. Тут були три жіночі табори. У центрі міста — цегельня № 1. В іншому мікрорайоні — табір № 46 «Передшахтна» — місце мого ув'язнення. Тут караються будівельники залізниці. Мій невільницький номер — 0-964, а псевда підпільної праці-боротьби — Теодора, Юлія. Третій табір — цегельня № 2 разом із кар'єром «Безім'янка». Влітку тут вибухівкою підривають замерзлу глину, і сердешні невільниці від ранку до ночі місять ту напіврозмерзлу глиняну квашу. Я побувала тут уже перед самим звільненням.

Табір наш особливого режиму. Коли почалися страйки (найвідчайдушніше боролися північні райони: 29-та, 30-та, 17-та, 18-та шахти), ми підтримували непокірних матеріально. Неподалік від нас був чоловічий табір «битовиків», яких згодом виселили й зробили закриту тюрму для страйкарів. Харчі їй в'язням доставляли з кухні нашого табору, і ми не раз віддавали мученикам свої пайки через вільнонайманих робітників у порозумінні з конвоїрами, які перевозили їжу.

Пам'ятаю, як у квітні 1956 року в шахті № 1 «Капітальна» вбило хлопця Петра, нашого краянина з Коломиї. На той час деяка частина політв'язнів уже перебувала на так званому вільному поселенні. Домоглися ми цього внаслідок тривалої страйкової боротьби. Я наполягла, щоб дозволили нам поховати юнака по-християнськи. Домовилася зі священиком, який погодився відправити похорон. Знайшла і дяка, але той злякався і відмовився. Довелося самій заміняти його. Похоронна процесія йшла центром міста на цвинтар, розташований далеко від поселення, в тундрі. «Йому жаль лиш того, що могилу його занесе на чужині снігами» — лунало над колоною. Наш спів чарував місцевих жителів. Над могилою співали похоронних та стрілецьких пісень.

У Воркуті було понад 40 шахт і таборів. Ми, залізничники, прокладали колію по вічній мерзлоті на Урал — до станції Юнь-Яха. Ту залізницю почали споруджувати ще 1940 року, а ми продовжували цю роботу, але так і не закінчили її до свого звільнення.

Дівчата-невільниці будували також міст на досить широкій ріці Воркуті. Доступу до цегельні № 2 не було. Тож глину й інші матеріали для виготовлення цегли доставляли по канатах вагонетками з електричною тягою. Бетон для моста виробляли вручну. Цього моста-«труби» ми також не закінчили будувати.

Працювати доводилося на морозі понад 40 градусів. Основними інструментами були лом і кайло, які важили більше, ніж я. Вивантажували з вагонів рейки, прокладали шпали.

За дев'ять років каторги в голові моїй залишилося три страшні спогади.

Спогад перший. **Хурделиця.** Нас вивозили в тундру прокладати колію дірявими холодними вагонами. Одного разу звіялася страшна хурделиця. Вагони замело снігом. Дівчата сиділи, мов закам'янілі. Я заставила їх підвестися, взятися за руки й кружляти доти, доки не зігріються. Отак волею Всевишнього ми вижили. Військова частина переживала за своїх вояків, які нас охороняли, вислала їм на допомогу снігоочищувальну машину, але і її замело. Аж над ранок, коли заметіль уляглася, відкопала нас уже друга машина. Коли привезли нас до табору, всі плакали з радощів, подруги цілували мене, брали на руки, дякували, що не дала замерзнути. Я завжди щиро молилася, хоч не раз із мене за це глузували, та я на ті кпини не звертала уваги.

Спогад другий. **Отруєння.** Повернувшись із роботи, я була така зморена, що навіть не мала сили піти до їдальні. Так і заснула голодна. Подруги принесли мені їжу в баночках. Прокинулася від стогону й побачила, що військові й медики виносять дівчат. До мене підійшов лікар, здивований, що сиджу здорова, і запитав, чи їла. Я відповіла, що ні. Поцікавився, де моя вечеря. Я віддала йому те, що принесли мені дівчата, на аналіз. Я кип'ятила воду й носила лікарям для промивання шлунків. Слава Богу, врятували всіх. Дорожили все-таки робочою силою.

Спогад третій. **Штрафний пайок.** Щебінь для залізничного насипу доставляли нам із рік. Він був мокрий, тож замерзав на 40-градусній стужі, мов залізо. Нас виганяли о шостій годині вечора й заставляли до восьмої ранку розвантажувати платформи, аби начальник не платив за простій. На вагон ставили 10 дівчат. Ті довбали кайлами, аж іскри сипалися. Шматки каміння ранили обличчя, але до ранку ми так і не вивантажили щебеню. Не заробили собі навіть на 300 грамів хліба та ще й дістали штрафний пайок.

Запам'яталося, як нападали на нас рецидивістки. І ніхто з табірної адміністрації нас не боронив. Навпаки, цих злодюг спеціально посилали, аби вони збиткувалися над політичними в'язнями. Та нечисть крала все, що запопала: одежу, хліб і навіть ложки.

Залишилися й приємні спомини, наприклад, табірний Великдень, Святвечір з колядками, свято Шевченка. На варті в бараку стояла наша чергова й стежила за наглядачем. Відбувався справжній концерт. У таких урочистостях разом із нами брали участь інші нації. Їм це дуже подобалося. Приємно було й те, що ніхто не доніс на нас табірній адміністрації.

Володимир АНДРУШКО

Я ЗВИНУВАЧУЮ КОМУНІЗМ

Бажав я для скованих волі,
Для скривджених — кращої долі,
І рівного права для всіх —
Це весь і єдиний мій гріх.

І. Франко

Так почалося

Сплило вже багато років від того осіннього ранку 1959 року, як на квартиру до мене (тоді я працював учителем в одній зі шкіл Калуського району Івано-Франківської області) без дозволу ввійшли декілька людей у цивільному та військовій формі. Я глянув — і без пояснень зрозумів усе. Обшук у кімнаті тривав майже цілий день. А потім разом зі знайденою літературою та одним не дуже вдалим моїм віршем забрали й мене.

Володимир Андрушко

Досі бачу заплакану матір та пам'ятаю свої прощальні слова, що хутко повернуся, хоч розумів, що йду «в гості» до таких людей, від яких можна взагалі не повернутися.

Завели мене в обласне управління КГБ. Скільки раніше чув я різних жахів про КГБ, радянські тюрми, концтабори, а тепер і сам дістав змогу пройти цим шляхом. Мій слідчий, майор Ломикін, «добросовісно» виконував свою «роботу», розуміючи, звичайно, що я не злочинець, але це його не цікавило, бо він мав довести мою «злочинну» діяльність і старанно це робив. Лише мене попередив, що в них на кожного мудреця вистачає простоти, а на кожну гадину є рогатина. Як виглядає їхня «простота», знав я давно. Слідство тягнеться довго, нарешті — «відкритий» суд, на який не пустили навіть моєї матері. Слухаю вирок, згідно з яким я — «український буржуазний націоналіст», що «хотів підірвати дружбу народів» і «зводив наклепи на радянську владу». За це треба тримати мене в неволі далеко від України як «особливо небезпечного злочинця». Слухаю і хочеться заплакати, заревіти звіром не за свою кривду, а за кривду, що чинять усьому народові.

У мордовських концтаборах

Тюремний вагон (його називають «столипіним») везе мене на схід. Крізь заґратоване й замальоване білою фарбою вікно нічого не видно. Ніхто не скаже, куди мене везуть, бо це «державна таємниця». Їжа — сухий пайок: чорний черствий хліб, трохи цукру й оселедець, після якого не допросишся води. Так тягнеться майже місяць, і я нарешті «вдома», у Мордовській системі концтаборів.

На перший погляд, табір скидається на середньовічне укріплене поселення: густим гострим частоколом обведений прямокутний майдан, куди веде лишень одна залізна брама. За частоколом і кількома рядами колючого дроту — чорні дерев'яні бараки, робоча зона, а біля них, як мурашки, люди в чорній одежі, з поголеними головами й типово табірними обличчями. Швидко знайомлюся з цими людьми. Виходить, що в'язнів з України тут найбільше. Це й колишні вояки УПА, підпільники ОУН, «ізмєннікі родіни» воєнної доби, а є ще й такі, як я, в'язні з недавнього «улову».

Людей у концтаборі багато і дуже різних — не лише за віком, поглядами, але й за багатьма іншими ознаками. Пам'ятаю сліпого, який карався там уже не один рік. Був навіть німий, суджений за... антирадянську агітацію.

Якось до нас у табір, долаючи цензуру й заборони, дійшла вістка, що у Львові заарештували групу юристів, які належали до нелегальної української партії. Через деякий час майже всіх тих львівських політв'язнів привезли до нашого табору. Як виявилося згодом, чутки про «партію юристів» були дуже перебільшені. Юристами були лише деякі члени Робітничо-селянської спілки, яку організував Левко Лук'яненко. Не існувало й масової нелегальної партії, бо в умовах терору, всесилля КГБ такої партії й не можна було створити. Але й Лук'яненкова Спілка була виявом українського патріотизму, волі до боротьби, і це найважливіше.

У концтаборі люди однакових поглядів знайомляться швидко. З Левком Лук'яненком ми відразу знайшли спільну мову, а поговорити завжди мали про що. Я заслуховувався його чистою м'якою українською мовою. Дивували спокій, урівноваженість цього чоловіка, хоч перед ним — майже п'ятнадцять років тяжкої неволі. Левко не без гумору оповідав мені, як йому замінили смертний вирок на максимальний термін ув'язнення, і тепер, мовляв, нема вже чого боятися, бо голому розбій не страшний...

Чим же «заслужив» смертного вироку Лук'яненко? Адже Робітничо-селянська спілка, яку він організував, не встигла здійснити жодних конкретних дій, що завдали б хоча б найменшої реальної шкоди системі! А все пояснюється просто: антинародний комуністичний суд часто карав людину не за те, що вона вчинила, а за те, що вона здатна зробити...

Мене не раз дивувало, звідки набрався він тієї сили, любові до свого народу, національної свідомості? Коли я порівнював своє минуле з його, то з'ясував, що жили ми в дуже різних умовах. У моїх батьків настільними книгами були історія України й Шевченків «Кобзар». Змалку читав я літературу, що оповідала правду про комуністичну тюрму народів і нашу національну неволю. У збройній боротьбі ОУН, УПА загинули мої родичі та друзі.

З першого ув'язнення мене звільнили значно раніше, ніж Левка Лук'яненка, і на прохання побратима я навідався до його батьків. Якби не знав, що прийшов до рідної Левкової Хрипівки на Чернігівщині, то подумав би, що потрапив десь у центральну Росію, бо української мови в селі не почув, а про якусь національну свідомість і казати годі. Навіть місцевий геть зрусифікований священик служив не так Богові, як... КГБ. То хто ж за таких страшних умов навчив Левка любити свій народ, боротися за кращу його долю? Якось він сказав мені, що в дитинстві чув від матері українські пісні, які глибоко запали йому в душу. То був початок, а всього іншого згодом дошукувався вже сам, особливо під час студій у Львівському університеті.

Кагебистські «опікуни» не позбавляли нас своєї уваги й у таборі. Вони часто приїздили з України, викликали на розмову, підмовляли каятись і просити помилування. Деяких Лук'яненкових спільників після такого «покаяння» звільнили, та Левка жодними просьбами чи труднощами неволі не можна було змусити зректися своїх поглядів чи поліпшити власне життя шляхом відступництва.

Левко Лук'яненко понад чверть віку карався в суворих тюрмах російської комуністичної імперії, але весь цей час залишився вірним своїм ідейним переконанням, не зрікся моральних принципів, і нині з чистою совістю може гордо повторити поетове: «Ми просто йшли; у нас нема зерна неправди за собою...».

З часу мордовського ув'язнення не забуду й того, як перед звільненням я, разом з іншими в'язнями, копав у робочій зоні концтабору траншею під фундамент невеликого цеху. Заглибившись на півметра в землю, ми натрапили на численні кістки. Вони були розкидані безсистемно, мов дрова на подвір'ї, та справляли дуже гнітюче враження.

Ми припинили роботу. Прийшло табірне начальство.

— Що це у вас? — запитали. — А-а, тут колись було... звалище, — відповіли нам уже спокійно.

Кістки ми знесли в окрему яму, засипали і зрівняли їх із землею. Якось позначити це місце нам не дозволили. Але траншея займала тільки краї прямокутника, а всієї його площі ніхто не розкопував. Скільки залишилося там лежати людських костей?! Мабуть, і досі в колишньому табірному пункті, селищі Барашево, гуркоче цех, споруджений на людських кістках — не в переносному, а в прямому значенні цих слів. Хто нині може сказати, чи не там, у чужій землі, в безіменному «звалищі» знайшли свій останній притулок українські письменники, відомі наші вчені, мої попередники,

вся вина яких була в тому, що вони мали, як писав поет Павло Грабовський, «українські почування української душі».

До речі, радянські концтабори виникли значно раніше за фашистські, й були першими такими «завєдєніямі» у світі. Скільки пройшло через них в'язнів?!

«Велика безконвойка»

Деяка категорія кримінальних злочинців мала право виходити на роботу за межі табору без конвою, на так звану «безконвойку». А звільнення з концтабору в нас називали «великою безконвойкою».

Восени 1964 року настав час мого звільнення. Мене востаннє ретельно обшукали, і залізна брама зі скрипом і гуркотом зачинилась за мною. Цікаво, що радості я не відчув. Здавалося, ніби мене лише переводять з одного концтабору до іншого.

Удома зустрічаю смертельно хвору матір (таки діждалася мого повернення) та безліч життєвих проблем, яких ніяк не можу розв'язати. Хоч тепер формально я рівноправний громадянин, але далеко не все мені можна. Виникають труднощі з пропискою, з роботою. Важко передати все, що довелося пережити. Педагогічної праці не дають, бо для мене нема... вакантного місця в районі, області й навіть у республіці. Працюю то на будівництві, то в колгоспі з місячною зарплатою 30 карбованців.

Якось дізнався, що в Миколаївській області в одній школі не викладається українська мова, бо немає вчителя. Добра людина з Міністерства освіти заступається за мене, і я їду туди. Та через деякий час працювати стає неможливо, постійно відчуваю «опіку» КГБ. Переходжу в Житомирську область — те саме. У Хмельницьку — працювати неможливо. Знаходжу роботу в глухому селі Турківського району на Львівщині, та згодом звільняють і тут. У Тернопільській області влаштовують у профтехучилище.

Улітку 1980 року викликали мене в психоневрологічний диспансер. Завідуюча кафедрою психіатрії Тернопільського мединституту Ромась, яка водночас працювала в тому диспансері, порадила мені лягти в лікарню, бо якщо не приступити негайно до лікування моєї психічної недуги, то через декілька тижнів її ніхто вже вилікувати не зможе... Я не погодився, а силоміць запроторити мене туди все-таки не наважилися. Відтоді минуло не те, що кілька тижнів, а багато років, але по допомогу до психіатрів я не звертався.

Відомо, що КГБ використовував психіатрію у своїх злочинних цілях. Якщо з якихось міркувань їм невигідно було судити людину, то її поміщали до спеціальної психлікарні, яка цілком була під їхнім контролем, і там «лікували» доти, доки замучена, зламана людина не ставала на... «путь ісправлєнія». Але навіть за таких умов не всі каялись у своїх «прєступлєніях»: одні вмирали, інші справді божеволіли, і лише окремим із тих, які перебували там декілька років, вдавалося вийти, зберегти пам'ять і навіть розповісти людям про пережите. Якраз таким політв'язнем був київський математик Леонід Плющ.

Знову неволя

Моє життя після звільнення з концтабору було нелегке, але важкою була і неволя мого народу. Тому я вважав своїм обов'язком і далі боротися за незалежність України. Друкував на машинці листівки, писав гасла. Влітку 1981 року мене схопили в Києві, коли я розповсюджував свою «літературу» й повезли до Ленінградського районного відділу міліції. Прокурор Усатенко звинуватив мене в... злодійстві та... цинічному хуліганстві. Сказав буцімто намагався обікрасти крамницю, а коли мене затримали, ще й хуліганив. Я це заперечував, а він при цьому заявив, що якби його на те воля, то мене розстріляв би.

— За що? — питаю.

Той довго думає, й нарешті каже:

— Ваші бандерівці на Львівщині вбили двох моїх дядьків.

— Що ж, — відповідаю, — якщо ваші дядьки були такі, як ви, то й добре зробили.

Та зробити з мене злодія й хулігана їм таки не вдалося. По якімсь часі десь там, у верхніх ешелонах каральної системи, зрозуміли, що в такі безглузді звинувачення ніхто не повірить, тож мої дії перекваліфікували на антирадянську агітацію та пропаганду, бо районний прокурор, мовляв, помилився у своїх звинуваченнях.

І знов я став «українським буржуазним» націоналістом. І знов я «хотів підірвати дружбу народів», «поширював вигадки про голод на Україні й твердив, що в нас багато алкоголіків і п'яниць». За такі «злочини» той же «народний суд» покарав мене на десять років неволі. Цього разу вирок я сприйняв спокійно. Відмовився від останнього слова.

А яка подальша доля мого прокурора? Якось почув по радіо, що Усатенко виступає у Верховній Раді в іпостасі захисника нашої... незалежності. Отож замислююсь: якщо таким «охоронцям закону» доручають захист інтересів української держави, то про справжню незалежність нам залишається тільки мріяти.

Пермські концтабори, куди я тепер прибув, дуже відрізняються від мордовських. Харчування тут, мабуть, трохи краще, зате режим дуже суворий. Карали будь за що. Мене, наприклад, позбавляли права на побачення з родичами за те, що я сів на... своє ліжко. Або покарали ще й за таке: на кухні я чистив картоплю, буряки, зіпсувалася картоплеочисна машина, і мене відразу звинуватили в тому, що перевантажив її... картоплею. І хоч я доводив, що цього зробити неможливо, оскільки більше норми бульб у машину помістити не можна, на це не зважали — мене два тижні протримали в карцері.

Разом зі мною в тридцять п'ятому пермському концтаборі караються різні люди, але деякі заслуговують на особливу увагу. Серед них Натан Щеранський та Анатолій Корягін.

Щеранський — один із політв'язнів, про якого часто згадували радянські й зарубіжні засоби інформації. Його звинуватили в шпигунстві й засудили на багаторічне ув'язнення, хоч «шпигунство» цього чоловіка полягало в тому, що домагався для євреїв права на вільний виїзд до Ізраїлю. Мені приємно з ним говорити не лише як із розумною людиною, але й тому, що добре знає українську мову, хоч майже постійно жив у Москві. Усі спроби зламати Щеранського, змусити «покаятись» були марні. Слабкий фізично, він із гідністю витримав важкі випробування, які випали на його долю.

Поруч із моїм ліжком — ліжко Анатолія Корягіна, відомого психіатра, який зібрав матеріали про злочинне застосування психіатрії в СРСР до інакомислячих і передав ці матеріали на Захід. Він не лише освічена, культурна людина, але й великий гуманіст. Любов до людей була найважчим його «злочином». Я запам'ятав Анатолія Корягіна як людину сильну духом і бездоганно чесну.

Знаю, що в сусідніх таборах караються Василь Стус, Левко Лук'яненко, Микола Руденко. Одного разу в нашій лікарні пощастило мені зустрітися й поговорити декілька хвилин із Миколою Руденком. Відомий письменник, голова Гельсинської групи, тримався спокійно, з гідністю. За що коротку розмову (говорити дозволяли тільки з в'язнем із нашої зони) мене зняли з роботи й відіслали до штрафного ізолятора.

Восени 1985 року до нас дійшла страшна звістка — помер Василь Стус. Настрій стає важкий, гнітючий. Скільки їх тут уже загинуло?! Марченко, Тихий, Литвин, Стус...

Заслання

Знов їду в тюремному вагоні на схід. Знову невідома довга дорога, відтак карцер тюменської в'язниці, бо іншого вільного місця для мене в тюрмі нема, а далі — Нижня Тавда, велике сибірське село, місце мого заслання.

Вражають убогість людських осель, пияцтво, низька культура їхніх мешканців. Скрізь чути нецензурну лайку. Вперше в житті стрижуся в перукарні, де нема одеколону — випили! Ходжу без конвою, але виходити за межі селища не можна. Постійно треба реєструватись у міліції. Працюю на пилорамі. Праця важка, але ще важче вжитися з робітниками. Це переважно п'яниці або колишні карні злочинці. Я для них — дивак, а то й розумово ненормальний. Постійно чую на свою адресу нецензурну лайку й погрози. Та є в селищі й розумні чесні люди, які ставляться до мене як до політичного засланця, та суттєво змінити нічого не можуть.

Місце заслання підібрали таке, де навіть самі кліматичні умови завдають людині тяжких страждань. Узимку сорокаградусні морози, глибочезні сніги; за селом починається безконечна заболочена тайга, а навесні з'являються незліченні полчища комарів-кровопивців.

Трохи згодом до сусідньої Томської області привозять і Левка Лук'яненка.

В імперії відбуваються дивні речі — йде «перестройка». Чую, що з концтабору звільнили всіх, засуджених за моєю статтею. Минає ще кілька місяців, і я дістаю рішення Президії Верховної Ради, що «милують» і мене. Збираюся в дорогу. Знаю, що в сусідньому районі — могила Павла Грабов-

ського, якому так і не поталанило повернутися з заслання в Україну. Їду вклонитися поетові й кладу свій скромний вінок на його могилу. Поруч — могили декабристів. Віддаю їм шану.

Я навіть гордий з того, що мені довелося бути на засланні там, де в минулому каралися борці проти царської тюрми народів.

І знову везе мене поїзд, але тепер уже на захід. Дивлюся з вікна на безмежні сибірські простори. А ось і довгождана зустріч з Україною!

Було колись...

В Україну, як і першого разу, повертаюся безробітний і безпритульний. Учителювати не дають, бо знову «нема вакантного місця». Не вирішується справа і з пропискою. Нарешті таки влаштовують у школі... гардеробником. Сімдесят карбованців платні вистачає лише, щоб двічі на день скромно поїсти. Посилаю листи у Чорноволів «Вісник», який відродився у Львові. Пишу скаргу в ООН, у комісію з прав людини. Мій лист туди не доходить, але одна з його копій потрапляє на радіо «Свобода». Через декілька днів «находять» вакантне місце — починаю вчителювати й із головою поринаю в громадську діяльність.

Я — член Гельсинської спілки, УРП. Час минає в нарадах, мітингах, демонстраціях. Вирішив і свої особисті справи — одружився й живу в Чернівцях, де вперше за весь повоєнний час маю власну хату і впевненість, що втретє запроторити мене до тюрми так легко не вдасться. Однак така спроба була.

За організацію в Чернівцях першого травня 1991 року альтернативної демонстрації мене знову звинувачують у... цинічному хуліганстві. Ведеться слідство. Та проголошення незалежності 24 серпня 1991 року зупиняє репресії в Україні.

Чернівці! Про це місто в мене багато спогадів. До тутешнього університету я вступив 1951 року. То був час жорстокого комуністичного терору й посиленої русифікації України.

Знав я тоді, що університет не зможе задовольнити всіх моїх потреб з українознавства. Але те, що я там побачив, ще дужче мене розчарувало. Українську мову тут насильно наближали до російської. Фальсифікували або замовчували творчість українських письменників. А з тогочасного «фольклору» ще й тепер пам'ятаю: «Стільки в небі синьому нема зірок, скільки є у Сталіна в голові думок, і скільки в Дніпрі сивому води нема, скільки є у Сталіна ясного ума».

Сумно було дивитися й на тогочасне студентство. Більшовицьким «правом на освіту» користалися в першу чергу діти комуністів і різні перевертні. На курсі було всього декілька студентів, з якими я міг вільно, не боячись, говорити.

Пам'ятаю, з яким плачем студенти зустріли повідомлення про смерть Сталіна. Разом зі студентами щиро плакала і викладач зарубіжної літератури, вже літня жінка.

Тоді я зрозумів, що комунізм страшний не лише масовими арештами й розстрілами, організованими голодоморами та людоїдством, а насамперед тим дурманом, який він сіяв у головах людей, роблячи з них покірних рабів імперії, готових битися, вмирати за своїх мучителів. Що може бути страшніше за це?!

Серед університетських викладачів були й люди розумні (не всі плакали за Сталіним) й чесні. Я зберіг гарну пам'ять про І. Василашка і К. Балицького. Але що вони могли зробити в тій нездоровій атмосфері поневоленого вузу?

Я не міг спокійно дивитися на те, що діялось тоді в Україні та в університеті. Ще раніше був зв'язаний із підпіллям ОУН, з УПА, тож мав уже досвід нелегкої нелегальної боротьби, яку я вирішив продовжити за нових умов: розповсюджував листівки, писав антикомуністичні гасла. Хотілося зробити щось більше. Шукав спільників серед студентів, але знайти готових до боротьби не зміг. Треба було розраховувати лише на себе.

Нарешті вирішив вивісити синьо-жовтий прапор. Готувався довго. Зробити це було нелегко. Не вистачало навіть грошей, щоб купити добротну тканину. Тож придбав тільки дешевого полотна й фарби. Прикинувся хворим, не пішов на лекції. Фарбував у студентській кухні в гуртожитку. Це було дуже небезпечно, бо за роботою міг мене хтось застати. Прапор зафарбувався, але синьо-жовтими стали й мої руки. Відмити їх теж було важко.

Символ боротьби за незалежність України я вирішив вивісити над університетом 23 травня 1952 року в чотирнадцяту річницю смерті провідника ОУН Євгена Коновальця, якого на еміграції вбив

агент НКВД. Найкраще це можна було зробити на подвір'ї філфаку, на високому дереві. Розрахунок був правильний — прапор зняли аж по обіді. Синьо-жовтий прапор над поневоленим університетом можна порівняти в той час хіба що з вибухом потужної бомби. Радість моя була безмежна.

Про цю подію відразу повідомили до Києва та Москви. На всю потужність запрацював КГБ. Метушилися й нишпорили університетські сексоти, але розкрити нічого не могли. Я, правда, потрапив у число підозрілих. Викликали на допити, але нічого конкретно довести не могли. Однак на той час досить було й самої підозри, щоб виключити мене зі списку студентів.

Покинув я університет без жалю. Хоч гадав, що на цьому моє навчання закінчилося, та радів хоча б із того, що потерпів лише я сам. Трохи згодом, скориставшись з арешту Берії та деякого послабленя пильності органів, вступив до Станіславського педінституту, який мені таки вдалося закінчити.

Коли мене вперше заарештували, кагебисти знову повернулися до чернівецького прапора, але й тоді я нічого не сказав.

Навіть у найважчі хвилини свого життя я твердо вірив, що наш національний прапор буде вільно майоріти над університетом. Не знав тільки, чи сам доживу до того дня. А коли третього листопада 1990 року мені виявили велику честь ще раз, під радісний гомін багатотисячного мітингу, підняти над університетом національний український прапор, радості моїй не було меж.

Проминають роки... Давно відбуяла моя молодість, час поволі стирає в пам'яті образи й події минулого. Але ніколи не забуду шлях, пройдений тюремними етапами, й неволю, в яку на багато років запроторили мене вороги України. Та я щасливий, що в українській незалежній державі нікого більше не поведуть шляхом болю і страждань, яким довелося пройти мені.

Павло ВАСИЛИК

ВЕЛИКА СИЛА МОЛИТВИ

Уривки зі спогадів

Чим ближче чоловікові до своєї земної межі, тим частіше згадує він той час і те місце, де з'явився на світ Божий.

Народився я 8 серпня 1926 року в селі Бориславка Перемишльського повіту Львівського воєводства.

У рідному селі закінчив чотири класи, відтак два роки провчився в сусідньому містечку Риботичах. Після шостого класу тато віддав мене до Перемишльської гімназії. У місті були чудові церкви й Богословська семінарія, де я сподівався з Божою допомогою здійснити свої мрії — стати священиком. Перемишльська катедра стала моєю другою домівкою. І коли ми, гімназисти, щонеділі и у свята йшли туди строєм на відправу, мені здавалося, що йдемо до рідного дому.

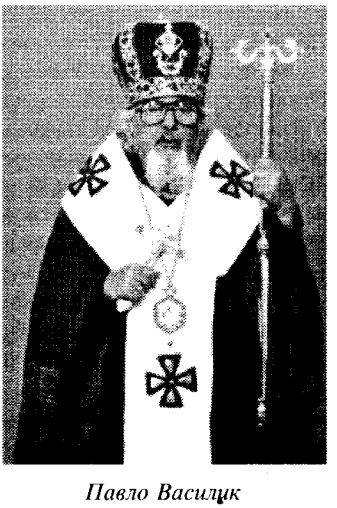

Павло Василик

Але прийшли совіти, і ми вже не могли йти до церкви строєм. Із парохій невідомо куди зникали наші священики. Совіти були лише тим добрі, що скоро пішли.

При німцях почався голод, і я не зміг переїхати до Ярослава, куди перевели нашу гімназію. Коли Німеччина розпалася, до Перемишля повернулася гімназія, і я продовжував навчання.

Навесні 45-го заарештували наших єпископа-ординарія кира Йосафата Коциловського й помічника кира Григорія Лакоту.

Польське військо брутально стало виселяти українців із власних домівок, рідної землі. Прийшла недоля й до Бориславки. За дві години з села виїхала довга сумна валка вигнанців. У Нижанковичах ми порозбирали вози і завантажили їх разом із кіньми й іншою худобою в поїзд. Посідали й ми в товарні вагони. До Тернопільської області їхали майже два місяці й прибули туди в листопаді. На станції дістали скерування в Бучацький район, до села Бариш. Там порозселяли нас по хатах, де раніше жили поляки. То були напівруїни.

По Йордані 1946 року я поїхав до Львова, де жила моя тета, й відразу пішов до школи, у десятий клас. Директор був наш. Я сказав, що хочу стати священиком, і він поставився до мене прихильно. Підпільно продовжував приватно вивчати богословські дисципліни. Мав намір вступити до фельдшерської школи, бо був зв'язковим ОУН, носив ліки пораненим воїнам УПА. Хотілося лікувати не лише душу, а й тіло.

Сорок шостий рік найсумніший в історії нашої Церкви. Після арешту наших єпископів і багатьох священиків, гоніння на неї було вже відверте. Його вершиною стали 8—10 березня, коли до Львова зігнали священиків і мирян на сумнозвісний псевдособор. Ми перестали ходити до храму Святого Юра та інших церков, які перейшли на московське православ'я.

Збиралися по приватних помешканнях. Наші священики втратили офіційну працю й відправляли підпільно. Трагічні події 1946 року лише скріпили моє прагнення стати священиком. Ще в Перемишлі я зібрав духовну бібліотеку, яку привіз зі собою. Учився самотужки... Про легальні духовні студії не могло бути й мови.

Десь через місяць по приїзді до Львова відвідав мене тато. Привіз список ліків і рецепти. На рецептах були печатки й підписи лікаря лікарні в Бариші. Але батько не приховував від мене, що ті ліки — для партизанів. Ще в Бориславці тато був станичним УПА (організовував збирання харчів для повстанців). У Бариші також відразу взявся за справу. Січовий стрілець і далі служив Україні. Раз на місяць приїздив з односельцем із замовленням на ліки, а я ходив по львівських аптеках і все те скуповував, але потрошки, щоб не було підозріло. Верталися від мене з повними валізами. Усе накуповане я зберігав у себе на квартирі, куди перебрався, щоб не наражати тети на небезпеку. Замешкав у польки, старшої пані. Мав у неї кімнату. Почувався безпечно. До пори, до часу...

* * *

Першого квітня 1947 року я зайшов на пошту дати телеграму, що приїду до Бариша на Великдень. Ще не закінчив писати на бланку, як до мене підійшли четверо. Показали посвідчення.

Повели в НКВД. На другому поверсі передали мене слідчому. Відразу допит — з образою, лайкою, з бридкими москальськими матюками. Випитували про «связь с бандой, кто, когда завербовал...». Я не приховував, що купував ліки, але казав, що купував їх для лікарні, а знаю про те з печаток на рецептах. Не відав я, що вони вже про все знають. А через 12 днів, на сам Великдень, заарештували тата й того чоловіка, що приїздив по ліки.

Мене кинули в підземелля, до загальної камери. Людей дуже багато. Покотом лежали на бетонній долівці. Віконечко сантиметрів на двадцять, і то з кошиком-«намордником». Годували, аби не вмерти — солена іржава тюлька, скибка мокрого хліба, юшка з напівгнилих бульб і буряків. До лазні не водили, білизни не давали. Нас поїдом їли блощиці.

На допити брали ночами. Били. Кулаками — у спину, в голову, в живіт. По шиї — «дубінкой». Ставили лицем до стіни, а руки — догори. Стояв так годинами. Руки опускалися — били.

Поверталися ми зі свіжими слідами від побоїв, стогнали. Один із допитів влаштували мені на самий Великдень. Завели до кімнати. Поставили обличчям до стіни. Слідчий щось писав, а мої думки були на волі. Згадувалися Великодні свята в рідній Бориславці.

Удар дрючком по шиї (вони знали, де найдужче болить) повернув мене до дійсності. Я знепритомнів. Згодом ледве дійшов до камери. Але і в цих жахливих умовах ми намагалися бути людьми. Вранці й увечері — спільна молитва. Тут, у камері, були мої перші спроби катехизації та проповідування.

Настав день «суду», який був у тій же в'язниці. Завели мене до судової зали. Тут я зустрівся з батьком і тим чоловік, що приїздив із ним до Львова. Нас посадили за огорожу. Варта не дала перемовитися й словом. Засідання військового трибуналу було дуже коротке. Усім трьом дали по 10 років таборів і 5 років позбавлення прав. Стаття 54-1а — «ізмєна родіне».

По суді відчув полегшення на душі. Я нікого не «засипав», ніхто через мене не постраждав, хоч на кожному допиті били чи катували. Не кожен міг витримати ті тортури. Людям трощили між дверима пальці, дівчат підвішували за коси. Отець Яворський під тортурами «признався», що застрілив генерала.

По суді перевезли нас до тюрми на Лонцького у Львові. Ґрати, «параша», порядки ті самі. Камера переповнена, душно. Мучила спрага від соленої тюльки.

Десь у вересні групу в'язнів, а з ними й мене, посадили у «воронки» й привезли до табору, за шість кілометрів від Миколаєва Львівської області. Тут ми зустрілися з татом. Ні він, ані ніхто з ув'язнених не нарікали на свою долю.

Наприкінці року нас перевезли до львівської пересильної тюрми. Там людей було, як оселедців у бочці. Добре, що тримали недовго. Повезли вагонами, призначеними для худоби. У них поробили з двох боків нари, на вікна поставили ґрати.

У дорозі спокою не давали конвоїри. Обстукували вагон дерев'яними молотками — перевіряли, чи хтось не надірвав дошки, щоб утекти. Зганяли всіх в один бік вагона і заставляли перебігати в другий, рахували. Лічили тими ж молотками: били кожного, куди попало.

У поїзді годували соленою тюлькою, щоб сердешні невільники страждали від спраги. Люди облизували цвяхи, якими були прибиті вагонні дошки, бо на них виступав іній.

У дорозі нас застало Різдво. Сумна то була коляда...

Змучені дорогою, прибули нарешті до Челябінська. Повпихали нас у бараки — великі будівлі без перегородок усередині, по боках — двоярусні нари. В одному бараку 200—300 в'язнів. У кутах диміли дві пічки, але не гріли. Люди спали одягнені, на голих дошках. Стіни були червоні від крові. Нас поїдом їли блощиці.

Тут, за колючим дротом, справжній інтернаціонал, а українців стільки, що виглядало, наче їх в СРСР щонайменше дві третини.

Наш табір розбудовував Челябінськ. Я був чорноробом. Споруджували п'ятиповерхові будинки, а кранів для піднімання вантажів не було. За крани мали нас. Дотепер страшно згадати ті ґрімкі трапи — дошки, побиті впоперек патиками. Ми ходили по тих трапах на четвертий, п'ятий поверхи. Руки не витримували. Раз на очах бригадира я випустив з рук ноші. Той підбіг і сильно вдарив мене кулаком в обличчя. Він був також в'язень. Москаль. Подивився я на нього без злоби. З жалем.

У Челябінську відсвяткував свій перший табірний Великдень. Ми зібралися разом, по спільній молитві спожили відкладений із нужденних табірних пайок хліб. Сльози котилися з очей, як співали воскресних пісень.

На будові промучився я майже до кінця року. Перед Різдвом — етап. Завезли до Башкирії, у місто Уфу. Спочатку працював на лісоповалі. Табір був у долині. На лісосіку в гори йшли пішки, а якщо далеко, їхали відкритими машинами. На місці відкидали від дерева сніг, підрізали ручними пилами стовбур, обрубували гілки та сучки, стовбур розрізали на колоди. Важко було ті колоди зносити вниз, штабелювати. Сніги в лісі глибокі. Люди провалювалися. Я теж побув у тій сніговій ямі. Щастя, що бачили інші, як я провалився. Сам би не видобувся. Не кожної неділі давали нам відпочити. Як випадали сніги, гнали нас розчищати колію й дороги.

Я гадав, що важчої роботи, як на лісоповалі, нема. Що це не так, переконався, коли дали мене в каменоломню. Там на місці кам'яних гір мали будувати якісь військові об'єкти, і ми ті гори стісували. Інструмент простий: лом, кирка, зубило, молот.

Навесні 1949-го товарняк повіз нас до Казахстану, у Джезказган, у піщане море.

Страшна річ — піщані бурі. Але мене заховали від них далеко, а точніше — глибоко, у шахту Покровську № 39. Добувати мідну руду. Спочатку бурили і підривали вибухівкою руду, відтак прокладали рейки, якими ми пхали у вибій вагонетки. Там скребком нагортали руду на совок, а з совка викидали її у вагонетку. За зміну треба було наповнити 30 таких вагонеток — 15 тонн мідної руди.

Стелі не кріпили, лише в загрозливих місцях підпирали її стовпами. Але того було замало, і дуже часто згори падало каміння. Часом стільки, що перекривало прохід. Один такий обвал застав мене з хлопцями в шахті. Камінь, що відколовся від стелі, відірвав моєму товаришеві ногу. Друга 12-кілограмова брила упала мені на голову. Удар у голову мене приголомшив, та я скоро очуняв. Нас із пораненим підняли нагору. Начальник шахти, невисокий смуглявий казах, на диво людяний, показав на мене своєму співробітникові:

— А я знал, что с нім нічєго не случітса. Он вєруюшій! Когда опускаєтся вніз, всьо врємя крєстітса!

І так було. Заходячи в ліфт, я три рази хрестився. Ніхто не глузував, сприймали то поважно, але прикладу з мене не брали.

Мене перевели на іншу роботу — лупати скалу. Праця набагато важча, ніж у шахті, зате безпечніша. Та й небо над головою.

І знову цим переведенням, як і тим, що не загинув і не був покалічений у тому обвалі, завдячую Всевишньому.

У Джезказгані я вже мав у кого вчитися. Тут були отці Долішкевич і Пушкаш із Закарпаття, професор богослов'я з Білорусії, римо-католик. Отця Долішкевича згодом розчавив танк під час Джезказганського повстання. Його ув'язнили за те, що не підписався на православ'я.

У грудні того ж 1949 року перевели до нас в'язня-єпископа. По кількох тривалих бесідах, які мали характер іспиту, він сказав, що дасть мені дияконське свячення. Я почав готуватися: часто сповідався, приймав Святі Тайни. Реколекції давав мені сам єпископ.

І ось настав урочистий і пам'ятний для мене день — 1 січня 1950 року. Діставши перший ступінь священства, я міг працювати в таборі в межах своїх дияконських повноважень: проповідувати, готувати до сповіді, відправляти молебні, вечірні, утрені, акафісти. Владика сказав, що ієрейські свячення дасть мені на Великдень. І він, і наші священики готували мене до них. Але у Великий піст, серед ночі, Владику від нас забрали. Трохи згодом відіслали й мене етапом до Спаська.

У Спаську табори були в Долині Смерті. Нас довго везли піщаною пустелею на відкритих машинах. Вітер ніс пісок, що забивав уста, очі.

У Долині Смерті було понад 20 000 в'язнів, серед них — чимало священиків. Зустрів я там отця Івана Готру — василіянина й отця Мисяка — ігумена монастиря студитів.

Поруч із нашим був концтабір жіночий. Там каралися сестри-монахині. Спілкуватися з ними можна було через хвіртку. Передавали ми сестрам записки, у яких повідомляли, у який час правитиметься в нас Служба Божа, щоб вони могли молитовно поєднатися з нами. У домовлений час сестри виходили у своїй зоні на горбок, так аби з нашої зони можна було їх бачити. Отець Готра давав їм розрішення, благословив. У Спаську були старі вироблені забуті кар'єри. Ми сходилися туди на молитву, як перші християни, які молились у підземних римських катакомбах. Людей збиралося чимало.

Життя було важке, клімат нестерпний. Люди вмирали, виснажені непосильною працею. Дві бригади в'язнів у дві зміни лишень те й робили, що рили могили. Долина Смерті виправдовувала свою назву.

Звідси нас відіслали до Кемеровської області, у місто Ольжерас. І знов у бараках між нарами — відправи. Замість Святого Престолу — неприваблівi тумбочки. Сповіді, Причастя, катехизація...

Мене ж знову переводять до іншого лагпункту. Ми чинили опір жорсткому табірному режимові. Я брав участь у шестиденному голодуванні. В таборах почалися заворушення. Наш комітет видав наказ про страйк. Увечері вийшли на подвір'я. Постріли. Зі мною хлопець років вісімнадцяти. Пориває ться бігти. Кажу йому:

— Михайле! Нам треба в інший бік, бо звідтам стріляють!

Не послухав, вирвався. Побіг під кулі. Його вбили на моїх очах. Уже свищуть і коло мене кулі. Сів під стіну. Молюся...

Вранці приходжу туди, де молився. Стіна в тім місці, де я сидів, подзьобана чотирма кулями. Дві були дуже близько від моєї голови. Величне чудо Господнє, велика сила молитви!

Табірна адміністрація дуже боялася повстань та заворушень. Підозрілих, які могли бути заводіями, довго в однім таборі не тримали. Таким в очах начальства був і я. Мене на півроку відіслали в БУР — своєрідну табірну тюрму.

Після БУРу знов етап. Знову знущання в тюрмах-пересилках. Сухий пайок з іржавої тюльки. Спрага. Три тижні важкої дороги — й Омські табори.

Сподівалися ми по смерті Сталіна на краще. Але змін не було. Далі режим, далі замість імен та прізвищ — номери.

— Г-995 Г — називали мене під час переклички. Я мусив відгукуватися.

Нарешті настали й у таборі зміни. Із нас зняли номери, а з барачних вікон — ґрати. Приїздили комісії, звільняли в'язнів. За добру працю мене восени 1956 року звільнили достроково.

По звільненню мене з таборів перевели до Омської тюрми. Поводилися з нами так, ніби щойно замкнули. Знов усі ті фізичні й моральні знущання. В Омській в'язниці тримали два тижні. Далі — етапом до Новосибірська. Потримали ще з місяць. На початку грудня завезли нас в Усть-Тарку, районний центр. Там уже чекали нас величезні сани. Їх тягнув трактор. На третій день завезли нас до Новоолександрівки для відбування п'ятирічного заслання.

Місяць я відпочивав. Охрестив одну дитину, другу, третю. Виявилося, що є в селі нехрещені й дорослі. Хрестив і їх. Згодом охрестив навіть дітей голови колгоспу, голови сільради й завідувача ферми. Просили мене хрестити дітей і люди з навколишніх сіл.

Великдень відсвяткували урочисто. Я правив утреню, святив паски. То було велике, радісне свято. Люди познімали вдома образи, йшли з ними процесією на цвинтар. Я правив по гробах.

Десь за два тижні по приїзді зібрали нас, в'язнів, до сільради. Прибуло з району начальство КГБ, зачитало якийсь папір, що ми тут — на вічному поселенні. Звеліло той папір підписати. Як дійшла черга до мене, я заявив, що не підписуватиму собі досмертного вироку, що суд присудив мені лише п'ять років позбавлення прав.

Вони так і поїхали без мого підпису.

* * *

У серпні 1956 року прийшов мені дозвіл повернутися в Україну. Того ж місяця був уже в Бариші. Найдужче мене тішила думка, що нарешті зможу висвятитися на священика. Як не допитувався — не міг ніяк довідатися, чи є на волі хтось із греко-католицьких єпископів. Усіх їх або загнали в концтабори, або розстріляли.

Наприкінці вересня посланець від отця Івана Готри повідомив, що до Львова з заслання повернулися наш старенький владика кир Микола Чарнецький. Отець Готра розповів Владиці про мене, і вони чекають, аби я приїхав на свячення.

На другий день я вже був у Львові. Владика зустріли мене дуже прихильно. Сказали, що моє свячення — за три дні. Я попросив відкласти хоч на два місяці цю дуже важливу в моєму житті подію. Хотів до неї належним чином підготуватися. Владика погодилися.

Вісімнадцятого листопада 1956 року здійснилися мої дитячі мрії — з рук несхитного Христового воїна, преосвященного владики кира Миколи Чарнецького я отримав ієрейські свячення.

У Львові довго не затримувався. Спакував у валізу чашу, фелон, книжки — й до Бучача. У цьому старовинному місті на свято Архістратига Михаїла я відправив першу в своєму житті Службу Божу. Відправа була в помешканні Сестер-Служебниць. Підпільно, але вдень. Того самого дня пішов відправляти й у село Переволоку, де зібралося понад 200 людей.

Так почалася моя підпільна душпастирська праця в Україні. Ходив від села до села. Удень — польовими дорогами й лісовими стежками. Вночі міг виходити на широкі гостинці, але там перед кожною машиною треба було втікати з дороги, ховатися від світла фар. Полювали на мене постійно. Та кагебисти не знали так отих стежок, як знав їх я.

***

Село Надорожна було під найпильнішою міліцейською «опікою». І невипадково. До цього невеликого села в неділі й на свята стали приїздити вірні навіть з інших областей. Порога невеличкої церковці тут не переступала нога священика московського православ'я. Комуністи закрили церкву, але люди так і не впустили московського батюшки. Таких стійких греко-католицьких сіл у Галичині було небагато.

Правив у Надорожній старенький отець Любомир. Але літа брали своє, і настав час, коли отець уже відправляти не міг. Про це я довідався в селі Микитинцях, що під Станіславом, куди приїздив до свого двоюрідного брата. Розповіла мені про церкву в Надорожній черниця Анна й попросила тією церквою заопікуватися.

Сестра Анна привела мене до Надорожної на початку грудня 1956 року. Її в селі знали. Без неї важко було б людям повірити, що я священик. Бо ж міг прийти до них і підісланий кагебист. Та й я радше скидався на цивільного, ніж на священика. Відправляв я в Надорожній і в день Святого Миколая, відтак приходив сюди майже щонеділі.

У багатьох селах Галичини, де збиралося багато людей, уже не можна було приховати відправи від кагебистів. Важливо було зайти на край села. Люди поодинці непомітно підходили до мене. Коли збирався їх великий гурт, брали мене всередину, і ми рушали до місця відправи. Вони навіть під кулями не підпустили б до мене отих людоловів.

Міліціонери й кагебисти, коли їх було мало, тихо стояли десь під парканом. Коли багато, поводилися зухваліше: під час відправи кричали, свистіли, реготали. Та коли я говорив проповідь — замовкали. Уважно слухали.

Схопити мене намагалися по відправі. Але й тут люди мали свою тактику. Виходили гуртом і стіною рухалися просто на кагебистів і міліцію. Дійшовши до них, несподівано розпадалася на малі групки. Ловці не знали, у якій із тих групок був я. Інколи вдавалося непомітно перебратися в жіночий одяг.

Траплялося, що людей повідомляла про відправи в Надорожній... обласна станіславська газета «Прикарпатська правда». Писала, що тоді-то й тоді в селі Надорожній якийсь зайшлий уніат, самозваний священик Василик буде баламутити народ, стережіться, мовляв, люди, не йдіть на ту відправу. Після такої інформації людей на відправах збиралося дуже багато.

У ніч на квітну неділю 1957 року правив я в Долішній Переволоці. Закінчив Службу Божу, посвятив вербові галузки. Довго виголошував проповідь. Вірні плакали. Вони знали, що на мене чекають. По закінченні проповіді мені відчинили вікно. Але тікати я соромився. Пішов у двері й дався їм у руки. Мене допровадили до вантажної машини. Звеліли сісти в кабіну. Загудів мотор, але їхати не було як. Люди лягли під колеса. Старші, молодші, хлопці, дівчата, діти. Слідчий став їх умовляти, запевняв, що мене беруть лише поговорити. Не помагало. Тоді він попросив... мене. Я вийшов з машини. Сказав, що приймаю це випробування. Люди послухали. Підвелися.

Повезли мене до Бучача. Там за мене взявся сам начальник районного КГБ Рибченко. Почав з перевірки документів. Причепитися не мав до чого, бо я був у Бучачі прописаний. Почався допит:

— Яким правом відправляєте по селах уніатські відправи?

— Маю на те право Боже.

— Уніатської Церкви нема! Вона ліквідована!

— То в якій тоді я?

У начальника на дальший допит не стало слів. Зате мав кулаки. Важкі, величезні. Вдарив мене по голові раз, другий.

— Як є у вас такий закон, щоб бити священика, бийте далі. Як нема — будете відповідати перед Богом і перед людьми. Далі вже було без кулаків. Допит — до обіду. Хто святив, де святив, кого знаю зі священиків. Вмовляли, погрожували, матюкалися. Не довідалися і не добилися від мене нічого. Відпустили. Ввечері я відправляв далі.

За кілька днів повідомили, що з Бучача я виписаний. Це було велике лихо, бо тепер мене могли замкнути за порушення паспортного режиму. Треба було негайно добувати той кріпосний штамп. Однак лише десь за півроку зумів я прописатися в Микитинцях під Станіславом у свого стриєчного брата Степана Долика. Це коштувало часу, нервів і грошей, звичайно, але в державі, де продавали душу й совість, можна було купити й прописку.

Однак кагебисти й далі не давали мені спокою. Вони йшли на все. Готові були навіть мене ліквідувати. Не скажу, в якій місцевості й кого зустрів я раз серед лісу. Він був із сокирою. На щастя, я був не сам: напросився провести мене хлопчина, учень четвертого чи п'ятого класу. Він і врятував мені життя. Бо той, що чатував на мене в лісі, ще міг би зарубати мене самого, але взяти на душу життя невинної дитини не зміг. Замість замахнутися на мене сокирою, прийшов до мене на сповідь. Видно, колись учила його мама молитися, розповідала про Боже милосердя, хоч із часом це забулося. Чоловік став на хибну дорогу, скоїв злочин, його замкнули. Тепер випустили, й веліли мене вбити. Пообіцяли, що не судитимуть, коли виконає їхнє завдання. Його таки засудили. Після того випадку я став обережніший. Не ночував по хатах, а в стодолах і коморах. Часто спав на оборогах, навіть коли вже був сніг.

Великодньої Неділі правив я в Надорожній, Тарновиці, Бортниках, в Понеділок — у Бучацькому районі. В ніч на Вівторок — у Бариші, де жили мої родичі. По Службі Божій захотілося мені переночувати в батьківській хаті. Та виявляється, не можна було дозволяти собі такої розкоші... Удосвіта хату оточили, забрали мене, змученого й сонного. Повезли. Били в дорозі, били в Бучачі.

— Ви здесь не прапісани, как ви смєлі так далєко єхать, насаждать уніатство?

— Я проїхав лишень 70 кілометрів, і по рідній землі, а що ви аж з Москви приїхали — то вам можна?

Відповіли кулаками. Перевірили документи. Я мав уже тоді микитинецьку прописку. Повезли до Станіслава. Там влаштували цілу виставу. Іду сходами, як король, по боках «почесна варта» — бучацькі кагебисти. Назустріч мені, у супроводі власної свити, начальник станіславського обласного КГБ з театрально розпростертими руками й іронічною посмішкою:

— Вітаємо в себе сьогодні, у Великодні Свята, видатного уніатського проповідника. Дивно вам тут буде із нами «святкувати»?

— Нічого дивного. Якщо Господь хоче, щоб я сьогодні й вам, у ваших кабінетах проповідував слово Боже — радо виконаю Його волю. Бог знає, що робить.

Такої відповіді вони не сподівалися. Одразу перестали жартувати. Розпочали допит: де народився, коли народився, де батьки, хто батьки, де діди поховані, де й за що сидів, коли, де і хто висвятив, чому підкоряюся ворогові радянського народу — Папі Римському: чому згадую у Службі Божій фашистського прислужника Андрія Шептицького і зрадника України Йосифа Сліпого...

Щось я відповідав, щось їм витлумачував, на щось відповідати відмовлявся. Випитували довго. Питання повторювали. Заставляли підписуватися, що більше нікуди не поїду відправляти. Я відмовлявся. Мене били. На очах у начальника КГБ. Той їх навіть заохочував, але сам не бив.

Давно смеркло. Ніч. Мені й далі велять сидіти на твердому стільці. Слідчі стомлюються й на м'яких — міняються. Засинаю сидячи. Мене тормосять, заставляють відповідати. Правда, вже не били, хоч я й далі з ними не панькався, говорив різко. Їх уже мало цікавили мої слова, їм треба було мене виснажити. Тактика їхня за десять років не змінилася. Десь о четвертій дозволили підвестися. Я був такий зморений, що впав би на підлогу й відразу заснув. А вони кажуть іти геть! Відпускають!

Напівпритомний, я все ж збагнув, що тепер, у цих стінах, мені буде безпечніше. Тому виходити відмовився. Сказав, що дуже змучений і перечекаю в них до ранку. Це їх і здивувало, і розізлило. Мене схопили під руки і, мерзенно лаючись, потягли до виходу. Зачинили за мною двері.

Не знаю, скільки простояв я, притулившись до дверей. Відчував, що тут бути небезпечно — і поплентався, тривожно роззираючись. Неподалік загуркотіла машина. Темна потвора, сліплячи фарами, мчала на мене. Але Спаситель хотів, щоб я ще послужив Йому на цій землі. Дотепер не знаю, чи я в останню мить відскочив, чи машина врізалась у дерево. Я побіг щодуху якнайдалі від лиха. Спам'ятався лише в Микитинцях, під братовим вікном. У хаті перелякалися, їм уже переказали, що мене забрали. Гадали, що приїхали вже по них.

* * *

Надорожна стала підпільним релігійним центром Галичини. Багато людей приїздило сюди з інших областей. Я правив по всій Галичині, на Закарпатті, але в Надорожній — найчастіше.

Раз по вечірні, а вона закінчилася опівночі, бо до сповіді було багато людей — своїх і приїжджих, повідомили мене, що в селі є КГБ і міліція. У Надорожній, як і в кожному селі, були сексоти з комуністів і державних активістів. Тому я був змушений дотримуватися конспірації: про місце, де маю ночувати, знали тільки церковний сторож і господарі, в яких я спав. Маючи повідомлення про ловців, я не пішов до тої хати, де було домовлено, бо туди треба було йти через село, а попросив Василя Федорака дати знати Юстині Шлапак. Її хата була недалеко від церкви, під лісом. Господиня повіддавала доньки і тепер жила сама. Там було спокійно.

У темному куті в сінях були маленькі дверцята до комірчини, в якій мені постелили. Я відразу заснув. Раптом стукіт, крики. Спочатку гадав, що то сон. Відізвалася господиня. Пішла відчиняти. Чую нишпорять по хаті. Сподівався, що моїх дверцят не завважать. Але знайшли.

— Вставай! — гукнули з порога.

— Прошу зачинити двері, мені треба одягтися.

Послухали. Я вийшов, привітався по-християнськи. Попросив у господині води.

— Ладно, пашлі!

— Немитий не піду.

Впустили господиню з водою.

— Тєпєрь пашлі!

— Ні, ще маю помолитися! — не чекаючи дозволу, я вкляк посеред хати. Їх було четверо. Один пішов до сільради по «воронок», другий чекав на подвір'ї, третій — у сінях. Четвертий стояв наді мною з пістолетом.

Я молився по вервицях. Кілька разів. Довше, як звичайно. Важко було в такому стані зосередитися на молитві.

У ті часи в багатьох сільських хатах не було дощаної підлоги. Земляна долівка була й у Шлапачки. Від землі тягло холодом, ноги затерпли. Я важко підвівся. Перехрестився. Надворі вже добре сіріло.

— Можу йти.

— Ні, тепер не підемо, тепер поїдемо. Зараз буде машина. Посеред дня із цього хуліганського села ми вас не виведемо. Даремно ви хитрували. Ви в наших руках.

— Я в руках Божих!

— То що, буде чудо?

— Так! Правитиму в селі утреню!

І тут ударив церковний дзвін! Це було несподівано й для мене. Що вже казати про мого «опікуна». Він раптово зблід, як стіна.

— Що це?

— Боже чудо!

Дзвін не вгавав. На вулиці, на подвір'ї гомін. Чую — рвуться до хати. Нараз: бах! бах! бах! Стихло. То стріляв міліціонер. У повітря. Хотів у такий спосіб громаду трохи вгомонити, а вийшло навпаки — ще дужче озлобив. Кинулися до нього люди, відібрали пістолет і шпурнули в город, а самого підняли і жбурнули, як гнилу колоду. Так і розпростерся на землі. Лячно було підвестися...

Далі — галас, натиск! Ще трохи — розвалили б хату. Мене мусили вивести надвір. Зі словами «зраднику», «кате», люди накинулися на «мого» кагебіста. Я ледве їх угомонив. Народу щораз більшало. Уже не ставало місця на подвір'ї, на вулиці. Стояли на городах.

Мене підхопили на руки й понесли до церкви. У цей час під'їхали дві машини з міліцією. Знову постріли вгору. Люди повитягали міліціонерів з автомобілів, поспихали їх і машини в рів, закидали дрючками й камінням.

Рівно о десятій я почав правити. Все живе було в церкві й під церквою. Лише сільський партійний актив помагав міліціонерам витягати з рову машини. Потім мені сказали, хто вдосвіта вдарив на сполох. Як я вже був у Шлапачки, Василько Федорак ніс туди мої речі. Ми так часто робили, коли чигала на нас небезпека. Побачив на подвір'ї стражів порядку й побіг до дзвіниці.

По цій події Надорожну стали пантрувати ще пильніше. Найдужче перед Різдвом. Та як я міг обминути це село на таке велике Свято?

Цей випадок стався 1959 року.

«Розвідка» доповіла мені, що міліцейські пости чатують на всіх підходах до села. Нікого нема лише коло церкви від лісу, бо там глибокий сніг. Ліс підходить у Надорожній майже до самої церкви. Звідти я й прийшов. Що ми з провідником наважимося пробиратися такими снігами, не сподівалася не лише міліція, але й надорожнянці.

Я прийшов до цього села і на Щедрий Вечір. За сільським звичаєм, молодь у Надорожній плете того вечора вінок, яким заквітчують хрест над криницею, де святять воду. Коли хлопці й дівчата несли до хреста вінок, побачили сани з міліцією. Кинулися перекривати дорогу, дзвонити. Побігли за саньми. Міліціонери почали стріляти. Цього разу — не вгору. Але поранили лише свого фірмана. Гнали, як скажені. Переїхали дівчинку шкільного віку (її відвезли до лікарні, але та, Богу дякувати, дуже не постраждала).

Міліціонерам вдалося втекти з села. Люди подумали, що на тих санях повезли мене, і півсела кинулося до Тлумача (за п'ять кілометрів від Надорожної) мене визволяти.

Наробили в райцентрі переполоху. Міліція так перелякалася, що водила надорожнян по камерах, де тримала арештантів — показувала, що мене там нема.

Ті, що ходили до Тлумача, дуже втішилися, коли, повернувшись, застали мене в церкві. Я, відправив Службу Божу, освятив воду, і, поки розвиднілося, пішов на інші села.

* * *

Того кагебистам було вже занадто. Вони дійшли висновку, що моє дальше перебування на волі стає небезпечним. Про можливість повторного ув'язнення нагадували мені при кожній зустрічі:

— За табой параша плачет! — погрожували.

Схопити мене в Надорожній чи в якомусь іншому селі вони не наважувалися. Вибрали Станіслав. Сталося це 22 січня 1959 року.

Мене привезли до обласного КГБ о шостій годині вечора. Я висловив протест із приводу мого бандитського арешту. Хвилин за десять почали сходитися ті з більшими звіздами. Обурювалися, що я наважився назвати їх бандитами. Обіцяли за це окрему статтю. Далі запрацював кагебистський конвеєр.

Щодня приходили під тюрму люди. Приносили мені передачі, але за час слідства не допустили до мене жодної.

Якось люди довідалися, коли суд. Прийшло їх того дня дуже багато. Оточили в'язницю з усіх боків, бо не знали, звідки мене вивезуть. Чекали й коло станіславського обласного суду. Але не дочекалися. Того дня, 14 квітня 1959 року, «воронок» довго петляв зі мною міськими вулицями. Потім виїхав на рівну дорогу. Хвилин через 15 швидкої їзди зупинився. Мене привезли до Лисця. Завели до клубу.

Суд був «відкритий». «Публіка» в залі — кагебисти й вірні їм представники преси. Зайшли судові чиновники. Звичні формальності. Зачитують акт звинувачення. Такий і такий, так званий уніатський священик, висвячений нелеґально, їздив по містах і селах різних областей, в уніатському обряді відправляв Служби Божі, сповідав, причащав, хрестив, вінчав, ховав, освячував, не маючи на це права і порушуючи закон. Сіє ворожнечу між людьми. Доводить його незаконну діяльність вилучена в його двоюрідного брата Долика Степана велика кількість антирадянської літератури релігійного змісту.

У брата забрали мої Святе Євангеліє, Часослов, тритомний Катехизис, Акафісник, Требник, Служебник і книжку отця Пристая «Із Трускавця до хмародер».

Я запротестував. Література, яку в мене забрали, духовна, а не антирадянська. Вимагав принести її до зали, щоб присутні переконалися.

Викликають свідків. Ті мене підтримували. Коли впускали їх свідчити, вони насамперед голосно звертался до мене: «Слава Ісусу Христу!».

Свідчить Петро Пиріжок:

— Я належу до Української Греко-Католицької Церкви. Отець нікого з нас не силували ходити на його відправи. Ми самі їх просили. Ви нашу церкву закрили, а до костьола і до московської православної не ходимо. Ще раз кажу, що отець наш нічого не винні!

Допитують Василя Федорака з Надорожної:

— Ти в Бога віриш?

— Вірю.

— Як? Такий молодий, у школі вчився і віриш у Бога? Ти комсомолець?

— Ні.

— Ось бачите! То вина цього уніатського священика. То він аґітує молодь проти комсомолу!

— Ні. Мене аґітували в комсомол. Заставляли силою! Ми від вашого комсомолу в школі через вікна тікали! Всім, хто не хотів бути комсомольцем, познижували оцінки. Чи це справедливо?!

— Ви послухайте, як він говорить! Це — наука бродячого уніата!

— Мене так навчили тато й мама! Вони старші за нашого отця! Вони греко-католики. І все село наше греко-католицьке. Не виніть ні в чому нашого отця! Церква починається не від священика, а від Спасителя нашого Ісуса Христа! Священик лише виконує свій обов'язок!

Так свідчили всі. Молоді, старші, чоловіки, жінки зі Станіславської, Львівської, Дрогобицької, Тернопільської областей.

Останнім викликали надорожнянського дяка. Онуфрій Морикіт — статечний, у літах. Перебув дві криваві війни століття. Непохитний у вірі. Став твердо посеред зали, ще й сперся на довгу й грубу палицю. Здавалося, що прийшов він сюди не від плуга, а що сам Спаситель прислав до мене свого Апостола. Суддя посмів запитати його, як і кожного:

— Ви вірите в Бога?

Дяк розправив груди. Ступив крок до суддів. Стукнув палицею об підлогу. Промовив повільно, виразно й голосно:

— Так, панове судді! Я вам кажу: людина, яка не вірить у Бога, є як той скот!

Його негайно вивели з зали. Оголосили перерву.

Я собі адвоката не шукав, вони самі призначили мені «захисника». Такого «захисту» світ не знав. Він лише весь час до мене:

— Як ви посміли, як ви посміли...

— Ви прийшли мене захищати, чи помагати прокуророві мене звинувачувати? — питався я його на «процесі».

Я відмовлявся від його послуг, але на то не зважили. Ще й стягли з мене 70 карбованців за його «захист». І ось вирок 5 років ув'язнення і 5 років позбавлення права проживати в Галичині.

***

У травні повезли мене до Мордовії, в Явас. Тут був особливий, спеціальний табір, куди звозили християн усіх конфесій: католиків, православних, протестантів. Були й наші греко-католицькі священики.

Сюди 1960 року перевели великого нашого Мученика за Христову віру Блаженнійшого Митрополита Йосифа Сліпого. Владика керували тут духовним життям: проводили з нами диспути, наукові конференції, теологічні зібрання. То все, ясна річ, не відбувалося відкрито. Ми дотримувалися суворої конспірації.

Минув рік. Начальство згадало, що я рецидивіст, та ще й небезпечний. Запроторили мене до Потьма-Яваської в'язниці. Мені видали, смугастий одяг. Загнали до тісної камери. Від стіни до стіни тулилося нас арештантів з 15. І тут були зібрані всі конфесії.

Десь за півроку до моєї камери ввели Блаженнійшого Йосифа Сліпого!

Довгі роки поневірянь по таборах і тюрмах не затьмарили його світлого розуму, і я міг якнайбільше користати зі взаємин із такою величною постаттю в нашій історії.

Такі інтенсивні студії тривали недовго. Двадцять шостого січня 1963 року Блаженнійший поблагословив мене востаннє й вийшов із нашої в'язниці — його чекала воля. Лише через 29 літ я знову побачив Блаженнійшого, коли приїхав до Риму, щоб, виконуючи його заповіт, перевезти страдненне тіло Патріарха в нашу рідну Україну.

Наприкінці 1963-го з мене зняли суворий режим і знову перевели до 1-го лаґпункту на машинобудівний завод. Здебільшого працював підручним. Підносив до верстатів важкі заготовки, відносив готову продукцію. То було непосильне навантаження на мої хворі ступні.

Нарешті мій термін закінчився — 22 січня 1964 року я був уже за тюремною огорожею.

Проживати в Галичині мені категорично заборонили. І знов почалися мої поневіряння з пропискою. Їздив прописуватися в Кримську, Дніпропетровську, Харківську, Київську області, до Молдови. Всюди відмовляли. Якось удалось прописатися на Хмельниччині. Через рік довідалися, що я греко-католицький священик. Запропонували православну парафію. Я сказав, що погоджуся, як мені дозволять на Службі Божій згадувати Папу Римського. Мене виписали.

Позаяк не мав я ні прописки, ні державної роботи, мене могли знову замкнути, і не лише за порушення паспортного режиму, але й як волоцюгу. Допомогли добрі люди.

За час мого ув'язнення студент підпільної духовної семінарії, мій щирий і безстрашний захисник на судовому процесі Петро Пиріжок закінчив студії й висвятився. Він повів мене у Львові до Івана Щавеля, колишнього нашого партизана, політв'язня, який працював фармацевтом. Якраз тоді організовував він збирання лікарських рослин, і взяв мене на роботу збирачем. То вже була державна робота, до того ж приємна, корисна для людей і дуже вигідна для мене, бо виправдовувала перед можновладцями мої мандри.

Так із десять літ текло моє життя. Вдень збирав зела, видирався на липи по цвіт, сушив назбиране по людських стрихах, а ввечері й уночі ніс свою християнську службу.

Нарешті КГБ принюхалося до нашої «фірми». Крім мене, нею прикривалися отці Пиріжок і Чолій, отці-василіяни брати Янтухи. Нас порозганяли.

Я поїхав до Тернополя і там уклав договір з аптекою № 95 на збирання трав. Тут протримався кілька років. Потім улаштувався на таку ж роботу в Бучачі. Таким чином, збирав я трави 25 років.

Першого травня 1974 року в моєму житті сталася визначна подія: мене висвятили на єпископа. Висвячував підпільний єпископ кир Йосафат Федорик. Свячення відбулося в селі Вільхівцях Жидачівського району Львівської області. До моєї душпастирської праці додалося роботи. Треба було готувати для нашої Церкви нових душпастирів. Я вчив молодь. Висвячував її на священиків.

Уся моя праця й далі була під невсипним оком КГБ. Його службисти не забарилися привітати мене з високим єпископським саном. Те привітання, ясна річ, було глузливе, але я чемно їм подякував.

— Ви єпископ?

— Бажати єпископства — це почесна річ, — відповідаю їм словами Святого Письма.

Далі звична бесіда:

— Перестаньте відправляти в незаконнім уніатськім обряді, такої Церкви не існує!

— Будемо відправляти і я, і все наше духовенство. Наші відправи — свідчення того, що наша Церква таки існує!

— Ви були за ґратами дияконом і священиком. Ще підете туди і як єпископ.

— Вашу кару сприйму як нагороду від Бога за мою душпастирську працю!

Мене лаяли, обзивали останніми словами, штрафували. Але відпускали. Високий духовний сан не додав мені привілеїв. Я далі мерз, недосипав, ходив звірячими стежками, втікав від переслідувачів. Найчастіше добирався від села до села пішки. При нагоді використовував транспорт. Не лише поїзди й автобуси, а й сани, фіри, вантажні автомашини і навіть трактори. З задоволенням сідав на ровер чи мопед.

Моя душпастирська праця була майже офіційна. Кагебисти задурно грошей не брали, і рідко які відправи вдавалося приховати. А таких багатолюдних, як у Зарваниці чи Надорожній, утаїти взагалі було неможливо.

До великих відправ наші вороги готувалися дуже ретельно. Щоразу вигадували щось нове, капостили, як могли. То зацементують у Зарваниці святе джерело, то поб'ють у лісі прочан, які йдуть на Службу Божу, то напустять на них міліцейських псів. Та їхні безчинства лише додавали людям твердості у вірі. Побиті, покусані, зневажені, але нескорені, приходили вони до наших церков під відкритим небом. На відправи пробиралися й репортери, їхні матеріали публікували за кордоном. Вони свідчили, що наша Церква жива, й у цих нелюдських умовах продовжує служити Богові й Україні.

КГБ слухав про нас закордонні радіопередачі, діставав газети і журнали зі статтями та світлинами про наші відправи, лютував. Боязливі брежнєвські опричники вдавали перед світом, що шанують права людини, тож боялися розголосу, тому арештувати нас уже не наважувалися...

Василь ГУК

ТАКА ДЕРЖАВА МУСИЛА РОЗПАСТИСЯ

Зі спогадів пам'яті

Народився я 2 лютого 1927 року в селі Церківна Долинського району Івано-Франківської області. Батько мій Юрій син Степана — колишній старшина Української Галицької Армії, військовий комендант міста Болехова в 1918—1919 роках. Мати, Параскева Гук, — донька заможного ґазди з села Кальна Олекси Штурмака, який багато років був сільським війтом.

Батьки виховували мене в дусі християнської моралі й патріотизму, прищеплювали любов до всього українського, до рідних Церкви, мови, краю, до України, вчили чинити добро й не потурати злу.

Василь Гук

Читати й писати навчився від брата Степана й сестри Марії, коли мені було п'ять років. Початкову чотирирічну освіту здобув у рідному селі, а до п'ятого класу за перших совітів[1] ходив до сусідніх Росточків. Семирічну школу закінчував у Болехові вже за німецької займанщини. Тут у вільний від навчання час набував знань і навиків столярського ремесла й техніки різьби та випалювання по дереву в знаного на той час різьбяра та скульптора Михайла Черешньовського. У майстерні цього митця діяла підпільна група ОУН, до якої належали сам власник, його дружина Оксана, брати Іван та Федір Данківи, Василь Гошовський на псевдо Дорошенко, Євгенія Парахоняк і ще декілька осіб. Відкрити майстерню порадив Михайлові Черешньовському Центральний провід Організації. Це дало змогу вберегти 30 учнів від вивезення на роботу до Німеччини.

У вересні 1944-го я пішов до восьмого класу Болехівської школи, а 14 жовтня забрали мене зі шкільної лави на війну. Не знав я тоді, що 12 січня 1944 року Сталін підписав надтаємний наказ № СП 0047, за яким майже беззбройних, не вишколених новобранців із Західної України, аби ті не поповнювали повстанських лав, тися-

[1] Перші совіти — вересень 1939 — червень 1941 — перша комуно-московська окупація нашого краю.

чами гнали на передову під німецькі кулі. Та не дуже прагнув я проливати свою кров за нових окупантів, а тому, як тільки трапилася нагода, покинув ешелон, яким транспортували нас на фронт, і повернувся до рідного села, де перебував у підпіллі ОУН—УПА.

У вересні 1945-го за наказом районного проводу легалізувався і з підробленим паспортом вступив до Стрийського педагогічного училища, виконуючи різні завдання надрайонного проводу та його керівників Іскри (Юрія Юріва) й Дорошенка (Василя Гощовського).

По закінченню училища (1948) Дрогобицький обласний відділ народної освіти послав мене вчителювати в село Вороблевичі Меденицького району, і моя підпільна праця припинилася.

Учні й батьки любили молодого вчителя, який усі свої знання, талант, молодечий запал віддавав дітям, а вечорами працював із сільською молоддю. Готував вистави, концерти, святкові програми.

Усе складалося якнайкраще, якби не один випадок, який багато змінив у моєму житті.

Трапилося це навесні. Я повертався зі школи й на подвір'ї господаря, в якого квартирував, застав гурт людей та якогось військовика без погонів. Це був районний уповноважений від позики. Моя господиня не сплатила всієї суми, що була на списку вповноваженого, й намагалася переконати його, що частину грошей уже заплатила, а більше не має звідки взяти, бо й чоловік її на державній роботі віддає на позику двомісячну платню.

Така відповідь явно не влаштовувала районного посланця. Він забіг до хати, схопив швейну машинку й поніс до воза. На подвір'ї знявся лемент. Заплакали діти, заголосила господиня. Я не міг довго мовчки дивитися на таке свавілля. Підійшов до воза, зняв машинку й на очах усіх сусідів поніс її назад до хати. Тут дорогу мені перепинив уповноважений і став виривати свій трофей. Наша шарпанина переросла на кулачний бій. Побачив уповноважений, що зі мною сам не впорається, і побіг до сільради викликати допомогу з району. Але й цим він мене не наполохав. Я теж зателефонував до райкому й розповів, як по-хуліганському поводиться їхній уповноважений, сказав, що це грубе порушення найдемократичнішої у світі радянської конституції, назвав свідків, які бачили те, що діялося на подвір'ї.

Так і поїхав уповноважений до райцентру без машинки й без грошей.

Невдовзі про цю неординарну подію у Вороблевичах загомонів увесь район. Мене кілька разів викликали до райвно, райкому партії й МГБ. Та я твердо стояв на своєму, що така поведінка уповноваженого є грубим порушенням радянської конституції, суперечить мудрій політиці комуністичної партії й ученню товариша Сталіна.

Мене не покарали, але «пояснили», що так робити не годиться, що подібними вчинками компрометую представників радянської влади в очах колгоспників, даю поганий приклад іншим.

У 1949 році я одружився з учителькою Марією Петраш, донькою засланого до Хабаровського краю греко-католицького священика, отця Йосипа. Розумів, що ні райкомівці, ні емгебисти не подарують мені зухвалого «вибрику» щодо уповноваженого зі збору позики й помстяться за будь-якої нагоди. А тому ми з дружиною змінили місце праці — влаштувалися в Демидівській семирічній школі Ходорівського району. Марія викладала математику, а я українську мову та літературу.

У Демидові пропрацювали ми з дружиною до 1955 року, відтак перебрались у село Тисменичани Лисецького району Станіславської області, де я працював директором середньої школи сільської молоді й завучем місцевої десятирічки. Через рік районний відділ народної освіти запропонував мені посаду директора Іваниківської семирічної школи, на якій пропрацював лише два роки. Приводом зняття мене з цієї посади стали дві причини: не був членом КПРС, і на серпневій нараді вчителів сказав, що другий секретар райкому партії Олексій Третьяков — некультурна людина.

В Іваниківську семирічку прислали нового директора. За фахом він і його дружина були учителями української мови й літератури. Вони й забрали всі мої уроки.

Мені запропонували роботу за 100 кілометрів від рідного дому. Я звернувся зі скаргою в облвно, але завідувач Є. Федорів порадив мені перекваліфікуватися й дав рекомендацію на навчання на хімікобіологічний факультет Полтавського педагогічного інституту.

У Полтаві студіював я тільки вузькоспеціальні предмети, оскільки загальні вивчав уже в Дрогобицькому вчительському й педагогічному інститутах. У вільний час наші викладачі проводили екскурсії по історичних місцях міста, музеях. Якось після відвідання музею та місць Полтавської битви нам улаштували обговорення. У своєму виступі я покритикував екскурсовода за те, що він непра-

вильно висвітлив постать українського гетьмана Івана Мазепи, та й сама музейна експозиція не відповідає історичній правді.

На обговоренні був присутній професор Микола Гавриленко. По закінченні він підійшов до мене і сказав:

— Запрошую вас сьогодні до себе на чашку чаю. Моя дружина пече чудові тістечка. Чекаю вас о шостій годині. Живу на Овражній, 26.

Професор зустрів мене, як давнього найщирішого приятеля, ніби ми зналися вже десятки років. У розмові запитав, звідки я так докладно знаю про гетьмана Мазепу й чому не побоявся так виступити перед студентами.

Я відповів, що прочитав майже всі історичні твори Богдана Лепкого, який на противагу Пушкіну створив правдивий образ гетьмана Мазепи.

Професор Гавриленко попросив привезти йому твори цього письменника. Хоч було це вкрай небезпечно, я все ж погодився.

Микола Гавриленко, щоб упевнити мене в його надійності, розповів мені дещо зі свого життя.

Він викладав історію України в Полтавському педінституті. У 1937 році був заарештований. Покарання відбував у сибірському концтаборі. Вижив тільки завдяки щасливому випадкові. Начальник табору шукав фахівця, який умів би варити мило й виготовляти чучела птахів та звірів. Отоді й знадобилися Миколі Гавриленкові спеціальність орнітолога та знання з хімії. Мило варив для начальникової дружини, а чучелами начальник табору прикрашав свій кабінет. Добродушна його дружина підгодовувала в'язня, а інколи ще й на дорогу до бараку давала шматок хліба, який професор віддавав найближчим друзям.

Отак ми стали друзями й нічого не приховували один від одного.

До кінця свого навчання знайшов ще немало побратимів серед викладачів та студентів. Був учасником їхніх диспутів, вечорів. На таких зібраннях я не лише спростовував облудні висвітлення історичної постаті Івана Мазепи, але й Степана Бандери та бандерівців. Розказував про гуцулів, бойків, про чудовий Прикарпатський край.

Зв'язку з викладачами та випускниками Полтавського педінституту не переривав аж до мого арешту. Найдовше листувалися ми з Миколою Гавриленком. Він був вдячний мені за твори Богдана Лепкого. За нашим листуванням, очевидно, пильно стежили кагебисти, бо два професорові листи згодом навіть фігурували в моїй слідчій справі, познайомитися з якою я дістав змогу аж після 1991 року.

В Іваниківці, крім викладання хімії й біології в школі, проводив просвітницьку роботу серед молоді. Організував драматичний гурток, готували вистави, вечори запитань і відповідей, диспути. З моєї ініціативи в селі 1964 року був споруджений перший у Богородчанському районі пам'ятник Тарасові Шевченку.

Репертуар нашого драмгуртка не завжди подобався компартійному начальству та чиновникам із районного відділу культури. Адже поряд із загальновідомими виставами, до нашого репертуару входили фактично заборонені на той час «Ясні зорі» та «Степовий гість» Бориса Грінченка, «Невольник» Марка Кропивницького. Інколи, щоб не насторожувати дочасно наших недоброзичливців, ми оголошували, наприклад, що йтиме «В степах України» Корнійчука, а показували глядачам Грінченкові «Ясні зорі».

Не дуже приховував я свої погляди на діяльність та політику комуністичної партії та її так званої радянської держави. Не дбав про обережність. Не знав, що за мною пильно стежать недремне око та всечуйне вухо КГБ.

У 1973 році нова хвиля репресій проти інтеліґенції прокотилася Україною. Не обминула вона і мене. «За наявними оперданими відомо, що Гук,— писав 5 березня начальник Івано-Франківського управління КГБ полковник В. Байталюк прокуророві області Параскевичу, — при поширенні наклепницьких вигадок користувався документами нині заарештованого Мороза. Однак установити місця зберігання тих документів в даний час не стало можливим».[2]

[2] Переклад з російської мови.

У мене й справді було чимало самвидавської літератури: «З приводу процесу над Погружальським» (про жахливу пожежу в бібліотеці АН УРСР у Києві), «Серед снігів», «Репортаж із заповідника імені Берії», «Неосталінська хвиля московського терору на Україні», «Інформації і коментарі західної преси про події на Україні», «Московські самодури шаленіють», «Ювілейний міст», «Замість останнього слова» Валентина Мороза, «Заява в Президію Верховної Ради УРСР» В'ячеслава Чорновола, вірші Василя Симоненка, «Заворожи мені, волхве» Ліни Костенко, «Вітер» Миколи Вінграновського та ще чимало інших матеріалів.

Ще перебуваючи в підпіллі, я набув певного досвіду конспірації. Із конспіративних міркувань ніколи не тримав у себе на квартирі самвидавських матеріалів, а зберігав їх... у школі. У біологічному кабінеті, яким я завідував, був муляж коня. Його порожня середина й слугувала мені непоганим сховком для вже згаданої літератури. Отвір затулявся так щільно, що треба було дуже пильно призиратися, аби його зауважити.

Десь на початку 1973 року один із колег дав мені зрозуміти, що за мною стежать. Як з'ясувалося згодом, серед учителів, які, здавалося, добре до мене ставилися, «щиро» вітали з днем народження, «від душі» бажали щастя та здоров'я й навіть цілували, підробляли в органах держбезпеки доносами на своїх товаришів по роботі. «...При підборі репертуару для драмгуртка він (тобто я. — *В. Гук*) старається ставити такі п'єси, які тою чи іншою стороною... відображають націоналістичні погляди на хід розвитку історії суспільства. Гук В. Ю. при обговоренні актуальних проблем ідеологічної боротьби на сучасному етапі любить смакувати ворожою ідеологією».[3]

Дев'ятнадцятого квітня кілька осіб у цивільному зробили обшук у мене на квартирі, а нічого не знайшовши, звеліли їхати з ними в Лисець до хати батьків моєї дружини, бо є відомості, що там зберігається машинка, на якій я друкую антирадянські матеріали. Я знав, що в Лисці вони нічим не поживляться, а тому був спокійний. Непокоїв мене біологічний кабінет, куди будь-якої хвилини могли завітати непрохані гості. Але як запобігти лихові? Кагебисти ні на крок не відпускали мене від себе. Нарешті рятівна думка сяйнула в моїй голові. Коли ми вийшли на сходову клітку, я «згадав», що «забув» ключі від лисецької квартири. Скориставшись із дозволу повернутися до кімнати, скоромовкою шепнув дружині:

— Марусю! Лови перше-ліпше таксі і мчи до Іваниківки. В муляжі коня, що в біологічному кабінеті, заборонена література. Зроби, щоб вона не потрапила до рук чекістів. Може, вони ще не встигли її виявити. Тільки обережно! За тобою можуть стежити.

Везли мене, мов розбійника. Я посередині на задньому сидінні, а обабіч — два охоронці.

У Лисці обшук тривав дві години. Зазирали в кожну шпарину, аркуш за аркушем перегортали кожну книжку, позривали обшивку з крісел і диван-ліжка, але так нічого й не знайшли. По якімсь часі сюди прибули богородчанські чекісти, які робили обшук в Іваниківці, й усі разом повезли мене до Івано-Франківська. Тут, у прокуратурі, дали мені ордер на арешт, забрали пасок, документи, гроші й повезли до в'язниці.

Уже з першого допиту зрозумів я, що КГБ не має у своєму розпорядженні матеріалів, за якими так ревно полювали його вірні слуги, і про які писав у березні начальник Івано-Франківського управління цього відомства прокуророві області.

Судили мене 5 червня 1973 року. Подивитися й послухати, як розправляється комуністична радянська влада над їхнім учителем, і водночас підтримати мене прибули учні нашої школи. Це схвилювало мене до глибини душі. Не зворушив їхній вчинок лише «найгуманніших у світі» слуг радянської Феміди. Школярів навіть не впустили до судової зали. Щоб не чули таких «провин» свого вчителя:

«Підсудний Гук на протязі з 1966 року до 1972 року серед педагогічного колективу Іваниківської 8-річної школи та інших громадян систематично поширював в усній формі завідомо неправдиві вигадки, що порочать радянський державний і суспільний лад, зокрема зводив наклеп на національну, інтернаціональну та економічну політику Радянської держави, на непорушну дружбу і єдність народів Радянського Союзу».

«В розмовах з вчителями... підсудний Гук твердив, що на Україні існує засилля росіян, якими захоплено всі керівні пости, що українська нація в Радянському Союзі принижена, русифікована,

[3] З доносу в КГБ.

українська культура пригнічена, українська мова ігнорується, в діловому листуванні, на вивісках підприємств, установ культивується російська мова, що російська мова є гальмом у створенні українських національних кадрів, бо через російську мову українці не можуть вступити до вузу, що в українських вузах навчається більшість росіян. Підсудний також твердив, що своїми матеріальними багатствами Україна не розпоряджається, внаслідок чого рівень життя українського народу низький, що рівень матеріального забезпечення радянських учителів незрівнянно нижчий, ніж у США, вихваляв буржуазний лад панської Польщі в Західній Україні».

Я ще довго відчував моральну підтримку своїх вихованців, а найдужче, коли читав і перечитував їхні листи в ув'язненні — селищі Перехрестівка Роменського району Сумської області.

Термін ув'язнення відбув «від дзвінка до дзвінка». Але й після повернення всюдисущі кагебисти не позбавили мене своєї опіки. Мало того, вимагали, аби я зрікся своїх переконань, опублікував «покаянного листа» в пресі.

На роботу не те що в школі, але й ящики ремонтувати не приймали. Всюди «пояснювали», що в Івано-Франківській області роботи для мене нема. Нарешті після довгих митарств улаштувався гальваніком у виробничому об'єднанні «Промприлад».

Минуло три десятиріччя після мого арешту. Нині, з відстані часу, бачу всю абсурдність звинувачень, за якими судила мене комуністична Феміда. Але не те прикро мені — боляче, що й через 15 років після тої ганебної розправи, коли радянська пропаганда вже вихваляла «перебудову», «гласність» і «демократизацію», Івано-Франківська обласна прокуратура визнала цей вирок як «законний і обґрунтований». Воістину, така держава мусила розпастися.

Ярослав ДОРОШЕНКО

ФРАҐМЕНТИ СПОГАДІВ

І ось по мене прийшли. Не червонопогонники з автоматами, не міліція у формі, а троє в цивільному. Забігаючи наперед, скажу, що коли згодом я знайомився з протоколом, дізнався, що це були старший лейтенант райвідділу Міністерства держбезпеки й два поняті.

Непрохані гості, як не дивно було мені на тоді, майже нічого особливого не розпитували, не кинулися робити обшук, пороззирали по хаті, мовляв, немає потреби тепер вникати в якісь подробиці.

А серце ж моє передчувало, що насувається лиха година. Перед очима поставали суворі картини конкретного знайомства в органах.

— Підемо з нами в сільраду, — перервав мої уявлення чи не найстарший із них,— треба дещо вияснити.

У сільраді мої поблажливі охоронці відразу, як і обіцяли, «дещо вияснили» і з холодним спокоєм, замикаючи мене зі зв'язаними руками в якусь келію, де можна було тільки стояти, потішили, що потім відвезуть у район, а там уже «в усьому, як слід, розберуться».

У цій темній хурдизі я став перебирати на всі лади обставини свого затримання, застановлюватися над тим, як тихо вони це зробили, не привертаючи уваги сусідів, інших людей, не викликаючи ні в кого переполоху, не пускаючи жодного поголосу.

Десять днів тому заарештували мого доброго друга-односельця, з яким у нас були свої справи-таємниці. Може, на допитах дуже його мучили, катували за погляди, переконання, і не вистачило хлопцеві вже сили все це витримати, бо там на силу не відповіси фізичною силою. Лише — силою духу.

А що саме відомо енкаведистам, від кого, яким чином — тут, узаперті, годі знайти відповідь. Може, з'ясувати щось удасться в Галичі, де почнуть «у всьому, як слід, розбиратися».

Ярослав Дорошенко

Отак снувалися за думкою думка, за здогадом здогад, припущення, а водночас холодна змія страху підповзала під серце, гніздилася коло нього. Де і як шукати поради, виходу з цієї западні? Пастку розставили хитрі, досвідчені й жорстокі ловці. Треба набиратися терпіння.

Заскреготав ключ у замку, двері відчинилися, мене випустили з тісної конури, розв'язали руки. У надвечірніх сутінках підвели до зеленуватої вантажівки.

— Залазь у кузов, живо! — почув я за плечима голос одного, найстаршого з тих трьох, що забрали мене з дому.

У кузові з боків на лавках сиділи три солдати. Один із притиском сказав:

— Лицем до підлоги, лягай! Ну!

Інший зв'язав мені руки. На додаток підправив шпіцом чобота моє лежаче долілиць положення, штурханув під дихало. Я застогнав і чекав, напружено чекав, чи не засверблять кулаки ще в одного цербера. Та перший дав команду, і вантажівка рушила.

Через зв'язані руки я не зміг полегшувати свого стану, коли машину підкидало на дорожніх вибоях, хіба що намагався трохи підводити вгору голову, щоб не потовкти обличчя.

***

До давнього Галича я ще змалку почував особливі приязнь і шану, оскільки знав, що Тязів за княжих часів був передмістям цього великого стольного города, бо наслухався доволі всяких розповідей та начитався книжок про славне місто над Дністром, забирався на замок... А тут маєш — везуть, як полоненого татарина. Але ж я свій, галичанин, син княжої землі. А хто вони?

Як я міг зорієнтуватися, повели мене в райвідділ держбезпеки.

У невеликому кабінеті мені звеліли сісти в куті на підлогу. Кинули читати плакат зі зверненням до повстанців добровільно зголошуватися в органи з повинною. Я розтирав і розминав руки, що були довго зв'язані — і позирав на стрибка при зброї, який розвалився у кріслі за столом, що стояв навскіс поблизу вікна. Стрибок примруженими хижуватими очима придивлявся до мене.

Ураз двері навально відчинив чорновидий здоровань у цивільному, вихопив із моїх рук плакат і заричав на мене брудними російськими матюками.

— Раньше було читати про зголощення, оуновець, ...твою мать... А ти, виплодок падлючий, вичитував бандитські шпаргали... Віршомаз безголовий! Самостійної, дивись, захотів... Рання ягода!

І до стрибка:

— Зачекай у коридорі! Той одразу вискочив за поріг.

Нападник різко шарпнув мене за руку, і я, мов вистрелений, скочив перед ним на ноги. Той розмахнувся й кулачищем угрів мене в обличчя. Я заточився й гепнувся на підлогу. Лишень устиг подумати, чи моя щелепа не зіскочила вбік, як варвар почав лічити мої ребра. Я з болю й паралічного страху так міцно закусив зуби, що здавалося ніби рот заціпило мені безповоротно. Злий, як пес, розбійник притиснув мене коліном ниць до підлоги, наче звалив на плечі понад сто кілограмів каміння, і зап'ястком своєї лапи гамселив по потилиці. Кров пустилася мені з носа, з рота, в очах стала чорна ніч...

Коли отямився, відчув, що лежу в холодній воді. Мов крізь туман, побачив і стрибка. Взявся рукою протирати обличчя, очі.

— Все! Виведи! — буркнув розбишака до стрибка, а той перевертень глянув на мене скляним поглядом і процідив:

— Виходи, ідемо вниз, ну...

Я тяжко підводився, голова йшла обертом, боліло попід ребрами. Заледве підвівся і став як укопаний.

— Кажу, ходімо, а то...

Я був наче обмолочений сніп, але йшов. Опинився в підземеллі КПЗ райвідділу держбезпеки. У тісній ямі під стіною стояла вузька лавка. Я важко опустився на неї й побачив угорі низьке в півдуги загратоване вікно. У дверях зяяло «очко»-отвір, через яке вартовий, відхиливши затулку, міг поспостерігати, як мається юний «ворог народу»... після, зрозуміла річ, жахливого мордування. Це підготовче безпротокольне знайомство з манерами й повадками одного з представників високої державної установи давало предостатньо підстав для роздумів про подальші допити.

І хоч мені в ці важкі хвилини було не до того, аби ліпше придивитися до стрибка, коли він та ще один охоронець вели мене до туалету у дворі, я все ж розпізнав у ньому свого односельця. Виходок той був дрантивий, дошки на задній стінці ледве трималися. І тут мимохіть майнула фатальна думка: «Втекти!». Але ж як не стрибок-яничар зі скляними очима, то червонопогонник застрелить у спину. До того ж стан мій явно не для втечі.

***

Є події, дні й числа, що міцно закарбувалися в пам'яті, є й такі, яким уже й лік забувся.

До речі, постанова про моє затримання в Галичі на 24 години до вияснення обставин слідства підписана о 23 годині 6 липня 1950 року. Тобто описані обставини, передусім самовільні звірські знущання чорновидого здорованя в цивільному — абсолютно беззаконна дія. Він, знаючи свою безкарність, задовольняв на мені свою дику пристрасть до мордувань.

У ході слідства з'ясувалося, що обшук у мене вдома провели в присутності дільничного міліціонера й тодішнього голови сільради, але нічого не знайшли й нічого не забрали.

Повертаючись із поля додому, батько почув од людей про нашу біду, бо навіть мій «тихий» арешт дуже хутко набрав у селі розголосу. Тож як тільки переступив поріг нашої хати, тато взявся вишукувати мої папери, що з погляду слідчих органів могли бути розцінені як підозрілі й ворожі. Зібрану всю літературу, переважно брошури, вирізки, зошити з віршами скидав у піч і спалив.

Згодом приїздили, і то кілька разів, солдати зі своїм командиром, з довгими металевими прутами, шпіґали оборіг, сіно й снопи в стодолі, термосили батька, так як вони вміють, аби показав, де заховані моя націоналістична література, зошити з віршами, листівки. У батька була одна й та сама відповідь: «Я не знаю ні про яку націоналістичну літературу. Не знаю про зошити. Хоч мене тут убийте — я не знаю. Мені політики не треба».

***

Загалом декілька днів мого перебування в галицькій КПЗ були жахливі. Вимучили, виснажили до краю. Допити, на яких слідчі «вибивали» потрібні їм зізнання чи їх підтвердження — якийсь несусвітній кошмар.

Звідки я мав натоді знати про так звану «бочку», коли заарештованого підпільника дорогою до району «визволяють» псевдоонівці, заводять у псевдокриївку, а він нічого не підозрює й намагається довести свою чесність перед «своїми», щиро відкриває душу, розсекречує власну участь у повстанському русі, мимоволі називаючи і своїх спільників. Здобувши підступом у такому капкані потрібні матеріали й про мене, слідчі пускали в хід різні маніпуляції.

А були ж і цілком вигадані звинувачення, категоричне заперечення яких вимотували останні сили. Ось, приміром, недалека моя сусіда, немолода жінка, на очній ставці з піною на губах, розчервоніла, як рак, галасливо свідчила, що я приходив до їхньої хати з карабіном, залякував, навіть погрожував убивством...

Можливо, в такий спосіб слідство намагалося підтвердити версію про існування в Тязеві групи озброєних нелеґалів і моє членство в ній. Тож можна собі уявити, в який зашморг брутально пхали мою голову. А група, мовляв, тримала тісний зв'язок із непростим оунівцем, на псевдо Іскра.

Наступні сторінки моєї справи заповнювалися в Станіславі. У ній стисло зазначено, що я заарештований за належність до антирадянської організації українських націоналістів і що до закінчення слідства у справі слід провести низку слідчих дій.

Камера станіславської КПЗ, куди мене запровадили після галицького льоху, була невелика, але тут вмістилося не менше сорока арештантів, які спітнілі сиділи чи лежали напівголі на долівці попід стінами й посередині, та так тісно, що, здається, ніде й пальця просунути.

Недобрий сопух не виходив крізь вузькі, ніби приплюснуті вікна з грубезними фігурними ґратами, а липнева спека лише посилювала задушливу духоту.

Біля дверей стояла параша, що теж згущувало затхлий сморід. Я завагався, ближче розглядаючи цю страшну тісняву, де б знайти собі місце, щоб сісти й почати звикати до нової обстановки, цілком не подібної до попередніх.

Від стіни справа підняв руку молодий смуглявий хлопець, запрошуючи своїм доброзичливим жестом мене до себе. Він став ще тісніше присуватися до свого ще моложавого сусіда. Мене обняла хвилька душевної відради за таку несподівану прихильність, готовність зробити добру послугу незнайомцеві.

Ступаючи обережно поміж стомленими братчиками, я наблизився до підготовленої місцини, дивуючись сам собі, як можна бути безмежно вдячним за такий вияв розуміння. Тут же став ближче знайомитися з новим добрим приятелем. То був Василь Черпак із села Добровляни Калуського району, недавній студент Львівського університету. Це мене якось підняло на дусі. Ми відразу відчули невимушену взаємну прихильність, довіру, може, й духовну спорідненість. У той час підвелися два

середнього віку чоловіки і стали посеред камери перед вікнами, взяли за кінці розпростертий коц і почали ним широко махати, збовтуючи в такий спосіб застояне повітря, віючи хвильками штучної слабкої прохолоди на своїх побратимів.

Поблизу навпроти лежав літній добродій, глухо стогнав, обмацував рукою голову, підкладав під неї другу руку. Мабуть, подумав я, «вибивали» в нього особливі дізнання або домагалися підтвердження чиїхось свідчень.

Дещо про тутешній режим розповів мені Василь Черпак, а незадовго я й сам побачив, що не тільки впродовж дня, а й увечері когось викликали й вели на слідство, когось приводили назад до камери. А когось майже волокли й, мов лантух, кидали знесиленого через поріг. Хтось із дужчих, чи вже ближче знайомих старався відходити сердегу. Це тримало арештантів у стані психологічної напруги. Тому й далеко не кожен уголос ділився своїми передчуттями щодо виклику «наверх», чи тим почуттям, що проймало його після допиту. Може, побоювалися, що й тут, у камері, слідчі можуть мати свої вуха й очі. Кожен, зрештою, сам думав, зважував, як би вибратися живим із цієї хитро сплетеної густої сітки.

***

Не буду переказувати, в яких злочинах звинувачували Черпака, але ні він, ні я не сумнівалися, що кара чекає нас жорстока, може, навіть... сподівалися найгіршого. Як же ж бути? Де вихід? Що вдіяти?...

— Тікати?!

Не пам'ятаю, хто перший пошепки промовив це, подібне до удару грому, слово. Але розмовляти ми могли тільки нишком, щоб ніхто не почув і не заклав. Перемовлялися здебільшого під час їди, коли в камері шумно, кожен вилизує свою тарілку, пильнує кожну крихту й відірваний од усього світу. Василь собі, а я собі мали ще намовити по одному спільникові на підмогу в рішучий момент. Я вже уявляв, змальовував собі картину втечі, що і як робити... Як діяти в коридорі, як на виході... Ризик — свята річ.

Утечу ми готували на момент, коли охоронці відімкнуть камерні двері, щоб виносити парашу. Напасти, скрутити їх, вирвати ключі, відімкнути інші камери, гуртом кинутися напролом до виходу...

«Лише не датися в руки. А що, як прострелять ноги?! Тоді немилосердно катуватимуть. Ні, краще, як застрілять. А, може, таки вдасться втекти?» — гули думки в голові.

І щоразу, як тільки відмикали нашу камеру, ми з Василем перезирнемося, розуміючи себе мовчки, а серце заб'ється в грудях, аж запече.

І щоб отак не роз'ятрювати душевних переживань, болісних роздумів, не засумніватися, що це хибний крок, домовилися ми з Василем, що за кілька днів, у неділю, з надією на Бога, йдемо на свій відчайдушний ризик.

Чекання на святу неділю внесло свої нюанси в душевні переживання, думки, поведінку... Як мовиться, або пан, або пропав. Жеребок кинуто.

Найдужче потерпали, аби когось із нас не викликали на допит, не вдавалися до знущань, які могли викликати в нас сумніви, зневіру у власні сили.

І раптом відмикаються двері, і звучить наказ: «Підсудний Черпак Василь! Виходь! З речами!».

У моїх скронях забевхала кров...

— Бувай, Ярославе!..

Я схопився на ноги. Обнялися.

— Бувай, брате!..

***

Військовий трибунал на своєму закритому засіданні 29 вересня 1950 засудив мене на 25 років кари та ще п'ять років позбавлення прав із конфіскацією всього майна. Вирок остаточний і касаційному оскарженню не підлягає. Цим закінчилося моє навчання в Івано-Франківській СШ № 5 і розпочалися каторжні «університети».

***

Коли наш залізничний етап, що тримав курс на заполярну Воркуту, дістався до кінцевої станції, мене огорнула хвиля внутрішнього напруження, хоч за місяці, проведені в умовах грубого й витонче-

ного нищення фізичного здоров'я й духу свободи, навчили бути готовим до найнесподіваніших ситуацій. Щоправда, відчуття перевтоми, вичерпання сил, пригнічення не раз брали гору. Далися взнаки пересильні пункти, нескінченні перевірки, шмони, напівголодна баланда та студені ночі, які починали своє довге заполярне владарювання. Пічка-буржуйка, коло дверей, обігріти весь вагон не могла.

В'язні жвавіше загомоніли між собою, готуючись до виходу. Я зі скрипом віддер від заледенілої стінки вагона свою примерзлу одежину. Пробираючись у мішанині невільників до відчинених дверей, я відчув, як звідти потягло собачим холодом. Замість освоєної місцевості, обжитого приміщення вокзалу, очі засліпило іскристе снігове безмежжя, ніби ми були першовідкривачами незвіданої землі.

На нас гострим пильним поглядом зирили озброєні конвоїри в довгих пожовклих кожухах і руді хижоокі вівчарки, готові миттю кинутися і загризти будь-кого з беззахисних в'язнів, аби тільки вчули таку команду.

Мороз лютував, а ми до такої стужі були неготові, багато хто нітився в благенькій одежі. Всі машинально збилися в купу біля вагона.

Та вишколена охорона на швидку руку взялася вишиковувати нас у шеренгу в ледь протоптаних снігових шанцях. І після шаблонного попередження: «Шаг влєво, шаг вправо — конвой стрєляєт бєз прєдупрєжденія!» ми рушили скрипучим снігом далі.

Я намагався уявити, яке прихилище чекає на нас попереду. А поки що мороз жалив бліді обличчя, носи, губи, сльозив очі, проймав до кісток.

Нарешті наша ватага зупинилася перед воротами, за якими мало починатися «спокутування гріхів». Тут ми пройшли відповідну процедуру входження до «виправно-трудового табору», що сприймався як снігові гори.

Ніби ступаючи сніговим окопом, дивився на бараки, засипані від землі до даху снігом, відкиданим лише до вхідних дверей та деяких вікон. З одного бараку чомусь валила, наче блідий дим, густа випара. То парувала табірна лазня, приготовлена до нашого прибуття.

Тут ми відбули ретельну санобробку. А головне — присвоєний кожному номер, що оздоблював невольницьку одіж. Мені випав номер Ф-337.

У бараці розселилися хто де, але були й такі, що вже заприятелювали на етапі, то влаштовувалися як сусіди в блоках із двоярусними полицями.

Після карантину до нас не забарилися навідатися кримінальники, які поводилися брутально, лаялися на чому світ стоїть. Спочатку вони вимагали, а врешті й відбирали в новоприбулих прибережені рештки цивільного одягу, всякий дріб'язок. А головне — дали зрозуміти, що тут верховодять вони.

Та вслід за нами до табору прибули інші групи новаків, серед них і вивірена молодь, і досвідчені завзятці середнього віку — дармова робоча сила для новобудов безмежної «імперії зла». Були це вихідці переважно з Західної України, члени ОУН, воїни УПА. І ось тут ці люди зустріли однодумців, хоч страшенно замучених, пригнічених, та все ж таки спільників.

Красномовним фактом єднання непокірних став підтриманий в'язнями з Балтії виступ українських політв'язнів проти самоправства, брутальної сваволі кримінальників.

Опір розгулові цих тюряжників був так обмірковано підготовлений і під вечір блискуче здійснений, що ті в паніці чкурнули до вартового приміщення, розпачливо горланячи: «Спасайтє от бандєровцев!».

Охорона не розганяла, не придушувала цього вияву розгніваного обурення політв'язнів. А табірне начальство відразу відгородило височезним парканом бараки кримінальників од бараків політв'язнів. Справді, де згода, там перемога.

***

Ніколи не забуду, як я, змалечку закоханий у мальовничу ласкаву природу рідного краю, став бранцем заполярних морозів, завірюх, і в шахтарській робі, в касці, з акумуляторною лампою зайшов у кліть і вперше опустився в копальню, разом зі своєю бригадою. Поринув у глибоке підземелля.

Виявилося, що до нашого, ще нижчого пласту, після того, як спускалися кліттю, треба було ще й добиратися «людським ходком», крутим, сяк-так облаштованим спуском, де на повний зріст, а де й навкарачки. Далі вже був вибій нашої бригади. Лава була висока, близько трьох метрів. Кріпильники якраз поралися у вибою, підпирали стояками з ялицевих кругляків частину стелі після вируба-

ного вугілля. Кріплення потріскувало, зі стелі кришилися й падали кавалки породи, але наваловідбійники на це не звертали уваги, без метушні й поспіху робили свою важку, але вже звичну справу.

Я вже чув, що у вибою бувають і раптові обвали, навіть із високим куполом, тож побоювання шкребло мене по душі. Проте поведінка бувалих вуглекопів, їхні уривчасті врівноважені фрази, інтонація в коротких розмовах поступово заспокоїли й мене, неспокушеного шахтаря.

Отак я приступив до роботи, засвоюючи ази наваловідбійника, придивляючись до старших гірників, їхніх вправних рухів, вмілого пересування під час відвантажування з вибою вирубаного комбайном із пласта й наваленого купами потрощеного вугілля. Комбайн рубав пласт, а внизу підстрибував транспортер, везучи вугілля в риштаки. Враз поруч зі мною затріщали один за одним і стали вгинатися, мов хотіли приклякнути, два стояки, а згори пирснули кусні породи. Мене прошив страх, навіть устиг подумати, що коли нині виберуся звідси неушкоджений, то довго проживу на світі Божому.

Та моє перехвилювання було явно надмірне, спричинене відсутністю найменшого досвіду. Кріпильники дуже хутко ліквідували небезпеку.

Мій перший день у шахті хоч і видався гірким, однак додав віри в подолання важких обставин.

Нас в'язнів-новаків, постійно підтримували на дусі українці-каторжники, як у барачному побуті, так і в шахтарській роботі, вселяли віру в неминучий прихід волі, у наше повернення під небо України. Це допомагало, коли нас молодих проймала крайня розпука, вбивала зневіра в скрутних обставинах. Не таким уже великим перебільшенням є відображення мого тогочасного внутрішнього світу в оцій віршованій строфі:

Що там дикі крики конвоїрів,
Оскал хижий школених собак...
Я собі в душі у волю вірив,
Духом — ясний князь, а не жебрак.

***

Поміж нашими політв'язнями час від часу бродили чутки про страйки, виступи в'язнів у таборах Караганди, Норильська, Колими...

Мене досить обережно, натяками вводив у курс справи Леон Клевець, родом із Перегінська. Далі табірна атмосфера давала щораз відчутніше здогадуватися, що назріває підготовка до рішучого протесту, згуртованого виступу.

Зі свого боку неминучу загрозу страйку-протесту розуміло й керівництво Воркутлагу, оскільки не можна було не зауважити, що спостережні пости підкріплені, і на них стоять не по одному, як звикло, а по два вартові, озброєні наряди внутрішніх військ частіше сновигають навколо табору.

І ось першого серпня 1950 року, неначе виверження вулкану, запалала вибухом гніву знедолених, виснажених політв'язнів-шахтарів наша 29-та. Каторжники, молоді невільники, гуртами виходили з бараків і збиралися ближче до табірних воріт.

І в цю мить із вартових постів, із-за дротяних огорож на беззбройних повсталих в'язнів посипався кулеметний вогонь. Одна черга смертельно скосила мого двадцятидворічного друга-львів'янина Ярослава Митрогана.

Ця трагічна рання смерть доброго побратима закарбувалася в моїй пам'яті, наче застряглий осколок у тілі Ярослава. Хай тобі, щирий друже, буде пером земля в тій далекій чужинецькій стороні.

Того дня загинуло понад тридцять політв'язнів-українців, без урахування тих, які по якімсь часі повмирали від тяжких ран. Найстаршому з-поміж тих загиблих було 46 років, наймолодшому — 21 рік. Вони лежать у безіменних могилах на цвинтарі воркутинської шахти № 29.

Такий трагічний кінець каторжних страждань борців за волю.

Після цієї жорстокої розправи моє юне серце не раз обпікала туга. Але найдужче, коли довідався, що з-поміж трупів, завдяки його вірному другові Назарові, добули тіло, пронизане кількома кулями, Івана Вількоса, мого близького побратима, мудрого, славного й доброго товариша.

Ганна ЗАЯЧКІВСЬКА

БО ТАК НАС ВИХОВАЛИ

Наближалася весна 1944-го, а з нею і фронт. Саме в той час надійшов наказ від командування Червоної армії евакуювати села Тишківці, Вікно й Чернятин на Буковину. Був наказ ОУН зберегти людей і, по можливості, перейти в Карпати, в тил фронту. Разом з евакуйованими відійшло багато молоді, що була в підпіллі.

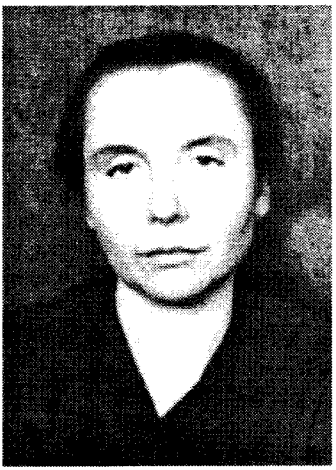

Ганна Заячківська

Ті з молоді, що вирішили йти в Карпати, вночі перейшли вбрід Прут і пішли в напрямку села Княже. Переднювати зупинилися в невеличкому ліску Трилісках. Пополудні лісок оточили війська енкаведистів, почався бій. Хлопцям у Трилісках прийшлося дуже тяжко, бо був у них лише один кулемет, де в кого гранати, кріси та револьвери. Тоді загинуло дев'ять осіб.

Уночі ми перейшли на Буковину. Тут розділили організаційну роботу. Братові Аскольду дали Кіцманський район, і я пішла з ним, а боївка — в сторону Дністра, минула село Шубранець і заночувала в лісничівці. Її обступив загін червонопогонників і зав'язався бій. Увечері нам стало відомо, що чотовий Грізний (наш односелець Михайло Бобинський) поранений у ногу й лежить у кущах. Серед ночі привезли його до нас.

Я попросила, щоб прийшла лікарка Мотря (Артемізія Галицька). Довелось оперувати йому ногу в кількох місцях.

Тим часом Аскольд із хлопцями приготували криївку для Михайла в Стрілецькому Куті. Я лишилася з пораненим.

Якось під вечір раптом затуркотіла підвода і стала коло нас. Перед хату зайшли енкаведисти. Зайшли до стодоли, шомполами стали скрізь пропихати снопи — шукали криївку. Не знайшли нічого. Наступного дня жінка стала просити-молити, щоб ми вступилися — вона хоче жити. Я сказала, що щось зроблю, і побігла в сусіднє село Мамаївці шукати якогось виходу.

А за той час там, у Стрілецькому Куті, жінка злагодила воза, запхала туди пораненого й поїхала до Шубранця. На мості їх зупинили, перевірили, заарештували і Михайла, і жінку. Михайла привезли до сільради, дві ночі чекали, може хтось прийде по нього. Я була мов прибита. Ніби в душі щось обірвалося. Не могла стриматися, розплакалась.

Почалась осінь 1944 року. Мотря переказала прийти в одне село Кіцманського району, а звідти з кур'єром відправила в Галичину.

Ми добралися до Вікна. Там підпільний центр надрайону, а надрайонним — Орлик. Він мене знав. Тож скерував у Тлумацький район до Аскольда. Треба йти через рідне село Тишківці, звернутися до станичного Кошового, а той дасть дальший зв'язок. Прийшла до села, шукаю Кошового. А то наш сусід, батько Михайла Бобинського. Питає про сина. Сказала, шо поранений, а що заарештований, промовчала. Пожаліла його. Все одно нічим не допоміг би — нехай ще не знає. Батько дуже здивувався, що Михайло поранений в ліву ногу так само, як він у боях за Львів 1918 року.

Я прийшла до брата, віддала штафету. Мене призначили районовою УЧХ Обертинського району. Відтак прийняли в члени ОУН. Якось прийшов брат дуже стурбований — навіть не знаю, як підійти до нього. Нарешті каже, що надрайонний Орлик (Василь Кузьмин) працює на два боки. Ще в школі після приходу большевиків у 1939 році був комсоргом. У 1941-му зробився «щирим українцем», аби пробратись у провід і запродувати наших.

Між Чортівцем, Тишківцями й Вороновом був невеличкий присілок. Одного разу Орлик прийшов сюди з чужими озброєними людьми, до хати сам не заходив, але його пізнали через вікно, а ті грабували людей, і все це під виглядом УПА. Люди поскаржилися братові, почалося розслідування і все з'ясувалося.

У Чернелицькому районі (понад Дністром) районовим був Орликів брат. Орлик дав йому завдання зібрати весь провід району аж до станичних. Той передав його наказ. Та старі підпільники засумнівалися. Що це за така команда збирати всіх керівників аж до найнижчої ланки? Такого ніко-

ли не було. Тож людей, які прибували, відсилали якнайдалі від того місця, де мав бути збір, а самі зробили засідку з кулеметами. Уночі Орлик привів загін енкаведистів арештувати всіх тих, що мали зібратися, а там ні душі. Зав'язався бій. Відтоді перейшов Орлик до Городенки, сам провадив слідства, катував людей.

Передумали ми з Аскольдом тоді чимало, бо Орлик знав дуже багато. Дотепер звітував йому весь надрайон. Поміняли псевда, дещо переорганізували.

Узимку 1945 року я захворіла на сипний тиф. А потім вчепилося запалення легенів. Довго не могла ходити.

Заарештували мене сьомого травня 1945 року, у Великодній Понеділок.

Спокою не давала гадка, де мій брат Аскольд. Живий чи ні? Він мене колись попередив:

— Коли щось станеться — звертай усе на мене. Я живий у руки їм не дамся.

Слідчий звелів мені написати братові листа, щоб зголосився, тоді, мовляв, випустять і мене, і його. Треба не знаю кого, щоб у таке повірив, але я все ж запитала:

— А як же дійде той лист?

— У нас є людина, яка знає кожний крок твого брата, — відказав на те слідчий.

Я написала: «Якщо хочеш — прийди. Будеш мати волю, як і я. Марія». Більше мене не тривожили, а десь через тиждень викликав мене на допит інший слідчий. Попередній пішов на засідку на Аскольда, і його розірвала ґраната.

Посадив мене новий слідчий на край табуретки, а сам ходить мовчки, наче кіт коло миші. Вибив із-під мене стілець, копав ногами, відтак схопив за волосся, а воно після тифу не дуже трималося голови повна жменя його так і залишилася в руці мого ката. Той же як гаркне:

— Код! Что напісала?!

«Який код?» — думаю. Мені ще не дійшло до голови, чого від мене хочуть, а слідчий сказав, що брат, прочитавши записку, «іржал, как лошадь».

Мене ще кілька разів викликали, а відтак до камери всипали хлорки й дусту, сказали, що роблять дезинфекцію. Щурі бігали, як і до того, а я дістала запалення обох очей. Десь через тиждень відвезли мене до Станіслава. Слідчий Костін запитав, що я зробила з очима. Я сказала, що зробили це в Обертині. Мене відіслали під конвоєм до окуліста. Той сказав, що треба класти в лікарню, інакше осліпну, та Костін вирішив по-своєму: «Нам іх ґлаза нє нужни!».

Ліки від мене відібрали, я осліпла.

Нарешті слідство закінчилося. Мене перевели до головної тюрми, у велику камеру. Хтось провів мене в куток під стіну й допоміг сісти.

Сьомого жовтня 1945 року мене судили. Суд тривав 15 хвилин. Нічого не випитували, зачитали, за що судять, дали 15 років каторги, 5 висилки і 5 років позбавлення прав.

Моє останнє слово:

— Не чіпайте мами, вона нічого не знає.

Не послухали. Вивезли і стару маму, і малу ще сестру в Комі АРСР, до Печори. Серед зими скинули на сніг. Мене ж — до Львова на вулицю Пелтевну, на пересилку. Комісія все відбирає етап за етапом, а куди — не знаємо. Чекаємо своєї черги. «Доходяг», та ще мене сліпої не беруть.

Надворі вже пізня осінь, ллють дощі. На подвір'ї між корпусами мучаться наші хлопці, чекають своєї черги. Ми хоч під дахом, а вони в болоті, нема де й присісти, є між ними й каліки.

Аж 12 липня 1946-го повезли нас зі Львова. Куди? Ніхто не знає. Везуть, аж земля стогне, ешелон за ешелоном. Товарні вагони, заґратовані віконця. Кругом конвоїри.

Везли здебільшого ночами. Їхали з місяць. Дороги переповнені етапами. Довезли до Красноярська на пересилку. Проходимо «медогляд», зазирають у зуби, всюди, куди треба й не треба, і на етап. Набили в'язнями трюми в баржі, причепили до пароплава «И. В. Сталин», і потяг нас «батечко» Єнісеєм аж до заполярної Дудінки, на Таймир. Дорогою зазнали ще й знущань «блатних», які кинулися грабувати дівчат. Конвоїри ще й цькували: «Бий бандерів!».

Нарешті виходимо на берег, босі, обкрадені. Кругом тундра. Зрізані вітрами таймирські гори вкриті снігом. Хто чим міг позамотував ноги, і так довезли нас на 102-й кілометр від Дудінки. Табір там був щойно збудований. Палатки обкладені сирим торфом.

Нари збиті у два яруси, посеред бараку залізна бочка з димарем — піч, а в другому кінці друга бочка — туалет. Люди сплять покотом на горішніх нарах, бо на долішніх сніг і лід. У кожного на шапці, на правому коліні та на спині номер особової справи.

Перевіряють у зоні й на роботі. Дали нам якісь банки від консервів, замість мисок. Ставай у чергу до віконечка за баландою з сочевиці — самою чорною водою. У другій черзі дають пайку хліба — мокрого, глевкого, аж вода з нього тече.

Погнали будувати аеродром. Треба зняти до «твердої підошви» (до каменю) глину, торф. А то ж вічна мерзлота. Норма на один людино-день — викопати кубометр мерзлоти. Не зробиш — замість 650 лише 450 грамів хліба і юшка з гнилої капусти або сочевиці. Ми падали від вітру, про яку там норму могла бути мова? Не адаптовані до північного клімату в'язні гинули від морозу, пухли з голоду, хворіли на цингу. Біля санчастини заштабельовані трупи — вже заморожені в мішках-матрацах, до кожного прикріплена бирка з номером особової справи. Трупи пробивали багнетом, аби хто не прикинувся мертвим, й вивозили їх під гору Шмідта. Мішки забирали назад. Економили.

Щоранку о 5 годині підйом, о 7-й ми вже за воротами зони до 7-ї вечора. А там доки здаси ломи, лопати, кирки (чисто жіночий інструмент!), то вже й дев'ята година. Ще обшукують, чи не несеш до зони того, чого не можна, а ще треба наносити вугілля й снігу (води немає) на кухню, в баню (конвоїрам!). Поки доберешся до бараку — з ніг падаєш. У чому прийшли з роботи, в тому й лягали, точніше падали, як мертві.

Одне знали, що ми українці. І хоч були поміж нас діти Прибалтики, татари, росіяни, білоруси — панівною мовою була українська.

Свята свої пам'ятали. І ось Різдво. З людьми неначе щось сталося. Одна по одній підводили голови, вставали і плакали, і раділи. Робили спільну вечерю, ділились останнім, аби ніхто не залишився осторонь від святої вечері. Колядували. За це саджали в БУР.

Заздалегідь ми довідалися, коли цього року Великдень. Удосвіта, як дзвоном, будило людей «Христос Воскрес із мертвих...». Так було майже по всіх бараках. Про це й досі згадують дівчата в листах...

Посилали нас часто розвантажувати вагони з вугіллям. Залізниця була трохи далі від нашого табору. Доводилося йти двом або трьом бригадам уночі, чекати вагонів. Якось надворі почалася «чорна пурга». Ідемо, вчепившись по п'ять, а нас із ніг валить. Недалеко зайшли — і заблукали. І хто знає, чим би воно закінчилось, якби котрась не порадила конвоїрам відпустити псів — ті дорогу знайдуть. Собаки справді привели нас під зону. Завірюха позасипала палатки. Мусили їх відкопувати.

Часто серед ночі вривалися табірні наглядачі, перевертали все на нарах. Нас переганяли в другий кінець палатки голих. Чого шукали? Нічого. Робили так, аби познущатися, щоб не забували, де ми є.

Листів ми не писали і нам їх не присилали. Пообіцяли, що як сяде перший літак на те летовище, що будуємо, випустять нас на волю. Жартували чи знущалися? Дехто навіть повірив. Аеродром здали, а нас розвезли — одних до Норильська, інших у Дудінку — на будову каналу між ріками Дудінкою і Єнісеєм. Відробили ми й там. Аж от привезли нас до своїх дівчат-каторжанок, до 6-ї жіночої зони в Норильську. Поселили нарешті в бараки, хоч і старі, але не рівня тим, що на 102-му.

Опинились ми у великому кам'яному мішку ГУЛАҐу. Куди не глянь — зони, вишки, колючі дроти. На роботу гонять цілими колонами, ведуть під конвоєм зі зброєю і собаками. Матюкаються.

Жіноча зона політв'язнів ВТР відгороджена від зони КТР (політв'язнів-каторжанок), щоб і не бачитись, і не знали одні про одних. Каторжанки працювали тільки на земляних роботах у кар'єрах штукатурного піску та в глиняному кар'єрі. Дівчата з ВТР-зони, засуджені на 10—25 років, працювали на будові міста. Різниця невелика, але при температурі мінус 40 градусів ті, що не працювали в приміщенні, могли не виходити на роботу, а нам, каторжанкам, цих пільг не давали. Саме в таку погоду потужні МАЗи, студебекери, вагони — все йшло, щоб його завантажувати, бо у промисловій зоні Норильська будували гігантські фабрики — БОФ і БАФ (велику збагачувальну та велику агломераційну).

Тяжка робота, морози, цинга, полярна ніч доконували нас. Хто ще мав якусь допомогу з дому — тримався, а я опинилась в ОП (оздоровчому пункті), а відтак і в СОП (спеціальному оздоровчому пункті). Тут нічого кращого не було, але хоч на роботу не виганяли. До того ж мене почало боліти серце.

Якось у піщаному кар'єрі на Довгому озері заготовляли ми пісок на бетон для бурових робіт. Ми втрьох набираємо той пісок під прямою стіною кар'єру, а дівчата відвозять його вагонетками на призначене місце.

Раптом гора обірвалась, і нас почало засипати камінням, глиною, піском. Доки повернулись наші дівчата, нас уже засипало до вух. Кинулися нас рятувати, але вдіяти нічого не могли, тільки відгортали пісок від голови, щоб було чим дихати. Цілу зміну — 14 годин — мучилися з нами. Антося Мозоль голими руками відгрібала камінці, що летіли разом з піском, обдерла руки до крові, охороняючи мою голову.

Коли бушувала «чорна пурга» — так називали снігові завірюхи, що іноді тяглись і по два тижні — вже і конвой не хотів нас вести, бо в тій сніговій заметілі не було видно нічого на один метр, а ми мусили йти на Довге озеро сім кілометрів. Після такої хурделиці прийдемо з роботи ледве живі, а тут ще треба сніг із зони вивозити, щоб не позасипало бараків.

Настане весна, ще тільки ледь-ледь потепліє, комендант зони вже чекає коло воріт нещасних роботяг і навіть не дає в зону зайти — гонять у місто, де живе начальство, конвой, вичищати за ними все те, що за зиму накидали та налили з балконів кругом своїх домів. Після такої роботи вже й їсти не хочеться, хоч з голоду падали.

Знущанням конвоїрів дорогою, начальників, майстрів і їхніх прихвостнів на роботі у зоні не було меж. Але ще тяжче було дивитись, як якийсь шмаркач-начальник знущається з літніх чоловіків, що вже не могли виконувати норм.

Минали роки. Норильськ розростався, росли велетні заводи, розроблялись цінні копальні. Усе — від проектування до розбудови міста і заводів — робилося руками арештантів.

Багато в'язнів Горлагу (Горного лаґеря) лягло під Шмідтиху без імені, без прізвища. Ніхто нікого не проводжав в останню путь, навіть попрощатись не давали, вивозили, як худобу.

Тепер, після десятків літ, литовські патріоти встановили тут пам'ятник своїм борцям і мученикам за волю. А українцям навіть хреста не дозволяли поставити. «Кому? Це ж зрадники УРСР», — кажуть ще нинішні «вірні ленінці» з Києва. Хоч не за таку Україну ми боролись і не всі дочекалися її. А ми — чи дочекаємо?.. Та наші в'язні, яким не дали змоги виїхати після звільнення, свято оберігають пам'ять загиблих і заритих у вічну мерзлоту наших друзів.

До сусідньої робочої зони приганяли хлопців сортувати дошки, переважно з якогось БУРу. Одного разу ми стояли на естакаді — вагони щойно відійшли. З їхньої зони в нашого конвоїра на прохідній попросився хлопець набрати відро води. Той дозволив, а коли хлопець із водою повертався назад, конвоїр на наших очах вистрелив у нього, а тіло підтягнув до вогневої лінії, куди вхід зекам був заборонений. Подзвонив, скликав своїх і радий-радесенький, що «лички» заробив. Як ми не кричали, як не доводили тим, що приїхали розглядати цю справу, та хто зекам вірив?

У нашій зоні почали будувати два нові бараки — один на чотири секції (з коридором посередині), другий — на дві. Будували хлопці з п'ятої сусідньої зони. Інженером будівельних робіт була жінка-зечка. Начальник, який так, видно, розумівся на тій справі, як вовк на звіздах, наказав крити одну половину даху (скільки стане шиферу), а не симетрично з обох сторін. Жінка запротестувала: перетягне дах, стіни може завалити. Але ж вона зек, а начальник поставив на своєму. Удень покрили оту половину даху, а в нічну зміну відправили дівчат з ВТР-зони мурувати печі. Старша жінка — майстер-пічник (я не знала її) і Ганя Мазепа з Пикулович коло Львова — помічник. Уже зводили комин. Та раптом затріщав дах і все разом з балками, з шифером завалилося. Жінку вбило, а Ганю якась невидима сила врятувала від смерті. Балки, крокви, шифер — усе це схрестилось, падаючи на землю, і над Ганею зробилась ніби якась печера. Хто винен? Жінка-інженер. Вона відповідає за всі будівельні роботи. Начальник виліз сухий з води.

Якось нас гнали на роботу. На дорозі повно в'язнів — цілими колонами проходять. Конвой зупинив нас, щоб дати дорогу тим колонам. Над'їхала машина з людьми, оточена конвоїрами. Якийсь в'язень просився, щоб і його взяли на етап — там їхав його друг, і він не хотів із ним розлучатися. Той, що просився, відійшов від своїх, а той на машині також підвівся. Постріляли обох на очах усіх в'язнів. Часто конвоїри самі спонукали в'язнів порушити оте «шаг вправо, шаг влєво...». Тоді вони мали право стріляти й заробити таким чином підвищення по службі.

Перед річницею жовтневого перевороту Норильська БОФ звітувала Москві про свої успіхи, про те, як «комсомольці» Норильська побудували в цих широтах Півночі і в цих суворих умовах такий красень-гігант. І раптом аварія з людськими жертвами. Згодом ми довідалися, що впала стіна і придушила цілу зміну робітників.

Страйк

Червень 1953 року. У Норильську весна. Хлопці в сусідній 5-й зоні співали перед бараком. Конвоїр з вишки почав стріляти — шість осіб поранив, одного вбив на нарах у бараку через вікно. У 3-й каторжній зоні теж постріляли людей. Хлопці не віддали тіл загиблих. Убитих поховали в зоні, а самі оголосили голодний страйк, доки не приїде комісія з Москви і не розбереться у всіх беззаконних знущаннях над в'язнями. Того вже було забагато, і каторжники пішли на останній крок — мирний страйк, хоч за комуністичного режиму то був страшний злочин, за який страйкарі могли заплатити життям. Звістка про страйк швидко облетіла всі табори з політв'язнями. Передали її й у 6-ту зону ВТР, а звідти сміливa Леся Зелінська пробралася в нашу зону КТР із проханням підтримати побратимів.

Четвертого червня 6-та зона — ВТР і наша КТР не вийшли на роботу. Разом із 4-ю, 5-ю, 1-ю і 3-ю КТР зонами оголосили страйк і голодування. Начальство спочатку, видно, само злякалося, тож і нас почало лякати, грозити нам, а відтак усі забігали, стали просити, обіцяли всякі пільги. Їм дуже не хотілося того, на що зважилися ми. Ми вимагали московської комісії, а вони хотіли все погодити самі. Знали, що не раз чинили беззаконня, але що все це їм колись може увірватися, не сподівалися, не чекали. А літо — гаряча пора для всіх робіт — було погоже, тепле. Табір гудів, мов вулик роздратованих бджіл. Від їжі відмовилися, хоч наказано було кухарям наварити рисової каші. Такого не бувало в таборі за всі роки. Начальство зверталося через гучномовці, аби ми поїли й виходили на роботу. Мовляв, буде восьмигодинний робочий день та всі заполярні заліки й пільги, а з непокірними розправляться. Відкрили ворота зони. Вийшло лише близько сорока в'язнів — майже всі росіянки.

Страйкував весь Норильськ.

Поміж нас каралося багато старших жінок і хворих. То була бригада інвалідів. Вони з нами не голодували, але свою пайку хліба ділили поміж нас, голодуючих. Та їх було десь 30 жінок, а нас — 450, то що значила для нас та малесенька скибка хліба і то не щодня. Ми лежали на нарах, бо не мали сили встати. Десь на п'ятий день голодування начальство стягло, мабуть, з усього Норильська медпрацівників, навіть військових. Лазили по нарах, силоміць пхали нам у рот якісь ліки, хотіли давати уколи, але ми пручалися. Дев'ятого чи десятого червня приїхала московська комісія на чолі з якимсь Сєровим, здається, заступником самого Берії. В бараки вбігли начальники і стали просити:

— Дєвушкі, паднімайтєсь, вихадітє, — масковская камісія прієхала.

Ми не дуже вірили, бо вони не раз нас дурили. Та все ж вийшли. На подвір'ї перед бараком стіл, лавки.

— В чом дєло, дєвушкі? — запитав хтось із них.

Заговорили всі враз: і сльози, і нарікання, і жаль, і злість. Сказали нам визначити п'ять дівчат-парламентарів, аби вони передали наші вимоги. Запевнили, що ніхто переслідувати чи судити тих дівчат не буде. Ми визначили п'ятьох: Юлю Вовк, Ліну Петращук, Ксеню Кухарук, Настю Кватиру, а хто п'ятий — не пам'ятаю. Ми підтримували нелегальний зв'язок із сусідніми 5-ю і 4-ю зонами, тому й вимоги були майже такі ж, як і в них, аж члени комісії здивувалися. Звичайно, це не був стихійний страйк — усюди діяли страйкові комітети, які стежили за порядком у зонах і готували тексти вимог до комісії:

1. Поліпшити харчування в'язнів.
2. Скоротити робочий день з чотирнадцятьох годин до вісьмох, обов'язково давати вихідні та відпустки.
3. Дозволити листування й побачення з рідними.
4. Зняти замки і ґрати з бараків, а з людей — номери.
5. Полегшити режим, припинити знущання над в'язнями, сваволю, розстріли.
6. Переглянути особові справи в'язнів.
7. Припинити катування в'язнів під час допитів.
8. Скасувати вироки, винесені ОС.
9. Вивезти на материк усіх престарілих, інвалідів і хворих.
10. Замінити начальство Ґорлаґу Норильська.

Комісія наобіцяла багато, аби ми лишень виходили на роботу. Номери таки зняли. Якщо досі саджали в БУР за те, що номер стерся, то згодом карали за те, що він ще лишився. Стіну між зонами КТР та ВТР ми розламали самі. Нібито щось таки виконали з наших вимог.

Наступного дня ми вийшли на роботу і побачили, що на 25-му заводі, де працювали каторжники з 3-ї зони, майорить чорний прапор. Значить, вони не піддалися ні на які обіцянки, і нам стало соромно за себе. Причин, щоб відновити страйк, було досить багато. Вже дорогою конвоїри веліли, щоб ми йшли через болото, а це означало, що працювати мали цілу зміну мокрі, а якщо спробуємо болото обійти, конвой матиме право стріляти. Вони, видно, цього чекали, бо нацькували на нас собак, а самі приготували зброю. Ми з того всього сіли посеред дороги й не підводилися, доки не приїхало якесь начальство. Сказали, що не підемо, якщо не замінять конвоїрів. Тих таки змінили, а нові більше до нас так уже не прискіпувалися.

Хлопці з 3-ї зони з допомогою дитячих повітряних кульок попутним вітром послали нам листівки про арешт Берії. Просили передати політв'язням інших зон, що комісія обійшлася з ними грубо, тому вони її не прийняли і боротимуться, доки не доб'ються своїх вимог, хоч би за це довелось їм загинути. Ми прийшли в зону і більше на роботу не вийшли. Ліна Петращук і Антося Мозоль забралися на барак і вивісили чорне полотнище.

Нас обшукали, відтак ув'язнили Ганю Мазепу, Стефу Коваль, білоруску Юлю Сафранович, Марійку Нич, Ганю Дмитрів, латвійку Дауге, якій залишилися лічені дні до закінчення терміну неволі, Ліну Петращук, Лесю Зелінську, Павлюк. Інших не пам'ятаю. З'явилася посилена охорона. Нас закликали через гучномовці вийти на роботу, видати «зачинщиків» страйку.

Ми знали, що так довго тривати не може, тож виставляли і свою сторожу, щоб нас не захопили зненацька.

Ніч під Івана Купала

Нарешті, в ніч на 7 липня 1953 року, під зону під'їхали пожежні машини з брандспойтами. Табір тісним кільцем оточили солдати, а з чотирьох боків зони засвітились потужні прожектори. До зони ввійшли переодягнені цивільні (ті ж партійні, енкаведисти, комсомольці Норильська) з дрючками в руках і щосили заверещали:

— Вихаді!

Ми вибігли з бараків. Енкаведисти стали розрізати колючі дроти, робити проходи, куди нас мали виганяти. Ми зрозуміли, що за зоною нас стрілятимуть, вчепилися за руки, а ті, озброєні палицями, ломами, дротяними і гумовими нагайками, стали заганяти нас в глухий кут між бараками. Нам уже було все одно. Доведені до відчаю, ми стали кричати: «Стріляйте нас тут на місці!»

З цинічним реготом і злобою кати стали нас бити і поливати водою з піском і дрібними камінцями, розірвали наші ряди і, сліплячи прожекторами, під рев сирен і пожежних машин виганяли групами в тундру. Били куди попало. Трощили черепи, ламали руки, ребра. Мокрих, виснажених заганяли в кущі й болота. Ми падали під ударами озвірілих катів — тих, що жили в будинках, споруджених руками невільників 3-ї, 4-ї, 5-ї і 6-ї зон Ґорлаґу. Нацьковані собаки рвалися до нас, та й солдати тепер мали право стріляти. Ми ж були поза зоною. Нарешті пригнали нас до столу, що стояв посеред тундри. Начальство приготувало формуляри за нашими особовими справами, зібралися тут сексоти, які допомагали начальству ділити в'язнів наліво, направо чи прямо. Це означало: в зону, на етап, у штрафну зону.

Я опинилася серед тих, що були «направо». Нас ще загнали до табору забрати свої речі й погнали в тундру в напрямку до Валька. Нам добре було видно 3-тю зону під горою. Хлопці ще трималися. Карателі поки що наводили лад у 4-й і 5-й зонах. На початку серпня вони в'їхали машинами в третю зону й почали розстрілювати беззбройних страйкарів, уцілілих виарештували, а сліди свого кривавого злочину в тундрі загорнули бульдозерами.

Десь в половині серпня, зібрали етап із неблагонадійних, і повезли Єнісеєм до Красноярська на пересильний пункт.

Привезли нас у Тайшет і стали розсівати, кого куди, щоб менше бунтарів було разом. Не давали навіть попрощатися.

У зоні зустріли нас насторожено, бо знали, що приїхали особливі «прєступнікі-бунтарі». Табір, порівняно з Норильськом, невеликий, тихий, але видно, що давній — уже не одних таких бачив,

як ми. В'язні різні: і політичні, і «битовики». Тут нам довелось зимувати. Озерлаг, Чунський район, л/п[1] Новочунка.

Якщо в Норильську не дозволяли нам писати до рідних, то тут відразу звеліли писати додому, вимагати допомоги харчами, одягом, ліками. Зате знову змусили «прикрасити» свій одяг зеківськими номерами.

Погнали нас заготовляти дрова для охорони, начальства та й для самого табору. На лісосіці майстер сказав, що в тридцятих роках тут будували залізницю, яка мала вести до якутського золота, але під час війни її розібрали. За той час на просіці виростали нові дерева, ми мали їх вирубати. Аж ніяк не жіноча робота. У Тайшеті морози були трохи милосердніші. В тайзі вітру майже не буває, зате влітку мошкара очі виїдає — не було спасу. Часто доводилося пиляти старі вікові кедри. Та хіба нам цими пилами такі велетні пиляти? Заїло пилу — не витягнеш, рубай сокирою, аби ту пилу витягти.

Одного літнього гарячого дня загорілась тайга. Пожежа в тайзі страшна. Сосна з живицею горить, як смолоскип. Ми ж у зоні. Частокіл і вишки з солдатами — усе, як на пороховій бочці. Боялися що постріляють нас, спишуть усе на пожежу. Але все обійшлося. Викликали військових з вертольотами, бульдозерами, проорали смугу, дали зустрічний вогонь — і тайга перестала горіти. Нас перевели в Шиткінський район у колишню чоловічу колону № 40. Тут Соня Голуб натрапила на бирку на нарах, а на ній напис: «Голуб Петро Максимович». Це був слід батька, про долю якого не знала від арешту, бо заарештували відразу їх трьох: батька, брата і Соню. Маму та менших сестер також кудись вивезли.

Мордовія

Нас знову ділять, розсипають по таборах. Знову розлука з подругами. Нас, норильчанок, усе менше й менше залишається разом. Знову етап у телячих вагонах, і ми в Мордовії. Потьма, станція Явас, табір № 6, район Зубова Поляна — Дубравлаг. Цілий комплекс таборів, хоч це вже не Сибір, а європейська частина СРСР.

Щоб задарма не їли ми хліба, навіть на карантині посилають розробляти торфовище. Довкола ліси й мочари.

А мошкара над болотом в'ється, очі виїдає...

Табір № 6 — велика швейна фабрика, на якій дівчата шили військовий одяг — від нижньої білизни до верхнього, і навіть ватяного, вбрання. Мене взяли підручною. Треба було принести з закрійного цеху крої по сто штук кожного зросту (1-го, 2-го, 3-го, 4-го і 5-го), роздати мотористкам роботу. А ще — нитки, запасні голки та інше. Серед цеху стояв стіл для перевірки роботи за операціями. На цю роботу зазвичай брали вільнонайманих, а ті часто знущалися з нас, прискіпувалися до всякої дрібниці, кидали браковані речі, куди їм хотілося, а я мала знайти той брак і віддати дівчині, що його допустила.

Переносила тисячі кроїв. Не мала вже сили їх носити, крутилося в голові, жовкло в очах. Одного дня впала з тими кроями в болото. Це нічого доброго не віщувало. Майстер зміни була дуже сувора, а головний інженер фабрики — чорт у спідниці. Нуся Курило порадила мені звернутися в санітарну частину. Та лікар-терапевт оглянула мене і відіслала в цех на роботу:

— Температури нєт, — сказала.

У таборі поселили нас так, щоб норильчанки не були разом. Ми з Сонею попали в перший барак від частоколу, який відділяв робочу зону від житлової. Барак чотирирядний, тільки вузенькі проходи між нарами. Унизу під нашими нарами жило невеличке дівча з упертим обличчям, із центру УПА на Волині, з Колків — Ганя Кибалюк. Вона розповідала, як там усе громили більшовики, як вивозили навіть малих дітей у різні табори, щоб вибити повстанський дух. І кого ж вони загнали за дроти? Ганя навіть не може листа написати — неписьменна. Через прохід на горішніх нарах — Марійка, також неписьменна. Їх позабирали ще дітьми. Довелось зайнятися тими дівчатами таки добре, з Ганею раніше почали, то й навчили її писати й читати, а з Марійкою запізнилися, бо нас перевели в інший барак.

Я не знала всіх швачок, та й часу не було знайомитись. Одного разу підходить до мене дівчина, коли дали п'ятихвилинну перерву, і питає:

---

[1] л/п — табірний пункт (з російської мови).

— Ганю! Ти мене знаєш?

— Ні, — кажу їй.

— Я знаю, як загинув твій брат. Вийди по роботі за свій барак, я тобі все розповім.

Загули мотори, дівчина пішла до своєї роботи, а мені в голові також гуде: «Не живий!». Ще в Норильську казали мені, що він загинув, але я не вірила, бо про обставини смерті ніхто не знав.

Гафійка мені все розповіла. Вона з нашого села, але жила у тому присілку, де колись Орлик привів банду грабувати людей під маркою УПА. Орлик відомстив за викриття його у співпраці з НКВД. На Святий Вечір 1946 року він із загоном енкаведистів вистежив брата. Коли той, не сподіваючись засідки, йшов полем, нападники відкрили вогонь. На снігу не сховаєшся. Брата поранили в ногу. Дійшов до Гафійчиного подвір'я, попросив чимось перев'язати ногу. Дівчина кликала до хати, але він не пішов. Казав, що наробить їм біди. Подався в поле, нога не влізала в чобіт, та й узуватися вже не було коли. Бій був короткий. Гафійка чула, як кричали: «Бандіт, сдавайся!». Обступили зі всіх боків з собаками. Живим не здався. Труп забрали до Обертина, а відтак вивезли на дорогу — може, хтось упізнає. Ніхто «не пізнавав». Тоді розлючені кати трактором вмісили труп у землю, щоб і кістки «бандитської» не лишилося. Сліди крові привели до Гафійчиної хати. Дівчину посадили, а родину вивезли в Сибір.

— Ганю, може, він щасливий, — розраджувала мене Гафійка, — що обминув ті муки, які його чекали. Заспокійся. Царство небесне всім, що загинули. Не лише він. У штольні під Незвиськами (там добували камінь) загинули хлопці — навіть не знаємо скільки їх. Гранатами підірвалися, та так, що їх гора накрила. У нас лісів нема, а москалі кинули сюди велику силу війська. Уночі приходили до хати провокатори й під дулом автомата вимагали хліба, а вдень ті самі арештували.

— А ти жалю не маєш, що опинилася тут через нас із братом? — спитала я Гафійку. Обняла мене і:

— Ганнусю, що ви пішли красти чи наживатися на наших сльозах? У вас удома все пограбували, маму зі сестрою вивезли, навіть зібратися не дали. Та й що можна було з собою взяти в той Сибір проклятий? Там уже більше наших добрих людей, як в Україні. І ще... Нас попередили, щоб ми з вами не зустрічалися, бо за вами дуже пильно стежать.

Подякувала я Гафійці і відтоді ми рідко підходили одна до одної. Дівчині закінчувався десятирічний термін ув'язнення — нащо наводити клопіт на її голову.

За високим частоколом, у чоловічій зоні № 1, каралися наші друзі з усієї України. Між ними композитор Олександр Барвінський (дружина його в нашій зоні), митрополит Греко-Католицької Церкви Йосиф Сліпий, багатолітній в'язень Михайло Сорока (його дружина Катерина Зарицька теж у нашій зоні).

Якось мене викликали у спецчастину і сказали, що переводять на роботу художника-оформлювача. Раджуся з дівчатами, що робити.

— Йди, бо ноги витягнеш на роботі підручною, — сказали.

Мені дали окрему кімнату для роботи, а жити перевели в інший барак, напевно, щоб не бунтувала там людей. У цьому бараці каралася Нуся Курило. Спали на одних нарах із професором Львівського університету легендарною Оленою Степанівною.

Між нами опинилася дівчина з Кенгіру Михайличенко (ім'я забула), яка залишилась жива після тамтешніх кривавих подій. Розповідала, як проїхались танками по в'язнях. Загинуло близько п'ятисот тільки дівчат. Точної цифри ніхто ніколи не знатиме.

Якось до нас прийшли гості з сусідньої чоловічої зони. З ними — композитор Олександр Барвінський. Знищений, зморений... Чи ж цій людині в таких умовах працювати, де кожне потороча гавкає на нього? Прибігла Ліна:

— Ганю, виручай. Треба щось гарне від нас, українок, зробити для хлопців, особливо цій людині, бо в нас нема нічого — ні квітів, ні рушника вишитого.

Ми з кількома дівчатами виминали хліб на подарунок. Слід було добитися, щоби хліб той став еластичний, інакше потріскає. Виліпили кобзаря з бандурою і хлопчиком-проводирем із Шевченкової «Катерини». Пан Барвінський щиро дякував, лишень зауважив, що бандура в нас більше схожа на кобзу. Нехай і так. Бо де ж я ту бандуру бачила? Хіба в уяві. Наші гості пішли до своєї зони. Не знаю, чи бачився Барвінський з дружиною.

***

У зоні застаю два листи — один від сестри Марійки, запрошує на весілля. Просить пробачення, що вона, менша, виходить заміж перша. За нашим звичаєм, так не годиться. Мама також в розпачі: «Напевно, не побачу я тебе більше ніколи».

Другий лист від сусіда Михайла Бобинського, про якого всі гадали, що давно вже не живе. Він у Карлазі в Джезди-Спаську. Всі, хто чув про цей табір, інакше не називали його, як Долиною смерті. Зібрали туди інвалідів, а щоб і ті не їли дармового того нещасного пайка, змушували їх носити каміння, гатити якусь греблю під палким сонцем Джезказганської пустелі.

***

Підходила і стукала в нашу браму весна 1956 року. Тут, як і в Україні, починали зеленіти діброви, усе цвіло, п'янило душу, рвало серце. Що ж далі?

І раптом мене викликають і зачитують, що мою справу розглянули, зменшили термін покарання до десятьох років (а я вже одинадцятий закінчувала). Головний інженер фабрики підказала, щоб мама через адміністрацію Печори викликала мене до себе. Що мала я робити? Їхати, куди повезуть, не хотілося, вирішила зачекати на виклик. Тижнів через два прочитали указ про відміну заслання. Хто звільнився — має право їхати, куди хоче. Я не чекала на зарплату, написала заяву, щоби гроші виплатили Соні, попрощалася з дівчатами й опинилася за воротами зони. Якось дивно дивились на нас чергові конвоїри коло воріт, що прощаються зеки, наче найближчі, найдорожчі люди. А хіба не так? Лихо нас поєднало — ближчих, рідніших не було.

Ще видали паспорт, якісь гроші на дорогу, і я поїхала до Печори. Зустрілася з мамою, сестрою, зятем і їхньою маленькою донечкою. А згодом, у серпні, приїхав Михайло. Він шукав мене всюди. Зійшлися, розписалися, весілля не робили. Немало горя зазнали ми тут, доки не переїхали в Казахстан. Там прожили двадцять чотири з половиною роки і нарешті переїхали в Україну, на Вінниччину, в село по сусідству з Сонею Голуб, а по чоловікові — Білоус. Усе змінилося, та 1994 року не стало Михайла. Не покидала мене Соня зі своїми дітьми, хоч сама не при здоров'ї. Мама мої померли на засланні, окалічіла сестра — також удова. Навесні 2002 року померла Соня.

Михайлового батька запроторили до Ухти, там його кості. Брат загинув у Червоній армії під Кеніґсберґом, мама померла, а сестра відбувши десять років у таборах Воркути, за Байкалом, відробила ще колгоспну каторгу на буряках, а тепер каліка, пересувається на інвалідному візку по хаті.

Згадую оте минуле, і стає щемно й боляче на душі. Хто ми були в ті часи? Молоді дівчата, які тільки починали жити. Нам тоді було від роду по 16—20 років, а декому й менше. Зате судді давали нам часто більше, ніж встигли ми прожити на землі, та ще й заслання і заборону повертатися в рідні краї.

Та ніколи не забудемо того, що пережили в ті страшні часи. Україну поневолювали жорстокі окупанти, і ми прагнули хоч чимсь допомогти їй вирватися з їхніх смертельних обіймів. За її волю свідомо, добровільно жертвували власним життям. Так нас виховали. Багато з нинішніх цього не розуміє.

Євген ІВАНИЧУК

ЗАПИСКИ КАТОРЖАНИНА

Перші дні неволі

Сьогодні сімнадцяте квітня. Минув рік мого ув'язнення, рік, протягом якого пережито стільки, що вистачило б на довге життя. Рік принижень, страху, голоду і побоїв — один невеликий рік із тих довгих п'ятнадцятьох, які ще неясно і загадково маячіли попереду. Всього тільки один рік... А мені здається, ніби минуло життя, ніби постарів я на цілі десятиліття, бо не можна вмістити в такий маленький проміжок часу всіх подій і горя, які випали на мою долю. Пам'ятається все. Нічого не можна забути, бо кожний день відкладався в душі й у мозку страшним болем, що здається, ніколи не ослабне, не мине.

В «оздоровчому пункті», де «поправлялися» доходяги, я пробув майже два місяці — термін, який мало кому відпускається, але так і не поправився, не набрав ваги — може, трішки «відсвіжів».

І настав день, коли вже вдруге постав я перед лікарською комісією, яка мала визначити мою подальшу долю.

Головою цієї комісії була головний лікар табору, капітан Сковронська — дуже оригінальна жінка, з блідим, трупним обличчям, розфарбованим яскравою помадою, з волоссям кольору хутра морських свинок, з вічною цигаркою в зубах і матюками, які не сходили з язика. Брудною лайкою якої, як я переконався згодом, вживають тільки жінки. До того часу матюки навіть у «найвишуканішій» формі не були для мене новиною. Та варто було послухати, як матюкалася в усіх богів і боженяток ця жінка із золотими капітанськими погонами.

Євген Іваничук

Я ввійшов до кабінету, де засідала комісія, і зупинився біля порогу. Не один раз під матюкальні акомпанементи я підходив до столу і відходив від нього, поки, нарешті, не повернувся до комісії задом, бо тільки в такий спосіб вона комісувала людину — перевіряла, чи потовстіла на сідниці шкіра, чи хоч трохи обросли маслаки м'ясом, аби я міг хоч щось робити. Та, як зрозумів з окремих слів, якими перекидалися між собою члени комісії, мої сідниці їх анітрохи не втішили. Не тільки не втішала. Ці люди запідозрили, що перед ними досвідчений кримінальник, який відбуває вже не перший строк — це підказало їм татуїрування на моїй руці — що я спеціально морю себе голодом, аби не поправитись і не працювати.

— Какой срок сідіш, бандюга? — запитала головний лікар.

— П'ятнадцять років КТР і п'ять — «по рогах», — відповів я.

— Чого випендріваєшся, скотіна? Какой срок сідіш?

— П'ятнадцять літ КТР і п'ять — позбавлення прав, — знову відповів я.

— Ну, ти меня, гад, запомніш... в трі дівізії богов мать... Я тєбя рускім язиком спрашиваю: какой срок сідіш?

— Не розумію, про що питаєте...

— Ах, нє понял? Пєрвий? Второй?

— А-а! Перший. Я ж із Західної України, не встиг ще заробити другого...

— Ну і сука! В шахту єго! Пусть подохнєт, гад!

Наступного дня мене виписали з ОП і списали в шахту з категорією ЛФТ на дільницю вентиляції. Мені й тут пощастило. Хоча б тому, що потрапити у вентиляцію — то один із тисячі шансів вижити.

Дільниця, куди мене послали, була найвідповідальніша в шахті, тому що за загазованістю шахта наша була надкатегорійна. Головне завдання вентиляції шахти — контроль за провітрюванням вибоїв, за пило-газовим режимом, противибуховою забезпеченістю електроапаратури й кабельного господарства. Ця дільниця підтримувала також порядок у шахті — від чищення водостічних канавок до білення найбільш сухих штреків, проводила також капітальні роботи по проходженню вентиляційних квершлагів, штреків.

Мого одягу в ОП, звичайно, не знайшлося, і я прийшов у драному бушлаті на голому тілі, у ватяних штанах без кальсонів й у гумових, з автомобільної покришки, чунях, узутих майже на босі ноги. Що й казати, мав я дуже нещасний вигляд, і не важко уявити, як «втішалися» керівники дільниці, дістаючи таке поповнення.

Не дивно, що мене не визнали. З першого дня відчув: я тут чужий і не скоро стану своїм, не співчуття викликаю у цих людей, а люту злобу, бо тут діють закони вовчої зграї: найслабшого треба розірвати. І розривати мене почали вже з першої хвилини. Ох, як довго шматували мене, а я жив; як довго душили мене, а я дихав; як довго пили з мене кров, а її все ж залишалось у жилах стільки, аби не згасло життя.

— За інструмент відповідаєш головою. І не дай, Боже, щоб ти його втратив. Тоді краще з шахти не вилазь, — сказав мені бригадир Христенко, кримчак родом, кат — за фахом.

Інструмент цей являв собою стару совкову лопату, березовий віник і лом. І мав я за допомогою цього знаряддя чистити штреки і водостічні канавки в районі рудникового двору. Робота неважка

й аж ніяк не каторжна. Але треба мати силу, аби і це робити. А я її не мав, і десять годин під землею на протягах давалися мені дуже тяжко. Та коли б тільки це...

Вранці, ще задовго до розводу, хтось гучно загримів у двері бараку. Як на пожежу, посхоплювалися з нар каторжники, стрімголов кинулися до дверей, збилися у щільну купу, причому кожен намагався влізти вглиб людського клубка. Я теж зліз з нар, яких не треба було заправляти, бо ні матраців, ні коців на них не було, — і підійшов до дверей, здогадуючись, що зараз випускатимуть до їдальні й на розвід. Але як чужак не тиснувся до дверей, а стояв трохи осторонь.

Двері враз відчинилися, до бараку влетіли кілька здоровань зі швабрами в руках і під команду «вилітай» стали періщити всіх підряд. Ясна річ, що найбільше дісталося мені й тим, хто не зумів стати першим біля дверей. Це був той «славний і легендарний» табірний вихід на роботу «без останнього», ритуал, що існував і в Березі-Картузькій, і в німецьких концтаборах, а тут повторювався щодня. Він страшний тим, що завжди хтось мусив бути останній, отже, ставав жертвою цього ритуалу.

Відразу після приходу в бригаду в мене з'явилися аж два мої особисті кати, від яких я зазнав стільки побоїв, що вистачило б, мабуть, не на одне довге життя.

Був це сам бригадир Микола Христенко і вірменин Сергій Кишишянц — десятник нашої дільниці. Не знаю, за що так люто ненавиділи вони мене, але від знущання з мене вони діставали якесь особливе задоволення. Били за те, що вагонетку, в яку вантажив я сміття й нечистоти руддвору та корінних штреків, штовхав занадто повільно, і за те, що котилася вона швидко, били й за те, що порода зламала верхняк рами у кріпленні штрека, і за те, що забурилися вагонетки з вугіллям у руддворі. Усюди я був винен. Причин для побиття знаходилося стільки, що я й не цікавився, за що мене карають, і намагався тільки, як страус у небезпеці, якось захистити від ударів голову.

Сергій Кишишянц був один із найжорстокіших катів. Немає слів, якими можна б описати, як упивався цей невеличкий на зріст, худорлявий вірменин своєю владою, силою і безкарністю, з якою насолодою бив слабших від себе і в той же час «шестерив» перед дужчими, як віддано заглядав їм у вічі, намагаючись відгадати кожне їхнє бажання. І здається, що найбільшу насолоду діставав, коли знущався з мене.

Потім настав день, після якого мене вже ніхто не бив, навіть Сергій. Та до самого розформування табору ми залишалися непримиренними ворогами, ненавиділи один одного звірячою ненавистю. Здавалося, не може бути злагоди між нами, і ніщо, крім крові, не зможе змити минулого.

Довго чистив я канавки та підмітав штреки. Робота, як кажуть, «не бий лежачого», та річ у тім, що за всяку роботу платили відповідним казаном. У таборі існувала казанова система — від першого до шостого казана (крім штрафного). І за певну працю, за виконання плану каторжники діставали відповідного казана. Він відрізнявся передусім кількістю хліба, а також якістю приварку, головним продуктом для якого був переважно турнепс. Боже, яка то була гидота.

За свою скромну працю я був забезпечений постійним, не менш скромним, другим казаном. Мені давали п'ятсот грамів мокрого глевкого хліба, а сніданки та обіди були занадто бідні. Як казали наглядачі, «і жить будешь, і нє умрьошь». Від такого харчу я став швидко «доходити», з кожним днем сили покидали мене. Я усвідомлював, що треба якось рятуватися, щось робити, боротися за життя, але я був такий безпорадний...

Хтось із добрих людей порадив мені потроху підробляти на кочегарці після роботи, і навіть якось вдалося мені ще з одним, таким самим «доходягою», як я, підрядитися на цю роботу після повернення з шахти. Нескінченно довго возили ми шлак із кочегарки, а потім так само возили до кочегарки вугілля, наводили блиск у самій кочегарці й нарешті пізно ввечері за цю нелегку працю нам дали ціле відро зупи. Ми їли і пили цей смердючий турнепсовий відвар, животи розпухли так, що ось-ось могли луснути, по черзі ходили за кочегарку, та їли далі, а коли на дні залишалася добра миска осаду відчули, що більше їсти не можемо. За взаємною згодою виміняли її, ті рештки, за махорку на дві цигарки і смачно закурили. А коли цигарки згоріли, ми знову відчули страшний голод.

Наступного дня вранці на нас чекала шахта зі своїми канавками і довгим робочим днем. Я зрозумів: ще кілька таких підробітків знесилять мене остаточно.

Якось випадково зустрів я у руддворі краянина з Косова — Юрка Фокшея. З ним лежали ми якийсь час в ОП. Юрко запитав, чи вдома знають, де я і що зі мною. Я відповів, що не знають, бо як я міг про це сповістити, коли листування заборонене, та й, зрештою, ні паперу, ні чорнила в таборі нема.

— А ти напиши про все ж і віддай мені, — сказав Юрко, — у мене є знайомий вільнонайманий, він перешле листа. Я вже своїм повідомив. А папір?.. Треба дістати патрон вибухівки, висипати її у канавку, а на тому папері, хоч він і пофарбований, можна написати листа.

І я задумав дістати патрон. Повз мене щодня проходив з десяток підривників — переважно вільнонайманих німців-переселенців — з повними торбами патронів. Одного разу пішов я назирці за підривником. Він не звертав на мене уваги, я підійшов до нього, швидко запхав руку в торбу і вхопив патрон. Та він чомусь ніяк не піддавався — сумка була щільно набита. Я шарпнув раз, другий, і тут підривник різко повернувся і як заїдить мені кулаком у зуби. Не знаю, як утримався на ногах і в сутінках чкурнув по штреку, витираючи дорогою роз'юшеного носа. І тільки чув, як лається мені навздогін німець:

— Ах ти, шпана самарский, шекель ти помойний, ...твою мать. Попадеш мнє в руку, сука посорний, я буду тебя убівать, сараса...

Та я був уже поза межами небезпеки. Згодом таки випросив у якогось підривника патрон. Німець радо його віддав, коли дізнався, для чого це мені потрібно. На тому папері я написав першого листа, і він дійшов до батьків. Тільки про це я довідався набагато пізніше, бо того року ми були в цілковитій ізоляції.

Лом — аргумент свободи

Закінчився 1946 рік, найстрашніший і найтяжчий рік у моєму житті. Бігли вже місяці 1947-го. За той час я потрапляв кілька разів до лікарні, але через те, що дистрофії краплями чи таблетками аспірину вилікувати неможливо, мене знову виписували в шахту. Христенко на моє прохання (я хотів заробити вищого казана) став посилати мене на інші роботи, набагато тяжчі, я ходив на переукріплювання штреків, на ліквідацію шахтних завалів, на спорудження вентиляційних перемичок і заслон. Казан і справді був вищий, та набагато важча була праця при тих самих невеличких силах, і тому частіше перепадало мені від Христенка. Перепадало, що інколи здавалося, він уб'є мене.

Але одного разу... самому тепер не віриться, підняв я руку на свого ката, тоді, коли так важко було мені підняти її взагалі, коли від легкого вітру я падав із ніг, немов під шквалами урагану. Дивуюся, як міг зважитися на цей вчинок, добре-таки знаючи, як мені тоді здавалося, закони табору. Але я зробив це. Так видно вже побудована людина, що коли знущання катів набирають таких розмірів і такого розмаху, що їх несила більше терпіти, вона повстає. Здебільшого такі повстання були приречені на невдачу, але їх не могло не бути. І спинити, відвернути їх уже не могли ні страх перед тортурами, ні навіть смерть.

Видно, ці закони керували і мною тоді, коли я сам повстав проти свого мучителя Христенка. Я не готувався до цього виступу, бо був так заляканий і забитий, що, здавалося, у моїй душі вже нічого більше, крім страху і болю, не залишилося.

І все ж така мить настала. Група «доходяг»-шахтарів, між якими був і я, дістала наряд переставити вентилятор часткового провітрювання на нове місце — ближче до забою на північному схилі. Це була капітальна вирубка, яка мала відкрити вихід на нові вугільні пласти другого і третього горизонтів. Ясна річ, що в міру посування цієї вирубки вглиб землі, за нею невідступно здійснювалася розробка всіляких допоміжних підземних споруд, а також пересувалися за забоєм і зборки пускової апаратури, і вентилятори часткового провітрювання. Ці вентилятори в той час були дуже громіздкі та важкі, і на те, щоб пересунути вентилятор по штреку на відстань 50—60 метрів, потрібно було немало людських зусиль.

Сам вентилятор складався з трьох частин, працював на пасовій передачі, а тому його встановлення і правильне центрування потребували ще й уміння. А в нас ні одного, ні другого не було. Ми прилипали, як мурахи, до кожуха пристрою, але хоч як напружувалися, хоч як старалися, вентилятор стояв на місці. І тільки тоді, коли здоровий і дужий Христенко підставляв свої плечі, пристрій просувався на кілька метрів уперед. Це виводило нашого ката з рівноваги, він щедро роздавав позавушники направо й наліво, а мені, його «улюбленцеві», перепадало найбільше. Вентилятор звільна пересувався по штреку і нарешті зупинився на місці, де мали його встановити. Робота не клеїлася. Христенко страшенно лютував, бо до кінця зміни вентилятор мусив бути встановлений, а часу залишалось не так уже й багато.

— Ей, ти, — крикнув до мене Христенко, — принеси скоренько лома, він там, на тому боці схилу, знайдеш. Але швидко!

Я зняв із цвяха на стояку кріплення шахтарську лампу «Вольфа» і подався на інший бік схилу. Довго, може надто довго, якщо врахувати ті хвилини, які були відпущені мені на цю операцію, при тьмяному світлі лампочки шукав я лома. Оглянув кожну заглибину між стояками, кожну виїмку в породі, промацав усе забутування, але лома не знайшов. Так і повернувся до вентилятора й доповів Христенкові, що лома там немає.

— Ах ти, негіднику, жидюга ти западна, працювати, сука, не хочеш, а казана давай! Диви, послав його по лом, а він спати ліг, гад. Ні, брат, такі номери в нас не проходять. Я тобі швидко хихло вкручу, виродку бандерівський...

Чим дужче кричав Христенко, тим страшнішим ставав — видно, цим криком він підзаряджав себе, навіював собі злість і, нарешті, підняв лопату, поки я зорієнтувався, вдарив мене по голові. Я впав, а катюга топтав мене ногами — може, й справді хотів убити.

Жоден з тих, хто стояв довкола, не заступився за мене. Тоді ніхто ні за кого не заступався. Ішлося про самозбереження, боротьбу за існування, за виживття, і ризикувати собою за когось ніхто не хотів. Це було нормою того часу.

Врешті Христенко втомився й, либонь, охолов. Мені вдалося вивернутися з-під його ніг, я підвівся, вхопив лампу, знов перебіг схил та опинився на тому ж місці, куди недавно посилав мене мій кат. І диво... Лом стояв, припертий до стояка, виблискуючи металом при світлі лампи. Так, ніби оце щойно його сюди спеціально поставили. Той самий лом, якого я так довго шукав і через якого так тяжко потерпів. Звідки він тут узявся? Чому я не бачив його тоді? Я вхопив у руки цю залізяку й подався назад до бригади.

Жодних планів у мене тоді не було, навіть на гадку не спало мені, що цей інструмент годиться не тільки для того, щоб довбати вічну мерзлоту й підважувати тягарі, а що може стати і зброєю, і знаряддям помсти. Та я ніколи й не подумав би, що зважуся вдарити Христенка.

Та коли перейшов схил, почув його зловтішний голос, який нічого іншого, крім нових тортур, мені не обіцяв:

— Що, падлюко, знайшовся лом? Зараз я навчу тебе шукати. Ходи-но сюди!

Зі мною щось сталося. Я вмить втратив над собою владу, якась паволока заступила мені очі, й уже нічого більше перед собою не бачив, крім масної самовдоволеної пики з татарським розрізом очей, чорної гофрованої каски на голові й головки акумуляторного ліхтаря, спрямованої мені в обличчя. У мене з'явилося непереборне бажання вбити цю тварюку, незважаючи ні на що.

— Тобі потрібен лом, Миколо? — спитав я. — То на!

Я різко підняв догори інструмент і скільки мав сили (здавалося, що в той час мобілізувалася в один кулак уся міць, яка ще залишалася в мені) опустив його на голову в чорній касці й акумуляторний ліхтар, що сліпив мені очі.

Каска Христенкові злетіла з голови, блиснув у повітрі промінь ліхтаря, що злетів з каски, усе завертілося мені в голові й ураз настала тиша.

«Невже вбив?» — майнула в голові думка, та в цей час з-поза вентилятора з'явилася Христенкова голова — катюга встиг упасти за кожух вентилятора, і мій удар не зачепив його.

— Женька, спам'ятайся! — закричав він.

Та бажання помститися своєму кривднику не покидало мене. Ініціатива й перевага були на моєму боці, я зрозумів, що Христенко мене боїться, і чинити над ним розправу ніхто мені не заважав.

— Ні, Колю, не вийде! — гукнув я і, заскочивши збоку так, аби він уже не мав куди сховатися, опустив лома. І знову лом ударив по вентилятору, злегка тільки зачепивши Христенкове плече. Третій удар теж не вдався.

Злість моя раптом минула, лом випав із рук, а мною опанував страх за себе і за власне життя, бо тепер, Христенко неодмінно вб'є мене, і станеться це як не сьогодні, то завтра. Я твердо був переконаний: Христенко не відступиться і не зупиниться. Тому сказав, удаючи з себе й далі такого ж відчайдушного, яким щойно був, водночас перемагаючи в собі смертельний жах:

— Запам'ятай, Миколо, цей день і бережись!

О, якби він знав тоді, про що думав я, кидаючи йому в обличчя ці погрози, як я боявся. Якби він тільки знав, що я більше не здатний на відчайдушний крок, усе, напевно, було б по-іншому. Але ж і я тоді не знав, що Христенко був переляканий не менше від мене. Розсудити нас могла тільки шахта — її гробова тиша і пітьма вміли берегти таємниці.

Це знали ми обидва, але Христенко знав ще й те, що я завжди буду у вигіднішому від нього становищі, що відтепер я буду мисливцем, а він — об'єктом полювання. Я мав визначене місце праці, та й у шахті ніколи не був сам. Підійти до мене непомітно практично неможливо, а під руками завжди мав я перевірений уже лом. Він же — бригадир, ходив здебільшого сам темними штреками, і мені неважко було зачаїтися десь у закамарку і, заслонивши бушлатом світло лампи, чекати на жертву.

Тож боялися ми обидва і, мабуть, однаково. Після своєї погрози я кинув на землю лома і схилом став швидко підніматися вгору, твердо вирішивши, що це востаннє підіймаюся з шахти і що більше моя нога не ступить у шахтну темряву. Були ж люди, яких щодня виводили зі штрафного ізолятора до ствола, одягали наручники й опускали в шахту. Та ніякі кари, ніякий режим не могли змусити їх працювати під землею. І я вирішив, що від завтрашнього дня ряди цих злісних відмовників поповняться ще одним — мною. Іншого виходу я не бачив.

Надворі стояла літня погода — був один із тих теплих і гарних днів, яких природа так мало дарує Заполяр'ю. Здав лампу, і таки тут же, навпроти лампової, приліг на траву і спокійно став обмірковувати свою долю.

Це місце я вибрав спеціально, щоб біля мене пройшли всі, хто виходив із шахти, бо дуже боявся заснути й запізнитися на вахту. Це вважалося одним із найбільших злочинів перед бригадою, перед товаришами, і вже не Христенко, а сама бригада вчинила б наді мною жорстоку розправу. Тепер мені ще цього бракувало. Але сон не приходив, і тільки непрошені гадки, одна страшніша від одної, снувалися в голові. І раптом зауважив, що до мене швидким кроком простує Христенко. Пройшов повз мене до інструменталки, незабаром вийшов звідти з поперечною пилою під пахвою і знову подався до ствола шахти. Біля мене він трохи збавив ходу і зовсім мирним голосом, так, ніби між нами нічого й не було, спитав:

— Ти в шахту вже не підеш?

— А мені нема там чого робити, — з викликом відповів я.

— То й не треба, ми невдовзі закінчуємо монтувати вентилятор, так що обійдемося. Але ти гляди, не спізнися на вахту, не проспи, промовив знову-таки спокійним голосом.

— Постараюся, — буркнув я.

Ідучи в колоні до табірної зони, я нараз побачив, що Христенко, який завжди ходив у «придурочній» шестірці, переходить непомітно в мою шеренгу. Це мене насторожило, навіть подумав, що він хоче виштовхнути мене з колони під кулі конвою. Та цього не сталося. Деякий час бригадир спокійно йшов поруч зі мною, а відтак сказав:

— По обіді залишися, підемо в «каптьорку» — треба ж тебе якось одягти. А то ходиш у цих чунях, без білизни, як жебрак.

— А чому ти, Миколо, тільки тепер це помітив? — спитав я.

— Знаєш що, — сказав він, — забудьмо про все і почнімо жити дружно. Ну, був я неправий, ну, буває... Гаразд?..

В їдальні він приніс мені миску каші понад норму, а наступного дня я йшов на розвод у білосніжному новому бушлаті й, що найважливіше, у добротних черевиках — перших за весь час каторги.

— Куди хочеш піти? — спитав мене на наряді Христенко.

— Куди пошлеш, туди й піду, — відповів я і відчув, що в житті моєму настав перелом, що ніхто вже не посміє підняти на мене руку. Ніколи!

Іван КЕЙВАН

З ВІРОЮ В НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

Мій батько був сільським просвітянином, великим патріотом України. Ще в юнацькі роки пройшов добрий вишкіл у січових стрільцях, керував військовим духовим оркестром. Згодом організував духовий оркестр і хор у нашому рідному селі Карлів (тепер — Прутівка), проводив просвітницьку і національно-патріотичну роботу серед односельців. Прищеплював і мені з самого малечку почуття любові до материзни, рідної землі, нашої славної історії та усвідомлення необхідності боротьби за майбутню самостійну Україну.

Я зрозумів, що жоден окупант не приносив нам добра, не принесла його і нова зайшла радянська влада. Комуністична система, як ніхто до неї, поневолювала наш народ, відмовляючи йому у самобутності культури, навіть у рідній мові.

Гірко це було усвідомлювати, коли вчився в школі, а тим більше, коли вступив до університету. В колі однолітків висловлювався про це. І добалакався. Хтось доніс. Мене, другокурсника, 26 вересня 1951 року заарештували, а через місяць військовий трибунал засудив на десять років тюремного ув'язнення та на п'ять років позбавлення прав із конфіскацією майна. Усе, що я пережив під час арешту, допитів, слідства, пересилок, описувати не стану — подібні спогади вже з'являлися в книгах моїх однотабірників. Згадаю лише окремі епізоди.

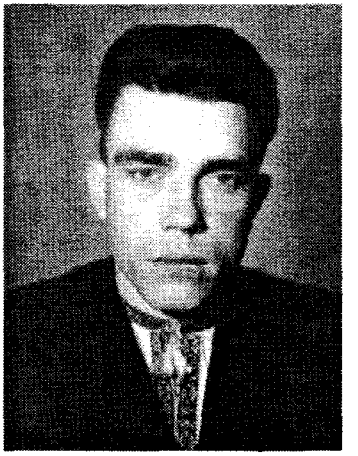

Іван Кейван

Один із них пов'язаний з подіями 1953 року, після смерті Сталіна. Серед в'язнів на той час ширилися чутки, що почнеться перегляд наших справ і нас почнуть звільняти.

Навесні 1954 року прийшов наглядач і наказав мені збиратися в дорогу. Однотабірники, друзі мої, зраділи, були впевнені, що мене звільняють. У це повірив і я. Та коли мене вивели з зони Тайшетського авторемонтного заводу і «верхом» повезли на залізничну станцію, де під конвоєм посадили до «столипінського» вагона, зрозумів, що до звільнення ще далеко.

Через дві доби дороги, потрапляючи у місця, в яких уже бував, я зрозумів, що везуть мене в Україну. От тільки чого — ніяк не міг здогадатися, лише бився в найрізноманітніших припущеннях.

Нарешті опинилися на чернівецькому вокзалі, відтак — у чернівецькій тюрмі. Розмова зі слідчим, привітною симпатичною молодою людиною, здається, на прізвище Голубенко, — і я попросив його повідомити моїх батьків про місце мого перебування й дозволити нам побачення.

Відповідь була ухильною. Зате з першої розмови мені стало зрозуміло, чого мене сюди привезли. Все було пов'язано з організацією, що діяла на терені нашого села, — молодих українських революціонерів.

Я був одним із ініціаторів її створення, тому знав про неї все, але не признався. Невдовзі зрозумів, що слідству мало що відомо, вони керуються лише здогадами, тому ні в чому не признавався.

Слідство велося без попередніх методів жорстокості, насильства, тортур. Здебільшого наші розмови зі слідчим зводилися до дискусій довкола історії України, її державності. Я висловлювався відверто про деспотизм сучасного режиму, про колоніальне становище України, про своє переконання, що вона ще за мого життя здобуде незалежність. На це слідчий зухвало посміхався і заперечував мені.

Як я не просив його посприяти мені зустрітися з батьками, нічого з цього не вийшло. Протримавши два місяці під слідством і нічого не добившись, мене відіслали етапом назад.

Яке ж було здивування в'язнів, коли побачили мене знов у зоні. Вони вже написали моїм батькам листа, що мене звільнили. Ті чекали, а відтак занепокоїлися. Хтось їм порадив шукати мене в чернівецьких тюрмах. Тато з мамою так і вчинили. Розпитували про мене, були й у тій в'язниці, де я перебував, але правди їм не сказали.

Після цієї своєрідної «екскурсії» в рідні місця на дослідство мене відіслали етапом у Чуну, на деревообробний комбінат, де я був серед організаторів страйку, за що адміністрація табору вороже настроювала проти нас місцеве населення, називаючи нас бандитами. Ми протрималися три дні, відтак нас, організаторів, відіслали до штрафного табору.

Пам'ятаю, що ще до страйку ми мали змогу відсвяткувати Великдень цілим бараком, що вдалося зафіксувати навіть на фото.

У штрафному таборі, де було приблизно 400 осіб, ми на знак протесту оголосили голодування. Ми знали про постанову, яка приписувала звільняти перестарілих та інвалідів, але так до кінця була не виконана. Для того, щоб зірвати наше голодування, дванадцятьох організаторів вночі вивезли в тайгу, в зону лише з двох бараків. Але ми й там продовжували голодувати. І тільки на дев'ятий день, після переговорів з керівництвом Тайшетлагу, ми припинили свою акцію.

Коли нас трохи відгодували, вчинили над нами судилище. Мене серед інших організаторів страйку й голодування засудили на рік закритої тюрми. Судили нас як заколотників, як українських «буржуазних» націоналістів. Доходило до абсурду: разом зі мною в українському «буржуазному» націоналізмі звинувачували єврея Бомштейна й білоруса Климовича.

Дуже гарні спомини залишилися в моїй пам'яті про Григорія Климовича, письменника, громадського діяча Білорусі, з яким листуємося дотепер, про Голодригу зі Східної України, про Богдана Крису зі Львова.

Нас, дванадцять каторжників, послали відбувати покарання в закритій тюрмі, до сумнозвісного всесоюзного політичного ізолятора в місті Владімір. Коли нас везли етапом туди, в камері тайшетського табору через звільненого в'язня ми одержали записку, в якій запитувалося, чи немає часом серед нас Івана Кейвана, і стояв підпис — Ярослав Пащак. То був учитель нашої школи, якого ми дуже любили за його український патріотизм, за те, що він, не боячись, прищеплював нам любов до рідної літератури, історії. За це комуністична репресивна машина і його взяла у свої жорна.

Яка то радість зустріти на чужині дорогу тобі людину! Я написав йому записку, що можемо зустрітись у перукарні, що містилась у лагпункті, в суботу, коли нас поведуть до лазні. Зустріч нам вдалася, ми змогли коротко перемовитись так, що наглядач нічого не помітив. Учитель подарував мені своє фото, яке я проніс через БУРи й тюрми на волю. Після звільнення Ярослав Пащак жив в Одесі, й ми зустрічалися з ним після звільнення.

І ось я опинився у відомому серед політичних в'язнів всесоюзному політізоляторі. Для мене це було вперше, і я з великим інтересом ступив за його пороги. Зайшовши в камеру, я побачив сивого бородатого чоловіка, який сприйняв мене як прищельця з далекого, давно забутого світу. Згодом з'ясувалося, що мій сусід сидить уже близько двадцятьох років. Він весь час щось писав: про вбивство царської родини, про те, що більшовики — страшні антихристи тощо. Серце моє стискалося від болю. Я ще раз переконався, яка жорстока ця система, що тримає стільки років стару, психічно хвору людину в закритій тюрмі. З ним в одній камері ми пробули два місяці, далі була камера-одиночка.

У 1956 році на основі рішення комісії Президії Верховної Ради УРСР після перегляду моєї справи мене звільнили.

Щасливий, що дожив до звільнення з московських колоніальних пут моєї рідної України, за любов до якої довелося заплатити п'ятьма роками неволі.

Ярослав КІЦУЛ

СПОГАДИ ПРО ПЕРЕЖИТЕ

Молодість мого покоління тісно пов'язана з визвольними змаганнями на теренах нашого краю. Спробую відновити в пам'яті події тих років, але перед цим коротко про себе.

Ярослав Кіцул

Народився 1929 року в селі Микулинцях (тепер — у складі м. Снятина Івано-Франківської області) в селянській родині. Батько був вояком УГА, членом «Просвіти». Мати була членкинею «Союзу Українок», скарбником місцевого осередку. Вони й мене виховували на традиціях українського націоналізму та Божих заповідях. У 1948 році я закінчив Снятинську середню школу і вступив до Чернівецького університету на українську філологію. Та недовге було моє студентування.

Темної травневої ночі 1949 року мене заарештували емгебисти. Разом зі мною забрали тоді колишніх моїх однокласників, студентів різних факультетів університету: Ігоря Салія, Василя Поповича, Онуфрія Аронця, Мирослава Нижника, Марію Малюк, Ольгу Григорчук. Одночасно заарештували моїх друзів із Львівського університету.

Посадили в одиночну камеру, і почалися нічні виснажливі допити. Били вишколено, немилосердно, але так, щоб слідів не залишати. Вів слідство садист капітан Путінцев.

Звинувачували мене в приналежності до Організації Українських Націоналістів, у зв'язках із повстанським підпіллям, в антирадянській діяльності: співав із друзями стрілецьких пісень, колядував, закликав не вступати до комсомолу, розповсюджував заборонену літературу.

Щодо моєї приналежності до ОУН, слідчі не мали жодних достовірних доказів. Знайдена під час мого арешту література нічого не доводила. І це звинувачення з часом відпало. Стосовно зв'язку з підпіллям чекісти дещо довідалися від зрадника.

Ще в Снятинській середній школі ми, старшокласники, свідомі того, що діялося довкола, допомагали підпіллю. Збирали гроші, заготовляли медикаменти. І передавали підпіллю через зв'язкову Марійку Микуляк, псевдо — Слава. Зв'язкову заарештували в школі, але їй вдалося вночі втекти зі слідчого ізолятора. Дівчина пішла в підпілля й підтримувала з нами зв'язок. Узимку 1947 року через зраду потрапила в оточення разом із повстанцем «Гайдамакою». У нерівному бою, вже поранена, щоб не потрапити до рук червоним катам, підірвалася гранатою.

Улітку 1947 року з сестрою Одаркою ми поїхали до Києва провідати нашого вуйка, маминого брата — Василя Касіяна, відомого графіка, народного художника, професора, депутата Верховної Ради України. Та зазнали там великих прикрощів. Наші вишиті сорочки дуже впадали всім у очі. У трамваї нас обзивали «западенцями», «націоналістами», «бандерівцями». «Ви хотітє самостійной України? У нас уже єсть савєцкая Україна!».

Ми на власні очі побачили, що то за Україна. Далеко не така, якою ми її собі уявляли. Замість української мови повсюдно чули тільки суржик. Вся інформація, вивіски, оголошення — російською мовою.

Своїми враженнями я поділився з друзями, знайомими. Хтось доніс про це.

Чотирнадцятого жовтня 1949 року військовий трибунал Прикарпатського військового округу виніс мені вирок: 25 років таборів, 5 років позбавлення прав і конфіскація майна.

Із львівської пересильної тюрми у вагонах-«телятниках» повезли нас на Північ. Голодні, перемерзлі в'язні вмирали в тих вагонах. Їхні трупи скидали на полустанках, серед поля. Нарешті ми опинилися в Інті, Комі АРСР. Почалося каторжне життя, робота на шахтах, лісоповалах. Політв'язням доводилося терпіти подвійні жорстокі й немилосердні знущання від табірного начальства та від кримінальних злочинців.

Та ми, учасники українського націоналістичного опору, і тут не припиняли боротьби. Разом із представниками інших національностей почали організовуватись та здійснювати різні акції непокори режимові. Почалися масові повстання в таборах. Правда, сили були нерівні, і все закінчувалося лютими розправами наших катів: червонопогонники розстрілювали беззахисних в'язнів, чавили їх танками, цькували вівчарками. І все ж цей опір відіграв свою роль: влада зрозуміла, що політв'язні — таки сила, з якою треба рахуватися.

В Інті в другому лагпункті в'язні вчинили табірний переворот, знищили фізично верхівку «блатних» і цим самим поклали край свавіллю кримінальних злочинців. Запам'ятав я учасників цієї акції Григорія Сухолитку та Степана Рудика, яких судили й відіслали до закритої владимирської тюрми.

У жовтні 1955 року мене звільнили з концтаборів через відсутність складу злочину. Після великих зусиль поновився 1956 року в Чернівецькому університеті. На другий курс філфаку також прийшли колишні політв'язні Ярослав Микитюк, Василь Фащук, Зіновій Попадюк.

Біля нас почала гуртуватися студентська молодь, що не дуже подобалося парткомівському керівництву та «спецвідділові». Проти нас почалися провокації. Викликали в деканат, пропонували співпрацю з органами держбезпеки. Та навіть за тодішніх умов були люди, які захищали й підтримували нас. Такі, як, приміром, викладач української літератури, наш куратор, нині покійний Степан Дігтяр. Він особисто попередив мене про можливий арешт. Угорські події 1956 року прискорили наше звільнення з університету як «неблагонадійних».

На цьому закінчилася студентська й почалася життєва епопея в пошуках роботи, прописки. Вдалося знайти роботу в Снятинській друкарні, але згодом і звідти звільнили за «недовіру». Доля закинула мене на Буковину. Влаштувався на роботу в районну друкарню. Заочно закінчив поліграфічний технікум. Працював у Вижниці, постійно перебуваючи під наглядом КГБ. У 1989 році вийшов на пенсію.

Слава Богу, що дожив до світлих днів незалежності.

Ігор КІЧАК

ЧОМУ МЕНЕ ЗААРЕШТУВАЛИ

Закінчувався третій семестр мого навчання на історичному факультеті Чернівецького університету. Двадцять четвертого січня 1951 року я склав останній іспит і того ж вечора виїхав поїздом додому на зимові канікули. Моїм супутником трапився молодий офіцер-льотчик, на якого в Коломиї чекала вантажна машина, і з ним я доїхав до центру міста. Тому на вокзалі мене прогавили коломийські чекісти.

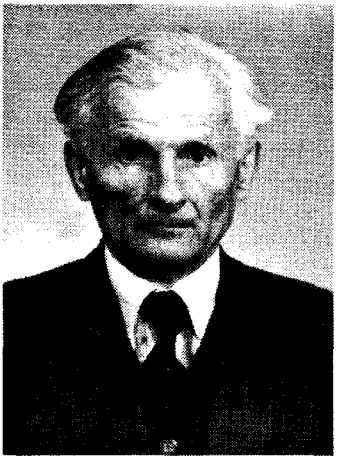

Ігор Кічак

У той час ішла підготовка до якихось виборів. У неділю, 28 січня, батьки пішли до знайомих, а я лишився вдома сам. Раптом хтось постукав, я відчинив, до кімнати зайшов молодий чоловік, який відрекомендувався агітатором. Він сказав, що шукає приміщення для проведення зборів виборців вулиці. Я пояснив йому, що наша квартира для цього не годиться, і він пішов. Але через декілька хвилин повернувся, бо, мовляв, забув рукавиці. Доки ми роздивлялися, де ті рукавиці, яких і не було, до хати зайшов ще один. І тільки ми вийшли з кімнати, як я побачив наставлений на мене пістолет і почув різку команду:

— Руки вверх!

— Так ось які ви агітатори?! Прийшли грабувати? — сказав я, прийнявши їх за грабіжників.

Але вони запропонували мені одягнутися і йти з ними. Взяли мене попід руки (я навіть не замкнув хати) і городами, через потік повели на паралельну вулицю, де на нас чекала машина. Вона ніяк не заводилась. «Провожаті» повели мене пішки повз музей і клуб учителів до коломийського МГБ.

Нас уже чекав начальник цієї установи майор Коньков. Подивився на мій студентський квиток і залікову книжку, що були при мені, записав до протоколу мої особові дані й сказав, що вони все про мене знають. А взяли мене аж тепер, щоб ніхто не бачив і не було зайвих розмов у місті. Далі Коньков звелів усе розповісти про себе і дати згоду співпрацювати з ними, а тоді мене відпустять. Батькам, радили-повчали, скажеш, що був у кіно.

— Але ж я ні в чому не винен і не маю в чому признаватися!

Тоді він поставив мені запитання:

— Хто такий М-14?

Здивований, що він уже знає цифрове псевдо провідника печеніжинського куща Сивого, я відповів, що не зрозумів його. Той знову запитав:

— А хто такий С-18?

Це вже моє цифрове псевдо, що його дав мені окружний провідник ОУН Коломийщини Борис на зустрічі 25 липня 1948 року в Нижньому Вербіжі біля Коломиї. Повторюючи, що я не розумію його ребусів, намагаюсь зрозуміти, звідки в МГБ така інформація, хто міг про це донести?

Цілу ніч протримав мене Коньков у своєму кабінеті з конвоїрами, а наступного дня приїхав зі Станіслава «емгебешник» підполковник Орлов і показав мені два мої листи.

Я написав 1 червня 1950 року листа до Сивого (М-14) з інформацією про облаву, обшук у нашій хаті 14 березня, про те, що в кімнаті нашої бабусі знайшли підпільні видання 1942—1943 рр., зокрема декілька чисел журналу «Ідея і чин», брошуру «Вказівки для тих, що попаде в шпони гештапа». Бабцю заарештували, але того ж дня відпустили, бо література була антинімецька. Писав і про те, що забрали книжки з моєї бібліотеки, шукали на городі й у будинку бункер і т. ін. У листі до Бориса (Ж-38) подав список потрібної літератури.

Я зрозумів, що це кінець моєї волі та студентства. У списку літератури, який вони переклали для себе заздалегідь по-російськи, значилась і брошура 1946 року «Ганьба двадцятого сторіччя». Коли підполковник Орлов прочитав її назву «Позор двадцатого вєка», то відразу вигукнув: «Ах ти, щенок!» і вдарив мене.

Я знав, що 20 жовтня 1950 року в лісі між селами Прокуравою і Шешорами був бій, де разом із Борисом загинув окружний провідник ОУН Буковини Сталь і ще дехто. Так потрапили до рук МГБ мої листи.

Через рік, 12 січня 1952-го, військовий трибунал військ МВД Станіславської області засудив мене на 25 років таборів, і я опинився у Воркуті, а згодом побував ще в Сибіру (у Тайшеті) та в Мордовії (табір особливого режиму) і повернувся додому аж наприкінці 1970-го.

Табір — місце боротьби

Із львівської пересильної тюрми запам'яталася назавжди картина, коли вранці вся напхана людьми камера після молитви співає хором пісню «Ми хочем Бога — Він наш батько, ми хочем Бога — Він наш цар». Присутній в'язень-офіцер, здається, льотчик, стоїть на струнко, а тюремні наглядачі слухають у відчинених дверях камери. Здається, співала вся пересильна тюрма. Правило щоденної молитви вранці і ввечорі всі ми принесли зі слідчих камер.

У березні того ж 1952-го ешелоном нас відіслали до Харкова. Усі камери й підвали були переповнені, очевидно, в'язнів було декілька тисяч. А далі — до Кірова, до пересильного табору. Звідти таким самим ешелоном нас повезли на Північ, і вже на Великодні свята 1952 року я опинився у Воркуті, в таборі шостої шахти, де одразу потрапив до табірної лікарні, після якої мене зарахували до будівельної бригади, що працювала за зоною. Нею командував кримінальник, який заявив, що він — наш бог. Тут я одержав свій номер 1-Э-158 і зустрів двох студентів з Чернівецького університету — Ігоря Салія і Василя Поповича.

Та вже в серпні мене відіслали з великим етапом до табору четвертої шахти. Усі ці табори належали до системи режимних так званого «Речлагу».

Мене зарахували до вантажної бригади, основним робочим інструментом стала лопата. Найважче було наповнювати нею криті вагони-пульмани.

Улітку 1952 року по всій Воркуті стався своєрідний внутрішньотабірний переворот, який не обійшовся без таємно виготовлених ножів. Усі кримінальні злочинці, так звані «суки», які верховодили в таборах і знущалися з людей, були вигнані з зони, а господарями в таборах стали політв'язні.

У четвертій шахті про існування табірного опору сказав мені Остап Крук, районовий провідник ОУН, здається, з Тернопільщини, який, на жаль, незабаром відбув етапом до іншого табору. Після нього до мене підійшов Василь Томенко, повстанець із Сопова біля Коломиї, з завданням написати історію України, оскільки я студент-історик, а іншого, хто міг би це зробити, немає.

Пам'ять у мене була добра, від 10-річного віку я читав книжки з історії України різних авторів: А. Лотоцького й І. Петренка, І. Крип'якевича, О.Терлецького, М. Андрусяка, М. Голубця, Д. Дорошенка, М. Грушевського. Ще в станіславській тюрмі щодня розповідав співкамерникам історію України, тож я взявся за цю роботу. Так із пам'яті до квітня 1953 року написав «Нарис історії України», який дрібним почерком заповнив цілий малоформатний блокнот. Він ходив по таборах Воркути, звичайно, як анонімний.

Василь Палашовський у тернопільській газеті «Свобода» 10 вересня 1992 року згадав про діяльність групи опору українських націоналістів у таборі четвертої шахти 1952—1956 рр. До групи входили хлопці з різних областей України. Керівником її був Іван Смереканець із Львівщини, який разом із закарпатцем Михайлом Плешею займався бойовою справою опору, а мені з Ярославом Зваричем і Палашовським (обидва з Тернопільщини) доручили організувати випуск «Бюлетеня українського політв'язня». До нас приєднався Володимир Юрків (також із Тернопільщини) з табору третьої шахти (обидва табори були поруч, тільки перегороджені, з двома сторожовими вишками по краях). А в лютому 1955 року, коли мене відіслали етапом на будівництво тридцять другої шахти, — колишній київський студент із Рівненщини Степан Сорока.

Я писав статті, в яких викладав зміст прочитаних на волі брошур підпільних авторів, таких, як Петро Полтава, під тими самими назвами: «Елементи революційності українського націоналізму», «Концепція Самостійної України і політичний розвиток сучасного світу». А на основі брошури «Опір фашизму» написав статтю «Що таке совєтська влада», в якій дав аналіз більшовизму як засобу врятування імперії спілкою російського шовінізму і жидівського лихварства в його виникненні й розвитку. Володимир Юрків знав напам'ять розділи перший і «Що далі» з «Декларації Проводу ОУН після закінчення війни в Європі». Такі матеріали заповнювали сторінки нашого «Бюлетеня».

Василь Палашовський згадує про псування механізмів і підземних комунікацій, чим займалася бойова група, і врешті, про страйки, які відбувалися 1953 і 1955 років. Під час першого ми були з ним разом, а 1955-го я був у таборі шахти № 32. В таборі четвертої шахти на переговорах із адміністрацією і делегацією з Москви в'язнів представляв Ігор Доброштан, але насправді керівником був Ярослав Зварич.

У перших місяцях 1955-го була розкрита бойова група Івана Смереканця, Михайла Плеші й Федора Гурника в таборі четвертої шахти. Слідство тривало цілий рік. Трибунал Ленінградського військового округу судив п'ятьох в'язнів, яких звинуватили в диверсії й обіцяли «поховати на Воркуті». У зв'язку з роботою московської комісії, яка переглядала справи ув'язнених, 1956-го хлопців перевезли в Інту до штрафного табору, а справу закрили.

Після страйків був зламаний жорстокий беріївський табірний режим, скасовані номери, дозволені листування, побачення, вільне пересуватися в межах Воркути.

Улітку 1956-го після звільнення більшості в'язнів наша ідеологічна група припинила свою діяльність. Ми з Ярославом Зваричем, Негваром Зубенком, Ганною Долішняк і Галиною Дирдою з жіночого табору спалили всі матеріали на квартирі Володимира й Парані Довгаників у селищі четвертої шахти.

Друзі були звільнені й поїхали в Україну, а мене і Юрківа знову запроторили до спецтабору «малої зони» шахти з десятирічним терміном ув'язнення.

У 1960 році «заробив» ще 10 років, які відбував у Мордовії в таборі особливого режиму, де знов зустрівся з Володимиром Юрківим, який теж дістав новий термін. Спершу перебували ми обидва в таборі загального режиму. Тут до мого бараку привезли з нових людей Левка Лук'яненка, якому я продиктував Декалог (10 заповідей українського націоналіста).

Після закінчення свого першого терміну Левко Лук'яненко надіслав мені фотографію з написом: «Хай не забудеться той шлях, що познайомив нас».

Мені залишається тільки повторити його, трохи змінивши: «Хай ніколи не забудеться той шлях, яким ми йшли до Волі».

Михайло КЛАПЧУК

МОЛОДІСТЬ ВІДДАВ БОРОТЬБІ ЗА ВОЛЮ

Народився я 25 лютого 1920 року в сім'ї Миколи та Марії Клапчуків у селі Корни Коломийського повіту.

Михайло Клапчук

Першого вересня 1926 року розпочав навчання в сільській школі, а 1930-го успішно склав вступні іспити до Коломийської гімназії.

У гімназії зі мною вчилися О. Гнатюк, якому пророкували кар'єру новеліста, і В. Глібовецький. У класі вони становили націоналістичне ядро, до якого тяжів і я.

У п'ятому класі залишив навчання однокласник Роман Мокрій з Тулукова, який 1943—1944 років під псевдом Байда був провідником ОУН Станіславської області.

Уже з малих літ мене цікавила старовина. В 1935 році на горі Корнів я вперше знайшов кілька уламків трипільської кераміки, яку здав до Коломийського музею «Гуцульщина», за що його директор В. Кобринський склав мені подяку. Наступного року за його допомогою я провів там розкопки, і професор Я. Пастернак зі Львова був дуже задоволений їх результатом.

Двадцять третього вересня 1938 року вніс документи на гуманістичний факультет Львівського університету, і мене без іспитів зарахували студентом на студії. Професор Я. Пастернак допоміг мені влаштуватися на роботу за харчі та ліжко.

Викладачами в мене були такі відомі вчені, як Л. Козловський, М. Смішко, Я. Чекановський, К. Хилінський. У Товаристві наукових відчитів ім. Петра Могили познайомився з І. Крип'якевичем.

Осінь 1938-го затямилася мені на все життя деякими політичними подіями, які активізували українство. Не раз я був учасником демонстрацій-протестів під радянським консулатом.

Після першого курсу я провів самостійні археологічні дослідження за маршрутом Коломия — Ланчин — Товмач — Городенка, де виявив 22 археологічні стоянки.

Вісімнадцятого вересня 1939-го до Коломиї, а відтак і до Корнича вступили перші відділи червоних військ, що відразу почали «обробку» місцевого населення.

Наприкінці жовтня я відбув знову до Львова продовжувати навчання. Вчився на стаціонарі й одночасно працював препаратором на кафедрі археології.

Після того, що відбувалося в 1930-х роках, коли в Галичині й на Волині високо піднявся рівень нашої національної культури та політичної свідомості, нову дійсність ми не могли розцінювати інакше, як нову монгольську навалу, яка нищить наш доробок, дотла руйнує нашу націю. Молодь, зокрема українські студенти, гуртувалася, шукала зв'язків із небагатьма залишеними для підпільної роботи членами ОУН, чи самостійно творила ланки нових протирадянських організацій.

Мене зв'язав зі Спілкою націоналістів поневолених націй (СНПН) давній знайомий Р. Єднорог. Першим завданням було вербувати до СНПН нових членів. Почались арешти свідоміших студентів. Перервався мій зв'язок із провідником.

На початку війни я проживав у гуртожитку. «Масова евакуація» захопила і мене, але за Винниками — приміським селищем Львова — я, вдаючи, що заболіла нога, відстав у житі, й уночі повернувся до Львова.

Тридцятого червня 1941 року до міста прибула значна частина легіону ОУН під командою Р. Шухевича, Є. Побігущого, В. Сидора й О. Луцького. Студентів призначали охороняти важливі об'єкти. Тоді ж мій товариш по студіях М. Ничик із Городенки взяв мене до себе охороняти вхідну браму до будинку колишнього асекураційного товариства «Дністер». Там я мав змогу пізнати в обличчя, а також розмовляти з такими членами проводу Організації Українських Націоналістів та Крайової екзекутиви, як Я. Стецько, М. Лебідь, Д. Мирон, С. Ленкавський, Я. Старух, Ю. Лопатинський, О. Луцький, Р. Шухевич, Є. Побігущий, І. Климів, Д. Гнатківська, Л. Ребет, Д. Ребет, М. Климишин, С. Врецьона, Б. Кравців, В. Сидор.

Того ж дня в будинку товариства «Просвіта» зібралася не велика, але добірна громада. В присутності М. Лебедя й С. Ленкавського Я. Стецько прочитав Акт віднови нашої державності. Створено Крайове правління на чолі з Я. Стецьком. Від імені львівського митрополита цей Акт привітав ректор Богословської академії Й. Сліпий, від імені коменданта північного легіону ОУН Р. Шухевича отець І. Гриньох.

Вістку про цю урочисту подію я стрінув дуже радісно, зі сльозами на очах. Я допомагав начальникові канцелярії Крайового правління Солонинці та його помічникові М. Ничикові вивісити великий синьо-жовтий прапор над будинком, де мали розташовуватися референтури Крайового правління.

Установчі збори Союзу українського націоналістичного студентства призначили провідником на західноукраїнській землі В. Лемеху, провідником Львівського студентського центру — М. Ничика, а мене — провідником університету й заступником редактора журналу «Студентський вісник». З текстом його першого номера ходив до крайового провідника І. Климіва — Легенди, з яким довго дискутував.

У вересні 1941 року німецька таємна поліція влаштувала облаву на чільних діячів ОУН. Проте в будинку «Дністра» заарештували менш відомих та молодь. Тоді попався і я. Через 15 днів половину з нас відпустили, а решта загинула у таборах смерті.

Трохи згодом я від'їхав додому, в Корнич, забравши свою бібліотеку та 20 топографічних карт Галичини. Наприкінці року одержав повідомлення з університету, що мені призначили стипендію і що можу їхати студіювати до Відня. Однак там моє навчання довго не тривало: вже в січні 1942 року всіх студентів-галичан відіслали додому. Доки я добирався до рідного краю, навчання дозволили продовжувати, але мені судилася інша доля...

Навесні 1942 року вечорами в читальні проводив з членами ОУН курси з українознавства та військової справи. Влаштувавшись на роботу в музей «Гуцульщина», підготував виставку української книжки, свято української ноші.

Влітку того ж року мене познайомили з деякими членами окружного проводу ОУН, який тоді очолював Василь Андрусяк (псевда — Різун, Ґрегіт). Він часто бував у Корничі, де тоді був осідок окружного проводу, нерідко стрічався зі мною, а деколи й ночував у нашій убогій хатині. Спочатку він використовував мої знання й літературу для опрацювання різних військових проблем, а відтак доручив мені військову розвідку при окружному проводі.

Я розробив план розбудови нашої військової розвідки на Покутті та збирав потрібні для Різуна дані про німецькі ґарнізони, їхні операції, а відтак дані про рух партизанів С. Ковпака. Копіював плани кількох міст округу, діставав плани урядових будинків, зокрема, приміщення ґестапо, зондердінсту та кримінальної поліції в Коломиї. Робота була нелегка.

На початку 1943 року мені доручили провести в селі Пилипи ширший курс з українознавства з 20 юнаками 7—8 класів Коломийської ґімназії. З тодішніх моїх слухачів потім дехто відзначився в операціях УПА чи по-ґеройськи загинув, обороняючи рідну землю від ворожої навали.

Посилення німецької пацифікації в Галичині й утеча молоді від вивозу до Німеччини та перехід її в підпілля зародили ідею створення підпільної військової формації, що могла би чинити опір ворожим силам у Карпатах і на Прикарпатті.

Уже на початку літа в лісах між Космачем і Микуличином побудували дерев'яні казарми, склади та ґосподарські будинки центру вишколу Української національної самооборони.

Після закінчення вишколу першого набору добровольців УНС частина з них стала першими старшинами сформованого куреня під командою Різуна в Чорному лісі.

З переходом Різуна до Чорного лісу мені доручили очолити розвідку військової референтури обласного проводу, якою керував І. Белейович (Дзвінчук). З новим призначенням я перебрався під Станіслав і нелеґально проживав у Ямниці й Тязеві. Зрідка в організаційних справах відвідував Коломийщину. Так, з допомогою референтки жіночої сітки при окружному проводі ОУН З. Ґоянюк (Орисі) у Великому Ключеві провів дводенний курс навчання розвідки.

З переходом в обласний апарат ОУН, крім Коломийського, мені передали ще два округи. Та через безперестанні арешти й розстріли багатьох членів ОУН налагодити досить дійову сітку розвідників так і не вдалося. Тоді я познайомився з Робертом, який був керівником обласного, а відтак Крайового проводу ОУН.

Через деякий час я попросився на Коломийщину. У перші тижні 1944 року я проводив ширші курси топографів. Згодом у Вербіжі заснував інститут націоналістичної освіти (ІНО) з відділами українознавства, історіософії, геополітики й військової справи.

Облави змусили нас переховуватися. Група членів ОУН (майже 60 осіб) під керівництвом Іскри перейшла у ліси між Спасом та Кропивищами. Ми викопали собі невеликі землянки і перебули там кілька тижнів.

У той час, не без допомоги хімчинських комуністів, один за одним почали падати наші бункери. Іскра вирішив прориватися у Карпати коло Пістиня через мадярські позиції. Але вони були заміновані, тому довелося розпустити групу, а її членам індивідуально шукати змоги зберегти себе для дальших дій у майбутньому.

Двадцять першого червня ввечері ми з п'ятьма друзями подалися в напрямку Корнича. У Грушеві дізналися, що в Корничі немає ворожого ґарнізону, і пішли на ґору Корнів, щоб вранці ще раз перевірити рух у селі. Якраз тоді до Тростянки з Буковини прибула ворожа моточастина, що перебиралася під Львів. Її розвідники помітили нас на горі, оточили й заарештували мене, В. Василика з Вікна і В. Федуника з Корнича. Це сталося 22 червня 1944 року.

Мене відправили до військової контррозвідки «Смерш» («Смерть шпигунам»), а звідти перевезли під Чортків і посадили до одної камери з Липовим, обласним провідником ОУН на Тернопільщині. Після допитів-мордувань нас перевезли через Львів і Перемишль під Тарнів. Там військовий трибунал засудив мене на 10 років концтаборів.

Отак я опинився в таборі особливого режиму Степлаґ у Джезказґані (п/с 392/1) під номером СЄ-214. Коли до звільнення залишалося півроку, 25 грудня 1953 року, на Різдво, з ініціативи прибалтійців на роботу не вийшли й українці, а 7— 8 січня 1954-го те саме зробили українці за сприяння прибалтійців. Після цього ізолювали понад 20 в'язнів, у тому числі і мене, звинуативши в тому, що я один із керівників українських націоналістів і постійно аґітую проти виконання норм виробітку.

Нас перевезли до четвертого табірного відділення, у штрафну бригаду на каменоломні. Важка робота й морози довели мене до хвороби. Через невихід на роботу мене посадили на голодний пайок.

У ніч із 13 на 14 червня 1954 року я спакував свою фанерну валізу і в безсонні ледве дочекався ранку.

Нарешті закінчилися мої 10 років у концтаборі. Мене повезли на заслання до Караганди. На вокзалі познайомився з піднощиком, який, довідавшись, що я з Прикарпаття і не маю притулку, запросив до себе. Ця зустріч запам'яталася на все життя.

Двадцять другого червня 1954 року (це число 22 вже втретє було роковим у моєму житті) я познайомився з господаревою донькою Юстиною, і 1 липня ми одружилися. Василь і Юстина Станіщуки — господарі гостинного для мене дому — стали моїми батьками, Стефко — шваґром, а скромна дотепер Юстина — моєю дорогою Юстинкою, яка подарувала й виховала мені четверо дітей, переносила більше половини родинних тягарів, стала мені надійним запліччям, що уможливило наукові дослідження й заняття знеціненим тепер, але так потрібним нам краєзнавством. Велика подяка й доземний уклін їй за це!

Після закінчення історичного факультету Карагандинського педінституту 1966 року працював інженером у Цетральноказахстанській геологорозвідувальній партії, займався палеолітом Центрального Казахстану. В 1969 році закінчив кандидатську дисертацію. Проте захистити її не дозволили. Восени того ж року ми нарешті переїхали на Батьківщину і поселилися в Делятині.

Праці за спеціальністю не дали, почалися переслідування, погрози. Влаштувався на роботу в Делятинському лісокомбінаті. Створив при Любіжнянському лісництві краєзнавчий музей. Але й тут мене чекало розчарування. З цієї роботи змусили звільнитися. Працював лаборантом-фотографом при тому ж лісокомбінаті. Час від часу очолював експедиції АН України з археологічної розвідки, збирав краєзнавчий матеріал.

У 1978 році мене послали до Мордовії в установу № 385 МВД, тобто в табір політв'язнів для ознайомлення з умовами побуту й праці в'язнів. Там я зустрічав Л. Лук'яненка і М. Руденка, Д. Шумука і В. Мороза. Комуністичні правоохоронці розраховували, що я переконаю політв'язнів покаятися, тобто зрадити ідеали правозахисного руху. Та сподівання їхні виявилися марними...

1984 р.

ВІД УПОРЯДНИКА:

До автобіографії Михайла Клапчука «Молодість віддав боротьбі за волю» слід додати, що її автор на основі власних досліджень опублікував майже 100 наукових і науково-популярних статей, підготував 8 рукописних монографій, серед них і про наш край: «Історико-географічний статистичний довідник Делятинщини» (1981), «Огляд історії деревообробної промисловості та лісів на території Делятинського лісокомбінату» (1983), «Історія Корнича» (1983), «Сторінки історії Яремчанської курортної зони від найдавніших часів до 1930-х років» (1984), «Джерела до історії Делятинщини. 1400—1700 роки. Частина 1» (1984), «Церковні будинки на Делятинщині» (1984).

Зіновій КРАСІВСЬКИЙ

З ТЮРЕМНИХ СПОГАДІВ[1]

...Привезли мене, Квецка Дмитра і Дяка Михайла після івано-франківської розправи Верховного суду до Владімирської в'язниці десь у листопаді 1967 року. Бокси (пропуск у рукописі — *Ред.*), підкреслена суворість, дисципліна і повна ізоляція один від одного. Оце правило щодо нас трьох з Українського Національного Фронту зберігалося протягом усіх п'яти років терміну, який ми отримали...

В ті часи режим у Владімирському Централі був на висоті. Підйом о 6-й з обов'язковим стуканням ключем по залізній ручці дверей, грюкотом з кормушки, лайкою і погрозами. Тиша на прогу-

[1] Український Національний Фронт: дослідження, документи, матеріали. — Львів, 2000. — С. 459—461.

лянці чи деінде — руки назад, не оглядатися. За цілий день до 22.00, до відбою, не вільно було прилягти на нари. За всяке порушення позбавляли на місяць права закуповувати в ларьку продукти (на 2 крб. 50 коп.), саджали в карцер. При вході в камеру начальства треба було вставати, виструнчуватися, знявши шапку, а черговий мусив доповідати: гражданін начальнік, в камєрє столько-то чєловєк, дєжурний такой-то...

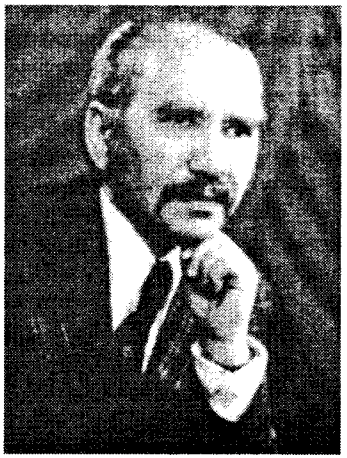

Зіновій Красівський

Якось в один із днів прогульщик приєднав мене до 95-ї камери, і цілу годину я провів з Михайлом Горинем. Про нього, про його брата Богдана і про інших, яких засудили в 1965 році, я знав багато, бо ж був на волі й після них протримався ще майже два роки. Доводилося і в журналі «Воля і Батьківщина» вміщувати про них статті. Їхня справа, справа легальна, вільнодумна, пов'язана з Львівським університетом, письменниками, художниками, з такими іменами, як Іван Дзюба, Іван Світличний, Алла Горська, Євген Сверстюк, Панас Заливаха, та й самі Горині в зеніті процесу, а Михайло — за «паровоза» групи. Це було щось, чим я надзвичайно тішився, чим гордився і чому якоюсь мірою заздрив. Про них навіть закордонне радіо говорило. На той час це було щось дуже нове, ефективне, і манило.

Ми, учасники УНФ, переконані в ефективності підпільної боротьби, для яких конспірація, засекречення і замовчування своїх дій вважалося першоосновою, зустрілися з новим явищем — явищем гласності. Нам здавалося, що їхні клуби творчої молоді, всілякі там концерти, декламації, поетичні збірочки самвидавом, навіть робота Івана Дзюби «Інтернаціоналізм чи русифікація», — явища просвітянські, вільнодумні, ліберально беззубі. Ми відразу вхопилися за картання, за полеміку. Дмитро Квецко розібрав «Інтернаціоналізм чи русифікацію» і засудив автора за «правовірні» ленінські позиції, спробував пояснити, що суть справи не стільки в ідеології, скільки в політичній постановці питання: в самостійності України. Я уклав збірку віршів «Месник», в якій не натяками, а ненавистю і кров'ю розлився по сторінках.

Зачіпало нас і те, що всі ці люди, без сумніву, патріоти недопечені, недоварені, з комсомольським або навіть партійним пушком, люди, що несли в собі й на собі наліт совєтської ідеології, що тільки в місцях ув'язнення нашвидкуруч стали дозрівати в національній свідомості і політичному вишколі, люди, що фактично не принесли з собою в ув'язнення серйозного багажу, зробили справу: поставили наше національне питання перед світом.

...Потім я розповів (Михайлові Гориню) про Український Національний Фронт, що видали шістнадцять чисел журналу «Воля і Батьківщина», що мали розгалужену мережу по Україні, окреслив зміст журналу, «Тактику УНФ», програмні документи, «Меморандум на XX-якийсь там з'їзд КПСС», численні акції...

Так, на цьому місці я можу без похваляння стверднти, що з усіх організацій, з усіх груп і поодиноких діячів ніхто не прийшов до ув'язнення з таким вантажем проробленої роботи. А на українському тлі ми відзначилися сформованою патріотичною платформою і конкретними завданнями: створення української самостійної держави. Ми не чіплялися за якісь ідеологічні постулати, не вбирали на себе якихось партійних шорів. Ми проголошували фронт і об'єднання в ньому всіх людей доброї волі, які дозріли до розуміння того факту, що дати людині свободу, права і вільний розвиток можливо тільки через створення своєї держави.

Ми подавали руки людям усяких забарвлень, різних ідеологій, ми вважали, що і з цегли, і з каменю, і з блоків, і з вапна, і з багатьох інших компонентів не тільки можна, а й необхідно будувати наш дім, в якому мали і мають бути великі вікна, багато простору і свіже повітря.

...Право кожного в'язня після половини терміну писати заяву і йти на табірний режим. Я такої заяви не писав. Казали — я перший додумався до того. Ні, першими були Катерина Зарицька, Галина Дидик і Одарка Гусяк. Я тільки пішов за ними.

Я знаю, як було трудно у в'язниці мені. Знаю, що й іншим було не легше, і скільки разів до кожного з нас підкрадався з тюремного мороку відчай. Скільки разів хотілося розбити мур головою, скільки разів хотілося вмерти. Або хоч не витримати, заявити чи що. Але за кожним разом в уяві нашій виринали образи отих ні з ким не зрівняних українських патріоток.

Мій наділ — журба. І перед Тобою[2], для якої пишу оці свої роздуми і на чиє плече в тяжкі хвилини спираюся, без зайвої скромности признаюся, що як у грудні 1945 року батько з мамою зняли зі стіни образ і поблагословили нас тоді чотирьох братів, своїх синів, на священну боротьбу за волю України, так до сьогоднішнього дня я не ступив кроку вбік. З того часу, як моїх старших сподвижників не стало коло мене, посіла мене журба. Що робити? До чого свої руки прикласти? Які методи застосувати? До яких сил і гасел вдатися? Це вже помітно було в карагандинський період. ще виразніше — в справі Українського Національного Фронту, далі в тюрмі, коли внаслідок обставин замінив вибитий з рук меч пером.

І сьогодні я у великій журбі. Як звести свої зусилля до позитивного результату? Як відрізнити першорядне від другорядного? І якщо вже поплатитися, то аби знов у мені не виявився початок і кінець?

Ще в період героїчного ентузіазму, коли в мені і сурмило, і гриміло, я ніс великі сподівання. В особистому плані, звичайно, я переміг, а в загальному?

А що тепер? Що принесу в сьогодення? І чи не з порожніми торбами прийду д'брамі необхідного?..

Я зосереджуюся на Славкові[3]. Я не апелюю до того, що Ти його знаєш. Я його знаю. Знаю від 1967 року з лави підсудних, де він, двадцятитрьохрічний, уже прийняв за патріотичні устремління термін. Я бачив його поведінку в Мордовських таборах, у Владимирському Централі, а останній рік не було тижня, аби не бачилися, не вели щирих розмов. Я знаю дуже близько його батька, маму. Я знаю його дружину, синочка, весь домашній і сімейний устрій. Я, як ніхто інший, можу запевнити, що за ним не те що наркотиків, думки ницої не було.

Зате в нього було інше. Віра в Бога, етика сповідуючого християнство, роздуми над долею рідного краю, біль за безправне становище людини в цій державі. А ще в нього була снага поета, талант лірика і громадянська мужність.

Він був членом Групи[4]. Він знав, що мирного співжиття з державою не знайти, але він ніколи не думав, що з ним розправляться так підступно і ницо.

Ці пігулки за підшивкою піджака, це зілля за етажеркою, порошок під шафою, про які ні він, ні дружина не мали і найменшого поняття, були підкинуті підступною і злочинною рукою. Тією самою рукою, яка потім ті речі «знайшла» і яка його забрала.

Я не сумніваюся в результаті експертизи, я не сумніваюся в рішенні суду, я сумніваюся в іншому — чи вийдуть тій Партії її злочини на хосен. Чи не обернеться їхнє безглуздя на їхнє безчестя...

Пора, однак, повернутися до Владімирської в'язниці. До Славка Лесіва. Цей хлопець заслуговує поваги у багатьох відношеннях, і його життя може засвідчити трудність дороги на підйом.

Усе, що було до УНФ, до тих його 23-х років, можна зібрати в одне речення: народився, вчився, а закінчивши фізкультурний технікум — учителював.

Невеликого зросту, весь у м'язах, з дуже кепським зором. Щось мінус 10. Я вперше побачив його на лаві підсудних в Івано-Франківську і не можу сказати, аби він звернув на мене якусь особливу увагу. Слідство він пройшов не гірше від інших «необстріляних», але число свідків (їх було 27) говорило про його активну рухливість і про те, що конспірація в нього кривала на обидві ноги.

Потім ми сиділи з ним та ще Миколою Качуром і Василем Кулининим на вирок, і аж за кілька років у Владімирі. За цей час він встиг побувати на промивці в ПКТ (приміщенні камерного типу) й розкрутитися на криту[5].

Розмовляємо з ним по міжкамерному телефону. Він у своїй камері, а я у своїй видаляємо воду з сифонів в унітазах, нахиляємося близенько над раковиною, нас разом з унітазом накривають бушлатом, і можна говорити. Не зовсім комфортно. досить принизливо, але мус — великий пан.

До речі, Огурцов ніколи не принижувався до такої потреби. А Квачевський з Гінзбургом отак у шахи грали.

---

[2] Спогади написані у формі листів до дружини Олени Антонів.

[3] Ідеться про Ярослава Лесіва.

[4] Української Гельсінської групи (УГГ).

[5] Тюрму.

Славко перелив мені через унітази всю приглядь і неприглядь зони. Течії, настрої, святкові урочистості, чефірну війну, характеризував окремих осіб. Він жив засмучено, воював пристрасно, гнівався роками, але в дружбі міг бути і був надійним та щирим.

Через усю в'язницю він проніс героїчну мрію національно-визвольної боротьби та морального відродження на греко-католицькому ґрунті. Багато з його планів не здійснилося, але й мохом не обріс. Як прийшла потреба — він поступив до УГГ і знову пішов за ґрати.

Він постійно писав вірші і в тюрмі, і на волі. До останніх днів. Сумовиті, ліричні, задушевні. Однак поет він не тільки у віршах, але й у житті. В останній час він особливо якось піднявся у своїй людській сутності. І, що казати, прикро й боляче лишати стареньких родичів, красуню-дружину, синочка. Хай це для віршів, а в правозахисний рух, в оце найостанніше національне самовираження, він пішов з розпогодженим обличчям.

Помагай Тобі Боже, дорогий побратиме...

Олено, пишу до Тебе в дні тривоги, і хай перо моє не знає ні страху, ні втоми. Я ж сьогодні дізнався від сторонніх людей, що те, що було сокритим навіть для найближчих, стало явним для загалу. Мене в ряді десяти інших оголосили членом Групи. Радісно, люба моя, ще й ще раз переступати через свій Рубікон і, може, треба би якусь торбину пририхтувати, або приєднатися до Твоїх щоденних молитов, а я думаю: який то ми благословенний у Господа народ. Я думаю про Славка, про Петра[6], про Січків, про Бердника, Бадзя, про всіх тих, хто тепер іде по Голгофі, я закриваю повіки і бачу море голів і їх жевріючі очі. Вони прислухаються до нашого співу, вони самі пройняті ним, їх манить дорога. Я невимовно вдячний (навіть не знаю, кому я маю бути вдячний) за те, що я народився сином такого народу. Такого нівеченого і такого випобожнілого, що так легко кладе голову і під Євангеліє, і на плаху. Повертаюся, а за мною стіна героїв, велетів духу. О, Господи, сподоби мене!..

Листопад 1979 року.

Петро ***МОСКАЛИК***

ЗА ЮДИНІ СРІБНЯКИ

Народився я 12 липня 1926 року. Батько — різноробочий, мати — домогосподарка. Сім'я багатодітна: чотири брати й дві сестри. Початкову школу (шість класів) закінчив під час окупації Західної України Польщею. Навчання давалося легко, тому батьки вирішили послати мене здобувати гімназіальну освіту. У 1939—1941 роках навчався в радянській школі, за німецької займанщини — в українській гімназії в Коломиї, а під час другої московсько-комуністичної окупації закінчив (1945) 10-й клас Снятинської школи. Хотів стати журналістом, але для цього треба було їхати аж до Києва чи то й до Харкова. На допомогу прийшов військовий лікар, грузин.

— Вступай, хлопче, на філфак університету в Чернівцях, — порадив він, — а після третього курсу переведешся на журналістику. За три роки щось зміниться, жити стане легше, і тоді ти вже сам зможеш дати собі раду.

Батьки погодилися. На початку жовтня, запізнившись на цілий місяць, я став студентом Чернівецького державного університету. Проте, ні перевестися на журналістику, ні закінчити цей навчальний заклад не довелося: «найгуманніша» радянська влада послала мене в десятирічну академію сибірських концтаборів. Але станеться це трохи згодом. А поки у жовтні повоєнного 1945 року нас разом із двоюрідним братом І. Столярським наказом ректора зарахували студентами Чернівецького державного університету. Завдяки доброзичливості тодішнього ректора Каніболоцького і не менш чудової людини проректора Савченка нам із братом дозволили складати вступні іспити і водночас відвідувати лекції. Там я зустрів колишніх однокласників з коломийської гімназії Семенюка, Хромея, Никифорука, Дутківську та інших.

Усе було тут незвичне. З перших днів занять на кафедрі фізвиховання досвідчені викладачі, майстри спорту Шедько та Виставків порадили мені записатися до легкоатлетичного гуртка. Я розподіляв час на навчання й інтенсивні тренування. Займав перші місця.

---

[6] Розумного.

Захищав честь університету на обласних змаганнях. Перший курс завершений вдало — стипендія буде!

Не знав я тоді справжньої суті лицемірної злочинної комуністичної системи, яка не могла змиритися з великим прагненням місцевої західноукраїнської молоді до знань. Як стало відомо згодом, «недремне око» так званої держбезпеки пильно стежило за кожним кроком студентів: хто як вчиться, з ким дружить, що робить після занять.

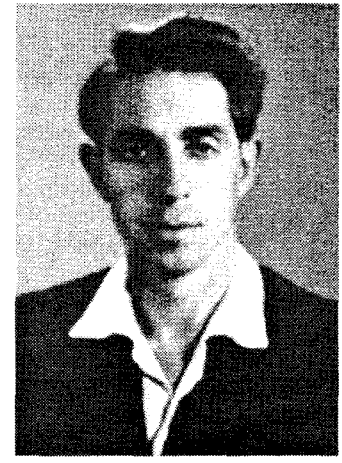

Петро Москалик

За групою з п'ятьох-шістьох студентів був закріплений досвідчений, вимуштрований сексот-провокатор. У їхньому числі були четверокурсник філфаку Станівський та провокатор з фізичного факультету, якого звали Павлом, прізвища не пам'ятаю. Цей запроданець уважався в університеті інвалідом другої групи, ліва рука була в нього «мертва».

Одного разу, ідучи на лекції, я повернув до свого однокурсника Андрія, який жив із цим перевертнем. У кімнаті біля вікна стежив за вулицею Павло. Зирив, як конвоюють арештантів, серед яких було багато людей похилого віку й жінок, оточених червонопогонниками з автоматами напоготові й кількома службовими собаками. «Інвалід» гарячково став вимагати, щоб я зв'язав його з підпільними групами УПА, аби звільнити нещасних буковинців. Я відповів:

— То не для мене. Батьки послали мене вчитись, і для мене це — найважливіше!

«Розлючений до безтями» моєю пасивністю, він вмить розправив «мертву» руку і став розмахувати нею на всі боки, примовляючи вдавано ворожо:

— Бачиш, бачиш?! Ти, певно, маєш мене за сексота, зрадника? Я ж — свій! Ось доказ: видав себе перед тобою... Та ти гляди мені, бо петля або куля тебе не мине!

А незабаром почалися «випадкові» арешти поодиноких студентів. Свої юдині срібняки сексоти відробляли дуже старанно.

На початку серпня 1947 року в числі кращих спортсменів ЧДУ мене послали на щорічний парад фізкультурників до Москви. Біля мене постійно вертівся «інвалід» Павло.

— Їдь, їдь, не будь дурний! Бачиш, тут з голоду мруть, і ніхто про це не знає. Там проживеш... Можливо, зустрінуться такі, як я, розповіж. Може, зрозумієш нарешті, що нам робити...

Поїхав... Побачив вражаючі контрасти: голодні жінки з немовлятами на руках випрошували скибку хліба біля дверей нашої їдальні й ситі дармоїди-спортсмени, учасники фізкультурного параду, які агітаційною показухою славили «союз нерушимий», «вождя і учітеля народов всего міра».

Після повернення з Москви від мене вимагали виступити по обласному радіо й розповісти, який я щасливий з того, що бачив... великого злодія, людиноненависника й душогуба Сталіна. Я відмовився. Цілий місяць не давала спокою спецчастина. Моя відмова зіграла неабияку роль у моєму подальшому житті.

І ось зловісна ніч з другого на третє січня 1948 року. Опівночі до нашої кімнати гуртожитку № 5 (тодішній проспект Леніна) вриваються озвірілі емгебисти з пістолетами в руках, а на дверях — червонопогонники з собакою-вовкодавом. Лютують, зганяють із ліжок сплячих хлопців (того вечора у нас ночували кілька студентів-заочників з Коломийщини, що приїхали на зимову сесію). Перевертають все на ліжках, у валізках і водночас, ніби нехотячи, б'ють зброєю по ребрах, по найболючіших місцях. Оргія несамовитих закінчилася для нас внутрішньою слідчою тюрмою.

Офіційно старшим слідчим групи студентів призначили майора Клімочкіна, однак нічні допити часто проводили навмисно підставні слідчі, надзвичайно жорстокі, бездушні, справжні кати, які ніколи не називали своїх прізвищ. За допомогою нечуваного насильства за період від січня до травня вони оформили судові справи на 14 студентів, членів ОУН у вищих навчальних закладах Чернівців.

12—15 травня 1948 року відбувся судовий фарс. Судив нас військовий трибунал у складі голови, похилого віку підсліпуватого, досить-таки глухого капітана, двох засідателів і секретаря-лейтенанта. Опишу лише два моменти перебігу суду, що засвідчують безпідставність наперед запрограмова-

ного процесу. Момент перший. Нав'язані нам адвокати задавали питання упереджено, підступно й очевидячки вели справу на засудження своїх підзахисних. Момент другий. Головуючий, який погано знав українську мову, чи й зовсім не розумів її, запитав одного студента-медика:

— Інтєрєсно, о чьом ві разговарівалі-рассуждалі, собіраясь с друзьямі-товаріщамі?

— Про майбутню професію, престижну спеціальність, що матимемо своє господарство, — відповів той.

— Понятно суду? Оні рассуждалі о государствє, о созданії своєго нє-за-ві-сі-мо-го государства. Віновность наліцо! — прокоментував цю відповідь голова суду.

Тоді піднімається секретар.

— Ізвініте, товаріщ капітан, — промовив він голосно, з посмішкою, — ви нєправільно понялі подсудімого, бо українскоє слово «господарство» в руском поніманії обозначаєт домашнєє хозяйство! Значіт, нє о государствє рєчь. Так как мнє вєсті запісь?

Суддя розлючено:

— Ви что, учіть мєня собіраєтєсь? Бросьте! Я очєнь хорошо понімаю, іменно о соз-да-нії нєзавісімого го-су-дар-ства! Так ізвольтє запісать!

Волею самодура та інших прислужників-запроданців багатьом із нашої групи відміряли по 25 років ув'язнення і 5 років «по рогам» (позбавлення волі). Бо ж треба було дармовою працею синів і дочок України, їхніми потом, кров'ю і кістками будувати царство «привида комунізму», освоювати «Сібірь нєісходімую».

Тепер нас чекав етап. У червні в пересильній тюрмі, що на колишній Радянській площі, зачитали прізвища, кому виходити «с вєщамі» на подвір'я. І тут я ще раз побачив на власні очі узаконене безкультур'я, нечувану дикість тих, що називали себе визволителями, що збиралися так само «визволяти» інші народи світу й нести тим народам свою «найвищу культуру». Молоді жінки, дівчата, а на відстані 8—15 кроків — хлопці, чоловіки стояли в «чому мати народила», а знавіснілі конвоїри зазирали у найнепристойніші місця людського тіла, заставляючи при тому засуджених ставати в найрізноманітніші пози.

Пересильний етап у Вільнюсі зустрів поповнення з України насторожено. Хтось пустив чутки про «страшних» націоналістів-бандерівців. Незважаючи на провокацію, люди швидко порозумілися між собою.

Під час майже місячного перебування на пересилці запам'ятався страшний випадок, цілковите озвіріння людини: 50-річний чоловік, провівши більшість часу ув'язнення в одиночних камерах, здичавів. Він вив, ричав звіром, кидався за людьми на ґрати. Тримали його в залізному вольєрі, одначе він таки скористався якось миттю, схопив через ґрати наглядача й відкусив йому носа.

У 1956 році я був звільнений і повернувся на Батьківщину. Однак про поновлення в університеті не могло бути й мови. Причина зрозуміла: звільняючи мене з таборів, емгебисти хотіли, щоб я погодився на співпрацю з ними, та я категорично відмовився. І вони сказали, що я їх ще запам'ятаю.

На хліб насущний заробляв кіномеханіком, відтак був завідувачем бібліотеки, лаборантом і секретарем-діловодом у восьмирічній школі. Від 1976 року, закінчивши курси, працював екскурсоводом Яремчанського екскурсбюро.

З огляду на те, що методи «кагебистського ордену» широко висвітлені в пресі, я обмежився лише кількома епізодами переважно зі студентського життя.

Дмитро ***ПАВЛИЧКО***

В УПА Й У ТЮРМІ

У квітні 1945 року разом із групою моїх ровесників зі Стопчатова я вступив до лав Української Повстанської Армії. Пишу «ровесників», хоч деякі з них були сімнадцятирічними, мені ж ішов шістнадцятий рік. Виховані стопчатівською селянською культурною громадою в патріотичному дусі, ми хотіли наслідувати старших, які вже перебували в УПА, а тому йшли в повстанці, ощасливлені тим, що нас, малих, беруть. Ми були фізично ще не сформовані, але духовно зрілими людьми, нами володіло нестримне юнацьке бажання взяти зброю і боротися за Україну.

Від своїх друзів я нічим не відрізнявся, хіба лише тим, що два роки вчився в Коломийській гімназії, був трохи більше за них начитаним та, можливо, емоційнішим. Мої товариші по зброї — це хлопці

з Підгори: Михайло Волошинюк, Юрій Долішняк, Дмитро Долішняк, Петро Заячук і ще один Петро Заячук, яких я завше вважав за мужніх, надійних, чудових людей.

Ми знали, що Космач — тодішню столицю самостійної України — вже зайняли «пайдьошники» (так тоді називали енкагебистів, червоноармійців і взагалі «совітів»), але вірили, що повстанська боротьба лише розгоряється. А ще вірили, що війна між Америкою і Радянським Союзом почнеться тієї ж хвилини, коли армії «союзників» зустрінуться на німецькій території. Тому саме в квітні 1945 року, коли війна між двома поневолювачами України добігала до кінця, УПА збільшувала свої лави.

Вирушили ми з присілка Красника в напрямку на присілок Корнівку, а далі — верхами гір у ліси над Прутом. Там з'єднались з сотнею Спартана. Тоді сотнею командував чотовий Залізняк — Микола Гоянюк, родом зі Спаса. Це був чорнобривий високий молодий красень, носив уніформу німецького офіцера. Його молодший брат Іван (псевдо — Сорокатий) сформував зі стопчатівських хлопців рій. Ми так і звалися: «рій Сорокатого». Сорокатий переписав і назвав нас. Я взяв собі псевдо Дорошенко. Рій Сорокатого мав цивільне вбрання. Озброєні ми були добре. В рою були кулемет «дегтяр» й автомати. Мені не вистачило модернішої зброї, тому носив вищу за себе російську гвинтівку і солідну військову торбину з набоями.

Дмитро Павличко

Сорокатий був веселий на вдачу. Любив співати, кепкувати з усього, розповідати смішні бувальщини, анекдоти. Його характер злагіднював наші взаємини і ми, юне поповнення сотні, разом з ним співали й сміялися, а при тому навчалися ходити в розвідку, стояти на стійці, володіти зброєю.

Очікуваного конфлікту між Америкою і Радянським Союзом не сталося. Повстанці мали про це достовірну інформацію, адже в сотні був радіоприймач і часто ми гуртом слухали радіопередачі.

У 1945 році на Галичину й Волинь, де діяла УПА, Москва кинула великі військові сили, щоб знищити повстанців. Карпатами протовклася «Чорна рубаха», а в травні — «Червона мітла» (так називали у нас ті частини), прочісуючи передгір'я та гірські терени, підколомийські ліси.

Знаючи про наближення «Червоної мітли», ми не заглиблювались у Карпати, не ховалися в ліси, а, навпаки, щоночі все ближче підходили до сіл, розташованих при залізниці Станіслав — Коломия. Зблизька ми стежили за рухом потягів, переповнених солдатами.

Одного дня в Лісному Хлібичині ми перебували в недобудованій хаті коло залізниці. Раптом поїзд, що проїздив поруч, зупинився, і червоноармійці кинулися в кущі, спорожнитись, а деякі рушили у наш бік. Хата стояла на підмурках, між землею й підвалинами була півметрова відстань. Ми стали біля вікон на дошки, щоб знадвору не зауважили наших ніг, і наготували зброю. Але солдати досередини не заглянули. Вони за азіатським кочовим звичаєм хотіли справити нужду якраз під хатою. Підійшли до самих підмурків, зробили своє і вернулися до вагонів. Ми могли там загинути, бо закидати нас гранатами для ешелону солдатів справа кількох секунд. Минулося, на щастя!

Однієї місячної ночі недалеко від села Саджавки зібрав Спартан усю сотню. Перед лавою стрільців проходив сотенний з четарями. Ми вперше побачили Спартана. Це був молодий кремезний чоловік середній на зріст. Він мав на собі шкіряну куртку й зелену мазепинку. Біля кожного рою сотенний зупинявся, віддавав накази, формував підрозділи сотні, що мали діяти надалі самостійно, адже малими загонами легше уникати зустрічей з ворожими набагато більшими силами і зберігати людей. Рій Сорокатого стояв наприкінці шеренги. Підійшли до нас, і сотенний запитав:

— Це що за дітвора?

Сорокатий кількома реченнями розповів, хто ми.

— Здати зброю! Марш додому!

Ми завмерли. А тоді — невдоволено загомоніли. Він підійшов ближче, глянув своїм трепетним єдиним оком кожному в обличчя і промовив: «Хлопці, починається новий етап боротьби. Ми старші залишаємося. Треба зберегти сили. Вам, таким ще молодим, треба йти до школи вчитися. Може, дехто проб'ється за кордон, щоб повідомити вільному світові про нашу боротьбу. Не забувайте нас. Ідіть!».

Ми склали зброю. Сорокатий попросив мене віддати йому синю блюзу. Я віддав йому маринарку. Відійшовши досить далеко від сотні, згадав, що там у кишені залишилася записка з моїм прізвищем, псевдом і папери з віршами. Та не вернувся. Вірив, що Сорокатий не забуде мене, прийде якоїсь ночі до Стопчатова і віддасть мені ті папірці. Я і мої товариші, стопчатівські хлопці з Підгори, повернулися додому.

Того ж року, у вересні, я пішов до восьмого класу Яблунівської середньої школи. Навчались у дві зміни. Восьмий клас як найстарший (дев'ятого й десятого ще не було) відвідував школу пополудні. Уроки затягувались до ночі. Повертаючись зі школи, я не раз зустрічався з вояками УПА Михайлом Орищуком і Романом Томином.

З учителів я найбільше поважав Анастасію Корсунівську, яка викладала історію і була завідом школи. Вона вела з учнями нашого класу розмови про «лісових хлопців». Було зрозуміло: в душі симпатизувала їм, але боялася відверто про це сказати. Згодом, 1948 року, коли ми з Корсунівською зустрілися в Києві, де Анастасія Львівна вчителювала, я дізнався, що вона донька чигиринського священика й трагедія Холодноярської республіки торкнулася її родини, що, зрештою, вона так само, як ми, галичани, тяжко переживала все, що діялось у нас по війні.

Мої стопчатівські друзі по УПА до школи не пішли. Зі мною в восьмому класі (а потім і в 9—10-му) вчились інші стопчатівські хлопці: Михайло Ясінський, Микола Чернявський, Микола Мочернюк і Василь Ковалишин. Василь, якого ми називали «Сонцем» через те, що мав усміхнене, добродушне обличчя, вже перед закінченням третього курсу Чернівецького університету пішов до УПА, де через рік геройськи загинув. Моїми однокласниками, крім стопчатівців, були: Василь Томащук, Лук'ян Вардзарук, Петро Сіреджук, Михайло Перцович, Степан Ґеник, Дмитро Негрич, Микола Томащук, Василь Пожоджук, дві Юлії — Верб'юк і Томащук та Ірина Ільченко. Це був невеликий (16 учнів) клас, але ним може пишатися Яблунівська школа.

Двадцять другого жовтня 1945 року, повернувшись зі школи, я побачив, що до нашої хати підходить городами навпростець загін солдатів. У кімнату зайшли енкагебисти на чолі з відомим у Яблунівському районі Ніколушкою. Це був Ніколай Картавцев, якого всі боялися, бо знали його жорстокий опричниківський норов, але прозивали цього бузувіра іронічно, натякаючи на те, що лютість його успадкована від самого російського царя, званого Ніколушкою.

— Ти Дмітрій Павлічко?

— Я.

— Пайдьош с намі!

Ніколушка штовхнув мене і скривився:

— Ти арестован! Бандеровскій викормиш!

Мене охопив страх. Я припускав, що, мабуть, Сорокатий потрапив до рук НКГБ, і в його блюзі знайшли мої папери. І ось я тепер маю поплатитися за перебування в УПА та за ті вірші. Думки снувалися навколо одного: як боронитися від звинувачень, пов'язаних з моїм перебуванням в УПА.

Привели мене до Яблунова, замкнули в пивниці під будинком, що стояв за будинком колишнього суду. Там була тюрма. В приміщенні суду розташовувався райком партії, а напроти в будинку, де раніше жив аптекар Семен Барабах, — райвідділ НКГБ. В тюрмі-пивниці було багато людей. Космацькі, березівські, лючинські селяни... Одних узяли з дому як нібито підпомагачів УПА, інших піймали в лісі при заготівлі дров, ще інших брали просто на дорозі. Вояків УПА не було. Але крізь вікно ми бачили у дворі трупи, привезені з сіл. Вони лежали в калюжах крові. В'язні пошепки розповідали, що декого привезли сюди після бою — то були тяжко поранені воїни УПА. Тут їх добили пострілами в голову. Моя свідомість горіла. Я був не просто в тюрмі, я був у камері, з якої було видно закатрупленних людей, мені причувалось, що дехто з них стогне, просить води.

Після першого допиту мені стало легше. Я зрозумів, що НКГБ нічого не знає про моє перебування в сотні. Ніколушка, мій слідчий і кат, допитувався про інше: чи був я в молодіжній організації, яка нібито існувала в Стопчатові й допомагала бандерівцям? Такої організації не було. Я це добре знав, а тому відкинув це звинувачення, як вигадку, несусвітенну дурницю. Тоді почалося катування. Оперуповноважений Картавцев, заступник начальника Яблунівського райвідділу НКГБ Сукоркін і сам начальник Діденко перегнули мене на спинці крісла животом догори й почали бити шомполом по голому тілу. Я втратив свідомість. Вони холодною водою приводили мене до тями і шмагали шомполом до крові. Я не признавався. Вони ж питали про те, чого в моєму житті не було. Мій розум працю-

вав гарячково. Я боявся, що їхні натяки про якусь молодіжну організацію є лише вступом до відкриття справжньої причини арешту, коли вони почнуть запитувати про Сорокатого. Тому я кинувся на таку наївну хитрість: протокол після першого допиту я підписав не Павличко, а Павлечко, думаючи викручуватися, коли прийде до розмови про моє перебування в УПА, мовляв, там був Павличко, а я ж — Павлечко.

Василь Баб'юк, хлопець з нашого села, якого заарештували раніше, ніж мене, на очній ставці зі мною почав розповідати, як ми збиралися на Крушнику (пасовище в Стопчатові), як машерували, співаючи бандерівські пісні, як допомагали нападати сотням УПА на Яблунів. Правда переплілася тут з брехнею: на пасовищі справді збиралися підлітки, але тільки для того, щоб пограти в м'яча. А чи ми співали бандерівських пісень? Співали, бо їх тоді всі співали. Підпомагань в нападах на Яблунів не було, бо навіщо воякам УПА брати підлітків на бій з яблунівським гарнізоном? Так я говорив, але мої доводи не брались до уваги.

Енкагебисти почали розмотувати, мов клубок, «зізнання» переляканого Василя Баб'юка, і на тортурах він таке плів, що навіть Ніколушка в те не вірив. А потрапив Баб'юк до тюрми випадково. Його сусід Дмитрук, який був у стрибках, втік із Яблунова додому і залишив гвинтівку в хаті Баб'юків, яку Василева сестра здала до сільради. Баб'юка почали допитувати про якусь організацію, яку енкагебисти самі вигадали. На очній ставці він доводив, що я командував чотою в молодіжній сотні УПА і мав псевдо Граб. Мене катували в його присутності.

— Василю, — кричав я, — Що ти робиш? Схаменися! Нащо говориш неправду. Скажи їм правду! Скажи!

Василь плакав. Мовчав, дивився на мене благаючими очима, ніби просив пробачити йому. Картавцев ударив мене пістолетом у чоло. Кров залила мені очі. Мене збили так, що я не зміг зайти до камери. Баб'юк допоміг мені зійти в ту пивницю. Ми сиділи там один коло одного. Я просив його відмовитися від своїх брехливих зізнань, але він мовчав.

Мене катували ще декілька разів. А били мене — найбільше старався Ніколушка — залізною штабою по шиї, затискали пальці дверима, та найбільше боліло, коли били по синцях на животі. Не витерпівши катувань і гадаючи, що вибираю менше зло (адже за якісь там марші на пасовищі та пісні не каратимуть так, як за належність до бойової сотні), розуміючи, що НКГБ не знає про моє перебування в сотні УПА, я почав признаватися в тій неправді, яку торочив Баб'юк. Це були ще більші муки. Мабуть, нема нічого страшнішого на світі, як наговорювання неправди на самого себе. Ми сиділи в одній камері, тобто ті заарештовані, на яких указав Баб'юк, а згодом — і я, були разом. Усе, що відбувалося зі мною, діялося на очах зацькованої, скатованої, переповненої тюремної камери.

Так, я почав разом з Баб'юком оповідати різні небилиці, свідчити на очних ставках з новими арештантами про те, чого не було. Вони поводились так само, як я на перших допитах: не признавалися. Катовані, вони кричали мені: «Кажи правду!» І я почав її казати. Я заявив Ніколушці, що всі мої зізнання в тому, що існувала якась юнацька організація, керована старшими людьми з бандерівського підпілля, — брехня. Я сказав, що мої свідчення про хлопців, яких заарештували після мене, нібито ми належали до тієї організації — суцільна вигадка. Це викликало скажену лють Ніколушки, Діденка й Сукоркіна. Не вимагаючи вже нових признань, вони били мене, щоб покарати за відступ од попередніх самозвинувачень і звинувачень, кинутих на моїх друзів.

Пивниця наша нагадувала бочку з оселедцями — і нас поділили: частину перевели до підвалу будинку, де розміщувалось НКГБ, але й того місця було замало. До тюрми потрапили й ті хлопці, що були зі мною в УПА. Ми поглядами давали зрозуміти один одному, що тепер найважливіше не виказати правди. І правди ми так і не сказали.

Енкагебисти прагнули через заарештовану дітвору докопатися до підпілля, дізнатися, хто з наших батьків, односельців співпрацює з ОУН та з УПА, але тут вони наткнулися на непробивну стіну. Все, що вони вибили з нас, була фальшива інформація про те, що стопчатівські, утоpопські, ковалівські хлопчаки збиралися вечорами, зустрічалися з вояками УПА. Кожен із нас називав свої дати таких зустрічей, та й усі ми по-різному брехали щодо конкретних осіб з підпілля, які нібито приходили на ці зустрічі.

У грудні 1945 року нас роз'єднали — мене перевели до коломийської тюрми. Тут перестали бити. То взагалі був якийсь незрозумілий хід слідчих. Можливо, мене перевели до коломийської в'язниці через те, що я вчився в Коломийській гімназії і мене знали коломийські люди. Справді, в камері

я зустрів професора Храпливого, який вчив мене латинської мови. Він був пригнічений, розчавлений тюрмою. Ми не були в камері самі, тому професор, пізнавши мене, почав нагадувати свої лекції, бідкатися над тим, що ми, його учні, не закінчили курсу латинської мови. Здогадуючись, що за нами стежать підіслані «в'язні», він уникав розмови про щось важливіше. Вислухавши розповідь про моє ув'язнення, Храпливий радив мені на майбутніх допитах говорити лише правду. Так я і зробив.

Згодом мене перевезли до станіславської в'язниці, що містилась у підвалах приміщення обласного відділу НКГБ. Я сидів у камері, яка, мабуть, була найбільша в тюрмі. Там цілий день світила електрична лампочка, бо заґратовані вікна були забиті дошками. Я потрапив у юрмище в'язнів, поділених на дві ворогуючі групи. З одного боку бандити, переважно росіяни, з другого — вояки УПА, українські інтелігенти, вчителі, священики. Архипов, старшина кримінальників, змусив мене детально розповісти, за що сиджу в тюрмі, хто мої родичі і чи посилатимуть мені передачі. Він сказав, що передачами доведеться ділитися з ним, і застеріг, аби в камері я не зв'язувався ні з ким, знав і слухав лише його. Зі сховку в стіні витяг ножик, без ручки, саме голе вістря, і погрозив мені. Той сховочок я запам'ятав.

Наших людей у камері було менше, вони співчутливо позирали на мене, але я зрозумів, що на захист вони не здатні. Нагорі мене чекали нові допити, а в камері — приниження і знущання від наволочі, яка встигла вже з Росії прибути до Станіслава і за грабунки та вбивства потрапити до тюрми.

Життя в підвальній камері, а було нас там від сорока до шістдесяти людей, вжахнуло мене. Спали всі покотом на долівці, а було так тісно, що коли один обертався, обертатися мусили інші. Біля дверей стояла параша, сідаючи на яку, бандити виговорювали різні безсоромності. Тут панували сморід, задушливе повітря і принизливі кпини.

Батько привіз мені передачу: хліб, горнятко масла, букату сиру. Я був голодний, бо жив на тюремному пайку, що складався з миски баланди та дуже маленької скибки глевкого хліба. В Яблунові передач не приймали. Тому батькова передача в Станіславі стала для мене радістю. Хліб, який спекла мама, пахнув рідними стопчатівськими травами, але його в мене одразу відібрали прислужники Архипова. Я кинув їм і масло, й сир. За цей непокірний жест дістав кілька стусанів.

Якогось дня до камери завели нового в'язня, закривавленого на допиті. По вишитій сорочці та одежі ми здогадалися — це наш. Він стогнав, а бандити глузували з нього:

— Ну што, довоєвался за Україну! Бандеровская вош!

Тої ж миті побитий підійшов до Архипова і вдарив його в обличчя. Той похитнувся і крикнув: «Полундра!» Бандити оточили Івася (так звався той вояк УПА), але він розметав їх. Тоді йому на підмогу прийшли всі в'язні-українці. Бійка була страшна. Моя участь полягала в тому, що я вихопив зі сховку в стіні голий ножик і непомітно кинув його в парашу. Бандит кинувся до сховку, але даремно. Хтось із наших взяв пошитого дротом горщика і вгатив ним з усієї сили Архипова по голові. Горщик розлетівся, а дріт увіп'явся у шкіру і стримів над головою бандитського ватажка. Кров хлинула йому на обличчя і той заверещав: «Спасайтє, я нє віжу!»

Вартові, почувши зойки, розтягли оскаженілу купу в'язнів і забрали пораненого Архипова. Відтоді в камері запанували тиша і солідарність між українцями. Ми вже нікого не боялися.

Сидів з нами священик (прізвища його не пам'ятаю) з Креховець. Він грав зі мною в шахи (ми робили їх із хліба) і вів філософські розмови. Бувало, в камері всі українці співали. Священик співав про сотенного Ясмина. А я вчив в'язнів співати улюблену пісню Сорокатого:

Чи то буря, чи то грім,
Чи гуде хмаролім,
Що земля за сто миль грає грізно?
То збирається в похід
Весь український нарід —
В ряд ставай, щоб не було запізно!
В ряд ставай, не барись,
А про те не журись,
Чи до пекла підеш, чи до неба.
Кидай неньку стару,
Кидай брата й сестру,
Бо настала велика потреба.

У Станіславському обласному відділі НКГБ мене допитував слідчий Соснін. Ідучи коридорами до нього, я дивувався, що є на світі чистота, є небо, є нормально вдягнені люди, взагалі було дивно, що десь є життя, відмінне від того страхіття, в якому перебував я. Соснін, молодий енкагебист, який, мабуть, недавно закінчив училище, випитував мене спочатку про моє життя вдома, про мою школу, а, дізнавшись, що я вчився в гімназії, наказав мені скласти проект любовного листа до якоїсь галичанки, в яку начебто він був закоханий. Написавши того листа, я гадав, що мені пощастило. Ось розповім йому правду про те, як катували мене Діденко, Сукоркін, Картавцев, і він зрозуміє, що мої признання (вони лежали в папці перед ним) — це вигадка, дурниця, брехня, добуті з мене катуванням. Де там! Як тільки я закінчив свою розповідь, слідчий ударив мене кулаком в обличчя і заверещав:

— Ти врьош!

Для мене всілякі ляпаси, удари руками були, ніби укуси комарів, порівняно з тим, що я пережив під шомполами. Ще як тільки я зайшов до кабінету Сосніна, то роздивився, чи нема якогось інструменту для биття. Нічого небезпечного для себе не зауважив. Та я помилився. В Сосніна був замаскований помічник. Він наступив ногою на паркетину — і та вискочила. Схопив на льоту дубову дощечку, і бив безпощадно мене нею куди попало, примовляючи одне і те ж:

— Ти врьош!

Таких допитів у Сосніна я перейшов декілька, але не відступив од свого. Слідчий здався. Можливо, на нього вплинуло те, що не тільки я, але й усі заарештовані зі мною в справі дивовижної юнацької організації повторювали одне і те ж: «Ми не винні, нас катували, от ми й наговорювали неправду на себе».

Ми сиділи поодинці по різних камерах. Звести до стрункої цілості всю ту брехню з варіантів про неіснуючу організацію, що їх вигадував кожний зі страху, енкагебисти ніяк не могли. Зрештою, звістка про викриту яблунівськими енкагебистами дитячу бандерівську сотню дійшла до Москви. Приїхала комісія. Мене допитував якийсь полковник. Я розповів коротко: нас катували, ми казали те, що хотіли від нас чути Діденко, Сукоркін і Картавцев. Уже згодом я довідався, що за кожного арештанта вони діставали премію 800 карбованців!

Нас звільнили. Був червень 1946 року. Після восьмимісячного тюремного життя, після катувань і брехливих зізнань, після мук і тяжкого сорому, що їх мені довелось пережити, я повернувся додому. Я лише тоді побачив, яка прекрасна наша земля, вперше відчув, що таке хоч і не повна, та все ж свобода.

У серпні того ж року я був свідком на суді в Станіславі — судили Діденка, Сукоркіна і Картавцева. Мені було приємно бачити їх обстрижених, у непідперезаних гімнастерках, з опущеними головами. Їм дали по 10 років позбавлення волі. Не знаю, чи відбули вони цю кару, чи випустили їх за якоюсь амністією. Нечувана подія — енкагебистів засудив радянський військовий трибунал за катування неповнолітніх в'язнів. Засудили, але мовчали про це радянські органи. На тому суді мені сказали: «Забудь, що тут було».

Я повернувся до Яблунівської школи, склав екстерном іспити за восьмий клас і перейшов до дев'ятого. Мої однокласники насторожено поставилися до мене. Пригадую, як вони притихли, коли я зайшов до класу. Маленька класна кімната, вісім парт, на дев'яту місця нема, щоб самому сидіти. Де сісти? Біля кого? І тут Лук'ян Вардзарук запропонував місце коло себе. Я сів і відчув, що він радий мати такого сусіда.

Почалося нове життя, в якому постійно оживали спомини з того часу, коли я ставав людиною. Найбільшу ганьбу у своєму житті я пережив тоді, коли змушений був на очних ставках казати неправду. Багато в моєму житті було епізодів повчальних і значних. Але в тюрмі за вісім місяців я навчився більше, як за цілі роки університетських студій. То була жорстока наука про падіння і підняття людського духу, про чисту правду, яка ніколи не є видимою і яку тяжко знайти людині у своїй власній душі. То була наука про пошану і ненависть до себе самого, про співчуття до людей слабких і про любов до людей сильних.

26.01.99.

Ярослав ПАЩАК

ПОВСТАННЯ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ У ВОРКУТІ[1]

У 1951 році серед політичних в'язнів Воркути, що каралися в таборах «Речлагу», стала поширюватися думка про страйк як єдино можливий спосіб боротьби з нелюдським режимом, свавіллям адміністрації та знущаннями над політв'язнями. Цю ідею страйку пропагували каторжники, які мали «чималий стаж» табірного життя.

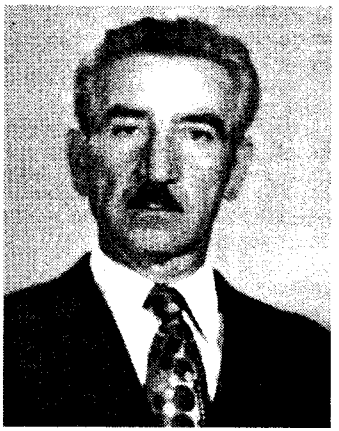

Ярослав Пащак

Табір шахти № 29 був одним із найбільших у системі «Речлагу». В ньому каралися близько чотирьох тисяч політичних, поміж яких 70 відсотків становили українці.

Серед українських в'язнів діяли чотири підпільні групи, керівники яких мали різні погляди на тактику боротьби. Одні схвалювали страйк, інші ставилися до нього скептично, треті рішуче виступали проти цієї акції, вважаючи, що це призведе до поголовного винищення людей.

У березні 1953 року помер Сталін. Прихильники страйку стали закликати до його проведення.

Сусідами з «Речлагу» були табори шахти № 7, трьох маленьких вугільних шахт Аяч-Яги, а також шахти № 30 і запланованої шахти № 28.

У липні застрайкували в'язні табору шахти № 7. Через два дні їх підтримав табір аяч-язьких шахт та в'язні, які працювали на ТЕЦ і у вапняному кар'єрі, припинили роботу шахти № 6 та № 40. Шахта № 29 ще працювала. Боячись і запобігаючи страйку, табірне начальство заповнило ізолятор в'язнями, яких уважало організаторами. Щоб не дати приводу для розправи над в'язнями, утримуваними в ізоляторі, вирішили розпочати страйк тоді, коли начальство табору само спровокує його своїми діями. Довго чекати не довелося. Вранці 26 липня на шахту привели з табору першу зміну. Робітники нічної зміни вишикувалися перед воротьми, де на них чекав конвой зі собаками, щоб супроводжувати до табору. В руках конвоїрів були довгі дошки, на яких ті записували кількість в'язнів. Рахуючи, вони завжди помилялися й перелічували вдруге, а то й утретє. Виморені тяжкою працею, в'язні змушені були чекали. Так було і того дня. Хтось вигукнув: «Коли ж ви, йолопи, навчитеся рахувати! Ведіть швидше до табору, хочемо їсти!». Конвоїр ударив його дошкою по голові. В'язні закричали: «Інші шахти страйкують, ми ж перевиконуємо план видобутку вугілля, а ви за це нас ще й бити будете!». Тоді й інші конвоїри стали бити дошками людей. Уся нічна зміна повернулася від воріт до зали будинку управління шахти, заявивши про те, що відмовляється йти до табору.

На шахту прибув оперуповноважений МДБ майор Туналкін у супроводі кількох офіцерів. В'язні вперше побачили всміхненого Туналкіна, який благальним голосом говорив: «Што ви, ребята, задумалі! Возвращайтєсь в лагерь, покушайтє, отдохнітє. Нікто вас больше біть нє будет». Та слухати його не стали, а вимагали зустрічі з начальником «Речлагу» генералом Дерев'янком. Згодом той прибув, але переговори були безуспішні. На шахті були дві зміни шахтарів: нічна — нагорі, перша — під землею. Ось-ось на шахту мали привести ще одну зміну. Страйкарі з нічної зміни вирішили дочекатися її, аби всі три зміни страйкували на шахті, а не в таборі. Однак шахтарі в таборі не знали, з якої причини нічна зміна не повернулася з шахти. Вони відмовились іти на роботу, розбили двері ізолятора, визволили арештантів і оголосили страйк.

Не дочекавшись другої зміни, перша й нічна погодились повернутися до табору. Страйковий комітет очолив уродженець міста Самбора поляк Будз. Секретарем став Йосип Ріпецький, медик, щойно випущений з ізолятора. До складу комітету ввійшли Гук — шкільний інспектор з Судової Вишні й Шумило — колишній чотовий УПА, переселенець із тої частини Рава-Руського повіту, що 1945 року відійшла до Польщі, одесит Виноградов і росіянин Агафонов.

Страйковий комітет перебрав під свою опіку всі табірні справи. До табору дозволялося заходити конвоєві тільки один раз на день, аби перевірити чисельність політв'язнів. Установили цілодобове

[1] Ярослав Пащак. Родимий край, село родиме. — К.: Веселка, 2001. — С. 128—133.
За цим виданням подано матеріал із незначним скороченням *(прим. упоряд.)*.

чергування, щоб не допустити порушень порядку. Серед в'язнів відчувалися велике душевне піднесення, радість. Усі братались, прощали один одному провини.

Згодом до табору прибув заступник міністра внутрішніх справ СРСР генерал Масленников. Він вислухав вимоги страйкарів: переглянути справи засуджених, повернути всіх, хто не є громадянином СРСР, на батьківщину, звільнити інвалідів і тяжкохворих, дозволити побачення з рідними й писання 12 листів на рік, ліквідувати ізолятор у таборі, відпустити на волю всіх, кого заочно засудило «особое совещание» до десяти років, зняти номери з одягу політв'язнів.

Масленников вимагав, щоб в'язні негайно припинили страйк, а пільги обіцяв ті, які затвердить Москва. Страйкарі відповіли йому, що як тільки Москва прийме їхні вимоги, усі дружно вийдуть на роботу. По від'їзді Масленникова до табору перестали завозити продукти. Це ще дужче згуртувало в'язнів, які вирішили триматися до кінця.

Довідавшись про події на шахті № 29, застрайкували в'язні на сусідній шахті № 30.

Тридцятого липня табір шахти № 29 оточило військо, на плац і бараки націлили кулемети. Начальник табору оголосив, що всі шахти Воркути припинили страйки, і звелів виходити на роботу. Йому не повірили, але, як з'ясувалося згодом, це була правда. Ніхто й гадки не допускав, аби страйкарі вийшли на роботу, не дочекавшись задоволення їхніх вимог. Табір шахти № 29 заблокували війська. Зв'язку з політв'язнями інших шахт не було.

Першого серпня видався теплий, сонячний день, яких мало буває у Воркуті. Вранці з гучномовців пролунав наказ виходити на роботу. Про пільги політв'язням не говорилося ні слова. Тисячі страйкарів вийшли з бараків, згуртувалися на площі, на дорозі, що вела до воріт. Ворота відчинились, але з табору ніхто не вийшов. Пролунав другий наказ: «Хто засуджений на десять років — виходьте!». Вийшло кілька осіб. В'язні стали підбадьорювати й інших: «Виходьте всі, хто засуджений на десять років, ми не будемо вважати вас зрадниками!». Вийшло ще душ двадцять, інші залишилися.

Пролунали постріли. В'язні падали, каратели стріляли в лежачих. Чулися стогони, крики поранених. В'язні відступили до крайніх бараків. На плацу залишилися поранені й убиті. Військо ввійшло до табору, стало виводити людей групами по 20 осіб у тундру й розвело їх так, щоб одна не бачила іншої. Кожну двадцятку охороняли автоматники, кулемет. Відтак групи в'язнів по черзі стали повертати з тайги й підводити до воріт табору. Тут за столом сидів майор Туналкін. Обабіч на землі сиділи «стукачі». Туналкін питав прізвище, показував в'язневі на ворота табору або на машини-«воронки», що вже стояли на дорозі. Якщо Туналкін не знав в'язня, кидав погляд на «стукачів», і ті давали знак, куди спрямувати людину: до тюрми чи табору. У «воронки» напихали в'язнів, як оселедців, не було змоги навіть поворухнутись. Усіх звозили до табору шахти № 8. Там уже були страйкарі шахт № 6, 7, 30, 40 та інших. Як активістів страйку їх відсилали до тюрем Владімира, Россоша, Богучара. Я опинився у владімирській в'язниці.

На шахті № 29 було вбито 56 осіб, поранено 283, з яких багато померло. Лікарі-політв'язні оперували день і ніч. Та лікарського персоналу не вистачало. Тож навіть лікар-психіатр із Луганської області взявся за незвичне для нього діло хірурга.

«Л-372» — таку нашивку я побачив на нозі вбитого. Цей номер носив Мирослав Фещук, колишній чотовий УПА, родом із Тернопільщини, засуджений на п'ятнадцять років каторги, мій сусід по нарах у бараку. На його скроні білів мозок.

Кулю в серце дістав священик Іван Чейпеш із селища Королеве на Закарпатті. Засуджений на 25 років за відмову перейти на православ'я, завзятий український патріот, завжди бадьорий, розраджував людей, як міг. Якось, коли нас вели на роботу, він побачив, що я дуже засмучений і промовив словами Маркіяна Шашкевича:

Відкинь той камінь, що ти серце тисне!
Дозволь — в той сумний тин
Най свободоньки сонечко заблисне:
Ти — не неволі син!

Я вдячно глянув йому в очі, звеселів.

Кулеметна черга перетнула шию Василеві Гуку з Судової Вишні, керівникові однієї з підпільних груп у таборі. Поруч стояв його друг Роман Куца. Його також убили. Полягли молоді наші хлопці: Ярослав Митроган, Володимир Катамай із Більшівців, Федір Дума, Ярослав Ганчак, Базарницький, Бачевський, Юрій Янович, Черевко, Мотуз, Маршалок, Дмитро Андрусишин, який повернувся з фронту й був засуджений як націоналіст. Убили литовців Чехавічюса, Кільбаускаса, естонця Классена, молоденького хлопця зі Східної Німеччини Кіршу. Поранений фін Ейно Прюкке через кілька місяців помер...

Вічна пам'ять полеглим!

Зіновій ПОПЕНЮК

ПОБАЧЕННЯ

Спогади про неволю... Обсіли вони мою душу, жалять її, безперестанно нагадуючи: «Не забудь!».

Не забуду! Пам'ятаю, доки житиму! І людям розповідаю. Хай знають, хай думають. Щоб не повторилися більше Соловки й Мордовія, Воркута й Колима, тюрми й етапи, смерть і знущання, голод і холод.

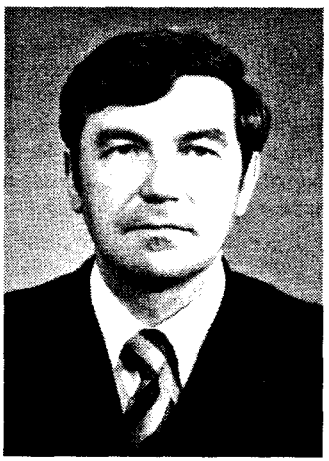

Зіновій Попенюк

Ось один із тюремних образків. Неділя... Похмурий листопадовий день... У камері густі сутінки, хоч до вечора ще далеко. Нас троє засуджених по одній справі в'язнів. Кожному на майже дитячі плечі звалено тяжку ношу — 25 років неволі. Як «особливо небезпечних злочинців», нас не виводять на прогулянку, двері камери з ланцюгами відчиняють лише на 40—50 см, щоб не кидались на наглядача. Жодних контактів із зовнішнім світом, з в'язнями сусідніх камер. Де п'ятеро наших товаришів? Що з ними? Що буде з нами? Як наші рідні? Чи вивезуть їх у Сибір? Як ми знайдемося? Навколо цих проблем кружляє наша розмова, то спалахуючи, то згасаючи.

За дверима шум. Відчиняється «кормушка» — отвір у дверях, куди подають їжу. Заглядає наглядач.

— Хто на «пе»?

Підхожу, називаю своє прізвище, ім'я, рік народження, статтю, термін.

— Виходь без речей, швидко!

Дзвонять ланцюги, двері відхиляються — і я вже в коридорі. Руки назад, іду за наглядачем. Зі мною ще кілька в'язнів. Бачу серед них двох моїх «союзників». Та говорити заборонено.

Куди нас ведуть? Різні гадки в голові. Нарешті ми у невеликій з опуклою стелею кімнаті. Що далі? Молотом гупає в грудях серце.

— Зараз ви матимете побачення з рідними, — десь далеко доходить до свідомості голос наглядача. — Тривалість — п'ять хвилин. Жодних розмов про слідство, суд, кримінальну справу, бо негайно виведу.

Заходимо до сусідньої кімнати. Посередині два ряди густих ґрат від підлоги до стелі, від стінки до стінки. Між ними прохід завширшки півтора метра. Стаємо вздовж ґрат. Я останній. Погляди всіх прикуті до дверей навпроти. Кого ми зараз побачимо?

І ось вони — рідненькі, з волі. Видно, попереджені про те, що побачення короткочасне, пізнавши своїх, починають відразу голосно говорити. Зчиняється гармидер. Наглядач проходжується між ґратами, прислухається до розмов.

— А до мене нема нікого! — якомога голосніше, щоб перекричати всіх, кажу йому. Наглядач виганяє тих, що з волі. Ми залишаємося.

І ось вони ще раз заходять. Попереду моя мама. Змарніла, згорблена, розгублена. Пильно придивляється до наших облич. Не впізнає мене. Нарешті, знайшла. Зупинилася. Між нами два ряди ґрат, наглядач.

— Синку, ти?

— Мамо! — Більше нічого не можу сказати. Щось тисне у горлі. Тільки б не розплакатися. Дивимося одне на одного. Мовчимо. Бачу сльози у маминих очах.

— Скільки тобі дали?

— Та небагато, — ледве промовляю.

— Двадцять п'ять?

Ствердно киваю головою.

— Чи година я тебе дочекатися?

Що їй відповісти? Хотів би розрадити, та не знаходжу слів. Мовчимо.

— Побачення закінчене, — гукає наглядач. — Виходьте!

Ще мить — і вони зникнуть у дверях. Не звертаючи уваги на наглядача, що намагається завернути її, мама хрестить мене рукою.

— Бувай здоровий, синку. Бережи себе, — каже вона тихо крізь сльози, і я чую кожне її слово, адже всі ми мовчимо.

— Мамо!!!

Я ще щось кричу навздогін, але її вже немає. Вивели. Виводять і нас.

— Де ти був? Що з тобою? — дивуються хлопці, коли впихаюсь у вузький отвір дверей. — Ти плачеш?

— Я бачив маму! — відповідаю і затуляю обличчя руками. Вони мокрі. Від сліз. Сліз горя й радості. Я ж бачив маму! Перед такою довгою дорогою. Може, востаннє?

Свят-вечір

Студений пронизливий вітер видуває рештки тепла з-під потертих бушлатів. Тріскучий мороз щипає за носа. Від довгого стояння мерзнуть у промоклих валянках ноги. Та в кожного з нас, в'язнів, сьогодні якийсь особливий настрій. Хочеться якнайшвидше дістатися до табору. Скинути з себе разом із верхнім одягом утому й трохи забутися. Погомоніти з друзями, згадати минуле, помріяти про майбутнє. Бо сьогодні незвичайний день. Сьогодні — Свят-вечір...

А колона, як на зло, не рухається з місця. Не сходиться рахунок у конвоїрів. Тому нас не знімають з об'єкта. Знов і знов перелічує нас начальник конвою, і п'ятірка за п'ятіркою все ближче підходить до воріт.

Нарешті рахунок зійшовся. Звучить щоденна вже так набридла «молитва»:

— Вніманіє, заключонниє! С етой мінути ви пєрєходітє в полноє подчінєніє конвоя. В путі слєдованія не растягіваться, не разговарівать, із ряда в ряд нє пєрєходіть. Малєйшая попитка к побєгу — конвой прімєняєт оружіє без прєдупрєждєнія. Слєдуй!

Рушаємо. По обидва боки колони конвоїри з автоматами в руках, собаки. Розмовляти заборонено, і кожен снує свої думки.

Мої думки там, удома. Скільки втіхи було завжди того дня! Святковий, накритий білим обрусом стіл, з дванадцятьма традиційними стравами. Дідух у кутку, коляда, кутя... Як там сьогодні вони, мої рідні? Мама з сестрою, певно, дочекавшись першої зірки, сіли до вечері. Згадують брата, мене, плачуть... Чи дістали мого листа з новою адресою? Тут, в Омську, я цілком недавно. Прибув етапом із Мордовії. Все нове, незнайоме. Якби не Михайло, з яким разом працюємо, почував би себе зовсім чужим.

Михайло — добродушний, милий бойко з Самбірщини. Набагато старший від мене і віком, і табірним досвідом. Від першого дня допомагає мені обжитися на новому місці. І це в нього дуже гарно виходить. Обіцяв, що сьогодні підемо колядувати до його краян до п'ятого бараку. І хоч правила табору забороняють ходити до іншого бараку, ми якось туди прошмигнемо. А як же інакше? Треба відвідати знайомих. Сьогодні ж бо такий день — Свят-вечір...

За традицією перед входом до табору — «шмон». Обшукують. Кожен в'язень мусить пройти через «обійми» наглядача. І ось ми за воротами. Біжимо. Не пропустити б своєї черги в їдальні. Та нарешті й цьому кінець. Традиційні «щі» і ложка вівсяної каші блискавично зникають у ротах. За нашими підрахунками, до «отбоя» ще хвилин 35—40, отож до п'ятого барака. Колядувати. Як на волі.

Михайлові земляки вже чекають нас. Між нарами з'являється імпровізований стіл. На ньому шматки хліба, алюмінієві горнятка з чаєм. Посередині — миска, а в ній — що б ви подумали? — кутя, справжня кутя!

— Жінка прислала пшениці в пакунку, а я попросив днювального зварити, — пояснює Іван — сутулий чоловік з добрими очима. — Пригощайтеся!

Молимося, як годиться, пробуємо куті, бажаємо один одному щастя і якнайшвидшої волі. Ще мить — і лине різдвяна коляда «Бог предвічний...».

Її почав Михайло. Підхоплюємо стиха. Підходять інші в'язні, допомагають.

Та коляда враз обривається. І кожен уже на своєму місці. А у проході між нарами стоїть Рудий — наглядач, гроза в'язнів.

— Святкуємо? Гарно! А, тут і гості. Ваші номери? Ага, Н-436 (це мій), П-279 (Михайлів). Ви порушили табірний режим — перебуваєте в чужому бараці. Ходімо!

Ідемо до комендатури.

— Ось що, в'язні. Помити тут, щоб все було гладесенько-рівнесенько. Вмить! — наказує Рудий.

— Слухаємо, громадянине начальнику! Невдовзі комендатура блищить ретельно вимитою підлогою. Рудий довго міряє нас своїми колючими очима:

— Ходімо за мною!

Заходимо до сусіднього з комендатурою приміщення. Довгий вузький коридор. По обидва боки — двері. Одні з них Рудий відчиняє.

— Тут переночуєш, щоб пам'ятав, як ходити в гості. Куфайку поки що залиши в коридорі.

Моя нова квартира — вузька кімната з бетонною підлогою. Вгорі маленьке віконце, одна шибка вибита. Страшно холодно. Щоб якось зігрітися, починаю швидко ходити, роблю рухи руками. Та це мало допомагає. Холод проймає до кісток, стає нестерпним... Десь здалеку ледь чути удари об рейку: «Отбой!». У бараці хлопці лягають спати, накрившись коцами, а валянки днювальний відніс до сушарки. А я тут замерзаю...

Клацає замок. У дверях Рудий.

— Виходь, забирай свою куфайку, цю дошку і марш назад до карцеру.

Знов я в камері. Кладу дошку на бетон і ходжу по ній. Ноги мерзнуть, куфайка теж небагато допомагає.

Два кроки вперед, два кроки назад. Без відпочинку, до знемоги. Ноги гудуть від утоми. Спочити б хоч трошки. Лягаю боком на дошку, але холод від бетону нестерпний.

Підводжуся. Знову ходжу. Туди-сюди, туди-сюди... Більше не можу. Зупиняюсь. Припершись до одвірка, відпочиваю. Хвилинку, другу, третю...

Стало трохи тепліше. Втома зникає. Що це? Я вже лежу на ліжку. Воно м'яке-м'яке, хрустить свіжонакрохмалена білизна. Хтось накриває мене теплою-теплою ковдрою. З головою. Скидаю з голови ковдру, щоб побачити, хто це. Боже! Це ж моя мама так дбайливо закутує мене. Її руки доторкаються до мене, і від цього дотику мені так тепло... Пориваюся щось сказати, та мама раптом кудись зникає. «Мамо!» — кричу і кидаюсь за нею. Прокидаюся від болю. Падаючи, я вдарився головою. Це і розбудило мене, а може, і врятувало від смерті.

Треба рухатися, бо замерзну. Я мушу витримати! Не замерзну! Не замерзну! Не замерзну! — в такт своїм крокам промовляю подумки. Тільки б не зупинитися. У голові гуде, чи то від болю, чи від утоми. Як примусити себе думати про щось інше? Ні, це неможливо.

Яка довга ніч! Як вічність! У бараку на нарах вона минає, як блискавка. А тут тягнеться без кінця. Як дочекатися ранку? Чи витримаю? Мушу, мушу, мушу, мушу — скандую. І знову ходжу, ходжу, ходжу...

І раптом, ніби звуки різдвяних дзвонів, до камери долинає удар у рейку: «Подйом!» Через деякий час двері відчиняються. Той же Рудий милостиво випускає мене.

— Не замерз? — щиро дивується він. — Ну йди, готуйся до роботи. Більше не ходитимеш у гості.

Біжу до свого барака. Мене доганяє Михайло. Він, як і я, ночував у карцері.

— Звідки ви, хлопці? — дивується дядько Петро, наш днювальний, повертаючись із валянками з сушарки. — Чого так дзиґоните?

— Колядували, — коротко відповідав Михайло. Я лише киваю головою.

Так скінчився наш Свят-вечір. Настав перший день Різдва. Мого третього Різдва в неволі.

Богдан РОКЕТСЬКИЙ

113-й ДЕНЬ

— Рокетський? — мов постріл у настороженій тиші.

— Я...

— Ми — с госбєзопасності! — тицьнули посвідчення межи очі. — Пройдьомте!

Виходжу в тісному оточенні невідомих. Майже бігцем проводять коридором, далі — сходами й у двір.

Застиглі погляди колеґ. Попереду, по боках і позаду — дужі хлопці, міцні руки. Всі кваплять ся, і мене кваплять.

У дворі заштовхують в автомашину. Перше авто викермовує на вулицю. Посередині, в другому, — я. Позаду — ще одне.

Ревуть сирени. Все, як у кіно, коли «доблесні» чекісти ловлять якогось міжнародного шпигуна чи терориста. Збоку, мабуть, цікаво. А мені маркітно.

Вулиця Чекістів. Головний вхід до найвищого в Івано-Франківську будинку, звідки Сибір видно. З важким металевим грюкотом зачиняються за мною масивні вхідні двері.

Перший поверх, другий, третій. І всюди — бігцем. Закрутився конвеєр. Як запустили 1917-го, то й дотепер. Люблять у цьому відомстві швидкість.

Заводять до кабінету. Сідаю у відведене крісло. Усі мовчать. Чекають головнішого. Нарешті він заходить. Костюм з голочки, пика наїджена.

— Начальник слідчого відділу, — коротко кидає мені. — Будемо говорити?

— Можна, — погоджуюся.

— Тоді швидко викладай усе: паролі, явки, прізвища, світи всю свою націоналістичну банду. Де література, рукописи, листівки? Де ховаєте зброю?

— Не розумію вас, — стискаю плечима. — Чи не переплутали мене з кимось?

— Зараз зрозумієш.

— Обшукайте його! — це вже не до мене.

Не чекаючи, поки ті підійдуть, викладаю все з кишень. Хустинка, зв'язка ключів, майже порожня пачка цигарок, сірники, зім'ятий карбованець, жменя мідяків. Знімаю годинника.

— Це все?

— Та ніби.

Перевіряю ще раз кишені.

— Ану! — кивок до чорнявого, худорлявого.

Але той нічого більше не знаходить.

— Сідай і розповідай. Усе-все. Маєш нагоду скинути собі кілька років.

— Хіба помолодшаю?

— Да что с ним церемоніться? — втручається той самий чорнявий. — Дайтє мнє єго...

— Подожді, капітан, — перериває його начальник і до мене: — То що, будемо говорити?

— Боюсь, що я вас розчарую, бо розповідати не маю про що.

Богдан Рокетський

— Як немає? А про свою банду... Ти з ким це, Рокетський, воювати задумав? З нами? З нашою радянською владою? Та від тебе мокрого місця не лишиться...

Мовчу. А мене з усіх боків словесно обробляють. Мовляв, який я паскуда. Радянська влада така до мене прихильна, знову дала мені змогу вчитись у вузі, працювати в газеті, а я того оцінити не хочу, займаюся не тим, чим треба, збираюся Радянський Союз розвалити й Україну в капіталізм затягти, самостійник нещасний. Націоналіст, що там казати. Підпільну організацію створив. Бандерівець тільки. Але чекісти не сплять...

«Не так чекісти не сплять, думаю, як усякі «шестьорки» й інші «добрі» люди. Але ж я чистий, мов новонароджене дитя. Бо передчував, до чого кочуся. Мав кілька рукописів удома, та власноруч їх спалив. У хаті, в Драгомирчанах, ні найменшого папірця, що міг би мене хоч якимсь чином скомпрометувати. Жоден обшук нічого не дасть».

— А може, — перериваю чекістський монолог, — вас неправильно проінформували? Може, таки справді з кимось сплутали?

— Ми ніколи не помиляємося!

— Нє, то нє, — знизую плечима. — Але в такому разі нам з вами нема про що говорити.

— Що ж, мовчи-мовчи. Ти в нас дограєшся.

Полковник, обмінявшись поглядами з іншими трьома кагебистами, виходить.

— Ну, сволочь, я би с тобой по-другому... — підходить ближче чорнявий, той, що капітан, — да начальнік запрєтіл...

Спливає година за годиною. Я мовчу. І кагебистам уже обридло говорити. Але мене ще не чіпають. Починаю куняти.

— Дрімаєш, гад! — важкий удар кулаком по столі.

Підхоплююся, мов обпечений.

— Ну-ну, не треба, — заспокоює свого співробітника полковник (я й не помітив, як він знову з'явився в кабінеті) і до мене:

— То як? Будемо говорити?

— Про що?

— А що на це скажете? — витягає з папки листа. — Впізнаєте? Самі писали. Як же зрозуміти ваші слова? — зачитує: — «Не виключено, що доведеться мені невдовзі помандрувати по ленінських місцях...». Як це зрозуміти? — підсовує листа мені під очі. — Чи то не ваш?

— Мій, — погоджуюся.

Коли прощався зі своїми однокурсниками Миколою й Віктором, обіцяв їм написати. І написав. До Віктора. Бо передчував недобре... Отже, листа перехопили.

— Але ж там нема нічого протизаконного. Звичайний лист до товариша.

— Товариша по чому?

— По інституту.

— Чи по організації?

— Яка там організація, — махаю рукою.

— А Віктор сам до нас прийшов. І листа приніс. Та й сам про все розповів.

— І про що ж він вам розповів? — питаю.

Розумію, що все це звичайні кагебистські штучки. Обмовити, підсунути, сфабрикувати. А може, клюне?

Полковник виходить і через декілька хвилин повертається:

— Мовчить?

— Його співробітники винувато хнюплять голови.

— Ну і х... с ним...

І до мене (усміхнено):

— Поки ми тут бавилися, виявляється, що за вами міліція вже по всій області розшук оголосила. Що ж ви такого витворили?

— Хіба ви допомогли, — бовкаю зопалу, — від вас усього можна сподіватися.

— Молчать, гад! — стискає кулаки полковник. — Проводіть і сдать под охрану! — це вже до своїх.

І знову бігцем коридорами, з поверха на поверх, у тісному оточенні м'язистих молодиків у цивільному. Вхідні двері — нарозтвір. Навпроти легковик. Через подвійний кагебистський коридор — зразу у задні дверцята. Збоку вже сидить один у міліцейській формі. За мною залазить ще один дужий чолов'яга в цивільному.

Полковникові вдячно тисне руку невисокий, чорнявий, худорлявий чоловічок, щось йому каже, але з машини не чути. Всідається спереду, коло водія.

— Ми за ним цілісінький день шукаємо, — обертається назад чоловічок, — а він, ...його мать, бач, куди заховався. Поїхали!

— Довбо! — не витримую. — Це ж який дурень в управлінні КГБ буде ховатися?

— Поговори у мене, поговори. За образу честі офіцера міліції ще будеш відповідати.

Так, буцімто вона в нього колись була.

Сонце вже давно перейшло за полудень, коли ми (плюс ще один легковик зі свідками — головою Старолисецької сільради, дільничним уповноваженим і іншими) заїжджаємо на подвір'я в Драгомирчанах, де я тимчасово проживаю.

Компанія урочисто підходить до дверей. Оглядають колодку на них, вікна.

— Замок на дверях цілий, вікна зачинені зсередини, — метушиться чоловічок, який, судячи з усього, грає тут першу скрипку.

— Який замок? — пробую його вгамувати. — Ця колодка лишень для вигляду, до неї навіть ключа нема, розтягую пальцями перед усіма колодку.

Заходимо до сіней.

— І на цих дверях замок цілий, — привертає увагу присутніх той же чоловічок. — Ніхто його не рухав.

— Та це ж стандартна колодка, — пояснюю, — її можна і цвяхом відімкнути.

— Але ж замкнено.

— І що з того?

— Ключі маєте?

— Маю, — витягаю з кишені.

— Відмикайте!

Відмикаю й запускаю всю компанію досередини. Мені пропонують сісти на табуретку посередині — між колискою та дитячим ліжечком.

«Командуючий парадом» витягає з папки папери й офіційним голосом звертається до всіх:

— Ось санкція на обшук, — показує мені папір. — Пропоную добровільно передати матеріали, документи, здати зброю.

— Шукайте, у мене нічого забороненого нема.

— Шукайте! — грізний наказ.

У шафі не знаходять нічого, за винятком новеньких трьох карбованців. Забираю їх — мо', знадобляться. І ось диван. Зверху нічого. Піднімають лежак. Усі зацікавлено спостерігають. Я теж. І...

— А ви казали! — чоловічок урочисто витягає кілька якихось шнурів, ще щось таке, що я вперше бачу. — А тут і бікфордів шнур, і електродетонатори, і...

— Не може бути! — майже кричу я.

— Ваше! Ваше! — вдоволено посміхається чоловічок. — По очах бачу, що все це багатство ваше. Але це, мабуть, ще тільки квіточки...

— Ну й майстри! — видихаю їм з обуренням. — Усе можете! — і кидаюся до чоловічка.

— Спокійно! — дужі руки стримують мене. — Сідайте і заспокойтеся.

Обшук триває. Пойняті дивляться на мене, як на неабиякого злочинця.

Чоловічок переходить до кухонної плити. Пхає руки в грубку, витягає їх, чорні від сажі. А далі — знову в кухню. І нарешті торжествуюче:

— Є! — на стіл летить щось загорнене в ганчірку, кутасте, важке, і ще дві ваговиті маленькі коробочки.

Настає урочисте дійство. Все розгортають. З'являється невеличкий пістолет, а з коробок сипляться патрони, малокаліберні. Принаймні, не до такого пістолета.

— А ви казали, що нічого не маєте, — киваючи головою, звертається до мене чоловічок. — І я вам навіть уже готовий був повірити.

На жаль, відповісти йому не можу, бо на той момент у відчаї втрачаю дар мови.

Помалу отямлююся. Оглядаю несподіваний набуток.

На цьому обшук закінчується. Очевидно, знайшли все, що мали знайти.

— Підпишіть протокол обшуку, — пропонує чоловічок.

Зафіксовують мою відмову й виходять із хати. Пломбують двері.

* * *

Проїжджаємо через Івано-Франківськ. Авто простує на Тисменицю. Пролітаємо автострадою, обабіч якої ще донедавна красувалися могутні липи, та перший секретар обкому звелів усе порізати. Здається, підготували асфальтівку під запасний аеродром. Шкода дерев.

Ми біля колишньої школи. Тепер тут райвідділ міліції. Мене ведуть на другий поверх, частина якого відгороджена ґратами — там місцеві чекісти. Але чомусь не зупиняємося. Отже, цей акт вистави ґратиме міліція.

Мене заводять до кабінету й передають моєму першому слідчому з капітанськими зірочками. Старший групи від захоплення аж захлинається, розповідаючи про обшук, зброю і боєприпаси. За його висловлюваннями, тягну не менше, як на агента ЦРУ. Дивно тільки, чому в такому разі мною займається міліція. Але на це запитання мені не відповідають.

...Перший допит. Формальні питання: хто я і що роблю. А найголовніше, де взяв зброю?

— Не моя, — відповідаю втомлено. — Підкинули. А хто це зробив, то вже ваша справа вияснити.

Мені настирливо пропонують узяти пістолет у руки, потримати і придивитися до всього іншого причандалля, що знайшли під час обшуку. Може, таки впізнаю.

— Нащо мені брати до рук чуже? — знизую плечима. — Ви ліпше проведіть дактилоскопічну експертизу, і відбитки пальців вкажуть на власника і зброї, і боєприпасів.

— Багато ти знаєш! — кричить на мене чорнявий і виходить.

...Сонце зайшло. У кабінеті сутеніє. Капітан вмикає світло й потужну настільну лампу. Наче про все поговорили, а він уперся й одне товче:

— Де взяв пістолет?

Уже вкотре лагідно повторюю, що зброя не моя, але до нього не доходить.

— Дозвольте, я сам допишу в протоколі допиту, — не витримую я.

— Ну, нарешті, — радісно усміхається капітан і підсовує мені протокол.

Беру ручку й акуратно дописую: «Про все, що вас цікавить, можна дізнатися в обласному управлінні КГБ».

Слідчий читає, і йому очі лізуть на лоба:

— Це що таке! Як ти смієш!

— Більше я не збираюся відповідати на жодне ваше запитання, — завершую дискусію.

Відчуваю, як усе глибше провалююся у баговисько. Але ще не все втрачено. Принаймні, поки що санкції на мій арешт «доблесні правоохоронці» не мають. В їхньому розпорядженні всього три доби. Що справа сфабрикована, видно й неозброєним оком. Невже прокурор «клюне» на таку «липу»? Але що можна нині ґарантувати, коли до влади прийшов Андропов? Тепер кожен, хто думає не так, як вказують з Москви, — у небезпеці. Скрізь заворушилися кагебисти. Для них людина ніщо, блощиця. Розтер і пішов далі. Ой, нелегко мені буде...

Допит триває. Питання одне-єдине, а відповіді нема. Капітан уже аж спітнів від марних зусиль, нервує — то сидить, то ходить. Годинникова стрілка повільно робить коло за колом.

Десь під 12-ту годину з'являється ще один відвідувач. Усі кличуть його замполітом. Відбувається ще одна «спасенна» бесіда. З таким же нульовим результатом.

А ще мені обіцяють зустріч з начальником районної міліції.

Начальник міліції грізно дивиться на мене з-за столу:

— Ну що, терорист?

— А вам слідчий нічого не розповідав?

— Хто повірить, що зброя, яку знайшли в твоїй хаті, не твоя?

— Тоді нам нема про що говорити...

— Це ми ще побачимо...

І знов обертається годинникова стрілка, аж доки замполіт і собі не висловлює бажання поговорити зі мною. Повертає за другу ночі.

— Я теж журналіст, — умовляє мене замполіт. — І вчився у Львівському університеті. Але так склалося, що пішов працювати в міліцію. Чого мовчиш? Признавайся, що зброя твоя, і підемо спати.

Але я спати не хочу. Хочу їсти. І пити. Звичайної води, холодної. Повний графин її стоїть коло замполіта, але пригощати мене тут ніхто не збирається. І годувати також...

— Будеш мовчати — передамо тебе в КГБ. А там тобі покажуть, де раки зимують, — продовжує замполіт.

Як тут не засмієшся, коли саме з КГБ мене передали в руки міліції. І знову мовчанка. Одноосібна. З мого боку.

Далеко після третьої години я «поступаю» до місцевої КПУ. Ні, не до компартії України, а в камеру попереднього ув'язнення. На відкидному лежаку твердо й холодно. Ще й окуляри забрали і годинник. Лежу, трясуся. Сон не береться. По якімсь часі відмикаються ґратовані двері, й черговий офіцер, що сидить на пульті, озираючись, кидає мені коца.

«Дивись, думаю, знайшлася таки добра душа. Пожаліла сараку».

Будять мене, як сонце вже геть підбилося. Віддають окуляри й годинник. І знову той самий слідчий, вчорашні запитання і та ж моя відповідь.

Через якусь годину-другу в кабінеті з'являються мої вчорашні знайомі. Капітан уважно перечитує протокол мого допиту. Довго розглядає, що я дописав.

— Будете відповідати за наклеп, — звертається до мене, — перед законом.

І знову карусель. Одне і те ж. Тиснуть морально. Наче я забув, як львівські кагебисти десять років тому вбивали мені в голову своїми кулаками, що чистосердечне визнання значно зменшує покарання...

* * *

Черговий акт кагебистсько-міліцейської вистави завершився. У Тисмениці мене вже нема чого тримати, тож знов повезуть, мабуть, до Івано-Франківська.

Цього разу везуть уже без шику. Звичайним «Москвичем». Кагебистів усього двоє. І капітан розмовляє по-іншому. Навіть кепкує з голови райвиконкому, до якого мене теж водили на розмову. Про зброю — ні слова. Тактику його розумію. Як людина змучена, другий день не їсть, не п'є, жодного слова доброго не чує від навколишніх, то, може, розклеїться та й скаже щось зайве. Не треба відразу багато.

* * *

Нова зустріч із начальником слідчого відділу обласного КГБ порівняно коротка й ділова.

— Сьогодні ми вас бити не будемо, — усміхаючись, заявляє полковник. — Раджу подумати над своїм становищем. Ваших поплічників уже заарештовано. І вони все розповіли. Що буде з вами, залежить від вас. Мовчати не варто.

— Але санкції на мій арешт ще немає.

— Нема, то буде. Від нас ви не сховаєтеся. Ми можемо все...

— Я в цьому вже переконався... — маю на увазі підкинуту мені зброю.

— Ну-ну, — хмурніє полковник. — Ви ще не знаєте, що на вас ще чекає попереду.

— А що чекає?

— Ну, за зброю — стаття 222, частина І — дістанете п'ять років, бо більше не йде. За антирадянську агітацію та пропаганду — стаття 62, частина II (вас уже раз притягали за нею до відповідальності) — дванадцять. Сукупно дістанете 12 років, оскільки більша стаття поглинає меншу. Та ще п'ять років заслання. То й маєте разом сімнадцять. Так що розраховуйте до 2000-го. Але стільки ви в зоні не витримаєте. Це я вам уже гарантую. Вас там або прикінчать, або самі дуба вріжете...

Перспективи, звичайно, не вельми втішні. Але до суду ще далеко. Не так усе робиться, як говориться.

— Бачу, ви сумніваєтеся, — вже лагідніше продовжує полковник. — Тут у нас недавно був один, що також сумнівався. У нього теж знайшли зброю. Правда, холодну. Поет нещасний. Понадряпував антирадянських віршів і гадав, що це так йому минеться. Не вийшло. Тепер «пан» Тарас уже не сумнівається. Дістав свій строк. І немаленький. І ви незабаром сумніватися перестанете.

Нічого не скажеш, переконливо. Але політв'язень — не кримінальний злочинець. Більше сімнадцятьох років не дадуть. У 2000-му мені буде 49. Та чи вони ще стільки протримаються? Впала ж Римська імперія, Британська. Впаде й Московська...

— Серед політв'язнів є багато розумних людей...

— Дуже не тіште себе, що про вас колись говорила «Свобода». Ми ще можемо передумати. І будете не політичним, а звичайним кримінальним злочинцем. Бо хто його ще знає, який пістолет у вас знайшли.

— Але ж ви добре знаєте, що зброя не моя.

— Як це не ваша, коли її знайшли у вашій власній квартирі під час обшуку? — сміється полковник. — Мабуть, невдало заховали?

— А може, вдало підкинули?

— Суд розбереться. Давайте поговоримо про цікавіше — вашу націоналістичну підпільну організацію. Як то вона називалася? «Молода Україна»? Чи не так?

— Уперше чую, — озиваюся вражено.

— Ну, то подумайте. Згадайте. Час у вас для цього буде, завершує розмову полковник і виходить з кабінету, віддавши стиха якийсь наказ одному з кагебистів біля дверей.

Заходить капітан.

— Ого, як біжать години, — дивиться на сонце, що вже на заході. — Пора завершувати наш робочий день. Пішли! — це до мене.

Біля управління, збоку, стоїть «чорний ворон». Коло нього чекають мої охоронці у міліцейській формі. Мене похапцем передають із рук у руки. Гуркотить двигун, і машина рушає з місця.

«Невже знов до Тисмениці? — дивуюся подумки. Не набридла їм учорашня ніч?

Але авто зупиняється, проїхавши заледве півсотні метрів. Мені допомагають вийти й заводять крізь вузькі двері у мурі. Далі — вузькими коридорами. На кожному повороті переді мною і за мною відмикаються й зачиняються замки. Нарешті заходимо в коридор, обабіч якого понумеровані залізні двері з вічками.

«Камери, — здогадуюся. — Невже то тюрма?».

Через кілька хвилин усе з'ясовується. Ні, це не в'язниця. Просто — ще одна КПУ. Але обласного масштабу.

Мене швидко одні здають, а інші приймають. Обшукали, роздягли, ще раз обшукали. Поставили навкарачки, навіть туди зазирнули — все гаразд. Віддали плавки. Одягнув і знов відчув себе людиною. Ще би окуляри повернули. Але «не положено».

— Куди його?

— Давай у камеру номер один.

Грюкають металеві двері, й мене запускають досередини.

* * *

Десь коло восьмої години ранку відчиняються двері:

— Рокетський, на допит!

З четвертого поверху — на перший. Іду, руки назад. Позаду охоронець. Кожен поворот вказує мені зв'язкою ключів по голові. Довелося його стиха попередити, що я також руки маю. Він зрозумів і до ключів уже не вдається.

Завели. Роздягли. Перевірили.

— Чекай! Зараз слідчий прийде, — замкнули за мною двері.

Чекати довелося хвилин сорок, поки зайшли двоє в цивільному. Один — уже знайомий капітан. Другий — невідомий.

Капітан, матюкаючись, накидається на мене, але невідомий стримує його:

— Невже не можна без матюків? Богдан — не дурний хлопець. Він усе зрозумів. Гадаю, що ми зможемо поговорити по-дружньому.

Розумію їхню гру. Перший удає з себе дуже злющого, другий — дуже доброго: або першого злякаюся, або перед другим розколюся.

Вдаю, що включаюсь у гру. В результаті капітан іде геть, обіцяючи, що завтра він — і тільки він! — буде займатися мною, а навпроти залишається пан Анатолій, як він дозволяє себе називати. Виявляється, що родом він із Вінницької області, якраз із міста Бершаді, де мені колись довелося працювати. Нарікає на свою долю, мовляв, мав бути інженером, а склалося так, що пішов у КГБ. Наречена покинула, ладен був накласти на себе руки. Перестав вірити не тільки комусь іншому, але навіть собі. А тут якраз «хлопці» нагодилися... Звичайно, що гоне «липу».

Пробую «розважити» свого співбесідника, хоча в душі сміх розбирає. Тож «підтримую» його морально, аж доки той не натякає, що йому дуже розходиться, аби я признався.

— Але ж у чому, пане Анатолію? — дивуюся. — Невже ви вірите, що я настільки дурний, аби дозволив собі зберігати зброю й боєприпаси в кухні, яку моя дружина будь-якої хвилини могла б розпалити. А якби на той момент у хаті були діти? Усе-таки, пане Анатолію, сексоти ваші занадто примітивні. Варто дивитися, кого набираєте.

— А при чому тут ми? Які сексоти? Ваша зброя — вам і відповідати, — полошиться слідчий, а в його голосі звучать звичні кагебистські нотки, наче він істота, якій підвладні всі ми, грішні.

— Пане Анатолію, — звертаюся розважливо, — ви ж бо розумна людина. Тож укладімо угоду: ви кажете, хто підкинув мені зброю, а я — все, аби вас не підвести. Звичайно, у розумних межах. Бо більше того, ніж я знаю, сказати не можу.

— Давайте не будемо. Ми про вас знаємо все. І тільки з доброти душевної я хочу вас виручити. Розповідайте про вашу нацбанду.

— А зброя?

— Вона ваша.

— Тоді, на жаль, розмови не вийде. Я вам теж хотів допомогти, але...

Запала довга мовчанка. Нарешті слідчий не витримує:

— О, а вже обід. Я зголоднів. А ви?

— Я не дуже, — відповідаю, ковтаючи слину.

Пан Анатолій витягає з дипломата свіжий білий батон, шмат ковбаси — десь більше як півкілограма, й дві пляшки мінеральної води.

— Може, перекусимо?

— Хіба я проти?

Слідчий нарізує апетитні кавалки ковбаси, крає батон.

— Але маленьке уточнення. Хто ж усе-таки керував «Молодою Україною»?

— Звідки я знаю? — тягнуся до ковбаси.

— Хвильку, — відсуває від мене запашну спокусу. — Спочатку — хто?

— Поняття не маю.

— А я то думав, — розчаровується пан Анатолій і тягне «наш» обід до себе, — що ми знайшли спільну мову.

Через двері слідчого кабінету чую, як брязкають ложки, — справді обід. Зеківський...

— Ковбаса, звісно, ваша. Але я, принаймні, маю право на зупу, — киваю на двері.

Слідчий згідливо схиляє голову й відчиняє. Там, очевидно, вже чекали, бо відразу заносять повну тарілку. Зупа гаряча, аж парує.

— А з ковбасою ліпше.

— Та я не проти.

— Але я не бачу співпраці.

— Якої?

— Прізвища, паролі, явки, — суворішає слідчий.

— Знаєте, пане Анатолію, — відсуваю тарілку. — Ліпше я буду голодний.

— Ти будеш не тільки голодний! — зривається голос у слідчого. — Ти мені ще руки цілуватимеш.

— Та пішов ти... — не витримую я.

— Охорона! — кидається до дверей кагебист. — Заберіть його! До кабінету вриваються м'язисті хлопці.

— Завтра ти будеш говорити з капітаном! Він тобі покаже, де раки зимують!

* * *

Минають дні. Тривають допити. Часом вони тягнуться від раннього ранку до пізнього вечора — лише слідчі змінюються. І постійно одне й те ж саме. А це особливо виснажливо. Я так до кінця й не можу збагнути, чого домагаються кагебисти. Чи то готують «розкриття» націорганізації, чи замітають сліди своєї невдалої спроби того «розкриття», «перекидаючи» всіх нас на міліцію? А поки що намагаються «розколоти» мене. Але то все марна справа. Хоч для мене не така вже й проста.

Цього разу на допиті чекала мене чимала компанія на чолі з полковником. Було ще кілька незнайомих у цивільному, але з військовою виправкою. Усі чимось стурбовані, навіть полковник чомусь нервує.

— Ну то як? — звернувся до нього один із тих, що в цивільному.

— Він нам підпише все, що треба...

— Звідки зброю взяли? — уже вкотре.

— Вам видніше.

— Тобто?..

— Питайтеся своїх сексотів.

— А ти казав... — докірливо дивиться на полковника худорлявий з сивиною.

— До ранку ще далеко, — виправдовується полковник.

— Так переговори з ним.

Вся компанія виходить. Я залишаюся наодинці з трьома головорізами.

Десь години через дві розмова продовжується. Все ніби гаразд, тільки права щелепа напухла, і мені трохи важко говорити.

— «12» плюс «5» — це немало. Ти ж і двох-трьох років у зоні не витримаєш, — констатує полковник. — Ще не раз пошкодуєш, що не скористався з нагоди хоч щось «скинути».

Мені залишається одне — мовчати.

І знову я наодинці з дужими хлопцями.

— Не можете обережніше? — цідить крізь зуби полковник, коли мене «появляють» перед його очі. — Йому ж завтра на суд іти.

Мені все це остогидло. Одне й теж саме. Уже 112-й день. Хіба я залізний?!

— Та нехай уже буде ваших «12» плюс «5». Усе одно 2000-го вийду. Переживу. І вас також...

Помалу приходжу до тями. Добре таки, що в слідчому кабінеті підлога дерев'яна, а не бетонна. Ніби крізь вату, долинають фрагменти розмови.

— Ти його бий — не бий...

— Може, суд перенесемо?

— А що це дасть?

— Переконаємо...

Розплющую очі. Це одразу помічають. Підводять. Укидають у крісло. Й одразу під носа підсовують папір, а в руку вкладають авторучку.

— Підписуй!

Пробую вчитатись у друковані рядки, що розпливаються перед очима. Майже нічого не сприймаю. Обличчя, що нахилилися наді мною, зливаються в якесь розцяцьковане коло.

Очунюю в кутку. За вікном уже темно. Із рота й вух помалу капає кров, а все тіло так пом'яте, що навіть розігнути руки чи ноги не можу — затерпли, мов колоди.

Десь далеко за північ мені знову підсовують папір, якого я так і не підписав.

— Побачимо, що ти завтра на суді заспіваєш, — лиховісно посміхається на прощання полковник.

— У камеру його! — це вже до моїх охоронців.

А завтра, чи то пак, уже сьогодні, мій тюремний стаж починає відлічувати 113-й день...

* * *

Досить простора судова зала. Передчуваю, що світить мені чималий строк. Не знаю, як воно буде, але визнавати своєї вини, проситися не збираюсь. І від адвоката відмовлюся — сам себе захищатиму. Так, принаймні, надійніше.

Крізь широке вікно пробивається сонячний промінь і лягає мені на обличчя. Ласкавий, мов руки коханої. І все забувається...

— Встати! Суд іде! — чужий голос вириває мене з солодкого забуття.

До зали входять суддя, засідателі та іже з ними.

Розпочинається судова комедія. На жаль, я в головній ролі. І не мені сміятися.

Петро САВЧУК

МОЇ МИТАРСТВА В РІДНІЙ СТОРОНІ

У серпні 1955 року, мене після десятирічного ув'язнення, звільнили з-під варти, однак залишили на спецпоселенні у Воркуті, а через рік відіслали до депортованої родини у Хабаровському краї. В липні 1957-го нас зі сестрою і братом звільнили.

Після повернення до рідної Дегови я попав у пастку указу Президії Верховної Ради УРСР від 15.11.1956 «Про заборону колишнім керівникам українського націоналістичного підпілля, які були засуджені й відбули покарання, повертатися в Західні області УРСР», і двадцять шостого листопада мене засудили на п'ять років заслання. Відбував його в селищі Абатському Тюменської області разом із Катериною Савчук, з якою там одружився.

У липні 1962 року ми, звільнені, назавжди покинули Абатський і повернулися до Івано-Франківська.

Був час так званої відлиги. Дружина пішла в паспортне відділення Івано-Франківської міліції, прихопивши й мій паспорт. Начальник паспортного стола Геращенко категорично відмовився мене прописувати, а коли вона намагалася таки добитися свого, він нарешті сказав, що потрібний дозвіл голови міста Бабенка. Катря звернулася до голови, а той і слухати не захотів. Моє становище ускладнилося. Виникла загроза повторного арешту. Я остаточно переконався, що паспортні столи, а відтак і відділи кадрів одержали таємну інструкцію не прописувати й не приймати на роботу колишніх активістів ОУН й УПА, які повернулися на Батьківщину. Так вимагали партійні владоможці.

Якось зайшов до нас у якійсь справі жінчин брат Михайло, який працював тоді в автобусному парку. Ми розповіли про наші біди, а він каже:

— У мене є товариш Іван Іванишин. Він добре знає начальника Лисецького паспортного стола, то він, мабуть, зміг би допомогти. Байдуже, що прописка буде в селі, а не в місті, головне, щоб був прописаний. Може, то щось коштуватиме, але то пусте.

По якімсь часі Михайло сказав прийти з документами до майора міліції Зайця в паспортному відділенні Лисця, який має все полагодити. І справді, Заєць сказав написати заяву на ім'я голови Драгомирчанської сільради, щоб той дав згоду на прописку. Голова, нічого не питаючи, відразу підписав заяву (напевно, Заєць уже йому телефонував). Невдовзі в моєму паспорті красувався напис: «Прописан в селе Креховцы Лисецкого района». Коштувала мене ця процедура 100 карбованців, які Заєць мав передати своєму начальникові та, звичайно, кілька випивок із Зайцем у ресторані.

Петро Савчук

Думав собі, що вже все буде гаразд: знайду роботу, бо маю багато спеціальностей, високий розряд і практику чималу. Отож насамперед пішов у відділ кадрів ремзаводу. Показав трудову книжку. Начальник переглянув усі записи й каже:

— Якраз такі спеціалісти нам потрібні, давайте паспорт.

Без паспорта влаштуватися на роботу було неможливо. Кадровик уже хотів мене оформляти, та коли відкрив паспорт, його обличчя враз покасніло. Я зрозумів, що тут щось не те, бо він послав мене до директора. Я вийшов у коридор і чую, як той дзвонить до директора, щоб мені відмовив.

Пішов шукати якої-небудь роботи на інших заводах і фабриках, та нічого з того не виходило. Ніби й потрібен я їм, але подзвонять кудись, і на тому закінчується вся формальна процедура. Я втратив уже всяку надію на роботу в Івано-Франківську, бо зрозумів, що кадрами, навіть простими робітниками, керує всесильне КГБ за допомогою своїх людей на посадах начальників відділів кадрів...

Уже радився з дружиною, чи не поїхати ще до Калуша чи Бурштина спробувати щастя, а як уже й там нічого не вийде, то податися десь у східні області. Але Боже Провидіння й тут не покинуло мене. Вранці по міському радіо передали, що в селі Угринові відкривається новозбудований шиноремонтний завод (ШРЗ) та що там потрібні робітники, в тому числі й слюсарі. Я, в безнадії, але за наполяганням дружини все-таки поїхав до Угринова. Зайшов до директора заводу. Він подивився документи, усміхнувся й каже мені:

— Та ти, хлопче, виходить, мій земляк.

Я ж питаю його:

— То ви з Абатського району?

Він сказав, що так. Розговорилися. Директор розпитував мене про тамтешнє життя, бо давно звідтіля. В мене зродилася іскорка надії.

— Іди до головного інженера Лісничука, — мовить нарешті директор, — якщо йому потрібний будеш — я не проти.

Лісничук розпитав мене дещо й сказав завтра приступати до роботи. Оформила мене на роботу бухгалтер Марія Дуранович. Начальника відділу кадрів ще не було, може, тому мені й удалося влаштуватись на роботу на цьому виробництві.

Від 14 серпня 1962 року я став працювати на цьому заводі слюсарем і пропрацював тут 30 років. Звідси провели мене 1992-го на пенсію.

До праці прийняли мене за досить низьким розрядом, до того ж — за погодинною тарифною ставкою. Через певний час я став вимагати від свого безпосереднього керівника — механіка Богдана Угери справедливої оплати. Однак той відповів, що я не маю належної освіти, хоч і працюю бездоганно. Я зрозумів, що мій керівник виконує чиюсь вказівку стосовно мене, бо до інших такої вимоги не ставить. Та все ж я вирішив здобути технічну освіту. Заочно 1968 року закінчив Бурштинську середню загальноосвітню школу. Замовчавши в автобіографії про перебування в радянських концентраційних таборах, склав іспит і вступив до автомобільно-транспортного технікуму за спеціаль-

ністю «Технічне обслуговування автомобілів». Успішно закінчив його 1971 року й дістав кваліфікацію техніка-механіка, після чого мені підвищили розряд і заробітну плату. Залишалося розв'язати ще питання житла.

Кілька місяців жили ми в Крихівцях, але мені важко було їздити на роботу, бо працювати доводилося і в другу зміну. Транспорту вночі не було, та й вдень з Угринова до міста треба було йти пішки. Довелося знайти квартиру в Угринові, але знову треба прописуватися. Правда, жінка голови сільради Марія пам'ятала мене ще зі школи. Її чоловік узяв мій паспорт і сам оформив прописку.

Господарям, в яких ми жили на квартирі, потрібно було все допомагати, та ще вимагали, щоб я ходив на роботу лише вдень. То нас не дуже влаштовувало, але мусили поки що терпіти. Дістати квартиру від заводу перспектив не було жодних. Таким, як я, квартир не давали.

Одного разу побачив оголошення, що в Івано-Франківську організовується житлово-будівельний кооператив. Наступного ж дня дружина пішла до міста попробувати щастя. Розшукала в міськвиконкомі урядовця, що організовував кооператив. Він порадив, як написати заяву, а також сказав внести третину вартості двокімнатної квартири. Сума була досить солідна — тисяча чотириста карбованців. Таких грошей ми, звичайно, не мали. Дещо спродали, а решту позичили й таким чином зробили перший внесок у ЖБК. Набралося тридцять дві заяви — і розпочали будівництво на вулиці, теперішній Довгій. Відтоді я частенько бував на будові. Тут познайомився з головою кооперативу Іваном Коцабою. Родом він з Коломийщини, мій ровесник. У майбутньому ми з ним подружились, він дуже допоміг закріпити за нами наше ж житло.

Голова кооперативу пообіцяв, що будинок буде готовий до заселення в середині 1964 року. Важко було нам дочекатися тої хвилини. Нарешті на зібранні членів кооперативу його голова вручив нам ключі від квартири. Трохи згодом одержали ми й ордер на право заселення.

Здали документи на прописку, сподіваючись, що у свою хату вже пропишуть без зайвих клопотів, але той же Геращенко відмовив. Що дружина не намагалася робити, все було марно. Мовляв, продавайте квартиру і виїздіть.

Хтось порадив поклопотатися в Києві, але й тут нічого не вийшло. З канцелярії Верховної Ради мене послали в республіканське паспортне бюро, а там, щоб мене спекатися, обіцяли подзвонити, але цього, напевно, не зробили. На тому закінчилися мої оббивання кабінетних порогів київських чиновників. У зажурі поїхав додому.

Звернувся до голови Угринівської сільської ради з проханням поновити прописку, щоб знов не заарештували. А в місті часто перевіряли мою квартиру, чи часом не живу непрописаний. Кілька разів удавалося їм застати мене в хаті, за що оштрафовували. Штрафи вираховували із зарплати на заводі. Одного разу викликали у виконком міської ради на комісію. Тут попередили, що за порушення паспортного режиму віддадуть під суд. А я їм кажу, що прописаний у селі, що лишень деколи приїжджаю до дружини в гості.

Відтоді вже рідко з'являвся вдома. На заводі знали, що мене не прописують у місті, бо не раз давали мені довідки та характеристики в паспортний відділ міліції. Зверталися представники від колективу заводу з просьбою, аби мене прописали, ходили просити й члени кооперативу, але все було марно. Я ж у свою чергу просив механіка посилати мене в другу зміну. Решту ночі досипав на кріслах або на тенісному столі. Робітники бачили, як я поневіряюся, допомагали як могли.

Минали місяці, роки, а я на заводі і днюю, і ночую, хіба що поїду інколи до дружини в гості. На третій рік моїх поневірянь колишній репресований Лука Будзенко запропонував ночувати якийсь час у нього вдома. Він жив в Угринові недалеко від заводу. Це «трохи» розтяглося майже на два роки. Мене не приписували до своєї хати й дружини. Органи влади навіть намагалися розірвати, з лише їм зрозумілих причин, наш шлюб.

Одного разу, майже через п'ять років, зустрів мене Заєць. Я розповів про свої митарства з квартирою та пропискою, а він мені:

— Не журися, незабаром працюватиму в паспортному відділенні Івано-Франківська й пропишу тебе.

Минуло небагато часу і справді переказує Заєць через жінчиного брата принести документи на прописку в місті у своїй хаті.

Отак, завдяки добрим людям, вдалося розрубати гордіїв вузол моїх поневірянь. Ми були дуже вдячні цій людині з Чернігівщини.

Ігор САЛІЙ

ТРИ ПОЖОВКЛІ КЛЕНОВІ ЛИСТКИ

Прощання з Україною

Догоряв сумний сорок дев'ятий рік. Виснажливі безсонні ночі дикого слідства залишилися позаду. Тісна, волога, брудна, з надокучливими блощицями камера чернівецької в'язниці КГБ також канула в минуле. Її змінила багатолюдна камера пересильної тюрми.

Із чергової групи студентів університету, медичного та учительського інститутів міста Чернівців, рокованої воєнним трибуналом на 25 років каторжної неволі за статтями 54-1а та 54-2, сюди потрапили Онуфрій Аронець та я.

Через кілька днів ми опинилися в пересильній тюрмі у Львові. Шістдесят першу камеру, до якої нас помістили, пам'ятатиму до кінця своїх днів. Що камера була переповнена людьми — це ознака всіх тодішніх радянських в'язниць. Спали на бетонній долівці й на нарах двох ярусів. Поверталися по команді. Була така задуха, що люди не висихали від поту.

Ігор Салій

Щоранку ми щиро молилися. Проводив молитву русявий, завжди усміхнений двадцятисемирічний чотовий УПА «Богун» з Сокальського району (за плином часу прізвище його стерлося в моїй пам'яті). Груди хлопця були посічені чекістськими кулями. Кожного разу чотовий довго відкашлював кров'ю, а відтак хрипким голосом командував:

— Друзі, до молитви шикуйся!

Проказавши «Отче наш», «Богородице», він продовжував:

Боже, вислухай благання.
Нищить недоля наш край,
В єдності сила народу,
Боже, нам єдності дай.

Двадцять четвертого грудня нас позаганяли до малих товарних вагонів-«телятників», обсотаних колючим дротом, із зовнішнім освітленням та кулеметними гніздами на майданчиках першого й останнього вагонів. Посеред кожного вагона стояла бочка-піч («буржуйка»), при стіні — «параша», обабіч — двоярусні нари. Через тісноту спали по черзі. На великих станціях нас перелічували ударами дерев'яних молотків з довгими ручками. Щоб познущатись із в'язнів, вдавали, що збивалися з ліку, і починали рахувати заново. І так декілька разів. Після такої лічби у нас не переставала боліти спина. Декого душив приступ кашлю.

Київ промчали без зупинки. Вже далеко за містом нас зупинили на невеличкій станції. Прогрівши хуханням віконце, хтось крикнув:

— Та це ж Крути!

Здалеку було чути в супроводі баяна спів молодого гурту, що наближався до станції. Побачивши дивний зовні поїзд, що перетяв їм дорогу, розгублені молоді люди зупинилися. І тут чотовий Богун, який був у нашому вагоні, промовив:

— Пишіть на клаптиках паперу, хто ми, за що боролись, хто і куди нас везуть. Рівно ж просіть цих молодих людей, нехай вклоняться цьому святому Крутянському полю, густо скропленому кров'ю українських юнаків-студентів, які тридцять років тому не пошкодували власного життя в боротьбі за волю України.

Писали на чому могли. Хто на обривку газети чи на тюремній квитанції про вилучені речі, а хто на вироку, якого не встиг використати на цигарки. До листівок прикріплювали галушки з пайкового хліба й кидали послання крізь щілини. Відважніші з юнаків кинулися підбирати наші записки. Конвоїри з грубою лайкою накинулися на них, і стали відбирати написане.

І тут Богун почав, а всі решта підхопили повстанську пісню, що птахом злетіла понад вагонами та й полинула над Крутянським полем:

Що нам Сибір, що білії ведмеді,
Що Казахстан, кати НКВД.
За все, за все готовимо відплату,
Бандера нас до слави поведе.

Пісню підхопили інші вагони. Люті чекісти з піною на губах та матюками бігали від вагона до вагона, погрожуючи «расстрелять бандєровскоє отродьє...». Та у відповідь їм линула в морозне надвечір'я пісня:

Все вище, і вище, і вище
Здвигнем синьо-жовтий прапор,
Могутнім ударом ми знищим
Комуну й московський терор.

Осатанілі чекісти вдиралися до вагонів, з нелюдською злобою били всіх, хто потрапляв їм під руки. Били, захлинаючись від люті та знемагаючи від безсилля. Малолітньому Богданкові Туньскому, якому не було ще й 16 років, розбили молотками голову. Ми оголосили голодування, яке тривало сім діб. Коли дісталися Інти, Богданка винесли на ношах. Хлопець марив у гарячці. Чи живий він? Я опинився у Воркуті.

Лікар Квіташвілі

Різдво 1950 року. Нескінченна ніч. Тільки полярне сяйво. «Купці» під конвоєм ведуть нас, промерзлих, голодних, із запалими очима та безнадією в них із пересилки у Воркуті на шахту № 6, що в четвертому районі. Ведуть на заміну померлих та засипаних в шахтах обвалами.

Навкруги, скільки можливо розглянути при мерехтливих лампочках на телеграфних стовпах, сніг. Під завивання сніговію, на 40-градусному морозі безмовно рухаються в одному напрямку задубілі постаті приречених. Здається, що кров замерзає в тілі, печуть пальці на руках та стопи. Ноги майже не слухаються. Ледь піднімаємо чулі-чуні, що ніби з олова зроблені. Чулі-чуні — щось середнє між черевиками і постолами, взувачка, виготовлена зі старої ґуми, переважно з відпрацьованих шин.

Обличчя нестерпно болить, а ніс і вуха вже втратили відчуття. Завірюха безжально б'є в обличчя мерзлими крупами, і тільки вівчарки своїм гарчанням та оскалом постійно нагадують, що «шаг влєво, шаг вправо считається побєгом, конвой стрєляєт без прє-ду-прєж-дє-нія!».

Конвоїри — у білих кожухах, валянках, у хутряних рукавицях, з блискучими автоматами в руках, а над кожним із них знімаються клубки пари.

Нас декілька в'язнів горить у туберкульозній гарячці. Із глибини грудей кожного постійно вирівається кашель. Я тягну за собою майже конаючого угорця Фаркоша, колишнього майора хортівської розвідки.

Нарешті — море світла й колючого дроту. Валування собак, команди конвоїрів переплітаються з грубою національною російською лайкою. З перекличкою переміщують перемерзлу, напівзастиглу людську масу з одного боку колючого дроту на другий, уже до зони. Побачивши на дахах бараків засипані снігом димарі, відчуваю тепло, та й дроти, вкриті інеєм, здаються привабливішими, бо на світлі нагадують різдвяну ялинку.

Після двотижневого карантину я опинився в бараці № 6, у тубстаціонарі. Мені, як і всім тут, призначили якісь порошки, відносно кращі харчі й чисті нари. Нарешті, через півроку, хоч трохи людська постіль. Ще коли я перебував у чернівецькій тюрмі КГБ, після чергового «промивання мозґів» у мене стався вибух крові. До арешту я лікував пневмоторакс. У в'язниці через нічні допити, побої, мокрий карцер та щоденні знущання хвороба прогресувала.

Лікарем був похилого віку грузин із помітним кавказьким акцентом, з добрим, лагідним характером, високою інтеліґентністю та сумним, страдницьким поглядом. Це доктор Квіташвілі. Завдяки йому не один, здавалося, невидужний, з часом ставав на ноги, а іноді й цілком одужував. До таких щасливців, напевно, належав і я.

Лікар прослуховував хворих не стетоскопом, а вухом. Якось, перебуваючи з ним наодинці, я запитав, чи не боїться він заразитися паличкою Коха, прослуховуючи хворих вухом? На те лікар неквапно відповів:

— Я подаю хворому надію, що він ще може одужати. За цих умов без надії такого чекає лише смерть. Чим же я більше можу йому допомогти?

По якімсь часі, коли я розповів йому про наші національно-визвольні змагання, про себе, лікар довірився й повідав мені страшну правду.

Колись зі своєю сім'єю він проживав у домі Сталіна, бо був особистим лікарем його дітей. Сталін вчинив убивство своєї дружини Алілуєвої, смерть якої Квіташвілі мусив констатувати. Це і було для лікаря жахливим вироком, за яким він на все життя, без суду й слідства, був запроторений на довічну каторгу, а всю його родину, за вказівкою вождя, знищили.

Так чинила зі своїми підданими партія Леніна—Сталіна — «розум, честь і совість нашої епохи», як те на кожному кроці декларували більшовики.

Уже згодом я довідався, що після смерті Сталіна доктора Квіташвілі викликали до спецчастини й звеліли йому забиратися з табору, куди хоче. Та лікар злякався тої звістки, й усе повторював: «Куди й до кого я піду?».

А коли його вивели за ворота, він ще довго озирався з острахом.

У табпункті шостої шахти мені поталанило. Там я познайомився з великим проповідником, місіонером Греко-Католицької Церкви з Жовкви, отцем Величковським. Він став моїм першим духівником. Так я поступово одужував фізично й духовно. Також познайомився з чудовими друзями, учасниками підпілля ОУН й УПА, зокрема з лікарями Даниловичем і Тарновецьким, стрільцями Гелементом із Полісся, Андрієвим та Дідусем зі Стрийського району, що на Львівщині, студентом Чернівецького університету Ігорем Кічаком, із веселої вдачі Влодком Яким'юком із Тюдова та багатьма іншими. Зі мною також ділив гірку долю неволі чернівецький студент філфаку Василь Попович. Та невдовзі за підготовку до групової втечі, яку «організував» замаскований під в'язня спеціальний агент-провокатор КГБ «Рєчлагу» Воркути Каїрець, я опинився в штрафному таборі.

Допоміг викрити цю жахливу провокацію колишній студент Станіславського пединституту Любомир Дорожинський. Ризикуючи власним життям, він врятував багатьох від розстрілу.

Дух, що тіло рве до бою...

За допомогою лікаря Перехрестова, колишнього майора медслужби прикордонних військ у Закарпатті, засудженого на 10 років, мене, хворого, відіслали з ТЕЦ-2 до лікарні в зону ШУ-2. За сприяння краян, колишніх вояків УПА І. Вінтоняка й М. Шкуратовського, я залишився тут надовго. Подружився з медбратом у лікарні Ігорем Мардаровичем та колишнім вояком УПА Весняним — Арсеном Кулиняком. Так склалася наша доля, що Арсен до кінця свого життя (після звільнення він поселився в Коломиї) був для мене як батько, як рідний брат і порадник.

У цьому великому таборі, який об'єднував три шахти (12-ту, 14-ту, 16-ту), що в районі Аяч-Яги, режим був посилений, як і в усіх рєчлагівських концтаборах. Загратовані вікна в бараках, двері зачиняла на замки охорона, листи можна було посилати рідним лише два рази на рік і тільки з дозволу «опера», відділ якого засилав у середовище в'язнів провокаторів і мав виключне право знущатися над знедоленими. Та багатьом нам допомагали німці-поселенці, які працювали підривниками в шахті.

Мені за прізвище й ім'я правив номер 1-И-24. Коли хтось помирав, то номер його виписували на дерев'яній бирці й прикріплювали до ноги небіжчика. Постійні щоденні перевірки зобов'язували нас повторювати свої номер та літеру.

І ось настав березень 1953 року, що навпіл перекроїв комуністичну систему й показав її страхітливе нутро. День смерті Сталіна був вражаючою подією. Здається, гучні «слава!», «ура!» чи просто молитва вдячності вирвалися тоді з замкнених бараків і понеслися безмежними просторами гігантської імперії.

Сімнадцять мільйонів невільників піднялися тоді на повний зріст у своєму, здавалося, божевільному, наперед приреченому протесті. У кожному таборі конспіративно діяла мережа ОУН, провідником заполярних частин якої був Михайло Сорока.

Першою ластівкою великого невільницького вибуху були чергові етапи політв'язнів у Воркуту. Управління таборів МГБ вважало, що постійне перемішування людей не дасть їм зблизитися. І хоч метод цей був перевірений, та все ж на ньому вони попеклися.

З етапами в'язнів надходили до нас вісті з найвіддаленіших окраїн, а по Воркуті перевозили ці таємні повідомлення машиністи паровозів, які здебільшого були чесними людьми й постійно підтримували з нами контакт.

Майже одночасно по всій Воркуті зупинилися шахти. Люди сиділи в спецодязі, але під землю ніхто не спускався. Нічого не пояснювали, тільки вимагали державної комісії з Москви. Майже по-

ловину в'язнів на ШУ-2 становили українці зі східних областей, росіяни, білоруси та інші національності. Всі вони воювали на фронті з німцями, але якийсь час були в оточенні, дехто з них — у полоні, а багато — в партизанських загонах. По закінченні війни більшість таких заарештовувала «Смерш», а ОС в Москві давало їм заочно по 10 років ув'язнення. Провід ОУН застерігав усіх не просити милості у ворога, допомагав страйкарям, закликав їх єднатися в цій важливій і складній боротьбі.

Почався страйк 3 липня 1953 року. А п'ятого числа начальник режиму Басалигін стріляв у в'язнів із кулемета з-поза меж зони. Як наслідок — трьох осіб убито, понад десятьох поранено. Серед важкопоранених був Миколка Лесик з-під Львова, 1934 року народження. Забрали хлопця, коли йому було 15 років, після того, як батьки прийняли смерть у криївці. Він був зрешетований кулями, але на зло ворогам вижив. Багато з нас написали додому, і невдовзі до селища надійшли пакунки з ліками, які таємно переправляли в зону.

Через кілька днів приїхала з Москви комісія на чолі з заступником міністра МВД генералом Масляниковим та начальником «Речлагу» генерал-душителем Дерев'янком. Обіцяли вони багато, аби тільки ми почали працювати. Дерев'янко спершу погрожував усіх загнати в тундру й там послати нас до пекла, навіть без бирок. Але страйкарі швидко остудили його запал.

На той час у нас був створений страйком. До нього входили по одному чоловікові від бараку. Я представляв 13-й барак, де переважали колишні оточенці. Страйк тривав два тижні. І аж після того, як пролилася кров на 29-й шахті, де загинули й були поранені кількасот осіб, робота відновилася.

Комісія поїхала, а місцеве керівництво змушене було пом'якшити режим. З бараків зняли замки. В'язням дозволили відпороти з одежі номерні знаки. Щомісяця стали виплачувати частину заробітку, відкрили внутрішні продуктові крамниці.

Та по якімсь часі знову стали перемішувати людей етапами. Ми вже звикли до цього, і приїзд до нас нового контингенту сприймався, як прибуття свіжої пошти. Відсутність замків на бараках дала нам змогу працювати над собою. Були створені перші гуртки вивчення історії України. До моєї групи попросився Миколка Лесик, який виявив неабиякі здібності.

Згодом до табору таємно занесли фотоапарат. Фотографували в таборі, а світлини виготовляли поза зоною.

1954 рік був для мене особливий. Чотирнадцятого липня я склав присягу й був принятий до Організації Українських Націоналістів. Цим завдячую А. Кулиняку, В. Котові та В. Спасові. Тепер, на схилі віку, з вдячністю згадую цих людей. Аж зараз можу сказати, як багато зробили вони для мене, для гартування мого духу.

У серпні того ж року відбувся повторний страйк. Його готували литовці. Усі ми, без винятку, солідаризувалися з ними. Тривав страйк три дні, начальство Воркутлагу пішло на значні поступки. З Москви надійшла телеграма, в якій говорилося, що той, хто відбув дві третини терміну, може бути відпущений за зону на вільне поселення.

МГБ, МВД уперше завагалися. Московська влада, мабуть, збагнула, що лише тортурами, голодом, знущаннями народу зломити неможливо.

***

Гортаючи московський журнал «Театр» за серпень 1988 року, я зустрів там прізвища моїх катів із Чернівецької слідчої тюрми — капітана Путінцева та начальника слідчого відділу підполковника Носова. З'ясувалося, що їх після завершення слідства над нашою групою підвищили на службі (дали по зірці на погонах) і послали до міста над Невою, де ці кати особливо відзначились у розкритті так званої «ленінградської справи».

Важка була наша юність. Молодих студентів Чернівецького університету Ярослава Кіцула, Онуфрія Аронця, Василя Поповича, Мирослава Нижника, автора цих рядків та студентку Чернівецького учительського інституту Марію Малюк забрали з аудиторій та змусили провести найкращі роки в комуністичних концтаборах. І хоч наше життя, мало помітне на тлі загальної боротьби за волю України, все ж ми горді, що разом із тисячами й тисячами українців розхитували підвалини жорстокої московської імперії.

Двадцять четвертого серпня 1991 року я був у морі патріотів України, під стінами Верховної Ради в Києві, які весь день безупинно скандували: «Україні волю!». Того дня під вечір у сесійній залі врочисто пролунали слова:

— Від сьогодні Україна проголошується вільною, незалежною державою!

Гучне, багатотисячне «Слава Україні!» піднялося у височінь і понеслося над золотоверхим Києвом, над усією Україною.

Дмитро СЕМЕНЮК

ПРОЩАННЯ З ЧЕРНІВЦЯМИ

Наближався до кінця 1947 рік. У житті студентів Чернівецького університету він майже нічим не відрізнявся від попереднього, але взагалі був багатий на події.

Найтрагічнішими серед цих подій були голод і масові вивезення в жовтні людей до Сибіру. Тоді зима наступала дуже рано — 19 жовтня випав сніг, вдарили морози. За таких умов більшовицька влада у відповідь на боротьбу Української Повстанської Армії проти окупантів, розпорядилася щоб вивезти всіх, запідозрених у зв'язках із підпіллям, і цим самим позбавити УПА підтримки місцевого населення, залякавши його репресіями.

Дмитро Семенюк

У культурному житті України той рік теж пам'ятний. Тоді вийшла постанова ЦК КП(б)У про поеми М. Рильського «Мандрівка в молодість» та «Чумаки» і роман Ю. Яновського «Жива вода». А ще до того була постанова ЦК КП(б)У про «Історію української літератури», видану 1946 року. Все це були ланки одного викуваного ланцюга, аби закути й поступово знищити все національно свідоме, українське й поставити всю українську літературу на службу комуністичної партії, на вихваляння «великого вождя».

В університеті з кожним роком ставало гірше щодо розвитку української мови, культури.

На традиційній зустрічі першого вересня 1946 року на запитання когось зі студентів, чому викладання ведеться російською мовою, ректор відповів, що «будемо старатися переводити викладання на українську мову». А вже через рік на такій самій зустрічі й на таке запитання той самий ректор відповів: «Ми готуємо спціалістів не тільки для України, а для всього Союзу, тому треба вивчати російську мову».

На українській філології, де спеціальні предмети викладались українською, суворо стежили за ідейним рівнем викладання.

На кафедрі української мови працював старший викладач Лев Марківський, який читав історію української мови. Двом студентам доручили ретельно записувати його лекції, що ті й робили, а свої записи передавали в партком. У лекціях Лев Марківський доводив, що українська мова почала формуватись у VIII—X століттях. За це його протягли кілька разів у газеті (університетській та обласній), а відтак провели спільне засідання кафедр української та російської мов і там заставили викладача прочитати лекцію про походження мови в новому ракурсі, тобто, що українська мова почала формуватися аж у XIV—XV ст. Завідувач кафедри російської мови Львов запитав Марківського, коли він відмовився від своїх попередніх поглядів. На що вчений з тонким гумором відповів:

— Ви знаєте, я точно не пам'ятаю, котрого дня це було й о котрій годині, але я вже відмовився.

Тоді виступив студент Олексій Романець і сказав, що недавно один із керівників республіки у виступі з нагоди приєднання Закарпатської України сказав, що Закарпаття було тисячу років відірване від України. Чим тоді можна пояснити той факт, що там збереглася українська мова, якщо вона почала формуватися тільки в XIV ст. Л. Марківському не залишалось нічого іншого, як відіслати хлопця за відповіддю до столичного промовця.

І тут на студента накинувся секретар парткому Пулинець:

— Ви гадаєте, що ми не розуміємо вашого запитання?!

Це було з боку Романця досить сміливою формою протесту проти утисків рідної мови.

Я веду до того, що не тільки ті, хто був репресований, боролися з тодішнім режимом. Були й такі, що підтримували зв'язок з підпіллям, але, на їхнє щастя, не попалися. А були такі, як Л. Марківський,

що своєю повсякденною працею доносили до студентів правду. До таких належали викладач української літератури Степан Дігтяр і викладач української мови Іван Колосник.

Закінчився п'ятий семестр, складені всі заліки, залишились іспити. Найголовнішим для третьокурсників був іспит з української літератури першої половини XIX ст. Майже цілий семестр ми вивчали творчість Шевченка. Другого січня 1948-го в нас була консультація. Виникали різні запитання. Між іншим, я запитав викладача Дігтяра, як розуміти поему «Великий льох», про яку він упродовж усього курсу ні разу не згадав. Степан Іванович сказав, що зробив своє трактування поеми, але кафедра ще його не затвердила, тому не може викласти його студентам. Та хто цікавиться, може зайти і він у приватній розмові пояснить. Я мав намір так і зробити, але не встиг.

Уночі прийшли і «запросили» мене до іншої установи, а там ролі помінялися — я вже не запитував, а мусив відповідати на запитання. Перші допити відбувались у тому приміщенні, де тепер історико-краєзнавчий музей. Там містилося обласне управління МГБ. Тієї ночі були заарештовані мої товариші Петро Москалик із третього українського, Онуфрій Перун із третього англійського, Зіна Бучинська (дружина Перуна) із третього німецького, Орися Запаринюк із третього французького і Станівський з п'ятого українського. Тоді Станівського ми ще вважали за свого товариша, але згодом з'ясувалася його справжня роль у нашій справі. Виявилося, що завдання створити підпільну групу він дістав від МГБ і весь час доповідав чекістам про нашу діяльність.

Різдвяні свята ми проводили вже в слідчій тюрмі МГБ (біля базару). Камера, в яку мене помістили, була невелика, завширшки не більше двох метрів, так що коли лягали спати «валетом» на підлозі, ногами досягали голови того, хто лежав навпроти. Лежати треба було на одному боці, а щоб повернутися на другий бік, треба було повертатися всім одночасно. Постелі не було ніякої, тож кожний стелив і вкривався тим, що мав при собі. В куті стояла «параша» і новак завжди лягав коло неї.

Крім «параші», в камері не було нічого. Вдень не можна було ні спати, ні ходити. Всі сиділи під стінами, а як хтось починав дрімати, наглядач криком і матюками будив його й погрожував карцером. У дверях було вічко, через яке наглядач час від часу зазирав до камери й спостерігав, що там робиться. Ще був у дверях отвір із дверцятами для подачі їжі. Годували тричі на день так, щоб не померти. На допити викликали переважно вночі. Наглядач відчиняв двері й називав тільки літеру, з якої починається прізвище, а вже в'язень мав повністю назвати своє прізвище, ім'я і по батькові. Це робилось для того, щоб у сусідній камері не чули, хто тут сидить.

Цілу зиму в камері було повно людей. Одних забирали, інших привозили. За той період я «вивчив географію» Кіцманського, Вашківського, Вижницького, Путильського, Садгірського і Сторожинецького районів, бо з цих місць були ув'язнені майже з кожного села.

Цікавий випадок розповів один чоловік з Путильського району (села і його прізвища не пам'ятаю), який після суду потрапив до моєї камери. Той чоловік, як виявилося, був шваґром Івана Матіоса з Ростоків, який під час слідства сидів зі мною. Матіос про себе нічого не розповідав, а цей розказав, як їх заарештували.

Ще 1944-го через Путильський район проходила група радянських партизанів. Вони змусили шваґра перевести їх далі, що той і зробив. На прощання командир групи якось загадково натякнув: «Ми ще послужимо разом Україні». Минув час, і 1947-го з'являється той командир у селі, знаходить шваґра, починає скаржитися на радянську владу, що його чимось скривдила, і каже, що хоче помагати тим, хто бореться проти влади, а тому просить шваґра зв'язати його з ними. Себе він назвав полковником.

Шваґер сповістив повстанцям (а зв'язок з підпіллям підтримував через Матіоса). Звідти відповіли, щоб привів полковника на зустріч. З ним поговорили й відпустили. А той сповістив в обласне управління МГБ, хто його зв'язав із підпіллям, де він залишився в одній з боївок.

Через якийсь час «полковника» викликали на зустріч. А допитував його сам Сталь — краєвий провідник ОУН Буковини. На допиті «полковник» признався, що він аґент МГБ.

Матіос служив і нашим, і вашим, тобто мав зв'язок з МГБ, але не через «полковника». Згодом його викликали до Чернівців і запитали, де «полковник». Матіос відразу докумекав, що-до чого, і сказав, що «полковник» ходить із боївкою, а зв'язок триматиме через нього (Матіоса). Так він водив чекістів за ніс майже півроку. Аж наприкінці 1947-го до МГБ потрапив хтось із тої боївки і сказав, що «полковника» давно вже немає. Тоді й заарештували Матіоса й шваґра.

Слідство в нашій справі тяглося три місяці. На початку квітня почали викликати до слідчого підписати «двохсотку». Так називалася стаття про закінчення слідства. А 13 травня розпочався суд, який тривав три дні. До тих, кого я вже згадав, долучилися ще Кузьма Хобзей із другого курсу фізико-математичного факультету, Михайло Войченко з другого російського, Катерина Григорійчук із першого українського, Василь Понур, Юрій Порайко і Мирослав Пантелюк із медичного інституту, Марія Дмитрук, Петро Осадчук і Вакалюк з учительського інституту. Звинувачували нас у зраді батьківщини, а за кримінальним кодексом це були статті 54-1а, 54-11. Але яку батьківщину мали на увазі наші звинувачі, можна судити хоча б за їхніми прізвищами. Слідчі Клімочкін, Путінцев, Воронов, Кисельов, суддя Кузнецов, прокурор Гойхман. Більшість із нас отримала двадцять п'ять років позбавлення волі та п'ять років пораження в правах.

Після суду нас перевезли до тюрми, що на Радянській площі. Режим був трохи полегшений. При передачах дозволяли брати посуд у камеру, з чого в'язні користалися, щоб передати записку. Заготовлену на тоненькому папері записку скручували в трубочку, закладали у вухо ринки, замащували хлібом і відразу ж віддавали наглядачеві. Таким чином записка діставалася на волю.

У серпні 1948-го нас зібрали й відвезли на вокзал.

Прощавайте, дорогі Чернівці! Тут минуло більше двох років одного з найкращих періодів життя.

Нас перевезли до львівської пересильної тюрми. А далі були вільнюська й ленінградська пересилки і нарешті кінцева (на вісім років!) зупинка — Інта, «Мінлаг», шахта № 13-14.

Ілля ***СТОЛЯРСЬКИЙ***

МУКИ ЗА КОЛЯДКУ

Я народився 20 січня 1928 року в місті Снятин теперішньої Івано-Франківської області в хліборобській сім'ї.

Нас було троє братів.

Старший закінчив гімназію, навчався в Станиславівській духовній семінарії. У 1939 році він мав висвятитися на священика, але московські окупанти перекреслили наші плани. Тільки завдяки Божому провидінню не вивезли нас на Сибір. Навесні 1941 року його забрали до війська. Довго не мали вістей про нього. Аж по війні повернулися додому хлопці, які служили разом з ним у Тулі, й розповіли, що однієї ночі брата забрали емгебисти, і більше ніхто його не бачив.

Ілля Столярський

Середульшого брата у сімнадцятирічному віці 1944-го мобілізували на фронт. Воював, був поранений і контужений, але додому повернувся живий аж 1952 року.

Я закінчив десятирічку й 1945-го вступив на географічний факультет Чернівецького університету. Ще в школі уникав вступу до комсомолу. Не вступив і в університеті. Проте громадської роботи не уникав. Співав у хорі, займався спортом. Неодноразово захищав честь університету на змаганнях. У політику не втручався, бо знав, що на кожному кроці діяли сексоти.

У 1946 році заарештували мого батька. Оскільки мати сама не могла дати собі ради з господаркою, я змушений був узяти академвідпустку. Батька тримали в тюрмі цілий рік, а коли його випустили, я повернувся до університету.

Я закінчував третій курс гідрологічного відділу. Залишилося скласти один іспит і їхати на практику. Але так не сталося. Тринадцятого травня 1949 року, вночі, десь близько третьої години, прийшли до гуртожитку два емгебисти, підняли коменданта, і він привів їх до нашої кімнати. Підняли нас усіх і відразу накинулись на мене:

— Где оружиє?

Я відповів, що жодної зброї не маю.

— Ми сейчас посмотрім, — і стали перевертати в кімнаті все моє і тих, хто жив зі мною: конспекти, підручники, одяг, різні речі. Нічого не знайшовши, повели мене до будинку МГБ, на вулицю О. Кобилянської.

Цілий день мордували. Цікавились, хто ще належав до ОУН, хто керівник нашої організації, де збиралися, яку роботу виконували. Звичайно, відповідь була одна:

— Нічого не знаю.

Сказали: «Здохнеш тут, мов пес, якщо не признаєшся».

Увечері повезли мене до в'язниці, що на вулиці Шевченка. Там посадили в карцер, де тільки цементна підлога й «параша». Через три дні перевели до загальної камери. Почалися допити. Бувало, що викликали по два-три рази за ніч, не давали спокою і вдень. Мене звинувачували в приналежності до ОУН. Минуло десять днів. Але моїм мучителям, видно, не вдалося знайти когось, хто би це підтвердив, тож пред'явили інші звинувачення: антирадянська пропаганда серед студентів, співи націоналістичних пісень.

Почались нові допити, але вже цілеспрямовано. Згадую, де я міг «засвітитися». Якось студенти університету й мединституту зі Снятина, зібралися на квартирі однокурсниці й колядували. Не знали, що поміж нас була студентка-сексот. Її свідчення й використали службисти, щоб мене засудити.

Передач, не приймали. Марно цілими днями простоювали мої батьки під тюрмою.

На одному з допитів Путінцев звелів проказати йому слова колядки «Нова радість стала». Я виконав його волю, а він мені у відповідь:

— Ти, сволочь! Ви пєлі іначє, — і почав мені читати:

Просим тебє, царю,
І твого ангела,
Щоб проживав в Україні
Провідник Бандера.

Ці слова я почув уперше, та саме за них мене мучили до 14 вересня. Того дня повезли мене на закрите засідання обласного суду. А там лише суддя, засідателі, адвокат і міліціонери, які охороняли підсудних. Судили мене та дівчину з мединституту, в якої ми колядували. Звинувачення стандартне: агітація проти Радянського Союзу. Свідком була студентка-сексот, якій згодом вліпили цілих 25 років. Мабуть, за вірну службу. Винним я себе не визнав. Та це не завадило слугам радянської феміди винести вирок: 10 років позбавлення волі, 3 роки ураження в правах і 3 роки заслання. Після цього я ще місяць просидів у тюрмі на Радянській площі.

Чотирнадцятого жовтня 1949 року повезли мене до Львова. Тут, на пересилці, пороздягали всіх догола, обшукали одяг і все, що ми мали, і лише після цього розподілили по камерах. Людей тут було так багато, що ніде було лягти, тож спали по черзі. Вранці давали в'язням по окрайцеві хліба й мисці баланди, ввечері — трохи каші.

Шостого листопада наймолодших «чорним вороном» перевезли на залізничну станцію. Там нас чекав цілий ешелон — 15 товарних вагонів.

Почалися нові поневіряння. У вагоні нас було чоловік сто. Не було тут ні опалення, ні навіть нужника, лише отвір у підлозі, щоб оправлятися. Голі нари з дощок.

Перевіряли нас щовечора. Інколи по п'ять-шість разів. Конвоїри зганяли всіх в один бік вагона і переганяли в другий, кожному діставалося дерев'яним молотком по чому попало. Їсти давали раз на день — окраєць хліба й трохи баланди, інколи — шматочок риби. Води не було, просили снігу, але і його не давали.

Повезли нас аж за полярне коло — в поселення Лабитнангі, над Обською губою. Там нас вивантажили, а надворі 40 градусів морозу. Майже цілий день протримали на колючому вітрі. Одяг наш, як для такої студені, був занадто благенький. Тож не дивно, шо багато з нас обморозилося.

На пересилці комендант виклав нам правила, завершивши словами: «Ви потрапили туди, де закон — тайга, а суддя — ведмідь».

Це ми розуміли й без нього. Нас завели в палатки з дерев'яними нарами й бочкою посередині, замість пічки. Але тепла її явно не вистачало, бо мороз і вітер дошкуляли немилосердно. Дуло з кожної шпарини. Спали на голих дошках, зігрітися не мали де, не кажучи вже про те, щоб помитися.

Пересилка аж кишіла всякими злодійськими угрупованнями: «ворами», «зеленими», «суками». Не було дня, щоб когось не вбили чи не зарізали. І всі вони знущалися з політичних в'язнів. Відбирали одяг, їжу, а декого й у карти програвали. Начальство не перечило. У тому земному пеклі пробув я до половини січня 1950 року.

Нарешті приїхали «купці» (так звали тих, що набирали робочу силу), і забрали нас на роботу. Ми розвантажували й навантажували вагони, баржі, пароплави. Працювали надзвичайно важко: носили рейки, шпали, цеглу, цемент. Шкіра на плечах облазила від тих вантажів. Працювали по 12 годин, часто на морозі до 50 градусів. І хоч не мали права виводити нас на роботу, якщо температура опускалася до мінус 40 градусів, але на це ніхто не зважав, бо вагони простоювали б, а начальство платити за це не хотіло. Ми ж терпіли, бо мусили виконувати норми, щоб «заробити» на пайок.

У Заполяр'ї пробув я до серпня 1951 року. Звідти повезли нас на Волго-Дон. Знову етапні знущання. Різка зміна клімату, важка праця, нестача води. Пили просто з Волги, внаслідок чого захворів я на черевний тиф. Довго лежав без пам'яті. Але й поміж найгірших людей трапляються добрі. Такою стала для мене лікар Марія Іванівна (прізвища не пам'ятаю), яка й допомогла мені вижити, за що я до сьогодні молю Бога за неї.

Коли ж будівництво Волго-Донського каналу закінчилось, усіх політичних зібрали в один табір посиленого режиму, щоб ті не зірвали святкування його відкриття. З цього табору у вересні 1952 року повезли нас будувати Куйбишевську ГЕС.

Увесь час я працював у таборах, де були заліки, залежно від виробленої кількості відсотків. Таким чином мені вдалося відбути свій термін ув'язнення за 5 років і 26 днів. Сьомого червня 1954 року видали мені документи, і я поїхав додому.

Але тут почались нові мої поневіряння. Спочатку не хотіли мене прописати. А коли це владналося (завжди є добрі люди), не таланило з роботою, навіть найгіршою. Працював у колгоспі та в різних установах за угодами.

Писав до Києва й Москви, домагаючись реабілітації. У жовтні 1956 року був на прийомі в Генерального прокурора УРСР. Той вислухав і звелів їхати додому, пообіцявши вирішити справу. Та через тиждень прийшла мені відповідь: «Вашу справу ми задовольнити не можемо».

Лишень навесні 1958 року Верховний Суд УРСР мене реабілітував. Через Міністерство вищої освіти я домігся поновлення в університеті й 15 квітня став студентом третього курсу географічного факультету. Але, як тоді велося, поновленим студентам не давали змоги скласти іспитів. Не став і я винятком. Першого іспиту з педагогіки я, звичайно, не склав. Викладач поставив мені незадовільну оцінку й не захотів більше зі мною розмовляти. Оскільки інші викладачі поставили мені «добре», я поїхав на практику в Одеську область в експедицію, що складала карту ґрунтів України.

Аж після зимової сесії, яку я успішно закінчив, мене викликали в спецчастину й повідомили, що можу йти складати іспит з педагогіки.

Після закінчення університету працював учителем географії й біології, вихователем у школі-інтернаті.

Нині — на пенсії.

Як дуже важко згадувати й описувати свої поневіряння в чужинецькому ярмі.

Кузьма ХОБЗЕЙ

ЗЛОЧИННІ МЕТОДИ ЗЛОЧИННОГО РЕЖИМУ

Уривок зі спогадів

Ішов другий повоєнний рік. Часи були важкі. Окупанти скаженіли. Великі сили військ, що їх кинули на боротьбу з ОУН—УПА, не давали очікуваних наслідків. Завдяки народній підтримці національно-визвольна боротьба тривала. І хоч сили були нерівні, підпільники не здавалися, хоча знали, що чекає кожного з них. Але воля України для них була понад усе.

У 1946 році, коли я був студентом Чернівецького університету, окружний провідник ОУН Коломийщини Борис доручив мені продовжити підпільну роботу серед студентства Чернівців, вести агітаційну роботу. При цьому порадив не забувати про конспірацію, залучати перевірених і надійних, відданих українській справі людей.

Третього січня 1948 року рознеслась сумна вістка: заарештовано студентів-філологів Михайла Станівського, Онуфрія Перуна з дружиною, Дмитра Семенюка, Орисю Запаринюк і Петра Москалика. Як з'ясувалося згодом, уже після суду, Станівський був провокатором, який працював за завдан-

ням органів безпеки. Петро Москалик входив до моєї сітки, а Семенюкові, з мого дозволу, він давав читати «Програмні постанови Третього надзвичайного з'їзду ОУН».

Звістка про арешти мене насторожила, але, наскільки я знав, у той час підпільної літератури у Москалика не було. З іншими заарештованими, крім Семенюка, я знайомий не був. Четвертого січня, склавши останній залік, я поїхав до батьків на Різдвяні свята. Та святкувати не довелося. Сьомого січня мене забрали з батьківської хати і завезли до Чернівецького обласного управління МГБ.

Кузьма Хобзей

Після короткої розмови з начальником облуправління полковником Шевченком до його кабінету привели Петра Москалика, постриженого, переляканого, дуже замученого й нещасного. На цій очній ставці, в Петра вибили зізнання, що він одержав від мене брошуру, якої не прочитав. Я не заперечив, і хлопця вивели з кабінету. Начальник управління кинув мені на стіл «Програмні постанови...». Я взяв брошуру, побачив свої помітки і зрозумів, що крити нічим. Кабінет «хитнувся» перед моїми очима. На якусь мить мене охопив страшний відчай від усвідомлення, що мої університети закінчилися. Але невдовзі я опанував себе і вирішив урятувати Москалика, беручи вину на себе. Зрозуміло, що видав він мене не з доброї волі, а тому, що не витримав тортур. Це я усвідомив, коли сам пройшов через страшні тортури й катування.

Мене, дев'ятнадцятирічного юнака, катували п'ять чекістів: підполковник Носков — начальник слідчого відділу Чернівецької тюрми МГБ, майор Клімочкін — старший слідчий, капітани Воронов і Кисельов, старший лейтенант Шилін — слідчі. Вони роздягали мене догола, кидали на підлогу. Кисельов ставав мені на ноги, Клімочкін стискав мені шию своїми ногами, а Воронов і Шилін, роздягнені до сорочок із закоченими рукавами, ставали зліва і справа, брали нагайки, скручені з трьох кабелів і періщили мене. Били від голови до ніг, а відтак від ніг до голови.

Коли від болю я непритомнів, Носков лив мені на голову воду, я опритомнював і чув одне й те ж саме запитання:

— Кому давал чітать літєратуру?

— Нікому! — відповідав я.

Тортури тривали до наступної втрати свідомості. Катували упродовж кількох годин щодня, доки Воронов і Шилін не «втомлювалися» від «роботи». Тоді Носков або Клімочкін викликали двох наглядачів, і ті тягли мене до камери. Так тривало два тижні. Мої спина й ноги були геть чорні, а емгебисти скаженіли, що не можуть мене зламати.

Годували в тюрмі препаскудно. Передач мені не давали через «погану поведінку на слідстві»: не каюся й не виказую своїх спільників. Я був до краю фізично виснажений. Після першого тижня хотілося померти від власного безсилля. Боявся, щоб знепритомнілий, я не сказав чогось зайвого, не видав друзів. Побитого, надломленого викликали на слідство удень, чого ніколи не було раніше (допитували, як правило, вночі). У кабінеті Клімочкіна сидів неприємний на вигляд високий чоловік, який назвався прокурором області Чубаровим і поцікавився моїми поглядами, на що я йому з ненавистю заявив:

— Мої погляди базуються на творах Тараса Шевченка і підпільній літературі. Ненавиджу всіх ворогів українського народу, які чинять сваволю і знущаються з мого народу та з мене. Сподіваюся на те, що комунізм буде знищений так само, як був знищений фашизм, бо ці дві системи однаково не мають права на існування.

Прокурор намагався теоретично переконати мене в перевагах комунізму, я ж на фактах доводив йому злочинність цієї системи. Він почав залякувати тим, що мене знищать фізично. Я зрозумів, що так і буде, мене заб'ють до смерті на слідстві. Але погрози мене вже не лякали. Я змирився з долею і був радий, що хоч перед смертю можу плюнути у вічі своїм катам. Від моїх слів Чубаров мінявся на обличчі й кивав головою, а коли я виклав свої думки до кінця, дико заверещав:

— Прімєніть всє срєдства і способи, чтоби заставіть етого молокососа сознаться!

Що означала його команда, я зрозумів трохи згодом, але на душі в мене полегшало. Відчув себе людиною, пропали слабкість, апатія. Захотілося жити й боротися. Хоч дуже добре усвідомлював, що чекає на мене вже цього вечора.

Згідно з тодішніми законами тортури під час слідства були заборонені. На сторожі закону мали стояти, як то є в цивілізованих країнах, прокурори й судді. А тут обласний прокурор сам наказав слідчому в моїй присутності застосувати до мене найжорстокіші тортури, засвідчуючи яскравий приклад злочинної комуністичної системи.

Катувати почали вже тієї ж доби, як завжди, пізньої ночі. Я сидів на прикованому до підлоги стільці в кабінеті Клімочкіна. В очі світила настільна лампа-прожектор і аж пекла своїм світлом. Коли я відмовився назвати прізвища моїх спільників, Клімочкін став бити мене по голові ніжкою від крісла, яку приніс йому Воронов. Я пробував рукою заслонити голову, але пальці боліли дужче, ніж голова. З них потекла кров. Я забрав руки, а Клімочкін завдавав усе нових ударів і час від часу іронічно запитував, чи не згадав я, кому давав читати заборонену літературу. Я мовчав. Вирішив, що то вже мій останній вечір. Мене били, а я просив Бога, щоб допоміг мені померти, не знепритомнівши, і не видавши друзів. Коли в Клімочкіна змокріла від поту сорочка, він, утомившись «від праці», відкинув ніжку крісла, й заповзявся бити мене руками по обличчю. Нарешті викликав наглядача й відіслав до камери. Голова моя розпухла, шапка не налазила. Здавалося, що то не голова, а мішок холодцю. Коли мене завели до камери, то Іван Стрілецький, політв'язень із Садгори, розплакався. Я не міг лягти на долівку, навіть нахилитися не міг. Шкіра потріскалася на голові, з неї цебеніла кров.

Коли наступного разу, опівночі, мене знову викликали на слідство, в кабінеті Клімочкіна був Носков. Він ввічливо почав розмовляти зі мною, майже благав, щоб я чесно признався. Тоді подарують мені життя, а ні — то смерть, бо прокурор наказав їм вибити з мене зізнання. Коли я намагався довести, що нікому не давав забороненої літератури, Клімочкін знову став бити мене по розпухлій голові. Реготав на весь кабінет, примовляючи, що зробить із мене верблюда. Цього разу він чомусь навіть не скинув свого кітеля, тільки розстібнув два верхні ґудзики. Не знаю чому, але я звернув увагу на ті ґудзики, і мені здалося, що вони нерівно пришиті. Клімочкін бив, а Носков спостерігав за мною та все запитував, чи я не «образумілся». Я вміймав себе на думці, що, мабуть, божеволію: «Як можна думати про якісь ґудзики в такій ситуації?». Напружив пам'ять і почав згадувати вивчені колись формули з вищої математики. Згадав чимало з них і навіть їх доведення. Заспокоївся. А Клімочкін не вгавав...

Коли припинив, я почув, як у сусідньому кабінеті знущалися з жінки, чи дівчини. Її крик краяв моє серце. Носков помітив мій психічний стан. Вийшов із кабінету й хутко повернувся. Після того плач і крик за стіною ще дужче посилилися.

Форми чи способи знущання постійно мінялися. Не буду описувати всіх, згадаю лише останній свій допит, після якого до камери занесли мене на рядні. Цього разу били чобітьми в живіт. Я ж сидів на стільці і тримав руки за спиною. Спочатку намагався напружувати живіт. Кати це зауважили, звалили мене на підлогу й копали далі. Якийсь час я тримався, а відтак знесилений перевернувся на спину. Тоді Шилін почав «витанцьовувати» по мені. Це тривало недовго, я знепритомнів.

Прийшли два наглядачі, хотіли взяти мене під руки, але я вже не міг підвестися на ноги. Коли відчинили камеру і хотіли покласти мене на долівку, то в'язні мусили встати. У камері-одиночці на той час було 13 осіб. Друзі роздягли мене, витерли і знову полягали, бо така була команда. Наближався світанок та заснути я не міг...

Вранці зайшов до камери лікар-майор. Оглянув мене і сказав:

— Надо прізнаваться!

Після цих тортур мене вже більше на слідство не викликали. Навіть передачі дозволили. Мамі сказали, що я занедужав, та щоб принесла мені масла. Проте перші дні по останніх тортурах я не міг ні їсти, ні пити. У животі все пекло вогнем. Хотілося пити — я палав у гарячці. Та молодий організм виявився живучий. Я одужав, дочекався суду. Дістав своїх двадцять п'ять тюремних та п'ять заслання.

ІЛЮСТРАТИВНІ МАТЕРІАЛИ

„УТВЕРЖДАЮ"
...альник Следственной части
(Начальник „....." Отдела)
НКВД УНКВД
..." ..... 194... г.

Форма № 3

Постановление

(о предъявлении обвинения)

Город Станислав 1940 г. „28/XII дня. Я следователь следчасти УНКВД сержант
(должность, отдел и орган)
госбезопасности Золотухин
(звание и фамилия)
...смотрев следственный материал по делу № 28847 и приняв во внимание,
Стринадюк Микаил Юрьевич
(фамилия, имя и отчество)

...аточно изобличен в том, что он является одним из руководителей контр-
(перечислить все пункты обвинения)
революционной повстанческой организации украинских националистов (ОУН), которая готовила вооруженное восстание против Советской власти, с целью построения самостоятельного буржуазного украинского государства

П о с т а н о в и л:

На основании ст. 126 и руководствуясь ст. 127 УПК УССР, привлечь Стрипадюка Михаила Юрьевича

в качестве обвиняемого по ст. ст. 54-2, 54-11. УК УССР, о чем объя

обвиняемому под расписку в настоящем постановлении.

Копию постановления направить Прокурору.

Следователь .....

„СОГЛАСЕН,": Старший следователь .....

(Начальник „....." отделения)

Настоящее постановление мне объявлено 29 " декабря " 194

Подпись обвиняемого Стрипадюк

1. Постанова управління НКВС про пред'явлення звинувачення Михайлові Стринадюку, одному з керівників «повстанської організації українських націоналістів (ОУН), яка (за твердженням документа — *упоряд.*) готувала збройне повстання проти Радянської влади з метою побудови самостійної буржуазної української держави». *(19.12.40, № 14701 П)*[1]

[1] Тут і далі в дужках подано дату арешту й номер справи архіву управління СБУ в Івано-Франківській області.

АКС №3439 П

" УТВЕРЖДАЮ "

НАЧАЛЬНИК УПРАВЛЕНИЯ КГБ ПРИ СМ УССР
ПО ИВАНО-ФРАНКОВСКОЙ ОБЛ-ПОЛКОВНИК
Зам.

(В.ФЕСЕНКО) В. Кайлину

"27" ноября 1964 года.

П О С Т А Н О В Л Е Н И Е

(О прекращении производства по уголовному делу)

гор.Ивано-Франковск. "27" ноября 1964 года.

Старший следователь следотделения УКГБ при СМ УССР по Ивано-Франковской области капитан РУДОЙ,рассмотрев материалы уголовного дела (арх.№ 5664) по обвинению ГОЛЫНСКОГО Григория Васильевича,1895 года рождения,уроженца села Березив,бывшего Яблоновского района,Ивано-Франковской области в преступлениях, предусмотренных ст.ст.54-2 и 54-II УК УССР,-

У С Т А Н О В И Л:

ГОЛЫНСКИЙ был арестован и привлечен к уголовной ответственности УНКГБ по Станиславской области 19 марта 1941 года как участник антисоветской организации украинских националистов.

В пред"явленном обвинении по ст.ст.54-2 и 54-II УК УССР ГОЛЫНСКИЙ виновным себя не признал, однако изобличался в антисоветской деятельности показаниями свидетеля БОЙЧУК.

В связи с началом Отечественной войны уголовное дело по обвинению ГОЛЫНСКОГО окончено не было, а сам обвиняемый был эвакуирован в глубь страны,однако в места заключения по неизвестным причинам не прибыл.

В послевоенное время принимались меры к установлению обв.ГОЛЫНСКОГО в местах заключения и по месту жительства до ареста, однако установлен он не был, вследствие чего дело по его обвинению было приостановлено.

- 2.

При дополнительной проверке установить местонахождение ГОЛЫНСКОГО не представилось возможным и судьба его осталась не известной.

Исходя из вышеизложенного и учитывая,что с момента совершения ГОЛЫНСКИМ преступления прошло свыше 20 лет и давность за это время, в соответствии ст.ст. 48 п.5 УК УССР,прервана не была, руководствуясь ст.ст. 6 п.3 и 211 п.1 УПК УССР,-

П О С Т А Н О В И Л:

Дальнейшее производство по уголовному делу (арх. № 5664) по обвинению ГОЛЫНСКОГО Григория Васильевича прекратить за истечением срока давности.

СТАРШИЙ СЛЕДОВАТЕЛЬ СЛЕДОТДЕЛЕНИЯ УКГБ ПО ИВАНО-ФРАНКОВСКОЙ ОБЛАСТИ

(РУДОЙ)

" СОГЛАСЕН" НАЧАЛЬНИК СЛЕДОТДЕЛЕНИЯ УКГБ ПРИ СМ УССР ПО ИВАНО-ФРАНКОВСКОЙ ОБЛАСТИ - ПОДПОЛКОВНИК

(ДОЛГИХ)

2. Постанова управління КДБ в Івано-Франківській області про припинення ведення кримінальної справи за звинуваченням Григорія Голинського. Постанова відзначає, що Г. Голинського заарештували 19 березня 1941 року за звинуваченням у приналежності до ОУН. На початку німецько-московської війни він буцімто був евакуйований углиб країни, однак «до місця ув'язнення з невідомих причин не прибув»[2]. Оскільки повоєнні пошуки арештанта успіхів не дали, слідство у цій справі 27 листопада 1964 року було припинене з огляду на закінчення терміну давності. Насправді колишній сотник Легіону Українських Січових Стрільців на початку війни був розстріляний. Його останки виявлені серед жертв комуністичного терору під час розкопок у серпні — вересні 1989 року в Дем'яновому Лазі неподалік від Івано-Франківська. *(18.03.41, № 3439 П)*

[2] Текст цитат перекладено з російської мови.

УССР

НАРОДНЫЙ КОМИССАРИАТ ВНУТРЕННИХ ДЕЛ

Станиславское Управление

СПО Отдел

ВТ КВО - Дело N 00102

ДЕЛО № 61112

по обвинению Бандера Андрея Михайловича

Начато 23 Мая 1941 г. | В _____ томах

Окончено „____“ _____ 194 г. | Том № _____

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу, настоящее дело подлежит немедленному возвращению в 1-й Специальный отдел НКВД УССР (гор. Киев) Делу должна быть приобщена копия приговора.

Основание: приказ НКВД Прокуратуры и ВСК Союза ССР № 00559 от 10 апреля 1939 г.

Передача находящихся в производстве **следственных дел**, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы НКВД, хотя бы и временно, **производится исключительно через 1-й Специальный отдел НКВД.**

Передача следственного дела оформляется постановлением, **вержденным начальником соответствующего управления НКВД, или его заместителем.**

Арх. № 64875

Дело в архив _____ 1941 г.

3. Титульна сторінка кримінальної справи на священика Андрія Бандеру. *(22.05.41, № 7129 П)*

УТВЕРЖДАЮ:
НАРКОМ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ УССР
старший майор госбезопасности
/МЕШИК/
июня 1941 года

ОБВИНИТЕЛЬНОЕ ЗАКЛЮЧЕНИЕ

по следственному делу №61112 по обвинению БАНДЕРЫ Андрея Михайловича в преступлениях, предусмотренных ст.ст. 54-1а/20, 54-2, 54-11 УК УССР.

22 мая 1941 года в квартире БАНДЕРЫ Андрея Михайловича был задержан нелегал - оуновец, террорист СТЕФАНИШИН Даниил Васильевич, скрывавшийся от ареста за проводимую им контрреволюционную националистическую деятельность.

На основании этого, 22.У-1941 г. БАНДЕРА А.М. был подвергнут аресту и привлечен к следствию.

Произведенным следствием по делу установлено, что БАНДЕРА А.М. по своим политическим убеждениям является ярым украинским националистом, признающим "единственно правильным"государственным строем на Украине - "самостоятельную соборную Украину"; является симпатиком /сочувствующим/ контрреволюционной националистической организации ОУН, полностью разделяет программные и тактические установки этой организации направленные на вооруженную борьбу против Советской власти, с целью создания буржуазного националистического государства на Украине /л.д. 28, 32,33,34/.

4. Содействовал своей дочере БАНДЕРЕ Марте, являющейся районным руководителем ОУН, а также другим активным членам ОУН СТЕФАНИШИНУ Даниилу, АНДРУСОВУ Михаилу и др. в проведении вражеской работы, предоставляя им свою квартиру для подпольных антисоветских сборищ и лично принимал участие в них.

Пред"явленное обвинение БАНДЕРЕ Андрею Михайловичу считать доказанным и руководствуясь ст.. 204 УПК УССР, -

П О Л А Г А Л - Б Ы:

Следственное дело № 61112 по обвинению БАНДЕРЫ Андрея Михайловича по ст.ст. 54-1а/20, 54-2, 54-11 УК УССР направить Военному прокурору КОВО.

ОПЕРУПОЛНОМ 3 ОТДЕЛА 3 УПРАВЛЕНИЯ НКГБ УССР
МЛАДШИЙ ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ /ВОЙЦЕХОВСКИЙ/

ЗАМ НАЧ 3 ОТДЕЛА 3 УПРАВЛЕНИЯ НКГБ УССР
ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ /ШАРОВ/

СОГЛАСНЫ:

НАЧАЛЬНИК 3 УПРАВЛЕНИЯ НКГБ УССР
КАПИТАН ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ
/ДРОЗДЕЦКИЙ/

4. Звинувальний висновок у справі Андрія Бандери. *(22.05.41, № 7129 П)*

ПРОКУРАТУРА СССР

ПРОКУРАТУРА ИВАНО-ФРАНКОВСКОЙ ОБЛАСТИ

ПРОТЕСТ

~~08.08.89 № 13/1836-64~~

по делу Байструка М.Ф.

В Президиум Ивано-Франковского областного суда

Р-114-172

Особым совещанием при НКВД СССР 20 октября 1945 года заключен в ИТЛ сроком на восемь лет за участие в антисоветской организации украинских националистов (по ст.ст. 54-Iа и 54-II УК УССР, 1927 г.)

Байструк Михаил Федорович, 1923 года рождения, уроженец с. Тышковцы Городенковского района Станиславской (теперь Ивано-Франковской) области, украинец, гражданин СССР, беспартийный, с начальным образованием, до ареста - красноармеец (л.д. 119-122).

Байструк М.Ф. обвинялся в том, что проживая на территории села Тышковцы, оккупированной немцами, "...с июля 1941 года по май 1943 г. в составе сечи а затем до марта 1944 г. в составе сотни УПА обучался военному делу для борьбы против Красной Армии. В сентябре 1943 года вступил в члены антисоветской организации украинских националистов, посещал тайные собрания. В июле 1941 г. вместе с украинскими националистами принял участие в погроме и избиении советских активистов..." (л.д. 118).

На предварительном следствии Байструк М.Ф. в предъявленном обвинении виновным себя признал, отрицал лишь избиение советских активистов (л.д. 15, 75, 77).

В мае 1989 года Байструк М.Ф. обратился с заявлением о его незаконном осуждении (л.д. 126).

Дополнительным расследованием установлено, что Байструк М.Ф. родился и рос в многодетной семье, работал в своем хозяйстве. После освобождения территории села от немецких оккупантов, 6 мая

Івано-Франківськ., облдрук., 1/8 д. а. XII-86 р., з. 3703, т. 15000.

ВХ. № 126 с 21.08.1989 г.

1944 года был призван на службу в Красную Армию, а 12 декабря 1944 года в числе 29 других красноармейцев-односельчан был арестован отделом "Смерш" контрразведки Уральского военного округа.

На допросе 27 июля 1989 года Байструк показал, что на следствии его оговорил Григорчук Иван, что "...я в своем селе выступал с националистической речью к населению у памятника, сооруженного в честь украинских националистов, погибших в 1918-1919 годах,... что я ходил по селу с карабином... К организации украинских националистов я никогда не примыкал и оружия у меня никогда не было. В строительстве памятника я действительно принимал участие, как и многие жители села Тышковцы. Организатором этого строительства был Григорчук Иван,... памятник был освящен священником..., такого же содержания дали свидетельские показания Бабинский Иван, Неила Михаил, Левко Иван... Позже, находясь в лагере после осуждения я спросил у Левко почему он меня оговорил на следствии. Он ответил, что за дачу ложных показаний обо мне его обещали освободить из-под стражи и устроить на работу шофером. После очной ставки Левко увели, а полковник стал меня жестоко избивать. Когда я упал, он бил меня ногами, обутыми в сапоги, по разным частям тела. В то время я был сильно истощен и обессиливший, весил всего 40 килограммов. Полковник заставлял и следователя бить меня, но тот отказался. Когда полковник меня бил, я видел даже слезы на глазах следователя.

После этого избиения я пришел в такое отчание, что заявил следователю о том, что готов подписывать любые протоколы, не знакомясь с их содержанием, что я и делал до конца следствия... В конце следствия при ознакомлении с материалами дела в присутствии прокурора, я сказал, что со всем согласен и никаких ходатайств не заявлял,... прокурор ушел, следователь сказал, что ничего преступного в моих действиях не усматривает, но, как он дословно высказался: "Попал в воду - сухим не выйдешь, попал в тюрьму - без срока не уйдешь" (л.д. 130-137).

Свидетель Романица А.М. показал, что проживал в селе Тышковцы, вместе с Байструком был призван в Красную Армию, 12 декабря 1944 года "...нас всех односельчан арестовала контрразведка. Среди арестованных я видел Байструка Михаила, Байструк Ивана (брат Михаила) - умер в местах лишения свободы), Левко Иван (умер в местах лишения свободы), Романица Василий (умер в ходе предва-

рительного следствия) и другие... В ходе предварительного следствия от нас всех требовали сознаться, что состояли в 1941-1944 годах в националистической организации, участвовали в погромах и избиениях советских активистов... Поскольку все это не соответствовало действительности, то я лично отказывался подтверждать подобные показания, чего меня сильно побили... Видя бессмысленность своих запирательств, я решил не перечить и стал подписывать все протоколы не читая. Точно также поступали и мои сокамерники, а именно Байструк Михаил, который ни в чем не был виноват..." (л.д. 169-173).

Установлено, что в начале оккупации с. Тышковцы немцами по предложению местного жителя Григорчука И.М. и священника решили построить памятник погибшим в 1918-1919 годах "сичовым стрильцам". В постройке памятника приняло участие все взрослое население села, в том числе и Байструк М.Ф. На открытии памятника священник отслужил панихиду, других выступлений не было.

В начале войны, после ухода частей Красной Армии и до прибытия оккупантов в селе Тышковцы был создан отряд "самообороны". По показаниям Павлюка Д.М. "...Возглавлял эти отряды "самообороны" житель села Тышковцы Григорчук И.М., который заставлял нас, молодых ребят ходить строевым шагом. ...все указанные мероприятия носили мирный характер и против Советской власти и войск Красной Армии ничего не имели... На открытии памятника (в его строительстве приняло участие все взрослое население села, в том числе и я, и Байструк Михаил) никаких националистических речей не провозглашалось, кроме священника, который отправил панихиду..." Далее Павлюк показал, что в период 1941-1944 г.г. в с. Тышковцы организации ОУН не было и, таким образом, Байструк М.Ф. участником таковой быть не мог (л.д. 138-144).

Не подтвердили участие Байструка М.Ф. в ОУН, в избиении или погроме советских активистов, в националистической пропаганде свидетели Петруняк Д.М., Байструк В.Ф., Морган В.Д., Бабинский Ф.И. и другие (л.д. 145-168).

С учетом изложенного, руководствуясь ст. 399 УПК УССР, -

П Р О Ш У:

Постановление особого совещания при НКВД СССР от 20 октября 1945 года в отношении Байструк Михаила Федоровича отменить,

4

производство по делу прекратить за отсутствием состава преступления.

Прокурор Ивано-Франковской области
старший советник юстиции 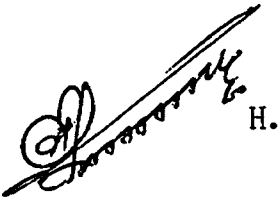 Н.И.Андриуца

Справка: Байструк М.Ф. проживает в г. Черновцы по ул. Интернациональной, 28 кв. 4

5. Протест прокурора Івано-Франківської області у справі Михайла Байструка. *(12.04.44, 4568 П)*

СПРАВКА

Приговор Военного Трибунала Войск НКВД Сталинской области ... за н-р ... от "13" января 1945 года. в отношении осужденного к ВМН – расстрелу Шлемко Ирины Андреевны ... 1913 года рождения приведен в исполнение 16 января 1945 года.

НАЧАЛЬНИК ОТДЕЛЕНИЯ 1 СПЕЦОТДЕЛА УПРАВЛЕНИЯ СТАНИСЛАВСКОЙ ОБЛАСТИ – ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ – /ЛУЗАНОВ/

6. Довідка про вирок військового трибуналу військ НКВС Івано-Франківської області у справі Ірини Шлемко. Документ засвідчує, що засуджена до найвищої міри покарання жертва розстріляна 16 січня 1945 року. *(03.11.44, № 14685)*

АКС №14138П

Копия.-

ПРИГОВОР

именем Союза Советских Социалистических Республик

Выездная сессия военной коллегии верховного Суда Союза ССР в составе: председательствующего генерал-майора юстиции Суслина и членов: подполковника юстиции Гречишникова и Онищенко, при секретаре старшем лейтенанте административной службы Иткаченко, с участием военного прокурора Южного военного округа подполковника юстиции Липатова, в закрытом судебном заседании в городе Станиславе 12-го января 1945 года, рассмотрела дело по обвинению гражданина МИМОХОДА Петра Васильевича, 1897 года рождения, уроженца и жителя села Селище, Галичского района, Станиславской области, из крестьян - середняков, неграмотного, в преступлениях, предусмотренных ст.ст. 54-1а и 54-11 Уголовного кодекса Украинской ССР,

Предварительным и судебным следствием установлено, что МИМОХОД П.В. с июля 1944 года являлся участником банды "УПА". В доме МИМОХОДА в течение трех месяцев размещался штаб банды главаря Козяка и повстанческих, которых МИМОХОД укрывал, а также в доме МИМОХОДА хранились продукты, награбленные от местных жителей, и из этих продуктов приготовлялась пища для участников банды. Задержанный МИМОХОД во время операции, проводимой войсками НКВД 10 октября 1944 года.

Признавая виновным МИМОХОДА в совершении преступления, предусмотренных статьями 54-1а и 54-11 Уголовного кодекса Украинской ССР, и руководствуясь постановлением Президиума Верховного Совета СССР от 19 декабря 1941 года и статьями 256 и 257 Уголовно-Процессуального Кодекса Украинской ССР, Выездная Сессия военной коллегии Верхового Суда СССР

ПРИГОВОРИЛА:

МИМОХОДА Петра Васильевича, на основании Указа Президиума Верховного Совета СССР от 19 апреля 1943 года и статьи 54-1а Уголовного Кодекса Украинской ССР, подвергнуть смертной казни через повешение, с конфискацией имущества, лично ему принадлежащего. Приговор окончательный и подлежит немедленному исполнению.

Подлинный за надлежащими подписями

Главный инспектор военной коллегии Верховного Суда СССР - Полковник юстиции

/ ЗАТИЕР /

7. Вирок виїзної сесії Військової колегії Верховного суду СРСР у справі Петра Мимохода. Сесія засудила підсудного до смертної кари через повішення з конфіскацією майна за те, що він належав до ОУН, у його хаті три місяці був штаб двох повстанських відділів УПА. Вирок підлягав негайному виконанню. *(03.11.44, № 14138 П)*

АСС № 13390 П

"УТВЕРЖДАЮ"
НАЧАЛЬНИК У[illegible] НКВД [illegible] СССР
ПОЛКОВНИК [illegible]
/ [illegible] /

"11" января 194[illegible] г.

[illegible]

ОБВИНИТЕЛЬНОЕ ЗАКЛЮЧЕНИЕ.

По следственному делу № 1139.

По обвинению МАЙДАНСКОГО Ивана Васильевича по ст.ст. 54-1"а" и 54-11 УК УССР.

18 декабря 1944 года Печенежинским РО НКВД задержан и привлечен к следствию член ОУН – МАЙДАНСКИЙ Иван Васильевич.

СЛЕДСТВИЕМ УСТАНОВЛЕНО:

МАЙДАНСКИЙ Иван Васильевич с октября месяца 1944 года является членом ОУН под кличкой "[illegible]" и стал на путь организованной борьбы против Советской власти.

До октября месяца 1944 года работал заведующим коммунального отдела Печенежинского райисполкома и по совместительству председателем Печенежинского с/совета, но в октябре месяце 1944 года работу бросил, вступил в ОУН и перешел на нелегальное положение.

В ОУН занимал пост финансового господарчого референта, отдельного Печенежинского подрайона ОУН /Печенежинский подрайон ОУН подчиняется непосредственно повиту, в октябре руководством подрайона был поставлен вопрос об организации района/, МАЙДАНСКИЙ И.В. будучи финансово господарчим референтом отдельного подрайона давал указания станичным по части збора продовольствия и вещей для банд УПА, снабжал банды продовольствием и вещами, собирал сведения о ходе работы ОУН, составлял отчеты повит о ходе збора продовольствия, таким образом изменил Социалистической Родине и стал на путь борьбы против нее.

Кроме этого, во время оккупации немцами Советской территории работал начальником канцелярии Коршевской волостной Управы и служил немцам.

/ л.д. № 11-24, 25-30, 32, 33 /

Допрошенный в качестве обвиняемого МАЙДАНСКИЙ Иван Васильевич виновным себя признал.

/ л.д. № 32, 33 / но заявляет, что он был референтом подрайона по учету, однако документами изобличается, как финансово господарчий референт отдельного подрайона ОУН.

/ л.д. № 42 /

На основании изложенного ОБВИНЯЕТСЯ:

МАЙДАНСКИЙ Иван Васильевич 1914 года рождения, уроженец села Печенежин, Печенежинского района, Станиславской области, украинец, гр-н СССР, б/партийный, из крестьян, не судим, окончил Коломыйскую гимназию, учился 8 месяцев Львовского политехникума, 2 курса Станиславского Богословского лицей, женат.

В ТОМ, ЧТО: Он с октября месяца 1944 года является членом ОУН под кличкой "ИВА" и стал на путь борьбы против Советской власти.

С октября месяца 1944 года работая зав. коммунального отдела Печенежинского Райисполкома и по совместительству Председатель Печенежинского с/совета, но в октябре месяце 1944 года работу бросил, вступил в ОУН и перешел на нелегальное положение.

В ОУН занимал пост финансово господарчего референта отдельного Печенежинского подрайона ОУН и давал указания станичным ОУН по части сбора продовольствия и вещей для банд УПА. Снабжал банды продовольствием и вещами, собирал сведения о ходе работы, составлял отчеты понит о ходе зборов продовольствия, таким образом изменил Социалистической Родине и встал на путь борьбы против нее.

Кроме этого, во время оккупации немцами Советской территории работал начальником канцелярии Коршевской волостной Управы и служил немцам, т.е. в преступлении предусмотренным ст. ст. 54-I„а" и 54-II УК УССР.

На основании ст. 204 УПК УССР следственное дело за № 1139 по обвинению МАЙДАНСКОГО И.В. направить Пом. Военного Прокурора Львовского Военного Округа для направления по подсудности.

Обвинительное заключение составлено 10 января 1945 года гор. Станислав.

СТ. ОПЕР УПОЛН ОКР НКВД "СМЕРШ" 21 ДИВИЗИИ
ВВ НКВД КАПИТАН ГОСБЕЗОПАСНОСТИ

[signature]

ЛОХА.

"СОГЛАСЕН" НАЧАЛЬНИК ОТДЕЛА УНКВД СТАНИСЛАВСКОЙ ОБЛ.
ПО ББ МАЙОР ГОСБЕЗОПАСНОСТИ

[signature] ПЕТРОВ.

СПРАВКА.

1. Вещественные доказательства приобщены к делу в отдельном пакете.
2. Обвиняемый МАЙДАНСКИЙ И.В. содержится под стражей с 18 декабря 1944 года.

8. Звинувальний акт виїзної сесії Військової колегії Верховного суду СРСР у справі Івана Майданського. Звинувачений визнаний винним у тому, що, працюючи завідувачем комунального відділу Печеніжинської районної та головою Печеніжинської сільської рад, установив зв'язок з ОУН, а в жовтні 1944 року покинув роботу, перейшов у підпілля, де став фінансово-господарським референтом Печеніжинського підрайону ОУН. *(18.12.44, № 13390)*

АКС №: 13390П

Приговор

Именем Союза Советских Социалистических Республик
Выездная сессия Военной Коллегии Верховного Суда СССР, в составе:
Председательствующего Генерал-майора юстиции Орлова
Членов: Подполковников юстиции Стоценко и Прохорчикова
При секретаре старшем лейтенанте адм. службы Ткаченко
С участием военного прокурора под. подполковника юстиции Синицына
В закрытом судебном заседании в городе Станиславе
12 января 1945 года, рассмотрела дело по обвинению:
Майданского Ивана Елисеевича 1914 года рождения, уроженца и жителя села Печенежин, Печенежинского района, Станиславской области, украинца, служащего, со средним образованием,
в преступлениях предусмотренных ст. ст. 54-1а и 54-11 УК УССР.

Предварительным и судебным следствием установлено, что Майданский, работавший заведующим коммунальным отделом Печенежинского райсовета, секретарем исполкома и председателем Печенежинского сельсовета, установил связь с антисоветской организацией украинско-немецких националистов, а в октябре месяце 1944 года, как участник этой организации работу в райсовете и сельсовете саботировал и срывал, а в организации „ОУН" начал выполнять обязанности финансово-хозяйственного референта Печенежинского подрайона. Работая референтом Майданский через „станичных" руководил принудительным изъятием у местных жителей сел Печенежинского района продуктов и вещей, которыми снабжал банды „УПА".
Признавая Майданского виновным в совершении преступлений предусмотренных ст. ст. 54-1а и 54-11 Уголовного Кодекса Украинской ССР и руководствуясь Постановлением Президиума Верховного Совета Союза ССР от 5 декабря 1944 года и ст. ст. 296 и 297 УПК УССР.—

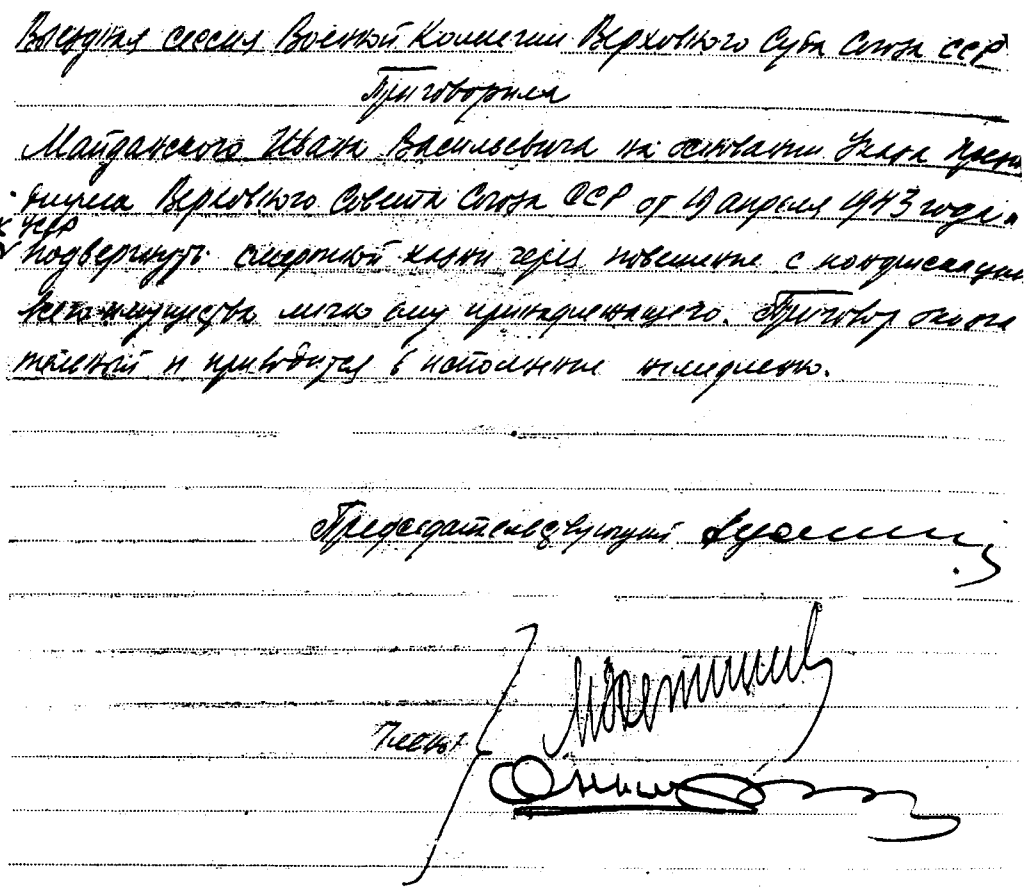

9. Вирок виїзної сесії Військової колегії Верховного суду СРСР у справі Івана Майданського, якого засудили до смертної кари через повішення з конфіскацією майна. Вирок підлягав негайному виконанню. *(18.12.44, № 13390)*

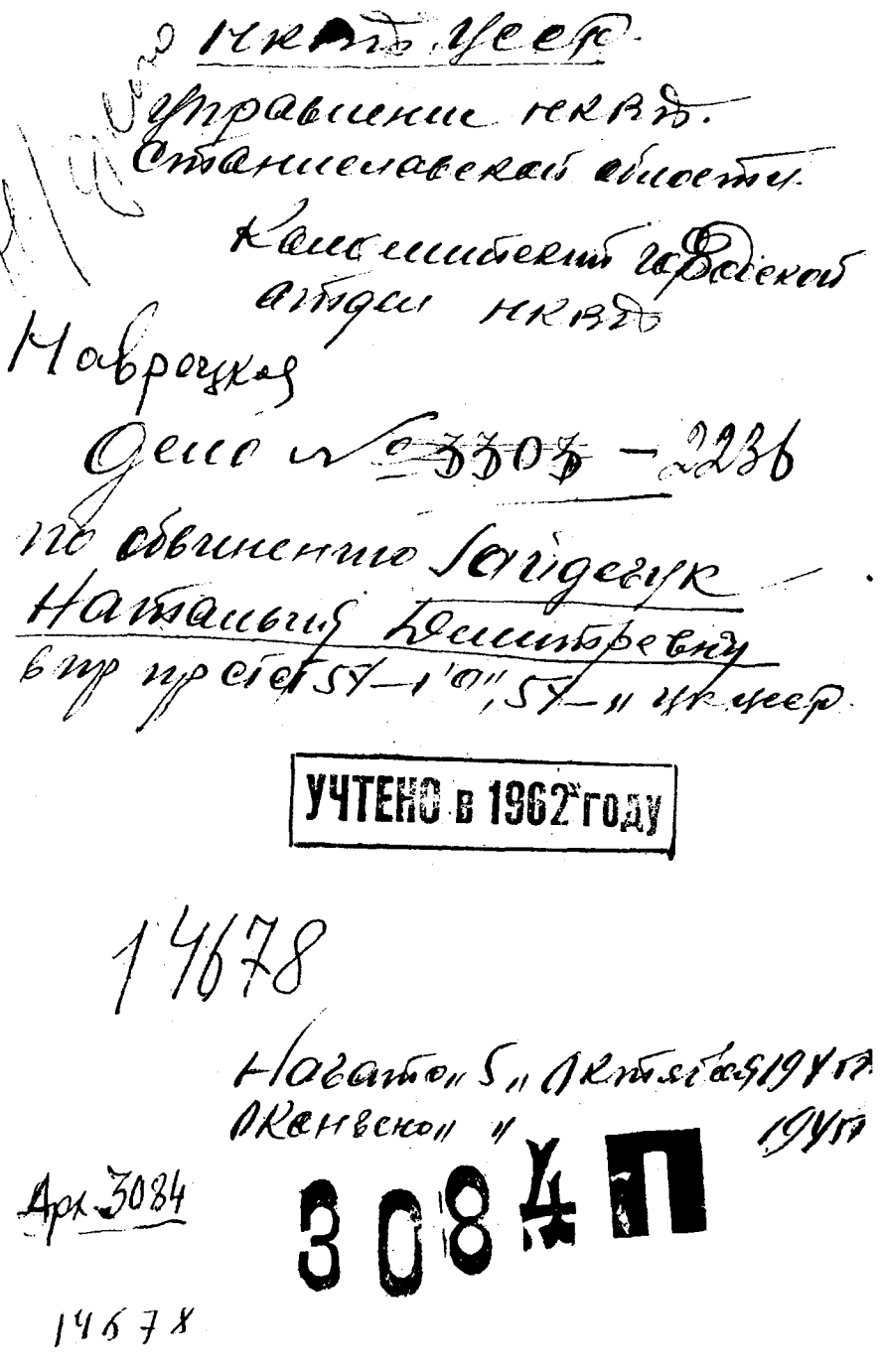

10. Титульна сторінка архівної справи на Наталію Гайдечук з Коломийського району (насправді — Ірину Навроцьку з Тлумацького району). Ірина Навроцька, як і деякі інші заарештовані, намагалася приховати справжнє прізвище, щоб уникнути покарання за підпільну діяльність і вберегти рідню від депортації (родичів засуджених вивозили на Сибір). *(06.10.45, № 3084 П)*

ПРИГОВОР → АСС №9580 / 19 / 11

именем Союза Советских Социалистических Республик

1946 года Октября 4 дня, Военный Трибунал войск Министерства Внутренних Дел Станиславской области в закрытом судебном заседании в гор. Коломыя

в составе:

Председательствующего Капитана юстиции Федечкин

Членов Ст. лейтенанта Буркова и Мл. сержанта Кондрабонова

При секретаре Лейтенанте Деркачеве. Без

участия обвинения

и защиты рассмотрел дело

по обвинению Сендерской Богданы-Наст... Дмитриевны, 1925 года рождения, уроженки и жительницы села Старые Кути, Кутского р-на, Станиславской обл., гр-ки СССР, украинки, из крестьян-бедняков, единоличницы, б/п, грамотной, окончившей 7 классов, незамужней, со слов два брата в РККА, ранее не судимой, до ареста находившейся на нелегальном положении,

в совершении преступления предусмотренного ст.ст. 54-1а и 54-11 УК УССР

Установил:

Подсудимая Сендерская, состоя в октябре 1944 года руководителем повитового провода „ОУН" – „Завирухи" была завербована в „ОУН", при этом получила кличку „Галя" оставалась до дня ареста в этой организации и выполняла ряд руководящих работ.

Сразу после вербовки подсудимая „Завирухой" была передана в распоряжение руководителя „СБ" по кличке „Жерсон", который назначил её районным руководителем разведки „СБ" по Косовскому р-ну среди женщин и в этой должности была до февраля 1945 года.

Как руководитель разведки „СБ" подсудимая в 1945 г. завербовала четырех человек разведчиц из девушек под кличками „Нуся", „Галичанка", „Калиновна" и „Стрела".

Друк. 1, з. 443, т. 5000

имея на связи эту разведчицу подсудимая, озадачивала их по выявлению в закрепленных за ними селах количества проходящих и находящихся войск РККА, работе органов МВД, МГБ и другие задания. 20

О выполнении этих заданий подчиненные ей дважды в месяц сообщали на встречах, а подсудимая в свою очередь на основании этого составляла месячные информационные отчеты и передавала их «Херсону». Таких отчетов по её личному признанию ею было составлено четыре.

В июле 1945 года подсудимая была передана на связь повитовому руководителю женской организации «ОУН» – «Лиде», которая и назначила её руководителем подрайонного провода Яворо-ского куща УЧХ и в этой должности она состояла до момента её задержания.

Как руководитель провода «УЧХ» подсудимая имела в своем подчинении пять человек станичных при помощи которых осуществляла сбор медикаментов для госпиталя банды «УПА».

Для этой же банды она изготовила 15 маскировочных халатов.

На основании изложенного ВТ считает виновность подсудимой в измене Родине выразившейся во вступлении в организацию «ОУН» и проведении ею антисоветской деятельности на руководящих должностях, что предусмотрено ст. 54-1 «а» и 54-11 УК УССР доказанной полностью.

Усматривая в действиях подсудимой признаки ст. 2 Указа от 19.IV-43 г., и не находя целесообразным применять к ней полной санкции ст. 54-1 «а» УК УССР ВТ руководствуясь ст. 296 и 297 УПК УССР

приговорил:

Сендерко Богдану-Надежду Дмитриевну на основании ст. 2 Указа Прези-

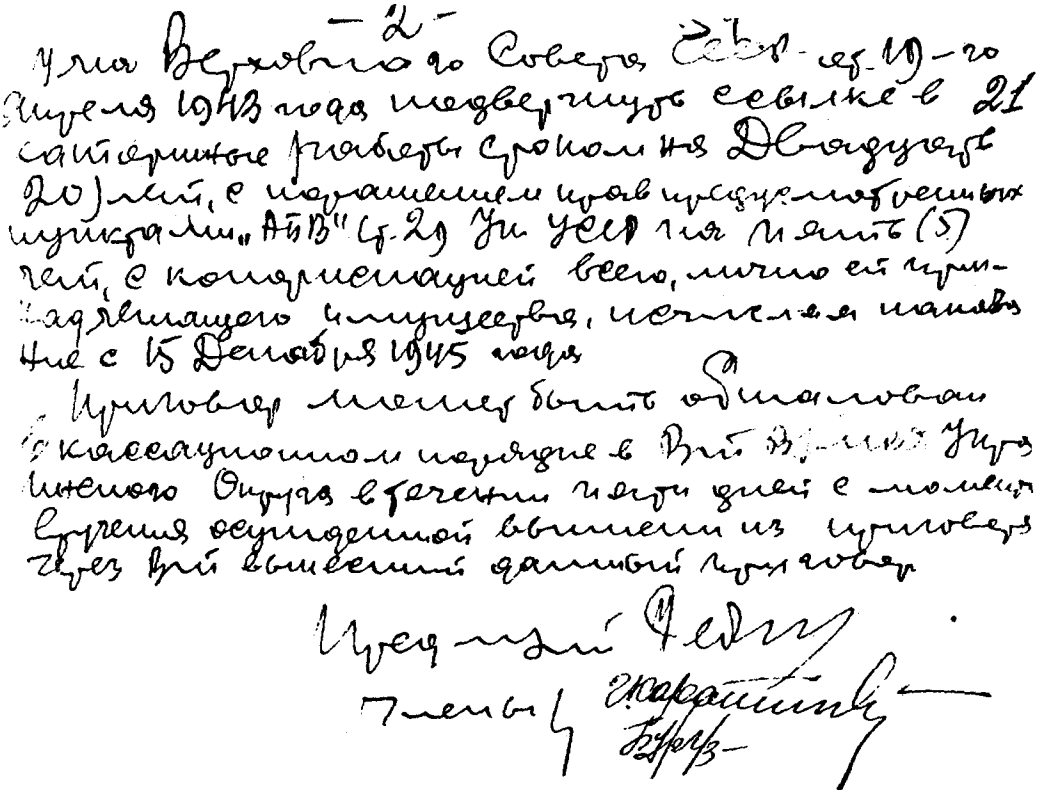

11. Вирок Військового трибуналу військ МВД Івано-Франківсбкої області у справі Богдани-Надії Сендерської. *(17.12.45, № 9590)*

№ 1643 П

чп-6

"УТВЕРЖДАЮ"

НАЧАЛЬНИК УПРАВЛЕНИЯ МГБ ПО СТАНИСЛАВСКОЙ ОБЛАСТИ

"И" июля 1946 года

С прекращением дела и освобождением из под стражи Иванус, Пищ, Матвик согласен. Пом. прокурора по надз. юстиции Ивано-Франк. обл. 24.7.46 г.

П О С Т А Н О В Л Е Н И Е

/о прекращении следствия по делу и освобождения из под стражи арестованного/

гор. Станислав "13" июля 1946 года.

Я, Ст. Следователь След. Отдела УМГБ Станиславской области [illegible], рассмотрев следственное дело № 2787 по обвинению:

1. ИВАНУС Дмитрия Ивановича 1885 г. рождения, уроженца села Ляховцы Богородчанского района, Станиславской области, украинца, гр-на СССР, беспартийного, не судимого,

2. ПИЩ Николая Кирилловича 1886 г. рождения, уроженца села Ляховцы, украинца, гр-на СССР, беспартийного, грамотного, не судимого,

3. МАТВИК Ивана Васильевича 1896 г. рождения, уроженца с. Ляховцы Богородчанского района украинца, гр-на СССР, беспартийного, грамотного, не судимого,

в преступлениях предусмотренных ст.ст. 20-54-1"а" и 54-11 УК УССР

Н А Ш Е Л:

Богородчанским РО МГБ Станиславской области 7 апреля 1946 года были арестованы жители села Ляховцы- ИВАНУС Дмитрий Иванович, ПИЩ Николай Кириллович и МАТВИК Иван Васильевич как

пособники организации украинских националистов и УПА.

Основанием к их аресту послужили показания арестованного МАГДИЯ Николая Дмитриевича, который 16 октября 1945 года при задержании показал, что ему было дано бандитами задание предупредить по списку десять жителей села Ляховцы, в том числе обвиняемых ИВАНУС Д.И., ПИЩ Н.К./ МАТЛЮК И.В. и других о том, чтобы они приготовили для участников банды УПА зерно, что им и было выполнено.

В процессе ведения следствия установлено, что после допроса МАГДИЯ сотрудники Богородчанского РО МВД вместе с бойцами истребительного батальона РО МВД, ночью под видом бандитов обошли по списку, взятому у МАГДИЯ десять жителей села Ляховцы в том числе обв. ИВАНУС, ПИЩ и МАТЛЮК приказали им приготовленное зерно для бандитов, положить на подводу, после чего лиц, сдавших зерно взяли с собой и привели в Богородчанское РО МВД, где они были заключены под стражу в КПЗ.

Спустя несколько дней все задержанные были из под стражи освобождены. 7 апреля 1946 г. ИВАНУС Д.И., ПИЩ Н.К. и МАТЛЮК И.В. были вторично подвергнуты аресту Богородчанским РО МГБ и привлечены к уголовной ответственности по настоящему делу, а затем направлены в УМГБ по Станиславской области для дальнейшего ведения следствия.

В процессе предварительного следствия обв. ПИЩ Н.К., ИВАНУС Д.И. и МАТЛЮК И.В., и свидетели МАГДИЯ Н.Д., ЦИСЮК И.В. и ПАРФАН И.П. подтвердили, что изъятие зерна у жителей села Ляховцы ПИЩ, ИВАНУС, МАТЛЮК и др. было проведено бойцами истребительного батальона Богородчанского РО МВД вместе с сотрудниками РО МВД под видом бандитов.

Эти обстоятельства подтверждаются также справками начальника Богородчанского РО МВД.

Таким образом следствием установлено, что обв. ПИЩ Н.К. ИВАНУС Д.И. и МАТЛЮК И.В. пособниками ОУН-УПА не являлись, а поэтому руководствуясь ст.197 ч.2 УПК УССР

П О С Т А Н О В И Л:

Следственное дело № 3787 дальнейшим производством прекратить, обвиняемых ИВАНУС Дмитрия Ивановича, ПИЩ Николая Кирилловича и МАТЛЮК Ивана Васильевича из под стражи освободить. Дело сдать на хранение в архив Отдела "А" УМГБ Станиславской области.

Копией настоящего постановления уведомить Военного Прокурора войск МВД Станиславской области.

МЛ СЛЕДОВАТЕЛЬ СЛЕДОТДЕЛА УМГБ

/ЩЕГЛОВ/

СОГЛАСЕН НАЧАЛЬНИК СЛЕДОТДЕЛА УМГБ

/ПОДПОЛКОВНИК САТЫ/

12. Постанова управління МДБ у Станіславській області про припинення слідства та звільнення з-під варти арештантів Дмитра Івануса, Миколи Пища й Івана Матлюка. Документ засвідчує, як під виглядом українських партизанів бойовики радянських винищувальних батальйонів разом зі співробітниками райвідділів МВС грабували місцеве населення. *(07.04.46, № 1643 П)*

Председателю Верховного суда СССР
тов Горкину. от Савчук Екатерины
Ильковной 1929 года рождения,
Ивано-Франковской обл Калужского района
с Зовий. Настоящее место проживания,
Коми АССР гор Инта ул Трудовая
дом № 8 кв 8.

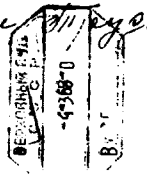

Жалоба!

Я была арестована в 1946 году,
органами МГБ Украинской С.С.Р.
мне предявили обвинение по статье
54-1а 54-11 УССР. лишения свободы
сроком на 10 лет. однако я не смотря
на это я до сегоднешнего дня не знаю
в чём заключается моя вина
из-за что меня осудили. Только я
могу сказать и до конца отстаивать
то что против меня были приняты
самые настоящие пытки средневековой
инквизиции, и только путём этих
пыток и репресий следственные органы
того времени могли составлять против
человека любое обвинение, в это
время мне было 16 лет, у мене не было
ни одного класса образования, я жила
в глухой деревне из-за что мене так
жестоко наказали в те молодые мои годы
что я по сей день не могу забить той
мене обиди которая изколечила всю

думай и сердцем работать о духе
современности,

Пов Председатель Верховного
убедительно прошу Вас рассмотреть мое
дело и принять те меры, которые Вы
сочтете как справедливыми, так и
не обходимы, ибо в строе нашей где
Коммунистическая партия воспитывает
человека в духе Ленинской Гуманности
справедливость должна ярко
восторжествовать тем более я ни в чём
не виновна. Я очень прошу Вас
рассмотреть мое дело, и так как не
виновную реабилитировать.

Жалобщик Емельник. 25/II 1968
г Инта

13. Скарга Катерини Савчук Голові Верховного суду СРСР Горкіну. Авторка скарги домагається реабілітації, бо й досі не знає (лист написаний 25 лютого 1968 року), за що її, 16-річну неписьменну дівчину, засудили на 10 років позбавлення волі, оскільки зізнання вибивали з допомогою жорстоких тортур, методами «середньовічної інквізиції». *(03.06.46, № 3538 П)*

2972 П

21

„УТВЕРЖДАЮ"

должность
...ЧАЛ СЛЕДОТДЕЛА УМГБ СО
звание
ПОДПОЛКОВНИК
фамилия
4 декабря 1947 г. /ЕРШОВ
Станислав

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

(о предъявлении обвинения)

я, ст. следователь следотдела УМГБ Станиславской области
должность, отдел и орган
капитан - ЛОМЫКИН
звание и фамилия

...трев следственный материал по делу № 4801 и приняв во внимание, что
ТУРИК Николай Юрьевич
фамилия, имя и отчество

...но изобличается в том, что работая в издательстве газеты "Прикарпатская Правда" и будучи враждебно настроенным к существующему в СССР строю, в июле 1947 г. в забракованной в газете "Прикарпатская Правда № 147 1376/ поставил штамп "брак" на портрете руководителя Советского правительства и вместо уничтожения забракованной газеты, сдал ее на склад, которая впоследствии нелегально реализовывалась на рынке, кроме того среди рабочих типографии восхвалял буржуазные порядки во Франции.

ПОСТАНОВИЛ:

Руководствуясь ст. ст. 126 и 127 УПК УССР, привлечь ТУРИК НИКОЛАЯ ЮРЬЕВИЧА в качестве обвиняемого по ... 54-10 ч.1-я УК, о чем об'явить обвиняемому под ра... в настоящем постановлении.

Копию постановления, в порядке ст. 144 УПК УССР, направить Прокурору

Ст. Следователь Следотдела УМГБ СО капитан /ЛОМЫК

„Согласен" Нач. отд-ления

Настоящее постановление мне об'явлено "4" декабря 1947 года.

Подпись обвиняемого

14. Постанова УМДБ у Станіславській області про пред'явлення звинувачення Миколі Турику. *(24.11.47, № 2972 П)*

Прикарпатська правда

ОРГАН СТАНІСЛАВСЬКОГО ОБЛАСНОГО І МІСЬКОГО КОМІТЕТІВ КПБУ, ОБЛАСНОЇ ТА МІСЬКОЇ РАД ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

№ 147 (1375) | Неділя, 27 липня 1947 р. | ЦІНА 20 КОП.

НАКАЗ
Міністра Збройних Сил Союзу РСР
№ 47

27 липня 1947 р. м. Москва

Товариші солдати і матроси, старшини і сержанти!

Товариші офіцери, генерали і адмірали!

Сьогодні наш Військово-Морський Флот разом з усіма Збройними Силами і радянським народом святкує День Військово-Морського Флоту.

Вітаю і поздоровляю Вас з святом — Днем Військово-Морського Флоту!

Бажаю особовому складові радянських Військово-Морських Сил дальших успіхів у справі зміцнення й розвитку нашого Військово-Морського Флоту, у виконанні завдань, поставлених перед Флотом Радянським Урядом і товаришем Сталіним.

На ознаменування Дня Військово-Морського Флоту наказую:

Сьогодні, 27 липня, зробити салют військових кораблів у Ленінграді, Кронштадті, Таллінні, Балтійську, Севастополі, Одесі, Полярному, Баку, Хабаровську, Владивостоку, Порт-Артурі, в Советській гавані і Петропавловську на Камчатці — двадцятьма артилерійськими залпами.

Хай живе Радянський Військово-Морський Флот!

Хай живуть Радянські Збройні Сили!

Хай живе наша могутня Батьківщина!

Хай живе Всесоюзна Комуністична Партія!

Хай живе наш вождь, великий Сталін!

МІНІСТР ЗБРОЙНИХ СИЛ СОЮЗУ РСР
ГЕНЕРАЛ АРМІЇ М. БУЛГАНІН

Свято трудящих Станіславщини

Знаменну дату відзначають сьогодні трудящі Станіславщини. Три роки тому доблесні радянські воїни визволили місто Станіслав, а потім і всю область, в німецько-фашистської неволі.

Над горами і лісами, над широкими полями нашого краю засвітило ясне сонце Перемоги, залунала пісня слави великому Сталіну, партії більшовиків, братньому російському народові, які допомогли нам повернутись знову і назавжди в лоно соціалістичної Батьківщини.

Робітники, селяни, інтелігенція області, спираючись на братню допомогу всіх радянських народів, багато вже зробили для залікування ран, завданих війною народному господарству.

Та ми не можемо заспокоюватися на досягнутому. Нас кличе партія, Батьківщина до дальших трудових подвигів. Наш патріотичний обов'язок — боротися за перевиконання виробничих планів всіма підприємствами, за високий урожай на полях, за безвтратне збирання хлібів, за чесне і акуратне виконання зобов'язань перед державою по поставках хліба і інших сільськогосподарських

15. Бракований примірник газети «Прикарпатська правда». За необережно поставлений штамп «брак» на портреті Сталіна працівника друкарні Миколу Турика засудили на 7 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. *(24.11.47, № 2972 П)*

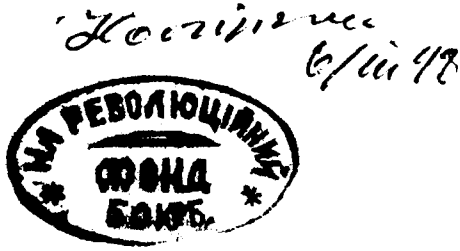

16. Один із бофонів, вилучений під час арешту Михайла Нагірного. Бофон — бойовий фонд — паперовий знак, що засвідчував одержання підпіллям від пожертвувача відповідної суми грошей. *(06.03.48, № 250 П)*

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УРСР
ПОСТАНОВА № К-44-110

Таємно
прим.№ 1

Президія Івано-Франківського обласного суду в складі:

Головуючого: Тимківа Е.Д.

Членів президії: Савчука О.В., Кочана М.Й., Лесів О.В., Волошина Е.Й.

З участю прокурора: Андріуци М.І.

Доповідач: Волошин Е.Й.

1989 року березня 10 дня в м.Івано-Франківську розглянула кримінальну справу про обвинувачення Готра Василя Петровича за ст. 54-1"а",54-11 КК УРСР по протесту прокурора Івано-Франківської області на постанову Особливої Наради при МДБ СРСР від 16 жовтня 1948 року,-

Встановила:

Постановою Особливої Наради при МДБ СРСР від 16 жовтня 1948 року,-

Готра Василь Петрович, 1907 року народження, уродженець села Виспа Рогатинського району Івано-Франківської області, українець, безпартійний, освіта 4 класи, раніше не судимий, громадянин СРСР,-

засуджений за ст.ст. 54-1"а",54-11 КК УРСР на 10 років позбавлення волі у виправно-трудових таборах.

Готра В.П. засуджений за те, що в 1943 році вступив в злочину змову з учасниками підпілля ОУН-УПА, помагав освтнім продовольством, одягом, грошима.

В протесті ставиться питання про скасуванння постанови Особливої Наради і закриття провадження в справі за відсутністю складу злочину.

Прокурор підтримував протест.

Протест підлягає до задоволення з таких підстав.

З матеріалів архівно-слідчої справи по обвинуваченню Готри В.П. видно, що обвинувачення останнього грунтується виключно на протиріривих і непровірених показаннях самого Готри В.П., одержаних після застосування до нього недозволених мктодів.

Так на допитах обвинувачений Готра В.П. свою участь в ОУН-УПА заперечував. хоча в кінці слідства на допиті від 9 липня 1948 року в пред"явленому обвинуваченні винним себе визнав.

При перевірці заяви Готри В.П. 15 грудня 1956 року останній від таких показів відмовився, заперечував свою участь в ОУН, наданання допомоги бандитам заявивши, що протоколи допиту під примусом слідчого підписував.

Свідки Пачковський В.Г.Телешевський В.В. Бережанський І.П. в процесі слідства в 1948 році зв"язку Готри В.П. з бандитами ОУН не підтвердили.

В зв"язку з неповнотою слідства, на підставі ст. 399 КПК УРСР в наглядному порядку проведено додаткове розслідування.

В ході розслідування допитані свідки односельчани Готри В.П., які померли в 1967 році: Готра І.П., Бедринький В.І. Кулинич В.П., Стасишин І.І. Бедрицький С.І., Кулинич Г.Г., котрі проживали в селі Виспа, пам"ятають події 1943-1948 років, працювали з засудженим в млині.

Здагаді свідки пояснили, що [illegible] Готра В.П. участі в ОУН- УПА не приймав, нелегальних зборищ не відвідував, матеріальної допомоги бандитам не надавав.

По матеріалах архівних кримінальних і оперативних справ на засуджених і ліквідованих оуністів Готра В.П. не проходить.

Перевірити достовірність оперативних матеріалів не предрставляється можливим із-за смерті одних і відсутності установчих даних інших.

Таким чином, вчинення Готрою В.П. Злочинів, передбачених ст.ст. 54-I"а" 54-II КК УРСР не знайшло ствердження, а тому Постанова Особливої Наради підлягає до скасування з закриттям провадження по справі.

Керуючись ст.ст. 393,394 КПК УРСР, президія,-

Постановила:

Протест прокурора Івано-Франківської області задовольнити.

Постанову Особливої Наради при МДБ СРСР від 16 жовтня 1948 року відносно Готри Василя Петровича скасувати, а справу провадженням закрити за відсутністю в його діях складу злочину.

Головуючий президії: Тимків Е.Д.

згідно:

17. Довідка УМДБ у Станіславській області про допит Василя Готри псевдобоївкою СБ — ЛСБ (легендованою спецбоївкою) МДБ. Документ підтверджує, як під виглядом боївок СБ ОУН діяли псевдобоївки, організовані МДБ — так звані ЛСБ. Учасники таких псевдобоївок допитували громадян, звинувачуючи їх у співпраці з радянськими органами, а ті, заперечуючи це, зізнавалися у власній допомозі підпіллю. Проведені й оформлені таким підступним способом допити служили для особливої наради основним документом звинувачення для засудження заарештованого. Такі псевдобоївкарі, часто знищували невинних, чесних людей, щоб цим самим викликати в населення спротив підпіллю. *(13.04.48, № 3981 П)*

"У Т В Е Р Ж Д А Ю"

И.МИНИСТРА ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ УССР
Генерал-майор
/Е С И П Е Н К О/
"17" августа 1948 года

З А К Л Ю Ч Е Н И Е

гор. Киев, 1948 года, августа "17" дня

Я, Ст.следователь Следственной части МГБ УССР лейтенант ИСАКОВ, рассмотрев следственное дело № 5078 по обвинению ГОТРА Василия Петровича в совершении преступлений, предусмотренных ст. ст.54-I"а" и 54-II УК УССР, поступившее из УМГБ Станиславской области,-

Н А Ш Е Л:

ГОТРА с 1943 года до дня ареста являлся участником антисоветской организации украинских националистов и оказывал бандитам ОУН материальную помощь.

В пред"явленном обвинении ГОТРА виновным себя признал и показал, что он с 1943 года состоял в ОУН, принимал участие в оуновских нелегальных сборищах, доставлял бандитам оуновскую почту и оказывал им материальную помощь продуктами питания и деньгами. Работая директором мельницы с 1945 года перемалывал зерно для бандитов.

Принадлежность обвиняемого ГОТРА к ОУН и его пособническая деятельность оуновскому подполью подтверждена оперативными документами.

Учитывая, что имеющиеся в деле оперативные материалы не могут быть использованы в суде,-

П О С Т А Н О В И Л:

Следственное дело № 5078 по обвинению ГОТРА Василия Петровича направить на рассмотрение Особого Совещания при МГБ СССР с ходатайством о применении меры наказания обвиняемому ГОТРА 10 лет ИТЛ.

Содержание под стражей обвиняемого ГОТРА исчислять с 11 апреля 1948 года.-

СТ СЛЕДОВАТЕЛЬ СЛЕДЧАСТИ МГБ УССР
Лейтенант /ИСАЮ

ЗАМ.НАЧ ОТДЕЛЕНИЯ СЛЕДЧАСТИ МГБ УССР
К а п и т а н /ЧИЧВ

СОГЛАСНЫ: ЗАМ НАЧ 3 ОТДЕЛА СЛЕДЧАСТИ МГБ УССР
К а п и т а н /МИ

ЗАМ.НАЧАЛЬНИКА СЛЕДЧАСТИ МГБ УССР
М а й о р /ПИВ

18. Висновок МДБ УРСР про скерування слідчої справи № 5078 за звинуваченням Василя Готри на розгляд особливої наради при МДБ СРСР про те, «що наявні у справі оперативні матеріали не можуть бути використані в суді» та клопотання: застосувати до звинуваченого міру покарання 10 років так званих виправно-трудових таборів. *(13.04.48, № 3981 П)*

УТВЕРЖДАЮ
Начальник Управления КГБ УССР
по Ивано-Франковской области
генерал-майор
ЛЕВЕНКО И.Е.
"16" января 1989 года.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ
по архивному уголовному делу № 2911

гор. Ивано-Франковск 14 января 1989 года

Следователь следотделения Управления КГБ УССР по Ивано-Франковской области старший лейтенант Бецко, рассмотрев материалы архивного уголовного дела № 2911 по обвинению ГОТРЫ Василия Петровича 1907 года рождения, уроженца села Вспа Рогатинского района Ивано-Франковской области, в преступлениях, предусмотренных ст.ст.54-1"а" и 54-11 УК УССР и материалы дополнительного расследования, проведенного в порядке статьи 399 УПК УССР,

УСТАНОВИЛ:

По постановлению Особого Совещания при МГБ СССР от 16 октября 1948 года Готра был заключен в ИТЛ сроком на 10 лет. Он признан виновным в том, что с лета 1943 года и по июнь 1944 года являлся участником станичной ОУН, посещал нелегальные сборища, где изучал националистическую литературу, оказывал подполью ОУН-УПА материальную помощь продуктами питания, одеждой, деньгами.

В основу обвинения Готры положены его личные признания и оперативные материалы, в частности, протокол проведенного легендированной спецбоевкой допроса, которые в процессе расследования проверены не были и не подтверждены другими доказательствами.

Так, на допросах обвиняемый Готра давал противоречивые показания, участие в ОУН-УПА отрицал, хотя в конце следствия на допрос от 9 июля 1948 года /л.д.63,64/ в предъявленном обвинении виновным себя признал. При проверке заявления Готра В.П. на допросе от 15 декабря 1956 года, от этих показаний отказался и подтвердил, что

в ОУН никогда не состоял и помощи бандитам не оказывал, протоколы допросов его заставлял силой подписывать следователь, расследовавший его уголовное дело /л.д.100-102/.

Свидетели Пачковский В.Г., Телишевский В.В., Бережанский И.П. на следствии в 1948 году показаний о связях Готры с бандитами ОУН не дали. Свои прежние показания Телишевский подтвердил также на допросе 13 января 1989 года.

В ходе настоящего дополнительного расследования допрошены свидетели из числа односельчан обвиняемого: Готра И.П./л.д.115-119/, Бедрицкий В.И./л.д.120-124/, Кулинич К.П./л.д.125-128/, Лема И.А./л.д.129-132 Стасишин И.И./л.д.133-136/, Бедрицкий С.И./л.д.137-140/, Кулинич А.Г. /л.д.141-143/, которые проживали в селе Виспа, хорошо помнят события 1943-1948 годов и работали совместно с ним на мельнице. Они показали, что Готра участия в ОУН-УПА не принимал, нелегальных сборищ не посещал, материальной помощи бандитам не оказывал.

По материалам архивных уголовных и оперативных дел на осужденных и ликвидированных оуновцев Готра В.П. не проходит.

Проверить достоверность оперативных материалов не представилось возможным, поскольку бандиты ОУН - "Буйко","Мирон","Хмара","Ромко","Дуб "Степ","Гонта","Голуб","Карпо"- убиты, а допросить бандитов "Сирко", "Косач","Тихий","Священник","Быстрозир","Тютюнник" не представилось возможным, из-за отсутствия их установочных данных.

Готра В.П. умер 26 сентября 1967 года и похоронен в селе Виспа Рогатинского района Ивано-Франковской области.

Таким образом, материалами предварительного и дополнительного расследования совершение Готрой преступлений, предусмотренных ст.ст. 54-I"а" и 54-II УК УССР, подтверждения не нашло.

На основании изложенного,-

П О Л А Г А Л - Б Ы:

Постановление Особого Совещания при МГБ СССР от 16 октября 1948 года в отношении ГОТРЫ Василия Петровича подлежит отмене, а уголовное дело прекращению за отсутствием события и состава преступления, т.е. по п.1 и 2 ст.6 УПК УССР.

Архивное уголовное дело с материалами дополнительного расследования направить прокурору Ивано-Франковской области для принятия окончательного решения.

Следователь следотделения УКГБ
ст.лейтенант — В.М. Бецко

СОГЛАСЕН:

Начальник следотделения УКГБ
подполковник — Н.Д. Дахно

19. Висновок УМДБ в Івано-Франківській області про відміну постанови особливої наради при МДБ СРСР щодо Василя Готри. «В основу звинувачення Готри покладені його особисті зізнання й оперативні матеріали, зокрема протокол проведеного легендованою спецбоївкою допит, які в процесі розслідування не були перевірені й не підтверджені іншими доказами». *(13.04.48, № 3981 П*

АКС №49 П

"УТВЕРЖДАЮ" С Е К Р Е Т Н О

Зам. НАЧАЛЬНИК УПРАВЛЕНИЯ МГБ ПО
СТАНИСЛАВСКОЙ ОБЛ ПОЛКОВНИК

/САРАЕВ/

"16 августа 1948 года

П О С Т А Н О В Л Е Н И Е

/о направлении обвиняемого в особый лагерь/

гор.Станислав "14" августа 1948 года

Я, Зам.Нач. отд-ния Следотдела УМГБ Станиславской области Капитан ПЕТУХОВ, рассмотрев законченное следственное дело №5236 по обвинению:

МОСЕЙЧУК Ивана Ильича 1915 года рождения, уроженца и жителя села Козанов Корниевского района, Станиславской области, из крестьян, украинца, гр-на СССР, беспартийного, грамотного, не судимого,

в преступлениях предусмотренных ст.ст. 54-1"а" и 54-11 УК УССР-

Н А Ш Е Л:

Что МОСИЙЧУК Иван Ильич является участником антисоветской организации украинских националистов, ведущей вооруженную борьбу против Советской власти.

Учитывая, что МОСИЙЧУК по своей преступной деятельности и антисоветским связям относится к числу особоопасных государственных преступников-

П О С Т А Н О В И Л:

МОСИЙЧУК Ивана Ильича после рассмотрения его дела Особым совещанием МГБ СССР направить для отбытия срока наказания в особый лагерь МВД СССР.

ЗАМ НАЧ ОТД СЛЕДОТДЕЛА УМГБ
КАПИТАН /ПЕТУХОВ/

СОГЛАСНЫ НАЧ ОТД СЛЕДОТДЕЛА УМГБ
ЛЕЙТЕНАНТ /ДОЛГИХ/

НАЧАЛЬНИК СЛЕДОТДЕЛА УМГБ
ПОДПОЛКОВНИК /ЕРГОВ/

20. Постанова управління МДБ у Станіславській області про скерування Івана Мосійчука до особливого табору. Відповідно до цієї постанови учасник війни, інвалід 1-ї групи, справу якого розглянула особлива нарада при МДБ СРСР, скерований відбувати кару до згаданого концтабору. *(07.06.48, № 49 П)*

АХС №: 2930П

Министерству Государственной Безопасности Союза ССР

от гр. Стасюк Геннадия Николаевича, национальность украинец, 4 апреля 1917 г. рождения, с. Дуба, Рожнятовского р-на, Станиславской обл. в настоящее время проживающего в г. Караганда 6 ул. Толбухина, барак 33 кв. 13

5190

13 АПР 1966

Заявление

ак как меня 3 декабря 1941 г. немцы под нвоем забрали на контингент (на работу) Германию и завезли в город Эссен у лагерь, ам в лагере меня заставили работать угольной шахте с декабря месяца 1941 г. по 8 августа 1944 года.

Августа 1944 г. мне удалось оттуда сбежать, умал добраться домой, по дороге гестаповцы еня поймали и спросили за документы окументов у меня никаких небыло Тогда стаповцы завезли меня в концлагерь спомню в каком городе) потому, что у меня было никаких документов Через 15 суток город был на льот и в это время

мне удалось опять с лагеря сбежать
где зашел в поселок Замунг до хозя
и попросился на работу. Работал я
5 месяцев. В это время в августе мес
1945 г. этот все поселок заняла Совет
армия, и через несколько дней я у
от этого хозяина, думал опять у
домой. Но таких украинцев, как я соб
много, потому, что у Германии
много наших людей, которых немцы
насильно забирали на работу. Все
хотели добраться домой.
Тогда уже с Советского правительства
нам сказали собраться всем до выезд
на Родину. Когда мы собрались, нас
взяли на комиссию и меня забр
в советскую армию. Прослужил
в советской армии 4 месяца и с
армии забрали меня на допрос,
мне сказали что я арестован. И опять
очутился в тюрьме в городе, не помн
ком, все допросы.

просы были тяжелыми: меня избивали,
дня не давали ничего кушать, и дальше
рос за допрос: и что за допрос, почему я
ли у Германии. Я не у Германию
отником не посылал, а они всегда спра
ли, почему я был у Германии, где, я бы
что делал. А я или все одно отвечал
то меня забрало гестапо и я вынужден бы
работать там, где сказали.
Вот окончании следствия с протоколами
меня не познакомили. Протокол подпи
меня заставили побоями и голодом.
же младший лейтенант грозил, что
бет меня как собаку, если я не под
протокол, и чтобы я никому на су
говорил, что меня избивали и мучали
голодом.
Через две недели допросов, 3 февраля 194
меня забрали на суд.
На суде я был в нечеловеческом вид
збит и изморенный голодом, два солда
вели меня под руки на суд, и как
проишел я и до сегодня не помню.
мню только, это сказали 10 лет.
енный трибунал 88-ой гв. стр. Запорожск
жден ордена Ленина засудил меня по

ст. 58-1а на 10 лет И.Т.Л. без конфиск.
имущества.
За что судил меня суд и до сегодняшн
дня мне неизвестно
Тогда завезли меня в Казахстан, в
город Джезказган у рудные шахты
где я работал до конца своего строк
23 февраля 1955 года по отбытию срок
с зачетами меня освободили. И до с
нынешнего дня я незнаю за что меня
дали, и за что я отбыл 10 лет.
Неужели это была моя вина, что
гестапо под конвоем забрало в Герм
и там меня заставили работать
Очень Вас прошу пересмотреть
справу, это дело и выслать мне
справку реабилитации, что бы хот
эту каторжную работу зачислили
в стаж работы.
И еще Вас прошу и по очень пр
справку о реабилитации.

5 апреля 1966 г.

21. Заява Геннадія Стасюка Міністерству державної безпеки про реабілітацію. Автор заяви пояснює, що в грудні 1941 року гестапо силоміць забрало його на роботу до Німеччини. Він двічі тікав із неволі, побував у німецькому концтаборі, встиг чотири місяці повоювати в радянській армії. Після війни його заарештували, під час слідства застосували до нього тортури, морили голодом, погрожували «вбити як собаку» й напівпритомного заставили підписати протокол допиту, а відтак нізащо засудили на 10 років «виправно-трудових робіт». Уже після відбуття терміну колишній в'язень просить реабілітувати його й зарахувати йому відбутий термін до трудового стажу. *(28.12.48, № 2930 П)*

ЛКС № 2945 ПК в 10106796 15D

Ч-61

Ру № УРО

17 5 1954 г.

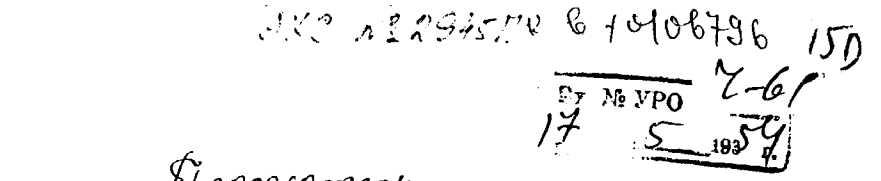

Председателю
Президиума Верховного Совета СССР
Маршалу Ворошилову К.Е.

осужденного Чеховский
Андрей Степанович №1/9 42253

Ходатайство о помиловании.

Приговором ОСО я осужден по ст. 58[12] к 10 год. заключения в ИТЛ.

После освобождения Западной Украины я не прятался, а работал с другим врачем в больнице на 250 коек. Труда и времени не жалел. За 4 года работы я не имел никаких наказаний, а наоборот благодарности.

Мое преступление заключается в недонесении органам Государственной Безопасности вещей о которых я знал, что МГБ знает. Оказалось, что не смотря на это, я должен был сообщить.

Я не знал, не сделал и получил наказание. Преступление мое не было сделано с плохим намерением.

5 1/2 лет наказания я отбыл. От оставшегося срока наказания убедительно прошу освободить.

Июня 1954. Проситель Чеховский Андрей Степанович.

22. Клопотання лікаря Андрія Чеховського про помилування. Засуджений на 10 років лише за те, що знав потрібні службистам МВС відомості, але не доніс про це відповідним органам. Відбувши п'ять з половиною років присудженого терміну, в'язень просить Голову Верховної Ради СРСР К. Є. Ворошилова звільнити його від решти терміну покарання. *(02.02.49, № 2945 П)*

АКС № 11171/П

УТВЕРЖДАЮ:
следотдела УМГБ
должность
ст. лейтенант
звание
Донцик
фамилия
сентября 1950 г.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

(О ПРЕДЪЯВЛЕНИИ ОБВИНЕНИЯ)

Я, следователь следотдела УМГБ Станисл. обл.
должность, отдел и орган
ст. лейтенант Соколов
звание и фамилия
рассмотрев следственный материал по делу № 8365 и приняв во внимание, что
Черчук Леонид Алексеевич
фамилия, имя и отчество
достаточно изобличается в том, что он будучи хорошо осведомленным о преступных связях с бандитами ОУН своего отца, матери и других бандпособников по с. [illegible], в органы Советской власти не заявил.
перечислить все пункты обвинения

ПОСТАНОВИЛ:

Руководствуясь ст. ст. 126 и 127 УПК УССР, привлечь Черчук Леонида Алексеевича в качестве обвиняемого по ст. ст. 54-12 УК, о чем об'явить обвиняемому под расписку в настоящем постановлении.

Копию постановления, в порядке ст. 144 УПК УССР, направить Прокурору.

Следователь следотдела УМГБ ст. л-нт Соколов

„Согласен" Зам Нач. следчасти отд-ления УМГБ СО ст. л-т Кухарчук

Настоящее постановление мне об'явлено „18" сентября 1950 года.

Подпись обвиняемого Черчук

23. Постанова управління НКВС про пред'явлення звинувачення Леонідові Черчуку, який знав про зв'язки своїх родичів з ОУН, але в органи радянської влади про це не заявив. *(09.09.50, № 11171 П)*

"УТВЕРЖДАЮ"
НАЧАЛЬНИК СЛЕДОТДЕЛА УМГБ
КАПИТАН
/ДОЛГИХ/
"5" июня 1951 годе

П О С Т А Н О В Л Е Н И Е
/о пред явлении обвинения /

гор. Станислав "5" июня 1951 годе

Я, Ст Следователь Следотдела УМГБ Станиславской области ст лейтенант ТУТАЕВ, рассмотрев следственный материал по делу № 9329 и приняв во внимание, что РОМАНЮК Мария Петровна достаточно изобличается в том, что весной 1951 годе установила связь с участниками бандоуновского подполья СЛИСАРЧУК Петром и другими, по заданию которых доставляла к их месту укрытия продукты питания, а в ночь на 23 мая 1951 годе вывесила националистический флаг. Руководствуясь ст.ст.126 и 127 УПК УССР-

П О С Т А Н О В И Л

Привлечь РОМАНЮК Марию Петровну в качестве обвиняемой по ст. 20-54-1"а" УК УССР, о чем об"явить обвиняемой под расписку в настоящем постановлении.

Копию постановления в порядке ст. 144 УПК УССР направить Прокурору.

СТ СЛЕДОВАТЕЛЬ СЛЕДОТДЕЛА УМГБ
СТ ЛЕЙТЕНАНТ /ТУТАЕВ/

Согласен НАЧ ОТД СЛЕДОТДЕЛА УМГБ
КАПИТАН /ПЕТРОВ/

Настоящее постановление мне об"явлено
"5" июня 1951 годе

24. Постанова управління МДБ у Станіславській області про пред'явлення звинувачення Марії Романюк. *(26.05.51, № 4514 П)*

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Справа №______

19___р.

ВИРОК

ІМ'ЯМ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

1952 року октября „29" дня Судова колегія в кримінальних справах Станиславского ОБЛАСНОГО СУДУ, в складі:

Головуючого Кузьменко

Народних засідателів: Пасюченко, Кот

При секретарі Вильгельмович

З участю прокурора Набоко

„ " адвоката Качуковой

розглянула у відкритому судовому засіданні в ~~селі~~ місті Станиславе

справу про обвинувачення Солодина Алексея Павловича 1916 г. рождения, уроженца села Вербовка Козловского р-на Полтавской обл., жителя г. Надворная Станиславской обл., украинца, гр-на СССР, грамотного, бывшего члена ВКП(б), женатого, ранее осужденного Надворнянским Нарсудом Станиславской обл. 21 мая 1952, по ст. 2 Указа от 4/VI-47 г. „Об уголовной ответственности за хищение государственного и общественного имущества" к 10 годам заключения в исправительно-трудовых лагерях без поражения в правах и конфискацией имущества и отбывающего в настоящее время наказание по ст. 54-10 ч. I УК УССР, судебная коллегия,

Установила:

Подсудимый Солодин в 1947 году, будучи недовольным политикой Советского государства в адрес руководителей государства Верховного

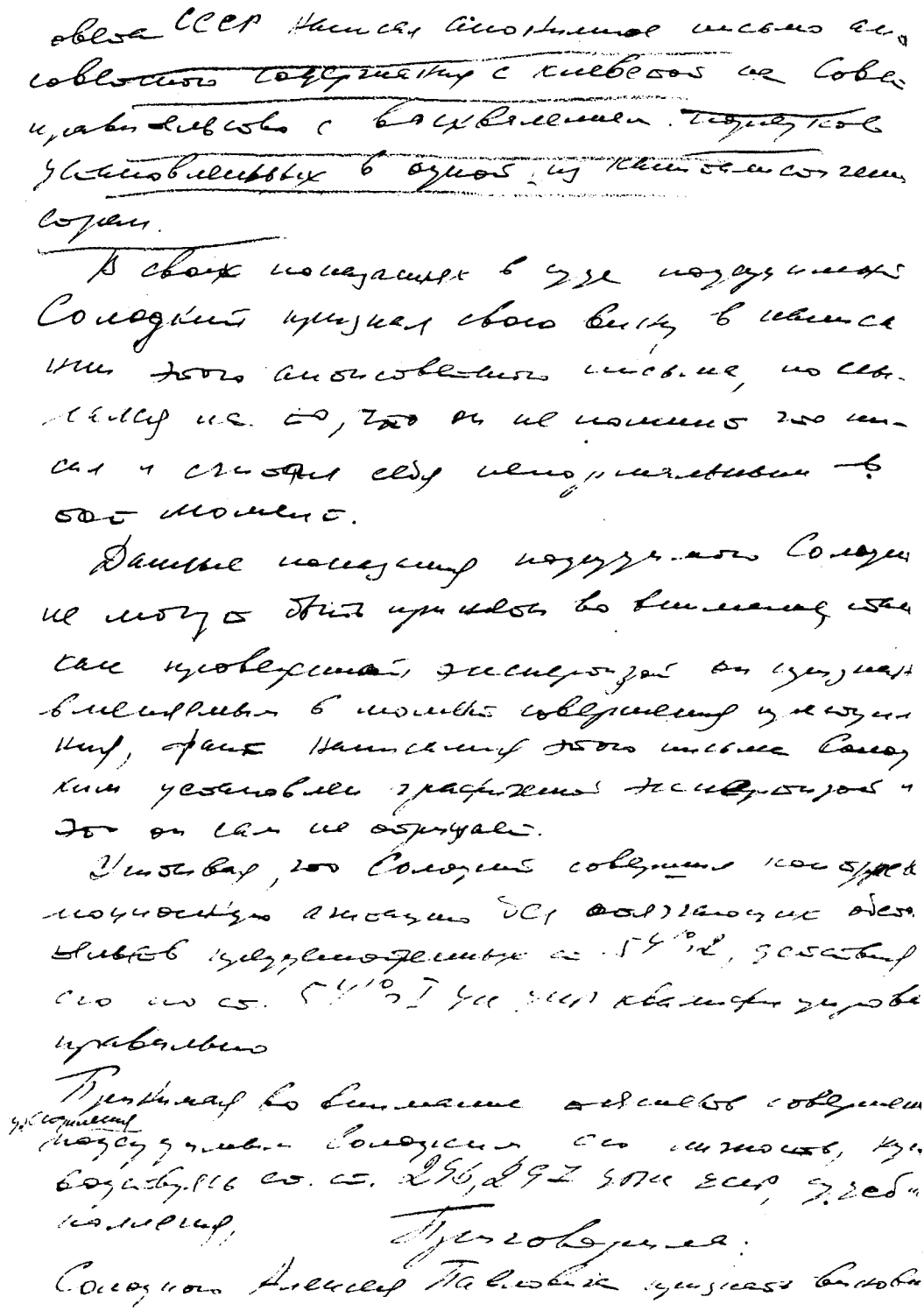

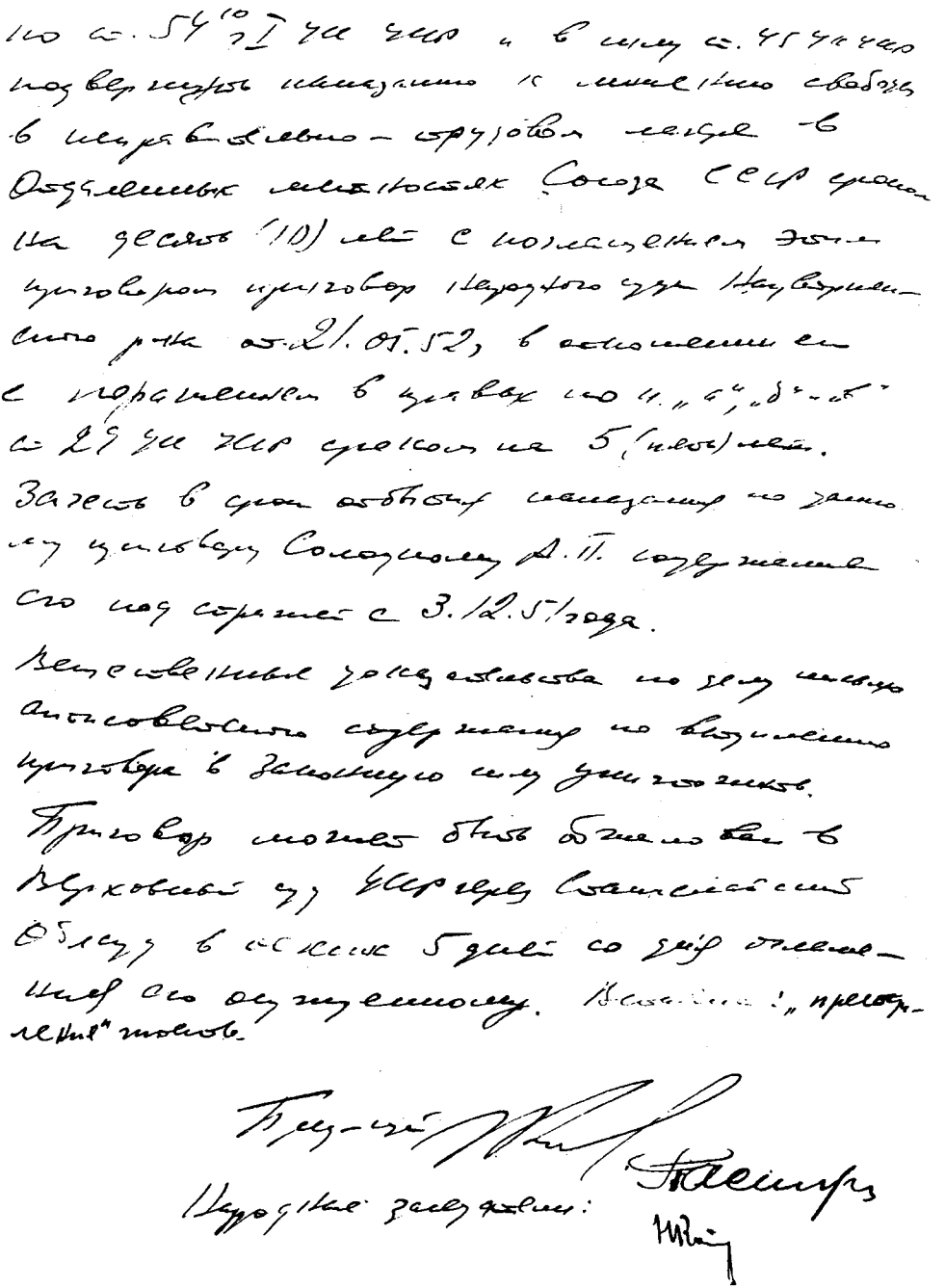

25. Вирок Станіславського обласного суду у справі Олексія Солодкого. 29 жовтня 1952 року суд засудив О. Солодкого на 10 років концтаборів за те, що він «1947 року, будучи незадоволений політикою Радянської держави, написав на адресу Голови президії Верховної Ради СРСР анонімного листа антирадянського змісту з наклепами на Радянський уряд та з вихваляннями порядків, установлених в одній із капіталістичних країн». *(02.11.51, № 3470)*

НАДВОРНЯНСКИЙ
РАЙОННЫЙ
ВОЕННЫЙ КОМИССАРИАТ
Станиславской области

часть
8 сентября 1952 г.
№ 852
Гор.

СПРАВКА

Выдана Надворнянским Райвоенкоматом, Станиславской области в том, что офицер запаса СОЛОДКИЙ А.П., 1916 года рождения, уроженец Полтавской области, Карловского района, село Варваровка, украинец, служил в Советской Армии с 8.1936 г. по 4.1941 г. и вторично с 6.1941 г. по 15.11.1945 г.

Участвовал в Великой Отечественной войне против немецких захватчиков и в войне с империалистической Японией.

Имеет Правительственные награды:

1. Орден „Красного Знамени", орд. „Красной Звезды", „Отечественной Войны 1-й степени", Орден „Отечественной войны II-й степени", медаль „За боевые заслуги", мед. „За победу над Германией".

Уволен из Советской Армии Приказом Командующего Войсками Забайкальского Военного Округа № 01088 от 15 ноября 1945 года, как ограничено годный II-й степени согласно расписания болезней Приказа НКО № 336-42 года, по ст. 51 -й гр.2. / в следствии ранений потеря черепных костей (рубцы)

и.о. Надворнянского Райвоенкома
майор адм.сл. / ЧЕПИЛЬ /

Офицер РВК- ст. лейтенант / ОРЛОВ /

26. Довідка про державні нагороди Олексія Солодкого. *(02.11.51, № 3470)*

"УТВЕРЖДАЮ"
НАЧАЛЬНИК УПРАВЛЕНИЯ МГБ СТАНИСЛАВСКОЙ ОБЛАСТИ ПО ГОСБЕЗОПАСНОСТИ
/ОСТАПЕНКО/
"30" октября 1952 года.

"АРЕСТ САНКЦИОНИРУЮ"
ВОЕННЫЙ ПРОКУРОР ВОЙСК МГБ ПОДПОЛКОВНИК ЮСТИЦИИ
/ОСТАПЕНКО/
"31" октября 1952 года.

П О С Т А Н О В Л Е Н И Е

/на арест /

"30" октября 1952 года. гор. Станислав.

Я, оперуполномоченный 2 отделения 2 отдела Управления МГБ Станиславской области младший лейтенант госбезопасности НИЛИТЧЕНКО, рассмотрев поступившие в Управление МГБ Станиславской области материалы о преступной деятельности

ТКАЧЕВСКОГО Семена Александровича, 1897 года рождения, уроженца села Викторов, Галичского района, Станиславской области, украинца, гр-на СССР, беспартийного, с незаконченным высшим образованием, по специальности журналиста, бывший офицер австрийской и украинско-галицийской армии, проживающего в селе Блюдники, Галичского района, Станиславской обл.

Н А Ш Е Л:

Что ТКАЧЕВСКИЙ С.А., являясь поборником "Самостийной соборной Украины", в 1920 году проникает в коммунистическую партию Галиции и поддерживает близкую связь с известным украинским националистом КОНАРОМ, проводит работу по внедрению украинских контрреволюционных кадров в Советский и партийный аппарат Украины, с целью захватить руководство на всех руководящих участках партийного и советского правительства. Эту работу ТКАЧЕВСКИЙ проводил по прямым заданиям правительства УНР и поляков.

В 1920 году ТКАЧЕВСКИЙ установил связь с организатором повстанческого движения на Украине СПОНА /расстрелян/ и совместно с ним принимал нелегально прибывшего из заграницы представителя зарубежного "Центрального украинского повставкома" поручика ЧЮЛА.

По этому же каналу ТКАЧЕВСКИЙ передавал для поляков и петлюровцев шпионские материалы, поступившие от украинского контрреволюционного деятеля ПАЛИЕВА, работавшего в разведотделе 12 Армии.

Осенью 1925 года ТКАЧЕВСКИЙ на квартире ПАЛИЕВА Емельяна в Киеве встречался с его братом ПАЛИЕВЫМ Дмитрием Ивановичем, нелегально прибывшим из Польши, который являлся одним из лидеров зарубежного "УНДО" и приехал на Украину с целью подчинения контрреволюционной работы украинских националистов директивам и планам "УНДО".

Работая в украинской Академии наук, ТКАЧЕВСКИЙ был одним из руководителей "УВО" и организаторов /"Об"единения западно-украинских писателей "ЗУ"/, активными членами которой являлись ПАЛИЕВ Емельян, АТАМАНЧУК, СТРУМАНЧУК, КОЗАРИЗ и ЗАГУЛА, возглавлявшие вместе с ТКАЧЕВСКИМ "ЗУ" и представлявшие одновременно центр "УНДО",а затем "УВО" на Украине.

После разгрома "УВО" в гор.Киеве, ТКАЧЕВСКИЙ из рядов ВКП/б/ был исключен, а затем в июле 1934 года из указанного города бежал в гор.Курск, где разработал план нелегального перехода границы в сторону Польши, который намеревался осуществить в районе местечка Скала, Каменец-Подольской области.

В ноябре 1936 года ТКАЧЕВСКИЙ НКВД Курской области был арестован и привлечен к уголовной ответственности по ст.ст. 58-6 и 58-10 УК РСФСР, а 16 июня 1937 года, как руководитель контрреволюционной фашистско-террористической организации "УВО" Особым Совещанием при НКВД СССР осужден к 8 годам ИТЛ.

По отбытии срока наказания, т.е. с мая 1946 года ТКАЧЕВСКИЙ С.А. работал при лагере гор.Норильск, Красноярского Края в качестве вольнонаемного, затем прибыл в Станиславскую область и остановился на жительстве в селе Блюдники, Галичского района.

Преступная деятельность ТКАЧЕВСКОГО подтверждается его личными признаниями и показаниями арестованных ПАЛИЕВА Е.И., АТАМАНЧУК В.И., БУДЯ, МАРАЧЕВИЧА, КОЗОРИЗ М.М. МАКСИМОВИЧА К.А. и ЗОЗУЛЯК.

П О С Т А Н О В И Л:

ТКАЧЕВСКОГО Семена Александровича, проживающего в с.Блюдники, Галичского района, Станиславской области подвергнуть аресту и обыску.

ОПЕРУПОЛН 2 ОТДЕЛА УМГБ СО
МЛ ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ /ДМИТЧЕНКО/

СОГЛАСЕН: НАЧАЛЬНИК ОТД.2 ОТДЕЛА УМГБ СО
МАЙОР ГОСБЕЗОПАСНОСТИ /ЛИРИЧЕНКО/

НАЧАЛЬНИК 2 ОТДЕЛА УМГБ СО
ПОДПОЛКОВНИК ГОСБЕЗОПАСНОСТИ /ЛЕПРОМЯТНИКОВ/

27. Постанова управління КДБ у Станіславській області й санкція прокурора військ МДБ на арешт колишнього офіцера УГА Семена Ткачівського. *(01.11.52, № 5857 П*

Орган МГБ Управление МГБ станиславской области.

Передавать анкету для заполнения арестованному—запрещается. Заполняется со слов арестованного и проверяется по документам.

Анкета арестованного

Фамилия, имя и отчество	Ткачевский Семен Александрович
Год и место рождения	1897 г.р. уроженец с. Викторов, Галичского р-на, Станиславской области
Постоянное место жительства до ареста (подробный адрес)	село Блюдники село, город, улица, дом №, кварт. № район Галичский область, край станиславская
Профессия и специальность	Журналист, младший научный работник истории Западной Украины, средн. медработ.
Последнее место работы или род занятий до ареста Если не работал, когда и откуда уволен.	Сельская больница с. Блюдники, Галичского р-на, станиславской обл., работал медицинским братом.
Национальность	Украинец
Гражданство (при отсутствии паспорта указать, какой документ удостоверяет гражданство или записано со слов)	а) гражд. (подд.) СССР б) паспорт серии VI-ИЛ № 520935 выдан Норильским ГОМ УМВД Красноярского Краз 4 июля 1950 года
Партийность	Беспартийный
Образование общее и специальное (подчеркнуть) и указать, что закончил	высшее, среднее, низшее Незаконченное высшее специальное курсы медицинских работников 7.7.1947 г. в г. Норильск
Социальное и политическое прошлое	По соцпроисхождению из крестьян-середняков, по соцположению служащий. Бывший член ВКП с 1920 г. по 1933 год исключен.
Судимость (состоял под судом и следствием, где, когда, в что, приговор)	По ст. ст. 58-6 и 58-10 УК РСФСР осужден Особым Совещанием при НКВД СССР 16.6.1937 г. на 8 лет ИТЛ. Срок отбыл. 30.5.1946 г. в Норильском лагере МВД СССР

28. Анкета арештанта Семена Ткачівського. *(01.11.52, № 5857 П)*

ar.4. **Выписка из протокола № 95**

Особого Совещания при Министре Государственной Безопасности Союза ССР

от 31 декабря 195 3.

СЛУШАЛИ	ПОСТАНОВИЛИ
23. Дело № 10010 МГБ Украинской ССР (УМГБ Станиславской обл.) по обвинению – ТКАЧЕВСКОГО Семена Александровича, 1897 г.р. урож. Станиславской обл. украинца, гр-на СССР, беспартийного, из крестьян-середняков. Обвиняется по ст.ст. 54-6, 54-10 и 54-11 УК УССР.	ТКАЧЕВСКОГО Семена Александровича, за принадлежность к контрреволюционной организации, сослать на поселение в Красноярский край под надзор органов МГБ.

АРХ. № П- 395799

Нач. Секретариата Особого Совещания

60С

29. Виписка з протоколу особливої наради при МДБ СРСР у справі Семена Ткачівського. *(01.11.52, № 5857 П)*

ARC № 11978П Форма № 24

УТВЕРЖДАЮ
ДЕКАБРЯ
...ЬНИК УКГБ ПО СТАНИСЛ.ОБЛ.
...ОВНИК /КОСТЕНКО/

АРЕСТ САНКЦИОНИРУЮ Прокурор Станисл.обл.
(подпись прокурора)
Ст.совещник юстиции
16 декабря 1956 г. /ТРОФИМЕНКО/

ПОСТАНОВЛЕНИЕ
(НА АРЕСТ)

Гор. Станислав 16 декабря 1956 г.

старший следователь следотдела УКГБ по Станиславской области
(должность) (отдел и орган)

капитан НИКИТИН
(звание и фамилия)

...ев поступившие в УКГБ по Станиславской области

...ы о преступной деятельности ЛИЩИНСКОГО Владимира Степановича, рождения
(фамилия, имя, отчество и другие)
...октября 1940 года, уроженца и жителя села Бережница, Калушского р-на,
...ниславской области, гражд. СССР, украинца, беспартийного, колхозника,
...отает в колхозе на разных полевых работах, холостого, ранее несудимого,

НАШЕЛ:

ЛИЩИНСКИЙ В.С. совместно с ЯКИМОВИЧ М.И. 28 апреля 1954 года написали листовку резко антисоветского содержания и прикрепили ее на видном месте в центре села Бережница, Калушского района, Станиславской области с целью, чтобы ее читали жители села.

Аналогичные по своему антисоветскому содержанию ЛИЩИНСКИЙ совместно с ЯКИМОВИЧ М.И. написали еще две листовки, одну 14 июня 1954 года и вторую 6 января 1956 года и прикрепили их на видном месте в центре села Бережница.

Изложенное подтверждается показаниями ЯКИМОВИЧ М.И., вещественными доказательствами и личным признанием ЛИЩИНСКОГО В.С.

ПОСТАНОВИЛ:

Гражданина ЛИЦИНСКОГО Владимира Степановича
(фамилия, имя и отчество)

проживающего по в селе Бережница, Калушского р-на, Станиславской об

подвергнуть аресту и обыску

Ст. Следователь УКГБ по Станиславск. обл.
Капитан: (подпись) /НИКИТИН/

СОГЛАСЕН: Нач. СЛЕДОТДЕЛА УКГБ по Станиславск. обл.
Полковник: (подпись) /ГАЙДЕНОВ/

30. Постанова управління КДБ у Станіславській області на арешт Володимира Ліщинського. Звинувачення: написав три листівки (28 квітня і 14 червня 1954 та 6 січня 1956 років) антирадянського змісту й прикріпив їх на видному місці в центрі села Бережниця Калуського району. *(15.12.56, № 11978 П)*

ЗА УКРАЇНСЬКУ САМОСТІЙНУ ДЕРЖАВУ

ВОЛЯ НАРОДАМ І ЛЮДИНІ

ВОЛЯ і БАТЬКІВЩИНА

31. Титульна сторінка самвидавського журналу «Воля і Батьківщина»

Управління КДБ
по Івано-Франківській обл.
(наименование органа КГБ)

УГОЛОВНОЕ ДЕЛО № 83

по обвинению Мельничука
Тараса Юрійовича
по ст. 62 ч. I КК УРСР

Начато „24" [illegible] 19[illegible]
Окончено „24" [illegible] 19[illegible]
В 21 томах
ТОМ № [illegible]

Арх. № 37506
Архив [illegible]
(наименование [illegible] отдела, [illegible])
Сдано [illegible]

13118 П

32. Титульна сторінка кримінальної справи на поета Тараса Мельничука. *(24.01.72, № 13118 П)*

Розділ 3

НАРИСИ ПРО РЕПРЕСІЇ

Давайте чесно,
Не кнопки ж ми й не педалі.
Що писав би Шевченко
В тридцять третьому,
В тридцять сьомому роках?
Певно, побувавши в Косаралі,
Побував би ще й на Соловках.
Загартований, заґратований,
Прикиданий землею, снігами, кременем,
Досі був би
реа
білі
тований.
Хоч посмертно, зате — своєвременно.
Звісило з трибуни блазенський ковпак
Забрехуще слово.
Було так, було так, було так, було так...
А може, було інакше?
«Чуєш, батьку? —
Чую, синку!..».
Пропадали ж люди ні за гріш.

Ліна Костенко

Коли подумаю, що сталося й що робиться, скільки страждань, кривди, смерті, жорстокості нелюдської, неземної, пекельних мук, нечуваної люті катувань, неправди, прихованих скорбот, лжі, заслань і розстрілів. Скільки нелюбові до народу і боязні його невсипущого духу! Боже мій... Скільки розбитих духовно й фізично сердець.

Олександр Довженко

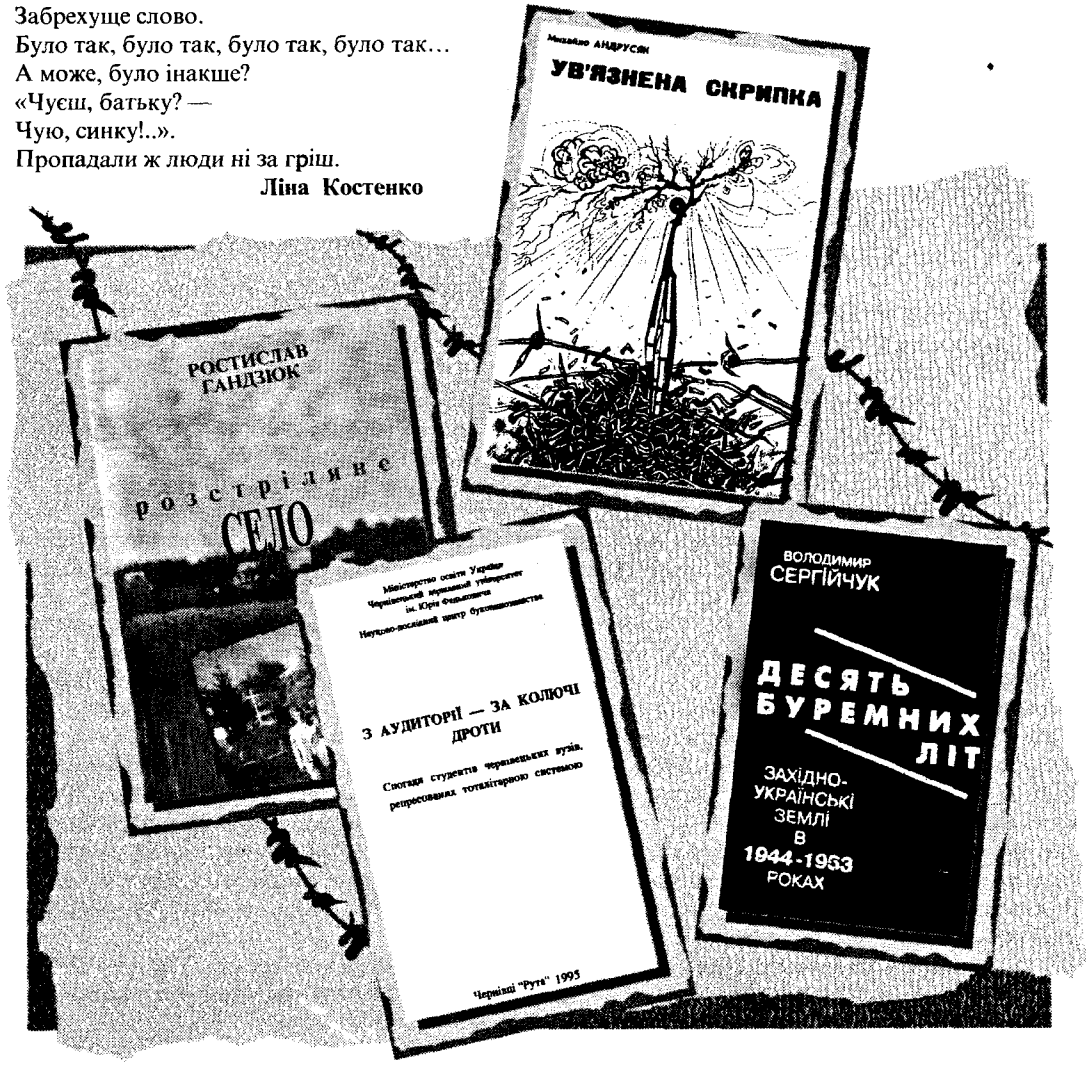

Лук'ян ВАРДЗАРУК

ДОРОГА ДО БЕЗСМЕРТЯ

Холодного зимового дня, 10 лютого 2002 року, в залі громадських організацій на вулиці Б. Лепкого в Івано-Франківську зібралися сивочолі ветерани ОУН, УПА, щоб провести в останню дорогу, на вічний спочинок до Снятина Євгенію Андрусяк. До міста, де вона з'явилася на світ 15 липня 1919 року в багатодітній хліборобській родині Івана Гуцуляка й Анастасії з дому Слободянів.

Євгенія Андрусяк

Національна свідомість і релігійність цієї родини заклали міцні основи виховання дітей. А в садочку сестри-василіянки вчили дівчинку українських пісень, декламувати вірші Тараса Шевченка, Марійки Підгірянки. Запам'яталися Євгенії виступи в Шевченківські дні, на святі Матері. У Снятинській школі Євгенія закінчила 7 класів. Якийсь час навчалася в гімназії, але через тривалу хворобу (гостре запалення суглобів) покинула навчання. У 1938 році її зі сестрою Марією прийняли до місцевого осередку товариства «Сокіл», яким керував Василь Андрусяк. При Товаристві разом із подругами відвідували гурток самоосвіти, що його заснував той же Василь Андрусяк. Тут вивчали географію, історію, літературу України, «Декалог» — «Десять заповідей українського націоналіста»:

«Я Дух одвічної стихії, що зберіг Тебе від татарської потопи й поставив на грані двох світів творити нове життя.

1. Здобудеш Українську Державу, або згинеш у боротьбі за Неї.
2. Не дозволиш нікому плямити слави, ні чести твоєї Нації.
3. Пам'ятай про великі дні наших Визвольних змагань.
4. Будь гордий з того, що ти є спадкоємцем боротьби за славу Володимирового Тризуба.
5. Пімстиш смерть великих лицарів.
6. Про справу не говори з тим, з ким можна, а з тим, з ким треба.
7. Не завагаєшся виконати найнебезпечнішого чину, якщо цього вимагатиме добро справи.
8. Ненавистю й безоглядною боротьбою прийматимеш ворогів твоєї Нації.
9. Ні просьби, ні грозьби, ні тортури, ані смерть не приневолять тебе виявити тайни.
10. Змагатимеш до поширення сили, слави, багатства й простору Української Держави».

Василько, як з любов'ю називала Андрусяка молодь, яка горнулася до нього, вчив соколят ще й правил конспірації, приносив заборонену націоналістичну літературу. Під час сходин Євгенія з Василем ближче запізналися, подружили.

...Народився Василь Андрусяк 1915 року в сім'ї ремісника й був четвертою дитиною. Початкову освіту одержав удома від старшого брата й сестер, які навчалися в школі. У 1925 році став учнем гуманітарної гімназії. Уже в молодших класах формувалася його національна, проукраїнська орієнтація: на підручнику з мови юний гімназист закреслив слово «руска» і написав «українська». Хоч навчався він добре, але вчителі-поляки незлюбили хлопця й часто ставили двійки, за які треба було дорого платити. Та вчителі-українці рятували його, і щоб здібного учня не виключили з гімназії, складалися й платили за його «неуспішність». У 1932 році В. Андрусяк вступив до Організації Українських Націоналістів. Але закінчити гімназію юнакові так і не судилося. Його заарештували, коли навчався у восьмому, останньому, класі, й засудили на два роки тюрми за виготовлення протипольських плакатів. Кару відбував ув одиночці-камері коломийської тюрми. Вийшовши 1935-го на волю, працював секретарем в українських адвокатів і продовжував нелегальну діяльність в ОУН як повітовий провідник (псевдо — Чорний).

Із приходом московсько-комуністичних окупантів розпочалися масові арешти. У жовтні 1939-го наїзники заарештували й Василя Андрусяка. Промучили під слідством три місяці й, не добившись

бажаних зізнань, відпустили на якийсь час із вимогою відмічатися щодня в районному відділі НКВС. Розуміючи, що окупанти можуть його знов заарештувати, Василь утік із міста. Зупинився в Коломиї, й навіть відвідував там заняття в педагогічній школі. Але енкаведисти невдовзі вистежили підпільника і схопили посеред вулиці. На щастя, дорогою до в'язниці Василеві вдалося вислизнути з рук охоронців. Завдяки сприянню надійних людей одержав скерування на вчительську роботу в крайнє від угорського кордону село Зелене Жаб'ївського району. Однак учителювати довго не довелося — в березні 1940-го, вночі, напередодні виборів до Верховної Ради СРСР, до села приїхали енкаведисти, щоб заарештувати українського патріота. Але й цього разу добрі люди попередили — і вчитель В. Анрусяк тієї самої ночі перейшов кордон. Його відіслали до табору для політичних утікачів. Але й звідти Василеві (хоч і за другим разом) вдалося втекти.

Василь Андрусяк

Нарешті дуже небезпечні пригоди залишилися позаду. Василь Андрусяк опинився у Відні, в українському легіоні, з яким 1941-го, коли розпочалася німецько-радянська війна, повернувся в Україну. Запаморочений успіхами у війні, не відчуваючи серйозного опору ворожих військ і розлючений проголошенням 30 червня у Львові «Акту відновлення Української Держави», Гітлер розпорядився заарештувати весь склад Українського Уряду й керівників усіх рівнів ОУН, а українські батальйони «Нахтіґаль» і «Ролянд» повернути на місце формування, де їх роззброїли, українських офіцерів заарештували, а рядових розпустили. Розчарований таким ходом подій, Василь Андрусяк повернувся до Снятина. Домівка пустувала: батька, матір, сестру Марійку, дружину брата Олександра з двома доньками морозної ночі, після Василевої втечі за кордон, вивезли в Красноярський край, де батьки повмирали з голоду й холоду, а сестра згодом повернулась інвалідом. Єдиною розрадою стала Євгенія, яка на той час за завданням ОУН працювала в українській народній торгівлі й була зв'язковою повітового проводу.

Невдовзі Василя призначили окружним провідником ОУН Коломийщини (псевдо — Різьбяр), і він, нібито для продовження навчання, переїздить на постійне проживання до Коломиї. Як лише випадала нагода, нишком (його вже розшукувало гестапо) відвідував Євгенію.

Улітку 1943 року Василь Андрусяк за наказом Крайового Проводу ОУН почав формувати загони УПА в Чорному лісі, першими старшинами яких стали повстанці із партизанського вишколу, що перебував на околиці Космача.

У Космачі 1944 року Євгенія Гуцуляк відбула медсестринський вишкіл, який діяв під орудою Українського Червоного Хреста, а керувала ним лікар на псевдо Мотря (Артемізія Галицька). Скерували Євгенію у Снятинський район створювати пункти УЧХ. Тут, у Видинові, що був основним місцем її перебування, й навколишніх селах спільно зі станичними опікувалися хворими, пораненими підпільниками. Разом із дівчатами допомагали молоді Снятинського й Городенківського районів, яка тікала до повстанців у Карпати, подолати прифронтову смугу. А ще різними способами, не без ризику й хитрощів, заготовляли медикаменти для партизанів.

У грудні 1944-го у Видинові Євгенію навідала мати. Це була їхня остання зустріч. Незабаром батьків вивезли до холодної північної тайги, де мати Євгенії через півроку з туги, від злиднів й хвороби покинула цей світ. Причина вивезення: донька Євгенія — підпільниця, син Володимир (1925 р. н.) служив і загинув у дивізії «СС-Галичина», донька Марія (нар. 1922) — теж у підпіллі (псевда — Ксеня, Жданна), працювала в підпільній друкарні, яка випускала газету «Повстанець Гуцульщини», листівки, звернення. Автор цих рядків як станичний пропагандист не раз забирав від неї друковані матеріали. У 1947-му Марію підступно схопили й у червні засудили на 20 років каторжних робіт (12167 П).[1] Наймолодшу доньку Лідію (нар. 1928), учениці дев'ятого класу, члена молодіжної ОУН (псевдо — Лисиця) заарештували в грудні 44-го й згодом засудили на 10 років позбавлення волі (7167 П).

[1] У дужках поданий номер справи архіву СБУ в Івано-Франківській області, з якої взято інформацію.

У грудні 1944 року через курінного Хмару з Чорного лісу Євгенія одержала листа від командира тактичного відтинку «Чорний Ліс» Різуна перейти до нього. І лише посеред січня підпільним зв'язком, ув обхід місць дислокації червонопогонників, дівчина прибула до Чорного лісу, на місце постою Різуна. Ще дорогою почула сумну звістку, що командира поранили на Різдвяні свята під час кривавого бою коло села Рибне. Василь був блідий із забандажованими руками. Правицею не володів узагалі — лікоть понівечила розривна куля, бракувало сім сантиметрів кістки. Втратив багато крові, бо вже поранений керував до вечора боєм. Станіславський хірург Володимир Манюх наклав транспортну шину (за допомогу партизанам ОН при МДБ СРСР згодом засудила його на 10 років позбавлення волі). Повстанський хірург Пастер (Олексій Зеленюк із села Жабокричі Вінницької області) зробив йому вдалу операцію, так що згодом Різун міг навіть виконувати обмежені рухи. Виходжував командира лікар Берест — Ярослав Мартинець із Богородчан (загинув 19 лютого 1949 року в селі Завій). Василь поволі одужував. Однак писати й користуватися зброєю міг лише лівою рукою. Навесні Різун уперше після поранення зібрав між селами Грабівка і Глибоке неподалік розташовані сотні свого відтинку. Сотенні на чолі з курінними звітували про свою діяльність, одержували нові завдання.

Увечері 11 травня 1945 року Василь Андрусяк і Євгенія Гуцуляк повінчалися в селі Посіч.

Улітку того ж року до штабу Різуна-Ґрегота[2] завітав керівник Крайового проводу ОУН Роберт із членами проводу. Вони привітали командира з одруженням, Роберт вручив йому Золотий Хрест Бойової Заслуги II кляси за півсотні боїв із німцями та наказ про надання військового звання майора. За низку вдало проведених боїв, зокрема в селі Завій, тоді ж Срібним Хрестом Бойової Заслуги I кляси був нагороджений курінний Прут і Бронзовим Хрестом Бойової Заслуги — сотенний Павло й поручник Сапер.[3]

Наприкінці червня 44-го за наказом командира Крайового Військового Штабу (КВШ) з Чорного Лісу вийшов у рейд на Захід добре озброєний курінь (сотні Благого, Черника, Різуна) під командуванням Різуна. Курінь мав на озброєнні міномет, протитанкову рушницю, кожна сотня — важкий кулемет, а кожний рій (10—14 стрільців) — по два ручні кулемети (три рої творили чоту, а три чоти — сотню).

Восьмого липня відбувся переможний бій повстанців на горі Лопата, біля міста Сколе на Дрогобиччині, з німецькою дивізією й мадярським полком. Ще тиждень курінь Різуна на території Долинського району мав збройні сутички з німецькими загонами, захищаючи вишкіл юнацьких кадрів — старшинську школу, курси радистів, медсестер, зброярські майстерні та польовий шпиталь.

У серпні 45-го крайовий провідник пропаганди, письменник Марко Боєслав (Михайло Дяченко, 1910, с. Боднарів — 1952, коло с. Дзвиняч) переходив зі своєю охороною через Чорний ліс. Ось як він згадує про це у спомині «Моя перша зустріч із Різуном-Ґреготом»:

«У селі Грабівці довідалися ми, що недалеко в лісі є командир Різун-Ґрегіт. Ми переказали до нього, що хочемо бачитися з ним. Він негайно прислав по нас своїх стрільців.

Ще 1944 року доводилося мені бачити Ґрегота, але тільки здалека. Багато наслухався я про цього дуже здібного командира Української Повстанської Армії. Оповідали багато про його героїзм стрільці УПА, а народ творив уже легенду про нього. Тож мені дуже хотілося пізнати цю цікаву постать наших революційних днів.

Крім цього, мені, як тодішньому редакторові «Шляху перемоги», цікаво було знати, як стрілецтво та старшини УПА сприймають наш підпільний журнал. Про це міг я найкраще дізнатися від командира відтинка «Чорний Ліс» Різуна-Ґрегота.

...Підходимо ближче. Різун вийшов напроти нас. Щиро здоровимося та міцно стискаємо один одному руки. Я перш усього звертаю увагу на його енергійний вигляд. Переді мною стояв середнього росту муж-воїн. Ціла його постать кремезна, бистрий зір, високе чоло, ніс трошки орлиний. Це правдивий тип жовніра-партизана. Рука в нього забандажована, бо недавно був він тяжко ранений. Він, як звичайно, веселий, усміхнений.

---

[2] Василь Андрусяк мав два псевда: для ворогів, як жартували підпільники, він був Різун, а для своїх — Ґрегіт (грегіт — кам'яниста вершина).

[3] Літопис Української Повстанської Армії. Том 3. — Торонто: Видавництво Літопис УПА, 1978. — С. 37.

Зачинаємо розмову. Говоримо на тему політики, вояцького життя, а вкінці він нав'язує до наших підпільних видань. З розмови пізнаю, що це розумна й тактовна людина. Немає в нього ані трошки зарозумілости. Добре орієнтувався у політичних справах, але насамперед — це був вояк. Вояк він із крови й кости, вояк-практик і вояк-теоретик. Він показав нам свою книжечку «Як вести боротьбу». Зі змісту видно було, що в нього направду було багато військово-партизанського досвіду та знання.

Коли йдеться про наші підпільні видання, то він щиро сказав, що найвище ставить «Ідею і Чин», а на другому місці — «Шлях Перемоги». Жаль тільки, що цієї літератури військо дуже мало одержує. У всіх справах був він оптиміст та твердо вірив у нашу перемогу. Але не закривав і цього, що ще багато жертв коштуватиме воля.

Не вмів дурити себе тандитними надіями, а по-лицарськи дивився у вічі жорстокій дійсності. Полонював він усіх своєю лицарською та дружньою поведінкою. Полонив і мене. Від цієї хвилини зав'язалися між нами дуже дружні відносини. Ще за життя сл. п. Різуна-Ґрегота я присвятив йому одну зі своїх поем. Він подарував мені пістолю «Штурмак», що її зберігаю я до сьогодні як дорогоцінну пам'ятку від щирого Друга, славного лицаря-героя та вірного сина України».[4]

Із настанням зими червонопогонники активізувалися, організуючи сильні наступи на села й лісові масиви, особливо в районі Чорного лісу, де перебувала основна сила повстанців із тактичного відтинку ч. 22, яким командував Різун. Для більшої безпеки він улаштував Євгенію в іншій криївці, окремо від штабу. Час від часу відвідував дружину, адже вона готувалася стати матір'ю. А цього разу, наприкінці зими, сповістив їй, що чекає наказу від Проводу про передислокацію відділу в Карпати, а звідти навесні — перетяти кордон. Того четверга, як завше, тепло попрощався й усміхнений відійшов...

А раненько в неділю, 24 лютого 1946 року, почулися постріли, розгорівся сильний бій на недалекій відстані від криївки, де перебувала Євгенія. Від вибухів ґранат і бомб із літака здригалася земля. Кількома кільцями навколо розміщених протилежно сіл Грабівки й Глибокого оточив ворог повстанців, щоб не випустити їх у Карпати. Тоді в оточенні загинули командир тактичного відтинку ч. 22 майор Різун-Ґрегіт, політвиховник цього відтинку поручник Боян. Їхні тіла два тижні червонопогонники возили селами, аж поки не опізнали.

А тим часом охоронець Євгенії, стрілець Колос родом із Грабівки, відпровадив її до своєї мами, а та — до свого брата в Хмелівці. Тут Євгенія десятого березня народила сина й назвала його іменем полеглого батька.

Українська Головна Визвольна Рада постановою від 7 жовтня 1946 року посмертно підвищила майора Ґрегота до ступеня полковника з датою старшинства від 24 лютого1946 року.

За виявлені в боях мужність і героїзм, говориться в цій же постанові, за видатні заслуги в керуванні боротьбою відділів Української Повстанської Армії проти окупантів нагороджується Золотим Хрестом Бойової Заслуги 1-ї кляси полковник Ґрегіт.[5]

Про відзначення Різуна-Ґрегота повідомляв також журнал «Чорний Ліс» (рік 1, ч. 2), який у 1947—1950 роках видавало командування ТВ ч. 22. Вийшло 11 випусків часопису.

Після загибелі Ґрегота тактичним відтинком «Чорний Ліс» командував поручник Дунай (Богдан Ткач, 1923—1951).

Чотири місяці Євгенія з дитиною перебувала в Хмелівці. А тоді, щоб уникнути арешту, подалася до сусіднього Калуського району. Дорогою, в селі Завій, натрапила на облаву, її заарештували. Та знайшовся добрий чоловік, який сказав, що Євгенія його дружина, і жінку звільнили. У Калускому районі нею заопікувалася керівниця надрайонного УЧХ Степанівна (Ольга Ґросберґ, стрілялася, щоб не попасти до рук ворогів, її важко поранену заарештували 27 лютого 47-го, а в серпні засудили на 25+5).

---

[4] Літопис Української Повстанської Армії. Том 3. — Торонто: Видавництво Літопис УПА, 1978. — С. 61—62.

[5] Літопис Української Повстанської Армії. Том 3. — Торонто: Видавництво Літопис УПА, 1978. — С. 178—179.

Дитину Євгенія віддала молодому бездітному подружжю Бездушків, а сама переховувалась у криївці. Вночі, коли в селі було спокійно, навідувала синочка. Так проминула тяжка зима 1946—1947 років.

Колишній зв'язковий УПА Микола Мишко (псевдо — Ластівка) родом із Лемківщини, педагог за освітою, що прибув до Галичини в пошуках депортованих батьків, учителював у Новиці. Микола роздобув для Євгенії посвідчення, що та його сестра, переселенка з Польщі. Учитель порадив дружині Різуна переїхати до Самбора Дрогобицької області, щоб замести за собою сліди. Навіть придбав квиток на поїзд. Однак вранішня облава поламала всі їхні плани. Операцію проводив досвідчений офіцер обласного управління МДБ. Він мав конкретне завдання: знайти дитину Грегота, а через неї — і його дружину. Сліди перебування дитини вказала підпільна медсестра Невідома, якій влаштували так звану «бочку».

Тоді ув'язнили не лише Євгенію, а й вчителя Мишка. Розпочалися страшні дні й ночі слідства в калуській тюрмі: допити, погрози, обіцянки. Їй обіцяли волю, навіть квартиру в Києві, віддати сина, аби тільки підписала статтю з осудом діяльності ОУН, УПА. Лякали, що повезуть її на відкритій машині селами, а після того проведуть там арешти. Цього вона боялася найдужче, але сказала, що люди в це не повірять, бо знають про їхні провокації.

Євгенію повезли вантажним автомобілем до Болехова буцімто на очну ставку зі Степанівною, а насправді, щоб улаштувати їй «бочку». Але з цієї провокації нічого не вийшло, і її відіслали до станіславської тюрми, де посадили на два тижні в карцер. Відмовлялася відповідати на запитання слідчого, аж поки не віддадуть її сина. Прокурор пообіцяв, що після суду вона зможе взяти його з дитбудинку й віддати братові Василеві до Снятина. Однак охоронець закону, як і вся брехлива радянська система, не дотримав слова — у грудні 47-го Євгенію й учителя Мишка засудили на десять плюс п'ять (7075 П), а про повернення дитини не стали навіть слухати.

У загальній камері зустріла знайому з підпілля Весну — косівчанку Дарію Кошак, яка розповіла про долю сестри Євгенії Марії. Тут перебули Різдвяні свята і Новий 1948 — перший в ув'язненні рік.

А далі — львівська пересильна тюрма, де в усіх — жінок і чоловіків — блатні злочинці, пов'язані з наглядачами, відібрали всі харчі.

На початку лютого розпочався етап. Через десять днів їзди в «телятниках», в стужі й голоді, знову пересильна тюрма на зауральській станції Сосьва. Звідти берегом річки Сосьви в'язнів погнали 30 км пішки тріскучим морозом на північ у тайгу, до зони. Бараки без освітлення, неопалені. Наступного після прибуття дня в'язнів під посиленим конвоєм вигнали за зону заготовляти дрова й копати ями під електричні стовпи. Жінки довбали мерзлоту, мучилися, плакали. А конвоїри у валянках і кожухах грілися коло вогню, попередивши в'язнів, що «крок уліво, крок управо вважається втечею, і конвой стріляє без попередження».

На цій роботі Євгенія перемерзла, ослабла й захворіла. Три місяці мучилась у лазареті, де годували баландою й кашею з грубо змеленого борошна. Баланди не їла, бо то був відвар із конятини дорізаних хворих тварин. А лікували тільки аспірином (інших ліків не було).

Хоч медична комісія визнала Євгенію інвалідом, однак через відсутність гарячки відіслали в інвалідну бригаду підсобних робіт. Однак запалення легень не минуло, і жінку знову шпиталізували. А як трохи полегшало, залишили санітаркою, проте не надовго: оперуповноважений розпорядився послати Євгенію на загальні роботи — заготовляти в лісі дрова. Та вона, як і більшість жінок-в'язнів, не тримала досі в руках ні пили, ні сокири. Хіба ж то жіноча робота? Норми, звичайно, виконати не могли, за що були покарані штрафними пайками — баландою без хліба. А мороз досягав 40 градусів. Не витримуючи холоду, голоду, непосильної праці, в'язні гинули. Та як би важко не було, Євгенію тримала надія віднайти синочка.

Різними способами (світ не без добрих людей) передавала в різні інстанції заяви — прохання допомогти розшукати її силоміць відібрану дитину. Писала скарги. Та все марно: їй або відмовляли, або звернення залишалося без відповіді.

У травні їх відправили етапом ще далі на північ, до табору, де відбували ув'язнення самі жінки. Євгенію призначили в бригаду німкень зі східної України та з-над Волги, які не повернулися в СРСР до кінця 1945 року. Їх силоміць привезли (так званий берлінський етап), засудили на 10+5 і відіслали на лісозаготівлю в тайгу.

Робота на морозі спричинила ще одну недугу — гострий цистит. Зверталась по допомогу в медпункт, а там дадуть якусь пігулку — і знову мокра на мороз, на роботу. Нарешті медична комісія

відіслала хворих, у тому числі її, до шпиталю. Тут трохи підлікувалася, навіть якийсь час працювала медсестрою.

І знову черговий етап у 45-й квартал, аби в'язні не затримувалися на одному місці, не заводили знайомств. Працювала медсестрою в процедурному відділенні. Фельдшерка боялась іти до хворих спецзагону посиленого режиму, де відбували покарання рецидивістки, тож посилала Євгенію в супроводі наглядача. Вона не боялась, а жаліла своїх хворих, і ті не накидалися на медсестру. Згодом їй видали перепустку — і вона вже ходила у спецзону без конвоїра.

По смерті Сталіна в таборах запровадили госпрозрахунок: видавали на руки із зароблено го те, що залишалося після вирахування за проживання в бараці, за нари і світло, за охорону на вежах і собак, за тих, що наглядають та обшукують в'язнів після повернення з роботи.

У 1955 році розпочали розглядати справи політв'язнів, термін покарання яких наближався до кінця. Хоч Євгенія і належала до цієї категорії засуджених, однак її справи не розглядали, ніхто не викликав її на «співбесіду». Тож сама звернулась у спецчастину із запитом про звільнення. А там «пояснили», що чекають відповіді з Гулагу, куди їй можна виїхати, бо її батьки, мовляв, «на висилці» (батько помер ще 47-го, а мати — раніше; до того ж у вироку не сказано про її заслання після відбуття терміну ув'язнення). Отож кару, виходить, відбула, а звільнення нема!

Нарешті викликали спочатку до прокурора в Сосьву, а відтак — на комісію (знову трійка!), яка звільнила Євгенію зі зняттям судимості. І навіть пообіцяли дитину привезти їй додому. Попросила видати скерування на постійне місце проживання у Львові, де мешкав її брат Василь.

І ось нарешті так довгожданна воля! На руках паспорт.

...Україна, Львів. Зустріч із братом. Сльози радощів. І знову смуток: не прописують у місті, бо нема довідки з місця роботи. А на роботу без прописки не беруть. Згадала Євгенія про подругу з міста Костополя Рівненської області, з якою разом каралась у таборах. Поїхала до неї. Прописали. Брат допоміг трохи грошима. І подалась у важкі пошуки своєї дитини. Калуш, будинок грудної дитини. Жодних записів. У Станіславі будинку, куди, за свідченням калушан, передали хлопчика, вже не було. В Калуському райвідділі МДБ, куди звернулася вона за порадою прокурора, нараяли звернутися в обласне управління МДБ. Але й там — безуспішно. Нарешті довідалася від помічниці прокурора у справах неповнолітніх, що дитину віддали на усиновлення. Та вперто наполягала, щоб Євгенія не вимагала повернення їй дитини через суд.

Адвокати сумнівалися, що справу вирішать на користь матері, бо та проживає на квартирі, не має умов для виховання сина. Отож, щоб бути матеріально забезпеченою, Євгенія виходить заміж.

Знову звернення в обласну прокуратуру. Звідти надійшла відповідь, що її син Андрусяк Василь Васильович, уже Ганусяк Василь, усиновлений подружжям Корсакових, яке виїхало зі Станіслава до Києва. Але й у Києві, як виявилося, Корсакови не проживають. Аж у 1958-му, після чергового звернення, того разу в партійні органи Станіслава, довідалася, що вони виїхали до міста Єльні Смоленської області, а Василько навчається в п'ятому класі.

Євгенія Андрусяк подала заяву до суду на Корсакових про повернення сина. Не чекаючи судової повістки, їде в Єльню.

І нарешті така довгожданна зустріч із сином! Хлопець був так подібний до матері на її дитячій фотографії!

Вова, як тут звали хлопця, знав від школярів, що Корсакови нерідні його батьки. Вони навіть поширили вигадку, що рідний лише батько, але цьому не вірили сусіди, а значить, і дитина. До того ж виконком хлопця не всиновив, бо не знали, де його батьки. А до школи, ще в Станіславі, записали його без документів, бо названий батько працював у КГБ.

Євгенії краялось серце, що син так близько і водночас вона далека йому. Накупила гостинців, а він подарував їй світлину. Однак на людях малий уникав зустрічі з матір'ю, і сказав, що нікуди з нею не поїде.

З надією, що суд визнає сина за нею і зі страхом, що дитина має право вибрати місце проживання, поїхала додому, в Україну.

Через три місяці, в липні 1958-го, суд таки визнав право Євгенії Андрусяк на материнство.

Поїзд рушив. Позаду лишився перон, віддалялася Єльня, де проминули три роки складного дитинства Вови-Василька, попереду — незнана Україна, в боротьбі за волю якої загинув його батько.

А Євгенія, тепер уже взаконена мати, молилася, дякувала Всевишньому, що допоміг їй віднайти дитину, повернув сина.

Дмитро ЮСИП

ГОЛОС КАЛИНОВОЇ СОПІЛКИ

Пам'ятайте, що за нашою чудовою
піснею перше слово належить
нашому народному танцю.
Коли ми полюбимо сестру-пісню,
то полюбимо і її брата — танець.
Василь Верховинець

Василько з'явився на світ напередодні Святвечора, 5 січня 1880 року. Тож щороку в Різдвяні свята збиралась уся сім'я Костівих на хлопцеві уродини. Так було й цього разу: вручали Василькові подарунки, а дід Пилип подарував онукові свою сопілку. Ту саму калинову сопілку, з якою десятки років пас вівці, яка була його вірною супутницею й помічницею — і в часи смутку та печалі, й у світлі дні втіхи й радощів.

Василь Костів

Малому виповнилося тоді п'ять років.

Через рік він уже добре грав на сопілці, а коли пішов до першого класу — аж не вірилося, так вправно виводив на сопілці різні мелодії коломийок та багато інших співанок, яких навчила його мама. Разом із матір'ю та братом Омеляном співав хлопець і в сільському хорі, яким керував батько — Микола Костів.

Дар до музики Василь Костів мав від Бога. Але розвивався, міцнів цей талант під впливом батьків. Бо не були вони ні неписьменні, ані злидарі, як писали деякі дослідники життя і творчості композитора, а прогресивні, освічені люди. Майбутній композитор зростав і виховувався в родині, де панувала повага до пісні, рідного слова, народних звичаїв і побуту. Тут шанували твори Тараса Шевченка, Івана Франка, Маркіяна Шашкевича, Івана Вагилевича, Миколи Устиянновича. Така атмосфера в сім'ї Костівих сприяла утвердженню любові їхнього сина до мистецтва.

Композиторів батько Микола Костів, як дослідив його краянин краєзнавець Михайло Крупчин[1], закінчив початкову школу, здобув гімназійну освіту, а водночас і музичну. Був сільським дяком, всіма шанованою людиною. Він продовжував серед горян культурно-просвітницьку роботу, яку започаткував і вів тут священик Микола Устиянович, що на громадських засадах заснував у Старому Мізуні першу початкову школу; завдяки зусиллям письменника, автора пісні «Верховино, світку ти наш», яка стала народною, діяв перший сільський хор.

Хор під орудою Миколи Костіва виступав з концертами в навколишніх селах, де мав велику популярність.

Справжнім культурно-освітянським вогнищем у Старому Мізуні стала читальня, яку теж заснував Микола Костів. Він поширював серед горян твори письменників не лише Галичини, а й Східної України. До останніх своїх днів плідно працював як фольклорист.

По смерті Миколи Костіва дяком у селі стає його син Омелян. Він продовжує в селі культурно-просвітницьку діяльність: керує сільським хором, створює при читальні літературний гурток, збирає усну народну творчість. Упорядковує батькові записи пісень, казок, приказок, балад, весільних обрядів.

Пропрацював Омелян у рідному селі дяком до початку Другої світової війни. Він мріяв видати окремою збіркою українські народні пісні, що їх разом із батьком записали в Долинському повіті. Однак цьому та іншим благородним намірам не судилось збутися. Під час військової акції 5 квітня 1944 року угорські фашисти розстріляли невтомного громадського діяча, а оселю родини Костівих спалили. Згоріли й багатющі фольклорні записи.

[1] Михайло Крупчин. Передзвін віків піснями // Червона Долина. — 1988. — 10 грудня.

Василь же після гімназії навчається в Самбірській учительській семінарії. У 1899 року одержує диплом народного вчителя. Навчає дітей у селах Бережниці й Угринові Калуського повіту. Організовує тут гуртки художньої самодіяльності.

Та майбутнього артиста щораз дужче манить професійна сцена, і він влаштовується хормейстером у відомому на той час театрі товариства «Руська бесіда» у Львові.

У 1906 році до Галичини приїхав зі своєю трупою відомий актор Микола Садовський. Творче обдарування, зовнішня привабливість Василя Костіва справили приємне враження на відомого театрального діяча з Наддніпрянської України, і він запрошує львівського артиста до своєї театральної трупи. Таким чином Василь Костів опинився у Східній Україні, де працював до кінця свого життя.

Згодом у спогадах «Мої театральні згадки» Микола Садовський напише: «На літо приїхав до мене молодий ще тоді актор Костів, що пізніше грав під прізвищем Верховинець. Цей молодий, але дуже музикальний хлопець дав мені ідею перекласти опери «Галька» і «Сільська честь». А тим часом ми почали розучувати оперу «Продана наречена», де я мав співати партію Кецала».[2]

В опері польського композитора Станіслава Монюшка «Галька», що ставилася українською мовою, Василь Верховинець досить успішно виконує партію Йонтека, зробивши ще один крок на шляху до мистецького утвердження і визнання.

Робота з Миколою Садовським мала великий вплив на розвиток таланту митця. У Києві він виступав із такими славетними акторами, як Марія Заньковецька, Панас Саксаганський, Іван Мар'яненко. Сценічні образи, що їх створив Василь Верховинець, надовго запам'яталися глядачам. Він грав ролі Петра в «Наталці-Полтавці», Левка в «Майській ночі» Миколи Лисенка й Андрія в опері «Запорожець за Дунаєм» Семена Гулака-Артемовського. У театрі працював не лише як актор, але і як хормейстер і диригент. Творчу роботу він поєднує з навчанням — відвідує теоретичний клас школи Миколи Лисенка, де студіює музику в професора Г. Любомирського. Тут знайомиться з Миколою Лисенком, що мало неабиякий вплив на формування композиторського таланту.

У цей період Василь Верховинець багато мандрує селами, вивчає побут і звичаї народу, збирає й опрацьовує етнографічні матеріали, які лягли в основу виданої 1912 року наукової розробки «Українське весілля» (повний запис обряду в селі Шпичинці на Житомирщині). Поряд із записами й дослідженнями народних пісень, обрядової поезії Василь Верховинець досліджує й народні танці. Через рік композитор видав збірник «Українські народні танці». Та найбільшою фундаментальною науковою працею, де ґрунтовно досліджено характер і принцип побудови української народної хореографії, уважається «Теорія українського народного танцю». «Це перша книга в Україні,— писав у передмові Вахтанг Вронський,— яка по-науковому підходить до вивчення народного танцювального мистецтва. Поява її в світ дала нам дорогоцінний хореографічний матеріал, так ретельно й любовно зібраний серед народу й зосереджений в одному творі...».[3]

У той час Василь Верховинець задумав створити український національний балет на базі народних танців. Тому ще з більшою енергією продовжує вивчати народне хореографічне мистецтво. «Наш балет,— писав він 1920 року,— якщо йому судилося коли-небудь народитись, мусить бути народним, своєрідним, а таким він стане тоді, коли в нього увіллється багатство народного танцю з його мальовничими фігурами й широкою, нічим не обмеженою фантазією думок. Коли він буде пройнятий духом веселих танцювальних пісень, повних кипучості, енергії, бадьорости та невимушеної щирої розваги справжнього народного життя».[4] І мрія композитора здійснилася: тисяча дев'ятсот тридцятого року Харківський оперний театр запросив його поставити перший український балет «Пан Каньовський».

Поряд із дослідженнями хореографічного мистецтва Василь Верховинець плідно працює як композитор. До нас дійшло понад 50 його хорів, солоспівів, романсів та обробок. Серед них — «Заграй, кобзарю», «Грими, грими, могутня пісне», «Більше надії, брати», «Ми творці життя нового», які були дуже популярні на початку 20-х років.

Писав композитор музику на слова Івана Франка, Лесі Українки, Василя Чумака, Дмитра Загула, Олександра Олеся, Максима Рильського, Павла Тичини, Володимира Сосюри, Олекси Слісаренка, Пилипа Капельгородського.

---

[2] Микола Садовський. Мої театральні згадки. — Харків: УДВ, 1930. — С. 90—91.

[3] Українське весілля. 5-те видання. — К.: Музична Україна, 1990. — С. 8.

[4] В. М. Верховинець. Теорія українського народного танцю. — К.: Мистецтво, 1968. — С. 11.

Не можна обминути і зв'язків Василя Верховинця з хоровими капелами, де він був і диригентом-організатором, і педагогом-вокалістом, і чуйним наставником. У 1927 році композитор засновує в Харкові «Червону українську мандрівну капелу» («Чумак»), яка популяризувала творчість україн-ських авторів, зарубіжну класику. В 1927—1928 роках керує хором Харківського музично-драматичного інституту.

Та справжньою вершиною творчої діяльності митця була його праця в жіночому хоровому театральному ансамблі Полтави — знаменитому «Жінхорансі». Слава про «Жінхоранс» як рідкісний такого роду хор (1935 року він став державною капелою) лунала Україною. Безпосередню участь у створенні ансамблю та його роботі брала його дружина, колишня артистка театру Миколи Садовського Євдокія Доля-Верховинець, яка була режисером-постановником цього колективу.[5]

Відомий був Василь Верховинець і як педагог. Від 1920 до 1932 року він завідував кафедрою мистецтвознавства Полтавського інституту народної освіти, викладав диригування в Київському музично-драматичному інституті імені Миколи Лисенка, керував хоровою студією імені Кирила Стеценка при музичному товаристві Миколи Леонтовича, вів українські народні танці в Полтавській трудовій школі імені Івана Котляревського.

Ще вчителюючи в школах рідного краю, композитор виношував задум видати збірник дитячих ігор із піснями, який допоміг би прищепити малечі добрий естетичний смак. «Дитина,— писав він,— мусить мати час на ігри, а справа їх поширення цілком знаходиться в руках вихователів. Це їхній обов'язок, яким не можна легковажити».[6] Реалізував свій задум Василь Верховинець 1923 року, видавши книжку «Весняночка», в якій виклав свої міркування щодо методики роботи з дітьми.

Та не всім творчим задумам талановитого актора, композитора, диригента судилось здійснитися. У розквіті творчих сил його змолола комуністична репресивна машина — одинадцятого квітня 1938 року енкаведисти-душогуби знищили Василя Верховинця.

Михайло ІЩЕНКО

«СПАЛИВСЯ ГІРНИК ОЛЕКСА З КАЛУША»

Сполох на світанку

Морозного досвітку двадцять першого січня 1978 року по Каневу ширилася моторошна вістка: на Шевченковій Могилі спалився чоловік.

Уранці на Тарасову гору мчали автомобілі держбезпеки, міліції, місцевої влади. Нижню алею меморіального парку, ліворуч від оглядового майданчика, притьмом затулили брезентами. Нишпорили по зарослих кущами крутосхилах, збираючи листівки. Людей, які хотіли зійти на Могилу, перестрічали на підходах заздалегідь виставлені пікети і владно «рекомендували» йти геть.

Ще б пак. Подія екстраординарна. Ситуація надкритична. Самоспалення з політичних мотивів. Акцію вчинено як протест проти колоніального глуму над Україною і на знак 60-х роковин утворення Української Народної Республіки — події, яку залізом випікали і ніяк не могли випекти з народної пам'яті.

Все-таки недогледіли. Прогавили. Ніхто не бачив, не чув, як усе сталося. Проспала охорона. Навіть освітлювальні ліхтарі вимкнули.

Нечуваний випад проти основ «першої в світі країни розвинутого соціалізму — надійного оплоту миру в усьому світі й незламної дружби радянських народів». До того ж небачена «спекуляція» на імені Шевченка. Самогубець розкидав сотні листівок антирадянського змісту. Нахабно послуговується цитатами з «Кобзаря». Добре, якщо ніхто з публіки не прибрав до кишені листочків. Ген

---

[5] Ярослав Верховинець. Про «Весняночку» та її автора / В. Верховинець. Весняночка. — К.: Музична Україна, 1989. — С. 16.

[6] Василь Верховинець. Весняночка. — К.: Музична Україна,1969. — С. 16.

лижню прокладено по свіжому снігу. Веде до обгорілого трупа. Міг ненароком прихопити кілька примірників отой ранній лижник. Прочитає сам, передасть іншим. І... прощавай, спокійне життя.

Отож надзвичайну пригоду на Тарасовій горі насамперед належало якнайнадійніше приховати. Щоб на люди, чого доброго, не вийшло. Тим паче, справа може потрапити на довгі язики ворожих «голосів».

Олекса Гірник

За день Канів наводнили люди, які добре вміють винюхувати «ворогів». Групами й поодинці сновигали молодики з військовою виправкою й у пухнастих шапках, нашорошували вуха на балачки. І тут же мимохідь підкидали сфальшовані версії того, що сталося на Тарасовій горі. Людей треба було збити з пантелику.

Містом поповзли брехливі чутки.

Звісно, згорів п'яничка, навіть божевільний. Розпалив вогнище, аби погрітися, заснув і згорів.

Гуляла й інша вигадка. Мовляв, врізав дуба кримінальник. Захворів у тюрмі на рак, його випустили. Їхав додому через Канів, пішов у заповідний ліс, заблукав і гиґнув, тобто зіграв у ящик на вогні. Іншого виходу він просто не мав.

Все те дуже мало скидалося на правду. Виникало запитання: чому така небуденна увага до покійного? Що за листівки? Люди знали: їх розкидано досить багато. І чому той чоловік спалився якраз на Тарасовій горі? Та ще під таку дату.

До вигадок нарочитих словоблудів громада ставилася вельми скептично. Люди мовили по своєму:

— Чули, що сталося на Шевченковій Могилі?

— А що?

— Чоловік спалився.

— Коли?

— Сьогодні вдосвіта. Привезли до моргу, як горілу кичку.

— Господи, що ж то за один?

— Галичанин, кажуть. Приніс себе на жертовник свободи.

— Боже милосердний, прийми його праведну душу.

Прохоплювалися й непевні поголоси, та їх хутко спростовували.

— Ну й чого він домігся? Чому не боровся інакше?

— Може, й боровся. Хто знає. А довів, що Україна не рабиня Москви і ми, українці, не підніжки русифікаторів.

— Нехай світ знає, що народ наш не занепав духом. За волю готовий хоч на саму Голгофу.

— Спалився за всіх нас...

Іноді з-за спин сичало застережливе:

— Ви там прикусіть язики. Менше патякайте. Бо потрапите туди, де Макар телят не пас.

Хтось хрестився, примовляючи:

— Господи, храни його батька, матір, діток і дружину, коли є вони.

Обшук

Того ж таки дня за шістсот кілометрів од Канева, в Калуші, до оселі Гірників завітав дільничний міліціонер із двома в цивільному. З порога зажадав:

— Прошу пред'явити паспорти. Так, так, а де паспорт господаря? Власне, де Олекса Миколайович Гірник?

— Пішов у пивницю, — зопалу відповіла господиня Кароліна Іванівна.

Міліція — не дивина в їхній оселі. Під одним дахом з чотирма Гірниками жили брат господині Михайло Петраш — греко-католицький священик та названа Каролінина сестра Марія. Бувало, й серед ночі вламувалися представники органів, аби підловити крамольного отця за незаконною відправою чи хрестинами. Тож і цього разу ніхто не здивувався появі непроханих гостей.

— Ви не жартуйте, де сам Олекса Гірник? — сердився дільничний.

— Я ж кажу — в пивниці, — цього разу не так упевнено повторила Кароліна.

На розмову якраз нагодився син Євген, молодий інженер, і, підтвердивши щойно почуті материні слова, пообіцяв зараз же піти до пивниці й привести батька.

Проте, вийшовши з хати, Євген подався до кінотеатру, гадаючи, що відбувається лише черговий міліцейський наліт, аби ще раз приструнчити священика. З кіно повертався поночі. Коло двору побачив автомобіль. У будинку всі вікна світилися. Приглянувся — підозрілий «бобик». «Чи не з держбезпеки часом?» — майнула думка. Прочинив двері до хати і уздрів... Трус чинили тотальний, до речі, без санкції прокурора.

— Ти зачєм врал касательно отца? — рубонув безкомпромісний голос. — І гдє ти бил всьо ето врємя?

— Я? Дивився кіно.

Сказав так, щоб підтримати маму.

Їх обох, матір і сина, посадили в «бобика» і привезли до КДБ. Допитували нарізно. Ставили найнесусвітніші і явно провокаційні запитання. З сусіднього кабінету кудись телефонували, щось уточнювали. Звідкілясь дзвонили до них, вичитували, наказували. Євген зрозумів, що все те — в одній і тій справі, все стосується його батька. Насамкінець його доскіпливо допитувалися, чи мають вони знайомих у Києві, Черкасах, Каневі. Таких не було.

Євгена відпустили під третю ночі, зажадавши підписки про нерозголошення таємниць. Маму він застав удома заплакану:

— Нема вже нашого тата! — і залилася сльозами.

— Що сталося?

— Згорів в автомобільній катастрофі.

— Де?

— Невідомо, десь під Києвом, сказали.

Через день усіх мешканців їхнього будинку викликали до міської прокуратури; їх допитував, а потім оглядав батькову кімнату і дворище старший слідчий із Канева. Високий, білявий чоловік із блакитними теплими очима. В його м'якому голосі не чулося ні погроз, ні злоби — скоріше співчуття. Він уточнював окремі деталі з життя Олекси, вів протоколи зі службового обов'язку. Наодинці з Кароліною сказав, що її чоловік згорів у Каневі.

За дві доби телеграмою повідомили, що можна забрати тіло небіжчика з моргу канівської райлікарні. Найняла вантажного автомобіля і вирушила в неблизьку дорогу.

Шляхом скорботи

Колись вони з Олексою їздили пароплавом з Києва до Канева, відвідали Шевченкову Могилу у весняному розмаї. Давно те діялося, а лишилося в пам'яті сонячним променем. Тепер оця скорбна дорога до Канева занишклими полями будила в жінці всю її непросту життєву путь.

Тоді, з 1939-го на 1940 рік, теж була люта зима і тріщали морози, як їхню сім'ю разом з іншими загнали у вагони-телятники й повезли світ за очі. Викинули на засніженому полустанку аж за Іркутськом. Мовляв, шив старий Петраш кожухи з овечих шкур, тепер хай шиє з ведмедів. Там-то вони збагнули: Сибір — це безмежна домовина України. Поруч із ними карались, мучились тисячі, мільйони галичан, волиняків, полтавців.

Натерпілися лиха вдосталь, зазнали голоду й холоду. «Народна» влада вкорочувала їм віку тільки за те, що народилися під вільним небом України. Чоловіка старшої сестри погубили на Колимі. Брата рідного вивезли на Далекий Схід. Єдина молодша сестра уникла більшовицького розбою — своєчасно виїхали з чоловіком за кордон.

Не обминула рука енкаведистських катів і Олекси. Опинився, сердега, за колючим дротом на Уралі. Хотів захистити поляків, та сам потрапив у лабета душогубам. Звідав усіх жахіть табірного життя. Не раз сидів у карцері за непослух. Повернувся як із хреста знятий. Зчорнів, волосся повипадало.

Коли ставного доброго сусідського парубка Олексу забрали, Карольці виповнилося 16 років. Тепер же стала справжньою красунею з довгою чорною косою й великими карими очима. Та очі ті дивилися якось сумно й суворо. Він знав, що вся її родина каралась у Сибіру, а повернувшись у рідні краї, недовго втішалася Кароліна своїм заміжжям. Не минуло й двох місяців подружнього життя,

як її чоловіка, сільського вчителя забрали і вбили нічні вовкулаки. Похвалялися: «Ми з УПА, ми партизани». Проте ніхто з органів і пальцем не кинув, аби пошукати тих «партизанів», бо то були звичайнісінькі переодягнені енкаведисти.

Неспокійно жилося їй з Олексою. Всього звідали: і позбавлення прав, і цькувань, і нічних допитів. Олекса не цурався ніякої роботи: працював грабарем, каменярем і лісорубом. В останні роки, перед пенсією, був касиром, бухгалтером.

Виростили двох синів, уже інститути покінчали, незабаром невісток приведуть — чекай онуків. Чого людині треба, начебто все є, не голодуєш. Однак на душі тягар, неспокій. То дисидентів судять, то нових націоналістів оголошують. Імперська влада послідовно викорінює українську мову. Переводять на російську інститути, школи, дитячі садки. І книжки випускають переважно чужою мовою.

Олекса боляче переживав методичне винароджування українців, піднесене до рангу державної політики. Днями ходив мовчазний, спалахував через усяку дрібницю, не спав ночами. Часом впадав у відчай. Насамкінець не витримав...

У Каневі прийняли її на диво доброзичливо й прихильно. Та тільки-но відчинили двері трупарні, й на секційному столі вона угледіла те, що лишилося від її Олекси, зомліла. Звуглене, як головешка, тіло, переповите бинтами та марлею. Не цілком обгорілою лишилася тільки правиця від ліктя до пальців. Дружина впізнала його за шрамом та потовщенням на правому передпліччі — то карб уральського табору, де прикладом карабіна наглядач-садист перебив йому руку.

— Олексо, ріднесенький, любий мій, і за що ж нам отаке лишенько безмірне?..

Упала на закостенілий труп, охопила руками. Їй давали нюхати нашатир, зробили укол. Літній чорнявий лікар у білому халаті болісно мовив:

— Не плачте, не ридайте, жінко. Сльозами горю не зарадите. Це наша спільна рана, скорбота всієї України, безталанної вдови нашої...

Їй співчували, старалися допомогти. Нагодували з лікарняної кухні, відігріли. Небавом всім єством відчула, що в своєму лихові вона не сама.

Санітарки одягали останки Олекси в домашній костюм. Домовину поклали на кузов машини. Попрощалася з добрими людьми, як із рідними. Аж ось підійшов випещений молодик:

— Прошу вас, товаришко, на хвилиночку відійдімо. Осторонь ще стояли двоє.

— Так от, громадянко, ми вас застерігаємо, щоб про обставини загибелі вашого чоловіка ніде не просторікували. Ми знаємо, тут вам уже всякого нателіпали. Насправді він згорів у автокатастрофі. Дивіться, щоб кришку гроба не відкривали. Інакше... Все це позначиться на вашій роботі.

— Я вже на пенсії, — перебила мимохіть.

— Так сини ваші працюють. Радянська влада їх вивчила. Хай будуть вдячні. Ясно?

Все їй ясно і зрозуміло давно, ще відтоді, як до їхньої хати вломилися озброєні люди з зірочками на кашкетах і загорлали:

— Збирайтеся, куркулі-націоналісти, так вашу перетак, поїдете до білих ведмедів на курорт. Ясно?

Ховали Олексу Гірника без музики й без офіційного попа. За місцевим звичаєм на воротях вивісили клапсидру: упокоївся в бозі такий-то, похорон тоді-то.

Попрощатися з небіжчиком прийшло багато людей. Пригнічені, насторожені, говорять озираючись, відчувають, є поміж них тайняки.

Відправив за упокій душі мученика Олекси його шваґер, підпільний греко-католицький священик Михайло Петраш. Відправив за всіма християнськими канонами, щоправда, серед ночі, при завішених вікнах і замкнених дверях. Коли всі розійшлися, Євген зірвав із цвяхів віко домовини і, як належить синові, попрощався з татом, поцілувавши його в обпалене чоло...

Над тихоплинною Млинівкою

Відтоді спливло чимало років. Багато подій, ницих і доленосних, сталося в Україні. Про трагічний випадок, що приголомшив тоді Канів і Калуш, поволі стали забувати. І ніхто з Гірників не міг більше навідати Тарасової гори. Щось внутрішньо розболене, пекуче перетинало шлях до батькової Голгофи. Сини неодноразово хотіли поїхати й не могли переступити через татову душу. За весь час жоден із канівців не залистував Гірникам. Сама совість не дозволяла роз'ятрювати кривавих людських ран.

Унітарна система веліла забути цей факт, як змушувала нагло забувати й героїчну минувшину предків, мову, звичаї, подвижників і мучеників української уярмленої нації.

Ніби нічого такого й не сталося тоді побіля Могили Шевченка морозної січневої ночі сімдесят восьмого. Про самоспалення в Україні як акт політичного протесту мовчала преса, жодного слова не зронили навіть цікаві до всього зарубіжні радіостанції. Не дійшла до них звістка. Полум'яний вияв національної трагедії залишався поза свідомістю світової громадськості. І це була ще одна трагедія Олекси Гірника й України.

Новітні події притлумлювали пам'ять про колишнє, але воно жевріло в неприспаних серцях. Щороку 21 січня непомітно для інших хтось таки клав на місце, де згорів подвижник за свободу народу, пучечок багряної калини. Хтось інший ті кетяги навмисне розтоптував, і те місце означалося червоною плямою, немов людською кров'ю, що колись тут запеклася.

Останнього дня торішнього жовтня, вагаючись і хвилюючись, ступив я побожно на поріг хати Гірників, що по-сирітськи вікнами дивилася крізь віття калини в потьмянілі люстерка річечки Млинівки.

Двері відчинила сивокоса, маленька, жвава бабуся. Вивчивши заздалегідь протоколи колишніх допитів, я вмить здогадався: це була названа сестра Кароліни Гірник Марія Врадій, яка жила при священикові в їхній хаті. Привітавшись, запитую:

— Вибачте, ласкава пані, Гірники тут проживають?

— Так. А вам для чого, добродію?

— Я з Канева. Хотів поговорити з Кароліною Іванівною або зі священиком.

— Йой! — скрикнула пані.— Що ви мені кажете! Ні Карольки, ні священика вже немає на білому світі. Скоро рік, як вони померли.

— Царство небесне мученикам. Знать, не встиг відвідати своєчасно.

— Завтра ми підемо на цвинтар. Постоїмо мовчки над трьома могилками...

Колись вони жили під одним дахом. Не через стіну, а крізь відчинені одне до одного двері. Жили одними пристрастями, сповідували одну віру, навпіл ділили радощі і страждання. І над їхніми могилами кущі калини з одного кореня. Того, що посадив і виплекав Олекса Гірник.

Заходимо до ретельно прибраної посиротілої оселі. Нині пані Марія живе в ній сама.

— Дякувати Богові,— хвалиться господиня,— майже щодня Євген забігає. Сад, город — за ним. Та й Маркіян не забуває, навідує зі Львова частенько. Гріх слова сказати, добрі діти вдалися.

У хаті все, як було за життя Олекси й Кароліни Гірників. За цим пані Марія стежить ревно.

На стіні, над ліжком, портрет Шевченка в барвистому рушникові. Пестять зір яскраві гуцульські узори на портьєрах, серветках, занавісках, наволочках. То все робота рук небіжчиці.

— Вона якраз почала вишивати новий рушник,— пояснює пані Марія,— і скрикнула: «Йой, я вмираю! Покличте Євгена...».

Змучене серце не витримало. Розірвалося... Голка з блакитною ниткою так і лишилася в полотні.

Пані Марія піклується, щоби і в кімнатах священика залишалося все по-давньому. На стінах ікони, картини на біблійні сюжети. У головах над ліжком — вирізьблені образи Шевченка і Франка. На столику скульптурне розп'яття Ісуса.

За часів заборони греко-католицької віри Михайло Петраш на свій ризик провадив тут відправи, хрестив дітей, вінчав. Тут же нескорений панотець відправив за упокій Олекси Миколайовича, який самочинно прийняв мученицьку смерть за матір-Україну.

Роздивляємо сімейні альбоми, гортаю книги, що їх читав Олекса Гірник. Він підкреслював у «Кобзарі» рядки, а вони свідчать, що найдужче імпонувало його вдачі, почуттям і переживанням в Шевченковій поезії.

Невдовзі до хати нагодився Євген. Нині він, висуванець Руху, обіймає клопітну посаду заступника голови Калуського міськвиконкому. З дружиною виховують доньку-семикласницю.

Високий, міцної статури, інтелігентне обличчя. Говорить притишено, чітко. Оповідав мені про батьків та корені свого роду.

З розповіді Євгена Гірника

Татові предки прийшли з Яблуницького перевалу. Прадід Теодор побачив світ у гуцульському селі Яблуниця, дідусь Микола походив із передгірського села Волосів. А вже тато народився в Богородчанах.

Дід Микола за Австрії перебував на державній службі, за Польщі господарював на крихітній власній ділянці, так що більшовики не знайшли підстав висилати його до Сибіру.

З п'ятьох дітей дідо зміг дати освіту лише старшому, моєму татусеві. Він закінчив українську гімназію в Станиславові. Навчаючись, вступив до ОУН.

Тато не захотів учитися в духовній семінарії, як того бажав дідусь, і пішов працювати в патріотичну організацію «Сокіл». Гордо крокував у національних строях на урочистостях у Богородчанах.

Коли підстиг його вік, забрали батька до польського війська, де прослужив він два роки. Часто він конфліктував із гонористим польським офіцерством. Нарешті його вислідила дефензива. Таємна поліція прочитала татові листи, в яких він писав додому: «Остогидло осоружне польське військо, хочу змінити конфедератку на мазепинку». Судовий вирок — п'ять років позбавлення волі.

Покарання відбував у львівській тюрмі Бригідки, від 1937 до 1939 року. Як німці напали на Польщу й наблизилися до Львова, сторожа розбіглася, в'язні порозбивали ґрати й замки і вирвалися на волю.

З духовими оркестрами, на танках прийшла Червона армія. Дуже скоро нова влада показала себе. Ночами зникали сотні, тисячі людей. Подейкували, їх таємно вбивали. Потім людей цілими сім'ями вивозили на Сибір.

Лиха доля не обминула й тата. Якось на Зелені свята він поїхав до Стрия, де правилося на могилах Січових Стрільців. Після молебня пішов на вокзал, щоб їхати додому, і став свідком страшної картини. У товарні вагони енкаведисти заганяли поляків на висилку. Тихе надвечір'я розтинали жіночі зойки, дитячий плач, прокльони. Тато не стерпів і кинувся до катів:

— Що ви робите! Та такого лиходійства в нас ніхто не чинив зроду. Зупиніться, душогубці!

Його вгріли прикладом по спині, схопили за чуба, за руки і поволокли до вагона. Але тато був дужий. Він вирвався і втік. Та його наздогнали. П'ять місяців тривало слідство. Особливих доказів злочину окупанти не знайшли. Вирок більшовицького суду в Станіславі, як за тодішніми мірками, був досить легким: вісім років таборів суворого режиму з п'ятьма роками позбавлення прав опісля відбуття покарання.

Пиляв ліс у тайзі, колов камінь у кар'єрах.

У війну, коли формували польське військо, до їхнього табору прибули радянські офіцери. Щоб вийти на волю, чимало в'язнів із західних областей України записувалося до польської армії. Тата теж агітували, навіть обіцяли офіцерський чин. Він добре володів польською, знав їхні військові порядки, але агітаторам відповідав твердо: «Я українець і під чужими прапорами воювати не піду ніколи».

Відсидів од дзвінка до дзвінка. Повернувся з табору глибокої осені 1948 року. Ні своєї мами, ні молодшої сестри вже не застав — вони померли. Брат Федь загинув на війні при форсуванні Одера (є там його прізвище на обеліску біля братської могили). Чоловік другої сестри помер у засланні.

Татові було дуже тяжко. Виснажений, хилиться від вітру, та на роботу нікуди не приймають: ні прав, ні прописки. Заледве влаштувався землекопом. Через рік одружився зі своєю сусідкою, себто з нашою мамою.

Яким я пригадую тата? Нас із братом любив він по-своєму. В дитинстві часто мандрували до лісу, на річку Лімницю. Взимку возив нас на санчатах. Декламував «Кобзаря» дуже виразно й піднесено. Окремі вірші ми за ним заучували напам'ять.

За всяких умов тато прагнув дати нам, дітям, освіту. Часто повторював Шевченків заповіт для молоді:

«Учітесь, читайте,
І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь».

Підростаючи, ми все частіше помічали велику скорботу в його очах. Часом він ходив мовчазний, заглиблений у тяжкі свої думки. Він мовби згоряв сам у собі.

Узагалі тато вмів гасити свої почуття. Іноді спалахував, особливо, коли йшлося про потоптану національну гідність. Мама завжди старалася стримувати його. Лихо привчило її бути обережною. Часом вона обривала тата на півслові. Тоді він брав шахівницю під руку й ішов до сусідів чи в міський скверик. Він був чудовий, знаний у місті шахіст. Гра хоч трохи відвертала його від гірких роздумів.

Товаришів батько мав небагато. В останні роки говорити відверто міг хіба що з добрими сусідами Бойком, Величковичем, Долинкою.

Розповідь Василя Бойка

Славний сусіда був Олекса, чоловік рідкісної доброти. Все господарство — город, качки, порося, сад — на ньому було. Добудував хату, провів газ, каналізацію — все власними руками. Трудяга великий. Мастак на всі руки. Копав дички в лісі, садив у городі й щепив. Сад ото коло хати, виноградник — він викохав. А вже що допомогти кому, то сам без особливих запросин приходив. Побачив, що я будую сарай, — і тут же з кельмою та лопатою стоїть у мене у дворі. Прокладав азбестоцементний дренаж собі (у нас городи мочаристі до річки) й мені проклав за спасибі. Був він товариський, щиросердий.

І ще до безтями любив він голубів і всяку птаху. Казали, мову голубину знає. Згукував їх із піднебесся. Вони сідали йому на плечі, на руки. Брав їх зі собою в гори, на пасіку, навіть до Львова.

Він і мене пасічникувати навчав, давав матки. З поширенням хімічних підприємств у Калуші медозбори падали, бджоли гинули. Олекса боляче переживав наближення екологічної кризи. Гірко повторював Шевченкові слова: «Нема на світі України, немає другого Дніпра». «Кобзаря» він обожнював і знав напам'ять. Шевченкові поезії міг декламувати до всіх випадків суперечливого нашого життя. Тодішній світ сприймав ніби через філософію творів великого Тараса. Нерідко посилався на «Історію України-Руси» Грушевського, розповідав про цікаві епізоди, описані в ній. Підкреслював, що Михайло Грушевський був історик геніальний, а також творець і перший Президент Української Народної Республіки.

Не терпів великодержавних шовіністів та їхніх лакуз, що за всіх часів точили живицю з України.

— Дивіться, пане Бойко,— казав схвильований,— української книги немає, школи й садки переводять на мову сусіда. Навіть церкву зросійщено. Комуністична мафія навмисне посварила конфесії. Нас гнітять гірше, як за Польщі.

Велике обурення Олекси Гірника викликало урочисте засідання до 60-річчя радянської влади на Україні, що транслювалося по радіо.

— Московський холуй Щербицький блазнював три дні в залі засідань. На сотню ораторів-блюдолизів тільки двоє — канадієць та американець виступали по-українському. Партійна кліка послідовно затоптує нашу мову, вікову культуру, історію, природу. Ні, треба боротися з більшовицькою чорносотенною чумою. Інакше нас розвіють по світах, як попіл, і згинемо.

Коли той стався випадок, то тут перетрясли все. В КДБ викликали сусідів по черзі, чисто шпигуна якогось вивідували. До мене прийшов їхній співробітник, питає:

— Ви знали Олексу Гірника?

— Аякже, живем вікна у вікна, то як не знати.

— Який він був по натурі, чим захоплювався? Чи слухав чужі голоси з-за кордону? У що був одягнений востаннє?

— Олекса сам по собі моцак, товариський, урівноважений чоловік.

— Так, так, а які ви справи з ним мали?

— Які? Голосів не слухав, а в шахи грав до другої ночі.

— То чия брала?

— То є рідкість, аби я вигравав. А в чім річ?

— Хай вас це не цікавить. Його ви вже більше не побачите.

Коли привезли Олексу, я допомагав труну з автомобіля знімати. Кароліна тихцем пояснила: «Спалився біля Шевченкової Могили. Лишень, боронь Боже, то десь казати». Ось тоді я довідався про справдішню смерть доброго сусіда. По місту теж пускали різні чутки. Що їх спалено трьох. Чи то згорів в автобусі ще з двадцятьма чотирма. Були й такі, що боялися прийти на похорон через переслідування: тоді лютували репресії, ширилася недовіра, шнирили нишпорки. До мене забрів той же чекіст і питається:

— Чи гроб відкривали вони вночі? Чи відправляв священик?

Олекса Гірник цілком толерантний був чоловік, демократично підходив до всього. Ні до поляків, ні до євреїв, ані до росіян зла не мав жодного. Не терпів кровожерливої імперії й носіїв кривди. Україну любив справді синівською любов'ю, до самозречення.

Смолоскип

Свій одчайдушний вчинок він намислив давно. Либонь, тоді, коли не побачив іншого виходу. Готувався ретельно, потай від інших.

За два роки до того побудував у дворі цілком зайву, як здавалося, літню кухню. Ніхто не знав, не відав, що там він писатиме листівки-протести. Багато листівок.

Уранці 19 січня, на Йордан, тільки-но дружина пішла на роботу (будучи на пенсії, вона підробляла бухгалтерським ремеслом), а син Євген, повернувшись з нічної зміни, ще спав, він устав з ліжка, застелив постіль і, взявши заздалегідь споряджену господарську сумку, пішов із дому. Востаннє.

На столі залишив записку такого змісту: «Я поїхав до Львова. Не турбуйся, за день-два повернуся. До милого побачення! Олекса, 19.01.1978 р.».

Уперше в житті він написав дружині неправду. Коли та повернулася з роботи, вельми здивувалася, чому це чоловік поїхав до Львова без неї. Дивовижно, але серце їй нічого страшного не віщувало в ті години, коли він долав свій останній життєвий маршрут.

Морозяного ранку 20 січня придбав квиток на останній автобус до Канева, який виїздив із Києва о 19 годині. В його розпорядженні залишався хоч і короткий, але повний світловий день для мандрівки златопрестольною столицею. Де він побував, куди заходив, чи повторив давній екскурсійний маршрут, який здійснили вони вдвох із дружиною 1965 року, ніхто не знає. Абсолютно точно одне: 20 січня 1978 року він їздив Києвом, відвідав Святу Софію й Києво-Печерську Лавру. Про це свідчать відповідні абонементні квитки на проїзд та корінці вхідних квитків, знайдені в сумці поруч з іншими речовими доказами. Хоча в Лаврі та Софії не правилося, цілком правдоподібно, він ходив сюди на прощу. Якась незбагненна, магічна сила вела його, настійно кликала до найсвятіших місць нації, на вівтар якої він ніс свою чисту синівську душу й полум'яне серце.

Напевне, ніхто з пасажирів не звернув особливої уваги, коли до автобуса «Київ — Канів» зайшов кремезний, середній на зріст чоловік в окулярах, кролячій шапці-вушанці, з чорною переповненою сумкою в руках. Автобус прибув до Канева близько 22-ї години. Взимку це вже пізня ніч. Сіявся дрібний колючий сніг. Пасажири поспішили до своїх теплих домівок, лише один із них попростував берегом Дніпра у бік Шевченкової Могили.

Охоронці музею Шевченка оповідали згодом, як моторошно тієї ночі кричали сови.

Мороз сягав 15 градусів. З приміщення ніхто не виходив. О дванадцятій погасли ліхтарі. Кушпелив сніговій.

А під цю пору (хто б міг подумати!) на вершині Тарасового кургану вершив молитовне Шевченкове казання простий чоловік, плоть від плоті народу, поставленого на коліна.

Сніговиця зачала вгамовуватися лише після другої години ночі. Він спустився з Могили, тричі обійшов Тарасів курган, залишаючи сліди на снігу. Відтак рушив темними алеями парку. Рвучкий вітер у верховітті то завивав звірюкою, то зітхав жалібно. Поскрипували старі дерева. З темного гаю коли-не-коли долинав страхітливий перегук сичів.

Олекса ходив довго, аж доки таки вибрав своє місце на найнижчій алеї. Видобув паперові пакунки з шаньки й почав розкидати летючки. Списані від руки листочки падали на засніжений схил, зависали на віттях кущів, підхоплені вітром, залітали на алеї. Вони несли в собі біль, муки, відчай затортурованої життям людини, яка прирекла себе на мученицьку самострату. Ось кілька витягів з однієї з листівок:

«В своїй хаті своя й правда
І сила, і воля.
(з «Посланія» Т. Шевченка)

Своя хата — своя держава, так розумів Шевченко, так ми розуміємо. Для поневоленого народу самостійна незалежна держава є необхідна для його розвитку.

Після проголошення самостійної України 22 січня 1918 р. Центральною Радою хто ж перший посягнув на незахищену самостійну Україну? Ви, росіяни, а кажете, що любите брата!..

Ви любите на братові
Шкуру, а не душу.
(з «Кавказу» Т. Шевченка)

Мало того. Хто ж 1939 року в змові з Гітлером окупував Західну Україну, посягнув на незалежність народів Литви, Латвії, Естонії? Оце братерство, дружба! Як за горло берете. В яких цілях ішли ви на Фінляндію? Все вам мало. Хочете планети.

Щоб перемогти фашистську Німеччину, то українці помагали. Майже з кожної хати хтось упав у бою. А яка плата за те? Положили ви Україну на лопатки. До того русифікували її, як ніколи. Чому ми могли бути гірші від поляків, чехів і других слов'янських народів?

А Україна гірше якої-небудь африканської колонії. По вашому закону не можемо ми навіть думати про якусь самостійність. От де правда, правда України.

А перед народом говорите: маєте вільну Радянську Україну. Нічого не маємо. Радянська Україна — це російська адміністрація. Колись був Потьомкін, а тепер лакей Щербицький, а все по-московськи. У нас так: Росію люби, хвали, плещи, роби і більш нічого не думай. Інакше ухил націоналізму, за що згинули Хвильовий, Скрипник і багато інших, і так без кінця і краю. От де колоніалізм. Ще гірше. А Україна повинна бути самостійна!».

Розкидавши тисячу листівок, він ще витяг з кишені свою прощальну духівницю, написану на півaркуші паперу, і поклав на гранітну брилу, перед суворим поглядом поета. Його прощальний тестамент гласив (подаємо скорочено — *упор.*):

«Протест проти російської окупації на Україні!

Протест проти русифікації українського народу!

Хай живе Самостійна Соборна Українська Держава!

З приводу 60-річчя проголошення самостійної України Центральною Радою 22 січня 1918 р. — 22 січня 1978 р.

На знак протесту спалився Гірник Олекса з Калуша.

Тільки в цей спосіб можна протестувати в Радянському Союзі!».

Відтак рушив засніженою алеєю, що вела понад схилом гори, ліворуч від оглядового майданчика. Липи вгорі сплелися віттям, і він ішов у вічну ніч чорним тунелем, засланим пухким білим килимом. Пройшов туди й назад, туди й назад.

Врешті зупинився кроків за п'ятнадцять від оглядового майданчика. Поставив на сніг сумку, витяг пластмасову каністру місткістю 2,5 літра й однолітровий балончик, повні бензину.

Якусь мить завмер обличчям до Тараса. У пам'яті, мабуть, роїлися молитовні слова (подальші рядки Шевченка виділені особливо — чорнилом у власному «Кобзарі» Олекси Гірника):

Я так її, я так люблю
Мою Україну убогу,
Що проклену святого Бога,
За неї душу погублю!

Вилив на себе бензин з обох посудин, до краплини. Підніс до серця запальничку. І креснув...

Лук'ян ВАРДЗАРУК

БОРЕЦЬ, ПРАВНИК, ІДЕОЛОГ...

Володимир Горбовий народився 30 січня 1899 року в селі Оболоння поблизу міста Долини на Прикарпатті в заможній селянській сім'ї. Батько Григорій як розсудливий господар, щоб не паювати ґрунту, залишив сина Івана «на помісті», тобто призначив своїм господарським наслідником, а Володимира й Ярослава «післав у школи» здобувати фах. По закінченні чотирикласної школи в Долині Володимир пішов до Стрийської ґімназії.

Матуру склав під час Першої світової війни й відразу ж був призваний до австрійського війська. Закінчив старшинську школу й у чині лейтенанта пішов на війну. У складі перемишсько-стрийського стрілецького полку воював на італійському фронті.

Після розпаду Австро-Угорщини служив в Українській Галицькій Армії. Брав участь у поході на Київ у серпні 1919 року. Був тяжко поранений, втратив око.

Восени 1920-го Володимир Горбовий повернувся в Долину, яку в травні 1919-го окупували поляки. Тут довідався, що 22 квітня в Стрию польські наїзники замордували славного патріота й знаного композитора отця Остапа Нижанківського, а 24 червня в Долині — групу українських ґромадських діячів. Ця трагічна звістка спонукала молодого поручника до активних дій проти окупантів. Як свідомий офіцер не міг не підтримувати зв'язків із провідними людьми з оточення полковника Євгена Коновальця. Тож як тільки виникла ідея заснувати підпільну Української Військової Організації (УВО),

з запалом узявся за створення й розбудову її осередків у рідному краї. Двадцять п'ятого грудня 1920 року на установчих зборах його обрали керівником повітової колегії УВО. Поручник Горбовий привів до присяги всіх присутніх на вірність новоствореній організації: *«Присягаю перед Всемогучим Господом Богом, перед Українським народом, що служитиму чесно і слухатиму вірно наказів Проводу й Команди Української Військової Організації «Воля». Клянуся духами померлих, полеглих Бійців, що дотримаюсь цієї присяги, а коли б не дотримав — хай буду проклятий, як зрадник Українського Народу. Так мені, Господи, допоможи».*[1]

Володимир Горбовий

Уже 1922 року сітка УВО в Долинському повіті під орудою В. Горбового охоплювала 85 осередків.

Двадцять п'ятого вересня 1921 року референт УВО чотар УГА Степан Федак-Смок здійснив у Львові невдалий замах на маршала Юзефа Пілсудського, після чого поляки провели численні арешти української інтеліґенції. Заарештували і В. Горбового, який без суду провів кілька місяців у львівській тюрмі.

Улітку 1922-го полковник Є. Коновалець викликав В. Горбового до Львова і призначив його керівником крайового штабу УВО. Того ж року Організація провела акцію бойкоту виборів до польського сейму, що відбулися в листопаді, за що Володимир Горбовий був удруге заарештований і знову кілька місяців провів у тюрмі.

Вийшовши на волю навесні 1923-го, Володимир Горбовий за його вказівкою виїхав до Чехії і восени став студентом правничого факультету Карлового університету в Празі.

У 1928 році Володимир Горбовий, здобувши диплом правника в Карловому університеті, здійснив його нострифікацію, й одержавши доктора права в Ягайлонському університеті в Кракові, відкрив адвокатську канцелярію в Долині. У листопаді того ж року став членом Адвокатської палати у Львові.

Доктор В. Горбовий дружив із Дмитром Донцовим, редактором «Літературно-наукового вісника» у Львові. Він високо цінив працю «Націоналізм» видатного українського ідеолога за її революційно-визвольне спрямування, розуміючи, що революційний патріотизм міцніє в боротьбі з окупантами, а успіх революційної боротьби залежить насамперед від ідейних переконань.

Тридцятирічний правник разом із 20-річним студентом Степаном Бандерою підготували й провели (1929) 1-шу конференцію ОУН Стрийського округу.

У жовтні 1933 року за причетність до боротьби ОУН проти польських окупантів В. Горбового заарештували втретє. Як свого запеклого ворога польська влада в липні 1934-го відіслала його в числі перших в'язнів до новоствореного концентраційного табору в Березі Картузькій, де невтомний борець карався до грудня. Тут разом з ним страждали чільні діячі українського націоналістичного руху 30-х років: Р. Шухевич, Д. Грицай, Я. Старух, М. Кравців, В. Ярів та інші.

Красномовність і правова ерудиція В. Горбового були його першими помічниками в ув'язненні. Тож вийшовши на волю, талановитий юрист не виїхав за кордон, як йому радили, щоб звідти вести боротьбу, а став на захист заарештованих однодумців.

На великому судовому процесі у Варшаві в листопаді 1935 над 12 членами ОУН, яким інкримінували вбивство відомого своєю україножерською діяльністю польського міністра внутрішніх справ Б. Пєрацького, доктор Горбовий виступив захисником головного підсудного — крайового провідника ОУН Степана Бандери та ще двох учасників акту відплати. Адвокат обрав державно-визвольне обґрунтування учинків звинувачених, що забезпечило ідейно-моральний успіх процесу на користь ОУН.

На Львівському процесі 1936 року В. Горбовий ще завзятіше обороняв Степана Бандеру й обласного провідника ОУН Івана Равлика, якого поляки поранили 1933-го під час демонстрації перед будинком суду у Львові, де судили Миколу Лемика за атентат на радянського консула як протест проти голодомору в Україні.

[1] Зенон Книш. На життя і смерть (Розповідь Андрія Стефанишина). — Торонто, 1980. — С. 168.

На цьому процесі адвокат сказав: «Молодь була свідком переломової доби в житті свого народу, коли ідея ставала дійсністю. Ці моменти глибоко запали в їхню душу. Нема сили, що могла б усунути ці речі з їхньої душі... Під час політичних процесів УВО—ОУН не раз висувано закид, що провід висилає рядових бойовиків, а сам ховається поза їхні плечі, а тут ось виступає сам крайовий провідник ОУН, мужньо відхиляє свій шолом і свідомо спрямовує всі атаки противника на себе самого».[2]

На Варшавському й Львівському процесах підсудні та їхні адвокати перетворили судову оборону на пропаганду визвольних ідей ОУН, яка, як визнавали навіть польські знавці українських справ, є масовою організацією й здобула собі визнання українського загалу.

Із судового процесу у Львові повернувся Володимир Горбовий в Долину не лише зі славою та шаною, але й із дружиною Ганною Павенцькою, яка цілими днями допомагала підсудним: передавала їм листи, записки й навіть зуміла організувати для них перекуску. В Долині він і далі провадив адвокатську канцелярію. Тут народилася їхня донечка.

Цей триб нормального життя перервали війна й московська окупація краю. Щоб уникнути комуністичного терору, В. Горбовий разом із родиною виїхав до Кракова, що перебував під німецькою займанщиною. Тут улаштувався на роботу в апеляційному суді, а в жовтні 1939-го очолив сформований у Кракові Український допомоговий комітет (УДК), який опікувався українськими біженцями з СРСР. Такі комітети організувалися на українських землях під німецькою окупацією і перебували під протекторатом ОУН. Очолював цю організацію до 1 вересня 1940 року, тобто до часу, коли функції голови УДК, перейменованого на Український Центральний Комітет (УЦК), не без німецького втручання, перебрав представник мельниківського крила ОУН.

У часі від осені 1939-го до літа 41-го в політиці ОУН під проводом С. Бандери остаточно сформувалася концепція. Революційний провід Організації відразу після свого утворення (10 лютого 1940 року) доручив В. Горбовому створити й очолити Комісію державного формування та підготувати юридичну основу для відновлення Української Держави. Вагомим документом, що його підготував В. Горбовий, був Маніфест ОУН, проголошений у грудні 1940 року. Маніфест стверджує, що ОУН виступає проти всякого завойовника, який приходить в Україну. В ньому подана цікава концепція побудови міжнародних відносин на принципі вільних національних держав без імперій. Як документ демократичного спрямування він декларував і громадянські права: *«Ми українці, підносимо прапор нашої боротьби за свободу народів і людини»*.[3]

Доктор Горбовий готував проекти постанов Другого Великого збору ОУН, що відбувся у квітні 1940 року. Комісія, яку він очолив, підготувала «Політичні вказівки», де стверджувалося, що ОУН бореться за Українську Суверенну Соборну Державу, в якій влада належатиме народові й опиратиметься на організовану силу активу.

У квітні 1941-го Революційний Провід ОУН вирішив створити Український Національний Комітет (УНК), ставлячи перед ним далекосяжну політичну мету. З приводу цього С. Бандера писав: *«Одним із головних аргументів гітлерівської облудної політики був закид, що українці непідготовані, недосвідчені, розсварені, нема з ким говорити і т. п. А при тому була ставка на розіграванні одних проти одних, не допускаючи до порозуміння. Тоді вимогою часу стало порозуміння всіх українських чинників, які були на західних окраїнах і на еміграції в Європі, створити одностайний фронт і сконсолідований осередок — репрезентацію. Цю вимогу ситуації добре зрозуміли всі українські політичні чинники, і за почином революційної ОУН у Кракові створився Український Національний Комітет, до якого ввійшли представники всіх середовищ, центрів і угруповань, за винятком одного. ОУН виступила з ініціативою і доклала всіх старань, щоб здійснити консолідаційну акцію, керуючись насамперед рацією актуальної визвольної політики, а не своїм протиставним відношенням до програмово різних угруповань...»*.[4]

Цю мету реалізувала Комісія під орудою В. Горбового. Вона скликала й провела 14 червня 1941 року нараду українських діячів різних політичних угруповань (не з'явилися лише представники гру-

---

[2] Газета «Діло». — Львів. — № 140. — 25 червня 1936.

[3] Володимир Косик. Україна і Німеччина у Другій світовій війні. — Париж-Нью-Йорк-Львів, 1993. — С. 491.

[4] С. Бандера. Слово до українських націоналістів-революціонерів / Перспективи Української Революції. — Мюнхен, 1978. — С. 85.

пи полковника Андрія Мельника). Сто п'ятнадцять учасників наради підписали відозву «До українського народу».

Двадцять другого червня 1941 року в приміщенні краківської «Просвіти» відбулися збори української політичної еміграції, які й сформували Український Національний Комітет. Оскільки обраний на зборах головою УНК генерал Всеволод Петров перебував у Чехії, то його обов'язки виконував перший заступник голови В. Горбовий, який на той час був головою Комітету в Кракові.

Збори прийняли «Маніфест напередодні війни», який підписали 103 члени УНК. Він задекларував програму УНК, що передбачала створення Української Самостійної Соборної Держави. Наступного дня В. Горбовий, виконавець обов'язків голови УНК, надіслав канцлерові Райху ноту, яка передавала основний зміст «Маніфесту», наголошуючи, «що господарем української землі буде український народ у своїй самостійній державі».[5]

Рада УНК готувалася до всенародного проголошення відновлення незалежності. Степан Бандера доручив Володимирові Горбовому сформувати Український Уряд на еміграції.

Увечері 30 червня 1941 року українське націоналістичне радіо імені полковника Євгена Коновальця двічі повідомило, що у Львові, в приміщенні матірного товариства «Просвіта», відбулися установчі збори західноукраїнських земель, на яких заступник голови ОУН Ярослав Стецько від імені українського народу й ОУН оголосив «Акт відновлення Української Держави»:

«Львів, 30 червня 1941 р.

1. Волею Українського Народу Організація Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери проголошує відновлення Української Держави, за яку поклали свої голови цілі покоління найкращих синів України.

Організація Українських Націоналістів, яка під проводом її творця і вождя Євгена Коновальця вела в останніх десятиліттях кривавого московсько-більшовицького поневолення завзяту боротьбу за свободу, взиває увесь Український Народ не скласти зброї так довго, доки на всіх українських землях не буде створена Українська Суверенна Держава.

Суверенна Українська влада запевнить Українському Народові лад і порядок, всесторонній розвиток усіх його сил та заспокоєння його потреб.

2. На західних землях України твориться Українська Влада, яка підпорядковується Українському Національному Урядові, що створиться в столиці України — Києві з волі Українського Народу.

3. Відновлена Українська Держава буде тісно співпрацювати з Націонал-Соціалістичною Великонімеччиною, що під проводом Адольфа Гітлера творить новий лад в Європі й світі та допомагає Українському Народові визволитися з-під московської окупації.

Українська Національна Революційна Армія, що твориться на українській землі, боротиметься далі спільно з союзною німецькою армією проти окупації за Суверенну Соборну Українську Державу і новий справедливий лад у цілому світі.

Хай живе Суверенна Соборна Українська Держава! Хай живе Організація Українських Націоналістів! Хай живе Провідник Організації Українських Націоналістів Степан Бандера!

Слава Україні! Героям Слава!

Ярослав Стецько,
Голова Національних Зборів».[6]

Провідник Організації Українських Націоналістів Степан Бандера зачитав декрет № 1 про призначення Ярослава Стецька Головою Українського Державного Правління, яке є українською владою до часу створення Уряду Української Самостійної Соборної Держави в Києві. А Я. Стецько, розуміючи критичну ситуацію, що склалася після проголошення Акту, призначив В. Горбового головою підпільного УДП.

Про цю радісну подію УНК 1 липня сповістив українську інтелігенцію у своєму бюлетні «Інформаційний листок, ч. 1», який вміщував Акт 30 червня, розширене повідомлення про установчі національні збори у Львові, які закликали український народ встановлювати українську владу на місцях, формувати українську міліцію та й творити армію.

---

[5] Анатоль Бедрій. Борець і мученик за Україну — д-р Володимир Горбовий. — Дрогобич: Відродженння, 1995. — С. 84.

[6] Володимир Косик. Україна і Німеччина... — С. 504—505.

Така державотворча діяльність УНК не могла не викликати протидію німецьких зверхників.

Відразу після виходу цього бюлетеня Президію УНК на чолі з В. Горбовим викликали до канцелярії генерал-губернатора й у категоричній формі заявили їм, що Акту 30 червня взагалі не було, і вимагали спростувати відомості про це в бюлетені УНК, а коли ті відмовилися, то через кілька днів нацисти заборонили його випуск і розпочали арешти членів Президії УНК.

Третього липня між представником німецького Райху і Степаном Бандерою, якого притранспортувала німецька поліція, Володимиром Горбовим відбулася конфронтаційна розмова. На запитання Кундта, чи до того, як віддати наказ про творення Української держави, це було погоджено з Німеччиною, Степан Бандера мужньо відповів: «Я віддав наказ, будучи головою Організації Українських Націоналістів, тобто як провідник українських націоналістів, оскільки ця організація перебуває у проводі українського народу. ОУН — єдина організація, що вела боротьбу, і вона має право на підставі теперішньої боротьби творити уряд... Даючи всі розпорядження, я не спирався на жоден наказ, на жодну згоду німецьких чинників, а лише на мандат, що його я отримав від українців. Будівництво й організація українського життя можуть бути зреалізовані передусім лише українцями на замешкалій ними території, і це може само собою статися тільки тоді, коли до цього будуть залучені українські фактори. Я є тої думки, що тимчасово це можливе в порозумінні з німцями».[7]

Але Гітлера, як усякого окупанта, такі умови не влаштовували. П'ятого липня на нараді у ставці Райху він самовпевнено звернувся до шефа гестапо й есесівців: «Parteigenosse Himmler, machen Sie Ordnung mit dieser Bande».[8] Того ж дня стало відомо про офіційне ув'язнення Степана Бандери, який досі перебував під домашнім арештом. Через два дні заарештували Володимира Горбового, а дев'ятого липня — Ярослава Стецька.

Незважаючи на арешти чільних провідників Організації, похідні групи революційної ОУН ще якийсь час намагалися будувати Державу на звільнених землях України. І ніхто з членів Президії так і не відкликав обнародуваного Акту.

Під керівництвом В. Горбового УНК показав світові єдність української політичної думки щодо суверенітету української нації, непримиренність українців до будь-якої окупації.

Жахливі умови в краківській тюрмі так підірвали здоров'я В. Горбового, що його як безнадійно хворого випустили на волю. Після звільнення він з родиною переїхав до Праги, де інтенсивно лікувався й продовжував реалізувати програму ОУН. Тут він співпрацював з Дмитром Донцовим, який закінчував тоді свою працю «Дух нашої давнини», що вийшла друком 1944 року в Празі.

Опинившись на грані воєнної катастрофи, нацисти восени 1944-го випустили на волю кількох чільних провідників ОУН. Двадцять сьомого вересня вони звільнили з концтабору в Саксенгаузені Степана Бандеру, сподіваючись переманути на свій бік ОУН і діючу військову потугу Української Повстанської Армії. А доктор Фріц Арльт навіть висунув пропозицію відновити Український Національний Комітет. Степан Бандера запропонував йому звертатися з цього приводу до Володимира Горбового, який підтримував тоді діловий зв'язок з Проводом ОУН. Але той аж ніяк не бажав, щоб його організація була тією соломинкою, за яку намагались ухопитися зверхники утопаючого Райху, й відкинув німецьку пропозицію.

Важко сказати, чому родина Горбових не виїхала на Захід перед приходом московських окупантів, а залишилася в Празі. Можливо, сподівалися війни вже між західними созниками і Радянським Союзом, а може, прагнули бути ближче до рідної землі, де точиться жорстока визвольна боротьба, і за слушної нагоди допомагати повстанцям. А тим часом В. Горбовий працював юрист-консультом у Міністерстві земельних справ Чехо-Словацької Республіки.

Кремлівська охранка та її прислужники з Польщі й Чехо-Словаччини звернули увагу на доктора Горбового, коли на Нюрнберзькому процесі пред'явили Маніфест УНК 1941-го за його першим підписом.

У травні 47-го Москва ініціювала підписання договору з Варшавою й Прагою про спільну боротьбу проти ОУН й УПА, а вже в липні польський уряд оголосив В. Горбового воєнним злочинцем. Першого серпня слуги празького режиму заарештували українського патріота і через тиждень пере-

[7] Володимир Косик. Україна і Німеччина... — С. 510.

[8] Партійний товаришу Гіммлер, приведіть цю банду до порядку (переклад з німецької автора нарису).

дали його полякам. Слідство у Варшаві тривало цілий рік. Катували в'язня немилосердно. Дійшло до того, що одного разу під час слідства, не витримавши тортур, він вистрибнув через вікно на другому поверсі й зламав собі ногу. Не гребували найбруднішими провокаціями, але мудрий правник легко спростовував усі фальсифікації. Польській охранці так і не вдалося довести його вини.

Але замість того, щоб повернути В. Горбового до Чехо-Словаччини, громадянином якої він був від початку 47-го, передали його 9 липня 1948 року Радянському Союзові.

Так грізний противник комуно-російської імперії Володимир Горбовий опинився в спецтюрмі МВД в Києві. Але й тут, як і у Варшаві, в'язень витримав страхітливі допити, знущання, спростовуючи примітивні ворожі наклепи. Як доктора права його найдужче обурювало те, що за радянськими мірками слідства його вважали злочинцем уже тому, що був притягнутий до карної відповідальності, та що ці з дозволу сказати недолугі комуністичні юристи вели вельми одностороннє обвинувальне розслідування його справи.

Весь акт звинувачення був препарований довкола УНК, яким В. Горбовий керува 1941 року, зокрема Маніфесту 41-го, який буцімто мав пронімецьке спрямування. І ще одне явно брехливе звинувачення інкримінували В. Горбовому: вітання Адольфа Гітлера.

І ось на підставі цих шитих білими нитками «неспростованих фактів» особлива нарада при МДБ СРСР 6 липня 1949 року заочно засудила Володимира Горбового на 25 років позбавлення волі в таборах суворого режиму.

У 50-річному віці розпочав він страшну табірну одіссею. Першим пристанівком була Мордовія: табір № 5 для в'язнів, які не були радянськими громадянами. Стан здоров'я в'язня тут настільки погіршився, що 11 січня 1952 року табірна медична комісія визнала його інвалідом. Але з ним і далі поводилися неймовірно жорстоко, тримали в ізоляції від інших політв'язнів.

Та хоч який суворий був табірний режим, оунівці таки налагодили підпільний зв'язок зі своїм провідником, який за словами С. Караванського служив зразком поведінки для політв'язнів. Зате для табірної адміністрації він був першим порушником, «якого треба було тримати в найгірших і найлютіших умовах».[9]

Та навіть ці жорстокі умови не зламали українського патріота, не побороли його прагнення до волі.

Навесні 1960-го разом із молодими каторжниками Володимир Горбовий готував утечу з концтабору, але кагебисти виявили підкоп на 26-му метрі. За цю невдалу спробу втекти близько 30 в'язнів запроторили до бараку посиленого режиму.

Про своє незаконне ув'язнення він написав 22 травня 1960 року скаргу до Генеральної прокуратури СРСР. Але там не тільки не опротестували постанови особливої наради при МГБ, а визнали за необхідне підтвердити, оскільки КГБ вважає, що звинувачення небезпідставне. Але ж, як справедливо пише В. Горбовий у «Відкритому листі з Явасу», ОН не є органом правосуддя, про що навіть визнав XX з'їзд КПРС. Тож виходить, що не прокуратура наглядає за роботою МГБ—КГБ, а навпаки, КГБ диктує свої умови роботи прокуратурі.

Дуже своєрідно зреагував на скаргу В. Горбового КГБ: скаржника перевели до Києва й протримали в слідчому ізоляторі КГБ від 2 липня до 22 листопада 1960 року, намагаючись зламати його ідейно, змушуючи підписати покаянну заяву. Та ні просьби, ні тортури не зламали цього героя. Так нічого не домігшись, його тяжко хворого знов перевели до Мордовії — у концтабір № 7 в Явасі й вкинули до ізолятора. Та спокуслива ідея перетворити героя на зрадника не покидала кагебистів. Аж із Праги привозили на зустріч із ним родину, сподіваючись, якщо не тортури, то дружина з дітьми допоможуть зламати цю непохитну людину. А ще кілька разів возили В. Горбового в Україну, щоб показати, як «щасливо живуть» його краяни. Обіцяли навіть професорську кафедру в Києві, безхмарне життя — все це за «скромну» послугу — заяву із засудженням ідеї націоналізму та визвольної боротьби українського народу. Та даремно. Володимир Горбовий мав крицевий характер — ніщо не могло зігнути його перед ворогами. Волів суворі табори та в'язниці Мордовії й Тайшету, аніж куплену такою ціною «волю».

---

[9] Святослав Караванський. Мої зустрічі з Горбовим // Визвольний шлях, квітень 1986. — С. 481.

«Відкритий лист з Явасу» (Мордовія) від 30 січня 1962 року зчинив черговий переполох серед охоронців тоталітарного режиму. Адже автор послання не лише протестує проти свого незаконного ув'язнення, а й закликає до боротьби проти комуно-російської імперії.

Ще одним документом, що викриває підступно-злочинну діяльність московсько-комуністичної системи, а разом з тим розкриває світогляд його автора, був лист «Редакції газети «Правда» від політв'язня д-ра Горбового», надісланий навесні 1967-го. «Тут чути, — читаємо в цьому документі, — багато балачок про подолання культу особи та відновлення законності. Яка ціна цьому базіканню, коли дійсність перечить таким теревеням. По суті нічого не змінилося. Прийшли на зміну лише більше витончені форми глузування з людської гідності». Закінчує автор свого листа на оптимістичній ноті: «Історія не знає безмежного глузування над гідністю і правами людини, бо істотною властивістю людської природи є її потяг до добра, правди і самозбереження».[10]

Факти, наведені у відкритих листах і численних скаргах В. Горбового про кричуще радянське беззаконня щодо політв'язнів і нечуване нехтування правами людини, приїздили перевіряти різні комісії, але висновки перевірок були не на користь скаржника.

Точно через 25 років після того, як В. Горбового арештувала чеська поліція, в'язня 1 серпня 1972 року формально випустили «на волю». Добре знаючи цинізм і підступи радянського режиму, він неодноразово письмово звертався до Міністра внутрішніх справ СРСР за дозволом переїхати до родини в Прагу, але безуспішно. Його відіслали до рідного й такого чужого тепер села Оболоння. Поселився на околиці Долини в одній незайнятій запущеній кімнатці свого занедбаного будинку, в інших кімнатах якого мешкав родич, якому дружина дозволила проживати до часу повернення власника. Тут Володимир Горбовий провів останній етап свого героїчного і страдницького водночас життя. Без пенсії, без найменшого соціального захисту, хоч був інвалідом 2-ї групи. Самотній, хворий, майже втративши зір, він на межі життя і смерті, день поза день, як лише може, у неймовірно жахливих умовах бореться за виживання. Аж через три роки Оболонська сільська рада «змилосердилася» над ним — виділила ділянку землі, на якій одночасно дозволила його родичеві будуватися. До того ж цей свояк безкарно тероризував свого дядька, а вночі з 4 на 5 травня 1976 року підняв на нього руку і навіть погрожував зброєю. Нависла загроза фізичної розправи над Горбовим. До всіх лих долучився ще постійний страх. На його заяви місцева влада не реагує. Та В. Горбовий і тут не складає рук — 28 липня 1976 відіслав безпрецедентного «Відкритого листа Голові Ради Міністрів СРСР О. Косигіну», в якому виклав усе, що накипіло на душі, і знов, уже вкотре зокрема вимагав дозволу переїхати до сина Романа в Прагу. Посилаючись на Загальну декларацію прав людини, що її прийняла Генеральна Асамблея ООН ще 10 грудня 1948 року, автор листа пише, що статті цієї Декларації не суперечать, а узаконюють його життєву позицію щодо прав людини. «Людина,— наголошував він, — по своїй природі намагається зберігати свою особисту гідність і громадську повагу. Додержування цих вимог обумовлює позицію людини в її оточенні й у цілому суспільстві. Оці вимоги суспільної моралі я все мав на увазі й ними керувався при всіх моїх починах і моїх діях».[11]

Не діставши відповіді на своє послання до О. Косигіна, В. Горбовий 30 січня 1977 року вислав листа Голові Верховної Ради СРСР Л. Брежнєву, де вимагає одержати змогу скористатися Заключним актом наради з безпеки і співробітництва в Європі, який підписали глави всіх держав Європи і Сполучених Штатів Америки (в тому числі й Радянського Союзу) 1 серпня 1975 року в Гельсінкі, — переїхати з СРСР до ЧССР.

І ця скарга, як і всі попередні, залишилася без офіційної відповіді, хоч реакція режимників не забарилася. На непокірного «в'язня» тюрми народів відразу посилився психологічний і економічний тиск: від середини 1977-го його листування із закордонними приятелями майже заблокували. Не дали змоги зреалізувати дворазове запрошення родича відвідати США. Щоб хоч якось підтримати його матеріально, добрі люди з діаспори надсилали посилки, однак від 1978 року владний режим «за побажанням трудящих», які на сільських сходах під тиском партійних функціонерів «добровільно» відмовлялися від «ворожих подачок», повертав пакунки назад, сповіщаючи, що адресат або

[10] Редакції газети «Правда» від політв'язня д-ра Горбового / У півстоліття радянської влади. — Париж, 1968. — С. 57—58.

[11] Терор проти українського сеньйора // Українська Думка, № 44. — 29 жовтня 1981.

«відмовився» від них або взагалі «невідомий». На ці беззаконні вчинки режиму В. Горбовий 15 серпня 1978-го відгукнувся протестом на ім'я першого секретаря ЦК КПУ В. Щербицького, що «тут діють сили, які свавільно порушують елементарні права людини, позбавляють мене засобів до життя, готують мені фізичну загибель».[12]

Слід відзначити, що в усіх заявах та відкритих листах В. Горбовий зберігав національну гідність українського громадянина.

Незважаючи на значне погіршення зору, Володимир Горбовий за наполяганням однодумців в 1979—1980 роках пише спогади «Погода совісті», де висвітлює важливі події, учасником яких був, а також дає принципову характеристику окремих осіб. А й всевидяще око КГБ не дрімало: на квартирі мученика провели ретельний, тривалий обшук, на щастя, безуспішний.

У 1981 році, до 40-річчя проголошення Акту відновлення незалежності Української Держави, Володимир Горбовий написав спогади «В альбом грядущим поколінням», розпочавши їх такими словами: «Успіх кожної ідеї залежить від якости супровідних елементів, які формували її розвиток. Ця засада є основною умовою удачі всіх суспільних явищ, як буденних, так і історичних. Історію же творять видатні за своїм талантом, самовідданістю і відвагою люди, в яких здоровий і слушний розсудок ідуть в парі з ідеалом суспільних прагнень і інтересів нації».[13]

Далі автор розмірковує про історичне й виховне значення подій червня—липня 1941-го для наступних поколінь: «Важливий при тому був ось цей момент. Наша гідна, принципова політика викликала в німецьких верхах тевтонську лють. Служба безпеки генеральної губернії хотіла наших трьох суспільних лідерів зліквідувати. В тій трійці було прізвище Ярослава Стецька і моє. Однак Берлін не дав на це своєї згоди. Він заявив, що не є в німецьких інтересах, щоби ці люди гинули з німецької руки. Хоч була нагода втечі, то ніхто з наших суспільних керівників не скривався. Навпаки, вони стояли непохитно на своїх позиціях і були готові під безпосередньою загрозою загибелі відстояти честь, гідність і право свого народу».[14]

Тривала гіпертонічна недуга призвела Володимира Горбового до інсульту, і 25 травня 1984 року перестало битися серце людини благородних ідеалів, героїчної, мученицької особистості, патріарха нескорених Володимира Горбового. Поховали його на новім цвинтарі в місті Долині.

Галина ХРИСТАН

«...СПРАВЕДЛИВІСТЬ І РОЗУМ, А НЕ ДИКТАТУРА...»

Марія Давидяк не думала й не гадала, що на її сина чатує велика біда. А спричинилася до цієї біди Іванова книжечка «Сила чи розум», яку він видав тиражем 500 примірників за свій кошт 1938 року у Львові. Марія питала сина: про що вона? Іван відповідав: про добро, зло і справедливість. Мати збагнула одне: її син сам живе чесно і закликає інших так жити, про що й пише у своїй науковій праці. Перед війною він здав до друку першу частину повісті «Над Прутом». А ще мав дев'ять рукописів із віршами. Усе мріяв видати їх у файних однакових обкладинках. Та мрії цій так і не судилось збутися.

Коли прийшли совіти, Іванова книжечка потрапила до рук якогось енкаведиста Стойка, і той відразу побачив у ній грізного ворога «соціалістіческого строя». У постанові на арешт, що її підписав той блюститель радянського «права», навіть зазначено, на яких саме сторінках Давидяк зводить наклепи на СРСР, закликає до боротьби з комуністичним рухом та його вождями. Під час обшуку забрали всі Іванові рукописи, цінні довідкові видання, другу частину повісті «Над Прутом», чорновик плану докторської дисертації «Проблеми совєтів у Другій світовій війні».

П'ятого листопада 1940 року повного сил і творчої енергії Івана у віці Ісуса Христа заарештували. Почалося страхітливе життя у станіславській тюрмі. Допити, нічні розмови зі слідчими, безкінечні звинувачення доводили до божевілля. Він утратив лік дням і ночам. Щоразу допитувалися, чи визнає себе винним у тому, що у своїх творах агітував проти комуністичної партії, зводив наклепи на СРСР, закликав до терору, вів боротьбу з комуністичним рухом, його вождями.

---

[12] Володимир Горбовий. Скарга // Шлях перемоги. — 18 березня 1979.

[13] Анатоль Бедрій. Борець і мученик... — С. 84.

[14] Там же. — С. 85.

Іван чесно признався: на основі правдивих фактів писав про масові вбивства в СРСР у результаті встановлення там диктатури пролетаріату. Така відповідь ще дужче розлютила енкаведистів. Знову допити, знову одні й ті ж запитання: хто друкував книжку? Хто його друзі, де живуть? До якої партії належить? Які партії в Галичині знає, яким із них симпатизує?..

Іван Давидяк

А 20 грудня 1940 року Станіславський обласний суд позбавив його волі на десять років і виборчих прав ще на п'ять років. Касаційної скарги не задовольнили: вирок залишили в силі.

Новий 1941 рік Іван Давидяк зустрів у станіславській тюрмі. Не знав сердега, коли й куди його повезуть. Тут зустрів Різдвяні свята. Згадував ялинку в пані Оксани... Як мріяв привезти її до мами в Саджавку. Тепер вона напевно не впізнала б його. Худий, виснажений допитами, нелюдськими умовами в переповнених камерах, де чулися крики й стогони скатованих арештантів. Оксана, Оксана... Його чорнооке диво... Як далеко вона звідси. І яка щаслива. Бо на волі.

...Останній маленький папірець у кримінальній справі № 4974 П. На ньому написано, що Давидяка 19 лютого 1941 року послали етапом до Харкова. На цьому справа закінчується. А людська доля?..

З початком війни і приходом німців 1941 року селяни розкопували масові могили із замордованими тілами своїх рідних, що були в енкаведистських катівнях. Марія Давидяк упізнала свого сина по одежі. Голова була розтрощена, ще й великий цвях стирчав у черепі, руки зв'язані назад колючим дротом. Рвалося з розпуки материне серце. Не знала, за що замучили її сина. Адже він усю молодість здобував знання, аби зробити щось добре для свого народу. Навчався в Коломийській та Перемиській класичній гімназіях. У 1939 році закінчив філософський факультет Краківського університету й прагнув працювати у Львівському університеті. Бажав вступити до Спілки письменників України. Не дозволили, не прийняли. Потрібно було йти на компроміс із власною совістю, писати панегірики комуністичним вождям, славити їх у своїх віршах, змінити тему дисертації.

Іван Давидяк залишився чистим і чесним перед своїм народом. «У людському суспільстві повинні панувати справедливість і розум, а не диктатура, бо диктатура використовує народ у цілях егоїзму диктатора» — це одна з тез праці Івана Давидяка, його переконання.

Епілогом до твору «Сила чи розум» стала загибель молодого вченого як життєвий доказ правдивості його слів.

Не змилостивилась доля й над родиною Івана Давидяка. У світових війнах загинули батько (1918) та брат Тимофій (1939). Мати залишилася вдовою, жила тільки для дітей. Після пережитого підупала здоров'ям. Не довго працювала на відібраному в працьовитих селян колгоспному полі. Померла в п'ятдесятих роках.

Минуло півстоліття. Розпочалася реабілітація невинно репресованих. Відкриваються білі плями у чорних справах диктатури, про яку писав наш краянин.

З матеріалів справи Давидяка Івана Миколайовича видно, як зазначено 10.11.1989 в постанові Верховного Суду УРСР, що книга «Сила чи розум» містить у собі гостру критику репресій, які дійсно проводились в СРСР у 30-ті роки. Книга була написана й видана в той час, коли Давидяк як громадянин Польщі проживав за межами СРСР, тому не підлягав під юрисдикцію УРСР. Цією постановою вирок скасовано, а справу закрито за відсутністю в діях Давидяка І. М. складу злочину.

Отож злочину не було. Його інспірували! Знищили невинну талановиту людину.

За іронією долі, на місці хати письменника Івана Давидяка збудавано приміщення сільської ради.

Нині представники нової влади щодня приходять на його подвір'я, де ще збереглися Давидякова криниця і стара шовковиця. Приходять, щоб служити людям, захищати їхні інтереси. Дуже хотілося б, щоб у своїй роботі вони керувалися принципами Івана Давидяка.

Ярослав ЛАЗОРКО

НЕРОЗКРИТИЙ НАУКОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ

Василь Дем'янчук, видатний український мовознавець і педагог, один із славної когорти науковців, що стали жертвами репресивної комуністичної машини.

Народився він 13 січня 1897 року в Надвірній. Дитинство минуло у старій хатині на околиці міста, в родині робітника цегельні. Навчався у початковій школі, відтак у Станиславівській гімназії, яку успішно закінчив 1915 року.

Під час Першої світової війни родина Дем'янчуків переїздить до Москви. Звідти Василь прибув до Харкова, де влаштувався продавцем в українській книгарні, а 1918 року — до Києва. Тут теж працює в книгарні й зустрічається з багатьма українськими інтелігентами — вченими, письменниками: А. Кримським, М. Грунським, С. Тимченком, М. Рильським, Остапом Вишнею, М. Зеровим, М. Криловим, А. Фоміним, П. Тутковським. Спілкування з ними формувало світогляд майбутнього вченого.

Василь Дем'янчук

Тоді ж Василь Дем'янчук став студентом історико-філологічного факультету столичного університету, який закінчив 1922 року. В університеті виявив неабиякі здібності до науково-дослідницької роботи. З великим завзяттям поринає молодий галичанин у складну наукову працю. З часу заснування Академії наук України 1918 року працює в ній спершу секретарем, а згодом науковим співробітником історико-філологічного відділу Інституту мовознавства. Перекладає, вичитує коректуру, бере участь у складанні словника.

У 1922 році виходить у світ книга «О. Шахматов і А. Кримський. Нариси з історії української мови та хрестоматія з пам'ятників письменської староукраїнщини XI—XIII ст.», для якої В. Дем'янчук переклав українською мовою працю О. Шахматова. Працював і над долученою до цього видання «Хрестоматією».

У 1923 році в XVI томі «Записок історико-філологічного відділу» була надрукована праця В. Дем'янчука «Морфологічні особливості українських грамот XIV — початку XV ст.», оцінена як видатне явище в українському мовознавстві, зокрема в галузі історії української мови. Згодом вона лягла в основу кандидатської дисертації, яку молодий учений захистив 1927 року під керівництвом академіка Агатангела Кримського. Вона стала одним із перших досліджень історичної морфології української мови XIV—XV століть.

1924 року побачила світ праця мовознавця «Гнат (Ватрослав) Ягич (1838—1923)», в якій автор виклав біографію видатного вченого-славіста й проаналізував його багатогранну наукову діяльність.

Василь Дем'янчук добре знав польську та чеську мови, непогано володів французькою та німецькою.

Працював старшим науковим співробітником у комісії історії української мови, а згодом на кафедрі української мови, яку очолював професор М. Грунський.

Перу вченого належать рецензія на розвідку І. Шаровольського «Прийдучий час на -му» під назвою «Чи румунського походження форми прийдучого часу на -му», дві рецензії на узагальнюючі праці з історії української мови, що вийшли в другій половині 20-х років, — «Український язик у минулому і тепер» К. Німчинова й «Нарис історії української мови» П. Бузука.

Виростаючи в Карпатському краї, який багатий діалектами, Василь Дем'янчук завжди цікавився українською діалектологією. Він написав змістовну рецензію «До характеристики гуцульського говору» на працю Б. Кобилянського «Гуцульський говір і його відношення до говору Покуття», склав «Бібліографічний огляд української діалектології за 1914—1927 рр.».

Василь Дем'янчук — автор статей з історії української мови, морфології та мовознавства. Жодна конференція, комісія, засідання на історико-філологічному відділі Інституту мовознавства Академії наук України не відбувалися без його участі. Він мав багату бібліотеку з мовознавства.

Василя Дем'янчука знали і як невтомного працелюба, скромної, щирої товариської вдачі людину. Він підтримував дружні стосунки з Максимом Рильським, Остапом Вишнею.

Дев'ятнадцятого вересня 1929 року енкаведисти зробили обшук у квартирі Дем'янчуків, а самого вченого, як і багатьох інших співробітників Академії наук України й Київського університету, заарештували. Дружина вченого Марія так згадує про ті страшні часи: «Почалися мої ходіння до слідчих та у в'язницю. Щоночі забирали все нових і нових людей. Одного разу на моїх очах біля будинку слідчих зупинився «воронок», з якого виводили заарештованих, і я побачила серед них Василя. Він був, як старий дід — з бородою. Махнув мені рукою».

Василя Дем'янчука звинувачували у приналежності до вигаданої «Спілки визволення України». Сидів у київській в'язниці, відтак у Харкові. Тут відбувся судовий процес над «СВУ». Вирок — позбавлення волі на п'ять років. Його відіслали на будівництво Біломорсько-Балтійського каналу. Важкі умови проживання, виснажлива праця (чотири роки працював з усіх сил, щоб достроково закінчити термін ув'язнення) підірвали здоров'я вченого. Та все ж його не звільнили, а перевели до Медвежогорська (Карелія), де працював у канцелярії на посаді економіста. Сюди 1933 року приїхала дружина вченого з маленьким сином Ігорем. «Після повернення додому його знову чекав арешт, — згадує вона. — Заарештували 200 чоловік».

На її запитання, де він, ніхто з енкаведистів не хотів сказати правди.

Нарешті довідалася, що всі двісті арештантів 28 листопада 1938 року розстріляні як «вороги народу».

У чужій землі, у невідомій могилі навічно залишився Василь Дем'янчук, талановитий син України, що так і не зміг повністю розкрити багатства власних наукових можливостей, свого невичерпного дослідницького потенціалу.

Юрій АНДРУХОВИЧ

ОПАНАС ЗАЛИВАХА: ВСІ БАРВИ СВОБОДИ

«Заливаха дуже самовпевнений і всілякі добрі для нього поради залишались марними».
(З архівної справи № 8311 П).

Пізньої осені вісімдесят восьмого я вперше почув це ім'я, багате за змістом, соковите за фонетикою і навіть наділене якимось внутрішнім ритмом, — Опанас Заливаха. Ім'я, безумовно, козацьке, дещо розхристане, з відчутним присмаком волі й мужності. Те, що восени вісімдесят восьмого я почув його вперше, аж ніяк не робило мені, тоді вже трохи знаному, але ще молодому поетові, честі. Художник-легенда, художник-опозиціонер, художник, про якого з усіма підставами треба говорити як про одного з найвидатніших українських митців нашого століття, у той же час був тодішньою владою свідомо замовчуваний і навіть заборонений (у вісімдесят восьмому, «перебудовному» році він, здається, ще залишався в чорних списках порушників тоталітарної рівноваги).

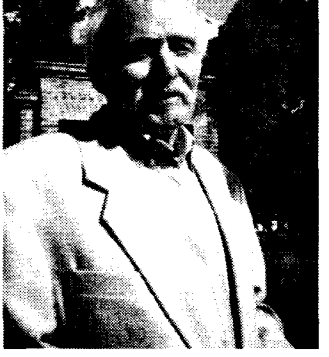

Опанас Заливаха

Ярослав Довган, постать ключова у станіславському культурному ландшафті, імпровізований диригент багатьох непередбачуваних подій, був тим, від кого я вперше почув про Заливаху. Ідея виникла зненацька: я мав їхати до Києва у якихось своїх поетичних справах. І Славко запропонував мені довідатися в редакції журналу «Україна», чи взяли б вони матеріал про художника Заливаху, якщо б такий матеріал комусь із нас написався. «Хто такий Заливаха?» — спитав я. «Вони в Києві знають», — була мені відповідь.

А потім я почув, що знають Заливаху не лише в Києві. Бо це великий митець, і будь-яка інша нація пишалася б таким унікальним високоталановитим явищем. Будь-яка інша — так, але не наша, естетичними переконаннями якої завиграшки маніпулюють мистецтвознавці в таємних погонах.

Якраз вони й вирішували долю художника та багатьох його робіт тоді, в середині шістдесятих, у часовому просторі, обмеженому двома датами — порушення і завершення кримінальної справи (ясна річ, ст. 62 Кримінального кодексу УРСР — антирадянська пропаганда): 28 серпня 1965 — 28 січня 1966 рр.

Як це сталося? І чому це сталося? З чого почалося?

Кримінальна справа дає відповідь, настільки ж лаконічну, наскільки й типову. На Заливаху «неодноразово поступали сигналы».

Оці «сигнали» були чи не найдійовішим знаряддям, завдяки якому система давала собі раду з будь-чиїм інакомисленням (не кажучи вже про інакодіяння). Звичайно, що «сигнали» — це лише красивий евфемізм. Нормальною людською мовою такі речі називаються доносами. Однак існувала (існує?) певна поліційна етика, згідно з якою іноді слід уникати висловів, забарвлених емоційно-негативними значеннями.

Культурно-мистецьке, а з ним і навколокультурне-навколомистецьке, середовище являло собою (та ще й у провінційному Станіславі, в силу відомих історичних обставин вічно підозрюваному і пильнованому) просто-таки ідеальний живильний бульйон для розведення згаданих «сигналістів». Жорстке і жорстоке переплетіння екзистенційних жахів, нереалізованих амбіцій, матеріальних потреб, родинних і товариських залежностей, зрештою, елементарні заздрість, підлість, нікчемність — усі ці чинники були з меншим чи більшим успіхом використовувані. Поява кожної нової постаті на виднокрузі міського артистичного життя була тут-таки відстежувана й фіксована. Починався, висловлюючись делікатною мовою науки, «інформаційний збір».

А тут ще й Заливаха, якого не помітити неможливо! Відважний і зухвалий, яскравий митець, «схильний до абстракціонізму», як характеризували його деякі надміру віддані соцреалізмові колеги не без лихого намислу. Заливаха, за яким — біографія. Заливаха — слобожанин, що, перейшовши Далекий Схід, Сибір, Загорськ, Ленінградську мистецьку академію, Калінінград, Тюмень, не перестав від того бути українцем, а навпаки — зміцнився у своєму національному усвідомленні, більше того — рішуче ступив на шлях національного проповідництва. Заливаха, без якого неможливо собі уявити молоде київське середовище початку шістдесятих, цих поетів, акторів і художників, «дітей відлиги», що жили з рядками Симоненка і Ліни на вустах, прагнучи, як напише згодом засуджений до психушки Василь Рубан, «нагадати цим людям, що вони — українці».

Отож саме час зацитувати з кримінальної справи: «Заливаха в силу своїх ворожих націоналістичних поглядів у 1964—65 роках від своїх однодумців систематично діставав літературу антирадянського націоналістичного змісту, вивчав її, зберігав у себе і поширював поміж знайомих художників та інших осіб у місті Івано-Франківську й ряді міст УРСР».[1] Це — з постанови слідчого КДБ про притягнення Опанаса Заливахи до суду як звинувачуваного.

«Ворожі націоналістичні погляди» Заливахи — це, власне кажучи, його любов до України. Це також непроминальне почуття національної гідності, що не відокремиш його ніяк від гідності особистої. Воно й давало підставу деяким знайомцям з біологічного розряду плазунів лжесвідчити про «самовпевненість» Заливахи. Що ж, коли вже самовпевненість, то ота, шевченківська, завдяки якій від раба не залишається ані краплі, а постає перед світом вільний і цілий чоловік!

Як уже цитувалося, сигнали надходили неодноразово. Заливаха оформив вітрину — сигнал («забагато синього й жовтого кольорів»). Заливаха відкрив виставку — сигнал («викривлення радянської дійсності, формалізм, абстракціонізм»). Заливаха посперечався з надміру інтелігентним (себто плебейським насправді) режисером обласного театру, що той не розмовляє українською — сигнал («оскорблял язык великого Пушкина»). Заливаха зробив зауваження готельній адміністраторці — сигнал («всех русских назвал оккупантами»). Заливаха намалював тризуб! Заливаха читав Симоненка! Заливаха схвально говорив про бандерівців! Заливаха продав картину до Західної Німеччини! Заливаха будує літак, щоб утекти на Захід! Сигнали наздоганяли один одного, нанизувалися й насотувалися, виникали справжні сигнальні затори, і лише найпотужніші зубри «державної безпеки» могли дати собі з ними сяку-таку раду. А Заливаха ще ходив на свободі, щоправда, вже «попереджуваний» (грудень 1964) — з метою, як це називалося, «профілактичною», — «попереджуваний», а все ж неналяканий. І ніхто не міг його налякати. Бо, як зазначається в кримінальній справі зі слів одного свідка, «всілякі добрі для нього поради залишались марними».

[1] Переклад цитати з російської мови.

Ось лишень один приклад. Якийсь комсомольський скоробреха, відвідавши закордони, опублікував у київській пресі свою «подорожню» статтю під заголовком «Як розмовляють у Парижі». Про те, що триває, мовляв, імперіалістичний американський наступ на світову культуру. Ось уже й у Парижі французької мови не почуєш, а все американські реклами й тому подібне. Поява такої статті була фактом ганебним не лише з огляду на абсолютну дезінформацію, вміщену в ній, але й насамперед з огляду на її прихований цинізм. Адже коли й можна було б казати про якусь імперіалістичну мовну аґресію, то це якраз стосовно до Києва й до ситуації з українською мовою в ньому.

І Заливаха написав свою статтю-відповідь. Вилив у ній весь біль з приводу плюндрованої мови й культури. Назвав статтю промовисто — «Як розмовляють у Києві». Здається, не мав уже жодних ілюзій щодо можливості десь у тій цензурованій ситуації її надрукувати. А все ж написав, бо мовчати не міг. І потім зберігав у себе. Рукопис статті було долучено до іншої статті, кримінальної. Мовою комуністичного судочинства це називалося «виготовлення і зберігання документів, що порочать радянський устрій».

Чи був самотній у своїй праведній зухвалості? І так, і ні.

Алла Горська, Іван Світличний, Василь Стус, Іван Дзюба, Ганна Севрук, Людмила Семикіна, Сергій Параджанов, Веніамін Кушнір — ось те коло, що його неможливо вже уявити собі без Заливахи. Це про них сказав згодом Стус на похороні замордованої Горської: «бо горстка нас, малесенька щопта». Листи, зустрічі, суперечки, дискусії, переконання, максимальний ступінь відвертості. Саме в такій атмосфері народжувалися найвизначніші мистецькі явища тих часів. Як, наприклад, мозаїчне панно «Шевченко», що його, разом із Семикіною й Севрук, Заливаха творив до 150-річного поетового ювілею (заборонене і знищене як наслідок чиїхось наполегливих і впертих «сигналів»).

У горнилі творчих дебатів формувалась інша, нова українська інтеліґенція. Дехто з них уже свідомо прямував до самоспалення. Київ об'єднував і наснажував, у Києві з'явився Клуб творчої молоді «Сучасник» — безумовно, ще одна форма стеження та «інформаційного збору», що її підкинули професіонали від безпеки, яка, проте, в силу особливої людської (духовної як не як!) енерґетики зуміла вийти за межі контролю, так що довелось її тупо і брутально закрити. Щоправда, успадкована ще від часів ЧК професійна слабинка до викриття всіляких підпільно-примарних організацій далася знати у вигляді неодноразово згадуваного слідчим «руху національного відродження і відновлення», якому, вочевидь, вельми спокусливо було надати певної організаційно-структурної чіткості, деяких ознак таємної політичної партії тощо. Насправді ж за «рухом» стояло українське шістдесятництво як таке — неоднорідне, суперечливе, з подальшою диверґенцією доль і кар'єр (важко поставити нині поруч Стуса й Коротича!), а все ж, як видно, страшенно небезпечне для системи.

Відгомін цієї атмосфери знаходимо у звинувачувальному висновку: «[Заливаха] на протязі 1965 р. під впливом раніше прочитаної націоналістичної літератури (чи не Симоненкового «Некролога кукурудзяному качанові» часом? — Ю. А.) з метою підриву і ослаблення радянської влади систематично зберігав, розмножував та розповсюджував серед свого оточення літературу антирадянського змісту, в якій викладені програмні матеріали українських буржуазних націоналістів по боротьбі проти радянської влади на Україні, реставрації капіталізму і утворення держави буржуазного типу (не більше й не менше! — Ю. А.) та наклепницькі вигадки на політику КПРС і радянського уряду, які порочать радянську державу і суспільний устрій».

Прокурор зажадав п'ятьох років позбавлення волі у виправному закладі суворого режиму. Адвокат не мав заперечень. Адвокат узагалі не мав заперечень. Протягом усього процесу він погоджувався з будь-чим, адже важко було мати якісь заперечення. Мати якісь заперечення в той час — означало не тільки мати переконання, але й висловлювати їх. Адвокат і не мав переконань і не висловлював їх. Був фігурою суто декоративною, нерухомим персонажем трагіфарсу під назвою «Радянське правосуддя».

Учасники судових дебатів не виявили бажання обмінятись репліками. Засідання відбувалися в закритому режимі. СРСР зразка 65 року, напевно, ще був зацікавлений у тому, щоб ніхто не знав, що політичні процеси тривають і в «післякультівський» час.

У таборах сиділи найкращі. Інший видатний в'язень сумління, поет Ігор Калинець, колись висловився в нашому, значно молодшому, товаристві, що табірні роки були його найщасливішими роками. Я чудово усвідомлюю всю відносність цього ідеалістичного щастя, але це почуття з розряду тих,

які відчуваєш від згоди з власним «я», від незбагненної гармонії з самим собою та своїми переконаннями й діями — його не вибити жодним п'ястуком і не витоптати жодним чоботом. «Саме в таборі, саме серед його в'язнів я зустрів таку кількість мудрих, порядних, чесних, талановитих, та й просто цікавих людей, що це було щастям», — пояснював Калинець.

Коли слухаєш деякі табірні розповіді Заливахи, то мимоволі переймаєшся тим же враженням. На тлі гнітючого мордовського пейзажу, в занадто тісному репресивному просторі, обмеженому огорожами, дротами, стінами й застінками, Заливаха був вільніший, аніж не один із тих його колег, які полишалися «на волі». Вільніший, бо наділений свободою внутрішньою, невичерпною. Зрештою, чому «наділений»? Чи не виховував він її в собі, чи не плекав довгі роки — кожним своїм учинком, кожним словом і жестом, кожним мистецьким твором?

Нарис про Заливаху для «України» тієї пізньої, «передрухівської», «передмітингової» осені ми готували втрьох — Микола Яковина, Павло Дроб'як і я. Нерідко вирушав з нами «до Заливахи» й ініціатор справи Славко Довган. У потемках розшукували потрібний дім на вулиці Кошового (орієнтиром слугувала нам тоді смерека поруч із будинком), а потім потрапляли досередини цього житла-ґалереї, де барви й форми, здавалося, справляли якийсь нескінченний праукраїнський, а може, ще скіфський обряд. З кожними новими відвідинами цей світ розкривався переді мною все доглибше, розгортався все ширше. Нам легко розмовлялося — може, ще й тому, що ми (щасливці!) були допущені до святая святих — Майстерні, ми підіймалися в неї стрімкими сходами, було в ній тісно від робіт, предметів, людських очей, козацьких профілів, тісно від думок, тісно від розмов і спогадів. З літератури ми перескакували на малярство, з історії на політику, запивали ці бесіди крутезним чаєм, адже про все дізнавалися ніби вперше, та що там «ніби» — таки вперше, хоч і не були такими вже нічого не знаючими неофітами.

Ми виходили вже серед глибокої ночі, заряджені прекрасною енергією цього дому й самого Майстра, почуваючи себе чистішими і навіть вищими. Виходили, пам'ятаючи, що домовилися про наступну зустріч, що таких зустрічей мусить бути багато, бо Заливаха дуже непростий, і безліч граней має його душа. А нам страшенно хотілося сказати про нього якомога більше, адже невідомо було, що там попереду, чи замаячить ще колись можливість свободи так, як постала вона тоді, пізньої осені вісімдесят восьмого.

Але час робився щоразу стрімкішим. Хоч відтоді минуло лише десять років, а здається іноді, що півстоліття. Так багато вмістилося в цей проміжок: і прапори, і вуличні походи, і нові твори, і виборна боротьба, і пікети, і виставки в багатьох містах, і перші розчарування, і здобуття незалежності. Хтось щойно в нових обставинах «прозрів», побачив усю велич Заливахи-художника. Хтось інший (чи не надолужуючи або спокутуючи?) підготував для нього постійні почесні місця в усіх можливих почесних президіях. Шевченківська премія стала свідченням загальнонаціонального та загальнодержавного визнання.

А Заливаха лишився самим собою. Зостається цілковито у своїй творчості, живе, тішиться і страждає нею, бо кожен день дорогий і жодна прожита мить не повертається, а стільки ще треба зробити. Цитує своїх улюблених Сенеку (з «Листів до Луцілія») та Параджанова (з листів до Заливахи). Шукає нові образи, нові художні ідеї. Такі характери, як у нього, ніколи не костеніють і не ржавіють, тим більше не бронзовіють: у житті вічно є об'єкти для подиву, і подив народжує трепет, а трепет — мистецтво, тож Заливаха не перестає подивляти і подивовувати цього світу.

До нього приходять, як до вчителя, до мудреця, до старшого і тому ще ближчого товариша. Приходять і приїздять — з усієї Вкраїни та з-поза неї. Від скількох людей, у скількох містах доводилося мені чути одне й те ж запитання: «То як там Заливаха?».

Виявляється, художник дуже потрібен своїй країні, своїм сучасникам. Потрібен, бо завжди нагадував і нагадуватиме про необхідність у цьому світі відшукувати себе, свої витоки, своє справжнє, нескаламучене і звільнене від заковів матеріальної буденщини «я». Потрібен, бо потрібні в цьому світі мужність і чистота. Потрібен, бо мусить хтось дивитися в майбутнє українськими очима. Останній вислів походить від самого Заливахи, і саме тут, саме тепер уважаю чи не найдоречнішим процитувати його.

А завершу так само, як і той, згадуваний нині нарис під заголовком «Право на вільний політ», писаний під кінець року вісімдесят восьмого: «Дай Боже, Майстре!».

Галина БОЙЧУК

ЙОГО ДОЛІ ТЕРНОВИЙ ВІНОК

Розіп'ятий межи вікнами сільських хат, пронизаний наскрізь цікавими і підозрілими поглядами, він ступав дорогою, яка, дарма, що була зима надворі, здавалося пекла ноги. Старався плечима затулити, заховати від чужих очей жінку, що йшла поруч, що всі минулі роки несла свій важкий хрест. А може, то лише здавалося йому, може, ніхто й не дивився, не думав зле (чи не в кожній хаті було своє лихо), де вже там про чуже думати, бо що людям до самотніх подорожніх, які чвалають собі додому.

Михайло Зорій

О, скільки ішов він до цієї жінки, що вміла так вірно чекати. Ні на хвилину не забував у довгій дорозі ні її, ні любих донечок.

Враз вона зупинилася.

— Тут? — ледь видихнув.

— Так, — відповіла самими очима.

Сім років, три місяці й тринадцять днів ішов він до них, снив зустріччю й ось нарешті повернувся.

Важко переступив поріг. Билася думка: чи впізнають доньки? Стільки ж бо води спливло. Рипнули сінешні двері, брязнула клямка хатніх.

У хаті анішелесь. Ніби нікого й нічого. Лишень із печі порцеляновими карими кульками дитячі очі — Софійки й Улянки. Насторожено цікаві, але... холодні?! О Боже! Чужий! Для рідних дітей, що попідростали без його рук, без його розмови.

Хто і як заплатить катам за цей страшний злочин?

...Отак повертався Михайло Зорій додому взимку 1952 року. Сивий чоловік тихим приємним голосом оповідав:

— Батько мій був робітником-чорноробом, як тоді казали. Влітку працював на будовах, а взимку різьбив рами до образів. А ще любив грати на сопілці народні мелодії, здебільшого коломийки в різних варіаціях.

Чи не від батька перейшла любов до мистецтва в мале Михайлове серце. Ще пішки під стіл ходив, а вже тягся до олівця. Малював усе, що бачив: коней, ворон, хрущів. Малював не лише олівцем, траплялося, що й цвяхом по дошці, а то й по стіні, чим мамі завдавав чимало клопоту. А ще любив із краплин топленої свічки ліпити голубів, курей.

Його здібності учителі запримітили ще в початковій школі. Якось на уроці замислився й необачно намалював на зошиті зозулю. Намалював та й злякався: що пані вчителька скаже? А вчителька, поважна полька, взяла малюнок і пішла до сусідньої кляси показати його своїй колезі — глянь, мовляв, якого здібного учня маю. Запам'ятав Михайло ті слова, і чи не з тих пір вирішив, що мусить учитися на маляра. А для того треба добре закінчити школу. Відмінні оцінки початкової школи дозволили хлопцеві вступити до гімназії.

— Гімназія, в якій я вчився, була класичною, давнього типу. Навчання — платне. Учнів бідних батьків та сиріт (мій тато загинув на війні) звільняли від оплати. Учили ми українську, польську, латинську, грецьку, німецьку мови. У нашій гімназії вчилося багато дітей селянського походження. Я був старанний, бо дуже хотів добре закінчити гімназійні студії та й піти займатися малярством до Кракова.

Навчання у гімназії згадую з шаною та повагою. Особливо уроки малювання, що там проводились у спеціально пристосованому класі. Гіпсові копії творів грецьких скульпторів, а також пізніші моделі Фальконе, Торвальдсена слугували нам за моделі. Навчання вів дипломований учитель Василь Коцький, колишній студент Академії Мистецтв у Кракові (продовжував своє навчання Коцький у Мюнхені й Парижі). Він був моїм першим учителем малювання. Узяв мене за руку й упровадив у чарівний світ мистецтва. Сам Василь Коцький був всебічно обдарованою, глибоко інтеліґентною й мудрою людиною. Чудово грав на скрипці й вів хор...

Про що б не говорив Михайло Зорій, а завжди повертався в часи своєї юності, дитинства. Знов і знов згадував деталі гімназійних років: то цитував напам'ять Вергілієву «Енеїду», то оповідав кумедні випадки зі школярського життя. Чи не тому, що це був найчарівніший період його життя — час пізнання, мрій, входження в неповторний світ мистецтва. На жаль, доля не була прихильною до таланту цього художника.

— У 1930 році завдяки грошовій допомозі громадськості міста й допомозі професора Яґеллонського університету в Кракові, поета Богдана Лепкого і художника Дем'яна Горняткевича здійснилася моя мрія — вступив я до Краківської Академії мистецтв.

По-всякому було в роки навчання. Спершу громада допомагала Михайлові, але з часом добродійний вогонь пригас, подання на стипендію українському студентові польське керівництво не підписувало (охочіше підтримувало воно своїх одновірців). Доводилося Зорієві самому заробляти на життя. То підробіток трапиться, то якось студенти завдяки касі взаємодопомоги виручили. А бувало, що й голодний сидів.

У 1933 році Львівська «Просвіта» оголосила конкурс на проект надмогильного пам'ятника композиторові Денисові Січинському. Михайлові друзі зі скульптурного факультету взялися за роботу. Їхній азарт передався і Зорієві, але будучи студентом-живописцем, він спершу й не думав брати участі в конкурсі, лише вряди-годи закидав друзям, що волів би бачити на могилі відомого композитора не такі пам'ятники, як вони виліплюють. Дами з лірами, ангели — то все не те. Тут би щось простіше. Але що? Чергової безсонної ночі сів за стіл і став думати, як би то підказати друзям вирішення пам'ятника. Вдивлявся у грозу, що насувалася. Раптом блискавка наче розкроїла небо навпіл, а в тому відблиску чітко виступив силует надгробника. Масивний куб, чорна плита, неясний силует музичного інструмента. Це ж якраз те, що потрібно, аж стрепенувся Михайло і ... прокинувся від гуркоту грому. Виявляється, задрімав. А пам'ятник йому приснився. Хутко, аби не забути, накреслив робочий малюнок. Наступного дня виготовив гіпсовий проект. Сумніву не було — таки візьме участь у конкурсі. Але все ж вирішив показати гіпсовий варіант професорові, видатному польському скульпторові Ксаверію Дуніковському. Професор, пильно розглянувши мініатюрний пам'ятник, тільки й мовив: «Тут не можна ні чогось додати, ні відняти. З Богом, хлопче, нехай таланить тобі».

І йому таланило, хоч і не відразу, бо політичні події того часу відсунули конкурс на задній план. Але майже через десять років за проектом Михайла Зорія наше громадянство поставило на старому міському цвинтарі пам'ятник Денисові Січинському.

— Після повернення до Станиславова якийсь час декорував вистави студентського драматичного гуртка «Сфінкс». Відтак працював учителем техніки реклами в українській торговельній гімназії. Щоб мати право на цю роботу, я прослухав педагогічні й торговельні курси у Львові, спеціально організовані для вчителів цього предмета. Практичного курсу техніки реклами вчився в індустріальному інституті в Катовіце 1938 року. Тоді ж учителював у вечірній так званій фаховодоповнюючій школі для хлопців, директором якої був Роман Савицький. Не забував роботу над театральними декораціями. Але цей вид мистецтва дуже нестабільний. Перестала жити вистава — вмирають декорації. Оформляв новозбудований Народний дім-читальню «Просвіти» у селі Вікторів, відтак у Марківцях, Угорниках.

У театральному сезоні 1941—1942 років працював декоратором Станіславського драматичного театру імені І. Франка.

Якраз цю діяльність ставили у вину Михайлові Зорію, коли після «визволення» Станіслава (1944), відправляли художника на каторгу, перекреслюючи все його подальше життя чорним тавром «ворог народу». Лише за те, що робив декорації до вистав за п'єсою Ю. Косача «Облога» й оперетою Легара «Циганське кохання».

Отак і повела його зрадлива доля спершу в голодні камери Новодніпровська, де люди щодня вмирали від голоду й тяжкої виснажливої роботи. Потім у Київську взірцеву колонію. Працював він у художній майстерні, тому й доводилося як професійному митцеві із доброю освітою й неабияким хистом малювати все підряд, тобто розмінювати свій талант на дріб'язкові забаганки замовників, позаяк усю найскладнішу й найвідповідальнішу роботу доручали йому.

Можливо, життя і не було б таке нестерпне, якби не гнітюче відчуття несправедливого тавра, підневільного існування, коли малюєш не те, що хочеш, а те, що велять. А ще постійно тужило серце за рідними. Знав, що його Марії там, «на волі», ще важче. Не раз допікали їй запитаннями: «Де твій

чоловік?». Знав, що перейшла з дітьми жити в село, що бібліотеку й домашні речі конфіскували. Знав і те, що не дістає його листів, хоч пише він їй часто. Карався від того, що не може нічим дружині допомогти, нічим зарадити її лихові. В одному бачив вихід — якнайшвидше повернутися додому. Тому і не засмутило його переведення в далекосхідне Ваніно аж на березі Тихого океану, бо це давало змогу хоч на кілька років зменшити термін ув'язнення. Звідти й повернувся на Прикарпаття, несучи з собою весь тягар незаслужено втрачених років, розшарпані нерви та блокнотик із влучними характерними замальовками тих, із ким довелося ділити нелегку заґратовану долю. До обласного центру дорога йому була закрита, тож довелося до смерті Сталіна працювати у Снятинському районі. Поволі звикали до тата діти, адже до цього знали його лише з фотографій.

— Уже коли повернувся до Станіслава, думав: творитиму, братиму участь у виставках. Та не так вийшло. Місцеве мистецьке коло не захотіло брати мене до свого гурту. Їм не потрібний був чоловік із заплямованою репутацією, а то ще, не дай Боже, і про них щось не так подумають. Тепер, коли мене реабілітували, то пропонували й до Спілки вступати, і на виставки роботи приносити. Запізно. Мені вже нічого не треба.

Та й реабілітували Михайла Зорія якось ніби поспіхом, між іншим. Видали у відділенні КДБ доньці Софії довідку, де вказувалося, що на її батька, Зорія Михайла Йосиповича, а значить і на всю їхню сім'ю справа закривається — і все. Хоча б для форми вибачилися перед родиною за довгі роки поневірянь і страждань, не кажучи вже про компенсацію втраченого добра.

— В Івано-Франківську я спробував, як і колись, зайнятися педагогічною діяльністю, — розповідає далі художник. — Але не зміг. Трохи попрацював учителем малювання та креслення і пішов оформлювачем на авторемзавод. Неможливі діти! Вони ж бездушними неуками виходять зі школи. Ще знання декому із них вчителі стараються сяк-так дати. Але ж не це основне в школі. Дітей ніхто не виховує. Вони не мають уявлення про елементарні норми поведінки, не розуміють мистецтва. Не вміють слухати музики, їх не вчать доброти, співпереживання й поваги до людини. Теперішні діти не мають жалю до живого. Торік від одного хлопчика відібрали мале голуб'я, якому він виколупував око. Садизм та й годі! Ледве виходили ми того голуба. Красивим птахом виріс, тільки шкода, сліпий на одне око. А ось цього чорного кота Ганса теж від хлопців відбили. Мордували нещасну тварину...

У родині Зоріїв культ тварин. І чотириногі мешканці їхньої привітної затишної оселі платять своїм господарям прив'язаністю.

Доки ми розмовляли, призахідне сонце ковзнуло промінчиком по столу й впало на обличчя старого художника, яке враз ніби засвітилося. І мені враз стало зрозуміло, чому всі картини майстра такі сонячні, незважаючи на далеко не світлу його долю. Через усі роки він проніс у своєму серці сонце, від якого всім, хто спілкувався з ним, ставало тепліше на душі. Бувають же такі люди. Майстер пояснив це по-іншому:

— Пам'ятаю, коли я ще малий був, мою увагу привернула сонячна пляма на підлозі. Манлива й чарівна. Не міг від тої розлитої жмені сонця очей відвести. Відтоді люблю сонячне світло, осяяну небесним світилом природу, радію кожному світлому дню.

...Він стояв величний, сивий і мудрий в ореолі сонячного сяйва, що наповнювало кімнату й лилося насамперед із його картин. То стояв майстер, філософ, мислитель, не зломлений ні каторгою, ні житейськими негараздами. І подумалось мені, що якраз отаких людей суспільство має цінувати дуже високо.

Роман ПІХМАНЕЦЬ

З КОГОРТИ ВИТЯЗІВ

Доля відміряла йому сорок шість років. Та жорстокішою і немилосерднішою була вона до його таланту. За життя і по смерті.

Із Василем Стусом вони майже одночасно покинули ці земні злигодні. У розквіті творчих сил, далеко від рідної домівки, не з власної волі. Це було на перших порах горбачовської перебудови, за «нез'ясованих» обставин. І якщо про В. Стуса принаймні знаємо, що помер він 4 вересня 1985 року у спецтаборі для політв'язнів на Уралі (був похований у безіменній могилі на табірному цвинтарі,

а в листопаді 1989 року прах його перевезли на Байкове кладовище в Києві), то обставини загибелі В. Іванишина губляться в замрячених злочинних дебрах.

Відомо, що на початку грудня 1985 року В. Іванишин працював над художнім оформленням колишньої так званої «дачі Підгорного» в Підлютому біля Осмолоди. У 20-х—30-х роках там любив відпочивати й лікувався митрополит Андрій Шептицький. Його коштом упорядкували цю мальовничу місцину, спорудили відповідні приміщення. Після московської окупації 1939 року розкішна вілла перейшла в користування високих партійних і державних чиновників. Останнім її «господарем» був Голова Президії Верховної Ради СРСР Микола Підгорний. Та коли він потрапив у немилість верхів, дача... згоріла. Відтак спохопилися, почали відновлювати будівлю. Так от: тут в останні свої дні працював В. Іванишин.

Одного разу його кудись покликав «невідомий»... Після цього живого художника більше не бачили. По якімсь часі у сільраду повідомили, що Володимир потрапив під поїзд на Одещині. Знівеченого тіла не можна було впізнати. Особу жертви встановили за знайденим у кишені непошкодженим паспортом.

Багато чого з тих «загадкових» обставин, як і багато іншого з життя й творчості талановитого письменника, художника й літературознавця мали б з'ясувати документи й матеріали з архівів колишнього КГБ. Але тут, як запевняють працівники архіву, окрім кримінальної справи № 2910 П, нічого більше немає. Однак важко повірити, що є так мало документів про людину, яка 20 років перебувала під пильним наглядом цього відомства.

* * *

Народився Володимир Іванишин у мальовничому бойківському селі Дуба Рожнятівського району на Івано-Франківщині 17 листопада 1939 року.

У сім'ї Іванишиних виростало троє синів. Володимир — наймолодший. Трагічна доля кожного з них. Середульший Євген у серпні 1948 року пішов у повстанці (псевдо — Вітер). Недовго судилося йому воювати. Чотирнадцятого жовтня 1949 року, як видно з «Довідки-огляду», «під час проведення чекістсько-військової операції» окупанти оточили повстанців у лісі біля села Нижнього Струтина, неподалік від Рожнятова. Один із оточених Вітер, коли його намагалися захопити в полон, «учинив збройний опір»[1] і був убитий. Мав усього 20 років. Кажуть, що аби не потрапити до лабет енкаведистських бузувірів, сам наклав на себе руки.

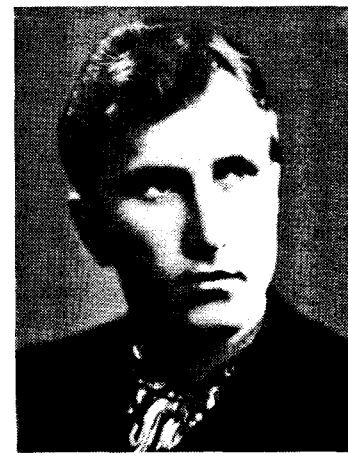

Володимир Іванишин

Родину учасника національно-визвольного руху заслали в Томську область, а майно конфіскували. Сибірська каторга Іванишиних тривала 10 років. Для Володі, якого призвали до війська, трохи менше. У Бундюрському лісопункті 1958 року трапилося ще одне нещастя: втопився, рятуючи російську дівчину, найстарший син Василь. Було йому тоді тридцять років.

На Батьківщині Володимир закінчив лише чотири класи, а 5—9 класи осилив уже на спецпоселенні. Там, либонь, уперше його «душі торкнулось слово».

Його вірші друкувалися в армійських газетах «Слава Родіни» та «Крилья Родіни» (1961). Військова служба тривала три роки. Долати армійські труднощі допомагали заняття спортом. Полегшувало службу й те, що останні два роки служив в авіаційній частині в Стрию на Львівщині, недалеко від рідної домівки.

Після демобілізації повертається в рідне село, куди вже дозволили переселитися батькам. Якийсь час завідував клубом, екстерном склав екзамени за середню школу, вступив на російське відділення філологічного факультету Івано-Франківського педінституту. Навчався заочно, а водночас, від початку 1963—1964 навчального року, працював у Дубівській восьмирічці. Спочатку вчителем фізкультури, а відтак викладав російську мову та літературу.

[1] Переклад цитати з російської мови.

Шістдесяті роки, як відомо, позначилися значними зрушеннями в духовному житті країни. Національно свідома молодь не просто замислювалася над долею України, а й дошукувалася реальних шляхів виходу з цього становища. «Це нове покоління, — відзначав згодом В. Іванишин, — проти страшної сили виставило неземний спалах любові до Правди, до великої вічної Істини серця. Ця любов цілковито зігнорувала тупоумну силу, вона піднеслася на ту височінь духовного просвітління, звідки ця сила виглядала немічною, ба навіть смішною. Та любов вертала народові достоїнство вічности, гідности, чести, самоповаги, відроджувала замулені джерела несхитної стійкости, дитинної віри в слово, відразу та зневагу до найнизиннішого з почуттів — тваринного страху. Та любов сягнула верховини людського духу — гармонійного симфонічного звучання Простору і Часу».[2]

Ішов тисяча дев'ятсот шістдесят п'ятий рік. Посилилися репресії. Почалися арешти, обшуки, допити. У серпні заарештували Володимирових друзів — аспіранта Львівського університету М. Косіва й учителя Ріпненської середньої школи М. Озерного. Дійшла черга й до В. Іванишина. Його, студента IV курсу, заарештували 28 серпня. Мотивація: міг зберігати «документи антирадянського наклепницького змісту». На квартирі провели обшук. Згодом — іще два. З-поміж крамольних на ті часи речей забрали рукописи статей «Українська освіта в шовіністичному зашморзі», «З приводу процесу над Погружельським», «Відповідь матері В. Симоненка Щербань Г. Ф.», «Український націоналізм на сучасному етапі». Забрали навіть надруковані на початку 60-х у радянських виданнях і переписані від руки поезії В. Симоненка, Л. Костенко, І. Драча, М. Вінграновського, Д. Павличка... А ще — всякі виписки, старі книги, адреси і навіть записні книжки з прізвищами учнів та виставленими оцінками. На кожну дрібничку треба було давати пояснення: де взяв? навіщо переписав? звідки? кому давав читати? Доходило до парадоксів. Серед вилучених паперів, наприклад, була навіть цитата Леніна (без зазначення автора) про деякі негативні прикмети «старшого брата». Складалося враження, що саме ця «крамола» мала стати стрижнем звинувачення. І лише почувши, кому належить цитата, слідчий відмовився від своєї затії.

Тодішньою юридичною мовою подібні вчинки арештанта називали зберіганням і розповсюдженням документів антирадянського й націоналістичного змісту. А ще звинувачення зводилися до негідної, як на тодішні мірки, поведінки радянського вчителя. Проводить вечір, девізом якого стали слова «Плекаймо рідну мову». Більше того, в першій колонці стінгазети до річниці «жовтневої революції» вмістив розповідь не про її всесвітньо-історичне значення, а про те, яку характеристику дав І. Франко доктрині К. Маркса й Ф. Енгельса. До того ж В. Іванишин відмовлявся вступати до комсомолу, мотивуючи це тим, що комсомольська організація нічого доброго не зробила для його народу. А до всього того ще й дозволяв собі напинати кепку на гіпсову лисину «вождя світового пролетаріату». Кажуть йому, приміром, що від слів його віє націоналізмом, а він: «Я мало ще зробив для своєї України, щоб бути націоналістом».

У ті часи треба було мати неабияку мужність, щоб заявити таке у вічі своєму ідейному супротивникові. Бо в кримінальній практиці радянських часів такі вчинки тлумачилися як антирадянська агітація й пропаганда серед учнів та вчителів.

А втім, багато хто мислив тоді подібно до Володимира. Бо не могли розумні люди серйозно сприймати суворо дозовану «активну життєву позицію». Просто В. Іванишин наважувався вголос висловлювати те, про що інші воліли мовчати.

Володимир Іванишин не мовчав, позаяк подолав у собі страх, який вважав «найтяжчою хворобою людства». У статті «Син землі» він цитує фрагмент із доповіді В. Фолкнера, яку виголосив письменник під час вручення йому Нобелівської премії: «Трагедія нашого часу полягає в тому, всезагальному тваринному страсі, в якім ми давно перебуваємо і з яким навіть звиклися. Духовні проблеми зникли... Письменникові доведеться переучуватися. Йому доведеться зрозуміти, що страх — найнизинніше з усіх почуттів і, збагнувши це, назавжди забути про страх... І доки письменник не зробить цього, над його працею тяжітиме прокляття...».[3]

---

[2] Володимир Іванишин. Син землі: есе про творчість Василя Стефаника //Наша культура. — Варшава, 1983. — № 7. — С. 12.

[3] Там же... — № 6. — С. 12.

Ті слова стали життєвим кредо В. Іванишина. Він робив лишень одне невеличке, але суттєве уточнення. Вважав, що художньо-теоретичне обґрунтування цієї тези дав В. Стефаник. Часто цитував слова новеліста з листа В. Дорошенкові: «Мій коханий Володимире, ви можете зрозуміти, що кожна моя дрібничка, яку я пишу, граничить з божевіллям, і я нікого в світі так не боюся, як самого себе, коли я творю. Ви можете зрозуміти, що я не пишу для публіки, а пишу на те, щоби прийти ближче до смерти».[4] «Цілковите нехтування страху» героїв В. Стефаника і щоденне «наближення до смерті» самого автора вважав головними опорами художньої сили й величі новеліста з Покуття.

Мене завжди вражало, з якою дивовижною байдужістю казав Володимир, що його життя будь-якої миті можуть силоміць обірвати. Можливо, й передчував свій трагічний кінець. А може, реально оцінював ситуацію, тому й поборов у собі той «тваринний переляк». Розумів, що є вища мета і що сенс життя полягає не в тому, аби «набутися» (у фізичному розумінні) на цім світі.

Тому й не боявся публічно засвідчувати свою позицію, демонстративно визнавати власні симпатії й пріоритети. А їхня суть полягала в тому, що комуно-імперська система антинародна і злочинна своєю природою.

А ще тому не мовчав, що чітко розумів власну причетність до долі України, її духовного здоров'я, свою відповідальність перед тим, аби не дійшло до повного занепаду національної самосвідомості. А «хто відчував на собі відповідальність за буття цілої нації, хто простував хресною дорогою цілковитого самозречення, хто розтирав на своєму обличчі на кожному кроці плювки зневаги, що призначалися цілому народові... не могли ховати своєї чистої вроди під машкарою хитро-дипломатично-спекулянтських масок».[5]

На допитах В. Іванишин тримався стійко й не цурався огульно своїх переконань. Стверджував як цілком очевидний факт великоімперські зазіхання Росії та її тотальну русифікаторську політику в Україні. Тому боротьбу з цими огидними явищами сучасної йому дійсності називав справедливою справою і своїм громадським обов'язком.

Логічно — і найпростіше — системі було б спровадити зухвальця за такі погляди кудись... ну, хоча б у мордовські табори. Та слідство цього не зробило. Не з жалю до «злочинця» і не через недостатність доказів справи не передали до суду. Тоді чому? Головним завданням слідства стало — зламати жертву! Три товстелезні томи кримінальної справи — красномовне тому свідчення. Навіть «гола статистика» вражає: 39 протокольно засвідчених допитів за якихось чотири місяці. Звичайною річчю було розпочинати допит о 9.30, а закінчувати після 19.00, а то й о 22.00, як 29 серпня.

Формально Володимир начебто покаявся й визнав свої помилки, хоч важко збагнути з матеріалів слідчої справи, що визнавав він у своїх діях хибним. Це були силоміць видушені й нещирі зізнання, а не прийняття позиції владоможців і навіть не каяття. Певно, розумів це і слідчий. Тому й домагався раз по раз письмових свідчень внутрішнього зламу, а одержував пояснення, чим були зумовлені ті чи інші погляди. Пояснюючи свої «помилки» особистими (образа на радянську владу за смерть брата і сибірські митарства) і загальнонародними (тотальна русифікація) факторами, В. Іванишин наводив численні приклади, як метастази «російщини» охоплюють весь організм українського суспільства.

На час арешту Володимир Іванишин був автором кількох публіцистичних заміток і рецензій, зокрема, на книгу А. Матвієнко «Живе слово» (Київ, 1964) та на поетичну збірку А. Малишка «Дорога під яворами», опублікованої в скороченому варіанті під назвою «На все життя».[6] Серед вилучених під час обшуку матеріалів збереглися ще дві рецензії: «Віра — це праця» (на «Протуберанці серця» І. Драча) та «Гімн святому» — на повість М. Стельмаха «Гуси-лебеді летять» (принагідно перекладав цю повість російською мовою). Вони свідчать не лише про діапазон зацікавлень молодого автора, а й про багатий арсенал літературно-критичних засобів, уміння заглибитися в художній світ письменника й виокремити в ньому найсуттєвіше. Водночас торкався й деяких загальнотеоретичних проблем, як, наприклад: що таке поетичне мистецтво, які джерела естетичної реакції тощо. Зазначені ознаки літературно-критичного мислення виявились і згодом, коли рецензував збірку но-

[4] Василь Стефаник. Твори. К.: Дніпро, 1964. — С. 472.

[5] Володимир Іванишин. Син землі... — № 7. — С. 11.

[6] Володимир Іванишин. На все життя // Літературна Україна. — 1965. — 3 серпня 1965 року.

вел Григора Тютюнника «Запах деревію», роман Ірини Вільде «Сестри Річинські», альбом писанок, книгу «Василь Стефаник у критиці та спогадах», нове видання діячів «Руської трійці».

З оригінальних поетичних зразків в архівах КГБ зберігаються як речовий доказ вилучені під час першого обшуку три твори: «Руки», «Мене ти, батьку, привчаєш...» та «В космосі — історія...». Всі ще зі слідами правок, а останній у трьох варіантах. Ось один із них:

В космосі — історія
з атомоелектронним
мегателескопом.
В космосі — історія
з записною книжечкою
в руках...
Сонцесвітлі,
чорні,
чорні,
темно-чорні
мерехтять сторінки...
Історія стенографує!
Історія
не бере
хабарів!
Історія
пам'ятає!
Історія
не прощає!..
Бійтеся, тирани,
з чорно-багровими
руками проклять
і гніву
нащадків
стотисячного року!
Це вписані ви
на найчорніших
сторінках
історії!

Признаюся, що з тих часів про В. Іванишина мені не запам'яталося майже нічого. Навіть не пригадаю того велелюдного й ганебного зібрання жителів села, на якому його передали «колективу трудящих для перевиховання й виправлення».

Я ж почув про В. Іванишина геть пізніше, коли навчався вже в старших класах, коли він після чергових своїх важких поневірянь світами і переслідувань повернувся в село. Тоді вперше й побачив його. Середній на зріст, із трохи опущеними плечима, високим чолом, карими очима.

Невдовзі познайомилися. Почувався я з ним трохи скуто. Давалася взнаки різниця у віці й життєвому досвіді, значний інтелектуальний бар'єр. Я просто не готовий був тоді сприймати багато з його ідей. Боявся сказати щось недоречне. Тому здебільшого слухав колишнього вчителя й намагався перечитати якомога більше книг із його старанно підібраної бібліотеки. Досі бринить мені у вухах тихий владний голос, коли цитував він улюблених своїх поетів або захоплено розповідав про Григора Тютюнника чи Гранта Матевосяна.

Той рік активного спілкування з Володимиром Михайловичем дав мені дуже багато. Насамперед йому завдячую, що пов'язав своє життя з літературою.

Від часу звільнення з-під варти (29.01.1966) протистояння його і системи не ослабло, а дедалі посилювалося. Усе подальше життя В. Іванишина стало ходінням по муках під недремним оком КГБ та його сексотів, ув атмосфері загальної обструкції й постійного цькування, брутального обббріхування та шельмування.

Аби хоч трохи звільнитися від зусебічного тиску та знайти якийсь підробіток чи заробіток, мусив часто міняти місце проживання. Географія пошуку роботи була досить широка: «Сибір неісходима», Київ, Львів, села й містечка Івано-Франківщини. Працював лісорубом, електриком, мулярем, маляром, кочегаром... Знаходив тимчасове помешкання у вірних друзів: на дачі, в майстерні, на горищі.

Траплялися й «поїздки» іншого характеру, як та, 1984 року, коли його насильно запроторили до палати для душевнохворих. Повернувся в село виснажений і змарнілий — впізнати було важко. Але нескорений, незламаний духом. Якби зламався, не було б трагічної загибелі під колесами поїзда.

А поза тим — встигав творити. Поезію й прозу, пісні, літературно-критичні статті, був художником кінострічки «Пропала грамота». Завжди привозив із далеких і близьких доріг рукописи. Бо прагнення творити було його органічною потребою. І в цьому полягала його чи не найбільша трагедія. Як митця і як людини.

Найповніше виявилися головні прикмети наукового мислення В. Іванишина як літературознавця в статті «Син землі: есе про творчість Василя Стефаника». Кажуть, що свого часу нею захоплювався О. Гончар, коли ознайомився з рукописом. Вона писалася, наскільки пригадую з розмов із автором, в Ірпені, де Володимир тоді тимчасово проживав і працював електриком у Будинку творчості, до сторічного ювілею новеліста, для журналу «Вітчизна» і, зрозуміло, деякі моменти автор мусив дипломатично обминати, про інші лише натякати. Та в Україні ця стаття не була надрукована: концептуально не вписувалась у прокрустові схеми радянського стефаникознавства. Побачила світ аж 1983 року в Польщі.[7] Вона досі невідома українському читацькому загалу.

У цьому есе В. Іванишин писав не тільки, може, навіть не стільки про В. Стефаника. Це були роздуми про трагічні катаклізми національного життя, а також про себе і про тернисті шляхи свого покоління, яке саможертовно звалило на власні плечі камінні хрести народної долі.

Ці роздуми далі знайшли своє втілення в поемі «Камінний хрест».

Пригадую нашу останню зустріч у Львові в серпні 1983 року. Володимир Михайлович читав рядки зі свого твору. Вражала мускулатура стилю, важкі, мов камінні брили, думки. Мені ж спливали на гадку слова з листа О. Кобилянської до В. Стефаника: «Страшно сильно пишете Ви. Так, якбисте витесували потужною рукою пам'ятник для свого народу...».

Де тепер той «Камінний хрест»? Де рукопис його віршів-молитов? «Це було щось дивне і незвичне! — згадує Атена Пашко. — Він звертався до Бога, в якого гаряче вірив, з проханням помогти Україні в її трагічних часах. Там усе було про Україну, про її великомучеників, синів і дочок... Жодного слова про себе». Де інші зразки художньої та літературно-критичної спадщини?

Доля творчого доробку В. Іванишина — ще одна болюча рана, ще одна трагічна сторінка. Архіви КГБ поки що мовчать. Односельці пригадують: коли Володимира силоміць забрали глупої ночі до божевільні, хтось у світлі ліхтариків нишпорив у його помешканні. Як і в перші дні його «загадкового» зникнення. Хто? І де все те, що забрали нічні відвідувачі? А може, якийсь графоман видає їх за своє?

Чимало своїх художніх речей В. Іванишин дарував друзям і знайомим. По-різному склалася доля цих матеріалів. Збереглися дві його опубліковані пісні — «Тернова ружа» і «Загаси білу ватру у грудях». Впродовж цілого фільму «Пропала грамота» звучить колискова на його слова у виконанні бандуристки Галини Менкуш. Та більшість із творчого доробку митця, на жаль, втрачена.

Володимир Іванишин, куди не закинула б його доля, завжди відчував тяжіння отчого порога, де залишав стареньких самотніх батьків. Устиг поховати їх, поставити пам'ятник на їхній могилі — з барельєфом Божої матері. Не встиг встановити на ньому фотографій батьків і гранітної таблиці.

Невдовзі й сам знайшов поруч вічний спочинок.

Лук'ян ВАРДЗАРУК

З ПЕЧАТТЮ ДУХА

Ще з дитинства Адьо — так з любов'ю рідні називали Василя Кархута — полюбив квіти і тварин. Як тільки зійде сніг, хлопець щодня годинами блукав Марковецьким лісом, що починався неподалік від плебанії за річкою Вороною. За це йому не раз діставалося від матері Наталії (родом із Монастирських). Тут уперше спізнав красу природи, навчився спілкуватися з нею.

У Марківцях, де батько Володимир був парохом, Адьо закінчив початкову школу. Продовжував навчання в Городенківській приватній гімназії, в якій директором був Антін Крушельницький —

[7] Володимир Іванишин. Син землі... — № 5—7.

відомий письменник, редактор, видавець, який прищепив хлопцеві, як і своєму синові Івану — Василевому одноліткові й однокласникові — любов до літератури.

У 1919 році Василя Кархута спіткало перше велике горе — в селі Ясенів-Пільний помер на тиф батько. Осиротілим хлопцем і матір'ю заопікувався адвокат Теодор Михайловський — чоловік старшої Василевої сестри Емілії. З їхньою родиною хлопець переїхав до Жовкви на Львівщині, де на Різдвяні свята 1924 року його спіткало друге велике нещастя — нагла смерть матері.

Василь Кархут — пластун

Із «Свідоцтва зрілості № 8» довідуємося, що «Кархут Василь-Володимир навчався в I—IV класах Городенківської гімназії (1915—1919), V—VI класах Коломийської державної гімназії з українською мовою викладання (1919—1921) й у Львівській академічній гімназії (1921—1923)», яку закінчив з відзнакою. Ще будучи гімназистом, стає членом товариства «Просвіта».

Далі було навчання на медичному відділі Українського таємного університету у Львові (осінь 1923 — весна 1925), про що В. Кархут цікаво описав у спогаді-нарисі «Буйні дні», надрукованому в книжечці «25-ліття УЛТ і Медичної Громади» (Львів, 1935). Це були справді буйні дні творчої молодості, що поривалася разом із професорами-патріотами будувати нову вищу українську школу.

У студентські роки Василь цікавився психологією розвитку молоді й на основі щоденників товаришів робив аналітичні огляди досліджень своїх колег і друкував ці огляди у «Дзвонах».

Коли поляки 1925 року закрили Український університет, Василь Кархут став студентом медичного факультету університету Яна II Казимира у Львові й закінчив навчання (диплом № 40) 3 червня 1932 року. Дворічну лікарську практику відбував теж у Львові.

Будучи студентом, стає діяльним членом пластового куреня «Лісові чорти» (так назвала перелякана бабуся 12 пластунів, коли ті вийшли з лісу під час однієї з перших мандрівок у Карпати), організатором окремих його ланок, пристрасним популяризатором пластового руху загалом.

Український «Пласт» як складова частина світового скаутського руху (скаут — від англ. scout — розвідник) — це унікальна навчально-виховна система формування поглядів на національно свідомий спосіб життя. Велике ідейне та моральне навантаження мав однострій пластунів, який не лише виділяв їх серед молоді та вказував на приналежність до єдиного товариства зі спільними ідеалами, де панують рівноправність і братерство, а й викликав почуття гордості й відповідальності. За пластовим законом, кожен пластун зобов'язаний «бути вірним рідному краєві... чистим у душі, слові й ділі...», а його життєвими дороговказами мають стати єднання з Богом, Природою і Нацією. Основна діяльність пластуна проходить на лоні природи, яка є «вітаміном тіла й духу», у спілкуванні з нею, що випливає з засади: «Пластун — приятель природи».

Для реалізації пластової програми діяли сталі літні, на декілька змін, табори інструкторського напрямку, де вишколювали пластових керівників, та відпочинкові табори для пластунів-новаків. Від 1926 року в районі Ворохти й Космача діяли окружні пластунські табори. Основою для таборування були краєзнавчо-спортивні мандрівки тривалістю понад сім днів.

Коли польська влада у вересні 1930 року заборонила офіційну діяльність «Пласту», найбільшої та найвпливовішої молодіжної організації, розпочалось підпільне створення нових організаційних структур, що продовжували пластову ідею. Було засновано видавництво «Вогні» для випуску пластової літератури, а також однойменний журнал, відповідальним редактором якого до 1933-го був Василь Кархут, широко відомий, як автор методичної розробки з організації та діяльності пластових відділів «Перша, друга й третя проба пластуна», надрукованої окремою книжечкою 1928 року. Журнал «Вогні» дотримувався основної мети — виховувати молодь у національному дусі.

Як один із визначних організаторів «Пласту» студент В. Кархут у книжечках «На мандрівці» та «В дорогу» з сентиментом розповідає про різні види занять у пластових таборах і, зокрема, про останню прощальну ватру: «Довкруги сиділи пластуни... Була мовчанка. Тільки гоготіло й тріщало багаття. Всі почували, що їхні думки пливуть одним спільним руслом, що їхні серця вдаряють одним спільним ритмом... Остання ватра! Прийшов час розставання. Та кожен з них візьме з цієї ватри іскру живого вогню і заховає глибоко в серці» (В. Кархут. На мандрівці.— Львів: Іскра, 1930).

Оповідання «В дорогу» — це художня розповідь про настрій і переживання студентів під час мандрівки на човнах річками Ратою й Бугом.

Пластунською походною була пісня «Гей-гу, гей-га — таке-то в нас життя». Слова й музику її написав Тарас Крушельницький, якого розстріляли енкаведисти 17 грудня 1934 року:

Гей-гу, гей-га — таке-то в нас життя:
Наплечники готові — прощай, моє дівча,
Сьогодні помандруєм, не знаємо самі,
Де завтра заночуєм, чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га — чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га.

У 40-х роках колишні пластуни — вояки УПА — продовжили пісню, створивши її повстанський варіант:

А як прийдеться стати зі зброєю в руках,
Бандера поведе нас — замає гордо стяг,
І сипнемо сто тисяч Варшаві та Москві,
А Берлінові решту, чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га, чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га.

Як впадеш, стрільче, в пастку чи зловишся на дріт,
На всі питання ката давай один одвіт,
Що до ОУН належав, а вождем був Євген,
Щоб слава залунала далеко, ген-ген-ген...
Гей-гу, гей-га, далеко ген-ген-ген...
Гей-гу, гей-га.

Прапор червоно-чорний — це наше знамено:
Червоне — це кохання, а чорне — пекла дно.
Усі дівчата знають пекельні барви ці,
Забути їх не можуть, чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га — чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га.

Найдужче любили цю пісню в сотні Козака (1943), яка носила назву «Чорні чорти».

Відбуваючи у Львові лікарську практику (1932—1934), Василь Кархут посилено працює на літературній ниві. Знання й розуміння Природи, допомогли створити цікаві оповідання про тварин. З-під його пера вийшли дві книжки для молоді: «Гомін з-поза нас» (Львів: Вогні, 1933) та «Поклик вольних» (Львів: Видавництво І. Тиктора, 1934).

У 1934 році у Львові вийшла повість «Вістря в темряві». Для створення самобутньої мистецької палітри оповіді, яка має розвивати уяву читача, автор вдається до сплетення візерунку сюжету повісті з достовірного та вигаданого. Основу цього сюжету становить підпільна боротьба українських націоналістів з окупантами. Національно високосвідому частину народу автор порівнює з тараном, «що міцним ударом трощить запору», а «рушієм — бажання народу стати вільним».

Зрозуміло, що як польські наїзники, так і згодом московсько-комуністичні загарбники, не могли не зреагувати ні на твір, ні залишити в спокої самого автора: перші сконфіскували повість, а другі — понівечили все його життя: особисте, творче, наукове.

Не раз спостережливе око В. Кархута фіксувало «благо» цивілізації для матінки-природи у Карпатах: «Гора за горою лисіли й шкірилися до сонця пеньками зрубів. Там, де недавно в тихому шумі розмовляв ліс, п'ялося тепер чіпливе било ожин і малинник глушив молодняк. Місцями гори світили рудуватою голизною». Своє гнітюче враження від нищення багатства Карпат — лісів — автор відтворив в оповіданні «Володар гір», в якому господар Карпат — ведмідь — гине при зударі з витвором цивілізації — залізницею. Це оповідання було надруковане в журнальному варіанті 1943 року.

Під час одного з походів пластунів Василь Кархут познайомився зі студенткою Львівської гімназії Теодозією Кижик. Їхнє приятелювання закінчилося одруженням: 18 липня 1934 року батько нареченої, парох села Вищих Луб'янок Збаразького повіту на Тернопільщині, священик Петро обвінчав їх

(Теодозія народилася 22 липня 1913 року в селі Остап'є на Тернопільщині, а померла 25 грудня 1992 в Коломиї).

За порадою В. Ґоцького, управителя книгарні НТШ в Кременці, Василь Кархут з дружиною переїхали у липні 1934-го зі Львова до Кременця, де він відкриває лікарську канцелярію. Там, під горою Воловицею, звідки все місто, як на долоні, В. Кархут обрав собі мальовничу місцину, де згодом збудував двоповерховий будинок на вісім кімнат (нині в ньому санітарна й епідеміологічна лабораторії).

Недовго молодята пробули разом — під осінь розгулялася пошесть червінки. В. Кархут відіслав дружину до батьків, а сам добровільно став боротися з епідемією. Молодий лікар зблизька бачить життя й настрої різних верств кременчан. Йому мліють руки від щоденної виснажливої праці, а ще важче дивитися на зрусифіковане, а тепер ополячуване славне колись місто Крем'янець, яке разом із довколишніми горами називають Волинськими Афінами. Василь Кархут заглиблюється в історію цього краю й доходить висновку, що основним видом його діяльності мусить стати «боротьба з окупантом до останньої краплі кровн!».[1] Нищівно, зате справедливо картає він колонізаторські акції поляків на Волині.

Водночас розвінчує облудну політичну гру місцевих українських комуністів, які творять спілку з жидами, незважаючи на «кров тисяч жертв московсько-жидівських рук». За словами лікаря-патріота, українські комуністи — люди без тіні, а їхня політична діяльність — «пісок, сіяний у вічі, з чужої жмені».[2]

Василь Кархут бере також участь у роботі «Кооперативи», де читали й обговорювали актуальні матеріали преси й новини літератури, проводили літературно-мистецькі вечори, концерти, ставили вистави.

Своєю фаховою обізнаністю, уважним ставленням до хворих, чуйністю, самовідданістю та почуттям національної гідності молодий лікар здобуває авторитет і популярність не лише в Кременці, а й у цілому повіті. Він урятував життя багатьом людям, лікувати яких відмовлялися інші медики.

Такий стрімкий професійний злет В. Кархута викликав заздрість і обурення лікарів-поляків та євреїв. Вони намовили аптекарів (а це теж були неукраїнці) не відпускати ліків на рецепти, які Василь Кархут виписував українською мовою. І лише після акції протесту громади міста й селян навколишніх сіл аптекарі припинили бойкот.

Більмом на оці була діяльність лікаря-українця і польській владі. Вона шукає зачіпки, щоб позбавити його права на лікарську практику. Така нагода невдовзі трапилася, коли В. Кархут на будинку, де містилася його лікарська канцелярія, почепив вивіску, написану вгорі українською мовою, а нижче — польською. За відмову поміняти місцями текст поліція зірвала й викинула вивіску геть, але непокірний лікар почепив її заново. За це в травні 1935-го поліція заарештувала його як небезпечного громадянина, який проживає в прикордонній зоні. Та «небезпека» таїлася не в близькості до радянського кордону, бо свідомий українець добре знав про комуністичний терор в Україні й ніколи не спрямовував туди свого погляду. Поляків лякав і письменницький хист українського лікаря-патріота. Ще до арешту польська цензура 1934 року сконфіскувала його гостросюжетну повість «Вістря в темряві».

А Василя Кархута як небезпечного злочинця ув'язнили в концтаборі «Береза-Картузька». Але й тут своїм хистом обдарованого обсерватора, дотепного й цікавого оповідача він полегшував долю в'язнів. Розгадував сни табірним охоронцям, характеризував їхніх дівчат за почерком листів, давав лікарські поради, розповідав цікаві *придобашки*, які сам вигадував і цим спонукав їх забувати свої обов'язки екзекуторів. Під тиском прогресивної громадськості Галичини в листопаді В. Кархута випустили на волю. «Школа суспільного виховання» — так не без іронії називав він «Березу-Картузьку», де ламали й ліквідували незручних для режиму людей. Польська влада навіть пробувала спонукати його до співпраці, але й тут зазнала невдачі. Свідомий патріот дав зрозуміти, що «його взаємини з поляками кінчаються поза порогом лікарського кабінету».[3]

---

[1] Василь Кархут. Полум'яний вихор. — Прага: Колос, 1941. — С. 28.

[2] Там же, стор. 61.

[3] Там же, стор. 47.

Повернувшись із концтабору, В. Кархут продовжує працювати лікарем-терапевтом, написав і видав оповідання про карпатську природу з її суворими законами боротьби «Цупке життя» (Львів: Батьківщина, 1937). Це своєрідна алегорія на тогочасне життя в окупованій Галичині й утиски українців. Тож не дивно, що польська цензура сконфіскувала і цей твір.

Восени 1938-го Василь Кархут закінчив будувати власний будинок. І тут, як сніг на голову, наказ із староства: негайно покинути прикордонну смугу. Після тривалого оббивання порогів високих урядовців виконання наказу про виселення відсунули на три місяці, але 15 червня 1939 року неблагонадійного лікаря таки виселили з Кременця. Він переїздить до Берестечка, а дружина з донькою — до батьків. Там застала лікаря німецько-польська війна. Шостого вересня В. Кархута як українського націоналіста заарештували й знов етапували до концтабору «Береза-Картузька», та на етапі, в Луцьку, під час бомбування тюрми німецькими літаками арештанти виломилися з камер. Тут і застали їх червоноармійці, коло яких одразу зібрався гурт жидів, які вітали «визволителів» гучним «ура!», а ті на всі запитання відповідали одне й теж: «У нас всього хватить!». Василь Кархут сприйняв їх по-своєму: «Перше враження — орда. Обдерта, цундрава й загулюкана, але озброєна краще за блискотливу польську армію».[4] Прийшли визволяти, але «самі невизволені».

Лікар повернувся до Кременця, стягнув із Берестечка свої речі, а від батьків — дружину з донечкою. Тепер до нього приходять із сіл за порадою, як бути далі. Розчарованим «прихильникам Сходу» він нагадує, що ще в XVII столітті український письменник Йоаникій Галятовський писав: «хто служить вітрові, тому платять димом», і додає з іронією «димом у вічі людині, що продала свою тінь».

Після виборів до так званих Народних зборів Західної України, які відбулися 22 жовтня, розпочалися арешти української інтеліґенції. Працівник радянських органів, дружину якого урятував В. Кархут, попередив лікаря про можливий обшук, а значить, і арешт. Той негайно виїздить до Львова, де зупиняється у відомого лікаря Панчишина. Члени ОУН порадили перебратися на територію Польщі, яку окупували німці, оскільки там легше можна було уникнути розправи. Наприкінці жовтня В. Кархут нелеґально перейшов радянсько-німецький кордон. Вагітна дружина з донечкою Христинкою, народженою 3 червня 1935 року, залишилися у Львові, де першого листопада побачила світ друга донька Зореслава. За порадою чоловіка, який таємно переслав їй з Перемишля листа, дружина купила фіктивні документи про своє німецьке походження і в січні 1940-го разом із групою «фолькдойче» виїхала поїздом до Німеччини. По дорозі, в Перемишлі, В. Кархут викрав дружину і вона залишилася жити в нього, знищивши фіктивні документи.

Тут продовжує писати про життя тварин, зокрема про вовків, перевидав збірку новел «Цупке життя» (Краків: Українське видавництво, 1940), які Анна Горбач переклала й видала німецькою, через 26 років вони увійшли до обов'язкової літератури в німецьких школах.

У Перемишлі (1939—1940) В. Кархут квартирував у рідні Ґоцького. Спочатку працював лікарем у таборі втікачів із СРСР, а відтак — на залізниці. На пропозицію Василя Глібовицького, відповідального серетаря Українського центрального комітету (головою УЦК був Володимир Кубійович), що займався захистом інтересів українських біженців із СРСР, наприкінці жовтня 1940-го Василь Кархут із родиною переїхали до Кракова, де до серпня 1941-го працював референтом народного здоров'я в УЦК. Намагався налагодити медичне обслуговування українського населення на окупованій території Польщі, для чого відшукував лікарів-українців і влаштовував їх на роботу.

За час проживання в Кракові (15.11.40—14.08.41) видав повість «Полум'яний вихор» (Прага, «Колос», 1941, художнє оформлення Р. Лісовського), закінчену влітку 1940 року. У передмові «Про «Полум'яний вихор» Л. Бурачинська називає твір новим жанром — «національно-політичною повістю». Він дійсно на злободенну тему, проте це автобіографічна повість, у якій на тлі громадського життя міста Кременця в другій половині 30-х років зображена діяльність лікаря Гордія, прототипом якого був сам автор, його ставлення до тогочасної дійсності. Структура повісті теж нова, цікава, що нагадує брилку кристала. Вона ж бо також промениться, але несподіваними екскурсами, цікавими діалогами, короткими, та влучними характеристиками осіб, націй, політичних ситуацій. Події, зображені в повісті, характерні не лише для Кременця, а для всієї Волині. Світ, побачений крізь призму повісті, — це вже минуле, що насичене сподіваннями на краще майбутнє.

[4] Василь Кархут. Полум'яний вихор... — С. 116.

Галичанин Василь Кархут створив «Полум'яний вихор», який розніс братнє світло й освітив Кременець, а з ним усю Волинь. У творі буяє вихор почувань і думок автора, хоч саме життя гасить полум'я запалу.

На цю повість Юрій Липа написав рецензію під назвою «Розмова з чужинцем» і надрукував її у журналі «Наші дні» (Львів. — Травень. — 1942, № 6).

Письменник також вніс хоч незначні, але суттєві зміни до повісті «Вістря в темряві», що підсилили її ідейне спрямування. У передмові «Про «Вістря в темряві», написаній ще в грудні 1940-го і долученій до 2-го видання повісті, яке готувало до друку видавництво М. Тулика «Тятива» в Братиславі 1944 року, Василь Кархут писав: «Події, змальовані в сенсаційній повісті «Вістря в темряві» в певній мірі перейшли до історії. Написана вона в роках 1933/34...». Причину її доопрацювання автор пояснив, що «зміни внесло саме життя». «Утопійному» розділові він надав оптимістичного закінчення: «Буревій іде над Європою... Ми в осередку того буревію. І великого бажаємо... Перед нами перемога нашої ідеї!».

На жаль, підготовлене до друку друге видання так і не побачило світу, як і перше, не дійшло до читача.

На зборах товариства «Просвіта» у Кракові 14 червня 1941 року українські націоналісти і безпартійні емігранти оприлюднили звернення, в якому закликали всіх українців об'єднатися для боротьби за самостійну Україну. Це звернення підписали 115 чільних українських інтелігентів, серед яких були наші краяни: правник Володимир Горбовий і лікар Василь Кархут, якому напередодні наради запропонував підписатися під зверненням один із керівників проводу ОУН Ярослав Старух.

Після відмови Степана Бандери відмінити «Акт відновлення Української Держави», проголошений 30 червня 1941 року, гестапо розпочало арешти членів ОУН й Українського Уряду. Всіх, хто підписався під зверненням, німецькі наїзники, теж уважали членами ОУН.

У середині серпня 1941-го В. Кархут залишив дружину з дітьми в селі Загочев'є (тепер — територія Польщі) в родича І. Стефаніва, а сам разом із похідною групою українських націоналістів вирушив до Кременця, де працював лікарем. Наприкінці вересня гестапо, запідозривши його в належності до ОУН-бандерівців, заарештувало і кинуло до львівської тюрми Лонського, звідки 15 листопада за сприяння відомого адвоката Т. Михайловського, прелата собору святого Юра Л. Куницького й інших впливових громадян Львова, які поручилися, що В. Кархут не виступатиме проти німецької влади, був звільнений. Однак він і далі вважав німців окупантами, ворогами. Після звільнення до Кременця вже не повернувся (у своєму будинку залишив квартирантів з надією продати його і придбати житло у Львові), а поселився з родиною у Львові: спочатку в тітки Єфросії Дякової (сестри жінчиної матері), а згодом винайняв чотири кімнати на другому поверсі у лікаря Панчишина. Одна з кімнат була лікарською приймальнею й рентгенкабінетом. Тут, на волі, він написав оповідання «Камера ч. 28», в якому розмірковує про почуте й побачене у в'язниці, розповідає про долі в'язнів, висловлює своє ставлення до євреїв, які, як на його переконання, ніколи не були на боці українців. В'язнів підтримувала надія, що їм колись удасться своїми свідченнями розвінчати й засудити звірства режиму.

Від лютого сорок другого Василь Кархут працював заступником завідувача відділу внутрішніх хвороб Української лічниці Андрія Шептицького у Львові, а від серпня того ж року до липня 1944-го — завідувачем цього відділу. Водночас цілий 1943-й працював редактором журналу «Дорога».

Під час німецької займанщини з-під пера В. Кархута вийшов цілий ряд літературних творів. Це добірка новел «У мить вирішальну» та повість «Пшеничні нетрі», надруковані в книзі під такою ж назвою в «Українському видавництві» у Львові (1942). Тут в алегоричному образі хом'яка письменник показав так званих куркулів, яких за їхню працьовитість і любов до землі совіти депортували до Сибіру. А ще на пропозицію редактора українського націоналістичного журналу «Пробоєм» Степана Росохи написав і видав оповідання з часів Данила Галицького «Візія» (Прага: Пробоєм, 1942), патріотичні оповідання «Межа Сходу», «Пробудження», п'єси «Бенкет» і «З театру йшовши» (Львів: Наші дні, 1943). Передав С. Рососі серію історичних нарисів «Білі хорвати», п'єсу «Ідол», оповідання з життя звірят «Круги на воді», але надруковані вони не були. Формування поглядів на життя й природу — основний лейтмотив творчості письменника-лікаря.

Василь Кархут був членом створеної 1941 року Спілки письменників України та Українського літературного клубу у Львові (керівник — журналіст В. Мартинець), в якому було проведено два його авторські вечори: у жовтні 1942-го артисти читали твори В. Кархута, а в червні сорок третього були поставлені його п'єси «Бенкет» й «Успіх».

Василь Кархут писав і публікував в українській періодиці медичні поради для широких верств населення, а також гострі цікаві епіграми й пародії, як приміром, та, що на звороті фото письменника-лікаря посеред квітів:

Вбираючи очі, вихрясто
горить ніжних квітів мак,
Забрався ж між них для контрасту
кому нецікавий — Будяк

19.III.1964.

Ділянка його творчості ще чекає на свого дослідника.

Василь Кархут вірив, що Україна стане самостійною державою, а тому, як і Юрій Липа, не подався на Захід, а залишився на рідній землі, в підпіллі, щоб тут не так словом, як великим лікарським досвідом і знаннями допомагати українським повстанцям: «Мене тримала моя віра й бадьорила надія, що повернувшись в Україну, я стверджу колись моїм свідченням жахливу правду про найбільший світовий обман», — так говорить письменник устами літературного персонажа (рукопис продовження повісті «Полум'яний вихор», с. 135, який міститься у справі № 7173 П архіву управління СБУ в Тернопільській області). А далі головний герой розмірковує так: «І кажіть, чи українціне є найскромнішим народом під Сонцем? Нас легко купити малим» (там же, с. 142).

Після вступу Червоної армії 27 липня до Львова залишатися В. Кархутові на леґальному становищі стало небезпечно. А тому лікар відіслав дружину з дітьми в рідне село до батьків. Знищивши всі документи на чоловіче прізвище, вона знову прибрала дівоче — Кижик, під яким згодом стала працювати виховательккою дитячого садка, де прилаштувала її тітка-вчителька.

Сам же Василь Кархут, щоб уникнути арешту, вирішив перейти в підпілля.

На початку серпня Василь Кархут зустрів священика Івана Котіва, який раніше доглядав хворих у Народній лічниці А. Шептицького, і той запропонував йому стати особистим лікарем митрополита, якому потрібний постійний медичний догляд. Від 11 серпня В. Кархут переховувався в митрополичих палатах, куди переніс увесь свій архів. Тут писав продовження повісті «Полум'яний вихор». Рукопис складався з двох частин «Дим за зорею» (78 с.) й «Орлина земля» (77 с.). Ця повість стала одним з основних свідків «злочинної» діяльності письменника. Адже прототипом образу її головного героя Георгія Кедрика був сам автор. Герой повісті вважав, що з просуванням Червоної армії далеко на Захід міць Союзу слабнутиме, аж поки він не розвалиться, і замість імперії виникнуть самостійні держави, а серед них — Україна. Передбачення автора здійснилися, аж через 47 років! Не дожив письменник до тієї всенародної радості.

По смерті Андрія Шептицького (1 листопада 1944 року) Василь Кархут залишає митрополичі палати й береться за роботу, заради якої не еміґрував на Захід, надає медичну допомогу членам ОУН, бійцям УПА. Два тижні в листопаді сорок четвертого перебував у монастирі на Чернечій горі коло Львова, а від 26 листопада 1944 до 13 квітня 1945 під прізвищем монаха Володимира Монастирського — в Унівському монастирі (тепер село Міжгір'я Перемишлянського району на Львівщині), де настоятелем був К. Шептицький. Тут лікує підпільників, а тих, кому не може допомогти сам, користуючись попередніми зв'язками, посилає на стаціонарне лікування та складні операції до львівських лікарень.

Одинадцятого квітня 1945 року енкагебисти обшукали собор святого Юра та митрополичі палати й заарештували митрополита Йосифа Сліпого. Під час цього обшуку вилучили й архів В. Кархута. Надалі залишатися лікареві в монастирі було небезпечно. За сприяння ігумена Шестюка В. Кархут зв'язався з керівником референтури пропаґанди ОУН в УПА Чигирином, який допоміг лікареві перейти до діючої повстанської частини, що дислокувалася в Словітських лісах на Львівщині.

Лікар Ростислав (псевдо Кархута) мав постійну військову охорону, де б він не був: у Словітських лісах, чи в селах району. Вдень він лікував у шпиталі підпільників, а під вечір заходив до села й приймав хворих селян. За успішну лікарську роботу надрайонний провідник ОУН Вихор нагородив його іменним пістолетом.

Перебуваючи в УПА, В. Кархут записував розповіді вояків про їхні рейди, але ці записи, на жаль, безслідно зникли.

Так тривало від червня до кінця вересня 1945-го. Почалися похолодання. Наближалася зима. Щоб вберегти лікаря й полегшити його долю, надрайонний провід ОУН дозволяє Кархутові леґалізуватися. На храмовому святі 27 вересня в Словіті в пароха Степана Баслядинського Василь Кархут зустрівся з отцями собору святого Юра Іваном Котівим і Йосипом Кладочним, які прибули сюди зі спеціальним завданням від УГКЦ: налагодити зв'язки з Проводом ОУН. Тут повели розмову й про придбання для лікаря фіктивних документів за гроші від продажу його мікроскопа та рентґенлампи, що залишилися в митрополичих палатах. Отець Кладочний 10 жовтня влаштував зустріч лікаря з дружиною у Словіті, а вже двадцять першого листопада тут же при зустрічі з ним сповістив, що із заготовленням паспорта все полагоджено. В отця Баслядинського Василь Кархут перебував до 23 листопада, відтак ще 11 днів в Унівському монастирі, звідки його чернець Милан Пристанський перепровадив у своє підсобне господарство до села Мозолівки Бучацького району Тернопільської області, де лікар переховувався до весни 1946-го.

Двадцять третього травня в Мозолівку до Кархута прибули дружина й отець Кладочний, який вручив лікареві тимчасове посвідчення (однорічний паспорт, виданий 18 січня 1946), в якому Кархут Василь уже «Іванович, 1893 р. н., с. Підгайці Шумського району Тернопільської області» (замість насправді — Володимирович, 1 липня 1905, с. Марківці Тисменицького району Станіславської області), довідку про те, що від серпня 1944-го до травня 1946-го він працював фельдшером у селі Толуковичах на Львівщині й звільнився через хворобу (туберкульоз хребта), а також тисячу карбованців. Після зустрічі дружина і священик виїхали до Львова, а лікар — у Заліщики, де заквартирував у Михайла Красія, про що домовився з його дружиною Вікторією, з якого познайомився, коли та приїздила до сина Мирослава, з яким В. Кархут короткочасно переховувалися в монастирі.

Наприкінці червня до Заліщиків прибула лікарева дружина, якій він дав два золоті ланцюжки від кишенькового годинника і три золоті монети царської чеканки. За виручені від продажу гроші (реалізувала речі завідувачка львівської крамниці «Квіти» Михайлина Пастушенко) придбала у Львові бланк посвічення репатріанта з Польщі. Це посвідчення й чотири тисячі карбованців привезла В. Кархутові зі Львова господиня квартири Вікторія Красій.

Маючи довідку про хворобу, В. Кархут звернувся в поліклініку міста Чорткова, де отримав скерування на лікування в заліщинський тубдиспансер, на основі чого 18 червня його приписали в Заліщиках (вул. Огородова,14), тобто він уже леґалізувався офіційно.

Під час останньої, третьої за час перебування В. Кархута на нелеґальному становищі, зустрічі вони домовилися про переїзд дружини до Заліщиків на постійне проживання. Вона не знала, що перебуває під наглядом МГБ. А тому сама вивела чекістів на слід, що привів їх до місця перебування чоловіка. Тож коли 30 липня вона вдруге приїхала в Заліщики до чоловіка, на другий день його заарештували й відразу відіслали до Києва, де 5 серпня 1946 року міністр держбезпеки УРСР Савченко видав постанову на арешт уже заарештованого В. Кархута, а військовий прокурор військ МВС Українського округу Семашко санкціонував її, і того ж дня пред'явили йому ордер № 572 на арешт. Під час арешту дружину відпустили, бо обидвоє стверджували, що не знають одне одного, до того ж в Теодозії паспорт був на прізвище Кижик. Однак уже 9 серпня її заарештували в селі Вищих Луб'янках й теж відіслали до Києва.

Перший допит у київській в'язниці 7 серпня тривав тринадцять (!) годин (від 11 до 24 години). Такі арештанти-ерудити, зрозуміло, попадалися слідчим не так часто, треба було видобути якнайбільше інформації.

Василь Кархут намагався, як лише міг, вигородити дружину під час слідства, стверджуючи, що вона ще у Львові влітку сорок четвертого настоювала, щоб він зареєструвався й почав працювати, а під час зустрічі, коли він перебував у підпіллі, вимагала, щоб він леґалізувався. На запитання слідчого, чи дружина брала участь у його націоналістичній діяльності, Василь Кархут відповідав, що вона здогадувалася про його націоналістичні переконання, але ніколи їх не поділяла, і на цьому ґрунті між ними інколи виникали сварки. Такі вперті, наполегливі свідчення переконали слідчих: на суді Теодозія Кижик (на дівочім прізвищі вона перебувала від липня 1944-го, знищивши всі документи на Кархут) була засуджена на 5 років позбавлення волі умовно, а тому в день суду, 21 жовтня 1946 року, її звільнили з-під варти. На суді їй сказали: «Іди й виховуй дітей, щоб не були такими, як їхній батько».

А у звинувачувальному акті на Василя Кархута були перелічені такі «злочини»:
діяльність у «націоналістичних організаціях» «Просвіта», «Пласт», «Кооператива», УЦК;
належність до ОУН;
перебування в УПА (псевдо — Ростислав), де лікував бандерівців;
організація зустрічі духовенства УГКЦ з керівниками окружного проводу ОУН;
підпис під «Зверненням до українського народу»;
написання націоналістичних творів, зокрема повісті «Полум'яний вихор» та її продовження;
нелеґальний перехід кордону;
проживання за фіктивними документами.

Спростовуючи низку висунених йому звинувачень, на допитах В. Кархут усе-таки признався, що за політичними переконаннями де-факто був націоналістом, але де-юре не був членом ОУН.

Цього було навіть забагато, щоб засудити Василя Кархута на 15 років каторжних робіт та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. І лише через 45 років цей вирок було визнано незаконним, а засудженого посмертно реабілітовано.

Для фізичного знищення членів ОУН, їм крім смертної кари, присуджували 15 років каторжних робіт. Це було повільне наближення смерті, вигідне диявольській системі. Каторжники працювали у вугільних шахтах і золотодобувних копальнях. Праця у копальнях, як згадував В. Кархут, була найважчою: густо-сіра пилюка, страшний пекельний гуркіт. З добутої тонни породи після її переробки одержували аж... три (!) грами золота.

Працюючи в санітарних частинах у копальнях, лікар як міг, допомагав каторжникам, ділився з ними продуктами, отриманими з дому (а купували їх там за гроші, виручені від продажу речей, що їх надсилала дружині Василева сестрінка Володимира Кисілевська з Канади). Однак міг письменник одержувати лише обмежену кількість пакунків. Але навіть із тих дозволених діставав не всі, бо його майже через рік-два переводили до іншого концтабору, щоб не засиджувався на одному місці, не заводив знайомств, не пускав коріння. Ось місця його першого ув'язнення в Іркутській області: м. Тайшет, лікарня № 4, ВТТ (1947—1948), м. Чуна, 142-й км, ВТТ (1948—1949), с-ще Сеймчан, п/с АВ-383/9, ВТТ (1949—1950), с-ще ім. Горького, п/с АВ-383/13, ВТТ (1950—1952), с-ще Бутугичах, п/с АВ-383/4, ВТТ (1952 — 2.07.1955).

Нарешті політв'язні з полегшенням зітхнули від радісної новини: помер кат народів СРСР Сталін. «Умер тиран,— як писав поет Дмитро Павличко,— та залишилася тюрма». Мільйони українських політв'язнів, які вижили, і далі мучилися в концтаборах. Тисячі скарг про незаконне ув'язнення надходили до Москви. Згодом розпочався перегляд вироків військових трибуналів, «особливих нарад» і «трійок». Дійшла черга й до справи Василя Кархута. Хоч той відбув дев'ятирічний термін покарання без порушення табірного режиму, однак такі люди повному звільненню не підлягали — і письменника й лікаря заслали на спеціальне поселення аж у Магаданську область, на Колиму, добувати свій термін. Про проживання в Україні не могло бути й мови.

У селищі Нексикані Василь Кархут працював лікарем амбулаторії, обслуговував родини тамтешнього начальства, будучи єдиним спеціалістом із вищою медичною освітою. Він швидко набув загального визнання доброго лікаря — і його згодом призначили завідувачем лікарської амбулаторії. Але співпрацівники, особливо колишня завідувачка амбулаторії, ненавиділи В. Кархута за розум, дотепність, патріотизм. З їхньою допомогою каральні органи повторно запроторили лікаря до концтабору, інкримінуючи йому антирадянську пропаганду. Весь його «злочин» полягав у тому, що розповів анекдот. Якщо раніше гумор допомагав лікареві навіть у складних ситуаціях, то тут спрацював проти нього. А насправді, треба було якось перешкодити В. Кархутові повернутися в Україну.

Після другого суду оперуповноважений КГБ викликав Кархутову дружину, вилаяв за чоловіка, а закінчив докором: «Довго не бачитися вам — через мужа, який захотів, щоб його портрет висів поряд із портретом Бандери».

За час перебування на засланні, між першим (серпень 1946 — липень 1955) та другим (липень 1957 — лютий 1965) ув'язненнями В. Кархут написав чи не найцікавіше з психологічно-філософського погляду оповідання «Непорозуміння». У трьох частинах твору, названих «Учора», «Сьогодні» і «Завтра», йдеться, в основному, про долю Джульбарса — одного з псів, що допомагали енкагебистам стерегти в'язнів у колимських таборах. Через своєрідне «світобачення» цього вишколеного пса, який, залежно від обставин, міг стати другом чи ворогом людини, автор у досить цікавому світлі зообра-

жує опосередковано життя політичних в'язнів. Це оповідання в скороченому варіанті побачило світ уже в незалежній Україні («Тижневик Галичини», 18.11.1999). По смерті Василя Кархута у Великобританії були надруковані його новели «Вогні листопадової ночі», «Загибель роду Чинських» і «Тугі дні» (Лондон: Визвольний шлях, 1986—1987).

Знову почалося концтабірне з етапами життя. За непослух і протест була навіть Володимирська централь. Так проминуло ще шість страшних років. А здоров'я підупадало: мучила астма.

Невелика одноповерхова хата (на дві кімнатки з кухнею) під № 17А на теперешній вулиці Грушевського в Коломиї 1956-го перейшла дружині В. Кархута у спадок від брата свекрухи Корнила Монастирського за опікування ним і його дружиною Наталею. Як сумна напівсирота виглядала вона свого господаря, що так довго забарився, з іншого світу, з концтаборів на Колимі. А він? Роками линув до неї... думками, мріями. І нарешті так довго очікувана воля: навесні 1965-го через украй погане здоров'я Василя Кархута звільнили з ув'язнення. Позаду — 17 каторжних років, сибірська тайга, північна тундра, колимська мерзлота. Попереду — Україна, Карпати, Коломия понад Прутом, рідна домівка, сім'я.

Та не так склалось, як гадалося. Замало, виходить, ще настраждався. Вчорашньому каторжникові не дозволяють проживати з родиною у власній хаті. Причина? Не відповідає житлова площа, до того ж нема роботи за спеціальністю ні в Коломиї, ні поблизу міста. І лише за сприяння дружини письменника Марка Черемшини Наталії Семанюк, директора Літературно-меморіального музею Марка Черемшини в Снятині, В. Кархут у травні 1966 року влаштувався на роботу лікарем-фтизіатром Заболотівського туберкульозного диспансера. А вже 1967-го його скоротили і перевели лікарем до Кулачківської сільської лікарні. Через два роки лікарню реорганізували в амбулаторію, але для обдарованого спеціаліста в ній місця не знайшлося — знову попав під скорочення. Наступний і останній етап (1969—1973) лікарської діяльності В. Кархута — амбулаторія села Горішнього Залуччя Снятинського району.

Зростав авторитет Василя Кархута як фітотерапевта. До цілителя зіллям за медичною порадою й допомогою йшли звідусіль, а в Києві з'явилися друком його дослідження з фітотерапії, розпочаті ще тридцять років тому, з ілюстраціями співв'язня Володимира Гришина «Ліки навколо нас», книга, що користувалася надзвичайно великим попитом.

Та з цим ніяк не могли змиритися власть імущі, які спровокували інцидент недозволеної, а значить, протиправної дії лікаря і руками бездарних та заздрісних медиків влаштували третій, але вже так званий товариський суд, який у жовтні 1973 року домігся звільнення Василя Кархута з роботи «за власним бажанням».

Тоді я переніс мікроінфаркт і спеціально їздив до Коломиї за порадою до цього лікаря. Однак на мій подив його дружина попросила вибачення, що «доктор» не зможе мене прийняти. Я не запитав, чому: вважав, що нездужає, попрощався й вийшов, а вже на подвір'ї почув її голос: «верніться, будь ласка». Вона провела мене до кімнатки, що була чоловікові за робочий кабінет і спальню. З Кархутом сидів незнайомий мені чоловік. Лікар підвівся, відповів на привітання і сказав: «Знайомтесь — Олекса Тихий», і на мій запитальний погляд додав: «дисидент Тихий». А далі признався: «Тепер такий час, що обережність не завадить. Мені вже не страшно — відбув два терміни», — і з властивим йому гумором продовжив: «а вам здоров'я і на один не вистачить. Мені стало шкода, що ви приїхали аж з Івано-Франківська і не побачитеся зі мною. А тому ризикнув, міркуючи, що ні Борис Антоненко-Давидович, ні Богдан Горинь, ні Михайло Косів і Валентин Мороз до ненадійних людей не приїздили б, та й Василь Стус до своєї домівки поганих не запрошував би».

Василь Кархут радо спілкувався з тими, хто продовжував справу, якій він присвятив своє життя.

Виписаний мені рецепт, яким скористався не один лікар, а також книгу «Ліки навколо нас» із дарчим написом, досі зберігаю, як дорогоцінні реліквії.

По сімох роках самотнього проживання по чужих кутках, правда, у своїх людей, без права працювати лікарем Василь Кархут нарешті осів у Коломиї, чи точніше зліг, бо напав його інфаркт міокарда. Хвороба довго не відступала — давались узнаки різні болячки, набуті в ув'язненні. Однак невтомний оптиміст понад силу працює в улюбленому напрямку: виходять друге стереотипне (ілюстрації Т. Тарнавського) і третє виправлене й доповнене видання книги «Ліки навколо нас», а 1980 року закінчив фундаментальну працю з фітотерапії «Аптека живої природи» — практичний довідник для лікарів, який подає 778 рецептів готових офіційних препаратів рослинного походження

в поєднанні з «чистою» фітотерапією, розміщених за назвами хвороб, 27 лікувальних чаїв і сумішей та фармакологічну дію 198 лікарських рослин.

Не судилося, на превеликий жаль, цьому обдарованому вченому (правда, без наукового звання) побачити всі плоди своєї титанічної праці. Того ж року через переслідування автора як дисидента було знято заплановане четверте видання «Ліків навколо нас», а про книгу «Аптека живої природи» не могло бути й мови. Ця праця побачила світ під назвою «Жива аптека» аж 1992 року у видавництві «Здоров'я» (науковий редактор — лікар-фітотерапевт Є. Товстуха).

Новий політичний терор ще дужче підірвав і так слабке здоров'я лікаря. Колеги-професори поклали його до львівської клініки й рятували, як могли, фізично й морально, навіть влаштували вечір-зустріч із друзями, однодумцями, шанувальниками його творчості, що став останнім у житті талановитого лікаря і письменника — 9 жовтня 1980 року він навіки покинув цей химерний світ, де так свавільно розгулювало комуністичне зло, яке безжально і безпощадно нищило все, що було йому на заваді.

Тіло Василя Кархута перевезли до Коломиї й поховали на цвинтарі, не так далеко від його домівки. А на хресті, що на могилі, встановили його барельєф роботи скульптора Василя Одрехівського, синові якого раніше врятував життя лікар Кархут.

Та найкращим пам'ятником письменникові стало б видання його художніх творів.

У річницю смерті Василя Кархута Українське лікарське товариство Північної Америки вмістило у «Медичному архіві» добірку спогадів «Д-р Василь Кархут. Лікар, пластун, громадянин і письменник», яку підготував д-р Павло Пундій. Друкувалися спогади у «Лікарському віснику» (1982, № 2).

У цікавому спогаді «Василь Кархут і Юрій Липа» Володимир Попович подає розгорнену характеристику обдарованого лікаря, людини-гуманіста, під керівництвом якого він 1944 року відбував практику як студент-медик у Львівській народній лічниці митрополита Андрія Шептицького.

«Д-р В. Кархут,— читаємо у спогаді,— був більш як середнього росту і сильної будови. Вираз обличчя енергійний, вольовий, темні очі з дивним вогником, що постійно усміхалися і все гостро обсервували. Він мав густе, темне і блискуче волосся, гладко причесане. Голос у нього був сильний і дзвінкий, хоч легко хрипкий. Він часто сміявся, бувши веселої й оптимістичної вдачі. Завжди бадьорий і повний енергії, на все швидко реагував і відразу знаходив відповідь, якої було йому потрібно.

Основною рисою його характеру була, мабуть, велика і постійна активність, немов би він був обдарований подвійною дозою енергії. Постійно був зайнятий, якщо не хворими, то студентами. Ведучи дуже рухливий спосіб життя, витворював біля себе живу атмосферу. Треба признати, що він мав притягаючий чар і довкола нього радо збиралися студенти, серед яких він добре почувався, і потребував мати біля себе людське оточення, яке його стимулювало».

Василь Кархут щиро турбувався здоров'ям своїх пацієнтів і дуже серйозно ставився до студентської медичної практики: він докладно продискутовував з ними кожний поставлений діагноз. Студенти-практиканти, як згадує Володимир Попович, «чимало навчилися від нього, головне гострого обсерваційного хисту і логічного мислення, послуговуючись тільки стетоскопом, дотиком пальців і інтелектуальним смислом».

Наближалося «друге визволення». Завжди веселий і бадьорий доктор Кархут, як довідуємось із цих же спогадів, був дуже заклопотаний, за чим ховалася велика зажура, хоч свого хвилювання намагався не виявляти. Як бути далі? І він їде на зустріч з Юрієм Липою. Їх зблизили замилування літературою, громадсько-політична діяльність. Ширше знайомство між ними припадає на 1943 рік. Воно переросло в щиру дружбу двох обдарованих лікарів, письменників, патріотів.

Остання їхня зустріч відбулася в Яворові на Львівщині, куди Юрій Липа переселився з Варшави 1943-го і працював там лікарем. Мешкав у дерев'яній хаті посеред саду на околиці міста. До Яворова Василь Кархут поїхав поїздом останньої неділі червня 1944 року, щоб обговорити з Ю. Липою, як бути надалі.

У тій поїздці його супроводжував студент Володимир Попович. Ось яким Юрій Липа закарбувався в його пам'яті: «Д-р Юрій Липа був на п'ять років старший від д-ра Кархута, високий, стрункий, гарний мужчина. Він не мав такої буйної вдачі, як В. Кархут, був більше внутрішньо зосереджений, поважний, говорив спокійно і поволі. З цілої постаті променювала якась монументальна гідність. Пізнати було, що він також пригноблений політичною ситуацією».

Ці два славні мужі, Василь Кархут і Юрій Липа, жили вірою в перемогу українців у боротьбі за самостійність Української держави. «Ми тут потрібні, і добровільно рідної землі не покинем» —

таким було їхнє рішення (Юрій Липа вже відчув на собі, що таке еміґрація). Вони не подалися на Захід, а залишилися на Львівщині, щоб словом і великим лікарським досвідом допомагати українським повстанцям.

Ледь чутним, зажуреним голосом, перемагаючи душевний і фізичний біль, вдаючись по допомогу до інгалятора, лікар Кархут так закінчив розповідь про свого славного друга під час нашої останньої зустрічі в його коломийській домівці 30 травня 1976 року: «Та недовго Юрій Липа допомагав українським партизанам ліками та полум'яним словом поета й публіциста — вже 19 серпня 1944 року енкагебисти виманили його на зустріч і по-садистськи (спочатку відрізали йому статеві органи), зі звірячою насолодою від споглядання страшних людських мук закатували. Юрій Липа жив яскраво і помер гідно».

Своїми працями «Ліки навколо нас» (1972, 1975, 1978) і «Жива аптека» (1992) Василь Кархут систематизував й увіковічнив спадкоємний досвід поколінь українців в народній медицині, яка послуговується цілющим зіллям із живої вічної аптеки, що оточує нас. «Жива аптека» — це остання і разом з тим перша фундаментальна праця з фітотерапії одержимого, знедоленого, найвидатнішого фітотерапевта в Україні.

Василь Кархут з дитинства полюбив Природу. І Вона, створена й наділена Богом, подарувала йому талант ученого й письменника, душу ідеаліста. Та жорстокий московсько-комуністичний режим не дав повною мірою зреалізувати цього щедрого дару. Але навіть за колючим дротом, знемагаючи від голоду й холоду 17 років у тюрмах, концтаборах і на засланні, він творив свою основну працю.

З печаттю духа гуманіста й патріота пройшов він свій тернистий шлях і чесно проніс свій життєвий хрест.

Лук'ян ВАРДЗАРУК

НЕСКОРЕНИЙ

У небагатій побожній сім'ї Петра Ковалишина в селі Стопчатів на Івано-Франківщині 12 листопада 1928 року народився первісток, якого назвали Василем. Початкову освіту він здобув у рідному селі, а середню — в селищі Яблунів, на той час районному центрі.

Василь Ковалишин

З його очей завжди струменіла добросердність. Через тепло його душі, яке відчував повсякчас кожний з нас, ми, однокласники, з любов'ю називали його Сонцем.

У 1948-му, після закінчення середньої школи (а це був перший випуск), наші шляхи розійшлися. Василь Ковалишин став студентом факультету іноземних мов Чернівецького університету, а я влаштувався на роботу.

Порядність, начитаність, мрійливість, уболівання за долю рідної мови виділяли його з-поміж однокурсників. Але за тодішніми мірками держиморд, такі благородні риси розцінювалися як неблагонадійність. Ним зацікавились органи держбезпеки (до того ж рідний брат Василевої матері Петро Дмитрук, псевдо — Погідний, воював в УПА). Час від часу кагебисти вели з ним такі собі «невинні» профілактичні розмови. А 1951 року, під час зимових студентських канікул, у домівці батьків оперуповноважений Яблунівського МГБ Сустатов влаштував йому серйозний допит із побиттям.

Василь зрозумів, що арешту не уникнути. Після канікул повертається до університету, хоча вже не сумнівався, що закінчити навчання не вдасться. То чого чекати більшовицького обуха?

Потай від усіх він активізує контакт з підпіллям ОУН, з референтурою пропаганди. Своє відлучення з пар чи гуртожитку пояснював як «кавалерські справи». На диво однокурсників, у Василевій поведінці з'являються нотки бравурності, навіть якоїсь легковажності. Та це було його продумане маскування.

Наближалася весна 1951 року. Почастішали виклики однокурсників до університетського бюро комсомолу (так працівники МГБ маскували «зустрічі» зі студентами). Цікавилися Ковалишиним. Один із викликаних сповістив про це Василя, який розумів: не сьогодні-завтра і його викличуть до бюро, але вже не відпустять, як раніше, щоб «подумав»...

Дзвінок зично сповістив про закінчення пар, розбігалися з аудиторій третьокурсники, але Ковалишина серед них не було. Минув день, другий, третій, а Василь не появлявся ні на заняттях, ні в студентському гуртожитку. Сповістили в деканат. Вдарили на сполох, але ніхто нічого не знав: ні однокурсники, ні співмешканці, ні рідні в Стопчатові. Студент пропав, мов у воду канув.

Згодом з'ясувалося, що він

Життя студентське замінив
На партизанський в лісі бункер.
Окружний провід оновивсь —
Рознеслось слово правди лунко.

Василь Ковалишин очолив референтуру пропаганди Коломийського окружного проводу ОУН.

Почастішали облави в Стопчатові та засідки біля батьківської хати на долішньому куті села. Та даремно. Зате в різних селах округи час від часу появлялися летючки — їхнім автором був Нескорений (таке підпільне псевдо мав Ковалишин).

Темна осіння ніч 51-го. Мене розбудив легенький, з інтервалами, стук у віконну шибку і голос: «Пане Вардзарук, відчиніть». Я відхилив фіранку і визирнув надвір. Коло вікна тулився невисокий на зріст військовик. Цікавість перемогла страх і я запитав:

— Хто там?.

— Не бійся, Лукине. Це я — твій однокласник Василь, Сонце.

Одягаюся нашвидкоруч і виходжу з хати. Назустріч ступає вояк і тепло вітається за руку.

— Не страхайся, я не привид і не пропав у Чернівцях, як усі кажуть про мене,— стиха жартує він. І вже всерйоз:

— Я боротимусь до загину проти найстрашнішого і найсильнішого ворога України. А тому взяв собі псевдо Нескорений. Моя зброя — слово правди про ОУН і УПА, про наших ворогів. Але відійдімо від хати — туди, під пліт; там краще видно, що діється доокіль, а ми — непримітні. До того ж гарнізонники мають на оці цю хату, навіть доночовують деколи в господині, в якої ти квартируєш.

Я був здивований такою його обізнаністю і не втримався, щоб не запитати, звідки він довідався, що я проживаю в Рушорі і про те, що тут діється.

— Добрі люди,— ухилився від прямої відповіді,— та й твої батьки дещо розповіли. Кілька днів ми переховувались у їхній стаї на полонині Прелуки, а вчора вночі зійшли на Завояли. Я запам'ятав собі хату твоїх родичів, коли гостював у вас разом з Петром Сіреджуком, Михайлом Ясінським, Миколою Мочернюком та Дмитром Павличком 12 липня 1948 року. Тато з мамою мене впізнали, прийняли, як рідного, ще й торби напакували харчами.

З бентегою переповів Василь про провокаційний збір провідників ОУН, який організував ставленик МДБ окружний провідник Кіров неподалік гори Корметури на межі трьох сіл: Шешорів, Прокурави й Космача на Гуцульщині. Учасників збору оточили червонопогонники. Тоді загинули керівник Буковинського проводу ОУН Сталь (Василь Савчак, 1921, с. Ямниця коло Івано-Франківська — 20.10.1950) та керівник Коломийського окружного проводу Борис (Григорій Легкий, 1921 — 20.10.1950). У нерівному бою в серпні 1951 року загинув його вуйко Петро — станичний ОУН. А ще восени 1948-го помер у коломийській лікарні поранений сімнадцятирічний Василів брат Микола, зв'язковий УПА.

В його голосі чулися жаль і біль, досада і пересторога. Раптом на Верху загавкав собака. До нас наблизився один із озброєних підпільників, що чатували неподалік, і стиха порадив: «Нам пора, друже провідник».

«Бо пора — то великая єсть
У завзятій, важкій боротьбі.
Ми поляжем, щоб славу, і волю, і честь,
Рідний краю, здобути тобі», —

продекламував Нескорений Франкові слова.

Моє серце загупало, мов ті поодинокі яблука, що падали й котились до плота, де ми сиділи. Я навпомацки зібрав кілька плодів і подав Василеві.

— Як Бог допоможе,— сказав він на прощання,— зустрінемось навесні. Ми віримо тобі й Михайлові Ясінському.

Міцні дружні потиски рук. Затихли кроки, і нічна темінь розчинила його постать...

По Різдвяних святах 1952 року я зустрів Ясінського.

— О, привіт, Лукине! Як ся маєш? Чи ще своїх однокласників пам'ятаєш? — заговорив він, як завжди, оптимістично. Відтак озирнувся і вже тихіше сказав:

— А я з Сонцем колядував. Його сестра звела мене з ним.

— І ти не побоявся? — вихопилося в мене.

— Хіба тільки тобі можна з ним зустрічатися?! — з відтінком докору кинув Михайло. — Нескорений передає тобі вітання і це маленьке фото. Дочекаємось весни — ще сфотографуємося разом. На звороті карточки напис: «Дорогому другові Лукинові — Сонце».

Весна 1952-го була ранньою. Наприкінці березня підпільники покидали криївки, де зимували. Залишив бункер і Василь Ковалишин зі своїми помічниками. Налагоджувалися зв'язки, розширювалися мережі пропаганди. Доводилося щоночі долати десятки кілометрів.

Не дрімали й емгебисти. Вони вже впізнавали стиль роботи Нескореного. Через сексотів вивідали його центральне місце зв'язку.

8 квітня. Благословилося на зорю. Підпільники поверталися з чергового рейду. Вони підходили до умовного місця зв'язку й відпочинку у віддаленій гущавині Пістинського лісу біля Косова, де мали переднювати. Ішли жваво, бо добре знали терен. Враз ліс здригнувся від автоматних черг. Повстанці (а між ними була й одна дівчина) залягли, зайняли кругову оборону. Нескорений явно викликав на себе ворожий шквал, щоб уможливити побратимам і подрузі відступ з оточення.

З острахом прислухалися люди з крайніх домівок Пістиня до клекоту бою, що то наростав, то затихав. Його завершив вибух гранати.

Нескорені не здаються — вони гинуть, щоб вічно жити в пам'яті народу.

P. S. *Хай цей спогад і пісня «В душі — Україна» будуть вінком шани героєві на його невідомій могилі.*

В душі — Україна

Слова *Я. Дорошенка* Музика *Л. Вардзарука*

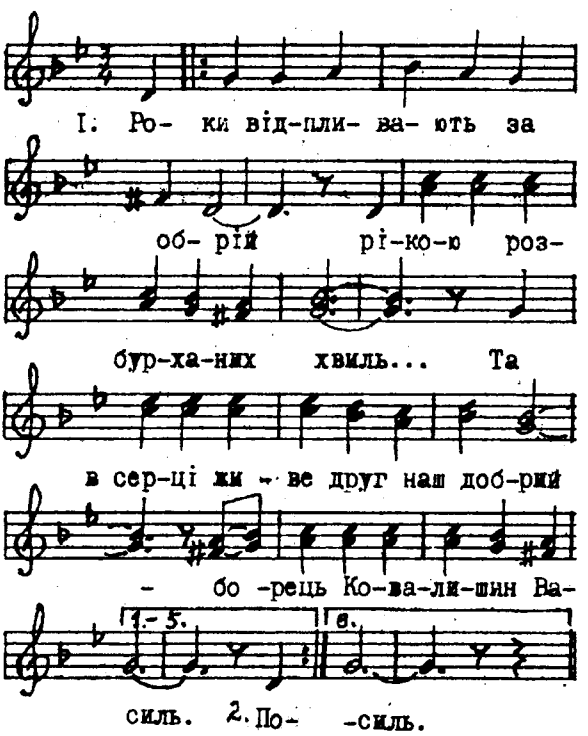

Роки відпливають за обрій
Рікою розбурханих хвиль...
Та в серці живе друг наш добрий —
Борець Ковалишин Василь.

Покутська оселя Стопчатів,
Студентські літа молоді
Покликали стати на чати
Великих повстанських надій.

У провід прибув ти окружний,
У лави підпільні ОУН.
Рішучий, завзятий і мужній —
Ідей українських трибун.

В душі Україна, як мати,
Зорею світила тобі...
І псевдо Нескорений мав ти.
Упав як герой в боротьбі.

Скорботні не плакали дзвони,
Як бій громовий відлунав.
Лиш в матері — сльози солоні...
І туги жалобна струна.

Вже стяг синьо-жовтий над нами,
Як вільний у небі орел.
З такими борцями-синами
Повік Україна не вмре.

Василь НАГІРНИЙ

ПАМ'ЯТНИЙ РІК «ВІЛЬНИХ» ВИБОРІВ

Тисяча дев'ятсот сорок шостий рік залишив у пам'яті коломийців сум'яття й жах. Десятого лютого імперія провела перші повоєнні «вільні» вибори до Верховної Ради СРСР. Щоб непокірні «западенці» не посміли хоч якимсь чином протистояти цій акції, правоохоронні органи розробили цілу низку каральних заходів. За кілька днів до виборів «чорний ворон» безнастанно сновигав вулицями міста Коломия в пошуках свідомих українських інтеліґентів, аби ті не завадили «обрати» депутатом до Москви голову міста Гриця Гаврищука — віддану режимові людину, колишнього космацького, як він називав себе, лісоруба.

Арештантів звозили до в'язниці на вулиці Драгоманова, 3. Серед 70 жертв були гірничий інженер шахтоуправління Корнель Сербинський, викладачі педучилища Іван Лобода й Степан Маланюк, актори місцевого драмтеатру Василь Ткачук, Богдан Вонсуль, Василь Симчич, Федір Кисілейчук, Дмитро Селезінка, священик Михайло Сулятицький, діловод адвокатської контори Степан Маціборко, працівник рафінерії Антін Ґінчицький, правник Володимир Гордашевський, учителі Теофіл Ґадзінський і Василь Степаняк, лікар Мирослав Руденський, продавець Кіт, бухгалтер Іван Білинкевич, останній директор Коломийської ґімназії Олекса Ковбуз, викладач музичної школи Василь Якуб'як, кооператор і фінансист Михайло Берлад.

І хоч вибори відбулися без жодних ексцесів, а наляканий коломиєць проголосував одностайно (99,98 відсотка), закладники й далі залишалися в неволі. Яких страждань, які муки перетерпіли вони, розповіла пані І. Гордашевська. Після гарячої печі в'язнів змушували лягати на цементну долівку, обливали крижаною водою. Та цього катам було замало. Арештантам, нібито для їхнього ж блага, вводили «протитифозну» вакцину. Що ж то було насправді, нині вже не скаже ніхто. Але результати «щеплення» дали про себе знати дуже швидко.

Першою жертвою став Богдан Вонсуль — 23 лютого він помер на руках в І. Лободи. Через тиждень, 3 березня, відійшов А. Ґінчицький. Тіл обидвох так і не віддали рідним, які вистоювали під брамою з передачами. Лише через кілька тижнів їхні останки відкопали вночі на старому українському цвинтарі «Монастирок». Пані Ґінчицька впізнала свого чоловіка по светрові. Небіжчик був без чобіт, а невдовзі вдова побачила їх на офіцерові НКВС Алімову.

Після цих подій арештантів стали відпускати додому. Хто своєчасно не висмоктав отрути, був приречиний на повільну тяжку смерть. Час загибелі залежав від віку й витривалості організму жертви. Коломийці й досі згадують безкорислового лікаря М. Руденського, якому судилося вижити. На своєму ровері, ризикуючи власним життям, як міг допомагав він хворим закладникам. Але невблаганна смерть і далі збирала свій жахливий урожай. В інфекційній лікарні помер К. Сербинський. Перед смертю він ще встиг розповісти, яких моральних і фізичних тортур зазнав за греко-католицьку віру. Священика замучила влада, за яку воювали на фронтах Другої світової чотири його сини.

Першого березня вдома помер С. Маланюк, 14 — І. Лобода. Юний В. Ткачук промучився аж до 28 березня. Донька І. Лободи згадує, як після батькового похорону у них не раз влаштовував обшуки якийсь Зубов, працівник МДБ.

Жалобні процесії майже щодня поволі йшли то від одної, то від іншої хати до кладовища. Люди похилого віку оповідають, що й дотепер неначе бачать домовини своїх близьких на плечах товаришів біля Святомихайлівського собору.

Лук'ян ВАРДЗАРУК

«БО ТАК РОЗПОРЯДИЛАСЯ ДОЛЯ»

Липневого ранку тисяча дев'ятсот сорок п'ятого року перед самим від'їздом приміського поїзда в Болехові до ще з відчиненими дверми вагона поквапом підійшла жінка з дитиною на руках. Правою рукою пригорнула до грудей немовля, а лівою взялася за металеву ручку, щоб піднятись у вагон (у ті часи приміські пасажирські поїзди були товарняками). Люди, які стояли коло дверей, допомогли їй влізти у вагон. Вона привіталася по-християнськи, пішла в темнуватий куток і сіла на ослін, де їй поступилися місцем. Одягом не відрізнялася від інших сільських жінок у вагоні, хіба що хустка на голові була зав'язана трохи не так, як у всіх — схоже по-міському — і з-під неї при посадці вибилося русяве пасмо кучерявого волосся.

У вагоні були майже самі жінки, і лише кілька старих чоловіків. Здебільшого з тодішнього Болехівського району, сини, чоловіки, брати яких мучились у станіславській в'язниці. Їхали з надією, що, можливо, хоч цього разу щось довідаються про них, передадуть їм передачу. Розмовляли стиха.

Антоніна Король-Мельник

Жінки, що потіснилися, даючи новоприбулій місце, перешіптувалися. Їй було байдуже до того шепоту, але натреноване вухо підпільниці мимоволі вловлювало їхню розмову. Ці дві жінки зі Слободи Болехівської (одна десь її віку, а друга років за сорок) везли до Станіслава передачі для сестри Катерини, що від осені 44-го мучилася в тюрмі, і синові Михайлові, який навесні 45-го під час бою потрапив у полон до червонопогонників.

А оце недавно вночі, почула вона, прийшли «хлопці з лісу», принесли пістолет і вимагали, щоб передала його, обліпивши сиром, разом з іншими продуктами синові, аби Партизан (псевдо арештанта) визволився. «За невиконання наказу Роберта відповісте головою», — погрозили нічні гості. Мати відразу здогадалася, від кого ці «хлопці» й не взяла ні зброї, ні письмової інструкції, як мав би «звільнитися» її син.

«Як підступно й провокаційно послуговуються вороги ім'ям Роберта!» — обурилася вона в душі. Згадане слово «Роберт» повернуло її роздуми до домівки під землею. Там залишилася ще одна її квола кровинка... І він, Роберт, який не хотів посилати її в цю неблизьку й небезпечну дорогу. Але на що тільки відважиться мати, щоб врятувати власне дитя!

Потяг, здавалось, не їде, а повзе, часто зупиняється. А їй ще треба встигнути на приміський поїзд, до Галича, і звідти до села Суботова. Щораз дужче хвилюється за дитя, яке ледве дихає. Нарешті довгождана зупинка Угринів. Молодиця миттєво пробирається до дверей, хоч її заспокоюють, що це ще не Станіслав, і на подив сусідок поспіхом вибралася з поїзда, хоч казала, що їде в місто до лікаря.

Під'їхав поїзд. У Галичі, неподалік від станції, на неї чекала запряжена у віз паровиця, якою правила жінка. Зіскочила з воза, підійшла до пасажирки з немовлям:

— Ви з Галича? — проказала пароль.

— Ні, їду в Суботів,— була відповідь.

До них на фіру попросилася жінка з Залукви. Возила передачу чоловікові до станіславської в'язниці.

— Передачу взяли, бо московська босота голодна, та чи побачить ті харчі чоловік і чи він ще тут у тюрмі, не знаю,— бідкалася сердешна. — Боже, доки нам терпіти такі муки!

Чи то від різкої зміни клімату й довгої їзди і до того знесилене дитя цілком охляло, майже не дихало.

Фірман розуміла материну тривогу й щосили гнала коней батогом.

Нарешті приїхали. Ось уже й хата гімназійної подруги, вчительки Мирослави Задорожної з Поповичів, де має намір залишити немовля на поправку, щоб та годувала її хлопчика разом зі своїм синочком. Мирослава розпеленала малюка, а він... уже не дихав.

Поховали дитя вночі на сільському цвинтарі.

Аж тепер збагнула, як тяжко було татові з мамою, коли вона потай, без їхньої згоди пішла до лісу...

Поверталася з Суботова підпільним зв'язком: від станиці до станиці її проводив зв'язковий, який добре знав місцевість і ситуацію в селі. Ночувала в надійних людей. Ішла з розбитим серцем і невимовним болем. Не думала навіть про небезпеку, яка чатувала на кожному кроці. Неначе у страшному, тривожному сні пропливали епізоди пережитого з Робертом.

* * *

Тисяча дев'ятсот тридцять сьомий рік. Знайомство її, Антоніни Король, із Ярославом Мельником спекотного серпневого дня в рідній домівці у Войнилові, коли хлопці з Бережниці мандрували до Рогатина на навчання в гімназії.

Парохом у Бережниці й Старому Угринові був тоді Андрій Бандера, батько Ярославових приятелів Степана й Богдана. А дякував Микола Мельник з Бережниці, батько чотирьох доньок: Оксани, Ольги, Марії, Володимири та двох синів — Ярослава і Євгена.

Антонінин тато, Юліан Король — учений чоловік, шанований поштмейстр у Войнилові, женився восени 1921 року на вдові з дому Гречухів Анастасії, якої чоловік Іван Юрочко, вояк легіону Українських Січових Стрільців, загинув на війні.

З 1937-го Ярослав Мельник — керівник молодіжної ОУН у Рогатині. За націоналістичну, протипольську діяльність його виключили з останнього гімназійного класу.

Ярослав Мельник

Тож закінчив гімназію у Станиславові. Рік студіював на філософському факультеті Львівського університету. Коли ж 1939-го Галичину захопили московські завойовники, закінчив тримісячні вчительські курси і за завданням окружного проводу ОУН, щоб готувати борців із новим окупантом, став учителем української мови й літератури та історії в рідному селі.

А вона, Антоніна, улюблена татусева одиначка, студіювала медицину у Львові. Тут за рекомендацією Я. Мельника, який часто бував у місті на тайних підпільних зібраннях як заступник керівника ОУН Калуського повіту (тоді мав псевдо Корнилів), вступила до Організації Українських Націоналістів.

Ярослав учителював не довго. Енкаведисти віднайшли списки українських націоналістів, що їх склала польська поліція. Розпочалися арешти. Завдяки сміливості й спритності йому вдалось уникнути криміналу: обеззброївши енкаведиста, коли той націлився на нього з нагана, відважний борець зумів утекти.

Відтоді розпочалося підпільне життя майбутнього партизанського провідника Роберта. Навесні сорок першого окупанти вивезли на Сибір його маму, брата, трьох сестер, а батькові та найстаршій сестрі Оксані вдалося втекти.

Від літа 1941-го Ярослав — керівник повітового проводу ОУН на Коломийщині, а через два роки Крайового проводу ОУН.

Ярослав Мельник — Роберт — тісно співпрацював із Василем Андрусяком (народився в — Снятині 1914 року, загинув 24.02.1946 у Чорному лісі коло Івано-Франківська, псевда — Різун, Грегіт). Ще в кінці 1942-го Грегіт створив невеличкий партизанський загін, який 43-го став основою сотні, а 44-го — легендарним куренем військового відтинку УПА «Чорний Ліс».

З ініціативи Роберта на початку літа 1943-го в лісі між селами Космачем і Микуличином був створений військовий партизанський табір, в якому розгорнула роботу старшинська школа «Чорні чорти». Навчалися в ній 300 бійців. Курінним був Липей, а сотенним — Козак (від весни 1944-го — курінний, а з осені того року до загибелі 29 січня 1946-го — командир військового відтинку «Гуцульщина»). Вишкіл проводили досвідчені вояки, такі, як Скуба (Дмитро Гах із Хриплина коло Станіслава, згодом курінний УПА, який загинув 27 вересня 1945 року на Воскресинецькій горі під час обстрілу сотнею Білого з мінометів військового аеродрому в Коломиї).

Антоніна Король під час німецької окупації, продовжувала навчання на медичному факультеті Львівського університету. Останній курс медицини студіювала в Празі. На зимові канікули приїхала до батьків у Войнилів, але вже не повернулася на навчання до Чехо-Словаччини.

* * *

Бреде вона лісом (не так уже й далеко від рідної домівки, а навідатися до згорьованих батьків не може — тепер Войнилів центр, де розмістилася репресивно-каральна комуністична машина району), де рік тому їхню бричку, що їхала до поїзда в Мартинів (батьки настояли на закінчення нею курсу медицини у Львові), перестріли повстанці й забрали студентку (не без попередньої домовленості її з Ярославом) з собою, мовляв, пораненим потрібна була лікарська допомога.

Повінчалися вони влітку 1944-го в церкві села Грабівка. Взяла собі псевдо Таня. Її любили повстанці за людяність, розум, працьовитість. Провідникова дружина була водночас лікаркою, друкаркою, кухаркою й прачкою. А під час кривавих боїв — ще й санітаркою.

Та найбільше часу, по десять годин, доводилося просиджувати за машинкою — друкувати накази, відозви, летючки, офіційні листи.

Великою й чи не єдиною розрадою для неї був спів із подругою Марійкою, яка тут, у підпіллі, освоїла ази медицини (повстанці навіть зверталися до дівчини «друже докторе»). З-поміж тих пісень

найулюбленішою була «Рости, рости, черемшино», яку написав Марко Боєслав (справжнє прізвище — Михайло Дяченко, який народився 25 березня 1910 року в селі Боднарів Станиславівського повіту, а загинув 22 лютого 1952 року коло села Дзвиняч Солотвинського району), крайовий референт пропаґанди, письменник, редактор часописів «Шлях перемоги» і «Чорний ліс».

Різдвяні свята сорок п'ятого Крайовий і Коломийський окружний проводи ОУН та командири військового відтинку «Гуцульщина» і його куренів святкували в повстанській столиці — Космач.

Автор цих рядків (пропаґандист станичної ОУН, псевдо — Кучерявий) із троюрідним братом Миколою Гаврищуком (псевдо — Буйний, підірвався гранатою в листопаді 48-го, щоб не попасти в руки ворогів) на святвечір чергували з нашою паровицею, запряженою в сани, біля будинку паламаря Василя Багрійчука, де святкували провідники, як зв'язкові від куреня Книша, що був на постою в присілку Завоялах. Командирів Козака, Скубу, Степового, Книша, Лісового, Недобитого, провідника Бориса ми добре знали в обличчя. А хто ж ті чорноволосий, кучерявий повстанець і з ним поряд трохи округлена, вагітна, русява, кучерява, світлоока подруга? Кущовий ОУН Наливайко (Танасій Мохнатчук) шепнув нам, що то Роберт із дружиною. Удруге, через два місяці, доводилося мені не лише бачити, а й бути зв'язковим-проводирем членів Крайового проводу на чолі з Робертом та їх охорони між двома станицями в Космачі.

Розродилася Таня весняного ранку тринадцятого квітня 1945 року в криївці.

Схрон крайового провідника ОУН був споруджений на схилі гори Яворина, що за селом Липою Долинського району. Вхід до нього був зроблений з ущелини й добре замаскований. У підземеллі три просторі кімнати, облаштовані для життя й підпільної праці: перша — для охорони, друга — канцелярія, а в третій — члени проводу.

Близнята — дівчинка й хлопчик — були кволі, бо розвивалися в утробі матері, що жила без свіжого повітря, сонця, належного харчування й у постійній тривозі за життя ще не народжених.

Молока в грудях матері майже не було. Доводилося повстанцеві йти вночі по нього в село Липу, наражаючись щоразу на небезпеку. Треба було бути надзвичайно обережним, щоб не залишити за собою сліду до криївки.

Третього дня Роберт сам охрестив дітей йорданською водою, назвавши хлопця Романом (роман як символ кохання двох людей), а дівчину Вірою (в Бога й Україну). Кумами були Скала й «докторка» Марійка.

Проминуло три місяці, а діти, особливо хлопець, не поправлялися. Врятувати їх могли лише хоч трохи нормальні умови життя: свіже, не підземельне, повітря, сонячне світло, тепла купіль та материнське молоко. Тому й зважилася Таня на таку небезпечну подорож із дитиною до гімназійної подруги Мирослави в Суботів. Та було вже запізно.

...Надворі літо в розпалі. Але ця краса не для неї. Життя підпільниці у схроні на схилі Яворини, куди поверталась у великій зажурі після непоправної втрати. Леліє надією, що виживе хоча б донечка.

Після пережитої трагедії цілком пропало молоко в грудях. Віруся захворіла на рахіт. Треба було знайти в селі якусь жінку з грудним немовлям. Охоронці Роберта таки розшукали надійну жінку з тримісячним хлопчиком у Мізуні й залишили в неї дівчинку. Та якийсь сексот повідомив про новозʼявлену в селі дитину емгебистів. Дізнавшись про це від станичної села, Таня переодяглася на циганку, забрала дитину й віднесла в село Слободу Болехівську до жінки з трьома дітьми Анни Бучко.

— Доля моя з чоловіком склалася так, що ми постійно перебуваємо на грані між життям і смертю, — сказала їй в зажурі.

— Я мушу покинути дитину. І, можливо, навіки. Прошу вас дуже: виховайте її доброю християнкою й щирою українкою. Бог вам відплатить.

І та, нехтуючи небезпекою, погодилася взяти змарніле дитя за своє.

Таня зняла з шиї великий золотий медальйон і простягла господині.

— Візьміть, його при життєвій скруті можна продати,— сказала на прощання. — А фотографії моїх батьків, що в ньому, збережіть. Вони допоможуть колись Вірочці розшукати бабусю й дідуся.

Сім років ростила ця скромна сільська трудівниця партизанську дитину, як рідну.

А цим часом емгебисти під керівництвом свого обласного начальника Костенка за екстренним завданням секретаря обкому компартії Слоня наполегливо винюхували місце перебування Роберта. І ниткою, що довела їх до Провідника, стала дружина слідчого СБ Лимана, через якого Роберт підтримував зв'язок із Шелестом, що виконував на той час обов'язки Головного судді ОУН—УПА. Через

неї вийшли на слід чоловіка, і той зрадив свого побратима. Лиман знав, що криївка Роберта споруджена десь у малодоступній місцині гори Яворина, і погодився повести туди ворогів. Тиждень шукали емгебисти схрон. Цілий полк їх нишпорив підозрілими місцями.

Облавники вели безладну стрілянину, закидáли ґранатами місця, де, як вони гадали, міг бути вхід. Лише після того, як Роберт, довідавшись від охорони про оточення, в якому опинилися повстанці, звелів знищити архів, червоні офіцери завважили дим, що курився з-під кореневища старої смереки — вентиляційного виходу з криївки. Повстанці мужньо оборонялися. Та сили були нерівні. Бачачи свою безвихідь, вони стали стрілятися. Комендант охорони Крайового проводу Левко попередньо замурував у тунельному виході Роберта, Таню й Скалу. Він мав завдання підірвати всю криївку. Однак і тут знайшовся зрадник з охорони — Ясний, який в останній момент, коли Левко простягав руку до підривного пристрою, з автомата розстріляв повстанця, а сам з піднятими руками вийшов до ворогів. За наказом Костенка він виніс шість трупів. Про підземний тунель, мабуть, не знав, а може, здогадувався, що виводив він із третьої кімнати. Костенко розпорядився підірвати схрон. Довго ще розбирали нападники завали й нарешті таки знайшли підземний хід, а в ньому мертві тіла Роберта, Тані й Скали.

Подробиці трагедії коло Яворини зафіксовані в доповідній записці секретаря тодішнього Станіславського обкому КП(б)У Михайла Слоня першому секретареві ЦК КП(б)У Микиті Хрущову від 1 листопада 1946.

«Цілк. таємно»

Секретареві ЦК КП(б)У
товаришеві Хрущову М. С.

Реалізуючи поставлене рішенням Політбюро ЦК КП(б)У від 04.10.1946 року завдання посилення ударів по керівних ланках ОУН—УПА, доповідаю Вам про ліквідацію крайового проводника проводу «Карпати» — «Роберта» і найближчих його спільників.

Успішному проведенню розробленої обласними управліннями МВС і МДБ операції з ліквідації «Роберта» сприяв захоплений 21 жовтня ц. р. під час операції в селі Вербіж Верхній Печеніжинського району поранений бандит Ребрик Дмитро Антонович на кличку «Лиман», який виявився слідчим СБ крайового проводу «Карпати».

Слідство над «Лиманом» було спрямоване на виявлення місця перебування складу крайового проводу на чолі з «Робертом».

У процесі роботи над «Лиманом» були одержані розгорнуті дані про зв'язки «Роберта» з одним із керівників УПА «Шелестом», який нині виконує обов'язки головного судді ОУН, та іншими керівними особами ОУН—УПА.

У своїх показах «Лиман» повідомив, що «Роберт», із яким постійно перебуває його дружина Мельник Антоніна, що є друкаркою крайового проводу, зі своєю охороною 8—10 осіб ховається у старанно замаскованому бункері в горах Яворини — поблизу села Липа Болехівського району.

Одночасно «Лиман» повідомив, що найближчими днями «Роберт» збирається перейти в спеціально для нього обладнаний зимовий бункер, місцезнаходження якого «Лиманові» невідоме.

Враховуючи це, було прийняте рішення негайно організувати військову операцію щодо ліквідації «Роберта», для виконання якої були використані війська 85 і 65 дивізій чисельністю до одного полку.

Керівництво операцією було покладено на начальника ВББ УМВС майора Костенка, якому на допомогу були надані начальник відділення старший лейтенант Яценко, старший оперуповноважений старший лейтенант Кудрявцев і спецгрупа чисельністю 15 осіб.

Як провідник при операції використовувався раніше захоплений бандит «Лиман».

Операція була розпочата 26 жовтня, під час операції «Лиман» заявив, що не може орієнтуватися на місцевості, разом з тим продовжував засвідчувати, що схрон «Роберта» знаходиться на горі Яворино.[1]

Покази «Лимана» перекривалися й підтверджувались іншими даними. Тому було прийнято рішення продовжувати операцію. Лише сьомої доби, о 4 годині дня 31-го жовтня, в передбачуваному місці на горі Яворино спецгрупою УМВС на чолі з майором Костенком за участю 100 осіб бійців і командирів внутрішніх військ МВС 82 і 65 дивізії був виявлений схрон, в якому скривалась група бандитів.

[1] Насправді — Яворина.

При підході до схрону почулися постріли. На пропозицію керівника операції майора Костенка здатися бандити відповіли відмовою, однак усе ж вступили в переговори з явною метою затягти час.

Бажаючи захопити «Роберта» і осіб, які перебували з ним, живими, керівники операції всю ніч вели переговори й перестрілку з бандитами, які засіли в бункері.

На світанку 1-го листопада всередині бункера почулися постріли, й о 6 годині ранку один бандит, який перебував у бункері, заявив, що він перестріляв усіх своїх співучасників, а сам хоче здатися живим.

О 8 годині ранку бажаючому здатися було дозволено вийти зі схрону; останній назвав себе охоронником «Роберта» і повідомив свою кличку «Ясний» на прізвище Янишівський Йосип Павлович, 1928 року народження, уродженець села Витвиця Болехівського району Станіславської області.

З допомогою бандита, який здався, зі схрону були витягнені 6 трупів, однак «Роберта» серед них не було.

На допиті «Ясний» заявив, що близько першої ночі «Роберт» запропонував замурувати його з дружиною й технічним референтом СБ крайового проводу на кличку «Скала» у спеціальному тунелі, який мав окремий вихід на поверхню землі. Кінцева точка цього виходу була замурована, і місце її розташування ніхто не знав.

Перед тим, як заховатися в тунелі, «Роберт» дав розпорядження комендатові його особистої охорони «Левкові», щоб після того, як він буде замурований, зробити вибух раніше ними замінованого бункера й підступів до нього, одночасно підірватися всім рештa його учасникам, і цим самим сховати сліди про нього — «Роберта».

Даючи це розпорядження, «Роберт» вважав, що після вибуху, коли підуть війська, йому вдасться відкрити вихід з тунелю й утекти.

«Ясний» заявив, що після того, як пішли «Роберт» і особи, що його супроводжували, — дружина й технічний референт крайового проводу СБ «Скала», всі бандити, які залишилися у схроні, за винятком його, «Ясного», і коменданта охорони «Левка», постріляли самі. У момент, коли «Левко» хотів підірвати бункер, «Ясний», бажаючи врятувати своє життя, пристрелив його з автомата. Ці покази «Ясного» підтвердились оглядом трупа «Левка».

За розпорядженням тов. Клименка бункер був підірваний, що допомогло виявити хід до тунелю. Під час руху в тунелі бійців пролунав постріл. Як виявилося, «Роберт» і його дружина були мертві, а «Скала» застрелився при підході бійців.

У результаті цієї операції було вбито 9 бандитів, серед них упізнані:

Мельник Ярослав Миколайович на кличку «Роберт» — «Корнілов»[2] — крайовий провідник ОУН «Карпати».

Мельник Антоніна Романівна[3] на кличку «Таня» — дружина «Роберта» і друкарка крайового проводу.

Хомин Іван на кличку «Скала» — технічний референт СБ крайового проводу.

На кличку «Микола», колишн. поручник німецької армії в СС — технічний референт крайового проводу з організаційних питань.

На кличку «Левко» — комендант охорони крайового проводу.

На кличку «Марійка» — колишн. спецкур'єрка Надвірянського надрайонного проводу ОУН «Доктора». Останнім часом виконувала обов'язки кухарки в «Роберта» і його групи.

Мушинець Сельвестор на кличку «Богдан» і бандити на клички «Мороз» і «Тимко» — охоронці крайового провідника.

Усі трупи упізнані Янишівським, який здався, — «Ясним», «Лиманом», а «Роберт», окрім того, — фотокарточкою.

Зі схрону вилучено одну радіостанцію, 2 радіоприймачі, дві друкарські машинки, із них одна побита «Робертом», 3 кулемети, 6 автоматів, дві гвинтівки і 6 пістолетів, багато печаток і штампів радянських установ, у тому числі міліції м. Києва й військових частин.

Крім того, вилучено 28 орденів і медалей СРСР, 11 партквитків, 9 кандидатських карточок, 30 комсомольських квитків, 180 військових квитків, 55 червоноармійських книжок, 78 радянських паспортів та ін. документи.

---

[2] Насправді — Корнилів.

[3] Насправді — Юліанівна.

Вилучено велику кількість націоналістичних записів і літератури.

Допитаний охоронець «Роберта» Янишівський Йосип — «Ясний» заявив, що знає місцезнаходження так званого зимового схрону «Роберта», де є велика кількість продуктів, заготовлених для «Роберта» і його свити, а також література і, можливо, документи.

Цей схрон розміщений за декілька кілометрів від виявленого.

Намічаємо дальші заходи щодо розгрому всього крайового проводу і підпорядкованої йому мережі, а також щодо розшуку «Шелеста» й інших членів центрального проводу ОУН.

Секретар Станіславського обкому КП(б)У *М. Слонь*

Віддрукован. 2 примір.

Прим. № 1 — адресату,

прим. № 2 — у справу «сс».[4]

Річницю цієї трагічної події Марко Боєслав відзначив статтею «Замість слова на могилі сл. п. Мельника Ярослава — Роберта (В річницю геройської смерти)»[5] в журналі «Чорний ліс»[6]:

«В понурий осінній день 31 жовтня 1946 року жорстокий, єхидний окупант вирвав тебе з-поміж нас, дорогий друже Ярославе. Своєю підлою, добре випробуваною зброєю — зрадою і підступом, руками гидкого юди, енкаведівський деспот осягнув свою ціль — змочив забруджені свої хижацькі кігті в Твоїй гарячій крові, крицевий революціонере-герою. Короткий, але рішучий (який Ти був завжди) стріл із власної пістолі в голову плюнув гордо катові в вічі, а останні слова — «За тебе, свята Україно!» — запечатали Тобі золотомовні вуста навіки.

Шаліли з радості сталінські опричники. Цілих три роки не могли вони зажмурити очей, бо щохвилини ввижалася їм Твоя грізна, месна постать. На саму лише згадку — Роберт — тряслася на них шкура. Та й самі енкаведівські горлорізи говорили, що — навіть у найтяжчі хвилини Ти кидав громами у Кремль — у найбільш критичні дні Ти вмів потрясати сумлінням зневірених слабодухів. Ти революціонер із крови та кости. Твої бистрі очі горіли все палким вогнем революції. Твоє залізне серце бризкало громами народного повстання. Твоя лицарська душа не знала хитань. У Твоєму визвольно-революційному словнику не було слова — компроміс. Боротьба аж до повної перемоги — це зміст цілого Твого короткого, але героїчного життя.

Владарний дух української нації запалив Твоє єство провідницькою іскрою. Як повітовий провідник Калущини, чи як окружний провідник Коломийщини, чи як обласний провідник Станиславівщини, чи, вкінці, як крайовий провідник Карпатського краю, Ти виказав небуденні провідницькі здібності. Невтомна енергія, смілий розмах, далекозорі плани, вперта послідовність, сміливість у всяких нових починах — це прикмети Твоєї провідницької душі. Дрібні справи ніколи не здержували Тебе на шляху до великих чинів. Твоя бистра думка швидко розв'язувала найбільш заплутані справи. В праці й боротьбі за волю любої України знаходив Ти правдиву велич життя. Навіть тяжка хвороба легенів не могла відірвати Тебе від праці. Твоє завзяте серце било ритмом визвольної боротьби.

В Твоїй душі горіли два вічні вогні — любови до України і ненависті до її ворогів. Трагізм України був Твоїм трагізмом. Всі свої думки і мрії, всі свої бажання, весь свій труд, кожний віддих Ти вмів підпорядкувати великій ідеї — волі України.

Ціле Твоє єство було наелектризоване снагою твердих геройських буднів. Зневіра й сумніви, рабський страх і кволі нарікання сконали в Твоїй душі, як Ти маленьким кучерявим хлопчиком бігав по пахучих левадах рідної Бережниці, Твоє серце загорілося святою любов'ю до України ще тоді, як Ти палким юнаком прибігав до сусіднього села до провідника Степана Бандери і вслухувався в його запальні революційні слова. Ти йшов гордо тим життєвим революційним шляхом, що його вказав він Тобі ще юнакові. Полум'яний борець глибоко вкорінив святу ідею українського націоналізму

---

[4] Центральний державний архів громадських об'єднань України: Ф. 1. — Оп. 23. — Спр. 2961. — Арк. 139—143. (Переклад із російської автора нарису).

[5] Літопис Української Повстанської Армії. Том 3. — Торонто: Літопис УПА, 1978. — С. 115—118.

[6] Титульна сторінка журналу, де була надрукована стаття: Червень, 1947 рік. Рік 1. Число 3. ЧОРНИЙ ЛІС. Неперіодичне видання УПА — Ч. Л. Дрогобич — Станиславів — Чернівці.

в Твоє плодюче серце. Ні польський поліцай, ні ґестапівський садист, ні енкаведівський людожер не мали сили вирвати коріння невмирущої ідеї з Твого благородного серця.

«Раз добром нагріте серце
Вік не охолоне».

Минуть роки і століття, а Твої діла гомонітимуть бадьорою піснею по широких степах України, лунатимуть буревісним громом по стрімких шпилях Карпат, шумітимуть золотою пшеницею пахучого чорнозему. Твої хоробрі чорноліські залізні полки понесуть Твоє ім'я на своїх гордо лопотливих прапорах в обіймі благословенних століть. Це Ти їх творець і натхненник.

Своїм вогнем героїзму запалив Ти душі безсмертного лицаря Різуна-Ґрегота, хоробрих курінних — Гамалії, Прута, Благого, Іскри, безсмертних сотенних — Шума, Вовка, Причепи та тисячі інших борців УПА, що в безумній любові до України розшматували свої гарячі серця на полі бою з дикими ґестапівськими і сталінськими наїзниками. Своїм твердим, як сталь, наказом Ти послав на жорстокий бій за право і честь України грізні чорноліські й карпатські курені воїнів УПА. Бо Ти вірив, що кров'ю й залізом пишеться волі закон.

Тож знав лукавий кат, з ким має діло. Навіть Твоє мертве тіло лякало ката. Він украв його підло, щоб сліду по Тобі не стало. Та забув звироднілий злочинець, що живуть ще між нами Твої безсмертні діла, що Твій дух сіяє сонцем між нами.

О, заплатиш ти дорого, кремлівський опирю, за святу кров Його! Хоч може кості Його порозкидав по смітті, та знай — Його очі горять вогнем національного чину наших змагань. Його серце стукоче громами гніву в наших серцях. Його кров гомонить весняною повінню в нашій крові. Його дух готує тобі, скажений сталінський потворе, смерть!».

Оунівське підпілля мало в місцевого населення широку підтримку, і в цьому була його сила, яку зламати було можна лише масовим терором. А тому батьків тих, які загинули в УПА, разом із родиною вивозили у віддалені райони СРСР, бо вони, мовляв, проводять антирадянську пропаґанду, вороже наставлені до радянської влади. Та хіба могли батьки повстанців, які боролися проти окупантів і в тій нерівній боротьбі загинули, ставитись інакше до катів своїх дітей? Отож, щоб позбутися незадоволених і заволодіти їхнім маєтком, вивозили непокірних на Сибір. Будинки депортованих конфіскували, а з сіл — перевозили до райцентрів і поселяли в них своїх, вірних режимові людей, партійних і військових служак.

А батьків, братів і сестер ще живих підпільників судили, переважно заочно, щоб ізолювати їх від повстанців і залякати інших.

Восени 1947-го заарештували Миколу Мельника і його найстаршу доньку Оксану, а навесні 48-го особлива нарада при МДБ СРСР заочно засудила кожного з них на 10 років позбавлення волі як членів ОУН. Шістедесятиоднорічного Миколу звинувачували в тому, що був він батьком керівника Крайового проводу ОУН Роберта (6774 П)[7], а його доньку Оксану — за антирадянську пропаґанду (12923 П).

Змолола репресивна машина й Антоніниних батьків.

Грудень 1946-го був холодний. Мело снігом. Уже вечоріло, як до хати Юліана Короля прийшли емгебисти виселяти їх на Сибір. Господаря не було вдома, а його дружина Анастасія якраз пекла хліб. Не дали навіть витягти його з печі, щоб узяти на дорогу. Посадили її на фіру й повезли на збірний пункт. Недалеко від дому, коло цвинтаря, вона попросилася відійти для своєї потреби, мовляв, дуже болить у животі, не годна далі терпіти. Їй дозволили піти за кущі. Там трохи почепіла, а тоді пригнувшись пішла в протилежний від конвоїрів бік: спочатку кроком, а далі вже мчала вниз, у напрямку до річки Сівки. Не звертала уваги ні на окрики вартових зупинитися, ні навіть на їхню стрілянину. Пробігає через подвір'я крайніх хат, зарінком. Мчить по тонкому льоду, припорошеному снігом. Враз лід проломився — і жінка опинилася в крижаній воді. Хапалася руками за крихку кригу, ранячи долоні. На щастя, ноги досягли дна — тут річка була неглибока. Опричники чули тріск та хлюпіт у річці, тож подумали, що жертва їхня втопилася. А Настя, зрозумівши, що її вже не

[7] Номер справи архіву СБУ в Івано-Франківській області.

переслідують (не наважилися потикатися на лід), вибралася на протилежний берег і чимдуж побігла в село Томашівці до рідні. Тяжко нездужала.

Одинадцять років переховувалася між добрими людьми в Долинському й Рожнятівському районах. Ця освічена жінка, яка знала чотири мови, мусила тривалий час бути служницею за харч і наданий їй притулок, жити в страху, що в будь-який момент її виловлять. Прикрощі від гіркоти нужденного життя доповнювали щоденну чашу болю від утрати найдорожчої людини — доньки Антоніни, руки якої просили професори, а вона обрала... волелюбного Роберта.

Як згадують войнилівці, Антоніна була панна гречна, шляхетна, вродлива, духовно багата, віддана національній ідеї. За це покохав її Ярослав. Вірність супроводжувала їхнє коротке, яскраве життя. І в одній хвилині обоє покинули цей світ: їй тоді було лише двадцять чотири, а йому — двадцять сім літ!

Уже вдруге карався Юліан Король у підземеллях МДБ під польським костелом у Войнилові: випитували його, де дружина Анастасія, катували за те, що відмовився від співпраці з окупантами. Комуністична влада конфіскувала його будинок і все майно. Нерешті мордованого, побитого випустили на волю. У короткому часі, на початку 1949-го, помер він у чужій хаті. Але й на похороні чатували «ангели-хоронителі» — а чей з'явиться Анастасія (їхні «вуха» чули, що вона жива).

По війні окупанти для відбудови «народного господарства» суцільно вирубували й вивозили ліс із Карпат. Заготовляти його як трудповинність виганяли з сіл і селищ чоловіків. Там, у горах, на лісозаготівлі, познайомилися Степан Бучко, син Анни, із Михайлом Юречком, сином Анастасії Король від першого чоловіка. Родина Бучків улаштувала зустріч Михайла з семирічною Вірою. Йому ледве вдалося впросити двоюрідну сестричку Віру залишити «маму» Анну й перейти жити до нього у Войнилів. У багатодітній родині Юрочків прожила вона до легалізації баби Анастасії.

Не краще стало жити А. Король і після її легалізації. Тулилася по аварійних порожніх хибарах у Войнилові. Але тішилася, що вже може спілкуватися зріднею, яка допомагала їй, чим могла. Та найбільшою розрадою була внучка Вірця, яка нарешті могла жити разом із нею. І їй не раз, бувало, за неслухняність Настя добродушно докоряла: «Ти, Роберте впертий!». А на запитання внучки, де її батьки, відповіла: «Розбилися на мотоциклі».

З дитинства запам'яталося Вірі, як верховодила в Слободі Болехівській сільськими дітлахами чи як пристала на пропозицію сільського хлопчака за пригорщу вареного бобу скочити в річку з високої кручі. На щастя, коли летіла вниз, зачепилася сорочиною за терновий кущ, і це врятувало її від вірної смерті. А ще, як вона, шестирічна дівчинка, врятувала Аннину внучку й себе, розбивши кочергою вікно, коли в хаті Бучків спалахнула пожежа.

Тут, у Войнилові, закінчила Віра середню школу. Успішно склала вступні іспити на філологічний факультет Івано-Франківського педагогічного інституту, але не була зарахована, хоч з такою кількістю балів інші абітурієнти стали студентами. Кілька місяців провчилася в медичному училищі. Не маючи засобів на проживання, покинула навчання й пішла працювати робітницею на будові в Калуші. То був найтяжчий рік у її житті. А далі були навчання на вечірньому відділенні в технікумі й праця лаборанткою.

Лише перед самою смертю розповіла Анастасія Король вже одруженій внуці Вірі та її чоловікові Михайлові правду про героїчні життя, боротьбу і смерть Віриних батьків.

Селищна рада Войнилова після довгого й наполегливого клопотання Віри Тимчишин, за сприяння районних громадських організацій, прийняла нарешті рішення про повернення їй будинку, городу, саду, що їх незаконно конфіскувала радянська влада в її покійного діда.

І ось я в колишній оселі Анастасії і Юліана Королів. Ще не закінчився ремонт будинку, в якому від 1946-го привільно, вигідно й затишно жирували компартійні функціонери. Слухаю розповідь господині, уточнюю окремі деталі трагічного життя цієї славної родини. Пані Віра приємно здивована, що я бачив її батьків, і вдячна за підтвердження, що роком її народження є 1945-й, а не 46-й, як записано в метриці. А так записати, коли брав її за дочку, Михайло Юрочко мусив тому, що мав свою дитину 45-го року народження.

На прощання пані Віра стишено-журно сказала:

— Ось як склалося життя, бо так розпорядилася доля, що було в мене три прізвища, лише власного — Мельник — не мала.

Лук'ян ВАРДЗАРУК

«ПРОМИНУТЬ РОКИ — НАША КРОВ НЕ ПРОПАДЕ»

Найбільше на Прикарпатті село Космач вважається серцем Гуцульщини. Складається воно з тридцятьох присілків і займає північно-західну частину Косівщини площею 84 квадратні кілометри. Розкинулося село на стику з Верховинським і Надвірнянським районами. Вигідне географічне положення Космача (сусідство з Чорногірським масивом та селищами Ворохта й Жаб'є через вершини гір Ґрегіт і Космацька Лисина), автомобільний зв'язок ще до війни вабили галицьку інтеліґенцію, особливо львів'ян, яка в 20—30-х роках відпочивала тут щоліта, відновлювала свої сили, милуючись неповторними довколишніми краєвидами. Та чи не найдужче збагнув цю красу й передав її на полотні митець Михайло Мороз, який був тісно пов'язаний із Космачем цілих 20 років (1924—1944). Він також найбільше спричинився до культурно-просвітнього розвою села, до формування національної гордості космачан.

Не випадково Головна Команда УПА навесні 1943 року обрала місцем розташування першого куреня «Чорні чорти» (сотні Липея і Козака) околицю Космача — урочище «Збановець».

На території Космача 1944-го діяли три військові школи: офіцерська (керівник — Кропива) — у присілку Завояли, старшинська (керівник — Скуба) — за Завоялами, під горою Ґрегіт, і медсестринська (керівник — Мотря) — в присілку Плаюци. У цьому гірському селі дислокувалася основна потуга військового відділу «Гуцульщина» (командир — Козак). Від 23 вересня 1944 до 13 лютого 1945 року Космач був столицею повстанської Гуцульщини.

* * *

Пошуки матеаріалів про митця і культурно-громадського діяча Михайла Мороза, життям і діяльністю якого цікавлюся здавна, привели мене до оселі отця Василя в Коломиї. Поки господар порається по хаті, уважно переглядаю його альбом зі світлинами різних років. І хоч найдорожчі його серцю знімки власник альбома завжди носив при собі, і їх вилучили енкагебисти під час арешту восени 1945 року, чимало тих, що збереглися в рідні, подають цікаву інформацію з історії Космача, про культурно-освітнє та суспільно-громадське життя його мешканців. Однак найдужче мою увагу привернула світлина, де у нетипових для фотографій 30-х років позах зафіксовано момент спілкування М. Мороза (посередині знімка) з молоддю. Отець Василь пояснив, що четверо сфотографованих дожили до наших днів. П'ятий, волинянин Василь Наумчук (крайній зліва), загинув в УПА.

Хто ж ці молоді гуцули з Космача, що сфотографувалися 1937 року біля читальні «Просвіти»?

* * *

Крайній справа — Василь Кривульчак, уже згаданий отець Василь, якому в липні 1992 року виповнилося 80. А тоді, далекого 37-го, навчався у сільськогосподарській школі в Милуванні (тепер Тисменицького району), яку утримувало товариство «Просвіта». На вакації разом із ним завітав до Космача однокурсник Наумчук. По закінченні школи Василь керував у рідному селі філією товариства «Сільський господар» та курсами «Хліборобський вишкіл молоді». До того часу в Завоялах був головою читальні «Просвіти». Мав чудовий баритон, співав у церковному й читальняному хорах. Потім були німецько-польська війна 1939-го, полон, втеча та знов німецька неволя. Лише 1943-го повернувся

додому з надією, що стане добрим господарем, плекатиме посаджений разом із В. Наумчуком сад, одружиться з красунею Катериною Германівською з Волови. Але доля розпорядилася інакше. Василь поринає в підпільну боротьбу: стає надстаничним пропагандистом ОУН в УПА (псевдо — Промінь). Переодягнені в уніформу повстанців червонопогонники по-провокаторському виманили його з криївки. Зазнав неймовірних кагебистських тортур, але не зронив зайвого слова (9314 П)[1]. Десятиріччя терпів нелюдські умови в томських та іркутських концтаборах.

Ще в сибірській неволі з допомогою отця Бахталовського став готуватися до священичого сану. На каторзі «заробив» туберкульоз кісток, який на два з половиною роки прикував його після повернення з Сибіру до гіпсового ліжка. Перебуваючи згодом у Коломиї в будинку інвалідів, у 50 літ закінчив середню школу, а через рік владика Величковський висвятив Василя Кривульчака на священика. Двадцять сім років (!) разом з усіма греко-католицькими священиками перебував у підпіллі. Довгі виснажливі переходи, нічні й досвітні відправи, постійні переслідування, обшуки, погрози. Була навіть спроба завербувати в сексоти. І страшна втома. Працював на державній роботі, і ще в 57 років будував хату. Та де б не був, що не робив би, всюди відчував Божу опіку.

— Коли мене заарештували і змордованого, ледь теплого, транспортували до Яблунова, — згадує отець Василь, — на перевалі Рунок вартовий офіцер сказав: «Поглянь на свою столицю. Більше її ніколи не побачиш». І лише з ласки Всевишнього я, катований, хорований, збідований, не лише прожив такий довгий вік, а й улітку цього року відправив панахиду за полеглих у боротьбі за волю України на святкуванні 580-річчя Космача.

* * *

Поруч із В. Кривульчаком сидить 15-річна красуня з присілка Медвежого — Марійка Палійчук. Нині вона Марія Мохнатчук. Не так давно обласне радіо розповідало про неї як про народну майстриню. Знаючи, що в будні ця жінка ще сидить за ткацьким верстатом (у свої сімдесят літ!), я обрав для її відвідин неділю.

Немов ткацьким човником, ткала вона килим спогадів про своє життя. Ткала всіма барвами радості, смутку, горя і надії. Слухав я її неквапну виважену розповідь і немов перегортав книгу з історії визвольної боротьби 40-х — початку 50-х років у Космачі, переносився в ті часи, вникав у події, що їх довелося пережити. А деякі відомі мені епізоди, що стосувалися Марії та її чоловіка, старався уточнити, аби ще раз переконатися в їхній достовірності.

— Закінчила я в селі шість кляс, — розповідала Марія, — і пішла вчитися на хліборобські курси в Коршеві. Допомагала В. Кривульчакові вести «Хліборобський вишкіл молоді». А у свята й неділі віддавалася заняттям у хоровому й драматичному гуртках. Як ми любили Михайла Мороза! Він був душею молоді, гуртував її навколо себе. Жодна імпреза, жодний фестин чи навіть остання проба перед концертом чи виставою не обходилися без нього. Мороз жив громадськими справами. Як його картини пломеніли багатством барв, так і його серце палало любов'ю до космачан, до Гуцульщини. Своєю співучою душею, полум'яним, переконливим словом, чесними ділами він був для нас взірцем, який старалася наслідувати молодь. На той час вона була заанґажована до різних організацій і товариств, а їх тоді в Космачі було аж п'ятнадцять.

Більшість цієї молоді пішла згодом в ОУН, а відтак — в УПА. Мій чоловік Танасій Мохнатчук 1940 року став членом ОУН, 1942-го — станичним (псевдо — Прудкий), а від 1948-го до загибелі — кущовим провідником у Верховині (псевдо — Наливайко).

У 1942 році отець Каменецький попередив, що німці хочуть нас заарештувати, і ми пішли в підпілля.

Тут Марія стишує голос. Видно, важко їй згадувати ті часи. Фрагментарно розповідає про своє десятирічне підпільне життя, коли назирці за підпільниками ходила смерть.

Вона шила одяг партизанам, а ще — вишивала. Крадькома вночі навідувалася до рідні на Медвежий, щоб побачити бодай сплячу свою єдину донечку, якій ішов тоді третій рочок.

Запам'яталося 19 січня 1945 року. Надворі завірюха, а в серці радісно, тепло. Того дня по відправі в Петропавлівській церкві й освяченню води в річці Пістиньці тут урочисто приймали присягу на вірність Україні три курені (Скуби, Лісового, Книша) повстанців, які перебували на території Космача. По присязі вдарили сальву. Аж двічі запнувся скороструіл. Бувалі люди скрушно кивали головами — недобра то прикмета.

---

[1] Номер справи архіву СБУ в Івано-Франківській області.

І зло, що вписалося в історію Космача найстрахітливішою сторінкою, не забарилося: через три тижні почалися найжорстокіші бої між повстанцями і червонопогонниками, що тривали три дні. Наїзники використовували навіть авіацію. Ворог мав усе — від переваги в живій силі й військовій техніці, теплого одягу аж до білих маскувальних халатів.

Наступ на Космач розпочався рано-вранці у вівторок, 13 лютого. Надворі — страшна завія, світу Божого не видно. У небі спалахнули ракети. На присілку Завояли наступало військо, що перейшло з Жаб'єго (тепер — Верховини) через хребет Ріжі, бойовики з Косова, закинуті через Прокураву й Брустури, вели бої на присілках Віпчинка й Ґрунь. Основна ворожа сила наступала з Акрешор. Червонопогонники зайняли перевал Рунок і звідти обстрілювали висоту Мунчіль, на якій зайняла позиції сотня Білого (псевдо Юрія Долішняка) з куреня Скуби (псевдо Дмитра Гаха). Вона була тим форпостом, який стримував навалу ворога, що рвався до центра села, і разом з тим давав іншим сотням змогу передислокуватися й організувати оборону на лінії присілків Ґрунь — Клифа — Ломи — Прокіреци. Наступ на Завояли відбила своїми важкими скорострілами сотня Гамалії (псевдо Василя Скригунця). Цілий день кипіли бої, не вгавали автомати, скорострільні, вибухи ґранат і мін. Від шквального вогню топився сніг. Здавалося, що небо змагається з землею: хто дасть більше снігу, а хто — свинцю.

— Скільки нашого цвіту полягло тоді, — з зажурою киває головою Мохнатчучка. — У братській могилі на Горішньому цвинтарі спочивають двадцять чотири хлопці. Закінчилась самостійність — повстанська столиця Космач упала, але не скорилася, розпочалася партизанська підпільна боротьба. По кожній облаві все менше ставало борців. Дехто не витримував, ішов здаватися. І тільки найбільш національно свідомі та стійкі до загину мучилися в криївках, але не каялися.

Бункерне життя... Півроку під землею (студінь, одноманітна суха холодна їжа; на примусі готували тільки чай і раз на тиждень — теплу страву. У викопану під землею криничку від потічка замасковано відводили воду. Звідти брали її для приготування їжі, миття, а ще — для виведення нечистої води.

У таких умовах до 1952 зимувала і Марія. Нині ноги болять — хату важко перейти. А їй так хочеться між люди, піти в Горішнє до каплички на відправу.

День десятого лютого п'ятдесят першого року запам'ятався їй найдужче. Зимували вони тоді у криївці в Ґавині, що між селом Волова Верховинського району та горою Горда. Зранку почули, як у лісі наростає тріскотня. Зрозуміли: облава. Чоловіки (а їх було троє) і дві жінки приготувалися до самооборони й самознищення — напоготові автомати й ґранати. Напруження зростає — чути кроки й окремі слова червонопогонників. Ще кілька хвилин — і ворог біля колоди, під якою їхня криївка. Сідають на колоду, наслуховують.

— Життя наше — на волоску, — згадує Мохнатчучка. Усі затамували подих, чекаючи смерті.

— І про що ви думали тої найстрашнішої миті? — цікавлюся, хоч, можливо, моє запитання і не цілком доречне.

Витримавши паузу, Марія з душевним трепетом (в очах засвітився вогник гордості) і з непідкупною щирістю відповіла: «Вірте чи ні, а на думці тоді були слова, що їх казав мій Танасій своїм друзям: «Проминуть роки — наша кров не пропаде».

Не судилося їм тоді загинути. Хоч прочісували ліси від Ворохти до Верховини, щоб виявити криївку кущового провідника Наливайка, як стало згодом відомо, сотні червонопогонників, привезених туди на 40 машинах.

Найтрагічнішим для Марії Мохнатчук було 15 жовтня 1953 року. Того дня її чоловіка смертельно поранили в Космачі на присілку Прокіреци (куток Сикетури). Нехтуючи всім, мчить до хати посеред села, де він лежить. У розпуці кидається на вартового, рветься до кімнати. Її зв'язують, показують Танасієві речі й фото. Більше нічого не пам'ятає. Отямилась аж у станіславській тюрмі, де промучилася до 22 січня 1954-го, поки не підпала під амністію.

Уже вкотре розглядаю на світлині миле обличчя гуцулки Марійки й обережно переводжу погляд на вистраждане, з залишками дівочої вроди, шляхетне вдовине обличчя сімдесятирічної жінки. А вона, немов читаючи мої думки, продовжує теплу, як цей осінній день, оповідь.

— Ця знимка закарбувала той момент у моєму житті, коли ще все було попереду, коли ми, сільська молодь, виховувалися під впливом Михайла Мороза, Василя Кривульчака, Гриця Гаврищука, який, на превеликий жаль, згодом збільшовичився, і жили прагненням нести добро селу. І скільки могли —

приносили. Та й дотепер приношу — тчу ліжники, накидки, килими. У ті важкі часи тримала мене гордість за чоловіка, який поліг за ідею. А тепер радію, що маю онуку, яка не лише продовжує життя нашому народному мистецтву, а й вчить дітей добра й розуму в космацькій школі. Бо зброя наша тепер — слово!

Мені пригадалися слова її чоловіка, — провідника Наливайка, що їх сказав мені в сорокових роках: «Тобі пістолет уже не потрібний — ти йдеш учитися. Твоєю зброєю має стати слово».

На прощання Мохнатчучка дарує мені фото свого чоловіка й показує найдорожчу сімейну реліквію — металеві частини портупеї та пряжку з монограмою ТМ (Танасій Мохнатчук), яку виготовив народний умілець із Завоялів Василь Луцяк. А знайдені ці речі два роки тому в Яблунові на розкопках останків повстанців, яких закатували і знищили енкагебисти.

Марія провела мене до хвіртки, ще раз подякувала за відвідини і, як мені здавалось, із якоюсь зажурою, але щиросердно запитала: — А ви на Почосі, в жінки Солідного, були?

Це запитання звучало, як дружня порада.

Іду туди дорогою через Горішнє. Відразу за мостом через Пістиньку, де починаються Плаюци, в першій від дороги хаті розпитую стежку на Почосу. Знаю, що десь на цей терен у війну були закинуті радянські парашутисти-розвідники, тож заводжу з газдою про них розмову.

— О, ця історія з парашутистами мене дуже болить, — мовить 66-річний Василь Юсипчук. — Згадка про неї, як сіль на рану. З охотою розповім її, може, хоч ви напишете правду.

Ось його майже дослівна розповідь.

На нашому присілку, тут, у Нижніх Плаюцах, уночі 29 березня 1944 року були закинуті з літака семеро військових: чотири чоловіки й три жінки. Окремо на парашутах скинули зброю, радіостанцію. Вантаж зі зброєю впав на обійсті Дмитра Кушнірчука. Це добро забрав Василь Кілійчук і відразу віддав партизанам. Радіостанцію знайшов і заховав у купі гною Микола Петровančук, та коли вночі прийшли до нього парашутисти, він віддав їм свою знахідку, а ті залишили йому парашут. Тієї ж морозяної ночі (напередодні випав великий сніг) Василь Кілійчук, босий і роздягнений, утік аж на Почосу з-перед парашутистів і так врятувався тоді від смерті. Увечері 2 квітня, в суботу, четверо парашутистів (три чоловіки й одна жінка), озброєних автоматами й пістолетами, прийшли до нас. Все обнишпорили. У стайні знайшли частину купола парашута. Забрали татові святочні хромові чоботи, примусили запрягти коня в сани, посадили батька між собою на сани й повезли в Горішні Плаюци. Мої сестри того вечора були на толоці в Дмитра Сіреджука — лупили кукурудзу. Почули постріли й побігли додому. Ми стояли й виглядали тата. Ніч була місячна. Як ми зраділи, коли побачили запряженого в сани коня. І відразу ж заніміли — сани були порожні. Вдосвіта ми з мамою пішли шукати тата. Десь за кілометр від хати знайшли його, присипаного снігом (було видно частину чобота). Стріляли в нього ззаду. Дістав дві кулі: одну в плечі з лівого боку, другу — в голову (вийшла через око). Ми запрягли коня й привезли тата додому. Поховали батька, який прожив неповних 46 років. Заховали прострілені кожух і шлик, бо то речі «ворога народу». Я вдома вже не ночував — боявся. Щоб наїзники більше не вбивали мирних гуцулів, які, спочатку допомагали їм продуктами, чота повстанців під командуванням Чумака (псевдо Степана Григи з Буковини) після похорону тата, оточила парашутистів у лісничівці й знищила. За участь в УПАС. Грига відсидів десять років, а в 60-х роках за цю акцію був засуджений до смертної кари. У книжечці «Вогні гірського краю» та в газетах парашутистів розписують як героїв. Тепер ви вже знаєте, хто вони були насправді.

* * *

На моє прохання Василь Юсипчук послав свого онука показати мені найкоротшу стежку на Почосу, де проживає Параска Проданюк — дружина Солідного. На краю присілка, що межує вже з полониною Цвілевою, на відшибі, до обочини притулилася хатина, де самотньо доживає віку жінка, якій виповнилося 73 роки.

У ній я впізнав ту чорняву грайливу юнку Парасинку Клапцуняк, що на світлині зліва від Михайла Мороза. Впізнав по очах. Ох ті очі! Минався від їх погляду В. Наумчук, але навіки причарували вони однолітка Танасія Проданюка й залишились йому вірні на все життя. Душа її завше була широка, відкрита для друзів. І не дивно, що ця дівчина була в центрі уваги сільської молоді, бо де Парасина, там жарти й спів, там робота кипить, там страх місця не має. Чи не тому Танасій Проданюк залучає її до підпільної роботи, а згодом дає поруку для вступу в ОУН (її псевдо — Малина). Підпільни-

ки знали про наскоки німців, бо отець Каменецький попереджав їх через співачку церковного хору Параску Клапцуняк. Цінну інформацію про німців для УПА через неї доставляли поліцисти Михайло Симчич із Верхнього Березова і Юрій Юрійчук зі Снятина.

Від 1944 року Параска цілком на нелеґальному становищі. Шестимісячні військові медичні курси, які вона закінчила 1940 року в Коломиї, стали підпільникам у великій пригоді. Чуйна Малина лікувала не лише ліками, а й добрим словом.

Вісім років зимували з чоловіком у криївках. Мали шість синів, та вижив лише один із них, Василь, 1948 року народження, який нині проживає в Ужгороді.

— Тоді я була молода, здорова, — згадує Проданючка, — то раду собі давала. Впевненість і весела вдача були першими помічниками й розрадою. Жартами врятувалась навіть від арешту в Брустурах 1949 року. А було це так.

Потрапила я на засідку в хаті. При мені зброя і конспіративний матеріал. Але я не розгубилася і розсміялася на всю хату: «Ха-ха! Людоньки, ади єк радіют, гейби королеву ймили, а то лишень Солідного жінка йде си здавати». Червонопогонники навіть не обшукували мене, бо я була вбрана у справжній гуцульський одяг. Та й стрибки не почули в моїй мові ні слова «чужого».

«То єк? — запитала я. — Ведете нє попид руку на ґарнізон, ци сама піду?».

Я ще раз розсміялася, але вже від справжньої втіхи, коли сказали: «Іди, ти вільна, але нікому ні слова».

Майже через чотири роки, 2 лютого 1953-го, я вдруге трапила на засідку коло маминої хати. Цього разу про порятунок не було й мови — майже півроку чигали на мене.

Зиму 1952—1953 року Солідний із Доном зимували в Ковалівці на Коломийщині. Навесні повернулися в Карпати.

На стику сіл Брустурів і Прокурави з Космачем, де хребет гори коло присілка Віпчинки своїм північним боком майже прямовисною скелею обривається до річки Ставника, а другим — до річки Пістеньки, на відрозі, що зветься Гиґа, посеред лісу на зрубі причаїлася самітня стара хатка. Її мешканка — 82-річна Варвара Мочерняк, родом із Брустурів, — живий свідок трагічної події, що сталася на Вознесіння, 10 травня 1953 року.

— Тоді тут був ліс, — згадує жінка. — Перед світанком ми почули постріли з машинок (у хаті були чоловік Танасій і троє дітей), а тоді — чоловічий страшний зойк і вибух ґранати. По вибуху все затихло. По якімсь часі ми почули кроки й стукіт у вікно. Під вікном стояло двоє в цивільному. Далі від хати чорнілися ще постаті, але хто і скільки — не розбереш. Ці дві сказали: «Тут, у лісі, вбиті. Прийде військо — покажете, де лежать».

Незабаром з'явилися совіти. Забрали вбитих і понесли вниз, в Облаз. Військові принесли посуд і хліб, що був коло вбитих. Порівнювали з хлібом, що в нас на столі. Довго допитували, чи заходили вбиті до нас, чи брали харчі, а ми вигороджувалися, як могли: мовляв, мала дітва. Дуже переживали, що буде з нами, бо сталося це коло нашої хати.

Один з убитих був молодий, високий, видно, що втікав, бо не був разом зі старшим, грубим, що лежав тут, коло горіха. Він був поранений в ноги й добив себе ґранатою. Кажуть, що то був Солідний...

Так, то справді були кущовий провідник ОУН Солідний і його ад'ютант Дон (Микола Заячук) із Ковалівки. Дуже загадковими видаються обставини, за яких вони загинули. Зрозумілим є лише те, що це було не випадкове, а заздалегідь підготовлене убивство, співучасниками якого мусили бути й космачани, і бойові побратими.

Про загибель чоловіка Параска Проданюк довідалася, перебуваючи в порту Ваніно. Там, а також у концтаборах Іркутської й Кемеровської областей вона відбувала 25-річний термін покарання за вироком суду від 18 квітня 1953 року (12264 П).

— Коли восени 1952-го року ми прощалися до весни наступного року, — роздумує Малина, — мені навіть на гадку не спадало, що то останній потиск руки й останній поцілунок мого чоловіка...

Жінка замовкла. Я відірвався від записів (Параска не захотіла, щоб я записував розмову на диктофон) і крадькома глянув на неї. Проданючка дивилася кудись у далечінь, на очах бриніли сльози. Щоб хоч трохи пригасити її біль, прошу показати якісь фото, якщо вони збереглися. Спираючись на паличку, Параска пішла до кімнати й винесла кілька пожовклих світлин. На одній із них — заступник Солідного — Нечай (Василь Струк з Білих Ослав Надвірнянського району) та романтична,

хоч і кусана партизанською долею Малина — вірна подруга й розрадниця повстанського ватажка Солідного, який знаходив у цій крихітній жінці затишок і був зобов'язаний задля дітей зберегти її. Але як? Він бачить, які підступні, жорстокі тенета розставив навколо них ворог, не гребуючи найпідлішими засобами. Коломийським підпільним округом, якому підпорядкований і терен Солідного, керує провідник Кіров. Як з'ясувалося згодом, це був — ставленик МДБ. 20 жовтня 1950 року він зумів знищити Бориса (псевдо Григорія Легкого) — авторитетного, ерудованого й досвідченого керівника підпілля Коломийського округу, Сталя (псевдо Василя Савчака) — керівника Буковинського проводу ОУН, а через рік, 2 жовтня 1951 року, — Сірого (псевдо Івана Кулика з Донеччини), який замінив Бориса. Ставши замість Сірого керівником того ж округу, Кіров організував 30 травня 1952 року в лісовому масиві гірського хребта Корметура між Космачем, Прокуравою й Шешорами збір провідників підпілля. Усіх їх підступно схопили, і серед них — керівника підпілля Буковини майора Недобитого (псевдо Юліана Матвіїва, розстріляного 8 квітня 1953 року в Києві). Аналогічний провокаційний збір організував Кіров за горою Грегіт, на межі Жаб'ївського, Косівського і Яблунівського районів. Після збору — відразу облава, майже всі повстанці загинули.

— Після мого арешту на допитах я зрозуміла, — підсумовує Параска Проданюк, — що не я їм потрібна, а ті, що ще якимось чудом не загинули після збору — мій чоловік Танасій, Танасій Мохнатчук, Микита Семчук. Тоді, перед судом, обіцяли мені волю замість їхньої. Між іншим, дружина Микити якось вимудрувала: і сама не була суджена, хоч перебувала під арештом, і її чоловік залишився живий (він здався). Та нехай Бог не пише їм гріха.

І тут спохопилася:

— Про це та й узагалі про ті часи я ні з ким не розмовляю. Не треба було казати й тепер. Різні є люди. Хіба не знаєте, що тепер у Космачі діється? Можуть прийти вночі та й бабі навіки рота затулити.

Стало жаль цієї страдниці. І сором охопив за космачан, яким не до вподоби нинішній хід подій, відродження Української держави, — тих, які воюють за чужі, попівські й компартійні, інтереси, тих, які забувають за таких, як Параска, людей, які пожертвували найдорожчим, що в них було, — дітьми, молодістю, коханням, здоров'ям, а їхні чоловіки — і життям в ім'я незалежності України.

Отак склалася доля людей, які дивляться на нас із цієї світлини.

02.10.92.

Лук'ян ***ВАРДЗАРУК***

МАЕСТРО КОТКО

Балки — старовинне українське поселення, яке заснували козаки після того, як зруйнувало російське військо Запорізьку Січ 1775 року. Тут у родині Василя Котка 17 січня 1892 року з'явився на світ первісток Дмитро. Змалечку чув він спів привільних, мов степові вітри, народних пісень і задумливих, розлогих, як сам степ, дум. Вони й були першими вчителями закоханого у світ музики обдарованого хлопця.

Після сільської школи Дмитро вступив до вчительської школи в Таганаші (тепер — Солоне Озеро, Крим), яку закінчив у 1910 році. Два роки екстерном вчився на диригента в Ардонській духовній семінарії (Північна Осетія), що дало йому право працювати вчителем співів і графічних мистецтв у Вищому училищі в місті Прохладний в Кабардино-Балкарії. Там і застала його Перша світова війна.

У 1915 році Дмитра Котка мобілізували (56-й запасний полк) і послали вчитися до Чугуївського юнкерського училища Харківської губернії. Після однорічних студій перевели до Москви, де водночас із військовою службою навчається на диригентських курсах Музичного інституту сестер Гнесіних. У 1917-му служив у Куп'янську на Харківщині в Запорізькому полку, а коли полк розформували, залишився в місті працювати диригентом хору товариства «Просвіта».

Від 1918-го Дмитро Котко у війську Української Народної Республіки. Спочатку навчався в Рівному, де одержав офіцерське звання, а відтак керував військовими духовими оркестрами в 1-му Волинському полку.

У 1919-му під Хмельницьким потрапив до польського полону. Наступного року вирвався на волю й був учасником походу військ Директорії проти більшовицьких орд в Україні.

І знову відступ на Захід разом із українцями-східняками, які не хотіли змиритися з російсько-комуністичною окупацією України. А там, у Польщі, табори для інтернованих та емігрантів. У 1920-му в місті Ланцуті (Ряшівське воєводство) організував хоровий гурток зі співаків-ентузіастів, що перебували в цих таборах. До його складу входили колишні учні музичних шкіл, студенти консерваторій. Цей гурток із десятка ентузіастів став ядром «Українського хору».

Дмитро Котко

Без матеріальної чи навіть моральної підтримки «Український хор» пустився в самостійне життя, поніс у народ красу вкраїнської пісні, заробляючи водночас концертами засоби на прожиття. Крок за кроком, виступаючи в кінотеатрах, він дійшов до розкішних кінозалів Познаня. Тоді й виникла в Котка ідея створити хорову капелу й давати самостійні концерти.

Навесні 1921 року до Стжалкова на Познаньщині приїхав Олександр Кошиць зі своєю хоровою капелою. Дмитро Котко допомагав йому підбирати співаків. Найкращих хористів, які не змогли виїхати з Кошицем з Польщі, запросив до своєї групи, яка розширилась до 19 чоловік, і став готувати цікаву, обширну програму для майбутніх концертів. Виступали в повітових містах Каліського воєводства. Однак польська влада дала дозвіл Українському хорові Котка концертувати з метою заробітку лише у віддалених західних воєводствах Польщі, де не було тоді українського населення.

З ощадливості на проїзд, харчування й проживання чисельність хору зменшили до 16 учасників.

Розпочав «Український хор, диригент Дмитро Котко» (така була офіційна назва хору) свої перші офіційні гастролі в лютому 1922 року.

Програма концерту складалася з трьох відділів: 1) канти, колядки, щедрівки; 2) твори українських, польських, російських і західноєвропейських композиторів; 3) українські народні пісні, в яких чувся козацький бойовий дух та весела, жартівлива вдача.

Найкращою рекламною характеристикою хору були його вміння природно триматися на сцені, невимушена манера співу по пам'яті, без нот, виразна дикція, чисте інтонаційне звучання, солов'їні тенори й нечувані глибокі баси та, як на диво, а-капельне виконання.

Майже рік гастролювали по чужім холоднім примор'ю. То був час становлення першого професійного українського хору в Польщі.

На справжній мистецький тріумф перетворилися концерти в Познані. Польські часописи навперебій хвалили чудові виступи хору Дмитра Котка. А професор музики, композитор, органіст, керівник академічного познанського польського «Хору народового» Фелікс Нововейський після виступу українських співаків у залі «Дому євангелицького» сказав: «Панове, ви бачите перед собою людей, що перебувають далеко від своєї Батьківщини. Ви чули їхні співи. Отож, вони тут, на чужині, не забули пісні, яку створив їхній народ. Вони не перестали її любити. Вчімося ж від них як треба співати й шанувати свою пісню. Побажаємо українським співакам і їхньому керівнику Дмитрові Котку ще більших успіхів у тяжкій, але благородній роботі».[1]

Успішними концертами по Горішній Сілезії хор закінчив 1924 року своє гастрольне турне по власне польській землі та в прикордонних містах Німеччини.

Здобуття того року офіційного права (міністерської ліцензії) на концертування по всій Польщі, зокрема по Галичині, Волині, Холмщині, уможливлювало популяризацію української пісні й давало заробок для прожиття хористів. Правда, «Український хор» на вимогу польських урядовців мусив змінити свою назву на «Український Наддніпрянський хор».

Готуючись до виступів на українських землях під польською займанщиною, диригент Котко поповнив репертуар хору творами західноукраїнських композиторів Філарета Колесси, Остапа Нижанківського, Дениса Січинського та інших.

[1] Олександр Вітенко. Український професійний хор під орудою Дмитра Котка. — Кременець, 1969. — С. 31 (Рукопис, який 8 липня 1975 року Котко подарував Дарії й Дмитрові Циганковим).

Першою зупинкою під час турне було давнє українське місто Перемишль. Тут у Народному домі дали три концерти. Митців тепло вітали художниця Олена Кульчицька, композитори Богдан Вахнянин і Станіслав Людкевич.

Відтак були виступи в Дрогобичі, Самборі, Бориславі, Трускавці. З великим успіхом пройшли п'ять концертів у залі Народного дому в Стрию. Виступи в Перемишлі й Стрию — це фактично початок тріумфальних гастролей співаків по Галичині, Волині й по всій Польщі.

Хор виступив також у Болехові, Долині, Калуші, простуючи до Станиславова, де українська публіка не мала власної концертної зали, тож виступав у приміщенні польського театру ім. Монюшка (нині — обласна філармонія). Дохід від одного концерту у дві тисячі злотих (на той час — великі гроші) хор подарував на добудову будинку українського спортивного товариства «Сокіл» (тепер — приміщення обласного об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Т. Шевченка). Відтак були концерти в Городенці, Коломиї, Снятині й у селі Русів, куди хористів запросив Василь Стефаник. А в Заліщиках письменник Осип Маковей звернувся до співаків такими словами: «Наша пісня повна ніжного почуття, принадного чару, такою, властиво, ми й слухали її у вашому виконанні».[2]

Наддніпрянський хор Дмитра Котка набув такого розголосу й здобув таке визнання, що українська інтелігенція міст Галичини й Волині вважала за честь запросити хор на концертний виступ. Його з нетерпінням чекали міста Підгайці, Бережани, Бучач, Чортків, Теребовля, Тернопіль, Кременець, Дубно, Рівне, Костопіль, Броди, Луцьк, Ковель, Любомль, Холм.

Та справжнє випробування й колосальний успіх чекали на хор у галицькому центрі української культури — Львові. У залі Народного дому хор дав цілу серію концертів для вибагливої публіки, яка розуміється на хоровому співі. Його слухали композитори Філарет Колесса, Станіслав Людкевич, Володимир Барвінський.

Різномовна львівська преса захоплено й обширно висвітлювала всі виступи хору. Доктор Філарет Колесса в газеті «Nowyj czas» («Новий час») за 7 січня 1925 року писав: «Виступ знаменитого Наддніпрянського хору під керуванням Дмитра Котка належить безперечно до найвидатнішої продукції хорового співу, почутих дотепер у Львові... Співаючи напам'ять, співаки фразують і декламують чудово, відповідаючи всім вимогам динаміки. Прекрасно зіспівані різні голоси змушують до порівняння того хору з музичним інструментом (фортепіано або органом)».[3]

Кульмінацією визнання творчої й мистецької праці «шістнадцятки» (так скорочено називали хор за числом його учасників) було запрошення на повторні гастролі до Львова.

Слава про небувалий злет українського хорового мистецтва прокотилася по всій Польщі. А Краківське концертне бюро навіть уклало з Дмитром Котком контракт на концертно-гастрольну подорож центральними воєводствами Польщі, але з умовою, що хор буде мішаний, а загальна його чисельність — 40 осіб.

Навесні 1925 року розширений хор з урізноманітненою програмою чарував краківську публіку в концертній залі Старого театру. Тогочасна фахова сувора критика високо оцінила краківські концерти, відзначаючи, що українському хорові нема рівних у Польщі, а диригентське вміння Котка гідне наслідування.

Так розпочався другий етап концертного турне хору. Із Кракова шлях проліг до столиці Польщі Варшави, а далі були міста Лодзь, Радом, Бельск-Бяла, Люблін, Гродно, Вільнюс (найдужче запам'ятався концерт у замку князя Радзивіла), Ліда, Барановичі, Пінськ, Кобрин, Брест, Холм.

Упереміж із концертами в Польщі хор неодноразово гастролював по декілька місяців у Німеччині, а одні з цих гастролей тривали понад рік. Із Штутґарта виїздили до Франції (Страсбурґ, Діжон, Безансон).

Аудиторія Західної Європи не знала української мови, але відчувала її багатство й мелодійність, натхненну силу музичних почуттів.

Правда, останні гастролі у Франції, де співаків обікрав імпресаріо Ріпс, і до Чернівців, які були тоді під румунською окупацією, змусили диригента замислитися над «мандрівною долею» як самого хору, так і над власним майбутнім.

---

[2] Олександр Вітенко. Український... — С. 66.

[3] Переклад з польської мови автора нарису.

Не байдужим до хору та його керівника був і великий меценат української культури митрополит Андрій Шептицький. Він переконує диригента під час зустрічі з ним 1930 року, що свій досвід слід передавати молодій зміні ентузіастів хорового співу, та схиляє Д. Котка до осілого життя й викладацької роботи. Ця розмова з ексцеленцією митрополитом Української Греко-Католицької Церкви Шептицьким стане в 1951 році одним зі звинувачень Дмитра Котка в антирадянській діяльності.[4]

У 1930—1936 роках Д. Котко працює педагогом у Львівській духовній семінарії та Львівській українській жіночій гімназії, де керує також студентськими хорами, які співали Літургію по радіо.

У 1936 році диригент покидає педагогічну роботу й організує з галицьких співаків-аматорів чоловічий хор «Трембіта». Однак назва ця не сподобалася польській окупаційній владі, і капела прибирає назву «Український мандрівний хор Дмитра Котка», а за гуцульський стрій, в якому деколи концертували хористи і три музики (скрипач, цимбаліст, сопілкар), його на одній з поштових листівок (1938) навіть рекламували як «Гуцульський хор Дмитра Котка».

Хоч хор чисельно був невеликий (20 учасників), але внаслідок того, що всі «котківці» мали дуже високе вокальне обдарування, його спів і далі чарував слухачів. Кожну пісню диригент навчав хориста співати зосібна, вимагаючи чистоти дикції, досконалого звучання. І лише домігшись цього, зіспівував окрему партію. Так працював з усіма чотирма партіями (хор був чотириголосий), аж поки не доводив співу до бажаної виконавської досконалості. І тоді хор ставав інструментом, що давав високомистецьке звучання.

Автор цих рядків у серпні 1937-го в Космачі також мав щастя чути цей чарівний спів. На все життя запам'яталася мені пісня «Пташиний хор» в обробці Д. Котка.

У репертуарі котківців у різний час було понад 70 пісень лишень українських композиторів. А в загальному підсумку в концертних програмах хорів Котка було до сотні народних пісень і творів відомих українських і зарубіжних композиторів, окрім тих, що хористи записували в селах під час гастролей і у власній обробці повертали слухачам.

Дмитро Котко розумів роль гастролей свого хору: вони не лише пропагували українські пісні, що будять патріотичні почуття, а були тим благодатним дощем, після якого, як гриби, з'являлися селянські хори «Просвіти». То була **мандрівна школа хорового співу й диригування**. Працювати доводилося в різних умовах. Були театральні приміщення, концертні зали, та здебільшого — читальні «Просвіти», подекуди селянські стодоли й навіть виступи під голим небом. Та це не вадило, а радше стимулювало.

То був фактично перший професійний хор на тодішніх західно-українських землях. Хоч не мав він ні належної бази й умов, ні субвенцій від державних установ, зате постійно перебував у концертних турне й оновлював свій репертуар.

Восени 1939-го диригент взявся офіційно за створення у Львові професійного хору з відповідною державною підтримкою. Ядро його становили хористи Д. Котка. Через недовгий проміжок часу хор розрісся до півсотні учасників, оновив, а точніше, підготував запропоновану програму і виїхав на гастролі до Перемишля, який після поділу Польщі за договором між Третім Райхом і Радянським Союзом захопив перший зі згаданих окупантів.

Згодом за рішенням урядової комісії хор перетворили на мішаний, значно розширивши його склад співачками. Так виник Львівський державний український хор «Трембіта», який зорганізував і керував ним Дмитро Котко.

Для підсилення керівництва хором, а точніше, для здійснення партійного контролю над ним, до Львова прислали Петра Гончарова, однак той не зумів увійти в довір'я «трембітянців» (так любовно називали учасників хорової капели «Трембіта») — і його замінили Олександром Сорокою. Фактично в хорі були два рівноправні диригенти, але Сорока більше займався адміністраторством, а Котко — диригенством, тобто за службовими обов'язками Сорока все-таки вважався першим.

Тоді улюблена праця в «Трембіті» вперше завдала Д. Коткові душевної травми: концертна програма мусила розпочинатися з пісні, що прославляла Сталіна — лютого ката українського народу.

Під час перших гастролей «Трембіти» по Україні 1940 року були дві програми виступів: одного дня відбувався концерт під орудою Сороки, а другого — Котка, тобто керували диригенти концертами по черзі.

---

[4] Справа № 5443 П архіву СБУ в Івано-Франківській області.

Так було й під час гастролей в Азербайджані, які розпочалися навесні 41-го, про що свідчать тогочасні афіші.

Німецько-радянська війна застала Дмитра Котка на гастролях в Саратові (Росія). Його разом із капелою евакували до Алма-Ати (Казахстан), де у вересні того ж року «Трембіту» розформували.

Щоб мати хоч якусь розраду для душі, диригент організував із десятка артистів розпущеної капели концертну групу «Львівський український ансамбль пісні й танцю», яка при Чимкетській обласній філармонії в Казахстані концертувала до кінця війни. У 1945 році обласне керівництво викликало Д. Котка до Станіслава й призначило його диригентом відновлюваного Гуцульського ансамблю пісні й танцю.

Концертну програму ансамблю затверджували в обласному відділі культури, попередньо погоджували її з партійними органами, які безапеляційно вимагали пісень на кшталт «Слава партії великій і Сталіну слава! Хай живе і процвітає радянська держава!» Ясна річ, що в душі погодитися з цим диригент не міг. Це помітили сексоти, коли він розучував із хором «шедеври» радянського «фольклору». А ще мав необережність натякнути, що так вічно не буде.

Не дали «стражі порядку» Д. Коткові відсвяткувати Різдвяні свята 1951-го. Восьмого січня його заарештували. Сім місяців слідчі вибивали в диригента зізнання у висунутих проти нього абсурдних звинуваченнях: матеріальна допомога його хорові А. Шептицького, антирадянська пропаганда на території європейських держав шляхом популяризації українських пісень. Одне слово, інкримінували йому «злочини», які чинить кожна порядна людина.

Знаючи про авторитет, яким Д. Котко заслужено користувався в народі, й не домігшись від нього потрібних зізнань, комуністичний «суд» не наважився чинити розправу над ним у Станіславі — і його заочно «засудила» так звана особлива нарада при МДБ СРСР у Москві 21 липня1951 року на десять років позбавлення волі.

П'ять років карався Дмитро Котко у сибірських концтаборах. Але й у тих жахливих умовах його не покидала рідна пісня. Гуртував довкола себе таких, як сам, невільників-співаків і домагався в табірного начальства, аби їх залучили до «художньої самодіяльності».

Звільнили його 1956 року. З великими труднощами вдалося прописатись у Львові. Та про працю у «Трембіті» не могло й бути мови. Дмитро Котко не опускає жодної можливості побувати на львівських концертах свого дітища. Це було його єдиною розрадою.

Окрім великого таланту диригента, він мав неабиякий хист маляра. Після звільнення написав низку пейзажів: «Три лелеки» (1958), «Гірська річка» (1960), «Човен» (1963) та інші.

Важке було його особисте, сімейне життя. З майбутньою дружиною Лідією познайомився в Українській армії, де вона працювала друкаркою в штабі полку, в якому ніс військову службу. Разом утікали на Захід від червоної чуми. У 1921 році народилася донечка Аріадна, з якою через два роки 23-літня Лідія Котко повернулася на окуповану російською комуною Україну, в село Кочубеїв на Поділлі. Під час німецької окупації Аріадну вивезли зі Львова до Німеччини на примусові роботи. Після тривалих розшуків дружині вдалося знайти доньку, але повернутися додому вони не змогли — зі сходу насувався фронт, який відсував їх усе далі на Захід. Так опинилися обидві в американській окупаційній зоні, а відтак — на американській землі. І лише на схилі літ Дмитро Котко зміг побачити свою єдину доню, яка відвідала батька у Львові як туристка.

Якось на концерті ансамблю бандуристів УТОС у Львові Д. Котко впізнав товариша по неволі Василя Босака, який зблизив його з бандуристами. За їхніми наполяганнями 1959 року він став керівником цієї капели бандуристів і працював із нею до 1974-го. Завдяки його вмілому керівництву стала знаменитою й народною інструментально-вокальна капела бандуристів «Карпати».

Помер Дмитро Котко 18 листопада 1982-го. Похований на Личаківському цвинтарі у Львові.

Як камертон, що видає завше один і той самий звук, так і він постійно передавав людям красу рідної пісні, а з нею — любов до України.

Таким був і залишився в пам'яті народній маестро Дмитро Котко.

Опанас ЗАЛИВАХА

ЗІНОВІЙ КРАСІВСЬКИЙ У МОЄМУ ЖИТТІ[1]

Про Зіновія Красівського дізнався я з оповідей його подільника по УНФ о. Ярослава Лесіва ще в мордовському таборі в Явасі. Лесів зайшов до мене і сказав, що повернувся його друг Зіновій, видатний діяч національного руху, що було б добре його намалювати.

Знаючи з оповідей про мандрівне життя Зеня, я намалював щось на зразок мандрівного філософа, з торбою і книжкою...

Особисте наше знайомство відбулося пізніше, коли завітали до мене двоїною — Олена Антонів і Зіновій Красівський. Невибагливість до умов життя у «великій зоні», спільність поглядів на підневільний стан України, а ще яко чоловік моєї посестри Оленки — все це збратало нас.

Знайомство відбулося на квартирі відомої української патріотки Раїси Мороз (до речі, гречанки за походженням). «Приходь, — телефонує Раїса, — приїхала і Оленка з Зеньом». Приїхав, зайшов до помешкання, осяйна Рая порається коло столу, молодята променіють радістю любові. «Чи даєш згоду на шлюб з Зеньом?» — запитала мене Оленка. Зеньо світиться лукаво усміхненим карим оком... Лише за урочистим столом довідався, що Зеньо не вживає ні алкоголю, ні тютюну, ні чефіру. Присвятивши своє свідоме життя боротьбі за волю України, дав обітницю не вживати ніяких засобів для «кайфа». Після урочистого обіду, заручин-весілля у Раї, подалися на вул. Кошового, до мого горища-робітні. Захотілося мені намалювати портрет новоявленого молодого з незвичайним блиском очей. Мені цікаво було спостерігати: чи той блиск променився радістю одруження, чи від спогадів про перебування в табірному «дурдомі», від тортур, нейролептиків. Портрет видався мені вдалим. Ніби схопив відчуття захвату, внутрішнього сяйва...

Недовго тривало щастя родинного свята. Зеня знову заарештували й запроторили досиджувати в буцегарнях. Потім заслання у Ханти-Мансійський північний край. З часом Оленка подалась і собі за чоловіком; добре, що там знайшлася посада лікаря.

...Красівський повернувся з заслання і вже був не тим, яким я його малював. Тепер я вже задумав портрет. І теж ніби вдався, вертикально, дещо символічно-критично — «До джерел». Коли російсько-шовіністичні ідеологи малюють націоналіста, в якого руки по лікті в крові, то вочевидь у їхній зоровій пам'яті виринають образи «доблесних чекістів» з підвалів катівень. Наш український націоналіст п'є здорову воду життя з дідівсько-батьківських криниць. Хіба що може закропити ноги та руки цілющою водою здоров'я національної пам'яті: «Хто ти, звідки і куди?». Недаремно наш народ склав приказку: «краще своє латане, ніж чуже хапане».

Не раз, їдучи з Красівським в авті по Прикарпаттю, зупинялись, і Зеньо казав: «Глянь, Панасе, яка краса, яка гарна наша Україна». В іншому місці звертав з дороги, брав торбу зі сніданком і пропонував: «Давай посидимо, поснідаємо на нашій землі та надивимось на Божу красу рідного краю. Не віддадуть окупанти його без бою, не злізуть з нашої шиї, гниди, добровільно...».

Для мене як «східняка», бо народився у Харківській області (школу закінчував на Далекому Сході, інститут закінчив у Ленінграді), Галичина, де я перебував на літній студентській практиці, стала каталізатором мого українського світовідчуття. Побувавши в мордовських таборах, мав можливість остаточно «просвітитись» у тому кількатисячному середовищі «малого Союзу» — зоні. Я вдячний Долі, що хоч із запізненням, з невеликими втратами часу, збагнув суть гомо совєтікуса (так званих совків). Коли Зіновій Красівський, Ярослав Лесів та інші були націоналістами з пелюшок, мені все це давалося ґулями досвіду, запитаннями, на які діставались штурхани. Бо ж був всією системою, де жив і вчився, запрограмований на «совка»...

Гадаю, що коли б не оті дріжджі національної свідомості — галичани під Верховним Совєтом — не було б ні Декларації незалежності, ні національного прапора, ні золотого Тризуба та Гімну. Крім своєї зразкової громадсько-політичної поведінки, Зіновій Красівський був генератором ідей. Щось, чого не встигає робити сам, робили заохочені ним інші.

---

[1] Український Національний Фронт... — С. 468—471.

Мав неабияке замилування до малярства, графіки, пропонував декілька тем і мені, сам різьбив по дереву. На жаль, доля не судила йому бути заможним, — мали б Музей сучасного українського мистецтва. Якого і досі Україна, на жаль, не має...

Багато яскравих сцен змалював мені в розповідях про «дурдом». Особливо запам'яталося, коли в Москві Зіновія закликали до інституту Снєжнєвського. Там практикували «перевиховання» інакомислячих психушками. «Завели мене у велику залю, — розповідав Зеновій, — за величезним столом возсідали академіки, світила, виконавці настанов КГБ. «Садітєсь, раскажітє о сєбє, что вас бєспокоїт?» — «А можна вам прочитати вірша?» — запитую. — «Пожалуйста, прочтітє». І я їм прочитав свого вірша «Пересторога»:

По черепах, кістках — на п'єдестал,
Закуті в злість, брехню і догму
Ви йшли! Прийшли, та часу шквал
На вас роздер червону тогу.
Розвінчані життям до наготи,
В ідейнім мотлосі-лахмітті
Людське прокляття вам нести
І впорожні іти по світі.
І буде з жаху горбитись земля,
І під ногами вашими горіти.
А той народ, що вас прокляв,
Буде лякати вами діти!
І буде йти від вас сморід,
І буде вас самих душити,
І ви з'їсте свій мертвий плід,
Із ним підете в землю гнити.

Головешки науковців захиталися. Головний цієї комісії підбив підсумки і заявив, що «больной Красівскій імєєт всє характєрниє прізнакі сумасшествія. Увєдітє єго, всьо ясно».

Зіновій Красівський, як і Лесів, були люди ідеї і чину, українські камікадзе, які девізом мали: «Як не я, то хто; якщо не сьогодні, то коли?».

Як і в часи Руданського, так і тепер, є багато патріотів, що практикують свої ідеї на печі та в кухонних (пошепки!) розмовах. Дехто з демократів обережно висловлюється про так званий інтегральний націоналізм, зважаючи на характеристики, дані йому великодержавними російськими шовіністами...

Хотілося писати лише про Зіновія як друга, барвистого, несподіваного, господаря й батька, поета й громадського діяча, лірика й теоретика, а думка заносить у політику. І це не випадково: основна ідея патріота Зіновія Красівського — Самостійна Україна.

Травмований у забої, він знаходив у собі сили, фізичні й духовні, долати простори за кермом авта з наполеонівським сном у дорозі — 15—20 хвилин. Він вислуховував і замирював здавалося непримиренних опонентів. «Ви різно думаєте, а коли ви дбаєте для України — будьте толерантними, геть амбіції!» — казав він їм.

У будь-якій галузі духовного відродження України Зіновій Красівський знаходив оптимальну оцінку; всі явища, котрі сприяли збагаченню української культури, піднімали національну свідомість людей, знаходили в нього розуміння й заохочення. З опонентами він умів говорити так, що його ідеї вони сприймали, як свої власні, просто досконаліше ним, Красівським, сформульовані.

Мій спогад про Зіновія Красівського — не панегірик, це, справді, виважений часом і досвідом почуття. Та все ж, наостанок, хочеться сказати про море симпатії, обожнювання и остраху, повеління й поклоніння до Красівського з боку жіноцтва, включно з монахинями, які опікувалися ним у Стрийській лікарні й удома. Зіновій Красівський поєднував у собі земне й небесне.

Багатотисячне випровадження Зіновія на вічний спокій у Моршині засвідчив всеукраїнську шану й любов до нього за його життєвий подвиг.

Хай буде вічною пам'ять про видатного сина України Зіновія Красівського!

Федір ПОГРЕБЕННИК

ПИСЬМЕННИК — СЕЛЯНИН-САМОУК

У селі Рожнів, у присілку Підгора, що обіч дороги на Химчин, у старій хаті Ілька Красовського 12 грудня 1904 року народився хлопець, якого назвали Андрієм.

Тут він прожив 35 років. На життя заробляв хліборобською працею. Андрій Красовський — обдарований селянин-самоук, який самотужки опанував українську літературну, польську, німецьку мови, есперанто. Правда, через безгрошів'я не зміг поїхати на світовий конгрес есперантистів.

Андрій Красовський

Наполегливою працею над самоосвітою вибився в люди — став письменником, публіцистом, культурним пропагандистом. Уже в 20-х роках українська радянська преса писала про нього як про митця, що шукає шляхів до освіти й культури, бореться зі злигоднями, а краяни-емігранти в Канаді 1927 року видали його поему «Сон галицького села».

Талановиті вихідці з простого люду прагнули утвердитися в житті, розвинути свій хист до літературної праці, щоб нею прислужитися народові. Так склалася на Покутті трійця селянських письменників — Андрій Красовський (літературний псевдонім — Андрій Грім), Іван Михайлюк і Дмитро Осічний. Вони друкувалися в одних і тих же виданнях, симпатизували соціалістично-радикальній партії, підтримували сельробський рух, прислухалися до вітрів з-за Збруча, аж поки не зрозуміли, що вітри ті обманливі.

Андрій Красовський покуштував трохи хліба в прокомуністичному журналі «Вікна», віддавши данину (щоправда, невелику) більшовицькій пропаганді, яку проводив цей часопис і такої ж орієнтації журнал «Нові шляхи». Згодом письменник виступив проти насаджуваних комуністичною системою догматів у літературі, порвав контакти з виданнями, які підтримували цю систему.

Розрив із фальшивою комуністичною ідеологією добре затямили більшовицькі наставники — 16 листопада 1939 року червоні «визволителі» заарештували А. Красовського за звинуваченням: проводив з односельцями антирадянські розмови, зберігав антирадянську літературу. За цей «злочин» Станіславський обласний суд 24 лютого 1940 року виніс вирок — розстріл, який замінили на 10 років ув'язнення та два роки поразження в правах. Загинув Андрій Красовський 22 серпня 1942 року в карагандинській в'язниці (архівна справа № 2948 П).

Андрій Красовський усе життя бідував, борсався між світлом і темрявою, рвався до знань і культури. Його цікавили насамперед соціальні процеси в галицькому селі, підневільне становище українського населення, зокрема, його нижчих верств, що опинилося під зверхністю Польщі. Водночас у віршованих і прозових творах, у публіцистичних статтях порушував і політичні питання, відчуваючи назрівання революційної ситуації в західноукраїнському селі:

Вже виходять новітні борці,
Здобуваючи волю!
.....
Вже дрожить і тремтить скель граніт,
Шум встає вже пекельний
І лунає в безмір на весь світ
Грізний засуд смертельний:
Доле, доле стара,
Ти вже мусиш умерти!
Щоб зродилась нова
По твоїй бо по смерти.

«Доля»

Інколи декларації, в яких відчувається напружена соціальна атмосфера 20—30-х років у Західній Україні, набирають характеру маніфестацій:

Ринь же, пісне моя,
Гнів неси у світи,

Сил додай неутомним борцям!
З ними піду і я
До світлої мети —
Я не сам! Я не сам! Я не сам!
«Я не сам»

Кілька десятків віршів, оповідань, нарисів, опублікованих у журналах «Вікна», «Нові шляхи» й газеті «Громадський голос», низка публіцистичних статей у часописі «Проти хвиль», поема «Сон галицького села» — це, звичайно, не весь творчий доробок А. Красовського. З листів, які дійшли до нас, відомо, що письменник ще написав повість «Маленькі люди з крилатими душами», роман «Герої Гуцульщини», але їхня доля невідома. Одні його твори, либонь, пропали в дорозі за океан до емігрантів-односельців, а інші, що їх забрали енкаведисти під час арешту автора, мабуть, знищені. Рожнівці пам'ятають, як із хати письменника забрали багато літератури, різних паперів, серед яких, безсумнівно, були і його рукописи.

В архіві Івана Крушельницького, крім опублікованих рукописів А. Красовського, збереглися автографи віршів, оповідань, листи. Вони сповнені глибокого болю за незавидну долю хліборобів. У непоодиноких віршах звучать віра в пробудження людської гідності, надія на краще життя, роздуми про власну долю:

Поля зітхають широкії —
Це мої буйні надії...
Сміється небо високеє —
Це мої недосяжні мрії...
Мандрує сирітка у ранах —
Це життя мойого доля...
Сумує арештант у кайданах —
Це ідеї моєї неволя...
Сильніша людина свою волю
Диктує слабшій людині!
Так подиктувало мені горе
Цю пісню в лихій годині...
«Аналогія»

Оповідання й нариси («Справедливість», «Нове село», «Поневолена краса» й інші) — це відгомін життя рідного села, Покуття з елементами автобіографії. Тому цілком виправданим є використання в них покутського діалекту.

З епістолярної спадщини А. Красовського довідуємося про творчість автора і тогочасний літературний процес. Листування засвідчує широку обізнаність письменниика з громадсько-культурним життям, розкриває творчі задуми літератора. Скажімо, в листі від 20 жовтня 1930 року він інформує свого кореспондента про намір видати поетичну збірку, що складатиметься з таких розділів: «П'ять пісень», «Мелодія божевільної ночі», «На позиченій арфі Сходу», «Лісова мелодія», «Змарнований подарунок», «Мій альбом», «Манівцями сатира». Та, на жаль, світу вона не побачила, а за її рукописом і слід захолов.

У 1966 році Андрія Красовського реабілітували. Його іменем назвали Народний дім у Рожневі. А пам'ятником шани стане видання його творів, які ще треба розшукати в архівах колишньої злочинної силової структури.

Михайло ГОРОДЕНКО

КРИНИЦІ СМЕРТІ

Жорстокість, садизм, беззаконня непростимі. А коли їх чинить держава проти власного народу, то й поготів. Того, що витворяли чекісти в селищі Яблунові Косівського району, неможливо ні забути, ні простити.

На початку липня 1990 року члени Коломийського та Яблунівського осередків Народного Руху України, долаючи спротив тодішніх радянських і компартійних органів, почали відтуляти завісу таєм-

ничості над долею людей, що пропали безвісти під час московської займанщини. В центрі селища, на березі річки Лючки, на подвір'ї будинку колишнього районного відділу МДБ почалися розкопки...

— Уже десять років я не мав душевного спокою, — ділився своїми тривогами й болями заступник голови коломийського «Меморіалу» Я. Малкович. У 1980 році лікувався в одній палаті Яблунівської районної лікарні разом із колишнім чекістом Ушаковим. Любив він оповідати про повоєнні «героїчні» будні своєї боротьби з націоналістами, до яких зараховував практично все місцеве населення. «Траплялися «тверді бандити», які «не ламалися», — оповідав цей червоний садист. — Із ними ми не дуже панькались: я полюбляв їм влаштовувати «гарячу лазню».

Розкопки в Яблунові

Людей зв'язували шкіряними пасами чи обмотували дротом руки та ноги і підвішували над вогнем, поки вони не визнавали за собою всіх учинених і невчинених гріхів, тобто участі в Організації Українських Націоналістів. Якщо підвішений умлівав, його кидали на землю, відливали холодною водою й продовжували «банити» в пекельному вогні.

Особливо любив згадувати Ушаков про розправу над «бандиткою» з Космач-Рушора. Їй було чотирнадцять років. Зловили дівчину під лісом, де вона пасла козу. Заперли в яблунівську в'язницю, шість разів влаштовували «гарячу баню». Вимагали назвати імена, псевда, місця перебування повстанців. На благання, що вона нічого не знає, бузувіри не звертали уваги. Так і загнали невинне дитя в могилу. Та хоча б у могилу (хоч як не жахливо і це звучить)! Тіло вкинули в криницю, що в усіх народів уважається одним із найсвятіших місць, бо дає людям воду — одну з основ життя.

— Після того, як я побував у Дем'яновому Лазі, — розповідав Я. Малкович, — вирішив будь-що відшукати ту страшну криницю. Розпитував старожилів, але ті або здвигали плечима, або зі страху втікали від мене. Пошуки тривали кілька місяців, аж поки один яблунівський дід не показав мені місця, де колись був колодязь. Прізвище своє він побоявся назвати. Щоб почати розкопки, нам довелося подолати чимало перешкод тодішньої влади. На криницю натрапили швидко. Стали знімати шар за шаром землю. Господар акуратно виклав стіни колодязя тесаним каменем, робив усе надійно, розраховував на багато поколінь. Не судилося цьому збутися. Занапастили джерело життя. Уже на незначній глибині почали знаходити ремінні паси, обривки колючого дроту, якими зв'язували, безжально душили людей. Десь на глибині двох метрів стали натрапляти на людські кістки, розтрощені вибухом ґранати чи міни й притиснені довкола до кам'яного муру.

— Ой Боже, що ж вони витворяли! — бідкалася в дні розкопок Розалія Солоненко, старенька жінка, одягнена в усе чорне. — Тут мій чоловік знайшов собі вічне місце. Боже, як його мучили, як ті кості тріщали, коли вкидали в криницю. Зробили мене вдовою у 27 років та й послали до Сибіру, де білі медведі. Люди дорогою мерли, як мухи, а їх за ноги — та вночі з поїзда. Боже, ніколи не гадала, що через сорок років таки знайду кості свого чоловіка. Матиму хоч де свічку засвітити.

У той час Яблунів і навколишні села втратили спокій. Місцеві жителі, хто боязко, хто з ненавистю, підходили до місця розкопок. Правда, допомагати коломийцям охочих було небагато. Кожен подальший сантиметр землі таїв у собі несподіванки — кістки, розірвані міни, ґранати, гільзи й кулі. Трупний газ чатував на ентузіастів. Перед спуском у страшну безодню вони хрестилися і продовжували відкривати нові пласти, а людям — очі.

Вісім метрів перебраної пальцями землі винесли на світ Божий чотири людські скелети. На самому дні — жіночі кості з каменем, обв'язаним дротом з гачком.

Тим часом на місці розкопок стали з'являтися й колишні в'язні Яблунівського райвідділу МДБ. Вони згадали, що неподалік, під горбком, була ще одна велика криниця. Пошуки в ній відкрили нові страхіття. На глибині 30—40 сантиметрів знайшли три скелети, далі — один і ще два, а до кінця тижня — двадцять.

Космачанка Ганна Бербеничук із Кушнірчуків, нагадав її братові Танасієві сусід В. Лахманюк, завжди носила на шиї гуцульську силянку, а з лівого боку на зубі мала жовту металеву коронку. Саме це знайшли на одному скелеті.

У 1950 році 30-річну Ганну забрали з хати й повели до Яблунова. Через кілька днів сусідка Кушнірчуків побачила її серед 16 мертвих тіл на подвір'ї райвідділу МДБ. Відтоді ніхто в селі не знав, куди її поділи...

Експертиза засвідчила, що закатовані були молоді, здорові люди, років 20—30. У двох черепах виявили чіткі сліди наскрізних куль, а в один скелет набито купу цвяхів, зігнутих, як скоба.

Розкопки в Яблунові сколихнули весь край, тому на перепоховання жертв більшовицького терору тут зібралися десятки тисяч людей. Тужили трембіти, тривожно гули церковні дзвони, плакали жінки, діти, в гіркій задумі стояли чоловіки...

Так завершувалася півторамісячна важка й благородна робота членів коломийського територіального громадсько-історичного товариства «Меморіал» і місцевого осередку Народного Руху України.

З болем слухали люди на жалобному вічі розповідь учасника розкопок Р. Струбицького.

— Сьогодні ми відкрили ще одну страшну сторінку історії нашого народу. Ми знали про Хатинь, але не знали про ще страшніші злочини, які чинили у нас під боком ті, які півстоліття називали себе «визволителями». Від нас старанно приховували українську історію. Лише в липні 1990 року на свій страх і ризик ми почали розкопки. Перша криниця — і перші кістки вперемішку з мінами і набоями від рушниць. Боже, яка наруга над людьми. Найбільший варвар не дозволив би собі засипати криниці людьми. Кістки, черепи, скелети з гаками в ребрах, з цвяхами в кістках. І скільки тих жертв? Де ті злочинці? Вірю: рано чи пізно назвемо їх поіменно. Нелегко було нам. Ми постаріли на місяць, а пам'яттю помолодшали на 40 років. Злі язики пускали плітки, що меморіалівці заробляють по двісті карбованців на день, не знаючи про те, що ми тут проводили свої відпустки і добиралися з Коломиї автобусом за свої кровно зароблені гроші. Хай говорять, хай скрегочуть зубами ті, для кого шматок ковбаси з чужих рук миліший за свій народ...

На жаль, таких людей ще немало. Багато з них уважає за непотрібне ворушити старе. Немов заперечуючи їм, тодішній народний депутат України В. Шлемко заявив:

— У Святому Письмі сказано, що прийде час, розкриються могили, і настане страшний суд. Сьогодні в нас не тільки перепоховання. Ми судимо тоталітарну комуністичну систему, яка призвела нас до повного соціального, економічного й духовного зубожіння.

На закінчення народний депутат наголосив, що «треба було б і нашій прокуратурі, слідчим органам, місцевій районній владі виявити ініціативу й не чекати, поки до них прийде «Меморіал» і попросить відкрити кримінальну справу. На жаль, цього поки що немає».

І справді, ситуація склалася цілком інакше.

— На підставі попередніх даних, які містяться в кримінальних справах, — заявляв у своїх інтерв'ю пресі та радіо тодішній прокурор області О. Мартинюк, — можу сказати: трупи, що були поховані в Галицькому та Яблунівському районах, — це бандерівці, вбиті під час військових операцій і привезені для впізнання.

Все інше, що не вкладалося в схему світогляду комуністичного прокурора, за його твердженням, було вигадкою журналістів. Кримінальну справу так і закрили, не опитали, як слід, очевидців і жертв трагічних подій. І досі невідоме точне число викопаних жертв із яблунівських криниць. За підрахунками «Меморіалу», їх було 74.

Про знущання, яких вони зазнали в катівнях Яблунівського райвідділу МДБ, І. Мохнатчук із Космача і В. Мельничук з Уторопів розповіли людям на жалобному вічі. Їхні слова ще раз нагадали попередження, яке висловив свого часу марксистам І. Франко: реалізація їх комуністичного проекту методом політичної революції призведе до деспотизму.

Однак цей жахливий проект комуністи на чолі з своїми вождями Леніним, Сталіним та їхніми послідовниками все-таки реалізували. Вони й досі намагаються тягти Україну своїми кістлявими руками у «світле» минуле.

Ярослав ЯРОШ

ВІДПЛАТА ЗА ДОВІР'Я

В Антона й Марії Крушельницьких було п'ятеро дітей: Володимир, Іван, Богдан, Тарас і Остап. Усіх їх безжально знищив жорстокий комунізм.

Антін Володиславович Крушельницький народився 4 серпня 1878 року в містечку Ланцуті (нині — територія Польщі). Закінчив Перемишльську гімназію та філософський факультет Львівського університету. Вчителював у гімназіях Галичини. Видавав у Львові журнали «Нові шляхи» і «Критика». Перша збірка оповідань Антона Крушельницького «Пролетарі» побачила світ 1899 року. Згодом написав повісті й романи «Буденний хліб», «Рубають ліс», «Дужим помахом крил», кілька п'єс. Обожнював Івана Франка. Був у близьких взаєминах із Василем Стефаником і Лесем Мартовичем, Ольгою Кобилянською і Наталею Кобринською.

Марія Степанівна Крушельницька-Слободівна, українська актриса й письменниця, народилася 28 серпня 1876 року в селі Ульгівці (тепер — територія Польщі). Марія Слободівна (театральний псевдонім Марії Слободи) в 1893—1902 роках працювала в театрі «Руська бесіда» у Львові. Серед її ролей — Анна («Украдене щастя» І. Франка), Софія («Безталанна» І. Карпенка-Карого), Анисья («Влада темряви» Л. Толстого), Юдіф («Уріель Акоста» К. Ґуцкова). Її гру високо оцінювали І. Франко і М. Заньковецька. Близька знайома О. Кобилянської М. Слобода видала в Чернівцях збірку нарисів «І хто ж вона була?» (1901), а за драму «Вона» (1911) нагороджена літературною премією. Писала також новели.

Родина Крушельницьких. Сидять (справа наліво): Антін Крушельницький, Лариса (внучка, дочка Івана), Марія (дружина), Тарас (син), Володимира (дочка); стоять: Богдан (син), Наталя Мельник (дружина Богдана), Іван (син), Галина Левицька (дружина Івана), Остап (син). Львів, 1932

Антін одружився з Марією в місті Ярославі, що над Сяном. Найстаршою з їхніх дітей була Володимира (1903). Іван народився в Коломиї (1905), Богдан (1907) і Тарас (1909) — у Станиславові, Остап (1915) — у Городенці, куди закидала доля їхніх батьків.

У 1910—1919 роках (з перервою на час воєнних дій Першої світової війни) Антін був директором гімназії в Городенці. У Крушельницьких мешкав найстарший син Василя Стефаника Семен, коли був гімназистом, і товаришував з Іваном та Богданом.

Під час російської окупації Галичини родина Крушельницьких жила у Відні, звідки згодом повернулася в Україну. Антін деякий час був міністром освіти в Українській Народній Республіці. Восени 1919 року разом із дружиною й дітьми виїхали до Відня «для підготовки друку шкільних книжок і закупки шкільних приладів». За кордоном А. Крушельницький ближче познайомився з Олександром Олесем, Михайлом Грушевським, Володимиром Винниченком.

Іван Крушельницький закінчив віденську гімназію 1922 року. У Відні як вільний студент відвідував мистецьку академію й театральну школу. Вчився у Віденському, а відтак у Празькому університетах. Останній закінчив 1927 року. Влітку того ж року Іван з піаністкою Галиною Левицькою, випускницею Віденської музичної академії подалися в Карпати. Вони познайомилися, коли родини

Крушельницьких і Левицьких переїхали до австрійської столиці, рятуючись від злигоднів Першої світової війни. Діти біженців навчалися в українській гімназії, де викладачами були Філарет Колесса, Богдан Лепкий, Василь Щурат. На Гуцульщині, в селі Криворівні, у старій церкві, де не раз бував Іван Франко, не по-весільному зодягнені, взяли шлюб. Іванові було 22, а Галині — 26 років.

Молоде подружжя влаштувалося на роботу в Стрию: вона — у філії Музичного інституту імені М. Лисенка, він — у приватній українській гімназії. Тут організував театральну школу, вів культурно-освітню роботу. Прагнув бути поетом, графіком і живописцем, мистецьким та музичним критиком. Зрештою, все це йому вдавалось. Однак через два роки за підозрою в антиурядовій діяльності польська влада позбавила його права викладати в гімназії. Іван з дружиною переїхали до Львова.

На початку 1925 року Антонові Крушельницькому дозволили повернутися до Галичини. Він став директором гімназії в Рогатині, де класичні мови (грецьку й латинську) викладав знаний письменник Осип Турянський, малювання — Юліан Панькевич.

Згодом родина Крушельницьких переїхала до Львова й оселилася в будинку на Квятківці. Тут, крім батьків Крушельницьких, Володимири, Богдана й Остапа, мешкали Іван з дружиною Галиною, Тарас із дружиною Стефою, а ще час від часу — Юрій Косач (родич Лесі Українки). У них гостювали Михайло Рудницький, Нестор Нижанківський, Микола Колесса, Святослав Гординський. У Львові 15 січня 1929 року Антін заснував видавничу спілку «Нові шляхи», а сам він редагував журнал з такою ж назвою. Іван був членом редколегії й очолив відділ поезії. Навколо журналу згуртувалося багато талановитих письменників, у тому числі й молодих, як Юрій Косач, Авенір Коломиєць та інші.

Іван писав вірші ще з дитинства і вже в гімназійні роки друкувався в періодиці. Ранні твори поета ввійшли до збірок «Весняна пісня» (видавництво «Чайка», Тернопіль, 1924) та «Юний спокій» (видавництво «Листя мистецтва», Стрий, 1929). Свої поезії друкував у журналах «Нові шляхи», «Вікна», а також у радянських виданнях «Червоний шлях», «Молодняк», «Західна Україна». Перебував у літературному об'єднанні письменників Західної України «Горно» (1929—1932).

П'ятнадцятого червня 1929 року польська поліція заарештувала Івана Крушельницького. Одинадцятьом в'язням камери № 22 тюрми, що на Баторого, 29, молодий поет прочитав свого вірша «Похід», у якому є такі рядки:

Немає сил, щоб нас ввігнали в ляк!
Немає бур, щоб ми розбились в них!..

«Бурі і вікна» (1930) та «Залізна корова» (1932) — наступні збірки віршів Івана Крушельницького. У Львові вийшли його п'єси «Спір за Мадонну Сільвію» (1930) та «Мури і межі» (1932), а 1930 року побачив світ альбом мистецьких робіт «Графіка І. Крушельницького».

Заохочуваний батьком, Іван Крушельницький організував 1931 року «Західноукраїнське мистецьке об'єднання» (ЗУМО), до якого входили художники О. Новаківський, Ю. Вовк, В. Хмелюк, композитор М. Колесса, і редагував друкований орган ЗУМО «Альманах лівого мистецтва».

Польська влада переслідувала Крушельницьких за прорадянські настрої, оскільки щомісячний літературно-науковий, мистецький і громадський часопис «Нові шляхи» (1929—1932) вихваляв політичне, економічне й літературно-мистецьке життя Радянської України. В помешканні Крушельницьких польська поліція часто влаштовувала обшуки, намагаючись знайти книжки з Радянської України, більшовицьку літературу. Нерідко цензура конфісковувала окремі статті, а то й цілі номери часопису. «Нові шляхи» мали певну популярність. На сторінках журналу друкувалися твори Богдана Лепкого й Катрі Гриневичевої, Юрія Косача і Юліана Опільського, Спиридона Черкасенка й Осипа Турянського, Василя Бобинського і Ярослава Кондри.

У 20-х роках Володимира закінчила Віденський медінститут за спеціальністю — дерматолог. Вона переклала п'єсу Артура Шніцлера «Зелений какаду».

Богдан студіював у Празі агроекономіку в Українській господарській академії та в Карловому університеті. Там познайомився й одружився з донькою професора університету Наталею Мельник.

Тарас грав на скрипці. Перекладав англійських і німецьких авторів. Видав дві книжки: «На тихих водах» (гумористичне оповідання про подорож пластунів від Жовкви до Луцька влітку 1930 року) і «Будуємо галицький пантеон» — збірку повістей-памфлетів.

Остап цікавився кіномистецтвом, друкував замітки в журналі Світло і тінь».

Літо 1932 року родина Крушельницьких провела в підгірських селах за Коломиєю. Антін і Марія, Іван із дружиною та чотирирічною донькою Ларисою винаймили хату в Нижньому Березові, а Та-

рас, Остап і Володимира — в Середньому Березові. Іноді гостем Крушельницьких у Нижньому Березові бував Я. Галан, який жив у Геників — батьків своєї дружини Анни. Їх відвідав навіть радянський консул зі Львова Радченко.

Конкурсне журі Народного Комісаріату освіти УРСР 1932 року відзначило антивоєнну драму І. Крушельницького «На скелях (Каверна № 16)» другою премією (першої не удостоївся ніхто). Преміальні гроші можна було одержати лише в Радянському Союзі. Тому вирішив їхати до Харкова (тодішньої столиці України) по нагороду та щоб трохи підлікуватися, позаяк із дитинства слабував на ревматизм. Зі Львова виїхали з сестрою Володимирою наприкінці вересня 1932-го. У Харкові (на вулиці Чернишевського) їм виділили помешкання з двох кімнат і кухні. Володимира працювала у ветеринарному інституті, Іван — науковим співробітником в Інституті матеріальної культури.

Майже сім місяців І. Крушельницький перебував у санаторії в Сухумі, правда, вологий клімат Кавказу викликав у нього зворотний ефект — загострення ревматизму.

Письменник знайомився з Україною — відвідав Київ, Одесу, Полтаву, Чернігів, Дніпропетровськ. Брав участь у діяльності спілки письменників «Західна Україна».

Упродовж 1932—1933 років Іван створив хореографічну драму «Бурі над Заходом», п'єсу «Біле і чорне» та драматичний етюд «Проекти пам'ятника Шевченку». Цих творів за життя не встиг опублікувати, і їх рукописи, на жаль, безслідно зникли. За свідченням І. Крушельницького, п'єсу «Мури й межі» мав ставити Лесь Курбас у театрі «Березіль».

Іван Крушельницький був добре обізнаний з образотворчим мистецтвом, театром і музикою. На високому професійному рівні написані його літературно-критичні й мистецько-дослідницькі статті «Старі ґрамофонні пластинки», «Шляхи сучасного театру», «Бетховен», «Актор і його костюм», «Олекса Новаківський», «Георгій Нарбут», «Сучасна німецька драма», «Т. Г. Шевченко і український пролетаріят».

У Харкові Володимира Крушельницька за рік написала й захистила кандидатську дисертацію. Вона підтримувала близькі стосунки з родиною Леся Курбаса.

Від імені І. Крушельницького до Львова летять сфабриковані листи до родини, аби вона якнайшвидше перебиралася на постійне проживання до Радянської України. І хоч А. Крушельницький знав, що М. Скрипник, з яким був знайомий, застрелився, все ж вирішив їхати з родиною до Союзу РСР.

У травні 34-го зі Львова у двох вагонах виїхали Антін з дружиною, синами Богданом, Остапом, невісткою Наталею і внучкою Ларисою. Забрали все з 10-кімнатного помешкання: меблі, величезну бібліотеку, інше майно. З родиною Крушельницьких до Харкова виїхала й Галанова дружина Анничка, якій Володимира забезпечила місце в медінституті. У Львові залишилися Тарас із дружиною, які в липні теж переїхали до Харкова, і невістка Галина через поганий стан здоров'я та незавершені контракти як піаністки.

Антона й Марію з внучкою Ларисою, Тараса й Стефу поселили в Будинку письменників «Слово», у квартирі Василя Вражливого. Богдан із Наталею влаштувалися на роботу в селищі Вільшани поблизу Харкова. Остап мешкав у гуртожитку інституту променергетики. Іван жив окремо. У нього постійно перебувала якась художниця Рая. Її, як виявилося згодом, підіслали чекісти. Меблі з львівських кімнат перекочували до підвалів і коридорів Спілки письменників. У квартирі вздовж однієї стіни склали нерозпаковані валізи. Своїм майном у Харкові Крушельницькі так і не скористалися.

Уночі з 5 на 6 листопада постукали у двері. Тарас не відчинив. За кілька хвилин прийшли чекісти з двірничкою. Вчинили обшук. Привели Івана. Заарештували трьох: Антона та двох його синів — Івана й Тараса.

Через тиждень «гості» вчинили другий обшук. То було справжнє нищення книжок та одягу, дикий грабунок. Розкидали валізи, кращі книжки забрали, а решту спалили у дворі письменницького дому. Після обшуку забрали Богдана й Остапа, а в середині грудня — Володимиру. На волі залишилися Марія, Стефа, Наталя і шестирічна Лариса.

Марія Крушельницька з невісткою Стефою на восьмому місяці вагітності поїхали услід за арештантами до Києва, де поселилися в матері актриси В. Чистякової, дружини Л. Курбаса.

У грудні 1934 року виїзна Військова колегія Верховного Суду СРСР у Києві розглянула справи 37 осіб: 28 засудили до смертної кари й розстріляли 17 грудня — це Іван і Тарас Крушельницькі, Григорій Косинка, Дмитро Фальківський, Кость Буревій, Олексій Влизько, Роман Сказинський та інші, а справи дев'ятьох, серед них — Антона Крушельницького, Юліана Бачинського, Василя

Мисика — повернула на дослідування. Та ж колегія під головуванням лихозвісного В. Ульріха 28 березня 1935 року засудила А. Крушельницького, Ю. Бачинського та інших за належність до вигаданої чекістами ОУН (Об'єднання українських націоналістів) на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. А доньку Володимиру, синів Богдана й Остапа Крушельницьких особлива нарада НКВС СРСР 26 березня і 10 квітня 1935 засудила по на п'ять років концтаборів.

Антонову дружину Марію силоміць виселили з квартири. Померла в лікарні від серцевої хвороби 28 серпня 1935 року.

Звістка про трагедію родини Крушельницьких так вразила Олександра Олеся, що він за п'ять днів (23—28 січня 1935 року) написав у Празі драму на чотири дії «Земля обітована».

Антін Крушельницький відбував свій термін на Соловках. А діти — Богдан, Остап і Володимира — на будівництві Біломорсько-Балтійського каналу, який споруджували в'язні. Згодом їх теж відправили на Соловки, де Володимира як лікар допомагала каторжникам. Під осінь 1937-го усіх соловецьких в'язнів переправили на материк — у район Медвежегорська в Карелії.

У жовтні-листопаді 1937 року, до 20-ї річниці більшовицького перевороту, в місцевості Сандормох поблизу Медвежегорська стріляли тисячі в'язнів, а української інтеліґенції — 1111 осіб і серед них Крушельницьких: Богдана й Остапа — 9, Антона — 23 жовтня, Володимиру — 25 листопада.

Невісток Наталю і Стефу з грудною дитиною Марією, яка народилася через два тижні після загибелі батька Тараса, та внучку Ларису переселили до Курська. За сприянням дружини польського маршала Пілсудського Софії та російського письменника Максима Горького Катерини Пєшкової наприкінці 1936-го восьмирічна Лариса повернулася до матері у Львів. Туди під час німецько-радянської війни повернулася Стефа з донечкою. Згодом Наталю вивезли на Сибір, де вона й померла.

Дмитро ЮСИП

РАДІСТЬ ДОБРОТВОРЕННЯ

Коротка біографічна стаття про відомого вченого-есперантиста, перекладача й педагога Ореста Кузьму в двотомному «Шевченківському словнику», кілька публікацій у періодичній пресі малювали в уяві образ високоосвіченої, доброї, одержимої, з передовими поглядами й чіткою громадянською позицією людини. І все ж хотілося відшукати в долі цього чоловіка щось нове, ще не відоме. Це прагнення привело мене до його дружини.

Орест Кузьма

Марія Кузьма свято береже пам'ять про чоловіка. Свідчення цього — сімейний архів, де донині зберігаються книги й наукові чоловікові праці, листи з Києва, Львова, Варшави, Кракова, Відня — від письменників, мовознавців, друзів, знайомих, а ще — рідкісні фотографії та листівки.

— Доля розпорядилася так, що за життя Ореста не з'явилося жодної публікації про нього як мовознавця, видавця й перекладача, хоч, по суті, він був одним із перших популяризаторів і пропаґандистів есперанто в Україні, — каже пані Марія, перегортаючи пожовклі від часу листи, газетні вирізки... — А втім, мовлю неправду, бо все-таки йому пощастило прочитати про себе одну статтю. І де б ви думали? В газеті Тюкалінського району Омської області, — тільки не як про есперантиста, а як... про садівника.

У статті розповідається, що, прибувши до Тюкалінського радгоспу, Орест Кузьма задумав посадити там фруктовий сад. Багато хто скептично поставився до затії «українця». В такому суворому сибірському кліматі та й виплекати сад — просто неймовірно. Але Орест Кузьма від свого задуму не відступав. Організував любителів-садівників, «вибив» у керівників господарства спочатку невеличку ділянку й посадив кілька дерев. Поступово сад розростався, а згодом почав плодоносити й приносити радгоспові немалі прибутки. У 1959 році сад Кузьми займав вісім з половиною гектарів і дав господарству дохід понад сто

тисяч карбованців. «Такий сад може мати кожен колгосп і радгосп, — закінчував свою розповідь кореспондент. — Потрібне тільки бажання, а ще любити працю коло землі так віддано і сильно, як її любив Орест Леонтійович Кузьма».

На той час, коли газета писала про сад, його господар був уже вдома. Минав третій рік, як після заслання повернувся він із сім'єю до рідної Коломиї. Та в далекому сибірському селі жила пам'ять про нього: щоосені вони присилали йому пакунки з яблуками, які свідчили, що сад живе й плодоносить.

У листі від 20 грудня 1968 року, якого Кузьма вже не зміг прочитати, бо п'ять днів перед тим перестало битися його серце, каліграфічним почерком було виведено:

«Глибокошанований і незабутній наш Оресте Леонтійовичу! Вашого листа ми одержали, за що дозвольте висловити Вам щиру вдячність. Дуже схвилювала нас звістка про те, що занепадаєте здоров'ям. Від усієї душі бажаємо Вам, Оресте Леонтійовичу, якнайшвидше одужати й щоби здоров'я вистачило на довгі й довгі літа життя й праці.

Запитуєте, як наш сад. Цвіте, плодоносить, мужніє й розростається, займає 15 гектарів. Цього року приніс радгоспові майже двісті тисяч карбованців прибутку. Ваші учні Вас не підвели і з честю втілюють у життя передану Вами науку любові до землі, до праці. Щиро бажаємо Вам міцного здоров'я, щастя, довгих літ життя.

Від імені колективу садівників Тюкалінського радгоспу М. Шеслер».

Стати садівником Орестові Кузьмі допомогла спеціальність біолога, набута у Віденському університеті 1913—1918 років.

У 1922—1939 роках він викладав біологію в гімназіях — українській державній та польській жіночій приватній, а після реабілітації — в середній школі № 1 імені В. Стефаника. У 1941—1944 роках його учнями в Коломийській гімназії були майбутні письменники Роман Іваничук і Дмитро Павличко та журналісти Лук'ян Вардзарук і Василь Томащук.

Походив Орест Кузьма з інтелігентної української родини. Його дід був священиком, а батько Леонтій — викладачем Коломийської гімназії. Безперечно, культурний клімат сім'ї, де шанували музику і спів, твори Шевченка, Шашкевича, Вагилевича, Устияновича, Франка, з якими Орестів батько дружив ще з Дрогобицької гімназії, не міг не позначитися на духовному розвитку майбутнього есперантиста.

Народився Орест Кузьма 25 січня 1893 року в селі Денисах на Львівщині. У 1897 році батьки переїхали до Коломиї. Тут минули його дитячі та юнацькі роки, з Коломиєю він пов'язав усю свою працю, усе своє життя.

На початку XX століття в Європі штучна мова лікаря-окуліста Людвіга Заменгофа набувала щораз ширшої популярності. Гімназисти, студенти, інтелігенція гуртувалися під зеленим прапором порозуміння між людьми різних національностей. Підручник Заменгофа «Lingvo internacia» («Міжнародна мова») був настільною книжкою багатьох.

Для поширення есперанто в Західній Україні Орест Кузьма створив у Коломиї Товариство есперантистів «Progreso» («Поступ»), яке стало першим не лише в Галичині, а й в усій Україні. До нього входили головним чином гімназисти, інтелігенція міста. Ядро Товариства, крім О. Кузьми, становили його колеги Божемський, Коротницький, Ерстенюк, Атаманюк, Чорний, Якимчук.

Товариство «Progreso» розгорнуло широку культурно-освітню діяльність. Його своєрідним органом був журнал «Ukraina Stelo» («Зоря України»), який видавав Орест Кузьма в Коломиї 1913—1914 й 1922—1930 років.

Майже в кожному номері часопису Орест Кузьма друкував твори Т. Шевченка, І. Франка, Г. Хоткевича, найпопулярніші тексти різних жанрів усної народної творчості, статті про українських письменників. До сторіччя від дня народження Великого Кобзаря випустив ювілейний потрійний номер, де, зокрема, вмістив перекладений з німецької мови вірш І. Франка «Die Widmung» («Присвята»).

У сімейному архіві Ореста Кузьми зберігаються фотографії, де він з членами Товариства «Progreso», своїми помічниками з редакції журналу «Ukraina Stelo», з доктором Людвігом Заменгофом серед учасників восьмого Міжнародного конгресу есперантистів у Кракові перед Першою світовою війною. Тоді тут відбулося його знайомство з основоположником есперанто, яке згодом переросло в міцну дружбу. Зустрічі з багатьма відомими мовознавцями світу породжують у Кузьми нові плани, задуми. Та вибухнула війна, яка перешкодила їх здійсненню.

Ореста Кузьму призвали до цісарсько-королівської армії й послали на фронт. Після важкого поранення в Італії служив у пресовому центрі Головної Української Ради у Відні, яка координувала діяльність військових формувань при австрійській армії — Українських Січових Стрільців. Незважаючи на перевантаження роботою, часті виїзди на фронт, О. Кузьма все-таки знаходив час, щоб перекладати на міжнародну мову твори українських письменників, і друкував їх у зарубіжних есперантських газетах, зокрема, в угорській «La verda standarto» й німецькій «Germana esperanta gazeto». Тут він опублікував у власному перекладі оповідання Леся Мартовича «За межу».

Займався Орест Кузьма й фотографією. Його дружина зберегла листівки зі спеціальної серії, виданої 1918 року у Відні. На них різні краєвиди, зразки предметів народного побуту й народних костюмів, портрети українських письменників, фото фронтових друзів.

У 20—30-х роках паралельно з викладацькою діяльністю в коломийських гімназіях Орест Кузьма активно займався есперанто. Він поновив видання журналу «Ukraina Stelo», написав і випустив 1922 року для українців найфаховіший повний підручник міжнародної мови «Есперанто. Lernolibro por Ukrainoj», який, за оцінкою спеціалістів, «вповні витримував порівняння з подібними підручниками есперанто в інших європейських мовах».

Досить характерне звернення автора посібника до українського читача. У вступі він, зокрема, писав: «Тільки в нас про есперанто не знають майже нічого. Інертність наша доходить до того, що про 40-мільйонний нарід довідуються в західних краях аж під час світової війни...

Геть мури, які нас відгороджують від всього культурного світу! Геть чужі мови, які денаціоналізують український нарід й псують його чудову мову!».

Крім вступу, коротких методичних порад, як вивчати есперанто, в підручнику вміщені граматика, тексти, словнички до них, а також перекладені українські народні пісні й твори Тараса Шевченка, зокрема, «Katerino» («Катерина»).

Цей підручник у Галичині користувався широкою популярністю. Його навіть переклали польською мовою.

Через десять років у світ вийшла ще одна праця Ореста Кузьми «Міжнародна мова есперанто». Та одразу після появи весь її тираж з волі польської влади було конфісковано. Автора звинуватили в тому, що він наважився на обкладинці подати мапу України без штучного кордону на Збручі.

Авторитет Ореста Кузьми серед мовознавців Європи зростав й утверджувався. Він підтримував дружні зв'язки з багатьма вченими, літераторами. Збереглися листи від професора Краківського університету О. Буйкіда, знайомство з яким мало досить цікаву історію. 1931 року Кузьму обрали делегатом Міжнародного конгресу есперантистів, що знову проводився у Кракові. Але українська делегація участі в роботі конґресу не взяла, бо шовіністично настроєне керівництво форуму під тиском польського уряду заборонило йому, а він очолював делегацію, виголосити вітання від усього українського народу. На знак протесту Орест Кузьма демонстративно покинув конґрес. На захист української делегації стали всі есперантські газети, засудивши негідний вчинок освічених людей. Професор О. Буйкід спеціально приїхав до Коломиї, щоб перепросити свого колеґу за прикрий інцидент. З того часу й зав'язалася між ними щира дружба.

Зрештою, не лише О. Буйкіда пам'ятає ця одноповерхова оселя в затінку густого саду на вулиці Кузьми під номером 6. Орестового батька відвідував Іван Франко, коли бував у Коломиї. Тут часто зупинявся відомий художник Ярослав Пстрак.

Найжорстокішим ударом долі була насильницька депортація до Сибіру 1946 року родини Ореста Кузьми. Вона рівно на десять років відірвала вченого від улюбленого заняття, творчої роботи, поховала чимало цікавих планів і задумів.

Своїм скромним життям і безкорисливою працею в ім'я добра Орест Кузьма заслужив на добру пам'ять у народі.

Ігор КАЛИНЕЦЬ

ОДА ОПОРУ[1]

Величавий похорон отця Ярослава Лесіва (понад сто священиків і до ста тисяч опечаленої громади) змушує застановитися над роллю священика в нашому суспільстві, священика, що дбає не лише про особисте спасіння чи навіть про спасіння своєї невеличкої пастви, а того, що заперечує формулу «світ ловив мене, але не спіймав». Бути для світу, для людей, дати себе спіймати, але для того, щоб перемінити, вдосконалити світ. Відійти з нього не анахоретом, а людиною, що поклала печать своєї дії і свого Духа на покоління. Виголосимо оду Людині світській — священикові для багатьох, для загалу, зрештою, для Вітчизни. Чи це новий тип священика в Україні? Далеко ні, отець Ярослав Лесів — один з останніх у довгому ланцюзі греко-католицьких душпастирів, що творили громадське життя, культуру, політику, зрештою, історію нашого народу. Наша Церква зуміла витворити цей тип священика-громадянина вже на початку XIX століття, коли нашу неповну суспільність складали «хлопи і попи» — і цей уніатський «піп» усвідомив свою відповідальність перед «хлопом», зрозумів, що разом із ним творить окремий народ, який треба піднести до Бога і тілом, і душею. Світську еліту ми загубили впродовж бездержавних віків — і не час у цій статейці вияснювати причини втрати, хоч великою мірою до неї причинилася відстала східна гілка нашого християнства. Греко-католицький священик, ставши елітою селянської нації, витворював і з-поміж своєї верстви, і з-поміж простолюду молоду інтелігенцію, сам ставши її частиною аж по нинішній день. Священик рятував наш народ, бо конфесія, до якої він був приналежний, давала змогу заглиблюватись у рідну традицію й обрядове коріння і причаститися до західного світу жадібними на культуру очима. Цей священик своєю діяльністю заперечував відомий заповіт Івана Вишенського: «Молю вас, хай буде Русь проста, дурна й невчена, а тільки перебувайте в православній вірі». Будучи приналежним до традиційно консервативного стану, український священик, як це не дивно, стає людиною Дії, Опору.

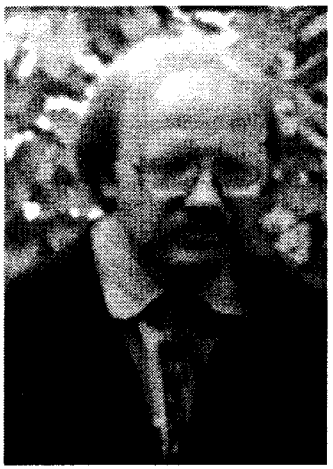

Ярослав Лесів

Десятки, сотні прізвищ, від найскромніших душпастирів до велетів духу, проходять перед мисленим зором, коли торкаємося нашої історії, і то не спеціально церковної. Це ті люди, що виборювали в чужих державах право на мову, на школу, це ті, що закладали всупереч політиці окупанта гуртки тверезості «Відродження» — і Галичина до приходу «других совєтів» стала непитущим краєм. Це ті, що гуртували народ у «Просвіти», «Сільські господарі», «Луги», «Січі», єднали в кооперативи, закладали дитячі захоронки і т. д. Неможливо перелічити все, до чого приклалася дбайлива й офірна рука нашого священицтва. А який ряд блискучих будителів, що лишили слід у красному письменстві. Ці імена відомі. Але, напевно, мало хто знає, що отець Юліан Добриловський із Бродів ще наприкінці XVIII століття, задовго до Руської Трійці, віршував народною мовою і такою ж складав «Науки парохіяльні». А ось галицькі композитори, організатори хорів, диригенти — отці Лаврівський, Вербицький, Матюк, Нижанківський, Вітошинський, Осадца. А науковці — від отця Гарасевича й аж до сучасних славних імен у нашій діаспорі. А меценати — від Снігурського до Шептицького й Сліпого. Тільки два імені назву, що стали символами змагань нації за кращу долю — це, на жаль, призабутий нині отець Степан Качала, посол до Віденського парламенту, мудрий проводир Галичини впродовж кількох десятиріч XIX і наш Мойсей XX століття Митрополит Андрей. Я відмовляюсь далі вихоплювати імена, бо безсилий перелічити всіх — така величезна когорта патріотів-священиків.

Отець Лесів як патріот і священик не виріс з нічого — він гідний своїх попередників, душі яких, напевно, раділи появі благородного сучасного нам священика. Він мав прикмети найідеальнішої людини — талановитий у всіх своїх проявах: як незламний революціонер і як щиросповідальний

[1] Український Національний Фронт... — С. 573—575.

поет, і як невтомний організатор відновленого церковного життя, і як енергійний самовідданий громадський діяч. Він мужній і дуже ніжний, принциповий і дуже добрий. Він був отцем, яких нам тепер дуже бракує. Тобто він повинен стати взірцем для тої молоді, що одягає рясу. Але хіба тільки для неї?

Я знав отця Ярослава давно, хоч дуже рідко з ним бачився. Найдовша зустріч — це годинна дорога в авті від Ходорова до Болехова: отець Ярослав сам приїхав по мене, щоб забрати на вечір «Ода Опору» в Болехові з нагоди 620-річчя міста. Багато цікавого встиг розповісти, а я подивляв його непосидючість, невсипучість у праці.

Він був одержимий. Перед вечором, який організував отець Лесів і який вдався на славу (на ньому він виступив як поет), ще була спільна перекуска в його недобудованому, дуже гостинному домі.

Йому було ще відміряно чотири дні життя. В неділю продовжувалося святкування ювілею міста. Понеділок — дорога до Києва. У вівторок він уже в столиці, перед Верховною Радою, де, очоливши групу священиків і кілька тисяч мирян, оголосив депутатам і Голові Верховної Ради меморандум про реабілітацію Греко-Католицької Церкви. Маніфестація була конкретна, сповнена самоповаги. Додому повернулося його понівечене тіло. Душа ж Його, отця-лицаря, молиться за нас, за незалежну Державу перед Всевишнім. Він наш посол у царстві справедливості. Ми, що ще живі, не завдаваймо Йому прикрості. Будьмо гідні покійного отця Ярослава.

Газета «За вільну Україну». — 1992. — 7 січня.

Мирослав АРОНЕЦЬ

КРІЗЬ РОЗЧАРУВАННЯ Й БІЛЬ

Ярослав Лукавецький побачив світ у покутському містечку Снятин 28 березня 1908 року. Він був другою дитиною в родині службовця Корнила Валеріановича, який підтримував дружні стосунки з багатьма відомими громадськими діячами Галичини.

...Почалася Перша світова війна. Родина Лукавецьких змушена була покинути Покуття й 1915 року переїхати до міста Оломуца в Чехії. Через півтора року повертається на рідну землю й прибуває до Коломиї. У цьому місті минули дитячі й юнацькі роки майбутнього художника. Тут він 1920 року закінчив початкову школу, а 1928-го — українську гімназію.

У 20—30-х роках Коломия відзначалася інтенсивним культурним життям: видавалися газети й журнали, виступали професійні театральні трупи, творили відомі українські письменники А. Чайковський, А. Крушельницький, Д. Николишин. Атмосфера пожвавлення українського культурного життя, яка протидіяла шовіністичній політиці польського уряду, не могла не вплинути на талановитого юнака. У гімназії Я. Лукавецький зацікавився мистецтвом — у молодших класах збирає репродукції творів художників різних мистецьких епох, а в старших класах його зацікавлення переростає в життєву потребу творити. Він починає малювати з натури, копіює картини Я. Пстрака, І. Труша, Й. Куриласа, М. Івасюка. У восьмому класі малює декорації на замовлення професійних театрів.

Ярослав Лукавецький

Участь молодого Лукавецького в художньому житті Коломиї привернула увагу відомого українського громадського діяча і цінителя гуцульського народного мистецтва В. Кобринського. Він і порадив юнакові піти вчитися до приватної Мистецької школи Олекси Новаківського у Львові. Школа ця була відкрита 1923 року й відразу стала високопрофесійним навчальним закладом у Галичині. Вона й визначила подальшу життєву й творчу долю Ярослава Лукавецького. Юнак не лише малював, а й дивився на картини великого Новаківського, очима вбирав буйність фарб і нестримність ліній, які нагально атакували його експресивну та вразливу натуру. Серце відчувало красу творчого світу великого майстра, але розум ще був замалий, щоб осягти обшир і глибину новаторських пошуків у малярстві. Навчання в школі (1928—1930) заклало ті основні розуміння рисунка й живопису, які

згодом лягли у власну концепцію творчого бачення світу: «Не бездумне копіювання природи, а на підставі натури творення цільно закомпонованої, колористичної, а головне, настроєвої роботи — не існуючої в природі».

Навчання молодий художник поєднує з творчою працею живописця й графіка. Малює автопортрети, виконує ілюстрації до різних підручників. Особливо плідні були 1930—1932 роки, коли Я. Лукавецький переїхав до Кракова, де навчався в приватній Художній школі Альфреда Терлецького. Тоді в Кракові жили й працювали такі відомі українські діячі, як письменник, професор університету Богдан Лепкий, професор Володимир Кубійович, Юліан Ґеник-Березовський. Навколо Б. Лепкого гуртувалися студенти-українці з Галичини. Багатьом із них письменник і вчений допомагав матеріально.

У 1932 році Ярослав Лукавецький малює перший портрет Богдана Лепкого. Багато працює над натюрмортами, пейзажами, не полишає й улюбленого жанру — портрета. Створює образ славного гуцульського різьбяра Юрія Шкрібляка.

Того ж року він закінчує навчання в Терлецького і стає студентом живописного факультету Краківської Академії мистецтв. Його вчителями були Владислав Яроцький — викладач малюнка, Стефан Філіпкевич — живопису, видатний польський скульптор Ксаверій Дуніковський — різьби по дереву.

Навчаючись в Академії, Я. Лукавецький включається у творче життя Галичини.

На початку 30-х років художник П. Ковжун склав статут Асоціації незалежних українських митців. До неї ввійшли Я. Музика, М. Бутович, М. Корчинський, Т. Ковжун, Г. Стефанович, Ю. Кордуба, Є. Охрімович, Д. Іванцев, М. Драган, В. Січинський. Асоціація об'єднала українських художників, які жили в різних країнах Європи й працювали під впливом новітніх мистецьких течій початку XX століття, шукаючи власного творчого обличчя. Вона влаштовувала щорічні виставки, видавала каталоги. Святослав Гординський, один із засновників АНУМу, так визначив мету цього утворення: «Пошуки українських стильових рис, модернізація нашого мистецтва».

Діяльність асоціації не могла обійти і Ярослава Лукавецького. Будучи студентом другого курсу, він стає учасником великої художньої виставки АНУМу. Серед різноманітних відгуків на цю мистецьку подію вирізняється стаття відомого мистецтвознавця М. Драгана в газеті «Новий час» від 29 грудня 1934 року, де він пише: «Дуже щасливо задеб'ютував молодий темпераментний учень Краківської Академії Лукавецький Ярослав... Коли він на черговій виставці зважиться на розв'язання котрогось з питань сучасного мистецтва, коли піде шляхом рисункового упрощення, треба буде повірити в його щирість. Хто хоче творити, мусить глядача переконати».

Похвала окрилює молодого митця й одночасно вимагає пошуку. Він створює майже три десятки картин різних жанрів, малює пастеллю, аквареллю.

У 1936 році Я. Лукавецький залишає Академію, щоб зайнятися педагогічною діяльністю вдома, у Коломиї. До того ж художника вже не задовольняє рівень викладання фахових дисциплін. Це ж саме стверджував і С. Гординський. Однак Ярославів товариш по Академії художник Д. Іванцев назвав іншу причину — матеріальні нестатки, хоч і не заперечує, що Я. Лукавецький мав педагогічні здібності, які до якоїсь міри спричинилися до такого принципового рішення. Як би там не було, але факт залишається фактом — Ярослав Лукавецький переїздить із Кракова до Коломиї, де відкриває власну приватну мистецьку школу.

У 1936—1939 роках у його школі навчалися близько тридцятьох осіб різного віку. До кращих учнів можна віднести С. Кузьмича, Б. Гавату, В. Процiв, М. Стефурака, В. Сидорука.

У 1936 році Я. Лукавецький виконує низку чудових портретів: Б. Лепкого, А. Витвицької, В. Стефаника, І. Біберович, В. Кубійовича, В. Кобринського, в яких явно відчувається вплив школи О. Новаківського — у сильному малюнку й у темпераментному живописі. Пастеллю художник малює портрети докторів Т. Окуневського, І. Стрийського.

Події 1939 року дуже стривожили галичан, а найдужче — інтелігенцію. У цих політичних умовах кожен шукав відповіді на запитання, як вижити, як витримати прес тоталітарного режиму.

Наприкінці 1939 року Я. Лукавецький переїздить до Станіслава і влаштовується на роботу інспектором при обласному відділі мистецтв. Бере участь в організації обласної художньої виставки, вико-

нує ескіз обкладинки каталога до цієї виставки. Він був одним з організаторів обласного Товариства художників і художньо-виробничих майстерень.

У роки німецької окупації працював інструктором-методистом образотворчого мистецтва при студії народного мистецтва, викладачем малюнка.

Після війни, у 1946—1951 роках, Я. Лукавецький працює художником обласного Товариства художників, обіймає посаду головного художника обласного драматичного театру ім. І. Франка. У той період створює галерею портретів українських акторів: Коссакової, Базилевича, Мельника, Бучми, Ужвій, декорації до вистав за творами Т. Шевченка «Назар Стодоля», І. Франка «Украдене щастя», Лесі Українки «У пущі».

Як художник працював чесно, вболіваючи за фаховий рівень образотворчого мистецтва на Станіславщині. Його обурювала політика влади, втручання радянських ідеологів у мистецтво. Імпульсивно вибухав невдоволенням на зборах у Товаристві художників. Тотальне стеження за всім і за кожним не обминуло й талановитого митця. Неблагонадійний він був уже тому, що його брат Богдан (1906 року народження), який теж працював в обласному Товаристві художників, 1949 року був репресований за зв'язок з УПА. Тридцятого червня 1951 року Ярослава Лукавецького заарештовують і заводять на нього справу (тепер — № 7902 П). Місячні допити годинами і нав'язливе втовкмачування однієї й тієї ж вигаданої провини, що «...починаючи з 1949 р., систематично серед свого оточення проводив активну антирадянську агітацію, зводив контрреволюційні наклепи на радянську дійсність, керівників партії і Радянської держави, одночасно вихваляв життя в буржуазних країнах», могли довести людину до психічної хвороби. На допиті Я. Лукавецький поводився гідно, не зронив зайвого слова.

Двадцять першого серпня 1951 року суд виніс вирок: за антирадянську агітацію — 10 років позбавлення волі. Та найстрашніше було попереду. Вісімдесят картин, описаних під час арешту, безслідно зникли. Усе, над чим працював, що встиг зробити, раптом пропало, ніби нічого й не було. Після такого удару Лукавецький як художник уже більше не піднімався до вершин, здобутих наприкінці 30-х — на початку 40-х років.

У 1956 році художник повернувся з неволі й поселився на батьківському обійсті в Снятині. У 1957 році він ще створив кілька добротних творів, серед яких портрет Наталії Семанюк, що експонується в Снятинському літературно-меморіальному музеї Марка Черемшини, але це вже більше нагадувало поодинокі яскраві спалахи натхнення, що пробивалися крізь морок розчарування й болю.

Починаючи з 60-х років, Я. Лукавецький майже не працює як живописець, а лише як оформлювач і архітектор, займається реконструкцією шкіл, стадіонів у селах Снятинського району. Він автор проектів реконструкції пам'ятників Маркові Черемшині в Снятині, В. Стефаникові в Русові, Лесі Українці в Іллінцях. Художник розробив також дуже цікаві проекти художньо-меморіального музею В. Касіяна в Снятині.

Сподвижницька праця Ярослава Лукавецького як маляра, графіка, сценографа, архітектора ще належно не оцінена. Найбільшою радістю в його житті була ретроспективна виставка його творів, яку організував Івано-Франківський художній музей у виставочній залі Івано-Франківської обласної організації Спілки художників України 1991 року. Був виданий повний каталог його творів. Згодом ця виставка побувала у Львові й у Коломиї. Того ж року Я. Лукавецький був реабілітований. А через два роки — 14 травня 1993 року перестало битися серце митця.

Його муза викристалізувалася на нелегких дорогах служіння рідній культурі. У роботах, що збереглися, а їх близько ста, бачимо руку самобутнього майстра живопису. В його творах пульсують духовний темперамент і глибока думка, жвавість мазка й монументальність, артистизм ліній і простота форм.

Оксана РОВЕНЧАК

«ВІДРЯДЖЕННЯ» НА МУЧЕНИЦЬКУ СМЕРТЬ[1]

Навряд чи Іван Мандрик у свої 42 роки бажав померти. Та ще й у такий спосіб, чужий християнинові, яким був він з голови до п'ят. І в пору, коли спіли яблука в саду, просилася озимина в підготовлену ним ріллю. Невже «їхав» з Болехова, вдома залишивши молоду дружину з трьома малолітніми синами, щоб «викинутися» з четвертого поверху готелю «Україна» в Івано-Франківську?

Іван Мандрик

У це не вірять ні вдова Катерина, щира Іванова порадниця, ні нині дорослі вже діти. Ніхто, з ким доля побратала цю людину, сповнену жаги до життя, не вірить у кагебистську маячню зразка 1979 року.

Радянський Союз готувався до Олімпіади-80. Подвоєне кагебистське око вилазило з орбіти, аби лишень випильнувати якогось націоналіста. Павукоподібно плодилися тоді агенти-інформатори, набиваючи кишені «срібняками».

Не одне життя згубилося в цих темних нетрях під покровом ночі в далебі не випадкових автомобільних катастрофах, нещасних випадках на виробництві, розбійних нападах хуліганів. Таємні організатори й виконавці чорних справ залізну руку Фелікса скроплювали кров'ю невинних жертв для зміцнення свого млявого й підупалого духу, міражного уявлення про вершину сили.

Іван Мандрик не тішив себе оманливим сприйманням дійсності. Знав, що і для нього зготована смерть. І це сталося. Передбачав і облудність, пов'язану зі своєю кончиною, ту саму облудність, якою послуговувалися кагебисти і їх прислужники не одне десятиліття.

Що саме так було, підтверджують документи. Правда, вони й досі належним чином не взяті до уваги при розслідуванні кримінальної справи. Зрештою, її, як і слід було чекати, зупинено, «...оскільки не встановлено осіб, можливо, причетних до смерті Івана Мандрика». Ця чергова відписка вдові датована не 1979 роком, коли було влаштовано мученицьку смерть її чоловікові, а вже... 1991-м. Аргументація щодо зупинення розслідування в кримінальній справі настільки примітивна, що вона мало чим відрізняється від тридцятих років.

Чого вартує цинізм дев'яностих років про смерть людини, за якою пильно стежила агентура КГБ. Знайшлася свідок, єдиний свідок, така собі дама — секретар-друкарка готелю «Україна» (прізвища не називаю в інтересах можливого майбутнього розслідування), яка дала показання, що «...в зазначений час почула удар об дах прибудови готелю. Поглянувши з вікна, я побачила на прибудові лежачого чоловіка, який відтак піднявся, підійшов до краю даху й знов упав із другого поверху на землю» (переклад із російської — *ред.*).

Ось так, і не інакше. Німе споглядання у вікно дами в шкіряній куртці моди бурхливої пори жінок-революціонерок. Не знаю, в що ця свідок тоді насправді була зодягнена, але після прочитання таких показань перед очима постає саме такий стрій. Можна лише собі уявити, як чоловік падав собі з четвертого поверху на другий, ні, він згодом не покотився вниз від удару і страху, а підвівся, підійшов до краю піддашшя і знову в політ. Доля дарувала людині м'яку посадку, а вона, за свідченням секретар-друкарки готелю, конче прагнула розбити череп і потрощити ребра об твердий бетон.

Дама-свідок не випадково акцентувала на цьому дивному поведінні жертви. Ця «маленька» деталь, очевидно, зінсценізована для того, аби виглядало, нібито бідолашний свідомо хотів смерти, аби ніхто не міг запідозрити, що його, можливо, мертвим викидали з четвертого поверху, інспіруючи самогубство.

Не ночував Іван Мандрик у ту ніч у готелі «Україна». В реєстратурі не зафіксовано його оформлення на ночівлю. Він і не міг сам скористатися послугами готелю, оскільки не мав при собі паспорта

[1] Український Національний Фронт... — С. 480—484.

чи іншого документа. Найімовірніше в цій ситуації, що чоловіка в готель «Україна» могли «провести» без документів певні не встановлені особи. Мучить невідомість, звідки в нього взялася ножова рана під лівою пахвою в ділянці серця, про яку чомусь змовчують у посмертному акті.

Ці прямі запитання вдова ставила слідчому, а йому нічого не залишалося, як осідлати улюбленого коника, знайомого при всіх таких ситуаціях з інакомислячими, про начебто психічне захворювання жертви. Але й таке недалекоглядне припущення дружина Івана Мандрика блискуче спростувала, оскільки, працюючи диспетчером швидкої медичної допомоги в лікарні, знала, що її чоловік ніколи не перебував на обліку і навіть не був на прийомі в психіатра.

Причини цієї загадкової смерті стають зрозумілими після того, як довідуємося, хто такий Іван Мандрик і яким чином він потрапив до Івано-Франківська того вересневого дня. І, мабуть, знову ж таки не випадково 17 вересня — чужого українцям, а важливого прихильникам імперії зла «возз'єднання» — перестало битися серце одного з свідомих патріотів, які торували гостинець до незалежності України.

Народився Іван Мандрик у мальовничому гірському селі Сукіль на Долинщині 1937 року. Старший брат Михайло був вояком Української Повстанської Армії, який у 24 роки загинув від рук енкаведистів. Матір з молодшим братом Федором вивезли до Караганди. Батько, сестра Катерина й Іван встигли втекти і тривалий час переховувалися в родичів. Іванові довелося спізнати нелегку долю сина й брата «ворогів народу». Караганда, Крим, Москва — місця, де не тільки навчався, служив в армії й працював, але, постійно використовуючи найменшу можливість, цікавився літературою з історії України. Повернення до рідного села мало логічне продовження справи, якій себе цілковито посвятив. Організувавши підпільну групу «За волю», читав і розповсюджував самвидавську літературу.

— З 1975 року Іван Мандрик активно працював в підпільній організації «Український Національний Фронт» («УНФ»). Випускав журнал «Вісник» та «Інформаційний бюлетень». Програма й ідеї УНФ випереджували час на десятки років, — розповідає Микола Крайник, якого кількома днями пізніше, 28 вересня 1979 року, КГБ заарештував і який після заведення кримінальної справи з 25 томів про обвинувачення в антирадянській діяльності був ув'язнений до десяти років. — Ми продовжували справу, якою свого часу з наших краян займалися нині покійні отець Ярослав Лесів та Зіновій Красівський.

З родини свідомих українців і дружина Івана Мандрика Катерина Мандрик, з дому — Данилів. Сім'я Данилівих також була виселена. Навесні 1946 року мати з шістьма дітьми втекла до рідного краю, переховувалась. Катерину народила на сіні, і все-таки місцеві кагебисти пронюхали. Породіллю з немовлям запроторили до болехівської тюрми.

Катерина одним життям дихала із своїм обранцем. Її діяльність в «Українському Національному Фронті» багато важила в здійсненні задумів підпільників.

— 17 вересня 1979 року чоловік поїхав на роботу. Працював на Болехівському керамзитовому заводі машиністом екскаватора, — ділиться спогадами Катерина Мандрик. — Приблизно о 10 годині на цьому ж мотоциклі приїхали робітники з заводу й повідомили, що мого чоловіка відрядили до Івано-Франківська. «Як, — запитую, — без паспорта, без грошей?». Я здивувалася, бо міг і сам дати знати про відрядження. Від заводу до нашого помешкання в Болехові п'ять хвилин мотоциклом. А 19 вересня з'явилася на подвір'ї секретар міської ради і повідомила, що мені треба їхати до Івано-Франківська, бо щось сталося з моїм чоловіком. Чомусь я насторожено сприйняла її настирливу цікавість, чим і в котрій годині буду добиратися до Івано-Франківська, бо, як вона сказала, має про це поінформувати слідчого прокуратури з Івано-Франківська. Я відповіла, що не маю на кого лишити дрібних дітей. Тоді наймолодшому Мар'янчикові виповнився рік. Але й попри це все була інша думка. Розуміла, що біда, та нікому нічого не сказала. З братом Дмитром поїхали машиною до Івано-Франківська. Машину залишили далеко від прокуратури. Слідчий найперше чомусь поцікавився, чим ми приїхали, а потім уже сказав, що чоловік викинувся з четвертого поверху готелю «Україна». Шестирічний Зенко як зачув про загибель батька, то так запищав, що мені ноги підкосилися. Ніколи не забуду того дитячого крику. Він носив йому їсти в кар'єр... Боже, чи впаде твоя кара на тих, що пролили безневинну кров, забрали батька в трьох дітей.

Провокатори зробили свою ганебну справу: вишпигували і поінформували кого треба. Подальші дії — діло рук професіоналів і їх прислужників. Очевидно, один із колишніх директорів керамзитово-

го заводу (тепер працює в престижному управлінні), добре знає, що то було за «відрядження». Він же видавав наказ про те, щоб екскаваторника «...Мандрика відрядити в м. Івано-Франківськ в облміжколгоспбуд для надання технічної допоги терміном на 10 діб». Можна допустити, що керівник не здогадувався про правдиву причину «відрядження» робітника, оскільки, мовляв, наказ писав, як свідчать документи, на основі аналогічного, виданого в облміжколгоспбуді. Але він, мабуть, не міг не запідозрити, що це якесь дивне, своєю раптовістю, «відрядження».

І не тільки раптовістю, адже заводський наказ датований 17 вересня, трьома днями пізніше від того, що з'явився в обласній міжколгоспній будівельній організації. Виходить, не було потреби так квапити екскаваторника з відрядженням до Івано-Франківська на десять днів без паспорта, без мила, без бритви для гоління, без одежини для переодягання. Та й, мабуть, не всіх працівників керамзитового заводу «благословляв» на відрядження кадровик КГБ, як це він зробив при зачинених дверях у певному колі людей 17 вересня 1979 року.

Відомо, що допомагав «інструктувати» екскаваторника, як «подавати технічну допомогу», заповзятливий доброволець, який це робив з прикладанням рук. За окремими свідченнями колишніх робітників заводу, це був не хто інший, як теперішній керівник однієї солідної організації в районі.

Дружина, родина й побратими Івана Мандрика вимагають від правоохоронних органів правди про його смерть.

Розгром у 1979 році організації «Український Національний Фронт», що діяла в Івано-Франківській області, в основному, в Долинському районі, був гучною перемогою комітету державної безпеки. Відомі три члени організації. Першим був заарештований машиніст Микола Зварич. Іванові Мандрику організували кагебистський арешт у найбільш спотвореній формі — як загадкове «самовбивство». Перегодом відбувся суд над сільським вчителем Миколою Крайником. В обвинувальному висновку Миколі Крайнику дано оцінку матеріалам, які розповсюджували члени УНФ. Ось що, зокрема, сказано про «Звернення до українського народу в Україні і в усьому світі»: «... у ньому з антирадянських націоналістичних позицій зводяться наклепи на національну політику КПРС і радянського уряду щодо України, яка називається «найбільшою колонією в теперішньому світі», твердиться, що Україна нібито не має справжньої держави, національне питання начебто вирішується по-колоніальному, насильницьким шляхом... Разом з тим у документі містяться заклики до проведення ворожої діяльності з метою творення антирадянської організації під назвою «Український Національний Фронт», який очолив би і повів боротьбу за вихід України зі складу Союзу РСР».

Таким був сумний для підпільників УНФ 1979 рік. Але невдовзі з'явилося звернення Українського патріотичного руху — нової організації, яка продовжувала справу своїх попередників.

17 вересня 1993 року

Іван ГРЕЧКО, Лук'ян ВАРДЗАРУК

ТРАГЕДІЯ МАНЧУКІВ

Онуфрій Манчук, син Василя, народився в селі Ільці (присілок Підкринта) Верховинського району 15 червня 1899 року. Навчався в однокласній початковій щколі в рідному селі. А далі самотужки здобував освіту. Служив в Українській Галицькій Армії. По закінченні визвольних змагань повернувся до рідного села. Працював у кооперативній молочарні «Маслосоюзу». Був діяльним членом «Просвіти» та «Сільського господаря». Організовував кооперативні спілки по селах Косівського повіту, був енергійним громадським діячем. Мав літературний хист — писав вірші, оповідання та новели на гуцульські теми жаб'ївською говіркою гуцульського діалект. Дещо друкував у періодиці.

Двадцять четвертого червня 1941 року енкаведисти заарештували Онуфрія Манчука й ув'язнили в Жаб'ї разом з дев'ятьма іншими газдами. А 25 червня, втікаючи від німців, окупанти по-звірячому вимордували арештантів. Змасакровані тіла невинних жертв знайшли у пивниці поспіхом покинутого будинку НКВС в Жаб'ї й поховали на цвинтарі коло церкви в Ільцях.

Донедавна ні родина, ні сусіди не признавалися, де поховані тіла мучеників, щоб не дати ворогам змоги сплюндрувати їхні могили. Лише тепер стало можливим відкрити людям, де спочивають сном

праведних жертви НКВД, а серед них і гуцульський письменник Онуфрій Манчук, прийти до них і, зітхнувши до Бога, пом'янути їх добрим словом.

Донька його Параска (народилася 1922 року), член ОУН, псевдо — Верховина. Заготовляла ліки для українських повстанців, шила й розповсюджувала синьо-жовті прапори. У 1949-му засуджена на 10 років ув'язнення (12509 П)[1]. Її чоловік Василь Сивардюк (1914 року народження), вояк УПА (боївка Білогруда), загинув у червні 1948-го.

Друга донька Василина (народилася 1927 року) в 1949-му була вивезена на Сибір.

Син Іван (1920 року народження) — керівник СБ районового проводу ОУН, псевдо — Білогруд. Загинув 8 серпня 1951 в селі Замагора, а його дружина Олена Филипчук (1930 р. н., с-ще Жаб'є), член ОУН, псевдо — Черешня, була знищена запроданцем 30 вересня 1952 року коло села Бистрець, на полонині Ґаджіна.

Іван Манчук

Дружина Онуфрія Параска (народилася 1900 року), член ОУН, воячка УПА (боївка районового проводу ОУН), псевда — Хитра, Білосніжка. Загинула 17 грудня 1948 біля села Берестецька Дземброня (тепер — Берестечко).

Онуфрій Манчук не був «фаховим» письменником, якщо письменницький хист можна вважати за фах. Праця пером була радше його захопленням. Писав у міжчассі всяких господарських робіт та різних домашніх і громадських клопотів. Та все ж жевріла в ньому іскра Божа, яка побуджувала його творчу уяву літератора та спонукала братися за перо. А що був сином своєї землі й рідної стихії, то знався на всім, що було гуцульським. Знав добре гуцульську ментальність. Очевидно, відомі йому були твори Марка Черемшини, Гната Хоткевича, й, можливо, якраз ці письменники були, кажучи по-гуцульському, його літературними нанашками. Однак не можемо закинути О. Манчукові у творчому неоригінальному наслідуванні їх. Він, як знавець, а радше, як носій гуцульського способу думання і світобачення, писав свої новели також по-гуцульському, місцевою говіркою.

Ярослав ДОРОШЕНКО

КНЯЗЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЕЗІЇ

Я син народа,
Що вгору йде...
І. Франко

Тарас Мельничук — поет, лауреат Державної премії України імені Тараса Шевченка, лауреат премії імені Володимира Сосюри газети «Літературна Україна», політв'язень репресивної тоталітарної системи, що розвалилася на його очах, людина патріотичного духу, твердої гуцульської вдачі.

Народився 20 серпня 1938 року в селі Уторопи Косівського району Івано-Франківської області. Зболіле серце зупинилося в лікарні Коломиї задовго до світання 29 березня 1995 року. Похований, як і заповів, на рідному батьківському обійсті.

Тарас Мельничук — автор талановитих поетичних книжок «Несімо любов планеті» (Ужгород, 1967), «Із-за ґрат» (Торонто, 1982), «Князь роси» (Київ, 1990), «Строфи з Голгофи» (1990), «Чага» (Коломия, 1994), своєрідних добірок віршів у журналах, альманахах, колективних збірках, газетах.

За назвою збірки віршів, відзначеної Шевченківською премією, поета часто називали Князем роси. У цій чистій росі вічно промінитиметься сонце бентежної душі великого Князя української поезії.

Пильні стражі тоталітарного режиму не могли не зауважити, що під пером Тараса Мельничука утверджуються вільне й своєрідне українське слово, щира любов до України, жагуче прагнення

[1] Номер справи архіву СБУ в Івано-Франківській області.

поета до неуярмленого життя на своїй предківській землі. В цьому відчувається успадкований вільний дух запорозьких козаків, який не дає стати невільником, рабом завойовника («Заграй, вкраїнська ліро, на український голос, на козацький лад»).

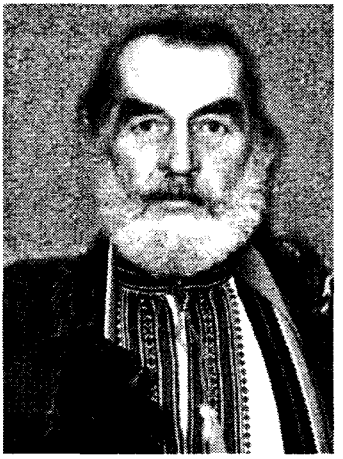

Тарас Мельничук

Поет добре знав повадки комуністичної феміди. То був час, коли патріотів, володарів українського духу, творчих особистостей високого таланту беззаконно переслідували, робили в них обшуки, чинили над ними політичні розправи («В царів завжди готовий зашморг на всіх, хто проти них повстав»). Він невідступно прагнув висоти й привілля «Гуцул — так гуцул: По-гуцульськи танцюй і знай свої зорі». І йому освідчувалися у найпотаємнішому гори, сповідалася земля, «світячи в душу калиновим гронцем», перед ним мріяв ранок, «сивим сонцем очолений», і вірилось, що «Буде небо з вкраїнськими зорями», і «Ніхто того народу не поборе, що народив Шевченка і Січ».

Але нараз налетіла чорна гроза жорстоких випробувань: 24 січня 1972 року Тараса Мельничука заарештували.

За що, власне, Тараса запроторили на камінний хліб? За... вірші! Автор скомпонував рукопис своєї книжки, що мала називатися «Флояра мольфара», і надіслав його до державного видавництва «Карпати». Однак вірші поета викликали підозру вишколених у дусі соцреалізму ужгородських чиновників, рукопис невдовзі повернувся до автора. Тарас доповнив його і, давши йому назву «Чага», передав до столичного видавництва «Радянський письменник», але рукопис замість друкарні опинився в КДБ, а його автор — під слідством. Вирок був жорстокий.

«Іменем Української Радянської Соціалістичної Республіки 1972 року травня 11 дня Судова колегія в кримінальних справах Івано-Франківського обласного суду, розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Івано-Франківську справу про обвинувачення Мельничука Тараса Юрійовича, 20 серпня 1938 року народження, уродженця і мешканця с. Уторопи Косівського району Івано-Франківської області, українця, громадянина СРСР, безпартійного, з середньою освітою, неодруженого, раніше не судимого, тимчасово не працювавшого, військовозобов'язаного — за ст. 62. ч. 1 КК УРСР встановила:

Підсудний Мельничук Т. Ю., будучи незадоволеним радянською дійсністю по дріб'язкових мотивах особистого характеру, з метою підриву та ослаблення Радянської влади, незважаючи на неодноразові попередження його органами радянської держави, на протязі 1965—1971 років виготовляв, зберігав та розповсюджував в усній та в письмовій формі віршовані твори, в яких зводив злісний наклеп на радянський державний і суспільний лад, закликав до боротьби проти Радянської влади.

На підставі наведеного та керуючись ст. ст. 323, 324, 333, 335 КПК УРСР судова колегія засудила:

Мельничука Тараса Юрійовича визнати винним і покарати за ст. 62 ч. 1 КК УРСР на три роки позбавлення волі у виправно-трудовій колонії суворого режиму, без заслання.

Строк покарання Мельничуку Т. Ю. рахувати з 24 січня 1972 року. Запобіжний захід до набрання вироком законної сили залишити Мельничуку Т. Ю. раніше обраний — тримання під вартою.

Речові докази — збірку віршів під назвою «Чага» залишити при справі.

Головуючий (підпис). Народні засідателі (підписи)» (13118 П)[1].

Коментарі, як кажуть, зайві. Та не дає спокою гіркий подив, що велика й могутня імперія нацькувала зграю карних статей на благородну творчу людину, наче на страшного злочинця.

Згодом Тараса Мельничука ще раз запроторили до в'язниці, але вже за звинуваченням у... розбої (!). Імперська система вміла підступно зіштовхнути на слизьке творчі натури, доводити їх до стану крайньої безнадії, спонукаючи в цілковитому розпачі хапатися за чарку. Тоді же неважко скомпрометувати до решти, звести нанівець навіть непідкупний плідний талант, гідну подиву працездатність, заплямувати світлу душу.

[1] Номер справи архіву управління СБУ в Івано-Франківській області.

Тарасові Мельничуку довелося зазнати психологічних тортур, тюремних ґрат, колючих дротів таборів, де нищиться людська особистість, топчеться порядність, зневажається думка, виснажується душа, руйнуються фізичні сили і в будь-яку мить можна безглуздо поплатитися життям.

Варто хоча б стисло сказати про особливості поетики збірки віршів Тараса Мельничука «Чага», її історія спонукає передусім до роздумів, що викликають приплив громадянських почуттів, обурення проти нелюдської сваволі. Є своя приваба в осмисленні афористичності мови. Бо й справді, «вільний тільки той на світі, хто за свободу повстає», а «хто народився для України, той народився для боротьби», і «чим раб нижчий — тим імперія вища».

За хвилями бунтарського настрою поезій цієї книжки не можна одночас не побачити щедрої й ніжної ліричності: «під льодом ріка співає» чи «...у калиновій росі тремтять дзвіночків сині вії». Звертають на себе увагу вглиблені в незбагненний прасвіт народної душі поетичні образи, психологічність почуттів. Тарас Мельничук вільно володіє рідкісним умінням дати відчути в лагіднім леготі подих морської глибини. Слово в нього перелунює всіма струнами, поетичний образ, мов коштовний камінь, відсвічує багатьма гранями. Нерідко можна подивуватися, як у його поезіях особливо навантажено звучить неповнозвучна рима, мріють синій і золотий кольори чи заполонює своєрідний ритм мови, в якому оживає відгомін народних дум, народнопісенного ладу («Плаче-кигиче гуцульське сонце», а «гуцулка древня журними губами співає про Довбуша», «а кожне серце — про Вкраїну»).

У роздумах-почуттях як про найбуденніше, а водночас вічно значиме, пише поет про рідну батьківську хату, «до якої у снігопади гріє душу вишневе село», і дає свій заповіт: «Побіліть її, мамо, хай іде собі в далеч століть», «освячена синім дощем». Бог, родина, хата дають людині власну гідність, успадковані традиції, національний дух, передають заховані в підсвідомості матері й передані з молоком немовляткові предковічні рідні звуки мови, єдині й неповторні, благодатні та священні, а вони потім набирають сили у щоденній лаконічній, але образно розмаїтій бесіді, переливаються різними барвами й незнаними гранями в поезії, в пісні... Без цього підґрунтя наплив творчих думок і вибух почуттів не зможуть знайти свого повносилого вираження в художній мові.

Не дивно, що знаючи, яку роль відіграє і яку силу має поетичне слово в історичній долі народу, гнобитель завжди готував на нього ярма-кайдани, переслідував й ув'язнював його творців.

Тож учитуючись нині в книжку «Чага», яка вийшла з тюрми і побачила світ уже в незалежній Україні завдяки старанням літературних Тарасових побратимів, ми стаємо свідками відчайдушного прориву поета в майбутнє крізь загратовані обрії, задротовані шляхи.

Характерно, що вже в першій збірці віршів Тараса Мельничука «Несімо любов планеті» є такі зворушливо провісні рядки: «...мені сили вистачить іти по дорозі, якої нема». Це, без перебільшення, прирікання себе на загибель в умовах дикого режиму. Зате є впевненість і право «не прирости до вітчизн чужих, а бодай прорости маками гарячими на твоїй, Україно, терновій межі». Це був його власний тягар. І напрям, яким нести цей тагар, поет визначив сам: «На Вкраїну моя дорога, на Вкраїну — із усіх безнадій і надій».

Не раз завдавала доля болючих ударів його вразливій душі, але Тарас не занепадав духом, залишався самим собою.

Урешті, після численних принижень, бідувань і мук прийшла воля. Друзі пам'ятають, як він, людина розкованої душі, бурхливого настрою, часом при зустрічі вітався дзвінко: «Слава вам! Слава нашим горам! Слава Україні!».

Але й тут давалися взнаки негаразди, передусім гіркі пошуки роботи, житлово-побутові перипетії, часті недуги, байдужість деяких впливових осіб.

Спливають на гадку давно мережані поетові рядки: «Влади владні — безладні і безпорадні, якщо навіть вони — взірець, кожну владу — і це відрадно — чекає кінець». Цікаво, що Тарасове поетичне мислення поєднує в собі традиційність і найсучаснішу поетику, пристрасну публіцистичність і щиру ніжність, тонкий ліризм.

І ось навесні 1992 року сталася велика новина: лауреатом Державної премії України імені Т. Шевченка за збірку поезій «Князь роси» (1990) став Тарас Мельничук — поет блискучого й потужного таланту. Особливо значливе, що торжество правди прийшло під небом вільної України. Висока відзнака підтвердила, що він один із неповторних, самобутніх українських поетів, який плідно розвиває свій васний творчий стиль, гідно представляє своє покоління в літературному розвої.

Розмірковуючи над особистістю Тараса Мельничука, ловимо себе на думці, що в його гіркій долі, поглядах, громадянській позиції, беззастережному вияві українського духу іноді можна запримітити щось властиве життю й творчості Тараса Шевченка.

Під цим кутом зору по-іншому сприймаються як вірші ліричного міста, так і твори, пройняті громадянським запалом: «Пережив сотні бур і негод я — людина, я — світ, я — народ».

У нашій історичній долі — відродження. Настав час, коли художнє слово, освячене високим талантом, має давати приплив енергії, піднесення духу, чину й віри, має розвивати творчий потенціал нових молодих сил, «...бо поки живе слово — свободи меч не випаде з рук».

Ясна річ, що глибоко продумана, ґрунтовна й об'єктивна оцінка такого оригінального явища, як природжений, незрівнянний, істинно неповторний талант Тараса Мельничука — а це його вірші та поеми, де верлібри й традиційні строфи, глибина праукраїнського духу, карпатського колориту — ще попереду. А ще ж сила-силенна його поезій по людях, по чужих світах...

Прикметне, що у виступі 14 липня 1990 року на письменницьких зборах Івано-Франківської організації, де йшлося про прийняття поета до Спілки письменників України, Юрій Андрухович наголосив, що Тарас Мельничук — один із найбільших поетів нашої сучасності.

Після виходу в світ другої поетичної збірки «Князь роси» наші письменники, обмінюючись думками, сходилися на тому, що ця книжка — неповторне явище в українській літературі, що талант її автора зробив би честь будь-якій із європейських літератур, що в іншій країні поета такого рівня пропонували б на Нобелівську премію.

Саме такі неповторні особистості, як Тарас Мельничук, могли б відкрити для нас можливість стати поміченими культурним світом, «бо то Поет від Бога, до того ж гнаний» *(І. Калинець)*.

Доречно процитувати слова Миколи Жулинського з передмови до книжки «Князь роси»: «Такої емоційної сили і чистоти образного самовираження, яку я відчув і пережив, учитуючись в поезії Тараса Мельничука, мені в останні роки не довелося пізнати. Та ні, кривлю душею. Доводилося, коли готував статтю про життя і поезію Василя Стуса...».

Ніколи не забуду своїх останніх провідин уже дуже хворого, знесиленого Тараса Мельничука в коломийській лікарні. Лежав у кутку біля вікна. Дивився надвір. Попросив трохи відчинити. Важко було йому дихати, самому сісти. Де та стрункa статура, що закарбувалася в пам'яті?..

Обіч лежала збірка поезій «Чага», такої ж, як і поетова, стражденної долі. Книжку встиг випустити в світ письменник та видавець Михайло Андрусяк, і, таким чином, ще засвітити в житті автора, що вже згасало, останній промінчик тихої творчої радості.

Біля хворого батька сумувала донька Ярослава, був її чоловік Михайло.

Мені вже підходила пора прощатись і їхати до Івано-Франківська. Сказав про це. Тарас по хвилі промовив:

— Славку, підійди.

Підступаю до ліжка.

— Поклади руку, — тихо каже, — мені на чоло. Поклав. Тримаю. І Тарас благословляє (мабуть, на близьку і далеку дорогу):

— З Богом!..

А вдосвіта мене розбудив міжміський телефон. Дмитро Гриньків із Коломиї жалісливим голосом сповістив, що Тарас помер.

Останній березневий похмурий засніжений день 1995 року. Пройняте щемливим сумом багатолюдне жалобне віче на площі в Коломиї, уквітчана скорботними вінками процесія, рухається вулицями міста, відправа в церкві. Далі — автобусами в село Уторопи, де теж відправа в церкві, тоді по шосе, потім вуличками з домовиною на дерев'яному возі. А люди — скільки оком глянеш, ідуть вузькими стрімкими стежками. Море народу проводить на вічний спочин тіло покійного Тараса Мельничука.

Багато хто вперше бачив того дня, як із-під снігу прозирали бриндуші, мерехтіли мокрими пелюстками-віями, обпечені пронизливим сіверком і мокрою сніжницею. Ніби вони ще відчували збережене тепло живих Тарасових слідів.

Рухливі коні роблять натужні чіпкі кроки, рвучись угору, задихано везучи покійника на високе материнське обійстя, де він з'явився на світ, де зі сповитку ввібрав у своє людське єство одвічну

мудрість і життєдайний подих Карпат, мову і звичаї гуцульського родоводу, а ще — премудрість Божу. Адже тільки від Творця могла зійти на Тараса така невиснажлива бурхлива творча енергія, якою по вінця була наповнена тонка, шляхетна, добра й емоційна душа поета.

Життєва дорога для Тараса Мельничука замкнула своє коло там, де й почалася: він знайшов свій вічний спочинок на тому ж верхогір'ї Утороп, де Бог благословив його з'яву на світ під благодатним небом одвічних Карпат.

* * *

Від настання погожого ранку, майже весь день 20 серпня 1998 року в Уторопах, на могилі Тараса Мельничука, було велелюдно, скорботно, інобливо. Правилася панахида, молилися, згадували задушевним словом людину трагічної долі рідні й близькі, односельці та знайомі, літератори й освітяни, владні особи, заїжджі здалеку люди. Скласти низький поклін шани незабутньому поетові, позаземна душа якого вже третій із лишком рік витає на високих Божих небесах, прибула з вінками в село й наша невелика група письменників з Івано-Франківська.

Піднімаючись розлогим схилом, враз уздріли, як над нами в чистому небі якось журливо величаво кружляє велика зграя чорно-білого птаства. Було особливо зворушливо дивитися на цей лелечий аркан, що навіював тужливо прощальний настрій, хвилюючу задуму, ніби символізував собою невимовну тугу, яка перепліталася з нашими внутрішніми почуттями при наближенні до могили побратима.

Та недовго тривало це, сказати б, ритуальне кружляння по колу. Один бузько вмить відокремився, пустився стрілою вперед, а за ним по одному всі лелеки стрімко полетіли небосхилом на південь. Чорногуз-провідник немов прокладав невидимий міст для свого чималого товариства в безмежній блакиті небес...

Мимоволі подумалося про Тараса Мельничука — поета, який веде за собою багатьох, будучи з нами вже лише символічно, душею і невмирущим поетичним словом. Він збуджуватиме завжди наші почуття, мислення відсвітом свого пристрасного художнього світоприймання, своєю творчою енергією, оскільки його поезії князювати вічно.

Біля могили кожен із нас промовляв істинні слова, висловлював безоглядно несподівані думки, а душу переповнювали бурхливі емоції, краяли гіркі відчуття, відчайні поривання...

Брало гору усвідомлення, що наперекір страшній кривді, злу, тяжким кайданам поет створив свій неповторний і життєствердний світ поетичних образів, увічнив свій неповторний спосіб думання і почування.

Тож іти до Тараса Мельничука нашим сучасникам і нащадкам — означає іти вгору. І цей шлях доволі довгий для осягнення істинної суті цієї яскравої творчої особистості, навіть якоюсь мірою незбагненної, загадкової, утаємниченої...

Тарасові Мельничуку

Згасав ти при свідомості, у болях,
Ішов у вічність, в пломенінні дум...
Ти знав Карпат відраду і біду —
Тебе в сини тяжка обрала доля.

Та не була в цім горі Божа воля —
Уярмлювала творчість молоду
Гнобителів наруга і сваволя.
Коли ж на зло удари мсти впадуть?

Душителі твого святого дару
Лукаво, знай, свою вершили кару
Із заздрості, із гніву, спересердя...

Остання в серці відцвіла хвилина...
Ти йшов у небо, як іде людина,
Яка вже вірить у своє безсмертя.

Лук'ян ВАРДЗАРУК

РОДИНА НЕБЕСІЙЧУКІВ

Давно колись на Гуцульщині було велике поселення Жаб'є, яке з часом поділили на Жаб'є-Слупейку й Жаб'є-Ільці. Згодом обидва села втратили свої подвійні наймення й Жаб'є-Слупейка стало по-давньому називатися Жаб'єм, а Жаб'є-Ільці — просто Ільцями. У тому селі здавна живе знаний рід Небесійчуків. Займався він, як і більшість гуцулів, скотарством. Узимку Небесійчуки брали пили й сокири — й ішли рубати ліс. А від XIX століття дужі відважні чоловіки влітку сплавляли той ліс дарабами[1] по бистроплинному Черемошу від Буркута до Кут.

Василь Небесійчук

Така праця виробляла в чоловіків відвагу, кмітливість та вправність, гартувала волю. Здавалося, що плотогони не знали, що таке страх. Вони свідомо ставали на прю зі страшною водною стихією. Ці риси характеру передавалися від покоління до покоління. А тому не дивно, що коли під час віча в Жаб'ї 1938 року на українського посла Дудчака накинулися комуністичні прислужники, Микола й Дмитро Небесійчуки прогнали напасників, добряче нам'явши їм боки. Злопам'ятні комуністичні наймити не забули цієї ганьби, й коли через рік до нашої хати вдерлися їхні хазяї, відомстили братам. Наприкінці 1939-го Миколу та Дмитра заарештували. Тримали їх та інших в'язнів два тижні в Жаб'ї, а відтак відіслали до надвірнянської тюрми. Ще напочатку 1940-го Миколина дружина Анна носила туди передачі чоловікові, а далі за арештантами і слід захолов. У березні окупанти забрали й Анну з двома хлопцями й дівчиною. Сказали, що везуть їх до тата, однак ні діти батька, ні жінка чоловіка не побачили. То було перше масове вивезення жінок і дітей «ворогів народу — куркулів і націоналістів» на Сибір. Наглухо закритими товарними вагонами везли їх із Ворохти в Сибір, аж за Іртиш. У дорозі гинули від задухи діти, яких на станціях забирала військова охорона. На щастя, в їхньому вагоні була мужня вчителька Комашинська, яка зуміла пробити в стелі дірку для вентиляції, а в підлозі — для туалету.

У Сибіру їх поселили в бараках. Дорослих віддали на каторжні роботи за хліб, який видавали на карточки, коли почалася війна. Влітку Дмитро і Микола пасли корів у лісі. Діти, як могли, допомагали матерям, щоб вижити. Попухлих з голоду жінок забирали до лазарету, а малечу — до дитсадка. Так промучилися до 1946-го. Відтак повернулися додому, в Ільці. У хаті — пустка. Віддавати їм відібране майно ніхто не збирався. Дякувати людям, що допомогли: принесли дещо з одягу, посуду, господарських речей, а родичі подарували корову, овець і навіть дали гроші, щоб купити коня.

Однак емгебисти недовго дали їм спокійно жити й господарювати — допитувалися, чи не приходить Заведія. Місцевою говіркою заведія — це заводій, що затіває різні справи, веде в усьому перед, верховодить. У той час це слово було в усіх на вустах: Заведія був для мешканців Жаб'ївського (тепер — Верховинського) району борцем за вільну Україну, їхнім захисником від свавілля гарнізонників та їх наймитів — стрибків. Тож допомагали йому, як і чим могли, раділи за нього, з вуст в уста передавали вістки про його перемоги над озвірілими комуно-московськими окупантами, а ті зі страхом та хижою ненавистю висловлювалися про свого ворога номер один і вдавалися до найпідліших підступних засобів, аби лише знищити Заведію.

Дмитрові Небесійчуку навіть пообіцяли 10 тисяч карбованців, щоб той убив свого стрия Заведію — Василя Небесійчука, керівника боївки СБ райпроводу ОУН. Та не з юдиного поріддя був Дмитро. До того ж сестра Заведії Параска влаштувала Дмитрові й Миколі та їхній матері зустріч з керівником повстанської боївки. То була зворушлива зустріч у лісі. Братова Анна розповідала про сибірські поневіряння з дітьми, а небіж Дмитро признався, як тероризує його майор Сєдой: щоразу погрожує вбити, коли він не вб'є стрийка. Заведія «дозволив» Дмитрові піти на «співпрацю». Узяв хлопець ворожі автомат і наган, а Сєдой навіть взявся навчати його військової премудрості. Але так тривати довго не могло. Сидіти вдома, склавши руки, ворог не давав. Від Дмитра вимагали негайно вбити

[1] Дараби — зв'язані колоди, що їх сплавляли рікою.

Заведію. І юнак зробив рішучий крок — став повстанцем під псевдом Кіт. Емгебисти постійно допікали Анні за сина, а та шпетила їх на чім світ стоїть, що забрали сина. Так тривало до грудня 1948 року, коли окупантам урвався терпець, і вони заарештували Анну та її доньку Параску. Обидвох позбавили волі на 25 років. Синові Миколі, який трохи знав російську мову, вдалося уникнути арешту, а боївка Заведії поповнилася дванадцятим стрільцем — сімнадцятирічним Борсуком.

Отож у боївці легендарного повстанця перебували в різний час шість чоловіків із родини Небесійчуків: Василь, син Юрія — Заведія (1922—08.08.1951), Дмитро, син Миколи — Кіт (1928—30.09.1952), Микола, син Миколи — Борсук (12.12.1931—13.10.2002), Дмитро, син Прокопа — Білий (1928—1952) та сини Івана Заячука: Іван — Наглий (1923—17.06.1950) і Дмитро — Славко (1926—26.03.1951), а також дві друкарки: дружина Заведії — Захарук Параска, донька Федора — Блискавка (1929—17.06.1950) і дружина Наглого — Заячук Параска, донька Олексія — Голубка (1926—30.09.1952).

Василь Небесійчук воював в УПА від 1943 року. Тут закінчив підпільну кадрову школу і був скерований командиром розвідки в сотню Палія. Коли 1946-го за наказом Головного Командира Тараса Чупринки розпочався перехід УПА на нелегальне становище й відбулося розчленування її на малі відділи, Заведію призначили командиром боївки СБ Жаб'ївського районового проводу ОУН. Керівником проводу СБ був тут Василів односелець Іван Манчук, син Онуфрія, псевдо — Білогруд.

Заведія був відважний, хитрий, і водночас обережний командир. Як карпатський буревій з'являвся він із боївкарями раптово там і тоді, коли їх найменше чекали. Такі раптові напади сіяли панічний страх серед окупантів. Продукти, одяг, зброю й гроші, здобуті навіть на прикордонній заставі та в райцентрі, Заведія розподіляв поміж підпільні групи, які діяли на терені району. Він мав зв'язки з різними посадовими особами: начальником лісосплаву Гольфертом Дудьом, якого під час німецької окупації переховувала родина Небесійчуків, а тепер той давав повстанському командирові цінну інформацію про ворога. Через мешканця присілка Шибеного села Зеленого Петра Півнюка спілкувався з начальником застави Кульбабою. Під час засідок на прикордонників, які підвозили на заставу зброю й продукти, повстанці не чіпали тих, що не чинили опору. Заведія давав їм навіть розписку, хто, що і навіщо забрав. А ще вручав листівки, в яких писалося правду про ОУН, УПА і про злочини комуністичної влади. Заведія карав за зраду. Посеред білого дня він перед районним будинком культури застрелив його директора — колишнього сотенного Дорошенка, який здався ворогові з чотою стрільців.

А як реагували на дії повстанців московські завойовники? Шаліючи від люті, що раз по раз програють сутички з боївкою Заведії, вони безпощадно тероризували рідню Небесійчуків, вбивали, судили на довготривалі терміни ув'язнення, висилали до Сибіру.

Найперше розпочалася розправа з батьками повстанського командира. Їх викликали на допити, били, знущались над старими людьми, а 1947-го так побили на допиті 75-річного батька, що його напівживого привезли до невістки Анни, де він другого дня й помер. Після похорону Юрія його дружина Катерина з Коржуків покинула рідну хату й у 72 роки стала нелегалкою. Однак переховувалася недовго — вже наступного року її вислідили й знищили в Кривопіллі.

Наступними жертвами окупантів стали Прокіп Небесійчук із сином Василем. Третього лютого 1948-го їх заарештували. Василя звинуватили в тому, що допомагав УПА продуктами (14206 П). Насправді ж засудили чоловіка на 25 років за те, що його брат Дмитро (псевдо — Білий), перебував у боївці Заведії. На такий термін покарали і Прокопа за зв'язок із братом Василем — тим же Заведією. Прокіп помер у Сибіру на виселенні після «звільнення» з ув'язнення, а Василь — у 1957-му, через рік після виходу на волю. Як дружину й матір «ворогів народу» вивезли до Сибіру Анну Небесійчук із Сумаруків (сестру Миколи Сумарука — стрільця боївки Заведії на псевдо Орлик, 1930—28.05.1952).

Завойовникам, які цинічно іменували себе «визволителями», замало було одного покарання Анни Небесійчук — шестирічного ув'язнення в Сибіру за закатованого в тюрмі чоловіка Миколу. Її й доньку Параску особлива нарада при МДБ СРСР навесні 1949-го засудила на 10 років кожну як розвідниць УПА,[2] а насправді за те, що в боївці Заведії, воював Аннин син, а Парасчин брат Дмитро.

[2] Справа № 7258 П архіву СБУ в Івано-Франківській області.

Не обминуло комуністичне кривосуддя і сестри повстанського вожака — Марії Коровчук. У 1946-му загинув у підпіллі її чоловік Василь, а через два роки Марію та її п'ятнадцятирічного сина Дмитра покарали на 25 років кожного буцімто за допомогу воякам УПА продуктами (14130 П), а насправді — за брата Василя.

Трагічною була доля другої сестри Заведії Параски Боднарук. Другого серпня 1949 року в нерівному бою з червонопогонниками героїчно загинув її чоловік Дмитро, а вона була заарештована. У тюрмі через 25 днів народила донечку Катерину, а сама загинула 21.06.1950 в ув'язненні.

А почалося нищення цього славного гуцульського роду з сина Юрія Небесійчука — Петра, якого заарештували поляки перед Другою світовою війною за політичні переконання, і більше його ніхто не бачив.

Страшна доля спіткала всіх дітей рідного Юрієвого брата — Івана Заячука. У рідному селі гарнізонники знищили його синів Михайла й Федора, у підпіллі загинули сини Іван (псевдо — Наглий, 1923—17.06.1950), Дмитро (псевдо — Славко, 1926—26.03.1951), а доньку Анну московські загарбники вивезли на Сибір.

Тридцятого вересня 1952 року загинули від руки запроданця останні партизани боївки Заведії: Кіт (Дмитро Небесійчук) і Параска Заячук, псевдо — Голубка, дружина Наглого. Взимку того року помер від червінки у бункері Білий — син Прокопа Іван (1931—1952).

А за рік до того, восьмого серпня 1951-го, героїчно полягли керівники районових боївок Заведія й Діброва (Дмитро Вітащук) та керівник СБ районового проводу ОУН Білогруд (Іван Манчук). Оточені з усіх боків, вони взяли весь шквальний вогонь на себе й дали змогу побратимам Білому й Котові, що були у ворожій уніформі, вислизнути з емгебистських лабет. Поранені командири поклали чимало червонопогонників, а коли кінчилися набої, всі три наклали на себе руки. Тоді поліг вояк боївки Діброви Жайворонок (Танасій Яцківський з Устерік).

Героїчно загинула 17 червня 1950-го дружина Заведії Параска Захарук, псевдо — Блискавка. Оточені в бункері під Чорногорою, вона з подругою-санітаркою Чорнобривкою — Настею Жекалюк, дружиною Михайла Феркалюка, псевдо — Смішний (1922—30.11.1949) спалили всі документи, видруковану літературу, знищили друкарські машинки; відстрелювалася, скільки могла, а два останні патрони обірвали життя подруг. Відтяті голови героїнь і захопленого під час акції охоронця Борсука (Миколу Небесійчука) доставили в райвідділ МДБ, як «доказ успішно проведеної операції».

Із чималої повстанської родини Небесійчуків живий залишився лише Микола. Він відбув ув'язнення у Воркуті й повернувся до предківських Ільців. Від нього й записав я інформацію, використану в цьому нарисі.

Лук'ян ВАРДЗАРУК

«МИ НЕ РАБИ! ЧИ СПРАВДІ МИ ЗВІЛЬНИЛИСЬ..?»

Боротьба українців проти комуно-московського режиму не припинялася впродовж усіх 74 років його існування, хоча на різних етапах цієї боротьби залежно від конкретних умов набувала різного характеру. На початку 50-х років XX століття, коли збройний спротив, розпочатий ще в середині 40-х, фактично припинився, вихована на традиціях своїх попередників національно свідома молодь, зокрема студентство, продовжувала боротьбу силою слова. Вона свідомо виходила на цей шлях, розуміючи не лише свою роль у збереженні національного духу народу, а й небезпеку, яка чатує на неї, на яку постійно наражає її жорстокий ненаситний окупант.

Одним із таких непокірних, сміливих борців був студент фізико-математичного факультету Львівського університету Богдан Стефанюк.

Поезія —
Жива душа.
У правді вся
Її краса.

Поезія —
Душі перлина!
Поете, тям,
Що ти — Людина![1]

(03.02.52).

[1] Усі використані вірші й цитати подані за книжкою Б. Стефанюка «Вкраїни аура священна».

Так писав студент-патріот про роль поетичного слова в житті людини у вірші «Поезія» за два місяці до свого арешту. Тоді ж, 16 лютого 1952 року, з-під пера 22-річного четвертокурсника з'являється алегорія «Ранок», у якій звучить віра в перемогу над темними силами комуністичного мороку:

Хоч ніч ще довкола, та ранок вже скоро
І сонце ось-ось спалахне.
Не здоланий тьмою, не вбитий нудьгою
Наш день переможно прийде!

Але такий день настане аж через 39 років. А до того часу була ще передсвітанкова тьма 9 квітня, коли емгебисти забрали Богдана Стефанюка з університетського гуртожитку, звинувативши його в антирадянській діяльності. А свідченням такого «злочину» поміж інших «доказів» був і «націоналістичний твір» — поезія «Хліба немає»:

У місті черги
За хлібом стоять.
На людей сотню
Буханок п'ять...
Дай по дві норми,
Працюй, працюй,
В доплату потім
Ще й голодуй...
(17.03.52).

Вірші, за які засудили Б. Стефанюка на 25 років позбавлення волі, віднайдені в його справі № 21757 П архіву СБУ у Львівській області й частково опубліковані в альманасі «Біль» (Львів: Меморіал, 1997. — Вип. 7. — С. 185—191).

Увесь же поетичний доробок Б. Стефанюка за часом творення можна поділити на три періоди: ранній (школа й університет); невільничий (концтабір в Інті); кузбаський (післятюремний і постімперський).

Кожен із тих періодів має визначальні мотиви: несприйняття комуністичного режиму та юнацький оптимізм; материнське горе від втрати синів, невільничі страждання, незламність духу й непохитність переконань; роздуми про шляхи до волі, розгублені в наймах сили та тривоги й біль за майбутнє України.

Поезія як відблиск душі фокусується в слові. І це слово Б. Стефанюка завше було чесне, відверте, принципове, за що він ще на початку свого творчого шляху заплатив роками ув'язнення.

Про стан душі автора впродовж його життя яскраво засвідчує збірка поезій «Вкраїни аура священна», що вийшла 2001 року у львівському видавництві «Каменяр».

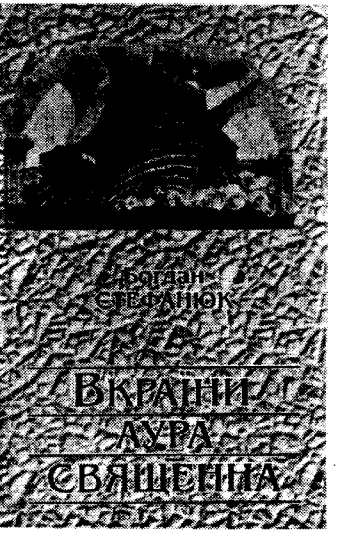

Цикл «Невільничі струни» складає ґаму віршів від «до» до «сі», кожен з яких має свою символічну назву: «Мрії», «Надія», «Віра», «Любов», «Ненависть», «Воля», «Україна» і віддзеркалює роздуми молодого каторжника: «Доля — неволя, а думи — як хмари...». Але мрії («щастя предтечі святі») тісно пов'язані з надією, що «ми й перемога повинні стрінутись таки». «Місцем страждання, важкої неволі стала нам північ глуха», але забрати віри у волю неможливо: «смертні ми люди — безсмертна-бо справа» і «віримо у святість її» — і в перемогу, бо хоч «Давить мовчанкою, затхлістю гробу / Всебільшовицька ніч...», але «Смерті, що вбрала закону подобу, / Стали ми вперто навстріч».

Невільнича поезія була тією віддушиною, через яку поетичним словом випливали душевні болі й переживання. І слово це будило прагнення позбутися невільничого ярма й творило своєрідну ауру незалежності й віри у визволення; гуртувало однодумців і цементувало їх стійкість у боротьбі за вижиття, яку підпільно вели політв'язні.

У таборі, як згадує Богдан Стефанюк, діяли дві підпільні організації — українців і литовців. Про їх діяльність мало інформацію табірне начальство, і руками своїх прихвостнів робило все, аби підштовхнути ці організації до міжусобиць і цим самим припинити чи бодай послабити їхній опір жорстокому табірному режимові. Та завдяки розсудливим діям ядра організації, до якої, крім Стефанюка, входи-

ли ще два Богдани, вдавалось уникати кагебистських провокацій, що дало змогу зберегти життя багатьох каторжників. І в цьому полягала перемога в'язнів сумління. А своєрідним паролем-наказом для українців табору, як діяти, були слова: «Так сказав Богдан».

У чотирнадцятьох поезіях під загальною назвою «Інтерв'ю з собою» автор розмірковує про пережите, даючи йому оцінку, й ділиться тривогами, що огортають душу:

Жаль дуже, що десь на руїнах Собору
Скалічене СЛОВО, як Лебідь вмирає.

Роздуми й міркування поета над поведінкою людини в суспільстві та її взаємини з Богом становлять основу чотирнадцятьох віршів добірки «Дванадцять заповідей», епіграфом до якої є слова: «Я Бог, який вивів тебе з рабського стану». Як розуміє автор поняття Бог, розшифровано в першому вірші:

Я — Бог Святої Волі! Я звелів тобі
Підвестися з колін, підняти вгору очі,
І наказав вести життя у боротьбі,
І вірою скріпив Слова Пророчі!
Я — Бог Святої Правди! Я назвав тобі
Скрижалі істини і Розуму Святого,
І світлу думу теж Я прищепив тобі,
Як вічну Антитінь Буття Живого!
Я — Бог Мети Святої! Я вказав тобі
Грядущого буття прекрасні виднокола,
І вірою скріпив у серці вівтарі,
Що Завтра буде краще, ніж Учора!

Дванадцять наступних поезій — це виклад морально-суспільних настанов, які вказують на обов'язки кожного перед своїм народом і відповідальність за свою діяльність перед Всевишнім. Поміж них нагадування, що «Ти — плід Кохання, Мрії і Весни» і «Не убивай Надії і Свободи», «Народ і рід свій бережи лелійно», «У серці збережи Вогонь Святині», бо «Святість — компас у житті людини». А ще застереження:

Не кради! Чужу працю собі не греби,
Не присвоюй думок, не привласнюй славу,
Бо за крадений гріш ти не купиш снаги,
Не збудуєш державу!

Дотримання цих заповідей — запорука формування високоморальної, духовної, патріотичної аури людини і взаємне зближення її з аурою України.

В останній, чотирнадцятій, поезії автор просить помилування й прощення за бажання позбавитися всякого рабства:

Помилуй м'я, Великий Боже!
Помилуй і прости,
Як не слухняний я і, може,
Не так списав листи...
Прости, що серцем не звикаю
І не корюсь пером,
Коли мене називають,
Хоч і Твоїм, рабом...

А закінчується книжка добіркою з 25 октав «Малі мережива», що є своєрідним осмисленням пережитого, вистражданого на чужині, між чужими людьми, де «у вуст украли пісню-насолоду», а «снага без пісні тихо остигає...».

Про страшні часи панування комуністичної лицемірно-цинічної деспотичної ідеології поет згадує з болем:

О, довго нас у рабстві муштрували,
Селекцію покірності вели,
Учили плакати і мовчки горя ждати,
Любити злидні, поважати грати,
Боятися фальшивої хули...

Собі на горе до тюрми звикали,
Сусідів же просили панувати:
«Мов, нам не зручно»... Хто ж бо ми були?

Глибоко символічним є малюнок на обкладинці збірки. Він передає життєве й наукове кредо її автора. Сила волі, дух патріотизму, помножені на великий творчий потенціал і невсипущу працьовитість, допомагали авторові книжки долати всі життєві труднощі й піднятися на п'єдестал шани та визнання в науковому світі. А для цього:

Треба йти — крізь негоди,
Треба йти без зневіри,
Треба йти, не шкодуючи сил,
Щоб наш прапор свободи,
Ідеал, символ віри
Не померк поміж вільних світил!

Спостерігаючи ззовні за подіями в рідному краю, поет-учений так констатує наявну ситуацію:

Ми не раби! Чи справді ми звільнились
Від рабських дум? Чи треба сорок літ
Водити нас голодних по пустині,
Щоб розігнувся горб на нашій спині,
Щоб жадність не туманила нам світ,
Щоб нові ідеали народились?
Ми — не раби! Хай щастя буде нині!
Калина в лузі хай не клонить віт!

І болить його те, що й кожного національно свідомого українця:

Хоч майоріє прапор величаво
На ратушах, що радісно душі,
Але чому наліво і направо
Розпродають нас наші і чужі?!

Богдан Стефанюк не лише поет. Він і краєзнавець. Його розвідка «Суботів — один із тимчасових центрів області» — це дослідження про діяльність підпілля 1939—1950 років у рідному селі автора.

Дуже цікавим, новаторським, неординарним є трактат «Висвітлення аури України в поезії», домінантою якого є «слава і честь народу, його минуле і сьогодення, міст у майбутнє». Ауру нації вчений розглядає як життєвий багатополярний духовний вектор однієї нації, який забезпечує її життєздатність упродовж тривалого часу. Над кожним полем 12 найважливіших духовних елементів (спільна мова, специфіка мислення, життєвий темперамент і ритм, сімейні та суспільні стосунки, творча й політична діяльність та інші) існує багатогранний вектор, який проектує 12 напрямків — орт нації: пам'ять, гідність, волелюбність, єдність, совість, самобутність, динамічність, відповідальність, величність, відкритість, вірність заповітам предків, прив'язаність до рідної землі. А тому ауру нації формують 144 проекції. У різний час проекції на орти різносильні й різнозначні. Виходячи з цих теоретичних настанов, автор ілюструє кожну з 12 орт кількома зразками з української поезії та власних віршів, даючи спочатку визначення кожної орти. Практичну цінність цього трактату важко уявити, не прочитавши віршів-ілюстрацій до нього. Як приклад, ілюстрація однієї з дванадцятьох орт:

«Пам'ять нації — це пам'ять про минуле життя народу, про сподвижників, які гідні бути життєвим прикладом для тих, що живуть нині та для майбутніх поколінь. Пам'ять зберігає як добру славу, щоб її доповнити, так і хулу, щоб її не повторити.

Наша дума, наша пісня
Не вмре, не загине.
Ось де, люди, наша слава,
Слава України.
Без золота, без каменю,
Без хитрої мови,
А голосна та правдива,
Як Господа СЛОВО.

Т. Шевченко

Звитяги наші, муки і руїни
Безсмертні будуть у її словах...

Л. Костенко

Без ПАМ'ЯТІ ми лиш товпа
Німа, понура і безкрила.
Пливем, мов човен без весла,
Чужим вітрам даєм вітрила.
АУРА-ПАМ'ЯТЬ світить нам
Тим маяком в житейськім морі,
Що нас веде до щастя брам,
Не дозволяє гнить в покорі...

Б. Стефанюк».

Ця праця, як сподівається автор, стане добрим сигналом для вивчення аури України в інших галузях науки й культури.

Богдан Стефанюк відомий і як перекладач українською мовою твору «Слово о полку Ігоревім». Працюючи над перекладом, він захоплюється автором твору, якого вважає людиною скромною, високоосвіченою, філософом, політиком, дипломатом, воїном, поклонником Природних Сил і дуже лаконічним поетом. «Його вірш, — читаємо у статті «Сия давна истина явна, або Хто автор «Слова о полку Ігоревім» — відповідає «Слово», — як доведення математичної теореми, точний, без зайвих слів і повторень... Суцільність тексту міцно зв'язана логікою доведення основної ідеї «В єдності сила народу».

«Так хто же ВІН автор «Слова»? Невже немає шифру його імені?»[2] — запитує перекладач. І використовує для розшифрування імені алгоритм, взявши за основу поділ пам'ятки на яви, що його здійснив Д. Ліхачов 1984 року, і пронумерувавши їх та застосувавши систему правил обчислювального процесу і буквенне значення цифр, дослідник доходить до визначення імені й прізвища автора «Слова», назви жанру твору — НАПУТТЯ і навіть афоризму, рівноцінного математичному «що треба було й довести» — «Сия давна истина явна». Отож, автором «Слова» є ДМИТРО СТОЗІР (людина спостережлива), імовірно дід галицького воєводи Дмитра, який керував обороною Києва під час Батиєвої облоги міста. Це відкриття в літературі з допомогою математики не має аналогів у світовій практиці.

Дивує незвичайна, різнобічна, справді титанічна праця цього вченого:

Я чесно, уперто працюю щоднини,
Щоби заробити на ім'я ЛЮДИНИ.
І плечі свої під вантаж підставляю,
Де сили у інших підняти немає...

А стимулом до неї, напевно, була втрата часу під час перебування в ув'язненні, важка праця шахтаря, аварії, що забирали молоді людські життя; дві такі аварії пережив і Богдан Стефанюк. Та Бог, видно, зберіг його, щоби міг творити науку, розробляти нові технології для полегшення й убезпечення шахтарської праці. А ще для того, аби реалізувати свій унікальний, надзвичайно широкий діапазон здібностей і захоплень:

— Скажи мені: хто ти?
Поет? — Не поет.
— Гірник? — Не гірник.
— Якій перевазі віддав ти роботі?
Ти фізик? — Не фізик.
— Чи математик?
А то й кібернетик?

Учений не надає переваги якійсь одній галузі науки — він автор 175 наукових праць, у тому числі має 41 авторське свідоцтво і 6 патентів на винаходи (депоновані у Всесоюзному науково-дослідному інституті та надруковані в його працях і фахових журналах, а також на збереженні в науковій бібліотеці Львівського університету) у різних сферах знань. А серед них такі:

[2] Цитування за рукописом статті, надісланого Б. Стефанюком авторові нарису.

математика — доведення теореми Ферма; доведення гіпотези Гільбрайта; прості числа в інтервалах; адитивні властивості парних чисел; еліптична експоїда, її властивості та застосування в техніці;[3]

фізика — трьохієрархічна структура води: пам'ять води, керування структурою води, статична в'язкість води;

астрофізика — про розміри Всесвіту, або чи був Великий Вибух?;

гідравліка — теорія формування енергонесучих струменів; багатоступеневі шахтні гідромонітори; оптимізація струминоформування; гідросхема гірничого комбайна, співавтор Віктор Симоненко, родом із Харківщини;

аеродинаміка — керування гнучкою лопаттю гвинта вертольота, співавтор Віктор Татьков, родом із Харкова;

хімія — закон нижнього порога вибуховості пилометаноповітряної суміші (суттєва корекція закону Ле-Шательє);

колоїдна хімія — парашутний ефект при осіданні частинок у воді; об'єднання законів Стокса, Аллена і Ріттінґера в єдиний закон; точка переходу парашутного ефекту в селевий; очищення шахтних вод фізико-елеутричним способом;

металургія — підвищення якості й економічності напилення тугоплавких порошків на захищувані поверхні — винахід засекречено;

теплотехніка — закон теплопровідності вологих тіл; вплив водневих зв'язків на аномальну тепломіскість води;

гірнича справа — зниження енергозатрат на видобування вугілля гідроспособом; проект шахтного робота для добування вугілля гідроспособом;

гідротранспорт — монографія «Гідротранспорт вугільних шахт»;

філософія — пам'ять і взаємодія як загальні властивості матерії;

політика — нейтралізація провокацій у таборах, спрямованих на знищення без суду кращих політв'язнів — 1954—1955 рр.; відведення нещастя від Л. Валенси (1981) — матеріал досі засекречено;

література — створення альманаху табірної поезії (1955), упорядник, редактор — Василь Галета; переклад на українську мову «Слова о полку Ігоревім»;

літературознавство — алгоритм розшифрування імені автора «Слова о полку Ігореві»; висвітлення аури України в поезії;

логіка — логіка пам'яті, структура пам'ятних автоматів; логічний вектор руху; синтез пам'ятних функцій;

кібернетика — суцільний логікопам'ятний синтез автоматів;

автоматизація — дистанційне управління вибійними комбайнами; іскробезпечні схеми з напругою 1,5 В; захист ліній керування від фальшивих спрацювань, співавтор Петро Мандич, родом із Полтавщини — досі засекречено;

техніка безпеки праці шахтарів — фрикційна іскробезпека в гідрошахтах.

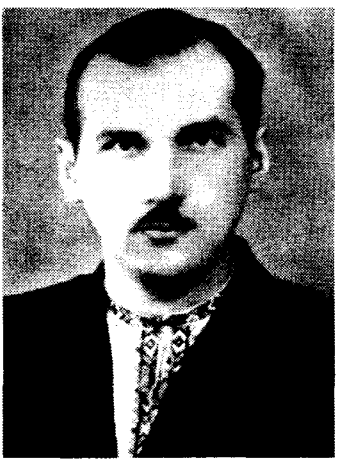

Богдан Стефанюк

Із післямови до збірки поезій «Вкраїни аура священна» довідуємося, що її автор Богдан Стефанюк народився 1 січня 1930 року в селі Суботові на Івано-Франківщині, середню школу закінчив у Галичі. Ув'язнення відбував в Інті (Комі АР, Росія). Першого липня 1956 року був звільнений, але продовжити навчання у Львівському університеті йому не дозволили. Був змушений повернутися до Росії, в місто Новокузнецьк Кемеровської області. У Кемерово 1960 року заочно закінчив інститут (спеціальність — математика). Працюючи у відомчому Науково-дослідному інституті видобутку вугілля гідравлічним способом, 1971-го захистив кандидатську дисертацію, а 1998-го — докторську.

До своєї мети Богдан Стефанюк завше пробирається невторованими, важкими, незвіданими шляхами, не боячись перешкод

[3] Подані назви не всіх досліджень і винаходів.

і не драматизуючи невдач, які не оминали його. Та чи не найбільша життєва трагедія цієї надзвичайно талановитої людини в тому, що комуністичний режим не дозволив їй проживати на рідній землі й працювати для свого народу, змусивши цю неординарну особистість провікувати (від 1952 року) на чужій землі і своїми вагомими науковими відкриттями й здобутками наповнювати російську скарбницю знань.

А скільки ще таких самородків — унікальних учених, гнаних недолею, розкинених по світу, залишаються невідомими для рідного народу — лише відає Бог.

Богдан Стефанюк і далі продовжує йти шляхом, обраним у юності, вболіваючи за долю українського народу:

Невже ви хочете, щоб знову були Крути,
Щоб повернувся час тортур, розлук і мук?
О, ні! Цього не може бути,
Щоб після всіх зусиль рабом вродився внук!

Лук'ян ***ВАРДЗАРУК***

ВІРА В ТОРЖЕСТВО СПРАВЕДЛИВОСТІ

У 1979 році, напередодні старого Нового року, із п'ятдесятиріччям його вітала королева Великобританії, але телеграми йому не вручили — іменинник тоді відбував друге ув'язнення.

На схилі літ усе частіше в пам'яті зринають особливо важливі події, які мали вирішальне значення в житті, були віхами долі.

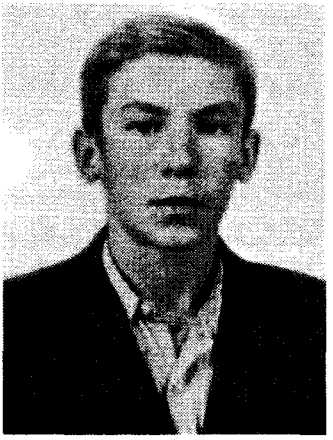

Василь Стрільців

Василеві Стрільціву особливо запам'яталися всі чотири арешти, суди й ув'язнення. Уперше ламали його життя комуністичні бузувіри восени 1944-го в станіславській тюрмі.

А до того часу було дитинство, що проминуло в селі Загвізді, яке річкою Бистрицею Солотвинською межує з Івано-Франківськом. Тут він закінчив початкову школу. А його першими духовними й ідейними наставниками були парох села отець Володимир Ленкавський — батько діяча й теоретика ОУН, Степана Ленкавського, автора «Декалогу українського націоналіста» та старший брат Павло Стрільців, який навчався у Львівському університеті.

Під час німецької окупації навчався в Станиславівській гімназії. А після загарбання Прикарпаття новим, комуно-московським, окупантом продовжував навчання у Станіславській СШ № 3. Тут його заарештували 7 грудня 1944 року, а через два місяці військовий трибунал військ НКВС засудив на 10 років позбавлення волі. Звинувачення: мав зв'язок із членами ОУН, вів переговори з бандерівцями про вступ молодих оунівців у лави УПА (2786 П). Так 17-річний юнак після низки в'язниць 1946-го опинився в концтаборі на Таймирському півострові. Тут за участь у бунті політв'язнів «Норильсклагу» навесні 1953 року потрапив до штрафного табору «Копець», де й закінчив свій термін ув'язнення восени 1954 року. Але на волю його не випустили, а залишили в Норильську відбувати ще 5-річне заслання.

У норильських таборах Василь Стрільців познайомився з онуком відомого українського історика Володимира Антоновича Михайлом, який написав для політв'язнів конспективний виклад історії України. Цей бзастрашний каторжанин, якого викрала радянська контррозвідка з американської зони окупації, розлучивши його з єдиною донькою, залишився на вічний спочинок у магаданській мерзлоті. Долати табірні невзгодини допомагала Василеві дружба з колишнім зв'язковим УПА Василем Долішнім із Підлужжя та студентом Львівської політехніки Григорієм Прокоповичем. Закарбувалися в пам'яті Стрільціва героїчні, страшні дні повстання, коли виступаючи пліч-о-пліч із повстанцями він не думав про загибель, бо сильнішим за смерть був порив до волі. І за це віддали життя двісті його однодумців-каторжан.

Так звана хрущовська відлига восени 1957-го дала змогу В. Стрільціву повернутися до Станіслава, де мешкали його батько і брат (мати й сестра повмирали) та з великими труднощами прописатися в рідному селі. Працював на будівництві й одночасно навчався у вечірній школі, а в 1959—1965 — заочно в Чернівецькому університеті на філологічному факультеті (відділ англійської мови).

Він ніколи й ніде не скривав своїх переконань. Мало того, намагався за всяких умов спростувати й виправити хибність суджень свого опонента. І більше того, схвалював і підтримував навіть незначні добрі починання колег, друзів чи просто знайомих. Така поведінка Василя Стрільціва явно не вписувалася в «моральний кодекс» комуністів і їх опори — КГБ. І вони робили все для того, щоб зламати його морально й фізично. Карали якнайжорстокіше. Подумати лише, п'ятнадцятирічного хлопця, учня дев'ятого класу, і разом з ним ще двох однокласників Юрія Годлевського й Андріяна Процика засудили кожного на десять років позбавлення волі. Каральна система вишукувала слабодухів, нездатних на протистояння; знайшовся такий і серед дев'ятикласників, який став провокатором і допоміг окупантам ізолювати й запроторити національно свідомих учнів. «Та нехай Бог,— говорив пан Стрільців,— не пише йому гріха. Бо такі грішники, на превеликий жаль, існують у всі часи, як і різні методи відступництва, наприклад, сучасні «діячі» — розкольники партій, об'єднань...».

Василь Стрільців — колишній в'язень сумління, член Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінських угод (скорочено — Українська Гельсінська група) з 1977-го протестував проти існуючого тоталітарного режиму, подавши до президій Верховних Рад СРСР і УРСР заяви про своє зречення радянського громадянства, одночасно здавши паспорт і військовий квиток.

У 1977 році В. Стрільців був звільнений з педагогічної праці в місті Долині. Упродовж року возив до Києва й Москви свої та інших дисидентів матеріали для нелегального відправлення їх за кордон. Деякі його матеріали були надруковані в лондонському часописі «Визвольний шлях» за 1979 рік, що згодом фігурували як антирадянська пропаганда. Весь 78-й пройшов у гострих викликах-дискусіях з працівниками КГБ, які домагалися його виходу з УГГ. Самооборона шляхом оскарженнь протиправних дій місцевих служак привела його на початку 1979-го на лаву підсудних у Долинському районному суді за образу (ст. 126 КК УРСР). Відбувши термін ув'язнення цей же суд у кінці року втретє засудив В. Стрільціва на два роки ув'язнення; цим разом уже за «порушення паспортних правил».

Термін ув'язнення відбув, але на волю не випустили, а як «рецидивіста» перевели до полтавської тюрми, і після тривалого слідства кагебистами обласного управління обласний суд за антирадянську агітацію і пропаганду (ст. 62, ч. 1 КК УРСР) засудив Василя Стрільціва (вже вчетверте !) на 7 років позбавлення волі в таборах суворого режиму і на 4 роки заслання та відшкодування 473 крб. 50 коп. судових витрат.

Кару відбував у мордовських концтаборах.

Надзвичайно сміливою й обґрунтованою була його заява Голові Ради Міністрів СРСР Тихонову М. О. від 21 грудня 1982 року. В цьому документі в'язень сумління Василь Стрільців, виходячи з положенн «Загальної декларації прав людини», наводить основні, хоч не всі (бо це неможливо) випадки порушення прав людей і націй, що під юрисдикцією СРСР.

Окрім багатьох протестів, скарг, заяв, написав трактат «Освіта має служити народам», у якому зробив критичний аналіз русифікаторської політики шкільництва в СРСР із баченням основних засад освітньої системи для кожного народу імперії.

Від часу створення (1990) обласного відділення Спілки політичних в'язнів України (СПВУ), яка 1993 року була реорганізована у Всеукраїнське товариство політичних в'язнів і репресованих (ВТПР), Василь Стрільців її незмінний голова.

За дорученням багатьох тисяч членів СПВУ він як голова обласної управи 30.09.1992 надсилає звернення Президентові України Л. Кравчуку з вимогою порушити перед урядом Російської Федерації питання про компенсацію за політичні репресії та оплату нею підневільної праці політично репресованих громадян України.

Не менш вагомою є заява обласної управи ВТПВР від 18.03.2001 щодо промосковської політики Верховної Ради України, яка явно зволікає з визнанням ОУН—УПА воюючою стороною в Другій світовій війні.

Василь Стрільців розумів роль інтеліґенції в суспільстві — він був інтеліґентом не лише за освітою, а й за внутрішнім станом душі — та постійне намагання керманичів від влади в усі часи зробити її співучасницею своїх «добрих» справ. А ще він був переконаний, що в насильстві, якого зазнають жертви, винні самі потерпілі, які своєю пасивністю стають співучасниками злочинних дій системи. А тому він обрав боротьбу за справедливість, вірив у її перемогу.

Лейтмотивом виступів на велелюдному похороні Василя Стрільціва 18 травня 2004 року було запевнення, що найкращим вшануванням пам'яті небіжчика буде продовження справи, якій присвятив він своє життя.

Петро АРСЕНИЧ

САМОУК ІЗ ГУЦУЛЬЩИНИ

Народився Петро Шекеряк 20 квітня 1889 року в селі Головах теперішнього Верховинського району в сім'ї заможного селянина Дмитра, який був тут війтом понад 40 років. Мати походила з родини Доників, звідси й подвійне прізвище його Шекеряк-Доників. Учив Петра в початковій школі (1900—1904) етнограф Лука Гарматій, який заохочував хлопця записувати етнографічні матеріали.

Петро Шекеряк

Закінчив Петро лише чотирирічну однокласну школу, а далі займався самоосвітою. Через Луку Гарматія познайомився з Іваном Франком, Володимиром Гнатюком, Гнатом Хоткевичем, Михайлом Коцюбинським, Володимиром Шухевичем і на їх прохання збирав фольклорно-етнографічні матеріали. Петро Шекеряк мав організаційні здібності, дар слова, письменницький хист.

У 1908—1910 роках служив у 24-му полку піхоти в Коломиї, а відтак у Відні та Львові. Виступав проти жорстокого поводження офіцерів із солдатами, проти нехтування українською мовою.

Для духовного зростання П. Шекеряка велике значення мала праця в «Гуцульському театрі», який організував 1910 року в Красноїллі Хоткевич.

У своїх спогадах із театральної діяльності Гнат Хоткевич так відгукувався про Петра Шекеряка: «Був молодий, розвинений, багато читав, розумний. І все у нього виходило так чітко, до ладу... Він і в літературі зоставив слід, він і матеріали усім етнографам доставляв, і то першої якости і в найбільшій кількости. Він і в політиці був не чужий... Взагалі людина, потрібна своєму народові, своїй епосі».[1]

Після одруження у вересні 1911 року з Катериною Боднарук жив у Жаб'ї й уже не гастролював із театром, а лише сприяв йому — позичав гроші для потреб театру. Коли Г. Хоткевич задумав заснувати в Харкові майстерню для виготовлення гуцульських виробів, П. Шекеряк допомагав йому відправляти на Східну Україну майстрів, бо «видів в тім ідею поширення слави Гуцульщини».

На прохання Володимира Гнатюка, який літні місяці проводив у Криворівні, надсилав ученому коломийки, колядки, оповідання про опришків, казки, описи сімейного і громадського побуту, що їх записав у гуцульських селах.

Сто чотири Шекерякові оповідки В. Гнатюк опублікував у книзі «Народні оповідання про опришків». Чимало його записів пісень (у тому числі колядок і щедрівок), казок, переказів про опришків, гуцульських звичаїв були надруковані у працях В. Шухевича й В. Гнатюка. А решта фольклорних і етнографічних записів зберігається в рукописах.

---

[1] Гнат Хоткевич. Твори у двох томах. Т. 2. — К.: Дніпро, 1966. — С. 547.

Петро Шекеряк перший серед дослідників та збирачів етнографічних пам'яток гуцулів почав записувати сороміцькі оповідання, пісні й анекдоти, розповіді про статеві стосунки в гуцульському селі.

Він залишив цікаві спогади про перебування Михайла Коцюбинського на Гуцульщині та про свого вчителя Луку Гарматія.

Петро Шекеряк був знаний і як засновник спортивно-пожежних товариств «Січ» та читалень «Просвіти» на Гуцульщині.

Він був головою читальні «Просвіти», «Каси відродження Гуцульщини», заступником голови товариства «Сільський господар», секретарем «Народної спілки» в Жаб'ї.

У 1914 році розгорнув діяльність, спрямовану на відзначення 100-річчя від дня народження Т. Шевченка. З початком Першої світової війни організував набір добровольців до Легіону Українських Січових Стрільців.

Перебуваючи постійно в гущі народній, детально вивчав звичаї й побут гуцулів, їхні психічні особливості, що дало йому багатий матеріал для художніх творів, які друкувалися в газетах і календарях. А оповідання «На дні озера», в якому йдеться про напади татар на Гуцульщину, вийшло навіть окремою книжечкою. Найкращі з оповідань П. Шекеряка — це «Іван Бойчук», «В касарнях», «Нарозумився», «Силуваним оком не надивитися», «Святий вечір», «Зведениця».

Писав і друкував під псевдонімами Ярема, Тур, Радикал, Січовик, Гуцул у «Громадському голосі» та інших часописах статті про економічні, політичні та культурні потреби гуцулів.

Другого грудня 1914 року П. Шекеряка забрали на війну. Спочатку служив у 36-му піхотному полку, але наступного року був переведений санітаром до військового шпиталю.

Після розпаду Австро-Угорщини бере участь у встановленні на Гуцульщині української влади. У 1918 році був обраний членом Української Національної Ради в Станиславові, яка 3 січня 1919-го прийняла історичне рішення про злуку ЗУНР з УНР. Він був також делегатом Трудового конгресу в Києві, свідком величного Свята Злуки на Софійському майдані.

Шостого червня 1919 року румуни заарештували Петра Шекеряка разом із полковником УСС Василем Вишиваним (псевдо австрійського архикнязя Габсбурґа Вільгельма (1895—1951). Вийшовши на волю 6 вересня, повернувся на Гуцульщину, а відтак виїхав на Східну Україну, де брав участь у боротьбі з денікінцями й більшовиками.

У Вінниці працював в архіві, був заступником голови товариства «Просвіта». Коли до міста прибув уряд Директорії, був призначений секретарем при ньому. В липні 1920-го виїхав на Закарпаття, де піклувався долею гуцулів-утікачів з-під польського гніту.

Діставши листа від польського письменника й етнографа Станіслава Вінценза із запевненням, що польський уряд не переслідуватиме його, П. Шекеряк 1921 року повернувся в Жаб'є і згодом одружився з донькою багатія Михайла Гапчука Параскою (перша дружина померла). Займається більше власним господарством, політичною та культурно-освітньою діяльністю, аніж збиранням етнографічних матеріалів.

У 20—30-х роках Шекеряк підтримує дружні стосунки з Василем Стефаником, Марком Черемшиною, Антоном Крушельницьким, Андрієм Чайковським, Станіславом Вінцензом. Співпрацює в газеті «Громадський голос».

У 1923 році бере участь у з'їзді Української радикальної партії у Львові, після чого він розгортає бурхливу діяльність на Гуцульщині щодо створення первинних партійних осередків, проводить по селах передвиборні зібрання, на яких виступає з палкими промовами.

У 1926 році поліція заарештувала П. Шекеряка за розгін мітингу партії «хлібоїдів». Так називали пропольську партію «Український народний союз». Петро Шекеряк перебував під слідством у коломийській тюрмі три тижні. Його звинувачували в організації терористичного виступу проти керівника цієї партії. Та за браком доказів змушені були звільнити.

Як посол до польського сейму (1928—1930), обраний від Української соціал-радикальної партії, виступав на захист інтересів селян, ходив на засідання сейму в гуцульському народному одязі.

У серпні-грудні 1928 року виступав на зборах у Верхньому Ясенові, Устеріках, Ворохті, Середньому Березові, Брустурах, Космачі, Шешорах, Великому Ключеві зі звітами про діяльність посольського клубу УСРП.

Перебуваючи на посаді війта Жаб'я (1927—1939), П. Шекеряк став співпрацювати з польськими владоможцями, сприяв роботі товариства «Приятелі Гуцульщини». Від 1935 року брав участь у виданні проурядового гуцульського календаря, де вміщує свої фольклорно-етнографічні записи й оповідання з життя гуцулів. Серед опублікованих етнографічних матеріалів найбільший інтерес становлять «Родини і хрестини на Гуцульщині»[2] й «Рік полудь звичаїв і вірувань гуцулів»[3]. Він допомагав організувати музей Гуцульщини в Жаб'ї.

Після московсько-комуністичної окупації Західної України (1939) його відвідують О. Довженко, М. Рудницький, етнограф Р. Герасимчук, журналіст М. Донченко, яким розповідає багато цінних фактів про Гуцульщину. До нього звертаються працівники Інституту фольклору з Києва, Будинку народної творчості зі Станіслава, щоб продовжував записувати фольклор. Та все ж комуністи відразу звільнили П. Шекеряка з роботи.

П'ятнадцятого травня 1940 року Петра Шекеряка і його сина Андрія (1912 р. н.) разом з іншими односельчанами заарештували і відіслали до Станіслава. Вилучена під час обшуку «націоналістична» література була спалена. Йому інкримінували виступ проти СРСР, вияв незадоволення встановленням радянської влади в Західній Україні, зв'язки з «націоналістичною бандою», яку очолював його син Дмитро.

Арештант заперечував звинувачення, визнавав лише, що син Дмитро, який до нього не заходить, справді є керівником озброєної групи ОУН. На основі свідчень братів Волинюків та інших членів «Сельробу» особлива нарада при НКВС 11 жовтня 1940 року засудила Петра Шекеряка на 8 років ув'язнення (архівна справа № 4541 П).

Сина Андрія засудили до розстрілу. Він удало імітував хворобу божевілля, і його перевели з тюрми до психіатричної лікарні, звідки втік. Із наступом радянської армії 1944 року еміґрував разом із родиною і братом Дмитром (1914—1976) на Захід. Помер у Філадельфії 1986 року.

Шекерякова дружина згадувала, що отримала від чоловіка єдиного листа з Дніпропетровська, з пересильної тюрми. Загинув Петро Шекеряк-Доників в ув'язненні, імовірно, на п'ятдесят другому році життя. Місце поховання невідоме.

[2] Матеріали до української етнології. Том 18. — Львів, 1918. — С. 86—122.

[3] Календарь гуцулский на 1937 рік. — Наклад товариства «Приятелі Гуцульщини». — С. 31—69.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ ПРО РЕПРЕСОВАНИХ

Прийшов до мене герой-партизан з учителів. Вихвалявся, як легко і приємно йому вбивати людину, коли вона ворог. «Нічого не стоїть. Скільки завгодно. Одного націоналіста я повісив униз головою і палив на повільному огні і різав з нього шмаття м'яса».

Я трохи не спитав його: і жарив теє шмаття і глитав?.. «А він, гадюка, — очі героя засвітилися жорстоким огнем, і великий рот його, похожий на щілину, з білими зубами, заходив ходором, — він, гадюка, так і вмер, кричучи «слався Україна». От гадина. Скільки я їх перемучив!..».

Я побачив, що йому скучно на вищих партійних курсах, де він зараз вчиться я. Йому хочеться мучити. Звір покуштував м'яса і понюхав отруйної пари крові. І кров кличе убогу його двоногу душу...

Олександр Довженко

Більш як одинадцять років я карався у більшовицьких таборах. Побудував у десятках — від Джезгазкану до Норильська, а відтак у коломських, і закінчив у «Тайшетлагу» Іркутської області. Надивився на те пекло, в якому згорали кращі сили України. Бачив страшні злочини і на волі, коли гинули не лише дорослі люди, але й діти від рук кагебистів. Вони не зважали ні на що, коли прочісували ліси, вбивали навіть дітей, які збирали проліски. Так було у 1948 році в селі Підгірках Калуського району на Івано-Франківщині. Я був свідком того, як знущалися над черницями монастиря Пресвятої Родини, що в селі Гошеві Долинського р-ну, тільки за те, що ті не хотіли перейти у підпорядкування московської патріархії.

Павло Терпак

А

АБРАМОВИЧ Іван Миколайович, 1924 р. н., *с. Річка* Косівського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Річка, селянин. Заарештований 13.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Святослава, Гайдука), псевдо — Тріска, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 22.09.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.11.1993. *(12582 П)*.

АБРАТ Параска Антонівна, 1929 р. н., *с. Перерісль* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Перерісль, селянка. Заарештована 09.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Вільха, Пава, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.02.1992. *(8407 П)*.

АБРАМЧУК Матвій Дмитрович, 1920 р. н., *м. Тисменица*, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Юрка), псевдо — Крук. Особливою нарадою при МВС СРСР 15.01.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. **Загинув** 21.07.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.09.1994. *(14464 П)*.

АБРАМЧУК Михайло Андрійович, 1884 р. н., *с. Хотимир* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хотимир, селянин. Заарештований 29.07.1948. Звинувачення: інформатор ОУН, постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.09.1992. *(9715 П)*.

АБРАМ'ЮК Володимир Васильович, 1923 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Делятин. Заарештований 28.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 05.11.1964 справу припинено. *(2969 П)*.

АБРАМ'ЮК Ганна Дмитрівна, 1927 р. н., *с. Рудники* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рудники, селянка. Заарештована 15.12.1945. Звинувачення: в її домі була конспіративна квартира. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 20.12.1991. *(7017 П)*.

АБРАМ'ЮК Дмитро Іванович, 1927 р. н., *с. Рудники* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.12.1944. Звинувачення: вояк УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.01.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 21.12.1992. *(10285 П)*.

АБРАМ'ЮК Микола Васильович, 1920 р. н., *с. Рудники* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.12.1953. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Явір, служив в українській поліції. 16.10.1954 скерований до психіатричної лікарні на примусове лікування. 17.12.1957 справу припинено. *(1312 П)*.

АБРАМ'ЮК Микола Юрійович, 1928 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Молодший сержант в/ч 12685 (м. Баку, Азербайджан). Заарештований 21.01.1953. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 14.08.1954 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 24.03.1955. *(15188 П)*.

АГОЖОВИЧ Кастон Антонович, 1877 р. н., *с. Трофанівка* Снятинського району, поляк, освіта середня. Проживав у с. Трофанівка, селянин. Заарештований 30.09.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 20.02.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 02.04.1992. *(7916 П)*.

АДАМІВ Степан Дмитрович, 1922 р. н., *м. Бурштин* Галицького району, українець, освіта початкова. Рядовий 804-го СП 304-ї СД. Заарештований 21.10.1944. Звинувачення: мав намір перейти на бік супротивника. Військовим трибуналом 60-ї армії 26.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 02.02.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.11.1992. *(10863 П)*.

АДАМІВ Степан Михайлович, 1926 р. н., *с. Куропатники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.07.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня «Гайдамаки»), псевдо — Сова. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.11.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.03.1993. *(11685 П)*.

АДАМОВИЧ Дмитро Олексійович, 1921 р. н., *с. Підлісся* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.08.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Різуна), псевдо — Кіт. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.01.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.07.1994. *(14192 П)*.

АДАМОВСЬКИЙ Михайло Васильович, 1927 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Заграви), псевдо — Морозенко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1993. *(12126 П)*.

АДАМОВСЬКИЙ Петро Йосипович, 1926 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.11.1949. Звинувачення: переховував члена ОУН, поширював націоналістичні листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 22.04.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.05.1993. *(11417 П)*.

АДАМОВСЬКИЙ Станіслав Миколайович, 1900 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Довгий Войнилів, селянин. Заарештований 01.08.1949. Звинувачення: будував криївки для членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1992. *(10104 П)*.

АДАМОВСЬКИЙ Хома Климович, 1911 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довгий Войнилів, селянин. Заарештований 02.08.1949. Звинувачення: переховував члена ОУН, постачав йому продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1992. *(10104 П)*.

АДАМЧУК Василь Іванович, 1920 р. н., *с. Слобідка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Слобідка, колгоспник. Заарештований 17.06.1950. Звинувачення: вояк УПА (боївка Веселого, 1946), збирав продукти для УПА, переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1993. *(12072 П)*.

АДАМЧУК Василь Тарасович, 1912 р. н., *с. Слобідка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобідка, директор заготконтори РСС. Заарештований 24.04.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Крук, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.08.1993. *(12351 П)*.

АДАМЧУК Гафія Олексіївна, 1930 р. н., *с. Марківці* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, робітниця артілі. Заарештована 02.06.1955. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 16.09.1955 засуджена на 3 роки позбавлення волі. Реабілітована 10.12.1991. *(6811 П)*.

АДАМЧУК Іван Миколайович, 1928 р. н., *с. Завалля* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Завалля, командир винищувального загону. Заарештований 22.11.1947. Звинувачення: передав зброю винищувального батальйону УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.07.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.10.1989. *(4786 П)*.

АДАМЧУК Стефанія Францівна, 1909 р. н., *с. Петрів* Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Петрів, селянка. Заарештована 28.08.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.09.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(10650 П)*.

АКСАНЮК Василь Іванович, 1924 р. н., *с. Красноставці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красноставці, селянин. Заарештований 02.11.1948. Звинувачення: зв'язковий УПА, розклеював листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.11.1991. *(6516 П)*.

АКСАНЮК Микола Микитович, 1882 р. н., *с. Красноставці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красноставці, селянин. Заарештований 07.03.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 08.12.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.09.1993. *(12406 П)*.

АКСЕНЮК Єфросинія Іванівна, 1927 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Задубрівці, селянка.

Заарештована 05.08.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 20.03.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 03.11.1992. *(10221 П)*.

АКСЕНЮК Марія Петрівна, 1922 р. н., *с. Красноставці* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Красноставці, селянка. Заарештована 28.03.1946. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.11.1991. *(6541 П)*.

АЛЕКСАНДРОВ Василь Макарович, 1925 р. н., *с. Сухий Яр* Красноармійського району Донецької області, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 08.10.1944 (в районі *с. Гошів* Долинського району). Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Грім. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.01.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.08.1993. *(11962 П)*.

АЛЕКСАНДРУК Василь Федорович, 1916 р. н., *с. Брустурів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Брустурів, селянин. Заарештований 16.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (запасна сотня Верховинця), псевдо — Пень. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 01.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 25.05.1993. *(11764 П)*.

АЛЕКСАНДРУК Григорій Дмитрович, 1914 р. н., *с. Попельники* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Попельники, селянин. Заарештований 20.12.1940. Звинувачення: член ОУН, заступник керівника райпроводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 13.03.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. **Розстріляний** 07.05.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.02.1994. *(13784 П)*.

АЛЕКСАНДРУК Лук'ян Іванович, 1921 р. н., *с. Брустурів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Брустурів, селянин. Заарештований 23.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гай, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 01.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 25.05.1993. *(11764 П)*.

АЛЕКСАНДРУК Марія Дем'янівна, 1926 р. н., *с. Шепіт* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Шепіт, селянка. Заарештована 16.04.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН, псевдо — Тиха. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.08.1947 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 20.03.1991. *(7897 П)*.

АЛЕМБІТА Дмитро Іванович, 1927 р. н., *с. Бабухів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бабухів, селянин. Заарештований 29.07.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Чорноус, Остап, Невідомий. Особливою нарадою при МВС СРСР 07.02.1947 засуджений на 4 роки позбавлення волі. Відсидів 7 років 10 місяців. Реабілітований 23.01.1992. *(7768 П)*.

АМБРОЗЯК Василина Пантелеймонівна, 1923 р. н., *с. Джурків* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с-щі Чернелиця* Городенківського району, колгоспниця. Заарештована 31.01.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН, годувала їх. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.03.1950 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 10.01.1994. *(13079 П)*.

АМБРОЗЯК Дмитро Іванович, 1922 р. н., *с. Забережжя* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії, 1944), псевдо — Блакитний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(9669 П)*.

АМБРОЗЯК Євдокія Петрівна, 1927 р. н., *с. Забережжя* Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Забережжя, селянка. Заарештована 02.12.1945. Звинувачення: постачала УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(10771 П)*.

АМБРОЗЯК Іван Ількович, 1924 р. н., *с. Забережжя* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Козака, 1944), псевдо — Чмелик. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт. **Загинув** 09.01.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.10.1991. *(9669 П)*.

АМБРОЗЯК Іван Миколайович, 1923 р. н., *с. Забережжя* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Забережжя, селянин. Заарештований 09.04.1950. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Підкова, допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(7547 П)*.

АМБРОЗЯК Йосип Федорович, 1903 р. н., *с. Дебеславці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.07.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Клима), псевдо — Буревій. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.09.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.06.1956. *(10881 П)*.

АМБРОЗЯК Марія Прокопівна, 1891 р. н., *с. Радча* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Забережжя* Богородчанського району, селянка. Заарештована 26.01.1950. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.07.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. **Загинула** 09.12.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 16.04.1992. *(8677 П)*.

АМБРОЗЯК Мирослав Васильович, 1928 р. н., *с. Трач* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Трач, селянин. Заарештований 18.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кровобій, зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 07.06.1993. *(11609 П)*.

АМБРОЗЯК Павло Васильович, 1919 р. н., *с. Дебеславці* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 04.07.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевда — Свистун, Юрко. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.09.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 05.10.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.03.1993. *(10881 П)*.

АМБРОЗЯК Теодозія Михайлівна, 1930 р. н., *с. Забережжя* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Забережжя, селянка. Заарештована 07.08.1949. Звинувачення: зберігала бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.09.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.06.1992. *(8811 П)*.

АМБРОЗЯК Юрій Миколайович, 1924 р. н., *с. Забережжя* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.11.1949. Звинувачення: зв'язковий ОУН, передав для УПА 50 кг кукурудзи. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.04.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.04.1992. *(8111 П)*.

АНГЕНЕЛЮК Ярослав Ілліч, 1923 р. н., *с. Кобаки* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кобаки, селянин. Заарештований 24.05.1944. Звинувачення: зв'язковий ОУН, збирав гроші, продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом 8-ї СД 30.08.1944 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 03.02.1992. *(7570 П)*.

АНДРАХЕВИЧ Стефанія Іванівна, 1920 р. н., *м. Калуш*, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Калуш, кравчиня. Заарештована 03.12.1945. Звинувачення: сприяла у проведенні збройної акції УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 16.07.1992. *(12048 П)*.

АНДРЕЙКІВ Михайло Іванович, 1927 р. н., *с. Брошнів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (ВПЖ). Військовим трибуналом 101-го СК 07.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 19.03.1992. *(7578 П)*.

АНДРЕЙЦІВ Марія Іванівна, 1924 р. н., *с. Бабинці* (тепер — у складі м. Рогатин) Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бабинці, бухгалтер райвідділу комунгоспу. Заарештована 17.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорна, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 27.11.1991. *(6576 П)*.

АНДРЕЙЦІВ Марія Іванівна, 1926 р. н., *с. Бабинці* (тепер — у складі м. Рогатин) Рогатинського району, українка, освіта середня. Проживала нелегально. Заарештована 31.05.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мрія, станична ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 25.06.1992. *(9188 П)*.

АНДРЕЙЧУК Василь Миколайович, 1901 р. н., *с. Цуцилів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цуцилів, швець. Заарештований 16.10.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабі-літований 29.11.1991. *(6722 П)*.

АНДРЕЙЧУК Василь Михайлович, 1894 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Майдан, селянин. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією май-

на. **Загинув** 27.05.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.09.1994. *(14844 П)*.

АНДРЕЙЧУК Василь Петрович, 1926 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.10.1949. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевдо — Дунай. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.07.1950 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 14.09.1992. *(9762 П)*.

АНДРЕЙЧУК Ганна Михайлівна, 1923 р. н., *с. Джурків* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Джурків, селянка. Заарештована 16.12.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бджілка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.02.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1992. *(10202 П)*.

АНДРЕЙЧУК Ганна Михайлівна, 1928 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Верхній Майдан, селянка. Заарештована 26.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Славка, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 02.11.1992. *(10797 П)*.

АНДРЕЙЧУК Ганна Петрівна, 1926 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рожнів, селянка. Заарештована 20.01.1949. Звинувачення: сприяла воякам УПА у здійсненні збройної акції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.03.1992. *(8096 П)*.

АНДРЕЙЧУК Григорій Петрович, 1918 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Рожнів, селянин. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: зустрічався з воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(8096 П)*.

АНДРЕЙЧУК Дмитро Михайлович, 1921 р. н., *с. Красна* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красна, селянин. Заарештований 04.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 03.10.1964 справу припинено. *(2971 П)*.

АНДРЕЙЧУК Євдокія Іванівна, 1928 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Верхній Майдан, селянка. Заарештована 26.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бистра, зв'язкова ОУН, збирала продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(10797 П)*.

АНДРЕЙЧУК Євдокія Олексіївна, 1930 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Верхній Майдан, селянка. Заарештована 26.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сміла, її будинок служив пунктом зв'язку ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1947 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 03.11.1992. *(10797 П)*.

АНДРЕЙЧУК Іван Дмитрович, 1896 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Майдан, селянин. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.09.1944. *(14844 П)*.

АНДРЕЙЧУК Іван Дмитрович, 1923 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, малописьменний. Легалізувався. Проживав у с. Стопчатів, забійник шахти в с. Ковалівка Коломийського району. Заарештований 05.02.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотня Скуби, 1944), псевдо — Птах. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1992. *(9110 П)*.

АНДРЕЙЧУК Іван Миколайович, 1914 р. н., *с. Перерісль* Надвірнянського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 10.07.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Іскри, 1945), псевдо — Стрільчак. Військовим трибуналом 23-ї механізованої дивізії 02.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.10.1994. *(14329 П)*.

АНДРЕЙЧУК Ілля Васильович, 1912 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб, матеріально допомагав воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 06.05.1993. *(11521 П)*.

АНДРЕЙЧУК Йосип Степанович, 1932 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Солотвин, шофер ВРП Дзвиняцького рудоуправ-

ління. Заарештований 16.10.1950. Звинувачення: розклеював націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 28.11.1991. *(6837 П)*.

АНДРЕЙЧУК Марія Степанівна, 1922 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рожнів, селянка. Заарештована 21.01.1949. Звинувачення: сприяла воякам УПА в здійсненні збройної акції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1949 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 18.03.1992. *(8096 П)*.

АНДРЕЙЧУК Микола Іванович, 1909 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Майдан, селянин. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 26.03.1951, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.11.1992. *(14844 П)*.

АНДРЕЙЧУК Михайло Васильович, 1904 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Колос, інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.05.1993. *(11856 П)*.

АНДРЕЙЧУК Михайло Юрійович, 1918 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Майдан, селянин. Заарештований 18.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 03.10.1964 справу припинено. *(2971 П)*.

АНДРЕЙЧУК Петро Пилипович, 1888 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Рожнів, селянин. Заарештований 13.01.1949. Звинувачення: сприяв воякам УПА в здійсненні збройної акції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 19.03.1992. *(8096 П)*.

АНДРЕЙЧУК Степан Петрович, 1919 р. н., *с. Вербівці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вербівці, селянин. Заарештований 08.02.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.03.1992. *(8988 П)*.

АНДРЕЙЧУК Юрій Васильович, 1898 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Майдан, селянин. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.09.1994. *(14844 П)*.

АНДРЕЙЧУК Юрій Михайлович, 1921 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Майдан, секретар сільради. Заарештований 06.10.1948. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.12.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.03.1949. *(60 П)*.

АНДРЕЦУЛЯК Василь Миколайович, 1931 р. н., *с. Великий Рожин* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.06.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Серна, кур'єр УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.08.1993. *(12241 П)*.

АНДРЕЦУЛЯК Марія Юріївна, 1926 р. н., *с. Великий Рожин* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Великий Рожин, селянка. Заарештована 07.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Малина. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинула** 20.04.48 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 08.10.1991. *(6151 П)*.

АНДРЕЦУЛЯК Петро Павлович, 1926 р. н., *м. Косів*, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 04.11.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Недобитого, 1944), псевдо — Град. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 27.06.1994. *(14035 П)*.

АНДРЕЦУЛЯК Юрій Степанович, 1890 р. н., *с. Великий Рожин* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Великий Рожин, селянин. Заарештований 12.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Перевесло, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. *(1367 П)*.

АНДРІЄВИЧ Ганна Дмитрівна, 1912 р. н., *м. Надвірна*, українка, освіта початкова. Проживала в м. Надвірна, домогосподарка. Заарештована 04.07.1947. Звинувачення: зв'язкова ОУН, постача-

ла ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.10.1991. *(1357)*.

АНДРІЄВИЧ Ганна Миколаївна, 1925 р. н., ***м. Надвірна***, українка, освіта середня. Проживала в ***с. Фітьків*** Надвірнянського району, працювала за наймом. Заарештована 11.03.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зоня, санітарка УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.05.1949 скерована на примусове лікування в поєднанні з ізоляцією в тюремній лікарні МВС Київської області. Реабілітована 12.12.1955. *(1494 П)*.

АНДРІЄВИЧ Григорій Олексійович, 1902 р. н., ***м. Надвірна***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Надвірна, тесляр. Заарештований 20.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Запорожець, збирав гроші та одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(2293)*.

АНДРІЄВИЧ Марія Миколаївна, 1923 р. н., ***м. Надвірна***, українка, освіта середня. Проживала в м. Надвірна, службовець. Заарештована 21.11.1944. Звинувачення: член ОУН, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.02.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 20.11.1991. *(6442 П)*.

АНДРІЄВИЧ Степан Михайлович, 1906 р. н., ***м. Надвірна***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Надвірна, швець. Заарештований 10.09.1947. Звинувачення: шив взуття для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.07.1991. *(5517 П)*.

АНДРІЄВИЧ Юлія Миколаївна, 1925 р. н., ***м. Надвірна***, українка, освіта середня. Проживала в м. Надвірна, завідувач обліку райвідділу Наркомзагу. Заарештована 16.11.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.10.1991. *(6185 П)*.

АНДРІЄВСЬКИЙ Клим Петрович, 1920 р. н., ***с. Путятинці*** Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Путятинці, студент Рогатинської педшколи. Заарештований 25.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 03.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 16.01.1989. *(4152 П)*.

АНДРІЇВ Василь Іванович, 1912 р. н., ***с. Надіїв*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Остапенко, керівник кущового проводу ОУН, під час окупації служив в українській поліції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.10.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 22.07.1992. *(9185 П)*.

АНДРІЇВ Василь Петрович, 1911 р. н., ***с. Будзин*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Богдана), псевда — Олег, Крук, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1993. *(11201 П)*.

АНДРІЇВ Володимир Софронович, 1935 р. н., ***с. Нові Скоморохи*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Нові Скоморохи, селянин. Заарештований 01.02.1959. Звинувачення: зберігав антирадянські матеріали. Станіславським обласним судом 17.04.1959 відправлений у психіатричну лікарню. Реабілітований 20.05.1992. *(8804 П)*.

АНДРІЇВ Дмитро Іванович, 1914 р. н., ***с. Тисів*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тисів, лісник. Заарештований 18.02.1951. Звинувачення: заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.05.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.01.1992. *(7440 П)*.

АНДРІЇВ Іван Дмитрович, 1894 р. н., ***с. Яворівка*** Калуського району, українець, малописьмений. Проживав у с. Яворівка, селянин. Заарештований 14.06.1947. Звинувачення: переховував у криївці вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.10.1993. *(13184 П)*.

АНДРІЇВ Магдалина Василівна, 1929 р. н., ***с. Стримба*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Стримба, селянка. Заарештована 08.02.1946. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.10.1946 засуджена на 6 років позбавлення волі. Реабілітована 10.09.1991. *(6400 П)*.

АНДРІЇВ Михайло Павлович, 1916 р. н., ***с. Старі Кривотули*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Кривo-

тули, селянин. Заарештований 11.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дорошенко, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1992. *(8908 П)*.

АНДРІЇВ Михайло Федорович, 1920 р. н., *с. Кадобна* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кадобна, селянин. Заарештований 26.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 20.05.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1992. *(7113 П)*.

АНДРІЇВ Михайло Юрійович, 1925 р. н., *с. Стримба* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Лоєва*, лісомайстер ліспромгоспу. Заарештований 16.06.1950. Звинувачення: розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 27.09.1991. *(6169 П)*.

АНДРІЇВ Федір Федорович, 1924 р. н., *с. Кадобна* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.07.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Моряка), псевдо — Дуброва. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.08.1993. *(12129 П)*.

АНДРІЇШИН Василь Олексійович, 1902 р. н., *с. Марківка* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Марківка, селянин. Заарештований 14.12.1945. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом 23-ї механізованої дивізії 25.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 18.08.1992.

АНДРІЇШИН Василь Степанович, 1910 р. н., *с. Молодятин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Молодятин, приймальник лісу. Заарештований 22.04.1952. Звинувачення: зв'язковий ОУН, постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.08.1991. *(10486 П)*.

АНДРІЇШИН Гнат Андрійович, 1907 р. н., *с. Белеїв* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Белеїв, директор райхарчпромкомбінату. Заарештований 07.11.1948. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.04.1994. *(14093 П)*.

АНДРІЇШИН Іван Семенович, 1924 р. н., *с. Белеїв* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Белеїв, селянин. Заарештований 10.06.1947. Звинувачення: заготовляв продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.07.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 08.06.1989. *(4137 П)*.

АНДРІЇШИН Параска Романівна, 1924 р. н., *с. Белеїв* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Белеїв, селянка. Заарештована 15.05.1946. Звинувачення: спецкур'єр ОУН. Особливою нарадою при МВС СРСР 08.03.1947 засуджена на 4 років позбавлення волі. Реабілітована 10.07.1992. *(9619 П)*.

АНДРІЇШИН Петро Іванович, 1912 р. н., *с. Рунгури* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.01.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Спартана), псевдо — Ящур. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1947 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 03.02.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.03.1992. *(8023 П)*.

АНДРІЇШИН Семен Юрійович, 1898 р. н., *с. Белеїв* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Белеїв, селянин. Заарештований 10.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.07.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 08.06.1989. *(4137 П)*.

АНДРІЇШИН Юрій Семенович, 1922 р. н., *с. Белеїв* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Белеїв, селянин. Заарештований 10.06.1947. Звинувачення: заготовляв продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.07.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 08.06.1989. *(4137 П)*.

АНДРІЙЦІВ Данило Онуфрійович, 1909 р. н., *с. Копачинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 01.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.03.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 07.04.1992. *(8321 П)*.

АНДРІЙЧУК Василина Іванівна, 1930 р. н., *с. Пшеничники* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пшеничники, колгоспниця. Заарештована 29.01.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН, допомагала їм продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.03.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах

із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1993. *(13334 П)*.

АНДРІЙЧУК Василь, 1917 р. н., ***с. Середній Майдан*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Надвірна***, робітник заводу «Спартак». Заарештований 02.02.1940. Звинувачення: знав про організовану групу осіб, що мають намір перейти кордон на територію Угорщини, але органи влади не повідомив. Особливою нарадою при НКВС СРСР 02.11.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 10.12.1992. *(15426 П)*.

АНДРІЙЧУК Іван Миколайович, 1916 р. н., *с. Хлібичин* Снятинського району, українець, освіта початкова. Командир взводу 56-го СП 19-ї СД. Заарештований 15.01.1945. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 19-ї СД 30.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1996. *(15414 П)*.

АНДРІЙЧУК Іван Михайлович, 1911 р. н., *м. Івано-Франківськ*, поляк, малописьменний. Рядовий 71-го СП 30-ї СД. Заарештований 07.09.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 30-ї СД 22.09.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 08.11.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.03.1993. *(11827 П)*.

АНДРІЙЧУК Кирило Юрійович, 1924 р. н., *с. Лоєва* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.11.1944. Звинувачення: ухилявся від мобілізації, вояк УПА (сотня Крука), псевда — Дуб, Мирон. **Загинув** 26.11.1944 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.09.1998. *(8116)*.

АНДРІШАК Микола Гаврилович, 1922 р. н., *с-ще Перегінське* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.06.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Хмаролом. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 21.01.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.09.1991. *(6085 П)*.

АНДРІШАК Софія Василівна, 1927 р. н., *с-ще Перегінське* Рожнятівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Перегінське, секретар сільради. Заарештована 04.09.1950. Звинувачення: мала зв'язок із вояками УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.10.1992. *(9972 П)*.

АНДРІЮК Василь Дмитрович, 1928 р. н., *с. Соколівка* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Соколівка, селянин. Заарештований 14.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дубок, збирав продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.03.1992. *(9105 П)*.

АНДРІЮК Дмитро Юрійович, 1930 р. н., *с. Соколівка* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.03.1949. Звинувачення: як боєць винищувального батальйону при зустрічі з членами ОУН спротиву не чинив, був роззброєний, постачав ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(9113 П)*.

АНДРІЮК Лук'ян Юрійович, 1904 р. н., *с. Соколівка* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Соколівка, селянин. Заарештований 27.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грушка, збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.05.1992. *(9097 П)*.

АНДРІЯШ Дмитро Михайлович, 1907 р. н., *с. Колінки* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 133-го ЗСП 4-ї ЗСД (м. Володимир, Росія). Заарештований 13.07.1944. Звинувачення: в роки фашистської окупації секретар хати-читальні, учасник драмгуртка, що ставив п'єси антирадянського змісту. Військовим трибуналом 4-ї ЗСД 30.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.12.1992. *(11250 П)*.

АНДРІЯШИН Дмитро Миколайович, 1921 р. н., *с. Казанів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.12.1945. Звинувачення: ройовий УПА (сотня Білого), псевдо — Вовчок. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.02.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт. *(4514 П)*.

АНДРІЯЩУК Микола Олексійович, 1913 р. н., *с. Підлужжя* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підлужжя, селянин. Заарештований 22.02.1949. Звинувачення: переховував пораненого члена ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.05.1992. *(9552 П)*.

АНДРОХОВИЧ Станіслав Амброзійович, 1893 р. н., *с. Текуче* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Текуче, секретар сільради. Заарештований 12.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дунай. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 30.01.1992. *(7347 П)*.

АНДРУНИШИН Микола Михайлович, 1925 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий 294-го СП 97-ї СД. Заарештований 26.11.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 5-ї армії 24.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.10.1995. *(14946 П)*.

АНДРУНЯК Василь Іванович, 1929 р. н., *с. Фітьків* Надвірнянського району, українець, освіта середня педагогічна. Проживав у *с. Лісна Тарновиця*, вчитель. Заарештований 03.12.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.09.1994. *(14896 П)*.

АНДРУСИШИН Ганна Дмитрівна, 1912 р. н., *с. Острина* Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Остриня, селянка. Заарештована 16.07.1948. Звинувачення: носила вояка УПА продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.08.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.05.1990. *(5278 П)*.

АНДРУСИШИН Ганна Миколаївна, 1928 р. н., *с. Радча* Тисменицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Радча, селянка. Заарештована 05.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Люба, зв'язкова станичної ОУН, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.04.1992. *(7752 П)*.

АНДРУСИШИН Дмитро Васильович, 1924 р. н., *с. Глибівка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Хмелівка*, селянин. Заарештований 08.05.1947. Звинувачення: доставляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.07.1991. *(5602 П)*.

АНДРУСИШИН Дмитро Іванович, 1915 р. н., *с. Павлівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Угринів*, селянин. Заарештований 28.07.1948. Звинувачення: шив чоботи та одяг для членів ОУН і вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.11.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1992. *(9434 П)*.

АНДРУСИШИН Михайлина Іванівна, 1927 р. н., *с. Острина* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Остриня, селянка. Заарештована 26.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марта, збирала продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.09.1991. *(6380 П)*.

АНДРУСИШИН Ольга Дмитрівна, 1915 р. н., *с. Рибне* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Майдан*, селянка. Заарештована 18.10.1948. Звинувачення: готувала їжу для членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.12.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.09.1992. *(9821 П)*.

АНДРУСИШИН Петро Федорович, 1911 р. н., *с. Волосів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 31.08.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Данило. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1993. *(11929 П)*.

АНДРУСИШИН Софія Федорівна, 1928 р. н., *с. Острина* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Остриня, селянка. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка, збирала продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.08.1991. *(6380 П)*.

АНДРУСИШИН Юрій Дмитрович, 1899 р. н., *с. Нова Гута* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нова Гута, селянин. Заарештований 21.09.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 11.12.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 09.09.1994. *(14466 П)*.

АНДРУСІВ Анастасія Степанівна, 1925 р. н., *с. Луквиця* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Луквиця, селянка. Заарештована 24.08.1944. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.10.1944 засуджена на 15 років позбавлення волі. Реабілітована 14.01.1992. *(7154 П)*.

АНДРУСІВ Василь Юрійович, 1920 р. н., *с. Раків* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Василько, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при Управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 04.09.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.12.1991. *(14475)*.

АНДРУСІВ Євгенія Василівна, 1928 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сливки, селянка. Заарештована 20.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галя. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.06.1946 засуджена на 6 років позбавлення волі. Реабілітована 22.08.1961. *(2538 П)*.

АНДРУСІВ Іван Юрійович, 1926 р. н., *с. Раків* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.01.1947. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка СБ Лютого), псевда — Кубанець, Клевець. **Загинув** 30.01.1947 під час слідства, місце поховання невідоме. 28.02.1947 справу припинено. *(14852 П)*.

АНДРУСІВ Катерина Михайлівна, 1924 р. н., *с. Мала Тур'я* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Мала Тур'я, селянка. Заарештована 01.10.1945. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1991. *(6422 П)*.

АНДРУСІВ Марія, 1929 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сливки, селянка. Заарештована 20.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зоря. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.06.1946 засуджена на 6 років позбавлення волі. Реабілітована 22.08.1961. *(2538 П)*.

АНДРУСІВ Марія Миколаївна, 1924 р. н., *с. Мала Тур'я* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Мала Тур'я, селянка. Заарештована 21.10.1945. Звинувачення: віднесла для УПА 50 яєць і курку. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1991. *(6422 П)*.

АНДРУСІВ Микола, 1930 р. н., *с. Мислів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мислів, селянин. Заарештований 12.07.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловейко, розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1993. *(12066 П)*.

АНДРУСІВ Микола Дмитрович, 1885 р. н., *с. Студінка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Студінка, селянин. Заарештований 24.07.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.11.1948 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 28.09.1993. *(12282 П)*.

АНДРУСІВ Михайло Дмитрович, 1916 р. н., *с. Тростянець* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тростянець, селянин. Заарештований 23.11.1944. Звинувачення: станичний ОУН. 09.05.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(1713 П)*.

АНДРУСІВ Михайло Ілліч, 1924 р. н., *с. Мислів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мислів, селянин. Заарештований 26.07.1949. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1992. *(12066 П)*.

АНДРУСІВ Михайло Семенович, 1928 р. н., *с. Мислів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мислів, бригадир тракторної бригади Калуської МТС. Заарештований 17.11.1945. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКДБ Станіславської області 08.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.10.1953. *(24 П)*.

АНДРУСІВ Михайло Юрійович, 1901 р. н., *с. Кадобна* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кадобна, робітник Калуського лісгоспу. Заарештований 21.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ліс, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.09.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 05.09.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 22.03.1993. *(11010 П)*.

АНДРУСІВ Михайло Юрійович, 1922 р. н., *с. Раків* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лінивий, матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при Управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 04.09.1946 засуджений на 4 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Перебував у неволі 9 років. Реабілітований 15.10.1992. *(14475)*.

АНДРУСІВ Ольга Іванівна, 1929 р. н., *с. Дуба* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дуба, селянка. Заарештована 26.04.1950. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.01.1992. *(7301 П)*.

АНДРУСІВ Параска Миколаївна, 1924 р. н., *с. Луквиця* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Луквиця, селянка. Заарештована 28.03.1946. Звинувачення: член ОУН, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.12.1991. *(6929 П)*.

АНДРУСІВ Розалія Григорівна, 1921 р. н., *с. Різдв'яни* Галицького району, українка. Проживала в с. Різдв'яни, селянка. Заарештована 26.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 08.10.1948 справу припинено. *(2892 П)*.

АНДРУСІВ Семен Дмитрович, 1926 р. н., *с. Луквиця* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Луквиця, робітник нафтопромислу. Заарештований 30.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 09.11.1993. *(13662 П)*.

АНДРУСІВ Степан, 1906 р. н., *с. Мала Тур'я* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мала Тур'я, міліціонер. Заарештований 19.04.1946. Звинувачення: член ОУН, розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.03.1995. *(11456)*.

АНДРУСІВ Федір Прокопович, 1923 р. н., *с. Гуменів* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 13.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти, 1945), псевдо — Бузина. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 17.08.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.08.1996. *(15245 П)*.

АНДРУСІВ Ярослав Михайлович, 1922 р. н., *с-ще Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с-щі Войнилів, селянин. Заарештований 14.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ), засолював м'ясо для вояків УПА. **Загинув** 29.01.1946 в станіславській тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.12.1998. *(10695)*.

АНДРУСЯК Василь Іванович, 1927 р. н., *с-ще Битків* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у *м. Львів*, курсант школи санінструкторів. Заарештований 18.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бурого, 1944), псевдо — Шишка. Військовим трибуналом Львівського військового округу 03.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 19.12.1994. *(14494 П)*.

АНДРУСЯК Василь Миколайович, 1929 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Кути, селянин. Заарештований 11.06.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, передавав листівки націоналістичного змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 18.12.1954. *(3014 П)*.

АНДРУСЯК Василь Михайлович, 1923 р. н., *с. Мишин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 378-го ЗСП 19-ї ЗСД. Заарештований 17.09.1944. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.03.1992. *(7937 П)*.

АНДРУСЯК Василь Михайлович, 1925 р. н., *с. Ворона* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.12.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Співак. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 06.04.1946 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 15.08.1991. *(36863)*.

АНДРУСЯК Ганна Петрівна, 1928 р. н., *с. Вербівці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вербівці, селянка. Заарештована 01.11.1945. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 19.02.1992. *(8186 П)*.

АНДРУСЯК Дарія Василівна, 1904 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Старі Кути, селянка. Заарештована 24.12.1944. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, УПА, проводила антирадянську агітацію серед прикордонників. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.08.1945 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.07.1994. *(14812 П)*.

АНДРУСЯК Дмитро Іванович, 1927 р. н., *с. Братківці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братківці, колгоспник. Заарештований 12.10.1950. Звинувачення: заготовляв продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 02.11.1992. *(9952 П)*.

АНДРУСЯК Євгенія Іванівна, 1919 р. н., ***м. Снятин***, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 16.08.1947. Звинувачення: член ОУН, дружина командира тактичного відтинка УПА «Чорний ліс» (псевдо — Різун). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 29.01.1992. *(7075 П)*.

АНДРУСЯК Ілля Федорович, 1908 р. н., ***с. Парище*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Парище, колгоспник. Заарештований 20.07.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, сприяв УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.11.1991. *(6520 П)*.

АНДРУСЯК Марія Миколаївна, 1925 р. н., ***с. Старуня*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старуня, селянка. Заарештована 07.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 10.02.1992. *(7089 П)*.

АНДРУСЯК Микола Васильович, 1908 р. н., ***с. Парище*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Різуна, 1944). Військовим трибуналом 2-ї ПДД 20.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.12.1996. *(15455 П)*.

АНДРУСЯК Микола Михайлович, 1926 р. н., ***с. Братківці*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 04.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Геника, 1945), Особливою нарадою при МВС СРСР 28.01.1947 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 15.06.1992. *(11471 П)*.

АНДРУСЯК Мирослав Петрович, 1929 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Івано-Франківськ, військовик. Заарештований 30.11.1949. Звинувачення: закуповував продукти для підпілля. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.09.1991. *(6209 П)*.

АНДРУСЯК Михайло Васильович, 1906 р. н., ***с. Гаврилівка*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***. Заарештований 23.02.1952. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 09.04.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 30.12.1993. *(13107 П)*.

АНДРУСЯК Михайло Іванович, 1922 р. н., ***с. Молодків*** Надвірнянського району, українець. Проживав у ***м. Одеса***, робітник БМУ суперфосфатного заводу. Заарештований 05.03.1949. Звинувачення: проводив антирадянську діяльність. Військовим трибуналом військ МВС Одеської області 19.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.12.1991. *(24941, справа знаходиться в архіві СБУ Одеської області)*.

АНДРУСЯК Михайло Танасович, 1883 р. н., ***с. Голови*** Верховинського району, малописьменний. Проживав у с. Голови, селянин. Заарештований 05.04.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 12.08.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.05.1994. *(13819 П)*.

АНДРУСЯК Олександр Васильович, 1909 р. н., ***м. Снятин***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Снятин, касир в міськраді. Заарештований 28.11.1940. Звинувачення: член ОУН, поширював антирадянську літературу. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 23.05.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.01.1994. *(13602 П)*.

АНДРУСЯК Параска Дмитрівна, 1929 р. н., ***с. Старуня*** Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Старуня, селянка. Заарештована 07.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 10.02.1992. *(7089 П)*.

АНДРУСЯК Параска Іванівна, 1927 р. н., ***с. Вербовець*** Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Вербовець, селянка. Заарештована 01.03.1949. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, псевдо — Біленька. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.03.1992. *(8096 П)*.

АНДРУСЯК Параска Онуфріївна, 1924 р. н., ***с. Старуня*** Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Старуня, селянка. Заарештована 07.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 10.02.1992. *(7089 П)*.

АНДРУСЯК Параска Петрівна, 1925 р. н., ***с. Вербовець*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вербовець, селянка. За-

арештована 20.01.1949. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.04.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинула** 12.06.1952 в ув'язненні (лікарня 19-го табірного відділення Берлагу), місце поховання невідоме. Реабілітована 27.02.1998. *(8096 П)*.

АНДРУСЯК Параска Федорівна, 1919 р. н., *с. Гаврилівка* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Гаврилівка, селянка. Заарештована 12.05.1946. Звинувачення: переховувала вояка УПА, забезпечувала його продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1946 засуджена на 3 роки позбавлення волі. Реабілітована 09.10.1991. *(11491)*.

АНДРУСЯК Петро Ілліч, 1927 р. н., *с. Старуня* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старуня, селянин. Заарештований 04.07.1947. Звинувачення: розвідник, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 12.02.1992. *(7655 П)*.

АНДРУСЯК Петро Михайлович, 1921 р. н., *с. Братківці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.12.1946. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1991. *(11047 П)*.

АНДРУСЯК Петро Федорович, 1921 р. н., *с. Старуня* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старуня, селянин. Заарештований 04.07.1947. Звинувачення: постачав ОУН продукти, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 12.02.1992. *(7655 П)*.

АНДРУСЯК Юрій Петрович, 1927 р. н., *с. Вербовець* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Рожнів*, селянин. Заарештований 26.02.1949. Звинувачення: зустрічався з воякаами УПА, виконував їх доручення. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.02.1992. *(8096 П)*.

АНДРУСЯК Юстина Василівна, 1923 р. н., *с-ще Битків* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Битків, селянка. Заарештована 24.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Малина. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 23.12.1991. *(6645 П)*.

АНДРУСЯТЧИН Василь Миколайович, 1912 р. н., *с. Турка* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 5-ї ЗСД. Заарештований 12.02.1945. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 5-ї ЗДС 18.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(7628 П)*.

АНДРУХІВ Василь Антонович, 1904 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Томашівці, селянин. Заарештований 03.08.1948. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.02.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.02.1993. *(5048)*.

АНДРУХІВ Дмитро Данилович, 1908 р. н., *с. Корнів* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 33-го ЗСП (м. Красноярськ, Росія). Заарештований 22.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.11.1995. *(15175 П)*.

АНДРУХІВ Дмитро Михайлович, 1900 р. н., *с. Перевозець* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Перевозець, селянин. Заарештований 01.11.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 23.11.1992. *(10016 П)*.

АНДРУХІВ Михайло Дмитрович, 1929 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Томашівці, селянин. Заарештований 29.07.1948. Звинувачення: член ОУН, руйнував телефонні стовпи. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.03.1992. *(12675 П)*.

АНДРУХІВ Михайло Іванович, 1920 р. н., *с. Перевозець* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перевозець, селянин. Заарештований 01.11.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА, поширював бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 11.02.1992. *(10016 П)*.

АНДРУХІВ Петро Іванович, 1926 р. н., *с. Перевозець* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перевозець, секретар сільради. Заарештований 29.09.1948. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.01.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.12.1991. *(10890 П)*.

АНДРУХІВ Семен Михайлович, 1924 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перевозець, учень торгівельної школи. Заарештований 24.09.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бурейко, розвідник кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 12.02.1992. *(7601 П)*.

АНДРУХІВ Степан Іванович, 1901 р. н., ***с. Коростовичі*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коростовичі, селянин. Заарештований 10.06.1947. Звинувачення: збирав зерно для ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 05.02.1964. *(2832 П)*.

АНДРУХІВ Ярослав Васильович, 1928 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Томашівці, селянин. Заарештований 29.07.1948. Звинувачення: член ОУН, руйнував телефонні стовпи. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.03.1992. *(12675 П)*.

АНДРУХОВИЧ Меланія Франківна, 1915 р. н., ***с. Микуличин*** Яремчанської міськради, українка, малописьменна. Проживала в с. Микуличин, селянка. Заарештована 06.08.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.03.1994. *(13660 П)*.

АНДРУХОВИЧ Орест Дмитрович, 1904 р. н., ***с. Липівка*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Липівка, вчитель. Заарештований 27.02.1945. Звинувачення: під час фашистської окупації працював комендантом поліції. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.09.1992. *(9798 П)*.

АНДРУШКО Василь Юрійович, 1923 р. н., ***с-ще Ланчин*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Ланчин, колгоспник. Заарештований 21.09.1951. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 03.01.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 09.03.1994. *(13612 П)*.

АНДРУШКО Володимир Васильович, 1930 р. н., ***с. Саджавка*** Надвірнянського району, українець, освіта вища. Проживав у ***с. Підмихайля*** Калуського району, вчитель. Заарештований 31.10.1959. Звинувачення: розповсюджував антирадянську літературу. Станіславським обласним судом 13.01.1960 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 19.01.1992. *(7501 П)*.

АНДРУШКО Михайло Ілліч, 1914 р. н., ***с-ще Ланчин*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 22.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Спартана), псевдо — Яструб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.02.1992. *(9218 П)*.

АНДРУШКО Параска Прокопівна, 1929 р. н., ***с. Хриплин*** Івано-Франківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Хриплин, селянка. Заарештована 27.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тополя, збирала продукти для УПА. Військовим трибунатом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 23.08.1991. *(5830 П)*.

АНДРУШКО Петро Федорович, 1915 р. н., ***с-ще Ланчин*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Новомиколаївка*** Самарського району Ростовської області (Росія), робітник дослідної станції. Заарештований 09.06.1942. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 91-ї СД 25.07.1942 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1994. *(14847 П)*.

АНДРУЩАК Олексій Михайлович, 1884 р. н., ***с-ще Заболотів*** Снятинського району, українець. Проживав у ***с. Чорномин*** Піщанського району Вінницької області, селянин. Заарештований 28.12.1937. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Рішенням НКВС і Прокурора СРСР 29.01.1938 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.05.1989. *(Справа знаходиться в архіві СБУ Вінницької області)*.

АНДРУЩАК Сидір Васильович, 1917 р. н., ***с. Крилос*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 38-го окремого АТП. Заарештований 20.05.1941. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом Орловського військового округу 03.07.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 17.07.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.06.1994. *(14017 П)*.

АНИЧИН Микола Федорович, 1892 р. н., ***с. Старі Богородчани*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Богородчани, селянин. Заарештований 11.01.1947. Звинувачення: збирав гроші й продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.02.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(527)*.

АНИЧИН Михайло Федорович, 1906 р. н., *с. Старі Богородчани* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старі Богородчани, селянин. Заарештований 11.01.1947. Звинувачення: збирав гроші й продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.02.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(527)*.

АННУШАК Катерина Прокопівна, 1925 р. н., *с. Кривопілля* Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Кривопілля, селянка. Заарештована 07.10.1952. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 25.11.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.09.1996. *(15285 П)*.

АННЮК Василь Миколайович, 1925 р. н., *с. Посіч* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Рядовий 57-го механічного полку 17-ї механічної дивізії. Заарештований 25.10.1948. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом в/ч 28990 20.01.1949 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 04.01.1994. *(13594 П)*.

АННЮК Ганна Ільківна, 1926 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сороки, селянка. Заарештована 24.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Одарка, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.06.1992. *(8633 П)*.

АННЮК Ганна Михайлівна, 1926 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Сороки, селянка. Заарештована 13.03.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА, годувала їх. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1946 засуджена на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.07.1992. *(11231 П)*.

АННЮК Ганна Прокопівна, 1922 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сороки, колгоспниця. Заарештована 16.01.1950. Звинувачення: переховувала в криївці членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 05.07.1991. *(5513 П)*.

АННЮК Дмитро Юрійович, 1926 р. н., *с. Жураки* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Мирон, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.06.1994. *(14026 П)*.

АННЮК Євдокія Миколаївна, 1924 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сороки, селянка. Заарештована 30.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ольга, збирала продукти та одяг для вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.06.1992. *(8633 П)*.

АННЮК Іван Ілліч, 1923 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сороки, голова ССТ. Заарештований 17.08.1950. Звинувачення: інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 23.09.1991. *(6228 П)*.

АННЮК Іван Михайлович, 1925 р. н., *с. Посіч* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Посіч, селянин. Заарештований 30.03.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Осмомисл, збирав продукти й гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1992. *(9483 П)*.

АННЮК Микола Олексійович, 1910 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сороки, колгоспник. Заарештований 19.10.1949. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.11.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 23.09.1991. *(6100 П)*.

АННЮК Михайло Андрійович, 1893 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сороки, селянин. Заарештований 28.02.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 16.04.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.08.1993. *(12599 П)*.

АННЮК Михайло Іванович, 1920 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українець. Проживав у с. Сороки, селянин. Заарештований 25.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 22.09.1964 справу припинено. *(2964 П)*.

АННЮК Олексій Васильович, 1921 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сороки, голова колгоспу. Заарештований 28.06.1950. Звинувачення: інфор-

матор ОУН, постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 04.10.1991. *(6228 П)*.

АНТОНІВ Федір Панькович, 1916 р. н., ***с-ще Букачівці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Букачівці, машиніст спиртзаводу. Заарештований 02.10.1945. Звинувачення: член ОУН, заступник станичного ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 03.12.1992. *(10400 П)*.

АНТОНІЙЧУК Дмитро Миколайович, 1922 р. н., ***с. Вовчківці*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 6-го окремого учбового автополку. Заарештований 08.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Максим, заготовляв продукти для УПА, розповсюджував листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 05.03.1992. *(8031 П)*.

АНТОНОВИЧ Андрій Іванович, 1907 р. н., ***м. Долина***, українець, освіта вища. Проживав у м. Долина, начальник Ілемнівського лісопункту № 2. Заарештований 31.08.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, в роки фашистської окупації працював начальником лісного відділу повітової управи. Військовим трибуналом 226-ї СД 23.09.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 27.07.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.10.1991. *(6351 П)*.

АНТОНЮК Василь Дмитрович, 1925 р. н., ***с. Бучачки*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 354-го ЗСП. Заарештований 01.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гайовий. Особливою нарадою при НКВС СРСР 03.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.11.1991. *(6637 П)*.

АНТОНЮК Василь Лук'янович, 1932 р. н., ***с. Грушів*** Коломийського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Грушів, селянин. Заарештований 08.07.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Вухатий, поширював бофони і націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 25.01.1992. *(7518 П)*.

АНТОНЮК Григорій Михайлович, 1897 р. н., ***с. Хлібичин*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Жмеринка*** Вінницької області, начальник лісовиробничої дільниці. Заарештований 07.01.1938. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Постановою Судтрійки Управління НКВС Вінницької області 17.06.1938 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.08.1958. *(Справа знаходиться в архіві СБУ Вінницької області)*.

АНТОНЮК Дарія Федорівна, 1928 р. н., ***с. Пробабин*** Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 12.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1991. *(6459 П)*.

АНТОНЮК Іван Тимофійович, 1913 р. н., ***с. Красноставці*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красноставці, голова сільради. Заарештований 18.03.1949. Звинувачення: розвідник станичної ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.09.1989. *(13154 П)*.

АНТОНЮК Марія Василівна, 1911 р. н., ***с. Прутівка*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Прутівка, селянка. Заарештована 16.06.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА, матеріально допомагала ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 11.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 03.03.1992. *(36459)*.

АНТОНЮК Марія Федорівна, 1925 р. н., ***с. Старий Гвіздець*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Гвіздець, селянка. Заарештована 03.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ганя, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.05.1992. *(15067 П)*.

АНТОНЮК Микола Федорович, 1928 р. н., ***с. Красноставці*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (боївка Хмари). Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.07.1948 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 28.08.1991. *(5868 П)*.

АНТОНЮК Михайло Васильович, 1925 р. н., ***с. Кунисівці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 43-го ЗСП 5-ї ЗСД (м. Козельськ Калузької області, Росія). Заарештований 08.03.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 5-ї ЗСД 27.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13288 П)*.

АНТОНЮК Михайло Степанович, 1925 р. н., *с. Пробабин* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.06.1944. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.10.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 25.03.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.01.1994. *(14250 П)*.

АНТОНЮК Наталія Михайлівна, 1927 р. н., *с. Хлібичин* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Хлібичин, селянка. Заарештована 30.07.1946. Звинувачення: інформатор СБ. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.06.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 24.01.1992. *(6970 П)*.

АНТОНЮК Петро Михайлович, 1911 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Прутівка, селянин. Заарештований 28.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кармелюк, керівник ланки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 11.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.02.1993. *(36459)*.

АНТОНЮК Федір Іванович, 1898 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Прутівка, робітник залізничної станції Снятин. Заарештований 19.10.1951. Звинувачення: постачав УПА продукти, гроші й одяг, поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МДБ Чернівецької області 23.01.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.05.1992. *(9657 П)*.

АНТОНЮК Федір Миколайович, 1884 р. н., *с. Красноставці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красноставці, селянин. Заарештований 07.03.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 25.07.1991. *(5710 П)*.

АНТОНЮК Федір Юрійович, 1904 р. н., *с. Пробабин* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 23.09.1944. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.06.1994. *(14580 П)*.

АНТОНЯК Анастасія Василівна, 1930 р. н., *с. Бринь* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бринь, селянка. Заарештована 30.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Полтавка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 06.09.1991. *(6040 П)*.

АНТОНЯК Василина Дмитрівна, 1901 р. н., *с. Зелене* Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Зелене, селянка. Заарештована 06.12.1949. Звинувачення: переховувала вояків УПА, допомагала їм продуктами. Особливою нарадою при МДБ СРСР 22.07.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 05.04.1994. *(13623 П)*.

АНТОНЯК Ганна Василівна, 1927 р. н., *с. Бринь* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бринь, селянка. Заарештована 08.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Матрьона, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 10.10.1991. *(6444 П)*.

АНТОНЯК Ганна Юріївна, 1923 р. н., *с. Бринь* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бринь, селянка. Заарештована 08.03.1946. Звинувачення: член ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 10.10.1991. *(6444 П)*.

АНТОНЯК Єфросинія Петрівна, 1926 р. н., *с. Бринь* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бринь, селянка. Заарештована 16.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.04.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(6482 П)*.

АНТОНЯК Іван Макійович, 1893 р. н., *с. Баб'янка* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Баб'янка, голова сільради. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: організував збір продуктів для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(6888 П)*.

АНТОНЯК Маланка Миколаївна, 1915 р. н., *с. Бринь* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бринь, селянка. Заарештована 08.03.1946. Звинувачення: член ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 10.10.1991. *(6444 П)*.

АНТОНЯК Микола Петрович, 1922 р. н., *с. Стратин* Рогатинського району, українець, ос-

віта початкова. Проживав у с. Стратин, селянин. Заарештований 24.12.1949. Звинувачення: зв'язковий ОУН, керував групою інформаторів ОУН. Особливою нарадою при МВС СРСР 20.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.03.1989. *(3983 П)*.

АНТОНЯК Михайло Васильович, 1901 р. н., *с. Зелене* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944). Військовим трибуналом 138-ї СД 23.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 1950-го в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.06.1992. *(10343 П)*.

АНТОНЯК Михайло Григорович, 1929 р. н., *с. Бринь* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Яструба), псевдо — Голосний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1993. *(14159 П)*.

АНТОНЯК Семен Федорович, 1900 р. н., *с. Пуків* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пуків, селянин. Заарештований 09.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 21.11.1964 справу припинено. *(2978 П)*.

АНТОСЮК Ганна Максимівна, 1905 р. н., *с. Кийданці* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Кийданці, колгоспниця. Заарештована 11.12.1948. Звинувачення: переховувала в криївці членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.02.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(9951 П)*.

АНТОШКІВ Дмитро Іванович, 1903 р. н., *с. Надорожна* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Надорожна, селянин. Заарештований 09.08.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.10.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітований 18.02.1992. *(10952 П)*.

АРАБЧУК Ганна Василівна, 1926 р. н., *с. Красилівка* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Красилівка, селянка. Заарештована 11.05.1945. Через 5 днів втекла з-під варти. Повторно заарештована 02.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сосна, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.10.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт. Реабілітована 09.07.1991. *(5520 П)*.

АРАБЧУК Іван Петрович, 1920 р. н., *с-ще Отинія* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Ворона*, селянин. Заарештований 19.01.1946. Звинувачення: переховував вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(9012 П)*.

АРАБЧУК Михайло Петрович, 1923 р. н., *с-ще Отинія* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Отинія, завідувач швейного цеху артілі. Заарештований 06.09.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорноокий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 13.03.1992. *(7804 П)*.

АРАБЧУК Параска Федорівна, 1926 р. н., *с. Нові Кривотули* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нові Кривотули, селянка. Заарештована 20.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галка, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.11.1992. *(9989 П)*.

АРАБЧУК Пилип Петрович, 1920 р. н., *с. Нові Кривотули* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нові Кривотули, селянин. Заарештований 07.05.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гайдамака, допомагав УПА грішми. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1992. *(8854 П)*.

АРБОРАК Іван Іванович, 1913 р. н., *с. Тучапи* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тучапи, продавець. Заарештований 22.01.1946. Звинувачення: станичний ОУН, розповсюджував літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.06.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 30.01.1992. *(7595 П)*.

АРИЧ Петрунеля Петрівна, 1922 р. н., *с. Стецівка* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стецівка, селянка. Заарештована 13.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. **Загинула** 08.08.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 25.07.1991. *(5834 П)*.

АРОНЕЦЬ Василь Кузьмич, 1928 р. н., *с. Видинів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.06.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Ворона. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 27.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 28.12.1995. *(36891)*.

АРОНЕЦЬ Володимир Степанович, 1927 р. н., *с. Видинів* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 18.02.1945. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.05.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 29.08.1991. *(6234 П)*.

АРОНЕЦЬ Григорій Миколайович, 1932 р. н., *с. Видинів* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Видинів, учень СШ. Заарештований 06.09.1951. Звинувачення: розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МДБ Чернівецької області 25.10.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 30.12.1991. *(6752 П)*.

АРОНЕЦЬ Іван Васильович, 1898 р. н., *с. Видинів* Снятинського району, українець, освіта вища. Проживав у *м. Калуш*, адвокат. Заарештований 01.10.1939. Звинувачення: керівник міського УНДО. Станіславським обласним судом 04.04.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 03.08.1991. *(5726 П)*.

АРОНЕЦЬ Іван Онуфрійович, 1923 р. н., *с. Видинів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП (м. Омськ, Росія). Заарештований 01.01.1945. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.08.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 06.01.1962. *(36388)*.

АРОНЕЦЬ Калина Прокопівна, 1925 р. н., *с. Видинів* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Видинів, селянка. Заарештована 27.08.1945. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.09.1991. *(5932 П)*.

АРОНЕЦЬ Онуфрій Володимирович, 1930 р. н., *с. Будилів* Снятинського району, українець. Проживав у *м. Чернівці*, студент університету. Заарештований 05.08.1949. Звинувачення: антирадянська діяльність. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 13.10.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.10.1955. *(П-1506, справа знаходиться в архіві СБУ Чернівецької області)*.

АРСЕНИЧ Андрій Дмитрович, 1911 р. н., *с-ще Яблунів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Яблунів, селянин. Заарештований 25.10.1944. Звинувачення: член ОУН, допомагав УПА матеріально. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 20.06.1994. *(14721 П)*.

АРСЕНИЧ Андрій Миколайович, 1889 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Березів, голова сільради. Заарештований 08.03.1946. Звинувачення: заступник начальника караулу куща самооборони села (1944). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.11.1991. *(6451 П)*.

АРСЕНИЧ Антон Григорович, 1927 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Білого), псевдо — Дубенко. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 07.09.1994. *(14287 П)*.

АРСЕНИЧ Антон Миколайович, 1905 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Березів, селянин. Заарештований 05.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Мороза, 1944). **Загинув** 28.01.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 27.04.1998. *(16227 П)*.

АРСЕНИЧ Іван Васильович, 1898 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 22.04.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Шутний. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.12.1991. *(6962 П)*.

АРСЕНИЧ Олена Степанівна, 1900 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Нижній Березів, селянка. Заарештована 14.05.1948. Звинувачення: передавала естафети. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.08.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.11.1991. *(10102 П)*.

АРСЕНИЧ Параска Степанівна, 1927 р. н., *с. Гуцулівка* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гуцулівка, селянка. Заарештована 06.05.1945. Звинувачення: член ОУН,

псевдо — Полтавка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 03.07.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 04.09.1991. *(5979 П)*.

АРСЕНИЧ Степан Андрійович, 1902 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Середній Березів, учитель. Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9352 П)*.

АРСЕНИЧ Степан Миколайович, 1922 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.04.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевда — Верба, Горобець. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 25.09.1991. *(6096 П)*.

АРТЕМЧУК Параска Іванівна, 1927 р. н., *с. Малий Рожин* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Малий Рожин, селянка. Заарештована 23.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Одарка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 03.12.1991. *(6629 П)*.

АРТЕМЧУК Федір Юрійович, 1888 р. н., *с. Малий Рожин* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Малий Рожин, селянин. Заарештований 17.03.1946. Звинувачення: під час німецької окупації був війтом села. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.09.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.05.1992. *(8339 П)*.

АРТЕМЧУК Юрій Васильович, 1907 р. н., *с. Малий Рожин* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.08.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Камінь, збирав продукти й одяг для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 25.05.1993. *(11750 П)*.

АРТИМ Ганна Андріївна, 1917 р. н., *с. Стінка* Бучацького району Тернопільської області, українка, малописьменна. Проживала **в** *с. Делева* Тлумацького району, колгоспниця. Заарештована 19.02.1952. Звинувачення: матеріально допомагала ОУН, переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.01.1992. *(7031 П)*.

АРТИМ Ганна Іванівна, 1926 р. н., *с. Делева* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Делева, селянка. Заарештована 17.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ластівка, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.08.1991. *(5911 П)*.

АРТИМ Розалія Степанівна, 1927 р. н., *с. Делева* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Делева, селянка. Заарештована 23.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ластівка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.08.1991. *(5911 П)*.

АРТИМОВИЧ Василь Григорович, 1930 р. н., *с. Кулинка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кулинка, колгоспник. Заарештований 04.07.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.08.1991. *(5799 П)*.

АРТИМОВИЧ Йосип Іванович, 1896 р. н., *с. Мислів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мислів, візник Калуського ліспромкомбінату. Заарештований 04.05.1946. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.10.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 20.09.1958. *(2502 П)*.

АРТИМОВИЧ Параска Семенівна, 1925 р. н., *с. Кулинка* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кулинка, збиральниця молока для маслозаводу. Заарештована 05.02.1945. Звинувачення: кур'єр ОУН, в її будинку був пункт зв'язку райпроводу ОУН. **Загинула** 04.04.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітована 06.04.1998. *(16203 П)*.

АРТИШ Ганна Максимівна, 1911 р. н., *с-ще Чернелиця* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Чернелиця, селянка. Заарештована 20.06.1947. Звинувачення: інформатор ОУН, допомагала продуктами воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.04.1992. *(1270)*.

АРТИШ Дмитро Іванович, 1906 р. н., *с. Копачинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Копачинці, селянин. Заарештований 07.01.1949. Звинувачення: інформатор кущового проводу ОУН, переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1993. *(12546 П)*.

АРТИШ Олексій Іванович, 1905 р. н., *с. Копачинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 06.10.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 28.02.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.04.1992. *(8321 П)*.

АРТУС Роман Федорович, 1923 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, сторож шкірзаводу. Заарештований 19.11.1945. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.08.1992. *(9495 П)*.

АРТУС Федір Миколайович, 1908 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, начальник пожежної охорони Станіславського шкірзаводу. Заарештований 24.11.1945. Звинувачення: дав згоду на вступ в УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1992. *(9495 П)*.

АТАМАНЕНКО Єфим Андрійович, 1917 р. н., *с. Хмельове* Маловисківського району Кіровоградської області, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), перевозив продукти й боєприпаси УПА в район *с. Гошів* Долинського району. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.06.1993. *(11962 П)*.

АТАМАНІВ Володимир Григорович, 1924 р. н., *с. Ковалівка* Коломийського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 07.04.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Шпак, розповсюджував націоналістичні листівки. Військовим трибуналом 38-ї армії 08.05.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.09.1993. *(12883 П)*.

АТАМАНІВ Іван Ількович, 1925 р. н., *с. Помонята* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса, 1944), псевдо — Гай. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.07.1993. *(12121 П)*.

АТАМАНІВ Стефанія Петрівна, 1927 р. н., *с. Помонята* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Помонята, селянка. Заарештована 12.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зоря, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(6536 П)*.

АТАМАНЧУК Анастасія Андріївна, 1927 р. н., *с. Курипів* Галицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Курипів, селянка. Заарештована 27.11.1945. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.12.1991. *(6780 П)*.

АТАМАНЧУК Василь Іванович, 1903 р. н., *с. Перевозець* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перевозець, селянин. Заарештований 03.10.1948. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1993. *(12020 П)*.

АТАМАНЧУК Василь Федорович, 1900 р. н., *с. Вільхівка* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільхівка, селянин. Заарештований 27.01.1945. Звинувачення: під час окупації був війтом села, допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.05.1945 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 03.09.1991. *(5939 П)*.

АТАМАНЧУК Григорій Петрович, 1928 р. н., *с. Курипів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Сапера), псевдо — Береза. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9426 П)*.

АТАМАНЧУК Іван Григорович, 1927 р. н., *с. Перекоси* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти).

Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 02.10.1991. *(6245 П)*.

АТАМАНЧУК Іван Лук'янович, 1911 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Томашівці*, селянин. Заарештований 10.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сук, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.04.1993. *(11622 П)*.

АТАМАНЧУК Іван Семенович, 1924 р. н., *с. Середній Бабин* Калуського району, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у *с. Дуба* Рожнятівського району, вчитель початкових класів. Заарештований 04.01.1950. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони с. Середній Бабин), псевдо — Сіроманець, розвідник УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.01.1992. *(7304 П)*.

АТАМАНЧУК Іван Юрійович, 1907 р. н., *с. Кудлатівка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кудлатівка, голова колгоспу. Заарештований 21.01.1951. Звинувачення: інформатор ОУН, постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 26.01.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.07.1992. *(9231 П)*.

АТАМАНЧУК Микола Іванович, 1932 р. н., *с. Середній Бабин* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.01.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Івась, інформатор кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 05.09.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(27142)*.

АТАМАНЧУК Михайло Дмитрович, 1921 р. н., *с. Курипів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Курипів, селянин. Заарештований 24.01.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.03.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.06.1955. *(3049 П)*.

АТАМАНЧУК Михайло Іванович, 1910 р. н., *с. Середній Бабин* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 29.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вернигора, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.04.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.09.1993. *(12669 П)*.

АТАМАНЧУК Олексій Петрович, 1930 р. н., *с. Перевозець* Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Перевозець, учень школи. Заарештований 22.02.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.08.1991. *(6211 П)*.

АТАМАНЧУК Роман Іванович, 1896 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цінева, бухгалтер. Заарештований 05.02.1947. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.02.1994. *(13524 П)*.

АТАМАНЮК Василь Васильович, 1922 р. н., *с. Кобаки* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кобаки, селянин. Заарештований 24.05.1944. Звинувачення: збирав продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом 8-ї СД 30.08.1944 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 03.02.1992. *(7570 П)*.

АТАМАНЮК Василь Григорович, 1920 р. н., *с. Бабин-Зарічний* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бабин-Зарічний, селянин. Заарештований 15.08.1950. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.12.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1992. *(12074 П)*.

АТАМАНЮК Василь Іванович, 1903 р. н., *с. Курів* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Курів, селянин. Заарештований 12.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 20.04.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.01.1993. *(10833 П)*.

АТАМАНЮК Василь Миколайович, 1929 р. н., *с. Старий Іржавець* Оржицького району Полтавської області, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Кінашів* Галицького району, селянин. Заарештований 27.02.1946. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.05.1994. *(14639 П)*.

АТАМАНЮК Василь Петрович, 1924 р. н., *с. Смодна* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Смодна, вантажник контори № 3 «Укргазу». Заарештований 20.09.1950.

Звинувачення: зв'язковий та інформатор станичної ОУН, поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1992. *(10547 П)*.

АТАМАНЮК Василь Юрійович, 1920 р. н., *с. Ковалівка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Недобитого), псевдо — Запорожець. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.12.1991. *(8684 П)*.

АТАМАНЮК Ганна Степанівна, 1927 р. н., *с. Гавриляк* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гавриляк, селянка. Заарештована 11.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сєра. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.08.1973. *(5346 П)*.

АТАМАНЮК Ганна Федорівна, 1921 р. н., *с. Гринівці* Тлумацького району, українка. Проживала в с. Гринівці, селянка. Заарештована 05.01.1945. Звинувачення: член ОУН. 28.06.1945 скерована до спецтабору НКВС. 01.08.1946 справу припинено. *(818 П)*.

АТАМАНЮК Дмитро Гаврилович, 1920 р. н., *с. Гавриляк* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.04.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом 1-ї ТА 22.05.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.04.1992. *(7935 П)*.

АТАМАНЮК Домна Андріївна, 1912 р. н., *с. Химчин* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Химчин, селянка. Заарештована 26.05.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 07.08.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1993. *(13337 П)*.

АТАМАНЮК Іван Миколайович, 1924 р. н., *с. Кривець* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Сагайдачного, 1945), псевдо — Сук. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.02.1994. *(13711 П)*.

АТАМАНЮК Іван Юрійович, 1918 р. н., *с-ще Яблунів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 163-го АП 46-ї АД. Заарештований 10.06.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Саратовської області 05.09.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 13.10.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.07.1994. *(14177 П)*.

АТАМАНЮК Катерина Семенівна, 1919 р. н., *с. Пробабин* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 15.10.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Липа, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 28.01.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 13.01.1993. *(1177)*.

АТАМАНЮК Марія Юріївна, 1925 р. н., *с. Пістинь* Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в Німеччині. Заарештована 22.10.1945. Звинувачення: перебуваючи в Німеччині на примусових роботах, розповсюджувала літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом залізничної групи радянських окупаційних військ у Німеччині 14.11.1945 засуджена на 5 років позбавлення волі та 2 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.09.1993. *(12415 П)*.

АТАМАНЮК Микола Андрійович, 1911 р. н., *с. Помонята* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Помонята, боєць ГОГП. Заарештований 11.07.1950. Звинувачення: зустрічався з членами ОУН. Станіславським обласним судом 11.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 29.01.1993. *(10697 П)*.

АТАМАНЮК Михайло Іванович, 1919 р. н., *с. Торговиця* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 403-го СП 145-ї СД. Заарештований 13.04.1943. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 145-ї СД 03.05.1943 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 27.03.1995. *(14703 П)*.

АТАМАНЮК Михайло Кирилович, 1919 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.07.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Грім. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 20.12.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.05.1993. *(11655 П)*.

АТАМАНЮК Параска Василівна, 1930 р. н., *с. Прибилів* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Прибилів, селянка. За-

арештована 13.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Маруся, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 14.02.1992. *(7073 П)*.

АТАМАНЮК Петро Миколайович, 1912 р. н., *с. Гвізд* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гвізд, швець. Заарештований 11.01.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 20.02.1991. *(3021 П)*.

АТАМАНЮК Петро Миколайович, 1920 р. н., *с. Ковалівка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ковалівка, кріпильник Коломийського шахтоуправління. Заарештований 20.07.1951. Звинувачення: інформатор ОУН. Станіславським обласним судом 05.10.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 23.03.1993. *(11514 П)*.

АТАМАНЮК Петро Юрійович, 1925 р. н., *с. Ковалівка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ковалівка, робітник вугільної шахти. Заарештований 14.02.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Станіславським обласним судом 18.11.1946 засуджений на 4 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 30.12.1993. *(13101 П)*.

АТАМАНЮК Юрій Федорович, 1895 р. н., *с. Смодна* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.03.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Батько. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт. **Загинув** 17.08.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.08.1993. *(12262 П)*.

АФТАНАЗІВ Іван Іванович, 1910 р. н., *с. Підбір'я* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підбір'я, колгоспник. Заарештований 20.03.1952. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.05.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1993. *(11249 П)*.

АФТАНАС Трохим Іванович, 1922 р. н., *с. Курів* Галицького району, українець. Проживав у с. Курів, селянин. Заарештований 24.02.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 11.02.1964 справу припинено. *(2970 П)*.

АХТЕМЕЙЧУК Василь Ілліч, 1929 р. н., *с. Русів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Русів, селянин. Заарештований 17.01.1945. Звинувачення: розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 08.08.1991. *(6134 П)*.

АШИМБРЕЙНЕР Король Йосипович, 1914 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у *м. Коломия*, заступник командира міської пожежної команди. Заарештований 05.07.1950. Звинувачення: служив у німецькій охоронній поліції. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 01.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1992. *(6854 П)*.

Б

БАБАК Василь Миколайович, 1929 р. н., *с. Підлужжя* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Підлужжя, робітник обласної друкарні. Заарештований 08.02.1946. Звинувачення: зберігав листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.09.1966. *(7654 П)*.

БАБАЛА Василь Дмитрович, 1906 р. н., *с. Лука* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лука, селянин. Заарештований 14.07.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ярок, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.10.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.08.1991. *(5824 П)*.

БАБЕРСЬКИЙ Микола Васильович, 1904 р. н., *с. Узин* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Узин, селянин. Заарештований 05.11.1944. Звинувачення: переховував вояків УПА, матеріально їм допомагав. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1993. *(12081 П)*.

БАБИНЕЦЬ Василь Федорович, 1915 р. н., *с. Грабовець* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грабовець, завідувач молочного пункту. Заарештований 12.06.1951. Звинувачення: розповсюджував бофони, збирав продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 25.09.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1993. *(13722 П)*.

БАБИНЕЦЬ Ганна Степанівна, 1921 р. н., *с. Велика Тур'я* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Велика Тур'я, кол-

госпниця. Заарештована 24.10.1952. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 03.12.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.12.1991. *(7032 П)*.

БАБИНЕЦЬ Іван Якович, 1920 р. н., ***с. Велика Тур'я*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Тур'я, селянин. Заарештований 31.05.1947. Звинувачення: мав зв'язок із боївкою СБ. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.05.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.09.1991. *(5988 П)*.

БАБИНЕЦЬ Семен Васильович, 1917 р. н., ***с. Велика Тур'я*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Тур'я, селянин. Заарештований 04.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.02.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 29.10.1957. *(1327 П)*.

БАБИНСЬКА Олена Василівна, 1927 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Тишківці, селянка. Заарештована 24.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, заготовлювала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.02.1992. *(7436 П)*.

БАБИНСЬКИЙ Антон Федорович, 1922 р. н., ***с. Росільна*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Росільна, селянин. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чародух. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.10.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 14.04.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.10.1991. *(6390 П)*.

БАБИНСЬКИЙ Микола Іванович, 1933 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Тишківці, студент першого курсу Чернівецького університету. Заарештований 21.12.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сокіл, читав націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.03.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.10.1991. *(6561 П)*.

БАБИНЧУК Ганна Федорівна, 1924 р. н., ***с. Старий Лисець*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Лисець, селянка. Заарештована 26.05.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марта, збирала продукти для УПА, розповсюджувала бофони, надавала медичну допомогу воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 11.05.1992. *(8394 П)*.

БАБИНЧУК Гнат Степанович, 1903 р. н., ***с. Підлісся*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підлісся, рахівник колгоспу. Заарештований 30.03.1952. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 13.05.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 09.09.1994. *(14471 П)*.

БАБИНЧУК Дмитро Олексійович, 1914 р. н., ***с. Старий Лисець*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Старий Лисець, завгайвідділом «Союздруку». Заарештований 07.07.1940. Звинувачення: член польської антирадянської організації. Станіславським обласним судом 15.10.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.05.1992. *(8287 П)*.

БАБИНЮК Василь Михайлович, 1897 р. н., ***с. Раківчик*** Коломийського району, українець, освіта вища. Проживав у ***с. Дебеславці***, священик. Заарештований 13.12.1946. Звинувачення: член УНДО, писав вірші та п'єси антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.04.1993. *(11509 П)*.

БАБИНЮК Петро Михайлович, 1909 р. н., ***с. Раківчик*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Коломия***. Заарештований 08.03.1941. Звинувачення: член ОУН, збирав гроші для ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.05.1941 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 12.07.1993. *(12419 П)*.

БАБИЧ Ольга Миколаївна, 1926 р. н., ***Польща***, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Цінева*** Рожнятівського району, прибиральниця. Заарештована 28.06.1952. Звинувачення: інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 01.08.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.12.1991. *(7339 П)*.

БАБІВ Михайло Дмитрович, 1925 р. н., ***с. Кричка*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 30.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ, 1945), псевдо — Клим. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 31.12.1993. *(12868)*.

БАБІВСЬКИЙ Володимир Михайлович, 1929 р. н., *с. Чернів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернів, боєць винищувального батальйону. Заарештований 15.05.1946. Звинувачення: самовільно зі зброєю покинув гарнізон. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.09.1991. *(6146 П)*.

БАБІЇВ Василь Дмитрович, 1911 р. н., *с. Коршів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коршів, робітник друкарні. Заарештований 28.06.1948. Звинувачення: постачав газети членам ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.01.1994. *(13382 П)*.

БАБІЇВ Дмитро Михайлович, 1920 р. н., *с. Коршів* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Коршів, інспектор райдержстраху. Заарештований 20.08.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник п'ятірки ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П)*.

БАБІЇВ Євдокія Петрівна, 1925 р. н., *с. Казанів* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Казанів, селянка. Заарештована 11.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чайка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.04.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.04.1994. *(13798 П)*.

БАБІЙ Антон Миколайович, 1929 р. н., *с. Бабинці* (тепер — у складі м. Рогатин) Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бабинці, боєць винищувального батальйону. Заарештований 21.04.1947. Звинувачення: доставляв зерно УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 26.04.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.03.1992. *(8024 П)*.

БАБІЙ Богдан Пилипович, 1927 р. н., *с. Вістова* Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 13.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Богдан. 31.05.1945 скерований до спецтабору НКВС. **Загинув** 15.08.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. 31.08.1946 справу припинено. *(12409 П)*.

БАБІЙ Василь Григорович, 1914 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Серафинці, голова ССТ. Заарештований 29.08.1950. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1992. *(11172 П)*.

БАБІЙ Василь Іванович, 1906 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Серафинці, завідувач бібліотеки. Заарештований 20.02.1941. Звинувачення: член ОУН, читав націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.06.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7346 П)*.

БАБІЙ Василь Миколайович, 1922 р. н., *с. Бабинці* (тепер — у складі м. Рогатин) Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.08.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевдо — Гриць. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.03.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10385 П)*.

БАБІЙ Василь Михайлович, 1906 р. н., *с. Рощів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.11.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (кущ самооборони), зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1992. *(8052 П)*.

БАБІЙ Василь Олексійович, 1917 р. н., *с. Пукасівці* Галицького району, українець. Проживав у с. Пукасівці, селянин. Заарештований 18.03.1941. Звинувачення: член ОУН. 23.06.1941 етапований у Сибір на 3 роки і 5 місяців. 22.12.1964 справу припинено. *(3047 П)*.

БАБІЙ Володимир Семенович, 1923 р. н., *с. Посіч* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Посіч, селянин. Заарештований 28.04.1944. Звинувачення: член ОУН, розвідник і зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Чернівецької області 26.07.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 05.11.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.08.1992. *(9501 П)*.

БАБІЙ Ганна Миколаївна, 1927 р. н., *с. Петрилів* Тлумацького району, українка, освіта середня педагогічна. Проживала в *с. Тужилів* Калуського району, вчителька. Заарештована 03.07.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.09.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.06.1991. *(5533 П)*.

БАБІЙ Іван Гнатович, 1920 р. н., *с. Довге-Калуське* Калуського району, українець, освіта почат-

кова. Проживав у с. Довге-Калуське, вальцівник у млині. Заарештований 18.10.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 27.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1993. *(12297 П)*.

БАБІЙ Іван Микитович, 1899 р. н., ***с. Красилівка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красилівка, селянин. Заарештований 27.05.1947. Звинувачення: збирав продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.06.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6410 П)*.

БАБІЙ Іван Миколайович, 1905 р. н., ***м. Долина***, українець, освіта початкова. Рядовий роти зв'язку 305-го СП 44-ї СД. Заарештований 29.06.1941. Звинувачення: серед військовослужбовців проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 13-го СК 03.07.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 05.07.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.06.1995. *(14994 П)*.

БАБІЙ Іван Михайлович, 1913 р. н., ***с-ще Печеніжин*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Печеніжин, селянин. Заарештований 31.10.1947. Звинувачення: переховував у криївці членів ОУН, допомагав їм матеріально. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1992. *(8396 П)*.

БАБІЙ Іван Олексійович, 1900 р. н., ***с. Пукасівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пукасівці, колгоспник. Заарештований 25.09.1950. Звинувачення: збирав продукти й гроші для ОУН і УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.07.1992. *(9347 П)*.

БАБІЙ Іван Степанович, 1906 р. н., ***с. Тисменичани*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тисменичани, селянин. Заарештований 10.06.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН і допомагав їм продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.10.1994. *(14321 П)*.

БАБІЙ Іван Степанович, 1920 р. н., ***с. Татарів*** Яремчанської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Татарів, селянин. Заарештований 19.06.1948. Звинувачення: служив у німецькій армії, ухилявся від репатріації. Військовим трибуналом в/ч 14069 04.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.10.1992. *(13135 П)*.

БАБІЙ Йосип Михайлович, 1890 р. н., ***м. Калуш***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Калуш, працював у сільському господарстві. Заарештований 08.07.1947. Звинувачення: батько члена ОУН, (псевдо — Дністрова), зберігав антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.10.1992. *(11714 П)*.

БАБІЙ Клим Миколайович, 1913 р. н., ***с. Надорожна*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Надорожна, селянин. Заарештований 01.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Скали), псевдо — Щиголь. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.01.1992. *(7838 П)*.

БАБІЙ Марія Миколаївна, 1910 р. н., ***с. Тисменичани*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Тисменичани, селянка. Заарештована 07.07.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН і допомагала їм продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.07.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.10.1994. *(14321 П)*.

БАБІЙ Марія Федорівна, 1890 р. н., ***с. Перекоси*** Калуського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 07.05.1947. Звинувачення: переховувала керівників ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.06.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.10.1993. *(13185 П)*.

БАБІЙ Марта Михайлівна, 1927 р. н., ***с. Кадобна*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кадобна, селянка. Заарештована 02.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка, збирала продукти для УПА, розповсюджувала листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 12.05.1994. *(14091 П)*.

БАБІЙ Микола Васильович, 1925 р. н., ***с. Берлоги*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Рядовий 9-ї ПДД. Заарештований 15.11.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію Військовим трибуналом 5-ї армії 16.12.1944 засуджe-

ний на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8310 П)*.

БАБІЙ Микола Петрович, 1926 р. н., ***с. Серафинці*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Серафинці, учень середньої школи. Заарештований 11.06.1949. Звинувачення: писав вірші й розповсюджував листівки антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 12.07.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 03.10.1991. *(6521 П)*.

БАБІЙ Микола Петрович, 1927 р. н., ***с. Надорожна*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Рядовий 35-ї окремої стрілецької роти (м. Чкалов, Росія). Заарештований 08.09.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лев, проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Південно-Уральського військового округу 17.12.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.04.1966. *(2914 П)*.

БАБІЙ Микола Федорович, 1920 р. н., ***с. Серафинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 49-го ЗСП 7-ї ЗСД. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 06.10.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 07.07.1994. *(14585 П)*.

БАБІЙ Михайло Ілліч, 1930 р. н., ***с. Нивочин*** Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Нивочин, колгоспник. Заарештований 16.12.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 20.08.1991. *(6037 П)*.

БАБІЙ Михайло Миколайович, 1902 р. н., ***с. Кропивник*** Калуського району, українець. Проживав у с. Кропивник, заготівельник овочів Калуської РСС. Заарештований 31.10.1944. Звинувачення: член ОУН. 12.06.1945 скерований до спецтабору НКВС. (1779 П).

БАБІЙ Михайло Федорович, 1918 р. н., ***с. Клубівці*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Клубівці, голова сільради. Заарештований 31.05.1949. Звинувачення: збирав продукти для УПА, поширював бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1993. *(6063)*.

БАБІЙ Петро Федорович, 1918 р. н., ***с. Нижній Струтинь*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Струтинь, селянин. Заарештований 23.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9544 П)*.

БАБІЙ Роман Іванович, 1941 р. н., ***с. Дегова*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дегова, учень школи. Заарештований 03.02.1958. Звинувачення: створив підпільну організацію з 5-ти чоловік, розповсюджував націоналістичні листівки. Станіславським обласним судом 10.04.1958 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 28.06.1993. *(11823 П)*.

БАБІЙ Степан Семенович, 1925 р. н., ***с. Долиняни*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ворона, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1992. *(10407 П)*.

БАБІЙ Федір Гаврилович, 1904 р. н., ***с. Помонята*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Помонята, боєць ГОГП. Заарештований 11.07.1950. Звинувачення: зустрічався з членом ОУН. Станіславським обласним судом 11.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 29.01.1993. *(10697 П)*.

БАБІЙ Федір Дмитрович, 1920 р. н., ***с. Нивочин*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, бухгалтер. Заарештований 12.11.1945. Звинувачення: керівник молодіжного товариства «Січ». Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.08.1993. *(12050 П)*.

БАБІЙ Федір Семенович, 1907 р. н., ***с. Нижній Струтинь*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Струтинь, столяр. Заарештований 29.01.1945. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.10.1989. *(5224 П)*.

БАБІЙ Харитина Іванівна, 1927 р. н., ***м. Калуш***, українка, малописьменна. Проживала в м. Калуш, колгоспниця. Заарештована 26.07.1951. Звинувачення: переховувала і годувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 28.09.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.09.1992. *(14690 П)*.

БАБІЙ Юлія Григорівна, 1923 р. н., *с. Перекоси* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Цвітова*, селянка. Заарештована 20.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галя, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 05.08.1993. *(12280 П)*.

БАБІЙ Юрій Петрович, 1903 р. н., *с. Верхня Липиця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.12.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кліщ, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.06.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 03.12.1992. *(10363 П)*.

БАБІЙ Яким Пилипович, 1921 р. н., *с. Красилівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красилівка, селянин. Заарештований 17.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Богун. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.09.1994. *(14399 П)*.

БАБІЙ Ярослав Іванович, 1917 р. н., *м. Калуш*, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 13.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Городничий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.07.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.03.1993. *(12026 П)*.

БАБІЙЧУК Микола Степанович, 1902 р. н., *с. Росохач* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 22-го ЗСП. Заарештований 21.03.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.01.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 22.11.1993. *(14273 П)*.

БАБІЙЧУК Павло Миколайович, 1922 р. н., *с. Живачів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Живачів, селянин. Заарештований 30.07.1948. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 25.01.1992. *(7411 П)*.

БАБІНСЬКА Марія Іванівна, 1920 р. н., *с. Підгайчики* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підгайчики, колгоспниця. Заарештована 04.02.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 20.03.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.08.1967. *(2953 П)*.

БАБІНСЬКИЙ Василь Іванович, 1906 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 29-го ЗСП 7-ї ЗСД (м. Кунгур Пермської області, Росія). Заарештований 14.12.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав гроші для ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 14.07.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13294 П)*.

БАБІНСЬКИЙ Василь Федорович, 1894 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тишківці, селянин. Заарештований 23.04.1946. Звинувачення: в його будинку була підпільна друкарня ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 17.07.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.08.1993. *(12620 П)*.

БАБІНЧУК Ганна Степанівна, 1925 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Лисець, селянка. Заарештована 01.01.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. 05.04.1948 справу припинено. Реабілітована 07.06.1995. *(1851 П)*.

БАБІНЧУК Дмитро Олексійович, 1914 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Коряжма* Архангельської області (Росія), десятник на будівництві. Заарештований 10.04.1942. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.10.1942 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.09.1994. *(14479 П)*.

БАБІНЧУК Йосип Дмитрович, 1889 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княжолука, селянин. Заарештований 10.10.1947. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.02.1992. *(7958 П)*.

БАБІНЧУК Михайло Михайлович, 1921 р. н., *с. Вістова* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.09.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Хитрий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.12.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(12102 П)*.

БАБІНЧУК Семен Михайлович, 1896 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Лисець, селянин. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: збирав гроші та продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.07.1991. *(5548 П)*.

БАБУЛЯК Іван Євстахійович, 1924 р. н., *с. Колодіїв* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колодіїв, селянин. Заарештований 28.12.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 19.12.1991. *(14413 П)*.

БАБУШАК Михайло Григорович, 1892 р. н., *с. Воскресинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Воскресинці, селянин. Заарештований 22.05.1947. Звинувачення: перебував у дивізії «СС-Галичина» (1943), мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.09.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 19.10.1993. *(12364 П)*.

БАБУШКА Михайло Михайлович, 1922 р. н., *с. Шевченкове* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Шевченкове, продавець. Заарештований 28.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сулима. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1995. *(14859 П)*.

БАБЧИК Іван Олексійович, 1924 р. н., *м. Городенка*, українець, освіта середня. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 17.03.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.04.1994. *(14890 П)*.

БАБЧИК Марія Олексіївна, 1922 р. н., *с. Котиківка* Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 22.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Голуб, Дарина, друкарка надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 02.04.1993. *(11221 П)*.

БАБЧУК Василь Онуфрійович, 1908 р. н., *с. Яблунька* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Пороги*, комірник ліспромгоспу. Заарештований 10.05.1946. Звинувачення: зв'язковий ОУН, постачав УПА продукти. Особливою нарадою при МВС СРСР 08.05.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 23.11.1993. *(13721 П)*.

БАБЧУК Дмитро Васильович, 1925 р. н., *с. Старуня* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Штральзунд* (Німеччина) від 1942 року, перекладач. Заарештований 25.10.1947. Звинувачення: відмовився від репатріації. Військовим трибуналом військ МВС Свердловської області 18.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.02.1993. *(10921 П)*.

БАБЧУК Олексій Антонович, 1912 р. н., *с. Яблунька* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яблунька, селянин. Заарештований 24.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Буровий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.11.1991. *(6303 П)*.

БАБЧУК Юрій Олексійович, 1910 р. н., *с. Ворона* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ворона, селянин. Заарештований 27.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рись. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(7858 П)*.

БАБЧУК Юстина, 1926 р. н., *с-ще Битків* Надвірнянського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Битків, селянка. Заарештована 24.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лілія, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 23.12.1991. *(6645 П)*.

БАБ'ЮК Василь Іванович, 1895 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвисоке, селянин. Заарештований 14.03.1946. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9693 П)*.

БАБ'ЮК Василь Іванович, 1929 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стопчатів, візник Коломийської міськради. Заарештований 15.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Патичок. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.08.1946 засуджений на 4 роки позбавлення волі. Реабілітований 02.03.1993. *(11751 П)*.

БАБ'ЮК Іван Васильович, 1913 р. н., *м. Снятин*, українець, освіта початкова. Проживав

у м. Снятин, займався сільським господарством. Заарештований 19.10.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дубина, заступник керівника повітового проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 22.03.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.02.1993. *(10660 П)*.

БАБ'ЮК Іван Миколайович, 1926 р. н., *с. Горішнє Залуччя* Снятинського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Горішнє Залуччя, селянин. Заарештований 17.04.1950. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 07.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 21.11.1991. *(6558 П)*.

БАБ'ЮК Катерина Федорівна, 1925 р. н., *с. Дятьківці* (тепер — у складі м. Коломия), українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Дятьківці, селянка. Заарештована 25.09.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рибачка, зв'язкова ОУН, постачала ОУН канцтовари. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.03.1948 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 17.07.1991. *(5578 П)*.

БАБ'ЮК Марта Михайлівна, 1929 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Кути, працівниця контори РСС. Заарештована 02.10.1944. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.11.1944 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 29.07.1991. *(5612 П)*.

БАБ'ЯК Йосип Ілліч, 1920 р. н., *с. Стецева* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стецева, селянин. Заарештований 05.08.1947. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту, постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1991. *(9663 П)*.

БАБ'ЯК Микола Дмитрович, 1916 р. н., *с. Клубівці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.01.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Карий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.12.1991. *(9794)*.

БАБ'ЯК Микола Ілліч, 1918 р. н., *с. Стецева* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стецева, селянин. Заарештований 09.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Добрий, інформатор станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.11.1992. *(10236 П)*.

БАБ'ЯК Михайло Микитович, 1923 р. н., *с. Микитинці* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Микитинці, вагар багажного відділення залізничної станції. Заарештований 25.07.1946. Звинувачення: 1943-го був вивезений на роботу до Німеччини, де служив у німецькому робітничому батальйоні. Військовим трибунатом військ МВС Львівської області 05.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.01.1993. *(10792 П)*.

БАВЕР Кароліна Здиславівна, 1930 р. н., *с-ще Перегінське* Рожнятівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Перегінське. Заарештована 06.10.1949. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.11.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 06.12.1991. *(6679 П)*.

БАГІРА Олексій Максимович, 1904 р. н., *с. Жалибори* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.06.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Поле, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 20.11.1991. *(6818 П)*.

БАГНЯК Параска Василівна, 1924 р. н., *с. Химчин* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Химчин, селянка. Заарештована 17.08.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 27.09.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1992. *(8271 П)*.

БАГРАНОВСЬКА Єфросинія Юріївна, 1928 р. н., *с. Бринь* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бринь, селянка. Заарештована 08.03.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 10.10.1991. *(6444 П)*.

БАГРАНОВСЬКИЙ Станіслав Васильович, 1920 р. н., *с. Бринь* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Сапогів*, селянин. Заарештований 12.11.1945. Звинувачення: їздовий УПА, будував криївки для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.12.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 19.07.1991. *(5579 П)*.

БАГРИНОВСЬКИЙ Ілля Іванович, 1913 р. н., *с. Тумир* Галицького району, українець. Проживав

у с. Тумир, селянин. Заарештований 24.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 30.09.1948 справу припинено. *(1567 П).*

БАГРІЙ Анастасія Онуфріївна, 1920 р. н., *с. Іванівка* Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Іванівка, селянка. Заарештована 04.11.1944. Звинувачення: переховувала вояка УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.01.1997. *(15472 П).*

БАГРІЙ Михайло Маркович, 1903 р. н., *с. Верхня Липиця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхня Липиця, кравець. Заарештований 06.07.1950. Звинувачення: шив одяг для членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6963 П).*

БАГРІЙ Онуфрій Григорович, 1897 р. н., *с. Верхня Липиця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхня Липиця, робітник вапняного заводу. Заарештований 23.05.1950. Звинувачення: матеріально допомагав членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13913 П).*

БАГРІЙ Петро Степанович, 1912 р. н., *с. Зелена* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.06.1947. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Залізняк. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1992. *(8826 П).*

БАГРІЙ Федір Маркович, 1907 р. н., *с. Верхня Липиця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Нижня Липиця*, робітник. Заарештований 20.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (1944—1945). Військовим трибуналом військ НКВС Львівської області 20.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 09.06.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.11.1991. *(6636 П).*

БАГРІЙЧУК Ганна Степанівна, 1928 р. н., *с. Цуцилів* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Цуцилів, селянка. Заарештована 04.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вишня, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 28.06.1993. *(11864 П).*

БАДАН Йосип Іванович, 1932 р. н., *с. Цинцари* Оргіївського повіту (Молдова), молдаванин, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, робітник цегельного заводу. Заарештований 04.07.1948. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 19.12.1995. *(14976 П).*

БАЖАЛУК Дмитро Миколайович, 1909 р. н., *с. Вільшаниця* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільшаниця, селянин. Заарештований 14.03.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 28.11.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 08.01.1992. *(6872 П).*

БАЖАНСЬКИЙ Йосип Антонович, 1931 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рожнів, учень. Заарештований 07.11.1948. Звинувачення: поширював листівки націоналістичного змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.01.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.12.1991. *(6891 П).*

БАЗАК Ганна Петрівна, 1923 р. н., *м. Коломия*, українка, освіта початкова. Проживала в м. Коломия, лакувальниця. Заарештована 30.05.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 06.04.1992. *(7700 П).*

БАЗАК Осипа Петрівна, 1928 р. н., *м. Коломия*, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Коломия, фрезерувальниця. Заарештована 30.05.1947. Звинувачення: переховувала вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 06.04.1992. *(7700 П).*

БАЗАЛЮК Іван Петрович, 1920 р. н., *с. Глибоке* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Глибоке, завідувач клубу. Заарештований 02.10.1951. Звинувачення: постачав УПА продукти й гроші. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.02.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1992. *(9773 П).*

БАЗИЛЕВИЧ Василь Іванович, 1911 р. н., *с. Вовчинець* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вовчинець, селянин. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: збирав гроші й продукти для УПА. Особливою на-

радою при МДБ СРСР 14.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.11.1992. *(10689 П)*.

БАЗИЛІВ Ганна Олексіївна, 1900 р. н., *с. Студінка* Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в *с. Сілець* Тисменицького району, селянка. Заарештована 09.12.1948. Звинувачення: переховувала в криївці керівника кущового проводу Карого (убитий 06.12.1948). Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 16.07.1992. *(9618 П)*.

БАЗИЛІВ Ярослав Олексійович, 1929 р. н., *с. Блюдники* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Блюдники, селянин. Заарештований 19.12.1949. Звинувачення: переховував вояка УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.07.1992. *(9618 П)*.

БАЗІВ Іван Романович, 1922 р. н., *с-ще Лисець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.06.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії, 1944), псевдо — Сірко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.09.1994. *(14455 П)*.

БАЗІВ Іван Степанович, 1930 р. н., *с. Діброва* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Діброва, продавець ятки. Заарештований 24.01.1954. Звинувачення: постачив УПА 2 бідони молока. Станіславським обласним судом 06.04.1954 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 15.08.1991. *(5843 П)*.

БАЗІВ Микола Микитович, 1927 р. н., *с. Колінці* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колінці, селянин. Заарештований 17.02.1949. Звинувачення: поширював бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.06.1993. *(11496 П)*.

БАЗІВ Микола Степанович, 1929 р. н., *с. Бабухів* Рогатинського району, українець, освіта середня педагогічна. Проживав у с. Бабухів. Заарештований 29.08.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 22.10.1991. *(6864 П)*.

БАЗІВ Микола Федорович, 1928 р. н., *с-ще Лисець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Лисець, селянин. Заарештований 01.06.1946. Звинувачення: знаючи про місце перебування членів ОУН, в органи радянської влади не повідомив. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(14455 П)*.

БАЗІВ Михайло Васильович, 1895 р. н., *с. Бабухів* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Бабухів, колгоспник. Заарештований 15.08.1950. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Особливою нарадою при МВС СРСР 10.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.01.1993. *(10773 П)*.

БАЗІВ Роман Миколайович, 1907 р. н., *с. Колінці* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колінці, селянин. Заарештований 17.02.1949. Звинувачення: поширював бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.06.1993. *(11496 П)*.

БАЗІВ Степан Дмитрович, 1902 р. н., *с. Діброва* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Діброва, секретар сільради. Заарештований 22.02.1946. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.08.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 02.06.1992. *(4743)*.

БАЗОВЛЯК Михайло Петрович, 1917 р. н., *с. Петрів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Петрів, колгоспник. Заарештований 01.03.1953. Звинувачення: збирав продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 22.03.1993. *(11254 П)*.

БАЗЮК Іван Олексійович, 1918 р. н., *с. Бережниця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Хмари), псевдо — Шпак. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 13.11.1991. *(6632 П)*.

БАЗЮК Микола Васильович, 1914 р. н., *с. Бережниця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бережниця, селянин. Заарештований 20.11.1944. Звинувачення: зберігав гранату. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.06.1993. *(11995 П)*.

БАЗЮК Петро Андрійович, 1924 р. н., *с. Бережниця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бойка), псевдо — Ялиця. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 20.08.1993. *(12291 П)*.

БАЗЮК Петро Кирилович, 1906 р. н., *с. Старий Угринів* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старий Угринів, селянин. Заарештований 04.03.1947. Звинувачення: господарчий кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 26.10.1993. *(13183 П)*.

БАЗЮК Юстина Василівна, 1918 р. н., *с. Бережниця* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 15.02.1946. Звинувачення: воячка УПА (сотня Хмари, 1945), псевдо — Марійка, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 13.11.1991. *(6632 П)*.

БАЙДА Володимир Миколайович, 1927 р. н., *с. Стратин* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стратин, селянин. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 20.12.1991. *(1189)*.

БАЙДАК Богдан Іванович, 1929 р. н., *с. Пуків* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пуків, учень. Заарештований 12.08.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.06.1951 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 27.10.1986. *(16130)*.

БАЙДАЧОК Павло Степанович, 1926 р. н., *с. Сілець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Зміюки). Військовим трибуналом 38-ї армії 16.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.08.1964. *(1228)*.

БАЙДУНИК Йосип-Рудольф Антонович, 1919 р. н., *м. Долина*, поляк, освіта початкова. Рядовий 734-го СП 233-ї СД. Заарештований 29.06.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 69-го СК 08.07.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.06.1995. *(14993 П)*.

БАЙЛЯК Катерина Петрівна, 1921 р. н., *с. Боднарів* Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в *с. Височанка* Галицького району, селянка. Заарештована 30.11.1946. Звинувачення: матеріально допомагала ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.07.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 02.07.1991. *(5488 П)*.

БАЙЛЯК Кирило Олексійович, 1928 р. н., *с. Павлівка* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Павлівка, боєць винищувального батальйону. Заарештований 09.03.1945. Звинувачення: мав зв'язок із вояками УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 04.06.1949 в ув'язненні. Реабілітований 27.01.1993. *(10585 П)*.

БАЙЛЯК Микола Гнатович, 1907 р. н., *с. Гаврилівка* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Гаврилівка, селянин. Заарештований 11.09.1944. Звинувачення: станичний ОУН. Військовим трибуналом 8-ї повітряної армії 14.09.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 25.10.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.10.1991. *(6455 П)*.

БАЙРАК Арістид Дмитрович, 1923 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта вища. Проживав у *м. Калуш*, нотаріус. Заарештований 18.01.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 07.12.1964 справу припинено. *(3036 П)*.

БАЙСТРУК Михайло Федорович, 1923 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 29-го ЗСП 7-ї ЗСД (м. Кунгур Пермської області, Росія). Заарештований 12.12.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.10.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 25.08.1989. *(4568 П)*.

БАКАЙ Василь Миколайович, 1924 р. н., *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Білі Ослави, відправник автомашин ліспромкомбінату. Заарештований 15.07.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.05.1992. *(7181)*.

БАКАЙ Ганна Василівна, 1927 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Княждвір, селянка. Заарештована 14.12.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом 23-ї механізованої дивізії 25.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 18.08.1992.

БАКАЙ Дмитро Михайлович, 1914 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княждвір, лісомайстер. Заарештований 25.02.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ручай. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.08.1991. *(5871 П)*.

БАКАЙ Йосип Васильович, 1893 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княждвір, робітник Коломийського лісопильного заводу. Заарештований 21.03.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти й розвіддані. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.04.1993. *(11511 П)*.

БАКАЙ Марія Дмитрівна, 1927 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Княждвір, селянка. Заарештована 15.05.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН, псевдо — Береза. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 11.02.1992. *(8448 П)*.

БАКАЙ Марія Романівна, 1929 р. н., *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Чорний Потік*, селянка. Заарештована 01.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сміла, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 18.09.1992. *(10600 П)*.

БАКАЙ Марія Юріївна, 1926 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Делятин, селянка. Заарештована 09.03.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН, допомагала УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 03.10.1991. *(6283 П)*.

БАКАЙ Параска Гаврилівна, 1923 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Княждвір. Заарештована 15.05.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН, псевдо — Вишня. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 13.11.1991. *(8448 П)*.

БАКАЙ Петро Іванович, 1919 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княждвір, завідувач клубу. Заарештований 15.08.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.02.1994. *(13525 П)*.

БАКАЙ Степан Михайлович, 1912 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Далешове* Городенківського району, селянин. Заарештований 20.11.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 14.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(8181 П)*.

БАКАЙЧУК Петро Дмитрович, 1911 р. н., *с. Виноград* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Ворона*, селянин. Заарештований 04.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Коваль, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13402 П)*.

БАКАЛЯРИК Василина Миколаївна, 1920 р. н., *с. Красноставці* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Красноставці, селянка. Заарештована 02.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марійка, станична ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 06.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 16.12.1994. *(13969)*.

БАКАЛЯРИК Василь Дмитрович, 1911 р. н., *с. Красноставці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красноставці, селянин. Заарештований 18.03.1949. Звинувачення: переховував вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.08.1960. *(2528 П)*.

БАКАЛЯРИК Семен Андрійович, 1920 р. н., *с. Красноставці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Скрипник. Військовим трибуналом 23-ї механізованої дивізії 19.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.11.1991. *(10472 П)*.

БАКЛАЩУК Ганна Борисівна, 1928 р. н., *м. Городенка*, українка, освіта середня. Проживала нелегально. Заарештована 03.08.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Голуб, Журба, Волошка, організаційний референт райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.12.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.01.1992. *(9594 П)*.

БАКЛАЩУК Дмитро Юрійович, 1912 р. н., *м. Городенка*, українець, освіта неповна середня. Рядовий 290-го СП 95-ї СД. Заарештований 04.11.1944. Звинувачення: мав намір перейти на бік ворога. Військовим трибуналом 5-ї армії 17.11.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 17.11.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.12.1996. *(15456 П)*.

БАКОТА Микола Васильович, 1914 р. н., *с. Фітьків* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Фітьків, голова сільради. Заарештований 10.02.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1993. *(11922 П)*.

БАЛА Тереза Іванівна, 1926 р. н., *с. Підгірки* (тепер — у складі м. Калуш), полька, освіта неповна середня. Проживала в с. Підгірки, селянка. Заарештована 22.10.1946. Звинувачення: переховувала членів ОУН, матеріально їм допомагала, заготовляла медикаменти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.12.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.03.1992. *(8012 П)*.

БАЛАБУШИНСЬКИЙ Владислав Францович, 1903 р. н., *м. Краків* (Польща), поляк, освіта вища. Проживав у *м. Калуш*, майстер заводу «Тесп». Заарештований 29.04.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 04.11.1940 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.12.1994. *(14493 П)*.

БАЛАГУРАК Микола Васильович, 1916 р. н., *м. Косів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Косів, селянин. Заарештований 14.01.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лис. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.03.1995. *(14701 П)*.

БАЛАГУРАК Юлія Михайлівна, 1912 р. н., *м. Косів*, українка, малописьменна. Проживала в м. Косів, робітниця артілі. Заарештована 01.11.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.03.1949 засуджена на 25 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.11.1994. *(14715 П)*.

БАЛАГУТРАК Дмитро Михайлович, 1925 р. н., *с. Кричка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кричка, агроном. Заарештований 17.09.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.11.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 20.11.1991. *(6600 П)*.

БАЛАЗЮК Ганна Михайлівна, 1919 р. н., *с. Шевченкове* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Шевченкове, селянка. Заарештована 24.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олена, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1993. *(13509 П)*.

БАЛАЗЮК Микола Васильович, 1930 р. н., *с. Шевченкове* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Шевченкове, тракторист Долинського ліспромкомбінату. Заарештований 03.07.1950. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.06.1953. *(2602 П)*.

БАЛАЙ Михайло Іванович, 1912 р. н., *с. Коростовичі* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коростовичі, голова сільради. Заарештований 02.06.1947. Звинувачення: збирав зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.10.1991. *(6258 П)*.

БАЛАН Василь Федорович, 1927 р. н., *с. Стебник* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стебник, селянин. Заарештований 31.08.1944. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.10.1991. *(6334 П)*.

БАЛАН Микола Степанович, 1919 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Лисець. Заарештований 01.11.1946. Звинувачення: ройовий УПА, псевдо — Буря. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.12.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(7967 П)*.

БАЛАН Михайло Іванович, 1922 р. н., *с. Крихівці* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Крихівці, столяр другого Управління будівельно-відновлюваних робіт. Заарештований 02.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Холодний, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області

27.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.03.1992. *(5597)*.

БАЛАНДА Богдан Михайлович, 1932 р. н., *с. Княгиничі* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княгиничі, селянин. Заарештований 22.12.1949. Звинувачення: розклеював антирадянські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.07.1950 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 13.03.1992. *(7799 П)*.

БАЛАНДА Федір Якович, 1912 р. н., *с. Сівка-Войнилівська* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Птах, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.09.1993. *(12698 П)*.

БАЛАНИК Василь Миколайович, 1912 р. н., *с. Вовчківці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вовчківці, колгоспник. Заарештований 30.01.1951. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.04.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.04.1992. *(9009 П)*.

БАЛАНЮК Ганна Миколаївна, 1919 р. н., *с. Москалівка* (тепер — у складі м. Косів), українка, освіта початкова. Проживала в с. Москалівка, робітниця артілі. Заарештована 22.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Циганка, розвідниця станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.11.1991. *(4848)*.

БАЛАНЮК Ганна Петрівна, 1926 р. н., *с. Черганівка* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Черганівка, селянка. Заарештована 09.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ластівка, розвідниця й кур'єр УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.03.1948 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 02.11.1992. *(11065 П)*.

БАЛАНЮК Іван Олексійович, 1917 р. н., *с. Королівка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Королівка, столяр. Заарештований 21.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.11.1944 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 20 років позбавлення волі. Реабілітований 19.12.1991. *(7122 П)*.

БАЛАТЧУК Яків Дмитрович, 1913 р. н., *с. Коршів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коршів, селянин. Заарештований 20.08.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник п'ятірки ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П)*.

БАЛАЦКО Ганна Іванівна, 1928 р. н., *с. Назавизів* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Назавизів, техпрацівниця відділу молочної промисловості. Заарештована 05.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олена, кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 10.10.1991. *(6643 П)*.

БАЛАЦКО Ярослава, 1923 р. н., *с. Саджава* Богородчанського району, українка, освіта середня. Проживала в *с. Завій* Калуського району, селянка. Заарештована 14.05.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, керівниця райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.09.1993. *(12520 П)*.

БАЛАЦЬКИЙ Михайло Теодорович, 1933 р. н., *с. Голови* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Коломия*. Заарештований 17.07.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сірко, розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 12.01.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.09.1991. *(6652 П)*.

БАЛАЩУК Ганна Кирилівна, 1928 р. н., *с. Темирівці* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Темирівці, селянка. Заарештована 09.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 22.01.1992. *(7386 П)*.

БАЛАЩУК Дмитро Іванович, 1915 р. н., *с. Дубовиця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубовиця, селянин. Заарештований 18.02.1946. Звинувачення: розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1993. *(12039 П)*.

БАЛАЩУК Йосип Васильович, 1919 р. н., *с. Темирівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Темирівці, селянин. Заарештований 13.11.1944. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Ста-

ніславської області 26.02.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 06.08.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.07.1992. *(9260 П)*.

БАЛАЩУК Олексій Васильович, 1909 р. н., *с. Темирівці* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Темирівці, селянин. Заарештований 13.12.1945. Звинувачення: заготовляв продукти для УПА, переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10766 П)*.

БАЛАЩУК Текля Олексіївна, 1928 р. н., *с. Блюдники* Галицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Блюдники, селянка. Заарештована 06.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надія, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 31.03.1992. *(8635 П)*.

БАЛЕЦЬКА Ксенія Михайлівна, 1903 р. н., *с. Хотінь* (тепер — у складі м. Калуш), українка, освіта початкова. Проживала в с. Хотінь, селянка. Заарештована 24.07.1945. Звинувачення: член ОУН, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 19.11.1991. *(6401 П)*.

БАЛИТА Микола Костянтинович, 1918 р. н., *с. Которини* Жидачівського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Тютюнника, яка діяла в Калуському районі). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.09.1996. *(15236 П)*.

БАЛИЦЬКИЙ Михайло Степанович, 1901 р. н., *с. Бабинці* (тепер — у складі м. Рогатин) Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Бабинці, колгоспник. Заарештований 08.10.1950. Звинувачення: зв'язковий ОУН, постачав ОУН продукти й гроші. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10433 П)*.

БАЛИЧ Михайло Іванович, 1925 р. н., *с. Руда* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Береза, охоронець господарчого районного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.07.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10469 П)*.

БАЛІС Ганна Трохимівна, 1927 р. н., *с. Комарів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Комарів, селянка. Заарештована 12.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марта, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.02.1992. *(7362 П)*.

БАЛКОВИЙ Григорій Миколайович, 1906 р. н., *с. Торговиця* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Торговиця, селянин. Заарештований 31.01.1946. Звинувачення: служив в українській поліції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.02.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.10.1996. *(15317 П)*.

БАЛКОВИЙ Іван Миколайович, 1931 р. н., *с. Торговиця* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Торговиця, селянин. Заарештований 04.04.1951. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.08.1951 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 28.11.1991. *(6738 П)*.

БАЛУК Петро Євстахійович, 1919 р. н., *с. Підкамінь* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.04.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Ворон. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1992. *(10408 П)*.

БАЛУК Прокопій Герасимович, 1929 р. н., *с. Чернів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 21116. Заарештований 01.03.1950. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Західно-Сибірського військового округу 18.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 30.11.1989. *(4857 П)*.

БАЛЬЦІЙ Ганна Василівна, 1925 р. н., *с. Остапківці* Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 15.12.1945. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Богомілка, районний керівник УЧХ. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.03.1946 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(10218 П)*.

БАЛЬЦІЙ Марія Василівна, 1926 р. н., ***с. Острівець*** Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Острівець, інспектор райфінвідділу. Заарештована 18.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Горпина, збирала продукти та одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.05.1993. *(12587 П)*.

БАЛЬЦІЙ Марія Петрівна, 1919 р. н., ***с-ще Гвіздець*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Гвіздець, телефоністка райвідділу зв'язку. Заарештована 22.11.1945. Звинувачення: член ОУН, збирала гроші для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.07.1991. *(5598 П)*.

БАЛЮК Марія Данилівна, 1922 р. н., ***с. Колоколин*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колоколин, селянка. Заарештована 25.03.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, псевдо — Хмара. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 05.08.1991. *(5948 П)*.

БАНАХ Валерій Васильович, 1881 р. н., ***м. Краків*** (Польща), українець, освіта вища. Проживав у ***м. Надвірна***, адвокат. Заарештований 27.11.1939. Звинувачення: член УНДО. Станіславським обласним судом 26.06.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 2 роки поразження в правах. Реабілітований 28.11.1959. *(806 П)*.

БАНАХ Мирослав Павлович, 1905 р. н., ***м. Заліщики*** Тернопільської області, українець. Проживав у ***с-щі Верховина***, начальник електростанції. Заарештований 22.06.1941. Звинувачення: станичний ОУН. **Подальша доля невідома.** 01.10.1948 справу припинено. *(1348 П)*.

БАНДЕРА Андрій Михайлович, 1882 р. н., ***м. Стрий*** Львівської області, українець, освіта вища. Проживав у ***с. Тростянець*** Долинського району, священик УГКЦ. Заарештований 22.05.1941. Звинувачення: батько Степана Бандери, мав зв'язок із ОУН. Військовим трибуналом Київського вій—ського округу 08.07.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 10.07.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.02.1992. *(7129 П)*.

БАНДУРА Василь Данилович, 1919 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 29-го ЗСП. Заарештований 14.12.1944. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 24.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1992. *(8329 П)*.

БАНДУРА Григорій Михайлович, 1918 р. н., ***с. Кінашів*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 25.02.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Комбінатор. Військовим трибуналом 38-ї армії 13.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.02.1992. *(7007 П)*.

БАНДУРА Іван Іванович, 1911 р. н., ***с. Озеряни*** Галицького району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Озеряни, боєць винищувального батальйону. Заарештований 03.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Явір, харчовий станичної ОУН, без опору здав свою зброю воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.11.1993. *(13582 П)*.

БАНДУРА Людвіг Павлович, 1900 р. н., ***с. Велика Лука*** Тернопільської області, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Тумир*** Галицького району, *заступник голови сільради*. Заарештований 26.06.1947. Звинувачення: заготовляв продукти та збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 09.11.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.05.1992. *(8666 П)*.

БАНДУРА Марія Іванівна, 1926 р. н., ***с. Кінашів*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кінашів, селянка. Заарештована 05.06.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галя, станична жіночої сітки ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.10.1948 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 15.07.1992. *(9310 П)*.

БАНДУРА Микола Євстахійович, 1882 р. н., ***с. Обельниця*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Куничі*** Галицького району, колгоспник. Заарештований 12.08.1950. Звинувачення: переховував члена ОУН Кохана Петра (псевдо — Зенко), допомагав воякам УПА продуктами. Особливою нарадою при МДБ 06.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.10.1992. *(9928 П)*.

БАНДУРА Михайло Іванович, 1920 р. н., ***с. Сарники*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сарники, селянин. Заарештований 26.01.1946. Звинувачення: носив продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження

в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 13.02.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.02.1992. *(8057 П)*.

БАНДУРА Михайло Олексійович, 1906 р. н., *с. Кінашів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кінашів, селянин. Заарештований 17.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сумний, станичний, кущовий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(8385 П)*.

БАНДУРА Оксана Степанівна, 1921 р. н., *с. Пуків* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Чесники,* вчителька. Заарештована 09.12.1944. Звинувачення: під час німецької окупації служила в поліції. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.01.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.04.1991. *(6304 П)*.

БАНДУРА Олег Степанович, 1928 р. н., *с. Пуків* Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав у *с. Липівка,* вчитель. Заарештований 20.10.1950. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.10.1991. *(16130)*.

БАНДУРА Павло Михайлович, 1923 р. н., *с. Кінашів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кінашів, селянин. Заарештований 25.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ясмина), псевдо — Знайда. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(8385 П)*.

БАНДУРА Степан Васильович, 1932 р. н., *с. Пуків* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Липівка,* учень. Заарештований 12.08.1950. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.06.1951 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 27.10.1986. *(16130)*.

БАНДУРА Степан Миколайович, 1915 р. н., *с. Куничі* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Куничі, кіномеханік. Заарештований 12.08.1950. Звинувачення: постачав УПА продукти та розвіддані. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.10.1992. *(9928 П)*.

БАНДУРА Степан Михайлович, 1925 р. н., *с. Кінашів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.08.1945. Звинувачення: зв'язковий ОУН, псевдо — Степ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.04.1992. *(8385 П)*.

БАНДУРА Федір Олексійович, 1930 р. н., *с. Кінашів* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 13.07.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА, псевдо — Шурко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.10.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 02.06.1992. *(9056 П)*.

БАНДУРКА Гнат Гнатович, 1894 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тишківці, селянин. Заарештований 11.11.1944. Звинувачення: стрілець УГА (1918), член ОУН, товариства «Просвіта». Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 04.06.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.06.1992. *(8693 П)*.

БАНДУРКА Дмитро Васильович, 1923 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.05.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), ухилявся від мобілізації. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.09.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 05.10.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.01.1992. *(6850 П)*.

БАНДУРКА Іван Ілліч, 1896 р. н., *с. Вікно* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вікно, селянин. Заарештований 27.03.1946. Звинувачення: переховував у криївці членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(11215 П)*.

БАНДУРКА Михайло Данилович, 1914 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 29-го ЗСП 7-ї ЗСД (м. Кунгур Пермської області, Росія). Заарештований 12.12.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 06.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1993. *(13291 П)*.

БАНІЦЬКИЙ Іван Дмитрович, 1899 р. н., *с. Жабокруки* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жабокруки, коваль. Заарештований 01.04.1948. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 26.06.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах

із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10654 П)*.

БАРАБАЛЮК Степан Йосипович, 1920 р. н., *с. Озерце* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Озерце, селянин. Заарештований 01.09.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони та антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1992. *(9392 П)*.

БАРАБАШ Василь Михайлович, 1893 р. н., *с. Черемхів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черемхів, голова сільради. Заарештований 23.09.1945. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.01.1992. *(14297 П)*.

БАРАБАШ Ганна Ільківна, 1930 р. н., *с. Поляниця* Болехівської міськради, українка, малописьменна. Проживала в с. Поляниця, селянка. Заарештована 23.04.1951. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.06.1994. *(14172 П)*.

БАРАБАШ Григорій Васильович, 1905 р. н., *с. Копачинці* Городенківського району, українець. Проживав у с. Копачинці, селянин. Заарештований 16.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 17.11.1964 справу припинено. *(2888 П)*.

БАРАБАШ Дмитро Ількович, 1926 р. н., *с. Поляниця* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Поляниця, боєць винищувального батальйону. Заарештований 12.06.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Вертихвіст. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 15.03.1994. *(13507 П)*.

БАРАБАШ Іван Васильович, 1910 р. н., *с. Копачинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 16.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 07.04.1992. *(8321 П)*.

БАРАБАШ Микола Петрович, 1901 р. н., *с. Старі Богородчани* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Богородчани, селянин. Заарештований 23.08.1947. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.11.1992. *(10137 П)*.

БАРАН Андрій Михайлович, 1903 р. н., *с. Тужилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.10.1948. Звинувачення: допомагав УПА продуктами та в спорудженні криївок. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.12.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1993. *(12928 П)*.

БАРАН Григорій Михайлович, 1879 р. н., *м. Тисмениця*, українець, малописьменний. Проживав у *с. Липівка* Тисменицького району, селянин. Заарештований 24.03.1946. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.08.1946 засуджений на 5 років позбавлення та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.09.1947. *(1148 П)*.

БАРАН Максим Васильович, 1901 р. н., *с. Олієво-Королівка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Олієво-Королівка, голова ССТ. Заарештований 28.07.1948. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.03.1993. *(11096 П)*.

БАРАН Микола Семенович, 1913 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Голинь, робітник лісопильного заводу. Заарештований 04.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 20.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1992. *(7113 П)*.

БАРАН Степан Іванович, 1918 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, освіта початкова. Рядовий 1046-го СП 289-ї СД. Заарештований 04.05.1943. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 289-ї СД 26.05.1943 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.05.1996. *(15081 П)*.

БАРАН Степан Михайлович, 1923 р. н., *с. Олієво-Королівка* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Городенка*, технік шляхового відділу. Заарештований 18.07.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм промтовари і канцтовари, поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 14.04.1992. *(9003 П)*.

БАРАН Томаз Матвійович, 1929 р. н., *с. Дем'янів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дем'янів, селянин. Заарештований 09.07.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН, розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.11.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.08.1992. *(9453 П)*.

БАРАН Федір Михайлович, 1920 р. н., *с. Марківці* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 31.01.1945. Звинувачення: вояк, пізніше ройовий УПА (сотні Ясмина і Смереки), псевда — Явір, Крутий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.04.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.10.1992. *(9871 П)*.

БАРАН Федір Олексійович, 1890 р. н., *с. Олієво-Королівка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Олієво-Королівка, селянин. Заарештований 15.05.1944. Звинувачення: проводив антирадянську діяльність. **Загинув** 16.04.1945 в станіславській тюрмі, місце поховання невідоме. *(15192 П)*.

БАРАН Юлія Іванівна, 1923 р. н., *с. Побережжя* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Побережжя, селянка. Заарештована 19.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соня, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.05.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.08.1992. *(9488 П)*.

БАРАН Юстина Онуфріївна, 1910 р. н., *с. Копачинці* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Копачинці, селянка. Заарештована 29.06.1946. Звинувачення: переправляла через Дністер човном членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.11.1993. *(14256 П)*.

БАРАНЕЦЬКИЙ Василь Прокопович, 1888 р. н., *с. Стриганці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стриганці, бригадир колгоспу. Заарештований 16.12.1950. Звинувачення: збирав продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1993. *(10844 П)*.

БАРАНЕЦЬКИЙ Володимир Михайлович, 1926 р. н., *с. Стриганці* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 31.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Недільного), псевдо — Тополя. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.12.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(7846 П)*.

БАРАНОВСЬКА Дарія Михайлівна, 1931 р. н., *с-ще Заболотів* Снятинського району, українка. Проживала в *м. Чернівці*, студентка учительського інституту. Заарештована 30.12.1948. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, розповсюджувала антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 14.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 22.01.1992. *(П-5509, справа знаходиться в архіві СБУ Чернівецької області)*.

БАРАНОВСЬКА Катерина Павлівна, 1923 р. н., *с. Тустань* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тустань, селянка. Заарештована 04.02.1950. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 23.04.1992. *(8102 П)*.

БАРАНОВСЬКИЙ Йосип Іванович, 1891 р. н., *с-ще Заболотів* Снятинського району, поляк. Проживав у *с. Костянтинівка* Липовецького району Вінницької області, колгоспник. Заарештований у 1937 році. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.12.1937 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.05.1989. *(Справа знаходиться в архіві СБУ Вінницької області)*.

БАРАНОВСЬКИЙ Петро Андрійович, 1927 р. н., *с. Загір'я Кукільницьке* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 16.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.08.1992. *(9446 П)*.

БАРАНОВСЬКИЙ Петро Іванович, 1906 р. н., *с-ще Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Довжка*, селянин. Заарештований 12.09.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони та заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.11.1993. *(12925 П)*.

БАРАНСЬКИЙ Михайло Петрович, 1904 р. н., *с. Вижній Березів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 17.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Мороза), псевдо — Олень. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.07.1945 за-

суджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.04.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.10.1996. *(15315 П)*.

БАРАНЮК Михайло Михайлович, 1920 р. н., *с. Москалівка* (тепер — у складі м. Косів), українець, освіта початкова. Проживав у с. Москалівка, різьбяр. Заарештований 19.10.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Хмара, керівник ланки ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.03.1995. *(14701 П)*.

БАРАСЕВИЧ Михайло Юрійович, 1904 р. н., *с. Красилівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с-щі Отинія* Коломийського району, сторож. Заарештований 14.12.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.01.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 13.12.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.03.1992. *(7962 П)*.

БАРАСЮК Михайло Ілліч, 1922 р. н., *с. Черемхів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черемхів, селянин. Заарештований 10.05.1941. Звинувачення: вивісив відозву антирадянського змісту. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.08.1941 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 01.11.1989. *(4803 П)*.

БАРАТИНСЬКИЙ Дмитро Іванович, 1921 р. н., *с. Зібранівка* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Зібранівка, селянин. Заарештований 27.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Омелько, заступник комірника районного господарчого складу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1993. *(12402 П)*.

БАРБАРУК Микола Петрович, 1927 р. н., *с. Пасічна* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пасічна, селянин. Заарештований 02.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловей, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.03.1992. *(9703 П)*.

БАРБАРУК Юрій Олексійович, 1922 р. н., *с. Пасічна* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Прудкий, зв'язковий станичної ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.12.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1992. *(9703 П)*.

БАРБУШАК Микола Іванович, 1901 р. н., *с. Мислів* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Мислів, лісоруб Калуського ліспромкомбінату. Заарештований 04.05.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. 20.09.1958 справу припинено. *(2502 П)*.

БАРДАК Гнат Олексійович, 1914 р. н., *с. Дубовиця* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Томашівці*, селянин. Заарештований 23.07.1950. Звинувачення: переховував вояків УПА в своєму будинку. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(12289 П)*.

БАРДАШЕВСЬКИЙ Михайло Григорович, 1925 р. н., *с. Обельниця* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Обельниця, помічник бухгалтера колгоспу. Заарештований 13.08.1950. Звинувачення: збирав гроші для ОУН. Особливою нарадою при МВС СРСР 17.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.03.1992. *(5370 П)*.

БАРДИШ Дмитро Олексійович, 1928 р. н., *с. Пациків* Долинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Пациків, робітник Вигодського хімзаводу. Заарештований 20.11.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Береза. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.11.1991. *(6688 П)*.

БАРДИШ Марія Лазарівна, 1928 р. н., *с. Пациків* Долинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Пациків, продавець. Заарештована 20.11.1947. Звинувачення: мала зв'язок із ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.12.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі та 2 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.11.1991. *(6688 П)*.

БАРДИШ Семен Ілліч, 1929 р. н., *с. Пациків* Долинського району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, студент фельдшерської школи. Заарештований 12.02.1949. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 12.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.05.1994. *(13907 П)*.

БАРДИШ Юрій Лазарович, 1919 р. н., *с-ще Вигода* Долинського району, українець, освіта по-

чаткова. Рядовий 804-го СП 304-ї СД. Заарештований 21.10.1944. Звинувачення: член групи військовослужбовців, які мали намір перейти на бік супротивника. Військовим трибуналом 60-ї армії 26.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.11.1992. *(10863 П)*.

БАРДИШ Юстина Іллівна, 1928 р. н., *с. Пациків* Долинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в *с. Річка* Косівського району, вчителька початкової школи. Заарештована 06.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Осика, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.04.1992. *(7713 П)*.

БАРДЮК Іван Йосипович, 1903 р. н., *с. Тарасівка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, слюсар вагоно-ремонтного заводу. Заарештований 29.01.1945. Звинувачення: член товариств «Просвіта» й «Каменярі», служив в українській поліції (1941). Військовим трибуналом Львівського військового округу 12.03.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. **Загинув** 04.12.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.10.1993. *(12411 П)*.

БАРДЮК Петрунеля Іванівна, 1920 р. н., *с. Пшеничники* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 09.07.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітована 11.02.1992. *(7379 П)*.

БАРИЛЯК Василь Гаврилович, 1910 р. н., *с. Козина* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Козина, селянин. Заарештований 08.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мисливий, вояк УПА (боївка Ігоря, 1945). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.11.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 21.05.1992. *(14568)*.

БАРИЛЯК Іван Стасович, 1920 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 04.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії,1944, кущ самооборони, 1945), псевда — Кугут, Лев. Особливою нарадою при МВС СРСР 15.01.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 18.10.1994. *(14848 П)*.

БАРИСЬКЕВИЧ Михайлина Миколаївна, 1925 р. н., *с-ще Єзупіль* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 19.09.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галина, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.11.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.07.1991. *(5604 П)*.

БАРИШЕВСЬКИЙ Михайло Йосипович, 1922 р. н., *с. Пуків* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.09.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (1944), псевдо — Малий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах. **Загинув** 22.11.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.10.1992. *(9870 П)*.

БАРЛІТ Євген Степанович, 1923 р. н., *м. Суми*, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.10.1944 біля *с. Гошів* Долинського району. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Нитка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.08.1993. *(11962 П)*.

БАРЛОЖЕЦЬКИЙ Василь Миколайович, 1921 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Олеша, селянин. Заарештований 24.06.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловей, керівник *ланки* ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 30.03.1964 справу припинено. *(3037 П)*.

БАРНАСЬ Василь Михайлович, 1930 р. н., *с. Кулинка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кулинка, продавець магазину. Заарештований 22.09.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.07.1956. *(1150 П)*.

БАРНАСЬ Іванна Войтківна, 1923 р. н., *с. Станькова* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Станькова, селянка. Заарештована 06.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Маруся, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 17.09.1991. *(6508 П)*.

БАРНАСЬ Костянтин Михайлович, 1910 р. н., *м. Калуш*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Калуш, комірник пивзаводу. Заарештований 20.08.1948. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.04.1992. *(9021 П)*.

БАРНАСЬ Павло Федорович, 1909 р. н., ***с. Кулинка*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кулинка, селянин. Заарештований 19.03.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорний, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.05.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1993. *(11386 П)*.

БАРНЕЦЬКИЙ Іван Васильович, 1906 р. н., *с. Коршів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Казанів*, агент райвідділу заготівель. Заарештований 26.07.1948. Звинувачення: член ОУН, сприяв ОУН, УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.10.1991. *(6277 П)*.

БАРНИЧ Іван Васильович, 1921 р. н., ***с. Грабівка*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.02.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Скорий, господарчий станичної ОУН, розвідник УПА. **Загинув** 24.05.1947 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.04.1998. *(16211 П)*.

БАРНИЧ Микола Миколайович, 1931 р. н., ***с. Кропивник*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кропивник, селянин. Заарештований 11.02.1948. Звинувачення: переховував у криївці двох членів ОУН, які загинули 04.02.1948. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.08.1948 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 15.09.1992. *(11391 П)*.

БАРТА Михайло Домінікович, 1913 р. н., ***с. Ганнусівка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ганнусівка, селянин. Заарештований 01.08.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.09.1994. *(14411 П)*.

БАРТЕЙЧУК Василина Михайлівна, 1928 р. н., ***с. Малий Гвіздець*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Малий Гвіздець, селянка. Заарештована 26.02.1946. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06. 1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 29.06.1992. *(10200 П)*.

БАРТКІВ Богдан Петрович, 1930 р. н., ***с. Бовшів*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, стажист танцювальної групи Гуцульського ансамблю пісні й танцю. Заарештований 07.05.1946. Звинувачення: розповсюджував націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.08.1992. *(9404 П)*.

БАРТКІВ Володимир Ілліч, 1928 р. н., ***с. Ганнівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ганнівці, селянин. Заарештований 01.09.1947. Звинувачення: проводив збір грошей та продуктів для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.08.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.06.1992. *(8430 П)*.

БАРТКІВ Дарія Онуфріївна, 1929 р. н., ***с. Розточки*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Розточки, селянка. Заарештована 15.05.1950. Звинувачення: переховувала члена ОУН, проводирка УПА, поранена енкаведистами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.11.1992. *(10696 П)*.

БАРТКІВ Михайло Миколайович, 1876 р. н., ***с. Розточки*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Остряниця. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.06.1992. *(8529 П)*.

БАРТКО Василь Дмитрович, 1927 р. н., ***с. Тязів*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Прута, 1945), псевдо — Дніпро. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.11.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.11.1991. *(6868 П)*.

БАРТМАНСЬКИЙ Володимир Петрович, 1929 р. н., ***с. Бовшів*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Бовшів, учень швейної майстерні. Заарештований 23.12.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, поширював антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1991. *(6855 П)*.

БАРТМАНСЬКИЙ Михайло Никифорович, 1900 р. н., ***с. Бовшів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бовшів, селянин. Заарештований 05.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вовк, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.05.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10714П)*.

БАРЧУК Анастасія Олексіївна, 1921 р. н., ***с. Гончарів*** Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Гончарів, селянка. Заарештована 14.03.1948. Звинувачення: в її будинку був пункт зв'язку ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.07.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.08.1991. *(5744 П)*.

БАРЧУК Василина Петрівна, 1925 р. н., ***с. Гончарів*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гончарів, селянка. Заарештована 17.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.09.1993. *(5346 П)*.

БАРЧУК Василь Михайлович, 1921 р. н., ***с. Грушка*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грушка, селянин. Заарештований 14.03.1950. Звинувачення: будував криївку для членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 06.09.1991. *(6050 П)*.

БАРЧУК Євдокія Михайлівна, 1913 р. н., ***с. Гончарів*** Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 19.01.1946. Звинувачення: член ОУН, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 22.03.1993. *(11116 П)*.

БАРЧУК Йосип Петрович, 1921 р. н., ***с. Надорожна*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Надорожна, селянин. Заарештований 09.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорного), псевдо — Коса. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.08.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.01.1992. *(7838 П)*.

БАРЧУК Михайло Петрович, 1908 р. н., ***с. Гончарівка*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гончарівка, селянин. Заарештований 07.05.1944. Звинувачення: переховував німецьких унтер-офіцерів, годував їх. Військовим трибуналом 38-ї армії 01.06.1944 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 12.10.1993. *(12414 П)*.

БАРЩ Михайло Федорович, 1907 р. н., ***м. Тернопіль***, поляк, освіта неповна середня. Проживав у ***с. Угринів*** Тисменицького району, слюсар Станіславської електростанції. Заарештований 25.09.1940. Звинувачення: член польської антирадянської організації. Станіславським обласним судом 27.11.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6747 П)*.

БАРЩ Франц Теодорович, 1904 р. н., ***с. Малий Ходачків*** Тернопільської області, поляк, освіта початкова. Проживав у ***с. Угринів*** Тисменицького району, селянин. Заарештований 25.09.1940. Звинувачення: член польської антирадянської організації. Станіславським обласним судом 27.11.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6747 П)*.

БАСАКОВСЬКА Ганна Іванівна, 1912 р. н., ***с. Нова Гута*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в ***Розділянському районі*** Одеської області, колгоспниця. Заарештована 06.02.1953. Звинувачення: проводила антирадянську діяльність. Одеським обласним судом 26.06.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.01.1992. *(24958, справа знаходиться в архіві СБУ Одеської області)*.

БАСАКОВСЬКА Євдокія Дмитрівна, 1930 р. н., ***с. Нова Гута*** Тисменицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Нова Гута, селянка. Заарештована 02.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рома, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 18.07.1991. *(6257 П)*.

БАСАКОВСЬКИЙ Олексій Дмитрович, 1929 р. н., ***с. Нова Гута*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нова Гута, селянин. Заарештований 18.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вороний, станичний ОУН. Особливою нарадою при МВС СРСР 22.11.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 06.10.1992. *(14122 П)*.

БАСАКОВСЬКИЙ Тарас Дмитрович, 1930 р. н., ***с. Нова Гута*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нова Гута, селянин. Заарештований 17.06.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МВС СРСР 22.11.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 15.09.1992. *(14122 П)*.

БАСАЛИГА Василь Миколайович, 1924 р. н., ***с. Стецева*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стецева, боєць винищувального батальйону. Заарештований 05.08.1947. Звинувачення: розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 23.04.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.03.1992. *(9663 П)*.

БАСАРАБ Василь Іванович, 1888 р. н., ***с. Підгір'я*** Богородчанського району, українець, освіта почат-

кова. Проживав у с. Підгір'я, селянин. Заарештований 21.10.1939. Звинувачення: член УСРП. Особливою нарадою при НКВС СРСР 01.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 28.04.1942 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.09.1989. *(4689 П)*.

БАСАРАБ Ганна Іванівна, 1928 р. н., ***с. Чортовець*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чортовець, селянка. Заарештована 10.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 28.08.1973. *(5346 П)*.

БАСАРАБ Дмитро Дмитрович, 1895 р. н., ***с. Підгір'я*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підгір'я, бухгалтер. Заарештований 21.11.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, передавав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.08.1991. *(5901 П)*.

БАСАРАБ Іван Васильович, 1915 р. н., ***с. Діброва*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Гайворона, 1944), псевдо — Рись. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10147 П)*.

БАСАРАБ Іван Григорович, 1892 р. н., ***с. Чортовець*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Чортовець, заступник голови сільради. Заарештований 02.11.1948. Звинувачення: інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1993. *(11138 П)*.

БАСАРАБ Ірина Дмитрівна, 1908 р. н., ***м. Калуш***, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 30.08.1947. Звинувачення: розповсюджувала листівки антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 22.11.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 25.06.1992. *(8764 П)*.

БАСАРАБ Йосип Іванович, 1906 р. н., ***м. Калуш***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Калуш, сторож калійного комбінату. Заарештований 03.12.1947. Звинувачення: переховував керівників ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.02.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1993. *(12922 П)*.

БАСАРАБ Марія Василівна, 1919 р. н., ***с. Діброва*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Діброва. Заарештована 26.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, з'вязкова, секретар боївки СБ надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(10060 П)*.

БАСАРАБ Микола Федорович, 1915 р. н., ***с. Кальна*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сойка, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.04.1994. *(13951 П)*.

БАСАРАБ Мирослава Миколаївна, 1927 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українка, освіта середня. Проживала в ***м. Відень*** (Австрія). Заарештована 19.02.1948. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.06.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 22.01.1992. *(7341 П)*.

БАСАРАБ Михайло Кирилович, 1902 р. н., ***с. Рахиня*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рахиня, голова сільради. Заарештований 07.05.1946. Звинувачення: будучи бійцем винищувального батальйону, без спротиву віддав зброю воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.04.1994. *(13953 П)*.

БАСАРАБ Михайло Миколайович, 1902 р. н., ***с. Горохолин Ліс*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолин Ліс, селянин. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.01.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.02.1992. *(8662 П)*.

БАСАРАБ Михайло Петрович, 1899 р. н., ***с. Надіїв*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (боївка Юрія). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 09.12.1992. *(10474 П)*.

БАСАРАБ Олена Антонівна, 1927 р. н., ***с. Баня-Березів*** Косівського району, українка, малописьмен-

на. Проживала в с. Баня-Березів, селянка. Заарештована 03.02.1946. Звинувачення: кур'єр УПА, постачала УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 01.12.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 17.11.1992. *(10308 П)*.

БАСАРАБ Степан Федорович, 1895 р. н., ***с. Кінашів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кінашів, селянин. Заарештований 12.08.1944. Звинувачення: член ОУН, давав гроші й продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 30.06.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.01.1993. *(10835 П)*.

БАСКАКОВА Марія Миколаївна, 1923 р. н., ***с. Долішнє Залуччя*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Будилів***, селянка. Заарештована 31.12.1948. Звинувачення: розповсюджувала листівки антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 31.08.1949 засуджена на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 11.02.1992. *(7913 П)*.

БАСКЕВИЧ Ганна Степанівна, 1908 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Поточище, селянка. Заарештована 01.11.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.09.1949 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 16.08.1993. *(12549 П)*.

БАСЮК Богдан Олексійович, 1923 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рибне, селянин. Заарештований 11.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Цвіркун, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при Управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 27.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.09.1994. *(14463 П)*.

БАСЮК Дарія Онуфріївна, 1923 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 22.05.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гуцулка, матеріально допомогала воякам УПА. Військовим трибуналом прикордонних військ МВС Львівського округу 13.08.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 18.05.1993. *(11507 П)*.

БАСЮК Марія Василівна, 1930 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рибне, селянка. Заарештована 01.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надя, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.10.1991. *(6191 П)*.

БАСЮК Текля Олексіївна, 1926 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рибне, селянка. Заарештована 01.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Катруся, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.10.1991. *(6191 П)*.

БАСЮК Юстина Миколаївна, 1928 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рибне, селянка. Заарештована 01.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галина, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.10.1991. *(6191 П)*.

БАСЬКО Петро Іванович, 1923 р. н., ***с. Хриплин*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.02.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.09.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 25.02.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.04.1991. *(7095 П)*.

БАТИР Василь Васильович, 1913 р. н., ***с. Парище*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Парище, приймальник молока. Заарештований 21.02.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН та допомагав їм продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1993. *(11345 П)*.

БАТИР Євдокія Дмитрівна, 1922 р. н., ***с. Парище*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 21.08.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН і постачала їм продукти (1948 — лютий 1950). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.05.1993. *(11925 П)*.

БАТЬКО Василь Іванович, 1901 р. н., ***с. Грабів*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грабів, лісоруб. Заарештований 21.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 27.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі

та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.09.1991. *(5952 П)*.

БАТЮК Роман Сильвестрович, 1912 р. н., *с. Стриганці* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 30.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Карий, керівник надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.01.1993. *(11312 П)*.

БАУЕР Леон Юзефович, 1912 р. н., *с. Дзвиняч* Богородчанського району, поляк, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 24.05.1940. Звинувачення: нелегально перейшов кордон СРСР. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.10.1940 засуджений на 3 роки позбавлення волі. **Загинув** 08.03.1942 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.12.1992. *(10512 П)*.

БАХЕНСЬКИЙ Казимир Леонардович, 1902 р. н., *м. Тарнув* (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у *м. Коломия*, робітник. Заарештований 03.11.1939. Звинувачення: член НОВ. Станіславським обласним судом 18.06.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.11.1993. *(12797 П)*.

БАХМАТ Ганна Василівна, 1927 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Делятин, селянка. Заарештована 26.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 22.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 23.01.1992. *(36788)*.

БАХМУТ Ганна Михайлівна, 1912 р. н., *с. Драгасимів* Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Драгасимів, селянка. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 11.09.1991. *(5992 П)*.

БАХТАЛОВСЬКИЙ Роман Данилович, 1897 р. н., *с. Яблунів* Гусятинського району Тернопільської області, українець, освіта вища. Проживав у *м. Коломия*, священик. Заарештований 22.11.1968. Звинувачення: проводив націоналістичну агітацію. Івано-Франківським обласним судом 12.06.1969 засуджений на 3 роки позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(7497 П)*.

БАХУР Василь Федорович, 1921 р. н., *с. Слобода Болехівська* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.07.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Сіромаха. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.12.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1992. *(7884 П)*.

БАХУР Ганна Федорівна, 1925 р. н., *с. Слобода Болехівська* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобода Болехівська, селянка. Заарештована 26.02.1946. Звинувачення: член ОУН, санітарка ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.01.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 23.03.1992. *(8372 П)*.

БАХУР Григорій Іванович, 1894 р. н., *с. Станківці* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Станківці, селянин. Заарештований 07.02.1949. Звинувачення: передав ОУН 125 крб. і 2 кг сиру. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.03.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.01.1956. *(9731 П)*.

БАЦУР Микола Семенович, 1928 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сливки, селянин. Заарештований 20.04.1946. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Явір. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.10.1991. *(6395 П)*.

БАЧЕВСЬКА Марія Іванівна, 1921 р. н., *с. Боднарів* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Боднарів, селянка. Заарештована 31.12.1949. Звинувачення: переховувала членів ОУН у своєму домі. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 06.12.1991. *(13205 П)*.

БАЧЕВСЬКИЙ Теодор, 1924 р. н., *с. Боднарів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.02.1950. Звинувачення: переховував друкарку окружного проводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.12.1991. *(13205 П)*.

БАЧЕВСЬКИЙ Ярослав Михайлович, 1924 р. н., *с. Боднарів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії), псевдо — Сокіл. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.08.1991. *(5857 П)*.

БАЧИНСЬКА Софія Йосипівна, 1923 р. н., *с. Потік* Рогатинського району, українка, освіта по-

чаткова. Проживала в с. Потік, колгоспниця. Заарештована 26.07.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.09.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(9974 П)*.

БАЧИНСЬКИЙ Василь Євстахійович, 1903 р. н., *с. Верхня Липиця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхня Липиця, селянин. Заарештований 12.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Старий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.10.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6692 П)*.

БАЧИНСЬКИЙ Василь Юрійович, 1909 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Серафинці, рахівник сільської кооперації. Заарештований 26.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.06.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7346 П)*.

БАЧИНСЬКИЙ Дмитро Петрович, 1922 р. н., *м. Рогатин*, українець, освіта початкова. Рядовий 507-го СП 148-ї СД. Заарештований 05.11.1944. Звинувачення: серед військовослужбовців проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 148-ї СД 25.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 12.02.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.01.1996. *(14981 П)*.

БАЧИНСЬКИЙ Микола Іванович, 1904 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Серафинці, комірник пункту заготзерна. Заарештований 13.10.1945. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 20.08.1993. *(12496 П)*.

БАЧИНСЬКИЙ Микола Степанович, 1921 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Серафинці, селянин. Заарештований 20.03.1941. Звинувачення: член ОУН, вивчав літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.06.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7346 П)*.

БАЧИНСЬКИЙ Мирон Васильович, 1926 р. н., *с. Верхня Липиця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхня Липиця, селянин. Заарештований 12.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Крук. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.11.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1991. *(6692 П)*.

БАЧИНСЬКИЙ Михайло Андрійович, 1912 р. н., *с. Спирти* Черняхівського району Житомирської області, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.08.1946 біля *с. Дорогів* Галицького району. Звинувачення: вояк УПА (сотня Силька, 1944). Військовим трибуналом 38-ї армії 09.01.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.09.1996. *(15280 П)*.

БАЧИНСЬКИЙ Михайло Дмирович, 1890 р. н., *м. Коломия*, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Коломия, поліцай. Заарештований 30.09.1939. Звинувачення: проводив антирадянську діяльність. Станіславським обласним судом 01.03.1940 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.02.1992. *(7560 П)*.

БАЧИНСЬКИЙ Степан Петрович, 1907 р. н., *с. Долиняни* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Явче*, колгоспний коваль. Заарештований 02.04.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.01.1993. *(10694 П)*.

БАЧИНСЬКИЙ Юліан Олександрович, 1870 р. н., *с. Новосілка* Тлумацького району, українець, освіта вища. Проживав у *м. Харків*, науковий працівник видавництва «Українська радянська енциклопедія». Заарештований 06.11.1934. Звинувачення: член терористичної організації. Верховним судом СРСР 28.03.1935 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 06.06.1940 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований у жовтні 1957. *(44987 ФП, справа знаходиться в архіві СБУ України)*.

БАЧКУР Микола Петрович, 1919 р. н., *с. Верхній Струтинь* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Рядовий 275-го СП. Заарештований 29.06.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом Приволзького військового округу 20.08.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 25.12.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.04.1990. *(5357 П)*.

БАЧКУРА Іван Ілліч, 1907 р. н., *с. Спас* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Спас, селянин. Заарештований 05.12.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бурий, розголосив деякі методи й форми роботи МДБ. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.05.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.12.1992. *(10538 П)*.

БАЧУК Василь Іванович, 1904 р. н., ***с. Келихів*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 2-го ЗСП 11-ї ЗСД. Заарештований 08.07.1944. Звинувачення: поширював антирадянські листівки. Військовим трибуналом 11-ї ЗСД 15.08.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.10.1993. *(12834 П)*.

БАЧУК Михайло Васильович, 1908 р. н., ***с. Келихів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Келихів, селянин. Заарештований 19.09.1940. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 22.11.1991. *(6589 П)*.

БАЧУК Михайло Васильович, 1926 р. н., ***с-ще Заболотів*** Снятинського району, українець, освіта вища. Рядовий 41-ї дільниці Управління військово-будівельних робіт. Заарештований 06.11.1944. Звинувачення: розповсюджував серед військовослужбовців антирадянські листівки. Військовим трибуналом Тульського гарнізону 09.01.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований у 1953 році. *(2536 П)*.

БАШТА Василь Васильович, 1918 р. н., ***с. Збора*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.02.1945. Звинувачення: комендант ВПЖ (сотня Мороза), псевдо — Сокіл, чотовий УПА (сотня Гамалії), псевдо — Гордієнко, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.05.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.09.1991. *(5926 П)*.

БАШТА Ганна Іллівна, 1913 р. н., ***с. Збора*** Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Збора, селянка. Заарештована 29.12.1944. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.04.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 28.09.1993. *(12294 П)*.

БАШТА Григорій Васильович, 1919 р. н., ***с. Збора*** Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Рава-Руська*** Нестерівського району Львівської області, зубний технік. Заарештований 23.09.1944. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом 18-ї армії 15.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 07.08.1992. *(36141)*.

БАШТА Павлина Андріївна, 1927 р. н., ***с. Збора*** Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Збора, селянка. Заарештована 28.03.1946. Звинувачення: господарча станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 13.11.1991. *(6539 П)*.

БАШУРИНА Анастасія Михайлівна, 1928 р. н., ***с. Вільшаниця*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вільшаниця, селянка. Заарештована 13.11.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.02.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.05.1992. *(9176 П)*.

БАШУРИНА Ганна Іллівна, 1901 р. н., ***с. Вільшаниця*** Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Вільшаниця, селянка. Заарештована 24.01.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 13.02.1992. *(7605 П)*.

БЕГАНСЬКИЙ Казимир Федорович, 1887 р. н., ***с. Острів*** Познанського воєводства (Польща), поляк, освіта вища. Проживав у ***с. Стрільче*** Городенківського району, директор будинку інвалідів. Заарештований 15.01.1945. Звинувачення: у роки фашистської окупації працював секретарем кримінальної поліції. **Загинув** 22.03.1945 в станіславській тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.04.1998. *(16226 П)*.

БЕГАР Андрій Дмитрович, 1898 р. н., ***с. Жабокруки*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Жабокруки, селянин. Заарештований 04.11.1945. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(3971)*.

БЕГЕЙ Дмитро Гнатович, 1910 р. н., ***с. Берлоги*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Рядовий 9-ї ПДД. Заарештований 13.11.1944. Звинувачення: член ОУН, військовик станичної ОУН. Військовим трибуналом 5-ї армії 16.12.1944 засуджений до розстрілу, який замінений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8310 П)*.

БЕГЕЙ Прокіп Іванович, 1919 р. н., ***с. Берлоги*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.09.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. **Загинув** 12.02.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.02.1993. *(12161 П)*.

БЕГМЕТЮК Дмитро Степанович, 1909 р. н., *с. Лісний Хлібичин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісний Хлібичин, робітник залізниці. Заарештований 25.09.1940. Звинувачення: член ОУН, розвідник ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П)*.

БЕДЕЙ Євдокія Василівна, 1926 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ямниця, селянка. Заарештована 08.02.1946. Звинувачення: господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 13.11.1991. *(6417 П)*.

БЕДЗЮК Василь Степанович, 1882 р. н., *с. Остапківці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Остапківці, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 20.11.1964. *(3297 П)*.

БЕДЗЮК Григорій Іванович, 1883 р. н., *с. Остапківці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Остапківці, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 20.11.1964. *(3297 П)*.

БЕДЗЮК Петро Іванович, 1890 р. н., *с. Остапківці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Остапківці, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 20.11.1964. *(3297 П)*.

БЕДНАРЧИК Йосафат Федорович, 1911 р. н., *с. Боднарівка* (тепер — територія Польщі), українець, малописьменний. Проживав у *с. Станіславівка* Коломийського району, селянин. Заарештований 11.11.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(5293)*.

БЕДНАРЧУК Юліан Михайлович, 1918 р. н., *м. Коломия*, поляк, освіта середня. Проживав у м. Коломия, дорожній майстер управління шосейних доріг. Заарештований 04.01.1945 і скерований до спецтабору НКВС. Звинувачення: член організації «Світ» від 1942 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.03.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 14.05.1955. *(199 П)*.

БЕДНАША Максиміліан Янович, 1907 р. н., *с. Перерив* Коломийського району, поляк, освіта початкова. Проживав у *с. Королівка*, робітник 13-ї дистанції Львівської залізниці. Заарештований 03.05.1940. Звинувачення: знав про існування польської антирадянської організації, однак не повідомив про неї в органи влади. Станіславським обласним судом 19.12.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 08.04.1994. *(13732 П)*.

БЕДРЕЙЧУК Сидір Петрович, 1927 р. н., *с. Новосілка* Бучацького району Тернопільської області, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Кричка* Богородчанського району, селянин. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шрама, 1944), псевдо — Щупак. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 31.12.1993. *(12868)*.

БЕДРОНЬ Владислав Йосипович, 1898 р. н., *м. Сколе* Львівської області, поляк, освіта початкова. Проживав у *м. Долина*, машиніст електростанції. Заарештований 21.09.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.01.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.01.1995. *(14558 П)*.

БЕЖУК Василь Миколайович, 1922 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Воловець, заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(11071 П)*.

БЕЖУК Йосип Степанович, 1929 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шпака, 1945), псевдо — Малий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10331 П)*.

БЕЖУК Микола Іванович, 1902 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Спас, селянин. Заарештований 07.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотні Нечая, Білого, 1944), псевдо — Брест, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.09.1991. *(6022 П)*.

БЕЗБОРОДЬКО Кузьма Михайлович, 1893 р. н., *с. Устя* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Устя, селянин. Заарештований 18.12.1945. Звинувачення: в період фа-

шистської окупації був головою комісії сільуправи по заготівлі продуктів для німецької армії, виступав на мітингу з антирадянською промовою. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.02.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.10.1965. *(2942 П)*.

БЕЗГАЧНЮК Іван Миколайович, 1896 р. н., *с. Дятьківці* (тепер — у складі м. Коломия), українець, освіта початкова. Проживав у с. Дятьківці, селянин. Заарештований 15.03.1951. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.12.1994. *(14579 П)*.

БЕЗДІЛЬ Василь Семенович, 1915 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, столяр. Заарештований 05.06.1950. Звинувачення: інформатор УПА, поширював бофони. Станіславським обласним судом 12.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.11.1991. *(6613 П)*.

БЕЗДІЛЬ Ганна Петрівна, 1915 р. н., *с. Кропивник* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кропивник, селянка. Заарештована 13.07.1947. Звинувачення: в'язала теплі речі для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 18.09.1992. *(10666 П)*.

БЕЗДІЛЬ Федір Дмитрович, 1896 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець, освіта середня педагогічна. Проживав нелегально. Заарештований 14.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 04.11.1991. *(6437 П)*.

БЕЗИК Федір Миколайович, 1909 р. н., *с. Монастирець* Самбірського району Львівської області, українець, малописьменний. Легалізувався. Проживав у *с. Микуличин* Яремчанської міськради, селянин. Заарештований 22.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ Шугая, 1945), псевдо — Федір, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.05.1994. *(14684 П)*.

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Степан Васильович, 1927 р. н., *м. Бурштин* Галицького району, українець, освіта початкова. Рядовий 994-го зенітного полку. Заарештований 21.08.1948. Звинувачення: самовільно відлучився з в/ч на зустріч із німецькою дівчиною. 02.01.1949 відправлений на лікування у психіатричну лікарню. *(986 П)*.

БЕЗКРОВНИЙ Андрій Трохимович, 1914 р. н., *с. Очеретяне* Кагарлицького району Київської області, українець, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, бухгалтер обласного відділення Спілки художників України. Заарештований 24.12.1956. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 07.02.1957 засуджений на 2 роки позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 15.06.1994. *(14262 П)*.

БЕЗМУТЬКО Мирослава Василівна, 1926 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українка, освіта середня. Проживала в с. Серафинці, учениця Коломийського педучилища. Заарештована 17.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 06.09.1991. *(5920 П)*.

БЕЗМУТЬКО Тарас Васильович, 1928 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 31.03.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Крук. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.09.1991. *(8977 П)*.

БЕЗНІС Мефодій Григорович, 1922 р. н., *с. Весела Долина* Глобинського району Полтавської області, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Коломия*, завідувач складу тюрми № 2. Заарештований 10.03.1945. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.02.1992. *(7522 П)*.

БЕЗРУКА Ольга Семенівна, 1914 р. н., *с. Довжка* Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Довжка, селянка. Заарештована 08.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Лілія, Ластівка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.07.1993. *(12047 П)*.

БЕЗРУКА Стефанія Михайлівна, 1924 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українка, освіта середня. Проживала в с. Томашівці, вчителька. Заарештована 27.03.1947. Звинувачення: розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.07.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.09.1991. *(5913 П)*.

БЕЗРУКИЙ Анатолій Йосипович, 1928 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Калуш*, тесляр калійного комбінату. Заарештований 07.11.1949. Звинувачення: сприяв УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5951 П)*.

БЕЗРУКИЙ Іван Васильович, 1924 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бея), псевдо — Тартак. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 13.02.1992. *(11375 П)*.

БЕЗУС Василь Матвійович, 1906 р. н., *с. Гошів* Долинського району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Болехів*, мельник. Заарештований 17.09.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.11.1991. *(6456 П)*.

БЕЗУС Дмитро Васильович, 1902 р. н., *с. Палагичі* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Палагичі, селянин. Заарештований 12.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гайда, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1965. *(12588 П)*.

БЕЗУШКО Анастасія Пилипівна, 1910 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Івано-Франківськ, аптекарка. Заарештована 05.02.1945. Звинувачення: постачала УПА медикаменти. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.04.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.09.1994. *(14899 П)*.

БЕЙ Володимир Михайлович, 1919 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта середня. Проживав у *м. Севастополь*, курсант військової школи санінструкторів. Заарештований 03.07.1941. Звинувачення: висловився, що український народ повинен мати свою державу. Військовим трибуналом 9-го ОСК 15.08.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 28.06.1956. *(2791 П)*.

БЕЙКОВСЬКА Марія Василівна, 1925 р. н., *с. Перерив* Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Перерив, селянка. Заарештована 15.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дзвінка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.08.1991. *(5859 П)*.

БЕЙСЮК Іван Юрійович, 1908 р. н., *с. Утопи* Косівського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Утопи, селянин. Заарештований 09.10.1948. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Гайовий. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.02.1992. *(8066 П)*.

БЕЙСЮК Параска Юріївна, 1919 р. н., *с. Утопи* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Утопи, селянка. Заарештована 15.06.1948. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти й одяг. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.07.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.12.1992. *(9987 П)*.

БЕЙСЮК Роман Іванович, 1909 р. н., *с. Дебеславці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 47-го ЗАП. Заарештований 25.07.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.07.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 30.07.1991. *(5842 П)*.

БЕЙСЮК Степан Юрійович, 1908 р. н., *с. Утопи* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Утопи, селянин. Заарештований 29.05.1948. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 20.11.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.12.1991. *(6883 П)*.

БЕЙЧАК Юрій Михайлович, 1929 р. н., *с. Шевченкове* Долинського району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, студент фельдшерської школи. Заарештований 09.05.1949. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 28.06.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 11.01.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.04.1992. *(8267 П)*.

БЕКІТА Марія Василівна, 1928 р. н., *с. Копачинці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Копачинці, селянка. Заарештована 24.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сосна, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 12.02.1992. *(7620 П)*.

БЕКІТА Федір, 1900 р. н., *с. Копачинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Про-

живав у с. Копачинці, селянин. Заарештований 12.12.1944. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт. Реабілітований 18.09.1992. *(9646 П)*.

БЕЛЕЙ Анастасія, 1927 р. н., ***с. Бовшів*** Галицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, домогосподарка. Заарештована 09.11.1948. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.12.1992. *(10106 П)*.

БЕЛЕЙ Василь Атанасович, 1909 р. н., ***м. Галич***, українець, малописьменний. Проживав у м. Галич, боєць винищувального батальйону. Заарештований 12.04.1946. Звинувачення: постачав продукти та інформацію боївці УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 19.03.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.04.1994. *(13783 П)*.

БЕЛЕЙ Володимир Дмитрович, 1921 р. н., ***с. Дуба*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***с. Рінне***, начальник комунального відділу нафтопромислу № 6. Заарештований 21.10.1945. Звинувачення: мав зв'язок із УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 10.07.1946 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 05.06.1995. *(14080)*.

БЕЛЕЙ Гаврило Григорович, 1903 р. н., ***с-ще Більшівці*** Галицького району, українець. Проживав у с-щі Більшівці, ветеринарний лікар. Заарештований 25.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 04.10.1948 справу припинено. *(1531 П)*.

БЕЛЕЙ Дмитро Михайлович, 1923 р. н., ***с. Кричка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Раковець***, колгоспник. Заарештований 24.03.1951. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.05.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 13.11.1991. *(6407 П)*.

БЕЛЕЙ Дмитро Степанович, 1930 р. н., ***с. Кричка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.06.1951. Звинувачення: вояк УПА (боївка Донця, 1949), псевдо — Моряк, брат Іван — вояк УПА (псевдо — Явір). Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 15.11.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(8534 П)*.

БЕЛЕЙ Євгенія Володимирівна, 1914 р. н., ***с. Тумир*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Кремидів***, селянка. Заарештована 03.11.1946. Звинувачення: постачала одяг та їжу УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.08.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 20.01.1992. *(6945 П)*.

БЕЛЕЙ Іван Васильович, 1924 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тишківці, колгоспник. Заарештований 03.12.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Святослав, розповсюджував листівки антирадянського змісту, збирав гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.11.1989. *(4822 П)*.

БЕЛЕЙ Марія Михайлівна, 1925 р. н., ***с. Тисменичани*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тисменичани, селянка. Заарештована 18.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русалка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 21.11.1991. *(6463 П)*.

БЕЛЕЙ Микола Петрович, 1915 р. н., ***с. Козина*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Козина, селянин. Заарештований 29.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 31.05.1941 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7348 П)*.

БЕЛЕЙ Олексій Григорович, 1892 р. н., ***с-ще Більшівці*** Галицького району, українець, освіта вища. Проживав у ***с. Липівка*** Тисменицького району, вчитель. Заарештований 18.08.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони, служив в УГА (1918—1919). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 2 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.07.1992. *(9039 П)*.

БЕЛЕЙ Петро Іванович, 1902 р. н., ***с. Козина*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Козина, селянин. Заарештований 28.06.1947. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(14530 П)*.

БЕЛЕЙ Петро Михайлович, 1890 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Перевозець, селянин. Заарештований 03.10.1948. Звинувачення: збирав продук-

ти для УПА, розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** у 1952 році в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 22.01.1992. *(10016 П)*.

БЕЛЕЙ Роман Олексійович, 1932 р. н., ***с. Діброва*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий в/ч 29766 (м. Мінськ, Білорусь). Заарештований 30.01.1953. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Білоруського військового округу 16.05.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.07.1992. *(9226 П)*.

БЕЛЕЙ Юрій Дмитрович, 1922 р. н., ***с. Тисменичани*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тисменичани, селянин. Заарештований 13.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 10.05.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.06.1993. *(11857 П)*.

БЕЛЕЙ Юрій Маркович, 1911 р. н., ***с. Кінчаки*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Тумир***, колгоспник. Заарештований 18.10.1951. Звинувачення: переховував членів ОУН, розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 29.12.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1992. *(8948 П)*.

БЕЛЕЙОВИЧ Василь Іванович, 1928 р. н., ***с. Ловаги*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.01.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка СБ Вітра), псевдо — Мирон. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1993. *(12739 П)*.

БЕЛЕЙОВИЧ Марія Олексіївна, 1925 р. н., ***с-ще Ворохта*** Яремчанської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Ворохта, старший бухгалтер. Заарештована 04.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Степанівна, керівниця жіночої сітки підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.06.1992. *(8837 П)*.

БЕЛЕЦЬКА Стефанія Миколаївна, 1930 р. н., ***с. Височанка*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Височанка, селянка. Заарештована 25.01.1947. Звинувачення: кур'єр крайового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.02.1947 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 30.07.1991. *(5828 П)*.

БЕЛЗА Войтко Капітонович, 1902 р. н., ***с. Дубка*** Городенківського району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Дубка, директор радгоспу. Заарештований 18.06.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.10.1993. *(12462 П)*.

БЕЛИЦЯ Володимир Іванович, 1920 р. н., ***с. Явче*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Явче, селянин. Заарештований 31.05.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Зарецького, 1945), псевдо — Невидимий, мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.11.1994. *(14353 П)*.

БЕЛІНСЬКА Ганна Франківна, 1910 р. н., ***с. Грабовець*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Марківці*** Тисменицького району, селянка. Заарештована 05.11.1949. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. **Загинула** 01.05.1950 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітована 20.05.1950. *(12431 П)*.

БЕЛІНСЬКА Юлія Романівна, 1932 р. н., ***с. Колодіївка*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колодіївка, колгоспниця. Заарештована 02.04.1952. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 23.04.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.06.1992. *(4020 П)*.

БЕЛІНСЬКА Ядвіга Романівна, 1934 р. н., ***с. Колодіївка*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колодіївка, колгоспниця. Заарештована 02.04.1952. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 29.04.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.06.1992. *(4020 П)*.

БЕЛІНСЬКИЙ Єронім Миколайович, 1887 р. н., ***с. Велика Білина*** Самбірського району Львівської області, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Надвірна***, лісник. Заарештований 27.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 01.06.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.05.1994. *(14077 П)*.

БЕЛІНСЬКИЙ Ярослав Васильович, 1920 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Поточище, мельник у с. Михальче. Заарештований 12.11.1948. Звинувачення: інформатор ОУН, розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.11.1993. *(13256 П)*.

БЕЛУГАН Григорій Іванович, 1920 р. н., *с. Вишнів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Штармака, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1992. *(10403 П)*.

БЕЛЮК Володимир, 1922 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (курінь Прута), псевдо — Владик. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1992. *(8921 П)*.

БЕЛЯНСЬКИЙ Василь Гнатович, 1906 р. н., *с. Слобода Долинська* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобода Долинська, робітник Долинського ліспромкомбінату. Заарештований 03.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Нестор, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.04.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 23.08.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.10.1992. *(9889 П)*.

БЕЛЯНСЬКИЙ Микола Костянтинович, 1916 р. н., *с. Слобода Долинська* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобода Долинська, селянин. Заарештований 30.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олесь, розвідник кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1996. *(12665)*.

БЕЛЬБАС Василь Васильович, 1916 р. н., *с. Стриганці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стриганці, селянин. Заарештований 24.12.1939. Звинувачення: член ОУН, розповсюджував антирадянські листівки. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.10.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 25.09.1989. *(12446 П)*.

БЕЛЬБАС Микола Васильович, 1905 р. н., *с. Стриганці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стриганці, селянин. Заарештований 10.01.1949. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.02.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9400 П)*.

БЕЛЬБАС Михайло Дмитрович, 1905 р. н., *с. Стриганці* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Стриганці, колгоспник. Заарештований 09.04.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1992. *(9530 П)*.

БЕЛЬМЕГА Антон Степанович, 1907 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Куколя), псевдо — Муха. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.11.1993. *(12578 П)*.

БЕЛЬМЕГА Василь Дмитрович, 1910 р. н., *с. Микуличин* Яремчанської міськради, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 26.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Шугая, 1944), псевдо — Сагайдачний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.09.1994. *(14646 П)*.

БЕЛЬМЕГА Дмитро Іванович, 1903 р. н., *с. Устеріки* Верховинського району, українець, малописьменний. Легалізувався. Проживав у *с. Красноїлля*, селянин. Заарештований 22.01.1945. Звинувачення: вояк резервної сотні УПА (1944), псевдо — Бик. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.03.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.09.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.03.1992. *(8729 П)*.

БЕЛЬМЕГА Євдокія, 1926 р. н., *с. Барвінків* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Барвінків, селянка. Заарештована 22.08.1947. Звинувачення: поширювала листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 15.11.1995. *(14958 П)*.

БЕЛЬМЕГА Олексій Дмитрович, 1903 р. н., *с. Красноїлля* Верховинського району, українець, ос-

віта початкова. Проживав у с. Красноїлля, селянин. Заарештований 01.08.1950. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.08.1991. *(5765 П)*.

БЕМ Марія Франківна, 1925 р. н., *с. Куропатники* Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Куропатники, селянка. Заарештована 23.03.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН, переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.05.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.08.1995. *(14879 П)*.

БЕНДАС Василь Іванович, 1927 р. н., *с. Ворона* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Благого), псевдо — Лев. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 10.09.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13405 П)*.

БЕНДАС Іван Лук'янович, 1925 р. н., *с. Старі Кривотули* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.12.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.03.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 06.11.1991. *(6487 П)*.

БЕНДАСЮК Семен Петрович, 1924 р. н., *с-ще Отинія* Коломийського району, українець, освіта середня. Проживав у *с. Скопівка*, бухгалтер. Заарештований 06.12.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони, літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 20.04.1992. *(8622 П)*.

БЕНДАСЮК Юстина Михайлівна, 1925 р. н., *с. Скопівка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Скопівка, селянка. Заарештована 15.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надія, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.04.1992. *(8236 П)*.

БЕНДЕЙЧУК Ганна Василівна, 1923 р. н., *с-ще Верховина*, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Верховина, селянка. Заарештована 31.12.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чічка, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.04.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.11.1991. *(10957 П)*.

БЕНДУС Дмитро Михайлович, 1921 р. н., *с. Узин* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Узин, селянин. Заарештований 15.11.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МВС СРСР 14.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.08.1992. *(9344 П)*.

БЕНДУС Євстахій Михайлович, 1924 р. н., *с-ще Єзупіль* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.09.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Горлоріз. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.10.1944 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 01.12.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.08.1992. *(9396 П)*.

БЕНДУС Микола Михайлович, 1924 р. н., *с. Сілець* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 16.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ясмина). Військовим трибуналом військ МВС при Управлінні Північно-Печорської залізничної магістралі 28.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1991. *(5716 П)*.

БЕНДЮК Федір Іванович, 1916 р. н., *с. Верхня* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 07.09.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Тютюнника), псевдо — Бурячок, в його будинку проходили зібрання членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.07.1991. *(5785 П)*.

БЕНДЯК Розалія Василівна, 1925 р. н., *с. Суботів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Суботів, селянка. Заарештована 22.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марія, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.01.1992. *(7098 П)*.

БЕНИК Ганна Михайлівна, 1918 р. н., *с. Берлоги* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 06.07.1946. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 09.03.1993. *(11480 П)*.

БЕНИК Михайло Іванович, 1910 р. н., *с. Берлоги* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 08.09.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Яровий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(12161 П)*.

БЕНИК Роман Васильович, 1923 р. н., *с. Сваричів* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 09.03.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.07.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 05.07.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.01.1992. *(7218 П)*.

БЕНИК Юрій Іванович, 1920 р. н., *с. Берлоги* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Берлоги, селянин. Заарештований 29.01.1947. Звинувачення: розповсюджував листівки антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 13.05.1947 засуджений на 3 роки позбавлення волі та 1,5 роки поразки в правах. Реабілітований 19.03.1992. *(8022 П)*.

БЕНИШ Станіслава Дмитрівна, 1896 р. н., *м. Стрий* Львівської області, українка, освіта неповна середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, секретар лісгоспу. Заарештована 04.11.1944. Звинувачення: під час німецької окупації проводила антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.01.1993. *(10818 П)*.

БЕНЮК Ганна Дмитрівна, 1923 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 21.11.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, готувала їжу, шила білизну воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 27.12.1991. *(8692 П)*.

БЕНЮК Іван Миколайович, 1921 р. н., *с-ще Битків* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 02.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша, 1945), псевдо — Скала. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.06.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1993. *(12577 П)*.

БЕНЬ Юліан Петрович, 1914 р. н., *с. Угорники* Коломийського району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Угорники, селянин. Заарештований 05.03.1940. Звинувачення: член польської повстанської націоналістичної організації, проводив антирадянську агітацію. Київським обласним судом 04.02.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 22.06.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.05.1994. *(13886 П)*.

БЕНЬКО Марія Григорівна, 1929 р. н., *с. Стара Гута* Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Стара Гута, селянка. Заарештована 13.08.1945. Звинувачення: господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 08.06.1990. *(5287 П)*.

БЕНЬКОВСЬКА Марія-Чеслава Романівна, 1917 р. н., *м. Снятин*, полька, освіта середня. Проживала в м. Снятин, помічниця бухгалтера лісокомбінату. Заарештована 06.08.1940. Звинувачення: член ЗВЗ, переховувала осіб, які мали намір нелегально перейти кордон. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 14.01.1941 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.04.1993. *(11270 П)*.

БЕНЬКОВСЬКИЙ Олексій Іванович, 1910 р. н., *с. Васючин* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 285-го ЗСП 183-ї СД. Заарештований 21.11.1944. Звинувачення: мав намір перейти на бік супротивника. Військовим трибуналом 38-ї армії 28.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.12.1995. *(14970 П)*.

БЕРБЕНЮК Михайло Васильович, 1894 р. н., *с. Торговиця* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Торговиця, селянин. Заарештований 15.12.1949. Звинувачення: переховував у криївці членів ОУН, постачав їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.11.1992. *(10541 П)*.

БЕРБЕЦЬ Дмитро Миколайович, 1925 р. н., *с. Негівці* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Негівці, селянин. Заарештований 27.08.1944. Звинувачення: зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом 18-ї армії 13.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.03.1992. *(10826 П)*.

БЕРГАУТ Карл Абрамович, 1891 р. н., *м. Коломия*, єврей, освіта середня. Проживав у *с-щі Обертин* Тлумацького району, селянин. Заарештований 09.03.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 10.08.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі

та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 10.11.1993. *(12796 П)*.

БЕРДІЙ Ярослав Петрович, 1929 р. н., *с. Кам'янка* Санокського повіту (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *с. Загвіздя* Тисменицького району, водій. Заарештований 18.10.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 20.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1991. *(5880 П)*.

БЕРЕГОВСЬКИЙ Богдан Львович, 1928 р. н., *с. Набережне* Галицького району, українець, освіта середня. Рядовий в/ч 5110. Заарештований 13.06.1951. Звинувачення: вояк дивізії «СС-Галичина» (1944). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.11.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1955. *(2394 П)*.

БЕРЕГОВСЬКИЙ Денис Михайлович, 1905 р. н., *с. Набережне* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.04.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олень, інформатор станичної ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.02.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 29.05.1951 в ув'язненні, місце поховання: кладовище в с-щі Абезь Республіки Комі (Росія). Реабілітований 09.11.1993. *(13572 П)*.

БЕРЕГУЛЬКА Іван Андрійович, 1894 р. н., *с. Тустань* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тустань, селянин. Заарештований 03.01.1950. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.03.1992. *(6956)*.

БЕРЕЖАНСЬКА Марія Дмитрівна, 1894 р. н., *с. Заланів* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Заланів, селянка. Заарештована 29.07.1948. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.05.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 06.09.1991. *(6202 П)*.

БЕРЕЖАНСЬКИЙ Антон Костянтинович, 1882 р. н., *с. Виспа* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Виспа, селянин. Заарештований 22.08.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Станіславським обласним судом 07.03.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 24.06.1991. *(5465 П)*.

БЕРЕЖАНСЬКИЙ Василь Іванович, 1920 р. н., *с. Виспа* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Яглуш*, колгоспник. Заарештований 28.01.1950. Звинувачення: придбав для УПА радіоприймач. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.10.1992. *(9913 П)*.

БЕРЕЖНИЦЬКА Олена Миколаївна, 1924 р. н., *с. Орелець* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Орелець, селянка. Заарештована 28.08.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.07.1992. *(10081 П)*.

БЕРЕЖНИЦЬКИЙ Антон Іванович, 1912 р. н., *с. Драгомирчани* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Драгомирчани, швець. Заарештований 03.10.1939. Звинувачення: член товариства «Просвіта». Військовим трибуналом 12-ї армії Українського фронту 28.10.1939 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 17.03.1941 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.12.1993. *(13037 П)*.

БЕРЕЖНИЦЬКИЙ Владислав Михайлович, 1898 р. н., *с. Бережниця* Калуського району, поляк. Проживав у *м. Калуш*, робітник калійного комбінату. Заарештований 12.01.1945. Звинувачення: член АК. **Загинув** 28.02.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.09.1998. *(8415)*.

БЕРЕЖНИЦЬКИЙ Іван Михайлович, 1925 р. н., *с. Бережниця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бережниця, селянин. Заарештований 02.09.1944. Звинувачення: зв'язковий і розвідник УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 18.11.1991. *(6376 П)*.

БЕРЕЖНИЦЬКИЙ Михайло Антонович, 1922 р. н., *с. Драгомирчани* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Курсант школи 29-го СП. Заарештований 08.09.1942. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 35-ї армії 01.11.1942 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 09.07.1993. *(11618 П)*.

БЕРЕЖНИЦЬКИЙ Павло Йосипович, 1916 р. н., *с. Бережниця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олень, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.10.1993. *(13220 П)*.

БЕРЕЗА Євдокія Йосипівна, 1930 р. н., *с. Дички* Рогатинського району, українка, освіта початкова.

Проживала в с. Дички, селянка. Заарештована 19.02.1946. Звинувачення: виготовила плакати й поширювала листівки антирадянського змісту. **Загинула** 01.06.1946 в тюрмі, місце поховання невідоме. 08.08.1946 справу припинено. *(9973 П)*.

БЕРЕЗІНСЬКИЙ Дмитро Миколайович, 1919 р. н., *с. Кулачин* (тепер — у складі м. Снятин), українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Кулачин, охоронець райвідділу зв'язку. Заарештований 12.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1994. *(13602 П)*.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Василь Йосипович, 1905 р. н., *с. Темирівці* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Темирівці, лісник. Заарештований 28.03.1952. Звинувачення: переховував у криївці вояків УПА, придбав для них білизну. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 10.05.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(9637 П)*.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Василь Михайлович, 1917 р. н., *с. Товмачик* Коломийського району, українець, освіта середня. Проживав у *с. Годи-Добровідка*, мельник с. Велика Кам'янка. Заарештований 06.09.1947. Звинувачення: постачав ОУН борошно, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом прикордонних військ МДБ Львівського округу 01.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.07.1991. *(5731 П)*.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Володимир Іванович, 1920 р. н., *с-ще Лисець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Лисець, боєць винищувального батальйону. Заарештований 28.07.1945. Звинувачення: мав зв'язок із УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.11.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8176 П)*.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Дмитро Романович, 1928 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.10.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Білий, розвідник УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.03.1992. *(8189 П)*.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Іван Іванович, 1912 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони, 1945), псевдо — Дунай. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 09.01.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.10.1992. *(10053 П)*.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Микола Васильович, 1924 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раківчик, селянин. Заарештований 29.08.1947 в с-щі Ясіня Закарпатської області, куди приїхав обміняти коня на корову. Звинувачення: зберігав листівку антирадянського змісту. Закарпатським обласним судом 31.10.1947 засуджений на 6 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 30.06.1992. *(9373 П)*.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Микола Михайлович, 1894 р. н., *с. Черемхів* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Черемхів, селянин. Заарештований 19.10.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.01.1992. *(14297 П)*.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Микола Михайлович, 1905 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раківчик, колгоспник. Заарештований 16.09.1950. Звинувачення: служив у німецькій охоронній поліції. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 01.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6854 П)*.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Петро Іванович, 1904 р. н., *с. Шепарівці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Шепарівці, механік млина. Заарештований 02.02.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.04.1994 . *(13648 П)*.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Фелікс Блаженович, 1897 р. н., *м. Долина*, поляк, малописьменний. Проживав у м. Долина, маляр. Заарештований 16.12.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.01.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.01.1995. *(14558 П)*.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Яким Миколайович, 1917 р. н., *с. Вікно* Городенківського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Вікно, столяр. Заарештований 31.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Карпа, 1945), псевдо — Запорожець. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.04.1946 засуджений на 15 років

каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.02.1992. *(7438 П)*.

БЕРЕЗУЄВ Іван Пилипович, 1921 р. н., ***ст. Рождественська*** Ставропольського краю (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 19.04.1946 в ***с. Васючин*** Рогатинського району. Звинувачення: вояк УПА (сотні Батурина, 1945, Середнього, 1946), псевдо — Дуб. Військовим трибуналом 38-ї армії 13.03.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1994. *(1180)*.

БЕРИЧ Андрій Григорович, 1907 р. н., ***с. Григорів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Григорів, селянин. Заарештований 12.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.10.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. **Загинув** 15.09.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.08.1991. *(5641 П)*.

БЕРКЕЩУК Василь Миколайович, 1925 р. н., ***с. Кийданці*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 14.01.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Спартана, 1944), псевдо — Славко, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1992. *(663)*.

БЕРКЕЩУК Йосип Петрович, 1928 р. н., ***с. Княждвір*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.01.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Спартана), псевдо — Пруток. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.02.1947 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8369 П)*.

БЕРКЕЩУК Федір Васильович, 1928 р. н., ***с. Княждвір*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княждвір, учень бондаря на Дятьківському пивзаводі. Заарештований 20.10.1945. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 13.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.03.1964. *(2851 П)*.

БЕРКИЙ Богдан Петрович, 1908 р. н., ***с. Журів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Журів, селянин. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: член ОУН, допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.10.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.04.1958. *(8502 П)*.

БЕРКИЙ Кирило, 1901 р. н., ***с. Журів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Журів, голова сільради. Заарештований 22.09.1944. Звинувачення: член ОУН, допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.04.1958. *(8502 П)*.

БЕРКОША Михайло Юрійович, 1921 р. н., ***с. Прутівка*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Прутівка, робітник цегельного заводу. Заарештований 02.11.1951. Звинувачення: передав для УПА 100 крб. і коц. Військовим трибуналом військ МДБ Чернівецької області 23.01.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.10.1992. *(9657 П)*.

БЕРКУН Іван Якович, 1923 р. н., ***с. Сабіра*** (тепер — у складі Польщі), українець, освіта початкова. Проживав нелегально в ***Рожнятівському районі***. Заарештований 30.06.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вовка), псевдо — Юра, охоронець керівника райпроводу ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 14.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.01.1995. *(14665 П)*.

БЕРЛАД Ганна Танасіївна, 1916 р. н., ***с. Княже*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Княже, колгоспниця. Заарештована 16.05.1950. Звинувачення: збирала продукти та прала білизну для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.11.1991. *(7369 П)*.

БЕРЛАД Григорій Васильович, 1924 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Омськ, Росія). Заарештований 06.05.1945. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 15.09.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. 17.12.1970 справу припинено. *(3683 П)*.

БЕРЛАД Калина Григорівна, 1897 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Видинів, колгоспниця. Заарештована 13.07.1951. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, писала листи антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 28.09.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 29.11.1991. *(6803 П)*.

БЕРЛАД Юрій Григорович, 1890 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Видинів, голова сільради. Заарештований 13.04.1945. Звинувачення: не виконав плану поставки лісу. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.06.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1991. *(5700 П)*.

БЕРЛАДІН Параска Іванівна, 1924 р. н., ***с. Олешів*** Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 09.03.1947. Звинувачення: зв'язкова УПА, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.06.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.12.1992. *(10627 П)*.

БЕРЛАНЮК Михайло Іванович, 1910 р. н., ***с. Яблуниця*** Яремчанської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Яблуниця, селянин. Заарештований 02.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Солонина. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 03.06.1992. *(4448)*.

БЕРНАТОВИЧ Михайло Леопольдович, 1905 р. н., ***с. Вовчинець*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вовчинець, коваль. Заарештований 28.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Жук, станичний ОУН. **Загинув** 27.05.1945 під час слідства в станіславській тюрмі. місце поховання невідоме. Реабілітований 10.05.1993. *(12216 П)*.

БЕРНАЦЬКА Євгенія Михайлівна, 1926 р. н., ***м. Косів***, українка, освіта початкова. Проживала в м. Косів, домогосподарка. Заарештована 01.07.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бистра, поширювала літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.07.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 09.12.1992. *(10488 П)*.

БЕРНАШОВИЧ Михайло Іванович, 1896 р. н., ***с. Цепів*** Козівського району Тернопільської області, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Тлумач***, завідувач бази РСС. Заарештований 15.06.1940. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 30.01.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 06.09.1991. *(6403 П)*.

БЕРНИК Василь Петрович, 1931 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тишківці, селянин. Заарештований 09.01.1952. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сокіл, друкував і поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.03.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.10.1991. *(6561 П)*.

БЕРНИК Дмитро Прокопович, 1902 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 63-го ЗСП 21-ї ЗСД. Заарештований 10.07.1944. Звинувачення: постачав УПА продукти. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.06.1990. *(5288 П)*.

БЕРНИК Яків Андрійович, 1895 р. н., ***с. Микуличин*** Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Микуличин, селянин. Заарештований 07.06.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 27.01.1964 справу припинено. *(3055 П)*.

БЕРЧАК Гаврило Михайлович, 1929 р. н., ***с. Тростянка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.07.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Білого), псевдо — Сокіл. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 01.02.1993. *(10902 П)*.

БЕРЧАК Дмитро Михайлович, 1927 р. н., ***с. Тростянка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Маніва, 1944), псевдо — Соловей. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах. Реабілітований 17.02.1992. *(7621 П)*.

БЕРЧАК Марія Василівна, 1926 р. н., ***с. Тростянка*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тростянка. Заарештована 07.11.1944. Звинувачення: знала, що в криївці переховується член ОУН, але в органи влади не повідомила. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.05.1945 засуджена на 6 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітована 02.06.1992. *(8642 П)*.

БЕРЧАК Ольга Михайлівна, 1926 р. н., ***с. Перерив*** Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Перерив, селянка. Заарештована 15.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.08.1991. *(5859 П)*.

БЕРЧАК Петро Іванович, 1932 р. н., ***с. Тростянка*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Тростянка, учень. За-

арештований 12.06.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Юнак, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 10.10.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.01.1992. *(7518 П)*.

БЕРЧИНСЬКИЙ Карл Карлович, 1893 р. н., *с. Височанка* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Височанка, голова сільради. Заарештований 29.05.1946. Звинувачення: член ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.10.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 23.10.1992. *(6256 П)*.

БЕРЧІВ Михайло Григорович, 1915 р. н., *с. Григорів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Григорів, селянин. Заарештований 14.08.1944. Звинувачення: член ОУН, матеріально допомагав УПА. **Загинув** 08.10.1944 в тюрмі, місце поховання невідоме. 16.10.1944 справу припинено. *(5641 П)*.

БЕРЧУК Андрій Іванович, 1921 р. н., *с. Слобідка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобідка, селянин. Заарештований 17.12.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 5-ї армії 09.01.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 02.11.1992. *(10000 П)*.

БЕСАЩУК Ганна Михайлівна, 1897 р. н., *с-ще Верховина*, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Верховина, селянка. Заарештована 03.07.1947. Звинувачення: син Федір — вояк УПА, проводила антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 17.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 20.06.1994. *(14505 П)*.

БЕСЕНЮК Дмитро Іванович, 1927 р. н., *с. Лісний Хлібичин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісний Хлібичин, робітник меблевої фабрики. Заарештований 19.06.1950. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.12.1991. *(7544 П)*.

БЕТЮРИН Григорій Іванович, 1890 р. н., *м. Кишинів* (Молдова), молдовець, освіта вища. Проживав у *м. Долина*, директор ліспромгоспу. Заарештований 25.07.1950. Звинувачення: по фіктивних розхідних документах списав і передав ОУН близько 10 000 крб. і бочку бензину. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 19.05.1955. *(1816 П)*.

БЕЦИК Іван Йосипович, 1922 р. н., *с. Конюшки* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.01.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (1944), псевда — Богун, Ворона. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.02.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 09.09.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.12.1992. *(10460 П)*.

БЕЧЕНЮК Василь Іванович, 1903 р. н., *с. Річка* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Річка, селянин. Заарештований 30.04.1945. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.08.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.02.1994. *(13330 П)*.

БЕЮК Микола Людвігович, 1918 р. н., *м. Коломия*, українець, освіта початкова. Рядовий розподільчого батальйону 36-ї окремої стрілецької бригади. Заарештований 25.02.1942. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом Ленінградського фронту 03.05.1942 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 07.05.1942, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.03.1998. *(35977)*.

БЄЛИЙ Володимир Лук'янович, 1918 р. н., *с-ще Більшівці* Галицького району, росіянин, освіта неповна середня. Курсант полкової школи 674-го СП (м. Одеса). Заарештований 08.04.1941. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Одеського гарнізону 17.06.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.06.1997. *(15704 П)*.

БЄЛКІНА-БЛОХІНА Людмила Андріївна, 1923 р. н., *ст. Ольгінська* Аксайського району Ростовської області, українка, освіта середня. Проживала в *с. Середній Березів* Косівського району, куди її скерував Дрогобицький окружний провід ОУН. Заарештована 18.05.1948. Звинувачення: надавала медичну допомогу воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.11.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах з вилученням чотирьох державних нагород. Реабілітована 25.01.1992. *(7743 П)*.

БИБИК Микола Юрійович, 1910 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ямниця, селянин. Заарештований 14.12.1949. Звинувачення: постачав ОУН гроші. Особливою нарадою при МВС СРСР 07.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.02.1992. *(6933)*.

БИБИК Ярослав Семенович, 1911 р. н., *с. Вікторів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вікторів, селянин. Заарештований 03.12.1945. Звинувачення: заготовляв продукти й збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1991. *(3721)*.

БИГАР Андрій Іванович, 1927 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвисоке, селянин. Заарештований 09.04.1954. Звинувачення: розвісив у селі три синьо-жовті прапори. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 22.04.1955 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 16.04.1993. *(11614 П)*.

БИГАР Дмитро Іванович, 1928 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Львівського, 1945), псевдо — Стригун. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 13.08.1992. *(9646 П)*.

БИГАР Іван Васильович, 1930 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Підвисоке, слухач ветфельдшерських курсів у с. Маринопіль Галицького району. Заарештований 21.08.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, закуповував одяг для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.05.1992. *(8341 П)*.

БИГАР Іван Дмитрович, 1928 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Львівського), псевдо — Шустер. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 29.09.1993. *(12201 П)*.

БИГАР Іван Петрович, 1906 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвисоке, селянин. Заарештований 16.11.1945. Звинувачення: переховував вояків УПА, допомагав їм продуктами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1993. *(12201 П)*.

БИГАР Микола Васильович, 1928 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Львівського), псевдо — Антон. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 29.09.1993. *(12201 П)*.

БИК Федір Маркович, 1915 р. н., *с. Верхня Липиця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхня Липиця, селянин. Заарештований 06.07.1950. Звинувачення: збирав продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6963 П)*.

БИСТРИЦЬКИЙ Григорій Васильович, 1902 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, селянин. Заарештований 13.09.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 07.02.1994. *(32058)*.

БИТКІВСЬКА Марія Дмитрівна, 1919 р. н., *с. Кричка* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 06.07.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Вишня, Галина, станична ОУН, готувала їжу воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 20.08.1993. *(12613 П)*.

БИТКІВСЬКИЙ Василь Олексійович, 1915 р. н., *с. Кричка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кричка, селянин. Заарештований 10.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вода. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.10.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.05.1992. *(8471 П)*.

БИТКІВСЬКИЙ Роман Васильович, 1929 р. н., *с. Манява* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.09.1951. Звинувачення: вояк УПА (боївка Риня, 1950), постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 06.12.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.09.1992. *(9849 П)*.

БИХ Микола Онисимович, 1889 р. н., *с. Жеребки* Підволочиського району Тернопільської області, українець, освіта вища. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, адвокат. Заарештований 09.10.1939. Звинувачення: член УНДО. Станіславським облас-

ним судом 24.02.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 22.08.1944 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.09.1994. *(14276 П)*.

БИЧИНЮК Ганна Михайлівна, 1925 р. н., *с. Кийданці* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Кийданці, селянка. Заарештована 02.02.1946. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова сотні Спартана. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 18.08.1993. *(12874 П)*.

БИЧИНЮК Михайло Михайлович, 1920 р. н., *с. Кийданці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кийданці, селянин. Заарештований 11.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.07.1993. *(12419 П)*.

БИЧКІВ Іван Ілліч, 1923 р. н., *с. Берлоги* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Рядовий 9-ї ПДД. Заарештований 22.11.1944. Звинувачення: зв'язковий ОУН, вояк УПА (кущ самооборони). Військовим трибуналом 5-ї армії 16.12.1944 засуджений на 5 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8310 П)*.

БІБЛІВ Василь Михайлович, 1919 р. н., *с. Лецівка* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.02.1946. Звинувачення: інформатор СБ, псевдо — Заєць. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(7868 П)*.

БІБЛІВ Володимир Миколайович, 1923 р. н., *с. Лецівка* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.02.1946. Звинувачення: мав зв'язок із УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(7868 П)*.

БІБЛІВ Марія Олексіївна, 1925 р. н., *с. Рошняте* Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Рошняте, селянка. Заарештована 23.03.1946. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 24.06.1993. *(14519 П)*.

БІБЛІВ Михайло Миколайович, 1914 р. н., *с. Дуба* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дуба, контрольний майстер газових труб нафтопромислу № 6. Заарештований 27.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.02.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.05.1994. *(13833 П)*.

БІБЛІВ Павло Іванович, 1925 р. н., *с. Ріпне* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Ріпне, продавець. Заарештований 13.04.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка СБ), псевдо — Мудрий. **Загинув** 26.04.1946 під час слідства, місце поховання невідоме. 25.05.1946 справу припинено. *(990)*.

БІБЛІВ Павло Михайлович, 1908 р. н., *с. Суходіл* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Суходіл, лісоруб. Заарештований 20.10.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — ХХ, інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 09.03.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.06.1993. *(12322 П)*.

БІБЛІВ Петро Васильович, 1909 р. н., *с. Рошняте* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.02.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.12.1992. *(10553 П)*.

БІБЛІВ Петро Михайлович, 1921 р. н., *с. Ріпне* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ріпне, водій. Заарештований 24.07.1947. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Заморського, боївка СБ). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 06.05.1955. *(16 П)*.

БІБЛЮК Антон Іванович, 1918 р. н., *с. Слобода* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 58-ї СД. Заарештований 01.11.1944. Звинувачення: до мобілізації мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом 5-ї армії 06.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.05.1992. *(9162 П)*.

БІГАЙЛЮК Гафія Петрівна, 1927 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сороки, селянка. Заарештована 30.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ягода, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.02.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.06.1992. *(8633 П)*.

БІГАЙЛЮК Євдокія Михайлівна, 1914 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Сороки, селянка. Заарештована 27.09.1949. Звинувачення: зв'язкова ОУН, переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.10.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі. **Загинула** 06.05.1956 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 15.08.1991. *(6087 П)*.

БІГАЙЛЮК Петро Дмитрович, 1912 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Махна, боївка Рубача), псевдо — Забіяка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 2 роки поразки в правах. Реабілітований 12.02.1992. *(13199)*.

БІГАНОВСЬКИЙ Володимир Євстахійович, 1917 р. н., *с. Жалибори* Галицького району, українець. Проживав у с. Жалибори, селянин. Заарештований 25.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 23.10.1948 справу припинено. *(1522)*.

БІГОРІЙ Петро Васильович, 1921 р. н., *м. Косів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Косів, швець. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Явір, інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.03.1995. *(14701 П)*.

БІГУН Василь Миколайович, 1931 р. н., *с. Нижній Струтинь* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Нижній Струтинь, робітник Рожнятівського ліспромгоспу. Заарештований 14.09.1952. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 31.10.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(9547 П)*.

БІГУН Ганна Михайлівна, 1932 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с-щі Делятин*, селянка. Заарештована 01.04.1951. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Львівського округу 31.05.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.02.1992. *(8824 П)*.

БІГУН Йосип Юрійович, 1912 р. н., *с. Нижній Струтинь* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Струтинь, селянин. Заарештований 01.04.1947. Звинувачення: в його будинку був склад продуктів УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 27.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.07.1991. *(5823 П)*.

БІГУН Микола Дмитрович, 1909 р. н., *с. Нижній Струтинь* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Струтинь, селянин. Заарештований 07.06.1947. Звинувачення: зберігав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.07.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 29.07.1991. *(5601 П)*.

БІГУН Микола Федорович, 1908 р. н., *с. Нижній Струтинь* Рожнятівського району, українець. Проживав у с. Нижній Струтинь, селянин. Заарештований 22.06.1941. Звинувачення: станичний ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 29.09.1948 справу припинено. *(1557 П)*.

БІГУН Михайло Дмитрович, 1903 р. н., *с. Нижній Струтинь* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Нижній Струтинь, селянин. Заарештований 18.09.1952. Звинувачення: одержав для розповсюдження бофони на суму 400 крб. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 31.10.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 27.07.1992. *(9547 П)*.

БІГУН Михайло Федорович, 1925 р. н., *с. Нижній Струтинь* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Легалізувався. Проживав у с. Нижній Струтинь, селянин. Заарештований 14.02.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Риба, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.04.1994. *(14242 П)*.

БІГУН Олексій Михайлович, 1927 р. н., *с. Нижній Струтинь* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Нижній Струтинь, селянин. Заарештований 12.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Свояк, кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 14.11.1991. *(6512 П)*.

БІГУН Петро Іванович, 1921 р. н., *с. Станькова* Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 29.09.1945 у Закарпатській області. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розклеював плакати і лозунги антирадянського змісту. Військовим три-

буналом 242-ї СД 02.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.07.1992. *(12154 П)*.

БІГУН Петро Федорович, 1912 р. н., *с. Нижній Струтинь* Рожнятівського району, українець. Проживав у с. Нижній Струтинь, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: станичний ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 31.10.1964 справу припинено. *(3424 П)*.

БІГУН Степан Миколайович, 1927 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Делятин, селянин. Заарештований 03.02.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН та надавав їм матеріальну допомогу, поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 03.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.10.1991. *(37009)*.

БІГУН Степан Федорович, 1922 р. н., *с. Нижній Струтинь* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Нижній Струтинь, селянин. Заарештований 01.04.1947. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 27.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразення в правах. Реабілітований 16.04.1955. *(5823 П)*.

БІДОЛАХ Василь Миколайович, 1900 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рожнів, працівник контори ССТ. Заарештований 12.09.1950. Звинувачення: постачав ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(9736 П)*.

БІДОЛАХ Марія Юріївна, 1902 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рожнів, колгоспниця. Заарештована 07.09.1950. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, постачала УПА продукти, придбала для підпілля друкарську машинку. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.01.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 17.11.1992. *(10322 П)*.

БІДОЧКА Петро Семенович, 1895 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, селянин. Заарештований 28.05.1947. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МВС СРСР 22.11.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 16.11.1957. *(12424 П)*.

БІДОЧКО Катерина Юріївна, 1929 р. н., *с. Лани* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лани, селянка. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 06.12.1991. *(6137 П)*.

БІЄВСЬКА Богдана Антонівна, 1927 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Івано-Франківськ, друкарка обласного планового відділу. Заарештована 12.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.11.1966. *(7167 П)*.

БІЛА-ВАСИЛИК Ганна Дмитрівна, 1929 р. н., *с. Вікно* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 05.01.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Венера, станична ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 24.04.1992. *(9555 П)*.

БІЛАВИЧ Дмитро Дмитрович, 1918 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Середній Березів*, селянин. Заарештований 18.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Горох, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом 101-го СК 26.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.11.1991. *(6554 П)*.

БІЛАВИЧ Іван Васильович, 1902 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Середній Березів, селянин. Заарештований 28.05.1945. Звинувачення: член ОУН, господарчий підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом 101-го СК 26.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.11.1991. *(6554 П)*.

БІЛАВИЧ Петро Васильович, 1910 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Середній Березів, селянин. Заарештований 07.02.1948. Звинувачення: вояк УПА (сотня Книша), псевдо — Сміхованець, постачав УПА продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.09.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.11.1992. *(8166 П)*.

БІЛАВИЧ Петро Федорович, 1911 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Березів, селянин. Заарештований 03.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти), псевдо — Клим. Легалізувався. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.11.1994. *(14803 П)*.

БІЛАК Дмитро Юрійович, 1912 р. н., *с. Річка* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 01.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Скорий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.11.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10302 П)*.

БІЛАК Параска Олексіївна, 1919 р. н., *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Верхній Ясенів, селянка. Заарештована 17.06.1945. Звинувачення: станична ОУН, псевдо — Іва, шила білизну для вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 23.12.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 09.04.1992. *(7808 П)*.

БІЛАК Петро Юрійович, 1910 р. н., *с. Річка* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 09.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Зірки), псевдо — Довбуш. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 10.11.1993. *(12603 П)*.

БІЛАН Йосип Іванович, 1911 р. н., *с. Колиндяни* Чортківського району Тернопільської області, українець, освіта вища. Проживав у *с. Витвиця* Долинського району, священик. Заарештований 08.04.1950. Звинувачення: збирав продукти і гроші для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.10.1994. *(14924 П)*.

БІЛАН Любов Василівна, 1928 р. н., *м. Львів*, українка, освіта неповна середня. Проживала в *с-щі Рожнятів*, учениця Долинської СШ. Заарештована 02.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Безжурна, інформатор СБ. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.02.1993. *(13932)*.

БІЛАН Микола Михайлович, 1922 р. н., *с. Лука* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Ворон, Марко, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 05.08.1993. *(12304 П)*.

БІЛАН Параска Микитівна, 1906 р. н., *с-ще Більшівці* Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Більшівці. Заарештована 17.02.1949. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.06.1949 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 16.06.1989. *(4148 П)*.

БІЛАН Пилип Миколайович, 1900 р. н., *с-ще Більшівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Більшівці, завідувач м'ясної крамниці. Заарештований 12.02.1949. Звинувачення: переховував вояків УПА, зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1992. *(5642)*.

БІЛАН Софія Йосипівна, 1903 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українка, освіта початкова. Проживала в м. Івано-Франківськ, працівниця облсанстанції. Заарештована 30.07.1948. Звинувачення: проводила націоналістичну агітацію. Станіславським обласним судом 30.10.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 29.01.1992. *(7120 П)*.

БІЛАН Федір Михайлович, 1926 р. н., *с. Лука* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти, 1945), псевдо — Ворон. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.03.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 20.01.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.11.1992. *(10054 П)*.

БІЛАНЮК Ганна Степанівна, 1899 р. н., *м. Коломия*, українка, освіта середня. Проживала в *м. Калуш*, бухгалтер. Заарештована 27.09.1947. Звинувачення: переховувала керівницю УЧХ надрайонного проводу ОУН, постачала медикаменти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.02.1997. *(15482 П)*.

БІЛАНЮК Іван Васильович, 1910 р. н., *с. Корнів* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Корнів, лісник. Заарештований 17.10.1956. Звинувачення: зв'язковий ОУН, постачав ОУН продукти й гроші (1950—1952). Станіславським обласним судом 04.02.1957 засуджений на 6 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.08.1991. *(33892)*.

БІЛАНЮК Іван Микитович, 1898 р. н., *с. П'ядики* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. П'ядики, рахівник сільської кооперації. Заарештований 20.12.1940. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 11.03.1964. *(2823 П)*.

БІЛАНЮК Марія Григорівна, 1925 р. н., *с. Великий Ключів* Коломийського району, українка, ос-

віта середня. Проживала в с. Великий Ключів, селянка. Заарештована 26.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Груба, зв'язкова ОУН, її будинок був явочною квартирою ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 07.07.1992. *(8986 П)*.

БІЛАНЮК Михайло Маркович, 1899 р. н., *м. Коломия*, українець, малописьменний. Проживав у м. Коломия, сторож шкірзаводу. Заарештований 24.02.1945. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 01.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.09.1991. *(6008 П)*.

БІЛАНЮК Олена Іванівна, 1921 р. н., *с. П'ядики* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. П'ядики, селянка. Заарештована 27.06.1947. Звинувачення: розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 22.05.1992. *(8822 П)*.

БІЛАС Василь Миколайович, 1911 р. н., *с. Дички* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дички, селянин. Заарештований 18.04.1941. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. **Подальша доля невідома.** 11.09.1964 справу припинено. *(3423 П)*.

БІЛАС Зіновій Васильович, 1923 р. н., *с. Дички* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дички, селянин. Заарештований 17.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Листок, господарчий кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.07.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.06.1993. *(11793 П)*.

БІЛАС Петро Михайлович, 1921 р. н., *с. Підшумлянці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії), псевдо — Скорий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.12.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.09.1992. *(9794 П)*.

БІЛАТЧУК Микола Миколайович, 1931 р. н., *с. Замагора* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.11.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.01.1992. *(7153 П)*.

БІЛЕЙЧУК Василь Юрійович, 1927 р. н., *с. Троїця* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Троїця, боєць ГОГП. Заарештований 11.05.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 22.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.08.1992. *(9445, 1023 П)*.

БІЛЕЙЧУК Микола Петрович, 1931 р. н., *с. Великий Ключів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Великий Ключів, селянин. Заарештований 17.02.1949. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.08.1991. *(5866 П)*.

БІЛЕЙЧУК Михайло Якович, 1920 р. н., *с. Воскресинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Воскресинці, селянин. Заарештований 20.09.1940. Звинувачення: член молодіжної ОУН, керівник райпроводу молодіжної ОУН. Станіславським обласним судом 14.02.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 09.07.1992. *(9165 П)*.

БІЛЕЙЧУК Петро Григорович, 1929 р. н., *с. Воскресинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Воскресинці, робітник цегельного заводу № 1. Заарештований 26.02.1949. Звинувачення: розповсюджував бофони ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10205 П)*.

БІЛЕЙЧУК Петро Іванович, 1919 р. н., *с. Воскресинці* Коломийського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Воскресинці, селянин. Заарештований 16.04.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.09.1943 засуджений на 5 років позбавлення волі. **Загинув** 23.07.1943 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13111 П)*.

БІЛЕНЧУК Дмитро Юрійович, 1914 р. н., *с. Уторопи* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Уторопи, лісомайстер ліспромгоспу № 5. Заарештований 28.05.1951. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 14.08.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.12.1991. *(6933 П)*.

БІЛЕНЬКИЙ Филимон Михайлович, 1902 р. н., *с. Камінна* Перемишлянського району Львівської області, українець, освіта вища. Проживав у *м. Калуш*, вчитель СШ № 1. Заарештований 24.06.1941. Звинувачення: керівник ФНЄ повіту. **Подальша доля невідома.** 26.09.1964 справу припинено. *(3048 П).*

БІЛЕЦЬКА Ольга Петрівна, 1928 р. н., *с. Чортовець* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чортовець, селянка. Заарештована 11.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Зірка, Наталка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт. Реабілітована 28.08.1973. *(5346 П).*

БІЛЕЦЬКИЙ Михайло Данилович, 1904 р. н., *с. Кадобна* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кадобна, лісник Калуського лісгоспу. Заарештований 01.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 20.05.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1992. *(7113 П).*

БІЛИЙ Василь Петрович, 1930 р. н., *с. Козина* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Козина, продавець. Заарештований 11.03.1950. Звинувачення: постачав воякам УПА сигарети. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.03.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(7585 П).*

БІЛИЙ Іван Костянтинович, 1926 р. н., *с. Козина* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 58125 (м. Капустин Яр Астраханської області, Росія). Заарештований 28.07.1949. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МВС СРСР 18.03.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.08.1993. *(11985 П).*

БІЛИЙ Микола Романович, 1911 р. н., *с. Воскресинці* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Воскресинці, дяк. Заарештований 18.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Свистун. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.06.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 30.03.1958. *(2405 П).*

БІЛИЙ Трохим Михайлович, 1925 р. н., *с. Курів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Курів, селянин. Заарештований 11.08.1944. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1993. *(10834 П).*

БІЛИК Андрій Ілліч, 1892 р. н., *с. Нижня Липиця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижня Липиця, селянин. Заарештований 31.01.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.03.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.12.1992. *(10365 П).*

БІЛИК Василь Пилипович, 1896 р. н., *м. Сокаль* Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Воронів* Городенківського району, селянин. Заарештований 21.03.1940. Звинувачення: саботаж здачі зерна державі. Станіславським обласним судом 13.05.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 14.12.1995. *(14975 П).*

БІЛИК Ганна Василівна, 1926 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тишківці, селянка. Заарештована 03.11.1945. Звинувачення: член ОУН, кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.02.1992. *(7436 П).*

БІЛИК Марія Миколаївна, 1932 р. н., *с. Нижня Липиця* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нижня Липиця, телефоністка. Заарештована 14.05.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 01.06.1957. *(1178 П).*

БІЛИК Петро Юрійович, 1923 р. н., *с. Красилівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Старі Кривотули*, селянин. Заарештований 10.02.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Цеглин. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.05.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.02.1992. *(7577 П).*

БІЛИК Тарас Михайлович, 1914 р. н., *м. Городенка*, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Коломия*. Заарештований 12.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 30.11.1964. *(3043 П).*

БІЛИК Юрій Дмитрович, 1912 р. н., *м. Городенка*, українець, освіта початкова. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 06.04.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(14890 П).*

БІЛИК Яків Олександрович, 1919 р. н., *с. Крихівці* Івано-Франківської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Крихівці, селянин. Заарештований 05.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Довбуш, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.03.1992. *(5597)*.

БІЛИНЧУК Василь Танасійович, 1914 р. н., *с-ще Верховина*, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.10.1952. Звинувачення: вояк УПА (сотня Скуби, 1944), псевдо — Скала. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 28.11.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.09.1993. *(12636 П)*.

БІЛИНЧУК Михайло Дмитрович, 1922 р. н., *с-ще Верховина*, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с-щі Єзупіль* Тисменицького району, продавець. Заарештований 20.05.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, брат Дмитро — сотений УПА (псевдо — Хмара). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1991. *(6829 П)*.

БІЛІВ Іван Михайлович, 1910 р. н., *с. Беньківці* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Фрага*, голова ССТ. Заарештований 02.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (комендант куща самооборони). Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.02.1948 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 10.01.1993. *(10521 П)*.

БІЛІНСЬКИЙ Богдан Костянтинович, 1908 р. н., *с. Пониква* Бродівського району Львівської області, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Стриганці* Тисменицького району, селянин. Заарештований 05.09.1940. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 01.06.1989. *(4131 П)*.

БІЛІНСЬКИЙ Василь Петрович, 1922 р. н., *с. Приозерне* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Приозерне, селянин. Заарештований 03.02.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 19.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.03.1995. *(15965)*.

БІЛІНСЬКИЙ Володимир Федорович, 1901 р. н., *м. Галич*, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Боднарів* Калуського району, шляховий майстер залізничної станції. Заарештований 23.06.1949. Звинувачення: збирав теплі речі для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.09.1994. *(14482 П)*.

БІЛІНСЬКИЙ Євген-Роман Леонтійович, 1923 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Коломия*, учень СШ. Заарештований 29.09.1940. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Станіславським обласним судом 14.02.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1992. *(9165 П)*.

БІЛІНСЬКИЙ Леонтій Володимирович, 1888 р. н., *с. Черніїв* Тисменицького району, українець, освіта вища. Проживав у *с. Прутівка* Снятинського району, священик. Заарештований 16.04.1945. Звинувачення: в роки фашистської окупації виступав з антирадянськими промовами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.09.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1992. *(10669 П)*.

БІЛІНСЬКИЙ Михайло Лук'янович, 1916 р. н., *с. Товмачик* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий військового шпиталю № 101 (м. Червоноармійськ Житомирської області). Заарештований 05.10.1941. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 16.10.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 21.06.1994. *(14317 П)*.

БІЛКОВСЬКИЙ Франц Янович, 1886 р. н., *м. Домброва-Торковська* Краківського воєводства (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у *м. Глумач*. Заарештований 28.09.1939. Звинувачення: служив на керівних посадах у польській поліції. Станіславським обласним судом 08.02.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.12.1991. *(7003 П)*.

БІЛОБРАМ Надія Корнилівна, 1910 р. н., *с. Старий Самбір* Львівської області, українка, освіта середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, плановик лісотресту. Заарештована 10.09.1940. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова ОУН, поширювала націоналістичну літературу. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 31.03.1941 засуджена до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 21.01.1993. *(10586 П)*.

БІЛОБРИВКА Ганна Ільківна, 1924 р. н., *с. Підмихайлівці* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підмихайлівці, селянка. Заарештована 20.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, зв'язкова підрайонного

проводу ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 20.02.1992. *(9476 П)*.

БІЛОГАН Пантелей Йосипович, 1921 р. н., *с. Долиняни* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Долиняни, селянин. Заарештований 16.02.1947. Звинувачення: сприяв воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.02.1993. *(2280)*.

БІЛОГОЛОВСЬКИЙ Микола Данилович, 1914 р. н., *с. Лучинці* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лучинці, голова сільради. Заарештований 14.04.1947. Звинувачення: член ОУН, розповсюджував антирадянські листівки й бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6686 П)*.

БІЛОГУБКА Катерина Миколаївна, 1887 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, пенсіонерка. Заарештована 21.01.1949. Звинувачення: переховувала літературу антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 16.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 15.11.1949. *(1228 П)*.

БІЛОГУБКА Микола Іванович, 1896 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Лисець, продавець сільмагу. Заарештований 17.01.1950. Звинувачення: розповсюджував літературу націоналістичного змісту. Особливою нарадою при МВС СРСР 26.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.03.1990. *(5130 П)*.

БІЛОГУБКА Семен Іванович, 1914 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Лисець, тесляр. Заарештований 17.01.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ясень, збирав продукти для УПА, зв'язковий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.03.1990. *(5130 П)*.

БІЛОУС Василь Йосипович, 1922 р. н., *с-ще Ланчин* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Ланчин, завідувач магазину. Заарештований 21.09.1951. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, давав їй продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 13.11.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.01.1992. *(7109 П)*.

БІЛОУС Іван Антонович, 1910 р. н., *с. Грабівка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грабівка, селянин. Заарештований 19.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Малий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.05.1956. *(1004 П)*.

БІЛОУС Іван Васильович, 1917 р. н., *с. Завій* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Завій, селянин. Заарештований 05.08.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.07.1991. *(5611 П)*.

БІЛОУС Катерина Михайлівна, 1923 р. н., *с. Залужжя* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Залужжя, селянка. Заарештована 24.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Билина, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.01.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.06.1992. *(9202 П)*.

БІЛОУС Матвій, 1917 р. н., *с. Добротів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.06.1946. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН, псевдо — Крук. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Відсидів 9 років і 9 місяців. Реабілітований 17.02.1992. *(8410 П)*.

БІЛОУС Михайло Юрійович, 1903 р. н., *с. Німшин* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.03.1951. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.09.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 07.06.1993. *(13033 П)*.

БІЛОУС Наталія Юріївна, 1927 р. н., *с. Демешківці* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Демешківці, селянка. Заарештована 28.04.1945. Звинувачення: переховувала в криївці керівника райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 04.03.1991. *(6123 П)*.

БІЛОУС Олександра Іванівна, 1929 р. н., *с. Колодіїв* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колодіїв, селянка. Заарешто-

вана 04.01.1947. Звинувачення: готувала їжу для вояків боївки Морозенка. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 19.12.1991. *(14413 П)*.

БІЛОУС Ольга Іванівна, 1931 р. н., ***с. Вигівка*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вигівка, селянка. Заарештована 02.12.1948. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. **Загинула** 27.03.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 04.08.1992. *(9444 П)*.

БІЛОУС Петро Іванович, 1909 р. н., ***с. Путятинці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Путятинці, селянин. Заарештований 08.08.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вуйко, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.04.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 01.02.1993. *(15189 П)*.

БІЛОУС Тадеуш Антонович, 1916 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, освіта вища. Проживав у м. Івано-Франківськ, головний бухгалтер облкоопторгу. Заарештований 31.01.1946. Звинувачення: член польської антирадянської організації «Жонд польський». Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 11.05.1993. *(11281 П)*.

БІЛОУСЯК Кирило Петрович, 1901 р. н., ***с. Корнич*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Корнич, селянин. Заарештований 22.06.1941. Звинувачення: член ОУН. Подальша доля невідома. Справу припинено 09.06.1949. *(2884 П)*.

БІЛОУСЯК Параска Василівна, 1924 р. н., ***с. Кривобороди*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кривобороди, селянка. Заарештована 22.02.1946. Звинувачення: збирала продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.09.1992. *(9640 П)*.

БІЛУСЯК Василь Степанович, 1915 р. н., ***с. Манява*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Манява, селянин. Заарештований 03.11.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Іскри, 1944), псевдо — Степ. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. **Загинув** 22.07.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.08.1993. *(12535 П)*.

БІЛУСЯК Данило Іванович, 1919 р. н., ***с. Кричка*** Богородчанського району, українець. Проживав у ***м. Одеса***, слюсар БМУ суперфосфатного заводу. Заарештований 03.03.1949. Звинувачення: проводив антирадянську діяльність. Військовим трибуналом військ НКВС Одеської області 19.11.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.12.1991. *(24941, справа знаходиться в архіві СБУ Одеської області)*.

БІЛУСЯК Петро Дмитрович, 1891 р. н., ***с. Манява*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Манява, селянин. Заарештований 03.11.1948. Звинувачення: зберігав зерно, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.01.1992. *(8817 П)*.

БІЛУСЯК Степан Миколайович, 1930 р. н., ***с. Манява*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Манява, селянин. Заарештований 15.10.1950. Звинувачення: доставляв продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 11.10.1991. *(6167 П)*.

БІЛУСЯК Федір Дмитрович, 1924 р. н., ***с. Монастирчани*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Монастирчани, селянин. Заарештований 28.05.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Верховинець, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 19.03.1992. *(7898 П)*.

БІЛЬЧАК Дмитро Миколайович, 1923 р. н., ***с. Бабче*** Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Бабче, селянин. Заарештований 14.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Горішній, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 18.11.1991. *(6559 П)*.

БІЛЬЧАК Михайло Степанович, 1914 р. н., ***с. Манява*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Манява, моторист Битківської контори буріння. Заарештований 17.06.1954. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 11.11.1954 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.05.1993. *(11543 П)*.

БІЛЬЧАК Юстина Миколаївна, 1927 р. н., ***с. Бабче*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бабче, селянка. Заарештована 14.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіс-

лавської області 20.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1991. *(6559 П)*.

БІЛЯВСЬКИЙ Йосип Карлович, 1896 р. н., ***м. Долина***, поляк, освіта початкова. Проживав у ***с. Рінне*** Рожнятівського району. Заарештований 15.11.1939. Звинувачення: намагався нелегально перейти кордон. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.02.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 07.07.1994. *(14175 П)*.

БІЛЯК Василь Іванович, 1924 р. н., ***с. Новошин*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новошин, бригадир дільниці ліспромкомбінату. Заарештований 03.08.1950. Звинувачення: давав продукти та одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 20.02.1992. *(8117 П)*.

БІЛЯК Яків Борисович, 1902 р. н., ***с. Долиняни*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Долиняни, комірник спиртзаводу в с. Заланів. Заарештований 09.08.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.09.1991. *(6202 П)*.

БІРАК Катерина Миколаївна, 1924 р. н., ***с. Княгиничі*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Явче,*** селянка. Заарештована 26.06.1950. Звинувачення: переховувала вояків УПА та постачала їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.02.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 07.06.1993. *(11804 П)*.

БІРАК Роман Павлович, 1911 р. н., ***с. Хирпо*** Перемишльського повіту (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Явче*** Рогатинського району, голова сільради. Заарештований 03.04.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ворон, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.03.1992. *(7446 П)*.

БІРНБАУМ Ізидор-Едвард Леонович, 1922 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, єврей. Проживав у м. Івано-Франківськ. Заарештований 12.06.1941. Звинувачення: член організації «Бейтар». **Подальша доля невідома.** 27.11.1963 справу припинено. *(2977 П)*.

БІРЧАК Василь Семенович, 1912 р. н., ***с. Тростянка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 47-го СП 5-ї СД. Заарештований 21.07.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 27.09.1993. *(12315 П)*.

БІРЧАК Ганна Іванівна, 1928 р. н., ***с. Тростянка*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тростянка, селянка. Заарештована 25.01.1947. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 25.05.1993. *(11702 П)*.

БІРЧАК Іван Миколайович, 1900 р. н., ***с. Тростянка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 47-го ЗСП 4-ї ЗСД. Заарештований 21.07.1944. Звинувачення: член ОУН. **Загинув** 15.11.1944 під час слідства, місце поховання невідоме. 17.11.1944 справу припинено. *(12315 П)*.

БІЦЬ Ольга Іванівна, 1912 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українка, освіта середня. Проживала в м. Івано-Франківськ, секретар обласного управління сільського господарства. Заарештована 05.10.1949. Звинувачення: підтримувала зв'язок із монастирем редемптористів і 1946 року під час його закриття таємно прийняла на зберігання монастирську літературу. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.02.1950 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 15.08.1989. *(10591 П)*.

БЛАВІЦЬКИЙ Степан Іванович, 1909 р. н., ***с. Голинь*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 29.05.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бея), псевдо — Галайда, ремонтував зброю. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. 26.03.1969 справу припинено. *(13203)*.

БЛАГИЙ Григорій Васильович, 1900 р. н., ***с. Луковище*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Луковище, селянин. Заарештований 16.07.1947. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевда — Чорний, Граб, допомагав своєму брату — керівнику окружного проводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.02.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.12.1992. *(10367 П)*.

БЛАГИЙ Іван Павлович, 1903 р. н., ***с. Путятинці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Путятинці, селянин. Заарештований 08.10.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, допомагав продуктами ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.04.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.01.1956. *(15189 П)*.

БЛАГИЙ Петро Прокопович, 1925 р. н., ***с. Горохолина*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони, 1944), псевда — Премх, Канарейка.

Військовим трибуналом МВС СРСР при управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 28.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(10904 П)*.

БЛАЖ Владислава-Стефанія Теодорівна, 1897 р. н., ***м. Ясло*** (Польща), полька, освіта неповна середня. Проживала в ***с-щі Ворохта*** Яремчанської міськради, прачка санаторію. Заарештована 06.12.1940. Звинувачення: знала про шпигунську діяльність свого чоловіка та сина, але в органи влади не заявила. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 28.03.1941 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.07.1997. *(15707 П)*.

БЛАЖ Ріщард Адольфович, 1919 р. н., ***м. Борислав*** Львівської області, поляк, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Ворохта*** Яремчанської міськради, селянин. Заарештований 20.02.1940. Звинувачення: агент польсько-румунської розвідки. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 28.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.07.1997. *(15707 П)*.

БЛАЖЕНКО Степан Миколайович, 1907 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, бухгалтер обласного управління місцевої промисловості. Заарештований 22.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 04.10.1948 справу припинено. *(1545 П)*.

БЛАЖКО Ганна Федорівна, 1926 р. н., ***с. Городниця*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Городниця, селянка. Заарештована 23.09.1947. Звинувачення: доставляла продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.11.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 28.05.1992. *(6408 П)*.

БЛАЖКО Юлій Миколайович, 1919 р. н., ***с. Верхній Струтинь*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Рядовий 275-го СП. Заарештований 28.06.1941. Звинувачення: член антирадянської групи військовослужбовців. Військовим трибуналом Приволзького військового округу 20.08.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 19.04.1990. *(5357 П)*.

БЛАЩУК Іван Дмитрович, 1929 р. н., ***с. Акрешори*** Косівського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Акрешори, селянин. Заарештований 09.11.1948. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії, 1944—1945), псевдо — Вогонь. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.12.1956. *(995 П)*.

БЛАЩУК Марія Іванівна, 1926 р. н., ***с. Акрешори*** Косівського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 07.01.1950. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 14.04.1992. *(7816 П)*.

БЛАЩУК Олена, 1929 р. н., ***с. Акрешори*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Акрешори, селянка. Заарештована 26.02.1946. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, псевдо — Вишня. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.10.1946 засуджена на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 20.05.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 18.02.1992. *(7968 П)*.

БЛАЩУК Юрій Іванович, 1913 р. н., ***с. Акрешори*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 22.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Нечая), псевдо — Пушка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.02.1992. *(8226 П)*.

БЛЕВИЧ Павло Іванович, 1907 р. н., ***с. Гаї Смоленські*** Бродівського району Львівської області, українець. Проживав у ***с. Рахиня*** Долинського району, селянин. Заарештований 10.03.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** У 1964 році справу припинено. *(3035 П)*.

БЛЕКОТ Василь Якович, 1919 р. н., ***с. Ілемня*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ілемня, приймальник лісу на деревообробному комбінаті. Заарештований 07.10.1948. Звинувачення: член ОУН, псевда — Завірюха, Дзвін, Співак, зв'язковий УПА, збирав продукти й гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.03.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.07.1991. *(5654 П)*.

БЛЕКОТ Марія Василівна, 1927 р. н., ***с. Ілемня*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ілемня, селянка. Заарештована 24.04.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.07.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 11.02.1992. *(7352 П)*.

БЛЕХІНГЕР Леонард Томашович, 1906 р. н., ***с-ще Отинія*** Коломийського району, поляк, освіта початкова. Проживав у с-щі Отинія, продавець. Заарештований 11.05.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Київським обласним судом 04.02.1941 засуджений **до розстрілу**, місце

поховання невідоме. Реабілітований 18.05.1994. *(13886 П)*.

БЛИЗНЮК Василь Дмитрович, 1926 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Кути, селянин. Заарештований 11.05.1950. Звинувачення: збирав боєприпаси для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.02.1951 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 24.08.1989. *(4551 П)*.

БЛИЗНЮК Василь Лук'янович, 1914 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Старі Кути, пожежник. Заарештований 17.02.1949. Звинувачення: переховував брата Юрія, вояка УПА, псевдо — Скала. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 26.06.1991. *(5653 П)*.

БЛИЗНЮК Василь Федорович, 1928 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сливки, селянин. Заарештований 20.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Співак, пропагандист станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.10.1991. *(6247 П)*.

БЛИЗНЮК Євдокія Петрівна, 1928 р. н., *с. Раковець* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Раковець, селянка. Заарештована 12.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорна, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.04.1992. *(11241 П)*.

БЛИЗНЮК Іван Онуфрійович, 1904 р. н., *м. Косів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Косів, заввиробництва промкомбінату. Заарештований 27.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гамалія, посередник між розвідниками УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 19.05.1962. *(5850 П)*.

БЛИЗНЮК Ілля Юрійович, 1887 р. н., *с. Раковець* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Раковець, селянин. Заарештований 16.10.1945. Звинувачення: в його будинку було споруджено криївку для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(7948 П)*.

БЛИЗНЮК Лук'ян Герасимович, 1884 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старі Кути, селянин. Заарештований 17.02.1949. Звинувачення: переховував сина Юрія, вояка УПА, псевдо — Скала. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 26.06.1991. *(5653 П)*.

БЛИЗНЮК Марія Степанівна, 1927 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 15.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Галиночка, Аза, збирала продукти для ОУН, санітарка шпиталю УПА в с. Космач. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 31.03.1992. *(9140 П)*.

БЛИЗНЮК Микола Федорович, 1927 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сливки, селянин. Заарештований 20.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Желізняк, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.11.1991. *(6395 П)*.

БЛИЗНЮК Михайло Федорович, 1921 р. н., *с. Раковець* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сумний, шеф-кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 19.03.1992. *(7948 П)*.

БЛИЗНЮК Федір Миколайович, 1933 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Сливки, вантажник Перегінського ліспромгоспу. Заарештований 28.06.1950. Звинувачення: член УМТНВ, псевдо — Дуб, зберігав націоналістичну літературу, писав і поширював антирадянські статті. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(6644 П)*.

БЛИСКУН Марія Степанівна, 1929 р. н., *с. Луквиця* Богородчанського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Луквиця, селянка. Заарештована 29.05.1947. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.10.1991. *(6173 П)*.

БЛИСКУН Пелагея Антонівна, 1928 р. н., *с. Луквиця* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Луквиця, селянка. Заарештована 01.06.1947. Звинувачення: сприяла

УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 25.06.1991. *(6173 П)*.

БЛІНЧУК Іван Онуфрійович, 1929 р. н., *с. Комарів* Галицького району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 73964 (Білорусь). Заарештований 06.02.1951. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом Білоруського військового округу 16.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1993. *(13125 П)*.

БЛОШКО Петро Миколайович, 1924 р. н., *с. Репужинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 76-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 01.11.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.02.1992. *(32699)*.

БЛЯСЕЦЬКИЙ Петро Васильович, 1911 р. н., *с. Попельники* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 06.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти й гроші для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.05.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 04.10.1991. *(32666)*.

БЛЬОК Стефан Фрідріхович, 1901 р. н., *м. Львів*, поляк, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, тесляр. Заарештований 03.01.1945. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. **Загинув** 31.05.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.04.1998. *(16219 П)*.

БОБИК Василь Михайлович, 1930 р. н., *с. Грабівка* Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 06.09.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Левко, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 11.01.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.05.1993. *(12703 П)*.

БОБИК Дмитро Васильович, 1921 р. н., *с. Саджава* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Горохолин Ліс*, селянин. Заарештований 04.10.1944. Звинувачення: член ОУН, проходив військове навчання. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.11.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(8662 П)*.

БОБИК Іван Степанович, 1925 р. н., *с. Сухостав* Гусятинського району Тернопільської області, українець, освіта вища. Проживав у *с. Лучинці* Рогатинського району, вчитель. Заарештований 14.08.1950. Звинувачення: член молодіжної організації «Залізна острога», псевдо — Тополя, зберігав літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.05.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.06.1992. *(8701 П)*.

БОБИК Михайло Іванович, 1896 р. н., *с. Журів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Журів, селянин. Заарештований 09.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дем'ян, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.06.1993. *(11762 П)*.

БОБИК Михайло Миколайович, 1920 р. н., *с. Нижній Струтинь* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.01.1946. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.06.1993. *(11777 П)*.

БОБИК Юстина Іванівна, 1928 р. н., *с-ще Яблунів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Яблунів, селянка. Заарештована 21.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вишня, розвідниця станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 09.12.1991. *(9724 П)*.

БОБИК Ярослав Миколайович, 1927 р. н., *м. Болехів*, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.04.1948. Звинувачення: вояк УПА (боївки Боза і Бистрого), псевдо — Косар. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.06.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 31.12.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.03.1993. *(12890 П)*.

БОБІКЕВИЧ Сидір Сидорович, 1899 р. н., *м. Вижниця* Чернівецької області, українець, освіта вища. Проживав у *с. Ільці* Верховинського району, інженер лісового господарства. Заарештований 10.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ярий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1991. *(6913 П)*.

БОБОШ Микола Степанович, 1930 р. н., *с. Кропивник* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кропивник, лісоруб. За-

арештований 13.06.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(6772 П)*.

БОБРЕЦЬКА Анастасія Іллівна, 1924 р. н., *с. Дички* Рогатинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в *с. Путятинці*, вчителька. Заарештована 04.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевда — Галя, Рома. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.01.1948 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 06.09.1991. *(6214 П)*.

БОБРИС Семен Йосипович, 1924 р. н., *с. Залуква* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Залуква, начальник пожежної охорони в м. Галич. Заарештований 01.06.1946. Звинувачення: інформатор УПА, постачав воякам УПА боєприпаси. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1992. *(7882 П)*.

БОБРОВСЬКИЙ Станіслав Омелянович, 1904 р. н., *м. Краків* (Польща), поляк, освіта вища. Проживав у *м. Калуш*, заступник начальника гірничого заводу. Заарештований 03.06.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 04.11.1940 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 20.01.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.12.1994. *(14493 П)*.

БОБУЛЯ Антон Іванович, 1899 р. н., *м. Чікаго* (США), поляк, освіта неповна середня гімназійна. Проживав у *с. Турка* Коломийського району, начальник залізничної станції. Заарештований 19.10.1939. Звинувачення: проводив націоналістичну агітацію. Станіславським обласним судом 07.02.1940 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.03.1992. *(7561 П)*.

БОБУЛЯК Дмитро Михайлович, 1895 р. н., *с. Локітка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Локітка, швець. Заарештований 14.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок із ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(6549 П)*.

БОБ'ЯК Гафія Іллівна, 1922 р. н., *с. Космач* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 16.02.1950. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.05.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 13.02.1992. *(7815 П)*.

БОБ'ЯК Марія Прокопівна, 1933 р. н., *с. Космач* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 06.07.1952. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН, постачала воякам УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.08.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 13.03.1992. *(9160 П)*.

БОБ'ЯК Юстина, 1915 р. н., *с. Космач* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в *с. Татарів* Яремчанської міськради, селянка. Заарештована 10.07.1947. Звинувачення: постачала УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.11.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.10.1991. *(6149 П)*.

БОВИЧ Іван Миколайович, 1923 р. н., *м. Косів*, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.05.1945. Звинувачення: воїн УПА (сотня Святослава), псевдо — Цікавий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.11.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.11.1992. *(10303 П)*.

БОВИЧ Микола Юрійович, 1913 р. н., *с. Москалівка* (тепер — у складі м. Косів), українець, освіта початкова. Проживав у с. Москалівка, завгосп Косівської лікарні. Заарештований 26.03.1946. Звинувачення: постачав медикаменти УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.10.1946 засуджений на 2 роки позбавлення волі. Реабілітований 06.11.1991. *(4848)*.

БОВИЧ Роман Федорович, 1923 р. н., *м. Косів*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Косів, столяр ліспромгоспу № 5. Заарештований 18.06.1950. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.12.1993. *(11369 П)*.

БОВИЧ Юрій Іванович, 1914 р. н., *м. Косів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Косів, столяр. Заарештований 02.11.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Камінь, інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.03.1995. *(14701 П)*.

БОВТЮК Ганна Федорівна, 1925 р. н., *с. Хом'яківка* Снятинського району, українка. Проживала в с. Хом'яківка, селянка. Заарештована

04.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Веселка. 15.06.1945 скерована до спецтабору НКВС. *(2309 П)*.

БОВТЮК Дмитро Федорович, 1921 р. н., *с. Хом'яківка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 33-го СП 27-ї СД. Заарештований 28.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Корінь. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.07.1992. *(9700 П)*.

БОВЧАР Параска Василівна, 1925 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Білоберізка, селянка. Заарештована 19.05.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН. **Загинула** 20.05.1951 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітована 13.03.1998. *(16196 П)*.

БОГАЙЧУК-ЖИЛЯК Анастасія Вікторівна, 1928 р. н., *с. Петрів* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Петрів, селянка. Заарештована 26.08.1948. Звинувачення: в її будинку проводились засідання членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.12.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 22.07.1991. *(5651 П)*.

БОГАЧ Василь Іванович, 1910 р. н., *с-ще Букачівці* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Косів*, кравець. Заарештований 17.01.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дністер, зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.03.1995. *(14701 П)*.

БОГАЧ Володимир Васильович, 1930 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.04.1949. Звинувачення: поширював бофони й антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 24.04.1995. *(14769 П)*.

БОГАЧЕВСЬКА Юлія Петрівна, 1928 р. н., *с. Павлівка* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Павлівка, селянка. Заарештована 26.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галина, спецкур'єр керівника жіночої сітки надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.05.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 09.08.1991. *(5772 П)*.

БОГАЧИК Стефанія Ільківна, 1923 р. н., *с. Маринопіль* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в *м. Прага* (1944—1949). Заарештована 03.01.1949. Звинувачення: відмовилась від репатріації. Військовим трибуналом в/ч 28990 12.04.1949 засуджена на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 16.02.1993. *(11324 П)*.

БОГДАН Одарка Василівна, 1923 р. н., *с-ще Роздол* Миколаївського району Львівської області, українка, освіта неповна середня. Проживала в *с-щі Войнилів* Калуського району, діловод сільради. Заарештована 12.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевда — Орися, Роксолана, розвідниця райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.05.1945 засуджена на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.03.1992. *(9576 П)*.

БОГДАН Федір Прокопович, 1914 р. н., *с. Дегова* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса), псевдо — Бук. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.10.1992. *(9916 П)*.

БОГОСЛАВЕЦЬ Василь Михайлович, 1927 р. н., *с. Раковець* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Раковець, секретар сільради. Заарештований 26.12.1948. Звинувачення: інформатор кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 05.11.1991. *(6379 П)*.

БОГОСЛАВЕЦЬ Василь Юрійович, 1921 р. н., *с. Раковець* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ Яреми, 1944). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 28.08.1991. *(5922 П)*.

БОГОСЛАВЕЦЬ Ганна Іванівна, 1928 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Солотвин, селянка. Заарештована 20.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зоря, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.08.1992. *(9779 П)*.

БОГОСЛАВЕЦЬ Марія Василівна, 1930 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Колодіївка* Тисменицького району, селянка. Заарештована 15.02.1949. Звинувачення: заготовляла продукти для УПА. Особливою нарадою при МВС СРСР 07.09.1949 за-

суджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 08.06.1956. *(7262 П)*.

БОГОСЛАВЕЦЬ Марія Миколаївна, 1928 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Солотвин, селянка. Заарештована 02.11.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинула** 21.02.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 25.11.1993. *(13695 П)*.

БОГОСЛАВЕЦЬ Микола Іванович, 1914 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.08.1948. Звинувачення: під час німецької окупації заступник коменданта української поліції, переховував члена ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.01.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.11.1993. *(13651 П)*.

БОГОСЛАВЕЦЬ Михайло Іванович, 1919 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий 322-го інженерно-будівельного полку. Заарештований 17.07.1942. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 25-ї армії 17.09.1942 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 11.02.1957. *(2816 П)*.

БОГОСЛАВЕЦЬ Петро Дмитрович, 1915 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.04.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Іскри, 1944), псевдо — Кравець, шив одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.05.1992. *(8864 П)*.

БОГОСЛАВЕЦЬ Петро Дмитрович, 1926 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.03.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка Орлика, 1946), псевдо — Гуцул. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.04.1993. *(13716 П)*.

БОГОСЛАВЕЦЬ Петро Іванович, 1922 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (курінь Іскри, 1945), псевдо — Цвіркун. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1993. *(13708 П)*.

БОГОСЛАВЕЦЬ Роман Петрович, 1925 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.07.1948. Звинувачення: після перебування на примусових роботах у Німеччині (1942) як агент американської контррозвідки мав зв'язок з ОУН, був переправлений на територію СРСР. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 11.12.1992. *(10046 П)*.

БОГУСЕВИЧ Катерина Юзефівна, 1925 р. н., *с. Озеряни* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Озеряни, селянка. Заарештована 22.02.1946. Звинувачення: член ОУН, носила естафети, збирала гроші для підпілля. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 07.02.1992. *(8821 П)*.

БОДАК Петро Іванович, 1901 р. н., *с. Пуків* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пуків, селянин. Заарештований 18.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 21.11.1964 справу припинено. *(2978 П)*.

БОДАН Михайло Андрійович, 1920 р. н., *с. Делісве* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Делієве, продавець сільської кооперації. Заарештований 07.05.1940. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.10.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 28.09.1989. *(4641 П)*.

БОДАНОВА Олена Юріївна, 1906 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Прутівка, селянка. Заарештована 04.11.1947. Звинувачення: переховувала зброю вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.02.1992. *(7961 П)*.

БОДВІНСЬКА Агнешка-Леопольдіна Франківна, 1920 р. н., *Чехословаччина*, чешка. Проживала в *с. Дубка* Городенківського району, селянка. Заарештована 22.06.1941. Звинувачення: мала зв'язок із румунською розвідкою. **Подальша доля невідома.** 22.06.1949 справу припинено. *(3114 П)*.

БОДЕНКО Василь Андрійович, 1927 р. н., *с. Грабовець* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 06114. Заарештований 05.12.1948. Звинувачення: член молодіжної ОУН, проводив антирадянську агітацію. Військо-

вим трибуналом військ в/ч 35289 21.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.05.1992. *(8425 П)*.

БОДЗЯК Ірина Францівна, 1920 р. н., *с-ще Заболотів* Снятинського району, полька, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Заболотів, фармацевт. Заарештована 21.07.1945. Звинувачення: дружина керівника АК, вербувала в організацію нових членів. **Загинула** 24.01.1946 в тюрмі, місце поховання невідоме. *(3682)*.

БОДЛАК Ольга Юріївна, 1927 р. н., *м. Болехів*, українка, освіта початкова. Проживала в м. Болехів, працювала в сільському господарстві. Заарештована 25.09.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, сприяла УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.05.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 06.11.1991. *(6456 П)*.

БОДНАР Андрій Іванович, 1922 р. н., *с. Загір'я* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Загір'я, селянин. Заарештований 17.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня «Полтавці», 1945), агітував молодь вступати в УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.10.1992. *(9911 П)*.

БОДНАР Василь Іванович, 1900 р. н., *с. Красна* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красна, голова сільради. Заарештований 06.08.1947. Звинувачення: заготовляв зерно та збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.03.1993. *(12664 П)*.

БОДНАР Василь Іванович, 1917 р. н., *с. Красна* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красна, селянин. Заарештований 22.04.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 20.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(9107)*.

БОДНАР Василь Матвійович, 1921 р. н., *с. Сівка-Войнилівська* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 08.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Тютюнника, 1945), псевдо — Чорнота. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.03.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1993. *(12046 П)*.

БОДНАР Василь Миколайович, 1919 р. н., *с. Красна* Надвірнянського району, українець. Проживав у с. Красна, селянин. Заарештований 18.04.1941. Звинувачення: станичний ОУН. **Подальша доля невідома.** 03.10.1964 справу припинено. *(2971 П)*.

БОДНАР Василь Юрійович, 1928 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тязів, селянин. Заарештований 23.12.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Гайового), псевдо — Дуб. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.07.1992. *(9073 П)*.

БОДНАР Володимир Васильович, 1924 р. н., *с. Мислів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Вістова*, селянин. Заарештований 18.01.1951. Звинувачення: розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.04.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.02.1992. *(11949 П)*.

БОДНАР Ганна Василівна, 1921 р. н., *с. Ріп'янка* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ріп'янка, селянка. Заарештована 27.11.1944. Звинувачення: член ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.02.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.07.1991. *(5689 П)*.

БОДНАР Ганна Іванівна, 1929 р. н., *с. Парище* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Парище, селянка. Заарештована 11.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Веселка, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 25.01.1992. *(13055 П)*.

БОДНАР Ганна Михайлівна, 1922 р. н., *с. Малий Заланів* Рогатинського району, українка, освіта середня. Проживала нелегально. Заарештована 03.10.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Наталка, член окружного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.05.1992. *(9186 П)*.

БОДНАР Григорій Миколайович, 1908 р. н., *с. Вільшаниця* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільшаниця, селянин. Заарештований 14.08.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 07.02.1994. *(32058)*.

БОДНАР Григорій Степанович, 1897 р. н., *с. Голосків* Коломийського району, українець, освіта

початкова. Проживав у *с. Голосків*, голова СОТ. Заарештований 15.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чайник. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 28.02.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.10.1991. *(6104 П)*.

БОДНАР Дем'ян Іванович, 1900 р. н., *с. Підлісся* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підлісся, колгоспник. Заарештований 22.05.1950. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.12.1991. *(7021 П)*.

БОДНАР Іван Гнатович, 1901 р. н., *с. Драгомирчани* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Драгомирчани, селянин. Заарештований 09.07.1947. Звинувачення: постачав ОУН гроші. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1992. *(9270 П)*.

БОДНАР Іван Михайлович, 1907 р. н., *с. Кадобна* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Кропивник*, селянин. Заарештований 12.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорнота, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 02.08.1993. *(13225 П)*.

БОДНАР Йосип Іванович, 1909 р. н., *с-ще Букачівці* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Букачівці, дезінфектор лікарні. Заарештований 04.02.1946. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.01.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.11.1991. *(31166)*.

БОДНАР Катерина Михайлівна, 1926 р. н., *с. Паращe* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Прийшла із повинною. Проживала в *с. Красна*. Заарештована 21.02.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марта, санітарка УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.07.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 18.02.1992. *(8134 П)*.

БОДНАР Марія Дмитрівна, 1930 р. н., *с. Черемхів* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Черемхів, селянка. Заарештована 23.06.1948. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.07.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 25.12.1991. *(7634 П)*.

БОДНАР Марія Михайлівна, 1926 р. н., *с. Вільшаниця* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала у с. Вільшаниця, селянка. Заарештована 13.11.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.02.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.05.1992. *(9176 П)*.

БОДНАР Микола Васильович, 1923 р. н., *с. Підлісся* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Підлісся, працівник РСС. Заарештований 04.03.1947. Звинувачення: закуповував продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.06.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 13.07.1992. *(9288 П)*.

БОДНАР Микола Іванович, 1905 р. н., *с. Тростянець* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тростянець, робітник Долинського ліспромкомбінату. Заарештований 10.12.1950. Звинувачення: постачав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.05.1992. *(8546 П)*.

БОДНАР Микола Іванович, 1922 р. н., *с-ще Яблунів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Яблунів, селянин. Заарештований 06.11.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.05.1993. *(12239 П)*.

БОДНАР Михайло Андрійович, 1882 р. н., *с. Вовків* Перемишлянського району Львівської області, українець, освіта вища юридична. Проживав у *м. Косів*, бухгалтер. Заарештований 07.07.1946. Звинувачення: анонімно надсилав матеріали антирадянського змісту на адресу керівників уряду. Станіславським обласним судом 17.08.1946 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.06.1995. *(14766 П)*.

БОДНАР Михайло Андрійович, 1928 р. н., *с. Ріп'янка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.11.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Комар. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.09.1991. *(6142 П)*.

БОДНАР Михайло Лук'янович, 1905 р. н., *с. Чернів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чайка, господарчий кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.11.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.01.1992. *(9063 П)*.

БОДНАР Михайло Олексійович, 1901 р. н., *с. Стратин* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стратин, селянин. Заарештований 25.01.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.07.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.06.1993. *(11821 П)*.

БОДНАР Михайло Якимович, 1899 р. н., *с. Ріп'янка* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ріп'янка, селянин. Заарештований 27.11.1944. Звинувачення: мав зв'язок із ОУН. 08.02.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(2362 П)*.

БОДНАР Параска Миколаївна, 1927 р. н., *с. Спас* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Спас, селянка. Заарештована 23.12.1948. Звинувачення: надавала медичну допомогу пораненому вояку УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 16.09.1992. *(6001)*.

БОДНАР Пелагія Олексіївна, 1903 р. н., *с. Підлісся* Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Підлісся, колгоспниця. Заарештована 24.05.1950. Звинувачення: матеріально допомагала УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 24.12.1991. *(7021 П)*.

БОДНАР Петро Іванович, 1904 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Загвіздя, робітник Станіславського шкірзаводу. Заарештований 04.11.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.05.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1990. *(7355 П)*.

БОДНАР Степан Ілліч, 1923 р. н., *с. Станькова* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Станькова, селянин. Заарештований 08.04.1946. Звинувачення: член ОУН, випікав хліб для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 07.06.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 27.04.1993. *(11438 П)*.

БОДНАР Стефанія Стефанівна, 1890 р. н., *м. Косів*, полька, освіта середня. Проживала в м. Косів. Заарештована 13.01.1945. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію. **Загинула** 05.03.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 16.11.1998. *(13915)*.

БОДНАР Федір Іванович, 1902 р. н., *с. Спас* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, столяр. Заарештований 20.04.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 08.04.1992. *(8569 П)*.

БОДНАР Федір Матвійович, 1924 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Олеша, селянин. Заарештований 07.08.1944. Звинувачення: член ОУН, копав окопи для німецьких вояків. 02.10.1944 скерований до спецтабору НКВС. *(1825 П)*.

БОДНАР Юлія Григорівна, 1925 р. н., *с. Загір'я* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Загір'я, селянка. Заарештована 25.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Смішна. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.01.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 17.02.1992. *(7617 П)*.

БОДНАР Юрій Федорович, 1902 р. н., *с. Підлісся* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Загвіздя*, робітник Станіславського пивзаводу. Заарештований 23.05.1946. Звинувачення: служив у дивізії «СС-Галичина». Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1992. *(9803 П)*.

БОДНАР Ярослав Якимович, 1925 р. н., *с. Княгиничі* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Княгиничі, селянин. Заарештований 17.08.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони, антирадянські листівки, збирав зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 01.12.1992. *(10374 П)*.

БОДНАРОВСЬКИЙ Кирило Григорович, 1886 р. н., *с. Карайкозівка* Краснокутського району Харківської області, українець, малописьменний. Проживав у *с. Пукасівці* Галицького району, селянин. Заарештований 22.10.1946. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 18.02.1992. *(7407 П)*.

БОДНАРУК Варвара Михайлівна, 1928 р. н., *с. Лісний Хлібичин* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лісний Хлібичин, селянка. Заарештована 10.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олеся, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1993. *(13099 П)*.

БОДНАРУК Василина, 1931 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала у с-щі Делятин, селянка. Заарештована 11.06.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН та готувала їм їжу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.07.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 15.06.1992. *(15981)*.

БОДНАРУК Василь Михайлович, 1906 р. н., *с. Черемхів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черемхів, шляховий робітник залізниці. Заарештований 13.08.1945. Звинувачення: комендант української поліції (1941). Військовим трибуналом 38-ї армії 09.04.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.01.1992. *(14297 П)*.

БОДНАРУК Ганна Семенівна, 1910 р. н., *с. Завалля* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Завалля, селянка. Заарештована 10.03.1946. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 07.04.1994. *(13723 П)*.

БОДНАРУК Дмитро, 1924 р. н., *с. Великий Ходак* Верховинського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Від 1947-го знов проживав нелегально. Заарештований 23.04.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорногори, 1944), псевдо — Грушка, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.04.1992. *(8719 П)*.

БОДНАРУК Дмитро Степанович, 1910 р. н., *с. Завалля* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Завалля, селянин. Заарештований 11.03.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.01.1994. *(13467 П)*.

БОДНАРУК Іван Васильович, 1907 р. н., *с. Перерісль* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Цуцилів*, фінагент. Заарештований 01.06.1947. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.05.1993. *(11557 П)*.

БОДНАРУК Іван Васильович, 1929 р. н., *с. Криворівня* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Криворівня, селянин. Заарештований 13.10.1947. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.02.1992. *(7505 П)*.

БОДНАРУК Іван Дмитрович, 1907 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Похівка*, селянин. Заарештований 28.11.1944. Звинувачення: допомагав продуктами УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.04.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 01.11.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.02.1992. *(7633 П)*.

БОДНАРУК Іван Миколайович, 1921 р. н., *с. Ковалівка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Ковалівка, кріпильник шахти. Заарештований 20.07.1951. Звинувачення: вояк УПА (1944), поширював антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 28.08.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 13.02.1992. *(7811 П)*.

БОДНАРУК Іван Онуфрійович, 1909 р. н., *с. Завалля* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Завалля, тракторист. Заарештований 06.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Охрім, поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 05.11.1966. *(7167 П)*.

БОДНАРУК Катерина Дмитрівна, 1927 р. н., *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Білі Ослави, селянка. Заарештована 27.01.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.11.1992. *(10015 П)*.

БОДНАРУК Катерина Петрівна, 1930 р. н., *с. Зелене* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована

02.08.1949. Звинувачення: інформатор боївки Заведії, готувала їжу та прала білизну воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.10.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 21.06.1994. *(14377 П)*.

БОДНАРУК Марія Василівна, 1923 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стопчатів, селянка. Заарештована 17.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 28.07.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 22.11.1991. *(6421 П)*.

БОДНАРУК Марія Олексіївна, 1924 р. н., *с. Криворівня* Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Криворівня, селянка. Заарештована 05.07.1950. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.09.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.02.1994. *(13753 П)*.

БОДНАРУК Микола Семенович, 1914 р. н., *с. Кривопілля* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кривопілля, селянин. Заарештований 25.05.1940. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Станіславським обласним судом 19.08.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі. Заарештований вдруге 19.06.1950. Звинувачення: виконував окремі доручення керівника боївки Заведії. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.12.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.02.1992. *(7504 П)*.

БОДНАРУК Микола Юрійович, 1930 р. н., *с. Ковалівка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.10.1948. Звинувачення: розвідник ОУН, псевдо — Сокіл. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 29.01.1993. *(10678 П)*.

БОДНАРУК Михайло Васильович, 1930 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Делятин, шофер. Заарештований 18.10.1950. Звинувачення: допомагав перенести пораненого члена ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.08.1991. *(6714 П)*.

БОДНАРУК Михайло Петрович, 1923 р. н., *с. Зелене* Верховинського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Зелене, селянин. Заарештований 26.07.1949. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Мороз, допомагав продуктами воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.02.1992. *(7463 П)*.

БОДНАРУК Павло Максимович, 1909 р. н., *с. Підгірки* (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.03.1949. Звинувачення: мав зв'язок із ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1991. *(6708 П)*.

БОДНАРУК Петро Васильович, 1915 р. н., *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 20.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чайки, 1944), псевдо — Явір. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.02.1996. *(15015 П)*.

БОДНАРУК Петро Іванович, 1912 р. н., *с. Ковалівка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ковалівка, продавець сільської кооперації. Заарештований 13.03.1941. Звинувачення: член ОУН, вивчав націоналістичну літературу. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.05.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.05.1997. *(14743 П)*.

БОДНАРУК Софія Іванівна, 1897 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Делятин, селянка. Заарештована 11.08.1946. Звинувачення: зберігала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 04.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 09.03.1994. *(13614 П)*.

БОДНАРУК Уляна Михайлівна, 1922 р. н., *с. Ковалівка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ковалівка, селянка. Заарештована 21.05.1945. Звинувачення: розвідниця ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.09.1992. *(9724 П)*.

БОДНАРУК Юрій Васильович, 1890 р. н., *с. Ковалівка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ковалівка, селянин. Заарештований 21.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Карий, станичний ОУН. Військо-

вим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.09.1992. *(9577 П)*.

БОДНАРУК Юрій Іванович, 1907 р. н., ***с. Кривопілля*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кривопілля, селянин. Заарештований 25.05.1940. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Станіславським обласним судом 19.08.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 4 роки поразки в правах. Реабілітований 26.02.1992. *(7504 П)*.

БОДНАРУК Яків Дмитрович, 1907 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Делятин, селянин. Заарештований 27.11.1944. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.12.1994. *(14840 П)*.

БОДНАРУК Ярослав Іванович, 1911 р. н., ***с. Худиківці*** Борщівського району Тернопільської області, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, рахівник яйцебази. Заарештований 25.06.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 14.11.1964 справу припинено. *(3042 П)*.

БОДНАРУК Ярослава Миколаївна, 1923 р. н., ***с. Устя*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 15.11.1945. Звинувачення: член ОУН, станична ОУН, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.01.1992. *(6778 П)*.

БОДНАРЧУК Анастасія Іванівна, 1927 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, українка, освіта середня. Проживала нелегально. Заарештована 12.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка, збирала ягоди й фрукти для лікарні УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 04.09.1991. *(6039 П)*.

БОДНАРЧУК Василь Авксентійович, 1920 р. н., ***с. Тязів*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тязів, селянин. Заарештований 12.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Нечуй, Боян, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.08.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 30.12.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.09.1994. *(14436 П)*.

БОДНАРЧУК Василь Васильович, 1921 р. н., ***с. Чернятин*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернятин, водій цукрового заводу. Заарештований 17.06.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(12514 П)*.

БОДНАРЧУК Василь Матвійович, 1908 р. н., ***с. Чернятин*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернятин, колгоспник. Заарештований 23.03.1953. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.08.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(9017 П)*.

БОДНАРЧУК Ганна Федорівна, 1910 р. н., ***с. Чернятин*** Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Чернятин, селянка. Заарештована 19.05.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1947 засуджена на 3 роки позбавлення волі. Реабілітована 23.12.1991. *(6766 П)*.

БОДНАРЧУК Іванна Андріївна, 1914 р. н., ***с. Чернів*** Рогатинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Чернів, селянка. Заарештована 10.08.1947. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 28.11.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинула** 23.09.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 08.10.1992. *(9905 П)*.

БОДНАРЧУК Йосип Федорович, 1930 р. н., ***с. Золота Липа*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Золота Липа, селянин. Заарештований 23.07.1948. Звинувачення: розповсюдив бофони на 250 крб. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.01.1992. *(7260 П)*.

БОДНАРЧУК Катерина Василівна, 1929 р. н., ***с. Раковець*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Раковець, санітарка райлікарні. Заарештована 08.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Магдалина, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 18.09.1992. *(9842 П)*.

БОДНАРЧУК Марія Василівна, 1912 р. н., ***с. Чернятин*** Городенківського району, українка, ос-

віта початкова. Проживала в с. Чернятин, колгоспниця. Заарештована 23.03.1953. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.08.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.04.1992. *(9017 П)*.

БОДНАРЧУК Марія Купріянівна, 1920 р. н., *с. Підгірки* (тепер — у складі м. Калуш), українка, малописьменна. Проживала в с. Підгірки, селянка. Заарештована 17.12.1944. Звинувачення: постачала УПА продукти. Особливою нарадою при МВС СРСР 28.01.1947 засуджена на 4 роки позбавлення волі. Реабілітована 08.08.1991. *(5723 П)*.

БОДНАРЧУК Михайло Романович, 1904 р. н., *с. Нижнів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижнів, селянин. Заарештований 17.02.1949. Звинувачення: допомагав воякам УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 28.05.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.01.1992. *(7255 П)*.

БОДНАРЧУК Наталія Миколаївна, 1921 р. н., *с. Шешори* Косівського району, українка, освіта середня. Проживала в с. Шешори, завідувачка початкової школи. Заарештована 25.06.1947. Звинувачення: член ОУН, станична ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.08.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 14.11.1991. *(6503 П)*.

БОДНАРЧУК Олексій Миколайович, 1920 р. н., *с. Новий Мартинів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новий Мартинів, завідувач яйцебази. Заарештований 05.03.1941. Звинувачення: член товариства «Просвіта», зберігав націоналістичну літературу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 06.05.1942 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 31.05.1943 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.05.1994. *(14146 П)*.

БОДНАРЧУК Олена Василівна, 1917 р. н., *с. Чернятан* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чернятин, колгоспниця. Заарештована 21.12.1952. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 20.01.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.05.1992. *(9024 П)*.

БОДНАРЧУК Параска Іванівна, 1927 р. н., *с. Журака* Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Жураки, селянка. Заарештована 23.07.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.11.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.09.1991. *(6693 П)*.

БОДНАРЧУК Параска Олексіївна, 1925 р. н., *с. Чернятин* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чернятин, селянка. Заарештована 19.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рута, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 10.12.1991. *(6547 П)*.

БОДНАРЧУК Петро Павлович, 1908 р. н., *с. Підгірки* (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта початкова. Проживав у с. Підгірки, колгоспник. Заарештований 16.02.1952. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Судовою колегією в кримінальних справах Станіславського обласного суду 31.03.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1993. *(12144 П)*.

БОДНАРЧУК Степан Семенович, 1904 р. н., *с. Золота Липа* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Діброва*, селянин. Заарештований 03.02.1945. Звинувачення: член ОУН. 11.05.1945 з-під варти втік. **Подальша доля невідома.** 10.12.1964 справу припинено. *(3070 П)*.

БОДНАРЧУК Федір Андрійович, 1909 р. н., *с. Діброва* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Діброва, селянин. Заарештований у 1941 році. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб, станичний ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 31.03.1964 справу припинено. *(3056 П)*.

БОДНАРЧУК Федір Дмитрович, 1915 р. н., *с. Чернятан* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Чернятин, селянин. Заарештований 09.05.1950. Звинувачення: зв'язковий ОУН, переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.10.1992. *(11163 П)*.

БОДНАРЧУК Юрій Петрович, 1905 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Стопчатів, перукар Яблунівського промкомбінату. Заарештований 18.01.1949. Звинувачення: вояк УПА (1944), розвідник УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.07.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.12.1991. *(6892 П)*.

БОДОРАК Марія Василівна, 1898 р. н., *с-ще Верховина*, українка, освіта початкова. Проживала

в с-щі Верховина, селянка. Заарештована 11.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Береза, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.09.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.03.1994. *(13323 П)*.

БОДРУК Василь Дмитрович, 1922 р. н., *с. Вижній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, шофер БМУ. Заарештований 16.06.1947. Звинувачення: член УДК (1943), служив в американській армії (1945). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1992. *(9257 П)*.

БОДРУК Василь Петрович, 1922 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Середній Березів, фінагент. Заарештований 23.04.1951. Звинувачення: вояк УПА (сотня Недобитого, 1944), постачав ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(11237 П)*.

БОЄЧКО Андрій Іванович, 1930 р. н., *с. Сівка-Войнилівська* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Тютюнника), псевдо — Шугай. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.08.1993. *(13231 П)*.

БОЄЧКО Богдан Миколайович, 1922 р. н., *с. Новий Мартинів* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Новий Мартинів, дяк. Заарештований 08.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дзьоб, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 07.04.1992. *(10675 П)*.

БОЄЧКО Григорій Іванович, 1921 р. н., *с. Суботів* Галицького району, українець. Проживав у с. Суботів, селянин. Заарештований 15.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 09.04.1964 справу припинено. *(3067 П)*.

БОЄЧКО Марія Іванівна, 1924 р. н., *с. Сівка-Войнилівська* Калуського району, українка, освіта незакінчена вища. Проживала нелегально. Заарештована 15.09.1945. Звинувачення: член ОУН, воячка УПА (сотня Ромка, 1944), псевдо — Таня, керівниця підрайонного проводу жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.04.1996. *(8187 П)*.

БОЄЧКО Микола Танасійович, 1907 р. н., *с. Старий Косів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Косів, селянин. Заарештований 06.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Морозенко, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 24.05.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.11.1992. *(10326 П)*.

БОЄЧКО Михайло Васильович, 1902 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Коломия*, завгосп дорожнього управління № 885 МВС. Заарештований 26.05.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.02.1992. *(8069 П)*.

БОЄЧКО Михайло Юрійович, 1927 р. н., *с. Старий Косів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.02.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Голка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 12.11.1991. *(6532 П)*.

БОЄЧКО Петро Іванович, 1927 р. н., *с. Утопи* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Утопи, селянин. Заарештований 29.07.1947. Звинувачення: збирав продукти й одяг для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.05.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.05.1992. *(9092 П)*.

БОЄЧКО Петро Михайлович, 1912 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стопчатів, міліціонер. Заарештований 28.05.1951. Звинувачення: мав зв'язок із членами ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 28.09.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.05.1997. *(15650 П)*.

БОЖАК Михайло Андрійович, 1894 р. н., *с. Новоселиця* Снятинського району, українець, освіта вища. Проживав у *с. Утопи* Косівського району, священик. Заарештований 29.05.1945. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.10.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 02.03.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.03.1994. *(13331 П)*.

БОЖАК Олексій Олексійович, 1914 р. н., *с. Новоселиця* Снятинського району, українець, освіта

початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.07.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Садича, 1945). Військовим трибуналом військ МВС при Управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 06.09.1946 засуджений на 3 роки позбавлення волі та 2 роки поразки в правах. Реабілітований 11.08.1992. *(14566)*.

БОЖЕНКО Владислав Іванович, 1899 р. н., ***м. Стрий*** Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, перукар. Заарештований 28.04.1941. Звинувачення: член ОЗН, проводив антирадянську агітацію. **Загинув** 08.03.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.06.1998. *(16240 П)*.

БОЖОВСЬКА Василина, 1916 р. н., ***с. Підвисоке*** Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Підвисоке, селянка. Заарештована 22.07.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА, матеріально їм допомагала. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.09.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 03.09.1991. *(5914 П)*.

БОЖОВСЬКИЙ Василь Іванович, 1928 р. н., ***с. Підвисоке*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Львівського, 1945), псевдо — Чумак. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 11.09.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.10.1993. *(12201 П)*.

БОЖУК Максим Іванович, 1900 р. н., ***с. Королівка*** Люблінського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Середній Майдан*** Надвірнянського району, колгоспник. Заарештований 13.01.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 24.02.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.06.1956. *(2648 П)*.

БОЖУК Марія Миколаївна, 1899 р. н., ***с. Шумінка*** Люблінського воєводства (Польща), українка, малописьменна. Проживала в ***с. Середній Майдан*** Надвірнянського району, селянка. Заарештована 10.03.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 25.04.1953 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.07.1995. *(14826 П)*.

БОЙДА Микола Степанович, 1924 р. н., ***с. Стратин*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня «Чорноморці», 1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.10.1992. *(9967 П)*.

БОЙДУЙ Ярослав Васильович, 1930 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Залуква, телефоніст. Заарештований 30.05.1950. Звинувачення: інформатор ОУН, читав націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.04.1992. *(8651 П)*.

БОЙДУНИК Юліан Васильович, 1914 р. н., ***м. Долина***, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Долина, працював у сільському господарстві. Заарештований 20.09.1940. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 18.01.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.11.1996. *(15387 П)*.

БОЙКІВ Василь Іванович, 1929 р. н., ***с. Тисів*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Тисів, столяр. Заарештований 02.02.1949. Звинувачення: виконував різні доручення станичного ОУН, вояк УПА (сотня Довбуша, 1944), псевдо — Верба. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.05.1993. *(12898 П)*.

БОЙКІВ Василь Онуфрійович, 1919 р. н., ***с. Якубів*** Долинського району, українець. Проживав у с. Якубів, селянин. Заарештований 04.04.1941. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 19.01.1993. *(3276 П)*.

БОЙКІВ Дмитро Іванович, 1922 р. н., ***с. Глушків*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Глушків, селянин. Заарештований 01.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 12.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.07.1991. *(6354 П)*.

БОЙКІВ Дмитро Михайлович, 1907 р. н., ***с. Тисів*** Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 26.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.05.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 01.03.1993. *(10988 П)*.

БОЙКІВ Дмитро Петрович, 1928 р. н., ***с. Ворона*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Богуна), псевдо — Морозенко. Військовим трибуналом

військ МВС Станіславської області 28.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1991. *(5697 П)*.

БОЙКІВ Іван Прокопович, 1927 р. н., *с. Яворів* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Нестора), псевдо — Басараб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 13.04.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13502 П)*.

БОЙКІВ Йосип Іванович, 1910 р. н., *с. Репужинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 15.10.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 12.02.1992. *(32699)*.

БОЙКІВ Магдалина Олексіївна, 1924 р. н., *с. Яворів* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яворів, продавець. Заарештована 19.10.1945. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.01.1992. *(6951 П)*.

БОЙКІВ Марія Миколаївна, 1909 р. н., *с. Глушків* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Глушків, селянка. Заарештована 29.11.1945. Звинувачення: станична ОУН, переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.07.1991. *(5643 П)*.

БОЙКІВ Олексій Іванович, 1906 р. н., *с. Репужинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП. Заарештований 19.11.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5845 П)*.

БОЙКІВ Роман Андрійович, 1912 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Івано-Франківськ, кіномеханік. Заарештований 24.05.1940. Звинувачення: поширював антирадянські чутки. Станіславським обласним судом 21.08.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 08.12.1990. *(5080 П)*.

БОЙКІВ Степан Іванович, 1903 р. н., *с. Жуків* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жуків, селянин. Заарештований 16.09.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.08.1991. *(5833)*.

БОЙКІВ Степан Михайлович, 1921 р. н., *с. Тисів* Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 10.06.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Буйтур. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13508 П)*.

БОЙКО Василь, 1901 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довгий Войнилів, селянин. Заарештований 01.08.1949. Звинувачення: переховував станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(12674 П)*.

БОЙКО Василь, 1926 р. н., *с. Красна* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красна, селянин. Заарештований 11.08.1944. Звинувачення: член ОУН, набирав вояків для УПА. Військовим трибуналом 8-ї СД 24.09.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 22.04.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.01.1992. *(7011 П)*.

БОЙКО Василь Іванович, 1910 р. н., *с. Рівня* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рівня, вантажник деревообробного комбінату. Заарештований 23.08.1951. Звинувачення: інформатор та зв'язковий ОУН, постачав членам ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 16.11.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.02.1994. *(13569 П)*.

БОЙКО Василь Іванович, 1932 р. н., *с. Старі Богородчани* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Богородчани, столяр райкомунгоспу. Заарештований 18.08.1949. Звинувачення: поширював листівки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10346 П)*.

БОЙКО Василь Миколайович, 1906 р. н., *с. Саджава* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Саджава, селянин. Заарештований 04.11.1944. Звинувачення: сприяв у прикритті слідів злочину. 07.04.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(1922 П)*.

БОЙКО Василь Миколайович, 1914 р. н., ***м. Яремча***, українець, малописьменний. Проживав у м. Яремча, лісоруб. Заарештований 18.10.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 10.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.10.1991. *(8613 П)*.

БОЙКО Василь Петрович, 1910 р. н., ***с. Камінне*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Камінне, голова сільради. Заарештований 26.07.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.01.1957. *(994 П)*.

БОЙКО Василь Степанович, 1921 р. н., ***с. Куропатники*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Куропатники, селянин. Заарештований 24.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Босий, шив одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 27.02.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.12.1992. *(10709 П)*.

БОЙКО Володимир Миколайович, 1922 р. н., ***м. Калуш***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ґонти, 1944), псевдо — Комар. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.03.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(10054 П)*.

БОЙКО Володимир Мокійович, 1925 р. н., ***с. Посіч*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Посіч, кравець. Заарештований 08.07.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії, 1944), псевдо — Мирон. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.09.1994. *(14409 П)*.

БОЙКО Ганна, 1930 р. н., ***с. Красне*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 04.04.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Малина, станична ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 25.01.1992. *(7410 П)*.

БОЙКО Ганна Василівна, 1928 р. н., ***с. Міжріччя*** Болехівської міськради, українка, малописьменна. Проживала в с. Міжріччя, колгоспниця. Заарештована 23.01.1951. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.03.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.04.1993. *(10982 П)*.

БОЙКО Ганна Іванівна, 1926 р. н., ***с. Старий Лисець*** Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Старий Лисець, селянка. Заарештована 28.05.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.05.1992. *(8599 П)*.

БОЙКО Ганна Іллівна, 1930 р. н., ***с. Копанки*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Копанки, колгоспниця. Заарештована 25.04.1950. Звинувачення: збирала гроші для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.09.1991. *(5998 П)*.

БОЙКО Дмитро Іванович, 1903 р. н., ***с. Баб'янка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Баб'янка, селянин. Заарештований 19.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грива, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.02.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.11.1992. *(10080 П)*.

БОЙКО Дмитро Іванович, 1922 р. н., ***м. Бурштин*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.03.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Гуцул. Військовим трибуналом 38-ї армії 13.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.02.1992. *(7107 П)*.

БОЙКО Дмитро Іванович, 1922 р. н., ***с. Глибівка*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Глибівка, селянин. Заарештований 16.12.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.09.1992. *(9813 П)*.

БОЙКО Дмитро Павлович, 1902 р. н., ***с. Рожнів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рожнів, завідувач ветеринарного пункту. Заарештований 13.02.1950. Звинувачення: постачав УПА продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 18.11.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.05.1992. *(8895 П)*.

БОЙКО Євдокія Василівна, 1914 р. н., ***с. Станькова*** Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в ***с. Кулинка***, селянка. Заарештована

23.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дарина, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.05.1993. *(11890 П)*.

БОЙКО Євдокія Іллівна, 1923 р. н., ***м. Яремче***, українка, освіта початкова. Проживала в м. Яремче, селянка. Заарештована 21.05.1947. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.12.1991. *(7734 П)*.

БОЙКО Євдокія Миколаївна, 1926 р. н., ***с. Посіч*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Посіч, селянка. Заарештована 28.01.1946. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 23.09.1991. *(6272 П)*.

БОЙКО Іван Дмитрович, 1892 р. н., ***с. Микитинці*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Микитинці, селянин. Заарештований 17.07.1944. Звинувачення: член ОУН, доставляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 11.03.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.04.1994. *(13604 П)*.

БОЙКО Іван Євстахійович, 1922 р. н., ***с. Загір'я*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Загір'я, селянин. Заарештований 16.02.1951. Звинувачення: допомагав членам ОУН і воякам УПА продуктами, зберігав антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.05.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.06.1993. *(11766 П)*.

БОЙКО Іван Михайлович, 1921 р. н., ***с. Березівка*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса, 1945), псевдо — Луг. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.05.1993. *(11770 П)*.

БОЙКО Іван Петрович, 1922 р. н., ***с. Долина*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 07.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орла), псевдо — Говерля. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.07.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1993. *(11196 П)*.

БОЙКО Іван Степанович, 1921 р. н., ***с. Поплавники*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.08.1948. Звинувачення: вояк УПА (сотня Черника), псевдо — Іскра. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1992. *(8942 П)*.

БОЙКО Іван Франкович, 1927 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Молодший сержант в/ч 54531 (м. Рига, Латвія). Заарештований 01.04.1949. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Прибалтійського військового округу 12.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 08.02.1996. *(14984 П)*.

БОЙКО Ілля Іванович, 1880 р. н., ***м. Яремча***, українець, малописьменний. Проживав у м. Яремча, селянин. Заарештований 22.05.1947. Звинувачення: зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.02.1992. *(7734 П)*.

БОЙКО Йосип Дмитрович, 1924 р. н., ***с. Клубівці*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Нестора), псевдо — Вовк, кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.12.1991. *(9794)*.

БОЙКО Йосиф Юрійович, 1928 р. н., ***с. Волосів*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Волосів, селянин. Заарештований 11.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевда — Овід, Комар. Військовим трибуналом 8-ї повітряної армії 14.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.09.1995. *(14948 П)*.

БОЙКО Магдалина, 1929 р. н., ***с. Рівня*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рівня, селянка. Заарештована 05.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Всипана, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 23.09.1993. *(12317 П)*.

БОЙКО Марина Дмитрівна, 1924 р. н., ***с. Узин*** Тисменицького району, українка, освіта початко-

ва. Проживала в с. Узин, селянка. Заарештована 17.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 27.06.1991. *(5474 П)*.

БОЙКО Марія Іванівна, 1930 р. н., *м. Бурштин* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Дем'янів* нелегально. Заарештована 17.07.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 14.02.1992. *(7085 П)*.

БОЙКО Марія Михайлівна, 1930 р. н., *м. Яремча*, українка, освіта початкова. Проживала в м. Яремча, селянка. Заарештована 17.03.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, псевдо — Калина. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 04.01.1992. *(8432 П)*.

БОЙКО Марія Яківна, 1928 р. н., *с. Пасічна* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пасічна, селянка. Заарештована 19.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 29.10.1982. *(5943 П)*.

БОЙКО Марко Васильович, 1899 р. н., *м. Яремча*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Яремча, селянин. Заарештований 21.05.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1947 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(7734 П)*.

БОЙКО Марко Іванович, 1910 р. н., *с. Тумир* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тумир, селянин. Заарештований 02.08.1947. Звинувачення: зберігав зерно для УПА і передав 96 крб. воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1992. *(8666 П)*.

БОЙКО Микола Васильович, 1921 р. н., *с. Грабів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.03.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевда — Славко, Гнилий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1992. *(8919 П)*.

БОЙКО Микола Михайлович, 1908 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, селянин. Заарештований 26.04.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.09.1993. *(12516 П)*.

БОЙКО Михайло Андрійович, 1925 р. н., *с. Рівня* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бея), псевдо — Сорока. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.12.1991. *(11439 П)*.

БОЙКО Михайло Васильович, 1921 р. н., *с. Тумир* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.08.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.08.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1992. *(7849 П)*.

БОЙКО Михайло Васильович, 1926 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, малописьменний. Рядовий 527-го СП 118-ї СД. Заарештований 02.12.1944. Звинувачення: серед військовослужбовців проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 5-ї армії 29.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.08.1996. *(15206 П)*.

БОЙКО Михайло Григорович, 1927 р. н., *с. Насташине* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.03.1992. *(8630 П)*.

БОЙКО Михайло Данилович, 1927 р. н., *с. Поплавники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Поплавники, робітник. Заарештований 16.10.1952. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 03.12.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.02.1992. *(7496 П)*.

БОЙКО Михайло Іванович, 1915 р. н., *с. Лецівка* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.12.1945. Звинувачення: допомагав воякам УПА продуктами, інформатор УПА. Військовим три-

буналом військ МВС Станіславської області 25.04.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 09.06.1992. *(11152)*.

БОЙКО Михайло Ілліч, 1923 р. н., ***м. Яремча***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Яремча, завідувач лісового складу. Заарештований 07.08.1950. Звинувачення: розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.04.1992. *(8070 П)*.

БОЙКО Михайло Ілліч, 1930 р. н., ***с. Білі Ослави*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вихора), псевдо — Скляний. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.06.1992. *(8981 П)*.

БОЙКО Михайло Миколайович, 1899 р. н., ***м. Яремча***, українець. Проживав у м. Яремча, селянин. Заарештований 26.02.1940. Звинувачення: організатор «Просвіти». **Подальша доля невідома.** Реабілітований 13.02.1989. *(5462 П)*.

БОЙКО Михайло Миколайович, 1912 р. н., ***с. Завій*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, двірник. Заарештований 15.03.1948. Звинувачення: в його будинку зустрічалися члени ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.08.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.08.1993. *(12016 П)*.

БОЙКО Михайло Олексійович, 1925 р. н., ***с. Діброва*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.11.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Високий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.10.1991. *(6296 П)*.

БОЙКО Михайло Федорович, 1927 р. н., ***с. Красна*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 62104. Заарештований 04.04.1951. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом військ МДБ Далекосхідного військового округу 19.12.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.07.1992. *(8971 П)*.

БОЙКО Олена Дмитрівна, 1920 р. н., ***с. Новоселиця*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Рожневі Поля***, селянка. Заарештована 08.02.1946. Звинувачення: член ОУН, станична ОУН, псевдо — Орлиця, збирала продукти й гроші для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.03.1955. *(11117 П)*.

БОЙКО Павло, 1911 р. н., ***с. Микуличин*** Яремчанської міськради, українець. Проживав у с. Микуличин, селянин. Заарештований 01.05.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 13.11.1963 справу припинено. *(2983 П)*.

БОЙКО Павло Онуфрійович, 1927 р. н., ***с. Кулинка*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Калуш***, художник Калуського калійного комбінату. Заарештований 07.06.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН, вивчав літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1991. *(7143)*.

БОЙКО Павло Опанасович, 1906 р. н., ***с. Нижня Липиця*** Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Вигода,*** селянин. Заарештований 24.05.1948. Звинувачення: сприяв УПА. Військовим трибуналом в/ч 03293 30.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 27.02.1995. *(7164 П)*.

БОЙКО Пантелеймон Степанович, 1900 р. н., ***с. Завій*** Калуського району, українець. Проживав у с. Завій. Заарештований 27.11.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. 08.02.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(2362 П)*.

БОЙКО Параска Іванівна, 1925 р. н., ***с. Старуня*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старуня, селянка. Заарештована 07.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 10.02.1992. *(7089 П)*.

БОЙКО Параска Іванівна, 1926 р. н., ***с. Лецівка*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лецівка, селянка. Заарештована 10.12.1945. Звинувачення: член ОУН, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.06.1992. *(11152)*.

БОЙКО Петро Васильович, 1909 р. н., ***с. Кремидів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.09.1945. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.01.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.06.1993. *(11695 П)*.

БОЙКО Петро Семенович, 1895 р. н., *с. Воскресинці* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у Польщі. Заарештований 14.10.1947. Звинувачення: відмовився від репатріації. Військовим трибуналом гарнізону м. Нойштетін (Польща). 09.12.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1993. *(12149 П)*.

БОЙКО Розалія Григорівна, 1922 р. н., *с. Насташине* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Насташине, селянка. Заарештована 24.03.1946. Звинувачення: член ОУН, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.12.1991. *(7221 П)*.

БОЙКО Роман, 1929 р. н., *с. Узин* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Узин, селянин. Заарештований 15.11.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.08.1992. *(9344 П)*.

БОЙКО Софія Андріївна, 1924 р. н., *с. Набережне* Галицького району, українка, освіта середня. Проживала в с. Набережне, вчителька. Заарештована 27.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Славка, вербувала молодь в ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 17.03.1992. *(7844 П)*.

БОЙКО Степан Миколайович, 1900 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.01.1946. Звинувачення: сприяв воякам УПА у побудові криївки, допомагав їм продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.03.1992. *(8058 П)*.

БОЙКО Федір Васильович, 1927 р. н., *с. Верхня* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Моряка, 1945—1946), псевдо — Соловей. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1991. *(5591 П)*.

БОЙКО Яків Семенович, 1931 р. н., *с. Завій* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Завій, селянин. Заарештований 21.09.1950. Звинувачення: постачав УПА продукти, розклеював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1992. *(7071 П)*.

БОЙКО Ярослав Васильович, 1929 р. н., *с. Журавеньки* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Журавеньки, боєць ГОГП. Заарештований 03.10.1950. Звинувачення: не чинив збройного опору, а сприяв членам ОУН у здійсненні збройних акцій. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 03.12.1992. *(10548 П)*.

БОЙЦАН Михайло Іванович, 1919 р. н., *с. Петрів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Снігур. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 10.07.1992. *(9052 П)*.

БОЙЦАНЮК Михайло Ілліч, 1911 р. н., *с. Ісаків* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ісаків, фінагент. Заарештований 26.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.06.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 30.06.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.02.1992. *(7346 П)*.

БОЙЦАНЮК Юрій Ілліч, 1917 р. н., *с. Ісаків* Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Ісаків, дяк. Заарештований 26.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7346 П)*.

БОЙЦІВ Іван Михайлович, 1924 р. н., *с. Ворона* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ворона, вантажник багажного відділення на залізничній станції Станіслав. Заарештований 22.06.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Олега, 1944), псевдо — Чорний. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 28.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 17.07.1992. *(36832)*.

БОЙЦУН Гнат Дмитрович, 1925 р. н., *с. Цвітова* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Тютюнника, 1945), псевдо — Меч. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 18.08.1993. *(12299 П)*.

БОЙЦУН Параска Василівна, 1929 р. н., ***с. Цвітова*** Калуського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***с. Діброва***, селянка. Заарештована 13.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Нуська, санітарка ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 27.12.1991. *(8548 П)*.

БОЙЦУН Стефанія Йосипівна, 1918 р. н., ***м. Калуш***, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 20.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дністрова, інформатор райпроводу ОУН, в її будинку був пункт зв'язку ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 23.07.1992. *(10892 П)*.

БОЙЦУН Юзефа Мартинівна, 1927 р. н., ***с. Цвітова*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Цвітова, селянка. Заарештована 24.05.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, заготовлювала ліки, організовувала курси медсестер для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.06.1992. *(8815 П)*.

БОЙЦУН-КЛИМЦІВ Марія Мартинівна, 1924 р. н., ***с. Цвітова*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Цвітова, селянка. Заарештована 15.10.1948. Звинувачення: зв'язкова ОУН, постачала воякам УПА продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 27.12.1991. *(8542 П)*.

БОЙЧАК Степан Андрійович, 1923 р. н., ***с. Помонята*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ворона, 1945), псевдо — Змій. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.06.1992. *(9191 П)*.

БОЙЧЕНЮК Василь Олексійович, 1902 р. н., ***с. Пороги*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Пороги, селянин. Заарештований 19.07.1947. Звинувачення: передав зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 08.04.1992. *(8193 П)*.

БОЙЧЕНЮК Василь Федорович, 1886 р. н., ***с. Кричка*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кричка, селянин. Заарештований 03.09.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.11.1991. *(6600 П)*.

БОЙЧЕНЮК Дмитро Васильович, 1893 р. н., ***с. Пороги*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пороги, селянин. Заарештований 02.08.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 11.11.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.12.1991. *(6687 П)*.

БОЙЧИН Василь Юрійович, 1926 р. н., ***с. Іванівка*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 27.09.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевдо — Півень. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(7023 П)*.

БОЙЧИН Роман Андрійович, 1905 р. н., ***с. Іванівка*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка, касир Рожнятівського ліспромгоспу. Заарештований 22.03.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мамай, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 02.01.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.06.1992. *(9902 П)*.

БОЙЧИШИН Василь Петрович, 1925 р. н., ***с. Коростовичі*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 14.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня «Гайдамаки»), псевдо — Ясень. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.02.1993. *(11295 П)*.

БОЙЧУК Авксентій Григорович, 1888 р. н., ***с. Івано-Пусте*** Борщівського району Тернопільської області, українець, освіта вища. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, ректор духовної академії УГКЦ. Заарештований 26.04.1945. Звинувачення: проводив антирадянську діяльність. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.01.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 23.08.1996. *(15968 П)*.

БОЙЧУК Анастасія Іванівна, 1929 р. н., ***с. Підвисоке*** Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Підвисоке, селянка. Заарештована 01.07.1946. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 20.08.1991. *(5933 П)*.

БОЙЧУК Анастасія Олексіївна, 1925 р. н., *с. Верхня* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Верхня, селянка. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гура, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.10.1992. *(9882 П)*.

БОЙЧУК Анастасія Федорівна, 1925 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Княждвір, селянка. Заарештована 01.11.1948. Звинувачення: передала для УПА 5 хлібин. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.11.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.10.1993. *(12731 П)*.

БОЙЧУК Андрій Васильович, 1919 р. н., *с. Вільхівці* Городенківського району, українець, освіта середня. Рядовий 328-го АП 150-ї СД. Заарештований 29.03.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вишня, керівник райпроводу ОУН. Військовим трибуналом Одеського військового округу 16.07.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 19.08.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.02.1993. *(14652 П)*.

БОЙЧУК Андрій Іванович, 1932 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Підвисоке, колгоспник. Заарештований 04.07.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.05.1992. *(8341 П)*.

БОЙЧУК Антон Олексійович, 1922 р. н., *с. Журавеньки* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Журавеньки, боєць ГОГП. Заарештований 09.10.1950. Звинувачення: не чинив збройного опору при здійсненні членами ОУН збройної акції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 03.12.1992. *(10548 П)*.

БОЙЧУК Василина Олексіївна, 1921 р. н., *с. Слобідка* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Слобідка, селянка. Заарештована 18.03.1946. Звинувачення: переховувала членів ОУН, готувала їжу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 07.10.1992. *(11123 П)*.

БОЙЧУК Василь Антонович, 1927 р. н., *с. Яблуниця* Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яблуниця, коваль. Заарештований 22.01.1945. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 15.04.1992. *(8147 П)*.

БОЙЧУК Василь Гаврилович, 1912 р. н., *с. Глушків* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Глушків, колгоспник. Заарештований 23.08.1949. Звинувачення: переховував у криївці зброю й літературу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.08.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.02.1993. *(16167 П)*.

БОЙЧУК Василь Іванович, 1926 р. н., *с. Іллінці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іллінці, тракторист Заболотівського комунального відділу. Заарештований 30.10.1950. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.06.1994. *(14918 П)*.

БОЙЧУК Василь Іванович, 1927 р. н., *с. Акрешори* Косівського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Акрешори, селянин. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотня Мороза), псевдо — Довбуш, будучи бійцем винищувального батальйону, постачав УПА боєприпаси. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.11.1992. *(10312 П)*.

БОЙЧУК Василь Ілліч, 1911 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Крилос, селянин. Заарештований 18.12.1940. Звинувачення: керівник повітового проводу ОУН. **Подальша доля невідома.** 03.12.1964 справу припинено. *(3047 П)*.

БОЙЧУК Василь Матвійович, 1920 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Братишів, селянин. Заарештований 14.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика), псевдо — Когут. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.03.1993. *(11642 П)*.

БОЙЧУК Василь Миколайович, 1921 р. н., *с. Чернятин* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернятин, селянин. Заарештований 21.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.06.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 30.06.1941, місце

поховання невідоме. Реабілітований 06.02.1992. *(7346 П)*.

БОЙЧУК Василь Миколайович, 1923 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, селянин. Заарештований 13.06.1950. Звинувачення: збирав продукти та гроші для ОУН, поширював бофони та листівки націоналістичного змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.08.1992. *(10476 П)*.

БОЙЧУК Василь Михайлович, 1905 р. н., *с. Надіїв* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Надіїв, селянин. Заарештований 05.11.1948. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.04.1993. *(11493 П)*.

БОЙЧУК Василь Михайлович, 1909 р. н., *с. Глушків* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Глушків, селянин. Заарештований 13.08.1948. Звинувачення: чинив розправу над радянськими активістами. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.03.1993. *(13496 П)*.

БОЙЧУК Василь Михайлович, 1912 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Кути, селянин. Заарештований 21.02.1947. Звинувачення: ухилився від мобілізації, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.02.1993. *(14037)*.

БОЙЧУК Василь Михайлович, 1922 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Велика Кам'янка, бухгалтер Коршівської лікарні. Заарештований 09.08.1948. Звинувачення: постачав УПА продукти і гроші. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.02.1992. *(8037 П)*.

БОЙЧУК Василь Онуфрійович, 1931 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Підвисоке, колгоспник. Заарештований 04.07.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.05.1992. *(8341 П)*.

БОЙЧУК Василь Степанович, 1901 р. н., *с. Журавеньки* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Журавеньки, селянин. Заарештований 02.02.1946. Звинувачення: інформатор ОУН. **Загинув** 02.03.1946 під час слідства, місце поховання невідоме. 16.11.1946 справу припинено. *(31166)*.

БОЙЧУК Василь Танасійович, 1902 р. н., *с. Глушків* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Глушків, колгоспник. Заарештований 12.06.1950. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.09.1991. *(6028 П)*.

БОЙЧУК Василь Федорович, 1916 р. н., *с. Сопів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сопів, селянин. Заарештований 29.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Справу припинено 26.10.1964. *(3019 П)*.

БОЙЧУК Василь Федорович, 1925 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Княждвір, селянин. Заарештований 30.12.1950. Звинувачення: розповсюджував націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(13059 П)*.

БОЙЧУК Василь Юрійович, 1912 р. н., *с. Красник* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красник, сплавник лісу. Заарештований 20.12.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб, інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.03.1995. *(14701 П)*.

БОЙЧУК Василь Якович, 1895 р. н., *с. Кривець* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кривець, селянин. Заарештований 26.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Байда, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 03.05.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.10.1992. *(9892 П)*.

БОЙЧУК Василь Якович, 1925 р. н., *с. Видинів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Омськ, Росія). Заарештований 06.05.1945. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 15.09.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 17.12.1970. *(3683 П)*.

БОЙЧУК Веронія Іванівна, 1921 р. н., *с. Завалля* Снятинського району, українка, освіта неповна

середня. Проживала в с. Завалля, селянка. Заарештована 06.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Уляна, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.11.1966. *(7167 П)*.

БОЙЧУК Ганна Іванівна, 1923 р. н., ***с. Раків*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально в ***м. Надвірна*** під вигаданим прізвищем. Заарештована 14.09.1953. Звинувачення: переховувала вояка УПА. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 03.02.1954 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 03.09.1991. *(5983 П)*.

БОЙЧУК Ганна Михайлівна, 1905 р. н., ***с. Яблуниця*** Яремчанської міськради, українка, малописьменна. Проживала в с. Яблуниця, селянка. Заарештована 12.07.1947. Звинувачення: мала зв'язок із агентами угорської розвідки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.09.1991. *(6170 П)*.

БОЙЧУК Ганна Михайлівна, 1927 р. н., ***с-ще Верховина***, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 27.08.1951. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, прала білизну воякам УПА, допомагала їм продуктами. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 13.11.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(12208 П)*.

БОЙЧУК Ганна Федорівна, 1921 р. н., ***с. Текуче*** Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Текуче, селянка. Заарештована 14.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сосна, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.09.1996. *(15249 П)*.

БОЙЧУК Григорій Іванович, 1901 р. н., ***с. Ісаків*** Тлумацького району, українець. Проживав у с. Ісаків, селянин. Заарештований 19.04.1941. Звинувачення: член ОУН, керівник ланки ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 21.03.1964 справу припинено. *(3040 П)*.

БОЙЧУК Дарія Миколаївна, 1927 р. н., ***с. Тенетники*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тенетники, селянка. Заарештована 19.12.1945. Звинувачення: член ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.09.1991. *(6405 П)*.

БОЙЧУК Дем'ян, 1921 р. н., ***с-ще Ворохта*** Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Рядовий 178-го СП. Заарештований 19.10.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 8-ї СД 02.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.01.1992. *(8839 П)*.

БОЙЧУК Дем'ян Юрійович, 1902 р. н., ***с. Глушків*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Глушків, селянин. Заарештований 13.08.1948. Звинувачення: чинив розправу над радянськими активістами. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 12.12.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.03.1993. *(13496 П)*.

БОЙЧУК Дмитро Дмитрович, 1895 р. н., ***с. Братківці*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братківці, працівник сільського кооперативу. Заарештований 25.12.1939. Звинувачення: агітував селян проти радянської влади. Станіславським обласним судом 06.04.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 25.01.1992. *(7920 П)*.

БОЙЧУК Дмитро Іванович, 1911 р. н., ***с. Прокурава*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.05.1945. Звинувачення: ройовий УПА (сотня Грушки), псевдо — Скала. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.08.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1993. *(11371 П)*.

БОЙЧУК Дмитро Миколайович, 1924 р. н., ***с. Жураки*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 30.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Тотур. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 11.02.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.11.1993. *(11928 П)*.

БОЙЧУК Дмитро Михайлович, 1925 р. н., ***с. Підпечери*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Дніпропетровськ***, слюсар заводу. Заарештований 28.05.1948. Звинувачення: працюючи секретарем сільради с. Підпечери, мав зв'язок з ОУН (1946). Особливою нарадою при МВС СРСР 16.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.01.1961. *(5424 П)*.

БОЙЧУК Дмитро Михайлович, 1925 р. н., ***с. Текуче*** Косівського району, українець, освіта по-

чаткова. Легалізувався. Проживав у с. Текуче, селянин. Заарештований 15.10.1950. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії, 1944), псевдо — Яблуко, інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 25.06.1992. *(8759 П)*.

БОЙЧУК Дмитро Петрович, 1912 р. н., *с. Ільці* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 27.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Хмари), псевдо — Шпак. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.09.1993. *(12609 П)*.

БОЙЧУК Євдокія Дмитрівна, 1925 р. н., *с. Фатовець* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Фатовець, селянка. Заарештована 31.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русалка, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.09.1992. *(9888 П)*.

БОЙЧУК Євдокія Йосипівна, 1920 р. н., *с. Рудники* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Іллінці*, ткаля артілі. Заарештована 05.03.1953. Звинувачення: постачала продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.04.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.02.1992. *(7345 П)*.

БОЙЧУК Євдокія Степанівна, 1892 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Тисменичани, селянка. Заарештована 06.06.1947. Звинувачення: переховувала членів ОУН, допомагала їм продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1947 засуджена на 8 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 21.05.1993. *(11855 П)*.

БОЙЧУК Іван Васильович, 1911 р. н., *с. Сопів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сопів, водій Коломийського комунального відділу. Заарештований 20.06.1944. Звинувачення: мав зв'язок із вояками УПА, сприяв їм в арешті солдатів внутрішніх військ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.05.1992. *(8345 П)*.

БОЙЧУК Іван Васильович, 1928 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Львівського, 1945), псевдо — Забіяка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 31.08.1992. *(9646 П)*.

БОЙЧУК Іван Дмитрович, 1915 р. н., *с. Слобідка* Косівського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у *с-щі Кути*, швець. Заарештований 19.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ Крилатих), псевдо — Тихий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.10.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.05.1994. *(14033 П)*.

БОЙЧУК Іван Іванович, 1914 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Крилос, селянин. Заарештований 13.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 31.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7348 П)*.

БОЙЧУК Іван Іванович, 1921 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Задубрівці, селянин. Заарештований 20.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ворона, збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10250 П)*.

БОЙЧУК Іван Миколайович, 1929 р. н., *с. Чернятин* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Чернятин, колгоспник. Заарештований 23.01.1953. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, постачав підпіллю продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 11.03.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.06.1992. *(8819 П)*.

БОЙЧУК Іван Михайлович, 1910 р. н., *с-ще Верховина*, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Верховина, конюх. Заарештований 01.08.1950. Звинувачення: інформатор УПА (боївка Заведії). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 13.11.1991. *(7266 П)*.

БОЙЧУК Іван Онуфрійович, 1903 р. н., *с. Закрівці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Закрівці, голова сільради. Заарештований 26.08.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Василенко, інформатор СБ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки

в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.09.1993. *(12387 П)*.

БОЙЧУК Іван Петрович, 1912 р. н., ***с. Сілець*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сілець, селянин. Заарештований 17.12.1944. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.09.1994. *(14488 П)*.

БОЙЧУК Іван Семенович, 1922 р. н., ***с. Надїв*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.04.1945. Звинувачення: вояк УПА. 18.09.1945 скерований до спецтабору НКВС. 07.04.1947 справу припинено. *(2340 П, 8254 П)*.

БОЙЧУК Іван Федорович, 1909 р. н., ***с. Сопів*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сопів, селянин. Заарештований 29.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 26.10.1964. *(3019 П)*.

БОЙЧУК Іван Федорович, 1911 р. н., ***с. Медина*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Медина, селянин. Заарештований 07.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Шугай, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.12.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 10.11.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.09.1991. *(6118 П)*.

БОЙЧУК Ілля Васильович, 1892 р. н., ***с. Чернїв*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черніїв, селянин. Заарештований 09.04.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.09.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.09.1994. *(14457 П)*.

БОЙЧУК Кирило Михайлович, 1907 р. н., ***с. Космач*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 02.08.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Смішний. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.10.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 05.12.1991. *(6572 П)*.

БОЙЧУК Костянтин Григорович, 1905 р. н., ***с. Козина*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Козина, селянин. Заарештований 15.02.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.03.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(7585 П)*.

БОЙЧУК Костянтин Петрович, 1922 р. н., ***с. Турка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Турка, селянин. Заарештований 16.08.1948. Звинувачення: інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16. 09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1991. *(5526 П)*.

БОЙЧУК Ксенія Олександрівна, 1891 р. н., ***с-ще Гвіздець*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Княждвір***, селянка. Заарештована 12.02.1949. Звинувачення: видала заміж доньку за сотенного УПА Москалюка Михайла Юрійовича, псевдо — Спартан, на весіллі були присутні вояки УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 15.06.1992. *(9338 П)*.

БОЙЧУК Лев Титович, 1925 р. н., ***с. Медина*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Благого, 1945), псевдо — Стріла. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1993. *(10849 П)*.

БОЙЧУК Мар'ян Михайлович, 1929 р. н., ***с. Генетники*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Букачівці*** Рогатинського району, дільничний уповноважений РВ МВС в с. Журавеньки. Заарештований 10.08.1950. Звинувачення: передав воякам УПА патрони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10548 П)*.

БОЙЧУК Марія, 1920 р. н., ***с. Новиця*** Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Новиця, селянка. Заарештована 26.06.1951. Звинувачення: збирала продукти для УПА, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 07.06.1993. *(11967 П)*.

БОЙЧУК Марія Василівна, 1924 р. н., ***с. Велика Кам'янка*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Велика Кам'янка, селянка. Заарештована 05.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі

та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітована 03.06.1992. *(8978 П)*.

БОЙЧУК Марія Василівна, 1929 р. н., *с. Казанів* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Казанів, селянка. Заарештована 11.12.1944. Звинувачення: член молодіжної ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.04.1945 засуджена на 6 років позбавлення волі. Реабілітована 11.09.1991. *(6239 П)*.

БОЙЧУК Марія Дмитрівна, 1929 р. н., *с. Чернятин* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чернятин, селянка. Заарештована 19.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тоя, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 04.12.1991. *(6547 П)*.

БОЙЧУК Марія Йосипівна, 1927 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українка, освіта середня. Проживала нелегально. Заарештована 17.03.1952. Звинувачення: член ОУН, воячка УПА (сотня Нечеси, 1944), псевда — Веселка, Уляна, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 28.05.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(11977 П)*.

БОЙЧУК Марія Микитівна, 1897 р. н., *с. Раків* Долинського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально в *с. Підмихайля* Калуського району під вигаданим прізвищем. Заарештована 17.09.1953. Звинувачення: переховувала вояка УПА. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 03.02.1954 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 03.09.1991. *(5983 П)*.

БОЙЧУК Микола Дмитрович, 1901 р. н., *с. Баб'янка* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Баб'янка, селянин. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(6888 П)*.

БОЙЧУК Микола Іванович, 1904 р. н., *с. Акрешори* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Акрешори, голова сільради. Заарештований 26.02.1946. Звинувачення: допомагав продуктами УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(7968 П)*.

БОЙЧУК Микола Іванович, 1908 р. н., *с. Шевченкове* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Шевченкове, селянин. Заарештований 25.08.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.02.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13499 П)*.

БОЙЧУК Микола Іванович, 1927 р. н., *с-ще Верховина*, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 2885 (м. Іркутськ, Росія). Заарештований 09.04.1953. Звинувачення: вояк УПА (сотня Палія, 1946), псевдо — Корінь, мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Іркутської області 29.07.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.09.1993. *(12653 П)*.

БОЙЧУК Микола Миколайович, 1929 р. н., *с. Тужилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тужилів, селянин. Заарештований 20.02.1947. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 03.06.1992. *(8663 П)*.

БОЙЧУК Микола Софронович, 1899 р. н., *с. Тенетники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*. Заарештований 05.11.1945. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.02.1956. *(1692 П)*.

БОЙЧУК Микола Юрійович, 1913 р. н., *с-ще Ворохта* Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Ворохта, селянин. Заарештований 24.04.1941. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.06.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.10.1994. *(14330 П)*.

БОЙЧУК Мирослава Іванівна, 1925 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 24.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Щира, Богуславка, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.07.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.12.1991. *(9139 П)*.

БОЙЧУК Михайло Васильович, 1900 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, селянин.

Заарештований 26.01.1945. Звинувачення: співпрацював із німецькими каральними органами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.04.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.08.1956. *(367 П)*.

БОЙЧУК Михайло Іванович, 1914 р. н., *с. Турка* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Турка, колгоспник. Заарештований 26.02.1950. Звинувачення: переховував члена ОУН, постачав йому продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.06.1992. *(6766)*.

БОЙЧУК Михайло Іванович, 1928 р. н., *с. Старий Угринів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (харчова боївка «Цукор», 1945), псевдо — Бровко. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.06.1993. *(12687 П)*.

БОЙЧУК Михайло Ілліч, 1893 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Кам'янка, селянин. Заарештований 09.08.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 17.11.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.01.1994. *(13383 П)*.

БОЙЧУК Михайло Миколайович, 1918 р. н., *с. Люча* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Люча, селянин. Заарештований 06.11.1948. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.02.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 13.01.1992. *(7080 П)*.

БОЙЧУК Михайло Миколайович, 1928 р. н., *с. Узин* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Нечай, збирав продукти, гроші та одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1992. *(9541 П)*.

БОЙЧУК Михайло Петрович, 1891 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Підпечери, селянин. Заарештований 14.10.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.05.1992. *(9173 П)*.

БОЙЧУК Михайло Петрович, 1905 р. н., *с-ще Заболотів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Заболотів, колгоспник. Заарештований 13.06.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Незнаний, збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1993. *(11602 П)*.

БОЙЧУК Михайло Семенович, 1909 р. н., *с. Надіїв* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Надіїв, залізничник. Заарештований 07.03.1945. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при Управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 05.09.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.03.1992. *(8254 П)*.

БОЙЧУК Михайло Семенович, 1925 р. н., *с. Мединя* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.10.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Соловей. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 14.04.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.08.1992. *(9398 П)*.

БОЙЧУК Михайло Степанович, 1905 р. н., *с. Пужники* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пужники, селянин. Заарештований 27.05.1955. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 09.09.1955 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 10.11.1993. *(13397 П)*.

БОЙЧУК Михайло Федорович, 1905 р. н., *с. Грабовець* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Грабовець, селянин. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Вертеп. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(7850 П)*.

БОЙЧУК Михайло Федорович, 1908 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стопчатів, робітник лісопильного заводу. Заарештований 12.02.1941. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.05.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 27.05.1997. *(14743)*.

БОЙЧУК Михайло Федорович, 1921 р. н., *с. Кийданці* Коломийського району, українець, ос-

віта неповна середня. Проживав у с. Кийданці, селянин. Заарештований 11.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.07.1993. *(12419 П)*.

БОЙЧУК Михайло Федорович, 1922 р. н., *с. Гуменів* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Гуменів, селянин. Заарештований 14.09.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Борис, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.09.1993. *(12268 П)*.

БОЙЧУК Михайло Федорович, 1925 р. н., *с. Грабовець* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Грабовець, селянин. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Холодний. **Загинув** 04.07.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Того ж дня справу припинено. *(7850 П)*.

БОЙЧУК Михайло Юрійович, 1901 р. н., *с-ще Верховина*, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Верховина, селянин. Заарештований 08.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Недбалий, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 07.08.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.07.1992. *(12195 П)*.

БОЙЧУК Ніна Петрівна, 1926 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 15.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ореля, кур'єр і друкарка райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.08.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.10.1994. *(14497 П)*.

БОЙЧУК Олексій Антонович, 1921 р. н., *с. Палагичі* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 09.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика, 1945), псевдо — Підкова. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 05.12.1991. *(11072)*.

БОЙЧУК Олексій Васильович, 1925 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, селянин. Заарештований 28.05.1948. Звинувачення: оформив фіктивні документи на лікування вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.07.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1992. *(7736 П)*.

БОЙЧУК Олена Михайлівна, 1923 р. н., *с. Текуче* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Текуче, селянка. Заарештована 17.12.1949. Звинувачення: допомагала продуктами УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.07.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 19.03.1992. *(8135 П)*.

БОЙЧУК Олена Михайлівна, 1930 р. н., *с-ще Верховина*, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Верховина, селянка. Заарештована 07.11.1950. Звинувачення: розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.11.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.03.1992. *(12185 П)*.

БОЙЧУК Ольга Петрівна, 1930 р. н., *с. Кінчаки* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кінчаки, селянка. Заарештована 12.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квіточка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.09.1991. *(11345)*.

БОЙЧУК Павло Степанович, 1914 р. н., *с. Яківка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яківка, голова сільради. Заарештований 20.08.1948. Звинувачення: мав зв'язок із ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.08.1949 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 24.11.1989. *(4832)*.

БОЙЧУК Параска Андріївна, 1928 р. н., *с. Верхня* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Верхня, селянка. Заарештована 03.11.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 23.08.1991. *(6038 П)*.

БОЙЧУК Параска Дмитрівна, 1925 р. н., *с. Чернятин* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чернятин, селянка. Заарештована 19.01.1946. Звинувачення: член ОУН, кур'єр ОУН. **Загинула** в січні 1947 року в ув'язненні під час пологів, місце поховання невідоме. Реабілітована 04.03.1998. *(16178 П)*.

БОЙЧУК Параска Іванівна, 1929 р. н., *с. Космач* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 04.03.1946. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 08.04.1992. *(8218 П)*.

БОЙЧУК Параска Іллівна, 1925 р. н., *с. Черніїв* Тисменицького району, українка, малописьменна.

Проживала в с. Черніїв, селянка. Заарештована 10.10.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.06.1993. *(10352)*.

БОЙЧУК Параска Михайлівна, 1928 р. н., ***с-ще Верховина***, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Верховина, селянка. Заарештована 27.07.1950. Звинувачення: інформатор УПА (боївка Заведії). Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 08.01.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.03.1992. *(8745 П)*.

БОЙЧУК Петро Васильович, 1906 р. н., ***с. Пнів*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Рядовий 57-го полку військ НКВС (Саратовська область, Росія). Заарештований 22.07.1942. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом Саратовського гарнізону 28.09.1942 засуджений на 10 років позбавлення волі та 4 роки поразження в правах. **Загинув** 16.07.1943 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.05.1997. *(15701 П)*.

БОЙЧУК Петро Михайлович, 1903 р. н., ***с. Кінчаки*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Бишів***, селянин. Заарештований 27.01.1946. Звинувачення: заготовляв зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.09.1991. *(8758 П)*.

БОЙЧУК Сава Миколайович, 1906 р. н., ***с. Тужилів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.09.1944. Звинувачення: член ОУН, ройовий УПА (сотня Сагайдачного, 1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1994. *(14632 П)*.

БОЙЧУК Семен Дмитрович, 1901 р. н., ***с. Братківці*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братківці, колгоспник. Заарештований 29.09.1950. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА, висловлювався проти радянської влади. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.11.1991. *(6834 П)*.

БОЙЧУК Семен Іванович, 1928 р. н., ***с. Підвисоке*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 03.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Львівського, 1945), псевдо — Горобець. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 06.10.1992. *(9646 П)*.

БОЙЧУК Семен Ілліч, 1917 р. н., ***с. Крилос*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Крилос, селянин. Заарештований 30.01.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 31.05.1941 засуджений до **розстрілу**, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.02.1992. *(7348 П)*.

БОЙЧУК Семен Олексійович, 1927 р. н., ***с. Журавеньки*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Журавеньки, селянин. Заарештований 26.09.1947. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6601 П)*.

БОЙЧУК Софія Антонівна, 1925 р. н., ***с. Озерце*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Озерце, селянка. Заарештована 25.01.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.03.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 03.03.1992. *(7990 П)*.

БОЙЧУК Степан Миколайович, 1910 р. н., ***с. Слобода Небилівська*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобода Небилівська, працівник нафтопромислу. Заарештований 18.06.1947. Звинувачення: зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 17.05.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.12.1991. *(7295 П)*.

БОЙЧУК Степан Михайлович, 1900 р. н., ***с. Велика Кам'янка*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Велика Кам'янка, голова ССТ. Заарештований 25.08.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1993. *(11009 П)*.

БОЙЧУК Федір Васильович, 1898 р. н., ***с. Грабовець*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.08.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Пугача, 1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.10.1944 засудже-

ний на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 19.07.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.05.1993. *(12529 П)*.

БОЙЧУК Федір Васильович, 1916 р. н., *с. Джурів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 291-го СП 96-ї ГСД. Заарештований 23.12.1944. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 28-ї армії 08.02.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 09.05.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.04.1994. *(13738 П)*.

БОЙЧУК Федір Іванович, 1917 р. н., *с. Грабівка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Голинь*, завідувач млина. Заарештований 25.11.1951. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.11.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.02.1992. *(7688 П)*.

БОЙЧУК Федір Михайлович, 1893 р. н., *с. Коршів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коршів, селянин. Заарештований 22.07.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 05.11.1993. *(12745 П)*.

БОЙЧУК Юрій Іванович, 1914 р. н., *с. Кривопілля* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кривопілля, селянин. Заарештований 25.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гарний, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(13067 П)*.

БОЙЧУК Юрій Іванович, 1921 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Делятин, селянин. Заарештований 02.09.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом 8-ї СД 24.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.01.1992. *(7011 П)*.

БОЙЧУК Юрій Михайлович, 1911 р. н., *с. Слобідка* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти), псевдо — Крутий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1994. *(13996 П)*.

БОЙЧУК Юрій Михайлович, 1915 р. н., *с. Кінчаки* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кінчаки, селянин. Заарештований 28.09.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1993. *(13027 П)*.

БОЙЧУК Юрій Петрович, 1916 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 05.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вихора, боївка СБ), псевдо — Комар. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. *(4848)*.

БОЙЧУК Юстина Василівна, 1916 р. н., *с. Раків* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 15.03.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН, в її домі члени ОУН здійснили акт відплати. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.06.1992. *(8770 П)*.

БОЙЧУК Юстина Іванівна, 1929 р. н., *с. Акрешори* Косівського району, українка, освіта середня. Проживала в с. Акрешори, вчителька початкової школи. Заарештована 14.05.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.01.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 25.12.1991. *(6670 П)*.

БОЙЧУК Яків Васильович, 1906 р. н., *с. Топільське* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти), псевдо — Забіяка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 24.03.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.03.1994. *(13564 П)*.

БОЙЧУК Яків Ілліч, 1923 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорного, 1945), псевдо — Шагай. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.04.1993. *(11432 П)*.

БОЙЧУК Яків Михайлович, 1911 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Липівка, командир винищувального батальйону. За-

арештований 18.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Клюпак, господарчий станичної ОУН, допоміг воякам УПА роззброїти бійців батальйону. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.07.1991. *(5698 П)*.

БОЙЧУК Яків Михайлович, 1915 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Рядовий 214-го АЗСП. Заарештований 11.12.1944. Звинувачення: збирав продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом 5-ї армії 22.12.1944 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. **Загинув** 21.03.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.01.1994. *(13596 П)*.

БОЙЧУК Яків Семенович, 1916 р. н., *с. Коршів* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Коршів, селянин. Заарештований 20.08.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П)*.

БОЙЧУК Ярослав Григорович, 1888 р. н., *с. Ліски* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, робітник електростанції. Заарештований 28.04.1950. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 14.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 30.12.1993. *(13395 П)*.

БОЙЧУК Ярослав Іванович, 1930 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, робітник торфопідприємства. Заарештований 13.06.1950. Звинувачення: сприяв воякам УПА у здійсненні збройної акції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1992. *(10476 П)*.

БОЙЧУК-МАЛАНЮК Ольга Федорівна, 1923 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, від травня 1946-го — нелегально. Заарештована 19.01.1949. Звинувачення: санітарка УЧХ, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.04.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 18.08.1992. *(9513 П)*.

БОКАЛО Стефанія Петрівна, 1896 р. н., *м. Косів*, українка, освіта середня. Проживала в *м. Коломия*, касир відділення зв'язку. Заарештована 01.08.1947. Звинувачення: переховувала референта кущового проводу ОУН, псевдо — Ганя. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.11.1947 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 23.05.1989. *(10294 П)*.

БОКАЛЯРИК Ірина Іванівна, 1928 р. н., *с. Красноставці* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Красноставці, селянка. Заарештована 14.11.1944. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.11.1966. *(7167 П)*.

БОЛАТАНЮК Марія Семенівна, 1924 р. н., *с. Горішнє Залуччя* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Горішнє Залуччя, селянка. Заарештована 20.01.1945. Звинувачення: переховувала члена ОУН, поширювала націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.05.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.02.1993. *(11732 П)*.

БОЛВАН Михайло Степанович, 1928 р. н., *с. Підгірки* (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 14.07.1949. Звинувачення: вояк дивізії «СС-Галичина», допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.09.1993. *(12063 П)*.

БОЛЕХІВСЬКИЙ Євгеній Іванович, 1904 р. н., *с. Сопів* Коломийського району, українець, освіта вища. Проживав у *с. Чорнолізці* Тисменицького району, священик. Заарештований 28.03.1950. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 05.09.1994. *(14423 П)*.

БОЛЕХІВСЬКИЙ Микола Максимович, 1922 р. н., *с. Нижнів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижнів, боєць винищувального батальйону. Заарештований 15.04.1946. Звинувачення: сприяв УПА в проведенні диверсій. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.08.1994. *(14248 П)*.

БОЛЕХІВСЬКИЙ Олександр Теодорович, 1925 р. н., *с. Ворона* Коломийського району, украї-

нець, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ*** під фіктивним прізвищем. Заарештований 21.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотні Козака, 1943, Дзвона і Шрама, 1944), псевда — Здоровенко, Блискавка, в УПА виконував обов'язки санітара, згодом — лікаря. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.02.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 04.09.1991. *(5916 П)*.

БОЛЕХІВСЬКИЙ Федір Васильович, 1926 р. н., ***с. Ворона*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Богуна), псевдо — Лис. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.11.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.08.1956. *(1118 П)*.

БОЛУХ Василь Прокопович, 1911 р. н., ***с. Жуків*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Жуків, колгоспник. Заарештований 03.09.1950. Звинувачення: допомагав ОУН продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 23.09.1991. *(6139 П)*.

БОЛУХ Іван Іванович, 1921 р. н., ***с. Жабокруки*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жабокруки, дільничний міліціонер. Заарештований 07.07.1946. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 01.03.1993. *(11657 П)*.

БОЛЮК Юзеф Юзефович, 1907 р. н., ***с. Радишно*** (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, працівник хлібозаводу. Заарештований 17.06.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.02.1943 засуджений на 3 роки позбавлення волі. **Загинув** 24.01.1943 на шляху до місця ув'язнення, місце поховання невідоме. *(1640 П)*.

БОНДАР Андрій Михайлович, 1902 р. н., ***с. Дубовиця*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Томашівці***, селянин. Заарештований 10.06.1947. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1947 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 10.02.1994. *(14668 П)*.

БОНДАР Михайло Гаврилович, 1923 р. н., ***с. Добротів*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 28.08.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Черемха. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.01.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.05.1994. *(14021 П)*.

БОНДАР Петро Єрофійович, 1926 р. н., ***с. Івашівка*** Уманського району Черкаської області, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.10.1944 біля ***с. Гошів*** Долинського району. Звинувачення: вояк УПА, псевда — Скеля, Конюх. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.08.1993. *(11962 П)*.

БОНДАРЧУК Михайло Лук'янович, 1907 р. н., ***с. Боків*** Бережанського району Тернопільської області, українець, освіта вища. Проживав у ***с. Велика Тур'я*** Долинського району, священик УГКЦ. Заарештований 30.08.1947. Звинувачення: під час фашистської окупації освятив могилу борцям за волю України, зберігав націоналістичну літературу. Станіславським обласним судом 22.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.07.1991. *(5645 П)*.

БОНКОВСЬКИЙ Микола Йосипович, 1929 р. н., ***м. Болехів***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Болехів, завідувач районної друкарні. Заарештований 18.02.1950. Звинувачення: розвідник УПА, розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1995. *(14998 П)*.

БОНЧУК Марія Василівна, 1932 р. н., ***м. Косів***, українка, освіта середня. Проживала в м. Косів, друкарка. Проживала нелегально. Заарештована 28.06.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Уляна, розповсюджувала літературу антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.09.1949 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 09.12.1991. *(6896 П)*.

БОРАЧОК Василь Миколайович, 1897 р. н., ***с. Івачів*** Зборівського району Тернопільської області, українець, освіта середня. Проживав у ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, вчитель. Заарештований 13.09.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.01.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.05.1994. *(14331 П)*.

БОРДУН Степан Михайлович, 1929 р. н., ***м. Снятин***, українець. Проживав у ***м. Чернівці***, студент мединституту. Заарештований 10.10.1950. Звинувачення: поширював антирадянські вірші. 07.04.1951 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 28.09.1986. *(П-3704, справа знаходиться в архіві СБУ Чернівецької області)*.

БОРДЮК Богдан Іванович, 1914 р. н., *с. Пшеничники* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.07.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевда — Погода, Хмара, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.09.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 12.08.1956 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.08.1992. *(9397 П)*.

БОРЕЙКО Дмитро Михайлович, 1921 р. н., *с. Старий Мартинів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мартинів, селянин. Заарештований 23.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Гайворона, 1945), псевдо — Боднаренко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 15.02.1993. *(14759 П)*.

БОРЕЙКО Ольга Іванівна, 1922 р. н., *с. Старий Мартинів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Мартинів, селянка. Заарештована 22.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 07.02.1992. *(7890 П)*.

БОРЕЦЬКИЙ Роман Васильович, 1927 р. н., *с. Підгороддя* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Луковище*, колгоспник. Заарештований 04.01.1951. Звинувачення: матеріально допомагав членам ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.04.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.07.1993. *(11838 П)*.

БОРИН Василь Романович, 1900 р. н., *с. Завадка* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Верхня*, завгосп школи. Заарештований 07.01.1950. Звинувачення: матеріально допомагав членам ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 30.12.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 13.04.1993. *(14363 П)*.

БОРИН Микола Миколайович, 1925 р. н., *с. Радча* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Радча, боєць винищувального батальйону. Заарештований 18.06.1946. Звинувачення: мав зв'язок із членами ОУН. Станіславським обласним судом 13.05.1947 засуджений на 3 роки позбавлення волі та 1,5 роки позбавлення в правах. Реабілітований 31.03.1992. *(8389 П)*.

БОРИНЕЦЬ Анастасія Григорівна, 1924 р. н., *с. Рівня* Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Рівня, селянка. Заарештована 07.02.1947. Звинувачення: зв'язкова УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.07.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 12.01.1989. *(4955 П)*.

БОРИНЕЦЬ Андрій Михайлович, 1903 р. н., *с. Камінь* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Старий Мартинів* Галицького району, лісозаготівельник. Заарештований 01.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Яструб, вивчав військову справу. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.08.1993. *(12095 П)*.

БОРИНЕЦЬ Антон Григорович, 1899 р. н., *м. Надвірна*, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Надвірна, робітник лісопильного заводу. Заарештований 28.03.1940. Звинувачення: член польської антирадянської організації. Київським обласним судом 11.12.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.09.1994. *(14656 П)*.

БОРИНЕЦЬ Іван Михайлович, 1904 р. н., *с. Ясень* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Сливки*, вчитель неповної СШ. Заарештований 18.01.1941. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 20.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1992. *(7113 П)*.

БОРИНЕЦЬ Наталія Михайлівна, 1921 р. н., *с. Петранка* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Пійло* Калуського району, завідувачка початковою школою. Заарештована 27.01.1941. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 20.05.1941 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.02.1992. *(7113 П)*.

БОРИС Дмитро Степанович, 1920 р. н., *с. Конюшки* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Залізняка), псевдо — Довбуш. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.05.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.05.1993. *(12101 П)*.

БОРИС Іван Григорович, 1905 р. н., *с. Станківці* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Станківці, лісоруб. Заарештований 07.02.1949. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.09.1992. *(9731 П)*.

БОРИС Іван Іванович, 1920 р. н., *с. Смодна* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Смодна, продавець. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.03.1995. *(14701 П)*.

БОРИС Іван Терентійович, 1900 р. н., *с. Козарі* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Козарі, голова сільради. Заарештований 14.11.1947. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10357 П)*.

БОРИС Іван Юрійович, 1924 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, селянин. Заарештований 28.09.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. 06.12.1944 скерований до спецтабору НКВС. *(1930 П)*.

БОРИС Климентій Михайлович, 1924 р. н., *с. Козарі* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони), псевдо — Довбуш, служив у дивізії «СС-Галичина». Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 13.11.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.10.1992. *(9912 П)*.

БОРИС Марія Дмитрівна, 1922 р. н., *м. Косів*, українка, освіта початкова. Проживала в м. Косів, селянка. Заарештована 21.10.1945. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.02.1946 засуджена на 3 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 23.11.1992. *(10038 П)*.

БОРИС Михайло Григорович, 1928 р. н., *с. Олешів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у *с. Кривець* Богородчанського району, селянин. Заарештований 06.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика, 1945), псевдо — Сават. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.04.1993. *(11654 П)*.

БОРИС Михайло Федорович, 1923 р. н., *с. Гошів* Долинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 496-го гаубичного артилерійського дивізіону 11-ї ТД. Заарештований 03.03.1947. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію, у 1944 році був членом допомогового комітету в Німеччині. Військовим трибуналом 11-ї ТД 28.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 02.03.1993. *(10862 П)*.

БОРИС Петро Тимкович, 1925 р. н., *с. Козарі* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Козарі, селянин. Заарештований 21.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Буря, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 29.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.11.1991. *(6470 П)*.

БОРИС Степан Васильович, 1893 р. н., *с. Поділля* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Поділля, селянин. Заарештований 01.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чумак, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1992. *(9507П)*.

БОРИС Федір Барткович, 1930 р. н., *с. Козарі* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 74356 (м. Омськ, Росія). Заарештований 02.08.1952. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Західно-Сибірського військового округу 25.09.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.03.1992. *(7590 П)*.

БОРИС Юлія Дмитрівна, 1922 р. н., *м. Косів*, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Косів, друкарка райвиконкому. Заарештована 21.10.1945. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.02.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 23.11.1992. *(10038 П)*.

БОРИС Ярослав Іванович, 1929 р. н., *с. Угорники* Івано-Франківської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Угорники, робітник млина. Заарештований 10.02.1948. Звинувачення: розвідник ОУН, постачав УПА гроші, поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.04.1993. *(11360 П)*.

БОРИС Ярослав Юрійович, 1920 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (боївка Ігоря). 30.04.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(1926 П)*.

БОРИСЕВИЧ Ганна Миколаївна, 1929 р. н., *с. Рогиня* Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Рогиня, селянка. Заарештована 04.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Наталка, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.09.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 18.09.1991. *(6103 П)*.

БОРИСЕВИЧ Микола Олексійович, 1890 р. н., *с. Рогиня* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Рогиня, селянин. Заарештований 16.02.1946. Звинувачення: переховував у криївці антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.09.1992. *(14584)*.

БОРИСЕВИЧ Петро Іванович, 1914 р. н., *с. Кудлатівка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.11.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(10889 П)*.

БОРИСКЕВИЧ Володимир Іванович, 1921 р. н., *с-ще Єзупіль* Тисменицького району, українець, освіта середня. Проживав у с-щі Єзупіль. Заарештований 16.12.1945. Звинувачення: член ОУН, пропагандист ОУН, зберігав літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 25.09.1991. *(5996 П)*.

БОРИСЮК Василь Онуфрійович, 1927 р. н., *с. Вовчинець* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.06.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Левко. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.11.1991. *(6865 П)*.

БОРИСЮК Дмитро Григорович, 1927 р. н., *с. Бабче* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. боєць винищувального батальйону при Солотвинському РВ НКВС. Проживав у с. Бабче. Заарештований 14.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Верховинець. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.11.1991. *(6559 П)*.

БОРИСЮК Дмитро Миколайович, 1905 р. н., *с. Зелена* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зелена, селянин. Заарештований 05.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кришталь, керівник групи ОУН з 12-ти чоловік. Військовим трибуналом 8-ї СД 13.10.1944 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 14.11.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.11.1992. *(13782 П)*.

БОРИСЮК Петро Миколайович, 1914 р. н., *с. Зелена* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Зелена, селянин. Заарештований 05.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мур. Військовим трибуналом 8-ї СД 13.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 31.01.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.11.1992. *(13782 П)*.

БОРИСЯК Василь Васильович, 1926 р. н., *с. Вербовець* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вербовець, боєць винищувального батальйону. Заарештований 20.06.1947. Звинувачення: сприяв воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1993. *(10596 П)*.

БОРИЩАК Василь Михайлович, 1927 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Горохолина, продавець крамниці ССТ. Заарештований 17.11.1946. Звинувачення: давав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 07.02.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.10.1991. *(6168 П)*.

БОРИЩАК Іван Юрійович, 1911 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолина, селянин. Заарештований 13.11.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.10.1991. *(6168 П)*.

БОРИЩАК Марія Федорівна, 1929 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Горохолина, селянка. Заарештована 12.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Наталка, старша зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.11.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.06.1992. *(10063 П)*.

БОРИЩАК Олексій Миколайович, 1900 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолина, селянин. Заарештований 04.07.1947. Звинувачення: пе-

реховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.06.1993. *(11868 П)*.

БОРИЩАК Юстина Олексіївна, 1917 р. н., *с. Горохолин Ліс* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Горохолин Ліс, селянка. Заарештована 27.11.1944. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.12.1944 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.11.1993. *(13669 П)*.

БОРКО Андрій, 1920 р. н., *с. Бовшів* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 14.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорного), псевдо — Швидкий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.10.1945 засуджений на 17 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.05.1993. *(14165 П)*.

БОРОБЕЦЬ Войцех Антонович, 1908 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, поляк, освіта початкова. Проживав у *с. Голинь*, робітник шахти калійних солей. Заарештований 20.08.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 04.11.1940 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 01.12.1994. *(14493 П)*.

БОРОВСЬКИЙ Павло Васильович, 1921 р. н., *с. Старі Кривотули* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Байда. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 11.01.1992. *(6800 П)*.

БОРОВ'ЯК Марія Мауріцівна, 1903 р. н., *с. Сокільники* Пустомитівського району Львівської області, полька, освіта початкова. Проживала в *м. Івано-Франківськ*. Заарештована 17.05.1940. Звинувачення: утримувала конспіративну квартиру польської повстанської організації. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.05.1941 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 18.04.1996. *(15062 П)*.

БОРОДАЙКЕВИЧ Василь Григорович, 1916 р. н., *с. Олешів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Олешів, робітник гіпсового заводу. Заарештований 06.11.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Крук. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1992. *(8190 П)*.

БОРОДАЙЛЮК Фока Маркович, 1919 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.11.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Пльотка. Військовим трибуналом 101-го СК 20.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 18.11.1991. *(6553 П)*.

БОРОХ Михайло Йосипович, 1900 р. н., *м. Лигота* (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у *м. Калуш*, робітник шахти заводу «Тесп». Заарештований 13.06.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 04.11.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.12.1994. *(14493 П)*.

БОРТ Марія Євстратівна, 1903 р. н., *с. Клюсівка* Новосанжарського району Полтавської області, українка, освіта середня. Проживала в *м. Коломия*, прибиральниця Коломийського будинку культури. Заарештована 15.11.1957. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 21.01.1958 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 16.05.1994. *(14119 П)*.

БОРТЕЙЧУК Ганна Федорівна, 1924 р. н., *с. Старий Гвіздець* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Гвіздець, селянка. Заарештована 19.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мотря, станична ОУН, господарча районного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.06.1946 засуджена на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.05.1992. *(15067 П)*.

БОРТЕЙЧУК Дмитро Пилипович, 1921 р. н., *с. Малий Гвіздець* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 33-го навчального СП. Заарештований 23.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Медвідь. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.09.1992. *(9765 П)*.

БОРТЕЙЧУК Дмитро Степанович, 1923 р. н., *с. Малий Гвіздець* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 03.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 07.05.1992. *(8288 П)*.

БОРТЕЙЧУК Іван Данилович, 1925 р. н., *с. Малий Гвіздець* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 26.08.1944. Звинувачення: член ОУН.

Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.01.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 17.12.1991. *(8288 П)*.

БОРТЕЙЧУК Іван Михайлович, 1926 р. н., *с. Малий Гвіздець* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП. Заарештований 26.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.01.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Відбув 11 років, 7 місяців. Реабілітований 27.12.1991. *(8288 П)*.

БОРТЕЙЧУК Микола Васильович, 1926 р. н., *с. Малий Гвіздець* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 14.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.01.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 27.12.1991. *(8288 П)*.

БОРТЕЙЧУК Микола Пилипович, 1924 р. н., *с. Малий Гвіздець* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 33-го навчального СП. Заарештований 23.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тріска. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 08.06.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.09.1992. *(9765 П)*.

БОРТНИК Микола Михайлович, 1927 р. н., *с-ще Войнилів* Калуського району, українець, малописьменний. Рядовий в/ч 62104. Заарештований 10.03.1949. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 28.04.1949 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.04.1994. *(14365 П)*.

БОРТНИК Михайло Іванович, 1922 р. н., *с. Долина* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.10.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Середнього), псевдо — Смерека. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.06.1994. *(14575 П)*.

БОРУК Іван Іванович, 1914 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Рожнів, колгоспник. Заарештований 13.02.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.04.1992. *(7790 П)*.

БОРУК Микола Дмитрович, 1893 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рожнів, селянин. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: сприяв воякам УПА у здійсненні збройної акції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(8096 П)*.

БОРУК Петро Олексійович, 1915 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Рожнів, комірник зерносховища. Заарештований 24.01.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Патріотизм, передав зерно для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.01.1992. *(7084 П)*.

БОРУК Юрій Миколайович, 1927 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рожнів, коваль. Заарештований 26.02.1949. Звинувачення: сприяв воякам УПА у здійсненні збройної акції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(8096 П)*.

БОРУХ Василь Дмитрович, 1912 р. н., *с. Горохолин Ліс* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолин Ліс, селянин. Заарештований 04.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 20.12.1944 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.02.1992. *(8662 П)*.

БОРУХ Гнат Іванович, 1907 р. н., *с. Горохолин Ліс* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолин Ліс, селянин. Заарештований 28.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 11.07.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.02.1992. *(8662 П)*.

БОРЧУК Микола Семенович, 1910 р. н., *с. Любківці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 291-го ЗСП. Заарештований 25.12.1944. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 96-ї СД 16.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.10.1990. *(5410 П)*.

БОРЩ Владислав Теодорович, 1909 р. н., *с. Великий Ходачків* Тернопільської області, поляк, освіта неповна середня. Проживав у *с. Дем'янів* Галицького району, телеграфіст Львівської залізниці. Заарештований 26.09.1940. Звинувачення: член польської націоналістичної організації. Станіславським обласним судом 10.03.1941 засуджений

на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 27.06.1991. *(6646 П)*.

БОРЩ Леон Іванович, 1929 р. н., ***с. Дитятин*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ясмина), псевдо — Дунай. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(14142 П)*.

БОРЩ Михайло Степанович, 1902 р. н., ***с. Стратин*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стратин, секретар сільради. Заарештований 17.01.1949. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.06.1992. *(9223 П)*.

БОРЮК Катерина Дмитрівна, 1884 р. н., ***с. Рибне*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рибне, селянка. Заарештована 12.02.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. **Загинула** 12.11.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 25.05.1994. *(14045 П)*.

БОРЮК Марія Микитівна, 1919 р. н., ***с. Рибне*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рибне, селянка. Заарештована 12.02.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 25.05.1994. *(14045 П)*.

БОСАКОВСЬКИЙ Іван Миколайович, 1911 р. н., ***с. Нова Гута*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нова Гута, лісник. Заарештований 04.01.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Особливою нарадою при МВС СРСР 26.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.09.1994. *(14425 П)*.

БОСАКОВСЬКИЙ Йосип Миколайович, 1924 р. н., ***с. Нова Гута*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нова Гута, селянин. Заарештований 18.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вихор, військовик станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 01.06.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(10475 П)*.

БОСАКОВСЬКИЙ Федір Миколайович, 1906 р. н., ***с. Нова Гута*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нова Гута, селянин. Заарештований 18.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Звісний, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 01.06.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(10475 П)*.

БОСИЙ Михайло Якович, 1890 р. н., ***с. Явче*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Явче, селянин. Заарештований 12.07.1946. Звинувачення: допомагав матеріально УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.09.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.11.1991. *(6605 П)*.

БОСОВИЧ Василь Семенович, 1912 р. н., ***с. Тязів*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Сокола), псевдо — Голуб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.02.1992. *(13228 П)*.

БОСОВИЧ Ганна Василівна, 1928 р. н., ***с. Тязів*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тязів, селянка. Заарештована 15.11.1944. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.01.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинула** 09.04.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 09.07.1992. *(13577 П)*.

БОСОВИЧ Ганна Олексіївна, 1929 р. н., ***с. Тязів*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тязів, селянка. Заарештована 04.04.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.09.1993. *(13586 П)*.

БОСОВИЧ Дмитро Пилипович, 1903 р. н., ***с. Тязів*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тязів, селянин. Заарештований 12.04.1946. Звинувачення: переховував вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.05.1994. *(14140 П)*.

БОСОВИЧ Іван Костянтинович, 1908 р. н., ***с. Тязів*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тязів, селянин. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 09.09.1994. *(14446 П)*.

БОСОВИЧ Ілля Михайлович, 1906 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 31.12.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН, поширював листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МВС СРСР 11.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1992. *(9520 П)*.

БОСОВИЧ Микола Іванович, 1928 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (курінь Чорноти), псевдо — Білий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.01.1992. *(9467 П)*.

БОСОВИЧ Микола Михайлович, 1920 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.06.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Хмари), псевдо — Чайка, охороняв керівника райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1993. *(10882 П)*.

БОСОВИЧ Микола Павлович, 1903 р. н., *с. Дем'янів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, заготівельник РСС. Заарештований 24.01.1949. Звинувачення: робив ковбасу для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.03.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1965. *(2941 П)*.

БОСОВИЧ Микола Теодорович, 1899 р. н., *с. Кулачківці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кулачківці, селянин. Заарештований 24.11.1940. Звинувачення: член ОУН, розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.04.1994. *(13602 П)*.

БОСОВИЧ Юрій Іванович, 1888 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тязів, голова сільради. Заарештований 28.06.1947. Звинувачення: отримав завдання збирати продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 05.08.1992. *(9122 П)*.

БОСОВИЧ Юрій Йосипович, 1922 р. н., *с. Сапогів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.01.1945. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.03.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9413 П)*.

БОТ Зігмунд Вільгельмович, 1912 р. н., *с. Бистриця* Надвірнянського району, німець, малописьменний. Проживав у *с-щі Усть-Чорна* Тячівського району Закарпатської області, лісоруб. Заарештований 08.07.1940. Звинувачення: агент угорської розвідки, нелегально перейшов кордон. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 07.04.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.03.1997. *(15682 П)*.

БОТЮК Василь Миколайович, 1919 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Лева), псевдо — Кармелюк. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.10.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.12.1992. *(12199 П)*.

БОХІНСЬКИЙ Василь Петрович, 1912 р. н., *с. Збора* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Збора, ремісник. Заарештований 26.10.1944. Звинувачення: проводив збір продуктів для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.09.1993. *(12292 П)*.

БОХІНСЬКИЙ Василь Степанович, 1930 р. н., *с. Негівці* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Негівці, робітник цегельного заводу. Заарештований 13.03.1949. Звинувачення: розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.10.1993. *(12676 П)*.

БОХІНСЬКИЙ Дмитро Васильович, 1903 р. н., *с. Станькова* Калуського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Станькова, селянин. Заарештований 11.09.1947. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ, 1947), псевдо — Бджола. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.12.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.09.1993. *(12269 П)*.

БОХІНСЬКИЙ Пилип Семенович, 1897 р. н., *с. Бортники* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бортники, селянин. Заарештований 03.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гонта, зв'язковий ОУН. Військовим три-

буналом військ НКВС Станіславської області 13.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.03.1993. *(11643 П)*.

БОХІНСЬКИЙ Степан Федорович, 1925 р. н., *с. Болохів* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Завадка*, вантажник лісокомбінату. Заарештований 16.05.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.04.1992. *(11419 П)*.

БОХНЯК Іван Миколайович, 1913 р. н., *с. Виноград* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Виноград, артист Коломийського драмтеатру. Заарештований 28.04.1944. Звинувачення: проповідував націоналізм шляхом постановок п'єс. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25. 07.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 15 років каторжних робіт. **Загинув** 13.01.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.03.1994. *(13500 П)*.

БОЦВИНЮК (у судовій справі **МИХАЙЛЮК**) **Василь Дмитрович**, 1927 р. н., *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, українець, малописьменний. Легалізувався через хворобу. Проживав у с. Верхній Ясенів, селянин. Заарештований 13.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Грома, 1944), псевдо — Горіх. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(8734 П)*.

БОЦВИНЮК Василь Іванович, 1919 р. н., *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 508-го СП (м. Чебаркуль Челябінської області, Росія). Заарештований 29.08.1941. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом Уральського військового округу 02.11.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 10.10.1997. *(15976 П)*.

БОЦВИНЮК Іван Михайлович, 1913 р. н., *с. Криворівня* Верховинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 178-го ЗСП. Заарештований 20.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944). Військовим трибуналом 8-ї СД 02.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.07.1996. *(36139)*.

БОЦВИНЮК Микола Іванович, 1922 р. н., *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, українець. Проживав нелегально. Заарештований 02.11.1944. Звинувачення: перебував у дивізії «СС-Галичина» (1943), ухилявся від мобілізації. 30.04.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(1998 П)*.

БОЦВИНЮК Параска Петрівна, 1918 р. н., *с. Криворівня* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Криворівня, селянка. Заарештована 14.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, заготовляла продукти, в'язала светри та рукавиці для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.12.1991. *(8717 П)*.

БОЦВІНЧУК Василь Іванович, 1902 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яворів, селянин. Заарештований 26.04.1945. Звинувачення: ройовий УПА (запасна сотня Байди), псевдо — Явір, після арешту Байди — сотенний запасної сотні УПА, псевдо — Кукол. Спеціальним табірним судом при Інтинському ВТТ 18.01.1946 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 01.07.1994. *(14808 П)*.

БОЦЯН Ганна Купріянівна, 1929 р. н., *с. Підгірки* (тепер — у складі м. Калуш), українка, освіта початкова. Проживала в с. Підгірки, учениця школи. Заарештована 23.10.1945. Звинувачення: розвідниця ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 11.09.1956. *(13192 П)*.

БОЧКУР Василь Іванович, 1913 р. н., *с. Стебник* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 04.08.1945. Звинувачення: будучи бійцем винищувального батальйону, зі зброєю втік в УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.10.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8176 П)*.

БОЧКУР Михайло Васильович, 1921 р. н., *с. Глибівка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Сосенко. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт. Реабілітований 04.07.1993. *(11710 П)*.

БОЧКУР Михайло Іванович, 1906 р. н., *с. Похівка* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Похівка, колгоспник. Заарештований 13.07.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки

в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1994. *(14562 П)*.

БОЮК Василь Дмитрович, 1921 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Серафинці, селянин. Заарештований 20.02.1941. Звинувачення: член ОУН, вивчав націоналістичну літературу. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 12.04.1941 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 28.08.1991. *(6354 П)*.

БОЮК Василь Дмитрович, 1930 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Серафинці, учень 10 класу школи. Заарештований 11.06.1949. Звинувачення: інформатор райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.11.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1991. *(5554 П)*.

БОЯН Антон Васильович, 1920 р. н., *с. Грабів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Лоп'янка*, робітник. Заарештований 02.04.1957. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 04.06.1957 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.12.1991. *(7010 П)*.

БОЯН Василь Матвійович, 1924 р. н., *с. Грабів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грабів, робітник Рожнятівського ліспромгоспу. Заарештований 21.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 27.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 09.09.1991. *(5952 П)*.

БОЯН Ганна Іванівна, 1926 р. н., *с. Лоп'янка* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 27.02.1946. Звинувачення: матеріально допомагала воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.08.1991. *(16155)*.

БОЯНІВСЬКИЙ Андрій Семенович, 1927 р. н., *с. Любша* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Любша, селянин. Заарештований 11.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Завірюха, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10455 П)*.

БОЯНІВСЬКИЙ Михайло Антонович, 1928 р. н., *с. Бабинці* (тепер — у складі м. Рогатин) Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Рогатин*, студент педшколи. Заарештований 30.04.1946. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1965. *(3705 П)*.

БРАЄР Пінхас Єфроїмович, 1920 р. н., *м. Коломия*, єврей, освіта середня. Рядовий 534-го СП. Заарештований 21.08.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію серед військовослужбовців. Військовим трибуналом 9-го СК 06.09.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.10.1996. *(15430 П)*.

БРАНДЕС Регіна Нафанівна, 1921 р. н., *м. Івано-Франківськ*, єврейка. Проживала в м. Івано-Франківськ. Заарештована 12.06.1941. Звинувачення: член організації «Бейтар». **Подальша доля невідома.** 27.11.1963 справу припинено. *(2977 П)*.

БРАТИНА Прокіп Сидорович, 1917 р. н., *с. Помонята* Рогатинського району, українець. Проживав у с. Помонята, селянин. Заарештований 21.05.1941. Звинувачення: член ОУН. Подальша доля невідома. 21.01.1964 справу припинено. *(3006 П)*.

БРАТІВНИК Іван Палійович, 1894 р. н., *с. Шешори* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Шешори, селянин. Заарештований 05.05.1945. Звинувачення: член ОУН, сотенний запасної сотні УПА, псевдо — Цвітка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.08.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.04.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.07.1992. *(9603 П)*.

БРАТІВНИК Лук'ян Дмитрович, 1934 р. н., *с. Шешори* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Шешори, колгоспник. Заарештований 09.02.1953. Звинувачення: збирав продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 25.03.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(11256 П)*.

БРАТІВНИК Марія Дмитрівна, 1932 р. н., *с. Шешори* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Шешори, колгоспниця. Заарештована 09.02.1953. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 25.03.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.04.1993. *(11256 П)*.

БРАТКІВСЬКИЙ Іван Михайлович, 1931 р. н., *с. Монастирок* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Монастирок, селянин. Заарештований 24.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дон. Військовим трибуналом

військ МВС Станіславської області 24.04.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 08.12.1993. *(13247 П)*.

БРАТКІВСЬКИЙ Михайло Іванович, 1923 р. н., *с. Раковець* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Раковець, селянин. Заарештований 25.07.1948. Звинувачення: в його будинку була явочна квартира ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.07.1956. *(218 П)*.

БРАТКОВСЬКИЙ Йосип Миколайович, 1932 р. н., *с. Старі Скоморохи* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Старі Скоморохи, учень зооветеринарної школи. Заарештований 11.08.1950. Звинувачення: поширював антирадянські листівки, переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1992. *(10707 П)*.

БРАТКОВСЬКИЙ Михайло Миколайович, 1907 р. н., *с. Старі Скоморохи* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Скоморохи, столяр Більшівцівської РСС. Заарештований 11.08.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(10172 П)*.

БРАТУСЬ Степан Андрійович, 1919 р. н., *с. Обельниця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Обельниця, селянин. Заарештований 11.08.1950. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.08.1993. *(5370 П)*.

БРАТЧУК Григорій Васильович, 1905 р. н., *с. Комарів* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Комарів, селянин. Заарештований 15.03.1950. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 27.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.09.1994. *(9099)*.

БРАТЧУК Григорій Ілліч, 1907 р. н., *с. Комарів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Явора, Чумака, 1945), псевдо — Каштан. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(11300 П)*.

БРАХ Любомир Васильович, 1929 р. н., *с. Журів* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Рогатин*, учень СШ. Заарештований 14.01.1946. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1965. *(3705 П)*.

БРАЯК Іван Михайлович, 1928 р. н., *с. Росохач* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Росохач, колгоспник. Заарештований 09.10.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.12.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.06.1991. *(5483 П)*.

БРЕГА Іван Григорович, 1923 р. н., *с. Насташине* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.12.1946. Звинувачення: член ОУН, харчовий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.11.1994. *(13907)*.

БРЕЗИЦЬКА Марія Антонівна, 1926 р. н., *с. Жураки* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, швея швейної майстерні. Заарештована 20.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орися, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 26.12.1991. *(6763 П)*.

БРЕСЛАВСЬКИЙ Василь Йосипович, 1927 р. н., *с. Кропивник* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти, 1945), псевдо — Явір. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.09.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.08.1991. *(5628 П)*.

БРЕСЛАВСЬКИЙ Йосип Якович, 1908 р. н., *с. Кропивник* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кропивник, селянин. Заарештований 19.02.1950. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.05.1957. *(1812 П)*.

БРЕСЛАВСЬКИЙ Федір Миколайович, 1905 р. н., *с. Кропивник* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. За-

арештований 26.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Галайди), псевдо — Кріпкий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.09.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1993. *(13190 П)*.

БРЕЦКО Олексій Григорович, 1917 р. н., *с. Темирівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Темирівці, заступник голови сільради. Заарештований 29.04.1950. Звинувачення: інформатор УПА, давав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10164 П)*.

БРЕЦЬКО Іван Миколайович, 1927 р. н., *с. Кудлатівка* Калуського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Кудлатівка, селянин. Заарештований 30.07.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лебідь, вояк УПА (кущ самооборони, 1944), псевдо — Байдак. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 23.11.1993. *(12941 П)*.

БРЕЦЬКО Марія Гнатівна, 1917 р. н., *с. Слобода Болехівська* Долинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Слобода Болехівська, селянка. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітована 26.12.1991. *(7242 П)*.

БРЕЦЬКО Матвій Іванович, 1919 р. н., *с. Слобода Болехівська* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобода Болехівська, селянин. Заарештований 04.07.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(7797 П)*.

БРИЛЬ Текля Максимівна, 1927 р. н., *с. Себечув* (Польща), українка, освіта середня. Проживала нелегально. Заарештована 02.04.1948. Звинувачення: нелегально перейшла кордон. Народним судом Львівської області 21.05.1948 засуджена на 3 роки позбавленя волі. Після звільнення проживала в *м. Івано-Франківськ*. Реабілітована 31.05.1993. *(11552 П)*.

БРИНДАЛЬСЬКА Євдокія Григорівна, 1928 р. н., *с. Луквиця* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Луквиця, селянка. Заарештована 29.05.1947. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.10.1991. *(6173 П)*.

БРИНДАЛЬСЬКИЙ Іван Михайлович, 1909 р. н., *с. Луквиця* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Луквиця, селянин. Заарештований 28.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Камінь, брав участь у будівництві продуктових складів для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 02.11.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.04.1993. *(11461 П)*.

БРИНДЗЕЙ Микола Дмитрович, 1899 р. н., *с. Колодіївка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*. Заарештований 02.08.1944. Звинувачення: перебував в українській поліції. 16.08.1944 скерований до спецтабору НКВС. *(1833 П)*.

БРИНЕЦЬКИЙ Андрій Гнатович, 1893 р. н., *с. Діброва* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Діброва, селянин. Заарештований 15.10.1945. Звинувачення: переховував членів ОУН і вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 14.08.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.06.1993. *(11765 П)*.

БРИНЕЦЬКИЙ Дмитро Андрійович, 1924 р. н., *с. Діброва* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Діброва, селянин. Заарештований 07.01.1946. Звинувачення: член ОУН, старший інформатор кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.08.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 03.12.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.06.1992. *(4743)*.

БРИНЕЦЬКИЙ Федір Степанович, 1923 р. н., *с. Сарники* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Сарники, тесляр. Заарештований 23.03.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 18.05.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.07.1991. *(5550 П)*.

БРИНЧАК Володимир Антонович, 1902 р. н., *с. Студінка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Студінка, агроном райземвідділу. Заарештований 04.11.1945. Звинувачення: член ОУН, зберігав зерно для УПА, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки

пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.12.1991. *(3741)*.

БРИНЬКО Михайло Дмитрович, 1927 р. н., *с. Стриганці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стриганці, колгоспник. Заарештований 03.04.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1992. *(9530 П)*.

БРИТАН Григорій Васильович, 1927 р. н., *с. Насташине* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, студент фізкультурного технікуму. Заарештований 14.07.1949. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 16.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 18.11.1988. *(3812 П)*.

БРИТАН Іван Іванович, 1919 р. н., *с. Насташине* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 31.05.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(7028 П)*.

БРИТВАК Василь Федорович, 1929 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сливки, селянин. Заарештований 20.04.1946. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.10.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 08.10.1991. *(6395 П)*.

БРИТВАК Ганна Гнатівна, 1924 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сливки, селянка. Заарештована 20.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Полтавка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітована 22.08.1961. *(2538 П)*.

БРИТВАК Ярослав Олексійович, 1929 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Сливки, селянин. Заарештований 26.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Курка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.11.1991. *(6395 П)*.

БРОВКО Ольга Миколаївна, 1925 р. н., *с. Новищі* (тепер — територія Польщі), українка, освіта початкова. Проживала в *с. Товмачик* Коломийського району, робітниця ремонтно-дорожньої бригади. Заарештована 08.09.1952. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 18.10.1952 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.12.1993. *(12877 П)*.

БРОДИН Григорій Андрійович, 1896 р. н., *с. Острів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Острів, голова колгоспу. Заарештований 07.12.1950. Звинувачення: допомагав УПА зерном і грошима, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 19.01.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.11.1992. *(11456 П)*.

БРОДИН Іван Григорович, 1930 р. н., *с. Перлівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перлівці, селянин. Заарештований 01.08.1949. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.06.1991. *(5500 П)*.

БРОДИН Олексій Іванович, 1893 р. н., *с. Острів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Ганнівці*, голова колгоспу. Заарештований 02.11.1950. Звинувачення: допомагав воякам УПА продуктами та грішми. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 05.11.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.04.1992. *(8930 П)*.

БРОДИН Розалія Іллівна, 1894 р. н., *с. Демешківці* Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Демешківці, прибиральниця школи. Заарештована 16.06.1949. Звинувачення: переховувала членів ОУН та вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.07.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.08.1992. *(9449 П)*.

БРОДОВИЙ Петро Іванович, 1903 р. н., *с. Угорники* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с-щі Отинія*. Заарештований 17.11.1944. Звинувачення: член ОУН, брав участь у висипанні могили на честь полеглих за волю України. 07.04.1945 етапований до спецтабору НКВС. *(1921 П)*.

БРОНЕВИЧ Василина Михайлівна, 1927 р. н., *с. Фатовець* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 04.04.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орися, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1947 за-

суджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 22.01.1992. *(14023 П)*.

БРОНЕВИЧ Дмитро Васильович, 1904 р. н., *с. Фатовець* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Фатовець, селянин. Заарештований 09.08.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.09.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 12.02.1992. *(7600 П)*.

БРОНЕВИЧ Марія Григорівна, 1905 р. н., *с. Фатовець* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Фатовець, селянка. Заарештована 27.07.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 27.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1993. *(13443 П)*.

БРОШКО Володимир Бартоломійович, 1918 р. н., *м. Коломия*, поляк, освіта початкова. Єфрейтор 774-го будівельного батальйону. Заарештований 30.08.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Свердловського гарнізону 16.10. 1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 10.10.1993. *(12802 П)*.

БРУС Андрій Миколайович, 1904 р. н., *с. Рашків* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 22-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 06.01.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 02.12.1991. *(6588 П)*.

БРУС Дмитро Олексійович, 1900 р. н., *с. Рашків* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 22-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 06.01.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 02.12.1991. *(6588 П)*.

БРУС Іван Михайович, 1912 р. н., *с. Рашків* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 22-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 06.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.12.1991. *(6588 П)*.

БРУС Олександр Михайлович, 1924 р. н., *с. Рашків* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Клейч* (Німеччина), працював у сільському господарстві. Заарештований 09.10.1946. Звинувачення: ухилився від репатріації. Військовим трибуналом 6-ї ТА 04.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.05.1995. *(14777 П)*.

БРУС Параска Олексіївна, 1923 р. н., *с. Рашків* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рашків, селянка. Заарештована 10.10.1945. Звинувачення: член ОУН, кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(6291 П)*.

БРУС Петро Олексійович, 1897 р. н., *с. Рашків* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рашків, селянин. Заарештований 28.10.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію, спрямовану на дискредитацію колгоспів. Станіславським обласним судом 27.12.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 19.11.1992. *(9964 П)*.

БРУС Степан Олексійович, 1914 р. н., *с. Рашків* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.03.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Знайда, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(7209 П)*.

БРУСАК Віра Федорівна, 1928 р. н., *м. Калуш*, українка, освіта початкова. Проживала в м. Калуш, помічник бухгалтера промартілі. Заарештована 10.06.1946. Звинувачення: в її будинку проводились засідання членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинула** 29.12.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 23.12.1991. *(0103)*.

БРУСТУРНЯК Василь Миколайович, 1928 р. н., *с. Акрешори* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Акрешори, бракувальник лісу Микуличинського лісопункту. Заарештований 07.02.1949. Звинувачення: розвідник та інформатор УПА, постачав УПА промтовари. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 12.11.1955. *(1809 П)*.

БРУСТУРНЯК Михайло Васильович, 1918 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Середній Березів, селянин. Заарештований 17.05.1941. Звинувачення: мав намір нелегально перейти кордон. Перебував у Станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 26.10.1964. *(3534 П)*.

БРУШНІВСЬКА Катерина Василівна, 1930 р. н., *с. Жукотин* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Жукотин, селянка. Заарештована 05.04.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, псевдо — Ластівка, постачала УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1946 засуджена на 3 роки позбавлення волі. Реабілітована 02.11.1992. *(9899 П)*.

БРУШНІВСЬКИЙ Іван Васильович, 1922 р. н., *с. Жукотин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жукотин, селянин. Заарештований 30.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (кущ Мороза), псевдо — Гризун. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 17.11.1992. *(10036 П)*.

БУБЕНКО Михайло Васильович, 1926 р. н., *с. Розточки* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Розточки, селянин. Заарештований 08.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 24-ї СД 15.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 27.04.1994. *(13972 П)*.

БУБЛИК Василь Юрійович, 1930 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Делятин, селянин. Заарештований 21.01.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 03.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.10.1991. *(37009)*.

БУБЛИНСЬКИЙ Володимир Михайлович, 1929 р. н., *с-ще Букачівці* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Букачівці, помічник кіномеханіка. Заарештований 01.08.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, зберігав зброю. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.09.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 13.11.1991. *(6599 П)*.

БУБЛИНСЬКИЙ Михайло Іванович, 1909 р. н., *с. Перлівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перлівці, селянин. Заарештований 30.01.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 03.12.1964 справу припинено. *(3047 П)*.

БУБЛИНСЬКИЙ Степан Панькович, 1898 р. н., *с. Лани* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лани, голова сільради. Заарештований 23.08.1947. Звинувачення: розповсюджував бофони, збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9281 П)*.

БУБЛИЧ Іван Васильович, 1897 р. н., *с. Тисів* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тисів, селянин. Заарештований 19.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вітер, станичний ОУН. **Загинув** 13.05.1945 в лікарні м. Болехів, похований на кладовищі м. Болехів. Реабілітований 07.09.1998. *(8876 П)*.

БУБНА Дмитро Миколайович, 1908 р. н., *с. Милування* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Милування, селянин. Заарештований 07.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.07.1991. *(5480 П)*.

БУБНА Мар'ян Михайлович, 1914 р. н., *с. Милування* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Тлумач*, директор маслозаводу. Заарештований 28.06.1940. Звинувачення: станичний ОУН с. Милування. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.02.1994. *(32058)*.

БУБНА Михайло Іванович, 1917 р. н., *с. Милування* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Милування, селянин. Заарештований 17.07.1940. Звинувачення: член ОУН., Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 09.02.1994. *(32058)*.

БУБНИЦЬКИЙ Володимир Францишкович, 1892 р. н., *м. Львів*, поляк, освіта вища. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, продавець на базарі. Заарештований 13.08.1945. Звинувачення: член польської підпільної організації. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. **Загинув** 02.11.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.06.1993. *(11896 П)*.

БУБНЮК Василь Васильович, 1925 р. н., *с. Липовиця* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 11.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гребінки), псевдо — Серпень, кухар УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13169 П)*.

БУБНЮК Федір Андрійович, 1928 р. н., *с. Липовиця* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований

05.11.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.09.1991. *(5991)*.

БУБНЯК Ольга Дмитрівна, 1925 р. н., ***с. Луквиця*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, санітарка клініки медінституту. Заарештована 28.10.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Коза, постачала УПА медикаменти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.10.1950 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 28.06.1993. *(11926 П)*.

БУГА Михайло Петрович, 1930 р. н., ***с. Довге*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Довге, учень Маринопільської зооветшколи. Заарештований 02.11.1948. Звинувачення: інформатор ОУН, псевдо — Крук, поширював листівки націоналістичного змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.03.1992. *(7660 П)*.

БУГАЙ Іван Павлович, 1919 р. н., ***с. Нижнів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижнів, селянин. Заарештований 01.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 07.12.1964 справу припинено. *(3072 П)*.

БУГАЙЧУК Петро Олексійович, 1928 р. н., ***с. Живачів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика), псевдо — Шило. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.04.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 02.03.1993. *(11632 П)*.

БУГАР Степан Іванович, 1925 р. н., ***с. Підкамінь*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса, 1944, боївка Тараса), псевдо — Чорнота. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.07.1993. *(13715 П)*.

БУГРАК Євстахій Васильович, 1926 р. н., ***с. Долина*** Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Рядовий в/ч 13277. Заарештований 26.07.1949. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом в/ч 12661 29.08.1949 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 13.07.1992. *(9764 П)*.

БУГРАК Іван Миколайович, 1918 р. н., ***с. Долина*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Кампанійське*** Карагандинської області (Казахстан), териконщик шахти в м. Караганда. Заарештований 28.02.1950. Звинувачення: вояк УПА (1944—1948), загітував до втечі з висилки свою дружину Софію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 09.08.1956. *(354 П)*.

БУДЖАК Василь Максимович, 1922 р. н., ***с. Городниця*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Поточище***, фірман. Заарештований 07.12.1956. Звинувачення: відвозив членам ОУН продукти й одяг. Станіславським обласним судом 04.02.1957 засуджений на 8 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.08.1991. *(33892)*.

БУДЖАК Євгеній Олександрович, 1904 р. н., ***с. Городниця*** Городенківського району, українець, малописьменний. Рядовий 291-го СП. Заарештований 03.01.1945. Звинувачення: мав намір перейти на бік ворога. Військовим трибуналом 28-ї армії 24.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.12.1998. *(14966 П)*.

БУДЖАК Микола Васильович, 1902 р. н., ***с-ще Гвіздець*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП. Заарештований 26.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 03.03.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 30.12.1993. *(13447 П)*.

БУДЖАК Михайло Олександрович, 1915 р. н., ***с. Городниця*** Городенківського району, українець. Проживав у ***с. Передівання***, селянин. Заарештований 23.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 27.11.1964 справу припинено. *(2990 П)*.

БУДЖАК Петро Дмитрович, 1922 р. н., ***с. Малий Гвіздець*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 33-го навчального СП 27-ї ЗСД. Заарештований 23.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.09.1992. *(9765 П)*.

БУДЖАК Петро Іванович, 1895 р. н., ***с. Малий Гвіздець*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Малий Гвіздець, селянин. Заарештований 19.07.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.10.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 24.11.1989. *(4833 П)*.

БУДЖАК Петро Степанович, 1926 р. н., ***с. Малий Гвіздець*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 26.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.01.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 17.12.1991. *(8288 П)*.

БУДЖАК Юрій Юрійович, 1886 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Поточище, селянин. Заарештований 03.04.1946. Звинувачення: постачав ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 16.04.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(14228 П)*.

БУДЖАК Ярослав Федорович, 1927 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 06.06.1945. Звинувачення: член молодіжної ОУН, вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 29.11.1991. *(6603 П)*.

БУДЖЕРИН Анастасія Іванівна, 1922 р. н., *с. Тисів* Болехівської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тисів, селянка. Заарештована 26.11.1944. Звинувачення: керівниця сільської молодіжної організації «Січ». Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.05.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.04.1992. *(8545 П)*.

БУДЖИГАН Юстина Степанівна, 1917 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Серафинці, селянка. Заарештована 17.02.1946. Звинувачення: член ОУН, кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.09.1991. *(5920 П)*.

БУДЖИК Марія Михайлівна, 1926 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українка, освіта середня. Проживала нелегально. Заарештована 20.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Геня, керівниця УЧХ районного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.05.1945 засуджена на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.07.1992. *(9205 П)*.

БУДЗ Анастасія Юріївна, 1905 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Старі Кути, селянка. Заарештована 02.04.1947. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 24.11.1993. *(12970 П)*.

БУДЗ Ганна Василівна, 1930 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українка, освіта незакінчена середня. Проживала в с. Старі Кути, друкарка Кутського райпромкомбінату. Заарештована 11.05.1950. Звинувачення: друкувала листівки націоналістичного змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.09.1954. *(2545 П)*.

БУДЗ Катерина Іванівна, 1923 р. н., *с. Яківка* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яківка, селянка. Заарештована 16.01.1946. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1991. *(6362 П)*.

БУДЗ Кузьма Михайлович, 1910 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старі Кути, селянин. Заарештований 16.08.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.05.1993. *(11573 П)*.

БУДЗ Петро Юрійович, 1904 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старі Кути, селянин. Заарештований 23.12.1945. Звинувачення: заготовляв продукти та одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.04.1992. *(8208 П)*.

БУДЗАН Марія Михайлівна, 1922 р. н., *с. Підгірки* (тепер — у складі м. Калуш), українка, освіта початкова. Проживала в с. Підгірки, селянка. Заарештована 15.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Муха, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.12.1991. *(13192 П)*.

БУДЗАНОВИЧ Михайло Дмитрович, 1921 р. н., *с. Бистрець* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бистрець, селянин. Заарештований 05.12.1944. Звинувачення: член ОУН, заступник станичного ОУН, перебував у дивізії «СС-Галичина». Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1992. *(12175 П)*.

БУДЗИК Наталія Іванівна, 1927 р. н., *с-ще Заболотів* Снятинського району, українка, освіта середня. Проживала в с-щі Заболотів, складач у дру-

карні. Заарештована 19.05.1946. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 04.01.1992. *(6704 П)*.

БУДЗИК Федір Григорович, 1910 р. н., ***с. Копачинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 01.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 17.03.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 07.04.1992. *(8321 П)*.

БУДЗІНОВСЬКИЙ Павло Дмитрович, 1907 р. н., ***с. Олеша*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 27.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Комара), псевдо — Підкова. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.05.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.04.1994. *(2072)*.

БУДЗОВИЧ Василь Миколайович, 1929 р. н., ***с. Бубнище*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бубнище, продавець. Заарештований 20.09.1950. Звинувачення: інформатор ОУН, розповсюджував націоналістичні листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.04.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.12.1954. *(195 П)*.

БУДЗОВИЧ Василь Михайлович, 1931 р. н., ***с. Бубнище*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бубнище, учень Тисівської школи. Заарештований 19.03.1946. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.02.1954. *(26 П)*.

БУДЗУЛ Федір Іванович, 1900 р. н., ***с. Рожнів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рожнів, бригадир цегляного заводу. Заарештований 12.09.1950. Звинувачення: постачав ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 14.05.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.10.1991. *(9736 П)*.

БУДЗУЛЯК Іван Юрійович, 1922 р. н., ***с-ще Ворохта*** Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Ворохта, робітник лісопильного заводу. Заарештований 19.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Черемош, зв'язковий станичної ОУН, збирав зброю для УПА. Військовим трибуналом 8-ї СД 08.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(8839 П)*.

БУДЗУЛЯК Олексій Юрійович, 1920 р. н., ***с-ще Ворохта*** Яремчанської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Ворохта, робітник лісопильного заводу. Заарештований 19.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Батурин. Військовим трибуналом 8-ї СД 02.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.06.1992. *(8839 П)*.

БУДЗЯК Марія Ільківна, 1929 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Зелена, селянка. Заарештована 25.08.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинула** 06.06.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 25.11.1993. *(12865 П)*.

БУДЗЯНОВСЬКА Стефанія Карлівна, 1901 р. н., ***м. Коломия***, полька, освіта вища. Проживала в м. Коломия, вчителька. Заарештована 30.08.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Станіславським обласним судом 13.11.1940 засуджена на 8 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.11.1993. *(12794 П)*.

БУДЗЯНОВСЬКИЙ Томаш Антонович, 1897 р. н., ***м. Коломия***, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Коломия, робітник. Заарештований 03.11.1939. Звинувачення: член НОВ. Станіславським обласним судом 18.06.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.11.1993. *(12797 П)*.

БУДІШ Іван Юзефович, 1916 р. н., ***с-ще Битків*** Надвірнянського району, поляк, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Битків, помічник оператора нафтопромислу. Заарештований 29.01.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 26.07.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 06.07.1995. *(14782 П)*.

БУДКА Іван Францович, 1920 р. н., ***с. Глухів*** (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у ***с. Станківці*** Долинського району, селянин. Заарештований 13.07.1951. Звинувачення: шив одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13511 П)*.

БУДЛШЕК Мечислав Мечиславович, 1914 р. н., *м. Краків* (Польща), поляк, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*. Заарештований 25.03.1940. Звинувачення: намагався нелегально перейти кордон. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.10.1940 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 25.12.1940, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.10.1997. *(15967 П)*.

БУДНИЙ Йосип Омелянович, 1891 р. н., *м. Бурштин* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Рогатин*, вчитель початкової школи. Заарештований 19.09.1940. Звинувачення: зберігав націоналістичну літературу. Станіславським обласним судом 07.12.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 11.08.1989. *(5195 П)*.

БУДНИЙ Юрій Іванович, 1909 р. н., *м. Жовква* Львівської області, українець, освіта вища. Проживав у *с. Черче* Рогатинського району, священик УГКЦ. Заарештований 27.08.1945. Звинувачення: переховував вояків УПА, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 28.12.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.08.1991. *(4224)*.

БУДНИК Андрій Іванович, 1905 р. н., *с. Тростянець* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Велика Тур'я*, селянин. Заарештований 25.10.1939. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 02.11.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 15.08.1989. *(4444 П)*.

БУДНИК Михайло Йосипович, 1906 р. н., *с. Іллінці* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Іллінці, селянин. Заарештований 05.10.1940. Звинувачення: виступав проти вступу в колгосп. Станіславським обласним судом 08.12.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 10.11.1989. *(5217 П)*.

БУДУЛЬКЕВИЧ Ольга Михайлівна, 1924 р. н., *с. Жураки* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Жураки, селянка. Заарештована 31.01.1947. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.02.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.01.1992. *(6941 П)*.

БУДУНКЕВИЧ Михайло Васильович, 1928 р. н., *с. Пороги* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 12.11.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вихора, 1945), псевдо — Зуб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.01.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.09.1992. *(9844 П)*.

БУДУНКЕВИЧ Пелагея Степанівна, 1930 р. н., *с. Пороги* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пороги, селянка. Заарештована 31.12.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.08.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 20.03.1992. *(7453 П)*.

БУДУНКЕВИЧ Степан Миколайович, 1888 р. н., *с. Пороги* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Пороги, селянин. Заарештований 31.12.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.08.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 22.04.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.05.1992. *(7453 П)*.

БУДУРОВИЧ Василь Михайлович, 1929 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий в/ч 61444 (м. Бійськ Алтайського краю, Росія). Заарештований 23.11.1950. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом Західно-Сибірського військового округу 15.05.1951 засуджений на 25 років, позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.03.1992. *(7573 П)*.

БУДУРОВИЧ Іван Федорович, 1906 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.05.1945. Звинувачення: вояк УПА, сотня Цигана (1945), псевдо — Шрам. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 04.11.1991. *(6306 П)*.

БУДУРОВИЧ Ольга Степанівна, 1926 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українка, освіта середня. Проживала нелегально. Заарештована 23.12.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рута, друкарка окружного проводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.08.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 03.06.1992. *(9118 П)*.

БУДУРОВИЧ Степан Антонович, 1893 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Середній Березів, селянин. Заарештований 21.01.1946. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області

08.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 29.07.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.02.1993. *(10978 П)*.

БУЖДИГАН Григорій Іванович, 1909 р. н., *с. Стецева* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 22-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 19.08.1944. Звинувачення: член ОУН, перебував на службі в дивізії «СС-Галичина». Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. 28.07.1958 справу припинено. *(12567 П)*.

БУЗИНОВИЧ Григорій Прокопович, 1911 р. н., *с. Город* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Город, селянин. Заарештований 23.12.1944. Звинувачення: член ОУН, проходив військову підготовку. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.07.1991. *(5561 П)*.

БУЗОВИЧ Михайло Васильович, 1923 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 27.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Комара). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 02.05.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.06.1993. *(2072)*.

БУКАТКА-АНДРУСЯК Параска Макарівна, 1926 р. н., *с. Смодна* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Смодна, селянка. Заарештована 08.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голунька, збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.03.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 02.11.1992. *(11065 П)*.

БУКАТКО Василь Онуфрійович, 1918 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.12.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (запасна сотня), псевдо — Маруна. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.05.1993. *(11577 П)*.

БУКАТКО Калина Миколаївна, 1896 р. н., *с. Великий Рожин* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Великий Рожин, селянка. Заарештована 07.12.1950. Звинувачення: збирала продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.03.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.06.1996. *(15117 П)*.

БУКАТКО Олена Юріївна, 1928 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Розтоки, селянка. Заарештована 01.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зозуля, проходила військову підготовку. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 12.10.1990. *(5355 П)*.

БУКАТКО Юрій Тимофійович, 1896 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Розтоки, селянин. Заарештований 09.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Заєць, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 24.05.1993. *(11698 П)*.

БУКАТОВИЧ Василь Миколайович, 1880 р. н., *с. Красне* Гусятинського району Тернопільської області, українець, освіта вища. Проживав у *с. Сороки* Городенківського району, директор школи. Заарештований 20.11.1944. Звинувачення: агітував за вступ у дивізію «СС-Галичина», зберігав антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 15.04.1945 в дніпропетровській тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 22.09.1994. *(14241 П)*.

БУКАТОВИЧ Людмила Василівна, 1912 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українка, освіта середня. Проживала в *с. Топорівці*, вчителька. Заарештована 09.07.1944. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом 4-ї ТА 02.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 23.03.1993. *(11259 П)*.

БУКАТЧУК Ганна Никифорівна, 1924 р. н., *с. Попельники* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Попельники, селянка. Заарештована 01.12.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.07.1991. *(5521 П)*.

БУКАТЧУК Юрій Григорович, 1922 р. н., *с. Кобаки* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 367-го ЗСП. Заарештований 02.04.1945. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 3-ї ЗСД 16.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.02.1998. *(16186 П)*.

БУКАТЮК Василь Михайлович, 1930 р. н., *с. Манява* Богородчанського району, українець, ос-

віта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.11.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Сагайдачного, 1945), псевдо — Корабель. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.01.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.03.1992. *(7974 П)*.

БУКАТЮК Юстина Олексіївна, 1916 р. н., *с-ще Битків* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживала в с-щі Битків, селянка. Заарештована 12.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Смілива, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.06.1991. *(5592 П)*.

БУКОВИНСЬКИЙ Василь Миколайович, 1921 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тисменичани, селянин. Заарештований 23.02.1950. Звинувачення: знав про вбивство працівника радянського активу, але в органи влади не заявив. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.03.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(23239)*.

БУКОВИНСЬКИЙ Микола Федорович, 1923 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Гамалії, Пирога), псевдо — Чайка. Військовим трибуналом військ МВС Північно-Печорської залізничної магістралі 28.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(10208 П)*.

БУКОЄМСЬКИЙ Антон Корнилович, 1894 р. н., *с. Цуцулин* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цуцулин, колгоспник. Заарештований 16.09.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.10.1993. *(12817 П)*.

БУЛАВИНЕЦЬ Тимофій Михайлович, 1924 р. н., *с. Мостище* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мостище, кравець. Заарештований 11.02.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тома, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.03.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.12.1991. *(11384 П)*.

БУЛАВИНЕЦЬ Федір Прокопович, 1917 р. н., *с. Кропивник* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 03.08.1945. Звинувачення: ухилився від мобілізації. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.10.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 13.11.1991. *(6627 П)*.

БУЛЕЛИК Микола Андрійович, 1913 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українець. Проживав у с. Заріччя, столяр курортного управління. Заарештований 13.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 21.08.1948 справу припинено. *(1497 П)*.

БУЛЕЛИК Михайло Андрійович, 1921 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Заріччя, обліковець Яремчанського районного відділу Наркомзагу. Заарештований 17.01.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.07.1992. *(10017 П)*.

БУЛЕЛИК Степан Іванович, 1908 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українець. Проживав у с. Заріччя. Заарештований 20.05.1941. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 12.02.1964 справу припинено. *(3039 П)*.

БУЛКА Богдан Іванович, 1909 р. н., *с. Григорів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Григорів, селянин. Заарештований 03.03.1941. Звинувачення: член ОУН, керівник райпроводу ОУН. **Подальша доля невідома.** 06.06.1964 справу припинено. *(3041 П)*.

БУЛКА Іван Романович, 1913 р. н., *с. Журів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Журів, селянин. Заарештований 22.09.1944. Звинувачення: допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.10.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.10.1956. *(8502 П)*.

БУЛКА Микола Васильович, 1907 р. н., *с. Григорів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Григорів, селянин. Заарештований 21.05.1941. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. **Подальша доля невідома.** 31.10.1964 справу припинено. *(3044 П)*.

БУЛКА Степан Федорович, 1907 р. н., *с. Григорів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Григорів, селянин. Заарештований 14.08.1944. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.10.1944 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який

замінено на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. **Загинув** 29.12.1944 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.08.1991. *(5641 П)*.

БУЛОВИЧ Лідія Пилипівна, 1931 р. н., *с. Остапківці* Городоцького району Хмельницької області, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 24.02.1946 в *с. Липа* Долинського району. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Айстра, санітарка ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 08.07.1992. *(9629 П)*.

БУЛЮК Ілько Михайлович, 1929 р. н., *с. Слобода Долинська* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобода Долинська, селянин. Заарештований 17.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Риба, зв'язковий ОУН, охороняв хворого вояка УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.10.1995. *(7201 П)*.

БУЛЬБАН Микола Йосипович, 1923 р. н., *с. Студінка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (ВПЖ), псевдо — Жайворонок. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.04.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 12.09.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.08.1993. *(12037 П)*.

БУНДЗЯК Катерина Михайлівна, 1890 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Кути, вчителька. Заарештована 08.11.1945. Звинувачення: проводила націоналістичну агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1992. *(10310 П)*.

БУНИК Василь Миколайович, 1912 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, селянин. Заарештований 10.05.1940. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Станіславським обласним судом 30.08.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.01.1996. *(32285)*.

БУНИК Іван Іванович, 1903 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, голова сільради. Заарештований 28.05.1947. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА. Особливою нарадою при МВС СРСР 22.11.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 17.08.1993. *(12424 П)*.

БУНИК Іван Михайлович, 1892 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липівка, колгоспник. Заарештований 04.09.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм гроші. Станіславським обласним судом 25.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.08.1993. *(12064 П)*.

БУНІЙ Григорій Юрійович, 1894 р. н., *м. Надвірна*, українець, малописьменний. Проживав у м. Надвірна, селянин. Заарештований 15.12.1945. Звинувачення: сприяв УПА (возив молоти пшеницю для потреб УПА). Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.02.1947 засуджений на 4 роки позбавлення волі. Реабілітований 30.12.1991. *(7777 П)*.

БУНІЙ Магдалина Степанівна, 1922 р. н., *м. Надвірна*, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Надвірна, кравчиня. Заарештована 31.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Циганка, збирала продукти для ОУН. Особливою нарадою при МВС СРСР 28.01.1947 засуджена на 4 роки позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 13.07.1990. *(5349 П)*.

БУНЧАК Йосип Федорович, 1904 р. н., *м. Болехів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Болехів, технічний керівник шкірзаводу. Заарештований 12.03.1945. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. **Загинув** 20.06.1945 в Стрийській тюрмі, місце поховання невідоме. 26.09.1945 справу припинено. *(6696 П)*.

БУНЧАК Михайло Онуфрійович, 1911 р. н., *м. Болехів*, українець, малописьменний. Проживав у м. Болехів, працював у сільському господарстві. Заарештований 14.09.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.11.1991. *(6456 П)*.

БУНЯК Андрій Михайлович, 1910 р. н., *с. Черпів* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у *м. Рогатин*. Заарештований 21.08.1944. Звинувачення: під час окупації знущався над євреями. 22.06.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(2346 П)*.

БУНЯК Ганна Василівна, 1928 р. н., *с. Колодіївка* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колодіївка, селянка. Заарештована 13.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орися, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.05.1992. *(9543 П)*.

БУНЬ Ганна Миколаївна, 1928 р. н., *с. Березівка* Тисменицького району, українка, освіта почат-

кова. Проживала в с. Березівка, селянка. Заарештована 01.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 29.01.1992. *(7068 П).*

БУНЬ Михайло Іванович, 1903 р. н., ***с. Березівка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Березівка, селянин. Заарештований 18.09.1947. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 26.06.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.07.1992. *(9274 П).*

БУНЬ Михайло Федорович, 1932 р. н., ***с. Угорники*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта неповна середня. Легалізувався через хворобу. Проживав у с. Угорники, учень Станіславської СШ № 11. Заарештований 01.02.1949. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Богун, розповсюджував націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 14.02.1992. *(7625 П).*

БУРАК Микола Миколайович, 1907 р. н., ***с. Спас*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, начальник лісодільниці. Заарештований 02.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голубий, інформатор ОУН, збирав продукти та одяг для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.07.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.12.1992. *(10535 П).*

БУРАК Роман Степанович, 1924 р. н., ***с. Семаківці*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 105-го ЗСП (м. Ачинськ, Росія). Заарештований 26.06.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 09.05.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.02.1993. *(12217 П).*

БУРАЧИНСЬКИЙ Роман Дмитрович, 1919 р. н., ***м. Снятин***, українець, освіта неповна середня. Рядовий 25-ї армії. Заарештований 04.04.1941. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий ОУН, розповсюджував націоналістичну літературу. Військовим трибуналом 25-ї армії 11.06.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 30.07.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.07.1994. *(14525 П).*

БУРАЧОК Ганна Дмитрівна, 1929 р. н., ***с. Підлужжя*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підлужжя, селянка. Заарештована 19.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марта, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 20.12.1991. *(6947 П).*

БУРАЧОК Ганна Миколаївна, 1928 р. н., ***с. Підлужжя*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підлужжя, селянка. Заарештована 14.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Нуська, Оксана, зв'язкова УПА, станична УЧХ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 16.12.1991. *(6975 П).*

БУРАЧОК Ганна Олексіївна, 1925 р. н., ***с. Підлужжя*** Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Підлужжя, селянка. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 26.08.1991. *(5964 П).*

БУРБЕЛЬКА Іван Ілліч, 1905 р. н., ***м. Ясло*** (Австрія), поляк, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Коломия***, телеграфіст контори зв'язку. Заарештований 21.07.1940. Звинувачення: член організації «Союз збройної боротьби», псевдо — Заклинський. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 14.01.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.04.1993. *(11270 П).*

БУРБЕЛЬКА Марія Степанівна, 1912 р. н., ***м. Перемишль*** (Польща), полька, освіта неповна середня. Проживала в ***м. Коломия***, домогосподарка. Заарештована 20.07.1940. Звинувачення: член організації «Союз збройної боротьби», псевдо — Заклинська. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 14.01.1941 засуджена до **розстрілу** з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітована 14.04.1993. *(11270 П).*

БУРГАРТ Іван Якович, 1898 р. н., ***с. Горохолина*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолина, столяр. Заарештований 14.01.1947. Звинувачення: проводив націоналістичну агітацію. Станіславським обласним судом 26.04.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 01.02.1993. *(13845 П).*

БУРГАРТ Михайло Костянтинович, 1898 р. н., ***с. Горохолина*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Горохолина, селянин. Заарештований 04.11.1948. Звинувачення: допомагав матеріально ОУН, проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. **Загинув** 24.08.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.12.1992. *(10496 П).*

БУРГАРТ Параска Іванівна, 1896 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Горохолина, селянка. Заарештована 11.11.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН, допомагала їм матеріально. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 21.12.1992. *(10496 П)*.

БУРДА Йосип Семенович, 1924 р. н., *с. Вишнів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 383-го СП 121-ї СД. Заарештований 30.10.1943. Звинувачення: серед військовослужбовців проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 38-ї армії 23.01.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 20.06.1994. *(14016 П)*.

БУРДЕГА Василь Іванович, 1923 р. н., *с. Чернятин* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.12.1952. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ігор, інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 24.02.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.10.1994. *(14313 П)*.

БУРДУЛАНЮК Гафія Василівна, 1919 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стопчатів, селянка. Заарештована 22.02.1949. Звинувачення: переховувала члена ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.02.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 09.12.1991. *(9116 П)*.

БУРДУН Василь Павлович, 1903 р. н., *с-ще Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Войнилів, робітник підсобного господарства РВК. Заарештований 29.12.1944. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(9576 П)*.

БУРДЮГ Марія Василівна, 1926 р. н., *с. Фатовець* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Фатовець, селянка. Заарештована 31.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галина, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.09.1992. *(9888 П)*.

БУРДЯК Євстахій Олександрович, 1914 р. н., *с. Сивщне* Перемишльського повіту (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*. Заарештований 31.03.1947. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 26.07.1991. *(509)*.

БУРЕЙ Михайло Дмитрович, 1919 р. н., *м. Тлумач*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Тлумач, землевпорядник райземвідділу. Заарештований 27.03.1949. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1949 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 13.01.1992. *(9621 П)*.

БУРЖМІНСЬКА Марія Василівна, 1924 р. н., *с. Пшеничники* Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Пшеничники, селянка. Заарештована 22.02.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.05.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 22.05.1992. *(8585 П)*.

БУРЗІ Владислав Адамович, 1897 р. н., *с. Березина* Жовківського району Львівської області, поляк, освіта початкова. Проживав у *с. Луковець-Вишнівський* Рогатинського району, селянин. Заарештований 29.09.1945. Звинувачення: мав зв'язок із членами АК. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.03.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 08.12.1992. *(3360)*.

БУРИК Лук'ян Гнатович, 1913 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Довгий Войнилів, селянин. Заарештований 03.07.1949. Звинувачення: будував криївку для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.01.1992. *(10104 П)*.

БУРКА Іван Васильович, 1925 р. н., *с. Жовчів* Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 27.12.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бистрий. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.01.1992. *(7238 П)*.

БУРКА Ольга Дмитрівна, 1927 р. н., *с. Жовчів* Рогатинського району, українка, освіта середня. Проживала в *с. Набережне* Галицького району, вчителька. Заарештована 03.10.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 13.03.1992. *(8127 П)*.

БУРКО Степан Михайлович, 1913 р. н., *с. Нові Скоморохи* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нові Скоморохи, швець. Заарештований 28.11.1946. Звинувачення: не повідомив органи влади про криївку зі зброєю. Військо-

вим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 06.08.1992. *(13013 П)*.

БУРКОВСЬКА Степанида Михайлівна, 1922 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 09.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Люба, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 20.08.1993. *(12573 П)*.

БУРЛАК Ганна Степанівна, 1926 р. н., ***с. Вікняни*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вікняни, селянка. Заарештована 15.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 09.03.1993. *(12110 П)*.

БУРЛАК Михайло Степанович, 1928 р. н., ***с. Вікняни*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Вікняни, селянин. Заарештований 22.07.1947. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.02.1992. *(1339)*.

БУРЛАК Софія Паньківна, 1925 р. н., ***с. Вікняни*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вікняни, селянка. Заарештована 11.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Весна, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.09.1992. *(10623 П)*.

БУРМАС Михайло Климович, 1902 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Перегінське, робітник ліспомгоспу. Заарештований 08.07.1950. Звинувачення: постачав УПА продукти, гроші й товари. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(11347 П)*.

БУРМІЛЬ Шльома-Борух Мойсейович, 1910 р. н., ***м. Косів***, єврей, освіта неповна середня. Проживав у м. Станіслав, студент педінституту. Заарештований 17.09.1940. Звинувачення: член троцькістської групи, боровся проти революційного руху. Особливою нарадою при НКВС СРСР 05.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. 01.12.1959 справу припинено. *(350 П)*.

БУРНАДЗ Лев Семенович, 1896 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українець, освіта вища. Проживав у ***с. Оліїво-Королівка***, священик УГКЦ. Заарештований 29.08.1945. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.01.1994. *(13252 П)*.

БУРОВА Євгенія Ільківна, 1926 р. н., ***с. Безім'яне*** Костянтинівського району Донецької області, українка, освіта неповна середня. Вивезена німцями й на етапі під час бомбардування втекла з-під варти. Проживала в ***с. Глибоке*** Богородчанського району, селянка. Заарештована 15.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Женя, санітарка УПА (курінь Благого). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.05.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.05.1994. *(14567 П)*.

БУРСА Василь Павлович, 1906 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Зелена, селянин. Заарештований 05.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вовк. Військовим трибуналом 8-ї СД 13.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 07.02.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.11.1992. *(13782 П)*.

БУРСА Микола Павлович, 1912 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Зелена, селянин. Заарештований 05.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб. Військовим трибуналом 8-ї СД 13.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 06.08.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.02.1992. *(13782 П)*.

БУРТИК Василь Миколайович, 1900 р. н., ***с. Марківці*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Марківці, селянин. Заарештований 29.10.1949. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.05.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.09.1993. *(12431 П)*.

БУРТИК Петро Васильович, 1921 р. н., ***с. Липівка*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 30.07.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевда — Вихор, Рудий, охоронець керівника райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(8373 П)*.

БУРТНИК Михайло Дмитрович, 1921 р. н., *с. Хотимир* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Тарасівка*, селянин. Заарештований 06.06.1950. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 15.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 28.08.1991. *(6050 П)*.

БУРТНИК Софія Василівна, 1936 р. н., *с. Хотимир* Тлумацького району, українка, освіта середня педагогічна. Проживала в *с. Камінь* Рожнятівського району, вчитель початкових класів. Заарештована 23.05.1957. Звинувачення: написала чотири вірші антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 30.07.1957 засуджена на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна (із забороною після звільнення 5 років проживати в Західній Україні). Реабілітована 23.08.1991. *(5895 П)*.

БУРТНИК Федір Матвійович, 1889 р. н., *с. Хотимир* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хотимир, секретар сільради. Заарештований 29.07.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.09.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 21.07.1989. *(4294 П)*.

БУРЧАК Дмитро Михайлович, 1919 р. н., *с. Діброва* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ Гонти), псевдо — Чорний. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.06.1992. *(4743)*.

БУРЯК Василь Іванович, 1919 р. н., *с. Тюдів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тюдів, селянин. Заарештований 23.10.1950. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.04.1955. *(9575 П)*.

БУРЯК Ганна Петрівна, 1930 р. н., *с. Вільхівці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вільхівці, селянка. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, збирала шерсть і гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 09.02.1993. *(11740 П)*.

БУРЯК Дмитро Степанович, 1912 р. н., *с. Вільхівці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД (м. Богомол Красноярського краю, Росія). Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: член ОУН. **Загинув** 16.09.1945 у красноярській тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.01.1992. *(7118 П)*.

БУРЯК Євдокія Іванівна, 1928 р. н., *с. Вільхівці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вільхівці, селянка. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Домка, збирала гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 09.02.1993. *(11740 П)*.

БУРЯК Михайло Васильович, 1931 р. н., *с. Тюдів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тюдів, селянин. Заарештований 23.10.1950. Звинувачення: постачав ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1992. *(9575 П)*.

БУРЯК Михайло Миколайович, 1921 р. н., *с. Вільхівці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільхівці, селянин. Заарештований 01.05.1948. Звинувачення: сприяв УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.10.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.12.1991. *(7146 П)*.

БУРЯК Олексій Іванович, 1922 р. н., *с. Тюдів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 10.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Недобитого), псевдо — Квітка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.05.1994. *(13796 П)*.

БУРЯК Степан Дмитрович, 1927 р. н., *с. Вільхівці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика), псевдо — Ясен. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(11740 П)*.

БУСЬКО Йосип Іванович, 1921 р. н., *с-ще Єзупіль* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.11.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Журби, 1944), псевдо — Деркач. Верховним судом СРСР 12.01.1945 засуджений до вищої міри покарання через повішання. **Страчений** 31.01.1945, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.07.1992. *(13577 П)*.

БУТЕНКО Ілля Олександрович, 1924 р. н., *с. Добротів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чайки), псевдо — Вигун. Військовим трибуналом

військ МВС Станіславської області 08.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.12.1994. *(14452 П)*.

БУТЕНТ Богдан Євстахійович, 1915 р. н., ***м. Калуш***, українець, малописьменний. Проживав у м. Калуш. Заарештований 24.06.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 26.09.1964 справу припинено. *(3048 П)*.

БУТЕНЮК Ганна Василівна, 1910 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Делятин, селянка. Заарештована 13.09.1949. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.11.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.07.1992. *(9198 П)*.

БУТЕНЮК-ІВАНЮК Софія Василівна, 1928 р. н., ***с. Заріччя*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Заріччя, селянка. Заарештована 28.02.1946. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, псевдо — Орися. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 15.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 24.01.1992. *(9699 П)*.

БУТКОВСЬКИЙ Сидір Михайлович, 1914 р. н., ***м. Сколе*** Львівської області, українець. Проживав у ***с. Старі Скоморохи*** Галицького району, священик. Заарештований 18.04.1950. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН, зберігав антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 08.06.1955. *(1803 П)*.

БУЦЬО Юрій Григорович, 1911 р. н., ***с. Боднарівка*** (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Снятин***, маляр. Заарештований 13.12.1950. Звинувачення: отримав для розповсюдження від члена ОУН листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 14.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 22.11.1995. *(36466)*.

БУЧАК Анастасія Василівна, 1924 р. н., ***с. Станькова*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Станькова, селянка. Заарештована 24.02.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.03.1992. *(8456 П)*.

БУЧАК Параска Василівна, 1927 р. н., ***с. Станькова*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Станькова, селянка. Заарештована 06.01.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зоя, керівниця кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.03.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.12.1991. *(7012 П)*.

БУЧАЦЬКИЙ Микита Степанович, 1912 р. н., ***с. Нижній Вербіж*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Вербіж, сторож кооперативу. Заарештований 04.12.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник підрайонного проводу ОУН. **Загинув** 17.04.1941 під час слідства, місце поховання невідоме. Справа припинена 11.06.1941. *(14694 П)*.

БУЧЕК Василь Федорович, 1906 р. н., ***с. Грушка*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Грушка, селянин. Заарештований 10.07.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.06.1992. *(9708 П)*.

БУЧИНСЬКИЙ Іван Олексійович, 1900 р. н., ***с. Хотимир*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Матейків*** Барського району Вінницької області, бригадир шляхової бригади. Заарештований у 1937 році. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Рішенням НКВС і Прокуратури СРСР 13.12.1937 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.08.1989. *(Справа знаходиться в архіві СБУ Вінницької області)*.

БУЧИНСЬКИЙ Михайло Йосипович, 1898 р. н., ***с. Бишів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бишів, голова сільради. Заарештований 21.04.1947. Звинувачення: організовував збір грошей та продуктів для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.05.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.06.1992. *(8857 П)*.

БУЧКО Анастасія Михайлівна, 1898 р. н., ***с. Пукасівці*** Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в ***с. Залуква***, селянка. Заарештована 23.12.1945. Звинувачення: переховувала вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 10.12.1992. *(10853 П)*.

БУЧКО Євстахій Юрійович, 1928 р. н., ***с. Григорів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Григорів, селянин. Заарештований 04.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловей. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6626 П)*.

БУЧКО Роман Михайлович, 1931 р. н., *с. Залуква* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Залуква, колгоспник. Заарештований 29.05.1950. Звинувачення: зберігав листівку, в якій висміювався Сталін. Станіславським обласним судом 25.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.10.1992. *(11672 П)*.

БУЧКО Семен Григорович, 1902 р. н., *с. Залуква* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Ясень* Рожнятівського району, бухгалтер лісгоспу. Заарештований 08.08.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вітер, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10166 П)*.

БУЧОВСЬКИЙ Іван Федорович, 1921 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Серафинці, селянин. Заарештований 20.02.1941. Звинувачення: член ОУН, зберігав націоналістичну літературу. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 12.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.08.1991. *(6354 П)*.

БУЯЛЬСЬКИЙ Болеслав Мар'янович, 1888 р. н., *с-ще Заложці* Зборівського району Тернопільської області, поляк, освіта вища. Проживав у *м. Івано-Франківськ*. Заарештований 03.01.1945. Звинувачення: мав зв'язок із німецькими каральними органами. **Загинув** 12.03.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. *(98 П)*.

Б'ЯЛИК Михайло Миколайович, 1928 р. н., *с. Ріп'янка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ріп'янка, селянин. Заарештований 27.11.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.07.1991. *(5689 П)*.

В

ВАГАНЧУК Параска Степанівна, 1900 р. н., *с. Вишків* Долинського району, українка, малописьменна. Проживала в *с. Ангелівка*, селянка. Заарештована 02.11.1948. Звинувачення: збирала продукти для УПА. **Загинула** 28.07.1949 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітована 22.09.1998. *(6172)*.

ВАҐЕЛЮК Олексій Петрович, 1910 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 04.04.1953. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах з конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1992. *(6871 П)*.

ВАҐЕЛЮК Параска, 1925 р. н., *с. Космач* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 08.06.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, дружина вояка УПА Варцаб'юка Юрія (псевдо — Орел). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.07.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 27.09.1993. *(12410 П)*.

ВАГИЛЕВИЧ Василь Петрович, 1904 р. н., *с. Небилів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Небилів, селянин. Заарештований 10.10.1947. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.08.1991. *(5899 П)*.

ВАГИЛЕВИЧ Леон Якович, 1929 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сливки, селянин. Заарештований 20.04.1946. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Грізний. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.11.1991. *(6395 П)*.

ВАГИЛЕВИЧ Олексій Володимирович, 1932 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Сливки, кочегар. Заарештований 30.06.1950. Звинувачення: член УМТНВ, псевдо — Довбуш. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.09.1991. *(6644 П)*.

ВАГИЛЕВИЧ Ольга Михайлівна, 1928 р. н., *с. Ловаги* Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Ловаги, селянка. Заарештована 28.12.1945. Звинувачення: збирала продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 29.10.1991. *(6420 П)*.

ВАГИЛЕВИЧ Павло Андрійович, 1930 р. н., *с. Ясень* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ясень, селянин. Заарештований 28.08.1949. Звинувачення: розвідник УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.11.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 22.05.1992. *(8619 П)*.

ВАГИЛЕВИЧ Семен Степанович, 1898 р. н., *с. Ясень* Рожнятівського району, українець, освіта

початкова. Проживав у с. Ясень, селянин. Заарештований 12.01.1946. Звинувачення: господарчий станичної ОУН, псевдо — Попович. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.07.1993. *(12344 П)*.

ВАГИЛЕВИЧ Степан Васильович, 1899 р. н., *с. Ловаги* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ловаги, селянин. Заарештований 22.01.1946. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(11338 П)*.

ВАГИЛЕВИЧ Юрій Степанович, 1926 р. н., *с. Небилів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.09.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Нечеси), псевдо — Борис. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.10.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 07.06.1945 у Львівській тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.03.1993. *(10873 П)*.

ВАГІЛЬ Дмитро Степанович, 1927 р. н., *м. Снятин*, українець, освіта середня. Проживав у м. Снятин, вчитель. Заарештований 07.11.1948. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.06.1994. *(14417 П)*.

ВАГІЛЬ Михайло Васильович, 1907 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, бригадир колгоспу. Заарештований 15.12.1950. Звинувачення: допомагав продуктами і грішми членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.08.1991. *(5686 П)*.

ВАГІЛЬ Тимофій Миколайович, 1921 р. н., *с. Хотінь* (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.07.1945. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.03.1946 засуджений на 20 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.11.1991. *(6401 П)*.

ВАДЮК Іван Юрійович, 1927 р. н., *с. Чорні Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.09.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бескид. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 05.06.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.12.1991. *(7160 П)*.

ВАДЮК Микола Юрійович, 1910 р. н., *с. Чорні Ослави* Надвірнянського району, українець, малописьменний Проживав нелегально. Заарештований 04.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Туриста), псевдо — Кугут. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(9934 П)*.

ВАДЮК Павло Ілліч, 1911 р. н., *с. Чорні Ослави* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 15.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вихора), псевдо — Горох. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(9891 П)*.

ВАДЮК Федір Юрійович, 1905 р. н., *с. Чорні Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Клива, військовий інструктор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.12.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.03.1992. *(7445 П)*.

ВАЖНА Марія Миколаївна, 1888 р. н., *с. Пшеничники* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пшеничники, селянка. Заарештована 17.09.1947. Звинувачення: постачала продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.01.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.09.1996. (15260 П).

ВАЖНИЙ Іван Миколайович, 1915 р. н., *с. Пшеничники* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пшеничники, секретар сільради, продавець ССТ. Заарештований 14.01.1949. Звинувачення: постачав УПА продукти і товари з магазину, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.02.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 21.01.1992. *(7246 П)*.

ВАЙДА Болеслав Йосифович, 1910 р. н., *с-ще Лисець* Тисменицького району, поляк, освіта середня. Проживав у с-щі Лисець, телефоніст. Заарештований 15.08.1940. Звинувачення: член польської націоналістичної організації. Станіславським обласним судом 15.10.1940 засуджений на 10 років

позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.05.1992. *(8287 П)*.

ВАЙМАН Галина Осипівна, 1926 р. н., ***м. Долина***, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***м. Калуш***. Заарештована 21.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Догмара, керівниця жіночої сітки райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітована 12.07.1991. *(5557 П)*.

ВАЙМАН Йосип Антонович, 1904 р. н., ***м. Долина***, поляк, малописьменний. Проживав у м. Долина, забійник скота на бойні. Заарештований 04.01.1945. Звинувачення: член підпільної польської організації «Оборона східних кордонів». 23.05.1945 скерований до спецтабору НКВС. 13.02.1946 справу припинено. *(7638 П)*.

ВАЙС Емма Казимирівна, 1918 р. н., ***м. Мєхув*** (Польща), полька, освіта середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***. Заарештована 01.04.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.10.1940 засуджена до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 17.10.1997. *(15967 П)*.

ВАЙС Йосиф Григорович, 1905 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, поляк, освіта неповна середня. Проживав у ***с-щі Лисець*** Тисменицького району, слюсар. Заарештований 16.07.1940. Звинувачення: член антирадянської польської повстанської організації. Станіславським обласним судом 15.10.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.05.1992. *(8287 П)*.

ВАКАЛЮК Йосип Йосипович, 1919 р. н., ***с. Іллінці*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Іллінці, селянин. Заарештований 28.11.1940. Звинувачення: член ОУН, розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.04.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 05.06.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.03.1992. *(7450 П)*.

ВАКАРИК Василина Дмитрівна, 1925 р. н., ***с. Вовчківці*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вовчківці, селянка. Заарештована 26.09.1945. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.07.1994. *(14441 П)*.

ВАКАРИК Василина Семенівна, 1916 р. н., ***с. Підвисоке*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підвисоке, селянка. Заарештована 09.01.1949. Звинувачення: в її домі був пункт зв'язку ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.01.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 30.07.1991. *(5909 П)*.

ВАКАРУК Ганна Дмитрівна, 1905 р. н., ***с. Княже*** Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Княже, селянка. Заарештована 02.02.1946. Звинувачення: в її будинку були пункт зв'язку та продовольчий склад ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.09.1991. *(1253)*.

ВАКАРУК Дмитро Миколайович, 1903 р. н., ***с. Княже*** Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Княже, селянин. Заарештований 31.01.1946. Звинувачення: в його будинку були пункт зв'язку та продовольчий склад ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.09.1991. *(1253)*.

ВАКІВ Василь, 1897 р. н., ***с. Раків*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раків, селянин. Заарештований 14.01.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 28.12.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.04.1994. *(13896 П)*.

ВАКІВ Дмитро Петрович, 1928 р. н., ***с. Надіїв*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Надіїв, селянин. Заарештований 31.07.1947. Звинувачення: розклеював антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 26.08.1991. *(5915 П)*.

ВАКІВ Іван Юрійович, 1904 р. н., ***с. Раків*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Надіїв***, боєць винищувального батальйону Долинського лісопильного заводу. Заарештований 19.01.1946. Звинувачення: не чинив спротиву воякам УПА при нападі на завод. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.09.1965. *(7201 П)*.

ВАКІВ Катерина Матвіївна, 1925 р. н., ***с. Яворів*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яворів, селянка. Заарештована 15.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.03.1993. *(11491 П)*.

ВАКІВ Степан Васильович, 1905 р. н., ***с. Раків*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.09.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Непорадний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(8473 П)*.

ВАКУР Луць Матвійович, 1923 р. н., ***с. Ясень*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ясень, селянин. Заарештований 17.02.1946. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.02.1994. *(13555 П)*.

ВАЛА Шимон Станіславович, 1903 р. н., ***н/п Студзенець*** (Німеччина), поляк, освіта початкова. Проживав у ***м. Калуш***, швець. Заарештований 29.04.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Станіславським обласним судом 14.10.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.09.1994. *(14289 П)*.

ВАЛЕГУНДА Олексій Іванович, 1919 р. н., ***с. Колодіїв*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колодіїв, завідувач млина. Заарештований 08.09.1947. Звинувачення: член ОУН, постачав ОУН борошно. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 17.03.1992. *(14410 П)*.

ВАЛИЛО Василь Михайлович, 1896 р. н., ***с. Підпечери*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, голова сільради. Заарештований 10.09.1947. Звинувачення: допомагав продуктами воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(11669 П)*.

ВАЛИЛО Михайло Васильович, 1930 р. н., ***с. Підпечери*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, мінер обласного ДТСААФу. Заарештований 06.06.1950. Звинувачення: збирав продукти та гроші для ОУН, поширював бофони й листівки, псевдо — Міську. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.01.1993. *(10476 П)*.

ВАЛИЛО Михайло Іванович, 1927 р. н., ***с. Підпечери*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ігоря). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.02.1992. *(7403 П)*.

ВАЛИН Роман Омелянович, 1917 р. н., ***м. Снятин***, українець, освіта початкова. Рядовий 530-го СП 156-ї СД. Заарештований 21.08.1941. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 51-ї окремої армії 30.08.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.03.1997. *(15656 П)*.

ВАЛІГУН Іван Васильович, 1924 р. н., ***с. Станькова*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Станькова, селянин. Заарештований 08.08.1947. Звинувачення: розвідник УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.12.1991. *(6564 П)*.

ВАЛІГУРСЬКА Анастасія Василівна, 1922 р. н., ***с. Слобідка*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобідка, селянка. Заарештована 18.07.1945. Звинувачення: кур'єр ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1991. *(3068)*.

ВАЛІГУРСЬКИЙ Микола Михайлович, 1907 р. н., ***с. Слобідка*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Слобідка, селянин. Заарештований 08.02.1946. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13253 П)*.

ВАЛІШ Хуго Омелянович, 1891 р. н., ***м. Сколе*** Львівської області, поляк, освіта вища. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, суддя. Заарештований 15.10.1939. Звинувачення: у 1936-1939 роках працював окружним суддею, боровся проти революційного руху. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 22.11.1939 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.04.1993. *(10961 П)*.

ВАЛЬДМАН Вінцентій Карлович, 1900 р. н., ***с-ще Печеніжин*** Коломийського району, поляк, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Печеніжин. Заарештований 30.08.1939. Звинувачення: польський поліцай. Станіславським обласним судом 06.05.1940 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.11.1992. *(9997 П)*.

ВАЛЬКІВ Гнат Іванович, 1928 р. н., *с. Блюдники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Блюдники, селянин. Заарештований 19.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Циган, розвідник УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.04.1992. *(8340 П)*.

ВАЛЬКО Василь Степанович, 1926 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 13.01.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вовка), псевдо — Соловей, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.07.1992. *(9285 П)*.

ВАЛЬНЕР Іван Корнилович, 1900 р. н., *м. Коломия*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Коломия, завідувач їдальні міськкради. Заарештований 20.05.1944. Звинувачення: мав зв'язок з гестапо. Військовим трибуналом 18-ї армії 17.06.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. **Загинув** 13.07.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.06.1995. *(14785 П)*.

ВАЛЬНИЦЬКИЙ Іван Михайлович, 1885 р. н., *с. Братківці* Тисменицького району, українець, освіта вища. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, садівник міськкомунгоспу. Заарештований 06.10.1949. Звинувачення: під час окупації, будучи парохом с. Озеряни Тернопільської області, виступав з антирадянськими проповідями, прихильник УГКЦ. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.02.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.07.1991. *(5661 П)*.

ВАЛЬЧАК Броніслав Людвігович, 1902 р. н., *м. Шонебек* (Німеччина), поляк, освіта вища. Проживав у *м. Калуш*, лікар-гінеколог. Заарештований 28.04.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Станіславським обласним судом 22.08.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.06.1995. *(14900 П)*.

ВАНГЕЛА Тимофій Михайлович, 1897 р. н., *с. Ясень* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ясень, заступник голови сільради. Заарештований 12.11.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.12.1991. *(6813 П)*.

ВАНДЖУРАК Василь Васильович, 1914 р. н., *с-ще Верховина*, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, вчитель початкової школи в с. Яворів Косівського району. Заарештований 05.05.1951. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевда — Магнітний, Чорний. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(8742 П)*.

ВАНДЖУРАК Василь Костянтинович, 1890 р. н., *с-ще Верховина*, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Верховина, селянин. Заарештований 22.02.1951. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.04.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(12196 П)*.

ВАНДЖУРАК Микола Васильович, 1926 р. н., *с-ще Верховина*, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Верховина, селянин. Заарештований 19.06.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гарбуз, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1991. *(8742 П)*.

ВАНЖУРА Михайло Дмитрович, 1887 р. н., *с. Чорні Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Білі Ослави*, лісоруб Делятинського лісгоспу. Заарештований 14.07.1950. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1951. *(190 П)*.

ВАНЖУРА Михайло Дмитрович, 1917 р. н., *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Горіх, вояк УПА (сотня Ігоря). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.08.1991. *(5882 П)*.

ВАНЗАРУК Стефанія Йосипівна, 1925 р. н., *с. Стецівка* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стецівка, селянка. Заарештована 19.07.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чайка, станична УЧХ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.08.1991. *(5933 П)*.

ВАНТУХ Іван Йосипович, 1926 р. н., *с. Конюшки* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.07.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Орлик. Військовим трибуналом військ НКВС Станіс-

лавської області 05.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.07.1992. *(9206 П)*.

ВАНЬ Мирон Степанович, 1922 р. н., ***с. Королівка*** Краківського воєводства (Польща), українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, швець. Заарештований 04.02.1957. Звинувачення: будучи п'яним, висловлювався в антирадянському дусі. Станіславським обласним судом 13.04.1957 засуджений на 4 роки позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1994. *(13312 П)*.

ВАНЬТУХ Степан Янович, 1914 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, освіта середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, комірник їдальні. Заарештований 16.12.1940. Звинувачення: член польської військової організації, псевдо — Влас. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 06.03.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 23.05.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.02.1995. *(14666 П)*.

ВАРВАДЮК Микола Григорович, 1925 р. н., ***с. Баня-Березів*** Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 18.05.1947. Звинувачення: мав зв'язок з УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1996. *(15113 П)*.

ВАРВАРУК Василь Іванович, 1906 р. н., ***с. Кулачин*** (тепер — у складі м. Снятин), українець, освіта початкова. Проживав у с. Кулачин, селянин. Заарештований 28.11.1940. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.01.1994. *(13602 П)*.

ВАРВАРУК Марія Іванівна, 1923 р. н., ***с. Монастирчани*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Монастирчани, селянка. Заарештована 06.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грізна, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.01.1992. *(7325 П)*.

ВАРВАРЧИН Йосип Ілліч, 1921 р. н., ***с. Фрага*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня «Чорноморці», 1944), псевдо — Лесь, бухгалтер і заступник господарчого надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.01.1992. *(9193 П)*.

ВАРГА Теодор Теодорович, 1928 р. н., ***с. Криниця*** (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Коломия***, робітник цегельного заводу. Заарештований 30.03.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 22.05.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах з конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1992. *(13755 П)*.

ВАРДЗАРУК Гнат Васильович, 1910 р. н., ***с. Космач*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лисенко, господарчий райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 29.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1992. *(8825 П)*.

ВАРДЗАРУК Петро Миколайович, 1892 р. н., ***с. Космач*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с-щі Верховина***, селянин. Заарештований 21.10.1950. Звинувачення: матеріально допомагав членам ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.05.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.07.1990. *(5360 П)*.

ВАРИВОДА Володимир Юліанович, 1927 р. н., ***с. Грабівка*** Калуського району, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Тисменица***, об'їздник в лісництві. Заарештований 13.06.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.11.1992. *(10282 П)*.

ВАРИВОДА Павлина Владиславівна, 1916 р. н., ***м. Долина***, українка, освіта середня. Проживала в м. Долина, секретар школи. Заарештована 24.11.1940. Звинувачення: розповсюджувала антирадянську літературу. Станіславським обласним судом 18.01.1941 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1996. *(15387 П)*.

ВАРИШКО Іван Миколайович, 1914 р. н., ***с. Братківці*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Братківці, селянин. Заарештований 19.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чіркулея, що діяла в Польщі, 1944). Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 03.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 04.05.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.03.1993. *(10958 П)*.

ВАРИШКО Юрій Юрійович, 1921 р. н., *с. Братківці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братківці, селянин. Заарештований 28.01.1949. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.10.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.09.1994. *(14491 П)*.

ВАРНАВА Іван Михайлович, 1923 р. н., *с. Медуха* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Медуха, селянин. Заарештований 21.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Яструба), псевдо — Мирон, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.05.1992. *(8121 П)*.

ВАРНАВА Іван Юрійович, 1927 р. н., *с. Делісве* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.01.1947. Звинувачення: сприяв УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.06.1990. *(5322 П)*.

ВАРНАВА Йосип Михайлович, 1927 р. н., *с. Медуха* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Легніца* (Польща). Заарештований 28.06.1947. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий станичної ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом Північної групи військ в м. Легніца 03.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 27.12.1991. *(7009 П)*.

ВАРНАВА Михайло Іванович, 1902 р. н., *с. Медуха* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Медуха, заступник голови сільради. Заарештований 20.04.1946. Звинувачення: переховував сина станичного ОУН, сприяв воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.07.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 08.06.1990. (*1080 П, 5296 П*).

ВАРУНКІВ Ольга Павлівна, 1927 р. н., *с. Дем'янів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дем'янів, селянка. Заарештована 19.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дарка, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.04.1992. *(10345 П)*.

ВАРУНКІВ Стефанія Андріївна, 1932 р. н., *с. Дем'янів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дем'янів, селянка. Заарештована 18.06.1949. Звинувачення: мала зв'язок із керівником кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.07.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 13.12.1991. *(6100)*.

ВАРЦАБ'ЮК Дмитро Васильович, 1931 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 17.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Залізняк, кур'єр станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.08.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 23.09.1993. *(12228 П)*.

ВАРЦАБ'ЮК Марія Федорівна, 1922 р. н., *с. Космач* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 08.06.1951. Звинувачення: розвідниця станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.07.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.05.1993. *(11808 П)*.

ВАРЦАБ'ЮК Параска Прокопівна, 1927 р. н., *с. Космач* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 24.10.1945. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.04.1992. *(8486 П)*.

ВАРЦАБ'ЮК Семен Григорович, 1907 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 08.12.1948. Звинувачення: переховував вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.04.1992. *(8368 П)*.

ВАРЦАБ'ЮК Семен Петрович, 1902 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 08.06.1951. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 27.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(7686 П)*.

ВАРЦАБ'ЮК Танасій Лук'янович, 1921 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Галайди), псевдо — Павлюк. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.04.1994. *(13773 П)*.

ВАСИЛАК Ростислав Семенович, 1929 р. н., *с. Денисів* Козівського району Тернопільської області, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Рогатин*, учень 10-го класу. Заарештований

25.12.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Богдан. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1965. *(3705 П)*.

ВАСИЛАШ Василь Миколайович, 1923 р. н., *с. Волосів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Волосів, селянин. Заарештований 11.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (боївка Шепетюка, 1943). Військовим трибуналом 8-ї повітряної армії 14.09.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 25.10.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.09.1995. *(14948 П)*.

ВАСИЛАЩУК Андрій Васильович, 1899 р. н., *с. Шешори* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Шешори, пастух. Заарештований 23.09.1950. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 31.03.1992. *(9117 П)*.

ВАСИЛАЩУК Емілія Миколаївна, 1929 р. н., *с. Шешори* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Шешори, селянка. Заарештована 30.01.1953. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 25.03.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.03.1992. *(11256 П)*.

ВАСИЛАЩУК Микола Васильович, 1897 р. н., *с. Шешори* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Шешори, селянин. Заарештований 15.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Май, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 27.03.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.02.1993. *(11078 П)*.

ВАСИЛАЩУК Наталія Миколаївна, 1929 р. н., *с. Шешори* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Шешори, селянка. Заарештована 09.02.1953. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 25.03.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах з конфіскацією майна. Реабілітована 28.04.1993. *(11256 П)*.

ВАСИЛЕВИЧ Марія Григорівна, 1928 р. н., *с. Уторопи* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Уторопи, селянка. Вивезена до Німеччини на примусові роботи. Перебувала в Брестському фільтраційному пункті. Заарештована 21.04.1945. Звинувачення: мала зв'язок з гестапо. Військовим трибуналом військ НКВС Брестської області 12.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 13.11.1996. *(15379 П)*.

ВАСИЛЕВИЧ Михайло Іванович, 1915 р. н., *с. Ясенів-Пільний* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ясенів-Пільний, директор маслозаводу. Заарештований 25.05.1944. Звинувачення: член ОУН, навчав молодь військової справи. Військовим трибуналом військ НКВС Чернівецької області 08.09.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 01.04.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13270 П)*.

ВАСИЛЕВИЧ Фердинанд Маурецович, 1908 р. н., *с-ще Отинія* Коломийського району, поляк, малописьменний. Проживав у с-щі Отинія, коваль. Заарештований 29.05.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації, проводив антирадянську агітацію. Київським обласним судом 04.02.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1994. *(13886 П)*.

ВАСИЛЕНКО Ганна Михайлівна, 1914 р. н., *с. Старий Косів* Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 20.02.1949. Звинувачення: член ОУН, санітарка надрайонного проводу ОУН, псевдо — Русалка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.04.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 25.05.1993. *(11752 П)*.

ВАСИЛЕНКО Федір Іванович, 1902 р. н., *с. Чулаківка* Голопристанського району Херсонської області, українець, освіта середня. Проживав у *с-щі Войшилів* Калуського району, бухгалтер промислової артілі. Заарештований 11.03.1948. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН, емісар повернення з висилки засуджених учасників ОУН-УПА та членів їх сімей. Військовим трибуналом військ МВС Київської області 03.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.08.1993. *(15476 П)*.

ВАСИЛЕНЧУК Варвара Григорівна, 1899 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, двірничка. Заарештована 23.10.1945. Звинувачення: під час фашистської окупації мала зв'язок з гестапо. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.04.1946 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.11.1955. *(90 П)*.

ВАСИЛЕНЮК Семен Михайлович, 1911 р. н., *с. Ясень* Рожнятівського району, українець, освіта

початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.02.1946. Звинувачення: охоронець станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.04.1994. *(14362 П)*.

ВАСИЛЕНЮК Степан Миколайович, 1922 р. н., *с. Ясенів-Пільний* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 11.05.1944. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Чернівецької області 08.09.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1993. *(13270 П)*.

ВАСИЛЕНЮК-БОГОСЛАВЕЦЬ Ганна Олексіївна, 1918 р. н., *с. Ясень* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 14.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галичанка, завідувала складом боєприпасів і продуктів УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 18.11.1991. *(6383 П)*.

ВАСИЛЕЧКО Зіновій Іванович, 1924 р. н., *с. Слобода Рівнянська* Рожнятівського району, українець. Проживав нелегально. Заарештований 21.06.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бея), псевдо — Веселий. 28.06.1946 з-під варти втік. **Загинув** у 1947 році, місце поховання невідоме. 02.12.1964 справу припинено. *(3203 П)*.

ВАСИЛЕЧКО Степан Григорович, 1909 р. н., *с. Ціпева* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотні Заморського і Скиби), псевдо — Вихор. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.07.1992. *(9636 П)*.

ВАСИЛЕЧКО Степан Олексійович, 1901 р. н., *с. Слобода Рівнянська* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Слобода Рівнянська, селянин. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: зберігав зерно, що належало УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.08.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1993. *(4153)*.

ВАСИЛИК Андрій Дмитрович, 1900 р. н., *с. Вікно* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Омськ, Росія). Заарештований 23.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кобила. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 17.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.05.1993. *(11559 П)*.

ВАСИЛИК Василь Іванович, 1890 р. н., *с. Мислів* Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Мислів, селянин. Заарештований 27.11.1944. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(12296 П)*.

ВАСИЛИК Василь Федорович, 1912 р. н., *с. Іваниківка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іваниківка, комірник колгоспу. Заарештований 09.08.1950. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.09.1955. *(1819 П)*.

ВАСИЛИК Василь Юрійович, 1929 р. н., *с. Іваниківка* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Іваниківка, селянин. Заарештований 28.07.1949. Звинувачення: інформатор райбоївки СБ, псевдо — Звітун. Особливою нарадою при МДБ СРСР 22.03.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.05.1992. *(8489 П)*.

ВАСИЛИК Володимир Олександрович, 1925 р. н., *с. Вікно* Городенківського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 22.06.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка Грубого, 1944), псевдо — Різьбяр. Військовим трибуналом 1-го Українського фронту 16.09.1944 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1992. *(36333)*.

ВАСИЛИК Володимир Олексійович, 1924 р. н., *м. Тисмениця*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Тисмениця, колгоспний коваль. Заарештований 01.12.1967. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Івано-Франківським обласним судом 23.02.1968 засуджений на 6 років позбавлення волі та 5 років заслання. Реабілітований 16.04.1992. *(8365 П)*.

ВАСИЛИК Гафія Василівна, 1926 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тишківці, селянка. Заарештована 27.03.1946. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 25.12.1991. *(7060 П)*.

ВАСИЛИК Григорій Миколайович, 1900 р. н., *с. Вікно* Городенківського району, українець, освіт-

та початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Омськ, Росія). Заарештований 11.10.1944. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.05.1993. *(11559 П)*.

ВАСИЛИК Дмитро Григорович, 1882 р. н., ***с. Горішнє Залуччя*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горішнє Залуччя, селянин. Заарештований 20.01.1945. Звинувачення: переховував члена ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1993. *(11732 П)*.

ВАСИЛИК Іван Григорович, 1875 р. н., ***с. Горішнє Залуччя*** Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Горішнє Залуччя, селянин. Заарештований 17.03.1945. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. **Загинув** 22.04.1945 в тюрмі м. Чернівці, місце поховання невідоме. В 1945 році справу припинено. *(6150 П)*.

ВАСИЛИК Іван Григорович, 1905 р. н., ***с. Іваниківка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іваниківка, завідувач колгоспного току. Заарештований 10.08.1950. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.06.1955. *(1819 П)*.

ВАСИЛИК Калина Гаврилівна, 1925 р. н., ***с. Горішнє Залуччя*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Горішнє Залуччя, селянка. Заарештована 27.01.1945. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 18.11.1991. *(6514 П)*.

ВАСИЛИК Катерина Онуфріївна, 1926 р. н., ***с. Нижній Вербіж*** Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 08.08.1952. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надія, переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 17.09.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.02.1994. *(13424 П)*.

ВАСИЛИК Лев Дмитрович, 1921 р. н., ***с. Угринь*** Чортківського району Тернопільської області, українець, освіта вища медична. Проживав нелегально. Заарештований 10.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Шкварко, лікар УПА (сотня Гамалії). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.12.1944 засуджений до розстрілу, який замінили на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах. Після звільнення проживав у м. Івано-Франківськ. Реабілітований 04.05.1992. *(8455 П)*.

ВАСИЛИК Марія Федорівна, 1922 р. н., ***с. Вікно*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вікно, селянка. Заарештована 04.01.1946. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1993. *(13275 П)*.

ВАСИЛИК Микола Федорович, 1894 р. н., ***с. Іваниківка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.12.1948. Звинувачення: 1941 року 2 місяці служив в українській поліції, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 25.01.1992. *(7417 П)*.

ВАСИЛИК Михайло Дмитрович, 1906 р. н., ***с. Лука*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лука, селянин. Заарештований 13.06.1947. Звинувачення: розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1991. *(6315 П)*.

ВАСИЛИК Олексій Миколайович, 1920 р. н., ***с. Вікно*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Омськ, Росія). Заарештований 22.11.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.05.1993. *(11559 П)*.

ВАСИЛИК Олена Миколаївна, 1922 р. н., ***с. Горішнє Залуччя*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Горішнє Залуччя, селянка. Заарештована 19.03.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, проводила збір продуктів для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.04.1994. *(13685 П)*.

ВАСИЛИК Павло Якимович, 1926 р. н., ***с. Бориславка*** Перемишльського повіту (Польща), українець, освіта середня спеціальна. Проживав у ***с. Микитинці*** Івано-Франківської міськради, селянин. Заарештований вдруге 22.01.1959. Звинувачення: 1950 року був нелегально висвячений у сан священика УГКЦ, проводив нелегально богослужіння. Станіславським обласним судом 14.04.1959 засуджений на 5 років позбавлення волі та 5 років заборони проживати в західних областях України. Реабілітований 07.12.1992. *(10122 П)*.

ВАСИЛИК Федір Васильович, 1914 р. н., *с. Вікно* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Омськ, Росія). Заарештований 11.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Якубовський, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 24.03.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 24.05.1993. *(11559 П)*.

ВАСИЛИНА Микола Васильович, 1917 р. н., *с. Сівка-Калуська* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Сівка-Калуська, селянин. Заарештований 08.04.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1991. *(13183)*.

ВАСИЛИНА Михайло Семенович, 1924 р. н., *с. Сівка-Калуська* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (окружна боївка СБ Бурлаки, 1944), псевдо — Борис. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 11.05.1992. *(11440 П)*.

ВАСИЛИНА Семен Мартинович, 1901 р. н., *с. Сівка-Калуська* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сівка-Калуська, селянин. Заарештований 25.10.1952. Звинувачення: перебував в українській поліції. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 10.12.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.03.1956. *(2647 П)*.

ВАСИЛИНЮК Василь Іванович, 1930 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Городенка*, учень СШ. Заарештований 01.11.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Білий, проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.04.1993. *(11592 П)*.

ВАСИЛИНЮК Дмитро Петрович, 1892 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Підвисоке, селянин. Заарештований 15.03.1946. Звинувачення: заготовляв і зберігав тютюн для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.07.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1994. *(14454 П)*.

ВАСИЛИНЮК Марія Василівна, 1924 р. н., *с. Стецева* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Підвисоке*, колгоспниця. Заарештована 15.06.1950. Звинувачення: матеріально допомагала воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.08.1991. *(5875 П)*.

ВАСИЛИНЮК Михайло Васильович, 1922 р. н., *с. Пужники* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пужники, селянин. Заарештований 22.04.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Залізний. Військовим трибуналом 1-ї ТА 17.05.1944 засуджений на 7 років позбавлення волі. **Загинув** 10.01.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.08.1993. *(12649 П)*.

ВАСИЛИШИН Анастасія Андріївна, 1892 р. н., *с. Чорний Потік* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Чорний Потік, селянка. Заарештована 12.03.1946. Звинувачення: зберігала 60 кг зерна для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 10.01.1993. *(10600 П)*.

ВАСИЛИШИН Андрій Миколайович, 1910 р. н., *с. Міжріччя* Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Міжріччя, колгоспник. Заарештований 04.11.1950. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН, член диверсійної групи, що спиляла 58 телефонних стовпів. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1994. *(14034 П)*.

ВАСИЛИШИН Андрій Онуфрійович, 1920 р. н., *с. Чорний Потік* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорний Потік, селянин. Заарештований 02.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Байда, станичний ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 25.03.1992. *(7872 П)*.

ВАСИЛИШИН Богдан Іванович, 1931 р. н., *с. Локітка* Тлумацького району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, студент вчительського інституту. Заарештований 06.03.1950. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 11.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 04.10.1991. *(6551 П)*.

ВАСИЛИШИН Василь Іванович, 1906 р. н., *с. Братківці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братківці, селянин. Заарештований 08.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Паливода, господарчий станичної

ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 23.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1992. *(8015 П)*.

ВАСИЛИШИН Володимир Ількович, 1919 р. н., *м. Болехів*, українець, освіта неповна середня. Курсант Севастопольської школи санінструкторів. Заарештований 10.07.1941. Звинувачення: серед курсантів проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 9-го ОСК 16.08.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 27.08.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.09.1996. *(15207 П)*.

ВАСИЛИШИН Григорій Іванович, 1924 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Івано-Франківськ, столяр. Заарештований 30.07.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Явір, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 06.12.1991. *(6844 П)*.

ВАСИЛИШИН Дмитро Васильович, 1925 р. н., *с. Нижнів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Антонівка*, селянин. Заарештований 02.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Веселий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.07.1991. *(5688 П)*.

ВАСИЛИШИН Іван Андрійович, 1926 р. н., *с. Коростовичі* Галицького району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 11.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня «Гайдамаки»), псевдо — Осика. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.04.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.02.1993. *(11295 П)*.

ВАСИЛИШИН Іван Васильович, 1923 р. н., *с. Чорний Потік* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 02.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Батяра, 1945), псевдо — Липа. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 20.05.1951, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.12.1993. *(12867 П)*.

ВАСИЛИШИН Іван Іванович, 1900 р. н., *с. Чорний Потік* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Чорний Потік, селянин. Заарештований 06.03.1946. Звинувачення: зберігав 80 кг зерна для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1993. *(10600 П)*.

ВАСИЛИШИН Іван Іванович, 1913 р. н., *с. Струпків* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.08.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Хитрий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 10.10.1991. *(6241 П)*.

ВАСИЛИШИН Іван Лук'янович, 1925 р. н., *с. Палагичі* Тлумацького району, українець, освіта середня. Проживав у с. Палагичі, бухгалтер. Заарештований 16.05.1951. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 21.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.07.1991. *(5803 П)*.

ВАСИЛИШИН Іван Маркович, 1909 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Княжолука, начальник планового відділу Вигодського ліспромкомбінату. Заарештований 01.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дніпро, навчав військової справи членів ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1994. *(15002 П)*.

ВАСИЛИШИН Іван Микитович, 1921 р. н., *с. Вовчинець* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вовчинець, робітник меблевої фабрики. Заарештований 18.02.1950. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.03.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(23239)*.

ВАСИЛИШИН Ірина Іванівна, 1924 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Княжолука, селянка. Заарештована 18.01.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.10.1996. *(4684, 15399 П)*.

ВАСИЛИШИН Меланія Пантеліївна, 1926 р. н., *с. Коростовичі* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Коростовичі, селянка. Заарештована 02.06.1947. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 05.02.1964. *(2832 П)*.

ВАСИЛИШИН Микола Миколайович, 1903 р. н., *с. Чорний Потік* Надвірнянського району, украї-

нець, освіта початкова. Проживав у с. Чорний Потік, селянин. Заарештований 09.11.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. **Загинув** 21.06.1950 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.06.1993. *(11920 П)*.

ВАСИЛИШИН Микола Юрійович, 1900 р. н., *с. Камінь* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Камінь, селянин. Заарештований 19.11.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 04.07.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.10.1992. *(10563 П)*.

ВАСИЛИШИН Микола Юрійович, 1927 р. н., *с. Топорівці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.02.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (кущ самооборони, сотня Мороза), псевда — Гордий, Бурий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 19.05.1992. *(14611 П)*.

ВАСИЛИШИН Михайло Петрович, 1915 р. н., *с. Локітка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Локітка, селянин. Заарештований 16.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок із ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(6549 П)*.

ВАСИЛИШИН Олена Григорівна, 1911 р. н., *с. Вовчинець* Івано-Франківської міськради, українка, малописьменна. Проживала в с. Вовчинець, селянка. Заарештована 20.02.1950. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.03.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.11.1991. *(23239)*.

ВАСИЛИШИН Олена Петрівна, 1925 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Княжолука, селянка. Заарештована 13.03.1946. Звинувачення: розвідниця ОУН, постачала продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.04.1994. *(14212 П)*.

ВАСИЛИШИН Параска Миколаївна, 1929 р. н., *с. Струпків* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Струпків, селянка. Заарештована 02.06.1947. Звинувачення: кур'єр ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 22.07.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.01.1993. *(27775)*.

ВАСИЛИШИН Федір Васильович, 1932 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княжолука, селянин. Заарештований 27.08.1950. Звинувачення: інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(7664 П)*.

ВАСИЛІВ Анастасія Семенівна, 1929 р. н., *с. Луквиця* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Луквиця, селянка. Заарештована 01.06.1947. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.10.1991. *(6173 П)*.

ВАСИЛІВ Андрій Іванович, 1902 р. н., *с. Вістова* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вістова, завідувач клубу. Заарештований 06.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сокіл, станичний ОУН, пізніше помічник військового референта райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.09.1994. *(14679 П)*.

ВАСИЛІВ Василь Юрійович, 1929 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сливки, селянин. Заарештований 20.04.1945. Звинувачення: член ОУН, пропагандист ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.10.1991. *(6247 П)*.

ВАСИЛІВ Ганна Іванівна, 1924 р. н., *с. Старий Угринів* Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Старий Угринів, селянка. Заарештована 12.07.1945. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для УПА, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1992. *(12094 П)*.

ВАСИЛІВ Гафія Василівна, 1928 р. н., *с. Сенечів* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сенечів, селянка. Заарештована 24.12.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Люба, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.03.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.03.1992. *(8004 П)*.

ВАСИЛІВ Григорій Іванович, 1915 р. н., *с. Луквиця* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Луквиця, селянин. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Хмара. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1944 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна, який замінено на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.07.1992. *(9051 П)*.

ВАСИЛІВ Іван Миколайович, 1901 р. н., *с. Красилівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красилівка, голова сільради. Заарештований 28.06.1947. Звинувачення: допомагав УПА продуктами та грішми. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.08.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 16.09.1992. *(9782 П)*.

ВАСИЛІВ Магдалина Федорівна, 1928 р. н., *с. Луквиця* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Луквиця, селянка. Заарештована 29.05.1947. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 10.10.1991. *(6173 П)*.

ВАСИЛІВ Максим Федорович, 1919 р. н., *с. Нижнів* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 20.10.1944. Звинувачення: ухилився від призову в армію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.05.1958. *(8157 П)*.

ВАСИЛІВ Михайло Данилович, 1914 р. н., *с. Грабівка* Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Калуш*, майстер мармеладного цеху. Заарештований 06.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Відважний, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.04.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.06.1992. *(12933 П)*.

ВАСИЛІВ Параска Миколаївна, 1928 р. н., *с. Луквиця* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Луквиця, селянка. Заарештована 29.05.1947. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 10.10.1991. *(6173 П)*.

ВАСИЛІВ Петро Семенович, 1926 р. н., *с. Луквиця* Богородчанського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Луквиця, селянин. Заарештований 03.12.1946. Звинувачення: розповсюджував націоналістичні плакати, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.02.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(8008 П)*.

ВАСИЛІВ Роман Григорович, 1913 р. н., *с. Новиця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новиця, селянин. Заарештований 28.11.1944. Звинувачення: розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.02.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1991. *(6530 П)*.

ВАСИЛІВ Федір Тимофійович, 1927 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сливки, селянин. Заарештований 20.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пугач. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.10.1991. *(6395 П)*.

ВАСИЛІВ Юстина Семенівна, 1928 р. н., *с. Луквиця* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Луквиця, селянка. Заарештована 25.12.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.03.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.04.1992. *(8590 П)*.

ВАСИЛОВСЬКА Марія Олексіївна, 1921 р. н., *с. Підгайчики* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підгайчики, селянка. Заарештована 08.09.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.02.1993. *(10933 П)*.

ВАСИЛОВСЬКА Наталія Іванівна, 1924 р. н., *с. Слобідка* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобідка, селянка. Заарештована 17.02.1945. Звинувачення: сприяла УПА в проведенні збройної акції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.05.1945 засуджена на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.03.1956. *(1003 П)*.

ВАСИЛЬКІВ Володимир Федорович, 1924 р. н., *с. Болохів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Тютюнника, 1945), псевдо — Сірко. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років

пораження в правах. Реабілітований 18.08.1992. *(12299 П)*.

ВАСИЛЬКІВ Дмитро Миколайович, 1917 р. н., ***м. Косів***, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у м. Косів, кравець райпромкомбінату. Заарештований 25.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Недобитого, 1944—1945), псевдо — Берізка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 09.10.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.11.1991. *(4848)*.

ВАСИЛЬКОВА Дарія Прохорівна, 1919 р. н., *с. **Олександрівка*** Смоленської області (Росія), росіянка, освіта середня спеціальна. Проживала в ***м. Коломия***, медсестра. Заарештована 08.04.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 11.06.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітована 18.05.1994. *(14640 П)*.

ВАСИЛЬКОВСЬКИЙ Адам Владиславович, 1923 р. н., *с. **Гринява*** Косівського району, поляк, малописьменний. Проживав у ***м. Коломия***. Заарештований 28.01.1945. Звинувачення: приналежність до «фольксдойче». 10.03.1945 втік з-під варти. Подальша доля невідома. Реабілітований 27.11.1998. *(9824)*.

ВАСИЛЬЧИШИН Федір Михайлович, 1926 р. н., ***м. Рудки*** Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у *с. **Вороніця*** Галицького району, селянин. Заарештований 14.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Клим, кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1992. *(8956 П)*.

ВАСИЛЬЧУК Варвара Юріївна, 1925 р. н., *с. **Великий Ключів*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Великий Ключів, селянка. Заарештована 18.05.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.11.1992 року. *(10082 П)*.

ВАСИЛЬЧУК Йосип Мартинович, 1934 р. н., *с. **Темирівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Темирівці, селянин. Заарештований 19.04.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 16.12.1957. *(1336 П)*.

ВАСИЛЬЧУК Михайло Ілліч, 1892 р. н., *с. **Темирівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Темирівці, селянин. Заарештований 01.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Старий, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.06.1992. *(8846 П)*.

ВАСИЛЬЧУК Олексій Миколайович, 1933 р. н., *с. **Темирівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Темирівці, селянин. Заарештований 19.04.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 10.12.1957. *(1336 П)*.

ВАСИЛЮК Ганна Петрівна, 1926 р. н., *с. **Горохолина*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Горохолина, селянка. Заарештована 12.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(10063 П)*.

ВАСИЛЮК Євдокія Миколаївна, 1922 р. н., *с. **Васючин*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Васючин, селянка. Заарештована 13.11.1944. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.01.1968. *(3013 П)*.

ВАСИЛЮК Іван Васильович, 1911 р. н., *с. **Нові Кривотули*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дунай, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1947 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.01.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.06.1992. *(8855 П)*.

ВАСИЛЮК Іван Лукич, 1921 р. н., *с. **Колінці*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колінці, селянин. Заарештований 21.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.10.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.04.1993. *(11629 П)*.

ВАСИЛЮК Йосип Іванович, 1914 р. н., *с. **Помонята*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Пень. Військовим трибуналом військ МВС Станіс-

лавської області 04.06.1946 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6667 П)*.

ВАСИЛЮК Катерина Миколаївна, 1924 р. н., *с. Нові Кривотули* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нові Кривотули, селянка. Заарештована 12.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гірка, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.11.1992. *(9989 П)*.

ВАСИЛЮК Марія Олександрівна, 1926 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Горохолина, селянка. Заарештована 12.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, збирала продукти для УПА, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.12.1991. *(10063 П)*.

ВАСИЛЮК Параска Василівна, 1925 р. н., *с. Нові Кривотули* Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Нові Кривотули, селянка. Заарештована 12.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Наталка, зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.11.1992. *(9989 П)*.

ВАСКУЛ Василь Михайлович, 1904 р. н., *с. Баня-Березів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Баня-Березів, селянин. Заарештований 24.02.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.05.1994. *(14029 П)*.

ВАСКУЛ Василь Степанович, 1906 р. н., *с. Баня-Березів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Баня-Березів, селянин. Заарештований 03.03.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1994. *(14167 П)*.

ВАСКУЛ Ганна Іванівна, 1904 р. н., *с. Гуцулівка* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гуцулівка, селянка. Заарештована 13.03.1946. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, утримувала конспіративну квартиру для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 12.02.1992. *(7724 П)*.

ВАСКУЛ Григорій Юзефович, 1928 р. н., *с. Баня-Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.03.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лихий, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 15.06.1992. *(8865 П)*.

ВАСКУЛ Олена Петрівна, 1912 р. н., *с. Баня-Березів* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Баня-Березів, селянка. Заарештована 16.02.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН, псевдо — Калина. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.11.1994. *(14802 П)*.

ВАСКУЛ Орест Петрович, 1928 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Перебував у дивізії «СС-Галичина», у липні 1944-го під Бродами потрапив у полон, скерований до спецтабору НКВС. В липні 1946-го виселений на 6 років у Башкирську АР (Росія), звідки в лютому 1947-го втік. Проживав у *м. Городенка*. Заарештований 26.07.1947. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Зуб, вояк дивізії «СС-Галичина», втік із заслання. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.10.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.02.1973. *(3739 П)*.

ВАСКУЛ Розалія Василівна, 1926 р. н., *с. Баня-Березів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Баня-Березів, селянка. Заарештована 14.02.1945. Звинувачення: член ОУН, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.05.1994. *(14030 П)*.

ВАСКУЛ Юстина Михайлівна, 1915 р. н., *с. Вижній Березів* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Вижній Березів, селянка. Заарештована 01.06.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.07.1992. *(9076 П)*.

ВАСКУЛ Юстина Михайлівна, 1930 р. н., *с. Вижній Березів* Косівського району, українка, освіта се-

редня. Проживала в ***м. Коломия***, студентка педучилища. Заарештована 04.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олена, кур'єр станичної ОУН, виготовляла теплі речі для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 14.07.1992. *(9588 П)*.

ВАСЮТА Микола Юрійович, 1929 р. н., ***с. Глибівка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Глибівка, завідувач клубу. Заарештований 03.07.1950. Звинувачення: постачав ОУН тютюнові вироби, літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 25.06.1992. *(9029 П)*.

ВАСЮТИН Василь Степанович, 1928 р. н., ***с. Манява*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.09.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бобика, курінь Іскри, 1945), псевдо — Май. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.12.1993. *(12868)*.

ВАСЮТИН Дмитро Федорович, 1900 р. н., ***с. Манява*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Манява, фінагент. Заарештований 28.09.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.05.1993. *(11533 П)*.

ВАСЮТИН Юрій Петрович, 1910 р. н., ***с. Сукіль*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сукіль, селянин. Заарештований 26.02.1946. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1956. *(1626 П)*.

ВАСЬКЕВИЧ Богдан Люцгенович, 1921 р. н., ***с. Ясень*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 03.11.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бойка, 1944), псевдо — Борис. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 28.01.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.01.1996. *(14978 П)*.

ВАСЬКЕВИЧ Магдалина Антонівна, 1925 р. н., ***с. Ясень*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ясень, селянка. Заарештована 16.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 18-ї армії 05.10.1944 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.10.1991. *(6742 П)*.

ВАСЬКІВ Богдан Іванович, 1930 р. н., ***с. Пуків*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Пуків, учень 10-го класу СШ. Заарештований 31.12.1948. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1993. *(11411 П)*.

ВАСЬКІВ Іван Васильович, 1905 р. н., ***с. Пуків*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пуків, селянин. Заарештований 31.12.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 17.06.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.04.1993. *(11411 П)*.

ВАСЬКІВ Петро Федорович, 1932 р. н., ***с. Пуків*** Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Пуків, колгоспник. Заарештований 28.08.1950. Звинувачення: інформатор ОУН, збирав гроші для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 24.10.1991. *(6432 П)*.

ВАСЬКО Антон Григорович, 1913 р. н., ***с. Грабів*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 271-ї СД 05.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.04.1996. *(36146)*.

ВАСЬКО Віра Тихонівна, 1923 р. н., ***м. Короп*** Чернігівської області, українка, освіта середня. Проживала в ***с. Чагрів*** Рогатинського району, вчителька. Заарештована 07.07.1947. Звинувачення: за завданням ОУН, писала листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.06.1948 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 13.11.1991. *(6657 П)*.

ВАСЬКО Дмитро Григорович, 1921 р. н., ***с. Грабів*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грабів, селянин. Заарештований 26.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 271-ї СД 05.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.04.1996. *(36146)*.

ВАСЬКО Марія Миколаївна, 1926 р. н., ***с. Грабів*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Грабів, селянка. Заарештована

15.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марта, в її будинку був пункт зв'язку ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.02.1992. *(7121 П)*.

ВАСЬКО Павло Миколайович, 1929 р. н., *с. Грабів* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Долина*, десятник лісодільниці. Заарештований 25.07.1950. Звинувачення: двічі передав гроші для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. 17.07.1955 справу припинено. *(1816 П)*.

ВАТАМАНЮК Василина Василівна, 1925 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підвисоке, селянка. Заарештована 08.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Липа, станична ОУН. Військовим трибуналом 101-го СК 04.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.02.1993. *(11021)*.

ВАТАМАНЮК Василь Григорович, 1921 р. н., *с. Попельники* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Попельники, селянин. Заарештований 16.12.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 13.03.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 07.05.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.02.1994. *(13784 П)*.

ВАТАМАНЮК Василь Миколайович, 1907 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рожнів, колгоспник. Заарештований 07.08.1950. Звинувачення: надавав матеріальну допомогу УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.12.1993. *(13174 П)*.

ВАТАМАНЮК Василь Михайлович, 1930 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвисоке, робітник Коломийського торгоуправління. Заарештований 15.06.1950. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1991. *(5875 П)*.

ВАТАМАНЮК Василь Олексійович, 1904 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Підвисоке, селянин. Заарештований 15.03.1946. Звинувачення: за дорученням вояків УПА, намагався підкупити працівника Снятинського РВ МВС. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1993. *(12401 П)*.

ВАТАМАНЮК Дмитро Васильович, 1909 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у *с. Барвінків*, селянин. Заарештований 02.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гордий, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.11.1993. *(12706 П)*.

ВАТАМАНЮК Дмитро Юрійович, 1919 р. н., *с. Великий Рожин* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Великий Рожин, селянин. Заарештований 09.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Заєць, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.08.1957. *(1325 П)*.

ВАТАМАНЮК Євдокія Іванівна, 1900 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 05.06.1951. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, допомагала УПА матеріально. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 28.08.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1993. *(12829 П)*.

ВАТАМАНЮК Іван Матійович, 1921 р. н., *с. Снідавка* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 30.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Святослава, 1945). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.10.1992. *(10309 П)*.

ВАТАМАНЮК Степан Михайлович, 1923 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рожнів, колгоспник. Заарештований 18.01.1950. Звинувачення: переховував у криївці вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.01.1992. *(7084 П)*.

ВАТАМАНЮК Юрій Матвійович, 1924 р. н., *с. Снідавка* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 30.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Святослава, 1945). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.10.1992. *(10309 П)*.

ВАТРУСЕНКО Параска Іванівна, 1920 р. н., *с. Виноград* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Виноград, колгоспниця. Заарештована 23.02.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 21.04.1953 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.03.1992. *(8490 П)*.

ВАТУЙЧАК Микола Танасійович, 1887 р. н., *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Верхній Ясенів, селянин. Заарештований 05.04.1950. Звинувачення: сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.09.1991. *(6207 П)*.

ВАТУЙЧАК Михайло Іванович, 1895 р. н., *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Верхній Ясенів, селянин. Заарештований 09.12.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.05.1994. *(14183 П)*.

ВАТУЙЧАК Юрій Васильович, 1915 р. н., *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Верхній Ясенів, селянин. Заарештований 07.08.1947. Звинувачення: розвідник ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.07.1991. *(5552 П)*.

ВАХ Дарія Павлівна, 1929 р. н., *с. Поворозник* (тепер — територія Польщі), українка, освіта неповна середня. Проживала в *м. Долина*, рахівниця домоуправління. Заарештована 29.10.1952. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ СРСР 09.12.1952 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 06.09.1991. *(6047 П)*.

ВАХНЮК Михайло Іванович, 1927 р. н., *с. Русів* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Русів, робітник РВК. Заарештований 09.08.1946. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, розвідник УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.12.1991. *(21)*.

ВАХНЮК Наталія Миколаївна, 1923 р. н., *с. Русів* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Русів, селянка. Заарештована 30.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орешта, керівниця УЧХ станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.11.1991. *(6672 П)*.

ВАХТЕЛЬ Ізраїль Вульвович, 1900 р. н., *м. Івано-Франківськ*, єврей. Рядовий 165-го ЗСП 83-ї СД. Заарештований 27.01.1945. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 83-ї СД 31.10.1945 скерований до психіатричної лікарні для примусового лікування. *(2673 П)*.

ВАЦЕБА Євдокія Гнатівна, 1925 р. н., *с. Посіч* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Посіч, селянка. Заарештована 08.10.1947. Звинувачення: член ОУН, кур'єр станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.11.1991. *(7706 П)*.

ВАЦЕБА Іван Васильович, 1909 р. н., *с. Радча* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Радча, сторож колгоспу. Заарештований 25.01.1950. Звинувачення: зібрав і передав для УПА 1 ц зерна й 2 ц картоплі. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 25.04.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.04.1992. *(8677 П)*.

ВАЦЕБА Михайло Данилович, 1914 р. н., *с. Чукалівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Клима), псевдо — Жук. Військовим трибуналом військ МВС при Управлінні Північно-Печорської залізничної магістралі 31.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.12.1991. *(6995 П)*.

ВАЦИК Марія Іванівна, 1900 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Заріччя, селянка. Заарештована 13.04.1950. Звинувачення: проводила антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 10.03.1953 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 25.11.1993. *(12879 П)*.

ВАЦИК Марія Степанівна, 1929 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Заріччя, селянка. Заарештована 24.06.1947. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 01.01.1992. *(7231 П)*.

ВАЦИК-АБРАМ'ЮК Ганна Дмитрівна, 1924 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 05.01.1949. Звинувачення: воячка УПА (боївка Лева), псевдо — Калина. Особливою

народою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 04.07.1992. *(9101 П)*.

ВАЦНИК Войтех Юзефович, 1889 р. н., *с. Білі Береги* Львівської області, поляк, освіта початкова. Проживав у *с-щі Отинія* Коломийського району, селянин. Заарештований 27.04.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом військ НКВС Київського ОВО 03.04.1941 засуджений до **розстрілу** з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.07.1994. *(14179 П)*.

ВАШКУР Василь Степанович, 1930 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сливки, селянин. Заарештований 20.04.1946. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 10.01.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.12.1993. *(12455 П)*.

ВАШКУР Федір Іванович, 1927 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сливки, селянин. Заарештований 20.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Смерека. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.11.1991. *(6395 П)*.

ВАШКУР Ярослав Васильович, 1931 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Сливки, учень. Заарештований 28.06.1950. Звинувачення: член УМТНВ, псевдо — Грізний, писав статті націоналістичного змісту до підпільних журналів «З гір» і «Тріумф». Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(6644 П)*.

ВАШКУРАК Степан Ілліч, 1928 р. н., *с. Королівка* Коломийського району, українець, освіта середня педагогічна. Проживав у *с. Коршів*, вчитель. Заарештований 01.11.1948. Звинувачення: переписував і зберігав літературу антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 20.07.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 27.06.1966. *(8095 П)*.

ВДОВИЧИН Володимир Семенович, 1899 р. н., *с. Колоколин* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колоколин, робітник молокозаводу. Заарештований 25.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Крук, Гай, господарчий кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 01.09.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.03.1993. *(11053 П)*.

ВЕБЕР Юліуш Станіславович, 1923 р. н., *м. Івано-Франківськ*, поляк, освіта неповна середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, учень ФЗН. Заарештований 05.06.1940. Звинувачення: член польської антирадянської організації. Станіславським обласним судом 28.04.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 14.06.1994. *(14513 П)*.

ВЕБЕР-СИМЧИЧ Олена Федорівна, 1912 р. н., *с. Вижній Березів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Турка* Коломийського району, селянка. Заарештована 16.08.1948. Звинувачення: мала зв'язок із вояками УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.09.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.07.1991. *(5526 П)*.

ВЕЖЕЙСЬКИЙ Антон Антонович, 1899 р. н., *м. Івано-Франківськ*, поляк, освіта вища. Проживав у м. Івано-Франківськ, секретар союзу польських патріотів. Заарештований 26.04.1946. Звинувачення: член ПОВ. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 05.03.1966. *(10598 П)*.

ВЕКЕРИК Василь Миколайович, 1887 р. н., *с. Шевченкове* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Шевченкове, селянин. Заарештований 23.03.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію, член товариства «Скала». Станіславським обласним судом 25.06.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 29.12.1989. *(5247 П)*.

ВЕЛИГОРСЬКИЙ Василь Петрович, 1913 р. н., *с. Пужники* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пужники, селянин. Заарештований 29.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вітер, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.02.1992. *(7610 П)*.

ВЕЛИГОРСЬКИЙ Михайло Васильович, 1901 р. н., *с. Пужники* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.06.1949. Звинувачення: мав зв'язок із УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 22.04.1950 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 20.02.1991. *(5432 П)*.

ВЕЛИКГОЛОВА Марія Василівна, 1926 р. н., *с. Топорівці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Топорівці, селянка. Заарештована 16.02.1945. Звинувачення: член ОУН, учасниця бою проти радянських партизан, проводила антирадянську агітацію. Військовим три-

буналом військ НКВС Станіславської області 20.03.1946 засуджена на 15 років позбавлення волі. Реабілітована 13.07.1991. *(5581 П)*.

ВЕЛИЧ Йосип Олексійович, 1914 р. н., ***м. Коломия***, українець, освіта початкова. Рядовий 291-го СП. Заарештований 31.12.1944. Звинувачення: висловлював невдоволення службою, мав намір перейти на бік противника. Військовим трибуналом 28-ї армії 24.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.12.1995. *(14966 П)*.

ВЕЛИЧКО Прокін Томашович, 1920 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.12.1939. Звинувачення: намагався нелегально перейти кордон. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.12.1940 засуджений на 5 років *поразження в правах*. Реабілітований 30.04.1996. *(15066 П)*.

ВЕЛИЧКОВСЬКИЙ Олександр Петрович, 1910 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, освіта середня. Проживав у м. Івано-Франківськ. Заарештований 21.03.1940. Звинувачення: член польської антирадянської організації, поширював листівки антирадянського змісту. Київським обласним судом 08.01.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1993. *(11468 П)*.

ВЕЛІГОРСЬКИЙ Іван Матвійович, 1905 р. н., ***с. Горохолина*** Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***с. Рошнів*** Тисменицького району, секретар сільради. Заарештований 17.07.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 07.02.1994. *(32058)*.

ВЕЛІГОРСЬКИЙ Роман-Костянтин Матвійович, 1918 р. н., ***с. Рошнів*** Тисменицького району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 30.09.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник *окружного відділу пропаганди*. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений до **розстрілу** з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.02.1994. *(32058)*.

ВЕЛІТЧУК Марія Петрівна, 1922 р. н., ***с. Стрільче*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стрільче, селянка. Заарештована 20.07.1947. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.10.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Відсиділа 10 років. Реабілітована 11.05.1992. *(9001 П)*.

ВЕЛОЖИНСЬКИЙ Олександр Емільович, 1913 р. н., ***м. Підволочиськ*** Тернопільської області, поляк, освіта початкова. Проживав у ***м. Надвірна***. Заарештований 02.02.1940. Звинувачення: сприяв у нелегальному переході кордону окремим громадянам. Особливою нарадою при НКВС 02.11.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 10.12.1996. *(15426 П)*.

ВЕЛЬГАН Михайло Дмитрович, 1926 р. н., ***с. Чукалівка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чукалівка, стереотипник обласної друкарні. Заарештований 02.06.1948. Звинувачення: член ОУН, псевда — Сагайдачний, Нечай, постачав ОУН канцелярські товари. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.07.1993. *(14124 П)*.

ВЕЛЬШ Євген Іванович, 1930 р. н., ***с. Сарники*** Рогатинського району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Сарники, селянин. Заарештований 22.12.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мазепа, інформатор, розвідник ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 18.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років *поразження в правах* із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6634 П)*.

ВЕЛЯНИК Богдан Михайлович, 1928 р.н., ***с. Підпечери*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, селянин. Заарештований 25.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Крук, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 25.07.1991. *(5594 П)*.

ВЕЛЯНИК Василь Григорович, 1905 р. н., ***с. Підпечери*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, селянин. Заарештований 25.03.1946. Звинувачення: сприяв УПА у здійсненні збройної акції. **Загинув** 14.05.1946 в станіславській тюрмі, місце поховання невідоме. 08.06.1946 справу *припинено*. *(5594 П)*.

ВЕЛЯНИК Ганна Дмитрівна, 1926 р. н., ***с. Підпечери*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підпечери, селянка. Заарештована 25.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Варка, заготовляла лікувальні трави й перев'язочний матеріал для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.04.1992. *(8609 П)*.

ВЕЛЯНИК Дмитро Іванович, 1901 р. н., ***с. Підпечери*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, робітник заготконтори. Заарештований 17.02.1950. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 27.04.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років *поразження в правах*. Реабілітований 28.09.1993. *(12325 П)*.

ВЕЛЯНИК Марія Василівна, 1913 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підпечери, селянка. Заарештована 27.02.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА, допомагала їм продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 28.12.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 18.08.1993. *(12438 П)*.

ВЕЛЯНИК Микола Пилипович, 1911 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, селянин. Заарештований 27.02.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА, допомагав їм продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.10.1993. *(12438 П)*.

ВЕЛЯНИК Михайло Дмитрович, 1929 р. н., *с. Підлужжя* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Легалізувався. Проживав у с. Підлужжя, лінотиніст обласної друкарні. Заарештований 08.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шрама, 1944—1945), псевдо — Малий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 13.03.1992. *(7654 П)*.

ВЕЛЯНИК Михайло Дмитрович, 1930 р. н., *с. Підлужжя* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підлужжя, тракторист колгоспу. Заарештований 30.05.1950. Звинувачення: поширював літературу та листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 19.03.1992. *(8798 П)*.

ВЕНГЕРЧУК Василь Антонович, 1913 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Солотвин, санітар лікарні. Заарештований 22.10.1944. Звинувачення: 1941-го перебував в українській поліції, перевозив продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 24.07.1992. *(9061 П)*.

ВЕНГЕРЧУК Мирон Михайлович, 1928 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта середня. Рядовий в/ч 2828 (м. Калінін, Росія). Заарештований 26.11.1951. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 13.02.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.12.1992. *(10514 П)*.

ВЕНГРИН Василь Миколайович, 1929 р. н., *с. Максимець* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Максимець, селянин. Заарештований 09.12.1950. Звинувачення: заготовляв продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.10.1991. *(7026 П)*.

ВЕНГРИН Іван Григорович, 1900 р. н., *с. Максимець* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Легалізувався. Проживав у с. Максимець, лісоруб. Заарештований 15.10.1950. Звинувачення: вояк УПА, передавав УПА борошно й пресу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.08.1991. *(5856 П)*.

ВЕНГРИН Катерина, 1913 р. н., *с-ще Верховина*, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Верховина, селянка. Заарештована 13.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, кур'єр ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 12.11.1993. *(12708 П)*.

ВЕНГРИН Параска Григорівна, 1925 р. н., *с. Максимець* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Максимець, селянка. Заарештована 19.06.1950. Звинувачення: постачала продукти ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.08.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.02.1992. *(7267 П)*.

ВЕНГРИНОВИЧ Дмитро Михайлович, 1912 р. н., *с. Вільхівці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с-щі Чернелиця*, селянин. Заарештований 27.04.1944. Звинувачення: був керівником самоохорони села (1941). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.10.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 18.09.1991. *(10116)*.

ВЕНГРИНОВИЧ Юрій Іванович, 1928 р. н., *с. Болохів* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Болохів, селянин. Заарештований 05.02.1945. Звинувачення: член молодіжної ОУН, зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.07.1991. *(5790 П)*.

ВЕНГРИНОВСЬКА Ганна Хомівна, 1920 р. н., *с. Загайпіль* Коломийського району, полька, освіта початкова. Проживала в с. Загайпіль, селянка. Заарештована 23.05.1947. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Львів-

ської області 11.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.05.1992. *(8653 П)*.

ВЕНГРИНСЬКА Марія Петрівна, 1929 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Стопчатів, селянка. Заарештована 30.10.1945. Звинувачення: пекла хліб для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 20.02.1992. *(8082 П)*.

ВЕНГРИНЮК Василь Іванович, 1920 р. н., *с. Шепарівці* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Шепарівці, учень 10 класу. Заарештований 27.01.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловей, заступник керівника районного проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.05.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.07.1993. *(12419 П)*.

ВЕНГРИНЮК Марія Костянтинівна, 1920 р. н., *с. Петрів* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Петрів, селянка. Заарештована 12.02.1945. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 10.09.1991. *(6698 П)*.

ВЕНГРИНЮК Микола Костянтинович, 1929 р. н., *с. Петрів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.06.1948. Звинувачення: вивішував синьожовті прапори. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.03.1993. *(11134 П)*.

ВЕНИЧУК Юстина Андріївна, 1926 р. н., *с. Делева* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Делева, селянка. Заарештована 10.04.1946. Звинувачення: допомагала УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.05.1992. *(9753 П)*.

ВЕНЦКОВСЬКИЙ Мар'ян Антонович, 1919 р. н., *м. Коломия*, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Коломия. Заарештований 30.12.1944. Звинувачення: член організації «Світ». 27.02.1945 скерований до спецтабору НКВС. 23.11.1946 справу припинено. *(2878 П)*.

ВЕНЦКОВСЬКИЙ Мар'ян Іванович, 1903 р. н., *с. Білин* Ковельського району Волинської області, поляк. Проживав у *м. Городенка*. Заарештований 12.01.1945. Звинувачення: під час фашистської окупації працював керівником лігенщафту. Скерований до спецтабору НКВС. 31.12.1946 справу припинено. *(2269 П)*.

ВЕПРЕЙЧУК Дмитро Ілліч, 1911 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у с. Білоберізка, селянин. Заарештований 29.05.1947. Звинувачення: вояк УПА (запасна чота Пробоя), збирав продукти та вовну для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.03.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.05.1992. *(8769 П)*.

ВЕПРЕЙЧУК Іван Дмитрович, 1920 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.01.1953. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ярема, санітар УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 01.04.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1993. *(13235 П)*.

ВЕПРЕЙЧУК Іван Дмитрович, 1928 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Білоберізка, селянин. Заарештований 10.12.1947. Звинувачення: переховував вояків УПА, інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.02.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1992. *(8705 П)*.

ВЕПРЕЙЧУК Петро Юрійович, 1910 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.10.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Макара), псевдо — Дунай. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.02.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.06.1996. *(48)*.

ВЕПРЕЙЧУК Юрій Дмитрович, 1913 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Білоберізка, селянин. Заарештований 24.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гайдамаки, 1944—1945), збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 11.04.1994. *(13619 П)*.

ВЕПРИК Дмитро Петрович, 1908 р. н., *с. Грабовець* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грабовець, селянин. Заарештований 27.09.1944. Звинувачення: мав зв'язок із вояками УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.05.1993. *(11535 П)*.

ВЕПРУК Василь, 1928 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.02.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(9169 П)*.

ВЕПРУК Василь Миколайович, 1907 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яворів, селянин. Заарештований 25.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Залізняк, пропагандист підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.11.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1993. *(11711 П)*.

ВЕПРУК Ганна Миколаївна, 1928 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яворів, селянка. Заарештована 30.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Айстра, помічниця станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.12.1992. *(10284 П)*.

ВЕПРУК Микола Миколайович, 1925 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яворів, селянин. Заарештований 15.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Косар, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.01.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.05.1992. *(8375 П)*.

ВЕПРУК Юрій Гаврилович, 1911 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Шабля, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.06.1992. *(9169 П)*.

ВЕПРУК Юрій Миколайович, 1913 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яворів, селянин. Заарештований 20.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Запорожець, керівник кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.11.1992. *(10323 П)*.

ВЕРБЕЦЬКИЙ Іван Федорович, 1896 р. н., *с. Нижнів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижнів, голова сільради. Заарештований 03.03.1949. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1992. *(10682 П)*.

ВЕРБИЛІВСЬКА Марія Степанівна, 1927 р. н., *с. Бабухів* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бабухів, селянка. Заарештована 11.03.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зозуля, санітарка ОУН—УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 27.07.1992. *(9195 П)*.

ВЕРБИЛІВСЬКИЙ Іван Іванович, 1922 р. н., *с. Бабухів* Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Бабухів, селянин. Заарештований 11.03.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Горіх, організаційний референт районного проводу ОУН (1944—1945). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 27.07.1992. *(9195 П)*.

ВЕРБИЦЬКА Ганна Петрівна, 1924 р. н., *с. Залуччя* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Залуччя, селянка. Заарештована 18.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Смерека, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 03.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 04.09.1991. *(5979 П)*.

ВЕРБИЦЬКИЙ Василь Ілліч, 1925 р. н., *с. Паляниця* Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Паляниця, селянин. Заарештований 22.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Барабаш, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.04.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 20.07.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.12.1992. *(10004 П)*.

ВЕРБИЦЬКИЙ Василь Йосипович, 1906 р. н., *с. Яблуниця* Яремчанської міськради Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Яблуниця, робітник ліспромгоспу. Заарештований 02.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сало. **Подальша доля невідома.** *(4448)*.

ВЕРБИЦЬКИЙ Михайло Олексійович, 1910 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Велика Кам'янка, селянин. Заарештований 09.09.1948. Звину-

вачення: передав для УПА 20 кг кукурудзи та придбав бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.10.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.01.1994. *(13368 П)*.

ВЕРБИЦЬКИЙ Петро Павлович, 1908 р. н., *с. Бишів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бишів, селянин. Заарештований 21.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Береза, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.10.1993. *(13030 П)*.

ВЕРБНИЙ Іван Дмитрович, 1923 р. н., *с. Помонята* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вишні), псевдо — Журавель. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10397 П)*.

ВЕРБОВИЙ Антон Йосипович, 1928 р. н., *с. Озерце* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Озерце, секретар сільради. Заарештований 13.10.1948. Звинувачення: передав ОУН списки військовозобов'язаних і заарештованих НКВС. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.12.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 16.07.1992. *(9313 П)*.

ВЕРБОВИЙ Михайло Іванович, 1913 р. н., *с. Озерце* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Озерце, селянин. Заарештований 01.09.1948. Звинувачення: збирав продукти й гроші для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.07.1992. *(9392 П)*.

ВЕРБОВИЙ Михайло Степанович, 1888 р. н., *с. Озерце* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Озерце, голова сільради. Заарештований 21.08.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував націоналістичні листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.11.1992. *(10787 П)*.

ВЕРБ'ЮК Василь Петрович, 1914 р. н., *с. Текуче* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Текуче, селянин. Заарештований 11.09.1945. Звинувачення: возив до млина молоти зерно для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 12.10.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.04.1992. *(7851 П)*.

ВЕРБ'ЯНА Марія Миколаївна, 1925 р. н., *с. Бабинці* (тепер — у складі м. Рогатин) Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бабинці, робітниця райхарчкомбінату. Заарештована 07.12.1945. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.03.1992. *(8229 П)*.

ВЕРВЕГА Іван Васильович, 1906 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Делятин, коваль лісопункту. Заарештований 14.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Залізняк, станичний ОУН. **Загинув** 19.01.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.12.1998. *(10699)*.

ВЕРГУН Іван Степанович, 1904 р. н., *с. Заланів* Рогатинського району, українець, освіта вища. Проживав у *с. Чесники*, священик. Заарештований 10.01.1950. Звинувачення: член УНДО, проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1993. *(10964 П)*.

ВЕРГУН Кіндрат Онуфрійович, 1912 р. н., *с. Хмелева* Заліщицького району Тернопільської області, українець, освіта вища духовна. Проживав у *с. Люча* Косівського району, священик. Заарештований 23.12.1945. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.01.1994. *(13007 П)*.

ВЕРГУН Марія Антонівна, 1909 р. н., *с. Щипівці* Заліщицького району Тернопільської області, українка, освіта середня. Проживала в *с. Гринява* Верховинського району, вчителька початкової школи. Заарештована 13.12.1940. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 03.06.1941 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 27.12.1989. *(4973 П)*.

ВЕРГУН Олена Ярославівна, 1903 р. н., *с. Міжгір'я* Болехівської міськради, українка, освіта неповна середня. Проживала в *с. Чесники* Рогатинського району, селянка. Заарештована 02.02.1950. Звинувачення: переховувала члена ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 08.10.1993. *(12903 П)*.

ВЕРЕДЮК Ганна Василівна, 1917 р. н., ***с. Микуличин*** Яремчанської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Микуличин, селянка. Заарештована 19.01.1946. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.05.1946 засуджена на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 09.02.1995. *(14650 П)*.

ВЕРЕДЮК Петро Васильович, 1923 р. н., ***с. Микуличин*** Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Усть-Чорна*** Тячівського району Закарпатської області, музикант. Заарештований 15.01.1947. Звинувачення: служив в українській поліції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.03.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 24.08.1991. *(5801 П)*.

ВЕРЕЖАК Василь Гнатович, 1907 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 02.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Хмари), псевдо — Красний. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 25.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 16.04.1992. *(8739 П)*.

ВЕРЕЖАК Василь Дмитрович, 1914 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Верховина, селянин. Заарештований 31.10.1948. Звинувачення: зв'язковий боївки Заведії, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.02.1996. *(15157 П)*.

ВЕРЕЖАК Дмитро Іванович, 1898 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Верховина, селянин. Заарештований 30.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дорожний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 16.12.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13313 П)*.

ВЕРЕЖАК Михайло Федорович, 1923 р. н., ***с. Котиківка*** Городенківського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Котиківка, сигнальник городенківської залізничної станції. Заарештований 17.12.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Малий, виготовляв і вивішував у селі синьо-жовті прапори. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.01.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.06.1956. *(216 П)*.

ВЕРЕНЬКО Михайло, 1927 р. н., ***с. Куничі*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Куничі, селянин. Заарештований 07.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Явір, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(8146 П)*.

ВЕРЕНЬКО Ярослав Петрович, 1932 р. н., ***с. Куничі*** Галицького району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 17.08.1950. Звинувачення: член ОУН, розвідник боївки Булави, псевдо — Юрко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.12.1992. *(10720 П)*.

ВЕРЕТКО Василь Васильович, 1910 р. н., ***с. Вовчинець*** Івано-Франківської міськради, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 12.01.1946. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 12.03.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.03.1992. *(7860 П)*.

ВЕРЕТКО Мирослава Семенівна, 1924 р. н., ***с. Липівка*** Тисменицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, робітниця їдальні облспоживспілки. Заарештована 15.11.1944. Звинувачення: постачала ОУН канцтовари, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.11.1966. *(7167 П)*.

ВЕРЕТКО Михайло Дмитрович, 1888 р. н., ***с. Вовчинець*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вовчинець, селянин. Заарештований 18.02.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.03.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(23239)*.

ВЕРЕЩАК Роман Михайлович, 1922 р. н., ***м. Збараж*** Тернопільської області, українець, освіта незакінчена вища. Проживав нелегально в ***Рогатинському*** районі. Заарештований 17.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лилик, радист райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.05.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 30.05.1994. *(14022 П)*.

ВЕРИГА Марта Василівна, 1920 р. н., ***с. Стецева*** Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Стецева, колгоспниця. Заарештована 02.07.1950. Звинувачення: носила продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.09.1950 засуджена

на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.09.1991. *(6210 П)*.

ВЕРИГА Петро Миколайович, 1902 р. н., ***с. Стецева*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стецева, селянин. Заарештований 24.12.1939. Звинувачення: керівник сільського осередку УСРП, негативно висловлювався про керівників КПРС. Станіславським обласним судом 11.04.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 2 роки поразження в правах. Реабілітований 15.05.1992. *(8476 П)*.

ВЕРКАЛЕЦЬ Марія Василівна, 1925 р. н., ***с. Гута*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гута, селянка. Заарештована 08.03.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка, зв'язкова станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.08.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 13.01.1992. *(9624 П)*.

ВЕРКАЛЕЦЬ Михайло Васильович, 1926 р. н., ***с. Гута*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий 214-го АЗСП. Заарештований 14.11.1944. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом 5-ї армії 10.12.1944 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. 11.01.1945 справу припинено. *(246 П)*.

ВЕРКАЛЕЦЬ Стефанія Михайлівна, 1928 р. н., ***с. Міжгір'я*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Міжгір'я, селянка. Заарештована 07.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, кур'єр ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.06.1948 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 30.07.1991. *(5646 П)*.

ВЕРОВСЬКА Параска Петрівна, 1906 р. н., ***с. Вербівці*** Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Вербівці, селянка. Заарештована 08.02.1947. Звинувачення: постачала продукти членам ОУН, які переховувались у криївці. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.04.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.03.1992. *(8988 П)*.

ВЕРСТЕНЬ Дмитро Іванович, 1914 р. н., ***с. Липівка*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липівка, селянин. Заарештований 25.03.1940. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.05.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 19.12.1955. *(1062 П)*.

ВЕРСТЮК Володимир Петрович, 1922 р. н., ***с. Боднарів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***Ширяївському районі*** Одеської області, колгоспник. Заарештований 21.06.1951. Звинувачення: проводив антирадянську діяльність. Одеським обласним судом 08.08.1951 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 30.05.1994. *(26768, справа знаходиться в архіві СБУ Одеської області)*.

ВЕРСТЮК Степан Михайлович, 1925 р. н., ***с. Кривець*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.12.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Орел. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1992. *(10500 П)*.

ВЕРТИПОРОХ Олексій Миколайович, 1927 р. н., ***с. Саджавка*** Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Саджавка, селянин. Заарештований 25.12.1947. Звинувачення: проводив націоналістичну агітацію. Станіславським обласним судом 21.02.1948 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 31.10.1991. *(6359 П)*.

ВЕРХОЛА Михайло Гнатович, 1905 р. н., ***м. Жовква*** Львівської області, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, начальник друкарського цеху обласної друкарні. Заарештований 18.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Береза, передавав в ОУН копії документів. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджений на 15 років катожних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.02.1992. *(7167 П)*.

ВЕРХОЛЯК Ганна Романівна, 1930 р. н., ***с. Манява*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Манява, селянка. Заарештована 19.11.1952. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 08.01.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.09.1993. *(12499 П)*.

ВЕРХОЛЯК Юстина Дмитрівна, 1923 р. н., ***с. Манява*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 25.10.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Малина, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.01.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.09.1992. *(9845 П)*.

ВЕРШИГОРА Дмитро Михайлович, 1919 р. н., ***с. Колінки*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 2-го артилерійського полігону (м. Луга Ленінградської області, Росія). За-

арештований 12.03.1941. Звинувачення: написав листівку антирадянського змісту з погрозою начальнику артилерійського полігону. Військовим трибуналом Ленінградського військового округу 09.04.1941 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 08.08.1996. *(15208 П)*.

ВЕСЕЛОВСЬКА Калина Василівна, 1918 р. н., *с. Кобаки* Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в *с. Рибне*, селянка. Заарештована 12.06.1947. Звинувачення: постачала ОУН продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.01.1948 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 28.06.1993. *(11747 П)*.

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ Борис Степанович, 1889 р. н., *с. Мала Стружка* Новоушицького району Хмельницької області, українець, освіта вища. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, учитель СШ № 1. Заарештований 07.11.1956. Звинувачення: написав 8 антирадянських листівок. Станіславським обласним судом 24.01.1957 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.05.1994. *(14113 П)*.

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ Василь Миколайович, 1919 р. н., *с. Кінчаки* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кінчаки, селянин. Заарештований 20.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Скала, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1993. *(13027 П)*.

ВЕСНА Василь Петрович, 1900 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Городниця* Городенківського району, селянин. Заарештований 24.05.1944. Звинувачення: член ОУН, військовик кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.08.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.11.1993. *(13256)*.

ВЕЦКО Дмитро Павлович, 1912 р. н., *с. Надіїв* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Надіїв, селянин. Заарештований 14.06.1949. Звинувачення: збирав продукти й розвіддані для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1993. *(11037 П)*.

ВИЗНЮК Дмитро Петрович, 1930 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Княждвір, лісоруб. Заарештований 17.03.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотня Спартана, 1945). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13074 П)*.

ВИЗНЮК Марія Андріївна, 1923 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Княждвір, селянка. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: утримувала конспіративну квартиру. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 25.01.1992. *(7540 П)*.

ВИЗНЮК Михайло Федорович, 1904 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Княждвір, мельник. Заарештований 27.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грізний, молов зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.10.1993. *(12785 П)*.

ВИКЛЮК Ганна Степанівна, 1923 р. н., *с. Великий Ключів* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Великий Ключів, селянка. Заарештована 29.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сирітка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 27.02.1992. *(7359 П)*.

ВИЛЬЧАК Дмитро Олексійович, 1910 р. н., *с. Росільна* Богородчанського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Росільна, робітник Солотвинського лісгоспу. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ясень, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.10.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.01.1968. *(6390 П)*.

ВИНАРЧУК Ірина Осипівна, 1915 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українка, освіта середня. Проживала в м. Івано-Франківськ, бібліотекар. Заарештована 22.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марія, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.05.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.05.1993. *(11563 П)*.

ВИНГРИНЮК Софія Іванівна, 1923 р. н., *с. Шепарівці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 06.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Аничка, санітарка УПА (сотні Спартана і Бандури). Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.01.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 14.04.1994. *(13810 П)*.

ВИНДИК Іванна Северинівна, 1925 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Кути, бухгалтер РСС. Заарештована 02.10.1944. Звинувачення: інформатор УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.11.1944 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітована 29.07.1991. *(5612 П)*.

ВИННИК Антоніна Лук'янівна, 1915 р. н., *с. Козина* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Козина, селянка. Заарештована 17.01.1948. Звинувачення: переховувала вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.02.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 12.06.1992. *(8686 П)*.

ВИННИК Василь Михайлович, 1911 р. н., *с. Ворона* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 214-го ЗСП. Заарештований 25.09.1944. Звинувачення: член товариства «Просвіта». Військовим трибуналом 5-ї армії 31.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.02.1996. *(15052 П)*.

ВИННИК Дмитро Дмитрович, 1902 р. н., *с. Манява* Богородчанського району, українець. Проживав у с. Манява, селянин. Заарештований 22.05.1939. Звинувачення: нелегально перейшов державний кордон СРСР. Перебував у тюрмах НКВС (м. Кам'янець-Подільський; м. Чистопіль, Росія). **Подальша доля невідома.** *(3111 П)*.

ВИННИК Євдокія Іванівна, 1928 р. н., *с. Ворона* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 08.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Іскри, 1945), псевдо — Калинка, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 06.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 15.08.1991. *(36863)*.

ВИННИК Йосип Дмитрович, 1913 р. н., *с. Небилів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Небилів, бухгалтер. Заарештований 17.10.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Писарчук, поширював листівки антирадянського змісту, допомагав УПА грішми. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.08.1991. *(5899 П)*.

ВИННИК Катерина Василівна, 1927 р. н., *с. Креховичі* Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Креховичі, робітниця Калуського лісництва. Заарештована 24.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорнобрива, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 29.11.1991. *(8607 П)*.

ВИННИК Марія Василівна, 1922 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Липівка, селянка. Заарештована 13.09.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Наталка, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 24.12.1991. *(36875)*.

ВИННИК Марія Михайлівна, 1922 р. н., *с. Ворона* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ворона, селянка. Заарештована 04.09.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Береза, керівник жіночої сітки підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 10.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 30.12.1993. *(13444 П)*.

ВИННИК Михайло Васильович, 1921 р. н., *с. Козина* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Козина, селянин. Заарештований 20.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ігоря, 1944—1945), псевдо — Зрій, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(14530 П)*.

ВИННИК Михайло Осафатович, 1913 р. н., *с. Перекоси* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перекоси, селянин. Заарештований 16.01.1948. Звинувачення: зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.03.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.12.1991. *(12665 П)*.

ВИННИК Роман Семенович, 1914 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Юра, пропагандист кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 20.08.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.11.1992. *(15166 П)*.

ВИННИК Степан Юрійович, 1922 р. н., *с. Манява* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Манява, селянин. Заарештований 03.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бурлака, зв'язковий станичної ОУН, вояк УПА (сотня Іскри, 1944). Військо-

вим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(12534 П)*.

ВИННИК Федір Матвійович, 1909 р. н., ***с. Яблунька*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яблунька, лісник. Заарештований 08.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мур, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 12.07.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.09.1992. *(10142 П)*.

ВИННИК Юрій Васильович, 1912 р. н., ***с. Яблунька*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яблунька, селянин. Заарештований 13.09.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.07.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.07.1993. *(12477 П)*.

ВИННИЧУК Василь Дмитрович, 1929 р. н., ***с. Підпечери*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, робітник торфопідприємства. Заарештований 10.06.1950. Звинувачення: сприяв воякам УПА у проведенні збройної акції, перевозив товари для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1992. *(10476 П)*.

ВИННИЧУК Василь Іванович, 1927 р. н., ***с. Балинці*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий в/ч 61252. Заарештований 17.06.1948. Звинувачення: у випадку радянсько-американської війни мав намір перейти на бік супротивника. Військовим трибуналом в/ч 30636 03.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. 14.11.1956 справу припинено. *(9635 П)*.

ВИННИЧУК Дмитро Лазарович, 1897 р. н., ***с. Угринів*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Угринів, селянин. Заарештований 06.02.1940. Звинувачення: саботував продаж державі хліба. Станіславським обласним судом 16.02.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.01.1990. *(5259 П)*.

ВИННИЧУК Дмитро Михайлович, 1922 р. н., ***с. Підгайчики*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Коломия***, учень школи. Заарештований 16.01.1941. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Станіславським обласним судом 14.02.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1992. *(9165 П)*.

ВИННИЧУК Іван Дмитрович, 1918 р. н., ***с. Княже*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княже, селянин. Заарештований 23.12.1940. Звинувачення: член ОУН, розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 13.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.03.1994. *(13784 П)*.

ВИННИЧУК Іван Петрович, 1913 р. н., ***с. Кулачківці*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Кулачківці, селянин. Заарештований 23.12.1949. Звинувачення: член ОУН, псевда — 222, Веселий, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.11.1992. *(10256 П)*.

ВИННИЧУК Катерина Дмитрівна.1928 р. н., ***с. Підгайчики*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підгайчики, робітниця цегельні. Заарештована 27.03.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 13.06.1953 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 08.10.1993. *(12792 П)*.

ВИННИЧУК Корнелія-Ганна Михайлівна, 1927 р. н., ***с. Угринів*** Тисменицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, учениця. Заарештована 29.10.1945. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Бистра, інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.01.1992. *(7893 П)*.

ВИННИЧУК Михайло Андрійович, 1925 р. н., ***с. Підпечери*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.06.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Богдан, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 26.09.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.09.1993. *(12343 П)*.

ВИННИЧУК Михайло Дмитрович, 1913 р. н., ***с. Княже*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княже, селянин. Заарештований 22.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Шнер, інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 09.04.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.05.1994. *(14443 П)*.

ВИННИЧУК Олексій Васильович, 1909 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП (м. Боготол Красноярського краю, Росія). Заарештований 05.08.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.03.1992. *(7943 П)*.

ВИННИЧУК Ольга Юріївна, 1928 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Княже, учениця школи. Заарештована 06.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галина, станична УЧХ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.12.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 13.09.1991. *(1253)*.

ВИННИЧУК Роман Дмитрович, 1928 р. н., *с. Підгайчики* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Коломия*, бухгалтер колгоспу. Заарештований 21.12.1944. Звинувачення: член молодіжної ОУН, вивчав націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. 15.04.1947 справу припинено. *(21 П)*.

ВИННИЧУК Степан Дмитрович, 1913 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 06.08.1944. Звинувачення: член ОУН, керівник ланки ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.06.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 04.10.1991. *(32666)*.

ВИННИЧУК Степан Дмитрович, 1924 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 33-го навчального СП (м. Красноярськ, Росія). Заарештований 09.11.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.04.1991. *(6266 П)*.

ВИННИЧУК Степан Миколайович, 1914 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княже, селянин. Заарештований 05.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тяпка, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.12.1991. *(8264 П)*.

ВИННИЧУК Федір Федорович, 1907 р. н., *с. Блюдники* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Блюдники, секретар сільради. Заарештований 18.06.1950. Звинувачення: збирав гроші й продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9462 П)*.

ВИННИЧУК Юрій Дмитрович, 1920 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княже, селянин. Заарештований 22.03.1946. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.12.1991. *(8264 П)*.

ВИНОГРАДНИК Дмитро Онуфрійович, 1904 р. н., *с. Кулачин* (тепер — у складі м. Снятин), українець, освіта початкова. Проживав у с. Кулачин, кочегар паперового заводу. Заарештований 28.11.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1994. *(13602 П)*.

ВИПАСНЯК Онуфрій Никифорович, 1902 р. н., *с. Хмелева* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Хмелева, селянин. Заарештований 07.07.1947. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.02.1992. *(7629 П)*.

ВИПРИНЮК Василь Онуфрійович, 1928 р. н., *м. Надвірна*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Надвірна, робітник електростанції нафтопромислу. Заарештований 17.11.1945. Звинувачення: інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.04.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 18.11.1991. *(6537 П)*.

ВИПРИНЮК Михайло Іванович, 1910 р. н., *с. Лоєва* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лоєва, шляховий обхідник. Заарештований 13.09.1945. Звинувачення: станичний ОУН, псевдо — Лев. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.10.1991. *(6468 П)*.

ВИПРИНЮК Ольга Онуфріївна, 1926 р. н., *м. Надвірна*, українка, освіта початкова. Проживала в м. Надвірна. Заарештована 08.12.1945. Звинувачення: допомагала воякам УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.01.1994. *(13547 П)*.

ВИПРИНЮК Онуфрій Михайлович, 1893 р. н., *м. Надвірна*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Надвірна, робітник м'ясокомбінату. Заарештований 12.12.1945. Звинувачення: матеріаль-

но допомагав воякам УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 15.09.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.02.1994. *(13547 П)*.

ВИРСТА Петро Михайлович, 1931 р. н., *с. Межигірці* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Межигірці, учень 10-го класу. Заарештований 18.09.1950. Звинувачення: вояк УПА (боївка Аркаса, 1950), псевдо — Річка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(10483)*.

ВИРСТА Текля Дмитрівна, 1913 р. н., *с. Межигірці* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Межигірці, селянка. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію. 05.04.1947 відправлена на лікування у психіатричну лікарню. Реабілітована 31.01.1994. *(1128 П)*.

ВИСП'ЯНСЬКИЙ Євстахій Григорович, 1927 р. н., *с. Явче* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Явче, боєць ГОГП. Заарештований 30.06.1950. Звинувачення: сприяв членам ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 20.09.1950 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 31.07.1992. *(9101)*.

ВИТВИЦЬКА Ганна Іванівна, 1930 р. н., *с. Вовчинець* Івано-Франківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вовчинець, селянка. Заарештована 18.06.1950. Звинувачення: допомагала воякам УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 25.01.1992. *(13053 П)*.

ВИТВИЦЬКА Катерина Іванівна, 1917 р. н., *с. Витвиця* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Витвиця, селянка. Заарештована 25.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Леся. Військовим трибуналом 18-ї армії 31.08.1944 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.09.1996. *(15292 П)*.

ВИТВИЦЬКА Катерина Михайлівна, 1921 р. н., *с. Витвиця* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Витвиця, селянка. Заарештована 23.06.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Параня. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.11.1992. *(13843 П)*.

ВИТВИЦЬКА Олена Іванівна, 1927 р. н., *с. Жураки* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Жураки, селянка. Заарештована 23.07.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.11.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 26.09.1991. *(6693 П)*.

ВИТВИЦЬКА Розалія Іванівна, 1922 р. н., *с. Витвиця* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 03.01.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гранітна, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.02.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.11.1992. *(8009 П)*.

ВИТВИЦЬКИЙ Богдан Степанович, 1921 р. н., *с. Витвиця* Долинського району, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у *м. Болехів*. Заарештований 17.01.1950. Звинувачення: матеріально допомагав членам ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.12.1992. *(11223 П)*.

ВИТВИЦЬКИЙ Володимир Павлович, 1922 р. н., *с. Кліщівна* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кліщівна, селянин. Заарештований 24.05.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 14.09.1964 справу припинено. *(3289 П)*.

ВИТВИЦЬКИЙ Павло Іванович, 1920 р. н., *с. Витвиця* Долинського району, українець, освіта початкова. Перебував у таборі репатріантів (м. Бранденбург, Німеччина). Заарештований 28.10.1948. Звинувачення: служив у німецькій поліції. Військовим трибуналом Радянської військової адміністрації Землі Бранденбург 22.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 18.02.1992. *(13056 П)*.

ВИТВИЦЬКИЙ Павло Миколайович, 1930 р. н., *с. Витвиця* Долинського району, українець, освіта середня. Проживав у *с. Підбережжя* Болехівської міськради, вчитель. Заарештований 21.11.1949. Звинувачення: збирав розвіддані для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(8544 П)*.

ВИТОЩУК Іван, 1924 р. н., *с. Берестечко* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Берестечко, селянин. Заарештований 26.05.1947. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.09.1991. *(6136 П)*.

ВИТОЩУК Марія Миколаївна, 1912 р. н., *с. Бистрець* Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Бистрець, селянка. Заарештована 20.01.1949. Звинувачення: розвідниця станичної ОУН, переховувала вояків УПА, допомагала їм матеріально. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.09.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.05.1990. *(5277 П)*.

ВИТРИКУШ Дмитро Михайлович, 1927 р. н., *с. Далешове* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий в/ч 56256. Заарештований 03.07.1948. Звинувачення: мав намір у разі війни перейти на бік ворога. Військовим трибуналом військ МВС Калінінградської області 14.09.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 24.12.1996. *(15460 П)*.

ВИХОВАНЕЦЬ Василь Михайлович, 1918 р. н., *с. Вовчинець* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Рядовий 29-го АТП. Заарештований 25.07.1941. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом Ленінградського військового округу 01.09.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.03.1998. *(16189 П)*.

ВИХОВАНСЬКИЙ Василь Михайлович, 1923 р. н., *с. Острів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Острів, селянин. Заарештований 10.04.1946. Звинувачення: співпрацював із німецькими каральними органами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 05.03.1992. *(736 П)*.

ВИХОР Григорій Степанович, 1908 р. н., *с. Добритів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.02.1945. Звинувачення: член ОУН, організовував перевезення продуктів для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10461 П)*.

ВИШИВАНЮК Михайло Атанасович, 1911 р. н., *с. Стриганці* Стрийського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Рогатин*, слюсар. Заарештований 14.09.1940. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, проводив шпигунську діяльність. Особливою нарадою при НКВС СРСР 03.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 25.08.1989. *(4875 П)*.

ВИШИВАНЮК Олексій Григорович, 1919 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раківчик, колгоспник. Заарештований 12.07.1951. Звинувачення: допоміг уникнути арешту пораненому керівникові кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 21.08.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.03.1992. *(8270 П)*.

ВИШИВАНЮК Параска Олексіївна, 1911 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Раківчик, колгоспниця. Заарештована 13.11.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.11.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.04.1994. *(13792 П)*.

ВИШИНСЬКА Анастасія Михайлівна, 1922 р. н., *с. Торговиця* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Торговиця, селянка. Заарештована 12.03.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 19.12.1991. *(10132 П)*.

ВИШКЕВИЧ Юзеф Станіславович, 1902 р. н., *с. Жуків* Тлумацького району, поляк. Як військовополонений перебував у Німеччині. Заарештований 09.04.1941. Звинувачення: нелегально перейшов кордон із метою повернутись на постійне місце проживання у с. Велика Кам'янка Коломийського району. Перебував у самбірській тюрмі (Львівська область). **Подальша доля невідома.** Реабілітований 22.06.1949. *(3295)*.

ВИШНЕВСЬКА Емма Михайлівна, 1898 р. н., *с. Підлужжя* Тисменицького району, полька, освіта середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, вчителька. Заарештована 13.08.1945. Звинувачення: член польської антирадянської організації. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.04.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 04.01.1990. *(3682)*.

ВИШНЕВСЬКА Марія Миколаївна, 1928 р. н., *с. Іванівка* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Іванівка, селянка. Заарештована 11.04.1946. Звинувачення: доставляла пошту для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.09.1991. *(6068 П)*.

ВИШНЕВСЬКА Марія Юріївна, 1925 р. н., *с. Іванівка* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Іванівка, селянка. Заарештована 21.03.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.09.1991. *(6068 П)*.

ВИШНЕВСЬКА Ольга Юріївна, 1927 р. н., *с. Іванівка* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Іванівка, селянка. Заарештована 11.04.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.09.1991. *(6068 П)*.

ВИШНЕВСЬКИЙ Василь Миколайович, 1910 р. н., *с. Виноград* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Виноград, завідувач колгоспного складу. Заарештований 10.09.1949. Звинувачення: інформатор УПА, постачав підпіллю продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.10.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.10.1992. *(9926 П)*.

ВИШНЕВСЬКИЙ Василь Миколайович, 1915 р. н., *с. Куропатники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Липа, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.05.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.11.1992. *(14879 П)*.

ВИШНЕВСЬКИЙ Іван Михайлович, 1926 р. н., *с. Куропатники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.03.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня «Гайдамаки»), псевдо — Сосна. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.05.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10846 П)*.

ВИШНЕВСЬКИЙ Мечислав Йосипович, 1908 р. н., *м. Галич*, поляк, освіта вища. Проживав у *м. Івано-Франківськ*. Заарештований 07.02.1945. Звинувачення: під час фашистської окупації мав зв'язок із гестапо. 14.02.1945 скерований до спецтабору НКВС. 02.06.1946 справу припинено. *(293 П)*.

ВИШНЕВСЬКИЙ Микола Михайлович, 1909 р. н., *с. Ясеновець* Рожнятівського району, українець. Проживав у с. Ясеновець, селянин. Заарештований 28.10.1944. Звинувачення: член ОУН. 20.06.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(2355 П)*.

ВИШНИВЕЦЬКИЙ Михайло Григорович, 1896 р. н., *с. Стратин* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Стратин, колгоспник. Заарештований 24.12.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 24.09.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.02.1993. *(11049 П)*.

ВИЩАК Казимир Йосипович, 1893 р. н., *с-ще Стара Сіль* Старосамбірського району Львівської області, поляк, освіта середня. Проживав у *с-щі Брошнів-Осада* Рожнятівського району, комендант польської поліції. Заарештований 26.09.1939. Звинувачення: проводив боротьбу з революційним рухом. Військовим трибуналом 1-ї кінної опергрупи Українського фронту 09.10.1939 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 26.11.1939, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.03.1997. *(15570 П)*.

ВІВАЛЬ Іван Олексійович, 1927 р. н., *с. Верхня Липиця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхня Липиця, боєць винищувального батальйону. Заарештований 23.05.1947. Звинувачення: без спротиву здав зброю воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.07.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.05.1992. *(9181 П)*.

ВІВСЯНИК Микола Дмитрович, 1899 р. н., *с. Бабухів* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Бабухів, колгоспник. Заарештований 12.08.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10428 П)*.

ВІВСЯНИК Петро Климович, 1910 р. н., *с. Путятинці* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Путятинці, колгоспник. Заарештований 18.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 21.11.1964 справу припинено. *(2978 П)*.

ВІВЧАР Василь Григорович, 1894 р. н., *с. Побережжя* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Побережжя, селянин. Заарештований 24.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 30.09.1948 справу припинено. *(1556 П)*.

ВІВЧАР Григорій Іванович, 1920 р. н., *с. Сілець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Сілець, селянин. Заарештований 16.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Залізняка, 1944—1945), псевдо — Борис, заготовляв продукти для УПА, поширював бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(8239 П)*.

ВІВЧАРЕНКО Євгенія Федорівна, 1930 р. н., *с. Угрнів* Тисменицького району, українка, освіта

початкова. Проживала в с. Угринів, селянка. Заарештована 26.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Віра, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 25.01.1992. *(4697)*.

ВІВЧАРЕНКО Йосип Дмитрович, 1909 р. н., *с. Угринів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Різуна, боївка Березенка), псевда — Прут, Ліщина. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9251 П)*.

ВІВЧАРИК Василина Василівна, 1922 р. н., *с. Малий Гвіздець* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Малий Гвіздець, селянка. Заарештована 22.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1992. *(10200 П)*.

ВІВЧАРИК Василина Семенівна, 1926 р. н., *с. Малий Гвіздець* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Малий Гвіздець, селянка. Заарештована 21.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 25.11.1992. *(10200 П)*.

ВІВЧАРИК Василь Семенович, 1914 р. н., *с. Хом'яківка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 105-го ЗСП. Заарештований 05.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 11.01.1993. *(10341 П)*.

ВІВЧАРИК Євдокія Іванівна, 1916 р. н., *с. Хом'яківка* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Хом'яківка, селянка. Заарештована 24.05.1946. Звинувачення: знала про виготовлення членами ОУН листівок антирадянського змісту, але не заявила про це органам влади. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 23.04.1992. *(8242 П)*.

ВІВЧАРИК Іван Михайлович, 1911 р. н., *с. Хом'яківка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хом'яківка, голова ССТ. Заарештований 12.02.1941. Звинувачення: член ОУН, розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.05.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.07.1993. *(12977 П)*.

ВІВЧАРУК Василь Васильович, 1929 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Тишківці, колгоспник. Заарештований 14.11.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Топір, виготовив шрифт, яким друкував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.03.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.02.1956. *(6561 П)*.

ВІВЧАРУК Василь Дмитрович, 1923 р. н., *с. Джурків* Коломийського району, українець, малописьменний. Рядовий 359-го ЗСП. Заарештований 14.06.1944. Звинувачення: до призову мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 06.01.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 22.10.1991. *(6349 П)*.

ВІВЧАРУК Василь Ілліч, 1902 р. н., *с. Перерісль* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перерісль, голова сільради. Заарештований 20.03.1946. Звинувачення: мав зв'язок із керівниками ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 11.02.1992. *(7077 П)*.

ВІВЧАРУК Василь Михайлович, 1915 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Кам'янка, візник Коломийського управління шосейних доріг. Заарештований 29.06.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.07.1993. *(12174 П)*.

ВІВЧАРУК Григорій Іванович, 1906 р. н., *с. Локітка* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Локітка, селянин. Заарештований 14.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок із ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(6549 П)*.

ВІВЧАРУК Катерина Іллівна, 1930 р. н., *с. Перерісль* Надвірнянського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Перерісль, учениця 10-го класу. Заарештована 30.08.1947. Звинувачення: постачали продукти ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.06.1948 засудже-

на на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 25.10.1991. *(7015 П)*.

ВІВЧАРУК Михайло Іванович, 1920 р. н., *с. Яківка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яківка, кравець. Заарештований 23.06.1948. Звинувачення: член ОУН, кур'єр ОУН, поширював націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(11641 П)*.

ВІВЧАРУК Палагна Степанівна, 1926 р. н., *с. Жуків* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Жуків, колгоспниця. Заарештована 18.08.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Віра. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.09.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.12.1991. *(7180 П)*.

ВІВЧАРУК Петро Васильович, 1898 р. н., *с. Надорожна* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Надорожна, селянин. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: заготовляв зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 19.02.1992. *(7365 П)*.

ВІДЕПУЛЬ Тадей Рудольфович, 1901 р. н., *м. Косів*, поляк, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, інформатор довідкового бюро залізничної станції. Заарештований 05.07.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом Київського ОВО 11.02.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 22.04.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.02.1996. *(15018 П)*.

ВІДЛИВАНИЙ Василь Семенович, 1903 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 23.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бея), псевдо — Мудрий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.09.1994. *(14683 П)*.

ВІДЛИВАНИЙ Микола Михайлович, 1929 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Заріччя, фінансовий агент Яремчанського райфінвідділу. Заарештований 10.01.1948. Звинувачення: інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 16.09.1992. *(9661 П)*.

ВІДЛИВАНИЙ Михайло Пилипович, 1928 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Голинь, селянин. Заарештований 12.01.1946. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(12029 П)*.

ВІДНЯК Федір Петрович, 1889 р. н., *с. Підліски* Долинського району, українець. Проживав у с. Підліски, селянин. Заарештований 02.11.1944. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. 04.01.1945 скерований до спецтабору НКВС. 20.02.1945 справу припинено. *(2612 П)*.

ВІДОНЯК Стефанія Антонівна, 1931 р. н., *м. Калуш*, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Калуш, секретар райфінвідділу. Заарештована 03.09.1948. Звинувачення: мала зв'язок із ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.10.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 26.08.1991. *(6505 П)*.

ВІЗЕРКАНЮК Володимир Дмитрович, 1907 р. н., *м. Коломия*, поляк, освіта середня. Проживав у м. Коломия, селянин. Заарештований 14.09.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Станіславським обласним судом 22.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 30.12.1993. *(13110 П)*.

ВІЗНОВИЧ Василь Васильович, 1930 р. н., *с. Небилів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.05.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Прута), псевдо — Мушка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 27.04.1994. *(13882 П)*.

ВІЗНОВИЧ Василь Ілліч, 1921 р. н., *с. Суходіл* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Молодший сержант 97-ї танкової бригади. Заарештований 14.12.1942. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.06.1943 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 09.07.1957. *(1133 П)*.

ВІЗНОВИЧ Дмитро Федорович, 1918 р. н., *с. Небилів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Небилів, лісоруб Небилівської лісодільниці. Заарештований 12.09.1950. Звинувачення: зв'язковий УПА, псевдо — Борсук. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1991. *(6370 П)*.

ВІЗНОВИЧ Йосип Васильович, 1906 р. н., *с. Небилів* Рожнятівського району, українець, освіта по-

чаткова. Проживав нелегально. Заарештований 23.12.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Гринюк. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 07.09.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.02.1993. *(11353 П)*.

ВІЗНЮК Марія Андріївна, 1929 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Княждвір, селянка. Заарештована 10.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 09.03.1992. *(7540 П)*.

ВІКЕРИК Ганна Василівна, 1911 р. н., *с. Ганьківці* Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Ганьківці, селянка. Заарештована 08.04.1946. Звинувачення: матеріально допомагала воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.08.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.05.1993. *(11585 П)*.

ВІКОБРОДА Микола Степанович, 1908 р. н., *с. Гавриляк* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гавриляк, голова сільради. Заарештований 04.11.1951. Звинувачення: інформатор ОУН, збирав зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 27.11.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.03.1993. *(11247 П)*.

ВІКОНСЬКА Марія Петрівна, 1927 р. н., *с. Нижнів* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Олешів*, селянка. Заарештована 23.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ярослава, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 06.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.11.1991. *(7193 П)*.

ВІКОНСЬКА Параска Миколаївна, 1925 р. н., *с. Нижнів* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нижнів, обліковець молочної ферми. Заарештована 19.12.1945. Звинувачення: постачала продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.07.1991. *(5491 П)*.

ВІКОНСЬКИЙ Василь Іванович, 1923 р. н., *с. Нижнів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.12.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.03.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(7040 П)*.

ВІКОНСЬКИЙ Василь Микитович, 1907 р. н., *с. Нижнів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижнів, селянин. Заарештований 15.10.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кучеренко, розвідник УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.03.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 19.03.1992. *(7767 П)*.

ВІЛЬГЕЛЬМ Антон Карлович, 1893 р. н., *с. Микитинці* Івано-Франківської міськради, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Микитинці. Заарештований 11.01.1945. **Загинув** 19.07.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме *(2738 П)*.

ВІЛЬХОВИЙ Володимир Петрович, 1930 р. н., *с. Рокитне* Буського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Луковець-Вишнівський* Рогатинського району, селянин. Заарештований 27.08.1949. Звинувачення: поширював листівки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.09.1992. *(9702 П)*.

ВІЛЬШАНЮК Федір Іванович, 1902 р. н., *с. Великий Ключів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Великий Ключів, селянин. Заарештований 26.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дубовий, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.10.1944 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.07.1992. *(9058 П)*.

ВІЛЬШУК Михайло Якович, 1916 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Липівка, бухгалтер кооперативу. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член товариства «Просвіта», проводив антирадянську агітацію. Етапований у Златоустську тюрму (Челябінська область, Росія). **Загинув** 17.02.1943 у тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.05.1994. *(14144 П)*.

ВІЛЬШУК Степан Якович, 1901 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липівка, селянин. Заарештований 24.03.1946. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 07.07.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 27.01.1994. *(13098 П)*.

ВІНИТЧУК Марія Василівна, 1924 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українка, малопись-

менна. Проживала в с. Підпечери, селянка. Заарештована 16.02.1946. Звинувачення: готувала їжу для членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1946 засуджена на 6 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 15.06.1992. *(8801 П)*.

ВІННІЦ Давид Шаманович, 1918 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, єврей, освіта неповна середня. Рядовий 208-ї окремої запасної АД. Заарештований 18.07.1941. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 42-го СК 30.08.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 14.02.1996. *(15021 П)*.

ВІНТОНІВ Богдан Іванович, 1926 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, студент фармацевтичної школи. Заарештований 03.11.1948. Звинувачення: купував канцтовари для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.03.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.10.1991. *(6424 П)*.

ВІНТОНІВ Ганна Степанівна, 1924 р. н., *с. Солуків* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Солуків, селянка. Заарештована 16.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русалка, заступниця станичної жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.02.1994. *(14020 П)*.

ВІНТОНІВ Євгенія Іванівна, 1922 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українка, освіта середня спеціальна. Проживала в м. Івано-Франківськ, фармацевт аптеки № 4. Заарештована 13.04.1949. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.10.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 03.10.1991. *(6160 П)*.

ВІНТОНІВ Іван Дмитрович, 1918 р. н., *с. Солуків* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Солуків, селянин. Заарештований 04.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 19.01.1993. *(3276 П)*.

ВІНТОНІВ Іван Пантелеймонович, 1898 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, бригадир вагонно-локомотивного депо залізничної станції. Заарештований 15.04.1949. Звинувачення: мав зв'язок із членами ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.10.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 03.10.1991. *(6160 П)*.

ВІНТОНІВ Микола Пантелеймонович, 1896 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, малописьменний. Проживав у м. Івано-Франківськ, слюсар ПРЗ. Заарештований 01.05.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1995. *(14825 П)*.

ВІНТОНІВ Микола Федорович, 1924 р. н., *с. Солуків* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Яструба, 1944), псевдо — Дуб'як. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.04.1994. *(14100 П)*.

ВІНТОНІВ Павло Іванович, 1919 р. н., *с. Довге-Калуське* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Крук. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.04.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.09.1993. *(12685 П)*.

ВІНТОНІВ Ярослава-Зіновія Іванівна, 1924 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Івано-Франківськ, секретар-друкарка. Заарештована 14.04.1949. Звинувачення: мала зв'язок із членом ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.10.1949 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 03.10.1991. *(6160 П)*.

ВІНТОНОВИЧ Анастасія Костянтинівна, 1928 р. н., *с. Мислів* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Мислів, селянка. Заарештована 27.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.02.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1992. *(9682 П)*.

ВІНТОНЮК Василь Микитович, 1914 р. н., *с-ще Чернелиця* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 24.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони), псевдо — Ведмідь. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1955. *(1006 П)*.

ВІНТОНЮК Ганна Іллівна, 1930 р. н., *с. Суходіл* Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Суходіл, селянка. Заарештована 27.02.1946. Звинувачення: зв'язкова УПА, псевдо — Зірка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 20.03.1992. *(8217 П)*.

ВІНТОНЮК Катерина Михайлівна, 1920 р. н., *с. Хмелева* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с-щі Чернелиця*, селянка. Заарештована 05.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Берізка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.07.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт. Реабілітована 24.11.1992. *(11224 П)*.

ВІНТОНЮК Михайло Миколайович, 1893 р. н., *с. Добровляни* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Добровляни, колгоспник. Заарештований 01.09.1950. Звинувачення: сприяв ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.09.1994. *(14426 П)*.

ВІНТОНЮК Олена Михайлівна, 1921 р. н., *с. Лісний Хлібичин* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Лісний Хлібичин, селянка. Заарештована 12.07.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 20.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 01.02.1993. *(10949 П)*.

ВІНТОНЮК Петро Антонович, 1900 р. н., *с. Локітка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Локітка, селянин. Заарештований 16.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(6549 П)*.

ВІНТОНЮК Петро Васильович, 1928 р. н., *с. Лісний Хлібичин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Лісний Хлібичин, селянин. Заарештований 23.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бандури), псевдо — Прут. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.12.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 31.12.1993. *(13091 П)*.

ВІНТОНЯК Антон Васильович, 1908 р. н., *с-ще Чернелиця* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Чернелиця, лісник. Заарештований 22.10.1945. Звинувачення: у роки фашистської окупації співпрацював із німецькими каральними органами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.04.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.11.1992. *(10530 П)*.

ВІНТОНЯК Василь Михайлович, 1927 р. н., *с. Манява* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Манява, селянин. Заарештований 02.11.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.05.1992. *(8470 П)*.

ВІНТОНЯК Василь Петрович, 1924 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Нечая), псевдо — Чумак. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.02.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9587 П)*.

ВІНТОНЯК Ганна Дмитрівна, 1924 р. н., *с-ще Печеніжин* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Марківка*, селянка. Заарештована 19.01.1953. Звинувачення: збирала розвіддані для ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 01.04.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.01.1992. *(10783 П)*.

ВІНТОНЯК Ганна Юріївна, 1928 р. н., *с. Акрешори* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Акрешори, селянка. Заарештована 05.05.1950. Звинувачення: постачала ОУН продукти та розвіддані. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 09.02.1993. *(10973 П)*.

ВІНТОНЯК Євдокія Іванівна, 1927 р. н., *с. Пнів* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 22.05.1946. Звинувачення: станична ОУН, псевдо — Айстра. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 10.11.1993. *(12604 П)*.

ВІНТОНЯК Іван Васильович, 1903 р. н., *с. Манява* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Манява, робітник лісгоспу. Заарештований 11.03.1946. Звинувачення: сприяв воякові УПА уникнути арешту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1993. *(13702 П)*.

ВІНТОНЯК Іван Петрович, 1901 р. н., *с. Стебник* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стебник, селянин. Заарештований 10.06.1947. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1947 засуджений

на 7 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 07.04.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований. 20.05.1992. *(8945 П)*.

ВІНТОНЯК Ірина Михайлівна, 1924 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Кути, секретарка РСС. Заарештована 02.10.1944. Звинувачення: член ОУН, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 29.07.1991. *(5612 П)*.

ВІНТОНЯК Марія Михайлівна, 1931 р. н., *с. Манява* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Манява, селянка. Заарештована 23.09.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.02.1951 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 25.07.1991. *(5715 П)*.

ВІНТОНЯК Марія Степанівна, 1929 р. н., *с. Марківка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Марківка, селянка. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 23.03.1992. *(8151 П)*.

ВІНТОНЯК Микола Іванович, 1911 р. н., *с. Пасічна* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, лісоруб. Заарештований 15.03.1946. Звинувачення: мав зв'язок із УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.02.1992. *(7467 П)*.

ВІНТОНЯК Михайло Ілліч, 1926 р. н., *с. Суходіл* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Суходіл, візник лісопильного заводу. Заарештований 19.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 25.12.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.06.1993. *(12321 П)*.

ВІНТОНЯК Михайло Миколайович, 1927 р. н., *с. Пнів* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Пнів, селянин. Заарештований 22.08.1944. Звинувачення: керував загоном самооборони села. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.10.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(6792 П)*.

ВІНТОНЯК Олексій Романович, 1910 р. н., *с. Пасічна* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, селянин. Заарештований 28.08.1944. Звинувачення: член ОУН, допомагав воякам УПА продуктами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.02.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.06.1993. *(11936 П)*.

ВІНТОНЯК Параска Василівна, 1929 р. н., *с. Камінне* Надвірнянського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, учениця педучилища. Заарештована 12.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чайка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 29.11.1991. *(8297 П)*.

ВІНТОНЯК Параска Миколаївна, 1930 р. н., *с. Марківка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Марківка, селянка. Заарештована 15.11.1945. Звинувачення: член ОУН, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 25.07.1991. *(5625 П)*.

ВІНТОНЯК Параска Михайлівна, 1929 р. н., *с. Раковець* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Раковець, селянка. Заарештована 15.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Весна, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 08.08.1991. *(6243 П)*.

ВІНТОНЯК Семен Михайлович, 1904 р. н., *с. Пасічна* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, селянин. Заарештований 21.01.1953. Звинувачення: розвідник ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 05.03.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(14845 П)*.

ВІНТОНЯК Софія Михайлівна, 1920 р. н., *с. Павлівка* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, селянка. Заарештована 06.06.1949. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 28.06.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 05.07.1991. *(5523 П)*.

ВІНТОНЯК Степан Якович, 1923 р. н., *с. Марківка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Марківка, селянин. Заарештований 05.05.1953. Звинувачення: зв'язковий ОУН, постачав ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.07.1953 за-

суджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.07.1991. *(5934 П)*.

ВІНТОНЯК Юрій Олексійович, 1920 р. н., *с. Манява* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Манява, селянин. Заарештований 29.10.1949. Звинувачення: зібрав для УПА 150 кг жита. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.06.1992. *(8817 П)*.

ВІНТОНЯК Юстина Іванівна, 1923 р. н., *с. Стебник* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стебник, селянка. Заарештована 31.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Роксолана, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1944 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 24.10.1991. *(6334 П)*.

ВІРНИЙ Іван Юрійович, 1910 р. н., *с. Марківці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Марківці, робітник залізниці. Заарештований 12.11.1951. Звинувачення: під час німецької окупації служив в українській поліції. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 26.01.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.09.1993. *(12214 П)*.

ВІРСТЮК Михайло Іванович, 1924 р. н., *с. Старі Богородчани* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Богородчани, швець. Заарештований 02.04.1948. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 28.05.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.02.1992. *(9057 П)*.

ВІРСТЮК Роман Михайлович, 1899 р. н., *м. Монастириська* Тернопільської області, українець, освіта вища. Проживав у *м. Надвірна*, бухгалтер СШ № 1. Заарештований 21.12.1940. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську агітацію. **Подальша доля невідома.** 02.03.1964 справу припинено. *(2976 П)*.

ВІРТ Фердинанд Карлович, 1913 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Івано-Франківськ. Заарештований 13.01.1946. Звинувачення: до 1939 року працював у відділі розвідки польського генштабу, 1941 року гуртував колишніх польських військовиків для боротьби проти СРСР. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1993. *(11281 П)*.

ВІСЛОБРОДСЬКА Ганна Іванівна, 1922 р. н., *с. Боднарів* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Боднарів, селянка. Заарештована 22.03.1945. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.03.1993. *(11398 П)*.

ВІСЛОБРОДСЬКА Марія Михайлівна, 1914 р. н., *с. Боднарів* Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Боднарів, селянка. Заарештована 07.06.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. 11.06.1945 з-під варти втекла, проживала нелегально. Заарештована вдруге 28.08.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.12.1945. *(4330)*.

ВІСЛОБРОДСЬКИЙ Андрій Іванович, 1902 р. н., *с. Боднарів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пастух, охоронець члена обласного проводу ОУН, завідувач складу паперу й літератури ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.12.1993. *(4330)*.

ВІСЛОБРОДСЬКИЙ Петро Іванович, 1929 р. н., *с. Боднарів* Калуського району, українець, освіта неповна середня. Легалізувався. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, електромонтер. Заарештований 13.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пімста, охоронець редактора крайового журналу «Гомін». Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.11.1992. *(11433 П)*.

ВІСТОВСЬКА Катерина Федорівна, 1914 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Поточище, селянка. Заарештована 04.07.1947. Звинувачення: кур'єр ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.12.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 13.07.1993. *(12468 П)*.

ВІСТОВСЬКА Текля Юріївна, 1929 р. н., *с. Сапогів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сапогів, селянка. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.07.1991. *(5504 П)*.

ВІСТОВСЬКИЙ Василь Іванович, 1905 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 28.04.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо

— Тополя. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.08.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 04.06.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.02.1993. *(12544 П)*.

ВІСТОВСЬКИЙ Іван Миколайович, 1925 р. н., *с. Сапогів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сапогів, селянин. Заарештований 22.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Хмара. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.12.1991. *(6987 П)*.

ВІСТОВСЬКИЙ Феодосій Хомич, 1926 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 31.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Шестерний, поширював націоналістичну літературу, ухилявся від мобілізації. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.09.1992. *(9670 П)*.

ВІТВЕЦЬКИЙ Дмитро Іванович, 1922 р. н., *с. Клузів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Клузів, селянин. Заарештований 21.10.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевда — Вівчар, Чумак, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.01.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 29.05.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.09.1994. *(14433 П)*.

ВІТЕНКО Дмитро Миколайович, 1909 р. н., *с. Мала Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мала Кам'янка, голова ССТ. Заарештований 02.03.1949. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.06.1955. *(1881 П)*.

ВІТЕНКО Іван Васильович, 1892 р. н., *с. Коршів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коршів, секретар Коршівської райпрокуратури. Заарештований 25.06.1948. Звинувачення: інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.02.1967. *(2934 П)*.

ВІТЕР Володимир Васильович, 1929 р. н., *с. Чернів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернів, боєць винищувального батальйону. Заарештований 15.05.1946. Звинувачення: самовільно зі зброєю покинув гарнізон. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.09.1991. *(6146 П)*.

ВІТЕР Михайло Іванович, 1919 р. н., *с. Вишнів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.01.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Левко, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1991. *(31166)*.

ВІТЕР Михайло Іванович, 1929 р. н., *с. Чернів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернів, боєць винищувального батальйону. Заарештований 15.05.1946. Звинувачення: самовільно зі зброєю покинув гарнізон. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.09.1991. *(6146 П)*.

ВІТІВ Яків Гнатович, 1898 р. н., *с. Васючин* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Васючин, комірник колгоспу. Заарештований 25.12.1950. Звинувачення: перевіз цукор для УПА з бурякопункту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 15.12.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.12.1992. *(10464 П)*.

ВІТКОВИЧ Степан Петрович, 1929 р. н., *с. Чесники* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.09.1948. Звинувачення: збирав продукти для воїнів УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 26.09.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.02.1993. *(11023 П)*.

ВІТКОВІЦЬКИЙ Василь Іванович, 1914 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Мороза), псевдо — Діл, розвідник УПА. Військовим трибуналом 23-ї механізованої дивізії 25.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.06.1993. *(36711 П)*.

ВІТКОВСЬКИЙ Михайло Федорович, 1928 р. н., *с. Чукалівка* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 03.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Клима, 1945), псевдо — Дністер. Військовим трибуналом військ МВС при Управлінні Північно-Печорської залізничної магістралі 31.08.1946 засуджe-

ний на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.12.1991. *(6995 П)*.

ВІТОВСЬКИЙ Василь Овсентійович, 1900 р. н., *с. Медуха* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Медуха, селянин. Заарештований 03.11.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.06.1992. *(8495 П)*.

ВІТОВСЬКИЙ Василь Семенович, 1923 р. н., *с. Бишів* Галицького району, українець, освіта початкова. Рядовий 88-го механізованого полку. Заарештований 31.08.1946. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 24-ї механізованої дивізії 11.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 10.06.1997. *(15703 П)*.

ВІТОВСЬКИЙ Іван Якимович, 1920 р. н., *с. Медуха* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Медуха, селянин. Заарештований 06.09.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кривий, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.02.1992. *(13717)*.

ВІТОВСЬКИЙ Микола Гаврилович, 1916 р. н., *с. Медуха* Галицького району, українець. Проживав у *с. Перлівці*, селянин. Заарештований 18.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 03.12.1964 справу припинено. *(3047 П)*.

ВІТОШИНСЬКИЙ Іван Васильович, 1891 р. н., *с. Світанок* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Світанок, голова сільради. Заарештований 08.01.1949. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 24.06.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.12.1992. *(10419 П)*.

ВІТРИКУС Іван Пилипович, 1913 р. н., *с. Сілець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Ігоря), псевдо — Вороняк. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1993. *(12345 П)*.

ВІТРИКУС Михайло Пилипович, 1921 р. н., *с. Сілець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії), псевдо — Ладний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10179 П)*.

ВІТРЯНИЙ Петро Васильович, 1902 р. н., *м. Станіслав*, українець. Проживав у *м. Одеса*, заступник директора кофейної фабрики. Заарештований 17.04.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Одеської області 15.09.1944 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.07.1992. *(25307, справа знаходиться в архіві СБУ Одеської області)*.

ВІТЮК Микола Леонтійович, 1915 р. н., *с. Космач* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 26.12.1948. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.12.1954. *(58 П)*.

ВІТЮК Ольга Іванівна, 1931 р. н., *с. Космач* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 07.01.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, доставляла продукти підпільникам. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.03.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі. **Загинула** 05.10.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 16.04.1993. *(11277 П)*.

ВІТЮК Петро Матвійович, 1899 р. н., *с. Надорожна* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Надорожна, селянин. Заарештований 12.01.1949. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 19.02.1992. *(7365 П)*.

ВІЧКОВСЬКИЙ Дем'ян Йосипович, 1906 р. н., *с-ще Богородчани*, українець, малописьменний. Проживав у *с. Росільна*, коваль шахти «Озокерит» № 2 в с. Дзвиняч. Заарештований 22.12.1945. Звинувачення: зберігав зерно (150 кг), зібране для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.03.1992. *(7698 П)*.

ВІШЕМИРСЬКА Розалія Йосипівна, 1890 р. н., *м. Калуш*, українка, малописьменна. Проживала в м. Калуш, домогосподарка. Заарештована

14.06.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.02.1948 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 31.01.1992. *(7455 П)*.

ВЛАД Гафія Микитівна, 1925 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Розтоки, селянка. Заарештована 20.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 13.07.1990. *(5355 П)*.

ВЛАДИКА Віктор Вінцентійович, 1901 р. н., ***м. Тисмениця***, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Тисмениця, виконроб комунального відділу виконкому. Заарештований 27.10.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.10.1992. *(9647 П)*.

ВЛАДИКА Іван Лук'янович, 1915 р. н., ***с. Сілець*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сілець, бухгалтер ССТ. Заарештований 19.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вихор, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.04.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.07.1991. *(5529 П)*.

ВЛАДИКА Павлина Петрівна, 1930 р. н., ***с. Ловаги*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ловаги, селянка. Заарештована 28.12.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.02.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 28.08.1991. *(5937 П)*.

ВЛАДИКО Максим Григорович, 1903 р. н., ***с. Чесники*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чесники, селянин. Заарештований 17.12.1944. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6620 П)*.

ВЛАДИКО Платон Ілліч, 1893 р. н., ***с. Чесники*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чесники, голова сільради. Заарештований 23.04.1946. Звинувачення: сприяв членам ОУН у здійсненні терористичної акції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.09.1993. *(12403 П)*.

ВЛАДИКО Степанида Іллівна, 1907 р. н., ***с. Чесники*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чесники, селянка. Заарештована 12.04.1946. Звинувачення: сприяла членам ОУН у здійсненні терористичної акції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджена на 3 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.09.1993. *(12403 П)*.

ВЛАДИКО Тимофій Ілліч, 1902 р. н., ***с. Чесники*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чесники, голова сільради. Заарештований 03.05.1946. Звинувачення: сприяв членам ОУН у здійсненні терористичної акції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджений на 3 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.12.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.09.1993. *(12403 П)*.

ВЛАДИМИРОВА Катерина Олексіївна, 1921 р. н., ***с. Новомиколаївка*** Скадовського району Херсонської області, українка, освіта середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, касир швейної артілі. Заарештована 03.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевда — Козачка, Гульнара, керівник жіночої сітки підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.09.1947 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.08.1993. *(11999 П)*.

ВЛАШИН Ганна Василівна, 1925 р. н., ***с. Чукалівка*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 12.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Святослава, секретар райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.09.1991. *(5971 П)*.

ВЛАШИН Дмитро Миколайович, 1920 р. н., ***с. Крихівці*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Крихівці, тесляр другого управління будівельно-відновлювальних робіт. Заарештований 02.10.1945. Звинувачення: член ОУН, керівник молодіжної ОУН села. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1992. *(5597)*.

ВЛАШИН Іван Васильович, 1924 р. н., ***с. Крихівці*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.09.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.10.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років

пораження в правах. Реабілітований 22.04.1992. *(8621 П)*.

ВЛАШИН Марія Іванівна, 1918 р. н., *с. Угорники* Івано-Франківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Крихівці*, селянка. Заарештована 10.04.1958. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 30.05.1958 засуджена на 8 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітована 12.10.1992. *(9771 П)*.

ВЛАШИН Роман Васильович, 1924 р. н., *с. Крихівці* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Крихівці, майстер ткацького цеху Станіславської трикотажно-ватної фабрики. Заарештований 02.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Дон, Мирон, пропагандист станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.03.1992. *(5597)*.

ВЛАШИНЕЦЬ Дмитро Ілліч, 1896 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Розтоки, голова колгоспу. Заарештований 22.06.1950. Звинувачення: надавав матеріальну допомогу УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(12517 П)*.

ВЛАШИНЕЦЬ Юрій Васильович, 1924 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Рядовий 307-го СП 61-ї СД (м. Пінськ, Білорусь). Заарештований 19.02.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Залізняка, 1944), псевдо — Лиска. Військовим трибуналом 38-ї армії 31.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.11.1993. *(12658 П)*.

ВЛОДИК Владислав Іванович, 1905 р. н., *м. Рогатин*, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Рогатин, швець. Заарештований 28.05.1940. Звинувачення: поширював провокаційні чутки. Станіславським обласним судом 30.07.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 13.12.1991. *(6810 П)*.

ВЛОСЕК Казимир Вінцентійович, 1907 р. н., *м. Суходнів* (Німеччина), поляк, освіта неповна середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, касир залізничної станції. Заарештований 31.10.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації, проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 11.02.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 09.02.1996. *(15018 П)*.

ВЛЯХ Ярослав Євстахійович, 1926 р. н., *с-ще Лисець* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 13.09.1947. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Журби, сотня Різуна), псевда — Щур, Сабич. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9273 П)*.

ВОВК Анастасія Гнатівна, 1927 р. н., *с. Сілець* Тисменицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Сілець, селянка. Заарештована 03.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Іванка, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.03.1992. *(8225 П)*.

ВОВК Антон Онуфрійович, 1898 р. н., *с. Верхня Липиця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Городиська*, колгоспник. Заарештований 08.06.1950. Звинувачення: постачав членам ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.10.1992. *(7061)*.

ВОВК Василь Олексійович, 1910 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, селянин. Заарештований 22.08.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом Київського військового округу 19.12.1940 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 07.02.1994. *(32058)*.

ВОВК Володимир Матвійович, 1922 р. н., *с-ще Єзупіль* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Єзупіль, боєць винищувального батальйону. Заарештований 07.09.1944. Звинувачення: під час збройного нападу членів УПА на приміщення РВ НКВС не чинив опору. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.08.1956. *(241 П)*.

ВОВК Гаврило Іванович, 1916 р. н., *с. Милування* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Милування, селянин. Заарештований 18.06.1940. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 31.07.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 2 роки пораження в правах. Реабілітований 26.01.1990. *(5317 П)*.

ВОВК Ганна Федорівна, 1922 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українка, освіта по-

чаткова. Проживала нелегально. Заарештована 01.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марія, зв'язкова, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.04.1992. *(8678 П)*.

ВОВК Григорій Миколайович, 1902 р. н., *с. Ганнусівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ганнусівка, селянин. Заарештований 28.12.1939. Звинувачення: агітував проти радянської влади. Станіславським обласним судом 06.04.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 18.02.1992. *(7919 П)*.

ВОВК Дмитро Миколайович, 1895 р. н., *с. Побережжя* Тисменицького району, українець. Проживав у с. Побережжя, селянин. Заарештований 24.06.1941. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську пропаганду. **Подальша доля невідома.** 30.09.1948 справу припинено. *(1566 П)*.

ВОВК Іван Степанович, 1925 р. н., *с. Дички* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дички, селянин. Заарештований 25.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорного), псевдо — Сорока. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.08.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі. Реабілітований 20.11.1991. *(6441 П)*.

ВОВК Леонід Іванович, 1920 р. н., *с. Новий Мартинів* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Новий Мартинів, техніктелефоніст. Заарештований 09.07.1949. Звинувачення: переховував у своєму домі вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 14.04.1992. *(8093 П)*.

ВОВК Марія Іллівна, 1928 р. н., *с. Луги* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Луги, селянка. Заарештована 19.11.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 28.08.1991. *(5860 П)*.

ВОВК Марія Матвіївна, 1926 р. н., *с. Завалля* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Завалля, селянка. Заарештована 23.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Весела, зв'язкова станичної ОУН, збирала одяг і гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.09.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.02.1993. *(10670 П)*.

ВОВК Михайлина Андріївна, 1929 р. н., *с. Вовчинець* Івано-Франківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вовчинець, селянка. Заарештована 28.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Наталка, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.03.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.02.1956. *(2396 П)*.

ВОВК Ольга Степанівна, 1926 р. н., *с. Завалля* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Завалля, селянка. Заарештована 24.05.1946. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.02.1992. *(9894 П)*.

ВОВК Параска Василівна, 1927 р. н., *с. Луги* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Луги, селянка. Заарештована 19.12.1945. Звинувачення: виготовляла светри для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 13.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.09.1991. *(5860 П)*.

ВОВК Степан Васильович, 1927 р. н., *с. Заланів* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий господарчої роти Військово-медичної академії. Заарештований 30.07.1948. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Ленінградського гарнізону 07.09.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 02.12.1991. *(6555 П)*.

ВОВК Теодор Степанович, 1909 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, дільничний міліції. Заарештований 15.12.1939. Звинувачення: поширював літературу націоналістичного змісту. Особливою нарадою при НКВС СРСР 02.11.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 15.08.1989. *(4454 П)*.

ВОВКОВИЧ Григорій Осафатович, 1928 р. н., *с. Болохів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.06.1950. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.06.1994. *(14633 П)*.

ВОВЧУК Антон Матвійович, 1913 р. н., *с. Дубівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Явір. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.01.1945 засуджений на 20 років по-

збавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 02.09.1991. *(6129 П)*.

ВОВЧУК Антон Федорович, 1929 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 10.10.1949. Звинувачення: розповсюджував листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.12.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1992. *(9526 П)*.

ВОВЧУК Богдан Іванович, 1923 р. н., *с-ще Єзупіль* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.11.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка Артема, 1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.01.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 15.03.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.07.1992. *(13577 П)*.

ВОВЧУК Варвара Ільківна, 1897 р. н., *с. Підлужжя* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Угорники* Івано-Франківської міськради, колгоспниця. Заарештована 02.11.1950. Звинувачення: переховувала вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.10.1993. *(12427 П)*.

ВОВЧУК Василь Іванович, 1902 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Майдан, селянин. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.09.1994. *(14844 П)*.

ВОВЧУК Євдокія Дем'янівна, 1925 р. н., *с. Водники* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Водники, селянка. Заарештована 20.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марія, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.09.1993. *(4170)*.

ВОВЧУК Іван Васильович, 1927 р. н., *с. Глинки* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Середній Майдан*, колгоспник. Заарештований 05.11.1950. Звинувачення: двічі фотографувався із членами ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.07.1992. *(9641 П)*.

ВОВЧУК Іван Григорович, 1934 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цінева, робітник. Заарештований 28.06.1952. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.08.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.12.1991. *(7339 П)*.

ВОВЧУК Іван Михайлович, 1912 р. н., *с. Водники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Водники, селянин. Заарештований 29.01.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1947 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 08.04.1992. *(8582 П)*.

ВОВЧУК Марія Гнатівна, 1907 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Цінева, колгоспниця. Заарештована 28.06.1952. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.08.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.12.1991. *(7339 П)*.

ВОВЧУК Михайло Юрійович, 1922 р. н., *с. Водники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Водники, селянин. Заарештований 04.04.1945. Звинувачення: станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.10.1991. *(6281 П)*.

ВОВЧУК Олександра Михайлівна, 1925 р. н., *м. Монастириська* Тернопільської області, українка, освіта середня. Проживала в *с. Микитинці* Івано-Франківської міськради, касир облаптекоуправління. Заарештована 01.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Іванка, розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.03.1992. *(7493 П)*.

ВОВЧУК Петро Васильович, 1923 р. н., *с. Марківці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Рядовий 33-го АП 14-ї СД. Заарештований 27.03.1945. Звинувачення: перебував на службі в німецькій армії. Військовим трибуналом 14-ї СД 17.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 2 роки позбавлення в правах. Реабілітований 12.04.1995. *(14711 П)*.

ВОВЧУК Петро Євстахійович, 1915 р. н., *с. Дубівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.11.1944. Звинувачення: ухилявся від мобілізації

в армію. 30.01.1945 скерований до спецтабору НКВС. 13.09.1945 справу припинено. *(2038 П)*.

ВОВЧУК Тетяна Іванівна, 1929 р. н., *с. Олешів* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Олешів, селянка. Заарештована 28.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надя, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 02.04.1993. *(11646 П)*.

ВОДЗІЦЬКИЙ Онуфрій Дмитрович, 1912 р. н., *с. Конюшки* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Залізняка), псевдо — Марко. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8409 П)*.

ВОДНИЦЬКИЙ Микола Іванович, 1898 р. н., *с. Стриганці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стриганці, селянин. Заарештований 24.12.1939. Звинувачення: член ОУН, розповсюджував антирадянські листівки. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.10.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 30.09.1989. *(12446 П)*.

ВОДОСЛАВСЬКА Ірина Григорівна, 1902 р. н., *с. Колінці* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в *м. Тлумач*, колгоспниця. Заарештована 26.09.1951. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 31.10.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 02.03.1993. *(11245 П)*.

ВОДОСЛАВСЬКА-ГАНЧАК Марія Миколаївна, 1923 р. н., *с. Колінці* Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Колінці, колгоспниця. Заарештована 07.04.1952. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 15.05.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.03.1993. *(11251 П)*.

ВОДОСЛАВСЬКИЙ Дмитро-Йосип Миколайович, 1927 р. н., *с. Колінці* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.08.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Зміюки), псевдо — Сніговій. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 22.05.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.11.1995. *(15152 П)*.

ВОДОСЛАВСЬКИЙ Марко Семенович, 1911 р. н., *с. Колінці* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колінці, селянин. Заарештований 18.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.10.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.09.1991. *(6084 П)*.

ВОДОСЛАВСЬКИЙ Микола Юрійович, 1907 р. н., *с. Надорожна* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Тлумач*, заготовлювач сировини. Заарештований 27.09.1951. Звинувачення: мав зв'язок із вояками УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 31.10.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.03.1993. *(11245 П)*.

ВОДОСЛАВСЬКИЙ Михайло Іванович, 1909 р. н., *с. Колінці* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Тлумач*. Заарештований у 1940 році. Звинувачення: член ОУН, вів боротьбу з КПЗУ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.10.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. Після звільнення проживав у м. Тлумач, завідувач кравецької майстерні. Заарештований 14.01.1949. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.06.1949 висланий на спецпоселення в Красноярський край. Реабілітований 19.06.1989. *(4746 П)*.

ВОДОСЛАВСЬКИЙ Петро Іванович, 1897 р. н., *с. Колінці* Тлумацького району, українець. Проживав у *м. Галич*, ветеринарний лікар. Заарештований 18.04.1941. Звинувачення: керівник підрайонного проводу ОУН. **Подальша доля невідома.** 29.02.1964 справу припинено. *(3584 П)*.

ВОДОШНЯК Федір Олексійович, 1914 р. н., *с. Микуличин* Яремчанської міськради, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 11.02.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Вільха. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.05.1992. *(9668 П)*.

ВОДОШНЯК Юрій Васильович, 1907 р. н., *с. Микуличин* Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Микуличин, селянин. Заарештований 30.04.1945. Звинувачення: станичний ОУН, псевда — Руслан, Гора. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.07.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.03.1994. *(13690 П)*.

ВОДЯНКА Ганна Іванівна, 1925 р. н., *м. Городенка*, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально (раніше працювала вчителькою в *с. Топорівці* Городенківського району). Заарештована 20.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псев-

да — Марія, Наталка, керівниця УЧХ райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 14.09.1992. *(14584)*.

ВОДЯНЧУК Василь Анатолійович, 1929 р. н., *с. Чортовець* Городенківського району, українець, освіта початкова. Перебував з червня 1948-го у ВТК (м. Сарни Рівненської області). Заарештований 22.09.1948. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 03.03.1992. *(7254 П)*.

ВОДЯНЧУК Ілля Іванович, 1930 р. н., *с. Чортовець* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чортовець, селянин. Заарештований 30.06.1947. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 04.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.02.1992. *(7074 П)*.

ВОЄВІДКО Ганна Дмитрівна, 1920 р. н., *с. Устя* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Устя, селянка. Заарештована 18.02.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 21.01.1993. *(13077 П)*.

ВОЄВІДКО Іван Петрович, 1921 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 03.10.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.02.1959. *(5050 П)*.

ВОЄВІДКО Ілля Іванович, 1911 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Прутівка, селянин. Заарештований 02.01.1946. Звинувачення: збирав одяг для УПА, у 1943 році перебував у дивізії «СС-Галичина». Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.02.1993. *(10817 П)*.

ВОЄВІДКО Танасій Миколайович, 1902 р. н., *с. Горішнє Залуччя* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горішнє Залуччя, селянин. Заарештований 20.06.1941. Звинувачення: не доніс органам влади про приналежність брата до ОУН. **Загинув** 26.10.1942 в тюрмі (м. Златоуст, Росія), місце поховання невідоме. *(4455 П)*.

ВОЄВІДКО Яків Миколайович, 1909 р. н., *с. Горішнє Залуччя* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Горішнє Залуччя, селянин. Заарештований 23.12.1940. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 13.03.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 07.05.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.02.1994. *(13784 П)*.

ВОЄВІДКО Ярослав Васильович, 1925 р. н., *с. Белелуя* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Белелуя, селянин. Заарештований 21.05.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти й зброю для УПА. Військовим трибуналом 4-го Українського фронту 04.09.1944 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 29.01.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1991. *(6798 П)*.

ВОЄВОДА Юстина Василівна, 1927 р. н., *с. Делева* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Делева, селянка. Заарештована 17.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Леся. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.08.1991. *(5911 П)*.

ВОЄВОДА Юстина Яківна, 1914 р. н., *с. Делева* Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Делева, колгоспниця. Заарештована 25.03.1951. Звинувачення: допомагала УПА одягом та продуктами, інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.02.1992. *(8260 П)*.

ВОЄДЧУК Ганна Іванівна, 1929 р. н., *с. Тулуків* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тулуків, колгоспниця. Заарештована 30.05.1950. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 13.12.1991. *(6829 П)*.

ВОЗНА Анастасія Василівна, 1924 р. н., *с. Добровляни* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Добровляни, селянка. Заарештована 24.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кукурудзяна, зв'язкова, розвідниця СБ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.06.1992. *(9071 П)*.

ВОЗНА Федора Миколаївна, 1921 р. н., *с. Дубка* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Дубка, селянка. Заарештована 04.07.1947. Звинувачення: переховувала

в криївці членів ОУН, постачала їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.07.1948 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 04.08.1992. *(9075 П)*.

ВОЗНИЙ Андрій Микитович, 1895 р. н., *с. Камінне* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Камінне, селянин. Заарештований 07.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.10.1992. *(10796 П)*.

ВОЗНИЙ Дмитро Михайлович, 1930 р. н., *с. Лісна Тарновиця* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Тарновиця, курсант Станіславської залізничної школи. Заарештований 21.04.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 12.07.1991. *(5558 П)*.

ВОЗНИЙ Михайло Олексійович, 1929 р. н., *с. Добровляни* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Добровляни, колгоспник. Заарештований 01.09.1950. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(14426 П)*.

ВОЗНИЙ Петро Семенович, 1909 р. н., *с. Дубка* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Дубка, селянин. Заарештований 11.03.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА, кур'єр ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.07.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.05.1992. *(9723 П)*.

ВОЗНЯК Василь Миколайович, 1927 р. н., *с. Сваричів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сваричів, селянин. Заарештований 07.10.1945. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.04.1993. *(13332)*.

ВОЗНЯК Володимир Максимович, 1917 р. н., *м. Калуш*, українець, освіта початкова. Рядовий 146-го СП. Заарештований 29.06.1941. Звинувачення: відмовився виконувати наказ молодшого командира. Військовим трибуналом 13-го СК 01.07.1941 засуджений до розстрілу. Вирок не виконано — втік з-під варти. Вдруге заарештований 06.03.1946. 20.04.1946 справу припинено. *(2750 П, 3464 П)*.

ВОЗНЯК Іван Дмитрович, 1929 р. н., *м. Калуш*, українець, освіта початкова. Проживав у *с-щі Вигода* Долинського району, робітник деревообробного комбінату. Заарештований 06.11.1952. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 28.12.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(7559 П)*.

ВОЗНЯК Марія, 1907 р. н., *с. Підгірки* (тепер — у складі м. Калуш), українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 21.01.1949. Звинувачення: зв'язкова *райпроводу* ОУН, збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.08.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 18.08.1993. *(12287 П)*.

ВОЗНЯК Марія Онуфріївна, 1925 р. н., *с. Яківка* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яківка селянка. Заарештована 04.06.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН, псевдо — Наталка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.08.1973. *(5346 П)*.

ВОЗНЯК Марія Петрівна, 1923 р. н., *с. Сваричів* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сваричів, селянка. Заарештована 05.01.1956. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 29.02.1956 засуджена на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.01.1994. *(13179 П)*.

ВОЗНЯК Микола Павлович, 1928 р. н., *с. Мостище* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мостище, селянин. Заарештований 15.01.1945. Звинувачення: проводир вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.05.1992. *(8904 П)*.

ВОЗНЯК Михайло Степанович, 1920 р. н., *с. Наріївка* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Кінашів*, селянин. Заарештований 14.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Муха, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом 338-ї армії 05.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(8385 П)*.

ВОЗНЯК Михайло Федорович, 1922 р. н., *с. Нові Скоморохи* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нові Скоморохи, колгоспник. Заарештований 05.10.1950. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 27.12.1991. *(6966 П)*.

ВОЗНЯК Станіслав Антонович, 1901 р. н., ***м. Коломия***, поляк, освіта неповна середня. Проживав у м. Коломия, машиніст електростанції. Заарештований 03.11.1939. Звинувачення: член НОВ. Станіславським обласним судом 18.06.1940 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.11.1993. *(12797 П).*

ВОЗНЯК Уляна Василівна, 1926 р. н., ***с. Сваричів*** Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Сваричів, селянка. Заарештована 16.11.1946. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.12.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.09.1991. *(6357 П).*

ВОЗНЯК Федір Іванович, 1904 р. н., ***с. Королівка*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Королівка, селянин. Заарештований 21.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.10.1993. *(12421 П).*

ВОЙНАРОВСЬКА Францішка Степанівна, 1913 р. н., ***м. Львів***, полька, освіта середня. Проживала в ***м. Калуш***, вчителька. Заарештована 29.05.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Станіславським обласним судом 22.08.1940 засуджена до розстрілу. **Розстріляна** 02.12.1940, місце поховання невідоме. Реабілітована 28.12.1994. *(14900 П).*

ВОЙНИЦЬКИЙ Василь Олексійович, 1906 р. н., ***с. Новий Мартинів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новий Мартинів, колгоспник. Заарештований 10.07.1949. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН, допомагав УПА матеріально. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.05.1993. *(11755 П).*

ВОЙНОВСЬКИЙ Антон Євстахійович, 1909 р. н., ***с. Ямниця*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ямниця, робітник залізничної станції м. Івано-Франківськ. Заарештований 19.11.1940. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 05.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 29.03.1989. *(3912 П).*

ВОЙНОВСЬКИЙ Дмитро Васильович, 1908 р. н., ***с. Ямниця*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Загвіздя,*** швець. Заарештований 10.02.1945. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 24.01.1992. *(7427 П).*

ВОЙТЕНКО Федір Іванович, 1911 р. н., ***с. Діброва*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Жуків***, селянин. Заарештований 12.10.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.03.1993. *(11133 П).*

ВОЙТКІВ Євстахій Андрійович, 1925 р. н., ***с. Коколин*** Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 24.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса), псевдо — Верба. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.06.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 06.09.1991. *(6042 П).*

ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ Євстахій Йосифович, 1909 р. н., ***с. Джурків*** Коломийського району, поляк, освіта початкова. Проживав у ***м. Краматорськ*** Донецької області, відбував покарання в будівельній ВТК. Заарештований 20.09.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію серед засуджених. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.08.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.04.1994. *(13831 П).*

ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ Михайло Васильович, 1924 р. н., ***с. Криворівня*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 178-го ЗСП. Заарештований 20.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944). **Загинув** 28.10.1944 під час слідства, місце поховання невідоме. 29.10.1944 справу припинено. *(36139).*

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Василь Антонович, 1925 р. н., ***с. Рашків*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 10.06.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.08.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(6839 П).*

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Іван Михайлович, 1917 р. н., ***с. Підвишня*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Хитрий, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.03.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 01.01.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.12.1992. *(10385 П).*

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Ян Едуардович, 1917 р. н., *с. Угорники* Івано-Франківської міськради, поляк, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*. Заарештований 29.04.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом Київського ОВО 29.04.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 22.06.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.12.1994. *(14624 П)*.

ВОЙЦЕШКО Ілля Миколайович, 1920 р. н., *с. Підбережжя* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Карпенко, розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.06.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1996. *(15394 П)*.

ВОЙЧИШИН Михайло Іванович, 1928 р. н., *с. Станькова* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Станькова, селянин. Заарештований 06.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Жовтий, доставляв їжу для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 27.04.1993. *(11438 П)*.

ВОЙЧУК Марія Онуфріївна, 1922 р. н., *с. Великий Рожсин* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Великий Рожин, селянка. Заарештована 26.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.04.1993. *(11506 П)*.

ВОЛЕВИЧ Федір Васильович, 1922 р. н., *с. Кропивник* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Грізного, курінь Журавля), псевдо — Гриб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 01.06.1992. *(8549 П)*.

ВОЛИНСЬКИЙ Василь Іванович, 1910 р. н., *с. Острівець* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Острівець, селянин. Заарештований 21.04.1946. Звинувачення: служив в українській поліції (1941). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10630 П)*.

ВОЛИНСЬКИЙ Василь Петрович, 1926 р. н., *с. Виноград* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Коломия*, учень СШ № 1. Заарештований 10.02.1945. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.06.1992. *(3241)*.

ВОЛКОВЕЦЬКИЙ Йосип Іванович, 1908 р. н., *м. Долина*, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Діброва* Долинського району, помічник оператора нафтопромислу. Заарештований 01.06.1957. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 23.07.1957 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1991. *(7220 П)*.

ВОЛКОВИЧ Іван Олексійович, 1926 р. н., *с. Куриів* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 23.09.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Сапера), псевдо — Тихий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.02.1992. *(7720 П)*.

ВОЛОВИН Петро Іванович, 1929 р. н., *с. Чернів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернів, боєць винищувального батальйону. Заарештований 15.05.1946. Звинувачення: зі зброєю самовільно покинув гарнізон. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.09.1991. *(6146 П)*.

ВОЛОСЕНЧУК Марія Юріївна, 1929 р. н., *с. Пшеничники* Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Пшеничники, селянка. Заарештована 08.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ірина, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 18.08.1992. *(9499 П)*.

ВОЛОСЕНЧУК Петро Іванович, 1919 р. н., *с. Пшеничники* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пшеничники, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.02.1943 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 19.01.1943 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.09.1994. *(14467 П)*.

ВОЛОСОВСЬКИЙ Іван Михайлович, 1907 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Липівка, селянин. Заарештований 26.12.1949. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1992. *(9463 П)*.

ВОЛОСЯНКО Микола Іванович, 1904 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Лисець, селянин. Заарештований 14.08.1944. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.07.1991. *(5548 П)*.

ВОЛОСЯНКО Михайло Михайлович, 1892 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старий Лисець, селянин. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.07.1991. *(5548 П)*.

ВОЛОСЯНКО Розалія Михайлівна, 1928 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 17.04.1955. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 29.08.1955 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.04.1993. *(13489 П)*.

ВОЛОСЯНКО Степан Іванович, 1906 р. н., *с. Крихівці* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Угринів* Тисменицького району, голова сільради. Заарештований 31.10.1940. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 03.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 29.03.1989. *(3910 П)*.

ВОЛОСЯНСЬКА Ісидора Григорівна, 1922 р. н., *м. Старий Самбір* Львівської області, українка, освіта неповна середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, секретар-машиністка обласного управління поліграфії. Заарештована 04.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Соколова, Тамара, керівниця жіночої сітки міського проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.10.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.01.1992. *(6949 П)*.

ВОЛОХ Іван Романович, 1891 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братишів, голова сільради. Заарештований 07.06.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 23.10.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.10.1991. *(6131 П)*.

ВОЛОЦЮГА Петро Іванович, 1910 р. н., *с. Княгиничі* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Княгиничі, селянин. Заарештований 20.07.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зозуля, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10370 П)*.

ВОЛОЦЮГА Степан Іванович, 1909 р. н., *с. Княгиничі* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княгиничі, селянин. Заарештований 14.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кузьма, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.10.1991. *(6307 П)*.

ВОЛОЧАНСЬКИЙ Іван Іванович, 1916 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Солотвин, селянин. Заарештований 06.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сосна, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.11.1993. *(13688 П)*.

ВОЛОЧАНСЬКИЙ Микола Григорович, 1919 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий 194-ї авіабази. Заарештований 18.06.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Орловського військового округу 29.08.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 13.09.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.02.1996. *(15027 П)*.

ВОЛОЧІЙ Антон Тимофійович, 1900 р. н., *с. Космач* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, лісоруб. Заарештований 18.06.1948. Звинувачення: зв'язковий ОУН, зберігав гроші, зібрані для підпілля. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13654 П)*.

ВОЛОЧІЙ Василь Миколайович, 1928 р. н., *с. Космач* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 20.07.1947. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1992. *(9775 П)*.

ВОЛОЧІЙ Іван Андрійович, 1912 р. н., *с. Дзвиняч* Богородчанського району, українець, освіта

середня. Проживав у с. Дзвиняч, бригадир вибійників озокеритної шахти. Заарештований 15.02.1946. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.12.1991. *(7174 П)*.

ВОЛОЧІЙ Іван Дмитрович, 1921 р. н., ***с. Дзвиняч*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дзвиняч, візник озокеритної шахти. Заарештований 07.02.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.12.1991. *(7174 П)*.

ВОЛОЧІЙ Микола Іванович, 1922 р. н., ***с. Дзвиняч*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дзвиняч, механік озокеритної шахти. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: збирав продукти й обмундирування для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.12.1991. *(7182 П)*.

ВОЛОЧІЙ Степан Іванович, 1919 р. н., ***с. Дзвиняч*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий 194-ї авіабази. Заарештований 06.07.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Орловського військового округу 18.08.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 31.08.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.01.1995. *(14584 П)*.

ВОЛОШАНОВСЬКИЙ Генріх Йосипович, 1895 р. н., ***с-ще Вороновиця*** Вінницької області, поляк, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Снятин***, фельдшер-ветеринар. Заарештований 20.12.1939. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 20.03.1940 засуджений на 5 років виселення за межі Західної України. Реабілітований 02.04.1992. *(7921 П)*.

ВОЛОШЕНЮК Василь Павлович, 1927 р. н., ***с. Залуччя*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Недобитого), псевдо — Славко. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.03.1994. *(13561 П)*.

ВОЛОШЕНЮК Марія Павлівна, 1923 р. н., ***с. Залуччя*** Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Залуччя, селянка. Заарештована 12.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тополя. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 06.07.1965. *(6631 П)*.

ВОЛОШЕНЮК Михайло Васильович, 1925 р. н., ***с. Залуччя*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 30-го ЗАП 5-ї ЗСД. Заарештований 22.07.1944. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 19.02.1992. *(32781)*.

ВОЛОШЕНЮК Павло Степанович, 1921 р. н., ***с. Джурів*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 09.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кудіяр, керівник райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС при Управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 06.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. *(14566)*.

ВОЛОШЕНЮК Параска Василівна, 1922 р. н., ***с. Залуччя*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Залуччя, селянка. Заарештована 12.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сосна, розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.02.1992. *(9539 П)*.

ВОЛОШЕНЮК Степан Михайлович, 1909 р. н., ***с. Семаківці*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 105-го ЗСП (м. Ачинськ, Росія). Заарештований 31.06.1944. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 17.05.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.03.1993. *(12217 П)*.

ВОЛОШЕНЮК Юрій Данилович, 1922 р. н., ***с. Матеївці*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Коломия***, залізничник. Заарештований 31.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бук, помічник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 08.11.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.07.1991. *(5595 П)*.

ВОЛОШИН Євдокія Іванівна, 1927 р. н., ***с. Лука*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лука, селянка. Заарештована 15.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марта, зв'язкова станичної ОУН. Військовим три-

буналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 20.02.1992. *(9726 П)*.

ВОЛОШИН Євдокія Матвіївна, 1930 р. н., *с. Ворона* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 26.12.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 06.04.1946 засуджена на 8 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 15.08.1991. *(36863)*.

ВОЛОШИН Євдокія Миколаївна, 1926 р. н., *с. Лука* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Лука, селянка. Заарештована 24.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка, переховувала вояків УПА, зберігала для них зерно. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(6315 П)*.

ВОЛОШИН Іван Григорович, 1925 р. н., *с. Сосниця* (Польща), українець, малописьменний. Проживав у *с. Маринопіль* Галицького району, селянин. Заарештований 15.03.1947. Звинувачення: член ОБЗВУ, псевдо — Знак. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.07.1992. *(8973 П)*.

ВОЛОШИН Іван Михайлович, 1922 р. н., *с. Ворона* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ворона, токар Івано-Франківського ПРЗ. Заарештований 28.06.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Олега, 1944), псевдо — Зозуля. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 28.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 17.07.1992. *(36832)*.

ВОЛОШИН Петро Михайлович, 1910 р. н., *с. Ворона* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ворона, селянин. Заарештований 10.11.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 06.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.08.1991. *(36863)*.

ВОЛОШИН Степан Дмитрович, 1921 р. н., *с. Остриня* Тлумацького району, українець. Проживав у с. Остриня, селянин. Заарештований 31.05.1941. Звинувачення: член молодіжної ОУН. **Подальша доля невідома.** 06.07.1964 справу припинено. *(3024 П)*.

ВОЛОШИН Федір Матвійович, 1883 р. н., *с. Лука* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лука, селянин. Заарештований 01.06.1941. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. **Загинув** 19.03.1942 в тюрмі м. Златоуст Челябінської області (Росія), місце поховання невідоме. Реабілітований 27.06.1989. *(4242 П)*.

ВОЛОШИН Юрій Васильович, 1904 р. н., *с. П'ядики* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Коломия*, робітник деревообробної майстерні. Заарештований 11.02.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 28.04.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1993. *(11257 П)*.

ВОЛОШИНЮК Ганна Петрівна, 1925 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стопчатів, селянка. Заарештована 17.02.1946. Звинувачення: член ОУН, господарча станичної ОУН, псевдо — Галя. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.11.1991. *(6421 П)*.

ВОЛОЩИНСЬКИЙ Степан Федорович, 1907 р. н., *с. Нижня Липиця* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Нижня Липиця, робітник. Заарештований 19.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (1944—1945). Військовим трибуналом військ НКВС Львівської області 20.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 13.11.1991. *(6636 П)*.

ВОЛОЩУК Василь Васильович, 1928 р. н., *с. Будилів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Будилів, селянин. Заарештований 22.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Буковинський, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.10.1959. *(6577 П)*.

ВОЛОЩУК Василь Іванович, 1916 р. н., *с. Будилів* Снятинського району, українець. Проживав у *с. Прутівка*, селянин. Заарештований 28.04.1955. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. 31.08.1955 скерований у психіатричну лікарню. 19.07.1956 справу припинено. *(3081 П)*.

ВОЛОЩУК Василь Михайлович, 1921 р. н., *с. Черганівка* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черганівка, селянин. Заарештований 28.09.1944. Звинувачення: відмовився від евакуації з прифронтової зони, переходив лінію фронту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1956. *(8420)*.

ВОЛОЩУК Ганна Василівна, 1926 р. н., ***м. Тисменица***, українка, освіта початкова. Проживала в м. Тисменица, працювала в сільському господарстві. Заарештована 21.11.1944. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.12.1991. *(6628 П)*.

ВОЛОЩУК Дмитро Дмитрович, 1916 р. н., ***с. Турка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Турка, селянин. Заарештований 08.09.1948. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН (1944), переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.06.1992. *(8969 П)*.

ВОЛОЩУК Дмитро Іванович, 1910 р. н., ***с. Турка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 76-го ЗСП. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.03.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 27.03.1956. *(2510 П)*.

ВОЛОЩУК Євдокія Іванівна, 1925 р. н., ***с. Турка*** Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Турка, селянка. Заарештована 31.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бджілка, зв'язкова ОУН, заготовляла продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС 10.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.09.1991. *(5861 П)*.

ВОЛОЩУК Ілля Васильович, 1928 р. н., ***с. Будилів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Будилів, селянин. Заарештований 22.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орел. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.10.1959. *(6577 П)*.

ВОЛОЩУК Йосип Іванович, 1890 р. н., ***с. Підгір'я*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, водій облвиконкому. Заарештований 28.02.1945. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджений на 4 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.08.1967. *(2951 П)*.

ВОЛОЩУК Марія Оксентіївна, 1925 р. н., ***с. Матеївці*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Матеївці, селянка. Заарештована 19.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Софія, спецкур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 12.11.1991. *(6355 П)*.

ВОЛОЩУК Микола Васильович, 1905 р. н., ***с. Воскресинці*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Коломия***, мельник. Заарештований 19.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Франко. Військовим трибуналом 38-ї армії 15.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(8007 П)*.

ВОЛОЩУК Микола Іванович, 1911 р. н., ***с. Уторопи*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Уторопи, селянин. Заарештований 06.06.1951. Звинувачення: постачав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.06.1956. *(2375 П)*.

ВОЛОЩУК Микола Петрович, 1920 р. н., ***с. Пнів*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.02.1992. *(8444 П)*.

ВОЛОЩУК Мирослава Іванівна, 1923 р. н., ***м. Тисменица***, українка, освіта середня. Проживала в м. Тисменица, працювала в сільському господарстві. Заарештована 30.10.1948. Звинувачення: допомагала УПА матеріально. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.09.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 14.10.1991. *(6205 П)*.

ВОЛОЩУК Михайло Степанович, 1924 р. н., ***с. Матеївці*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 107-го ЗСП 17-ї ЗСД. Заарештований 13.07.1944. Звинувачення: член молодіжного націоналістичного гуртка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.10.1944 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 25.12.1989. *(4961 П)*.

ВОЛОЩУК Наталія Іванівна, 1925 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Поточище, селянка. Заарештована 26.07.1947. Звинувачення: переховувала керівницю УЧХ окружного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 24.06.1993. *(12463 П)*.

ВОЛОЩУК Олексій Петрович, 1934 р. н., ***м. Тисменица***, українець, освіта неповна середня.

Проживав у м. Тисмениця, учень шевця. Заарештований 06.03.1951. Звинувачення: зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.04.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9464 П)*.

ВОЛОЩУК Парасковія Дмитрівна, 1926 р. н., *с. Турка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Турка, селянка. Заарештована 15.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, заготовляла продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.09.1991. *(5861 П)*.

ВОЛОЩУК Петро Васильович, 1911 р. н., *с. Сваричів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сваричів, селянин. Заарештований 22.04.1946. Звинувачення: інформатор СБ, збирав продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 31.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1994. *(14296 П)*.

ВОЛОЩУК Петро Васильович, 1916 р. н., *с. Турка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Турка, селянин. Заарештований 16.08.1948. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, давав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.09.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1991. *(6503 П)*.

ВОЛОЩУК Петро Іванович, 1920 р. н., *с. Турка* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 76-го ЗСП. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.04.1992. *(8331 П)*.

ВОЛОЩУК Петро Миколайович, 1917 р. н., *с. Будилів* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Будилів, селянин. Заарештований 27.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1994. *(13602 П)*.

ВОЛОЩУК Петро Миколайович, 1927 р. н., *с. Тростянка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Мороза, боївка СБ Солов'я), псевдо — Ворона. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.07.1992. *(9331 П)*.

ВОЛОЩУК Петро Михайлович, 1919 р. н., *с. Черганівка* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у *м. Косів*. Заарештований 28.09.1944. Звинувачення: відмовився від евакуювання з прифронтової зони, переходив лінію фронту в бік противника. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1956. *(8420)*.

ВОЛОЩУК Юрій Петрович, 1907 р. н., *с. Сваричів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сваричів, майстер цеху Брошнівського деревообробного комбінату. Заарештований 20.08.1948. Звинувачення: сприяв здійсненню терористичної акції. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.07.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 15.08.1995. *(14911 П)*.

ВОЛЧАК Емілія Пилипівна, 1931 р. н., *с. Святе* Ярославського повіту Краківського воєводства (Польща), українка, освіта початкова. Проживала в *с. Хоросна* Коломийського району, колгоспниця. Заарештована 09.03.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.05.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 09.07.1991. *(5563 П)*.

ВОЛЧИН Іван Станіславович, 1875 р. н., *с. Любенці* Стрийського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Чернїв* Тисменицького району, пенсіонер. Заарештований 04.03.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 19.04.1940 засуджений на 3 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 році. *(912 П)*.

ВОЛЧКО Степан Тимофійович, 1925 р. н., *с. Рожанка* Люблінського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *м. Коломия*, робітник ковбасного цеху. Заарештований 27.07.1949. Звинувачення: у роки війни служив у навчально-поліцейському таборі СС (м. Травники, Польща). Станіславським обласним судом 13.10.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.02.1993. *(10864 П)*.

ВОЛЯК Мирослав Михайлович, 1924 р. н., *м. Калуш*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Калуш. Заарештований 24.06.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 26.09.1964 справу припинено. *(3048 П)*.

ВОЛЯНСЬКИЙ Дмитро Іванович, 1900 р. н., *с. Дубка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештова-

ний 05.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пес, військовик кущового проводу ОУН, служив в українській поліції (1941). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.01.1994. *(14218 П)*.

ВОЛЯРЧУК-СИЩУК Марія Михайлівна, 1929 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Делятин, дорожний обхідник залізничної вітки. Заарештована 06.04.1953. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.08.1953 засуджена на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 14.04.1992. *(8324 П)*.

ВОЛЬОВАЧ Іван Васильович, 1930 р. н., ***с. Кропивник*** Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, студент педагогічного училища. Заарештований 21.04.1950. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 07.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 24.04.1995. *(14829 П)*.

ВОЛЬФ Меланія Юріївна, 1924 р. н., ***с. Вільхівка*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вільхівка, селянка. Заарештована 01.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Відбірочна, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.05.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 03.09.1991. (5939 П).

ВОЛЬЧИН Альбін Людвігович, 1929 р. н., ***с. Різдв'яни*** Галицького району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Різдв'яни, селянин. Заарештований 10.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Полум'я, старший зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1992. *(10838 П)*.

ВОЛЯК Іван Олексійович, 1914 р. н., ***с. Путятинці*** Рогатинського району, українець. Проживав у с. Путятинці, завідувач готелю в м. Рогатин. Заарештований 09.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 21.11.1964 справу припинено. *(2978 П)*.

ВОНСУЛЬ Марія Володимирівна, 1907 р. н., ***с. Вовчківці*** Борщівського району Тернопільської області, українка, освіта середня спеціальна. Проживала в ***м. Коломия***. Заарештована в червні 1941. Звинувачення: член товариств «Пласт», «Союз Українок», виконувала різні доручення ОУН. Судом «трійки» тоді ж засуджена до розстрілу. Під час етапування потяг, в якому їхала, 07.07.1941 розбомбили — опинилась на волі. Повторно заарештована 02.05.1944. 31.07.1944 справу припинено. *(1958 П)*.

ВОРКОВСЬКИЙ Войцех Войцехович, 1904 р. н., ***с. Ладигівці*** Краківського воєводства (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у ***с. Гаїнів*** Коломийського району, селянин. Заарештований 13.11.1939. Звинувачення: член польської партії «Шляхта загродова», проводив антирадянську діяльність. Особливою нарадою при НКВС СРСР 05.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 12.05.1997. *(15685 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Анастасія Григорівна, 1913 р. н., ***с. Олієво-Королівка*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Олієво-Королівка, селянка. Заарештована 28.11.1945. Звинувачення: станична ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.02.1992. *(7436 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Василь Іванович, 1916 р. н., ***с. Лолин*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.06.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бея), псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1994. *(14574 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Василь Іванович, 1923 р. н., ***с. Орелець*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Орелець, фінагент райфінвідділу. Заарештований 20.12.1947. Звинувачення: вивісив у с. Тучапи синьо-жовтий прапор. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.06.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.01.1992. *(7240 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Василь Миколайович, 1927 р. н., ***с. Далешове*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 39166 (м. Гремиха Мурманської області, Росія). Заарештований 27.06.1949. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом в/ч 20241 31.07.1949 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 03.08.1993. *(12655 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Василь Михайлович, 1928 р. н., ***м. Львів***, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Коломия***, учень СШ. Заарештований 10.02.1945. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 10.08.1992. *(3241)*.

ВОРОБЕЦЬ Ганна Миколаївна, 1926 р. н., ***с. Дубка*** Городенківського району, українка, освіта

початкова. Проживала в с. Дубка, селянка. Заарештована 06.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Венера, станична ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.02.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 23.04.1992. *(9756 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Дмитро Степанович, 1916 р. н., *с. Рашків* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 22-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 06.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Відсидів 12 років. Реабілітований 02.12.1991. *(6588 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Іван Іванович, 1928 р. н., *с. Бабинці* (тепер — у складі м. Рогатин) Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Рогатин*, учень СШ. Заарештований 05.02.1946. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1965. *(3705 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Іван Якович, 1909 р. н., *с. Репужинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 21-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 16.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 12.02.1992. *(32699)*.

ВОРОБЕЦЬ Кирило Степанович, 1904 р. н., *с. Підгороддя* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підгороддя, селянин. Заарештований 20.07.1948. Звинувачення: збирав гроші та продукти для ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.04.1956. *(5925 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Марія Дмитрівна, 1914 р. н., *с. Олієво-Королівка* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Олієво-Королівка, селянка. Заарештована 29.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Наталка, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.04.1947 засуджена на 3 роки позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 25.01.1992. *(10516 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Матвій Максимович, 1891 р. н., *с. Бережниця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бережниця, секретар сільради. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: розвідник ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 23.04.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.09.1993. *(12670 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Микола Дмитрович, 1909 р. н., *с. Репужинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Репужинці, селянин. Заарештований 04.06.1947. Звинувачення: інформатор райпроводу ОУН, псевда — Чорний, Ромко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.01.1994. *(14202 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Микола Семенович, 1919 р. н., *с. Нижній Вербіж* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 19-го АП 26-ї СД. Заарештований 18.07.1941. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 1-ї армії 13.09.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.12.1996. *(15463 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Михайло Васильович, 1927 р. н., *с. Підгороддя* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Підгороддя, селянин. Заарештований 27.09.1944. Звинувачення: вояк УПА. **Загинув** 04.04.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. 06.08.1945 справу припинено. *(2035 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Михайло Васильович, 1928 р. н., *с. Бережниця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бережниця, продавець магазину ССТ. Заарештований 31.01.1951. Звинувачення: інформатор ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.09.1993. *(12766 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Михайло Федорович, 1925 р. н., *с. Репужинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Єфрейтор 6-ї АД. Заарештований 01.04.1948. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 39-ї армії 02.06.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 12.03.1992. *(7579 П)*.

ВОРОБЕЦЬ Петро Федорович, 1920 р. н., *с. Репужинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 16.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 12.02.1992. *(32699)*.

ВОРОБЕЦЬ Федір Васильович, 1908 р. н., *с. Пуків* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пуків, приймальник у млині. Заарештований 19.09.1940. Звинувачення: член ОУН, товариств «Рідна школа» і «Сільський господар». Станіславським обласним судом 08.01.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років

пораження в правах. Реабілітований 08.02.1965. *(2915 П).*

ВОРОБЙОВ Федір Антонович, 1923 р. н., *с. Новогупалівка* Вільнянського району Запорізької області, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Бортники* Тлумацького району, колгоспник, *пізніше рядовий* 175-го СП 58-ї СД. Заарештований 23.11.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Ігор. Військовим трибуналом 5-ї армії 10.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(16102 П).*

ВОРОБЧАК Василь Семенович, 1919 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Рядовий окремого батальйону зв'язку в/ч 8023. Заарештований 27.04.1941. Звинувачення: вивчав націоналістичну літературу. Військовим трибуналом Ленінградського військового округу 18.07.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 30.06.1994. *(14067 П).*

ВОРОБЧАК Данило Сильвестрович, 1902 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Крилос, селянин. Заарештований 30.01.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 31.05.1941 засуджений до **розстрілу**, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.02.1992. *(7348 П).*

ВОРОБЧАК Євдокія Яківна, 1926 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Крилос, селянка. Заарештована 31.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Христя, Надя, спецкур'єр надрайонного проводу ОУН, заступниця керівника УЧХ райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.05.1992. *(8250 П).*

ВОРОБЧАК Лев Прокопович, 1898 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Крилос, бригадир колгоспу. Заарештований 04.04.1950. Звинувачення: господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 19.12.1991. *(6959 П).*

ВОРОБЧУК Дмитро Петрович, 1922 р. н., *с. Старий Гвіздець* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Гвіздець, селянин. Заарештований 10.06.1947. Звинувачення: член ОУН, організатор висипання могили борцям, полеглим за волю України. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.09.1993. *(12722 П).*

ВОРОБЧУК Іван Семенович, 1885 р. н., *с. Старий Гвіздець* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старий Гвіздець, селянин. Заарештований 07.06.1946. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.03.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13414 П).*

ВОРОБЧУК Марія Олексіївна, 1921 р. н., *с. Старий Гвіздець* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Старий Гвіздець, селянка. Заарештована 17.02.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти й одяг. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.05.1992. *(15067).*

ВОРОН Іван Михайлович, 1897 р. н., *с. Стрептів* Кам'янсько-Бузького району Львівської області, українець, освіта вища. Проживав у *м. Коломия*, юрист. Заарештований 13.08.1951. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 09.01.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 08.04.1994. *(13748 П).*

ВОРОНА Ганна Олексіївна, 1919 р. н., *с. Загір'я* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Загір'я, колгоспниця. Заарештована 24.04.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.09.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(6612 П).*

ВОРОНА Григорій Євстахійович, 1929 р. н., *с. Кліщівна* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кліщівна, колгоспник. Заарештований 27.12.1952. Звинувачення: зв'язковий ОУН, переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 10.02.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.10.1992. *(9921 П).*

ВОРОНА Іван Павлович, 1923 р. н., *с. Підгірки* (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта початкова. Проживав у *м. Калуш*, шофер ліспромкомбінату. Заарештований 08.07.1948. Звинувачення: перевозив пораненого вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.04.1955. *(5650 П).*

ВОРОНА Марія Осафатівна, 1928 р. н., *с. Підгірки* (тепер — у складі м. Калуш), українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Підгірки, учениця школи. Заарештована 17.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чапля, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.02.1992. *(13192 П)*.

ВОРОНА Параска Василівна, 1919 р. н., *с. Луковище* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 30.07.1948. Звинувачення: дружина вояка УПА (псевдо — Мороз), готувала їжу для вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.01.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 29.01.1992. *(7123 П)*.

ВОРОНИЧ Дмитро Петрович, 1923 р. н., *с. Грабівка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Павла), псевдо — Остап. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 09.03.1993. *(11373 П)*.

ВОРОНИЧ Іван Михайлович, 1914 р. н., *с. Глибоке* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Глибоке, секретар сільради. Заарештований 21.06.1947. Звинувачення: організував збір продуктів і грошей для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.05.1974. *(4279 П)*.

ВОРОНИЧ Іван Юрійович, 1917 р. н., *с. Пороги* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий 294-го АЗСП. Заарештований 14.11.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 5-ї армії 30.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.08.1991. *(5863 П)*.

ВОРОНИЧ Ярослав Михайлович, 1921 р. н., *с-ще Богородчани*, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бойка, 1944), псевдо — Прут. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.06.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.11.1993. *(13684 П)*.

ВОРОНКА Микола Михайлович, 1901 р. н., *с. Колодіїв* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Вигівка*, селянин. Заарештований 02.12.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Стриганець, постачав продукти воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.08.1992. *(9444 П)*.

ВОРОНКА Мирослав Миколайович, 1929 р. н., *с. Дорогів* Галицького району, українець, освіта початкова. Рядовий 1-го військово-продуктового пункту. Заарештований 02.12.1951. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.06.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.04.1991. *(6180 П)*.

ВОРОНКА Омелян Петрович, 1917 р. н., *с. Дорогів* Галицького району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 09.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Дорошенко, Варяг, керівник суспільно-політичної референтури окружного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.08.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 15.07.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.08.1992. *(9412 П)*.

ВОРОНКА Тарас Петрович, 1925 р. н., *с. Дорогів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дорогів, селянин. Заарештований 14.03.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотня Тютюнника, 1944—1945), псевдо — Карпо, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.12.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.10.1992. *(10161 П)*.

ВОРОНОВИЧ Микола Іванович, 1925 р. н., *с. Молодятин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорного). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.07.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 04.09.1991. *(6700 П)*.

ВОРОНОВСЬКИЙ Степан Максимович, 1915 р. н., *с. Підгороддя* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (курінь Бондаренка, 1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.02.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10450 П)*.

ВОРОНЧУК Василь Іванович, 1927 р. н., *с. Бовшів* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 27.01.1949. Звинувачення: учасник спланованого ОУН нападу на склад зерна, розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 17.06.1992. *(8757 П)*.

ВОРОНЧУК Михайло Іванович, 1922 р. н., *с. Бовшів* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 22.03.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Клим. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.01.1992. *(7277 П)*.

ВОРОНЮК Ганна Василівна, 1929 р. н., *с. Тростянка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тростянка, селянка. Заарештована 28.05.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марися, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.04.1992. *(8576 П)*.

ВОРОНЮК Дмитро Васильович, 1901 р. н., *с. Нижній Вербіж* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Вербіж, селянин. Заарештований 17.07.1940. Звинувачення: член товариства «Сільський господар», вояк УГА (1918—1920). Станіславським обласним судом 05.09.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 08.12.1989. *(5081 П)*.

ВОРОНЮК Катерина Миколаївна, 1919 р. н., *с. Воскресинці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Нижній Вербіж*, селянка. Заарештована 25.01.1946. Звинувачення: в її будинку 1944 року був штаб СБ окружного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.07.1993. *(11908 П)*.

ВОРОНЮК Марія Гаврилівна, 1928 р. н., *с. Верхній Вербіж* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Верхній Вербіж, селянка. Заарештована 06.11.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН, псевдо — Лілія. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.02.1996. *(15154 П)*.

ВОРОНЯК Гнат Михайлович, 1911 р. н., *с. Ясень* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 14.11.1949. Звинувачення: постачав ОУН продукти й розвіддані. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.01.1993. *(11349 П)*.

ВОРОТНЯК Андрій Михайлович, 1901 р. н., *с. Малий Рожин* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Малий Рожин, селянин. Заарештований 05.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гордий, переховував членів сім'ї керівника райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 20.01.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.05.1994. *(13807 П)*.

ВОРОТНЯК Андрій Федорович, 1921 р. н., *с. Малий Рожин* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Буєвір, Волошин, Гордий, організаційний референт кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.07.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.04.1992. *(10742)*.

ВОРОТНЯК Лук'ян Миколайович, 1909 р. н., *с. Малий Рожин* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 08.09.1947. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Ярнистий. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.02.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.05.1989. *(10292 П)*.

ВОРОТНЯК Лук'ян Михайлович, 1911 р. н., *с. Тюдів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тюдів, селянин. Заарештований 30.01.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорний. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.03.1994. *(13517 П)*.

ВОРОТНЯК Марія Андріївна, 1905 р. н., *с. Тюдів* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Тюдів, селянка. Заарештована 22.11.1952. Звинувачення: розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 31.12.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.06.1994. *(14751 П)*.

ВОРОТНЯК Марія Андріївна, 1934 р. н., *с. Малий Рожин* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Малий Рожин, селянка. Заарештована 26.01.1951. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 01.02.1993. *(11184 П)*.

ВОРОТНЯК Марія Дмитрівна, 1929 р. н., *с. Великий Рожин* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Великий Рожин, селянка. Заарештована 25.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Туя, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.08.1945 засуджe-

на на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 08.10.1991. *(6151 П)*.

ВОРОТНЯК Марія Кирилівна, 1929 р. н., *с. Великий Рожин* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Великий Рожин, селянка. Заарештована 16.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вишня, розвідниця ОУН, заготовляла продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 05.03.1992. *(8064 П)*.

ВОРОТНЯК Михайло Дмитрович, 1922 р. н., *с. Долішнє Залуччя* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Долішнє Залуччя. Заарештований 20.10.1951. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.03.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.11.1991. *(6545 П)*.

ВОРОТНЯК Олена, 1930 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в *с. Великий Рожин*, селянка. Заарештована 08.02.1951. Звинувачення: надавала членам ОУН матеріальну допомогу. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.06.1951 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 11.05.1994. *(13812 П)*.

ВОРОТНЯК Петро Гаврилович, 1923 р. н., *с. Великий Рожин* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Великий Рожин, селянин. Заарештований 08.12.1945. Звинувачення: збирав продукти та одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1992. *(15087 П)*.

ВОРОТНЯК Стефанія Федорівна, 1929 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Розтоки, селянка. Заарештована 26.03.1948. Звинувачення: розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.04.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.02.1993. *(10969 П)*.

ВОРОТНЯК Федір Михайлович, 1908 р. н., *с. Тюдів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тюдів, селянин. Заарештований 30.01.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лисий. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.03.1994. *(13517 П)*.

ВОРОТНЯК Юрій Іванович, 1922 р. н., *с. Тюдів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тюдів, селянин. Заарештований 13.07.1947. Звинувачення: інформатор УПА, збирав продукти для УПА. Станіславським обласним судом 29.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.03.1992. *(9089 П)*.

ВОРОТНЯК Юрій Миколайович, 1889 р. н., *с. Малий Рожин* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Бабин*, селянин. Заарештований 14.09.1947. Звинувачення: розвідник ОУН, постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.04.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(9091 П)*.

ВОРОХ Василь Степанович, 1907 р. н., *с. Кінчаки* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кінчаки, селянин. Заарештований 20.08.1947. Звинувачення: давав членам ОУН гроші. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.07.1991. *(5503 П)*.

ВОРОЩУК Ганна Григорівна, 1920 р. н., *с. Ганьківці* Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Ганьківці, селянка. Заарештована 11.03.1945. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.11.1993. *(12821 П)*.

ВОРОЩУК Микола Іванович, 1920 р. н., *с. Ганьківці* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ганьківці, селянин. Заарештований 10.05.1944. Звинувачення: збирав продукти та гроші для ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.09.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.01.1992. *(10593)*.

ВОРОЩУК Палагна Іванівна, 1928 р. н., *с. Рожневі Поля* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рожневі Поля, селянка. Заарештована 08.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пріся, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(11117 П)*.

ВОРЧУЛЬ Катерина Григорівна, 1908 р. н., *с. Помонята* Рогатинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Помонята, колгоспниця. Заарештована 08.10.1954. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 18.11.1955 засуджена на 5 років позбавлення волі та 2 роки позбавлення в правах. Реабілітована 11.05.1992. *(31181)*.

ВРОНА Франц Августович, 1900 р. н., *м. Ходорів* Львівської області, поляк, освіта початкова. Проживав у *с-щі Битків* Надвірнянського району, ко-

чегар котельні нафтопромислу № 1. Заарештований 16.08.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації, сприяв окремим громадянам у нелегальному переході кордону. Станіславським обласним судом 22.11.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 15.08.1995. *(14912 П)*.

ВРОНОВСЬКИЙ Вацлав Франтішкович, 1905 р. н., ***м. Львів***, поляк, освіта середня. Проживав у ***м. Калуш***, бухгалтер заводу калійних солей. Заарештований 14.06.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 27.09.1940 засуджений на 4 роки позбавлення волі та 2 роки поразження в правах. Реабілітований 12.01.1993. *(13450 П)*.

ВРОТИЙ Адольф Антонович, 1910 р. н., ***с. Крихівці*** Івано-Франківської міськради, поляк, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, робітник ватної фабрики. Заарештований 23.09.1940. Звинувачення: член польської антирадянської диверсійної групи. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 30.11.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.01.1993. *(10575 П)*.

ВТЕРМАН Надія Іванівна, 1927 р. н., ***с. Стрільче*** Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***м. Городенка***. Заарештована 16.03.1953. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 14.04.1953 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 24.06.1992. *(11255 П)*.

ВУЇВ Василь Миколайович, 1907 р. н., ***с. Незвисько*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Гарасимів*** Тлумацького району, колгоспник. Заарештований 27.12.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чумак. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 25.12.1991. *(13260 П)*.

ВУЇВ Микола Іванович, 1887 р. н., ***с. Лука*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Незвисько***, селянин. Заарештований 03.07.1944. Звинувачення: мав зв'язок із українською поліцією (1941). **Загинув** 14.04.1945 в станіславській тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.08.1998. *(9270)*.

ВУЛЬЧИН Володимир Матвійович, 1923 р. н., ***с. Підмихайлівці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підмихайлівці, селянин. Заарештований 29.04.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка кущового проводу ОУН), псевдо — Омелько. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.06.1992. *(9318 П)*.

ВУЛЬЧИН Марія Григорівна, 1932 р. н., ***с. Підмихайлівці*** Рогатинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Підмихайлівці, учениця 10-го класу Букачівської СШ. Заарештована 04.10.1949. Звинувачення: розповсюджувала антирадянські листівки. Станіславським обласним судом 25.10.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 09.02.1993. *(11035 П)*.

ВУЛЬЧИН Рудольф Олексійович, 1909 р. н., ***с. Підмихайлівці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підмихайлівці, селянин. Заарештований 03.04.1941. Звинувачення: член ОУН, керівник трійки ОУН. **Подальша доля невідома.** 07.12.1964 справу припинено. *(3156 П)*.

Г

ГАБЛЕВСЬКИЙ Дмитро Дмитрович, 1931 р. н., ***с. Мединя*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Мединя, завідувач клубу. Заарештований 02.04.1951. Звинувачення: зв'язковий ОУН, постачав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1992. *(8528 П)*.

ГАБЛЕВСЬКИЙ Микола Гнатович, 1925 р. н., ***с. Мединя*** Галицького району, українець, освіта початкова. Рядовий 35-го ЗСП 28-ї ЗСД. Заарештований 06.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Дона), псевдо — Кавка. Військовим трибуналом 28-ї СД 27.06.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.03.1955. *(3570 П)*.

ГАБЛЕВСЬКИЙ Микола Іванович, 1904 р. н., ***с. Мединя*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мединя, селянин. Заарештований 11.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Яструб, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1997. *(9422 П)*.

ГАБОРАК Василь Гаврилович, 1921 р. н., ***с. Текуче*** Косівського району, українець, освіта початкова. З'явився з повинною. Проживав у с. Текуче, боєць винищувального батальйону. Заарештований 13.04.1951. Звинувачення: вояк УПА (сотні Палія і Гонти, 1944—1945), псевдо — Гайовий, передав членам ОУН 15 патронів. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.05.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років

пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.03.1992. *(8201 П)*.

ГАБОРАК Василь Миколайович, 1925 р. н., *с. Шепіт* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.04.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка Сокола, сотня Граца), псевдо — Партизан. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1993. *(10868 П)*.

ГАБОРАК Василь Петрович, 1921 р. н., *с. Шепіт* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Шепіт, колгоспник. Заарештований 14.10.1952. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 29.11.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 19.05.1992. *(8933 П)*.

ГАБОРАК Дмитро Іванович, 1912 р. н., *с. Текуче* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.07.1951. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевда — Колос, Яросевич. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 08.03.1952 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. *(1043 П)*.

ГАБОРАК Палій Лук'янович, 1902 р. н., *с. Брустурів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Брустурів, селянин. Заарештований 04.02.1940. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 12.04.1940 засуджений на 3,5 роки позбавлення волі та 2 роки пораження в правах. Реабілітований 11.03.1990. *(5284 П)*.

ГАБОРАК Параска Миколаївна, 1923 р. н., *с. Шепіт* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Шепіт, селянка. Заарештована 16.10.1952. Звинувачення: переховувала керівників райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 29.11.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 20.05.1992. *(8933 П)*.

ГАБОРАК Петро Гаврилович, 1925 р. н., *с. Шепіт* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Палія), псевдо — Буровий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.02.1993. *(11082 П)*.

ГАБОРАК Юрій Михайлович, 1927 р. н., *с. Текуче* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Білого), псевдо — Дунай. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.07.1994. *(14735 П)*.

ГАБРІД Василь Дем'янович, 1913 р. н., *с. Пасічна* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Іскри, 1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.02.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.11.1956. *(351 П)*.

ГАВА Анастасія Іванівна, 1924 р. н., *с. Тумир* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тумир, селянка. Заарештована 03.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, станична ОУН, вивчала антирадянську літературу, історію України. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 24.06.1992. *(8850 П)*.

ГАВА Василь Тимофійович, 1919 р. н., *с. Тустань* Галицького району, українець. Проживав у с. Тустань, селянин. Заарештований 06.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 03.12.1964 справу припинено. *(3047 П)*.

ГАВА Микола Іванович, 1919 р. н., *с. Тумир* Галицького району, українець. Проживав у с. Тумир, селянин. Заарештований 26.04.1941. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий станичної ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 26.10.1964 справу припинено. *(2992 П)*.

ГАВА Павло Прокопович, 1911 р. н., *с. Межигірці* Галицького району, українець. Проживав у с. Межигірці, селянин. Заарештований 27.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 03.12.1964 справу припинено. *(3047 П)*.

ГАВА Степан Андрійович, 1908 р. н., *с. Тустань* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тустань, селянин. Заарештований 03.11.1945. Звинувачення: зберігав зерно для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1993. *(10847 П)*.

ГАВАДЗИН Іван Прокопович, 1910 р. н., *с. Красилівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красилівка, бухгалтер райхарчпрому. Заарештований 11.03.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області

20.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 19.03.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.06.1992. *(8661 П).*

ГАВДЕЙ Іван Лук'янович, 1922 р. н., ***с. Сороки*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Сороки, селянин. Заарештований 20.01.1946. Звинувачення: переховував членів ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 14.09.1992. *(14584).*

ГАВДОНЮК Іван Петрович, 1927 р. н., ***с. Вовчківці*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 192-го ГАП (м. Козельськ Калузької області, Росія). Заарештований 29.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кур'єр. Військовим трибуналом Московського гарнізону 31.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.06.1992. *(8422 П).*

ГАВДУНИК Василь Федорович, 1914 р. н., ***с. Вовчківці*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вовчківці, колгоспник. Заарештований 11.07.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Українець, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 26.09.1991. *(6718 П).*

ГАВДУНИК Ганна Йосипівна, 1927 р. н., ***с. Вовчківці*** Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Вовчківці, селянка. Заарештована 07.03.1946. Звинувачення: переховувала в криївці вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 03.10.1991. *(6385 П).*

ГАВДУНИК Григорій Семенович, 1885 р. н., ***с. Вовчківці*** Снятинського району, українець, освіта вища. Проживав у ***с. Незвисько*** Городенківського району, священик. Заарештований 22.11.1948. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 04.01.1994. *(13254 П).*

ГАВКАЛЮК Іван Михайлович, 1906 р. н., ***с. Гаврилівка*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Гаврилівка, селянин. Заарештований 11.09.1944. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом 8-ї повітряної армії 14.09.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 25.10.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.10.1991. *(6455 П).*

ГАВОРОВСЬКИЙ Іван Юрійович, 1925 р. н., ***с. Липівка*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 214-го АЗСП 5-ї армії. Заарештований 12.10.1944. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом 5-ї армії 26.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 12.10.1994. *(15204 П).*

ГАВРЕСИК Ганна Іванівна, 1919 р. н., ***с. Городища*** Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 02.08.1947. Звинувачення: член ОУН, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1991. *(6459 П).*

ГАВРИЛАШ Михайло Іванович, 1915 р. н., ***с. Джурків*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 359-го ЗСП 14-ї ЗСД. Заарештований 23.06.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 01.12.1944 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 29.03.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.03.1993. *(11267 П).*

ГАВРИЛАШ Семен Порфилович, 1921 р. н., ***с. Тростянець*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Тростянець, селянин. Заарештований 10.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 13.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.03.1994. *(13784 П).*

ГАВРИЛЕНКО Михайло Васильович, 1913 р. н., ***с. Нижнів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижнів, селянин. Заарештований 29.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 07.12.1964 справу припинено. *(3072 П).*

ГАВРИЛИШИН Василь Дмитрович, 1909 р. н., ***с. Ріпне*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ріпне, селянин. Заарештований 10.09.1946. Звинувачення: розклеїв чотири листівки націоналістичного змісту. Станіславським обласним судом 13.11.1946 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 21.01.1992. *(7312 П).*

ГАВРИЛИШИН Василь Пилипович, 1900 р. н., ***с. Солуків*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Солуків, селянин. Заарештований 18.10.1944. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 24.06.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.02.1994. *(14020 П).*

ГАВРИЛИШИН Іван Федорович, 1907 р. н., ***с. Підбережжя*** Болехівської міськради, українець,

малописьменний. Проживав у ***с. Новий Мізунь*** Долинського району, селянин. Заарештований 30.10.1954. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пес. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 19.07.1955 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 28.12.1994. *(14586 П)*.

ГАВРИЛИШИН Михайло Федорович, 1902 р. н., ***с. Підбережжя*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гайворон, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1991. *(7205 П)*.

ГАВРИЛИШИН Олексій Михайлович, 1919 р. н., ***с. Якубів*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Якубів, селянин. Заарештований 04.04.1941. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 19.01.1993. *(3276 П)*.

ГАВРИЛИШИН Онуфрій Савич, 1911 р. н., ***с. Копачинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 21-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 16.10.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 25.12.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.04.1992. *(8321 П)*.

ГАВРИЛИШИН Савелій Йосипович, 1911 р. н., ***с. Белеїв*** Долинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 28.05.1946. Звинувачення: переховував члена ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1994. *(14602 П)*.

ГАВРИЛИШИН Семен Васильович, 1920 р. н., ***с. Підбережжя*** Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 03.01.1941. Звинувачення: намагався перейти держкордон. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.06.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 15.03.1994. *(13513 П)*.

ГАВРИЛІВ Андрій Михайлович, 1906 р. н., ***с. Жалибори*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жалибори. Заарештований 02.06.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня «Гайдамаки»), псевдо — Ас. Військовим трибуналом 38-ї армії 14.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 22.04.1992. *(8592 П)*.

ГАВРИЛІВ Євдокія Михайлівна, 1923 р. н., ***с. Острів*** Галицького району, українка, освіта середня педагогічна. Проживала в с. Острів, вчителька. Заарештована 30.10.1948. Звинувачення: давала продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 06.08.1992. *(9439 П)*.

ГАВРИЛІВ Марія Василівна, 1926 р. н., ***с. Чукалівка*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чукалівка, селянка. Заарештована 12.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Леся, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.04.1992. *(8522 П)*.

ГАВРИЛІВ Марія Тимофіївна, 1928 р. н., ***с. Чукалівка*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чукалівка, селянка. Заарештована 10.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Степова, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 26.12.1991. *(6993 П)*.

ГАВРИЛІВ Микола Онуфрійович, 1909 р. н., ***с. Чукалівка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Клима, 1945), псевдо — Жак. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при Управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 31.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.12.1991. *(6965 П)*.

ГАВРИЛІВ Степан Миколайович, 1910 р. н., ***м. Заліщики*** Тернопільської області, українець, освіта вища духовна. Проживав у ***м. Коломия***, священник. Заарештований 01.04.1950. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 20.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.01.1992. *(10699 П)*.

ГАВРИЛІВ Федір Євстахійович, 1927 р. н., ***с. Жалибори*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жалибори, селянин. Заарештований 07.07.1949. Звинувачення: розповсюджував націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.07.1994. *(14188 П)*.

ГАВРИЛІВ Федір Іванович, 1901 р. н., ***с. Гуменів*** Калуського району, українець, освіта початкова.

Проживав у с. Гуменів, колгоспник. Заарештований 31.05.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони і переховував у своєму домі членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1993. *(11921 П).*

ГАВРИЛІВ Юстина Василівна, 1928 р. н., *с. Стебник* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 30.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Немидора, референт райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 20.08.1991. *(5780 П).*

ГАВРИЛКІВ Марія Максимівна, 1932 р. н., *с. Виноград* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Виноград, селянка. Заарештована 25.10.1952. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 10.12.1952 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.12.1993. *(13426 П).*

ГАВРИЛКІВ Микола Дмитрович, 1935 р. н., *с. Марківці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Марківці, механік комбінату глухонімих. Заарештований 11.04.1955. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 16.09.1955 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1991. *(6811 П).*

ГАВРИЛКІВ Федір Іванович, 1890 р. н., *с. Ліски* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ліски, селянин. Заарештований 20.08.1940. Звинувачення: голова сільських товариств «Сільський господар», «Просвіта», член ФНЄ, підтримував діяльність сина Івана — керівника надрайонного проводу ОУН. Станіславським обласним судом 26.12.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 27.08.1951. *(3209 П).*

ГАВРИЛКО Юлія Хрисанфівна, 1927 р. н., *с-ще Богородчани*, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Богородчани, секретарка промкомбінату. Заарештована 30.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 20.01.1992. *(13054 П).*

ГАВРИЛКО Юрій, 1910 р. н., *с. Уторопи* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Уторопи, селянин. Заарештований 29.05.1948. Звинувачення: постачав продукти воякам сотні УПА Білого. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.12.1993. *(12924 П).*

ГАВРИЛКО Юрій Миколайович, 1910 р. н., *с-ще Богородчани*, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, швець артілі «Зірка». Заарештований 20.02.1951. Звинувачення: шив чоботи для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.08.1951 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 16.07.1992. *(9361 П).*

ГАВРИЛОВИЧ Петро Миколайович, 1914 р. н., *с. Ферштак (Польща)*, поляк, освіта початкова. Проживав у *с. Кукільники* Галицького району, пізніше нелегально. Заарештований 30.09.1944. Звинувачення: член ОУН, ухилявся від мобілізації. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1994. *(14541 П).*

ГАВРИЛОВСЬКИЙ Михайло Григорович, 1912 р. н., *с. Петранка* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.08.1947. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 06.02.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 08.04.1992. *(5359 П).*

ГАВРИЛЬЦІВ Богдан Степанович, 1919 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Рядовий 29-го АТП. Заарештований 25.07.1941. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом Ленінградського військового округу 01.09.1941 засуджений до **розстрілу**, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.03.1998. *(16189 П).*

ГАВРИЛЬЧУК Василь Григорович, 1929 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий в/ч 48914 (м. Гродно, Білорусь). Заарештований 16.12.1950. Звинувачення: розповсюджував націоналістичні листівки, проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 11.12.1951 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.06.1994. *(14061 П).*

ГАВРИЛЬЧУК Іван Іванович, 1923 р. н., *с. Гринівці* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 18.03.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Зозуля. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1991. *(7058 П).*

ГАВРИЛЬЧУК Іван Петрович, 1913 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Цигана), псевдо — Комар. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 24.01.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.12.1992. *(11018 П)*.

ГАВРИЛЬЧУК Никифор, 1914 р. н., *с. Полянки* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Полянки, селянин. Заарештований 22.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 15.05.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.06.1994. *(14389 П)*.

ГАВРИЛЬЧУК Степан Михайлович, 1921 р. н., *с. Стебні* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 14.07.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Грома), псевдо — Орлик. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.09.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.06.1994. *(14543 П)*.

ГАВРИЛЬЧУК Ярослава Юріївна, 1928 р. н., *с. Волосів* Надвірнянського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Волосів, селянка. Заарештована 22.11.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.04.1992. *(7507 П)*.

ГАВРИЛЮК Анастасія Дмитрівна, 1929 р. н., *с. Острівець* Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Острівець, селянка. Заарештована 28.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, кур'єр райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.12.1992. *(11089 П)*.

ГАВРИЛЮК Анастасія Федорівна, 1923 р. н., *с. Лоєва* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лоєва, селянка. Заарештована 18.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Славка. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.08.1947 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 13.07.1959. *(6468 П)*.

ГАВРИЛЮК Варвара Василівна, 1927 р. н., *с. Острівець* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Острівець, селянка. Заарештована 09.04.1946. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 16.07.1992. *(9628 П)*.

ГАВРИЛЮК Варвара Іванівна, 1919 р. н., *с. Острівець* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Острівець, селянка. Заарештована 03.12.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.01.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.04.1992. *(1602)*.

ГАВРИЛЮК Василина Петрівна, 1920 р. н., *с. Виноград* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в *с. Острівець*, селянка. Заарештована 28.06.1947. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.11.1993. *(14203 П)*.

ГАВРИЛЮК Василь Герасимович, 1900 р. н., *с. Тучапи* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тучапи, селянин. Заарештований 20.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 13.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.02.1994. *(13784 П)*.

ГАВРИЛЮК Василь Дмитрович, 1892 р. н., *с. Ганьківці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ганьківці, селянин. Заарештований 01.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Барон. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 11.01.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.07.1993. *(12389 П)*.

ГАВРИЛЮК Василь Іванович, 1901 р. н., *с. Довжка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довжка, селянин. Заарештований 30.03.1949. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1993. *(13200 П)*.

ГАВРИЛЮК Василь Миколайович, 1922 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у *с. Кропивище*, директор школи. Заарештований 26.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області

30.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.11.1993. *(12806 П).*

ГАВРИЛЮК Василь Миколайович, 1924 р. н., *с. Стецева* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стецева, колгоспник. Заарештований 09.08.1947. Звинувачення: член ОУН, інформатор станичної ОУН, розвішував синьожовті прапори. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.02.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 06.11.1951. *(1338 П).*

ГАВРИЛЮК Василь Миколайович, 1930 р. н., *с. Корнич* Коломийського району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Чернівці*, студент Чернівецького університету. Заарештований 07.07.1951. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Чернівецьким обласним судом засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабітований 26.05.1992. *(6140 П). (Справа зберігається в архіві СБУ Чернівецької області).*

ГАВРИЛЮК Василь Михайлович, 1910 р. н., *с. Тростянець* Снятинського району, українець, малописьменний. Рядовий 307-го СП 8-ї роти. Заарештований 13.12.1944. Звинувачення: серед військовослужбовців проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Західно-Сибірського військового округу 09.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.07.1994. *(14526 П).*

ГАВРИЛЮК Василь Степанович, 1904 р. н., *с. Іллінці* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Іллінці, боєць винищувального батальйону. Заарештований 07.07.1947. Звинувачення: не чинив збройного опору воякам УПА, котрі напали на сільраду. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 06.02.1992. *(7703 П).*

ГАВРИЛЮК Віра Йосипівна, 1929 р. н., *с. Стецівка* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Стецівка, селянка. Заарештована 13.12.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 25.07.1991. *(5834 П).*

ГАВРИЛЮК Володимир Григорович, 1922 р. н., *с. Келихів* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Тулуків*, учень школи. Заарештований 19.09.1940. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 22.11.1991. *(6589 П).*

ГАВРИЛЮК Володимир Йосипович, 1918 р. н., *с. Довжка* Калуського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Довжка, селянин. Заарештований 30.05.1947. Звинувачення: станичний ОУН, вояк УПА (сотня Середнього, 1945). Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 07.06.1993. *(11871 П).*

ГАВРИЛЮК Ганна Миколаївна, 1928 р. н., *с. Корнич* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Корнич, селянка. Заарештована 18.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Миша, переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 30.07.1993. *(11905 П).*

ГАВРИЛЮК Григорій Петрович, 1903 р. н., *с. Іллінці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іллінці, лісоруб. Заарештований 25.02.1953. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.04.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.02.1992. *(7345 П).*

ГАВРИЛЮК Дмитро Дмитрович, 1928 р. н., *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Ясенів, селянин. Заарештований 04.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кучмак, розвідник УПА, збирав гроші та продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.04.1994. *(14184 П).*

ГАВРИЛЮК Дмитро Михайлович, 1880 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княже, селянин. Заарештований 17.03.1946. Звинувачення: зберігав у своєму господарстві 180 кг зерна для УПА. **Загинув** 10.06.1946 в коломийській тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.12.1991. *(8264 П).*

ГАВРИЛЮК Дмитро Теодорович, 1911 р. н., *м. Коломия*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Коломия, маляр. Заарештований 25.12.1945. Звинувачення: у роки окупації мав зв'язок із німецькими каральними органами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1992. *(8940 П).*

ГАВРИЛЮК Євдокія Василівна, 1927 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Спас. Заарештована 25.05.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР

23.08.1947 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 03.03.1992. *(8030 П)*.

ГАВРИЛЮК Євдокія Федорівна, 1900 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Спас, селянка. Заарештована 14.04.1947. Звинувачення: переховувала свою сестру Катерину, псевдо — Соня, друкарку окружного проводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 08.07.1992. *(9228 П)*.

ГАВРИЛЮК Євдокія Федорівна, 1928 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 18.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надія, станична УЧХ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 28.04.1992. *(8344 П)*.

ГАВРИЛЮК Іван Дмитрович, 1906 р. н., *с. Ганьківці* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ганьківці, селянин. Заарештований 01.09.1944. Звинувачення: член ОУН, утримував конспіративну квартиру. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 27.06.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.07.1993. *(12389 П)*.

ГАВРИЛЮК Іван Ількович, 1921 р. н., *с. Журів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Карий, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.10.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6623 П)*.

ГАВРИЛЮК Ірина Михайлівна, 1922 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українка. Проживала нелегально. Заарештована 24.12.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Троянда. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 12.05.1992. *(4791 П)*.

ГАВРИЛЮК Йосип Григорович, 1924 р. н., *с. Довжка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Тютюнника), псевдо — Хмара, перебував у дивізії «СС-Галичина». Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1992. *(10618 П)*.

ГАВРИЛЮК Катерина Миколаївна, 1917 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Спас, селянка. Заарештована 05.08.1949. Звинувачення: кур'єр ОУН, переховувала членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.06.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 05.03.1992. *(8118 П)*.

ГАВРИЛЮК Марія Дмитрівна, 1926 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українка, освіта незакінчена вища. Проживала в м. Івано-Франківськ, студентка медичного інституту. Заарештована 25.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Корнелиця, розповсюджувала антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.05.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.07.1992. *(8688 П)*.

ГАВРИЛЮК Марія Іванівна, 1910 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Княже, селянка. Заарештована 11.03.1946. Звинувачення: матеріально допомагала ОУН. **Загинула** 11.05.1946 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітована 09.11.1998. *(13298)*.

ГАВРИЛЮК Микола Васильович, 1910 р. н., *с. Стебник* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Стебник, селянин. Заарештований 28.07.1948. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(8884 П)*.

ГАВРИЛЮК Микола Васильович, 1918 р. н., *с. Назавизів* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 1060-го СП 264-ї СД. Заарештований 28.11.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 264-ї СД 17.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.04.1969. *(3518 П)*.

ГАВРИЛЮК Микола Ількович, 1926 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.01.1946. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.03.1992. *(8058 П)*.

ГАВРИЛЮК Микола Йосипович, 1922 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у *с-щі Делятин*, помічник лісничого Любижанського лісництва Делятинського лісгоспу. Заарештований 31.03.1948. Звинувачення: співпрацював з окупаційною владою, мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14.08.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.06.1953. *(2444 П)*.

ГАВРИЛЮК Микола Михайлович, 1925 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 05.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тарас. Військовим трибуналом 8-ї СД 12.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 10.03.1961. *(6806 П)*.

ГАВРИЛЮК Микола Петрович, 1927 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 12.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Граца,1944), псевдо — Ясло. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.07.1993. *(11956 П)*.

ГАВРИЛЮК Микола Семенович, 1906 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 14.11.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ворона, 1944), псевдо — Румун. **Загинув** 12.04.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.08.1998. *(16270 П)*.

ГАВРИЛЮК Микола Юрійович, 1910 р. н., *с. Корнич* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Корнич, бухгалтер млина. Заарештований 22.06.1941. Звинувачення: керівник райпроводу ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 29.09.1948. *(1563 П)*.

ГАВРИЛЮК Мирослав Дмитрович, 1909 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Івано-Франківськ, агроном облземвідділу. Заарештований 25.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 04.10.1948 справу припинено. *(1544 П)*.

ГАВРИЛЮК Мирослав Іванович, 1926 р. н., *с. Іллінці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.05.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Остринця, 1944). Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.01.1947 засуджений на 4 роки позбавлення волі. Реабілітований 19.09.1994. *(14298 П)*.

ГАВРИЛЮК Михайло Васильович, 1906 р. н., *с. Грушів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грушів, секретар сільради. Заарештований 14.04.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — № 2. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.09.1993. *(12458 П)*.

ГАВРИЛЮК Михайло Дмитрович, 1925 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княже, селянин. Заарештований 17.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Швидкий, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 14.04.1992. *(8264 П)*.

ГАВРИЛЮК Михайло Іванович, 1914 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, селянин. Заарештований 22.04.1946. Звинувачення: дизертирував з армії (1941), служив в українській поліції. Військовим трибуналом 23-ї механізованої дивізії 07.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.09.1978. *(11613 П)*.

ГАВРИЛЮК Михайло Ілліч, 1913 р. н., *с. Дубовиця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубовиця, бухгалтер ССТ. Заарештований 03.10.1948. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.10.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 27.12.1991. *(8538 П)*.

ГАВРИЛЮК Михайло Михайлович, 1923 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Круга, 1945, боївка Лева), псевдо — Береза. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 22.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.01.1992. *(36788)*.

ГАВРИЛЮК Михайло Олексійович, 1886 р. н., *с. Довжка* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Довжка, селянин. Заарештований 26.03.1947. Звинувачення: переховував у своєму будинку вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 04.06.1992. *(8655 П)*.

ГАВРИЛЮК Михайло Федорович, 1893 р. н., *с. Рогиня* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рогиня, селянин. Заарештований 09.12.1945. Звинувачення: мав зв'язок з **ОУН.** Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1991. *(6582 П)*.

ГАВРИЛЮК Павло Йосафатович, 1894 р. н., *с. Белелуя* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Белелуя, селянин. Заарештований 15.03.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 05.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 29.03.1989. *(3916 П)*.

ГАВРИЛЮК Параска Василівна, 1923 р. н., *с. Корнич* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 02.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Одарка, станична ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.07.1948 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 20.03.1992. *(8040 П)*.

ГАВРИЛЮК Петро Іванович, 1910 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, селянин. Від 19.12.1940 до 19.04.1941 перебував в ув'язненні за читання націоналістичної літератури. Вдруге заарештований 08.05.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Золотаренко, зв'язковий окружного проводу ОУН, служив в українській поліції. Військовим трибуналом 4-го Українського фронту 04.09.1944 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. 20.09.1944 втік з-під варти. Проживав нелегально, був заступником керівника кущового проводу ОУН, псевдо — Черемшина. **Загинув** 08.03.1946, місце поховання невідоме. *(14694 П)*.

ГАВРИЛЮК Прокіп Іванович, 1885 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у *с-щі Делятин*, робітник лісозаводу. Заарештований 22.05.1947. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(7734 П)*.

ГАВРИЛЮК Софія Іванівна, 1925 р. н., *с. Довжка* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Довжка, селянка. Заарештована 26.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зоря, Лілія, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 23.07.1992. *(9083 П)*.

ГАВРИЛЮК Степан Семенович, 1921 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Спас, учитель. Заарештований 10.01.1949. Звинувачення: поширював листівки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.02.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1992. *(9095 П)*.

ГАВРИЛЮК Тетяна Юріївна, 1909 р. н., *с. Іллінці* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Іллінці, робітниця лісництва. Заарештована 25.02.1953. Звинувачення: постачала продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.04.1953 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.02.1992. *(7345 П)*.

ГАВРИЛЮК Юліан Миколайович, 1926 р. н., *с. Стецева* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 22-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 16.09.1944. Звинувачення: член ОУН, перебував у дивізії «СС-Галичина». Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 28.11.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.03.1993. *(12567 П)*.

ГАВРИЛЯК Андрій Данилович, 1913 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 17.06.1946. Звинувачення: вояк УПА (запасна сотня Залізняка), псевдо — Борсук. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.02.1994. *(13333 П)*.

ГАВРИЛЯК Василь Миколайович, 1920 р. н., *с. Хом'яківка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Клима), псевда — Прут, Дунай. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.07.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.09.1994. *(14480 П)*.

ГАВРИЛЯК Василь Якович, 1912 р. н., *с. Березівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Березівка, агент держпоставок райвідділу заготівлі. Заарештований 09.09.1947. Звинувачення: одержав для розповсюдження бофони на суму 1000 крб. Станіславським обласним судом 23.12.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 30.07.1991. *(5908 П)*.

ГАВРИЛЯК Ганна Михайлівна, 1927 р. н., *с. Камінне* Надвірнянського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Камінне, учениця Станіславського педучилища. Заарештована 12.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Люба, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. **Загинула** 22.05.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 16.12.1991. *(8297 П)*.

ГАВРИЛЯК Дмитро Миколайович, 1912 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у с. Розтоки, селянин. Заарештований 14.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (запасна сотня Залізняка), псевдо — Лісовик. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.07.1994. *(14734 П)*.

ГАВРИЛЯК Микола Михайлович, 1908 р. н., *с. Березівка* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Березівка, селянин. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: передавав зерно для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1991. *(7137 П)*.

ГАВРИЛЯК Михайло Павлович, 1906 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Розтоки, селянин. Заарештований 09.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грушка, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. **Загинув** 05.03.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.05.1993. *(11698 П)*.

ГАВРИЛЯК Михайло Якович, 1913 р. н., *с. Березівка* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 10.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Клима, 1945), псевдо — Благий. Військовим трибуналом 38-ї армії 01.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.04.1994. *(14947)*.

ГАВРИЛЯК Петро Миколайович, 1902 р. н., *с. Березівка* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Іваниківка* Богородчанського району, колгоспник. Заарештований 30.07.1949. Звинувачення: кур'єр ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 22.03.1950 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 21.05.1992. *(8489 П)*.

ГАВРИЛЯК Федір Іванович, 1903 р. н., *с. Камінне* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Камінне, селянин. Заарештований 07.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.09.1992. *(10796 П)*.

ГАВРИСЬ Іван Михайлович, 1901 р. н., *с. Пуків* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.09.1949. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН, постачав УПА продукти й гроші. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.07.1989. *(9348 П)*.

ГАВРИСЬ Михайло Петрович, 1932 р. н., *с. Пуків* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Пуків, учень. Заарештований 12.08.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевда — Васька, Крук, розвідник ОУН, поширював антирадянські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.03.1951 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 10.12.1992. *(10471 П)*.

ГАВРИТУН Василь Михайлович, 1923 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Пасічна*, міліціонер. Заарештований 30.04.1949. Звинувачення: інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.10.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1995. *(14699 П)*.

ГАВРИШ Марія Федорівна, 1927 р. н., *с. Слобідка* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобідка, селянка. Заарештована 10.09.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сокіл. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.12.1991. *(6876 П)*.

ГАВРИШ Микола Іванович, 1906 р. н., *с. Слобідка* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобідка, селянин. Заарештований 01.07.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Яструб, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(5218)*.

ГАВРИШ Микола Павлович, 1921 р. н., *с. Лоп'янка* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.08.1944. Звинувачення: вояк УПА, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом 271-ї СД 03.09.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 11.12.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.11.1993. *(13001 П)*.

ГАВРИШ Михайло Васильович, 1920 р. н., *м. Косів*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Косів, селянин. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член ОУН, розвідник ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.03.1995. *(14701 П)*.

ГАВРИШ Михайло Якович, 1904 р. н., *с. Милування* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Милування, селянин. Заарештований 07.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 03.07.1991. *(5480 П)*.

ГАВРИШ Нестор Олексійович, 1910 р. н., *с. Милування* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Милування, селянин. Заарештований 19.07.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.02.1994. *(32058)*.

ГАВРИШ Пантелій, 1910 р. н., *с. Милування* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Милування, селянин. Заарештований 13.07.1947. Звинувачення: господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.08.1992. *(9386 П)*.

ГАВРИШ Федір Микитович, 1914 р. н., *с. Милування* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Милування, селянин. Заарештований 16.07.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 09.02.1994. *(32058)*.

ГАВРИШКО Анастасія Степанівна, 1922 р. н., *с. Підгір'я* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підгір'я, селянка. Заарештована 23.07.1947. Звинувачення: переховувала в криївці членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 17.03.1992. *(8332 П)*.

ГАВРИЩУК Анастасія Ільківна, 1904 р. н., *с. Петрилів* Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 30.06.1949. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.08.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.03.1993. *(11150 П)*.

ГАВРИЩУК Дмитро Петрович, 1907 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, завідувач млина. Заарештований 23.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Колесо, заготовлював продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.10.1992. *(10515 П)*.

ГАВРИЩУК Дмитро Юрійович, 1902 р. н., *с. Стебні* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.10.1944. Звинувачення: ройовий УПА. Військовим трибуналом 138-ї СД 23.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 1950-го в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.06.1992. *(10343 П)*.

ГАВРИЩУК Іван Павлович, 1898 р. н., *с. Гвіздок* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гвіздок, голова Гвіздського ССТ. Заарештований 05.09.1950. Звинувачення: допомагав продуктами ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.02.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 30.07.1991. *(5941 П)*.

ГАВРИЩУК Ірина, 1918 р. н., *с. Космач* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 02.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Горба, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.04.1994. *(13768 П)*.

ГАВРИЩУК Кароліна Михайлівна, 1928 р. н., *с-ще Ворохта* Яремчанської міськради, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Ворохта, завідувач карткового бюро лісокомбінату. Заарештована 26.08.1947. Звинувачення: матеріально допомагала УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.02.1992. *(7622 П)*.

ГАВРИЩУК Петро Юрійович, 1906 р. н., *с-ще Печеніжин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.09.1945. Звинувачення: збирав продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.03.1994. *(13528 П)*.

ГАВРОНСЬКИЙ Владислав Юзефович, 1895 р. н., *с. Ярданово* Познанського воєводства (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у *с. Крихівці* Івано-Франківської міськради, маляр. Заарештований 10.09.1940. Звинувачення: керівник польської антирадянської диверсійної групи. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 30.11.1940 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 04.02.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.01.1993. *(10575 П)*.

ГАВУК Марія Григорівна, 1923 р. н., *с. Новоселиця* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Новоселиця, селянка. Заарештована 28.01.1945. Звинувачення: матеріально допомагала УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.04.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.12.1991. *(7156 П)*.

ГАВУКА Іванна Дмитрівна, 1924 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, українка, освіта незакінче-

на вища. Проживала в *м. Чернівці*, студентка Чернівецького університету. Заарештована 21.09.1949. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 05.05.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 16.04.1992. *(5905 П), справа зберігається в архіві СБУ Чернівецької області).*

ГАВУЧАК Антон Юрійович, 1920 р. н., *с. Довгополе* Верховинського району, українець, освіта неповна середня, фінансові курси. Прийшов із повинною. Проживав у *с-щі Верховина*, інспектор держдоходів райфінвідділу. Заарештований 27.04.1948. Звинувачення: кухар боївки Олеся (1945). Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.11.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 05.12.1989. *(4849 П).*

ГАВУЧАК Дмитро Семенович, 1893 р. н., *с. Зелене* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зелене, селянин. Заарештований 23.12.1947. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(9697 П).*

ГАВУЧАК Федір Михайлович, 1904 р. н., *с. Полянки* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Полянки, селянин. Заарештований 03.07.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 13.11.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.12.1993. *(12841 П).*

ГАВ'ЯК Іван Михайлович, 1922 р. н., *с. Тисів* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.05.1946. Звинувачення: вояк УПА (санітар сотні Журавля, 1944—1946), псевдо — Рись. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.02.1992. *(7477 П).*

ГАВ'ЯК Іван Юрійович, 1927 р. н., *с. Тисів* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.06.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітень, служив у ВПЖ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.08.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.07.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.05.1994. *(13947 П).*

ГАДЖУК Пилип Васильович, 1907 р. н., *с. Ільці* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: вояк УПА (боївка Білогруда), псевдо — Баранович. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.05.1956. *(1176 П).*

ГАДЖУК Юрій Петрович, 1898 р. н., *с-ще Верховина*, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с-щі Верховина, дяк УГКЦ. Заарештований 17.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Камінець, комендант куща самооборони, що влився в сотню Грома, був завербований каральними органами до співпраці. Особливою нарадою при МВС СРСР 02.08.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі. **Загинув** 02.06.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.05.1995. *(14895 П).*

ГАДИК Ганна Федорівна, 1922 р. н., *с. Сихів* Стрийського району Львівської області, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Рінне* Рожнятівського району, селянка. Заарештована 31.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, санітарка станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.08.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.04.1993. *(11225 П).*

ГАДОНСЬКИЙ Євстахій Федорович, 1910 р. н., *с. Старий Мартинів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мартинів, селянин. Заарештований 23.04.1946. Звинувачення: посприяв воякам УПА захопити 10 гвинтівок. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 3 роки поразження в правах. Реабілітований 15.02.1993. *(14759 П).*

ГАДУС Василь Дмитрович, 1922 р. н., *с. Іванківка* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 09.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шума). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.12.1991. *(7218 П).*

ГАДУС Василь Михайлович, 1910 р. н., *с. Старі Богородчани* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го СП 97-ї СД. Заарештований 18.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Цукдерево. Військовим трибуналом 5-ї армії 04.11.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 05.11.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.06.1994. *(14018).*

ГАДУС Михайло Юрійович, 1920 р. н., *с. Саджава* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бла-

гого, 1944), псевдо — Ярема. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(10622 П).*

ГАЄВА Катерина Миколаївна, 1928 р. н., *с. Нижній Вербіж* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нижній Вербіж, селянка. Заарештована 19.10.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Горда, кур'єр ОУН, збирала гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.06.1947 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 09.07.1991. *(5505 П).*

ГАЄВА Ольга Миколаївна, 1929 р. н., *с. Живачів* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в *с-щі Більшівці* Галицького району, селянка. Заарештована 20.11.1948. Звинувачення: зберігала у своєму будинку переписку ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.10.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 03.10.1991. *(6176 П).*

ГАЄВА Параска Миколаївна, 1928 р. н., *с. Нижній Вербіж* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нижній Вербіж, селянка. Заарештована 23.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оленка, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.10.1991. *(6162 П).*

ГАЄВСЬКИЙ Броніслав Іванович, 1909 р. н., *м. Івано-Франківськ*, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Івано-Франківськ. Заарештований 01.03.1941. Звинувачення: підофіцер колишньої польської армії. **Подальша доля невідома.** 08.09.1964 справу припинено. *(3011 П).*

ГАЗЕНФРАЦ Юхим Мойсейович, 1922 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, єврей, освіта середня. Рядовий 428-го СП 83-ї СД (Іран). Заарештований 06.05.1942. Звинувачення: мав намір дизертирувати з армії. Військовим трибуналом Ашгабатського гарнізону Середньоазіатського військового округу 21.08.1942 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.07.1963. *(36341).*

ГАЇВ Марія Федорівна, 1927 р. н., *с. Козаківка* Болехівської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Козаківка, селянка. Заарештована 17.10.1950. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова ОУН, постачала УПА продукти й розвіддані. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.04.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 09.03.1993. *(10980 П).*

ГАЇВ Юрій Лук'янович, 1929 р. н., *с. Козаківка* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Козаківка, селянин. Заарештований 16.12.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Листок, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1993. *(12896 П).*

ГАЙБ Францішек Валентинович, 1911 р. н., *м. Скчшечень* (Чехо-Словаччина), поляк, освіта неповна середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, заступник керівника фірми одягу. Заарештований 18.08.1944. Звинувачення: в період німецької окупації мав зв'язок із гестапо. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 11.01.1995. *(14606 П).*

ГАЙВАН Іван Михайлович, 1916 р. н., *с. Куропатники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Муха, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.05.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10713 П).*

ГАЙДАЙЧУК Іван Гаврилович, 1907 р. н., *с. Прибилів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Прибилів, селянин. Заарештований 28.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Скорий, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.06.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.04.1992. *(8645 П).*

ГАЙДАШ Василь Петрович, 1913 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Туриста). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.04.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.10.1991. *(6301 П).*

ГАЙДАШ Дмитро Васильович, 1908 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Серафинці, шляховий обхідник залізниці. Заарештований 04.01.1953. Звинувачення: матеріально допомагав УПА (1949). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.01.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.01.1992. *(7066 П).*

ГАЙДАШ Іван Антонович, 1927 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Майдан, селянин. Заарештований 22.09.1948. Звинувачення: пе-

реховував члена ОУН, збирав гроші для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.11.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.05.1993. *(11397 П)*.

ГАЙДАШ Іван Васильович, 1913 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Серафинці, шляховий обхідник залізниці. Заарештований 13.06.1950. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.12.1991. *(6801 П)*.

ГАЙДАШ Микола Петрович, 1893 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Майдан, селянин. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: постачав продукти УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 13.10.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.10.1992. *(10049 П)*.

ГАЙДАЩУК Ганна Михайлівна, 1925 р. н., *с. Кобилець* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кобилець, селянка. Заарештована 22.11.1945. Звинувачення: розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 16.05.1992. *(10001 П)*.

ГАЙДАЩУК Семен Миколайович, 1887 р. н., *с. Хвалибога* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хвалибога, селянин. Заарештований 25.07.1947. Звинувачення: переховував вояків УПА, годував їх. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1993. *(12459 П)*.

ГАЙДЕЙ Марія Василівна, 1921 р. н., *с. Вовчинець* Івано-Франківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 23.04.1949. Звинувачення: чоловік Григорій — керівник Станіславського районного проводу ОУН (псевдо — Граніт). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 18.08.1992. *(9521 П)*.

ГАЙДЕЙЧУК Василь Григорович, 1923 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Чорнолізці, селянин. Заарештований 26.03.1946. Звинувачення: ройовий УПА (сотня Ясеня, 1943, кущ самооборони Вільшини, 1944—1945), псевдо — Ворон. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1993. *(11689 П)*.

ГАЙДЕЙЧУК Петро Дмитрович, 1925 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорнолізці, селянин. Заарештований 14.10.1946. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.01.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1992. *(9175 П)*.

ГАЙДЕЙЧУК Юрій Федорович, 1900 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорнолізці, секретар сільради. Заарештований 04.10.1946. Звинувачення: передавав УПА списки заарештованих органами МВС і МДБ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8378 П)*.

ГАЙДИЧ Василь Михайлович, 1924 р. н., *с. Торговиця* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Торговиця, селянин. Заарештований 16.08.1948. Звинувачення: в роки війни служив у німецькій поліції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.11.1992. *(10301 П)*.

ГАЙДИЧУК Володимир, 1929 р. н., *с. Вербівці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вербівці, селянин. Заарештований 06.09.1947. Звинувачення: член молодіжної ОУН, вояк УПА (сотня Орлика, 1945), псевдо — Соловейко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.03.1993. *(11088 П)*.

ГАЙДИЧУК Ганна Василівна, 1900 р. н., *с. Вербівці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 01.05.1950. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.08.1993. *(12553 П)*.

ГАЙДИЧУК Наталія Федорівна, 1929 р. н., *с. Вербівці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вербівці, селянка. Заарештована 20.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Маруся, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області

07.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 07.07.1994. *(14571 П)*.

ГАЙДУК Іван Порфирович, 1909 р. н., ***с. Вигівки*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вигівка, селянин. Заарештований 22.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Жолоб, господарчий станичної ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1992. *(10736 П)*.

ГАЙДУК Любов Йосипівна, 1934 р. н., ***м. Лежанськ*** (тепер — територія Польщі), українка, освіта неповна середня. Проживала в ***м. Городенка***, учениця 10 класу СШ № 1. Заарештована 12.06.1951. Звинувачення: розповсюджувала літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МДБ Львівського округу 14.12.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.10.1991. *(6171 П)*.

ГАЙДУК Марія Антонівна, 1934 р. н., ***м. Лежанськ*** (тепер — територія Польщі), українка, освіта неповна середня. Проживала в ***м. Городенка***, учениця 10 класу СШ № 1. Заарештована 13.05.1951. Звинувачення: розповсюджувала літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 30.08.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 11.10.1991. *(6171 П)*.

ГАЙНЮК Кирило Васильович, 1903 р. н., ***с. Княжолука*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княжолука селянин. Заарештований 10.10.1947. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.02.1992. *(7958 П)*.

ГАЙОВА Ганна Прокопівна, 1904 р. н., ***с. Лісна Слобідка*** Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Лісна Слобідка, колгоспниця. Заарештована 04.11.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.11.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.04.1994. *(13789 П)*.

ГАЙОВА Ірина Дмитрівна, 1924 р. н., ***с. Тиха*** Фрейнштадського району Мораво-Остравської області (Чехія), українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Мала Кам'янка*** Коломийського району, селянка. Заарештована 18.09.1946. Звинувачення: за завданням вояка УПА написала завідувачеві клубу листа антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 13.12.1946 засуджена на 3 роки позбавлення волі та 2 роки поразження в правах. Перебувала в ув'язненні 8 років. Реабілітована 13.03.1992. *(7971 П)*.

ГАЙОВА Марія Петрівна, 1930 р. н., ***с. Лісна Слобідка*** Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***м. Коломия***, учениця СШ. Заарештована 11.05.1949. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Буря. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1991. *(6709 П)*.

ГАЙОВА Марія Федорівна, 1926 р. н., ***с. Великий Ключів*** Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Великий Ключів, селянка. Заарештована 15.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловʼїха, в її будинку був пункт зв'язку станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.07.1991. *(5625 П)*.

ГАЙОВА Параска Мар'янівна, 1932 р. н., ***с. Лісна Слобідка*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лісна Слобідка, колгоспниця. Заарештована 04.11.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.11.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.04.1994. *(13789 П)*.

ГАЙОВА Софія Олексіївна, 1932 р. н., ***с. Лісна Слобідка*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Годи Добровідка***, колгоспниця. Заарештована 13.11.1950. Звинувачення: постачала продукти, прала білизну членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1992. *(10211 П)*.

ГАЙОВИЙ Андрій Миколайович, 1909 р. н., ***с. Лісна Слобідка*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Лісна Слобідка, селянин. Заарештований 30.10.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П)*.

ГАЙОВИЙ Іван Михайлович, 1912 р. н., ***с. Лісна Слобідка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Слобідка, селянин. Заарештований 30.10.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09. 01.1941 засуджений на 10 років позбав-

лення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П)*.

ГАЙОВИЙ Михайло Іванович, 1894 р. н., *с. Лісна Слобідка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Слобідка, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: керівник повітового проводу ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 08.09.1964. *(3443 П)*.

ГАЙОВИЙ Михайло Олексійович, 1931 р. н., *с. Лісна Слобідка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Годи-Добровідка*, колгоспник. Заарештований 14.11.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 25.11.1992. *(10211 П)*.

ГАЙОВИЙ Степан Іванович, 1893 р. н., *с. Лісна Слобідка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Слобідка, селянин. Заарештований 17.12.1944. Звинувачення: член ОУН. **Загинув** 08.04.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 22.06.1998. *(16242 П)*.

ГАЙСЕНЮК Василь Тимофійович, 1919 р. н., *с. Тростянець* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Джурів*, шахтар. Заарештований 12.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кучерявий, в його будинку були вбиті два вояки УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.11.1992. *(10232 П)*.

ГАЙФЕР Василина Василівна, 1894 р. н., *с. Барвінків* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Барвінків, селянка. Заарештована 09.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Плиска, заступниця станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітована 18.09.1991. *(5994 П)*.

ГАЙФЕР Марія Василівна, 1899 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Хороцеве*, селянка. Заарештована 19.10.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 09.01.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.06.1991. *(5475 П)*.

ГАЙФЕРИК Олена Танасівна, 1925 р. н., *с. Хороцевс* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Хороцеве, селянка. Заарештована 04.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Півонія, розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавленння в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.10.1991. *(6285 П)*.

ГАКАЛО Іван Михайлович, 1931 р. н., *с. Добринів* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Добринів, учень. Заарештований 12.08.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.05.1951 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 15.08.1989. *(4629 П)*.

ГАКМАН Ганна Петрівна, 1928 р. н., *н. п. Дверники* Краківського воєводства (Польща), українка, освіта неповна середня. Проживала в *с. Нижнів* Тлумацького району, колгоспниця. Заарештована 24.03.1951. Звинувачення: переховувала в криївці членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.11.1995. *(15164 П)*.

ГАКМАН Марія Олексіївна, 1894 р. н., *н. п. Дверники* Краківського воєводства (Польща), українка, малописьменна. Проживала в *с. Нижнів* Тлумацького району, колгоспниця. Заарештована 24.03.1951. Звинувачення: переховувала в криївці членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.11.1995. *(15164 П)*.

ГАЛАБУРДА Степан Петрович, 1923 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бея), псевдо — Мева. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.08.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 27.05.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.11.1993. *(12936 П)*.

ГАЛАБУРДА Степан Степанович, 1927 р. н., *с. Кропивник* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (1944—1945), псевдо — Співак, заготовляв шкірсировину для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. **Загинув** 20.01.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.06.1994. *(15036 П)*.

ГАЛАВАЙ Іван Йосипович, 1913 р. н., *с-ще Богородчани*, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Богородчани, швець. Заарештований 21.11.1940. Звинувачення: керівник районного проводу ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 20.02.1991. *(3021 П)*.

ГАЛАЙЧУК Михайло Дмитрович, 1899 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українець, освіта

початкова. Проживав у с. Цінева, тесляр. Заарештований 14.10.1950. Звинувачення: заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 12.10.1995. *(9949 П)*.

ГАЛАЙЧУК Федір Дмитрович, 1927 р. н., *с. Нижня Велесниця* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижня Велесниця, селянин. Заарештований 27.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб, шефкур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 04.08.1998. *(7740 П)*.

ГАЛАМАСЮК Юрій Максимович, 1916 р. н., *с. Бистрець* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Бистрець, лісоруб. Заарештований 22.10.1940. Звинувачення: сприяв нелегальному переходу кордону. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 22.04.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.03.1994. *(13448 П)*.

ГАЛАС Роман Михайлович, 1921 р. н., *с-ще Чернелиця* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Чернелиця, селянин. Заарештований 13.06.1945. Звинувачення: член ОУН, розвідник УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.12.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.08.1956. *(6869 П)*.

ГАЛАС Яніна Михайлівна, 1928 р. н., *м. Ярослав* (Польща), українка, освіта неповна середня. Проживала в *с-щі Чернелиця* Городенківського району, селянка. Заарештована 19.04.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 12.07.1991. *(5546 П)*.

ГАЛАТА Петро Григорович, 1902 р. н., *с. Черче* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черче, колгоспник. Заарештований 22.05.1950. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.10.1991. *(6294 П)*.

ГАЛАЩУК Софія Михайлівна, 1911 р. н., *с. Слобідка* Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Слобідка, селянка. Заарештована 10.11.1945. Звинувачення: збирала гроші та одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 17.10.1991. *(6199 П)*.

ГАЛЕВИЧ Іван Михайлович, 1913 р. н., *с. Підкамінь* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Підкамінь, селянин. Заарештований 29.07.1948. Звинувачення: постачав ОУН продукти й одяг. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.10.1991. *(6202 П)*.

ГАЛЕМЧУК Параска Йосипівна, 1907 р. н., *м. Яремча*, українка, малописьменна. Проживала в м. Яремча, селянка. Заарештована 12.11.1950. Звинувачення: допомагала продуктами воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.01.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 08.04.1994. *(13661 П)*.

ГАЛЕНКО Василь Євстахійович, 1904 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, селянин. Заарештований 17.07.1940. Звинувачення: член ОУН, розповсюджував націоналістичні листівки. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний**, місце і дата поховання невідомі. Реабілітований 03.02.1994. *(32058)*.

ГАЛЕНКО Марія Петрівна, 1930 р. н., *с. Стриганці* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стриганці, селянка. Заарештована 18.10.1950. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.03.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 13.02.1992. *(14469 П)*.

ГАЛИГА Ірина Степанівна, 1927 р. н., *м. Тисмениця*, українка, освіта початкова. Проживала в м. Тисмениця, працювала в сільському господарстві. Заарештована 21.11.1944. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.12.1991. *(6628 П)*.

ГАЛИК Павло Васильович, 1903 р. н., *с. Коршів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коршів, селянин. Заарештований 20.08.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П)*.

ГАЛИНИЙ Степан Васильович, 1904 р. н., *с. Суходіл* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Суходіл, селянин. Заарештований 14.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гонта, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської

області 28.06.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1993. *(12336 П).*

ГАЛИНОВСЬКИЙ Олексій Петрович, 1910 р. н., ***с. Світанок*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Бандурист. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.06.1993. *(11792 П).*

ГАЛИПЧАК Василь Дмитрович, 1890 р. н., ***с. Ямниця*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ямниця, селянин. Заарештований 22.01.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.08.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 18.06.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.07.1992. *(9285 П).*

ГАЛИПЧАК Михайло Дмитрович, 1917 р. н., ***с. Ямниця*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Сержант 662-го БАО. Заарештований 09.12.1942. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Московського фронту ППО 05.03.1943 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 05.03.1997. *(15385 П).*

ГАЛИПЧАК Роман Дмитрович, 1882 р. н., ***с. Ямниця*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ямниця, селянин. Заарештований 06.12.1949. Звинувачення: переховував члена ОУН, постачав йому продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 15.11.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.06.1992. *(9735 П).*

ГАЛИЦЬКИЙ Іван Якубович, 1886 р. н., ***с. Зелене*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зелене, голова сільради. Заарештований 17.01.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сивий, інформатор станичної ОУН, заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 05.06.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.07.1992. *(12172 П).*

ГАЛІВ Іван Іванович, 1923 р. н., ***с. Кропивник*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Новий Мізунь*** Долинського району, вантажник Калуського ліспромкомбінату. Заарештований 03.09.1950. Звинувачення: зберігав літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.11.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.01.1990. *(7985 П).*

ГАЛІВ Іван Федорович, 1922 р. н., ***с. Слободи Болехівська*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобода Болехівська, селянин. Заарештований 04.07.1950. Звинувачення: шив одяг для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(7797 П).*

ГАЛІВ Марія Дмитрівна, 1923 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Мізунь, селянка. Заарештована 30.05.1952. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 28.05.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.06.1993. *(14874 П).*

ГАЛІВ Олексій Андрійович, 1921 р. н., ***м. Болехів***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Болехів, займався сільським господарством. Заарештований 12.09.1944. Звинувачення: розвідник ОУН, збирав продукти для УПА. Станіславським обласним судом 12.01.1945 засуджений до вищої міри покарання через повішання. **Страчений** 30.01.1945, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.12.1996. *(15429 П).*

ГАЛІВ Павло Михайлович, 1914 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, начальник поштового відділення. Заарештований 05.12.1944. Звинувачення: читав і зберігав літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 2 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1994. *(13503 П).*

ГАЛІВ Петро Михайлович, 1918 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, робітник лісопильної артілі. Заарештований 20.06.1950. Звинувачення: підтримував матеріально УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.10.1991. *(6526 П).*

ГАЛІЙ Іван Юрійович, 1907 р. н., ***с. Баб'янка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Баб'янка, селянин. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(6888 П).*

ГАЛІЙ Катерина Іванівна, 1923 р. н., ***с. Бережниця*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бережниця, селянка. Заарештована 13.09.1947. Звинувачення: заготовляла медикаменти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.06.1948 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 13.07.1990. *(5354 П)*.

ГАЛІЙ Ольга Дмитрівна, 1923 р. н., ***с. Ріпне*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ріпне, селянка. Заарештована 31.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, постачала продукти керівнику надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 21.12.1992. *(10351 П)*.

ГАЛІЩУК Андрій Федорович, 1905 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець. Проживав у с. Тишківці, селянин. Заарештований 11.11.1944. Звинувачення: збирав продукти для УПА, проводив антирадянську агітацію. 07.04.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(1920 П)*.

ГАЛІЩУК Микола Федорович, 1905 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тишківці, селянин. Заарештований 20.04.1940. Звинувачення: саботував здачу зерна державі. Станіславським обласним судом 08.08.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 07.07.1994. *(14581 П)*.

ГАЛУГА Михайло Степанович, 1929 р. н., ***с. Луковище*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.10.1946. Звинувачення: їздовий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.06.1992. *(9219 П)*.

ГАЛУЗА Іванна Василівна, 1929 р. н., ***м. Рогатин***, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Рогатин, продавець. Заарештована 03.06.1947. Звинувачення: мала зустріч із вояком УПА. Станіславським обласним судом 27.06.1947 засуджена на 2 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 31.03.1992. *(8388 П)*.

ГАЛУНКА Омелян Пилипович, 1921 р. н., ***с-ще Букачівці*** Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав у с-щі Букачівці, черговий залізничної станції. Заарештований 10.11.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, служив в українській поліції. Військовим трибуналом Львівської залізниці 19.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 05.10.1992. *(36342)*.

ГАЛУШКА Ярослав Григорович, 1930 р. н., ***с. Верхня Липиця*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхня Липиця, селянин. Заарештований 25.11.1950. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10435 П)*.

ГАЛУЩАК Дмитро Михайлович, 1926 р. н., ***с. Підлужжя*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 31.07.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.10.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.12.1991. *(8441 П)*.

ГАЛУЩАК Марія Василівна, 1930 р. н., ***с. Вовчинець*** Івано-Франківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вовчинець, селянка. Заарештована 08.06.1950. Звинувачення: зв'язкова ОУН, переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 18.02.1992. *(13053 П)*.

ГАЛУЩАК Михайло Васильович, 1922 р. н., ***с. Олеша*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Олеша, селянин. Заарештований 07.08.1944. Звинувачення: копав окопи для вояків німецької армії. 21.10.1944 скерований до спецтабору НКВС. *(1824 П)*.

ГАЛУЩАК Олена Михайлівна, 1904 р. н., ***с. Вовчинець*** Івано-Франківської міськради, українка, малописьменна. Проживала в с. Вовчинець, селянка. Заарештована 15.06.1950. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 18.02.1992. *(13053 П)*.

ГАЛЬКІВ Любомир Андрійович, 1925 р. н., ***с. Журів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Журів, селянин. Заарештований 28.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кріт, допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.10.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1991. *(8502 П)*.

ГАЛЬКО Варвара Іванівна, 1928 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рибне, селянка. Заарештована 01.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Немидора, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.10.1991. *(6191 П)*.

ГАЛЬКО Дарія Прокопівна, 1929 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українка, освіта початко-

ва. Проживала в с. Рибне, селянка. Заарештована 01.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русалка, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.10.1991. *(6191 П)*.

ГАЛЬКО Микола Михайлович, 1907 р. н., *с. Угринів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.03.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.09.1994. *(14448 П)*.

ГАЛЬКО Пелагея Василівна, 1927 р. н., *с. Угринів* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Угринів, селянка. Заарештована 17.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Степова. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.07.1992. *(4697)*.

ГАЛЬКО Федір Васильович, 1899 р. н., *с. Вовчинець* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вовчинець, робітник гіпсового заводу. Заарештований 28.04.1945. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.09.1993. *(12216 П)*.

ГАЛЬПЕРІН Абрам-Мойсей Бенешович, 1910 р. н., *м. Городенка*, єврей, освіта неповна середня. Рядовий 386-го зенітно-артилерійського дивізіону. Заарештований 29.07.1944. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 44-ї стрілецької бригади Орловського військового округу 29.09.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 30.10.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.02.1996. *(15009 П)*.

ГАЛЬЧАК Василь Васильович, 1926 р. н., *с. Лісна Тарновиця* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Тарновиця, селянин. Прийшов із повинною. Заарештований 22.03.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вивірки, 1944), псевдо — Скала, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.05.1947 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1994. *(577)*.

ГАЛЬЧАК Дмитро Васильович, 1922 р. н., *с. Лісна Тарновиця* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Лісна Тарновиця, селянин. Заарештований 11.12.1945. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.12.1993. *(13100 П)*.

ГАЛЬЧІЙ Михайло Йосипович, 1924 р. н., *с. Хотінь* (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 16.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Грабенка), псевдо — Недоля. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(13209 П)*.

ГАЛЬЧУК Микола Федорович, 1924 р. н., *с. Шепарівці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 359-ї ЗСД. Заарештований 02.07.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бондар. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.01.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 23.07.1963. *(2804 П)*.

ГАЛЬЧУК Михайло Іванович, 1921 р. н., *с. Шепарівці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 359-го ЗСП. Заарештований 02.07.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.01.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 27.07.1992. *(9366 П)*.

ГАЛЬЧУК Михайло Семенович, 1914 р. н., *с. Шепарівці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 359-го ЗСП 14-ї ЗСД. Заарештований 15.06.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 06.01.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 26.10.1993. *(12420 П)*.

ГАЛЬЧУК Параска Кирилівна, 1929 р. н., *с. Кийданці* Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Кийданці, колгоспниця. Заарештована 29.07.1951. Звинувачення: мала зв'язок з УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 11.10.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 24.01.1992. *(7108 П)*.

ГАЛЬЧУК Петро Дмитрович, 1921 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 11.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії). **Загинув** 21.11.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. 18.06.1946 справу припинено. *(8257 П)*.

ГАЛЮК-Ганна Гаврилівна, 1910 р. н., *с. Сілець* Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Сілець, селянка. Заарештована 11.12.1948. Звинувачення: агітувала проти вступу в колгосп. Особливою нарадою при МДБ СРСР

27.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 13.10.1989. *(4693 П).*

ГАЛЮК Євдокія Степанівна, 1920 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Тязів, селянка. Заарештована 04.04.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 18.03.1992. *(7757 П).*

ГАЛЮК Іван Данилович, 1910 р. н., *с. Дубівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубівці, селянин. Заарештований 13.05.1946. Звинувачення: зберігав зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.08.1991. *(5818 П).*

ГАЛЮК Йосип Андрійович, 1912 р. н., *с. Дубівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.11.1944. Звинувачення: ухилявся від мобілізації. 30.01.1945 скерований до спецтабору НКВС. 07.07.1945 справу припинено. *(2038 П).*

ГАЛЮК Микола Петрович, 1928 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тязів, селянин. Заарештований 23.12.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.05.1992. *(9073 П).*

ГАЛЮК Микола Юрійович, 1933 р. н., *с. Делієве* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Делієве, колгоспник. Заарештований 05.10.1950. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН, постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(10483).*

ГАЛЮК Михайло Васильович, 1929 р. н., *с. Сілець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.01.1948. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Ворон. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 14.07.1992. *(9302 П).*

ГАЛЮК Петро Іванович, 1915 р. н., *с. Дубівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галайда, комендант військово-польової жандармерії. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.03.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 05.02.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.02.1993. *(10851 П).*

ГАЛЮК Пилип Андрійович, 1902 р. н., *с. Дубівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубівці, голова сільради. Заарештований 15.11.1947. Звинувачення: допомагав УПА продуктами. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.04.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 23.09.1991. *(6115 П).*

ГАЛЯК Ярослав Йосафатович, 1922 р. н., *с. Підкамінь* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підкамінь, селянин. Заарештований 16.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса), псевдо — Воробець. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.11.1991. *(6911 П).*

ГАЛЯН Мартин Онуфрійович, 1907 р. н., *с. Старі Скоморохи* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Скоморохи, мельник. Заарештований 11.08.1950. Звинувачення: постачав УПА муку, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(10163 П).*

ГАЛЯРЕВИЧ Юзефа Іванівна, 1906 р. н., *м. Калуш*, полька, освіта початкова. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, кравчиня. Заарештована 29.09.1940. Звинувачення: брала участь у засіданнях підпільної польської організації. Станіславським обласним судом 29.12.1940 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 18.05.1994. *(14011 П).*

ГАЛЯС Василь Іванович, 1907 р. н., *с. Воскресинці* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Гора. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1946 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.10.1991. *(6340 П).*

ГАЛЯС Ганна Степанівна, 1926 р. н., *с. Колоколин* Рогатинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Колоколин, селянка. Заарештована 25.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ластівка, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 05.08.1991. *(5948 П).*

ГАЛЯС Петро Іванович, 1901 р. н., *с. Воскресинці* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Воскресинці, селянин. За-

арештований 25.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Зеленого), псевдо — Кугут. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.07.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.03.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.03.1993. *(11272 П).*

ГАЛЯС Степан Якович, 1897 р. н., ***с. Васючин*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Воскресинці***, колгоспник. Заарештований 23.09.1950. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10436 П).*

ГАМОРАК Іван Олексійович, 1922 р. н., ***с. Палагичі*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Палагичі, селянин. Заарештований 17.06.1941. Звинувачення: член молодіжної ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 28.09.1948. *(1552 П).*

ГАМУЛА Микола Юрійович, 1917 р. н., ***м. Городенка***, українець, освіта середня. Проживав у м. Городенка, кіномеханік. Заарештований 22.03.1974. Звинувачення: протягом 1972—1974 років зберігав і розповсюджував документи антирадянського змісту: збірники «Український вісник», «Репортаж із заповідника імені «Берія» В. Мороза, «Інтернаціоналізм чи русифікація» І. Дзюби. Івано-Франківським обласним судом 15.08.1974 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки спецпоселення. Реабілітований 03.09.1991. *(6111 П).*

ГАМУЛЯК Василь Костянтинович, 1932 р. н., ***с. Мединя*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мединя, колгоспник. Заарештований 28.06.1951. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 18.09.1991. *(8263 П).*

ГАМУЛЯК Дмитро Іванович, 1923 р. н., ***с. Мединя*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мединя, боєць ГОГП. Заарештований 22.05.1951. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.09.1991. *(7313 П).*

ГАМУЛЯК Микола Йосипович, 1933 р. н., ***с. Мединя*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мединя, колгоспник. Заарештований 02.04.1951. Звинувачення: поширював націоналістичні листівки, збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1992. *(8528 П).*

ГАНАКОВСЬКИЙ Юліан Григорович, 1892 р. н., ***с. Бортники*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бортники, коваль. Заарештований 06.11.1950. Звинувачення: в його будинку був склад одягу й продуктів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 04.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 13.11.1991. *(6433 П).*

ГАНДЕРА Григорій Васильович, 1927 р. н., ***с. Вікторів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вікторів, селянин. Заарештований 22.02.1949. Звинувачення: постачав ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.06.1991. *(5484 П).*

ГАНДЗИН Микола Андрійович, 1910 р. н., ***с. Лучинці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Путятинці***, кочегар спиртзаводу. Заарештований 13.08.1950. Звинувачення: мав зв'язок із ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 13.11.1991. *(6661 П).*

ГАНДЗЮК Параска Матіївна, 1926 р. н., ***с. Гвізд*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Гвізд, селянка. Заарештована 12.12.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.05.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 13.11.1991. *(9876 П).*

ГАНДУРАК Василь Іванович, 1908 р. н., ***с. Яворів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яворів, селянин. Заарештований 13.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Хома, збирав для УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.02.1992. *(9931 П).*

ГАНЗЮК Іван, 1929 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.05.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотні Грабенка, Морозенка), псевдо — Малина. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.05.1994. *(13880 П).*

ГАНЗЮК Федір Юрійович, 1893 р. н., ***с. Петранка*** Рожнятівського району, українець, малопись-

менний. Проживав у с. Петранка, селянин. За-арештований 11.01.1946. Звинувачення: у своєму будинку організував пункт зв'язку УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 03.01.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.03.1994. *(13549 П)*.

ГАНИШ Антон Іванович, 1918 р. н., ***с. Острина*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Хотимир***, селянин. Заарештований 27.07.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(12083 П)*.

ГАНКЕВИЧ Григорій Сидорович, 1891 р. н., ***с-ще Усть-Чорна*** Тячівського району Закарпатської області, українець, освіта вища. Проживав у ***м. Снятин***, адвокат, депутат польського сейму. Заарештований 23.09.1939. Звинувачення: член УНДО. Станіславським обласним судом 07.02.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.08.1989. *(4782 П)*.

ГАНКЕВИЧ Йосип Володимирович, 1931 р. н., ***с. Верхня Липиця*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхня Липиця, боєць винищувального батальйону. Заарештований 23.05.1947. Звинувачення: без спротиву здав зброю воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.07.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 04.05.1992. *(9181 П)*.

ГАНУШЕВСЬКИЙ Теофіл Михайлович, 1908 р. н., ***с. Лецівка*** Рожнятівського району, українець, освіта середня. Проживав у ***с. Угорники*** Івано-Франківської міськради, бухгалтер. Заарештований 28.10.1940. Звинувачення: член ОУН, військовий керівник окружного проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 31.03.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.01.1993. *(10586 П)*.

ГАНУЩАК Ганна Михайлівна, 1920 р. н., ***с. Грушів*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Грушів, селянка. Заарештована 22.12.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН, псевдо — Вишня. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.12.1993. *(13094 П)*.

ГАНУЩАК Іван Григорович, 1911 р. н., ***с-ще Єзупіль*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.11.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Верховним судом СРСР 12.01.1945 засуджений до вищої міри покарання через повішання із конфіскацією майна. **Страчений** 31.01.1945, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.05.1992. *(13577 П)*.

ГАНУЩАК Марія Іллівна, 1928 р. н., ***с. Корнич*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Корнич, селянка. Заарештована 19.02.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН, псевдо — Олеся. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.03.1992. *(8420 П)*.

ГАНУЩАК Наталія Миколаївна, 1926 р. н., ***с. Трач*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Трач, селянка. Заарештована 10.06.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Роса, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 13.03.1992. *(8241 П)*.

ГАНУЩАК Ольга Михайлівна, 1926 р. н., ***с-ще Єзупіль*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 19.09.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Іванка, організаційний референт райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.11.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.07.1991. *(5604 П)*.

ГАНУЩАК Федір Григорович, 1919 р. н., ***с. Ганьківці*** Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ганьківці, селянин. Заарештований 10.05.1944. Звинувачення: сприяв воякам УПА в проведенні терористичних актів. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.09.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Справу припинено (точна дата припинення справи не вказана). *(10593)*.

ГАНЦАРИК Марія Михайлівна, 1923 р. н., ***с. Тучапи*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тучапи, селянка. Заарештована 31.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Наталка, станична ОУН, збирала одяг і продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.11.1992. *(14339 П)*.

ГАНЦАРИК Микола Антонович, 1913 р. н., ***с. Тучапи*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тучапи, селянин. Заарештований 01.11.1949. Звинувачення: мав зв'язок

з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.12.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.02.1994. *(13459 П)*.

ГАНЦУК Іван Федорович, 1901 р. н., *с. Топільське* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Топільське, селянин. Заарештований 08.12.1948. Звинувачення: переховував станичного ОУН, збирав гроші для ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.02.1994. *(13531 П)*.

ГАНЧУК Іван Петрович, 1914 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Прутівка, завідувач млина. Заарештований 06.12.1947. Звинувачення: передавав для УПА муку, зерно, гроші. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.03.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.09.1991. *(6835 П)*.

ГАНЧУК Федір Васильович, 1894 р. н., *с. Рівня* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 22.04.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 14.11.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.08.1995. *(15334 П)*.

ГАПЧУК Василь Іванович, 1908 р. н., *с. Кривопілля* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кривопілля, селянин. Заарештований 15.05.1940. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Станіславським обласним судом 19.08.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі та 4 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 08.10.1941 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.02.1992. *(7504 П)*.

ГАПЧУК Марко Іванович, 1909 р. н., *с. Кривопілля* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кривопілля, селянин. Заарештований 15.05.1940. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Станіславським обласним судом 19.08.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 4 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.03.1941 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.02.1992. *(7504 П)*.

ГАПЧУК Микола Васильович, 1924 р. н., *с. Красник* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красник, селянин. Заарештований 26.10.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Явір, допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.12.1946 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(7983 П)*.

ГАП'ЮК Степан Юрійович, 1925 р. н., *м. Тлумач*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Тлумач, учень СШ. Заарештований 23.05.1941. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 03.03.1943 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 04.11.1989. *(4781 П)*.

ГАП'ЯК Микола Васильович, 1926 р. н., *с. Манява* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 2828 (м. Генічеськ Херсонської області). Заарештований 19.02.1949. Звинувачення: короткочасно служив у німецькій армії, був полонений американцями, переданий радянському командуванню. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.04.1992. *(8650 П)*.

ГАП'ЯК Михайло Михайлович, 191[illegible] р. н., *с. Братківці* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Надвірна*, інструктор маслозаводу. Заарештований 03.03.1941. Звинувачення: член ОУН, вивчав націоналістичну літературу. Станіславським обласним судом 23.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.02.1993. *(10966 П)*.

ГАРАЗДІЙ Микола Ілліч, 1926 р. н., *с. Сваричів* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 36-го СП 14-ї СД. Заарештований 09.04.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 14-ї СД 25.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 2 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1979. *(3784 П)*.

ГАРАС Іван Микитович, 1909 р. н., *с. Вістова* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Вістова, селянин. Заарештований 18.01.1951. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.04.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1993. *(11949 П)*.

ГАРАСИМІВ Дмитро Тимофійович, 1896 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братишів, селянин. Заарештований 08.08.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 28.02.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.11.1992. *(12482 П)*.

ГАРАСИМКО Василь Петрович, 1902 р. н., ***с. Чортовець*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чортовець, колгоспник. Заарештований 07.09.1949. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.04.1950 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 20.02.1993. *(10955 П)*.

ГАРАСИМКО Михайло Петрович, 1904 р. н., ***с. Чортовець*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Олісво-Королівка***, колгоспник. Заарештований 23.08.1949. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.04.1950 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 11.05.1992. *(10955 П)*.

ГАРАСИМЧУК Ілля Степанович, 1919 р. н., ***с. Трофанівка*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Трофанівка, селянин. Заарештований 15.01.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 21.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.01.1992. *(6812 П)*.

ГАРАСИМ'ЮК Василь Іванович, 1932 р. н., ***с. Пилипи*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Пилипи, колгоспник. Заарештований 12.07.1951. Звинувачення: поширював націоналістичні листівки, 27.05.1948 вивісив синьо-жовтий прапор. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 28.09.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.02.1994. *(13423 П)*.

ГАРАСИМ'ЮК Володимир Васильович, 1903 р. н., ***м. Поляна*** Глибоцького району Чернівецької області, українець. Проживав у ***м. Тлумач***, вчитель. Заарештований 22.06.1941. Звинувачення: керівник райпроводу ОУН. **Подальша доля невідома.** 30.09.1964 справу припинено. *(3300 П)*.

ГАРАСИМ'ЮК Ірина Григорівна, 1924 р. н., ***с. Рибне*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рибне, колгоспниця. Заарештована 12.11.1948. Звинувачення: розвідниця УПА, переховувала членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.06.1992. *(9111 П)*.

ГАРАСИМ'ЮК Микола Васильович, 1911 р. н., ***с. Бабин*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бабин, селянин. Заарештований 28.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 07.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.07.1994. *(14738 П)*.

ГАРАСИМ'ЮК Михайло Іванович, 1925 р. н., ***с. Прокурава*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Святослава, Граца), псевдо — Горобець. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(9147 П)*.

ГАРАСИМ'ЮК Юрій Васильович, 1891 р. н., ***с. Бабин*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бабин, селянин. Заарештований 15.09.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Стопка, заступник станичного ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.06.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.03.1992. *(9094 П)*.

ГАРАСИМ'ЮК Юрій Іванович, 1911 р. н., ***с. Город*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Город, селянин. Заарештований 30.12.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.07.1991. *(5561 П)*.

ГАРАСИМ'ЮК Юрій Прокопович, 1917 р. н., ***с. Рибне*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рибне, селянин. Заарештований 10.12.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.02.1943 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.08.1989. *(4461 П)*.

ГАРАСИМ'ЮК Юстина Яківна, 1926 р. н., ***с. Химчин*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Химчин, колгоспниця. Заарештована 17.06.1951. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.10.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.12.1993. *(13175 П)*.

ГАРАЩАК Надія Яківна, 1927 р. н., ***с. Тяпче*** Долинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Тяпче, селянка. Заарештована 21.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Одарка, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 14.04.1992. *(14101 П)*.

ГАРАЩАК Онуфрій Григорович, 1890 р. н., ***м. Болехів***, українець, малописьменний. Проживав у м. Болехів, працював у сільському господарстві. Заарештований 18.03.1948. Звинувачення: переховував технічного референта районної боївки СБ — сина Михайла (псевдо — Шпак). Військовим три-

буналом військ МВС Станіславської області 09.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 01.10.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.03.1993. *(10989 П).*

ГАРБУЗ Микола Дмитрович, 1926 р. н., *с. Старі Богородчани* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 18.03.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Потіха, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1992. *(9784 П).*

ГАРБУЗ Олімпія Михайлівна, 1928 р. н., *с. Пуків* Рогатинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Пуків, секретар сільради. Заарештована 31.05.1947. Звинувачення: знала про місце знаходження вояків УПА, але не повідомила в органи НКВС. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.01.1948 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 22.07.1992. *(9074 П).*

ГАРБУЗ Юрій Іванович, 1888 р. н., *с. Старі Богородчани* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Богородчани, селянин. Заарештований 12.10.1939. Звинувачення: член УСРП. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 11.10.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі. **Загинув** 07.09.1943 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.10.1988. *(3810 П).*

ГАРВАСЮК Іван Михайлович, 1913 р. н., *с. Видинів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Видинів, селянин. Заарештований 20.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 27.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.06.1993. *(11515 П).*

ГАРВАСЮК Петро Останович, 1893 р. н., *с. Ганьківці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ганьківці, селянин. Заарештований 03.03.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 26.03.1940 засуджений на 4 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(13844 П).*

ГАРВАСЮК Степан Михайлович, 1919 р. н., *с. Видинів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 8927 (Приморський край, Росія). Заарештований 18.07.1941. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 1-ї армії 18.09.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 22.11.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.12.1993. *(13487 П).*

ГАРВАСЮК Юлія Григорівна, 1924 р. н., *м. Семипалатинськ* (Казахстан), українка, освіта середня. Проживала нелегально. Заарештована 23.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мотря, друкарка Коломийського окружного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.09.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.03.1992. *(8043 П).*

ГАРГАРА Михайло Федорович, 1912 р. н., *с. Тумир* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тумир, колгоспник. Заарештований 25.04.1951. Звинувачення: дав згоду на будівництво криївки на своєму подвір'ї. **Загинув** 23.08.1951 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 22.03.1993. *(11696 П).*

ГАРГАТ Василь Федорович, 1929 р. н., *с. Іваниківка* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 23.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Пирога), псевдо — Вихор. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.05.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 11.12.1991. *(6969 П).*

ГАРГАТ Ганна Юріївна, 1911 р. н., *с. Іваниківка* Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Іваниківка, селянка. Заарештована 14.11.1946. Звинувачення: мала зв'язок із вояками УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.02.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 29.07.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 03.03.1992. *(7965 П).*

ГАРГАТ Павло Васильович, 1907 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Лисець, селянин. Заарештований 25.11.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.05.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.12.1991. *(6819 П).*

ГАРДАМАН Микола Васильович, 1904 р. н., *с. Палагичі* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Палагичі, селянин. Заарештований 03.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Шум. **Загинув** 29.07.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. *(12588 П).*

ГАРДЕБУРА Ганна Дмитрівна, 1900 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стрільче, селянка. Заарештована 16.07.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА, годувала їх. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 07.07.1994. *(14553 П).*

ГАРМАТЮК Михайло Юрійович, 1912 р. н., *с. Дебеславці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.07.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевдо — Крук. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.09.1944 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 05.10.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.06.1992. *(10881 П)*.

ГАСИН Василь Кирилович, 1912 р. н., *с. Танява* Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Танява, робітник Болехівського деревообробного комбінату. Заарештований 18.08.1950. Звинувачення: постачав ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1993. *(14079 П)*.

ГАСИН Катерина Миколаївна, 1925 р. н., *с. Танява* Болехівської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Танява, селянка. Заарештована 24.06.1947. Звинувачення: збирала і доставляла продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.09.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі та 2 роки поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 10.02.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 12.02.1992. *(7732 П)*.

ГАСІЙ Михайло Володимирович, 1925 р. н., *с. Нові Скоморохи* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Нараївка*, землемір. Заарештований 03.10.1950. Звинувачення: розповсюджував націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 13.03.1992. *(7802 П)*.

ГАСЮК Богдан Володимирович, 1926 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, токар інструментального цеху ПРЗ. Заарештований 14.04.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орлик, виготовляв і розповсюджував оунівські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.12.1994. *(37015)*.

ГАСЮК Василь Юрійович, 1914 р. н., *с. Микитинці* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Микитинці, селянин. Заарештований 10.07.1944. Звинувачення: перебував в українській поліції (1941). 31.07.1944 скерований до спецтабору НКВС. *(2609 П)*.

ГАСЮК Іван Васильович, 1894 р. н., *с. Височанка* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Височанка, сторож лісгоспу. Заарештований 28.03.1946. Звинувачення: господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.01.1992. *(6694 П)*.

ГАСЮК Іван Матвійович, 1905 р. н., *с. Стриганці* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Стриганці, селянин. Заарештований 17.07.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.03.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 27.06.1989. *(5343 П)*.

ГАСЮК Юрій Степанович, 1922 р. н., *с-ще Отинія* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 23.04.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Холодний. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 04.08.1992. *(10111 П)*.

ГАСЮК Ярослав Михайлович, 1926 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта середня педагогічна. Проживав у *м. Львів* під чужим прізвищем, учасник ансамблю «Чорногора». Заарештований 04.06.1948. Звинувачення: член ОУН, псевда — Гора, Листовий, розповсюджував антирадянські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.10.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.09.1992. *(9468 П)*.

ГАСЯК Ганна Андріївна, 1907 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Старі Кути, селянка. Заарештована 27.10.1950. Звинувачення: допомагала УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.02.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.05.1993. *(12249 П)*.

ГАСЯК Катерина Василівна, 1883 р. н., *с. Коршів* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 27.07.1949. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 22.01.1997. *(15473 П)*.

ГАТИЧ Дмитро Васильович, 1907 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Горохолин Ліс*, селянин. Заарештований 28.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 30.12.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.02.1992. *(8662 П)*.

ГАТИЧ Михайло Васильович, 1906 р. н., ***с. Горохолина*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолина, секретар сільради. Заарештований 13.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лисий, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 21.09.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.10.1991. *(6168 П)*.

ГАТУЩАК Йосип Іванович, 1922 р. н., ***с. Корнич*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Білого, 1944), псевдо — Квітка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.04.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 02.01.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.04.1993. *(11209 П)*.

ГАФБКОВИЧ Іван Олексійович, 1912 р. н., ***м. Городенка***, українець, освіта незакінчена вища. Проживав нелегально. Заарештований 05.01.1945. Звинувачення: член ОУН, працював в УДК (1941—1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.01.1992. *(7225 П)*.

ГАФІЙЧУК Олексій Миколайович, 1893 р. н., ***с. Постоята*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Постоята, селянин. Заарештований 18.09.1944. Звинувачення: випікав хліб для УПА. Військовим трибуналом 8-ї СД 02.10.1944 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 12.01.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.06.1991. *(5498 П)*.

ГАФІНЕЦЬ Василь Іванович, 1920 р. н., ***с. Новошин*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новошин, лісник. Заарештований 08.07.1950. Звинувачення: придбав для ОУН радіоприймач. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(9536 П)*.

ГАФІНЕЦЬ Іван Михайлович, 1920 р. н., ***с. Шевченкове*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Старий Мізунь***, швець. Заарештований 20.06.1950. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.10.1991. *(6157)*.

ГАФІНЕЦЬ Катерина Василівна, 1924 р. н., ***с. Новошин*** Долинського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 17.02.1947. Звинувачення: надавала матеріальну й медичну допомогу члену ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.09.1996. *(0612)*.

ГАФІНЕЦЬ Михайло Якович, 1931 р. н., ***с. Новошин*** Долинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Новошин, бухгалтер лісгоспу. Заарештований 17.07.1950. Звинувачення: мав зв'язок з **ОУН.** Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.01.1994. *(13155 П)*.

ГАФТУНЯК Василь Петрович, 1902 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 69-го ЗСП 21-ї ЗСД Київського військового округу. Заарештований 10.07.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.05.1992. *(8647 П)*.

ГАФТУНЯК Іван Федорович, 1922 р. н., ***с. Чортовець*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлина), псевдо — Пень. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.06.1957. *(12491 П)*.

ГАХ Ганна Іванівна, 1895 р. н., ***с. Хриплин*** Івано-Франківської міськради, українка, малописьменна. Проживала в с. Хриплин, селянка. Заарештована 25.06.1948. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.07.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 14.07.1992. *(9785 П)*.

ГАХ Дмитро Миколайович, 1913 р. н., ***с. Остриня*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Остриня, селянин. Заарештований 29.05.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Заєць. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 08.02.1964 справу припинено. *(3171 П)*.

ГАХ Євдокія Миколаївна, 1925 р. н., ***с. Хриплин*** Івано-Франківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 17.05.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сусанна, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.08.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 18.09.1991. *(6193 П)*.

ГАХ Іван Миколайович, 1928 р. н., ***с. Посіч*** Тисменицького району, українець, освіта початкова.

Проживав у с. Посіч, селянин. Заарештований 07.01.1946. Звинувачення: мав зв'язок **з ОУН.** Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.08.1991. *(6583 П).*

ГАХ Михайло Петрович, 1914 р. н., ***с. Хриплин*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.07.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотні Хмари. Явора), псевдо — Сурмач. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.10.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.07.1992. *(9255 П).*

ГАХ Софія Василівна. 1928 р. н., ***с. Хриплин*** Івано-Франківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Хриплин, селянка. Заарештована 08.03.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.08.1991. *(5830 П).*

ГАХ Степан Прокопович, 1931 р. н., ***с. Хриплин*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Хриплин, працівник міськторгу. Заарештований 04.10.1948. Звинувачення: розповсюджував оунівські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.01.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 20.12.1991. *(6972 П).*

ГАШІВСЬКИЙ Петро Антонович, 1907 р. н., ***с. Грабовець*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 29.08.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Пугача, 1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.10.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(12529 П).*

ГАШПАР Антон Степанович, 1912 р. н., ***с. Крихівці*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, інструктор міськпрофради. Заарештований 05.11.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Богун, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 24.04.1941 засуджений **до розстрілу** з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.08.1991. *(6501 П).*

ГБУР Емілія Миколаївна, 1927 р. н., ***с. Павлівка*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Павлівка, селянка. Заарештована 17.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мар'яна, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.05.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 09.08.1991. *(5772 П).*

ГВІЗДЕЦЬКИЙ Йосип Степанович, 1926 р. н., ***с. Насташине*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лис. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1992. *(8630 П).*

ГВІЗДЕЦЬКИЙ Микола Васильович, 1928 р. н., *с. **Баня-Березів*** Косівського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Баня-Березів, кравець. Заарештований 27.10.1945. Звинувачення: шив обмундирування для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.06.1992. *(9107 П).*

ГВОЗДЕНЧУК Андрій Дмитрович, 1896 р. н., ***с. Волосів*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Волосів, селянин. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: молов зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 01.09.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.10.1994. *(14322 П).*

ГВОЗДЕЦЬКА Ганна Олексіївна, 1928 р. н., ***с. Баня-Березів*** Косівського району, українка, освіта середня. Проживала в ***м. Коломия***, студентка педучилища. Заарештована 19.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тополя, розвідниця станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 05.03.1992. *(8060 П).*

ГЕВ Григорій Васильович, 1882 р. н., ***с. Рудне*** Самбірського району Львівської області, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***с-ці Гвіздець*** Коломийського району. Заарештований 14.02.1945. Звинувачення: сприяв німецькій окупаційній владі. **Загинув** 11.06.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.08.1996. *(15244 П).*

ГЕВИЧ Степан Євстахович, 1922 р. н., ***с. Остриня*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шаблі), псевдо — Сергій. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1946 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 17.06.1992. *(8641 П).*

ГЕВКО Іван Степанович, 1905 р. н., ***с. Стрільче*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП. Заарештований

15.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.01.1993. *(10582 П)*.

ГЕВ'ЮК Василь Миколайович, 1915 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 29-го ЗСП 7-ї ЗСД (м. Кунгур Пермської області, Росія). Заарештований 12.12.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.08.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 02.06.1992. *(8423 П)*.

ГЕВ'ЮК Марія Іванівна, 1926 р. н., ***с. Вікно*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Тишківці***, селянка. Заарештована 11.03.1946. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.06.1992. *(9565 П)*.

ГЕГНА Микола Олексійович, 1918 р. н., ***с. Пасічна*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пасічна, заготівельник ССТ. Заарештований 24.07.1948. Звинувачення: матеріально допомагав УПА, розклеював націоналістичні листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 05.08.1993. *(11951 П)*.

ГЕДЗИК Андрій Федорович, 1912 р. н., ***с. Горохолина*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолина, селянин. Заарештований 13.11.1946. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.10.1991. *(6168 П)*.

ГЕДЗИК Василь Михайлович, 1913 р. н., ***с. Горохолина*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолина, голова ССТ. Заарештований 13.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Скуба, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.10.1991. *(6168 П)*.

ГЕДЗИК Василь Якович, 1919 р. н., ***с. Горохолина*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Горохолин Ліс***, селянин. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.11.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 09.08.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.02.1992. *(8662 П)*.

ГЕДЗИК Іван Михайлович, 1919 р. н., ***с. Горохолина*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолина, селянин. Заарештований 13.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Липа, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.10.1991. *(6168 П)*.

ГЕДЗИК Катерина Миколаївна, 1924 р. н., ***с. Горохолина*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Горохолина, селянка. Заарештована 12.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рота, збирала продукти для УПА. **Загинула** 10.05.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. 19.05.1945 справу припинено. *(10063 П)*.

ГЕЙТОТА Іван Васильович, 1925 р. н., ***с. Струпків*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Струпків, вантажник контори «Заготзерно». Заарештований 19.05.1947. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Ореста, 1946), псевдо — Гамалія. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 22.07.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.04.1993. *(27775)*.

ГЕКМАНЮК Дмитро Михайлович, 1929 р. н., ***с. Верхній Майдан*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Майдан, селянин. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН—УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.09.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 03.10.1991. *(1355)*.

ГЕКМАНЮК Михайло Михайлович, 1904 р. н., ***с. Верхній Майдан*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Верхній Майдан, лісник. Заарештований 25.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гриб, розвідник ОУН. **Загинув** 04.03.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.03.1998. *(16198 П)*.

ГЕКМАНЮК Олексій Дмитрович, 1906 р. н., ***с. Верхній Майдан*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Майдан, селянин. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.09.1994. *(14844 П)*.

ГЕЛЕВАН Дмитро Петрович, 1884 р. н., ***с. Слобідка*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Слобідка, селянин. Заарештований 05.02.1946. Звинувачення: переховував керівника райпроводу ОУН. Військовим три-

буналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1991. *(5630 П)*.

ГЕЛЕВАН Марія Василівна, 1930 р. н., *с. Підлужжя* Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Підлужжя, селянка. Заарештована 06.08.1947. Звинувачення: переховувала членів ОУН, давала їм продукти й розвіддані. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.02.1948 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 15.07.1992. *(9299 П)*.

ГЕЛЕВАН Пелагея Іванівна, 1909 р. н., *с. Підлужжя* Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Підлужжя, селянка. Заарештована 19.07.1947. Звинувачення: зв'язкова ОУН, переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.02.1948 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 15.07.1992. *(9299 П)*.

ГЕЛЕЙ Василь Миколайович, 1926 р. н., *с. Жалибори* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.07.1949. Звинувачення: мав намір піти в ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.10.1992. *(14188 П)*.

ГЕЛЕЙ Ганна Михайлівна, 1919 р. н., *с. Кийданці* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Кийданці, селянка. Заарештована 06.10.1946. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.03.1992. *(8376 П)*.

ГЕЛЕЙ Марія Михайлівна, 1932 р. н., *м. Рогатин*, українка, малописьменна. Проживала в *с. Явче*, колгоспниця. Заарештована 26.06.1950. Звинувачення: в її дворі була захована література антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.03.1992. *(7446 П)*.

ГЕЛЕЙ Михайло Олексійович, 1895 р. н., *м. Рогатин*, українець, малописьменний. Проживав у *с. Явче*, колгоспник. Заарештований 26.06.1950. Звинувачення: в його дворі була захована література антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.03.1992. *(7446 П)*.

ГЕЛЕМЕЙ Ганна Дмитрівна, 1921 р. н., *с. Тенетники* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тенетники, селянка. Заарештована 19.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із кофіскацією майна. Реабілітована 26.09.1991. *(6405 П)*.

ГЕЛЕМЕЙ Параска Яківна, 1927 р. н., *с. Острів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Острів, селянка. Заарештована 25.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олеся, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.09.1991. *(6072 П)*.

ГЕЛЕТІЙ Олексій Петрович, 1920 р. н., *с. Ясень* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Ясень, радіомайстер. Заарештований 05.10.1950. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1991. *(7152 П)*.

ГЕЛЕТІЙ Павло Дем'янович, 1925 р. н., *с. Ясень* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 28.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Донського). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.08.1991. *(5827 П)*.

ГЕЛИН Степан Васильович, 1906 р. н., *с. Лоп'янка* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лоп'янка, селянин. Заарештований 12.04.1940. Звинувачення: член ОУН, псевда — Лазар, Лімниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.01.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 19.12.1964. *(2872 П)*.

ГЕЛЬМ Франц Карлович, 1897 р. н., *с-ще Борислав* Турківського району Львівської області, поляк, освіта неповна середня. Проживав у *м. Косів*, комендант польської поліції. Заарештований 09.01.1940. Звинувачення: вів боротьбу проти революційного руху. Станіславським обласним судом 06.02.1940 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 26.07.1940, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.12.1991. *(6593 П)*.

ГЕМАНИК Василина Танасіївна, 1922 р. н., *с. Вовчківці* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вовчківці, селянка. Заарештована 03.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ста-

ничної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.11.1991. *(7443 П)*.

ГЕМБА Іван Антонович, 1921 р. н., ***с. Грабів*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 271-ї СД 05.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.10.1992. *(36146)*.

ГЕМБАЛА Мечислав Іванович, 1913 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, поляк, освіта початкова. Проживав у ***с. Сарники*** Рогатинського району, селянин. Заарештований 26.09.1949. Звинувачення: утримував явочну квартиру ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.11.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.05.1992. *(8298 П)*.

ГЕМБАРСЬКИЙ Євстахій Прокопович, 1922 р. н., ***с. Світанок*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Світанок, бригадир колгоспу. Заарештований 23.01.1953. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, передавав підпіллю гроші, продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 07.03.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.01.1992. *(7502 П)*.

ГЕМБАРСЬКИЙ Мирон Миколайович, 1929 р. н., ***с. Нижня Липиця*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, студент фізкультурного технікуму. Заарештований 20.03.1951. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 28.05.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 14.07.1993. *(11836 П)*.

ГЕМБАЧ Іван Григорович, 1910 р. н., ***с. Попельники*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 06.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти та гроші для УПА. **Загинув** 21.02.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.10.1991. *(32666)*.

ГЕНАЛЬ Герасим, 1911 р. н., ***с. Верхня Липиця*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 13.05.1950. Звинувачення: член ОУН, псевда — Палій, Сурмач, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.12.1992. *(10465 П)*.

ГЕНДЗЮР Федір Миколайович, 1906 р. н., ***с. Міжріччя*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Гузїв***, селянин. Заарештований 03.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 18-ї армії 14.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(7503 П)*.

ГЕНЕГА Петро Осипович, 1907 р. н., ***с. Дегова*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Козак, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1993. *(10728 П)*.

ГЕНЕГА Степан Іванович, 1922 р. н., ***с. Дегова*** Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 03.04.1946. Звинувачення: зв'язковий ОУН, псевдо — Морозенко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.05.1992. *(8391 П)*.

ГЕНЖАК Михайло Омелянович, 1922 р. н., ***с. Воскресинці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.02.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Лесько. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.09.1991. *(5993 П)*.

ГЕНИК Антон Іванович, 1893 р. н., ***с. Середній Березів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Середній Березів, селянин. Заарештований 23.08.1950. Звинувачення: споруджував криївки для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.09.1991. *(6267 П)*.

ГЕНИК Антон Миколайович, 1922 р. н., ***с. Вижній Березів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Цигана), псевдо — Грубий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.09.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1994. *(13182 П)*.

ГЕНИК Антон Степанович, 1924 р. н., ***с. Нижній Березів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.08.1951. Звинувачення: вояк УПА (сотня Мороза, 1944—1945), псевдо — Сумний. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу

11.01.1952 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. *(1015 П)*.

ГЕНИК Антон Федорович, 1913 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 21.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Білого), псевдо — Трохим. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.07.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 09.12.1991. *(6906 П)*.

ГЕНИК Василь Йосипович, 1924 р. н., *с. Вижній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.08.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Мороза), псевдо — Чорненький. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.11.1993. *(12464 П)*.

ГЕНИК Василь Петрович, 1928 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.11.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії, 1944), псевдо — Дубина. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.03.1992. *(9132 П)*.

ГЕНИК Василь Федорович, 1907 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Легалізувався. Проживав у с. Нижній Березів, лісник. Заарештований 24.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії), псевдо — Козак. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.07.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 29.11.1991. *(6654 П)*.

ГЕНИК Ганна Василівна, 1929 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Середній Березів, селянка. Заарештована 18.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Заграва, станична ОУН. Військовим трибуналом 10-го СК 26.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 18.11.1991. *(6554 П)*.

ГЕНИК Ганна Михайлівна, 1924 р. н., *с. Вижній Березів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вижній Березів, селянка. Заарештована 28.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галінська, постачала продукти для сотні Мороза. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.05.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.06.1994. *(14155 П)*.

ГЕНИК Данило, 1921 р. н., *с. Люча* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Нечая, 1945), псевдо — Співак. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 04.06.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.10.1994. *(14310 П)*.

ГЕНИК Марія Іванівна, 1926 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українка, освіта середня. Проживала в с. Середній Березів, учителька. Заарештована 27.07.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надя, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.02.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.03.1992. *(9119 П)*.

ГЕНИК Микола Іванович, 1915 р. н., *с. Текуче* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 18.11.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(7827 П)*.

ГЕНИК Михайло Григорович, 1923 р. н., *с. Люча* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.08.1951. Звинувачення: вояк УПА (сотня Скуби, 1944), псевдо — Ярий. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 11.01.1952 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. *(1015 П)*.

ГЕНИК Михайло Іванович, 1913 р. н., *с. Вижній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вижній Березів, селянин. Заарештований 19.07.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Луговий, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.03.1992. *(8233 П)*.

ГЕНИК Михайло Олексійович, 1923 р. н., *с. Вижній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (1945). **Загинув** 26.03.1945. Реабілітований 08.04.1998. *(16214 П)*.

ГЕНИК Олена Михайлівна, 1928 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нижній Березів, селянка. Заарештована 06.10.1947. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, зберігала літературу антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 15.05.1948 засуджена на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 25.01.1992. *(7412 П)*.

ГЕНИК Степан Іванович, 1921 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта по-

чаткова. Проживав у с. Середній Березів, селянин. Заарештований 19.04.1945. Звинувачення: станичний ОУН, псевдо — Сумний. Військовим трибуналом 101-го СК 26.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.11.1991. *(6554 П)*.

ГЕНИК Степан Миколайович, 1928 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 10.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Дима, 1945), псевдо — Трохим, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.09.1991. *(9510)*.

ГЕНИК Федір Федорович, 1905 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Дима, 1944), псевдо — Голуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.08.1991. *(9510)*.

ГЕНИК-УГРАК Софія Михайлівна, 1925 р. н., *с. Грушів* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 14.07.1952. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Гамалії), псевда — Геня, Софійка, керівник жіночої сітки підрайонного проводу ОУН (осінь 1944 — весна 1945). Верховним Судом СРСР 23.01.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.05.1993. *(11517 П)*.

ГЕНІШ Олександр Карлович, 1886 р. н., *с. Кудринці* Борщівського району Тернопільської області, поляк, освіта вища. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, учитель. Заарештований 05.11.1945. Звинувачення: керівник польської повстанської організації, псевдо — Генріх. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 21.10.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.05.1993. *(11281 П)*.

ГЕНСЕЦЬКА Дарія Антонівна, 1923 р. н., *м. Косів*, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Косів, касир лісгоспу. Заарештована 17.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Весна, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.09.1991. *(5850 П)*.

ГЕНСЬОР Микола Ілліч, 1901 р. н., *с. Крихівці* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, робітник ліспромгоспу. Заарештований 08.12.1946. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 18.03.1947 засуджений на 3 роки позбавлення волі та 2 роки поразки в правах із конфіскацією майна, а 08.08.1949 — на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 08.07.1994. *(14292 П)*.

ГЕРА Володимир Андрійович, 1927 р. н., *с. Дуб'івці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Заведії, 1944), псевдо — Кучерявий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(13020 П)*.

ГЕРАСИМ Василь Васильович, 1912 р. н., *с. Старі Богородчани* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Старі Богородчани, директор млина. Заарештований 26.10.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Блакитного), псевдо — Секунда. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(7726 П)*.

ГЕРАСИМЕНЮК Василь, 1913 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Яворів. Заарештований 03.01.1945. Звинувачення: член ОУН, ройовий УПА (сотня Недобитого, 1944), псевдо — Байда. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.04.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 11.05.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13162 П)*.

ГЕРАСИМИК Наталія Микитівна, 1921 р. н., *с. Городниця* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Городниця, селянка. Заарештована 12.08.1947. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1991. *(6459 П)*.

ГЕРАСИМІВ Йосип Степанович, 1920 р. н., *с. Яглуш* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.06.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орест, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.08.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1993. *(11268 П)*.

ГЕРАСИМІВ Катерина Петрівна, 1925 р. н., *с. Гузіїв* Болехівської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гузіїв, селянка. Заарештована 06.01.1947. Звинувачення: зв'язкова УПА.

Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.07.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 23.07.1991. *(5822 П).*

ГЕРАСИМІВ Степан Федорович, 1925 р. н., ***м. Тисменица***, українець, освіта середня. Проживав у м. Тисменица, секретар народного суду. Заарештований 22.10.1948. Звинувачення: член ОУН, розвідник ОУН, розповсюджував антирадянські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.03.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.09.1964. *(2864 П).*

ГЕРАСИМОВИЧ Параска Миколаївна, 1926 р. н., ***с. Забережжя*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Забережжя, селянка. Заарештована 12.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Катруся, господарча і зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(10150 П).*

ГЕРАСИМЧУК Василь Іванович, 1927 р. н., ***с. Дегова*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 26.04.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Пшениця. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.10.1992. *(9916 П).*

ГЕРАСИМЧУК Василь Михайлович, 1907 р. н., ***с. Бортшики*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Вільнонайманий в/ч 65445 (Польща). Заарештований 26.11.1951. Звинувачення: служив у німецькій армії, ухилявся від репатріації. Військовим трибуналом в/ч 14069 30.01.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.02.1996. *(15020 П).*

ГЕРАСИМЧУК Дмитро Васильович, 1911 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Корнів, селянин. Заарештований 04.07.1947. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.10.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 26.07.1991. *(9638 П).*

ГЕРАСИМЧУК Петро Дмитрович, 1920 р. н., ***с. Балинці*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***с. Кулачківці***, завідувач загального відділу райвиконкому. Заарештований 02.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Карий, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1993. *(11578 П).*

ГЕРАСИМ'ЮК Ганна Дмитрівна, 1929 р. н., ***с. Бабин*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бабин, селянка. Заарештована 17.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галя, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1992. *(8230 П).*

ГЕРАСИМ'ЮК Дмитро Прокопович, 1892 р. н., ***с. Бабин*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бабин, селянин. Заарештований 06.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Старий, збирав для УПА продукти й гроші. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.03.1993. *(11126 П).*

ГЕРАСИМ'ЮК Євдокія Петрівна, 1917 р. н., ***с. Татарів*** Яремчанської міськради, українка, малописьменна. Проживала в с. Татарів, селянка. Заарештована 04.08.1947. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.12.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.02.1992. *(10125 П).*

ГЕРАСИМ'ЮК Ілля Васильович, 1908 р. н., ***с. Кобаки*** Косівського району, українець, освіта початкова. Рядовий 363-го ЗСП 46-ї ЗСД. Заарештований 23.08.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.08.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 06.09.1991. *(6153 П).*

ГЕРАСИМ'ЮК Марія Петрівна, 1926 р. н., ***с. Кривобороди*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кривобороди, селянка. Заарештована 17.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Одарка, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.06.1992. *(8678 П).*

ГЕРАСИМ'ЮК Михайло Прокопович, 1912 р. н., ***с. Рибне*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.07.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.08.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 01.02.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.05.1994. *(13993 П).*

ГЕРАСИМ'ЮК Параска Іванівна, 1927 р. н., ***с. Бабин*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бабин, селянка. Заарештована 26.03.1946. Звинувачення: член ОУН,

псевдо — Віра, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1992. *(8230 П)*.

ГЕРДА Микола Миколайович, 1912 р. н., ***с. Луквиця*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 13.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бобика), псевдо — Гайда. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 22.11.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.02.1992. *(7472 П)*.

ГЕРДЕДЖУК Василина Андріївна, 1930 р. н., ***с-ще Верховина***, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Замагора*** Верховинського району, селянка. Заарештована 04.12.1952. Звинувачення: готувала їжу воякам УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 10.01.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.02.1992. *(14178 П)*.

ГЕРДЕДЖУК Катерина Андріївна, 1929 р. н., ***с-ще Верховина***, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Верховина, селянка. Заарештована 07.12.1952. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, закуповувала продукти, сигарети, пальне для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 10.01.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.02.1992. *(14178 П)*.

ГЕРЕГА Дмитро Федорович, 1886 р. н., ***с. Добринів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Добринів, селянин. Заарештований 24.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Граб, зв'язковий ОУН, закуповував товари для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1992. *(10412 П)*.

ГЕРЕГА Іван Миколайович, 1900 р. н., ***с. Добринів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Добринів, секретар сільради. Заарештований 10.01.1949. Звинувачення: збирав гроші й продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 03.11.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.01.1993. *(11030 П)*.

ГЕРЕДЖУК Анастасія Василівна, 1919 р. н., ***с. Молодятин*** Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Молодятин, селянка. Заарештована 06.02.1949. Звинувачення: переховувала в криївці члена ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.03.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабі-літована 28.08.1991. *(5754 П)*.

ГЕРЕДЖУК Марія Павлівна, 1894 р. н., ***с. Яблуниця*** Яремчанської міськради, українка, малописьменна. Проживала в с. Яблуниця, селянка. Заарештована 03.04.1952. Звинувачення: переховувала члена ОУН Жубра. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 10.05.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.03.1994. *(13640 П)*.

ГЕРЕДЖУК Михайло Олексійович, 1916 р. н., ***с. Верхній Майдан*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Рядовий 284-го СП. Заарештований 24.11.1944. Звинувачення: мав намір перейти на бік ворога. Військовим трибуналом 5-ї армії 22.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(9963 П)*.

ГЕРЕДЖУК Юлія Миколаївна, 1929 р. н., ***с. Молодятин*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Молодятин, селянка. Заарештована 18.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.02.1992. *(7540 П)*.

ГЕРЕЛИШИН Михайло Михайлович, 1931 р. н., ***с. Стримба*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стримба, шофер. Заарештований 29.05.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6641 П)*.

ГЕРЕЛЮК Василь Никифорович, 1904 р. н., ***с. Завалля*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Завалля, мельник. Заарештований 18.02.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** у 1953 році в ув'язненні, місце поховання: кладовище в с-щі Абезь Республіки Комі (Росія). Реабілітований 21.01.1993. *(13077 П)*.

ГЕРЕЛЮК Петро Михайлович, 1929 р. н., ***с. Гончарів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гончарів, фінагент райфінвідділу. Заарештований 01.10.1945. Звинувачення: розвідник ОУН, збирав продукти й одяг для

УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1993. *(11113 П)*.

ГЕРИН Михайло Гаврилович, 1908 р. н., ***с. Космач*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, бухгалтер ССТ. Заарештований 26.12.1948. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.06.1955. *(1186 П)*.

ГЕРИН Осафат, 1925 р. н., ***с. Росільна*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Росільна, селянин. Заарештований 24.03.1951. Звинувачення: розвідник ОУН, переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.05.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.07.1994. *(14404 П)*.

ГЕРИНСЬКИЙ Фрідріх Петрович, 1887 р. н., ***м. Краків*** (Польща), поляк, освіта неповна середня. Проживав у ***с-щі Битків*** Надвірнянського району, технік нафтопромислу. Заарештований 21.03.1940. Звинувачення: переховував нерідного сина, який періодично приходив з Угорщини. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 29.01.1997. *(15475 П)*.

ГЕРИШ Василь Михайлович, 1896 р. н., ***с. Дубка*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Дубка, селянин. Заарештований 26.06.1947. Звинувачення: постачав УПА продукти, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(10518 П)*.

ГЕРИШ Василь Федорович, 1916 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 76-го ЗСП. Заарештований 04.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5845 П)*.

ГЕРИШ Василь Юрійович, 1912 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 21-го ЗСП. Заарештований 01.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5845 П)*.

ГЕРИШ Ганна Іванівна, 1928 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Репужинці, селянка. Заарештована 07.05.1948. Звинувачення: кур'єр райпроводу ОУН, переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 21.07.1993. *(12473 П)*.

ГЕРИШ Іван Федорович, 1923 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий (Новосибірська область, Росія). Заарештований 30.09.1944. Звинувачення: член товариства «Січ». Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 21.04.1945. *(2443 П)*.

ГЕРИШ Йосип Онуфрійович, 1912 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП. Заарештований 04.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5845 П)*.

ГЕРИШ Микола Васильович, 1905 р. н., ***с. Семаківці*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Семаківці, селянин. Заарештований 06.09.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 27.10.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 08.12.1993. *(13282 П)*.

ГЕРИШ Михайло Федорович, 1914 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українець, малописьменний. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 29.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 12.02.1992. *(32699)*.

ГЕРИШ Семен Іванович, 1892 р. н., ***с. Дубка*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Дубка, селянин. Заарештований 04.04.1945. Звинувачення: переховував членів ОУН. 05.02.1946 скерований до спецтабору НКВС. 12.06.1946 справу припинено. *(9756 П)*.

ГЕРИШ Федора Миколаївна, 1896 р. н., ***с. Дубка*** Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Дубка, селянка. Заарештована 04.04.1945. Звинувачення: переховувала членів ОУН. **Загинула** 23.05.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. *(9756 П)*.

ГЕРМАН Григорій Васильович, 1926 р. н., ***с. Джурів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Тростянець***, селянин. Заарештований 21.08.1947. Звинувачення: збирав продукти для вояків УПА, допомагав їм матеріально. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.11.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 15.03.1994. *(13455 П)*.

ГЕРМАН Дмитро Васильович, 1923 р. н., ***с. Джурків*** Коломийського району, українець, ос-

віта початкова. Проживав у с. Джурків, селянин. Заарештований 07.07.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Верховинець, інформатор райбоївки СБ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах з конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1992. *(10195 П)*.

ГЕРМАН Дмитро Олексійович, 1921 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ворона, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.06.1993. *(13215 П)*.

ГЕРМАН Нестор Миколайович, 1909 р. н., ***с. Милування*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Милування, селянин. Заарештований 16.07.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 06.11.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 26.10.1993. *(12448 П)*.

ГЕРМАН Пилип Дмитрович, 1912 р. н., ***с. Вільшаниця*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільшаниця, селянин. Заарештований 14.08.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник районного проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.02.1994. *(32058)*.

ГЕРМАН Степан Михайлович, 1900 р. н., ***с. Вільшаниця*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Вільшаниця, селянин. Заарештований 24.07.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти, розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1992. *(9505 П)*.

ГЕРМАН Тимофій Михайлович, 1927 р. н., ***с. Задубрівці*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Коломия***, учень школи. Заарештований 10.02.1945. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 10.08.1992. *(3241)*.

ГЕРМАНЮК Богдан Васильович, 1931 р. н., ***с. П'ядики*** Коломийського району, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, майстер цегельного заводу. Заарештований 04.12.1958. Звинувачення: член ОПВУ, псевдо — Хміль. Станіславським обласним судом 10.03.1959 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 22.11.1991. *(6596 П)*.

ГЕРМАНЮК Дмитро Миколайович, 1921 р. н., ***с. Кривопілля*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.02.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Верховина, обліковець кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 13.07.1992. *(12182 П)*.

ГЕРМАНЮК Катерина Іванівна, 1919 р. н., ***с. Кривопілля*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 25.02.1951. Звинувачення: збирала продукти для УПА, надавала медичну допомогу членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 10.01.1993. *(10607 П)*.

ГЕРМАНЮК Юрій Миколайович, 1904 р. н., ***с. Кривопілля*** Верховинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Кривопілля, селянин. Заарештований 09.01.1941. Звинувачення: член УНДО. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 27.01.1989. *(3871 П)*.

ГЕРСТЕЛЬ Йосиф Францишкович, 1906 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, освіта середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, референт домоуправи. Заарештований 17.08.1944. Звинувачення: служив у німецькому штурмовому загоні. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.06.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.09.1994. *(15163 П)*.

ГЕРУЛА Андрій Юрійович, 1903 р. н., ***с. Жабокруки*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Жабокруки, селянин. Заарештований 27.09.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10636 П)*.

ГЕРУЛА Богдан Іванович, 1932 р. н., ***с. Хотимир*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хотимир, колгоспник. Заарештований 21.05.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Роман, розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1993. *(11164 П)*.

ГЕРУЛА Василь Андрійович, 1925 р. н., ***с. Хотимир*** Тлумацького району, українець, освіта се-

редня. Проживав у с. Хотимир, вчитель. Заарештований 23.06.1948. Звинувачення: інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 05.12.1991. *(7175 П)*.

ГЕРУЛА Ганна Йосипівна, 1928 р. н., *с. Живачів* Тлумацького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Живачів, селянка. Заарештована 23.05.1948. Звинувачення: інформатор ОУН, псевдо — Перли. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.07.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 09.12.1991. *(6678 П)*.

ГЕРУЛА Катерина Олексіївна, 1908 р. н., *с. Хотимир* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Хотимир, колгоспниця. Заарештована 23.04.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.07.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.11.1994. *(14578 П)*.

ГЕРУЛА Марія Іванівна, 1921 р. н., *с. Терновиця* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Жабокруки* Тлумацького району, селянка. Заарештована 19.09.1947. Звинувачення: переховувала вояка УПА, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.11.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 14.01.1992. *(13047 П)*.

ГЕРУЛА Михайло Іванович, 1906 р. н., *с. Хотимир* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Хотимир, колгоспник. Заарештований 22.04.1951. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.10.1994. *(14578 П)*.

ГЕРУС Катерина Василівна, 1927 р. н., *с. Боднарів* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, учениця ФЗН. Заарештована 16.04.1946. Звинувачення: кур'єрка ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 07.07.1992. *(12159 П)*.

ГЕРУС Микола Гаврилович, 1897 р. н., *с. Гарасимів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гарасимів, селянин. Заарештований 01.03.1946. Звинувачення: приймав у своєму домі вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.11.1994. *(14887 П)*.

ГЕРУШИНСЬКИЙ Семен Григорович, 1930 р. н., *с. Вікторів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вікторів, селянин. Заарештований 21.12.1948. Звинувачення: знайшов і передав членам ОУН гвинтівку. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 14.01.1992. *(9524 П)*.

ГЕРЦА Іван-Тадей Панкратович, 1887 р. н., *м. Коломия*, поляк, освіта вища. Проживав у *м. Івано-Франківськ*. Заарештований 19.10.1939. Звинувачення: був шеф-прокурором Станіславського воєводства, вів боротьбу з революційним рухом. Військовим трибуналом 12-ї армії Українського фронту 16.11.1939 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.10.1996. *(15326 П)*.

ГЕРЦАК Дмитро Миколайович, 1923 р. н., *с. Новошин* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новошин, лісоруб Долинського ліспромкомбінату. Заарештований 04.08.1950. Звинувачення: розповсюдив бофони на суму 550 крб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1992. *(9536 П)*.

ГЕРЦИК Василь Михайлович, 1912 р. н., *м. Болехів*, українець, малописьменний. Рядовий 45-го ЗСП. Заарештований 03.07.1945. Звинувачення: серед військовослужбовців проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 44-ї ЗСД 26.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.10.1972. *(3724 П)*.

ГЕРЦЮК Варвара Танасівна, 1930 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старі Кути, селянка. Заарештована 04.04.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН, доставляла продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. **Загинула** 27.05.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 19.02.1992. *(8061 П)*.

ГЕРЦЮК Володимир Петрович, 1920 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Старі Кути, селянин. Заарештований 16.01.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Блакитний, керівник ланки ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.04.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.03.1994. *(13517 П)*.

ГЕРЦЮК Дмитро Петрович, 1919 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта непов-

на середня. Проживав у с. Старі Кути, працівник Кутського РВК. Заарештований 15.12.1944. Звинувачення: мав зв'язок з УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.11.1987. *(3664).*

ГЕРЦЮК Дмитро Степанович, 1919 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Рядовий 155-ї автобази (м. Виборг Ленінградської області, Росія). Заарештований 28.06.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 2-го корпусу ППО 20.07.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 25.11.1959. *(2830 П).*

ГЕРЦЮК Микола Іванович, 1925 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Прийшов із повинною. Проживав у с. Старі Кути, селянин. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Недобитого), псевдо — Гордий, мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.04.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 27.01.1993. *(10524 П).*

ГЕРЦЮК Михайло Петрович, 1923 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Назар, помічник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.02.1947 засуджений на 15 років каторжних робіт. Реабілітований 07.07.1992. *(9156 П).*

ГЕРЦЮК Олена Прокопівна, 1926 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 31.05.1945. Звинувачення: вояка УПА, псевдо — Катерина, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.05.1994. *(14038 П).*

ГЕРЦЮК Степан Іванович, 1912 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.12.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.08.1991. *(5783 П).*

ГЕРЧЕВСЬКИЙ Михайло Миколайович, 1905 р. н., *с. Лісна Слобідка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Слобідка, селянин. Заарештований 30.10.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П).*

ГЕЦ Болеслав Іванович, 1912 р. н., *с. Копанки* Калуського району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Копанки, селянин. Заарештований 13.09.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 04.11.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.12.1994. *(14493 П).*

ГЕЦІВ Альбіна Йосипівна, 1895 р. н., *м. Болехів*, українка, освіта незакінчена вища. Проживала в м. Болехів, вчителька. Заарештована 30.07.1945. Звинувачення: проводила антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.06.1958. *(3587 П).*

ГЕЦІВ Лідія Олексіївна, 1924 р. н., *м. Болехів*, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Болехів, учениця. Заарештована 30.07.1945. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.06.1958. *(3587-П).*

ГЕШКА Юстина Михайлівна, 1919 р. н., *с. Дубка* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дубка, селянка. Заарештована 06.04.1945. Звинувачення: санітарка станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.02.1947 засуджена на 4 роки позбавлення волі. Реабілітована 23.04.1992. *(9756 П).*

ГЕШКО Василь, 1929 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 25.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ Львівського, 1945), псевдо — Лютий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 16.10.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.09.1993. *(12201 П).*

ГЖЕСІНСЬКИЙ Михайло Олександрович, 1908 р. н., *м. Надвірна*, поляк, освіта неповна середня. Проживав у *с. Стримба*, кондуктор залізниці. Заарештований 10.04.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Київським обласним судом 14.12.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 16.05.1994. *(14087 П).*

ГЖЕЩАК Яків Флоріанович, 1898 р. н., *м. Ярослав* (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав

у *м. Калуш*, робітник калійного комбінату. Заарештований 12.08.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 04.11.1940 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 20.01.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.12.1994. *(14493 П)*.

ГИРИЛО Микола Дмитрович, 1920 р. н., *с. Міжріччя* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Міжріччя, продавець ССТ. Заарештований 10.02.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.03.1950 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 24.08.1989. *(4788 П)*.

ГИРЧАК-ГРИЦІВ Юстина Антонівна, 1926 р. н., *с. Берлоги* Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Берлоги, селянка. Заарештована 21.12.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.02.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.11.1991. *(6490 П)*.

ГИЩУК Григорій Миколайович, 1931 р. н., *с. Хвалибога* Городенківського району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, студент фізкультурного технікуму. Заарештований 06.11.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, читав націоналістичну літературу. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.07.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.03.1992. *(7459 П)*.

ГИЩУК Дмитро Миколайович, 1915 р. н., *с. Остапківці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Виноград* Городенківського району, селянин. Заарештований 10.01.1941. Звинувачення: проводив антирадянську діяльність. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1993. *(12977 П)*.

ГІБУРА Юстина Іванівна, 1927 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Нивочин, колгоспниця. Заарештована 08.10.1950. Звинувачення: розвідниця ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 20.01.1992. *(9030 П)*.

ГІДЗЯК Марія Миколаївна, 1924 р. н., *с. Бабухів* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 24.08.1949. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 22.02.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 13.03.1992. *(10620 П)*.

ГІДЗЯК Петро Ілліч, 1902 р. н., *с. Бабухів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бабухів, селянин. Заарештований 18.06.1946. Звинувачення: сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.10.1992. *(1286 П)*.

ГІЛЬ Станіслав Казимирович, 1903 р. н., *м. Галич*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Галич, працював у сільському господарстві. Заарештований 03.01.1949. Звинувачення: переховував вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1993. *(10858 П)*.

ГІНДЛЕР Бумо Саневич, 1918 р. н., *м. Болехів*, єврей, освіта середня. Проживав у *м. Жари* (Польща), робітник шахти. Заарештований 24.12.1948. Звинувачення: ухилився від репатріації. Військовим трибуналом в/ч 14069 23.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.11.1996. *(15395 П)*.

ГІНЧАК Ольга Дмитрівна, 1928 р. н., *м. Надвірна*, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 29.08.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Чума, Галина, зв'язкова та санітарка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.06.1992. *(8832 П)*.

ГІНЧИЦЬКИЙ Антон Йосипович, 1902 р. н., *м. Коломия*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Коломия. Заарештований 19.02.1946. Звинувачення: співпрацював із німецькими каральними органами. **Загинув** 02.03.1946 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.06.1998. *(16233 П)*.

ГІНЧУК Марія Василівна, 1929 р. н., *с. Чортовець* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чортовець, селянка. Заарештована 30.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 16.05.1992. *(8995 П)*.

ГІПШ Станіслав Антонович, 1906 р. н., *м. Тлумач*, поляк. Проживав у м. Тлумач. Заарештований 13.01.1945. Звинувачення: під час фашистської окупації мав зв'язок із німецькими каральними органами. 28.06.1945 скерований до спецтабору НКВС. 24.06.1946 справу припинено. *(2344 П)*.

ГІРАК Ганна Миколаївна, 1921 р. н., *м. Тлумач*, українка, освіта початкова. Проживала в м. Тлу-

мач, прибиральниця в школі. Заарештована 17.05.1947. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.01.1955. *(6460 П).*

ГІРАК Мирослава Василівна, 1920 р. н., ***м. Тлумач***, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Тлумач, бухгалтер. Заарештована 10.11.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 17.10.1991. *(6199 П).*

ГІРАК Петро Григорович, 1904 р. н., ***с. Тарасівка*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тарасівка, бухгалтер. Заарештований 13.01.1949. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.02.1993. *(11141 П).*

ГІРНИЙ Петро Миколайович, 1901 р. н., ***с. Тяпче*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тяпче, селянин. Заарештований 22.12.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 10.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(13178 П).*

ГІРНИЙ Федір Степанович, 1897 р. н., ***с. Тяпче*** Долинського району, українець. Проживав у с. Тяпче, голова сільради. Заарештований 08.07.1940. Звинувачення: член ОУН. Скерований до спецтабору НКВС. 03.12.1964 справу припинено. *(3577 П).*

ГІРНИК Йосип Іванович, 1923 р. н., ***с. Слобода Долинська*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.12.1946. Звинувачення: доставляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.03.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(8006 П).*

ГІРНИК Олексій Миколайович, 1912 р. н., ***с-ще Богородчани***, українець, освіта середня. Проживав у с-щі Богородчани, селянин. Заарештований 11.11.1939. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 17.12.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 11.03.1990. *(5273 П).*

ГІРНЯК Йосип Устинович, 1902 р. н., ***м. Коломия***, українець, освіта вища духовна. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, бухгалтер дитячої лікарні. Заарештований 18.12.1949. Звинувачення: колишній вояк УГА, захищав УГКЦ, проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.07.1989. *(11565 П).*

ГІРНЯК Катерина Федорівна, 1929 р. н., ***с. Руда*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Руда, селянка. Заарештована 11.09.1947. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.01.1948 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 14.01.1992. *(7233 П).*

ГІРНЯК Михайло Іванович, 1913 р. н., ***с. Яглуш*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яглуш, селянин. Заарештований 28.04.1941. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 12.09.1964 справу припинено. *(3288 П).*

ГІШПЕЛЬ Федір Онуфрійович, 1924 р. н., ***с. Станькова*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально, швець. Заарештований 30.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Цвіркун. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 08.04.1992. *(11426 П).*

ГЛАГОЛЮК Дмитро Остапович, 1901 р. н., ***с-ще Чернелиця*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Чернелиця, лісник. Заарештований 30.10.1945. Звинувачення: під час фашистської окупації співпрацював із німецькими каральними органами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.04.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1992. *(10530 П).*

ГЛАГОЛЮК Дмитро Прокопович, 1900 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 21-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 13.11.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.02.1992. *(32699).*

ГЛАГОЛЮК Юрій Прокопович, 1911 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП. Заарештований 01.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5845 П).*

ГЛАДЕНЬКИЙ Володимир Ілліч, 1900 р. н., ***с. Голинь*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Голинь, селянин. Заарештований 29.03.1946. Звинувачення: в його садибі був

склад УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.08.1996. *(15247 П)*.

ГЛАДЕНЬКИЙ Микола Федорович, 1902 р. н., ***с. Голинь*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кухар, станичний ОУН, вояк УПА (сотня Бея). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.09.1993. *(12661 П)*.

ГЛАДЕНЬКИЙ Михайло Тимофійович, 1928 р. н., ***с. Голинь*** Калуського району, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, студент мединституту. Заарештований 05.07.1946. Звинувачення: засуджений за те, що член ОУН, який втік з-під варти, віддав свій паспорт. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 17.08.1956. *(353 П)*.

ГЛАДИЧ Йосип Васильович, 1909 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, робітник Вигодського лісокомбінату. Заарештований 09.12.1947. Звинувачення: виконував різні доручення станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.06.1991. *(5542 П)*.

ГЛАДИЧ Михайло Васильович, 1884 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, селянин. Заарештований 30.12.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.03.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1993. *(10808 П)*.

ГЛАДИЧ Петро Миколайович, 1923 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, лісник Вигодського лісокомбінату. Заарештований 29.05.1952. Звинувачення: шив одяг для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.07.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 19.12.1991. *(7219 П)*.

ГЛАДИШ Василь Ілліч, 1930 р. н., ***с. Стримба*** Надвірнянського району, українець. Проживав у с. Стримба, селянин. Заарештований 21.05.1947. Звинувачення: розвідник ОУН, псевдо — Незгода, постачав продукти УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.04.1992. *(8568 П)*.

ГЛАДИШ Ганна Василівна, 1927 р. н., ***с. Стримба*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, учениця швейної майстерні. Заарештована 19.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вишня, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 26.11.1991. *(6585 П)*.

ГЛАДИШ Ганна Дмитрівна, 1927 р. н., ***с. Стримба*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стримба, селянка. Заарештована 08.02.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.10.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 23.09.1991. *(6400 П)*.

ГЛАДИШ Магдалина Миколаївна, 1928 р. н., ***с. Стримба*** Надвірнянського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Стримба, селянка. Заарештована 21.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сосна, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04. 01. 1992. *(10084 П)*.

ГЛАДИШ Микола Васильович, 1924 р. н., ***с. Пнів*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пнів, селянин. Заарештований 01.07.1947. Звинувачення: збирав гроші, продукти й одяг для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.10.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 10.01.1993. *(10646 П)*.

ГЛАДИШ Параска Василівна, 1930 р. н., ***с. Пнів*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пнів, селянка. Заарештована 17.05.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН та постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.01.1992. *(6820)*.

ГЛАДИШ Юрій Дмитрович, 1918 р. н., ***с. Стримба*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стримба, селянин. Заарештований 28.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 05.11.1964 справу припинено. *(2969 П)*.

ГЛАДИШ Юрій Федорович, 1912 р. н., ***с. Стримба*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стримба, робітник Надвірнянського лісокомбінату. Заарештований

28.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 05.11.1964 справу припинено. *(2969 П).*

ГЛАДІЙ Михайло Васильович, 1919 р. н., ***с. Васючин*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Васючин, селянин. Заарештований 27.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кит, розвідник УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.09.1991. *(5993 П).*

ГЛАДІЙ Михайло Степанович, 1926 р. н., ***с. Воскресинці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Воскресинці, селянин. Заарештований 20.04.1950. Звинувачення: збирав гроші й зерно для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1994. *(14064 П).*

ГЛАДІЙ Петро Іванович, 1923 р. н., ***с. Мечищів*** Бережанського району Тернопільської області, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Заланів*** Рогатинського району, селянин. Заарештований 28.10.1948. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Хитрий. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 13.11.1991. *(6476 П).*

ГЛАДКИЙ Василь Григорович, 1930 р. н., ***с. Хохонів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хохонів, селянин. Заарештований 02.07.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.08.1947 засуджений на 6 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 15.06.1992. *(8861 П).*

ГЛАДКИЙ Федір Миколайович, 1911 р. н., ***с. Козарі*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.07.1940. Звинувачення: втік із заслання. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.10.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 09.11.1989. *(11982 П).*

ГЛАДКИЙ Яків Миколайович, 1892 р. н., ***с. Хохонів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хохонів, селянин. Заарештований 25.06.1947. Звинувачення: сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.12.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 23.07.1992. *(9278 П).*

ГЛАДКОВСЬКИЙ Володимир Йосипович, 1909 р. н., ***с. Яблунів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Дуба, 1945), псевдо — Горіх. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1992. *(10758 П).*

ГЛАДОВ'ЮК Ганна Дмитрівна, 1932 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Розтоки, селянка. Заарештована 16.02.1951. Звинувачення: збирала продукти й розвіддані для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.05.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1993. *(10997 П).*

ГЛАДОВ'ЮК Іван Васильович, 1904 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Білоберізка*** Верховинського району, селянин. Заарештований 30.11.1944. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. **Загинув** 18.04.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.07.1998. *(10685).*

ГЛАДОВ'ЮК Ілля Петрович, 1895 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Розтоки, селянин. Заарештований 17.12.1949. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 07.09.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 27.04.1993. *(11368 П).*

ГЛАДОВ'ЮК Юрій Васильович, 1911 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Розтоки, робітник Верховинського ліспромгоспу. Заарештований 26.09.1951. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 12.12.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1994. *(14748 П).*

ГЛАДУН Дмитро Васильович, 1914 р. н., ***с. Дуба*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Дуба, буровий майстер нафтопромислу. Заарештований 05.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гамалія, станичний ОУН (1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10095 П).*

ГЛАДУН Іван Васильович, 1898 р. н., ***с. Ясеновець*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ясеновець, голова сільради. Заарештований 04.06.1947. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки

в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.11.1992. *(10092 П)*.

ГЛАДУН Іван Павлович, 1921 р. н., *с. Дуба* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.11.1945. Звинувачення: помічник заступника керівника райпроводу ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 10.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.08.1992. *(14080)*.

ГЛАДУН Марта Дмитрівна, 1925 р. н., *с. Черче* Рогатинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Черче, селянка. Заарештована 16.11.1944. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.01.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.12.1992. *(10446 П)*.

ГЛАДУН Мирослав Васильович, 1912 р. н., *с. Черче* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черче, кочегар. Заарештований 09.10.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.11.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.10.1991. *(6302 П)*.

ГЛАДУН Михайло Васильович, 1911 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Пшеничники*, касир лісопункту. Заарештований 02.07.1940. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. У 1940 році засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 11.09.1956. *(343 П)*.

ГЛАДУН Петро Іванович, 1915 р. н., *с. Новосілка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Новосілка, секретар сільради. Заарештований 09.01.1948. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бистрого), псевдо — Стрілець. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1948. Реабілітований 28.12.1992. *(6074 П)*.

ГЛАДУН Петро Миколайович, 1915 р. н., *с. Дуба* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дуба, швець. Заарештований 26.03.1956. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 12.06.1956 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1991. *(6759 П)*.

ГЛАДУН Петро Петрович, 1914 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Вільшини, 1944), псевдо — Ворона. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.01.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 26.12.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.08.1993. *(12078 П)*.

ГЛАДУН Степан Михайлович, 1923 р. н., *с. Черче* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черче, селянин. Заарештований 27.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Максим, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 08.10.1992. *(9910 П)*.

ГЛАДУН Федір Юрійович, 1896 р. н., *с. Дуба* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дуба. помічник бурового майстра нафтопромислу № 6. Заарештований 21.10.1945. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 10.07.1946 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 11.08.1992. *(14080)*.

ГЛАДУНЮК Петро Васильович, 1929 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.10.1945. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 17.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 08.01.1992. *(6870 П)*.

ГЛЕБ Василь Федорович, 1913 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий 287-го СП. Заарештований 17.12.1944. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 5-ї армії 05.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1992. *(10576 П)*.

ГЛЕБ Іван Федорович, 1928 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Нивочин, селянин. Заарештований 11.11.1948. Звинувачення: допомагав матеріально ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.09.1992. *(9815 П)*.

ГЛЕБ Микола Васильович, 1914 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.12.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (1944), псевдо — Мирний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.04.1956. *(9827 П)*.

ГЛЕБ Петро Михайлович, 1913 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий 284-го СП 95-ї СД. Заарештований 02.12.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав про-

дукти для УПА. Військовим трибуналом 5-ї армії 22.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 14.02.1956 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.12.1992. *(10579 П)*.

ГЛЕБЧУК Марія Василівна, 1925 р. н., ***с. Рожневі Поля*** Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Рожневі Поля, селянка. Заарештована 12.03.1946. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.04.1994. *(13884 П)*.

ГЛЕЗНЕР Федір Максимович, 1929 р. н., ***с. Козарі*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Козарі, швець. Заарештований 08.03.1946. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.10.1991. *(6284 П)*.

ГЛЕК Микола Іванович, 1923 р. н., ***с. Тисменичани*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 20.08.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Тополя. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.09.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10814 П)*.

ГЛИБЧУК Василь Микитович, 1907 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 23.03.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (кущ самооборони, 1944), псевда — Білий, Вірний, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.02.1992. *(7527 П)*.

ГЛИБЧУК Василь Петрович, 1925 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українець, освіта неповна середня. Леґалізувався. Проживав у ***с. Павлівка*** Тисменицького району, колгоспник. Заарештований 18.07.1950. Звинувачення: вояк УПА (боївка Іскри), псевдо — Курдуб, допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(8132 П)*.

ГЛИБЧУК Дмитро Петрович, 1911 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 07.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Скуби), псевдо — Лев. **Загинув** 09.06.1946 під час слідства, місце поховання невідоме. *(8739 П)*.

ГЛИБЧУК Іван Петрович, 1928 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 22.08.1945. Звинувачення: кур'єр надрайонного проводу ОУН, псевдо — Кініс. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1992. *(7481 П)*.

ГЛИБЧУК Марія Михайлівна, 1926 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Старі Кути, селянка. Заарештована 17.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Білка, зв'язкова повітового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.11.1991. *(6473 П)*.

ГЛИМБІЦЬКИЙ Василь Миколайович, 1922 р. н., ***с. Семенівка*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 22.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика, 1945), псевдо — Шум, охоронець керівника надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом 23-ї механізованої дивізії 08.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.06.1992. *(9243 П)*.

ГЛИНКА Данило Петрович, 1895 р. н., ***с. Бортники*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бортники, селянин. Заарештований 06.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дніпро, під час фашистської окупації був війтом села. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.09.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.03.1993. *(11643 П)*.

ГЛИНКА Іван Матвійович, 1901 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Перегінське, майстер ліспромгоспу. Заарештований 22.09.1950. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 25.12.1991. *(7043 П)*.

ГЛИНКА Параска Іванівна, 1923 р. н., ***с. Грушка*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Грушка, селянка. Заарештована 19.06.1950. Звинувачення: переховувала вояків УПА, давала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.08.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 05.12.1991. *(7179 П)*.

ГЛИНСЬКИЙ Володимир Йосипович, 1924 р. н., ***м. Болехів***, українець, малописьменний. Проживав

у м. Болехів. Заарештований 13.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Паливода, проводив антирадянську пропаганду. **Загинув** 22.03.1946 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.11.1998. *(13135).*

ГЛИНСЬКИЙ Данило Пантелеймонович (він же **ПИЛЯК Тимофій Іванович**), 1912 р. н., ***с. Копачинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 21-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 01.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 22.03.1947 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.04.1995. *(8321 П).*

ГЛИНСЬКИЙ Мирон Йосипович, 1920 р. н., ***м. Болехів***, українець, малописьменний. Проживав у м. Болехів, швець. Заарештований 16.07.1948. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(8670 П).*

ГЛИНСЬКИЙ Мирон Йосипович, 1929 р. н., ***м. Болехів***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Болехів, кравець. Заарештований 12.09.1950. Звинувачення: інформатор ОУН, поширював антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.11.1991. *(6456 П).*

ГЛИНСЬКИЙ Михайло Васильович, 1910 р. н., ***м. Болехів***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Болехів, столяр лісопильного заводу. Заарештований 30.05.1940. Звинувачення: член ОУН, заступник керівника райпроводу ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 09.08.1996. *(15254 П).*

ГЛИНСЬКИЙ Степан Іванович, 1924 р. н., ***с. Корпів*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Чернелиця***, шофер. Заарештований 27.05.1947. Звинувачення: переховував вояків УПА, матеріально їм допомагав. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 22.01.1992. *(7229 П).*

ГЛИНЧАК Євдокія Федорівна, 1927 р. н., ***с. Виноград*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Виноград, селянка. Заарештована 15.06.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.09.1991. *(6073 П).*

ГЛИНЯНСЬКИЙ Петро Данилович, 1921 р. н., ***с. Нижнів*** Тлумацького району, українець. Проживав у с. Нижнів, селянин. Заарештований 14.02.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 07.12.1964 справу припинено. *(3072 П).*

ГЛИНЯНЮК Марія Михайлівна, 1925 р. н., ***с. Яківка*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яківка, селянка. Заарештована 24.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Леся, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.10.1991. *(6362 П).*

ГЛИТНЯК Андрій Андрійович, 1920 р. н., ***с. Рожнів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рожнів, селянин. Заарештований 02.04.1947. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, псевдо — Січ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(1240).*

ГЛІБОВЕЦЬКИЙ Богдан Васильович, 1898 р. н., ***с. Жуків*** Тлумацького району, українець, освіта вища. Проживав у ***м. Коломия***, інженер лісгоспу. Заарештований 23.12.1945. Звинувачення: під час окупації мав зв'язок з гестапо. Станіславським обласним судом 06.09.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1991. *(5469 П).*

ГЛІБОВЕЦЬКИЙ Теофіл Софронович, 1902 р. н., ***м. Заліщики*** Тернопільської області, українець, освіта вища духовна. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, медстатистик облтубсанаторію. Заарештований 08.03.1948. Звинувачення: мав зв'язок зі священиком УГКЦ Даниловичем, якому передав послання від засудженого митрополита УГКЦ Йосифа Сліпого. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.08.1948 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 19.01.1990. *(4942 П).*

ГЛОВА Антон Федорович, 1927 р. н., ***с-ще Єзупіль*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (рій Залізняка, 1944), псевдо — Гонта. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.10.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.09.1993. *(12327 П).*

ГЛОВА Михайло Петрович, 1923 р. н., ***с-ще Єзупіль*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.03.1947. Звинувачення: вояк УПА (курінь само-

оборони, сотня Чорноти), псевдо — Туга. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.05.1947 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 04.05.1992. *(9179 П).*

ГЛОВА Тадей Якубович, 1892 р. н., ***с. Буковське*** Саноцького повіту (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Делятин*** Надвірнянського району, головний механік лісозаводу. Заарештований 06.03.1945. Звинувачення: мав зв'язок із німецькою владою. **Загинув** 18.04.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.08.1998. *(9323).*

ГЛОВИНСЬКИЙ Степан Петрович (ГИМБАЛЬ Антон Франкович), 1915 р. н., ***м. Буштин*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Ворон, Буря, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.10.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 08.04.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.09.1994. *(14444 П).*

ГЛОВІЦЬКИЙ Король Антонович, 1904 р. н., ***с. Угринів*** Тисменицького району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Угринів, селянин. Заарештований 26.09.1940. Звинувачення: член польської націоналістичної організації. Станіславським обласним судом 27.11.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6747 П).*

ГЛОДАН Василь Юрійович, 1908 р. н., ***с. Старуня*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старуня, колгоспник. Заарештований 21.10.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, допомагав їм матеріально. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.11.1991. *(8343 П).*

ГЛОДАН Марія Василівна, 1924 р. н., ***с. Монастирчани*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 21.06.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орися, станична та зв'язкова окружного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.09.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 11.10.1993. *(12522 П).*

ГЛОЖИК Василь Іванович, 1894 р. н., ***с. Нивочин*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, селянин. Заарештований 30.09.1947. Звинувачення: матеріально допомагав УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1993. *(11458 П).*

ГЛОЖИК Михайло Іванович, 1920 р. н., ***с. Гринівка*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Гринівка, селянин. Заарештований 16.05.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.10.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 26.05.1992. *(8165 П).*

ГЛОЖИК Юстина Іванівна, 1901 р. н., ***с. Нивочин*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нивочин, колгоспниця. Заарештована 15.12.1950. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.02.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинула** 04.06.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 03.09.1991. *(6037 П).*

ГЛОМБА Василь Петрович, 1922 р. н., ***с. Джурків*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Коломия***, завгосп дитячої лікарні. Заарештований 18.09.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Богун, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 19.02.1993. *(10869 П).*

ГЛОМБА Іван Петрович, 1927 р. н., ***с. Джурків*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Джурків, селянин. Заарештований 19.07.1944. Звинувачення: зв'язковий ОУН, псевдо — Горобець. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.04.1994. *(13799 П).*

ГЛУБІЦЬКИЙ Василь Андрійович, 1903 р. н., ***с. Раковець*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Пороги***, помічник лісничого. Заарештований 07.01.1950. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.11.1991. *(6371 П).*

ГЛУМ Теодор Миколайович, 1898 р. н., ***с. Вікторів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вікторів, селянин. Заарештований 15.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кармелюк, помічник господарчого станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.05.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1993. *(13578 П).*

ГЛУХАНЮК Василь Олексійович, 1934 р. н., ***с. Нивочин*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, колгоспник. Заарештований 15.12.1950. Звинувачення: кур'єр ОУН, збирав продукти й гроші для підпілля. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 06.08.1991. *(5686 П)*.

ГЛУХАНЮК Василь Семенович, 1887 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тишківці, селянин. Заарештований 17.01.1940. Звинувачення: член ФНЄ. Станіславським обласним судом 10.04.1940 засуджений на 2 роки позбавлення волі та 2 роки позбавлення в правах. **Розстріляний** 26.06.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.10.1991. *(6250 П)*.

ГЛУХАНЮК Дмитро Іванович, 1922 р. н., ***с. Нивочин*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, селянин. Заарештований 01.06.1946. Звинувачення: не повідомив органів МДБ про місце перебування членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.09.1994. *(14455 П)*.

ГЛУХАНЮК Іван Васильович, 1929 р. н., ***с. Кривець*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.06.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА, утримував явочну квартиру. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.06.1992. *(8806 П)*.

ГЛУХАНЮК Марія Петрівна, 1895 р. н., ***с. Нивочин*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нивочин, колгоспниця. Заарештована 15.12.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.03.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.08.1991. *(5686 П)*.

ГЛУХАНЮК Олексій Михайлович, 1931 р. н., ***с. Нивочин*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, колгоспник. Заарештований 16.12.1950. Звинувачення: розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 15.08.1991. *(6037 П)*.

ГЛУШАК Параска Іванівна, 1928 р. н., ***с. Кричка*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кричка, селянка. Заарештована 05.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Уляна, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1991. *(6423 П)*.

ГЛУШКО Богдан Федорович, 1920 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша, 1944), псевдо — Грізний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.02.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 29.12.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.03.1993. *(11292 П)*.

ГЛУШКО Василь Андрійович, 1919 р. н., ***с. Джурів*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 326-го СП 21-ї СД. Заарештований 09.07.1941. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 1-ї армії 16.09.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 13.01.1942, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.07.1994. *(14522 П)*.

ГЛУШКО Василь Іванович, 1902 р. н., ***с. Тисів*** Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Тисів, селянин. Заарештований 28.01.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорний, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.05.1993. *(12897 П)*.

ГЛУШКО Василь Костянтинович, 1930 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Перегінське, помічник токаряРіпнянського нафтопромислу. Заарештований 28.06.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН, зберігав літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(11348 П)*.

ГЛУШКО Дмитро Федорович, 1907 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Залуква*** Галицького району, монтажник будівництва моста. Заарештований 03.09.1950. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1992. *(7461 П)*.

ГЛУШКО Марія Іванівна, 1913 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Залуква, селянка. Заарештована

22.09.1950. Звинувачення: переховувала вояків УПА, в її будинку фельдшер райлікарні зробив операцію пораненому повстанцю. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.01.1992. *(7461 П).*

ГЛУШКО Марія Іванівна, 1925 р. н., ***с. Джурів*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Джурів, селянка. Заарештована 12.11.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 24.04.1992. *(14348 П).*

ГЛУШКО Марія Михайлівна, 1905 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Залуква, селянка. Заарештована 23.12.1945. Звинувачення: переховувала члена ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 10.01.1993. *(10853 П).*

ГЛУЩАК Степан Іванович, 1926 р. н., ***с. Довгий Войнилів*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 28.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Летуна), псевдо — Ворона. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.04.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 19.02.1992. *(7873 П).*

ГЛЮЗДИНА Ганна Степанівна, 1924 р. н., ***с-ще Ланчин*** Надвірнянського району, українка, освіта неповна середня. Прийшла з повинною. Проживала в с-щі Ланчин, селянка. Заарештована 05.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Діброва, друкарка референта райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.12.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.02.1992. *(7712 П).*

ГЛЮЗДИНА Микола Іванович, 1923 р. н., ***с-ще Ланчин*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.08.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Лист. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.03.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.01.1993. *(10860 П).*

ГЛЮЗДИНА Параска, 1925 р. н., ***с-ще Ланчин*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Ланчин, селянка. Заарештована 03.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка, збирала продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.06.1992. *(9078 П).*

ГНАТИШ Ярослав Васильович, 1927 р. н., ***с. Микитинці*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 08.08.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Воєвода. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.09.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.04.1991. *(7095 П).*

ГНАТИШИН Михайло Васильович, 1906 р. н., ***с. Королівка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Королівка, селянин. Заарештований 23.02.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом НКВС Станіславської області 23.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.09.1993. *(12392 П).*

ГНАТИШИН Петро Іванович, 1900 р. н., ***с. Микитинці*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Микитинці, начальник абонентного відділу міської електростанції. Заарештований 08.09.1944. Звинувачення: учасник українського національного руху. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.12.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.09.1991. *(5873 П).*

ГНАТІВ Йосип Григорович, 1893 р. н., ***м. Болехів***, українець, освіта вища. Проживав у м. Болехів, учитель. Заарештований 10.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Крюка, 1943), псевдо — Бойко, викладав латинську мову в школі санітарок УПА. **Загинув** 17.05.1945 в станіславській тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.08.1998. *(8786).*

ГНАТКІВ Василь Григорович, 1903 р. н., ***с. Тростянець*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тростянець, майстер із ремонту доріг. Заарештований 16.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бурий, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.09.1996. *(15279 П).*

ГНАТКО Петро Михайлович, 1910 р. н., ***с. Новошин*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новошин, майстер вузькоколійної залізниці Вигодського лісокомбінату. Заарештований 13.07.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА, інформатор ОУН. Військовим

трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.07.1991. *(5567 П)*.

ГНАТКОВСЬКИЙ Іван Васильович, 1925 р. н., *с. Сілець* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 02.07.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії, 1945), псевдо — Айстра. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.08.1945 засуджений до розстрілу, який замінено на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.06.1992. *(8906 П)*.

ГНАТОЙКО Михайло Юрійович, 1920 р. н., *с. Тисів* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.12.1991. *(6847 П)*.

ГНАТУШКО Павло Михайлович, 1925 р. н., *с. Черніїв* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Черніїв, селянин. Заарештований 27.11.1945. Звинувачення: мав зв'язок із УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 15.09.1992. *(9799 П)*.

ГНАТЧЕНКО Валентина Микитівна, 1925 р. н., *м. Корсунь-Шевченківський* Черкаської області, українка, освіта середня. Проживала в *с. Нова Гута* Тисменицького району, вчителька початкової школи. Заарештована 30.08.1948. Звинувачення: поширювала націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.11.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.06.1994. *(14402 П)*.

ГНАТЧУК Іван Васильович, 1926 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвисоке, селянин. Заарештований 28.02.1946. Звинувачення: знущався над портретом Сталіна (забив цвяхи в очі), переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 06.03.1992. *(7871 П)*.

ГНАТЮК Василь Дмитрович, 1926 р. н., *с. Брустурів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Брустурів, робітник артілі «Гуцульщина». Заарештований 09.02.1953. Звинувачення: збирав продукти й розвіддані для ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 25.03.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.04.1993. *(11256 П)*.

ГНАТЮК Василь Матвійович, 1902 р. н., *с. Підгір'я* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підгір'я, селянин. Заарештований 05.02.1947. Звинувачення: постачав УПА продукти, одяг. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.08.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 23.11.1992. *(10135 П)*.

ГНАТЮК Василь Онуфрійович, 1905 р. н., *с. Замагора* Верховинського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Замагора, селянин. Заарештований 21.02.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотня Славича, 1944), псевда — Кедрина, Черемош. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1992. *(8718 П)*.

ГНАТЮК Ганна Василівна, 1926 р. н., *с. Красна* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Красна, селянка. Заарештована 22.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Синичка, зв'язкова станичної ОУН, поранена 22.11.1944 біля с-ща Ворохта. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.04.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 29.08.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 03.12.1992. *(10004 П)*.

ГНАТЮК Ганна Олексіївна, 1926 р. н., *с. Бистрець* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 17.04.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вишня, розвідниця УПА, збирала продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1993. *(13307 П)*.

ГНАТЮК Ганна Петрівна, 1919 р. н., *с. Петрів* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Петрів, селянка. Заарештована 02.11.1948. Звинувачення: заготовлювала продукти й медикаменти для сімей репресованих вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.06.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.12.1991. *(7048 П)*.

ГНАТЮК Ганна Романівна, 1926 р. н., *с. Лючки* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, селянка. Заарештована 23.10.1944. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.02.1946 засуджена на 10 років

позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.02.1992. *(7360 П)*.

ГНАТЮК Дмитро Михайлович, 1913 р. н., *с. Петрів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика), псевдо — Крамар. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.09.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 10.05.1993. *(12097 П)*.

ГНАТЮК Дмитро Пилипович, 1914 р. н., *с. Цуцилів* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Цуцилів, селянин. Заарештований 10.03.1948. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.02.1993. *(10913 П)*.

ГНАТЮК Емілія Іллівна, 1929 р. н., *с. Стримба* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стримба, селянка. Заарештована 06.02.1946. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.10.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 23.03.1992. *(6400 П)*.

ГНАТЮК Євдокія Іллівна, 1927 р. н., *с. Стримба* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стримба, селянка. Заарештована 06.02.1946. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.10.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 23.09.1991. *(6400 П)*.

ГНАТЮК Євдокія Миколаївна, 1930 р. н., *с. Пороги* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пороги, селянка. Заарештована 08.02.1953. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, постачала продукти для підпілля. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.03.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 09.07.1991. *(6148 П)*.

ГНАТЮК Іван Федорович, 1928 р. н., *с. Красна* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чайки), псевдо — Дунай. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.08.1992. *(9126 П)*.

ГНАТЮК Микола Дмитрович, 1914 р. н., *с. Красна* Надвірнянського району, українець. Проживав у с. Красна, селянин. Заарештований 18.04.1941. Звинувачення: станичний ОУН. **Подальша доля невідома.** 03.10.1964 справу припинено. *(2971 П)*.

ГНАТЮК Микола Степанович, 1920 р. н., *с. П'ядики* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Турка*, колгоспник. Заарештований 12.05.1951. Звинувачення: переховував членів ОУН, купив бофони на суму 100 крб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.01.1994. *(13420 П)*.

ГНАТЮК Михайло Семенович, 1914 р. н., *с. Козина* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Козина, селянин. Заарештований 15.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галайда, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.07.1992. *(11562 П)*.

ГНАТЮК Роман Степанович, 1920 р. н., *с-ще Коропець* Монастириського району Тернопільської області, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Тлумач*, учень школи. Заарештований 29.04.1941. Звинувачення: член молодіжної ОУН. **Подальша доля невідома.** 10.12.1964 справу припинено. *(3232 П)*.

ГНАТЮК Федір Федорович, 1912 р. н., *с. Красна* Надвірнянського району, українець. Проживав у с. Красна, селянин. Заарештований 18.04.1941. Звинувачення: керівник підрайонного проводу ОУН. **Подальша доля невідома.** 03.10.1964 справу припинено. *(2971 П)*.

ГНЕСЬ Антон Юліанович, 1929 р. н., *с. Узин* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Узин, селянин. Заарештований 01.03.1946. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(7470 П)*.

ГНЕСЬ Євдокія Григорівна, 1929 р. н., *с. Узин* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Узин, селянка. Заарештована 01.03.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.01.1992. *(7470 П)*.

ГНИДАН Василь Іванович, 1911 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княже, селянин. Заарештований 18.12.1940. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 13.03.1941 засуджений до розстрілу з кон-

фіскацією майна. **Розстріляний** 07.05.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.02.1994. *(13784 П)*.

ГНИДАН Василь Петрович, 1913 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП (м. Боготол Красноярського краю, Росія). Заарештований 05.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 03.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** в 1952 році в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.12.1991. *(7041 П)*.

ГНИДАН Іван Петрович, 1915 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 06.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти, гроші й зброю для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.10.1991. *(32666)*.

ГНИДАН Микола Петрович, 1912 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.05.1944. Звинувачення: ухилився від мобілізації, при затриманні чинив спротив. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.09.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 15.10.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.01.1992. *(6850 П)*.

ГНИДАН Михайло Миколайович, 1892 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княже, селянин. Заарештований 30.10.1939. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 26.03.1940 засуджений на 3 роки позбавлення волі та 2 роки поразки в правах. Реабілітований 04.03.1998. *(754 П)*.

ГНИДАН Олексій Дмитрович, 1930 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Хутір-Будилів*, працював на залізничній станції Снятин. Заарештований 11.03.1950. Звинувачення: член ОУН, поширював націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 07.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.12.1991. *(6558 П)*.

ГНИДАН Степан Петрович, 1922 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 06.08.1944. Звинувачення: член ОУН, керівник ланки ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.10.1991. *(32666)*.

ГНИДАН-ФЕРБЕЙ Варвара Іванівна, 1929 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Княже, селянка. Заарештована 13.11.1947. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.05.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 11.04.1995. *(8487 П)*.

ГНИДКО Євдокія Михайлівна, 1929 р. н., *с. Красноставці* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Красноставці, селянка. Заарештована 11.09.1950. Звинувачення: постачала продукти ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.07.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 14.01.1992. *(16138)*.

ГНИП Василь Семенович, 1915 р. н., *с. Вікторів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вікторів, бригадир колгоспу. Заарештований 05.10.1950. Звинувачення: допомагав матеріально ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.12.1991. *(7212 П)*.

ГНИП Дмитро Федорович, 1918 р. н., *с. Васючин* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Васючин, технік млина. Заарештований 12.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кроква, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.09.1991. *(5993 П)*.

ГНИП Іван Миколайович, 1914 р. н., *с. Васючин* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Явче*, боєць ГОГП. Заарештований 30.05.1950. Звинувачення: сприяв членам ОУН у здійсненні терористичного акту. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 20.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.07.1992. *(9101)*.

ГНИП Іван Петрович, 1929 р. н., *с. Загір'я* Рогатинського району, українець, освіта середня педагогічна. Проживав у с. Загір'я. Заарештований 21.08.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.11.1991. *(6864 П)*.

ГНИП Михайло Іванович, 1925 р. н., *с. Васючин* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Васючин, мельник. Заарештований 26.06.1950. Звинувачення: давав продукти члену ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.02.1992. *(7800 П)*.

ГОБЕР Ганна Григорівна, 1926 р. н., *с. Делісве* Галицького району, українка, освіта початкова.

Проживала в *с. Бишів*, селянка. Заарештована 28.01.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 11.02.1992. *(7653 П)*.

ГОБЛЕР Яків Іванович, 1882 р. н., *с. Бурталь* (Польща), німець, освіта початкова. Проживав у *м. Бурштин* Галицького району. Заарештований 11.04.1940. Звинувачення: комендант польської поліції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 25.05.1943 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.09.1994. *(14468 П)*.

ГОВАНСЬКА Софія Сидорівна, 1888 р. н., *с. Збоївська* Радехівського району Львівської області, українка, малописьменна. Проживала в *с-щі Перегінське* Рожнятівського району, селянка. Заарештована 26.05.1947. Звинувачення: випікала хліб для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.05.1994. *(13980 П)*.

ГОВДУН Євстахій Іванович, 1910 р. н., *с. Довпотів* Калуського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Довпотів, робітник спиртзаводу. Заарештований 07.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (чота Орла, ВПЖ, 1944), псевдо — Луг. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.06.1993. *(12032 П)*.

ГОВДЯК Микола Ілліч, 1906 р. н., *с. Старі Богородчани* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Богородчани, селянин. Заарештований 05.01.1945. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. 07.04.1945 скерований до спецтабору НКВС. (1923 П).

ГОВЕР Василь Іванович, 1891 р. н., *с. Малий Заланів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Малий Заланів, селянин. Заарештований 29.07.1948. Звинувачення: зв'язковий районного проводу ОУН, збирав продукти для УПА. **Загинув** 02.08.1948 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.05.1998. *(16213 П)*.

ГОВЕРА Василь Гнатович, 1927 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, селянин. Заарештований 10.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кочкодар, розвідник і зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1992. *(8447 П)*.

ГОВЕРА Василь Олексійович, 1897 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, голова сільради. Заарештований 24.09.1947. Звинувачення: інформатор ОУН, допомагав матеріально УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1993. *(11458 П)*.

ГОВЕРА Дмитро Миколайович, 1927 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Явора, 1945), псевдо — Вітер. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10508 П)*.

ГОВЕРА Іван Васильович, 1903 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, селянин. Заарештований 12.11.1945. Звинувачення: збирав продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1993. *(11963 П)*.

ГОВЕРА Іван Олексійович, 1915 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, селянин. Заарештований 28.08.1944. Звинувачення: член ОУН. 17.04.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(2008 П)*.

ГОВЕРА Микола Іванович, 1901 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, секретар сільради. Заарештований 24.09.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лисенко, розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1993. *(11458 П)*.

ГОВЕРА Федір Васильович, 1900 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, лісоруб. Заарештований 13.12.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.08.1991. *(5756 П)*.

ГОВЕРА Федір Олексійович, 1892 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, колгоспник. Заарештований 31.05.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 09.07.1951 засуджений на 10 років

позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.05.1993. *(11538 П)*.

ГОВЗАН Василь Петрович, 1915 р. н., *с. Стебник* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Стебник, селянин. Заарештований 05.08.1948. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(8884 П)*.

ГОВЗАН Іван Федорович, 1903 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Лисець, селянин. Заарештований 21.07.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1992. *(9778 П)*.

ГОВЗАН Микола Миколайович, 1903 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старий Лисець, селянин. Заарештований 04.08.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА, поширював бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.02.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 17.08.1992. *(9484 П)*.

ГОВЗАН Михайло Прокопович, 1911 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Лисець, селянин. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 17.07.1991. *(5548 П)*.

ГОВЗАН Олена Миколаївна, 1923 р. н., *с. Стебник* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стебник, селянка. Заарештована 31.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Горлиця, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1944 засуджена на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 24.10.1991. *(6334 П)*.

ГОГІЛЬЧИН Василь Юрійович, 1926 р. н., *с. Маркова* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 2828 (м. Геніческ Херсонської області). Заарештований 19.02.1949. Звинувачення: короткочасно служив у німецькій армії, був полонений американцями, переданий радянському командуванню. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.04.1992. *(8650 П)*.

ГОГОЛЬ Василь Анастасійович, 1928 р. н., *с. Петрів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гріші), псевдо — Тополя. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.04.1993. *(11638 П)*.

ГОГОЛЬ Василь Миколайович, 1922 р. н., *с. Горохолин Ліс* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолин Ліс, селянин. Заарештований 04.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Осколь, станичний ОУН, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.11.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 12.02.1945, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.06.1992. *(8662 П)*.

ГОГОЛЬ Василь Олексійович, 1894 р. н., *с. Росільна* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Росільна, селянин. Заарештований 22.01.1948. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.03.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1993. *(11872 П)*.

ГОГОЛЬ Данило, 1928 р. н., *с. Семенівка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Скала, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при Управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 06.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.01.1993. *(10572 П)*.

ГОГОЛЬ Дмитро Петрович, 1927 р. н., *с. Горохолин Ліс* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолин Ліс, селянин. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Черемха, збирав продукти й зброю для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.11.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(8662 П)*.

ГОГОЛЬ Іван Олексійович, 1918 р. н., *с. Глибівка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Комар, вояк УПА (сотня Нечеси, 1944), псевдо — Довбуш. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.01.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах

із конфіскацією майна. Реабілітований 06.07.1992. *(8967 П)*.

ГОГОЛЬ Іван Петрович, 1913 р. н., ***с. Росільна*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Нечеси, 1944), псевдо — Сон. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.12.1944 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 01.10.1993. *(12560 П)*.

ГОГОЛЬ Михайло Васильович, 1906 р. н., ***с. Горохолин Ліс*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолин Ліс, селянин. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.11.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 28.08.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.02.1992. *(8662 П)*.

ГОГОЛЬ Олексій Васильович, 1920 р. н., ***с. Горохолин Ліс*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.08.1945. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, псевдо — Ярич. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.01.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 08.12.1993. *(13720 П)*.

ГОГОЛЬ Олексій Миколайович, 1904 р. н., ***с. Горохолина*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолина, голова сільради. Заарештований 13.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Острий, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.10.1991. *(6168 П)*.

ГОГОЛЬ Петро Іванович, 1904 р. н., ***с. Глибівка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Глибівка, голова сільради. Заарештований 08.05.1947. Звинувачення: сприяв у зборі грошей для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.07.1991. *(5602 П)*.

ГОГОЛЬ Петро Онуфрійович, 1896 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Заріччя*** Надвірнянського району, селянин. Заарештований 07.01.1946. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 11.05.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.11.1994. *(1387)*.

ГОГОЛЬ Тимофій Васильович, 1923 р. н., ***с. Маркова*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Маркова, селянин. Заарештований 01.11.1945. Звинувачення: служив у дивізії «СС-Галичина», збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9334 П)*.

ГОГОЛЮК Василь Миколайович, 1901 р. н., ***с. Раковець*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Раковець, селянин. Заарештований 01.06.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.08.1946 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 30.12.1993. *(13280 П)*.

ГОДЗЮР Іван Матвійович, 1925 р. н., ***с-ще Битків*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Битків, робітник нафтопромислу. Заарештований 30.01.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН—УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(6154 П)*.

ГОДЛЕВСЬКИЙ Юрій Вацлавович, 1929 р. н., ***м. Варшава*** (Польща), українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, учень СШ. Заарештований 12.12.1944. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Сокіл, збирав теплий одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.10.1962. *(2786 П)*.

ГОДОВАНЕЦЬ Михайло Васильович, 1897 р. н., ***с. Молодилів*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Молодилів, селянин. Заарештований 27.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА, під час німецької окупації був солтисом села. Особливою нарадою при МВС СРСР 07.02.1947 засуджений на 6 років позбавлення волі. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання і дата смерті невідомі. Реабілітований 23.10.1991. *(6264 П)*.

ГОДОРАК Петро Петрович, 1929 р. н., ***с. Микуличин*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.05.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вихора), псевдо — Голодний. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 15.07.1995. *(14927 П)*.

ГОДУЛЯ Вільгельм Йосипович, 1900 р. н., ***с. Станова*** (Німеччина), поляк, освіта середня. Проживав у ***м. Калуш***, гірничий технік калійної шахти.

Заарештований 23.08.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 04.11.1940 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 20.01.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.12.1994. *(14493 П).*

ГОЖІЙ Ганна Дмитрівна, 1921 р. н., ***с. Ріпне*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ріпне, селянка. Заарештована 12.04.1945. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 12.02.1992. *(7675 П).*

ГОЖІЙ Марія Дмитрівна, 1926 р. н., ***с. Ріпне*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ріпне, працівниця пожежної охорони нафтопромислу № 6. Заарештована 11.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Свинка, допомагала продуктами воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 25.12.1991. *(7144 П).*

ГОЖІЙ Павло Михайлович, 1911 р. н., ***с. Ріпне*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ріпне, працівник нафтопромислу № 6. Заарештований 13.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Горбенко, керівник СБ підрайонного проводу ОУН. **Загинув** 28.05.1945 в Рожнятівській лікарні, місце поховання невідоме. 13.08.1945 справу припинено. *(990).*

ГОЗІНСЬКА Ірина Романівна, 1923 р. н., ***с. Білі Ослави*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Білі Ослави, селянка. Заарештована 04.11.1945. Звинувачення: мала зв'язок із ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.07.1991. *(5712 П).*

ГОЇВ Юліан Іванович, 1894 р. н., ***м. Снятин***, українець, освіта незакінчена вища. Майор, начальник автобронетанкової служби 23-ї СД (м. Харків). Заарештований 22.09.1937. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду, колишній офіцер УГА. Верховним судом СРСР 10.12.1937 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 10.12.1937, місце поховання невідоме. *(15177 П).*

ГОЙ Василь Григорович, 1922 р. н., ***м. Рогатин***, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Рогатин, секретар МТС. Заарештований 07.04.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Хромий, інформатор станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.01.1948 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 01.12.1992. *(10378 П).*

ГОЙ Віра Йосипівна, 1926 р. н., ***м. Рогатин***, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Рогатин, бухгалтер міськради. Заарештована 17.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сурма. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 27.11.1991. *(6576 П).*

ГОЙ Дмитро Семенович, 1897 р. н., ***с. Тумир*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тумир, голова сільради. Заарештований 30.09.1947. Звинувачення: розповсюдив серед населення бофонів на суму 1980 крб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1992. *(8668 П).*

ГОЙВАНЮК Іван Михайлович, 1929 р. н., ***с. Середній Майдан*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Середній Майдан, тракторист МТС. Заарештований 20.09.1950. Звинувачення: постачав УПА продукти, зберігав зброю для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.07.1992. *(9641 П).*

ГОЙВАНЮК Петро Ілліч, 1930 р. н., ***с. Середній Майдан*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Середній Майдан, селянин. Заарештований 20.09.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти та спиртні напої. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.08.1992. *(9641 П).*

ГОЙНАЦЬКИЙ Теодор Костянтинович, 1912 р. н., ***с. Підмихайля*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Калуш***, фотограф артілі інвалідів. Заарештований 12.07.1948. Звинувачення: інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.12.1992. *(10625 П).*

ГОЙНЕЦЬ Василь Юрійович, 1921 р. н., ***с. Головеське*** Турківського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав нелегально в ***Долинському*** районі. Заарештований 07.11.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Буйтура), псевдо — Шелест. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1992. *(8863 П).*

ГОЙСАН Мирон Іванович, 1931 р. н., ***с. Полоніно*** Краківського воєводства (Польща), українець,

освіта початкова. Проживав у *с. Тарасівка* Тлумацького району, селянин. Заарештований 04.03.1949. Звинувачення: допомагав УПА продуктами, поширював націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9621 П)*.

ГОЙСАН Ярослав Федорович, 1927 р. н., *с. Вікторів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (курінь Чорного), псевдо — Співак. Військовим трибуналом 38-ї армії 02.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1994. *(14548 П)*.

ГОЙТАН Михайло Пилипович, 1902 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Спас, інспектор райфінвідділу. Заарештований 14.04.1947. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(12458 П)*.

ГОЛАЩУК Онуфрій Федорович, 1906 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цінева, колгоспник. Заарештований 04.06.1947. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 04.04.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.08.1992. *(9574 П)*.

ГОЛДАНОВИЧ Збігнєв Марцелович, 1912 р. н., *с. Дороговичівка* Заліщицького району Тернопільської області, поляк, освіта неповна середня. Проживав у *м. Коломия*, шофер автобази. Заарештований 10.01.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 03.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 30.05.1994. *(14052 П)*.

ГОЛДИШ Йосип Ілліч, 1924 р. н., *м. Болехів*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Болехів, економіст ліспромгоспу. Заарештований 18.01.1951. Звинувачення: розвідник УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.04.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 18.02.1992. *(8173 П)*.

ГОЛДИЦУК Дмитро Миколайович, 1904 р. н., *с. Текуче* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Текуче, селянин. Заарештований 07.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Граб, заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.11.1994. *(14794 П)*.

ГОЛЕЙ Адам Іванович, 1913 р. н., *с. Боднарівка* Краківського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *м. Снятин*, колгоспник. Заарештований 19.12.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, знав, що члени ОУН готують терористичний акт, але органам влади не повідомив. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 14.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 22.11.1995. *(36466)*.

ГОЛЕЙ Василь Іванович, 1930 р. н., *с. Боднарівка* Краківського воєводства (Польща), українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Хутір-Будилів* Снятинського району, помічник машиніста локомотива. Заарештований 11.03.1950. Звинувачення: член ОУН, поширював літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 07.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.12.1991. *(6558 П)*.

ГОЛЕЙ Йосип Михайлович, 1923 р. н., *с. Боднарівка* Краківського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *с. Хутір-Будилів* Снятинського району, колгоспник. Заарештований 27.04.1950. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 07.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.11.1991. *(6558 П)*.

ГОЛЕЙКО Микола Петрович, 1880 р. н., *с. Гусаків* Мостиського району Львівської області, українець, освіта вища. Проживав у *с. Кутище* Тлумацького району, священик УГКЦ. Заарештований 29.05.1947. Звинувачення: постачав УПА продукти, в період фашистської окупації проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.09.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.08.1992. *(10319 П)*.

ГОЛЕЙЧУК Юстина Миколаївна, 1929 р. н., *с. Мединя* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Мединя, селянка. Заарештована 09.02.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 28.01.1992. *(7078 П)*.

ГОЛЕМБЙОВСЬКИЙ Антон Миколайович, 1921 р. н., *с. Верхня Липиця* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав неле-

гально. Заарештований 04.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса), псевдо — Жвавий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.06.1992. *(9686 П)*.

ГОЛЕМБЙОВСЬКИЙ Мирон Антонович, 1924 р. н., *с. Верхня Липиця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхня Липиця, колгоспник. Заарештований 06.07.1950. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Зимовик. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6963 П)*.

ГОЛЕМЧУК Юрій Степанович, 1907 р. н., *м. Яремча*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Яремча, майстер складу сировини лісозаводу. Заарештований 21.05.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(7734 П)*.

ГОЛИК Ілля Іванович, 1930 р. н., *с. Креховичі* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Креховичі, приймальник лісу. Заарештований 26.07.1949. Звинувачення: інформатор ОУН, збирав гроші та продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.02.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.06.1993. *(12380 П)*.

ГОЛИК Михайло Степанович, 1899 р. н., *с. Надіїв* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Надіїв, селянин. Заарештований 29.12.1948. Звинувачення: зібрав 80 кг зерна для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.05.1993. *(11497 П)*.

ГОЛИМБ'ЄВСЬКИЙ Василь Іванович, 1928 р. н., *с. Узин* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотні Іскри, Спартана), псевдо — Бук. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1994. *(14546 П)*.

ГОЛИНСЬКА Ганна Семенівна, 1931 р. н., *с. Баня-Березів* Косівського району, українка, освіта середня. Проживала в *м. Коломия*, студентка педучилища. Заарештована 04.02.1950. Звинувачення: член ПОУС, читала літературу й поширювала листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.03.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.09.1991. *(6088 П)*.

ГОЛИНСЬКА Євдокія Миколаївна, 1922 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 04.09.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, зв'язкова надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.01.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(11420 П)*.

ГОЛИНСЬКА Магдалина Іванівна, 1908 р. н., *с. Передівання* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Передівання, селянка. Заарештована 24.12.1947. Звинувачення: матеріально допомагала керівнику райпроводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.07.1948 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 20.08.1993. *(12476 П)*.

ГОЛИНСЬКА Марія Миколаївна, 1926 р. н., *с. Баня-Березів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Баня-Березів, вчителька. Заарештована 12.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лебідка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 18.02.1992. *(9922 П)*.

ГОЛИНСЬКА Ольга Михайлівна, 1930 р. н., *с. Баня-Березів* Косівського району, українка, освіта середня. Проживала в *м. Коломия*, студентка педучилища. Заарештована 14.02.1950. Звинувачення: член ПОУС, псевдо — Одарка, заступник секретаря ПОУС. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.03.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.09.1991. *(6088 П)*.

ГОЛИНСЬКА Розалія Михайлівна, 1926 р. н., *с. Баня-Березів* Косівського району, українка, освіта середня. Проживала в с. Баня-Березів, вчителька. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: кур'єр УПА, псевдо — Роза. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 17.06.1992. *(8833 П)*.

ГОЛИНСЬКИЙ Григорій Васильович, 1895 р. н., *с. Вижній Березів* Косівського району, українець, освіта вища. Проживав у *с-щі Делятин* Надвірнянського району, надлісничий Микуличинського лісництва. Заарештований 18.03.1941. Звинувачення: керівник районного проводу ОУН. У червні 1941-го **розстріляний** у Дем'яновому Лазі. Перепохований у лютому 1990-го в с-ще Делятині. 27.11.1964 справу припинено. *(3439 П)*.

ГОЛИНСЬКИЙ Іван Юрійович, 1910 р. н., *с. Вербівці* Городенківського району, українець, ос-

віта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.05.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.09.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 05.10.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.01.1992. *(6850 П)*.

ГОЛИНСЬКИЙ Король Володимирович, 1927 р. н., ***с. Липівка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Липівка, селянин. Заарештований 02.09.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Левко, охоронець керівника Тлумацького надрайонного проводу Сулими. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.07.1992. *(9269 П)*.

ГОЛИНСЬКИЙ Микола Антонович, 1886 р. н., ***с. Перерісль*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Фітьків***, колгоспник. Заарештований 20.03.1952. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 23.04.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.02.1994. *(13320 П)*.

ГОЛИНСЬКИЙ Юрій Дмитрович, 1927 р. н., ***с. Вербівці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.05.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.09.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 01.04.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.01.1992. *(6850 П)*.

ГОЛИЦЬКИЙ Михайло Янович, 1893 р. н., ***с. Журів*** Рогатинського району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Журів, селянин. Заарештований 26.09.1940. Звинувачення: член польської націоналістичної організації. Станіславським обласним судом 10.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 26.06.1991. *(6646 П)*.

ГОЛІБЕЙ Дарія Іванівна, 1927 р. н., ***с. Скоморохи*** Бучацького району Тернопільської області, українка, освіта незакінчена вища. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, студентка медичного інституту. Заарештована 09.02.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зоня, розповсюджувала антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.05.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.07.1992. *(8688 П)*.

ГОЛІЙЧУК Степан Іванович, 1922 р. н., ***с. Сапогів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.01.1946. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 15.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1992. *(8937 П)*.

ГОЛІНЕЙ Іван Данилович, 1895 р. н., ***с. Добротів*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Добротів, заступник голови *районного споживчого товариства*. Заарештований 04.02.1947. Звинувачення: збирав гроші та зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.03.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1993. *(11342 П)*.

ГОЛІНЕЙ Юрій Федорович, 1917 р. н., ***с-ще Ланчин*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Рядовий 116-го ЗСП 118-ї СД. Заарештований 09.01.1945. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 118-ї СД 13.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 11.12.1989. *(5010 П)*.

ГОЛОБИН Василь Ілліч, 1922 р. н., ***с. Горожанка*** Монастириського району Тернопільської області, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, робітник БМУ. Заарештований 23.08.1961. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 05.01.1962 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років виселення. Реабілітований 10.01.1993. *(10791 П)*.

ГОЛОВАЙ Іван Миколайович, 1911 р. н., ***с-ще Богородчани***, українець, освіта вища. Проживав у с-щі Богородчани, священик у ***с. Старі Богородчани***. Заарештований 15.05.1945. Звинувачення: переховував члена ОУН. 22.03.1946 скерований на примусове лікування до психіатричної лікарні. Реабілітований 20.05.1993. *(247 П)*.

ГОЛОВАЙ Микола Йосипович, 1928 р. н., ***с-ще Богородчани***, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, студент фізико-математичного факультету педінституту. Заарештований 04.04.1947. Звинувачення: член ОУН, розвідник ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.02.1992. *(7694 П)*.

ГОЛОВАТА Марія Михайлівна, 1922 р. н., ***с. Спас*** Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 07.02.1953. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 17.03.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.12.1991. *(7004 П)*.

ГОЛОВАТА Тетяна Дмитрівна, 1921 р. н., ***с. Кутище*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кутище, селянка. Заареш-

тована 17.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мотря, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.01.1992. *(7430 П)*.

ГОЛОВАТИЙ Василь Іванович, 1907 р. н., *с. Солуків* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Солуків, селянин. Заарештований 16.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — 38, керівник зв'язку райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.02.1994. *(14020 П)*.

ГОЛОВАТИЙ Василь Іванович, 1931 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братишів, колгоспник. Заарештований 06.11.1950. Звинувачення: поширював націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.10.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1991. *(5876 П)*.

ГОЛОВАТИЙ Василь Ількович, 1913 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українець, освіта середня. Проживав у с-щі Товсте Заліщицького району Тернопільської області, інструктор РСС. Заарештований 26.05.1941. Звинувачення: станичний ОУН, псевдо — Битий. **Розстріляний** 21.07.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.04.1990. *(АС 5858 П, справа знаходиться в архіві СБУ Тернопільської області)*.

ГОЛОВАТИЙ Василь Михайлович, 1920 р. н., *с. Палагичі* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Палагичі, селянин. Заарештований 05.05.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 11.12.1964 справу припинено. *(3161 П)*.

ГОЛОВАТИЙ Іван Васильович, 1906 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 02.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Комара), псевдо — Залізняк. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.10.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(7847 П)*.

ГОЛОВАТИЙ Іван Дмитрович, 1915 р. н., *с. Кутище* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кутище, селянин. Заарештований 07.08.1948. Звинувачення: переховував у своєму домі членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.07.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.04.1992. *(8618 П)*.

ГОЛОВАТИЙ Іван Дмитрович, 1921 р. н., *с. Палагичі* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Палагичі, колгоспник. Заарештований 07.11.1951. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 12.12.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(7905 П)*.

ГОЛОВАТИЙ Іван Ілліч, 1904 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Братишів, інструктор із тютюнництва. Заарештований 08.05.1947. Звинувачення: передав воякам УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.07.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(6131 П)*.

ГОЛОВАТИЙ Михайло Іванович, 1901 р. н., *с. Локітка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Локітка, селянин. Заарештований 14.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(6549 П)*.

ГОЛОВАТИЙ Олексій Васильович, 1904 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.10.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Степовий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.01.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 13.04.1992. *(8631 П)*.

ГОЛОВАЦЬКА Ганна Артемівна, 1922 р. н., *с. Великий Ключів* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Великий Ключів, селянка. Заарештована 10.11.1950. Звинувачення: член ОУН, псевда — Ящірка, Зозуля, станична ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.05.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 12.07.1993. *(11959 П)*.

ГОЛОВАЦЬКИЙ Василь Михайлович, 1899 р. н., *с. Ісаків* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ісаків, селянин. Заарештований 24.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Крюк, служив в українській поліції. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.11.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 05.04.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.03.1993. *(11627 П)*.

ГОЛОВАЦЬКИЙ Дмитро Йосипович, 1893 р. н., *с. Тустань* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тустань, селянин. Заарештований 06.12.1947. Звинувачення: розповсюджував бофони, збирав зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області

30.12.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1992. *(7069 П)*.

ГОЛОВАЦЬКИЙ Іван Антонович, 1916 р. н., *с. Ісаків* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 18.01.1952. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Деркач, мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 29.03.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.11.1992. *(10009 П)*.

ГОЛОВАЦЬКИЙ Микола Іванович, 1910 р. н., *с. Малий Ключів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Малий Ключів, селянин. Заарештований 23.06.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Молот, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.09.1944 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 05.10.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.05.1992. *(8123 П)*.

ГОЛОВАЦЬКИЙ Степан Юрійович, 1922 р. н., *с. Ісаків* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ісаків, селянин. Заарештований 24.03.1946. Звинувачення: збирав зерно для УПА, допомагав УПА матеріально. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1992. *(10610 П)*.

ГОЛОВАЦЬКИЙ Федір Іванович, 1929 р. н., *с. Рогиня* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Білого), псевдо — Стрибок. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 14.09.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 22.11.1993. *(13269 П)*.

ГОЛОВАЧ Степан Андрійович, 1906 р. н., *с. Острів* (тепер — територія Польщі), українець, освіта початкова. Проживав у *с. Старий Мізунь* Долинського району, майстер вузькоколійної залізниці Вигодського лісокомбінату. Заарештований 19.06.1950. Звинувачення: сприяв УПА, поширював бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.09.1991. *(6611 П)*.

ГОЛОВЕНКО Дмитро Федорович, 1913 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Стебник* Тисменицького району, церковний дяк. Заарештований 30.08.1944. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1944 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 29.12.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.10.1991. *(6334 П)*.

ГОЛОВЕНКО Іван Степанович, 1889 р. н., *с. Крихівці* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, механік друкарні. Заарештований 31.10.1948. Звинувачення: передав для ОУН друкарський шрифт, фарбу, папір. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.06.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.12.1991. *(10820 П)*.

ГОЛОВЕНКО Федір Михайлович, 1927 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, колгоспник. Заарештований 15.12.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.07.1991. *(5686 П)*.

ГОЛОВИНСЬКИЙ Михайло Іванович, 1925 р. н., *с. Лісна Тарновиця* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, секретар педучилища. Заарештований 06.05.1947. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка Остапа, 1944), секретар районного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.04.1992. *(8355 П)*.

ГОЛОВИНСЬКИЙ Олексій Дмитрович, 1903 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Лисець, селянин. Заарештований 31.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лев, зв'язковий райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1944 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 29.12.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.10.1991. *(6334 П)*.

ГОЛОВКО Василь Лук'янович, 1904 р. н., *с. Козина* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Козина, селянин. Заарештований 19.06.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 16.05.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.12.1992. *(14530 П)*.

ГОЛОВКО Лев Йосипович, 1900 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, освіта неповна се-

редня. Проживав у с. Крилос, бухгалтер. Заарештований 26.05.1950. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.01.1992. *(7418 П).*

ГОЛОВЧАК Богдан Тимофійович, 1913 р. н., *с. Суботів* Галицького району, українець. Проживав у с. Суботів, селянин. Заарештований 15.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 09.04.1964 справу припинено. *(3067 П).*

ГОЛОВЧАК Василь Федорович, 1924 р. н., *с. Монастирок* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Монастирок, селянин. Заарештований 07.07.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірко, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 14.06.1993. *(11492 П).*

ГОЛОВЧАК Дмитро Петрович, 1898 р. н., *с. Верхня* Калуського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Верхня, селянин. Заарештований 06.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Лесь. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.09.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 19.10.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.09.1993. *(12686 П).*

ГОЛОВЧАК Матвій Матвійович, 1930 р. н., *с. Суботів* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Суботів, рахівник колгоспу. Заарештований 06.10.1950. Звинувачення: допомагав УПА матеріально й інформацією. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(6836 П).*

ГОЛОВЧАК Михайло Лук'янович, 1904 р. н., *с. Суботів* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Суботів, селянин. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.11.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 02.08.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.03.1992. *(7823 П).*

ГОЛОВЧАК Михайло Федорович, 1900 р. н., *с. Новиця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новиця, селянин. Заарештований 04.09.1948. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.08.1993. *(12022 П).*

ГОЛОВЧАК Олексій Іванович, 1913 р. н., *с. Суботів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лев. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.02.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.06.1991. *(5470 П).*

ГОЛОВЧАК Омелян Степанович, 1927 р. н., *с. Суботів* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Суботів, селянин. Заарештований 28.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Озорян, пропагандист кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1992. *(3994).*

ГОЛОВЧАК Петро Якович, 1917 р. н., *с. Новиця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новиця, їздовий у колгоспі. Заарештований 04.07.1952. Звинувачення: переховував члена ОУН, зберігав автомат і сумку з документами ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 30.08.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.03.1993. *(10945 П).*

ГОЛОВЧАК Сильвестр-Іван Григорович, 1914 р. н., *с. Новиця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новиця, столяр Перегінської лісобази. Заарештований 19.11.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 20.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.09.1993. *(12680 П).*

ГОЛОВЧАК Степан Васильович, 1898 р. н., *с. Суботів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Суботів, селянин. Заарештований 28.02.1946. Звинувачення: переховував членів ОУН та вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.08.1992. *(3994).*

ГОЛОВЧИН Микола Іванович, 1887 р. н., *с. Тростянець* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тростянець, гайовий. Заарештований 29.10.1940. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.06.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 11.07.1989. *(4230 П).*

ГОЛОВЧУК Василь Миколайович, 1920 р. н., *с. Зелена* Надвірнянського району, українець, осві-

та початкова. Проживав у с. Зелена, бухгалтер лісництва. Заарештований 05.10.1950. Звинувачення: член ОУН, псевда — Шрам, Ґотур, інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.08.1991. *(5767 П)*.

ГОЛОВЧУК Євдокія Іванівна, 1907 р. н., ***с. Великий Рожин*** Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Великий Рожин, селянка. Заарештована 02.09.1947. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Станіславським обласним судом 28.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 20.08.1993. *(12224 П)*.

ГОЛОВЧУК Йосип Гнатович, 1927 р. н., ***с. Бовшів*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Бовшів. Заарештований 30.06.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Гук. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.02.1992. *(7857 П)*.

ГОЛОВЧУК Марія Паліївна, 1910 р. н., ***с. Великий Рожин*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Великий Рожин, селянка. Заарештована 24.06.1951. Звинувачення: постачала продукти воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.10.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.05.1994. *(13814 П)*.

ГОЛОВЧУК Петро Юрійович, 1915 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Зелена, лісоруб. Заарештований 30.12.1944. Звинувачення: вояк УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.08.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 20.01.1992. *(7499 П)*.

ГОЛОВЧУК Стефан Іванович, 1904 р. н., ***с. Великий Рожин*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Великий Рожин, селянин. Заарештований 20.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Горобець, збирав гроші та продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13764 П)*.

ГОЛОД Анастасія Іванівна, 1925 р. н., ***с. Озеряни*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Озеряни, селянка. Заарештована 22.02.1946. Звинувачення: член ОУН, збирала гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 07.02.1992. *(8821 П)*.

ГОЛОД Василь Михайлович, 1916 р. н., ***с. Добринів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Добринів, селянин. Заарештований 16.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Смішний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(10995 П)*.

ГОЛОД Ярослав Олексійович, 1911 р. н., ***м. Долина***, поляк, освіта середня. Проживав у м. Долина, дорожний технік. Заарештований 21.09.1940. Звинувачення: керівник польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.01.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.01.1995. *(14558 П)*.

ГОЛОДИНСЬКИЙ Прокіп Кіндратович, 1897 р. н., ***с. Боднарівка*** (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Глибока*** Коломийського району, колгоспник. Заарештований 11.11.1950. Звинувачення: збирав продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1992. *(10213 П)*.

ГОЛОКРИС Катерина Іванівна, 1922 р. н., ***с. Дички*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дички, селянка. Заарештована 18.07.1947. Звинувачення: переховувала членів ОУН, годувала їх. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.10.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 04.11.1991. *(6815 П)*.

ГОЛОТАНЮК Мирослав Михайлович, 1925 р. н., ***с-ще Яблунів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика), псевдо — Ліс. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(10979 П)*.

ГОЛОТІВ Пилип Григорович, 1926 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Блюдники, селянин. Заарештований 22.05.1945. Звинувачення: член ОУН, розвідник станичної ОУН, збирав продукти для УПА. 11.07.1945 з-під варти втік. **Загинув** 30.03.1946 в Криївці, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.05.1998. *(16237 П)*.

ГОЛОЯД Ярослав Григорович, 1906 р. н., ***с. Пізнанка*** Гусятинського району Тернопільської

області, українець, освіта середня. Проживав у *с. Чернів* Рогатинського району, селянин. Заарештований 26.09.1940. Звинувачення: член польської націоналістичної організації. Станіславським обласним судом 10.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 02.07.1991. *(6646 П)*.

ГОЛУБ Василь Йосипович, 1925 р. н., *с. Лолин* Долинського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 19.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Чайка, Мазеповець, Швейк, розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 05.04.1994. *(13899 П)*.

ГОЛУБ Ганна Іванівна, 1926 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Княжолука, селянка. Заарештована 26.01.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 05.07.1991. *(5539 П)*.

ГОЛУБ Георгій Ілліч, 1920 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії, 1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.05.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.12.1993. *(12848 П)*.

ГОЛУБ Іван Васильович, 1920 р. н., *с. Королівa* Люблінського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *с. Боднарів* Коломийського району, селянин. Заарештований 29.05.1947. Звинувачення: служив у німецькій поліції, охороняв склади. Станіславським обласним судом 29.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.10.1992. *(9998 П)*.

ГОЛУБ Матвій Матвійович, 1891 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княжолука, селянин. Заарештований 08.10.1947. Звинувачення: випікав хліб для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.02.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 05.04.1994. *(13893 П)*.

ГОЛУБ Микола Іванович, 1922 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Княжолука, селянин. Заарештований 19.01.1946. Звинувачення: постачав УПА продукти, збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.10.1996. *(4684, 15399 П)*.

ГОЛУБ Михайло Іванович, 1928 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княжолука, селянин. Заарештований 13.02.1946. Звинувачення: розклеював по селу антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 05.07.1991. *(5539 П)*.

ГОЛУБОВСЬКИЙ Василь Іванович, 1924 р. н., *с. Довпотів* Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Калуш*, фотограф-художник. Заарештований 05.02.1947. Звинувачення: розповсюдив 10 листівок антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 31.03.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 19.07.1991. *(5600 П)*.

ГОЛУБОВСЬКИЙ Микола Іванович, 1915 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.09.1940. Звинувачення: член ОУН, намагався нелегально перейти держкордон. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.05.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 10.06.1993. *(11616 П)*.

ГОЛУБОВСЬКИЙ Михайло Іванович, 1910 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.09.1940. Звинувачення: член ОУН, намагався нелегально перейти держкордон. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.05.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 10.06.1993. *(11616 П)*.

ГОЛУМБЕВСЬКА Софія Казимирівна, 1904 р. н., *с. Хусин* Люблінського воєводства (Польща), полька, освіта середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*. Заарештована 31.03.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.10.1940 засуджена до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 17.10.1997. *(15967 П)*.

ГОЛЯК Микола Васильович, 1921 р. н., *с. Кукільники* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 08.10.1950. Звинувачення: вояк УПА (сотня «Гайдамаки», 1944). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10168 П)*.

ГОМЕНКО Марія Антонівна, 1926 р. н., *с. Семаківці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 17.11.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо —

Калинка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.02.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітована 09.08.1991. *(5806 П)*.

ГОМЕНКО Софія Антонівна, 1930 р. н., *с. Семаківці* Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 14.04.1949. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Заграва, поширювала листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 21.06.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітована 30.12.1991. *(6709 П)*.

ГОМЕНЮК Марія Гнатівна, 1923 р. н., *с. Пужники* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пужники, селянка. Заарештована 31.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Полтава. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.12.1992. *(14521 П)*.

ГОМЕНЮК Михайло Іванович, 1931 р. н., *с. Ліски* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ліски, тракторист Коршівського МТС. Заарештований 02.12.1950. Звинувачення: поширював листівки ОУН, вивішував синьо-жовті прапори. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(10086 П)*.

ГОМЕНЮК Михайло Семенович, 1909 р. н., *с. Малий Гвіздець* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Ліски*, плановик райспоживспілки. Заарештований 09.08.1940. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.05. 1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 30.09.1989. *(4780 П)*.

ГОМОНИЛО Михайло Петрович, 1914 р. н., *с. Милування* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Милування, селянин. Заарештований 18.07.1940. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 09.02.1994. *(32058)*.

ГОНДЗЬО Петро Онуфрійович, 1908 р. н., *с. Умог* Березинського повіту (Польща), українець, малописьменний. Проживав у *с. Томашівці* Калуського району, селянин. Заарештований 24.02.1948. Звинувачення: переховував у криївці вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 12.02.1992. *(7735 П)*.

ГОНДИК Марія Михайлівна, 1907 р. н., *с. Коршич* Коломийського району, полячка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 25.10.1945. Звинувачення: під час німецької окупації мала зв'язок із гестапо. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 27.10.1993. *(12366 П)*.

ГОНДУРАК Іван Васильович, 1908 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (запасна сотня Байди), псевдо — Вовк, зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(9729 П)*.

ГОНДУРАК Іван Фокович, 1923 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.12.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (запасна сотня, боївка Горбенка), псевдо — Сливка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.06.1994. *(14713 П)*.

ГОНДУРАК Марія Андріївна, 1927 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яворів, селянка. Заарештована 17.09.1947. Звинувачення: член ОУН, псевда — Галка, Малина, кур'єр станичної ОУН, збирала одяг для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.07.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 23.09.1993. *(12233 П)*.

ГОНДУРАК Петро Іванович, 1922 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 12.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Погром, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.05.1946 засуджений на 25 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(9729 П)*.

ГОНИК Марія Юріївна, 1925 р. н., *с. Гринівці* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гринівці, селянка. Заарештована 27.01.1945. Звинувачення: член ОУН, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.02.1945 засуджена на 20 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 25.12.1991. *(6899 П)*.

ГОНКАРЮК Петро Семенович, 1921 р. н., *м. Коломия*, українець, освіта початкова. Був вивe-

зений на примусові роботи до Німеччини (1942). Заарештований 06.11.1945. Звинувачення: ухилявся від репатріації. Військовим трибуналом 57-ї СД 04.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.12.1993. *(12885 П)*.

ГОНОКОВСЬКА Ольга Мар'янівна, 1922 р. н., *с. Олещин* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Олещин, селянка. Заарештована 22.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надія, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 24.06.1992. *(9748 П)*.

ГОНОКОВСЬКИЙ Мар'ян Григорович, 1893 р. н., *с. Бортники* Тлумацького району, українець, освіта середня. Проживав у с. Бортники, селянин. Заарештований 22.06.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.09.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 18.11.1992. *(10658 П)*.

ГОНСЕР Рудольф Йосипович, 1909 р. н., *с. Хриплин* Івано-Франківської міськради, поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, бухгалтер тресту ресторанів. Заарештований 23.09.1940. Звинувачення: керівник польської повстанської організації. Станіславським обласним судом 27.11.1940 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6747 П)*.

ГОНСЬКИЙ Олексій Осафатович, 1913 р. н., *с-ще Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.05.1948. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.03.1993. *(11390 П)*.

ГОНТАРУК Михайло Васильович, 1930 р. н., *с. Черемхів* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Черемхів, колгоспник. Заарештований 29.01.1951. Звинувачення: розвідник ОУН, вивішував синьо-жовті прапори, поширював націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.05.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1992. *(8979 П)*.

ГОНТАРЧУК Євген Васильович, 1928 р. н., *м. Коломия*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Коломия, учень педучилища. Заарештований 10.02.1945. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 10.08.1992. *(3241)*.

ГОНТАШ Дмитро Іванович, 1922 р. н., *с. Турка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Турка, селянин. Заарештований 16.03.1946. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.01.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.07.1991. *(5597 П)*.

ГОНТАШЕВСЬКА Стефанія Миколаївна, 1902 р. н., *с-ще Лисець* Тисменицького району, полька, освіта неповна середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*. Заарештована 06.05.1949. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 20.07.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 09.09.1994. *(14419 П)*.

ГОНЧАК Матвій Іванович, 1893 р. н., *с. Колінці* Тлумацького району, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у *м. Білосток* (Польща), бухгалтер мукомельного об'єднання. Заарештований 26.07.1944. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську агітацію, був поручником армій УНР, Денікіна. Військовим трибуналом військ МВС Калінінградської області 27.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.04.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.04.1997. *(15571 П)*.

ГОНЧАР Іван Степанович, 1928 р. н., *с. Тисів* Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Тисів, селянин. Заарештований 25.12.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.10.1992. *(5619)*.

ГОНЧАР Михайло Прокопович, 1900 р. н., *с. Тисів* Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Тисів, селянин. Заарештований 28.01.1949. Звинувачення: член товариства «Просвіта», розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.07.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 20.01.1997. *(16096)*.

ГОНЧАР Онуфрій Степанович, 1913 р. н., *с. Високе* Тернопільської області, українець, освіта вища. Проживав у *с. Мариніпіль* Галицького району, священик УГКЦ. Заарештований 12.04.1947. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 08.07.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 06.12.1991. *(6816 П)*.

ГОНЧАРУК Марія Іванівна, 1901 р. н., *с. Товмачик* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Товмачик, селянка. Заарештована 08.09.1952. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 18.10.1952 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах. Реабілітована 10.12.1993. *(12877 П)*.

ГОНЧАРЯК Василина Андріївна, 1928 р. н., *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Верхній Ясенів, селянка. Заарештована 09.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лозина, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поранення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.08.1977. *(13629 П)*.

ГОРАЙ Микола Федорович, 1914 р. н., *с. Явче* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Явче, селянин. Заарештований 29.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Довбня, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 06.07.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.11.1994. *(14353 П)*.

ГОРАК Федір Антонович, 1908 р. н., *с. Довжка* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Довжка, селянин. Заарештований 12.09.1948. Звинувачення: збирав зерно та гроші для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.11.1993. *(12925 П)*.

ГОРАЛЬНИК Анастасія Григорівна, 1927 р. н., *с. Вікторів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вікторів, селянка. Заарештована 02.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 30.09.1991. *(3721)*.

ГОРАЛЬЧУК Дмитро Іванович, 1894 р. н., *с. Височанка* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Височанка, робітник лісництва. Заарештований 08.04.1946. Звинувачення: член ОУН. **Загинув** у тюрмі, місце поховання невідоме. 10.08.1946 справу припинено. *(6694 П)*.

ГОРАЛЬЧУК Юрій Петрович, 1929 р. н., *с. Височанка* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Височанка, студент педкурсів у м. Івано-Франківськ. Заарештований 22.03.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.01.1992. *(6694 П)*.

ГОРАЛЬЧУК Ярослав Миколайович, 1925 р. н., *с. Височанка* Галицького району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, бухгалтер. Заарештований 07.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сурмач, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 09.09.1961. *(6256 П)*.

ГОРБАТИЙ Андрій Тимофійович, 1931 р. н., *с. Приозерне* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Приозерне, учень школи. Заарештований 01.02.1950. Звинувачення: мав зв'язок із членами ОУН, зберігав їх зброю. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.10.1991. *(6791 П)*.

ГОРБАТИЙ Іван Григорович, 1929 р. н., *с. Приозерне* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Приозерне, селянин. Заарештований 25.03.1946. Звинувачення: член молодіжної ОУН, розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.11.1991. *(6602 П)*.

ГОРБКОВИЙ Василь Михайлович, 1914 р. н., *с. Гарасимів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гарасимів, селянин. Заарештований 29.04.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зозуля, зв'язковий і розвідник райпроводу ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 24.03.1997. *(5658)*.

ГОРБЛЯНСЬКИЙ Василь Андрійович, 1931 р. н., *с. Липовиця* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липовиця, селянин. Заарештований 07.11.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.02.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 25.08.1991. *(5991)*.

ГОРБЛЯНСЬКИЙ Василь Миколайович, 1930 р. н., *с. Липовиця* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липовиця, селянин. Заарештований 05.06.1950. Звинувачення: сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 18.02.1992. *(8114 П)*.

ГОРБЛЯНСЬКИЙ Дмитро Васильович, 1914 р. н., *с. Липовиця* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Липови-

ця, лісоруб. Заарештований 01.03.1946. Звинувачення: захоронював вбитих членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.12.1991. *(7045 П)*.

ГОРБЛЯНСЬКИЙ Дмитро Гнатович, 1896 р. н., *с. Липовиця* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Липовиця, селянин. Заарештований 12.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Квіт, Говерла, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 29.06.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.11.1992. *(10032 П)*.

ГОРБЛЯНСЬКИЙ Микола Іванович, 1930 р. н., *с. Липовиця* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 23.02.1946. Звинувачення: доставляв воякам УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 25.12.1991. *(7045 П)*.

ГОРБОВИЙ Король Юрійович, 1895 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Москалівка* (тепер — у складі м. Косів), столяр. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.03.1995. *(14701 П)*.

ГОРБОВИЙ Михайло Іванович, 1896 р. н., *м. Косів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Косів. Заарештований 11.02.1941. Звинувачення: член ОУН, товариств «Просвіта», «Луг», «Каменярі», спортивної організації «Пласт». **Подальша доля невідома.** Реабілітований 12.02.1964. *(2981 П)*.

ГОРБОВИЙ Петро Якович, 1911 р. н., *с. Камінне* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Камінне, колгоспник. Заарештований 13.06.1952. Звинувачення: постачав підпіллю продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 30.07.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.06.1992. *(10050 П)*.

ГОРГАНЮК Кирило Миколайович, 1909 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 16.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії, 1944) псевдо — Хмара. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.09.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.01.1965.*(2865 П)*.

ГОРГОНЬ Збігнєв Іванович, 1905 р. н., *м. Борислав* Львівської області, поляк, освіта середня. Проживав у *м. Коломия*, шофер автобази. Заарештований 10.01.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 03.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 30.05.1994. *(14052 П)*.

ГОРГУЛОВИЧ Василь Михайлович, 1921 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стопчатів, робітник Ковалівської шахти. Заарештований 29.05.1948. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.05.1992. *(8469 П)*.

ГОРГУЛОВИЧ Микола Васильович, 1925 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Нечая, 1944), псевдо — Бжоз. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(8684 П)*.

ГОРГУЛОВИЧ Микола Михайлович, 1928 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стопчатів, селянин. Заарештований 28.05.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.07.1990. *(5363 П)*.

ГОРДА Василь Гнатович, 1932 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, селянин. Заарештований 10.01.1949. Звинувачення: поширював націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.02.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(9095 П)*.

ГОРДА Марія Костянтинівна, 1926 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Спас, селянка. Заарештована 15.12.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1991. *(4514 П)*.

ГОРДАНЮК Микола Михайлович, 1928 р. н., *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 30.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Дорошенка), псевдо — Перелаз. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області

12.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1992. *(10965 П)*.

ГОРДАШ Катерина Андріївна, 1920 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Поточище, селянка. Заарештована 05.06.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.01.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. **Загинула** 09.02.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 18.08.1993. *(12469 П)*.

ГОРДАШКО Розалія Петрівна, 1925 р. н., ***с. Стецівка*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стецівка, селянка. Заарештована 13.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оля, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.03.1946 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітована 25.07.1991. *(5834 П)*.

ГОРДЕДЖУК Андрій Миколайович, 1906 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Верховина, селянин. Заарештований 17.01.1945. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.04.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.11.1991. *(6286 П)*.

ГОРДИЙ Василь Семенович, 1926 р. н., ***с. Нижнів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шрама), псевдо — Помста. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.10.1944 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.12.1993. *(13262 П)*.

ГОРДИЙ Дмитро Іванович, 1925 р. н., ***с. Стецева*** Снятинського району, українець, малописьменний. Рядовий 92-го військово-будівельного загону. Заарештований 11.06.1946. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Одеського гарнізону 22.07.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 13.08.1993. *(11971 П)*.

ГОРДИЙ Степан Васильович, 1902 р. н., ***с. Нижнів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижнів, селянин. Заарештований 28.04.1941. Звинувачення: член ОУН, ланковий ОУН. **Подальша доля невідома.** 07.12.1964 справу припинено. *(3072 П)*.

ГОРДИЦЯ Василь Миколайович, 1922 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Омськ, Росія). Заарештований 06.05.1945. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 15.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.12.1970. *(3683 П)*.

ГОРДИЦЯ Григорій Онуфрійович, 1914 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Видинів, селянин. Заарештований 12.12.1940. Звинувачення: член ОУН, заступник керівника підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 27.03.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.06.1993. *(11515 П)*.

ГОРДИЦЯ Калина Володимирівна, 1924 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 14.12.1945. Звинувачення: член ОУН, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.04.1946 засуджена на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 11.09.1991. *(6175 П)*.

ГОРДИЦЯ Марія Василівна, 1930 р. н., ***с. Буківна*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Буківна, селянка. Заарештована 23.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.09.1946 засуджена на 4 роки позбавлення волі. Реабілітована 29.07.1991. *(5608 П)*.

ГОРДИЦЯ Марія Семенівна, 1919 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 12.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олена, станична УЧХ. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.12.1991. *(6984 П)*.

ГОРДИЦЯ Степан Романович, 1911 р. н., ***с. Петрилів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Петрилів, селянин. Заарештований 17.02.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 17.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.10.1991. *(6252 П)*.

ГОРДІЙ Григорій Кирилович, 1896 р. н., ***с. Борівці*** Кіцманського району Чернівецької області, українець, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Чернелиця*** Городенківського району, пізніше — нелегально. Заарештований 20.11.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевда — Хмара, Дуб. Військовим трибуналом 23-ї механізованої дивізії 05.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.05.1995. *(5188)*.

ГОРДІЙ Дмитро Михайлович, 1907 р. н., *с. Потік* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Потік, завгосп лікарні. Заарештований 08.06.1946. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію, допомагав воякам УПА медикаментами. Станіславським обласним судом 25.09.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 14.07.1993. *(11840 П)*.

ГОРДІЙ Ілля Михайлович, 1926 р. н., *с. Потік* Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 27.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лій. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.07.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.11.1991. *(6660 П)*.

ГОРДІЙ Катерина Василівна, 1908 р. н., *с. Город* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Город, селянка. Заарештована 18.12.1944. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.04.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.07.1991. *(5561 П)*.

ГОРДІЙ Павло Петрович, 1903 р. н., *с. Вікняни* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вікняни, селянин. Заарештований 17.08.1944. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.06.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1993. *(11192 П)*.

ГОРДІЙ Степан Васильович, 1902 р. н., *с. Нижнів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижнів, селянин. Заарештований 28.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Загинув** 26.09.1942 під час слідства, місце поховання невідоме. 14.10.1942 справу припинено. *(13281 П)*.

ГОРДІЙЧУК Григорій Дмитрович, 1905 р. н., *с. Рибне* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рибне, селянин. Заарештований 24.08.1947. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.04.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.08.1991. *(5613 П)*.

ГОРДІЙЧУК Дмитро Миколайович, 1923 р. н., *с. Горішнє Залуччя* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 139-го ЗСП 46-ї ЗСД (м. Казань Татарської АР, Росія). Заарештований 12.07.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.02.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. **Загинув** 17.10.1950, місце поховання: кладовище в с-щі Абезь Республіки Комі (Росія). Реабілітований 02.09.1994. *(14272 П)*.

ГОРДІЙЧУК Іван Андрійович, 1922 р. н., *с. Красноставці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красноставці, селянин. Заарештований 02.08.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Козак, проводив антирадянську агітацію, поширював націоналістичні листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.06.1993. *(11731 П)*.

ГОРДІЙЧУК Іван Васильович, 1892 р. н., *с-ще Верховина*, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Красник*, селянин. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Криниця, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(12166 П)*.

ГОРДІЙЧУК Микола Дмитрович, 1913 р. н., *с. Трофанівка* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 105-го ЗСП (м. Ачинськ Красноярського краю, Росія). Заарештований 31.07.1944. Звинувачення: член УНК (1941). Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.01.1992. *(7119 П)*.

ГОРДІЙЧУК Михайло Васильович, 1896 р. н., *с. Пнів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пнів, селянин. Заарештований 04.05.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 05.08.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 25.07.1995. *(31691)*.

ГОРДІЙЧУК Олексій Дмитрович, 1908 р. н., *с. Трофанівка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 105-го ЗСП (м. Ачинськ Красноярського краю, Росія). Заарештований 31.07.1944. Звинувачення: член УНК (1941). Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 07.11.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1991. *(7119 П)*.

ГОРДІЙЧУК Петро Васильович, 1920 р. н., *с. Красноставці* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Красноставці, селянин. Заарештований 20.12.1947. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.06.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.12.1992. *(10245 П)*.

ГОРДІЙЧУК Прокіп Дмитрович, 1891 р. н., *с. Рибне* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Рибне, селянин. Заарештований 24.08.1947. Звинувачення: допомагав матеріально УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.03.1948 засуджений на 7 років позбавлення волі.

Загинув 05.05.1956 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.06.1993. *(12226 П).*

ГОРЕЙЧУК Прокіп Степанович, 1902 р. н., *с. Хриплин* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Тисменця*, паламар. Заарештований 19.02.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марко, збирав одяг і продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 15.04.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.07.1992. *(9250 П).*

ГОРЕЦЬКИЙ Богдан Васильович, 1926 р. н., *м. Ярослав* (Польща), українець, освіта середня. Проживав у *м. Калуш*, кресляр конструкторського відділу калійного комбінату. Заарештований 21.11.1948. Звинувачення: інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.10.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.11.1993. *(12948 П).*

ГОРЕЦЬКИЙ Василь Степанович, 1930 р. н., *с. Молодятин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Молодятин, селянин. Заарештований 22.04.1952. Звинувачення: зв'язковий ОУН, переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.08.1991. *(10486 П).*

ГОРЕЦЬКИЙ Вінцентій Гнатович, 1895 р. н., *м. Яремча*, поляк, освіта середня. Проживав у м. Яремча, війт. Заарештований 10.03.1940. Звинувачення: керівник організації ОЗН, намагався нелегально перейти кордон. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.05.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 23.05.1994. *(13978 П).*

ГОРЕЦЬКИЙ Микола Степанович, 1912 р. н., *с. Молодятин* Коломийського району, українець. Проживав у с. Молодятин, селянин. Заарештований 07.12.1944. Звинувачення: член ОУН, розвідник ОУН. **Загинув** 15.01.1945 в Коломийській тюрмі, місце поховання невідоме. 30.01.1945 справа припинена. *(2695 П).*

ГОРЕЦЬКИЙ Петро Карлович, 1922 р. н., *с-ще Обертин* Тлумацького району, українець, освіта середня. Проживав у *с. Гарасимів*, вчитель. Заарештований 27.12.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Залізняк, розповсюджував антирадянські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 25.12.1991. *(13260 П).*

ГОРИН Нестор Федорович, 1916 р. н., *с. Велика Тур'я* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кармелюк, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 22.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(7994 П).*

ГОРИНЬ Іван Михайлович, 1924 р. н., *с. Фрага* Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 16.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Вітер, Олександр, Віктор, Остап, заступник організаційного референта надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.09.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(9193 П).*

ГОРИНЬ Іван Михайлович, 1925 р. н., *с. Обельниця* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Обельниця, продавець сільмагу. Заарештований 14.08.1950. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН, розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.09.1991. *(6344 П).*

ГОРИНЬ Федір Іванович, 1922 р. н., *с. Дегова* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.11.1945. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 13.11.1991. *(6630 П).*

ГОРИНЬ Юрій Васильович, 1926 р. н., *с. Обельниця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Обельниця, селянин. Заарештований 02.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бистрого), псевдо — Дубина. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.08.1956. *(235 П).*

ГОРІЧКО Ярослав-Орест Олександрович, 1930 р. н., *с. Хлібичин* Снятинського району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, студент мединституту. Заарештований 21.08.1950. Звинувачення: член ОУН, вивчав і зберігав націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. 30.09.1955 справу припинено. *(3020 П).*

ГОРІЧОК Володимир Дмитрович, 1931 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Поточище, учень. Заарештований 08.03.1950. Звинувачення:

розповсюджував націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(8104 П)*.

ГОРІЧОК Роман Юрійович, 1907 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Поточище, лісник. Заарештований 06.01.1949. Звинувачення: інформатор ОУН, постачав ОУН гроші. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.11.1993. *(13258 П)*.

ГОРІШНА Ганна Василівна, 1920 р. н., *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Білі Ослави, селянка. Заарештована 06.09.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА, допомагала їм продуктами. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.02.1948 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 16.09.1992. *(9660 П)*.

ГОРІШНИЙ Андрій Степанович, 1906 р. н., *с. Чорні Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорні Ослави, селянин. Заарештований 13.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Береза, набирав вояків до УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.12.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 13.08.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.03.1992. *(7445 П)*.

ГОРІШНИЙ Дмитро Васильович, 1905 р. н., *с. Чорні Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.11.1945 . Звинувачення: вояк УПА (сотня Туриста), псевдо — Лісок. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(9934 П)*.

ГОРІШНІЙ Василь Олексійович, 1920 р. н., *с. Марківці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Марківці, шляховий майстер. Заарештований 12.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ворон, збирав продукти та одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.01.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. **Загинув** 07.02.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.07.1992. *(9190 П)*.

ГОРІШОК Анастасія Андріївна, 1930 р. н., *с. Новосілка* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Новосілка, селянка. Заарештована 04.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 22.04.1992. *(8638 П)*.

ГОРОВІЦ Зигмунд Соломонович, 1922 р. н., *м. Івано-Франківськ*, єврей. Проживав у м. Івано-Франківськ. Заарештований 12.06.1941. Звинувачення: член організації «Бейтар». **Подальша доля невідома.** 27.11.1963 справу припинено. *(2977 П)*.

ГОРОДЕНКО Анастасія Юріївна, 1925 р. н., *с. Молодятин* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Молодятин, селянка. Заарештована 08.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дзвінка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 04.11.1991. *(6318 П)*.

ГОРОДЕНКО Ганна Степанівна, 1923 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Далешове* Городенківського району, продавець РСС. Заарештована 22.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рута, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.07.1991. *(5510 П)*.

ГОРОДЕЦЬКИЙ Володимир Петрович, 1909 р. н., *с. Корнич* Коломийського району, українець. Проживав у *с. Руда* Рогатинського району, селянин. Заарештований 18.04.1941. Звинувачення: член ОУН, керівник підрайонного проводу ОУН. **Подальша доля невідома.** 07.12.1964 справу припинено. *(3247 П)*.

ГОРОДЕЦЬКИЙ Дмитро Миколайович, 1919 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, літературний перекладач газети «Прикарпатська правда». Заарештований 04.01.1945. Звинувачення: референт повітового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.11.1991. *(6440 П)*.

ГОРОДЕЦЬКИЙ Іван Михайлович, 1921 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Серафинці, селянин. Заарештований 22.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 21.01.1964 справу припинено. *(2999 П)*.

ГОРОДЕЦЬКИЙ Михайло Тимкович, 1920 р. н., *с. Межигірці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гроза, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.10.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження

в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1992. *(8844 П)*.

ГОРОДЕЦЬКИЙ Федір Васильович, 1899 р. н., *с. Межигірці* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Межигірці, селянин. Заарештований 16.12.1940. Звинувачення: будучи до листопада 1940 року головою сільради, зривав підготовчу роботу до виборів. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.03.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 03.04.1989. *(4034 П)*.

ГОРОДИНСЬКИЙ Богдан Іванович, 1901 р. н., *с. Горошова* Борщівського району Тернопільської області, українець, освіта вища. Проживав у *с. Гошів* Долинського району, священик-монах монастиря. Заарештований 27.03.1950. Звинувачення: відмовився вести богослужіння по православному обряду, прихильник УГКЦ. Станіславським обласним судом 25.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1995. *(14824 П)*.

ГОРОДИСЬКИЙ Богдан Іванович, 1914 р. н., *с. Семаківці* Коломийського району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Коломия*, товарознавець. Заарештований 10.08.1962. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію, зберігав націоналістичну літературу. Станіславським обласним судом 12.10.1962 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 10.06.1993. *(11988 П)*.

ГОРОДНИК Михайло Миколайович, 1928 р. н., *с. Сусолів* Самбірського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав нелегально (до вступу в УПА жив у *с. Загвіздя* Тисменицького району). Заарештований 17.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Явора), псевдо — Береза. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.06.1992. *(8917 П)*.

ГОРОДНИЦЬКИЙ Роман Костянтинович, 1918 р. н., *м. Троїцьк* Оренбурзької області (Росія), українець, освіта початкова. Проживав у *с. Нижнів* Тлумацького району, селянин. Заарештований 31.03.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 07.12.1964 справу припинено. *(3072 П)*.

ГОРУК Василь Іванович, 1920 р. н., *с. Келихів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 2-го ЗСП 11-ї ЗСД. Заарештований 08.07.1944. Звинувачення: член ОУН, поширював антирадянські листівки. Військовим трибуналом 11-ї ЗСД Харківського військового округу 15.08.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.10.1993. *(12834 П)*.

ГОРУК Микола Іванович, 1931 р. н., *с. Келихів* Снятинського району, українець. Рядовий 435-го окремого будівельного батальйону. Заарештований 10.06.1952. Звинувачення: написав заяву про відмову служити в армії. Військовим трибуналом Біломорського військового округу 13.06.1952 скерований на примусове лікування у психлікарню м. Архангельськ (Росія). 02.07.1955 примусове лікування припинено. *(3569 П)*.

ГОРФЕНЯК Іван Федорович, 1930 р. н., *с. Кропивник* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.03.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Корч, розповсюдив бофони на суму 300 крб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.03.1992. *(8246 П)*.

ГОРФЕНЯК Йосип Федорович, 1907 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, технорук Вигодського ліспромкомбінату. Заарештований 13.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб, розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.04.1994. *(13900 П)*.

ГОРЮК Марія Миколаївна, 1924 р. н., *с-ще Печеніжин* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Печеніжин, селянка. Заарештована 05.07.1947. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.04.1948 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 12.02.1992. *(7599 П)*.

ГОРЯЧКО Іван Гаврилович, 1928 р. н., *с-ще Заболотів* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Заболотів, селянин. Заарештований 03.11.1947. Звинувачення: писав анонімні листи з погрозою радянським активістам. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.07.1991. *(5610 П)*.

ГОСТЮК Домна Григорівна, 1912 р. н., *с. Химчин* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Химчин, селянка. Заарештована 20.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Злотничка, зв'язкова й розвідниця станичної ОУН, постачала УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 13.03.1992. *(9152 П)*.

ГОСЯК Йосип Михайлович, 1927 р. н., *с. Михалків* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Нечая,

1944), член ОУН, псевда — Ворон, Сокіл, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1992. *(7997 П)*.

ГОТИЧ Анастасія Петрівна, 1929 р. н., ***с. Бистрець*** Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Бистрець, селянка. Заарештована 10.01.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Скора, постачала підпіллю медикаменти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 13.09.1994. *(14231 П)*.

ГОТИЧ Андрій Захарович, 1899 р. н., ***с. Криворівня*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Криворівня, селянин. Заарештований 06.09.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 03.12.1991. *(7272 П)*.

ГОТИЧ Василина Дмитрівна, 1924 р. н., ***с. Бистрець*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 03.05.1946. Звинувачення: допомагала продуктами УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.09.1993. *(12608 П)*.

ГОТИЧ Іван Миколайович, 1893 р. н., ***с. Криворівня*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Криворівня, селянин. Заарештований 13.10.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1991. *(7505 П)*.

ГОТИЧ Михайло Іванович, 1925 р. н., ***с. Берестечко*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Берестечко, селянин. Заарештований 26.09.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 13.07.1992. *(12165 П)*.

ГОТИЧ Юрій Лук'янович, 1893 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, малописьменний. Проживав у с-ці Верховина, селянин. Заарештований 06.11.1950. Звинувачення: постачав продукти членам ОУН та воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.04.1994. *(13625 П)*.

ГОТЛІБ Андрій Федорович, 1926 р. н., ***с. Велика Тур'я*** Долинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Велика Тур'я, різник худоби. Заарештований 04.07.1951. Звинувачення: заготовляв продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.01.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 27.12.1991. *(7216 П)*.

ГОТЛІБ Яків Степанович, 1903 р. н., ***с. Велика Тур'я*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Тур'я, приймальник лісу Долинського ліспромкомбінату. Заарештований 21.07.1951. Звинувачення: зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.12.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 01.08.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.04.1994. *(13961 П)*.

ГОТРА Василь Петрович, 1907 р. н., ***с. Виспа*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Виспа, завідувач млина. Заарештований 13.04.1948. Звинувачення: давав продукти членам ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.10.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.03.1989. *(3981 П)*.

ГОТРА Ганна Григорівна, 1927 р. н., ***с. Кліщівна*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кліщівна, колгоспниця. Заарештована 04.07.1950. Звинувачення: розвідниця УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.12.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 23.04.1956. *(5446 П)*.

ГОТРА Іван Ілліч, 1890 р. н., ***с. Руда*** Рогатинського району, українець, освіта вища. Проживав нелегально у ***с. Вербилівці***, священик. Заарештований 25.12.1948. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.02.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.12.1959. *(2483 П)*.

ГОТРА Степан Якович, 1917 р. н., ***с. Виспа*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Любша***, селянин. Заарештований 10.01.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.11.1991. *(6413 П)*.

ГОТЮР Йосип Іванович, 1906 р. н., ***с. Делева*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Підкова, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(10762 П)*.

ГОЦАНЮК Іван Федорович, 1915 р. н., ***с. Кривець*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кривець, селянин. За-

арештований 12.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Борис, заступник станичного ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 25.02.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.03.1994. *(13698 П)*.

ГОЦАНЮК Михайло Федорович, 1903 р. н., ***с. Богрівка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.11.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика, 1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.01.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1993. *(11283 П)*.

ГОЦАНЮК Юрій Іванович, 1921 р. н., ***с. Кричка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кричка, селянин. Заарештований 06.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Льоня. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.11.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.09.1992. *(10145 П)*.

ГОЦОБИН Микола Михайлович, 1895 р. н., ***с. Хотимир*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хотимир, селянин. Заарештований 29.07.1948. Звинувачення: допомагав УПА продуктами, переховував члена ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.09.1992. *(9716 П)*.

ГОЦУЛЯК Василь Пилипович, 1927 р. н., ***с. Грабовець*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 19.07.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.02.1992. *(7850 П)*.

ГОЦУЛЯК Катерина Семенівна, 1923 р. н., ***с. Богрівка*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Богрівка, селянка. Заарештована 05.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гайворонка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.12.1944 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.01.1992. *(7024 П)*.

ГОЦЯК Емілія Михайлівна, 1929 р. н., ***с. Рошняте*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рошняте, селянка. Заарештована 23.03.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1946 засуджена на 6 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 24.06.1993. *(14519 П)*.

ГОЦЯК Михайло Юрійович, 1928 р. н., ***с-ще Ланчин*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, студент фізкультурного технікуму. Заарештований 17.02.1949. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 31.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.02.1992. *(8078 П)*.

ГОШІЙ Євдокія Іванівна, 1930 р. н., ***с. Нові Кривотули*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нові Кривотули, селянка. Заарештована 12.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.11.1992. *(9989 П)*.

ГОШІЙ Євдокія Павлівна, 1923 р. н., ***с. Нові Кривотули*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нові Кривотули, селянка. Заарештована 20.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ольга, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.11.1992. *(9989 П)*.

ГОШІЙ Іван Якимович, 1889 р. н., ***с. Нові Кривотули*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Нові Кривотули, секретар сільради. Заарештований 14.03.1947. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 03.06.1992. *(8661 П)*.

ГОШІЙ Параска Павлівна, 1925 р. н., ***с. Нові Кривотули*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нові Кривотули, селянка. Заарештована 20.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орися, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.11.1992. *(9989 П)*.

ГОШІЙ Петро Кирилович, 1900 р. н., ***с. Нові Кривотули*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нові Кривотули, голова сільради. Заарештований 14.03.1947. Звинувачення: передав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі

та 5 років пораження в правах. Реабілітований 03.06.1992. *(8661 П)*.

ГОШКІВ Микола Матвійович, 1901 р. н., ***с. Ясеновець*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ясеновець, селянин. Заарештований 13.08.1944. Звинувачення: член ОУН, швець ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.10.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(12246 П)*.

ГОШКІВ Олексій Миколайович, 1920 р. н., ***с. Княже*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княже, пожежник. Заарештований 31.12.1947. Звинувачення: зберігав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.07.1991. *(5515 П)*.

ГОШКІВ Олексій Миколайович, 1920 р. н., ***с. Князівське*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Князівське, пожежник нафтопромислу. Заарештований 25.12.1947. Звинувачення: в його будинку знаходився склад продуктів УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1991. *(5515 П)*.

ГОШКО Ганна Іллівна, 1925 р. н., ***с. Зібранівка*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Зібранівка, селянка. Заарештована 16.04.1946. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітована 15.03.1994. *(13465 П)*.

ГОШОВСЬКА Марія Михайлівна, 1919 р. н., ***с. Лісний Хлібичин*** Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в ***с. Олещин*** Тлумацького району, селянка. Заарештована 22.02.1949. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.04.1949 засуджена на 6 років позбавлення волі та 2 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.07.1991. *(5576 П)*.

ГОШОВСЬКА Розалія Іллівна, 1928 р. н., ***с. Станківці*** Долинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Станківці, селянка. Заарештована 15.03.1951. Звинувачення: постачала УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.02.1992. *(7483 П)*.

ГОШОВСЬКА Стефанія Іванівна, 1923 р. н., ***с. Горшня*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Горшня, селянка. Заарештована 08.11.1948. Звинувачення: розповсюджувала антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.04.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.04.1993. *(12899 П)*.

ГОШОВСЬКА-КРОШНА Степанія Степанівна, 1929 р. н., ***с. Станківці*** Долинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Станківці, селянка. Заарештована 15.03.1951. Звинувачення: постачала УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.02.1992. *(7483 П)*.

ГОШОВСЬКИЙ Іван Васильович, 1930 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Гузіїв, селянин. Заарештований 04.09.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.08.1996. *(15239 П)*.

ГОШОВСЬКИЙ Іван Миколайович, 1914 р. н., ***с. Гуменів*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 27.05.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.09.1993. *(12684 П)*.

ГОШОВСЬКИЙ Іван Михайлович, 1929 р. н., ***с. Станківці*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Станківці, селянин. Заарештований 23.09.1951. Звинувачення: зв'язковий ОУН, закуповував у Львові одяг для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.11.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 17.04.1991. *(7337 П)*.

ГОШОВСЬКИЙ Йосип Степанович, 1912 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гузіїв, кравець. Заарештований 03.09.1944. Звинувачення: сприяв УПА. Військовим трибуналом 18-ї армії 14.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 31.12.1944 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.02.1992. *(7503 П)*.

ГОШОВСЬКИЙ Костянтин Іванович, 1921 р. н., ***м. Коломия***, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Коломия, учень школи. Заарештований

27.11.1940. Звинувачення: член молодіжної ОУН, заступник керівника окружного проводу молодіжної ОУН. Станіславським обласним судом 14.02.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 09.07.1992. *(9165 П)*.

ГОШОВСЬКИЙ Микола Васильович, 1918 р. н., *с. Горинь* Долинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 400-го ОББ. Заарештований 30.09.1941. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.01.1943 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 23.01.1990. *(4945 П)*.

ГОШОВСЬКИЙ Микола Григорович, 1913 р. н., *с. Гуменів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гуменів, селянин. Заарештований 04.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Хмара, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.07.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1992. *(8691 П)*.

ГОШОВСЬКИЙ Микола Йосипович, 1924 р. н., *с. Гузіїв* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гузіїв, голова сільради. Заарештований 08.08.1950. Звинувачення: інформатор ОУН, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.04.1993. *(11504 П)*.

ГОШОВСЬКИЙ Микола Михайлович, 1931 р. н., *с. Гуменів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Перевозець*, завідувач молокопунктом. Заарештований 26.07.1950. Звинувачення: зв'язковий ОУН, розклеював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.09.1993. *(13203 П)*.

ГОШОВСЬКИЙ Михайло, 1907 р. н., *с. Тростянець* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тростянець, селянин. Заарештований 30.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гай, станичний ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1994. *(14594 П)*.

ГОШОВСЬКИЙ Роман-Станіслав Володимирович, 1908 р. н., *с. Волянка* Дрогобицького району Львівської області, поляк, освіта вища. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, медстатистик облтубдиспансеру. Заарештований 18.05.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.10.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.10.1997. *(15967 П)*.

ГОШОВСЬКИЙ Степан Васильович, 1893 р. н., *с. Станківці* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Станківці, селянин. Заарештований 16.03.1951. Звинувачення: закуповував продукти для вояків УПА, ремонтував їм взуття. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 15.10.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.02.1992. *(7483 П)*.

ГОШОВСЬКИЙ Степан Іванович, 1916 р. н., *м. Львів*, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Коломия*, слюсар. Заарештований 07.08.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник окружного проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 22.03.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.02.1993. *(10660 П)*.

ГОШОВСЬКИЙ Степан Михайлович, 1906 р. н., *м. Болехів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Болехів, працював у сільському господарстві. Заарештований 17.09.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. **Загинув** 14.11.1950 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.09.1998. *(7263)*.

ГОШОВСЬКИЙ Степан Степанович, 1912 р. н., *с. Горинь* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горинь, селянин. Заарештований 12.01.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 19.07.1956. *(1001 П)*.

ГОЯНЮК Василь Йосипович, 1921 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княжолука, селянин. Заарештований 17.01.1945. Звинувачення: член ОУН, придбав пістолет, який хотів передати для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.06.1992. *(9048 П)*.

ГОЯНЮК Василь Юрійович, 1930 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 20.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша, 1944), псевдо — Заєць. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(6916 П)*.

ГОЯНЮК Євдокія Іванівна, 1925 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 15.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галина, заступник керівника райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.08.1993. *(12257 П)*.

ГОЯНЮК Зиновія Миколаївна, 1924 р. н., *с. Залуччя* Коломийського району, українка, освіта середня. Проживала в *м. Коломия*. Заарештована 10.01.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орися, переховувала вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.09.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 05.03.1992. *(8138 П)*.

ГОЯНЮК Іван Олексійович, 1900 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, селянин. Заарештований 19.07.1947. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.05.1949 року засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.02.1992. *(9925 П)*.

ГОЯНЮК Іван Павлович, 1906 р. н., *с. Тростянка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 47-го ЗСП 4-ї ЗСД. Заарештований 21.04.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.07.1944 року засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 27.09.1993. *(12315 П)*.

ГОЯНЮК Іван Федорович, 1923 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, колгоспник. Заарештований 23.08.1950. Звинувачення: постачав ОУН гроші й різні товари. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.05.1993. *(11605 П)*.

ГОЯНЮК Костянтин Іванович, 1888 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, селянин. Заарештований 13.07.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.08.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 11.04.1992. *(8596 П)*.

ГОЯНЮК Марія Василівна, 1930 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 28.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марта, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 16.07.1992. *(9550 П)*.

ГОЯНЮК Микола Федорович, 1882 р. н., *с. Семаківці* Коломийського району, українець, освіта вища. Проживав у *с. Залуччя*, священик. Заарештований 10.01.1950. Звинувачення: у 1941 році освячував могили полеглим борцям за волю України, переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.04.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 12.12.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.11.1992. *(10209 П)*.

ГОЯНЮК Михайло Васильович, 1923 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.02.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Жолудь, брав участь у спорудженні криївки для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.03.1992. *(8058 П)*.

ГОЯНЮК Михайло Дмитрович, 1921 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, селянин. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: не повідомив органів влади про свою зустріч із членами ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.04.1941 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 03.03.1995. *(14694 П)*.

ГОЯНЮК Михайло Дмитрович, 1922 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії), псевдо — Бурий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9611 П)*.

ГОЯНЮК Параска Костянтинівна, 1928 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 27.04.1946. Звинувачення: кур'єр окружного проводу ОУН, псевдо — Вірна. Військовим трибуналом МВС Станіславської області 24.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 05.08.1993. *(12261 П)*.

ГОЯНЮК Параска Онуфріївна, 1925 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Спас, селянка. Заарештована 12.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Скрита, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 31.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 31.07.1991. *(5815 П)*.

ГОЯНЮК Стефан Гаврилович, 1901 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, селянин. Заарештований 06.12.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сук, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.04.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.03.1995. *(14694 П)*.

ГРАБ Ганна Іллівна, 1927 р. н., *с. Корнич* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Корнич, селянка. Заарештована 21.01.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.08.1950 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 15.08.1991. *(5769 П)*.

ГРАБ Параска Іллівна, 1927 р. н., *с. Корнич* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Корнич, селянка. Заарештована 21.01.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.06.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.08.1991. *(5769 П)*.

ГРАБЕЛЬНИЙ Антон Дмитрович, 1891 р. н., *с. Драгомирчани* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Драгомирчани, селянин. Заарештований 09.07.1947. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.07.1992. *(9270 П)*.

ГРАБЕЦЬ Галина Юліанівна, 1916 р. н., *с. Закопане* (Польща), українка, освіта вища музична. Проживала в *м. Коломия*. Заарештована 25.07.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.01.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.02.1992. *(7530 П)*.

ГРАБЕЦЬ Дмитро-Роман Іванович, 1886 р. н., *с. Нове* Люблінського воєводства (Польща), українець, освіта вища. Проживав у *с-щі Обертин* Тлумацького району, священик. Заарештований 12.04.1950. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 27.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.07.1994. *(14195 П)*.

ГРАБИК Меланія Севастьянівна, 1892 р. н., *с. Гайворонка* Підгаєцького району Тернопільської області, українка, малописьменна. Проживала в *м. Івано-Франківськ*. Заарештована 01.11.1948. Звинувачення: розвідниця ОУН. Станіславським обласним судом 22.06.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 26.02.1996. *(15007 П)*.

ГРАБКО Василь Михайлович, 1911 р. н., *с. Довге* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довге, селянин. Заарештований 30.11.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 28.02.1994. *(36700)*.

ГРАБКО Калина Михайлівна, 1929 р. н., *с. Довге* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Довге, селянка. Заарештована 16.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тетяна, зв'язкова та інформатор ОУН, санітарка УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 20.05.1992. *(36700)*.

ГРАБКО Михайло Михайлович, 1915 р. н., *с. Довге* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довге, селянин. Заарештований 30.11.1945. Звинувачення: розвідник УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 31.08.1992. *(36700)*.

ГРАБКОВИЧ Владислав Йосифович, 1887 р. н., *с. Молодичне* Жидачівського району Львівської області, поляк, освіта середня. Проживав у *с. Жураки* Богородчанського району, директор школи. Заарештований 26.02.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 31.05.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 2 роки поразки в правах. Реабілітований 24.05.1994. *(14013 П)*.

ГРАБОВЕНСЬКА Марія Теодорівна, 1913 р. н., *с. Полянця* Болехівської міськради, українка, освіта середня. Проживала в *м. Коломия*, медсестра. Заарештована 15.01.1941. Звинувачення: член ОУН, керівник жіночої групи при окружному проводі ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 22.03.1941 засуджена до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.02.1993. *(10660 П)*.

ГРАБОВЕЦЬКА Марія Миколаївна, 1933 р. н., *с. Фітьків* Надвірнянського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Фітьків, приймальниця на залізничній станції Лісна Тарновиця. Заарештована 18.08.1952. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 24.09.1952 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.04.1956. *(3453 П)*.

ГРАБОВЕЦЬКА Олена Михайлівна, 1930 р. н., *с-ще Печеніжин* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 23.11.1948. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Особливою нарадою

при МДБ СРСР 10.05.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.05.1990. *(5283 П)*.

ГРАБОВЕЦЬКА Ярослава Миколаївна, 1932 р. н., *с. Фітьків* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала у с. Фітьків, сортувальниця лісопильного заводу. Заарештована 16.12.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 15.02.1952 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1993. *(13105 П)*.

ГРАБОВЕЦЬКА-ФЕДОРИШИН Параска Дмитрівна, 1920 р. н., *с. Пасічна* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пасічна, селянка. Заарештована 30.09.1947. Звинувачення: станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.02.1992. *(7375 П)*.

ГРАБОВЕЦЬКИЙ Василь Федорович, 1918 р. н., *с-ще Печеніжин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 619-го батальйону артилерійської обслуги. Заарештований 30.10.1941. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Орловського військового округу 20.11.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 28.05.1957. *(3790 П)*.

ГРАБОВЕЦЬКИЙ Василь Якимович, 1909 р. н., *с. Грабовець* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 20.03.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Ліс. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** в ув'язненні, дата смерті й місце поховання невідомі. Реабілітований 18.02.1992. *(7850 П)*.

ГРАБОВЕЦЬКИЙ Володимир Казимирович, 1924 р. н., *с. Прибилів* Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Ісаків*, учень. Заарештований 06.05.1941. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 03.03.1943 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.11.1989. *(4781 П)*.

ГРАБОВЕЦЬКИЙ Дмитро, 1915 р. н., *с. Пасічна* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, робітник каменоломні. Заарештований 18.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бук, поширював листівки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.06.1992. *(8838 П)*.

ГРАБОВЕЦЬКИЙ Іван Іванович, 1925 р. н., *с. Цуцилів* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Легалізувався через хворобу. Проживав у с. Цуцилів. Заарештований 19.09.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Ясен. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.10.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 05.08.1991. *(5942 П)*.

ГРАБОВЕЦЬКИЙ Микола Васильович, 1902 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 25.02.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Білий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1992. *(9725 П)*.

ГРАБОВЕЦЬКИЙ Микола Дмитрович, 1928 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 18.07.1946. Звинувачення: вояк УПА (1946), псевдо — Вовк. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 05.05.1993. *(11655 П)*.

ГРАБОВЕЦЬКИЙ Микола Лукич, 1908 р. н., *с. Грабовець* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Овід. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1992. *(7850 П)*.

ГРАБОВЕЦЬКИЙ Павло Дмитрович, 1914 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Комара), псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.02.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.04.1992. *(8482 П)*.

ГРАБОВЕЦЬКИЙ Петро Іванович, 1919 р. н., *с-ще Печеніжин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Печеніжин, моторист райпромкомбінату. Заарештований 20.01.1952. Звинувачення: переховував членів ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 13.03.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1992. *(9571 П)*.

ГРАБОВИЙ Степан Прокопович, 1922 р. н., *м. Тисменица*, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у м. Тисменица, пра-

цював у сільському господарстві. Заарештований 22.09.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Буйний, сприяв воякам УПА в здійсненні збройної акції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 20.02.1992. *(8041 П).*

ГРАБОВИЧ Федір Михайлович, 1928 р. н., *с. Довжка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довжка, селянин. Заарештований 24.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гарбуз, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.12.1991. *(11402 П).*

ГРАБОВСЬКА Анастасія Йосипівна, 1924 р. н., *с. Петрилів* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Петрилів, селянка. Заарештована 02.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тамара, керівниця жіночої сітки райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.02.1955. *(3754 П).*

ГРАБОВСЬКА Євдокія Романівна, 1883 р. н., *с-ще Ланчин* Надвірнянського району, полька, малописьменна. Проживала в *с. Софіївка* (тепер — у складі м. Івано-Франківськ), селянка. Заарештована 27.01.1945. Звинувачення: проводила антирадянську пропаганду. Перебувала в станіславській тюрмі. **Загинула** 13.09.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітована 24.11.1998. *(9870).*

ГРАБОВСЬКИЙ Лешик Лешикович, 1884 р. н., *с-ще Ворохта* Яремчанської міськради, поляк, малописьменний. Проживав у с-щі Ворохта, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: агент іноземної розвідки. **Загинув** 07.11.1941 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.01.1998. *(16158 П).*

ГРАБОВСЬКИЙ Ромуальд Марцелович, 1896 р. н., *с. Пахиня* Лановецького району Тернопільської області, поляк, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*. Заарештований 01.12.1945. Звинувачення: збирав розвіддані для підпільної польської організації. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1946 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 21.02.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.05.1993. *(11281 П).*

ГРАБОВСЬКИЙ Семен Володимирович, 1901 р. н., *м. Білопілля* Сумської області, українець, освіта вища. Проживав у *м. Косів*, старший бухгалтер при райуповнаркомі. Заарештований 23.11.1944. Звинувачення: член УДК, вів антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.02.1945 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 10.11.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.08.1992. *(9616 П).*

ГРАБОВСЬКИЙ Юрій Тимофійович, 1920 р. н., *с. Надіїв* Долинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Надіїв, селянин. Заарештований 24.07.1949. Звинувачення: кур'єр ОУН, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.08.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 04.10.1991. *(6159 П).*

ГРАБЧАК Захар Гаврилович, 1894 р. н., *с. Латківці* Тернопільської області, українець, малописьменний. Проживав у *с. Підшумлянці* Галицького району, селянин. Заарештований 17.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Яр, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 24.05.1994. *(13938 П).*

ГРАБЧУК Олексій Миколайович, 1917 р. н., *с. Слобідка* Городенківського району, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Слобідка, вчитель. Заарештований 25.01.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА, давав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1991. *(5630 П).*

ГРАБЧУК Петро Кирилович, 1926 р. н., *с. Химчин* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 17.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Зеленого, 1944), псевдо — Степовий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1992. *(8678 П).*

ГРАБ'ЮК Дмитро Юрійович, 1919 р. н., *с. Утопи* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Утопи, селянин. Заарештований 06.06.1951. Звинувачення: шив одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 17.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.12.1991. *(6931 П).*

ГРАД Василь Іванович, 1903 р. н., *с. Сача* (Румунія), румун, малописьменний. Проживав у *с. Химчин* Косівського району, бурильник тресту «Укрбур-

газ». Заарештований 26.05.1951. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.08.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(8261 П)*.

ГРАДЕЦЬКИЙ Фердинанд Вацлавович, 1901 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, освіта неповна середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, завгосп СШ № 7. Заарештований 04.04.1940. Звинувачення: член польської підпільної організації. Військовим трибуналом військ НКВС Київського ОВО 03.04.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 04.06.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.07.1994. *(14179 П)*.

ГРАМ Микола Іванович, 1897 р. н., ***с. Надорожна*** Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Надорожна, голова ССТ. Заарештований 19.01.1949. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 19.02.1992. *(7365 П)*.

ГРАМЕЛЮК Василь Дмитрович, 1902 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 29-го ЗСП 7-ї ЗСД. Заарештований 14.12.1944. Звинувачення: член ФНЄ, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 04.01.1994. *(14269 П)*.

ГРАМЕЛЮК Дмитро Васильович, 1912 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 29-го ЗСП 7-ї ЗСД. Заарештований 15.12.1944. Звинувачення: член ОУН, матеріально допомагав УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 06.10.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 26.07.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.01.1994. *(14268 П)*.

ГРАНАТ Анастасія Василівна, 1916 р. н., ***с. Золота Липа*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Золота Липа, селянка. Заарештована 10.01.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гуцулка, керівниця підрайонного проводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 20.09.1991. *(6074 П)*.

ГРАНАТ Микола Петрович, 1908 р. н., ***с. Новосілка*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Золота Липа***, селянин. Заарештований 24.09.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 17.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.10.1991. *(6252 П)*.

ГРАНАТ Олексій Іванович, 1911 р. н., ***с. Лазарівка*** Монастириського району Тернопільської області, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Тлумач***, бухгалтер держбанку. Заарештований 21.06.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 30.01.1941 засуджений на 4 роки позбавлення волі. Реабілітований 06.09.1991. *(6403 П)*.

ГРАНКІВСЬКИЙ Іван Ілліч, 1923 р. н., ***с. Залип'я*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня «Чорноморці»). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.12.1991. *(6980 П)*.

ГРАНКІВСЬКИЙ Іван Миколайович, 1902 р. н., ***с. Кліщівна*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кліщівна, селянин. Заарештований 23.08.1945. Звинувачення: переховував члена ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1993. *(11059 П)*.

ГРАНКІВСЬКИЙ Іван Степанович, 1916 р. н., ***с. Залип'я*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Залип'я, селянин. Заарештований 23.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти, одяг і гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.02.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт із конфіскацією майна. **Загинув** 16.08.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.12.1992. *(10324 П)*.

ГРАНКІВСЬКИЙ Михайло Степанович, 1925 р. н., ***с. Руда*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бурий, керівник кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.07.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10469 П)*.

ГРАСПАРОВИЧ Петро Лаврентійович, 1886 р. н., ***с. Кривопілля*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кривопілля, селянин. Заарештований 25.08.1945. Звинувачення: керівник куща самооборони, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.12.1993. *(13067 П)*.

ГРЕБЕНЮК Варвара Василівна, 1923 р. н., ***с. Брань*** Галицького району, українка, освіта почат-

кова. Проживала в с. Бринь, селянка. Заарештована 08.03.1946. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 10.10.1991. *(6444 П)*.

ГРЕБЕНЮК Роман Васильович, 1928 р. н., *с. Камінне* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Електромеханік 235-го окремого авіатехнічного батальйону 8-ї авіадивізії. Заарештований 10.05.1947. Звинувачення: дезертирував з армії. Військовим трибуналом 2-ї повітряної армії 30.11.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.01.1955. *(982 П)*.

ГРЕБЛЮК Федір Степанович, 1922 р. н., *с-ще Печеніжин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Печеніжин, робітник Коломийського цегельного заводу. Заарештований 27.03.1953. Звинувачення: постачав членам ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1953 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 29.09.1993. *(12791 П)*.

ГРЕКОВ Микола Павлович, 1917 р. н., *с. Посіч* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Посіч, селянин. Заарештований 24.02.1948. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.03.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.07.1992. *(9783 П)*.

ГРЕКУЛ Василь Миколайович, 1919 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Рядовий 7-го окремого механізованого понтонно-мостового батальйону. Заарештований 10.07.1941. Звинувачення: мав намір перейти до німців. Військовим трибуналом Одеського військового округу 29.07.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 06.08.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.04.1997. *(37121)*.

ГРЕКУЛ Юрій Васильович, 1906 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Стопчатів, кріпильник Ковалівської шахти. Заарештований 23.11.1951. Звинувачення: надавав матеріальну допомогу УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 09.01.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.11.1993. *(12633 П)*.

ГРЕКУЛ Юрій Юрійович, 1915 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стопчатів, робітник лісопильного заводу. Заарештований 12.02.1941. Звинувачення: член ОУН, вивчав літературу націоналістичного змісту. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.05.1997. *(14743)*.

ГРЕЛЮК Василь Миколайович, 1911 р. н., *с. Луги* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 01.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Заморського), псевдо — Горіх. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(9956 П)*.

ГРЕМАЛЮК Федір Петрович, 1911 р. н., *с. Річка* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у *с-щі Верховина*, селянин. Заарештований 03.04.1945. Звинувачення: збирав продукти та одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.04.1994. *(13763 П)*.

ГРЕПИНЯК Василина Миколаївна, 1927 р. н., *с. Шепіт* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Шепіт, селянка. Заарештована 05.04.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН, псевдо — Малина. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.08.1947 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 21.03.1975. *(7897 П)*.

ГРЕПИНЯК Михайло Васильович, 1896 р. н., *с. Річка* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.10.1944. Звинувачення: згодився споруджувати водяну електростанцію для освітлення штабу УПА в с. Голови Верховинського району. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 23.04.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.07.1993. *(11941 П)*.

ГРЕПИНЯК Петро Наумович, 1913 р. н., *с. Річка* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Корости, селянин. Заарештований 01.04.1946. Звинувачення: допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(12256 П)*.

ГРЕССЕР Чеслав Миколайович, 1907 р. н., *м. Дортмунд* (Німеччина), поляк, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, шофер ватної фабрики. Заарештований 15.09.1940. Звинувачення: керівник польської антирадянської диверсійної

групи. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 30.11.1940 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 04.02.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.01.1993. *(10575 П)*.

ГРЕСЬКО Дмитро Петрович, 1922 р. н., ***с. Тязів*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 06.01.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Сокола, 1945), псевдо — Вихор. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.04.1992. *(8589 П)*.

ГРЕСЬКО Марія Василівна, 1892 р. н., ***с. Тязів*** Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Тязів, селянка. Заарештована 30.11.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА, в її будинку розміщувався штаб кущового проводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 08.07.1992. *(9073 П)*.

ГРЕСЬКО Северин Іванович, 1907 р. н., ***с. Милування*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.07.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 18.08.1992. *(9537 П)*.

ГРЕЦЬКИЙ Лев Миколайович, 1913 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта середня торговельна. Проживав у м. Івано-Франківськ, завідувач їдальні. Заарештований 16.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пінчик, поширював антирадянську літературу, доставляв продукти в УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.05.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 09.06.1992. *(8963 П)*.

ГРЕЧАНИК Марія Петрівна, 1925 р. н., ***с. Угорники*** Івано-Франківської міськради, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Угорники, селянка. Заарештована 19.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зоря, розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.04.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 30.08.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 03.09.1991. *(7887 П)*.

ГРЕЧАНИК Степан Васильович, 1925 р. н., ***с. Угорники*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Олега), псевдо — Мурашко, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 28.03.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.03.1992. *(9561 П)*.

ГРЕЧАНЮК Василь Дмитрович, 1903 р. н., ***с. Забережжя*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Забережжя, селянин. Заарештований 02.12.1945. Звинувачення: господарчий станичної ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13701 П)*.

ГРЕЧАНЮК Василь Іванович, 1927 р. н., ***с. Братківці*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.12.1944. Звинувачення: кур'єр станичного ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.01.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 28.09.1993. *(14536)*.

ГРЕЧАНЮК Василь Степанович, 1923 р. н., ***с. Забережжя*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 04.06.1948. Звинувачення: вояк УПА (сотня Пирога, 1944), псевдо — Стріла. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9308 П)*.

ГРЕЧАНЮК Михайло Дмитрович, 1928 р. н., ***с. Забережжя*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.07.1950. Звинувачення: вояк УПА (боївка Андрія, 1950). Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 05.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 28.06.1993. *(11987 П)*.

ГРЕЧКОСІЙ Василь Іванович, 1930 р. н., ***с. Чортовець*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Палія), псевдо — Пилип. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1993. *(12491 П)*.

ГРЕЧНА Ольга Михайлівна, 1927 р. н., ***с. Старі Скоморохи*** Галицького району, українка, освіта середня педагогічна. Проживала в с. Старі Скоморохи, вчителька. Заарештована 11.08.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.09.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.09.1991. *(6374 П)*.

ГРЕЧУК Ганна Дмитрівна, 1925 р. н., ***с. Казанів*** Коломийського району, українка, освіта початко-

ва. Проживала в с. Казанів, селянка. Заарештована 18.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лілея, кур'єр станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.12.1991. *(7421 П)*.

ГРЕЧУК Михайло Михайлович, 1891 р. н., ***м. Косів***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Косів, селянин. Заарештований 07.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Борець, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 12.10.1994. *(14788 П)*.

ГРЕЧУК Олексій Юрійович, 1899 р. н., ***с. Берес-течко*** Верховинського району, українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у с. Берестечко, селянин. Заарештований 06.01.1947. Звинувачення: вояк УПА (чота Перекотиполя), псевдо — Трух, зв'язковий СБ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.05.1994. *(14189 П)*.

ГРЕЧУХ Іван Антонович, 1923 р. н., ***с. Коростовичі*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.02.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня «Гайдамаки», 1944), псевда — Дуб, Морозенко. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(11681 П)*.

ГРЕЧУХ Іван Михайлович, 1897 р. н., ***с. Коростовичі*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Коростовичі, селянин. Заарештований 02.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 05.02.1964. *(2832 П)*.

ГРЕЧУХ Микола Олексійович, 1920 р. н., ***с. Слобода*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орест, збирав продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10737 П)*.

ГРЕЧУХ Михайло Антонович, 1924 р. н., ***с. Коростовичі*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коростовичі, селянин. Заарештований 03.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Граб, будував криївки. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(7825 П)*.

ГРЕЧУХ Олексій Михайлович, 1921 р. н., ***с. Коростовичі*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня «Гайдамаки», 1944), псевдо — Вихор. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(11681 П)*.

ГРЕШКО Василь Іванович, 1910 р. н., ***с. Яворів*** Турківського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Велика Тур'я*** Долинського району, селянин. Заарештований 12.11.1952. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.09.1953. *(1387 П)*.

ГРЕЩУК Андрій Васильович, 1894 р. н., ***с. Білі Ослави*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Білі Ослави, селянин. Заарештований 06.07.1946. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1993. *(12625 П)*.

ГРЕЩУК Іван Васильович, 1930 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Делятин, вантажник ліспромкомбінату. Заарештований 25.03.1950. Звинувачення: розвідник станичної ОУН, поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 03.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.10.1991. *(37009)*.

ГРЕЩУК Йосип, 1906 р. н., ***с. Делева*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Делева, колгоспник. Заарештований 17.01.1952. Звинувачення: переправляв човном через Дністер вояків УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 10.04.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(7031 П)*.

ГРЕЩУК Костянтин Костянтинович, 1915 р. н., ***с. Ісаків*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ісаків, селянин. Заарештований 26.03.1941. Звинувачення: член ОУН, читав

антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.06.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7346 П)*.

ГРЕЩУК Марія Дмитрівна, 1934 р. н., ***с. Білі Ослави*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Білі Ослави, селянка. Заарештована 02.05.1950. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 03.12.1991. *(6797 П)*.

ГРЕЩУК Микола Іванович, 1888 р. н., ***с. Спас*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, селянин. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: віддав корову, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.01.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 12.01.1989. *(4956 П)*.

ГРЕЩУК Параска Дмитрівна, 1927 р. н., ***с. Чорні Ослави*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чорні Ослави, селянка. Заарештована 03.05.1946. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Львівської області 13.06.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 03.06.1992. *(8842 П)*.

ГРЕЩУК Федір Костянтинович, 1919 р. н., ***с. Ісаків*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ісаків, селянин. Заарештований 19.04.1941. Звинувачення: читав націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.06.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7346 П)*.

ГРИБИК Стефанія Михайлівна, 1923 р. н., ***м. Галич***, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Галич, бухгалтер заготконтори. Заарештована 24.03.1951. Звинувачення: розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 19.04.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 20.11.1991. *(6653 П)*.

ГРИБОВИЧ Василь Миколайович, 1915 р. н., ***с. Парище*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Парище, колгоспник. Заарештований 15.02.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 20.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.10.1992. *(9107 П)*.

ГРИБОВИЧ Ганна Йосипівна, 1917 р. н., ***с. Монастирець*** Стрийського району Львівської області, українка, освіта початкова. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, домогосподарка. Заарештована 06.04.1949. Звинувачення: переховувала членів надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.05.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 25.12.1991. *(7176 П)*.

ГРИБОВИЧ Євдокія Іванівна, 1917 р. н., ***с. Парище*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Парище, селянка. Заарештована 23.04.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН, допомагала їм продуктами. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 20.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.10.1992. *(9107)*.

ГРИБОВИЧ Євдокія Михайлівна, 1923 р. н., ***с. Парище*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Парище, селянка. Заарештована 11.04.1945. Звинувачення: кур'єр райпроводу ОУН, псевдо — Тополя. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.05.1992. *(8443 П)*.

ГРИБОВИЧ Теодор Дмитрович, 1896 р. н., ***с. Шевченкове*** Долинського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Шевченкове, директор школи. Заарештований 24.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Старий, інформатор ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 18.06.1946 засуджений на 8 років позбавлення волі та 2 роки поразки в правах. Реабілітований 14.09.1992. *(5215)*.

ГРИБОВИЧ Юрій Михайлович, 1914 р. н., ***с. Манява*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, сторож маслозаводу. Заарештований 01.04.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 25.12.1991. *(7176 П)*.

ГРИБОВИЧ Яків Миколайович, 1919 р. н., ***с. Пациків*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пациків, продавець магазину. Заарештований 21.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав гроші й продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.10.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі. Реабілітований 23.01.1992. *(7106 П)*.

ГРИБУК Наталія Іванівна, 1907 р. н., ***с. Межигірці*** Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***. Заарештована 02.03.1949. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 13.05.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 06.08.1992. *(9437 П)*.

ГРИВИНСЬКА Ганна Федорівна, 1928 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Дубівці, селянка. Заарештована 11.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевда — Наталка, Ніна. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 15.10.1991. *(6183 П)*.

ГРИВИНСЬКА Катерина Пилипівна, 1926 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дубівці, селянка. Заарештована 11.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевда — Оля, Мотря. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 15.10.1991. *(6183 П)*.

ГРИВИНСЬКИЙ Василь Пилипович, 1919 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 12.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (старшинська школа Поля), псевдо — Сапер. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.03.1993. *(14190 П)*.

ГРИВИНСЬКИЙ Михайло Петрович, 1928 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубівці, селянин. Заарештований 10.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Струнký. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 07.08.1991. *(6129 П)*.

ГРИВНАК Андрій Дмитрович, 1898 р. н., ***с. Данильче*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Данильче, селянин. Заарештований 05.11.1939. Звинувачення: член УСРП, голова повітового комітету УСРП, проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 09.02.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 17.03.1981. *(3895 П)*.

ГРИВНАК Богдан Андрійович, 1930 р. н., ***с. Гонoратівка*** Рогатинського району, українець, освіта середня педагогічна. Проживав у с. Гонoратівка. Заарештований 12.08.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Богун. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.10.1991. *(6864 П)*.

ГРИВНАК Василь Остапович, 1928 р. н., ***с. Чесники*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чесники, селянин. Заарештований 31.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Береза. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 01.08.1995. *(14878 П)*.

ГРИВНАК Іван Дмитрович, 1901 р. н., ***с. Жовчів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жовчів, селянин. Заарештований 18.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 21.11.1964 справу припинено. *(2978 П)*.

ГРИВНАК Іван Федорович, 1913 р. н., ***с. Підвербці*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвербці, колгоспник. Заарештований 29.04.1941. Звинувачення: член ОУН, псевда — Незнаний, Ковадло, зв'язковий райпроводу ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 24.03.1997. *(5658)*.

ГРИВНАК Микола Петрович, 1912 р. н., ***с. Підвербці*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвербці, селянин. Заарештований 22.07.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.08.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 23.05.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.12.1993. *(8345)*.

ГРИВНАК Петро Дмитрович, 1913 р. н., ***с. Чесники*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чесники, селянин. Заарештований 25.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ванька, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1993. *(11226 П)*.

ГРИВНАК Северин Дмитрович, 1922 р. н., ***с. Чесники*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Леґалізувався. Проживав у с. Чесники, селянин. Заарештований 17.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса), псевдо — Вогник. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.05.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 03.10.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.12.1992. *(10405 П)*.

ГРИВНЯК Василь Степанович, 1906 р. н., ***с. Слобода Долинська*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобода Долинська, селянин. Заарештований 03.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дружний, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 12.06.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.10.1992. *(9889 П)*.

ГРИВНЯК Микола Степанович, 1910 р. н., ***с. Слобода Долинська*** Долинського району, украї-

нець, освіта початкова. Проживав у с. Слобода Долинська, робітник Долинського ліспромкомбінату. Заарештований 03.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб, комендант охорони села. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.10.1992. *(9889 П).*

ГРИГИЛЮК Юстина Олексіївна, 1911 р. н., *с. Королівка* Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Королівка, селянка. Заарештована 30.08.1944. Звинувачення: отримала від УПА завдання збирати зброю. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.10.1944 засуджена на 3 роки позбавлення волі. Реабілітована 06.04.1993. *(11626 П).*

ГРИГІРЧИК Микола Миколайович, 1916 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Серафинці, командир відділення винищувального батальйону. Заарештований 28.04.1947. Звинувачення: не чинив спротиву воякам УПА при їх нападі на село. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 29.07.1992. *(9123 П).*

ГРИГОЛІНСЬКА Василина Миколаївна, 1921 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 24.08.1946. Звинувачення: член ОУН, плела теплі речі для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 21.08.1993. *(12623 П).*

ГРИГОЛІНСЬКА Ганна Миколаївна, 1904 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Стрільче, колгоспниця. Заарештована 18.11.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 19.12.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.10.1996. *(15361 П).*

ГРИГОЛІНСЬКИЙ Іван Федорович, 1901 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Стрільче, колгоспник. Заарештований 18.11.1951. Звинувачення: переховував у криївці членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 19.12.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.10.1996. *(15361 П).*

ГРИГОЛІНСЬКИЙ Петро Іванович, 1901 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українець. Проживав у *с. Капустяни* Тростянецького району Вінницької області, робітник цукрозаводу. Заарештований 17.08.1937. Звинувачення: антирадянська агітація. Рішенням НКВС і Прокурора СРСР 26.10.1937 **розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.11.1989. *(Справа знаходиться в архіві СБУ Вінницької області).*

ГРИГОЛІНСЬКИЙ Петро Іванович, 1929 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стрільче, селянин. Заарештований 19.11.1951. Звинувачення: збирав продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 19.12.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.10.1996. *(15361 П).*

ГРИГОРАШ Василина, 1927 р. н., *с. Микуличин* Яремчанської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Микуличин, селянка. Заарештована 22.11.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.04.1992. *(8509 П).*

ГРИГОРАШ Василь Вінцентович, 1919 р. н., *с. Вовчинець* Івано-Франківської міськради, українець, освіта середня. Рядовий 9-го ЗАП (м. Казань, Росія). Заарештований 05.08.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом в/ч 06857 24.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 15.11.1960. *(5444 П).*

ГРИГОРАШ Василь Іванович, 1920 р. н., *с. Павлівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Євген, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 08.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 07.02.1992. *(37010).*

ГРИГОРАШ Іван Іванович, 1930 р. н., *с. Перерісль* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перерісль, селянин. Заарештований 30.04.1947. Звинувачення: розвідник ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 12.07.1991. *(5558 П).*

ГРИГОРАШ Магдалина Михайлівна, 1930 р. н., *с. Пнів* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пнів, селянка. Заарештована 19.03.1947. Звинувачення: зібрала з населення 800 крб. для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 10.12.1991. *(6762 П).*

ГРИГОРАШ Михайло Іванович, 1915 р. н., *с. Вовчинець* Івано-Франківської міськради, укра-

їнець, освіта початкова. Проживав у с. Вовчинець, дяк. Заарештований 09.03.1945. Звинувачення: пропагандист ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.05.1994. *(14186 П)*.

ГРИГОРАШ Михайло Йосипович, 1907 р. н., ***м. Надвірна***, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Пнів***, селянин. Заарештований 19.03.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 08.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.03.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.12.1991. *(6762 П)*.

ГРИГОРАШ Ольга Миколаївна, 1923 р. н., ***м. Надвірна***, українка, освіта початкова. Проживала в м. Надвірна, санітарка районної лікарні. Заарештована 17.04.1945. Звинувачення: збирала медикаменти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.08.1991. *(6174 П)*.

ГРИГОРАЩУК Дмитро Іванович, 1903 р. н., ***с. Тулова*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тулова, голова сільради. Заарештований 21.03.1946. Звинувачення: член ОУН, інформатор ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 21.01.1992. *(10592 П)*.

ГРИГОРАЩУК Олексій Іванович, 1890 р. н., ***м. Снятин***, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Снятин, директор районної лазні. Заарештований 05.10.1944. Звинувачення: співпрацював із німецькими каральними органами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 15.09.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.07.1994. *(14070 П)*.

ГРИГОРАЩУК Степан Миколайович, 1920 р. н., ***с. Микулинці*** (тепер — у складі м. Снятин), українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Микулинці, селянин. Заарештований 25.01.1941. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 08.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1993. *(11738 П)*.

ГРИГОРЕНКО Лука Степанович, 1897 р. н., ***с. Матіївка*** Білоцерківського району Київської області, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Кутці*** Рогатинського району, селянин. Заарештований 29.02.1940. Звинувачення: служив в армії С. Петлюри, проводив серед населення антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 11.07.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 31.12.1992. *(10473 П)*.

ГРИГОРИШАК Микола Михайлович, 1930 р. н., ***с. Дубка*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубка, селянин. Заарештований 29.01.1945. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 11.10.1968. *(3498 П)*.

ГРИГОРИШАК Михайло Юрійович, 1896 р. н., ***с. Дубка*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Дубка, селянин. Заарештований 23.06.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.02.1993. *(1440)*.

ГРИГОРИШАК Степан Миколайович, 1921 р. н., ***с. Дубка*** Городенківського району, українець. Проживав у с. Дубка, селянин. Заарештований 27.03.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 17.11.1964 справу припинено. *(2888 П)*.

ГРИГОРИШИН Дмитро Дмитрович, 1923 р. н., ***с. Микитинці*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Микитинці, селянин. Заарештований 17.09.1947. Звинувачення: вивішував у селі синьо-жовті прапори. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.04.1955. *(1782 П)*.

ГРИГОРИШИН Лук'ян Михайлович, 1920 р. н., ***с. Мишин*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Мишин, ткач. Заарештований 16.11.1940. Звинувачення: член ОУН, намагався нелегально перейти кордон. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.04.1941 засуджений **до розстрілу**, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.03.1995. *(14694 П)*.

ГРИГОРІВ Василь Гнатович, 1904 р. н., ***с. Лісний Хлібичин*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісний Хлібичин, селянин. Заарештований 20.08.1940. Звинувачення: член ОУН, заступник керівника розвідгрупи ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П)*.

ГРИГОРІВ Василь Лаврентійович, 1900 р. н., ***с. Похівка*** Богородчанського району, українець, ма-

лописьменний. Проживав у с. Похівка, селянин. Заарештований 28.11.1944. Звинувачення: попереджував повстанців про появу енкаведистів. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.04.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.01.1992. *(7633 П)*.

ГРИГОРІВ Володимир Олексійович, 1928 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 18.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Морозенка, 1945), псевдо — Сірко, проходив військову підготовку. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1993. *(10605 П)*.

ГРИГОРІВ Ганна Іванівна, 1924 р. н., *с. Старий Гвіздець* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Гвіздець, селянка. Заарештована 28.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо Вивірка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.06.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.05.1992. *(15067)*.

ГРИГОРІВ Дмитро Іванович, 1913 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 199-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Липа, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.01.1993. *(10582 П)*.

ГРИГОРІВ Іван Васильович, 1922 р. н., *с. Похівка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Похівка, кравець. Заарештований 10.02.1941. Звинувачення: писав листи антирадянського змісту, намагався нелегально перейти кордон. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.07.1992. *(9358 П)*.

ГРИГОРІВ Іван Миколайович, 1919 р. н., *с. Виноград* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Виноград, селянин. Заарештований 08.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пастух, заступник станичного ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.03.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.11.1992. *(11408 П)*.

ГРИГОРІВ Ірина Михайлівна, 1926 р. н., *с-ще Отинія* Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Отинія, учениця. Заарештована 17.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, зв'язкова райпроводу ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.04.1993. *(14551 П)*.

ГРИГОРІВ Йосип Михайлович, 1912 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Кам'янка, бухгалтер радгоспу. Заарештований 21.08.1947. Звинувачення: постачав УПА продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.02.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 30.12.1993. *(13347 П)*.

ГРИГОРІВ Марія Михайлівна, 1924 р. н., *с-ще Отинія* Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Отинія, плановик райспоживспілки. Заарештована 17.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.04.1993. *(14551 П)*.

ГРИГОРІВ Марія Степанівна, 1924 р. н., *с. Похівка* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Похівка, селянка. Заарештована 17.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орися, зв'язкова ОУН, керувала в селі збором продуктів для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.12.1944 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.02.1993. *(10918 П)*.

ГРИГОРІВ Марія Юріївна, 1924 р. н., *с. Старий Гвіздець* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Гвіздець, селянка. Заарештована 03.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Катруся, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.06.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.05.1992. *(15067)*.

ГРИГОРІВ Меланія Дмитрівна, 1930 р. н., *с. Чернятин* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чернятин, колгоспниця. Заарештована 17.10.1952. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 14.11.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.02.1992. *(11252 П)*.

ГРИГОРІВ Микола Лаврентійович, 1921 р. н., *с. Похівка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Був депортований у Караганду (Росія), звідки втік і легалізувався. Проживав

у с. Похівка, заготівельник сировини. Заарештований 19.01.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Годовал. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.07.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.01.1992. *(7265 П)*.

ГРИГОРІВ Михайло Васильович, 1885 р. н., *с. Похівка* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Старі Богородчани*, селянин. Заарештований 14.06.1946. Звинувачення: не доніс про місцезнаходження криївки УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.08.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Загинув 01.08.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.02.1992. *(7132 П)*.

ГРИГОРІВ Параска Гнатівна, 1919 р. н., *с. Іваниківка* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Іваниківка, бригадир колгоспу. Заарештована 10.08.1950. Звинувачення: допомагала матеріально членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.10.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 28.09.1955. *(1819 П)*.

ГРИГОРІЙЧУК Катерина Романівна, 1924 р. н., *с. Видинів* Снятинського району, українка. Проживала в *м. Чернівці*, студентка університету. Заарештована 20.02.1948. Звинувачення: читала антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 15.05.1948 засуджена на 4 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.05.1962. *(П-5032, справа знаходиться в архіві СБУ Чернівецької області)*.

ГРИГОРІЙЧУК Семен Іванович, 1913 р. н., *с. Видинів* Снятинського району, українець, малописьменний. Рядовий 119-го ЗСП (м. Омськ, Росія). Заарештований 01.01.1945. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН, служив в українській поліції (1941). Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.01.1962. *(36388)*.

ГРИГОРОВИЧ Ганна Михайлівна, 1927 р. н., *с. Лісний Хлібичин* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лісний Хлібичин, селянка. Заарештована 08.11.1945. Звинувачення: член жіночої сітки ОУН, постачала продукти УПА. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 11.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 14.01.1992. *(7576 П)*.

ГРИГОРОВИЧ Ганна Федорівна, 1929 р. н., *с. Лісний Хлібичин* Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Лісний Хлібичин, селянка. Заарештована 24.11.1945. Звинувачення: розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 11.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 14.01.1992. *(7576 П)*.

ГРИГОРОВИЧ Іван Андрійович, 1922 р. н., *с. Орелець* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Орелець, селянин. Заарештований 28.11.1940. Звинувачення: член ОУН, розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 27.03.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.06.1993. *(11515 П)*.

ГРИГОРОВИЧ Михайло Іванович, 1900 р. н., *с. Лісний Хлібичин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісний Хлібичин, голова сільради. Заарештований 23.06.1948. Звинувачення: постачав УПА продукти й гроші. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.10.1993. *(12730 П)*.

ГРИГОРОВИЧ Олена Дмитрівна, 1919 р. н., *с. Орелець* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Орелець, селянка. Заарештована 28.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Христя, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.12.1991. *(10081 П)*.

ГРИГОРСЬКА Марта Григорівна, 1929 р. н., *с. Якубів* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Якубів, селянка. Заарештована 12.03.1945. Звинувачення: член ОУН, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 29.11.1991. *(7192 П)*.

ГРИГОРСЬКИЙ Михайло Юрійович, 1902 р. н., *с. Якубів* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Якубів, селянин. Заарештований 01.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом 18-ї армії 05.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.05.1994. *(13969 П)*.

ГРИГОРСЬКИЙ Степан Михайлович, 1913 р. н., *с. Яворів* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Горішній. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.02.1994. *(13335 П)*.

ГРИГОРУК Євген, 1911 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, кіномеханік і радист

військового шпиталю. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.12.1991. *(6712 П)*.

ГРИГОРУК Юстина Іллівна, 1924 р. н., ***с. Старуня*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старуня, селянка. Заарештована 27.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Хитра, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітована 20.01.1992. *(7331 П)*.

ГРИГОРЧАК Василь Іванович, 1904 р. н., ***с. Стопчатів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бандури, 1944), псевдо — Райд. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.08.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1994. *(13989 П)*.

ГРИГОРЧАК Дмитро Миколайович, 1910 р. н., ***с. Кулачківці*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кулачківці, селянин. Заарештований 05.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 21.03.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.01.1992. *(6812 П)*.

ГРИГОРЧАК Микола Іванович, 1913 р. н., ***с. Іллінці*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 123-го окремого понтонного батальйону. Заарештований 05.01.1943. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 6-ї армії 16.02.1943 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 05.07.1994. *(14378 П)*.

ГРИГОРЧАК Михайло Іванович, 1913 р. н., ***с. Стопчатів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Стопчатів, селянин. Заарештований 19.08.1951. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Чорнобривий, збирав для УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.10.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 19.05.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.11.1992. *(10336 П)*.

ГРИГОРЧАК Олена Андріївна, 1926 р. н., ***с. Люча*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Люча, селянка. Заарештована 21.04.1945. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.10.1991. *(7741 П)*.

ГРИГОРЧАК Юрій Петрович, 1923 р. н., ***с-ще Яблунів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах з конфіскацією майна. Реабілітований 06.12.1991. *(6924 П)*.

ГРИГОРЧУК Антон Петрович, 1915 р. н., ***с-ще Обертин*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Жуків***, продавець кооперативної крамниці. Заарештований 16.09.1948. Звинувачення: постачав воякам УПА промтовари. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 16.08.1991. *(5833 П)*.

ГРИГОРЧУК Василь Олексійович, 1915 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 29-го ЗСП 7-ї ЗСД. Заарештований 14.12.1944. Звинувачення: збирав гроші й зерно для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.07.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 23.03.1992. *(7588 П)*.

ГРИГОРЧУК Василь Петрович, 1923 р. н., ***с. Дятьківці*** (тепер — у складі м. Коломия), українець, освіта початкова. Проживав у с. Дятьківці, майстер Коломийської паперової фабрики. Заарештований 06.09.1947. Звинувачення: розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВД Станіславської області 30.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 1992. *(1451)*.

ГРИГОРЧУК Василь Федорович, 1888 р. н., ***с. Соколівка*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Жуків*** Тлумацького району, селянин. Заарештований 29.07.1948. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 27.01.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.02.1994. *(13329 П)*.

ГРИГОРЧУК Володимир Михайлович, 1910 р. н., ***с-ще Заболотів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Плауен*** (Німеччина), вантажник. Заарештований 10.10.1946. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом Радянської Східної Адміністрації по Федеральній Землі Саксонія 18.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 11.04.1963. *(2787 П)*.

ГРИГОРЧУК Ганна Василівна, 1933 р. н., *м. Коломия*, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 22.12.1949. Звинувачення: пекла хліб для вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.05.1950 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 13.03.1992. *(8418 П)*.

ГРИГОРЧУК Ганна Лук'янівна, 1928 р. н., *с. Річка* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Річка, селянка. Заарештована 11.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка, закінчила курси медсестер УПА, заступниця станичної жночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 04.09.1991. *(6071 П)*.

ГРИГОРЧУК Ганна Петрівна, 1923 р. н., *с. Микуличин* Яремчанської міськради, українка, малописьменна. Проживала в с. Микуличин, селянка. Заарештована 02.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.05.1992. *(10188 П)*.

ГРИГОРЧУК Ганна Юріївна, 1924 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Білоберізка, селянка. Заарештована 26.06.1946. Звинувачення: збирала посуд для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.11.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 13.08.1992. *(1139 П)*.

ГРИГОРЧУК Данило Іванович, 1916 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раківчик, колгоспник. Заарештований 11.12.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.02.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1992. *(9951 П)*.

ГРИГОРЧУК Дмитро Маркович, 1908 р. н., *с. Джурів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Джурів, голова кооперації. Заарештований 10.10.1950. Звинувачення: постачав продукти та одяг воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6528 П)*.

ГРИГОРЧУК Дмитро Степанович, 1909 р. н., *с. Кулачківці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП. Заарештований 01.01.1945. Звинувачення: член ОУН, брав участь у збройному нападі. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.08.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 29.03.1991. *(6265 П)*.

ГРИГОРЧУК Зіновія Михайлівна, 1934 р. н., *с. Шепарівці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала напівнелегально. Заарештована 22.12.1949. Звинувачення: пекла хліб для вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.05.1950 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 11.05.1992. *(8418 П)*.

ГРИГОРЧУК Іван Михайлович, 1920 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 12.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бульба, станичний ОУН, пізніше вояк УПА (боївка СБ Крука). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 07.06.1993. *(12804 П)*.

ГРИГОРЧУК Іван Пилипович, 1913 р. н., *с. Річка* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 29.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (запасна сотня Кукола, 1944), псевдо — Віз. **Загинув** 20.01.1946 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.07.1998. *(13966)*.

ГРИГОРЧУК Іван Юрійович, 1915 р. н., *с. Микулинці* (тепер — у складі м. Снятин), українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Микулинці, столяр. Заарештований 12.12.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник ланки ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.01.1994. *(13602 П)*.

ГРИГОРЧУК Марія Василівна, 1918 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Слобідка*, селянка. Заарештована 05.02.1946. Звинувачення: зв'язкова УПА, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 03.08.1946 в ув'язненні в Донецькій області, місце поховання невідоме. Реабілітована 05.08.1991. *(5630 П)*.

ГРИГОРЧУК Марія Іванівна, 1913 р. н., *с. Вербівці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вербівці, селянка. Заарештована 17.03.1946. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.11.1991. *(6543 П)*.

ГРИГОРЧУК Микола Дмитрович, 1928 р. н., *с. Будилів* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 18.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Опришко. Військовим трибуналом військ МВС

Станіславської області 23.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.01.1993. *(13077 П)*.

ГРИГОРЧУК Мирон Михайлович, 1932 р. н., *с. Шепарівці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.12.1949. Звинувачення: син керівника Коршівського райпроводу ОУН, ухилився від виселення. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.05.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.05.1992. *(8418 П)*.

ГРИГОРЧУК Мирослава Михайлівна, 1930 р. н., *с. Шепарівці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 31.12.1947. Звинувачення: ухилилася від виселення, донька керівника Коршівського райпроводу ОУН, псевдо — Шрам. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.03.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.07.1992. *(8961 П)*.

ГРИГОРЧУК Олена Онуфріївна, 1926 р. н., *с. Джурів* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Джурів, селянка. Заарештована 20.11.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 25.01.1992. *(7457 П)*.

ГРИГОРЧУК Ольга Антонівна, 1922 р. н., *с. Грабовець* Богородчанського району, українка, освіта незакінчена вища. Проживала в *с. Горохолина*, вчителька. Заарештована 27.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надя. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.02.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 29.07.1963. *(2826 П)*.

ГРИГОРЧУК Ольга Василівна, 1924 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 07.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Неволя, збирала продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.09.1991. *(5920 П)*.

ГРИГОРЧУК Параска Василівна, 1928 р. н., *с. Корнич* Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Корнич, селянка. Заарештована 19.12.1945. Звинувачення: член ОУН, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.04.1992. *(8420 П)*.

ГРИГОРЧУК Петро Юрійович, 1919 р. н., *с. Микулинці* (тепер — у складі м. Снятин), українець, освіта початкова. Проживав у с. Микулинці, селянин. Заарештований 12.12.1940. Звинувачення: зв'язковий і розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 23.05.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.01.1994. *(13602 П)*.

ГРИГОРЧУК Розалія Василівна, 1926 р. н., *с. Баня-Березів* Косівського району, українка, освіта середня. Проживала в с. Баня-Березів, вчителька. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ягідка, заступниця станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 18.02.1992. *(7756 П)*.

ГРИГОРЧУК Юрій Петрович, 1899 р. н., *с. Джурів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Джурів, колгоспник. Заарештований 10.10.1950. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1992. *(10254 П)*.

ГРИГОРЮК Михайло Семенович, 1924 р. н., *с. Грабовець* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грабовець, селянин. Заарештований 16.09.1944. Звинувачення: інформатор ОУН, псевдо — Явір. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.09.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1993. *(11278 П)*.

ГРИГУЛЕЦЬКИЙ Михайло Петрович, 1908 р. н., *с-ще Єзупіль* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Клима, 1944), псевдо — Черкес. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.10.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 03.03.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.11.1993. *(13021 П)*.

ГРИДЖАК Андрій Семенович, 1891 р. н., *с. Химчин* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Коросги*, селянин. Заарештований 03.04.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 13.09.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.06.1993. *(11786 П)*.

ГРИДЖИН Петро Іванович, 1919 р. н., *с. Нижнів* Тлумацького району, українець. Проживав

у с. Нижнів, селянин. Заарештований 01.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 07.12.1964 справу припинено. *(3072 П).*

ГРИДЖУК Микола Іванович, 1914 р. н., *с-ще Яблунів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Яблунів, робітник Коломийської залізничної станції. Заарештований 13.03.1941. Звинувачення: член ОУН, вивчав літературу націоналістичного змісту. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.05.1997. *(14743).*

ГРИДЖУК Микола Прокопович, 1902 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 29.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Спартана), псевдо — Канарок. У травні 1945 затриманий і скерований до спецтабору НКВС. Після звільнення 07.07.1945 повернувся додому, постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1993. *(13093 П).*

ГРИДЖУК Петро Степанович, 1913 р. н., *с-ще Печеніжин* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Печеніжин, їздовий залізничної станції Коломия. Заарештований 14.12.1950. Звинувачення: постачав членам ОУН гроші й продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28. 02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1993. *(11946 П).*

ГРИЖАК Дмитро Михайлович, 1921 р. н., *с. Діброва* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 27.07.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Хмари), псевдо — Ясин. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.01.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 27.12.1991. *(6994 П).*

ГРИЖАК Іван Геронімович, 1915 р. н., *с. Коросmи* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Корости, селянин. Заарештований 09.10.1948. Звинувачення: мав зв'язок з вояками УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.02.1992. *(7367 П).*

ГРИЖАК Катерина Дмитрівна, 1919 р. н., *с. Діброва* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Діброва, селянка. Заарештована 20.02.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(10757 П).*

ГРИМАЛЮК Василь, 1924 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Прута, 1945), псевдо — Міcько, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1993. *(12342 П).*

ГРИМАЛЮК Володимир Іванович, 1933 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, колгоспник. Заарештований 27.04.1951. Звинувачення: допомагав УПА матеріально. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.05.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(8214 П).*

ГРИМАЛЮК Іван Миколайович, 1918 р. н., *с. Річка* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Річка, селянин. Заарештований 27.01.1951. Звинувачення: переховував у криївці членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.04.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(12250 П).*

ГРИМАЛЮК Іван Миколайович, 1925 р. н., *с. Снідавка* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Снідавка, селянин. Заарештований 04.06.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Хромий, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.06.1956. *(2061 П).*

ГРИМАЛЮК Микола Танасович, 1912 р. н., *с. Снідавка* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 17.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (запасна сотня Кукола, 1944), псевдо — Бігун. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 26.01.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.07.1994. *(14732 П).*

ГРИМАЛЮК Нестор Дмитрович, 1917 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 20.07.1940. Звинувачення: член ОУН, намагався нелегально перейти кордон. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 07.02.1994. *(32058).*

ГРИМАЛЮК Параска Іванівна, 1929 р. н., *с. Снідавка* Косівського району, українка, малопись-

менна. Проживала в с. Снідавка, селянка. Заарештована 15.12.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, псевдо — Ружа. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 27.09.1993. *(12370 П)*.

ГРИМАЛЮК Теодор Дмитрович, 1901 р. н., ***с. Рошнів*** Тисменицького району, українець. Заарештований 29.05.1940. Звинувачення: нелегально перейшов кордон. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 21.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. З початком війни опинився на волі. Реабілітований 06.08.1952. *(3465 П)*.

ГРИНДАК Іван Васильович, 1899 р. н., ***с. Витвиця*** Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Витвиця, селянин. Заарештований 02.08.1950. Звинувачення: зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 28.01.1992. *(7093 П)*.

ГРИНДЖАЛО Любомир Євстахійович, 1923 р. н., ***с. Журів*** Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Журів, робітник спиртзаводу. Заарештований 16.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Іван, допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.10.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.06.1992. *(8502 П)*.

ГРИНЕВИЧ Василь Федорович, 1911 р. н., ***с. Чорнолізці*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.08.1944. Звинувачення: член ОУН. 24.02.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(8901 П)*.

ГРИНЕВИЧ Микола Михайлович, 1900 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Делятин, селянин. Заарештований 18.04.1946. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 18.06.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.04.1992. *(8774 П)*.

ГРИНЕНКО Іван Андрійович, 1922 р. н., ***с. Телява*** Краківського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Бодпарів*** Коломийського району, колгоспник. Заарештований 29.04.1955. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 16.09.1955 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1991. *(6811 П)*.

ГРИНЕЧКО Василь Григорович, 1892 р. н., ***с. Старий Лисець*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Лисець, селянин. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: розповсюдив бофони на суму 1000 крб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.10.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.07.1991. *(5548 П)*.

ГРИНИК Марія Василівна, 1925 р. н., ***м. Тисменица***, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Тисменица. Заарештована 21.11.1944. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.02.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі. Реабілітована 10.12.1991. *(6628 П)*.

ГРИНИШАК Василь Миколайович, 1926 р. н., ***с. Кривець*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (1944—1945), псевда — Дуб, Зелений. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.10.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(7950 П)*.

ГРИНИШАК Василь Степанович, 1913 р. н., ***м. Надвірна***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Надвірна, завідувач ковбасного цеху РСС. Заарештований 10.07.1947. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН, постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.09.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 31.10.1991. *(1357)*.

ГРИНИШАК Василь Степанович, 1929 р. н., ***с. Молодків*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Молодків, селянин. Заарештований 05.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Крук, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 05.08.1991. *(5701 П)*.

ГРИНИШАК Ганна Василівна, 1928 р. н., ***с. Кривець*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кривець, селянка. Заарештована 10.06.1947. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 20.01.1992. *(8806 П)*.

ГРИНИШАК Ганна Миколаївна, 1919 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 20.11.1945. Звинувачення: воячка УПА (курінь Довбуша), дружина Лук'яна Гринишака — курінного УПА (псевдо — Довбуш). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.02.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 17.06.1992. *(8830 П)*.

ГРИНИШАК Іван Васильович, 1927 р. н., *с. Кривець* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.06.1947. Звинувачення: ухилявся від призову до армії, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.01.1992. *(8806 П)*.

ГРИНИШАК Марія Юріївна, 1927 р. н., *с. Стримба* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стримба, селянка. Заарештована 06.02.1946. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.10.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 23.09.1991. *(6400 П)*.

ГРИНИШАК Степан Григорович, 1908 р. н., *м. Надвірна*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Надвірна, директор заготконтори РСС. Заарештований 16.07.1951. Звинувачення: передав ОУН 200 карбованців. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 03.10.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10124 П)*.

ГРИНИШИН Ганна Дмитрівна, 1927 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Делятин, селянка. Заарештована 02.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тополя, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 22.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 04.12.1991. *(36788)*.

ГРИНИШИН Ганна Сидорівна, 1922 р. н., *с. Козарі* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Козарі, селянка. Заарештована 13.10.1945. Звинувачення: член ОУН, станична ОУН, керувала гуртком вивчення історії України. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(8054 П)*.

ГРИНИШИН Іван Васильович, 1927 р. н., *с. Прибилів* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Олега), псевдо — Марко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(8206 П)*.

ГРИНИШИН Іван Якович, 1891 р. н., *с. Пороги* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Гута*, селянин. Заарештований 07.01.1950. Звинувачення: матеріально допомагав УПА, перевозив своєю підводою продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.11.1991. *(6371 П)*.

ГРИНИШИН Ілля Іванович, 1907 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цінева, селянин. Заарештований 12.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Скала, проводир членів ОУН та вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.02.1994. *(13535 П)*.

ГРИНИШИН Марія Іванівна, 1934 р. н., *с. Гута* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гута, робітниця ліспромгоспу. Заарештована 08.02.1953. Звинувачення: передавала продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1953 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.12.1991. *(7002 П)*.

ГРИНИШИН Меланія Юріївна, 1930 р. н., *с. Гринівці* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гринівці, селянка. Заарештована 13.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Черемшина, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 19.11.1993. *(12418 П)*.

ГРИНИШИН Микола Юрійович, 1914 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Цінева, селянин. Заарештований 30.11.1946. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.12.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.09.1991. *(6357 П)*.

ГРИНИШИН Михайло Дмитрович, 1929 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Братишів, робітник Тлумацької МТС. Заарештований 09.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Зоряна), псевдо — Оса. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 20.08.1991. *(5970 П)*.

ГРИНИШИН Панько Іванович, 1896 р. н., *с. Космач* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 11.04.1940. Звинувачення: член товариства «Скала», проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.05.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 31.03.1989. *(3936 П)*.

ГРИНИШИН Тимофій Дмитрович, 1919 р. н., ***с. Раків*** Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Раків, обхідник залізничної станції Рожнятів. Заарештований 11.01.1948. Звинувачення: господарчий станичної ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.10.1996. *(15313 П)*.

ГРИНИШИН Федір Якович, 1901 р. н., ***с. Пороги*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Пороги, селянин. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(9664 П)*.

ГРИНИШИНА Анастасія Свиридівна, 1923 р. н., ***с. Яструбине*** Білопільського району Сумської області, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***с. Хриплин*** Івано-Франківської міськради, селянка. Заарештована 17.03.1953. Звинувачення: розклеювала націоналістичні листівки. Станіславським обласним судом 14.04.1953 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 04.05.1994. *(14009 П)*.

ГРИНІВ Василь Іванович, 1911 р. н., ***с. Гринівка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (боївка Чети, 1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 09.11.1993. *(13663 П)*.

ГРИНІВ Василь Михайлович, 1922 р. н., ***с. Гринівці*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.03.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Чорний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(7058 П)*.

ГРИНІВ Євген Андрійович, 1936 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Івано-Франківськ. Заарештований 20.01.1952. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 06.04.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1993. *(11722 П)*.

ГРИНІВ Іван Андрійович, 1919 р. н., ***с. Берлоги*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Берлоги, селянин. Заарештований 29.01.1947. Звинувачення: розповсюджував листівки антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 13.05.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітований 19.03.1992. *(8022 П)*.

ГРИНІВ Іван Васильович, 1921 р. н., ***с. Берлоги*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Берлоги, мельник. Заарештований 12.03.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Незнаний, молов зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10019 П)*.

ГРИНІВ Іван Васильович, 1921 р. н., ***с. Угорники*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 29.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Павла), псевдо — Івась. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 23.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1992. *(7573 П)*.

ГРИНІВ Карпо Федорович, 1919 р. н., ***с. Курипів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Перлівці***, боєць ГОГП. Заарештований 24.03.1950. Звинувачення: сприяв ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.11.1992. *(12951 П)*.

ГРИНІВ Марія Петрівна, 1929 р. н., ***с. Козаківка*** Болехівської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Козаківка, селянка. Заарештована 14.10.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 13.03.1992. *(8128 П)*.

ГРИНІВ Михайло Онуфрійович, 1924 р. н., ***с. Камінне*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.03.1948. Звинувачення: вояк УПА (сотня Хмари), псевдо — Гриць. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.05.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 19.02.1992. *(7076 П)*.

ГРИНІВ Олексій Дмитрович, 1904 р. н., ***с. Глибоке*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Глибоке, селянин. Заарештований 21.06.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.07.1992. *(9072 П)*.

ГРИНІВ Юрій Іванович, 1894 р. н., *с. Палагичі* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Палагичі, секретар сільради. Заарештований 01.11.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.09.1990. *(5421 П)*.

ГРИНІВ Юстина Олексіївна, 1924 р. н., *с. Гринівка* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 19.01.1946. Звинувачення: господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 24.04.1992. *(8531 П)*.

ГРИНІВСЬКИЙ Григорій Семенович, 1908 р. н., *м. Тисменица*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Тисменица, закрійник хутрової фабрики. Заарештований 30.05.1947. Звинувачення: допомагав матеріально воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 11.05.1992. *(8578 П)*.

ГРИНІВСЬКИЙ Іван Семенович, 1905 р. н., *м. Тисменица*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Тисменица, кравець. Заарештований 29.05.1947. Звинувачення: передав членові ОУН кожушок. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1992. *(9264 П)*.

ГРИНІВСЬКИЙ Микола Антонович, 1892 р. н., *м. Тисменица*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Тисменица, швець. Заарештований 29.05.1947. Звинувачення: передав для УПА чоботи. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 24.06.1992. *(8843 П)*.

ГРИНІВСЬКИЙ Олексій Купріянович, 1900 р. н., *м. Тисменица*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Тисменица, закрійник взуттєвої фабрики. Заарештований 28.05.1947. Звинувачення: збирав продукти, одяг і взуття для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. **Загинув** 20.11.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.06.1992. *(8866 П)*.

ГРИНІШАК-ШАНДРОВСЬКА Марія Степанівна, 1918 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 30.10.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Заграва, станична жіночої сітки ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 13.04.1992. *(9059 П)*.

ГРИНКОШЕВСЬКИЙ Володимир Миколайович, 1923 р. н., *с. Дорогів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ромка, боївка Повіта). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.04.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(11297 П)*.

ГРИНОВЕЦЬКА Параска Петрівна, 1925 р. н., *с. Бортники* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Олещин*, селянка. Заарештована 12.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бистриця. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 14.01.1992. *(7206 П)*.

ГРИНОВЕЦЬКИЙ Володимир Михайлович, 1902 р. н., *с. Бортники* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бортники, селянин. Заарештований 20.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чабан, господарчий підрайонного проводу ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.09.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.06.1992. *(8683 П)*.

ГРИНОВЕЦЬКИЙ Михайло Іванович, 1928 р. н., *с. Бортники* Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Бортники, формувальник ПРЗ. Заарештований 19.10.1950. Звинувачення: віддав шапку, фуфайку і черевики воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 27.12.1991. *(7181 П)*.

ГРИНОВЕЦЬКИЙ Степан Іванович, 1905 р. н., *с. Ценява* Коломийського району, поляк, малописьменний. Проживав у с. Ценява, селянин. Заарештований 03.05.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Станіславським обласним судом 19.12.1940 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1994. *(13732 П)*.

ГРИНЧАК Василь Федорович, 1900 р. н., *с. Гаврилівка* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.10.1945. Звинувачення: станичний ОУН, псевдо — Орел, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.03.1946 засуджений на 15 років каторжних

робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.05.1994. *(14107 П)*.

ГРИНЧАК Володимир Михайлович, 1918 р. н., *с. Луквиця* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Луквиця, селянин. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.02.1992. *(7366 П)*.

ГРИНЧАК Микола Якович, 1893 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Верхній Майдан, селянин. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.11.1992. *(14844 П)*.

ГРИНЧАК Петро Іванович, 1929 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сливки, селянин. Заарештований 02.03.1946. Звинувачення: член молодіжної ОУН, доставляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.10.1991. *(6395 П)*.

ГРИНЧИШИН Василь Данилович, 1925 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ґонти), псевдо — Чорнота. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.02.1992. *(11403 П)*.

ГРИНЧИШИН Данило Максимович, 1898 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довгий Войнилів, селянин. Заарештований 23.01.1946. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.10.1993. *(15166 П)*.

ГРИНЧИШИН Дмитро Васильович, 1919 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довгий Войнилів, селянин. Заарештований 01.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мир. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.11.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.07.1991. *(5693 П)*.

ГРИНЧИШИН Іван Данилович, 1928 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довгий Войнилів, селянин. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.02.1994. *(15166 П)*.

ГРИНЧИШИН Іван Михайлович, 1920 р. н., *с. Сільце* (тепер — у складі с-ща Войнилів) Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сільце, інспектор Войнилівського райфінвідділу. Заарештований 06.12.1944. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.02.1945 засуджений до розстрілу, який замінено на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 13.07.1993. *(12934 П)*.

ГРИНЧИШИН Катерина Данилівна, 1925 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Довгий Войнилів, селянка. Заарештована 12.03.1946. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 07.02.1994. *(15166 П)*.

ГРИНЧИШИН Олена Михайлівна, 1928 р. н., *с. Делева* Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Делева, селянка. Заарештована 17.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Павлина, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 05.08.1991. *(5911 П)*.

ГРИНЧИШИН Петро Михайлович, 1911 р. н., *с. Заланів* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Ульяновськ* Куйбишевської області (Росія), трудармієць 756-ї робочої колони. Заарештований 29.04.1942. Звинувачення: проводив антирадянську пропаґанду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.11.1942 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 13.10.1989. *(4705 П)*.

ГРИНЧУК Іван Павлович, 1921 р. н., *м. Косів*, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 22.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Недобитого, 1945), псевдо — Хома. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.07.1945 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 28.02.1995. *(14661 П)*.

ГРИНЬ Іван Васильович, 1923 р. н., *с. Горіхове* Люблінського воєводства (Польща), українець,

освіта неповна середня. Проживав у ***м. Болехів***, начальник управління комунгоспу. Заарештований 11.08.1948. Звинувачення: у 1943—1944 роках служив у німецькій поліції. Станіславським обласним судом 09.10.1948 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 30.07.1991. *(5624 П)*.

ГРИНЬ Михайло Михайлович, 1908 р. н., ***с. Крехів*** Жовквівського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Гошів*** Долинського району, священик-монах. Заарештований 11.01.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, надавав їм медичну допомогу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.04.1994. *(13870 П)*.

ГРИНЬКІВ Антон Михайлович, 1909 р. н., ***с. Драгомирчани*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Драгомирчани, селянин. Заарештований 09.07.1947. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.07.1992. *(9271 П)*.

ГРИНЬКІВ Василина Василівна, 1900 р. н., ***с. Рунгури*** Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в ***с. Марківка***, селянка. Заарештована 16.01.1953. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.02.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 22.01.1992. *(7338 П)*.

ГРИНЬКІВ Василь Дмитрович, 1900 р. н., ***с. Острия*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Остриня, селянин. Заарештований 03.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 20.10.1964 справу припинено. *(3176 П)*.

ГРИНЬКІВ Володимир Васильович, 1920 р. н., ***с. Явче*** Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 15.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1993. *(11021 П)*.

ГРИНЬКІВ Ганна Петрівна, 1925 р. н., ***с. Журів*** Рогатинського району, полька, освіта початкова. Проживала в с. Журів, селянка. Заарештована 03.07.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.02.1992. *(8182 П)*.

ГРИНЬКІВ Євлампій Євстахійович, 1913 р. н., ***с. Журів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною (1946). Проживав у с. Журів, дяк. Заарештований 30.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Роман, проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.12.1991. *(8357 П)*.

ГРИНЬКІВ Іван Пантелеймонович, 1908 р. н., ***с. Черніїв*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черніїв, селянин. Заарештований 13.10.1939. Звинувачення: співпрацював із польською поліцією (1937—1939). Станіславським обласним судом 19.02.1940 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 20.06.1940, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.08.1992. *(9456 П)*.

ГРИНЬКІВ Марія Миколаївна, 1927 р. н., ***с. Молодятин*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Молодятин, селянка. Заарештована 20.12.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 04.11.1991. *(6318 П)*.

ГРИНЬКІВ Микола Григорович, 1904 р. н., ***с. Новиця*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Новиця, селянин. Заарештований 26.03.1947. Звинувачення: переховував у криївці членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.07.1992. *(711)*.

ГРИНЬКІВ Михайло Васильович, 1935 р. н., ***с. Марківка*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Марківка, селянин. Заарештований 16.01.1953. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 28.02.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.01.1992. *(7338 П)*.

ГРИНЬКІВ Михайло Дмитрович, 1909 р. н., ***с. Драгомирчани*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Драгомирчани, селянин. Заарештований 09.07.1947. Звинувачення: передав для УПА 175 крб. і дві хлібини. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.07.1992. *(9270 П)*.

ГРИНЬКІВ Михайло Іванович, 1922 р. н., ***с. Журів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Журів, селянин. Заарештований 28.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вовк, допомагав УПА продуктами, проводив націоналістичну агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.10.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років

пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1991. *(8502 П)*.

ГРИНЬКІВ Олексій Петрович, 1917 р. н., *с. Старуня* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Старуня, слюсар. Заарештований 12.12.1945. Звинувачення: зв'язковий проводир загонів УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1992. *(7079 П)*.

ГРИНЬКІВ Параска Петрівна, 1929 р. н., *с. Нові Кривотули* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нові Кривотули, селянка. Заарештована 20.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Віра, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.03.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 18.01.1973. *(9989 П)*.

ГРИНЬКІВ Софія Петрівна, 1927 р. н., *с. Журів* Рогатинського району, полька, освіта початкова. Проживала в с. Журів, селянка. Заарештована 03.07.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 03.03.1992. *(8182 П)*.

ГРИНЬКО Василь Іванович, 1907 р. н., *с. Грабовець* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Грабовець, селянин. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1992. *(7850 П)*.

ГРИНЬКО Юрій Ілліч, 1924 р. н., *с-ще Ворохта* Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Рядовий 178-го ФЗСП. Заарештований 20.10.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 8-ї СД 02.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(8839 П)*.

ГРИНЮК Андрій Григорович, 1921 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Старі Кути, селянин. Заарештований 30.01.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Короленко. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.03.1994. *(13517 П)*.

ГРИНЮК Андрій Павлович, 1922 р. н., *с. Новоселиця* Снятинського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 02.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Цигана, 1944—1945), псевдо — Тарас. Військовим трибуналом військ МВС при Управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 06.09.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.08.1992. *(14566)*.

ГРИНЮК Василь Павлович, 1880 р. н., *м. Тисменица*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Тисменица, сторож РВК. Заарештований 23.05.1941. Звинувачення: знаючи про наміри червоноармійця дизертирувати з частини, не повідомив про це командування. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 25.06.1997. *(16352)*.

ГРИНЮК Володимир Іванович, 1921 р. н., *м. Косів*, українець, освіта середня. Проживав у м. Косів, учень художньо-промислового училища гуцульського мистецтва. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Заєць, інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.03.1995. *(14701 П)*.

ГРИНЮК Ганна Василівна, 1925 р. н., *с. Палагичі* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Палагичі, селянка. Заарештована 04.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Леся, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.07.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 05.12.1991. *(7835 П)*.

ГРИНЮК Євдокія Петрівна, 1922 р. н., *с. Воскресинці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Воскресинці. Заарештована 20.12.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ластівка, зв'язкова станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.07.1949 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 11.02.1992. *(7460 П)*.

ГРИНЮК Микола Андрійович, 1923 р. н., *с. Новоселиця* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.07.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Святослава, 1944—1945), псевдо — Буєвір. Військовим трибуналом військ МВС при Управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 06.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(14566)*.

ГРИНЮК Павло Михайлович, 1916 р. н., *с. Яківка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яківка, продавець магази-

ну. Заарештований 23.06.1948. Звинувачення: член ОУН, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.04.1993. *(11641 П)*.

ГРИНЮК Петро Семенович, 1910 р. н., ***с. Вербовець*** Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Вербовець, бухгалтер. Заарештований 17.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Гарт, Байрак, господарчий райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(6920 П)*.

ГРИНЮК Роман Дмитрович, 1930 р. н., ***м. Надвірна***, українець, освіта середня. Проживав у м. Надвірна, касир контори «Заготзерно». Заарештований 22.08.1947. Звинувачення: виготовляв бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 03.10.1991. *(6112 П)*.

ГРИНЮК Юрій Іванович, 1890 р. н., ***с. Білі Ослави*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Білі Ослави, селянин. Заарештований 06.07.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА і допомагав їм продуктами, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1993. *(12625 П)*.

ГРИСЮК Юрій Іванович, 1892 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Делятин, бригадир лісодільниці. Заарештований 27.04.1950. Звинувачення: постачав ОУН продукти, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 16.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1994. *(14849 П)*.

ГРИЦАЙ Микола Степанович, 1931 р. н., ***с. Лучинці*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, студент торгівельно-кооперативної школи. Заарештований 14.08.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, поширював націоналістичні листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.12.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.07.1956. *(219 П)*.

ГРИЦАК Василь Іванович, 1927 р. н., ***с. Делева*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Богуна), псевдо — Василь. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.04.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.04.1993. *(11656 П)*.

ГРИЦАК Василь Миколайович, 1902 р. н., ***с. Стецева*** Снятинського району, українець. Проживав у с. Стецева, селянин. Заарештований 21.07.1944. Звинувачення: мав зв'язок із німецькими каральними органами та ОУН. 19.12.1944 скерований до спецтабору НКВС. *(1917 П)*.

ГРИЦАК Василь Федорович, 1924 р. н., ***с. Сівка-Войнилівська*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Тютюнника), псевда — Шомпол, Ворон. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(13048 П)*.

ГРИЦАК Ганна Іванівна, 1932 р. н., ***с. Делева*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 25.01.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.03.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 10.01.1993. *(11183 П)*.

ГРИЦАК Ганна Степанівна, 1927 р. н., ***с. Делева*** Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Делева, селянка. Заарештована 17.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ґеня, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 16.08.1991. *(5911 П)*.

ГРИЦАК Григорій Іванович, 1920 р. н., ***с. Пійло*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Пійло, селянин. Заарештований 10.01.1950. Звинувачення: постачав гроші й продукти ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 19.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1993. *(15966)*.

ГРИЦАК Дмитро Іванович, 1895 р. н., ***с-ще Лисець*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Лисець, швець. Заарештований 23.09.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 29.03.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 28.04.1989. *(4024 П)*.

ГРИЦАК Дмитро Михайлович, 1921 р. н., ***с. Старуня*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (курінь

Іскри, 1945), псевдо — Гай. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 07.05.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.11.1992. *(10149 П).*

ГРИЦАК Євгеній Степанович, 1926 р. н., ***с. Стецева*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий в/ч 24589 (м. Івано-Франківськ). Заарештований 30.09.1949. Звинувачення: член ОУН, псевда — Гриб, Полтавець, постачав УПА медикаменти. Військовим трибуналом в/ч 24045 12.12.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.07.1992. *(9868 П).*

ГРИЦАК Йосип Андрійович, 1920 р. н., ***с. Делева*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Делева, селянин. Заарештований 22.02.1946. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10762 П).*

ГРИЦАК Йосип Костянтинович, 1927 р. н., ***с. Закрівці*** Коломийського району, українець, малописьменний. Рядовий в/ч 63103. Заарештований 29.03.1949. Звинувачення: переховував вояків УПА (1945), серед військовослужбовців проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом в/ч 19874 19.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.11.1996. *(15443 П).*

ГРИЦАК Марія Василівна, 1900 р. н., ***с. Делева*** Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 24.01.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.03.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 18.08.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 10.01.1993. *(11183 П).*

ГРИЦАК Софія Томівна, 1923 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українка, освіта середня. Проживала в м. Івано-Франківськ, касир маслобази. Заарештована 18.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тамара, постачала УПА канцтовари, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.06.1967. *(7167 П).*

ГРИЦАК Ярослава Григорівна, 1931 р. н., ***м. Тлумач***, українка, освіта середня. Проживала в ***с. Озеряни*** Тлумацького району, вчителька. Заарештована 26.06.1951. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Станіславським обласним судом 12.09.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітована 13.11.1991. *(6453 П).*

ГРИЦАН Павло Степанович, 1928 р. н., ***с. Сенечів*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.05.1951. Звинувачення: вояк УПА (боївка Вуйка, 1948—1951), псевдо — Листок. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 30.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.01.1992. *(7159 П).*

ГРИЦАН Степан Федорович, 1897 р. н., ***с. Сенечів*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.05.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вуйко, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 30.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.01.1992. *(7159 П).*

ГРИЦАНЮК Марія Дмитрівна, 1926 р. н., ***с. Орелець*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Орелець, селянка. Заарештована 07.09.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 02.11.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 18.11.1992. *(10081 П).*

ГРИЦЕНКО Василь Михайлович, 1896 р. н., ***с. Ліски*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ліски, селянин. Заарештований 21.08.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 26.12.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 27.08.1951. *(3209 П).*

ГРИЦЕНКО Катерина Миколаївна, 1891 р. н., ***с. Ліски*** Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Ліски, селянка. Заарештована 23.06.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН, передала їм список працівників райвно. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1993. *(13352 П).*

ГРИЦЕНКО Надія Яківна, 1926 р. н., ***м. Куп'янськ*** Харківської області, українка, освіта середня. Проживала в ***с. Чернїїв*** Тисменицького району, фельдшер Лисецького райздороввідділу. Заарештована 09.07.1946. Звинувачення: надавала медичну допомогу воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.08.1947 засуджена на 3 роки позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.06.1992. *(15042).*

ГРИЦИЛО Григорій Юрійович, 1914 р. н., ***с. Церковна*** Долинського району, українець, освіта

початкова. Проживав у с. Церковна, робітник лісництва. Заарештований 08.07.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Буйний, збирав гроші для ОУН. Станіславським обласним судом 02.10.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 03.05.1993. *(11463 П).*

ГРИЦИЛО Дмитро Іванович, 1913 р. н., ***с. Церковна*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Плугатар, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.11.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.12.1994. *(14598 П).*

ГРИЦИЛО Микола Дмитрович, 1902 р. н., ***с. Церковна*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Церковна, секретар сільради. Заарештований 10.11.1950. Звинувачення: інформатор ОУН, передав членові ОУН шкіру на чоботи. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.06.1992. *(9047 П).*

ГРИЦИШИН Василь Юліанович, 1928 р. н., ***с. Надіїв*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Надіїв, селянин. Заарештований 31.07.1947. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 26.08.1991. *(5915 П).*

ГРИЦИШИН Іван Іванович, 1910 р. н., ***с. Вербилівці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вербилівці, колгоспник. Заарештований 17.10.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН і постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.10.1991. *(7406).*

ГРИЦИШИН Іван Степанович, 1890 р. н., ***с. Липівка*** Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Липівка, селянин. Заарештований 26.01.1946. Звинувачення: постачав членам ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 02.07.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.11.1991. *(12955).*

ГРИЦИШИН Теофіл Петрович, 1905 р. н., ***с. Верхня Липиця*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***. Заарештований 17.03.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 25.04.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.06.1993. *(11815 П).*

ГРИЦИШИН Федір Йосафатович, 1890 р. н., ***с. Надіїв*** Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Надіїв, селянин. Заарештований 11.07.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН, зібрав для УПА півтора центнера жита, доставив до місця призначення 3 естафети, на зборах селян виступав проти колгоспного ладу. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.11.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.04.1993. *(11499 П).*

ГРИЦІВ Антоніна Кирилівна, 1925 р. н., ***с. Вишнів*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вишнів, селянка. Заарештована 30.05.1947. Звинувачення: член ОУН, господарча станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.08.1948 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 10.10.1991. *(6269 П).*

ГРИЦІВ Варвара Семенівна, 1926 р. н., ***с. Підлужжя*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підлужжя, селянка. Заарештована 03.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Катерина, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 26.08.1991. *(5964 П).*

ГРИЦІВ Василь Данилович, 1928 р. н., ***с. Завій*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.11.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня «Сапера» куреня Чорноти, 1945), псевдо — Лис. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. *(6945 П).*

ГРИЦІВ Василь Іванович, 1924 р. н., ***с. Підкамінь*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.02.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Коса, 1945), псевдо — Чумак. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.06.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 27.12.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.12.1992. *(10463 П).*

ГРИЦІВ Василь Іванович, 1930 р. н., ***с. Довге-Калуське*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.09.1949. Звинувачення: член ОУН. Військовим

трибуналом військ МВС Станіславської області 23.11.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.03.1992. *(11415 П)*.

ГРИЦІВ Ганна Іванівна, 1925 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сливки, селянка. Заарештована 20.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 19.07.1991. *(5699 П)*.

ГРИЦІВ Марія Михайлівна, 1931 р. н., *с. Микитинці* Івано-Франківської міськради, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Микитинці, селянка. Заарештована 18.05.1955. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 29.08.1955 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.05.1993. *(13489 П)*.

ГРИЦІВ Микола Миколайович, 1907 р. н., *с. Берлоги* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.09.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Микола. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(12161 П)*.

ГРИЦІВ Параска Дмитрівна, 1924 р. н., *с. Старуня* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старуня, селянка. Заарештована 12.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ольга, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 28.06.1993. *(11899 П)*.

ГРИЦІВ Петро Іванович, 1913 р. н., *с. Підкамінь* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підкамінь, селянин. Заарештований 25.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Довбуш, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(10051 П)*.

ГРИЦІВ Петро Михайлович, 1910 р. н., *с. Старуня* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старуня, бригадир Солотвинського дорожнього відділу. Заарештований 18.08.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 19.11.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.10.1991. *(6369 П)*.

ГРИЦІВ Роман Васильович, 1920 р. н., *с. Берлоги* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Берлоги, селянин. Заарештований 14.01.1947. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.02.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.11.1991. *(6480 П)*.

ГРИЦКАНЮК Василь Миколайович, 1893 р. н., *с. Струпків* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.07.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гроза, господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 08.06.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.12.1991. *(7711 П)*.

ГРИЦКАНЮК Дарія Іванівна, 1890 р. н., *с. Чесники* Рогатинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Чесники, селянка. Заарештована 27.02.1940. Звинувачення: проводила антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 06.04.1940 засуджена на 5 років позбавлення волі та 2 роки поразки в правах. *(2761 П)*.

ГРИЦКАНЮК Федір Ілліч, 1904 р. н., *с. Баб'янка* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Баб'янка, селянин. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(6888 П)*.

ГРИЦКО Анастасія Василівна, 1905 р. н., *с. Тисів* Болехівської міськради, українка, малописьменна. Проживала в с. Тисів, селянка. Заарештована 03.06.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 09.03.1993. *(10983 П)*.

ГРИЦУК Микола Іванович, 1888 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, селянин. Заарештований 28.07.1947. Звинувачення: переховував вояків УПА, годував їх. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.01.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 12.01.1989. *(4956 П)*.

ГРИЦУЛЯК Василь Федорович, 1901 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, малописьменний. Проживав у м. Івано-Франківськ, робітник млина. Заарештований 12.04.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі

та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.04.1993. *(11359 П)*.

ГРИЦУЛЯК Марія Іванівна, 1926 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Загвіздя, робітниця фаянсового заводу. Заарештована 26.10.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.12.1991. *(6779 П)*.

ГРИЦУЛЯК Ольга Михайлівна, 1924 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Івано-Франківськ, бухгалтер аптекоуправління. Заарештована 07.02.1945. Звинувачення: постачала УПА медикаменти. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.07.1991. *(5637 П)*.

ГРИЦУЛЯК Павлина Онуфріївна, 1914 р. н., *с. Князівське* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Князівське, селянка. Заарештована 04.11.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.02.1992. *(7652 П)*.

ГРИЦУЛЯК Тарас Романович, 1923 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, завідувач початкової школи в с. Добровляни Тисменицького району. Заарештований 07.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тріска, допомагав УПА медикаментами. Перебував у станіславській тюрмі. **Загинув** 01.04.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.11.1998. *(14440)*.

ГРИЦЬКІВ Василь Михайлович, 1915 р. н., *с. Парище* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Перерісль*, селянин. Заарештований 30.08.1947. Звинувачення: мав зв'язок із вояками УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.06.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 13.12.1991. *(7015 П)*.

ГРИЦЬКІВ Микола Іванович, 1924 р. н., *с. Долиняни* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Крука), псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 25.04.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.12.1992. *(10391 П)*.

ГРИЦЬКІВ Теодозія Михайлівна, 1930 р. н., *с. Камінь* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 18.02.1950. Звинувачення: готувала їжу й прала білизну воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 03.12.1992. *(8966 П)*.

ГРИЦЬКІВ Федора Антонівна, 1923 р. н., *с. Дубка* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 01.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Галина, Віра, керівниця жіночої сітки кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.04.1992. *(9010 П)*.

ГРИЦЬКІВ Юлія Григорівна, 1898 р. н., *с. Княгиничі* Рогатинського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 04.08.1948. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, під час депортації втекла. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.11.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.12.1992. *(10376 П)*.

ГРИЦЬКО Василь Максимович, 1919 р. н., *с. Чернів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Курсант Рязанської школи санітарних інспекторів. Заарештований 25.06.1941. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом Московського гарнізону 22.07.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі. В 1941 році справу припинено. *(4 П)*.

ГРИЦЬКО Петро Васильович, 1910 р. н., *с. Грабовець* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.08.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Гілля. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.11.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 11.07.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.09.1993. *(12527 П)*.

ГРИЦЬКО Юрій Васильович, 1904 р. н., *с. Слобода Небилівська* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобода Небилівська, сторож нафтопромислу № 6. Заарештований 19.12.1945. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. **Загинув** 22.02.1946 в тюрмі, місце поховання невідоме. 07.03.1946 справу припинено. *(7749 П)*.

ГРИЦЮК Анастасія Яківна, 1924 р. н., *с. Лосва* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лоєва, селянка. Заарештована 18.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, збирала продукти для УПА. Військовим три-

буналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 30.11.1991. *(6703 П)*.

ГРИЦЮК Василина Іванівна, 1926 р. н., ***с. Лоєва*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лоєва, селянка. Заарештована 18.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русалка, кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 30.11.1991. *(6703 П)*.

ГРИЦЮК Василь Петрович, 1928 р. н., ***с. Утопи*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Утопи, селянин. Заарештований 13.11.1945. Звинувачення: чотовий запасної молодіжної сотні (1945). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.01.1947. *(13776 П)*.

ГРИЦЮК Ганна Юріївна, 1923 р. н., ***с. Лоєва*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Лоєва, селянка. Заарештована 19.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мирта, сприяла УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.08.1947 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 13.07.1959. *(6468 П)*.

ГРИЦЮК Григорій Олексійович, 1932 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Видинів, селянин. Заарештований 05.08.1951. Звинувачення: розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МДБ Чернівецької області 25.10.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 30.12.1991. *(6752 П)*.

ГРИЦЮК Григорій Федорович, 1919 р. н., ***с. Вікно*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вікно, робітник Городенківського цукрового заводу. Заарештований 05.09.1949. Звинувачення: переховував у криївці членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1992. *(9732 П)*.

ГРИЦЮК Дмитро Миколайович, 1912 р. н., ***с. Драгасимів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Драгасимів, боєць винищувального батальйону. Заарештований 20.07.1946. Звинувачення: сприяв воякам УПА у здійсненні терористичного акту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1991. *(14733)*.

ГРИЦЮК Дмитро Михайлович, 1914 р. н., ***с. Лоєва*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Легалізувався. Проживав у с. Лоєва, робітник райвідділу шосейних доріг. Заарештований 21.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Жолудь, вояк УПА (боївка СБ). Військовим трибуналом військ МВД Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 30.11.1991. *(6703 П)*.

ГРИЦЮК Іван Григорович, 1922 р. н., ***с. Княже*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 06.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав зброю для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.10.1991. *(32666)*.

ГРИЦЮК Іван Михайлович, 1923 р. н., ***с. Балинці*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Коломия***, студент педагогічного училища. Заарештований 17.01.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 21.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.01.1992. *(6812 П)*.

ГРИЦЮК Іван Олексійович, 1924 р. н., ***с. Нижній Вербіж*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Нижній Вербіж, селянин. Заарештований 09.01.1951. Звинувачення: у його садибі члени ОУН побудували криївку, де переховувалися (1948). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 01.10.1993. *(12855 П)*.

ГРИЦЮК Ілля Дмитрович, 1916 р. н., ***с. Вікно*** Городенківського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Вікно, вчитель. Заарештований 01.12.1949. Звинувачення: передавав бофони, синьожовті прапори та естафети ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.08.1993. *(12518 П)*.

ГРИЦЮК Марія Іванівна, 1925 р. н., ***с. Княже*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Княже, селянка. Заарештована 09.02.1946. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 11.09.1991. *(5992 П)*.

ГРИЦЮК Марія Михайлівна, 1924 р. н., ***с. Лоєва*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лоєва, селянка. Заарештована 07.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо —

Тиса, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.10.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.10.1991. *(6468 П)*.

ГРИЦЮК Микола Іванович, 1925 р. н., ***с. Липіека*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 39-го СП 13-ї СД. Заарештований 26.12.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 5-ї армії 03.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 04.03.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.02.1994. *(13595 П)*.

ГРИЦЮК Микола Федорович, 1898 р. н., ***с. Виноград*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Виноград, селянин. Заарештований 16.12.1945. Звинувачення: переховував вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 19.04.1953 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.02.1992. *(13199)*.

ГРИЦЮК Микола Юрійович, 1928 р. н., ***с. Лоєва*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 2853, водій. Заарештований 29.08.1951. Звинувачення: в 1944—1945 роках у Німеччині вивчав військову справу. Військовим трибуналом військ МДБ Калінінградської області 13.12.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабі-літований 23.04.1992. *(8316 П)*.

ГРИЦЮК Олексій Дмитрович, 1906 р. н., ***с. Чернятин*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сливка, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.04.1993. *(14021 П)*.

ГРИЦЮК Павло Петрович, 1922 р. н., ***с. Балинці*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Балинці, студент Коломийського педучилища. Заарештований 27.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 21.03.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.01.1992. *(6812 П)*.

ГРИЦЮК Петро Васильович, 1926 р. н., ***с. Грабовець*** Богородчанського району, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, студент педучилища. Заарештований 09.06.1950. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(10059 П)*.

ГРИЦЮК Степан Григорович, 1898 р. н., ***с. Драгасимів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Драгасимів, завідувач колгоспної ферми. Заарештований 22.10.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 22.03.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 07.03.1955. *(1797 П)*.

ГРИЦЮК Юрій Васильович, 1902 р. н., ***с. Утопи*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Утопи, лісник. Заарештований 06.06.1951. Звинувачення: постачав ОУН продукти, поширював літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.11.1992. *(10334 П)*.

ГРИЦЮК Юстина Юріївна, 1926 р. н., ***с. Старуня*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старуня, вчителька. Заарештована 23.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тамара. 11.07.1945 скерована на примусове лікування до психіатричної лікарні. *(3417 П)*.

ГРИЦЯК Дарія Теодорівна, 1922 р. н., ***с. Стецева*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стецева, селянка. Заарештована 23.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галина, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.06.1993. *(12201 П)*.

ГРИЧАНЮК Федір Васильович, 1934 р. н., ***с. Тисменичани*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тисменичани, колгоспник. Заарештований 21.07.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Львівського округу 05.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 12.12.1954. *(5232 П)*.

ГРИЧУК Андрій Іванович, 1906 р. н., ***с. Ліски*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.06.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ворон, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.08.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.05.1993. *(11703 П)*.

ГРИШКО Ганна Василівна, 1930 р. н., ***с. Підлужжя*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підлужжя, селянка. За-

арештована 01.03.1946. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 26.08.1991. *(5964 П)*.

ГРИШУК Юрій Михайлович, 1906 р. н., *с. Лісна Слобідка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Черемхів*, робітник залізниці. Заарештований 10.08.1951. Звинувачення: допомагав матеріально воякам УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Львівської області 30.10.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.04.1994. *(13830 П)*.

ГРИЩУК Василь Іванович, 1931 р. н., *с. Петрів* Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, учень СШ. Заарештований 16.08.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бориволя. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 30.09.1955. *(3020 П)*.

ГРИЩУК Володимир Дмитрович, 1922 р. н., *с. Мала Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мала Кам'янка, селянин. Заарештований 24.07.1948. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(7537 П)*.

ГРИЩУК Іван Антонович, 1927 р. н., *с. Топорівці* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Топорівці, селянин. Заарештований 09.07.1944. Звинувачення: член ОУН, комірник складу зброї УПА. Військовим трибуналом 4-ї ТА 02.06.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 23.03.1993. *(11259 П)*.

ГРИЩУК Микола Костянтинович, 1909 р. н., *с. Ісаків* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ісаків, селянин. Заарештований 18.03.1941. Звинувачення: член ОУН, заступник керівника підрайонного проводу ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 24.03.1997. *(5658)*.

ГРИЩУК Софія Дмитрівна, 1924 р. н., *с. Мала Кам'янка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Мала Кам'янка, селянка. Заарештована 06.06.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(10219 П)*.

ГРИЩУК-БРАЩУК Марія Ніна Гнатівна, 1923 р. н., *с. Лозове* Жовтневого району Одеської області, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 14.01.1946. Звинувачення: воячка УПА (медсестра), псевдо — Орися. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 04.01.1992. *(7867 П)*.

ГРІЗДАК Юрій Іванович, 1914 р. н., *с. Довгополе* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Катрафій, Гайдамака, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.08.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 17.11.1992. *(13325 П)*.

ГРІНЧАК Ганна Миколаївна, 1929 р. н., *с. Гостів* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала у *с. Терновиця* Тисменицького району, селянка. Заарештована 17.10.1952. Звинувачення: переховувала членів ОУН, допомагала їм продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.12.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 07.09.1994. *(14475 П)*.

ГРІНЧАК Йосип Миколайович, 1928 р. н., *м. Косів*, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.07.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Чигирин, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(10903 П)*.

ГРІШІ Розалія Михайлівна, 1924 р. н., *с. Колодіївка* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колодіївка, селянка. Заарештована 09.12.1944. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.08.1992. *(9237 П)*.

ГРОБЕЛЬНИЙ Іван Петрович, 1915 р. н., *с. Драгомирчани* Тисменицького району, українець, освіта середня. Проживав у *с-щі Лисець*, секретар райвно. Заарештований 22.11.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гонта, зберігав літературу націоналістичного змісту. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.04.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.08.1991. *(6501 П)*.

ГРОДЗИЦЬКА Ганна Юріївна, 1930 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Делятин, селянка. Заарештована 19.12.1945. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, збирала продукти для УПА.

Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджена на 6 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 13.07.1991. *(5582 П)*.

ГРОЗДА Іван Казимирович, 1881 р. н., *м. Мелей* (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, інспектор будинкоуправління № 6. Заарештований 11.01.1945. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. **Загинув** 08.02.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.10.1998. *(9361)*.

ГРОМАДКО Владислав Юліанович, 1890 р. н., *м. Болехів*, поляк, освіта неповна середня. Проживав у м. Болехів, бухгалтер міськкради. Заарештований 04.01.1945. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію, мав зв'язок з АК. **Загинув** 12.04.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.05.1998. *(16218 П)*.

ГРОМАДЮК Василь Володимирович, 1917 р. н., *с. Олещин* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Олещин, селянин. Заарештований 04.09.1948. Звинувачення: побудував криївку для вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(12481 П)*.

ГРОМАДЮК Ганна Павлівна, 1924 р. н., *с. Бортники* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бортники, селянка. Заарештована 21.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вишня, станична ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 22.03.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 16.02.1993. *(11106 П)*.

ГРОМАДЮК Іван Васильович, 1930 р. н., *с. Бортники* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бортники, колгоспник. Заарештований 11.03.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 21.04.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1992. *(7615 П)*.

ГРОМОВА Катерина Спиридонівна, 1892 р. н., *с. Адам* Сретенського району Читинської області (Росія), росіянка, освіта початкова. Проживала в *м. Коломия*, домогосподарка. Заарештована 18.10.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 28.12.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 10.10.1991. *(6223 П)*.

ГРОМ'ЯК Василь Миколайович, 1918 р. н., *с. Олієво-Королівка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.06.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.09.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1994. *(13306 П)*.

ГРОМ'ЯК Микола Миколайович, 1930 р. н., *с. Олієво-Королівка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Олієво-Королівка, селянин. Заарештований 17.03.1946. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Хмара. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.01.1992. *(7227 П)*.

ГРОНСЬКИЙ Євген Северинович, 1902 р. н., *с. Писарівка* Ямпільського району Вінницької області, українець, освіта початкова. Проживав у *с. П'ядики* Коломийського району, бухгалтер. Заарештований 02.12.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах з конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1993. *(11742 П)*.

ГРОСБЕРГ Ганна Кирилівна, 1923 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Рошнів, селянка. Заарештована 30.04.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.01.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 25.06.1992. *(9296 П)*.

ГРОСБЕРГ Кирило Юліанович, 1895 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, селянин. Заарештований 02.05.1947. Звинувачення: батько керівника надрайонного проводу ОУН (псевдо — Зенко), матеріально йому допомагав. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.01.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 25.06.1992. *(9296 П)*.

ГРОСБЕРГ Ольга Северинівна, 1924 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українка, освіта середня. Проживала нелегально. Заарештована 27.02.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Степанівна, була керівницею Калуського надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області. 23.08.1947 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.07.1992. *(8944 П)*.

ГРОСБЕРГ Юліан Кирилович, 1927 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Підлужжя* під чужим прізвищем. Заарештований 30.04.1947. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Лемка, 1944), псевдо — Тарас, підтримував зв'язок із своїм братом — керівником Станіславського надрайонного проводу ОУН (псевдо — Зенко). Особливою нарадою при

МДБ СРСР 31.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.07.1992. *(9296 П)*.

ГРОСС Адам Іванович, 1908 р. н., *с. Старуня* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старуня, коваль артілі. Заарештований 04.07.1947. Звинувачення: постачав членам ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(7655 П)*.

ГРОШКО Микола Михайлович, 1918 р. н., *с. Сосниця* Ярославського повіту (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *с. Хоросна* Коломийського району, селянин. Заарештований 10.08.1948. Звинувачення: провів вояків УПА до крамниці ССТ, де вони забрали різних товарів на велику суму, але в органи влади про це не повідомив. Станіславським обласним судом 27.02.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.06.1992. *(9367 П)*.

ГРУБ'ЯК Федір Іванович, 1892 р. н., *н. п. Одрихів* (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *с. Яківка* Тлумацького району, селянин. Заарештований 23.06.1948. Звинувачення: в його будинку був пункт зв'язку ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(11641 П)*.

ГРУДЕЙ Зінаїда Миколаївна, 1928 р. н., *с. Горішнє Залуччя* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Горішнє Залуччя, селянка. Заарештована 18.02.1946. Звинувачення: член ОУН, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.01.1993. *(13077 П)*.

ГРУЗДЯК Ольга Федорівна, 1930 р. н., *с. Вербівка* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вербівка, селянка. Заарештована 09.11.1952. Звинувачення: розвідниця ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 09.01.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.05.1992. *(8414 П)*.

ГРУШАНИК Василь Юрійович, 1900 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с-щі Вигода*, міліціонер. Заарештований 22.07.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.05.1952. *(1811 П)*.

ГРУШАНИК Олена Пилипівна, 1922 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Старий Мізунь, продавець сільмагу. Тричі була заарештована й утікала з-під варти. Заарештована вчетверте 29.01.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лісова. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.05.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 03.10.1991. *(6155 П)*.

ГРУШАНИК Федір Костянтинович, 1893 р. н., *с. Кропивник* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кропивник, секретар сільради. Заарештований 10.07.1950. Звинувачення: інформатор ОУН, розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 01.07.1994. *(14153 П)*.

ГРУШАНИК Яків Іванович, 1919 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, селянин. Заарештований 19.06.1950. Звинувачення: постачав продукти й одяг для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.06.1952. *(1811 П)*.

ГРУШАНИК Ярослава Миколаївна, 1930 р. н., *с. Пшеничники* Долинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Пшеничники, селянка. Заарештована 13.07.1947. Звинувачення: зв'язкова ОУН, розклеювала націоналістичні листівки, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 28.12.1994. *(14552 П)*.

ГРУШЕЦЬКА Ганна Миколаївна, 1924 р. н., *с. Слобідка* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобідка, селянка. Заарештована 19.07.1945. Звинувачення: збирала продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.10.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1991. *(3068)*.

ГРУШЕЦЬКИЙ Антон Йосипович, 1907 р. н., *с. Слобідка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобідка, колгоспник. Заарештований 16.01.1950. Звинувачення: переховував вояків УПА, матеріально допомагав їм. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.12.1991. *(6978 П)*.

ГРУШЕЦЬКИЙ Дмитро Йосипович, 1921 р. н., *с. Слобідка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобідка, селянин.

Заарештований 14.03.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13273 П).*

ГРУШЕЦЬКИЙ Дмитро Федорович, 1925 р. н., ***с. Яблунів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ясмина), псевдо — Довбня. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1992. *(9745 П).*

ГРУШЕЦЬКИЙ Михайло Йосипович, 1911 р. н., ***с. Слобідка*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Слобідка, селянин. Заарештований 05.09.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.09.1993. *(12377 П).*

ГРУШЕЦЬКИЙ Петро Леонович, 1922 р. н., ***с. Підшумлянці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підшумлянці, швець. Заарештований 21.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Шпак, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.09.1991. *(5995 П).*

ГРУШКА Ольга Лук'янівна, 1928 р. н., ***с. Помонята*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Помонята, селянка. Заарештована 08.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Уляна. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(6536 П).*

ГРУШКО Микита-Іван Федорович, 1909 р. н., ***с. Дегова*** Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Дегова, селянин. Заарештований 04.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони, 1945), псевдо — Граб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.07.1992. *(9214 П).*

ГРУШКО Петро Іванович, 1921 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оса, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.01.1993. *(10529 П).*

ГРУЩАК Іван Антонович, 1921 р. н., ***с. Шевченкове*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Шевченкове, кочегар Вигодського лісопункту. Заарештований 12.06.1951. Звинувачення: поширював бофони й антирадянські листівки, збирав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 25.09.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1991. *(7214 П).*

ГУБАР Онуфрій Йосипович, 1921 р. н., ***с. Тустань*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Крамаренка, 1945), псевда — Сосна, Архип. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10763 П).*

ГУБЕРНАТ Василь Михайлович, 1911 р. н., ***с. Нижнів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижнів, боєць винищувального батальйону. Заарештований 15.04.1946. Звинувачення: сприяв воякам УПА в роззброєнні бійців винищувального батальйону. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.08.1994. *(14248 П).*

ГУБЕРНАТ Дмитро Іванович, 1918 р. н., ***с. Нижнів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижнів, селянин. Заарештований 23.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Різак. Військовим трибуналом Львівського гарнізону 23.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1956. *(36769).*

ГУБЧИН Микола Антонович, 1918 р. н., ***с. Котиківка*** Городенківського району, українець, малописьменний. Рядовий 250-ї СД (м. Кропоткін Краснодарського краю, Росія). Заарештований 28.09.1941. Звинувачення: дизертирство. Постановою начальника особливого відділу НКВС 250-ї СД 04.10.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 04.10.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.01.1998. *(16163 П).*

ГУБЧУК Степан Юрійович, 1921 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Розтоки, боєць винищувального батальйону. Заарештований 03.12.1946. Звинувачення: мав зв'язок з УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.02.1947 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 14.02.1992. *(7404 П).*

ГУБЧУК Юрій Дмитрович, 1921 р. н., ***с. Білоберізка*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Білоберізка, селянин. Заарештований 27.04.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (кущ самооборони), псевдо — Щиголь, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.11.1993. *(12781 П)*.

ГУГА Едвард Михайлович, 1922 р. н., ***с. Медуха*** Галицького району, поляк, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.01.1942. Звинувачення: співпрацював із німецькими каральними органами. Військовим трибуналом 38-ї армії 19.02.1942 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 18.12.1996. *(15434 П)*.

ГУГЛИЧ Василь Іванович, 1917 р. н., ***с. Требухівці*** Летичівського району Хмельницької області, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 25.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бігун, пропагандист в ***с. Чернів*** кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.12.1991. *(31166)*.

ГУГЛЯК Василь Дмитрович, 1924 р. н., ***с. Парище*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 07.01.1945. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.10.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 05.03.1992. *(7390 П)*.

ГУГЛЯК Євдокія Миколаївна, 1928 р. н., ***с. Верхній Майдан*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Верхній Майдан, селянка. Заарештована 26.07.1947. Звинувачення: спецкур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1947 засуджена на 6 років позбавлення волі. Реабілітована 20.05.1992. *(10797 П)*.

ГУГЛЯК Іван Михайлович, 1911 р. н., ***с. Верхній Майдан*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Верхній Майдан, дяк. Заарештований 20.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Євген, завідувач складу зброї станичної ОУН, переховував членів ОУН і постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.05.1993. *(11553 П)*.

ГУГЛЯК Микола Юрійович, 1907 р. н., ***с. Парище*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Парище, голова сільради. Заарештований 23.04.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 20.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.10.1992. *(9107)*.

ГУДА Степан Іванович, 1931 р. н., ***с. Світанок*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Світанок, селянин. Заарештований 15.12.1945. Звинувачення: розвідник СБ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.08.1991. *(15972 П)*.

ГУДЗ Василь Миколайович, 1925 р. н., ***с. Стрільче*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 119-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Нечай. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.01.1993. *(10582 П)*.

ГУДЗ Ганна Василівна, 1925 р. н., ***с. Підлужжя*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підлужжя, селянка. Заарештована 03.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 26.08.1991. *(5964 П)*.

ГУДЗ Марія Пантелеймонівна, 1926 р. н., ***с. Підпечери*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підпечери, селянка. Заарештована 18.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ліда, спецкур'єр окружного пропагандиста ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.05.1992. *(8269 П)*.

ГУДЗОВАТИЙ Іван Дмитрович, 1909 р. н., ***с. Станькова*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Станькова, селянин. Заарештований 16.11.1948. Звинувачення: спорудив криївку, де переховувалися вояки УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.12.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 27.12.1991. *(6973 П)*.

ГУДЗОВАТИЙ Микола Михайлович, 1914 р. н., ***с. Чертіж*** Жидачівського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Кулинка*** Калуського району, лісник. Заарештований 19.12.1952. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 06.02.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах

із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(30675)*.

ГУДЗЬ Григорій Федорович, 1923 р. н., *с. Насташине* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Насташине, селянин. Заарештований 27.10.1945. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 04.01.1992. *(7226 П)*.

ГУДЗЬ Іван Григорович, 1910 р. н., *с. Насташине* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Насташине, селянин. Заарештований 28.03.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевдо — Лозина. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.01.1992. *(7025 П)*.

ГУДЗЬ Іван Дмитрович, 1907 р. н., *с. Конюшки* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.02.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Тарас. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.05.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 28.01.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.01.1993. *(10726 П)*.

ГУДЗЬО Антон Йосипович, 1903 р. н., *м. Санок* (Польща), українець, освіта вища. Проживав у *м. Тлумач*, адвокат. Заарештований 21.06.1940. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 30.01.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 06.09.1991. *(6403 П)*.

ГУДЗЮК Марія Іванівна, 1923 р. н., *с. Вовчківці* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 12.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рута, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.03.1992. *(7754 П)*.

ГУДИМА Василь Лук'янович, 1920 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, селянин. Заарештований 17.07.1940. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1994. *(32058)*.

ГУДИМА Василь Миколайович, 1918 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, селянин. Заарештований 24.08.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 28.11.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 08.01.1992. *(6872 П)*.

ГУДИМА Василь Федорович, 1923 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївки Цигана, Сулими), псевдо — Бей. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.10.1993. *(12435 П)*.

ГУДИМА Ганна Миколаївна, 1919 р. н., *с. Побережжя* Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Побережжя, колгоспниця. Заарештована 12.10.1951. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 31.12.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.07.1991. *(5726 П)*.

ГУДИМА Іван Васильович, 1920 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, селянин. Заарештований 22.08.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 28.11.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 08.01.1992. *(6872 П)*.

ГУДИМА Іван Петрович, 1914 р. н., *с. Побережжя* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Рядовий, після поранення перебував на лікуванні в евакуаційному госпіталі № 2114 (м. Астрахань, Росія). Заарештований 13.02.1942. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 135-ї ОСК 13.02.1942 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 20.08.1942 під час етапування, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.05.1997. *(15700 П)*.

ГУДИМА Іван Семенович, 1919 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, селянин. Заарештований 11.05.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 30.08.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 02.03.1942 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.01.1996. *(32285)*.

ГУДИМА Мар'ян Михайлович, 1911 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.07.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник районного проводу ОУН, намагався нелегально перейти кордон. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. **Розстріляний** 03.04.1941, місце

поховання невідоме. Реабілітований 03.02.1994. *(32058).*

ГУДИМА Марія Дмитрівна, 1893 р. н., ***с. Милування*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Рошнів,*** селянка. Заарештована 12.12.1944. Звинувачення: розвідниця ОУН, постачала УПА медикаменти. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 01.07.1993. *(11944 П).*

ГУДИМА Олена Михайлівна, 1924 р. н., ***с. Рошнів*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 01.02.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Генка, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.04.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.07.1992. *(8941 П).*

ГУДИМА Роман Михайлович, 1926 р. н., ***с. Стрільче*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Єфрейтор в/ч 95510. Заарештований 20.07.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Самсон, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом в/ч 36272 02.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1992. *(9242 П).*

ГУДИМ'ЯК Анастасія Миколаївна, 1907 р. н., ***с. Космач*** Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 20.01.1949. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.09.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 03.03.1992. *(8098 П).*

ГУДИМ'ЯК Петро Васильович, 1908 р. н., ***с. Люча*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Люча, селянин. Заарештований 17.06.1948. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.04.1993. *(11363 П).*

ГУДИМ'ЯК Юстина Петрівна, 1924 р. н., ***с. Люча*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Люча, селянка. Заарештована 18.04.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.10.1991. *(7741 П).*

ГУЗАК Василина Василівна, 1925 р. н., ***с. Барвінків*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Барвінків, селянка. Заарештована 10.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Синиця, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.09.1991. *(5994 П).*

ГУЗАР Михайло Васильович, 1904 р. н., ***с. Олеша*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 25.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Комара), псевдо — Завіс. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.04.1994. *(2072).*

ГУЗІЙ Степан Васильович, 1905 р. н., ***с. Олешів*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Олешів, селянин. Заарештований 15.01.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.02.1992. *(7102 П).*

ГУЗІЙЧУК Василь Андрійович, 1923 р. н., ***с. Малий Ключів*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Малий Ключів, селянин. Заарештований 10.06.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Залізний, проходив військову підготовку бійця УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.09.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1992. *(8123 П).*

ГУЗОВСЬКИЙ Микола Іванович, 1927 р. н., ***с. Кунисівці*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 22.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гречаного, 1945), псевдо — Недоля. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(7433 П).*

ГУЗОВСЬКИЙ Михайло Федорович, 1934 р. н., ***м. Тисмениця***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Тисмениця, учень шевця. Заарештований 21.03.1951. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.04.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.07.1992. *(9464 П).*

ГУЗЬО Тетяна Михайлівна, 1926 р. н., ***с. Вільхівці*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вільхівці, селянка. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.07.1946 засуджена

на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(11740 П)*.

ГУЙВАН Іван Дмитрович, 1898 р. н., ***с. Рашків*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 22-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 06.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.12.1991. *(6588 П)*.

ГУЙВАН Іван Дмитрович, 1928 р. н., ***с. Підсухи*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підсухи, селянин. Заарештований 19.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Високий, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(9959 П)*.

ГУЙВАН Михайло Миколайович, 1908 р. н., ***с. Гаврилівка*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Гаврилівка, селянин. Заарештований 26.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дон, збирав зброю й обмундирування для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 21.05.1993. *(11846 П)*.

ГУЙВАН Павло Васильович, 1919 р. н., ***с. Підсухи*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Рядовий 403-го СП 145-ї СД. Заарештований 27.05.1943. Звинувачення: мав намір перейти на бік ворога. Військовим трибуналом 43-ї армії 19.06.1943 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.05.1992. *(8309 П)*.

ГУЙДАШ Степан Антонович, 1909 р. н., ***с. Гостів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Рядовий 294-го СП 97-ї СД. Заарештований 30.10.1944. Звинувачення: серед військовослужбовців проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 97-ї СД 07.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 19.02.1996. *(15025 П)*.

ГУЙТИН Василь Ілліч, 1926 р. н., ***с. Фітьків*** Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***с. Лісна Тарновиця***, вчитель. Заарештований 02.12.1948. Звинувачення: поширював бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.01.1992. *(14896 П)*.

ГУЙТОР Дмитро Васильович, 1906 р. н., ***с. Кулачин*** (тепер — у складі м. Снятин), українець, освіта початкова. Проживав у с. Кулачин, селянин. Заарештований 12.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1994. *(13602 П)*.

ГУК Анастасія Федорівна, 1926 р. н., ***с. Збора*** Калуського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Збора, селянка. Заарештована 05.02.1945. Звинувачення: член ОУН, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.05.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинула** 28.08.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 02.09.1994. *(14215 П)*.

ГУК Ганна Іванівна, 1924 р. н., ***с. Збора*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Збора, селянка. Заарештована 26.12.1944. Звинувачення: член ОУН, у своєму будинку переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.05.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.05.1993. *(11884 П)*.

ГУК Данило Дмитрович, 1906 р. н., ***с. Збора*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Збора, селянин. Заарештований 28.03.1946. Звинувачення: зберігав продукти УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.09.1991. *(6539 П)*.

ГУК Євдокія Іванівна, 1927 р. н., ***с. Збора*** Калуського району, українка, освіта початкова. Легалізувалася. Проживала в с. Збора, селянка. Заарештована 13.10.1945. Звинувачення: воячка УПА (сотня Косаря), санітарка, псевдо — Зеня. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.03.1993. *(12030 П)*.

ГУК Йосип Михайлович, 1905 р. н., ***с. Оболонія*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Оболонія, селянин. Заарештований 21.01.1949. Звинувачення: використовував найману робочу силу, проводив антирадянську агітацію, матеріально допомагав ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.03.1993. *(11036 П)*.

ГУК Микола Михайлович, 1918 р. н., ***с. Гостів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гостів, селянин. Заарештований 19.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грізний, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області

13.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1992. *(9741 П)*.

ГУК Пилип Юзефович, 1927 р. н., *с. Гостів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гостів, селянин. Заарештований 19.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грушка, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.09.1992. *(9741 П)*.

ГУЛА Василь Степанович, 1924 р. н., *с. Колінки* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колінки, селянин. Заарештований 13.05.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Станіславським обласним судом 29.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.11.1991. *(6323 П)*.

ГУЛА Марія Йосипівна, 1911 р. н., *с. Колінки* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колінки, селянка. Заарештована 13.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Незабудка, станична ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.02.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 20.02.1992. *(8029 П)*.

ГУЛАГА Богдан Васильович, 1918 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Помічник командира взводу. Заарештований 08.09.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом гарнізону м. Харків 11.09.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 01.10.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.09.1996. *(15217 П)*.

ГУЛАГА Василь Петрович, 1925 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Іскри, 1945), псевдо — Грізний, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(9562 П)*.

ГУЛАК Євгеній Григорович, 1922 р. н., *с. Григорів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.09.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка Любина), псевдо — Крук. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10386 П)*.

ГУЛЕЙЧУК Борис Миколайович, 1921 р. н., *с. Красноїлля* Верховинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с-щі Верховина*, головний бухгалтер райфінвідділу. Заарештований 20.07.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пугач, господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.01.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 19.02.1992. *(8063 П)*.

ГУЛЕЙЧУК Петро Антонович, 1899 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, українець, освіта середня. Проживав у с-щі Кути, кушнір. Заарештований 18.11.1939. Звинувачення: співпрацював із польською поліцією, боровся проти КПЗУ. Станіславським обласним судом 11.02.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.10.1992. *(9696 П)*.

ГУЛЕЙЧУК Петро Дмитрович, 1926 р. н., *с. Малий Гвіздець* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 26.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.01.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Після звільнення 01.07.1949 висланий на спецпоселення, де й помер, місце поховання невідоме. Реабілітований 27.12.1991. *(8288 П)*.

ГУЛЕЙЧУК Текля Антонівна, 1919 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 24.05.1945. Звинувачення: воячка УПА, старша кухарка шпиталю УПА. Особливою нарадою при МВС СРСР 15.01.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 26.01.1996. *(15086 П)*.

ГУЛЕНЧИН Михайло Васильович, 1924 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Поточище, завідувач молокопункту. Заарештований 26.01.1949. Звинувачення: інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1993. *(13259 П)*.

ГУЛЕНЧИН Петро Васильович, 1926 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Поточище, селянин. Заарештований 30.01.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вишня, вояк УПА (боївка СБ Чорного). Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.01.1994. *(13120 П)*.

ГУЛЕНЧИН Петро Матвійович, 1912 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Поточище, селянин. Заарештований 25.01.1949. Звинувачення: під час фашистської окупації був учасником драматичного і хореографічного гуртків, зустрічався з членами ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.10.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 19.07.1989. *(4297 П)*.

ГУЛЕЮК Емілія Михайлівна, 1900 р. н., *с. Красноїлля* Верховинського району, українка, освіта се-

редня. Проживала в с. Красноїлля, селянка. Заарештована 04.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Цибуля, збирала продукти та матеріально допомагала УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.06.1994. *(14915 П)*.

ГУЛИК Ярослава Павлівна, 1925 р. н., ***с. Темирівці*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Темирівці, селянка. Заарештована 20.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Устя, Русява, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.04.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.02.1992. *(10711 П)*.

ГУЛИМ Катерина Іванівна, 1929 р. н., ***с. Завій*** Калуського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Завій, селянка. Заарештована 12.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Верба, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.07.1993. *(14672 П)*.

ГУЛИМЧУК Мар'ян Васильович, 1931 р. н., ***с. Ріп'янка*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ріп'янка, колгоспник. Заарештований 25.06.1951. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 26.08.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1993. *(12969 П)*.

ГУЛИМЧУК Микола Олексійович, 1917 р. н., ***с. Ріп'янка*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ріп'янка, селянин. Заарештований 03.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Веселий, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.02.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.03.1993. *(11895 П)*.

ГУЛИН Василь Іванович, 1914 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.05.1945. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 19.06.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1992. *(11100 П)*.

ГУЛИН Дмитро Федорович, 1912 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.11.1946. Звинувачення: ухилявся від мобілізації, вояк УПА (кущ самооборони), псевдо — Крук, заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.01.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.03.1992. *(7975 П)*.

ГУЛИН Олексій Юрійович, 1904 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Поточище, селянин. Заарештований 24.07.1948. Звинувачення: під час фашистської окупації був війтом села, постачав УПА продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.07.1992. *(9125 П)*.

ГУЛИН Тарас Васильович, 1934 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Поточище, нормувальник Чернелицької МТС. Заарештований 07.10.1951. Звинувачення: зв'язковий УПА, розповсюджував листівки антирадянського змісту, купив друкарську машинку для ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 15.02.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 19.11.1991. *(6387 П)*.

ГУЛІЙ Іван Дмитрович, 1925 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Недобитого, 1944), псевдо — Трава. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.05.1994. *(12042 П)*.

ГУЛІЙ Микола Михайлович, 1891 р. н., ***с. Лісна Велесниця*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Верхній Майдан***, селянин. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 15.10.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.09.1994. *(14844 П)*.

ГУЛІЙ Микола Якович, 1924 р. н., ***с-ще Отинія*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Дзвона, 1944), псевдо — Чумак. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.04.1993. *(14551 П)*.

ГУЛІЙ Михайло Іванович, 1904 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Старі Кути, начальник цеху лісосировини. Заарештований 08.03.1945. Звинувачення: член ОУН, розвідник УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.05.1994. *(14039 П)*.

ГУЛІЙ Петро Іванович, 1912 р. н., ***с. Путятинці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Жовчів,*** селянин. Заарештований 07.03.1945. Звинувачення: член ОУН (кущ самооборони, 1944), псевдо — Вітер. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.06.1992. *(9210 П)*.

ГУЛІЙЧУК Василь Петрович, 1903 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перевозець, селянин. Заарештований 03.10.1948. Звинувачення: допомагав продуктами УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.11.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1956. *(1000 П)*.

ГУЛІЙЧУК Михайло Іванович, 1928 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, учень торгово-кооперативної школи. Заарештований 24.06.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Курган, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.07.1992. *(12055 П)*.

ГУЛІЙЧУК Яків Васильович, 1908 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перевозець, селянин. Заарештований 03.10.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1993. *(12926 П)*.

ГУЛЯК Ганна Семенівна, 1907 р. н., ***с. Виноград*** Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Виноград, колгоспниця. Заарештована 23.02.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 21.04.1953 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.03.1992. *(8490 П)*.

ГУЛЯК Ганна Степанівна, 1928 р. н., ***с. Виноград*** Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Виноград, вчителька. Заарештована 03.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марта, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 20.04.1993. *(11408 П)*.

ГУЛЯК Іван Михайлович, 1901 р. н., ***с. Олешів*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Гарасимів***, селянин. Заарештований 29.04.1941. Звинувачення: член ОУН, псевда — Сокира, Батрак. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 24.03.1997. *(5658)*.

ГУЛЯК Федір Юрійович, 1888 р. н., ***с. Олеша*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Олеша, селянин. Заарештований 20.09.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 26.04.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.01.1993. *(11112 П)*.

ГУЛЯН Ольга Михайлівна, 1926 р. н., ***с. Підгір'я*** Богородчанського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Підгір'я, селянка. Заарештована 13.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мотря, збирала продукти для УПА, кур'єрка ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.03.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.12.1992. *(10502 П)*.

ГУЛЯН Степан Пилипович, 1911 р. н., ***с. Підгір'я*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Богородчани***, селянин. Заарештований 22.02.1946. Звинувачення: розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10140 П)*.

ГУЛЯНИЧ Василь Миколайович, 1925 р. н., ***с. Сваричів*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сваричів, тесляр лісопункту. Заарештований 07.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гуцул. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 21.05.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.12.1993. *(13082 П)*.

ГУЛЬ Михайло Іванович, 1930 р. н., ***с. Кліцівна*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кліцівна, колгоспник. Заарештований 05.09.1950. Звинувачення: допомагав членам ОУН продуктами, розповсюджував антирадянські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.04.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.07.1993. *(11839 П)*.

ГУЛЬКА Микола Іванович, 1923 р. н., ***с. Кліщівна*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Кліщівна, селянин. Заарештований 03.10.1940. Звинувачення: сприяв членам ОУН у нелегальному переході кордону. Станіславським обласним судом 08.04.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 24.06.1993. *(11960 П)*.

ГУЛЬТАЙ Василь Дмитрович, 1912 р. н., ***с. Глушків*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Глушків, колгоспний конюх. Заарештований 31.08.1948. Звинувачення: чинив розправу над радянськими активістами. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.03.1993. *(13496 П)*.

ГУЛЬТАЙЧУК Михайло Ілліч, 1924 р. н., ***с. Казанів*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ, 1944), псевдо — Грицук, ухилився від служби в армії. Верховним Судом СРСР 13.01.1945 засуджений до страти через повішення. Страчений 24.01.1945, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.11.1996. *(15422 П)*.

ГУЛЬЧІЙ Василь Миколайович, 1918 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гузіїв, селянин. Заарештований 24.02.1949. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.05.1992. *(1787 П)*.

ГУЛЬЧІЙ Микола Іванович, 1920 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гузіїв, селянин. Заарештований 27.01.1949. Звинувачення: збирав продукти й гроші для ОУН (25 крб. та 50 кг зерна). Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.05.1992. *(8891 П)*.

ГУЛЬЧІЙ Степан Іванович, 1927 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Кукурудза. 05.02.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(1976 П)*.

ГУМАНІЦЬКИЙ Михайло Олексійович, 1912 р. н., ***с. Семаківці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Білка***, штукатур. Заарештований 28.06.1947. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, розповсюджував бофони, переховув у криївці членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1992. *(8989 П)*.

ГУМЕН Ганна Юріївна, 1930 р. н., ***с. Діброва*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Поділля*** Галицького району, селянка. Заарештована 07.01.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.08.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 20.12.1991. *(4743)*.

ГУМЕН Марія, 1927 р. н., ***с. Середня*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Середня, селянка. Заарештована 05.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 28.08.1991. *(6144 П)*.

ГУМЕН Ольга Миколаївна, 1922 р. н., ***с. Середня*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***м. Мельк*** (Австрія) від осені 1941 року. Заарештована 02.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марія. Військовим трибуналом 4-ї армії 02.03.1946 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.07.1991. *(5821 П)*.

ГУМЕННИЙ Матвій Михайлович, 1909 р. н., ***с-ще Єзупіль*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 07.09.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.10.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.08.1995. *(14903 П)*.

ГУМЕНЧУК Ян Дмитрович, 1897 р. н., ***с. Юшківці*** Жидачівського району Львівської області, поляк, освіта початкова. Проживав у ***с. Нижнів*** Тлумацького району, селянин. Заарештований 25.09.1939. Звинувачення: проводив боротьбу проти революційного руху. Станіславським обласним судом 21.08.1940 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 02.12.1940, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.03.1992. *(7486 П)*.

ГУМЕНЮК Варвара Іванівна, 1930 р. н., ***с. Старий Лисець*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Лисець, селянка. Заарештована 26.05.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мудра, збирала продукти та надавала медичну допомогу пораненим воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.07.1947 засуджена на 6 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Відбула в ув'язненні 8 років. Реабілітована 24.12.1991. *(8394 П)*.

ГУМЕНЮК Василь Андрійович, 1919 р. н., ***с. Олешків*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 63-го СП 63-ї СД. Заарештований 06.11.1943. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Грузії

29.01.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1998. *(16185 П)*.

ГУМЕНЮК Василь Маркович, 1921 р. н., *с. Яківка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика), псевдо — Ліменко. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.12.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13279 П)*.

ГУМЕНЮК Василь Михайлович, 1922 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Велика Кам'янка, селянин. Заарештований 22.06.1948. Звинувачення: інформатор ОУН, вивішував синьожовті прапори. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 30.12.1993. *(13350 П)*.

ГУМЕНЮК Василь Петрович, 1920 р. н., *с. Замулинці* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 49-го ЗСП 7-ї ЗСД. Заарештований 06.09.1944. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.03.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 25.12.1991. *(7571 П)*.

ГУМЕНЮК Василь Юрійович, 1906 р. н., *с. Кривець* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кривець, селянин. Заарештований 01.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вільний, проходив військову підготовку. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.03.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.06.1994. *(14401 П)*.

ГУМЕНЮК Ганна Іванівна, 1926 р. н., *с. Замулинці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Замулинці, селянка. Заарештована 06.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Доля, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 11.01.1992. *(7283 П)*.

ГУМЕНЮК Григорій Іванович, 1910 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Велика Кам'янка, селянин. Заарештований 22.07.1948. Звинувачення: передав для УПА 50 кг жита. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.01.1994. *(13364 П)*.

ГУМЕНЮК Дарія Антонівна, 1924 р. н., *с. Русів* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 25.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ліда, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 13.11.1991. *(6733 П)*.

ГУМЕНЮК Дмитро Васильович, 1927 р. н., *с. Яківка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика), псевдо — Гринький, охоронник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.05.1992. *(9749 П)*.

ГУМЕНЮК Дмитро Миколайович, 1902 р. н., *с. Замулинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 49-го ЗСП 7-ї ЗСД. Заарештований 10.08.1944. Звинувачення: до призову сприяв УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.03.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 15.03.1960. *(2591 П)*.

ГУМЕНЮК Дмитро Михайлович, 1920 р. н., *с. Яківка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Рядовий 54-го авіатехнічного полку. Заарештований 21.06.1946. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 11-ї повітряної армії 18.10.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі та 2 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.10.1996. *(16176 П)*.

ГУМЕНЮК Дмитро Петрович, 1912 р. н., *с. Замулинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 49-го ЗСП 7-ї ЗСД. Заарештований 30.11.1944. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.01.1992. *(7565 П)*.

ГУМЕНЮК Дмитро Петрович, 1923 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 12.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Гонта, Охрім, кур'єр надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(9729 П)*.

ГУМЕНЮК Євдокія Миколаївна, 1923 р. н., *с. Яківка* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яківка, селянка. Заарештована 25.12.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 31.10.1991. *(6362 П)*.

ГУМЕНЮК Іван Васильович, 1911 р. н., *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у *с-щі Печеніжин* Коломийського району, їздовий. Заарештований 13.07.1945. Звинувачення: постачав продукти УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.01.1994. *(13088 П)*.

ГУМЕНЮК Іван Михайлович, 1922 р. н., *с. Грушка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.07.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вихора), псевдо — Грізний. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.06.1992. *(9708 П)*.

ГУМЕНЮК Іван Михайлович, 1925 р. н., *с-ще Лисець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.01.1946. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Муха. Військовим трибуналом 38-ї армії 22.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.04.1975. *(3897 П)*.

ГУМЕНЮК Іван Петрович, 1919 р. н., *с. Замулинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Замулинці, селянин. Заарештований 04.04.1940. Звинувачення: зберігав літературу антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 04.06.1940 засуджений на 3 роки позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1992. *(9760 П)*.

ГУМЕНЮК Іван Прокопович, 1920 р. н., *с. Пужники* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пужники, селянин. Заарештований 22.02.1949. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.07.1991. *(5576 П)*.

ГУМЕНЮК Іван Федорович, 1914 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.01.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (кущ самооборони, 1944), псевдо — Лис, організаційний референт куща самооборони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(9639 П)*.

ГУМЕНЮК Ілля Степанович, 1921 р. н., *с. Замулинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Замулинці, селянин. Заарештований 06.04.1940. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 04.06.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 09.06.1943 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.06.1992. *(9760 П)*.

ГУМЕНЮК Катерина Дмитрівна, 1924 р. н., *с. Яківка* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яківка, селянка. Заарештована 18.01.1946. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.10.1991. *(6362 П)*.

ГУМЕНЮК Марія Антонівна, 1919 р. н., *с. Русів* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 05.05.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надя, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітована 23.03.1992. *(7952 П)*.

ГУМЕНЮК Марія Василівна, 1920 р. н., *с. Уніж* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Уніж, селянка. Заарештована 07.03.1946. Звинувачення: переховувала в будинку вояків УПА, годувала їх. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітована 27.08.1946. *(12946)*.

ГУМЕНЮК Марія Федорівна, 1926 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яворів, селянка. Заарештована 29.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, заступниця станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 13.11.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 20.02.1992. *(9729 П)*.

ГУМЕНЮК Микола Іванович, 1899 р. н., *с. Замулинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 49-го ЗСП. Заарештований 30.11.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.08.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 16.03.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.01.1992. *(7565 П)*.

ГУМЕНЮК Микола Михайлович, 1920 р. н., *с. Замулинці* Коломийського району, українець, малописьменний. Рядовий 49-го ЗСП. Заарештований 30.11.1944. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.06.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 14.01.1992. *(7565 П)*.

ГУМЕНЮК Михайло Васильович, 1920 р. н., *с. Набережне* Галицького району, українець. Проживав у с. Набережне, селянин. Заарештований 26.05.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 07.12.1964 справу припинено. *(3175 П).*

ГУМЕНЮК Михайло Васильович, 1928 р. н., *с. Русів* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Русів, колгоспник. Заарештований 02.11.1948. Звинувачення: розвідник станичної ОУН, збирав продукти й гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 27.04.1993. *(11597 П).*

ГУМЕНЮК Михайло Григорович, 1928 р. н., *с. Яківка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яківка, селянин. Заарештований 03.12.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Микола, поширював листівки, збирав одяг і продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10640 П).*

ГУМЕНЮК Михайло Іванович, 1917 р. н., *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.10.1945. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.03.1946 засуджений на 5 років проживання за межами України. Реабілітований 02.11.1992. *(9937 П).*

ГУМЕНЮК Михайло Петрович, 1924 р. н., *с. Замулинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 107-го ЗСП. Заарештований 08.07.1944. Звинувачення: член товариства «Просвіта», вояк УПА (кущ самооборони села, 1944). Особливою нарадою при НКВС СРСР 08.09.1944 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 25.12.1989. *(4954 П).*

ГУМЕНЮК Михайло Степанович, 1885 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братишів, селянин. Заарештований 11.10.1948. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.06.1956. *(214 П).*

ГУМЕНЮК Михайло Степанович, 1907 р. н., *с. Пужники* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пужники, селянин. Заарештований 29.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Явір, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 20.02.1992. *(7610 П).*

ГУМЕНЮК Мотрона Миколаївна, 1912 р. н., *с. Семаківці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Семаківці, колгоспниця. Заарештована 07.04.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 18.05.1953 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 13.07.1993. *(11981 П).*

ГУМЕНЮК Онуфрій Іванович, 1893 р. н., *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Білі Ослави, селянин. Заарештований 15.07.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, передав для УПА 20 кг борошна. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.05.1992. *(7181).*

ГУМЕНЮК Петро Микитович, 1907 р. н., *с. Перерісль* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Рядовий 178-го ФЗСП. Заарештований 22.10.1944. Звинувачення: член ОУН. **Загинув** під час етапування, дата загибелі та місце поховання невідомі. Реабілітований 25.01.1961. *(8839 П).*

ГУМЕНЮК Семен Олексійович, 1915 р. н., *с. Космач* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 09.03.1940. Звинувачення: член товариств «Просвіта» й «Луг», проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 11.06.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 4 роки поразки в правах. Реабілітований 11.10.1993. *(12642 П).*

ГУМЕНЮК Семен Юрійович, 1921 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.05.1946. Звинувачення: ухилявся від мобілізації в армію, вояк УПА, псевдо — Нечай. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.02.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1992. *(7951 П).*

ГУМЕНЮК Теодор Васильович, 1924 р. н., *с. Підгір'я* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, старший бухгалтер фармацевтичної школи. Заарештований 03.11.1948. Звинувачення: купував канцтовари й друкарську машинку для ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.03.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 25.10.1991. *(6424 П).*

ГУМЕНЮК Федір Григорович, 1926 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Кам'янка, селянин. Заарештований 26.04.1944. Звину-

вачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Дуб, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Чернівецької області 27.07.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10550 П)*.

ГУМЕНЮК Юрій Олексійович, 1886 р. н., ***с. Русів*** Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Русів, селянин. Заарештований 02.04.1946. Звинувачення: допомагав членам ОУН грошима. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.11.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.09.1991. *(13983)*.

ГУМЕНЮК Юстина Григорівна, 1921 р. н., ***с. Бистриця*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бистриця, селянка. Заарештована 13.06.1947. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.07.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(10064 П)*.

ГУМЕНЯК Варвара Василівна, 1928 р. н., ***с. Раковець*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Раковець, селянка. Заарештована 05.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вишня, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.04.1992. *(11241 П)*.

ГУМЕНЯК Василь Миколайович, 1918 р. н., ***с. Раковець*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Кривець***, фінагент села. Заарештований 11.12.1948. Звинувачення: збирав гроші й продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.01.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.09.1992. *(9788 П)*.

ГУМЕНЯК Григорій Іванович, 1896 р. н., ***с. Раковець*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раковець, селянин. Заарештований 05.02.1949. Звинувачення: мав зв'язок з УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.03.1956. *(6206 П)*.

ГУМЕНЯК Ілля Петрович, 1891 р. н., ***с. Раковець*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раковець, селянин. Заарештований 05.02.1949. Звинувачення: передав у підпілля 100 кг жита. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.11.1993. *(13652 П)*.

ГУМЕНЯК Михайло Васильович, 1898 р. н., ***с. Старі Богородчани*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Богородчаии, начальник поштового відділення. Заарештований 11.01.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.02.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(527)*.

ГУМЕНЯК Параска Степанівна, 1930 р. н., ***с. Раковець*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Раковець, селянка. Заарештована 20.03.1946. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 26.08.1991. *(6243 П)*.

ГУМЕНЯК Роман Іванович, 1931 р. н., ***с. Зубрець*** Бучацького району Тернопільської області, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, студент пединституту. Заарештований 06.03.1950. Звинувачення: проводив націоналістичну агітацію. Станіславським обласним судом 11.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 04.10.1991. *(6551 П)*.

ГУМЕНЯК Степан Юрійович, 1897 р. н., ***с. Кривець*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кривець, селянин. Заарештований 23.01.1949. Звинувачення: зберігав зібране зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 25.11.1993. *(13653 П)*.

ГУМЕНЯК Юстина Михайлівна, 1929 р. н., ***с. Раковець*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Раковець, селянка. Заарештована 05.04.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 03.10.1991. *(6243 П)*.

ГУМЕНЯК Ярослава Іванівна, 1928 р. н., ***с. Петлинівці*** Бучацького району Тернопільської області, українка, освіта середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, студентка пединституту. Заарештована 06.03.1950. Звинувачення: проводила націоналістичну агітацію. Станіславським обласним судом 11.08.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітована 04.10.1991. *(6551 П)*.

ГУМЕНЯК-ДЕРЕВ'ЯНКО Варвара Василівна, 1927 р. н., ***с. Раковець*** Богородчанського району,

українка, малописьменна. Проживала в с. Раковець, селянка. Заарештована 23.01.1946. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджена на 3 роки позбавлення волі. Реабілітована 10.05.1993. *(11529 П)*.

ГУМІНІЛОВИЧ Данило Михайлович, 1903 р. н., ***м. Калуш***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Калуш, працював у сільському господарстві. Заарештований 05.03.1949. Звинувачення: переховував члена ОУН, допомагав йому матеріально. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9572 П)*.

ГУНДА Василь Олексійович, 1925 р. н., ***с. Бистриця*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Бистриця, робітник лісгоспу. Заарештований 06.06.1947. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Крука, курінь Довбуша, 1944), псевдо — Тиса. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.12.1993. *(13003 П)*.

ГУНДА Дмитро Іванович, 1907 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зелена, селянин. Заарештований 05.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ніж. Військовим трибуналом 8-ї СД 13.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.02.1992. *(13782 П)*.

ГУНДА Микола Іванович, 1911 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зелена, селянин. Заарештований 05.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловей. Військовим трибуналом 8-ї СД 13.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(13782 П)*.

ГУНДА Михайло Миколайович, 1916 р. н., ***с-ще Битків*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.10.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Крука), псевдо — Бог. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт із конфіскацією майна. **Загинув** 14.09.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.06.1993. *(11935 П)*.

ГУНДА Олена Григорівна, 1896 р. н., ***с. Омельйно*** Брестської області (Білорусь), українка, освіта початкова. Проживала в ***с-щі Битків*** Надвірнянського району, селянка. Заарештована 19.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Картопля, збирала полотно та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.02.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.05.1994. *(14346 П)*.

ГУНДЕРУК Федір Миколайович, 1903 р. н., ***с. Лісна Слобідка*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Лісна Слобідка, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 05.09.1964. *(3310 П)*.

ГУНДУРАК Іван Савович, 1921 р. н., ***с. Річка*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Святослава, 1944), псевдо — Ожевка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.01.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 25.07.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.11.1993. *(12586 П)*.

ГУНДУРАК Марія Василівна, 1928 р. н., ***с. Яворів*** Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Яворів, селянка. Заарештована 03.05.1945. Звинувачення: кур'єр ОУН, псевдо — Ягода. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 08.12.1993. *(12931 П)*.

ГУНДЯК Гафія Гнатівна, 1929 р. н., ***с. Микуличин*** Яремчанської міськради Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Микуличин, селянка. Заарештована 04.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Нитка, в'язала светри для боївки Шугая. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 17.07.1991. *(5633 П)*.

ГУНДЯК Іван Гнатович, 1927 р. н., ***с. Микуличин*** Яремчанської міськради, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 16.09.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Шугая, сотня Мороза), псевдо — Дир. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 02.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 11.05.1992. *(9163 П)*.

ГУНДЯК Катерина Вінцентіївна, 1892 р. н., ***с. Нові Кривотули*** Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Нові Кривотули, селянка. Заарештована 12.11.1945. Звинувачення: постачала продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1946 засуджена на 3 роки позбавлення волі. Реабілітована 23.11.1992. *(9989 П)*.

ГУНДЯК Микола Миколайович, 1915 р. н., ***с. Микуличин*** Яремчанської міськради, українець.

Проживав у с. Микуличин, касир ліспромкомбінату. Заарештований 21.05.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 23.11.1964 справу припинено. *(3185 П)*.

ГУНДЯК Юрій Миколайович, 1922 р. и., ***с. Микуличин*** Яремчанської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Микуличин, селянин. Заарештований 15.05.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.03.1994. *(13710 П)*.

ГУНДЯК Яків Петрович, 1912 р. н., ***с. Паляниця*** Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Паляниця, селянин. Заарештований 27.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Варшава, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10004 П)*.

ГУНДЯК-ЛОСЄВА Євдокія Григорівна, 1916 р. н., ***с. Татарів*** Яремчанської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Татарів, селянка. Заарештована 24.07.1947. Звинувачення: мала зв'язок із боївкою Шугая. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.11.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.10.1991. *(6149 П)*.

ГУНЧАК Ганна Матвіївна, 1922 р. н., ***с. Велика Тур'я*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 08.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бережна, готувала їжу воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 05.03.1992. *(7755 П)*.

ГУНЧАК Дмитро Миколайович, 1928 р. н., ***с. Белелуя*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Белелуя, селянин. Заарештований 05.09.1948. Звинувачення: розклеював антирадянські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 03.05.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.10.1993. *(12378 П)*.

ГУНЧАК Михайло Дмитрович, 1901 р. н., ***с. Обельниця*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Обельниця, швець. Заарештований 07.01.1946. Звинувачення: зібрав для УПА 147 кг пшениці. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8409 П)*.

ГУНЬКЕВИЧ Гнат Степанович, 1910 р. н., ***с. Долишівці*** Сколівського району Львівської області, українець, освіта вища. Проживав у ***с. Мостище*** Калуського району, священик. Заарештований 10.06.1947. Звинувачення: передав ОУН друкарську машинку. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.11.1992. *(10628 П)*.

ГУНЬКО Дмитро Петрович, 1920 р. н., ***с. Горішнє Залуччя*** Снятинського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Горішнє Залуччя, вчитель. Заарештований 22.11.1947. Звинувачення: інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1991. *(6766 П)*.

ГУНЬКО Іван Якович, 1921 р. н., ***с. Завалля*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Завалля, селянин. Заарештований 10.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Білий, зв'язковий розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.03.1994. *(13457 П)*.

ГУНЬКО Микола Васильович, 1902 р. н., ***с. Завалля*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Завалля, селянин. Заарештований 06.02.1941. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 31.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.04.1997. *(15365 П)*.

ГУНЬКО Михайло Михайлович, 1921 р. н., ***с. Завалля*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галайда, станичний ОУН, збирав гроші, продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.07.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.04.1992. *(9857 П)*.

ГУНЬКО Надія Миколаївна, 1928 р. н., ***с. Завалля*** Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Завалля, учениця. Заарештована 06.12.1944. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Звенигора, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджена на 10 років позбав-

лення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.11.1966. *(7167 П)*.

ГУНЬКО Олександра Андріївна, 1930 р. н., *с. Завалля* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Завалля, селянка. Заарештована 13.11.1947. Звинувачення: розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.01.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 18.08.1992. *(9232 П)*.

ГУНЬКО Ольга Петрівна, 1927 р. н., *с. Горішнє Залуччя* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 14.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олександра, керівниця підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 03.11.1992. *(10261 П)*.

ГУНЬКО Розалія Миколаївна, 1920 р. н., *с. Завалля* Снятинського району, українка, освіта середня педагогічна. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, інспектор кадрів облспоживспілки. Заарештована 10.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Степова. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.02.1992. *(7167 П)*.

ГУНЯК Іван Іванович, 1917 р. н., *с. Кутці* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Добринів*, селянин. Заарештований 16.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Береза, Щасливий, вояк УПА (боївка райпроводу ОУН). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(10995 П)*.

ГУПАН Григорій Васильович, 1900 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, службовець РСС. Заарештований 24.08.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.02.1994. *(32058)*.

ГУПАН Микола Іванович, 1919 р. н., *с. Милування* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Тисмениця*, працював у сільському господарстві. Заарештований 09.01.1951. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 10.10.1991. *(6449 П)*.

ГУПАН Нестор Миколайович, 1926 р. н., *с. Милування* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорноти), псевдо — Рубач. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1995. *(14818 П)*.

ГУПАН Федір Іванович, 1894 р. н., *с. Милування* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Милування, селянин. Заарештований 07.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.07.1991. *(5480 П)*.

ГУПАН Федір Михайлович, 1898 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, заготівельник сільськогосподарських продуктів. Заарештований 08.10.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 28.11.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 08.01.1992. *(6872 П)*.

ГУРАЙ Параска Михайлівна, 1927 р. н., *с. Старі Кривотули* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старі Кривотули, селянка. Заарештована 24.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Одарка, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 09.07.1991. *(5522 П)*.

ГУРАК Ганна Ільківна, 1927 р. н., *с. Семенівка* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Семенівка, селянка. Заарештована 31.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русалка, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.07.1992. *(9563 П)*.

ГУРАК Ганна Юріївна, 1926 р. н., *с. Воронів* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Воронів, селянка. Заарештована 04.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русалка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.01.1992. *(7030 П)*.

ГУРАК Марія Дмитрівна, 1927 р. н., *с. Семенівка* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Семенівка, селянка. Заарештована 09.04.1945. Звинувачення: член ОУН,

псевдо — Орися, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 23.04.1992. *(9008 П)*.

ГУРАК Михайло Іванович, 1929 р. н., ***с. Раковець*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раковець, голова сільради. Заарештований 14.07.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.07.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 16.08.1991. *(5974 П)*.

ГУРАК Михайло Іванович, 1932 р. н., ***с. Раковець*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раковець, колгоспник. Заарештований 31.10.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловей, поширював антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1992. *(8981)*.

ГУРАК Олексій Дмитрович, 1927 р. н., ***с. Семенівка*** Городенківського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Семенівка, вчитель. Заарештований 19.09.1947. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.11.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9710 П)*.

ГУРАК Федір Васильович, 1927 р. н., ***с. Семенівка*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Семенівка, селянин. Заарештований 09.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловейко, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1992. *(9008 П)*.

ГУРАК Юрій Федорович, 1910 р. н., ***с. Раковець*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раковець, селянин. Заарештований 15.07.1948. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1993. *(12479 П)*.

ГУРАЛЬ Ганна Онуфріївна, 1906 р. н., ***с. Перерив*** Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***с. Тростянка***, селянка. Заарештована 16.04.1949. Звинувачення: переховувала в криївці вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.06.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.02.1992. *(7626 П)*.

ГУРАЛЬ Григорій Максимович, 1911 р. н., ***с. Тростянка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 47-го ЗСП 4-ї ЗСД. Заарештований 21.07.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 27.09.1993. *(12315 П)*.

ГУРАЛЬ Дмитро Олександрович, 1923 р. н., ***с. Старі Кривотули*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Олека), псевдо — Степовий. Військовим трибуналом військ НКВС Львівської області 11.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.09.1994. *(14483 П)*.

ГУРАЛЬ Климентій Андроникович, 1912 р. н., ***с. Козарі*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.01.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (кущ самооборони в с. Буянів Жидачівського району Львівської області), псевдо — Корній. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.10.1992. *(9912 П)*.

ГУРАЛЬ Микола Іванович, 1923 р. н., ***с. Нові Кривотули*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Гришівці*** Тлумацького району, колгоспник. Заарештований 16.06.1952. Звинувачення: переховував вояка УПА, годував його. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.12.1991. *(6999 П)*.

ГУРАЛЬ Микола Петрович, 1902 р. н., ***с. Нові Кривотули*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нові Кривотули, селянин. Заарештований 27.05.1947. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1992. *(8854 П)*.

ГУРАЛЬ Михайло Павлович, 1921 р. н., ***с. Нові Кривотули*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нові Кривотули, селянин. Заарештований 18.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Запорожець, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах

із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1992. *(8855 П).*

ГУРАЛЬ Никифор Олексійович, 1917 р. н., *с. Виноград* Коломийського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Виноград, селянин. Заарештований 12.01.1949. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Крук, постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1956. *(335 П).*

ГУРАЛЬ Параска Лук'янівна, 1924 р. н., *с. Старі Кривотули* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Нові Кривотули,* селянка. Заарештована 12.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Малина, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1946 засуджена на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітована 23.11.1992. *(9989 П).*

ГУРАЛЬ Софія Йосипівна, 1924 р. н., *с. Тростянка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тростянка, селянка. Заарештована 23.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Перепілка, зв'язкова ОУН, заготовляла продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.11.1993. *(12772 П).*

ГУРГУЛА Василь Олексійович, 1911 р. н., *с. Перлівці* Галицького району, українець. Проживав у с. Перлівці, селянин. Заарештований 18.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 03.12.1964 справу припинено. *(3047 П).*

ГУРГУЛА Ірина Теофілівна, 1908 р. н., *с. Бурканів* Теребовлянського району Тернопільської області, українка, освіта вища. Проживала в *с. Томашівці* Калуського району. Заарештована 23.12.1950. Звинувачення: переховувала сестру Дурбак Марію — зв'язкову центрального проводу ОУН (псевдо — Спартанка), допомагала їй матеріально. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.05.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 20.02.1992. *(9873 П).*

ГУРГУЛА Ярослав Ярославович, 1914 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українець. Проживав у *м. Бурштин* Галицького району. Заарештований 19.06.1941. Звинувачення: один із керівників райпроводу ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 30.12.1964 справу припинено. *(3173 П).*

ГУРЕЙ Параска Іванівна, 1929 р. н., *с. Тюдів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тюдів, селянка. Заарештована 28.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевда — Незабудка, Віра, розвідниця станичної ОУН, доставляла продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.04.1948 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 20.12.1991. *(6879 П).*

ГУРИК Дмитро Степанович, 1915 р. н., *с. Кутище* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кутище, колгоспник. Заарештований 05.11.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, в 1945 році навчався в німецькій розвідувально-диверсійній школі. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 18.02.1993. *(10872 П).*

ГУРИК Михайло Онуфрійович, 1924 р. н., *с. Угринів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Угринів, продавець. Заарештований 01.05.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.03.1955. *(99 П).*

ГУРИШ Ізидора Казимирівна, 1909 р. н., *м. Снятин*, полька, малописьменна. Проживала в *м. Коломия*. Заарештована 24.06.1941. **Подальша доля невідома.** Реабілітована 22.06.1949. *(3114 П).*

ГУРКА Войтех Осипович, 1906 р. н., *с. Сендишів* Краківського воєводства (Польща), поляк, освіта середня. Проживав у *с-щі Обертин* Тлумацького району, старший агроном. Заарештований 26.11.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 30.01.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 06.04.1993. *(11663 П).*

ГУРМАК Василь Юрійович, 1897 р. н., *с. Назавизів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Назавизів, селянин. Заарештований 24.03.1940. Звинувачення: відмовився від голосування на виборах депутатів до Верховних Рад. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30.07.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 29.03.1989. *(3915 П).*

ГУРМАК Петро Васильович, 1922 р. н., *с. Назавизів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорного), псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславськькой області 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.06.1992. *(8905 П).*

ГУРМАН Петро, 1929 р. н., *с. Мостище* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Мостище, робітник Калуського калійного

комбінату. Заарештований 26.12.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.12.1991. *(6647 П).*

ГУРМАН Харитон Степанович, 1924 р. н., ***с. Голинь*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Хитрий, розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.09.1993. *(12695 П).*

ГУРНИЦЬКИЙ Іван Матвійович, 1900 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перевозець, селянин. Заарештований 01.11.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 22.01.1992. *(10016 П).*

ГУРНИЦЬКИЙ Микола Андрійович, 1905 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перевозець, селянин. Заарештований 18.09.1948. Звинувачення: член ОУН, розвідник та інформатор УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 05.06.1956. *(14517 П).*

ГУРОВСЬКИЙ Іван Федорович, 1889 р. н., ***с. Грушка*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грушка, селянин. Заарештований 10.08.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 22.03.1956 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.10.1991. *(6213 П).*

ГУРСЬКИЙ Ілля Миколайович, 1923 р. н., ***с. Збора*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Збора, селянин. Заарештований 23.09.1944. Звинувачення: зв'язковий УПА, псевдо — Сливка. Військовим трибуналом 18-ї армії 15.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 12.03.1992. *(36141).*

ГУСАК Анастасія Юріївна, 1927 р. н., ***с. Суходіл*** Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Суходіл, селянка. Заарештована 24.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.03.1992. *(8217 П).*

ГУСАК Антон Андрійович, 1892 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Залуква, селянин. Заарештований 14.07.1948. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.07.1992. *(9389 П).*

ГУСАК Василь Семенович, 1909 р. н., ***с. Саджава*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 07.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Благого, 1944), псевдо — Щиголь. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. **Загинув** 28.10.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.11.1992. *(10143 П).*

ГУСАК Ганна Миколаївна, 1932 р. н., ***с. Парище*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Парище, колгоспниця. Заарештована 21.02.1950. Звинувачення: розвідниця станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.04.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинула** 04.07.1957 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 10.11.1993. *(12513 П).*

ГУСАК Ганна Федорівна, 1927 р. н., ***с. Суходіл*** Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Суходіл, селянка. Заарештована 31.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.03.1992. *(8217 П).*

ГУСАК Григорій Матвійович, 1920 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***с. Німшин***, селянин. Заарештований 07.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.02.1993. *(11299 П).*

ГУСАК Захар Петрович, 1903 р. н., ***с. Шевченкове*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Шевченкове, голова сільради. Заарештований 23.04.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 17.02.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.12.1991. *(6893 П).*

ГУСАК Іван Юрійович, 1896 р. н., ***с. Суходіл*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Суходіл, лісоруб. Заарештований 27.09.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.01.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 05.07.1956. *(2594 П)*.

ГУСАК Микола Михайлович, 1906 р. н., ***с. Парище*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.07.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Нечай, пропагандист підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом 23-ї механізованої дивізії 02.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 20.04.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.10.1994. *(14329 П)*.

ГУСАК Михайло Іванович, 1923 р. н., ***с. Черче*** Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Черче, селянин. Заарештований 04.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Черешня. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.01.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.09.1991. *(6280 П)*.

ГУСАК Пилип Семенович, 1920 р. н., ***с. Хом'яківка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорноти), псевдо — Гога. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.10.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.09.1993. *(12429 П)*.

ГУСАК Софія Семенівна, 1922 р. н., ***с. Саджава*** Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Саджава, селянка. Заарештована 03.11.1945. Звинувачення: зв'язкова УПА, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.11.1993. *(12590 П)*.

ГУСАК Степан Євстахійович, 1931 р. н., ***с. Явче*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Явче, селянин. Заарештований 13.09.1947. Звинувачення: розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.03.1992. *(7454 П)*.

ГУСАК Степан Семенович, 1901 р. н., ***с. Березівка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Березівка, селянин. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: передавав зерно УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1991. *(7137 П)*.

ГУСЄВ Микола Дормедонтович, 1912 р. н., ***с. Садове*** Воронезької області (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, механік ДТСААФ. Заарештований 04.02.1957. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 12.04.1957 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 16.05.1994. *(14112 П)*.

ГУССАК Євген Андрійович, 1924 р. н., ***с. Ялин*** Санокського повіту Краківського воєводства (Польща), українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Калуш***, учень Станіславської торговокооперативної школи. Заарештований 07.08.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 13.12.1991. *(6649 П)*.

ГУТА Андрій Васильович, 1912 р. н., ***с. Міжріччя*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Міжріччя, завідувач поштового відділення. Заарештований 18.10.1952. Звинувачення: інформатор ОУН, переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.12.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.04.1956. *(3469 П)*.

ГУТАК Марія Іванівна, 1928 р. н., ***с. Ілемня*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ілемня, селянка. Заарештована 12.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сойка, зв'язкова УПА, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 03.09.1991. *(6728 П)*.

ГУТАК Меланія, 1925 р. н., ***с. Ілемня*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ілемня, селянка. Заарештована 12.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грушка, зв'язкова УПА, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.12.1991. *(6728 П)*.

ГУТАК Микола, 1920 р. н., ***с. Ілемня*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ілемня, молотобоєць кузні лісопункту. Заарештований 06.11.1948. Звинувачення: збирав і доставляв продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.03.1949 засуджений

на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.07.1991. *(5654 П).*

ГУТАРЕВИЧ Євген Олександрович, 1906 р. н., ***м. Житомир***, українець, освіта вища медична. Легалізувався 1944 року. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, завідувач навчальної частини фельдшерської школи. Заарештований 05.11.1948. Звинувачення: лікар-вояк УПА, псевдо — Трутень. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.07.1994. *(14134 П).*

ГУТЕНС Ганна Володимирівна, 1927 р. н., ***с. Чорнолізці*** Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Чорнолізці, селянка. Заарештована 15.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Черемшина, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.01.1992. *(14881 П).*

ГУТЕЧУК Ганна Іванівна, 1924 р. н., ***с. Велика Кам'янка*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Велика Кам'янка, селянка. Заарештована 29.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гвоздика, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 03.06.1992. *(8978 П).*

ГУТНИК Василь Андрійович, 1916 р. н., ***с. Олешів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Олешів, завідувач клубу. Заарештований 27.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 28.08.1964 справу припинено. *(3273 П).*

ГУТНИК Василь Миколайович, 1903 р. н., ***с. Пороги*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пороги, селянин. Заарештований 19.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 08.04.1992. *(8193 П).*

ГУТНИК Василь Федорович, 1929 р. н., ***с. Пороги*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Пороги, селянин. Заарештований 05.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бобика, 1945), псевдо — Чорноморець. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.02.1992. *(7874 П).*

ГУТНИК Ганна Миколаївна, 1915 р. н., ***с. Пороги*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пороги, селянка. Заарештована 09.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, господарча медичної школи УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 04.10.1967. *(2968 П).*

ГУТНИК Дмитро Юрійович, 1927 р. н., ***с. Гута*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гута, лісоруб Порогівського лісопункту. Заарештований 07.01.1950. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.11.1991. *(6371 П).*

ГУТНИК Марія Василівна, 1913 р. н., ***с. Гута*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гута, селянка. Заарештована 10.09.1951. Звинувачення: мала зв'язок із членами ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.02.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.12.1991. *(7217 П).*

ГУТНИК Марія Юріївна, 1933 р. н., ***с. Гута*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гута, робітниця Порогівського лісопункту. Заарештована 10.01.1950. Звинувачення: допомагала матеріально воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.06.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 04.11.1991. *(6371 П).*

ГУТНИК Михайло, 1932 р. н., ***с. Гута*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Гута, селянин. Заарештований 31.10.1949. Звинувачення: збирав гроші й продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.11.1991. *(6371 П).*

ГУТНИК Михайло Михайлович, 1928 р. н., ***с. Гута*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.09.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дорошенко, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9349 П).*

ГУТНИК Павло Васильович, 1901 р. н., ***с. Пороги*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пороги, сільський землемір. Заарештований 19.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.01.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.04.1992. *(8193 П).*

ГУТНИК Параска Василівна, 1928 р. н., ***с. Гута*** Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Гута, робітниця Порогівського лісопункту. Заарештована 10.01.1950. Звинувачення: допомагала матеріально воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.06.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 04.11.1991. *(6371 П)*.

ГУТНИК Параска Юріївна, 1926 р. н., ***с. Гута*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гута, робітниця Порогівського лісопункту. Заарештована 10.01.1950. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.06.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 04.11.1991. *(6371 П)*.

ГУТНИК Сава Павлович, 1899 р. н., ***с. Рошнів*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошнів, колгоспник. Заарештований 12.11.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 30.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.02.1992. *(7665 П)*.

ГУТНИК Степан Іванович, 1897 р. н., ***с. Пуків*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пуків, токар по металу райпромкомбінату. Заарештований 18.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 21.11.1964 справу припинено. *(2978 П)*.

ГУТНИК Юрій Васильович, 1925 р. н., ***с. Гута*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Гута, вантажник Перегінського лісопункту. Заарештований 04.06.1949. Звинувачення: закуповував одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.08.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 22.05.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.11.1991. *(6754 П)*.

ГУЦ Володимир Михайлович, 1930 р. н., ***с. Красне*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.08.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 23.01.1992. *(7082 П)*.

ГУЦКАЛО Анастасія Микитівна, 1921 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 02.06.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Думка, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.12.1991. *(6971 П)*.

ГУЦКАЛО Володимир Микитович, 1917 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Томашівці, голова сільради. Заарештований 23.08.1947. Звинувачення: інформатор УПА, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.06.1993. *(11993 П)*.

ГУЦКАЛО Іван Теодорович, 1913 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Гайовий, Хміль, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 13.07.1993. *(12082 П)*.

ГУЦКАЛО Марія Григорівна, 1927 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Томашівці, секретар сільради. Заарештована 04.06.1950. Звинувачення: інформатор ОУН, переховувала членів ОУН, постачала їм продукти, поширювала листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.12.1991. *(9674 П)*.

ГУЦКАЛО Микола Олексійович, 1901 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Томашівці, селянин. Заарештований 11.06.1950. Звинувачення: вивісив у селі синьо-жовтий прапор. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(9674 П)*.

ГУЦКАЛО Михайло Григорович, 1914 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Томашівці, селянин. Заарештований 10.06.1950. Звинувачення: зв'язковий ОУН, переховував членів ОУН, передавав УПА газети і журнали. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(9674 П)*.

ГУЦКАЛО Юрій Васильович, 1917 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Яструба), псевдо — Незнаний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років

пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9417 П)*.

ГУЦКО Василь Андрійович, 1915 р. н., ***с. Бистриця*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бистриця, селянин. Заарештований 08.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лелека, збирав вовну для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.01.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1991. *(6529 П)*.

ГУЦМАН Володимир Іванович, 1942 р. н., ***с. Монастирок*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Монастирок, учень школи. Заарештований 22.12.1957. Звинувачення: виготовив і розповсюдив 19 листівок антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 22.01.1958 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 03.08.1993. *(12498 П)*.

ГУЦМАН Дмитро Васильович, 1904 р. н., ***с. Лука*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 24.03.1997. *(5658)*.

ГУЦМАН Михайло Федорович, 1919 р. н., ***с. Монастирок*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Монастирок, селянин. Заарештований 26.05.1948. Звинувачення: служив у німецькій поліції, матеріально допомагав члену ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.09.1995. *(14934 П)*.

ГУЦМАН Параска Дмитрівна, 1928 р. н., ***с. Лука*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лука, селянка. Заарештована 16.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сумна, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.12.1991. *(7053 П)*.

ГУЦУЛ Василь Дмитрович, 1921 р. н., ***с. Глушків*** Городенківського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 09.07.1944. Звинувачення: член ОУН, інформатор ОУН. Військовим трибуналом 4-ї ТА 02.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.03.1993. *(11259 П)*.

ГУЦУЛ Василь Федорович, 1896 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Креховичі, селянин. Заарештований 18.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Черешня. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 05.06.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.08.1993. *(13919 П)*.

ГУЦУЛ Володимир Михайлович, 1926 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони, 1945), псевдо — Чорний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.09.1991. *(11158)*.

ГУЦУЛ Володимир Федорович, 1904 р. н., ***с. Суходіл*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Суходіл, майстер лісопункту. Заарештований 20.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Х, інформатор кущового проводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.06.1993. *(12322 П)*.

ГУЦУЛ Дмитро Олексійович, 1931 р. н., ***с. Дуба*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дуба, тракторист нафтопромислу № 6. Заарештований 11.04.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Богдан, розвідник ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 26.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1991. *(9673)*.

ГУЦУЛ Євдокія Миколаївна, 1925 р. н., ***с. Назавизів*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Назавизів, техпрацівниця відділу молочної промисловості в м. Надвірна. Заарештована 05.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Перла, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 20.11.1991. *(6643 П)*.

ГУЦУЛ Іван Олексійович, 1912 р. н., ***м. Торонто*** (Канада), українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Вільхівка*** Рожнятівського району, дяк. Заарештований 19.11.1945. Звинувачення: знав членів ОУН, але в органи влади на них не доніс. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 01.02.1993. *(11337 П)*.

ГУЦУЛ Микола Дмитрович, 1926 р. н., ***м. Городенка***, українець, освіта середня. Проживав у м. Городенка, диспетчер транспортного цеху цукрокомбінату. Заарештований 24.03.1974. Звинувачення: розповсюджував самвидавські матеріали: «Український вісник», «Космач — бастіон опору», «Хроніка опору», «Серед снігів», «Репортаж із за-

повідника імені Берія» В. Мороза. Івано-Франківським обласним судом 15.08.1974 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки спецпоселення. Реабілітований 03.09.1991. *(6111 П)*.

ГУЦУЛ Микола Дмитрович, 1926 р. н., *с. Глушків* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 12.05.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.09.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 29.01.1992. *(6850 П)*.

ГУЦУЛ Микола Іванович, 1903 р. н., *с. Креховичі* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Креховичі, селянин. Заарештований 29.07.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, збирав продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом прикордонних військ МВС Львівського військового округу 14.05.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.03.1955. *(2760 П)*.

ГУЦУЛ Михайло Іванович, 1900 р. н., *с. Креховичі* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Креховичі, бригадир із ремонту шосейних доріг. Заарештований 24.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Борис, господарчий станичної ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом прикордонних військ НКВС Львівської області 02.06.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1994. *(14587 П)*.

ГУЦУЛ Михайло Олексійович, 1914 р. н., *м. Дрейпертріт* (Канада), українець, освіта початкова. Проживав у *с. Ріпне* Рожнятівського району, селянин. Заарештований 26.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Алуза, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.07.1994. *(14368 П)*.

ГУЦУЛ Михайло Степанович, 1912 р. н., *с. Креховичі* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 18.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Страшний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 26.09.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.08.1993. *(13919 П)*.

ГУЦУЛ Федір Гнатович, 1895 р. н., *с. Креховичі* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Креховичі, селянин. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.01.1995. *(14695 П)*.

ГУЦУЛЯК Андрій Михайлович, 1901 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Делятин, робітник залізничної станції. Заарештований 24.04.1951. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, дав для УПА 10 кілограмів борошна. Військовим трибуналом військ МВС Львівського округу 31.05.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.01.1992. *(8824 П)*.

ГУЦУЛЯК Василь Васильович, 1928 р. н., *с. Грушів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грушів, колгоспник. Заарештований 22.06.1950. Звинувачення: збирав зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.11.1956. *(352 П)*.

ГУЦУЛЯК Василь Іванович, 1908 р. н., *с. Новоселиця* Снятинського району, українець. Проживав нелегально. Заарештований 22.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944). 22.03.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(1911 П)*.

ГУЦУЛЯК Василь Миколайович, 1923 р. н., *с. Пшеничники* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Гонти), псевдо — Недоля, розвідник УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.10.1996. *(15357 П)*.

ГУЦУЛЯК Василь Миколайович, 1927 р. н., *с. Новоселиця* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.12.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.01.1993. *(10583 П)*.

ГУЦУЛЯК Василь Михайлович, 1919 р. н., *с. Ісаків* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ісаків, селянин. Заарештований 19.04.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Недобитий. **Подальша доля невідома.** 11.10.1948 справу припинено. *(1521 П)*.

ГУЦУЛЯК Василь Федорович, 1906 р. н., *с. Манява* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Манява, голова сільради. Заарештований 29.10.1948. Звинувачення: постачав ОУН продукти. Особливою нарадою при МДБ

СРСР 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.06.1992. *(8817 П)*.

ГУЦУЛЯК Ганна Петрівна, 1929 р. н., *с. Грушів* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Грушів, селянка. Заарештована 24.06.1950. Звинувачення: збирала зерно для УПА, розповсюджувала бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.01.1992. *(9622 П)*.

ГУЦУЛЯК Григорій Михайлович, 1921 р. н., *с. Фатовець* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 359-го ЗСП 14-ї ЗСД. Заарештований 24.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Фесюк. Особливою нарадою при НКВС СРСР 06.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.12.1993. *(13435 П)*.

ГУЦУЛЯК Григорій Петрович, 1928 р. н., *с. Фатовець* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Фатовець, завідувач клубу. Заарештований 24.06.1948. Звинувачення: член молодіжної ОУН, розповсюджував бофони, отримав завдання вивісити два чорні прапорці з нагоди річниці смерті Євгена Коновальця. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.09.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.10.1989. *(8993 П)*.

ГУЦУЛЯК Дмитро Васильович, 1901 р. н., *с. Манява* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Манява, приймальник молока на заготівельному пункті. Заарештований 14.10.1950. Звинувачення: допомагав воякам УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 11.10.1991. *(6167 П)*.

ГУЦУЛЯК Дмитро Олексійович, 1903 р. н., *с. Воскресинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Воскресинці, робітник Коломийського пивзаводу. Заарештований 18.12.1944. Звинувачення: мав зв'язок з УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.06.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 30.03.1958. *(2405 П)*.

ГУЦУЛЯК Дмитро Олексійович, 1907 р. н., *с. Воскресинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Військовослужбовець 37-го ЗСП 33-ї ЗСД. Заарештований 22.07.1944. Звинувачення: член ОУН, брав участь у ліквідації пам'ятника Леніну в Коломиї. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.12.1992. *(32549)*.

ГУЦУЛЯК Іван Дмитрович, 1905 р. н., *с. Воскресинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Зеленого), псевдо — Свіжий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.08.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13166 П)*.

ГУЦУЛЯК Іван Миколайович, 1907 р. н., *с. Хом'яківка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 105-го ЗСП (Красноярський край, Росія). Заарештований 05.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 11.01.1993. *(10341 П)*.

ГУЦУЛЯК Іван Михайлович, 1923 р. н., *с. Манява* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 27.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бобика), псевдо — Кіс. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(7472 П)*.

ГУЦУЛЯК Лідія Іванівна, 1928 р. н., *с. Запрутття* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Запруття, школярка. Заарештована 21.12.1944. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Лисиця. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.11.1966. *(7167 П)*.

ГУЦУЛЯК Марія Іванівна, 1922 р. н., *м. Снятин*, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 21.12.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Жданна, керівник УЧХ райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.05.1947 засуджена на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітована 02.11.1992. *(12167 П)*.

ГУЦУЛЯК Микола Антонович, 1881 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Серафинці. Заарештований 28.03.1946. Звинувачення: під час фашистської окупації був війтом села. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.06.1992. *(9084 П)*.

ГУЦУЛЯК Микола Михайлович, 1919 р. н., *с. Воскресинці* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Воскресинці, селянин. Заарештований 22.06.1940. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.01.1941 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 24.07.1991. *(5724 П)*.

ГУЦУЛЯК Микола Михайлович, 1921 р. н., ***м. Снятин***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Снятин, кравець. Заарештований 28.11.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1994. *(13602 П)*.

ГУЦУЛЯК Микола Юрійович, 1923 р. н., ***с. Рожнів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рожнів, селянин. Заарештований 13.02.1950. Звинувачення: переховував вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.01.1992. *(7084 П)*.

ГУЦУЛЯК Михайло Андрійович, 1930 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Делятин, водій. Заарештований 30.01.1950. Звинувачення: розвідник ОУН, поширював антирадянські листівки, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 03.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.10.1991. *(37009)*.

ГУЦУЛЯК Михайло Васильович, 1923 р. н., ***с. Кулачин*** (тепер — у складі м. Снятин), українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Рожневі Поля***, швець Заболотівської швейної майстерні. Заарештований 28.03.1951. Звинувачення: переховував продукти та боєприпаси для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10266 П)*.

ГУЦУЛЯК Михайло Васильович, 1931 р. н., ***с. Фатовець*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Фатовець, робітник Ворохтянського геодезичного управління. Заарештований 31.05.1955. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 29.08.1955 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.06.1992. *(8820 П)*.

ГУЦУЛЯК Михайло Іванович, 1913 р. н., ***с. Пшеничники*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.06.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Петро. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.08.1993. *(13029 П)*.

ГУЦУЛЯК Михайло Михайлович, 1914 р. н., ***м. Снятин***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Снятин, робітник у заготсировині. Заарештований 28.11.1940. Звинувачення: член ОУН, розповсюджував літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 28.01.1994. *(13602 П)*.

ГУЦУЛЯК Михайло Юрійович, 1892 р. н., ***с. Новоселиця*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новоселиця, селянин. Заарештований 29.12.1944. Звинувачення: постачав продукти вояка УПА. 18.09.1945 скерований до спецтабору НКВС. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання невідоме. 19.06.1946 справу припинено. *(14566)*.

ГУЦУЛЯК Олексій Дмитрович, 1922 р. н., ***с. Воскресинці*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Через поранення леґалізувався. Проживав у с. Воскресинці, селянин. Заарештований 17.09.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Книша, 1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.12.1993. *(13008 П)*.

ГУЦУЛЯК Олена Миколаївна, 1925 р. н., ***с. Манява*** Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Манява, селянка. Заарештована 19.11.1952. Звинувачення: переховувала членів ОУН і вояків УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 08.01.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 18.08.1993. *(12499 П)*.

ГУЦУЛЯК Роман Іванович, 1913 р. н., ***с. Тучапи*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 27.01.1945. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 21.09.1992. *(9658 П)*.

ГУЦУЛЯК Степан Дмитрович, 1923 р. н., ***с. Старуня*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелеґально. Заарештований 11.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Іскри, 1944), псевдо — Клим, збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.12.1993. *(13002 П)*.

ГУЦУЛЯК Танасій Михайлович, 1926 р. н., ***с. Новоселиця*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 17.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Боєвіра), псевдо — Тихий. 05.06.1945 скерований на спецпоселення на роботу в Печорський вугільний

басейн (Комі АР, Росія). Реабілітований 10.12.1992. *(10113 П)*.

ГУЦУЛЯК Юрій Миколайович, 1924 р. н., *с. Максимець* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Максимець, лісоруб. Заарештований 09.11.1950. Звинувачення: матеріально допомагав членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.09.1991. *(6119 П)*.

ГУЦУЛЯК-ЛЕВИЦЬКА Ганна Михайлівна, 1925 р. н., *с. Воскресинці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Воскресинці, селянка. Заарештована 03.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Віра, господарчий референт підрайонного проводу ОУН.Особливою нарадою *при* МДБ СРСР 14.05.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 16.07.1992. *(9620 П)*.

ГУЧКО Зіновій Михайлович, 1921 р. н., *с. Вишнів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.09.1945. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 13.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.03.1992. *(7444 П)*.

ГУШ Ганна Дмитрівна, 1909 р. н., *с. Пнів* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Пнів, домогосподарка. Заарештована 19.03.1947. Звинувачення: матеріально допомагала УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.12.1991. *(6762 П)*.

ГУШ Дмитро Петрович, 1914 р. н., *с. Пасічна* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пасічна, селянин. Заарештований 25.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кос, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1993. *(12863 П)*.

ГУШ Марія Миколаївна, 1929 р. н., *с. Пнів* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пнів, селянка. Заарештована 02.07.1947. Звинувачення: кур'єр ОУН, псевдо — Квітка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 27.12.1991. *(7731 П)*.

ГУШ Микола Юрійович, 1905 р. н., *с. Пнів* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Пнів, селянин. Заарештований 14.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грішка, збирав продукти й вовну для УПА. Військовим трибуналом 8-ї СД 02.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.06.1991. *(5498 П)*.

ГУШУЛ Василина Василівна, 1924 р. н., *с. Рожневі Поля* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рожневі Поля, селянка. Заарештована 27.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Варвара, спецкур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(11117 П)*.

ГУШУЛ Володимир Антонович, 1918 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Рожнів, учитель. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сизий, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.03.1995. *(14701 П)*.

ГУШУЛ Федір Миколайович, 1901 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рожнів, колгоспник. Заарештований 09.09.1950. Звинувачення: засушував садовину для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.03.1993. *(11171 П)*.

ГУШУЛЕЙ Марія Самсонівна, 1915 р. н., *м. Косів*, українка, освіта початкова. Проживала в *м. Коломия*, вишивальниця швейної фабрики. Заарештована 18.10.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 19.12.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.09.1991. *(6233 П)*.

ГУШУЛЕЙ Параска Василівна, 1925 р. н., *с. Королівка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Королівка, селянка. Заарештована 21.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Звізда, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.09.1992. *(9690 П)*.

ГУШУЛЯК Михайло Романович, 1911 р. н., *с. Фатовець* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Фатовець, швець. Заарештований 28.06.1948. Звинувачення: інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13353 П)*.

Д

ДАВИД Євдокія Степанівна, 1928 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Горохолина, селянка. Заарештована 12.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 18.11.1992. *(10063 П)*.

ДАВИДЯК Іван Миколайович, 1906 р. н., *с. Саджавка* Надвірнянського району, українець, освіта вища. Проживав у с. Саджавка, письменник. Заарештований 05.11.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 20.12.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Загинув у тюрмі. Реабілітований 10.11.1989. *(4974 П)*.

ДАВИДЯК Микола Васильович, 1904 р. н., *с. Вікторів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вікторів, швець. Заарештований 02.11.1945. Звинувачення: збирав продукти й гроші, шив взуття для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.03.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.09.1991. *(3721)*.

ДАВИДЯК Микола Кіндратович, 1910 р. н., *с. Петрів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Петрів, селянин. Заарештований 26.08.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.05.1994. *(14884 П)*.

ДАВИМУКА Василина Василівна, 1915 р. н., *с. Дубка* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Дубка, селянка. Заарештована 11.03.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.07.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 23.04.1992. *(9723 П)*.

ДАВИМУКА Іван Гнатович, 1930 р. н., *с. Хмелева* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Хмелева, бухгалтер колгоспу. Заарештований 10.05.1950. Звинувачення: зв'язковий УПА, розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 06.12.1991. *(7263 П)*.

ДАВИМУКА Марія Микитівна, 1912 р. н., *с. Хмелева* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Хмелева, колгоспниця. Заарештована 21.11.1951. Звинувачення: в криївці переховувала вояка УПА, годувала його. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 15.01.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.12.1991. *(6845 П)*.

ДАКУС Іван Федорович, 1931 р. н., *с. Завадка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Завадка, селянин. Заарештований 03.11.1948. Звинувачення: постачав УПА продукти, розклеював листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.03.1992. *(11407 П)*.

ДАКУС Микола Васильович, 1930 р. н., *с. Завадка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Завадка, робітник Долинського ліспромкомбінату. Заарештований 20.06.1950. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1993. *(12953 П)*.

ДАКУС Петро Васильович, 1932 р. н., *с. Завадка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Козлове* Іванівського району Одеської області, тракторист МТС. Заарештований 29.12.1953. Звинувачення: постачав ОУН продукти, білизну. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 13.10.1954 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 24.06.1994. *(14380 П)*.

ДАЛАБОЖАК Іван Ілліч, 1918 р. н., *с. Кулачківці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кулачківці, селянин. Заарештований 22.01.1950. Звинувачення: член ОУН, інформатор станичної ОУН, розповсюджував бофони й листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.11.1992. *(10256 П)*.

ДАЛАБОЖАК Марія Іванівна, 1912 р. н., *с. Кулачківці* Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Кулачківці, селянка. Заарештована 07.07.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.07.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.05.1994. *(14705 П)*.

ДАЛАВРУК Михайло Миколайович, 1919 р. н., *с. Дятьківці* (тепер — у складі м. Коломия), укра-

їнець, освіта початкова. Проживав у с. Дятьківці, столяр Коломийської паперової фабрики. Заарештований 19.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.05.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.07.1993. *(12419 П)*.

ДАЛАВУРАК Михайло Іванович, 1930 р. н., *с. Кулачківці* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кулачківці, боєць винищувального батальйону. Заарештований 05.04.1947. Звинувачення: переховував у своєму будинку члена ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.04.1992. *(0587)*.

ДАММ Станіслав Йосипович, 1912 р. н., *с-ще Печеніжин* Коломийського району, поляк, освіта незакінчена вища. Проживав у *м. Львів*, студент Львівської політехніки. Заарештований 11.01.1940. Звинувачення: зберігав контрреволюційну літературу. Станіславським обласним судом 09.04.1940 засуджений на 2 роки позбавлення волі та 1 рік поразки в правах. **Розстріляний** 26.06.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.10.1996. *(15356 П)*.

ДАНАСЮК Семен Васильович, 1914 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Рядовий 214-го АЗСП. Заарештований 11.12.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом 5-ї армії 22.12.1944 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 26.06.1959. *(13596 П)*.

ДАНИГЕВИЧ Теофіл Іванович, 1898 р. н., *с. Соколівка* Косівського району, українець, освіта вища. Проживав у *м. Коломия*, плановик міськпромкомбінату. Заарештований 10.04.1946. Звинувачення: стрілець УГА (1918), брав участь у формуванні дивізії «СС-Галичина» (1943). Станіславським обласним судом 08.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8371 П)*.

ДАНИЛЕЙКО Ганна Семенівна, 1916 р. н., *с. Остриня* Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Остриня, селянка. Заарештована 26.02.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.03.1993. *(11227 П)*.

ДАНИЛЕЙКО Петро Миколайович, 1907 р. н., *с. Палагичі* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Палагичі, селянин. Заарештований 05.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гай. Особливою нарадою при МВС СРСР 16.08.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 21.08.1958. *(2419 П)*.

ДАНИЛЕНКО Степан Прокопович, 1913 р. н., *с. Ряське* Машівського району Полтавської області, українець, освіта початкова. Проживав нелегально в *с. Міжгір'я* Богородчанського району. Заарештований 15.03.1946. Звинувачення: шив обмундирування воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.07.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 17.06.1994. *(14398 П)*.

ДАНИЛЕЦЬ Михайло Васильович, 1928 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Залізняка), псевдо — Щур. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 11.08.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.03.1993. *(10948 П)*.

ДАНИЛЕЦЬ Михайло Якович, 1923 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Тяпи), псевдо — Сміхун. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.09.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1993. *(12096 П)*.

ДАНИЛЕЦЬ Роман Михайлович, 1929 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Залізняка), псевдо — Шпак. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.01.1992. *(10948 П)*.

ДАНИЛИШИН Василь Гаврилович, 1928 р. н., *с. Кропивник* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.09.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Верещенко, спецкур'єр УПА, прийшов у липні 1945 року з повинною, а у вересні знову пішов в УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.04.1992. *(7713 П)*.

ДАНИЛИШИН Йосип Ілліч, 1920 р. н., *с. Угорники* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Угорники, електромонтер. Заарештований 22.08.1944. Звинувачення: член ОУН (м), псевдо — Триста, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.09.1944 за-

суджений на 20 років каторжних робіт із конфіскацією майна. **Загинув** 16.06.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.05.1994. *(13751 П)*.

ДАНИЛИШИН Костянтин Семенович, 1916 р. н., ***с. Колоколин*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колоколин, селянин. Заарештований 08.06.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.12.1991. *(6638 П)*.

ДАНИЛИШИН Михайло Васильович, 1923 р. н., ***м. Рогатин***, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Рогатин, буфетник ресторану. Заарештований 21.04.1947. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 19.06.1991. *(5461 П)*.

ДАНИЛИЩАК Дмитро Васильович, 1921 р. н., ***с. Гвізд*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.05.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка СБ Сурмача), псевдо — Бурлака. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 21.12.1992. *(10595 П)*.

ДАНИЛІВ Анастасія Василівна, 1926 р. н., ***с. Підлужжя*** Тисменицького району, українка освіта початкова. Проживала в с. Підлужжя, селянка. Заарештована 03.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 26.08.1991. *(5964 П)*.

ДАНИЛІВ Антон Ілліч, 1924 р. н., ***с. Старий Мартинів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мартинів, селянин. Заарештований 18.02.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Орел. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1992. *(7890 П)*.

ДАНИЛІВ Василь Васильович, 1896 р. н., ***с. Кадобна*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Голинь***, селянин. Заарештований 04.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 20.05.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.02.1992. *(7113 П)*.

ДАНИЛІВ Василь Миколайович, 1922 р. н., ***с. Новиця*** Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 27.12.1945. Звинувачення: вояк УПА, ройовий (сотня Бея), псевдо — Грім. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.08.1993. *(12122 П)*.

ДАНИЛІВ Василь Петрович, 1931 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, селянин. Заарештований 19.06.1950. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА, розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.10.1991. *(6526 П)*.

ДАНИЛІВ Володимир Васильович, 1913 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Чорноморець, санітар у шпиталі УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.02.1994. *(13242 П)*.

ДАНИЛІВ Григорій Іванович, 1910 р. н., ***с. Рошняте*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Довбуш, зв'язковий ОУН, поводир вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.11.1991. *(10553 П)*.

ДАНИЛІВ Дмитро Михайлович, 1900 р. н., ***с. Глибівка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Старий Лисець*** Тисменицького району, селянин. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.07.1991. *(5548 П)*.

ДАНИЛІВ Іван Андрійович, 1926 р. н., ***с. Вільхівка*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у ***с. Рінне***, пожежник нафтопромислу № 6. Заарештований 10.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Білий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.01.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.07.1993. *(11707 П)*.

ДАНИЛІВ Іван Юрійович, 1901 р. н., ***с. Рошняте*** Рожнятівського району, українець, освіта почат-

кова. Проживав у с. Рошняте, селянин. Заарештований 24.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кирило, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.06.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 03.11.1991. *(10553 П).*

ДАНИЛІВ Микола Андрійович, 1924 р. н., ***с. Слобода*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобода, селянин. Заарештований 30.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Верлі, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.12.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 15.02.1993. *(11302 П).*

ДАНИЛІВ Микола Дмитрович, 1923 р. н., ***с. Кальна*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кальна, селянин. Заарештований 06.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом 18-ї армії 13.09.1944 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.02.1995. *(14834 П).*

ДАНИЛІВ Микола Михайлович, 1923 р. н., ***с. Кальна*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кальна, селянин. Заарештований 09.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Крук. Військовим трибуналом 18-ї армії 30.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.09.1996. *(15256 П).*

ДАНИЛІВ Михайло Йосипович, 1910 р. н., ***с. Старий Мартинів*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старий Мартинів, селянин. Заарештований 05.02.1946. Звинувачення: переховував у своєму будинку вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.01.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 30.03.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.03.1992. *(7890 П).*

ДАНИЛІВ Софія Іванівна, 1920 р. н., ***с. Глибівка*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Глибівка, селянка. Заарештована 22.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Одарка, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(6367 П).*

ДАНИЛІВ Тереза Василівна, 1925 р. н., ***с. Кальна*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кальна, селянка. Заарештована 03.06.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Гуцулка, Веселка, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 30.08.1991. *(6041 П).*

ДАНИЛІВ Федір Іванович, 1901 р. н., ***с. Новоселиця*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новоселиця, приймальник лісу. Заарештований 21.03.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1993. *(12053 П).*

ДАНИЛІВ Федір Михайлович, 1927 р. н., ***с. Приозерне*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Приозерне, провідник Львівської залізниці. Заарештований 03.02.1950. Звинувачення: проводив націоналістичну агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.10.1991. *(6791 П).*

ДАНИЛІВ Юрій Іванович, 1928 р. н., ***с. Рошняте*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошняте, селянин. Заарештований 05.08.1947. Звинувачення: передав ОУН боєприпаси. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.08.1992. *(865).*

ДАНИЛІВ Ярослав Пилипович, 1915 р. н., ***с. Старий Мартинів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Горбовий, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.11.1992. *(9935 П).*

ДАНИЛКО Магдалина Онуфріївна, 1928 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Перегінське, селянка. Заарештована 13.08.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надія, переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.10.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 28.12.1991. *(7150 П).*

ДАНИЛКО Федір Онуфрійович, 1917 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Літуна, 1944), псевдо — Різун. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.12.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 07.01.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.02.1994. *(13541 П).*

ДАНИЛО Микола Михайлович, 1891 р. н., *с. Дзвоняче* Краківського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *с. Хотимир* Тлумацького району, колгоспник. Заарештований 05.04.1951. Звинувачення: допомагав ОУН грішми. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 14.06.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.11.1995. *(15168 П)*.

ДАНИЛОВИЧ Степан Ярославович, 1915 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець, освіта вища духовна. Проживав у *с. Клубівці* Тисменицького району. Заарештований 15.03.1948. Звинувачення: розповсюджував послання Митрополита УГКЦ Сліпого. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.08.1948 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 16.01.1989. *(4942 П)*.

ДАНИЛЬЧУК Онуфрій Дмитрович, 1910 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвисоке, селянин. Заарештований 11.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевда — Тлумак і Шалений, зв'язковий боївки СБ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.05.1992. *(1206)*.

ДАНИЛЬЧУК Яків Йосипович, 1922 р. н., *м. Болехів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Болехів, перукар. Заарештований 29.01.1957. Звинувачення: погрожував терором партпрацівникам. Станіславським обласним судом 26.02.1957 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 15.04.1960. *(2519 П)*.

ДАНИЛЮК Анастасія Дмитрівна, 1920 р. н., *с. Олієво-Королівка* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Олієво-Королівка, селянка. Заарештована 14.06.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.06.1992. *(9743 П)*.

ДАНИЛЮК Андрій Дмитрович, 1906 р. н., *с. Рашків* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 22-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 06.01.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. **Загинув** 10.02.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.12.1991. *(6588 П)*.

ДАНИЛЮК Андрій Іванович, 1922 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 06.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти та гроші для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 01.03.1993. *(32666)*.

ДАНИЛЮК Андрій Михайлович, 1925 р. н., *с. Дубка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубка, селянин. Заарештований 27.12.1945. Звинувачення: сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.08.1991. *(6584 П)*.

ДАНИЛЮК Василь Григорович, 1922 р. н., *с. Кобаки* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Кобаки, селянин. Заарештований 24.05.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 2-ї ПДД 4-го Українського фронту 30.06.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.02.1992. *(7570 П)*.

ДАНИЛЮК Василь Дмитрович, 1926 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Рожнів, сторож у колгоспі. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(8096 П)*.

ДАНИЛЮК Василь Іванович, 1921 р. н., *с. Гончарів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гончарів, продавець сільмагу. Заарештований 23.06.1948. Звинувачення: передав членам ОУН 5 метрів тканини. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.08.1991. *(5744 П)*.

ДАНИЛЮК Василь Миколайович, 1921 р. н., *с. Гончарів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.05.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.09.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 05.10.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.01.1992. *(6850 П)*.

ДАНИЛЮК Василь Миколайович, 1922 р. н., *с. Гончарів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гончарів, голова сільради. Заарештований 29.07.1948. Звинувачення: інформатор кущового проводу ОУН, збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.08.1948 засуджений

на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.12.1992. *(10652 П)*.

ДАНИЛЮК Василь Михайлович, 1918 р. н., *с. Старий Косів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Косів, дезінфектор райсанстанції. Заарештований 16.02.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.10.1996. *(15355 П)*.

ДАНИЛЮК Василь Михайлович, 1922 р. н., *с-ще Ланчин* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Ланчин, робітник. Заарештований 02.09.1946. Звинувачення: короткочасно перебував у дивізії «СС-Галичина» (1943). Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 10.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.03.1992. *(7941 П)*.

ДАНИЛЮК Василь Михайлович, 1923 р. н., *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Боєвіра), псевдо — Струк. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 17.07.1995. *(14787 П)*.

ДАНИЛЮК Василь Михайлович, 1931 р. н., *с. Іваниківка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Похівка*, колгоспник. Заарештований 20.06.1950. Звинувачення: розвідник і зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 31.07.1991. *(5663 П)*.

ДАНИЛЮК Василь Олексійович, 1899 р. н., *с. Камінне* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Камінне, секретар сільради. Заарештований 28.06.1947. Звинувачення: збирав прдукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(10796 П)*.

ДАНИЛЮК Василь Прокопович, 1910 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий 9-го повітряно-десантного батальйону. Заарештований 22.11.1944. Звинувачення: виявляв незадоволення службою. Військовим трибуналом 5-ї армії 04.02.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 05.05.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.10.1995. *(14939 П)*.

ДАНИЛЮК Ганна Василівна, 1932 р. н., *с. Прокурава* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Прокурава, селянка. Заарештована 22.01.1951. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.02.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.08.1991. *(5775 П)*.

ДАНИЛЮК Ганна Григорівна, 1927 р. н., *с. Рашків* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рашків, селянка. Заарештована 07.10.1945. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(6291 П)*.

ДАНИЛЮК Ганна Іванівна, 1929 р. н., *с. Камінне* Надвірнянського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Камінне, працівниця філії зв'язку. Заарештована 06.04.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.12.1991. *(7363 П)*.

ДАНИЛЮК Ганна Іллівна, 1894 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в *с. Чернів*, селянка. Заарештована 22.02.1949. Звинувачення: постачала продукти воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.10.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 12.10.1993. *(12215 П)*.

ДАНИЛЮК Григорій Андрійович, 1911 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 06.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти та гроші для УПА. **Загинув** 06.01.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.10.1991. *(32666)*.

ДАНИЛЮК Григорій Антонович, 1904 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 03.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Цигана), псевдо — Борун. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.10.1991. *(1253)*.

ДАНИЛЮК Григорій Васильович, 1914 р. н., *с. Вовчинець* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вовчинець, робітник пивзаводу. Заарештований 09.03.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років

пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.11.1992. *(14186 П)*.

ДАНИЛЮК Дмитро Васильович, 1928 р. н., *с. Підлужжя* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Підлужжя, лісник. Заарештований 14.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Лебідь, Гроза, Кривоніс, Ворон, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9409 П)*.

ДАНИЛЮК Дмитро Іванович, 1903 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП (м. Боготол Красноярського краю, Росія). Заарештований 05.08.1944. Звинувачення: був начальником української поліції (1941). Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.03.1992. *(7943 П)*.

ДАНИЛЮК Дмитро Миколайович, 1895 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Раковець*, голова сільради. Заарештований 26.12.1948. Звинувачення: інформатор кущового проводу ОУН, зібрав для УПА 6 ц зерна, розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.06.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.05.1992. *(8510 П)*.

ДАНИЛЮК Дмитро Михайлович, 1905 р. н., *с. Троїця* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Троїця, голова сільради. Заарештований 18.05.1950. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1992. *(7581 П)*.

ДАНИЛЮК Дмитро Петрович, 1925 р. н., *с. Ганнів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ганнів, селянин. Заарештований 11.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Білик, зв'язковий ОУН, заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.03.1994. *(13553 П)*.

ДАНИЛЮК Дмитро Федорович, 1923 р. н., *с. Яблунька* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий 214-го АЗСП. Заарештований 14.11.1944. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом 5-ї армії 28.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 24.11.1989. *(4823 П)*.

ДАНИЛЮК Євдокія Федорівна, 1911 р. н., *с. Зелене* Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Зелене, селянка. Заарештована 30.04.1952. Звинувачення: матеріально допомагала членам ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 04.06.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.01.1994. *(14901 П)*.

ДАНИЛЮК Зіваїда Григорівна, 1927 р. н., *с. Стецева* Снятинського району, українка, освіта середня. Проживала в м. Чернівці, студентка. Заарештована 03.02.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орися, керівниця УЧХ райпроводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.06.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 10.12.1993. *(13454 П)*.

ДАНИЛЮК Іван Дмитрович, 1908 р. н., *с-ще Верховина*, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Верховина, об'їздчик Верховинського лісгоспу. Заарештований 15.08.1952. Звинувачення: інформатор ОУН, заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 06.12.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8746 П)*.

ДАНИЛЮК Іван Йосипович, 1918 р. н., *м. Калуш*, українець, освіта середня. Проживав у м. Калуш, агент райкомітету по заготівлях. Заарештований 17.07.1940. Звинувачення: член товариства «Сокіл», редактор газети «Сокільський цвіркун» (1936—1939). Станіславським обласним судом 30.12.1940 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.09.1957. *(1333 П)*.

ДАНИЛЮК Іван Миколайович, 1931 р. н., *м. Калуш*, українець, освіта неповна середня. Проживав нелеґально. Заарештований 31.08.1947. Звинувачення: мав зв'язок з УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.10.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 22.05.1992. *(8669 П)*.

ДАНИЛЮК Іван Федорович, 1897 р. н., *с. Троїця* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Троїця, колгоспник. Заарештований 20.05.1950. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.04.1969. *(7581 П)*.

ДАНИЛЮК Іван Федорович, 1921 р. н., *с. Закрівці* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав нелеґально. Заарештований 18.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Клима, 1945), псевдо — Дунай. Військовим трибуналом

військ МВС Станіславської області 30.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.04.1994. *(13705 П)*.

ДАНИЛЮК Ілля Іванович, 1899 р. н., *с. Кобаки* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кобаки, селянин. Заарештований 16.07.1940. Звинувачення: висловлював невдоволення радянською владою. Станіславським обласним судом 24.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 11.08.1989. *(5305 П)*.

ДАНИЛЮК Ілля Іванович, 1913 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 06.08.1944. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 07.07.1994. *(14523 П)*.

ДАНИЛЮК Ірина Михайлівна, 1925 р. н., *с. Черніїв* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Черніїв, селянка. Заарештована 24.01.1949. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.10.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 12.10.1993. *(12215 П)*.

ДАНИЛЮК Катерина Михайлівна, 1922 р. н., *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Верхній Ясенів, селянка. Заарештована 11.02.1951. Звинувачення: допомагала УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.04.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 03.12.1991. *(7515 П)*.

ДАНИЛЮК Марія Михайлівна, 1929 р. н., *с. Яківка* Тлумацького району, українка, освіта середня спеціальна. Проживала в *с. Гончарів*, селянка. Заарештована 23.06.1948. Звинувачення: інформатор кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.07.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.08.1991. *(5744 П)*.

ДАНИЛЮК Микола, 1911 р. н., *с. Троїця* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Троїця, колгоспник. Заарештований 20.05.1950. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1992. *(7581 П)*.

ДАНИЛЮК Микола Іванович, 1914 р. н., *с. Черніїв* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Черніїв, селянин. Заарештований 25.10.1939. Звинувачення: член ФНЄ, проводив націоналістичну пропаганду. Станіславським обласним судом 18.05.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.01.1992. *(7520 П)*.

ДАНИЛЮК Мирослав Дмитрович, 1928 р. н., *с. Тулуків* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тулуків, колгоспник. Заарештований 12.08.1950. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.03.1993. *(11048 П)*.

ДАНИЛЮК Михайло Васильович, 1916 р. н., *с. Джурків* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 359-го ЗСП. Заарештований 23.06.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.01.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. **Загинув** 29.01.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.02.1994. *(13827 П)*.

ДАНИЛЮК Михайло Васильович, 1926 р. н., *с. Грабовець* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.08.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Дубенко. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.10.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 20.08.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.05.1993. *(11930 П)*.

ДАНИЛЮК Михайло Васильович, 1926 р. н., *с. Пороги* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пороги, селянин. Заарештований 07.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Осаул, господарчий ОУН, вояк УПА (сотня Іскри, 1944). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.12.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1991. *(6059 П)*.

ДАНИЛЮК Михайло Дмитрович, 1927 р. н., *с. Монастирчани* Богородчанського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Монастирчани, вчитель. Заарештований 30.05.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб, господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.11.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 26.06.1991. *(5973 П)*.

ДАНИЛЮК Михайло Дмитрович, 1930 р. н., *с. Чорні Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорні Ослави, селянин. Заарештований 31.05.1947. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.04.1992. *(8594 П)*.

ДАНИЛЮК Михайло Іванович, 1929 р. н., *с. Гончарів* Тлумацького району, українець, малописьменний. Легалізувався. Проживав у *с. Гончарівка*, електромонтер. Заарештований 23.06.1948. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика), псевдо — Стецько. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.08.1991. *(5744 П)*.

ДАНИЛЮК Михайло Петрович, 1929 р. н., *с. Камінне* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Віктора), псевдо — Кармелюк. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.10.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.12.1991. *(7038 П)*.

ДАНИЛЮК Олексій Андрійович, 1910 р. н., *с. Чорні Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорні Ослави, селянин. Заарештований 24.02.1953. Звинувачення: постачав ОУН продукти й розвіддані. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(10953 П)*.

ДАНИЛЮК Олексій Онуфрійович, 1908 р. н., *с. Сапогів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сапогів, селянин. Заарештований 03.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Артем, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.11.1991. *(6474 П)*.

ДАНИЛЮК Олена Василівна, 1930 р. н., *с. Прокурава* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Прокурава, селянка. Заарештована 22.01.1951. Звинувачення: давала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.03.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.08.1991. *(5775 П)*.

ДАНИЛЮК Олена Іванівна, 1928 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Розтоки, селянка. Заарештована 01.02.1946. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.07.1990. *(5355 П)*.

ДАНИЛЮК Параска Василівна, 1929 р. н., *с. Хриплин* Івано-Франківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Хриплин, селянка. Заарештована 23.02.1949. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.04.1992. *(8610 П)*.

ДАНИЛЮК Петро Танасійович, 1921 р. н., *с. Кобаки* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кобаки, селянин. Заарештований 06.07.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(5218)*.

ДАНИЛЮК Степан Антонович, 1906 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княже, колгоспник. Заарештований 29.05.1950. Звинувачення: переховував у криївці вояків УПА, годував їх. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(7369 П)*.

ДАНИЛЮК Степан Іванович, 1905 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княже, селянин. Заарештований 20.01.1951. Звинувачення: матеріально допомагав УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1993. *(12394 П)*.

ДАНИЛЮК Степан Іванович, 1929 р. н., *с. Пужники* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 92462. Заарештований 30.12.1952. Звинувачення: кинув каменем у портрет вождя. Військовим трибуналом в/ч 31123 27.02.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.01.1992. *(6873 П)*.

ДАНИЛЮК Степан Федорович, 1903 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княже, селянин. Заарештований 09.02.1951. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1993. *(12394 П)*.

ДАНИЛЮК Федір Іванович, 1924 р. н., *с. Остриня* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шабля), псевдо — Явір. Військовим трибуналом військ

МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.05.1993. *(11649 П)*.

ДАНИЛЮК Юрій Михайлович, 1925 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 06.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.10.1991. *(32666)*.

ДАНИЛЮК Юрій Петрович, 1904 р. н., *с. Великий Рожин* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Великий Рожин, селянин. Заарештований 28.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Верба. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 04.12.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.01.1996. *(15087 П)*.

ДАНИЛЯК Василь Юрійович, 1903 р. н., *с. Максимівка* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка, заступник голови сільради. Заарештований 24.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дятел, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 12.10.1952 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.04.1994. *(13906 П)*.

ДАНИЛЯК Онуфрій Іванович, 1892 р. н., *с. Баличі* Мостиського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Велика Тур'я* Долинського району, голова сільради. Заарештований 09.05.1951. Звинувачення: інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.10.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.09.1996. *(15284 П)*.

ДАНИШ Ганна Григорівна, 1926 р. н., *с-ще Заболотів* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Заболотів, ланкова колгоспу. Заарештована 13.06.1950. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.08.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.01.1992. *(8108 П)*.

ДАНИШ Іван Дмитрович, 1927 р. н., *с. Іллінці* Снятинського району, українець. Проживав у *м. Чернівці*, студент університету. Заарештований 09.03.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, зберігав антирадянську літературу. 28.07.1948 засуджений на 5 років позбавлення волі. **Загинув** 09.05.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 27.05.1992. *(П-6070, справа знаходиться в архіві СБУ Чернівецької області)*.

ДАНИШЕНКО Йосип Іванович, 1928 р. н., *с. Ганнів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ганнів, селянин. Заарештований 06.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ігор, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1994. *(13408 П)*.

ДАНИШЕНКО Петро Юрійович, 1921 р. н., *с. Любківці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Любківці, тракторист. Заарештований 27.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кум. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.03.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.04.1958. *(8393 П)*.

ДАНИЩУК Галина Іванівна, 1931 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Раківчик, вишивальниця артілі. Заарештована 14.09.1950. Звинувачення: в її будинку був пункт зв'язку ОУН, переховувала членів ОУН, збирала для них продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.11.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.12.1991. *(10489 П)*.

ДАНИЩУК Ганна Василівна, 1920 р. н., *с. Перерив* Коломийського району, українка, освіта середня. Проживала в с. Перерив, учителька. Заарештована 15.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Наталка, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.08.1991. *(5859 П)*.

ДАНИЩУК Дмитро Васильович, 1913 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раківчик, обліковець колгоспу. Заарештований 19.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах з конфіскацією майна. Реабілітований 09.03.1993. *(12419 П)*.

ДАНИЩУК Дмитро Іванович, 1904 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раківчик, селянин. Заарештований 01.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.07.1993. *(12419 П)*.

ДАНИЩУК Дмитро Миколайович, 1924 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українець, ос-

віта початкова. Проживав у с. Раківчик, фінагент. Заарештований 06.09.1950. Звинувачення: постачав членам ОУН продукти, поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10489 П)*.

ДАНИЩУК Євдокія Василівна, 1928 р. н., *с. Перерив* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Перерив, селянка. Заарештована 15.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Туркеня, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.08.1991. *(5859 П)*.

ДАНИЩУК Іван Григорович, 1888 р. н., *с. Перерив* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Перерив, секретар сільради. Заарештований 26.06.1951. Звинувачення: інформатор кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 05.09.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1993. *(12871 П)*.

ДАНИЩУК Іван Павлович, 1901 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Розтоки, заступник голови сільради. Заарештований 01.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Івашко, розвідник УПА, матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.05.1993. *(11700 П)*.

ДАНИЩУК Федір Іванович, 1918 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 21.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Святослава, 1944), псевдо — Мир. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.09.1995. *(12614)*.

ДАНИЩУК Юрій Прокопович, 1885 р. н., *с. Шепіт* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Шепіт, селянин. Заарештований 27.05.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 26.04.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.08.1993. *(12260 П)*.

ДАНІВ Дмитро Олексійович, 1931 р. н., *с. Яворівка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яворівка, селянин. Заарештований 29.07.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 01.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1992. *(9229 П)*.

ДАНІВ Євдокія Юріївна, 1924 р. н., *с. Завій* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Завій, селянка. Заарештована 28.03.1945. Звинувачення: член ОУН, комендант варти. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.11.1993. *(14672 П)*.

ДАНІВ Михайло Іванович, 1921 р. н., *с. Яворівка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яворівка, селянин. Заарештований 29.07.1948. Звинувачення: інформатор СБ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.05.1993. *(11881 П)*.

ДАНКЕВИЧ Антон Васильович, 1927 р. н., *с. Чернів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернів, боєць винищувального батальйону. Заарештований 15.05.1946. Звинувачення: без спротиву віддав гвинтівку воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.09.1991. *(6146 П)*.

ДАНКЕВИЧ Антон Іванович, 1909 р. н., *с. Чернів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернів, селянин. Заарештований 24.01.1948. Звинувачення: зв'язковий і член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.06.1993. *(11749 П)*.

ДАНКІВ Василь Федорович, 1927 р. н., *с. Розточки* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.11.1947. Звинувачення: член ОУН, псевда — Вишня, Соловей, зв'язковий і господарчий станичної ОУН, був поранений енкаведистами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.01.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1992. *(8397 П)*.

ДАНЦЕВИЧ Вацлав-Матвій Йосипович, 1903 р. н., *м. Долина*, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Долина, шляховий майстер. Заарештований 13.10.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом

12-ї армії Київського ОВО 29.01.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 22.04.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.01.1995. *(14558 П).*

ДАНЧУК Дмитро Михайлович, 1931 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 25401. Заарештований 16.01.1952. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сивотур. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.03.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.10.1991. *(6561 П).*

ДАНЧУК Йосип Васильович, 1903 р. н., ***с. Топільське*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Топільське, селянин. Заарештований 07.12.1948. Звинувачення: зв'язковий ОУН, матеріально допомагав членам ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.02.1994. *(13859 П).*

ДАНЧУК Михайло Кузьмич, 1933 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.06.1951. Звинувачення: вояк УПА (боївка Заведії), псевдо — Камінний. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 21.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 11.12.1991. *(7314 П).*

ДАНЧУК Павло Матвійович, 1905 р. н., ***с. Торговиця*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 15.03.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Залізний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.06.1994. *(14303 П).*

ДАНЧУК Яків Миколайович, 1918 р. н., ***с. Топільське*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Брошнів***, сторож деревообробного комбінату. Заарештований 16.07.1948. Звинувачення: передав членові ОУН гвинтівку. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1996. *(15393 П).*

ДАНЮК Іван Михайлович, 1911 р. н., ***м. Долина***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Долина. Заарештований 23.05.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 11.07.1964 справу припинено. *(3005 П).*

ДАПИЛЯК Михайло Дмитрович, 1925 р. н., ***с. Надіїв*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Короленко, виготовив для УПА тризуби. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.01.1948 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1992. *(9854 П).*

ДАРВАЙ Василь Іванович, 1923 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, лісник Вигодського лісгоспу. Заарештований 19.06.1950. Звинувачення: сприяв УПА, поширював бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.09.1991. *(6611 П).*

ДАРВАЙ Олена Михайлівна, 1924 р. н., ***с. Новоселиця*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Новоселиця, секретар Вигодського райземвідділу. Заарештована 19.02.1946. Звинувачення: член ОУН, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.07.1993. *(12053 П).*

ДАРВАЙ Юстина Михайлівна, 1927 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Мізунь, селянка. Заарештована 08.08.1947. Звинувачення: збирала полотно і посуд для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.04.1992. *(8292 П).*

ДАРВАЙ Юстина Олексіївна, 1925 р. н., ***с. Новоселиця*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Новоселиця, селянка. Заарештована 23.03.1951. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.05.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.11.1993. *(12911 П).*

ДАРІЙЧУК Іван Петрович, 1889 р. н., ***с. Яцкани*** Сучавського повіту (Румунія), українець. Проживав у ***с-ці Верховина***, інспектор райвно. Заарештований 15.04.1946. Звинувачення: член ОУН. В тюрмі захворів і звільнений з-під варти під підписку про невиїзд. З вересня 1946-го проживав нелегально. **Подальша доля невідома.** *(3435 П).*

ДАРІЙЧУК Микола Максимович, 1906 р. н., ***с. Тюдів*** Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Тюдів, селянин. Заарештований 30.01.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лев, керівник ланки ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.04.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.03.1994. *(13517 П).*

ДАРМИЦЬ Ганна Іванівна, 1923 р. н., ***с. Пуків*** Рогатинського району, українка, освіта неповна

середня. Проживала в с. Пуків, фінансовий агент сільради. Заарештована 30.05.1947. Звинувачення: фотографувалася з членами ОУН, знала про їх місцезнаходження, але в органи влади не повідомила. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.01.1948 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 22.05.1992. *(9074 П)*.

ДАРМИЦЬ Ксенія Петрівна, 1910 р. н., ***с. Черче*** Рогатинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Черче, колгоспниця. Заарештована 01.12.1949. Звинувачення: доставила для членів ОУН друкарську машинку і кілька кілограмів паперу. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.09.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 27.07.1992. *(9914 П)*.

ДАРМИЦЬ Ярослав Миколайович, 1912 р. н., ***м. Рогатин***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.10.1948. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.11.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 23.01.1992. *(7067 П)*.

ДАРМОГРАЙ Василь Михайлович, 1904 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 21-го ЗСП. Заарештований 16.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5845 П)*.

ДАРМОГРАЙ Євген Софронович, 1926 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий. Заарештований 29.09.1944. Звинувачення: член товариства «Січ», проходив військову підготовку для вступу в УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 26.05.1959. *(2443 П)*.

ДАРМОГРАЙ Іван Дмитрович, 1892 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Репужинці, селянин. Заарештований 05.12.1944. Звинувачення: зберігав продукти УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.07.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 13.03.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.11.1992. *(10998 П)*.

ДАРМОГРАЙ Марія Йосипівна, 1928 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Репужинці, селянка. Заарештована 19.06.1947. Звинувачення: член товариства «Січ», збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.02.1992. *(7640 П)*.

ДАРМОГРАЙ Параска Дмитрівна, 1927 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 07.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надя, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.03.1992. *(7995 П)*.

ДАЦЬО Микола Юрійович, 1906 р. н., ***с. Новошин*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новошин, селянин. Заарештований 24.01.1945. Звинувачення: інформатор ОУН, псевдо — Ріг. Під час слідства захворів на епілепсію і був направлений на лікування в Болехівську лікарню, звідки втік. 08.10.1951 справу припинено у зв'язку з інвалідністю. *(3350 П)*.

ДАШКЕВИЧ Віктор Антонович, 1924 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Солотвин, листоноша. Заарештований 18.06.1947. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1991. *(6127 П)*.

ДАШКЕВИЧ Стефанія Миколаївна, 1926 р. н., ***с. Журів*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Журів, селянка. Заарештована 03.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Одарка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.10.1991. *(6310 П)*.

ДАШКО Ганна Юріївна, 1894 р. н., ***с. Похівка*** Богородчанського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Похівка, селянка. Заарештована 18.11.1944. Звинувачення: зберігала продукти, призначені для вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.12.1944 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 10.12.1993. *(13670 П)*.

ДАШКО Іван Петрович, 1900 р. н., ***с. Похівка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Похівка, селянин. Заарештований 16.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дубенко, військовий референт станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.12.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 16.01.1945, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.12.1993. *(13670 П)*.

ДАШКО Іван Семенович, 1893 р. н., ***с. Похівка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Похівка, селянин. Заарештова-

ний 18.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чайка, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт із конфіскацією майна. **Загинув** 02.05.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.12.1993. *(13670 П)*.

ДАШКО Марія Семенівна, 1925 р. н., *с. Похівка* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Похівка, селянка. Заарештована 20.11.1944. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.01.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 24.04.1992. *(8520 П)*.

ДАШКО Семен Васильович, 1888 р. н., *с. Похівка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Похівка, селянин. Заарештований 17.11.1944. Звинувачення: в його будинку збиралися на нараду члени ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1992. *(8515 П)*.

ДАЩУК Раїса Іванівна, 1923 р. н., *с. Луки* Малинського району Житомирської області, українка, освіта середня спеціальна. Проживала в *с. Раківчик* Коломийського району, завідувач медпункту. Заарештована 24.06.1950. Звинувачення: надавала медичну допомогу членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 29.06.1992. *(9581 П)*.

ДВІБОРОДЧИН Дмитро Федорович, 1900 р. н., *с. Пороги* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пороги, селянин. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(9664 П)*.

ДВІБОРОДЧИН Петро Васильович, 1927 р. н., *с. Кричка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.01.1948. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (кущ самооборони, 1944), псевдо — Козак, охоронець кущового провідника ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.01.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10134 П)*.

ДВОРЕЦЬКА Параска Олексіївна, 1929 р. н., *с. Пнів* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Пнів, селянка. Заарештована 08.10.1945. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Рожа, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.03.1992. *(10084 П)*.

ДВОРНИК Іван Васильович, 1907 р. н., *с. Слобода* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 196-го СП 359-ї СД. Заарештований 27.12.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 359-ї СД 26.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.12.1996. *(15451 П)*.

ДВОРСЬКИЙ Михайло Григорович, 1903 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Комара), псевдо — Ворона. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.04.1994. *(2072)*.

ДВУЛИТ Микола Іванович, 1896 р. н., *с. Вишетече* Перемишльського повіту (тепер — територія Польщі), українець, малописьменний. Проживав у *м. Коломия*, сторож автотранспортної контори. Заарештований 07.10.1952. Звинувачення: комендант української поліції в с. Сідлище (1941). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.11.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.12.1954. *(1289 П)*.

ДВУЛИТКА Михайло Петрович, 1913 р. н., *Рогатинський район*, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Тлумач*. Заарештований 21.06.1940. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 30.01.1941 засуджений на 4 роки позбавлення волі. Реабілітований 06.09.1991. *(6403 П)*.

ДЕБЛЮК Ганна Петрівна, 1928 р. н., *с. Рунгури* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рунгури, селянка. Заарештована 26.10.1945. Звинувачення: член ОУН, кур'єр ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 25.07.1991. *(5625 П)*.

ДЕБЛЮК Дмитро Онуфрійович, 1930 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Середній Березів, селянин. Заарештований 21.08.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.03.1991. *(6267 П)*.

ДЕБЛЮК Михайло Ілліч, 1926 р. н., *с. Молодятин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Молодятин, селянин. Заарештований 09.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.01.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.07.1992. *(8974 П)*.

ДЕБЛЮК Олексій Петрович, 1926 р. н., *с. Рунгури* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 214-го ЗСП. Заарештований 19.11.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 5-ї армії 15.12.1944 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Загинув** 15.05.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.07.1992. *(9655 П)*.

ДЕБЛЮК Параска Федорівна, 1923 р. н., *с. Рунгури* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рунгури, селянка. Заарештована 26.10.1945. Звинувачення: член ОУН, кур'єр ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.07.1991. *(5625 П)*.

ДЕБЛЮК Степан Миколайович, 1926 р. н., *с. Молодятин* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Штессінг* (Австрія), куди його вивезли німці 1942 року. Заарештований 02.09.1946. Звинувачення: ухилявся від репатріації. Військовим трибуналом 5-ї армії 10.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.08.1991. *(5935 П)*.

ДЕБРЕНЧУК Палагна Адамівна, 1924 р. н., *с. Майдан* Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Майдан, селянка. Заарештована 14.11.1946. Звинувачення: переховувала вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.01.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 02.06.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 30.03.1992. *(8374 П)*.

ДЕБРЕНЮК Дмитро Дмитрович, 1928 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 22.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Грома, 1944), псевдо — Молот. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1993. *(12809 П)*.

ДЕБРЕНЮК Петро Васильович, 1907 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.07.1950. Звинувачення: надавав матеріальну допомогу членам ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 19.05.1994. *(14004 П)*.

ДЕБРІЙ Анастасія Петрівна, 1928 р. н., *с. Корнів* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Корнів, селянка. Заарештована 12.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Леся. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 20.09.1991. *(6908 П)*.

ДЕБРІЙ Петро Іванович, 1895 р. н., *с. Корнів* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 06.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5907 П)*.

ДЕБУРА Федір Васильович, 1914 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Різуна), псевдо — Лист. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.11.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 20 років каторжних робіт. Реабілітований 17.07.1992. *(8333)*.

ДЕВДА Дмитро Юрійович, 1906 р. н., *с. Слобідка* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобідка, селянин. Заарештований 28.08.1947. Звинувачення: переховував зібране для УПА зерно (2,5 ц). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.01.1994. *(15115 П)*.

ДЕВДЮК Микола Васильович, 1904 р. н., *с. Старий Косів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Косів, селянин. Заарештований 14.08.1940. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 25.01.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 31.03.1989. *(3988 П)*.

ДЕДЕЛЮК Іван Петрович, 1917 р. н., *с. Балинці* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 208-ї АД. Заарештований 28.04.1941. Звинувачення: член ОУН, заступник керівника повітового проводу ОУН. Військовим трибуналом 7-ї армії 05.06.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. **Розстріляний** 17.07.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.04.1992. *(8312 П)*.

ДЕДЕЛЮК Михайло Олексійович, 1902 р. н., *с. Кулачківці* Снятинського району, українець, ос-віта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД

(м. Омськ, Росія). Заарештований 01.01.1945. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.08.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 29.03.1991. *(6265 П)*.

ДЕДЕРЧУК Ганна Андріївна, 1919 р. н., *с-ще Ворохта* Яремчанської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Ворохта, селянка. Заарештована 31.10.1940. Звинувачення: зв'язок з угорською розвідкою, мала намір перейти кордон на територію Угорщини. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 04.03.1941 засуджена до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 21.07.1995. *(14837 П)*.

ДЕДЕРЧУК Ганна Олексіївна, 1924 р. н., *с. Вороненко* Яремчанської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вороненко, робітниця Ворохтянського лісництва. Заарештована 30.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.01.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 03.09.1991. *(6033 П)*.

ДЕДЕРЧУК Нестор Іванович, 1923 р. н., *с-ще Ворохта* Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Дизертирував з радянської армії і проживав нелегально. Заарештований 28.12.1944. Звинувачення: член ОУН (псевдо — Нечай). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.04.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.06.1992. *(8831 П)*.

ДЕДИК Іван Степанович, 1920 р. н., *с. Бриль* Галицького району, українець, освіта початкова. Рядовий 304-го СП. Заарештований 13.08.1946. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 22-ї СД 21.09.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.10.1996. *(15364 П)*.

ДЕЗИК Володимир Петрович, 1926 р. н., *с. Старі Скоморохи* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старі Скоморохи, селянин. Заарештований 16.02.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1991. *(5814 П)*.

ДЕЙДЕЙ Володимир Михайлович, 1908 р. н., *с-ще Єзупіль* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, електромонтер. Заарештований 24.09.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.04.1992. *(8256 П)*.

ДЕЙДЕЙ Володимир Михайлович, 1930 р. н., *с. Сілець* Тисменицького району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, студент учительського інституту. Заарештований 13.12.1949. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.08.1950 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 29.11.1990. *(5414 П)*.

ДЕЙДЕЙ Григорій Петрович, 1928 р. н., *с. Сілець* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Сілець, селянин. Заарештований 01.12.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. 07.04.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(2006 П)*.

ДЕЙНЕГА Микола Васильович, 1909 р. н., *с. Троїця* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Троїця, бригадир колгоспу. Заарештований 20.05.1950. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1992. *(7581 П)*.

ДЕЙНЕКА Ганна Семенівна, 1924 р. н., *с. Крихівці* Івано-Франківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Цуцилів* Надвірнянського району, селянка. Заарештована 19.12.1948. Звинувачення: станична ОУН, псевдо — Христя. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 04.01.1992. *(7771 П)*.

ДЕЙЧАКІВСЬКИЙ Богдан Дмитрович, 1911 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта середня. Проживав у с. Ямниця, завідувач лісового складу РСС. Заарештований 11.01.1941. Звинувачення: розвідник ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 05.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 30.05.1989. *(4146 П)*.

ДЕЙЧАКІВСЬКИЙ Михайло Іванович, 1909 р. н., *с. Угринів* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Угринів, голова сільради. Заарештований 12.04.1949. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 22.03.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1992. *(9529 П)*.

ДЕЙЧУК Василь Дмитрович, 1921 р. н., *с. Красник* Верховинського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Красник, завгосп їдальні у Верховині. Заарештований 23.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (1944—1945), псевдо — Доброволець, розвідник УПА. Військо-

вим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 25.12.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.07.1992. *(13493 П)*.

ДЕЙЧУК Іван Миколайович, 1928 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 19.07.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Махна, 1945), псевдо — Чумак. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт. Реабілітований 26.10.1993. *(12576 П)*.

ДЕЙЧУК Катерина Василівна, 1930 р. н., *с. Соколівка* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Соколівка, селянка. Заарештована 20.03.1946. Звинувачення: доставила до криївки станичному ОУН естафету та по 20 кг кукурудзяної крупи й картоплі. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 04.03.1992. *(9109 П)*.

ДЕЙЧУК Микола Дмитрович, 1922 р. н., *с. Красник* Верховинського району, українець, малописьменний. Легалізувався через хворобу. Проживав у с. Красник, селянин. Заарештований 23.01.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Лоза. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1992. *(13493 П)*.

ДЕЛЯВСЬКА Ганна Василівна, 1921 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Княже, селянка. Заарештована 22.11.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(10030 П)*.

ДЕЛЯТИНСЬКИЙ Григорій Іванович, 1894 р. н., *с. Нижнів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижнів, селянин. Заарештований 17.02.1949. Звинувачення: постачав УПА гроші й продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1992. *(10682 П)*.

ДЕМБІЧЕК Йосип Іванович, 1909 р. н., *с. Роги* Краківського повіту (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у *с. Голинь* Калуського району, старший забійник шахти калійних солей. Заарештований 20.08.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації, проводив антирадянську агітацію, зберігав вогнепальну зброю. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 04.11.1940 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 01.12.1994. *(14493 П)*.

ДЕМБОВИЧ Василь Харитонович, 1913 р. н., *с. Пійло* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пійло, тесляр на залізниці. Заарештований 27.08.1944. Звинувачення: член ОУН, сприяв воякам УПА у здійсненні терористичного акту. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.10.1964. *(16241 П)*.

ДЕМБОВИЧ Яким Харитонович, 1910 р. н., *с. Пійло* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Голинь*, селянин. Заарештований 23.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Нечеса, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.12.1991. *(12128 П)*.

ДЕМЕДЮК Василь Степанович, 1927 р. н., *с. Гвізд* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Гвізд, селянин. Заарештований 07.09.1950. Звинувачення: розклеював антирадянські листівки та постачав для підпілля продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.07.1991. *(5941 П)*.

ДЕМЕДЮК Микола Васильович, 1928 р. н., *с. Виноград* Городенківського району, українець, освіта середня. Прийшов із повинною. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, студент фізкультурного технікуму. Заарештований 06.11.1948. Звинувачення: вояк УПА (боївка Едварда, 1945), псевдо — Аскольд, керівник ланки молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 11.05.1992. *(9342 П)*.

ДЕМЕДЮК Микола Данилович, 1893 р. н., *с. Королівка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Королівка, селянин. Заарештований 21.09.1944. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.11.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 19.12.1991. *(7122 П)*.

ДЕМЕДЮК Павло Семенович, 1905 р. н., *с. Виноград* Городенківського району, українець. Проживав у с. Виноград, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 20.11.1964 справу припинено. *(3297 П)*.

ДЕМЕДЮК Федір Михайлович, 1902 р. н., *с. Молодків* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Молодків, колгоспник. Заарештований 16.01.1953. Звинувачення: мав зв'язок зі станичним ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.04.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.10.1991. *(6489 П)*.

ДЕМЕНЧУК Михайло Дмитрович, 1925 р. н., *м. Надвірна*, українець, освіта початкова. Радіотелеграфіст 71-го ТП 12-ї ТД (Німеччина). Заарештований 13.09.1947. Звинувачення: мав намір дизертирувати. Військовим трибуналом групи радянських окупаційних військ у Німеччині 10.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 25.07.1995. *(14891 П)*.

ДЕМИД Дмитро Олексійович, 1914 р. н., *с. Кунисівці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кунисівці, селянин. Заарештований 19.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.02.1943 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 28.07.1943 в ув'язненні (м. Златоуст Челябінської області, Росія), місце поховання невідоме. Реабілітований 01.11.1989. *(2888 П, 4804 П)*.

ДЕМИДЮК Кузьма Григорович, 1909 р. н., *с. Перехресне* Верховинського району, українець, малописьменний. Легалізувався. Проживав у с. Перехресне, селянин. Заарештований 27.11.1947. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Твердий, допомагав воякам УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.01.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.06.1994. *(14506 П)*.

ДЕМИДЮК Федір Дмитрович, 1920 р. н., *с. Перехресне* Верховинського району, українець, освіта початкова. Легалізувався через хворобу. Проживав у с. Перехресне, селянин. Заарештований 22.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Боєвіра, 1944), розвідник УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.04.1994. *(13630 П)*.

ДЕМКІВ Василь Іванович, 1920 р. н., *с. Фрага* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олень, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 18.02.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.12.1992. *(10417 П)*.

ДЕМКІВ Василь Михайлович, 1929 р. н., *с. Лісний Хлібичин* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 13.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Листа, Палія, 1944), псевдо — Сосна, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 11.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.01.1992. *(7576 П)*.

ДЕМКІВ Василь Семенович, 1924 р. н., *с. Вовчинець* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вовчинець, селянин. Заарештований 28.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чайка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт. Реабілітований 23.09.1993. *(12216 П)*.

ДЕМКІВ Ганна Миколаївна, 1925 р. н., *с. Підлужжя* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підлужжя, селянка. Заарештована 17.02.1946. Звинувачення: старша зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 26.08.1991. *(5964 П)*.

ДЕМКІВ Ганна Михайлівна, 1926 р. н., *с. Угорники* Івано-Франківської міськради, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Угорники, робітниця Станіславської вишивальної артілі. Заарештована 19.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Леся, розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.04.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.09.1991. *(7887 П)*.

ДЕМКІВ Йосиф Павлович, 1913 р. н., *с. Лісний Хлібичин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісний Хлібичин, селянин. Заарештований 26.09.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П)*.

ДЕМКІВ Максим Іванович, 1928 р. н., *с. Лісний Хлібичин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.12.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Блакитний. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 11.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.01.1992. *(7576 П)*.

ДЕМКІВ Харлампій Михайлович, 1927 р. н., *с. Міжріччя* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Міжріччя, коваль. Заарештований 18.10.1952. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу

10.02.1953 засуджений до розстрілу, який відмінено. 30.01.1954 справу припинено. *(3224 П).*

ДЕМКІВ Юрій Дмитрович, 1902 р. н., *с. Гринівці* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 18.03.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.03.1996. *(15056 П).*

ДЕМУС Богдан Іванович, 1923 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українець, освіта середня. Проживав у *с. Чортовець*, вчитель. Заарештований 21.10.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Шелестилист, інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.03.1992. *(9014 П).*

ДЕМЧАК Йосип Григорович, 1923 р. н., *с. Пікуличів* (Польща), українець, малописьменний. Проживав у *с. Тустань* Галицького району, селянин. Заарештований 12.03.1948. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.04.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1994. *(14531 П).*

ДЕМЧЕНКО Анастасія Сергіївна, 1926 р. н., *с. Мала Перещепина* Новосанжарського району Полтавської області, українка, освіта неповна середня. Проживала в *м. Коломия*, касир квиткової залізничної каси. Заарештована 27.04.1954. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 19.08.1954 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1993. *(11276 П).*

ДЕМЧИШИН Лев Миколайович, 1928 р. н., *с. Бовшів* Галицького району, українець, освіта середня. Проживав у с. Бовшів, учень. Заарештований 27.01.1949. Звинувачення: учасник спланованого ОУН нападу на склад зерна. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.06.1992. *(8757 П).*

ДЕМЧИШИН Марія Миколаївна, 1927 р. н., *с. Бабинці* (тепер — у складі м. Рогатин) Рогатинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Бабинці, навчалась на курсах медсестер при райздороввідділі. Заарештована 17.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мала. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 27.11.1991. *(6576 П).*

ДЕМЧУК Анастасія Іванівна, 1926 р. н., *с. Балинці* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 18.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Маша, спецкур'єр надрайонного проводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.06.1947 засуджена на 6 років позбавлення волі. Реабілітована 03.10.1991. *(6467 П).*

ДЕМЧУК Дмитро Іванович, 1913 р. н., *с. Балинці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Балинці, селянин. Заарештований 05.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 21.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(6812 П).*

ДЕМЧУК Іван Панькович, 1909 р. н., *с. Лука* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 15.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Балети, 1944), псевдо — Граб, будував криївки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.04.1993. *(11505 П).*

ДЕМЧУК Микола Васильович, 1920 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 13.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Сулими), псевдо — Мороз. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.07.1991. *(5584 П).*

ДЕМЧУК Михайло Іванович, 1910 р. н., *с. Балинці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Балинці, лаборант школи. Заарештований 01.03.1946. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.11.1991. *(6542 П).*

ДЕМЧУК Михайло Іванович, 1914 р. н., *с. Зібранівка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зібранівка, голова сільради. Заарештований 01.11.1948. Звинувачення: розвідник станичної ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.04.1993. *(11591 П).*

ДЕМЧУК Семен Арефійович, 1906 р. н., *с. Дуба* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Рядовий 6-го залізничного полку. Заарештований 24.11.1944. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду Військовим трибуналом Південно-Східної залізниці 14.03.1945 засуджений

на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 20.11.1997. *(16188 П)*.

ДЕМЧУК Степан Олексійович, 1920 р. н., *с. Кулачківці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Омськ, Росія). Заарештований 01.01.1945. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.08.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 29.03.1991. *(6265 П)*.

ДЕМЧУК Степан Олексійович, 1921 р. н., *с. Кулачківці* Снятинського району, українець, освіта середня педагогічна. Рядовий 105-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Ачинськ Красноярського краю, Росія). Заарештований 31.07.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.10.1991. *(6348 П)*.

ДЕМ'ЯН Юрій Михайлович, 1915 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 08.04.1947. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ Залізняка, 1946), псевдо — Самостійник. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.09.1993. *(12360 П)*.

ДЕМ'ЯНЕНКО Іван Іванович, 1909 р. н., *с. Селище* Баришівського району Київської області, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Городенка*. Заарештований 20.11.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1992. *(9006 П)*.

ДЕМ'ЯНЕЦЬ Василь Григорович, 1898 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолина, шляховий майстер. Заарештований 13.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Поважний, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.10.1991. *(6168 П)*.

ДЕМ'ЯНЕЦЬ Василь Ілліч, 1907 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Горохолин Ліс*, селянин. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 05.09.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.02.1992. *(8662 П)*.

ДЕМ'ЯНЕЦЬ Василь Степанович, 1920 р. н., *с. Горохолин Ліс* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолин Ліс, селянин. Заарештований 04.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.11.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 1947-го в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.02.1992. *(8662 П)*.

ДЕМ'ЯНЕЦЬ Ганна Іванівна, 1927 р. н., *с. Назавизів* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Назавизів, техпрацівниця маслопрому м. Надвірна. Заарештована 05.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 20.11.1991. *(6643 П)*.

ДЕМ'ЯНЕЦЬ Іван Миколайович 1892 р. н., *с. Назавизів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Назавизів, селянин. Заарештований 26.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бігун, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.03.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 20.05.1992. *(8779 П)*.

ДЕМ'ЯНЕЦЬ Іван Федорович, 1894 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Горохолина, селянин. Заарештований 04.06.1947. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.01.1948 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 09.02.1993. *(10908 П)*.

ДЕМ'ЯНЕЦЬ Кіндрат Степанович, 1927 р. н., *с. Горохолин Ліс* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Орлик, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.08.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1993. *(11460 П)*.

ДЕМ'ЯНЕЦЬ Марія Федорівна, 1926 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Горохолина, селянка. Заарештована 12.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(10063 П)*.

ДЕМ'ЯНЕЦЬ Юрій Онуфрійович, 1925 р. н., *с. Горохолин Ліс* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолин Ліс, селянин. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вухо. Військовим три-

буналом військ НКВС Станіславської області 06.11.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(8662 П)*.

ДЕМ'ЯНИЙ Дмитро Миколайович, 1925 р. н., *с-ще Перегінське* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 12.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Заморського), псевдо — Жолудь. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 15.02.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.11.1992. *(10024 П)*.

ДЕМ'ЯНИК Василь Якович, 1886 р. н., *с. Кривець* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кривець, селянин. Заарештований 06.12.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.03.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.02.1993. *(10917 П)*.

ДЕМ'ЯНИК Гнат Данилович, 1929 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорнолізці, селянин. Заарештований 20.10.1948. Звинувачення: зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.11.1992. *(10693 П)*.

ДЕМ'ЯНИК Іван Васильович, 1930 р. н., *с. Кривець* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Сагайдачного, 1944), псевдо — Лист. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.06.1992. *(9065 П)*.

ДЕМ'ЯНИК Іван Йосипович, 1931 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Чорнолізці, селянин. Заарештований 13.01.1949. Звинувачення: постачав УПА продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. **Загинув** 16.05.1956 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.08.1992. *(9346 П)*.

ДЕМ'ЯНИК Ілля Андрійович, 1914 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.02.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кармелюк, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1947 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9248 П)*.

ДЕМ'ЯНИК Костянтин Павлович, 1923 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.02.1947. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевда — Крига, Проць, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1947 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 14.07.1992. *(9248 П)*.

ДЕМ'ЯНИК Федір Васильович, 1902 р. н., *с. Глибівка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Глибівка, селянин. Заарештований 08.05.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.07.1991. *(5602 П)*.

ДЕМ'ЯНИК Юрій Петрович, 1923 р. н., *с. Лесівка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лесівка, землемір. Заарештований 26.12.1950. Звинувачення: допомагав УПА продуктами, попереджував повстанців про появу енкаведистів. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 24.01.1992. *(7670 П)*.

ДЕМ'ЯНИК Юстина Дмитрівна, 1924 р. н., *с. Росільна* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Росільна, селянка. Заарештована 23.02.1951. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 16.08.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 04.05.1994. *(18136)*.

ДЕМ'ЯНІВ Марія Іванівна, 1923 р. н., *с. Грабівка* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 13.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Славка, кур'єр керівника обласного проводу ОУН Роберта. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.01.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.08.1993. *(12076 П)*.

ДЕМ'ЯНІВ Матвій Іванович, 1899 р. н., *с. Грабівка* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Грабівка, селянин. Заарештований 20.10.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.06.1993. *(13207 П)*.

ДЕМ'ЯНІВ Микола Дмитрович, 1922 р. н., *с. Хмелівка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хмелівка, бригадир колгоспу. Заарештований 05.12.1951. Звинувачення: придбав для ОУН дві друкарські машинки. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 02.02.1952 засуджений на 25 років

позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 06.08.1991. *(6172 П)*.

ДЕМ'ЯНІВ Олена Лук'янівна, 1930 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Загвіздя, селянка. Заарештована 14.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рута, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 27.12.1991. *(7057 П)*.

ДЕМ'ЯНІВ Петро Максимович, 1906 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Загвіздя, бондар на рибній базі. Заарештований 14.12.1944. Звинувачення: служив у дивізії «СС-Галичина». Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9421 П)*.

ДЕМ'ЯНЧУК Василь Григорович, 1922 р. н., *с. Назавизів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Назавизів, командир винищувального батальйону. Заарештований 25.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ворон, переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.10.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.02.1992. *(8402 П)*.

ДЕМ'ЯНЧУК Василь Михайлович, 1912 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Муха. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1993. *(12866 П)*.

ДЕМ'ЯНЧУК Дарія Михайлівна, 1926 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Івано-Франківськ, картотекар міжрайбази. Заарештована 24.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Богуславка, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.11.1966. *(7167 П)*.

ДЕМ'ЯНЧУК Дмитро Михайлович, 1913 р. н., *с. Остапківці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Остапківці, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 20.11.1964. *(3297 П)*.

ДЕМ'ЯНЧУК Марія Юріївна, 1928 р. н., *с. Назірна* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Назірна, фінагент райфінвідділу. Заарештована 22.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галя, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.05.1992. *(10001 П)*.

ДЕМ'ЯНЧУК Микола Олексійович, 1924 р. н., *с. Олієво-Королівка* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Городенка*, завідувач магазину. Заарештований 08.06.1950. Звинувачення: постачав ОУН промислові товари. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.02.1951 засуджений на 20 років позбавлення волі. Реабілітований 04.10.1956. *(227 П)*.

ДЕМ'ЯНЧУК Михайло Юрійович, 1925 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.09.1944. Звинувачення: помічник станичного ОУН. Військовим трибуналом 8-ї СД 24.09.1944 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.01.1992. *(7011 П)*.

ДЕМ'ЯНЧУК Олексій Іванович, 1922 р. н., *с. Олієво-Королівка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.06.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.09.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.02.1994. *(13306 П)*.

ДЕМ'ЯНЧУК Олексій Степанович, 1898 р. н., *с. Олієво-Королівка* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Олієво-Королівка, селянин. Заарештований 15.05.1944. Звинувачення: проводив антирадянську діяльність. 27.06.1945 скерований до спецтабору НКВС. 03.04.1948 справу припинено. *(15192 П)*.

ДЕМ'ЯНЧУК Роман Іванович, 1911 р. н., *м. Берлін* (Німеччина), українець, освіта вища. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, бухгалтер маслозаводу. Заарештований 10.03.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.09.1994. *(14221 П)*.

ДЕМ'ЯНЧУК Степан Петрович, 1923 р. н., *с. Замулинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 43-го ЗСП 7-ї ЗСД. Заарештований 01.12.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.07.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 30.12.1993. *(13439 П)*.

ДЕМ'ЯНЧУК Юрій Іванович, 1909 р. н., *м. Надвірна*, українець, освіта початкова. Як депутат Вер-

ховної Ради УРСР, евакуйований з початком війни в с. Новогригорівка Донецької області, де попав у німецький полон, звідки втік і перейшов на радянську територію. Заарештований 20.04.1942. Звинувачення: залишився на окупованій німцями території. Особливою нарадою при НКВС СРСР 02.10.1943 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 27.03.1956. *(2795 П)*.

ДЕМ'ЯНЧУК Юрій Миколайович, 1924 р. н., *с. Олісво-Королівка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.06.1944. Звинувачення: вояк УПА. **Загинув** 29.06.1944 в снятинській тюрмі, місце поховання невідоме. 05.07.1944 справу припинено. *(13306 П)*.

ДЕМ'ЯНЮК Василь Дмитрович, 1894 р. н., *с. Чортовець* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Чортовець, селянин. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: у роки фашистської окупації бив радянських активістів. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.07.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.08.1992. *(9360 П)*.

ДЕМ'ЯНЮК Ганна Миколаївна, 1923 р. н., *с. Лесівка* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лесівка, селянка. Заарештована 01.01.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. 19.06.1945 скерована до спецтабору НКВС. *(2348 П)*.

ДЕМ'ЯНЮК Дмитро Васильович, 1909 р. н., *с. Пилипи* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Кропивище*, бригадир відділу шосейних доріг. Заарештований 18.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 31.05.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.01.1994. *(13083 П)*.

ДЕМ'ЯНЮК Іван, 1928 р. н., *с. Ільці* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.02.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Крука), псевдо — Ватажок. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.05.1947 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.04.1992. *(8588 П)*.

ДЕМ'ЯНЮК Катерина Петрівна, 1929 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Сороки, селянка. Заарештована 15.09.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорнява, зв'язкова райпроводу ОУН, переховувала і годувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.01.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 14.01.1992. *(7022 П)*.

ДЕМ'ЯНЮК Марія Василівна, 1928 р. н., *с. Молодятин* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Молодятин, селянка. Заарештована 20.10.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.03.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 28.12.1992. *(10664 П)*.

ДЕМ'ЯНЮК Михайло Гнатович, 1901 р. н., *с. Побережжя* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Побережжя, голова сільради. Заарештований 14.12.1950. Звинувачення: передав УПА 2 кг пшениці. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.08.1991. *(5780 П)*.

ДЕМ'ЯНЮК Петро Миколайович, 1890 р. н., *с. Лісна Слобідка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Слобідка, колгоспник. Заарештований 21.01.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.04.1994. *(13793 П)*.

ДЕМ'ЯНЮК Тарас Юрійович, 1905 р. н., *с. Дебеславці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дебеславці, селянин. Заарештований 13.04.1945. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 5-ї ЗСД 27.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.11.1992. *(10011 П)*.

ДЕМ'ЯНЮК Юрій Васильович, 1921 р. н., *с. Хмелівка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вершника), псевдо — Нечай. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.06.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1993. *(13683 П)*.

ДЕНЕГА Мирон Дмитрович, 1929 р. н., *с. Світанок* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Світанок, селянин. Заарештований 16.04.1947. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.05.1993. *(11746 П)*.

ДЕНЕГА Михайло Ілліч, 1890 р. н., *с-ще Більшівці* Галицького району, українець, освіта почат-

кова. Проживав у с-щі Більшівці, колгоспник. Заарештований 18.06.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Слобідський, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.11.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.07.1993. *(11842 П).*

ДЕНЕГА Михайло Михайлович, 1900 р. н., ***с. Сарники*** Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Сарники, колгоспник. Заарештований 20.07.1950. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.07.1992. *(9200 П).*

ДЕНИС Богдан Іванович, 1933 р. н., ***с. Лучинці*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Лучинці, учень Пуківської СШ. Заарештований 06.09.1949. Звинувачення: зберігав листівку націоналістичного змісту. Станіславським обласним судом 19.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 12.11.1991. *(6428 П).*

ДЕНИСЮК Євдокія Миколаївна, 1924 р. н., ***с. Верхній Ясенів*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Верхній Ясенів, селянка. Заарештована 14.08.1947. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.11.1995. *(14957 П).*

ДЕНИСЮК Іван Дмитрович, 1905 р. н., ***с-ще Гвіздець*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Гвіздець. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 20.11.1964. *(3297 П).*

ДЕНИСЮК Іван Семенович, 1886 р. н., ***с. Верхній Вербіж*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Вербіж, селянин. Заарештований 20.05.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 27.10.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.02.1993. *(10926 П).*

ДЕНИСЮК Йосип Степанович, 1914 р. н., ***с. Кропивище*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 101-го ЗСП 16-ї ЗСД. Заарештований 10.10.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.02.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Перебував в ув'язненні 11,5 року. Реабілітований 20.02.1992. *(7111 П).*

ДЕНИСЮК Михайло Дмитрович, 1906 р. н., ***с. Остапківці*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Остапківці, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 20.11.1964. *(3297 П).*

ДЕНИСЮК Михайло Степанович, 1906 р. н., ***с. Остапківці*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Остапківці, селянин. Заарештований 25.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 14.09.1964. *(3287 П).*

ДЕНИСЮК Параска Іванівна, 1915 р. н., ***с. Остапківці*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 20.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Стара, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(10561 П).*

ДЕНИСЮК Петро Михайлович, 1906 р. н., ***с. Остапківці*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Остапківці, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 20.11.1964. *(3297 П).*

ДЕНИСЮК Юрій, 1901 р. н., ***с. Верхній Ясенів*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Зелене***, лісник. Заарештований 25.01.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Метеор, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.05.1947 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.12.1995. *(14987 П).*

ДЕПУТАТ Григорій Дмитрович, 1910 р. н., ***с. Вільшаниця*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Вільшаниця, селянин. Заарештований 13.09.1940. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1994. *(32058).*

ДЕПУТАТ Микола Михайлович, 1930 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Перегінське, касир Перегінського ліспромгоспу. Заарештований 25.11.1950. Звинувачення: переховував члена ОУН, передав у підпілля патрони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.08.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.01.1956. *(347 П).*

ДЕПУТАТ Михайло Миколайович, 1897 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Перегінське,

начальник Перегінського лісопункту. Заарештований 01.04.1950. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 26.08.1991. *(5906 П)*.

ДЕПУТАТ Остап Юрійович, 1906 р. н., *с. Ясень* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ясень, селянин. Заарештований 17.10.1947. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 26.08.1991. *(5899 П)*.

ДЕПУТОВИЧ Іван Олексійович, 1912 р. н., *с. Суходіл* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 22.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Заморського), псевдо — Дорога. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.07.1992. *(9636 П)*.

ДЕПУТОВИЧ Іван Федорович, 1920 р. н., *с. Суходіл* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.08.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Муха, станичний ОУН. Військовим трибуналом Львівського військового округу 04.11.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 26.05.1956. *(1159 П)*.

ДЕПУТОВИЧ Микола Михайлович, 1915 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Цінева, робітник нафтопромислу. Заарештований 19.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лісовий, вояк УПА, псевдо — Трепета, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 13.08.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.02.1994. *(13537 П)*.

ДЕПУТОВИЧ Сидір Миколайович, 1912 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Демко, вояк УПА (сотня Заморського, 1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1994. *(14617 П)*.

ДЕРБАХ Іван Миколайович, 1901 р. н., *с. Гарасимів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гарасимів, селянин. Заарештований 07.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Колеснич. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.08.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 02.03.1993. *(11099 П)*.

ДЕРГУН Михайло Васильович, 1930 р. н., *с. Озеряни* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Озеряни, селянин. Заарештований 08.02.1947. Звинувачення: за вказівкою сотенного Вихора брав участь у знищенні документів сільради. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.03.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(10352 П)*.

ДЕРГУН Михайло Михайович, 1930 р. н., *с. Озеряни* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Озеряни, селянин. Заарештований 08.02.1947. Звинувачення: за вказівкою сотенного Вихора брав участь у знищенні документів сільради. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.03.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10352 П)*.

ДЕРДЗИНСЬКИЙ Збігнев Валентович, 1922 р. н., *м. Івано-Франківськ*, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Івано-Франківськ, учень. Заарештований 18.03.1940. Звинувачення: член польської молодіжної організації, проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 24.09.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 28.12.1994. *(14622 П)*.

ДЕРДЮК Степан Юрійович, 1927 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Делятин, вантажник управління будівельних матеріалів. Заарештований 18.10.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, допомагав перенести пораненого підпільника. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.11.1991. *(6724 П)*.

ДЕРЕВ'ЯНКО Адам Степанович, 1929 р. н., *с-ще Битків* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Битків, шофер нафтопромислу № 7. Заарештований 31.10.1948. Звинувачення: інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.06.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 27.02.1957. *(1066 П)*.

ДЕРЕВ'ЯНКО Василь Миколайович, 1929 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Солотвин, зоотехнік. Заарештований 17.06.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі

із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1991. *(6127 П).*

ДЕРЕВ'ЯНКО Ганна Прокопівна, 1927 р. н., *с. Манява* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Манява, селянка. Заарештована 22.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.07.1991. *(5910 П).*

ДЕРЕВ'ЯНКО Михайло Іванович 1924 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Заріччя, вчитель. Заарештований 06.10.1945. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.04.1992. *(8358 П).*

ДЕРЕВ'ЯНКО Михайло Миколайович, 1926 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 01.04.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Білий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.05.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 17.10.1991. *(6531 П).*

ДЕРЕВ'ЯНКО Степан Васильович, 1914 р. н., *с. Заріччя* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Заріччя, робітник молокозаводу. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловей, керівник районного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.11.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.06.1992. *(8295).*

ДЕРЕВ'ЯНКО Стефан Васильович, 1902 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с-щі Битків* Надвірнянського району, кочегар нафтопромислу. Заарештований 31.10.1948. Звинувачення: інформатор ОУН, допомагав воякам УПА продуктами. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.06.1994. *(14518 П).*

ДЕРЕВ'ЯНКО Устина Миколаївна, 1923 р. н., *с. Яблунька* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яблунька, селянка. Заарештована 14.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галя, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.11.1993. *(12592 П).*

ДЕРЕНКО Степан Іванович, 1917 р. н., *с. Драгомирчани* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Підгір'я* Богородчанського району, бухгалтер. Заарештований 22.11.1940. Звинувачення: член ОУН, зберігав літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 24.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.08.1991. *(6501 П).*

ДЕРЕНОВИЧ Параска Петрівна, 1921 р. н., *с. Космач* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 24.10.1945. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН, псевдо — Мізерна. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 08.04.1992. *(8486 П).*

ДЕРЕНЬКО Ганна Дмитрівна, 1925 р. н., *с. Посіч* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Посіч, селянка. Заарештована 14.10.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марта, кур'єр станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1992. *(7706 П).*

ДЕРЕНЬКО Іван Михайлович, 1922 р. н., *с. Драгомирчани* Тисменицького району, українець, освіта середня. Проживав у с. Драгомирчани, завідувач загального відділу Лисецького райвиконкому. Заарештований 30.05.1947. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.07.1990. *(5493 П).*

ДЕРЕНЬКО Михайло Олексійович, 1920 р. н., *с. Драгомирчани* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Драгомирчани, селянин. Заарештований 09.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.07.1992. *(9270 П).*

ДЕРЕНЬКО Олексій Федорович, 1907 р. н., *с. Драгомирчани* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Драгомирчани, селянин. Заарештований 09.07.1947. Звинувачення: заготовлював продукти та збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1992. *(9272 П).*

ДЕРЕНЬКО Танасій Дмитрович, 1931 р. н., ***с. Посіч*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.01.1948. Звинувачення: постачав продукти та розвіддані боївці Мура. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.03.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1992. *(8877 П)*.

ДЕРЕНЮК Степан Михайлович, 1928 р. н., ***с. Березівка*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.07.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса, 1945), псевдо — Хитрий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 13.05.1994. *(14309 П)*.

ДЕРЕЩУК Юрій Васильович, 1905 р. н., ***с. Назавизів*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Назавизів, робітник Надвірнянського ремкомбінату. Заарештований 18.06.1948. Звинувачення: мав намір розправитися з головою колгоспу. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.01.1994. *(13309 П)*.

ДЕРКАЧ Богдан Васильович, 1928 р. н., ***с. Ямниця*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Ямниця, робітник швейної артілі. Заарештований 10.05.1946. Звинувачення: зберігав у себе вдома антирадянську листівку. Військовим трибуналом Львівської залізниці 11.07.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 13.09.1994. *(14492 П)*.

ДЕРКАЧ Василь Дмитрович, 1921 р. н., ***с. Ямниця*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ямниця, селянин. Заарештований 29.07.1947. Звинувачення: кур'єр ОУН, доставляв членам ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.04.1972. *(3725 П)*.

ДЕРКАЧ Дмитро Михайлович, 1911 р. н., ***с. Добринів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Добринів, селянин. Заарештований 19.01.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10461 П)*.

ДЕРКАЧ Іван Михайлович, 1931 р. н., ***с. Вербівці*** Теребовлянського району Тернопільської області, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, студент фізкультурного технікуму. Заарештований 20.03.1951. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію серед студентів. Станіславським обласним судом 28.05.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 14.07.1993. *(11836 П)*.

ДЕРПАК Василь Кирилович, 1929 р. н., ***с. Сороки*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сороки, селянин. Заарештований 27.09.1949. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.10.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.09.1991. *(6087 П)*.

ДЕРПАК Микола Дмитрович, 1927 р. н., ***с. Сороки*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сороки, колгоспник. Заарештований 17.12.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, поширював антирадянські листівки, вивішував синьо-жовті прапори. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1992. *(9005 П)*.

ДЕХТЯР Марина Григорівна, 1927 р. н., ***с.*Узин*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Узин, селянка. Заарештована 01.03.1946. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.02.1992. *(7470 П)*.

ДЕХТЯР Марія Михайлівна, 1920 р. н., ***с. Узин*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Узин, селянка. Заарештована 03.02.1946. Звинувачення: переховувала вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.08.1993. *(12118 П)*.

ДЕЦ Адам Владиславович, 1912 р. н., ***с. Мшана*** Городоцького району Львівської області, поляк, освіта середня. Проживав у ***с. Куропатники*** Галицького району, агроном. Заарештований 21.03.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 12.06.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 24.05.1994. *(14012 П)*.

ДЕЧКА Петро Григорович, 1886 р. н., ***с. Лука*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лука, селянин. Заарештований 20.02.1946. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. **Загинув** 26.09.1950 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.10.1993. *(12601 П)*.

ДЕЩУК Василь Пилипович, 1908 р. н., *с. Фатовець* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Фатовець, голова ССТ. Заарештований 23.06.1948. Звинувачення: постачав УПА різні товари. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1994. *(13348 П)*.

ДЕЩУК Василь Степанович, 1914 р. н., *с. Фатовець* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Фатовець, секретар сільради. Заарештований 09.08.1948. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1992. *(10191 П)*.

ДЕЩУК Євгенія Василівна, 1924 р. н., *с. Фатовець* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Фатовець, селянка. Заарештована 31.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Люба, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.06.1992. *(9888 П)*.

ДЖАВАГА Василь Федорович, 1909 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довгий Войнилів, селянин. Заарештований 01.08.1949. Звинувачення: інформатор ОУН, переховував у криївці членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.09.1991. *(10104 П)*.

ДЖАВАГА Дмитро Олексійович, 1892 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довгий Войнилів, селянин. Заарештований 02.08.1949. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 25.04.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.06.1993. *(12947 П)*.

ДЖАВАГА Михайло Дмитрович, 1922 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Середнього), псевдо — Крук. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.07.1993. *(12042 П)*.

ДЖАВАГА Павло Дмитрович, 1920 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти), псевдо — Левко, ройовий УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.03.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 31.10.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.11.1992. *(10054 П)*.

ДЖАВАГА Ярослав Дмитрович, 1922 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довгий Войнилів, селянин. Заарештований 01.08.1949. Звинувачення: розвідник ОУН, переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1995. *(14860 П)*.

ДЖАЛАПИН Ганна Дмитрівна, 1915 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тишківці, селянка. Заарештована 01.11.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.02.1992. *(7436 П)*.

ДЖАЛАПИН Михайло Олексійович, 1924 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Тишківці, рахівник сільради. Заарештований 02.12.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.07.1991. *(5564 П)*.

ДЖАНЖЕЛА Юзефа Ільківна, 1913 р. н., *с. Нові Скоморохи* Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Нові Скоморохи, колгоспниця. Заарештована 15.11.1950. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.02.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1992. *(10173 П)*.

ДЖЕЛЕП Михайло Юрійович, 1924 р. н., *с. Тулуків* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Тулуків, бухгалтер Заболотівської РСС. Заарештований 12.08.1950. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.06.1955. *(1810 П)*.

ДЖЕЛЕП Ольга Максимівна, 1925 р. н., *с. Тулуків* Снятинського району, українка, освіта непов-

на середня. Проживала в с. Тулуків, селянка. Заарештована 27.01.1946. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітована 15.08.1991. *(5780 П)*.

ДЖЕЛЕП-КОРБУТ Марія Василівна, 1922 р. н., *с. Тулуків* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тулуків, селянка. Заарештована 20.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Вивірка, Зірка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(6483 П)*.

ДЖЕНДЖЕРУХА Емілія Василівна, 1921 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Липівка, селянка. Заарештована 06.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пчілка, заготовляла продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.05.1993. *(11670 П)*.

ДЖЕРДЖ Михайло Данилович, 1909 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Івано-Франківськ. Заарештований 26.04.1940. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.10.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 25.01.1944 в ув'язненні, місце поховання невідоме. *(4229 П)*.

ДЖИВОРОНЮК Василь Семенович, 1894 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Чорнолізці, селянин. Заарештований 04.10.1946. Звинувачення: заготовляв зерно, муку й передавав воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.03.1992. *(8378 П)*.

ДЖИВОРОНЮК Микола Степанович, 1902 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Чорнолізці, селянин. Заарештований 24.03.1944. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1993. *(12346 П)*.

ДЖИГАЛО Дмитро Васильович, 1928 р. н., *с. Камінь* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Нечоси, 1944), псевдо — Льодовий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.01.1998. *(16182 П)*.

ДЖИГАНЮК Антон Іванович, 1914 р. н., *м. Коломия*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Коломия. Заарештований 14.12.1944. Звинувачення: перебував у дивізії «СС-Галичина». 28.06.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(1700 П)*.

ДЖИГОЛА Євдокія Федорівна, 1925 р. н., *с. Хотінь* (тепер — у складі м. Калуш), українка, освіта початкова. Проживала в с. Хотінь, робітниця Калуської мармеладної фабрики. Заарештована 11.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марта, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.01.1993. *(12933 П)*.

ДЖИГОЛА Ірина Федорівна, 1929 р. н., *с. Хотінь* (тепер — у складі м. Калуш), українка, освіта початкова. Проживала в с. Хотінь, селянка. Заарештована 24.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Роза, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 19.11.1991. *(6401 П)*.

ДЖИГОЛА Наталія Олексіївна, 1921 р. н., *с. Хотінь* (тепер — у складі м. Калуш), українка, освіта початкова. Проживала в с. Хотінь, селянка. Заарештована 23.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сніжка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітована 19.11.1991. *(6394 П)*.

ДЖИГОЛА Ярослав Олексійович, 1926 р. н., *с. Хотінь* (тепер — у складі м. Калуш), українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у с. Хотінь, коваль. Заарештований 24.07.1945. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Коваль. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.03.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.11.1991. *(6401 П)*.

ДЖИГОЛЯ Олена Миколаївна, 1928 р. н., *с. Хороцеве* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Хороцеве, селянка. Заарештована 03.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Малина, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 17.10.1991. *(6285 П)*.

ДЖИГРИНЮК Яків Васильович, 1922 р. н., *с. Саджавка* Надвірнянського району, українець,

освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.10.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Палій. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.03.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.04.1992. *(7810 П)*.

ДЖИПТА Марія Василівна, 1925 р. н., ***с. Пнів*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Пнів, селянка. Заарештована 06.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гадря, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(10087 П)*.

ДЖИЧКО Богдан Євстахійович, 1924 р. н., ***с. Явче*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Явче, селянин. Заарештований 18.06.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, допомагав продуктами УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 22.08.1991. *(5855 П)*.

ДЖОГЕРА Юрій Якович, 1926 р. н., ***с. Кривець*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бобика, 1945), псевдо — Шум. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(10146 П)*.

ДЖОГОЛЮК Василина Юріївна, 1924 р. н., ***с-ще Верховина***, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Верховина, селянка. Заарештована 28.03.1951. Звинувачення: зв'язкова УПА (боївка Заведії). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.05.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(12202 П)*.

ДЖУГАН Петро Данилович, 1930 р. н., ***с. Ялим*** Саноцького повіту Краківського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Калуш***, столяр Калуського калійного комбінату. Заарештований 02.06.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Залізняк. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1991. *(7143)*.

ДЖУМАРИК Юрій Іванович, 1907 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Старі Кути, завідувач Кутського райшляхвідділу. Заарештований 24.02.1947. Звинувачення: розвідник УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.09.1991. *(6107 П)*.

ДЖУРА Іван Дмитрович, 1920 р. н., ***с. Струпків*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Струпків, селянин. Заарештований 10.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.10.1991. *(6241 П)*.

ДЖУРАК Іван Прокопович, 1890 р. н., ***с. Рівня*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рівня, селянин. Заарештований 02.04.1946. Звинувачення: збирав продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 27.04.1994. *(13881 П)*.

ДЖУРАНЮК Марія Михайлівна, 1925 р. н., ***м. Косів***, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 09.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Верховина, санітарка кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 02.04.1993. *(11130 П)*.

ДЖУРАНЮК Микола Михайлович, 1919 р. н., ***м. Городенка***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Городенка, робітник промартілі. Заарештований 21.10.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грізний, станичний ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.03.1995. *(14701 П)*.

ДЖУРДЖАК Корнило Іванович, 1932 р. н., ***с. Жуків*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жуків, селянин. Заарештований 08.06.1951. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, зберігав антирадянську літературу. Станіславським обласним судом 24.12.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 13.12.1991. *(6590 П)*.

ДЖУРДЖУК Юрій Олександрович, 1905 р. н., ***с. Ліски*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Коломия***, робітник заводу «Сільмаш». Заарештований 18.05.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію, зберігав антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ НКВС Тернопільської області 19.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.10.1995. *(14953 П)*.

ДЖУРЕК Варвара Степанівна, 1924 р. н., ***с. Барвінків*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Барвінків, селянка. Заарештована 26.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Черешня, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.09.1991. *(5994 П)*.

ДЖУРЕК Парасковія Іванівна, 1924 р. н., ***с. Барвінків*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Барвінків, селянка. Заарештована 10.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голубка, розвідниця станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 18.09.1991. *(5994 П)*.

ДЖУРИН Ярослав Федорович, 1926 р. н., ***с. Дуба*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дуба, моторист нафтопромислу. Заарештований 08.04.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гроза, станичний ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 26.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1991. *(9673)*.

ДЖУС Андрій Осипович, 1905 р. н., ***с. Драгомирчани*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Загвіздя,*** коваль. Заарештований 04.11.1944. Звинувачення: служив у дивізії «СС-Галичина», проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1969. *(7355 П)*.

ДЖУС Євдокія Василівна, 1928 р. н., ***с. Підлісся*** Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Підлісся, селянка. Заарештована 28.08.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.11.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.04.1995. *(14815 П)*.

ДЖУС Євдокія Миколаївна, 1926 р. н., ***с. Підлісся*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підлісся, кравчиня. Заарештована 24.05.1947. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 22.04.1992. *(8587 П)*.

ДЖУС Іван Іванович, 1911 р. н., ***с. Петранка*** Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Петранка, селянин. Заарештований 21.11.1949. Звинувачення: закуповував папір для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Львівського округу 28.01.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9549 П)*.

ДЖУС Михайло Антонович, 1924 р. н., ***с-ще Войнилів*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Негівці***, селянин. Заарештований 03.11.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1992. *(7677 П)*.

ДЖУС Михайло Васильович, 1931 р. н., ***с. Підлісся*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підлісся, колгоспник. Заарештований 01.11.1950. Звинувачення: збирав продукти й одяг для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.11.1994. *(7326)*.

ДЖУС Михайло Йосипович, 1907 р. н., ***с. Драгомирчани*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Загвіздя,*** робітник Станіславського шкірзаводу. Заарештований 04.11.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.06.1960. *(7355 П)*.

ДЖУС Михайло Степанович, 1912 р. н., ***с. Вільшаниця*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорноморець, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.04.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 16.07.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.08.1993. *(12077 П)*.

ДЖУС Теодор Миколайович, 1893 р. н., ***с. Підмихайля*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Студінка***, селянин. Заарештований 24.07.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.09.1994. *(14675 П)*.

ДЖУС Федір Васильович, 1930 р. н., ***с. Підлісся*** Тисменицького району, українець, освіта почат-

кова. Проживав нелегально. Заарештований 07.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Миші), псевдо — Явір, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований 19.02.1996. *(15171 П)*.

ДЗВІНЧУК Дмитро Васильович, 1927 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Граца, 1945), псевдо — Сміх. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9609 П)*.

ДЗВІНЧУК Марія Василівна, 1924 р. н., *с. Космач* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 02.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 29.11.1991. *(7480 П)*.

ДЗВІНЧУК Микола Петрович, 1921 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 02.08.1945. Звинувачення: завідувач складу УПА, заступник господарчого станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.10.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 05.12.1991. *(6572 П)*.

ДЗВІНЧУК Михайло Палійович, 1889 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 21.01.1949. Звинувачення: допомагав УПА продуктами. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.06.1956. *(213 П)*.

ДЗВІНЧУК Федір Васильович, 1927 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 15.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Струг, завскладу підрайонного проводу ОУН, заготовлював взуття для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(10568 П)*.

ДЗЕБЧУК Дмитро Онуфрійович, 1893 р. н., *с. Максимець* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Максимець, селянин. Заарештований 08.06.1947. Звинувачення: допомагав продуктами воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.05.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 02.11.1992. *(10079 П)*.

ДЗЕБЧУК Іван Степанович, 1924 р. н., *с. Максимець* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Максимець, лісоруб. Заарештований 16.10.1950. Звинувачення: передавав у підпілля борошно та картоплю. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 09.02.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 22.08.1991. *(5856 П)*.

ДЗЕБЧУК Олексій Степанович, 1898 р. н., *с. Максимець* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Максимець, лісоруб. Заарештований 15.10.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.08.1991. *(5856 П)*.

ДЗЕБЧУК Олена Костянтинівна, 1919 р. н., *с. Зелена* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Зелена, селянка. Заарештована 14.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сосна, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.01.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.11.1992. *(11604 П)*.

ДЗЕБЧУК Юрій Ілліч, 1923 р. н., *с. Зелена* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Максимець*, лісоруб. Заарештований 05.10.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.09.1991. *(5856 П)*.

ДЗЕБЧУК Яків Матійович, 1900 р. н., *с. Максимець* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 03.06.1947. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10068 П)*.

ДЗЕВА Петро Андрійович, 1931 р. н., *с. Долиняни* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.01.1949. Звинувачення: розповсюджував бофони й націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(11028 П)*.

ДЗЕДЗИК Михайло Павлович, 1924 р. н., *с. Підшумлянці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований

14.11.1944. Звинувачення: служив у німецькій армії, уник мобілізації в армію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.11.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 23.03.1993. *(13267 П).*

ДЗЕДЗІЙ Богдан Васильович, 1931 р. н., ***с. Старі Скоморохи*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Старі Скоморохи, селянин. Заарештований 27.05.1950. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.03.1951 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 19.03.1992. *(7687 П).*

ДЗЕДЗІНСЬКИЙ Лев Миколайович, 1933 р. н., ***м. Лежанськ*** (тепер — територія Польщі), українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Городенка***, учень 10 класу. Заарештований 13.05.1951. Звинувачення: читав і розповсюджував літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 11.10.1991. *(6171 П).*

ДЗЕМАН Микола Михайлович, 1919 р. н., ***с. Олеша*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Рядовий 722-го СП 206-ї СД. Заарештований 14.05.1946. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 33-го СК 29.05.1946 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 15.04.1991. *(5447 П).*

ДЗЕНДРОВСЬКА Стефанія Онуфріївна, 1925 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українка, освіта середня. Легалізувалася. Проживала в м. Івано-Франківськ, медсестра центральної лікарні. Заарештована 03.11.1948. Звинувачення: воячка УПА, постачала підпіллю медикаменти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.03.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.01.1992. *(6785 П).*

ДЗЕНЬКІВ Ганна Василівна, 1925 р. н., ***с. Колодіївка*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колодіївка, селянка. Заарештована 10.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.08.1992. *(9543 П).*

ДЗЕНЬКІВ Михайло Федорович, 1930 р. н., ***с. Колодіївка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колодіївка, столяр. Заарештований 07.06.1950. Звинувачення: збирав продукти та гроші для ОУН, поширював листівки націоналістичного змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.07.1991. *(10476 П).*

ДЗЕПЧУК Михайло Дмитрович, 1926 р. н., ***с. Манява*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий господарської роти військово-медичної академії. Заарештований 30.07.1948. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Ленінградського гарнізону 04.09.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 04.02.1955. *(2825 П).*

ДЗЕРА Василь Андрійович, 1913 р. н., ***с. Залужжя*** Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Залужжя, зубний технік. Заарештований 13.12.1949. Звинувачення: надавав медичну допомогу членам ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 12.02.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.02.1993. *(11045 П).*

ДЗЕРА Григорій Васильович, 1924 р. н., ***с. Потік*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 01.09.1945. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.11.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.02.1992. *(10423).*

ДЗЕРА Дарія Миколаївна, 1907 р. н., ***м. Бурштин*** Галицького району, українка, освіта середня. Проживала в ***с-щі Більшівці***, селянка. Заарештована 18.05.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.10.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 28.02.1955. *(230 П).*

ДЗЕРА Дмитро Микитович, 1908 р. н., ***м. Рогатин***, українець, малописьменний. Проживав у м. Рогатин, черговий залізничного переїзду. Заарештований 18.05.1948. Звинувачення: збирав продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 06.01.1976. *(3763 П).*

ДЗЕРА Михайло Степанович, 1909 р. н., ***с. Залужжя*** Рогатинського району, українець, освіта вища. Проживав у ***с-щі Більшівці*** Галицького району, священик. Заарештований 29.03.1950. Звинувачення: переховував зв'язкову крайового проводу ОУН, зібрав і передав гроші для ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.12.1992. *(10437 П).*

ДЗЕРА Михайло Федорович, 1921 р. н., ***с. Залужжя*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Залужжя, бригадир тракторної бригади. Заарештований 11.08.1950. Звинувачення: розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області

21.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(8125 П)*.

ДЗЕРА Ярослав Петрович, 1923 р. н., *с. Залужжя* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 25.08.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 29.01.1992. *(7072 П)*.

ДЗЕРИК Микола Васильович, 1919 р. н., *с. Джурів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Джурів, селянин. Заарештований 20.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 13.03.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.02.1994. *(13784 П)*.

ДЗЕСА Михайло Васильович, 1919 р. н., *с. Станківці* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Станківці, селянин. Заарештований 07.02.1949. Звинувачення: зібрав для УПА 100 кг жита. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.09.1992. *(9731 П)*.

ДЗЕСІВ Василь Семенович, 1929 р. н., *с. Пшеничники* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пшеничники, лісоруб. Заарештований 13.10.1950. Звинувачення: збирав гроші й продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1994. *(14566 П)*.

ДЗЄБА Іван Антонович, 1927 р. н., *с. Петрилів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.10.1946. Звинувачення: член СУМ, вояк УПА (сотня Шаблі, 1946), псевдо — Юра. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1993. *(106)*.

ДЗЄБА Ольга Олексіївна, 1921 р. н., *с. Ясень* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 25.05.1945. Звинувачення: член ОУН, керівниця жіночої сітки підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.11.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.04.1992. *(4314)*.

ДЗЄБА Федір Степанович, 1906 р. н., *с. Золоти Липа* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Золота Липа, селянин. Заарештований 19.01.1948. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.09.1991. *(6074 П)*.

ДЗЄБА-ШПАК Анастасія Петрівна, 1924 р. н., *с. Золота Липа* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 23.11.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, санітарка УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.06.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 10.12.1991. *(7049 П)*.

ДЗИБІЙ Яків Степанович, 1902 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Лисець, голова сільради. Заарештований 09.10.1946. Звинувачення: передав 10 кг солі та 10 літрів гасу воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.01.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(7972 П)*.

ДЗИВОРОНЮК Василь Григорович, 1899 р. н., *с. Слобідка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобідка, селянин. Заарештований 30.10.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН, збирав гроші та продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.11.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.05.1992. *(8881 П)*.

ДЗИҐА Євдокія Андріївна, 1928 р. н., *с. Збора* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Збора, селянка. Заарештована 05.02.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.05.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 06.09.1991. *(5926 П)*.

ДЗИРАК Іван Юрійович, 1923 р. н., *с. Колінки* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колінки, колгоспник. Заарештований 13.05.1948. Звинувачення: разом із вояками УПА знищував колгоспне майно. Станіславським обласним судом 29.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.11.1991. *(6323 П)*.

ДЗІНЬКА Анастасія Степанівна, 1930 р. н., *с. Новосілка* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Новосілка, селянка. Заарештована 16.03.1946. Звинувачення: заготовляла продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1946 засуджена

на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 23.01.1992. *(8638 П)*.

ДЗІНЬКО Іван Федорович, 1929 р. н., ***с. Петрилів*** Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Петрилів, селянин. Заарештований 14.05.1948. Звинувачення: розповсюджував націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.04.1992. *(8080 П)*.

ДЗУЛЬ Микола Олексійович, 1922 р. н., ***с. Солуків*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.10.1944. Звинувачення: зв'язковий підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.03.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.12.1993. *(14020 П)*.

ДЗУЛЬ Олексій Миколайович, 1920 р. н., ***с. Якубів*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Якубів, селянин. Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.11.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.11.1993. *(14099 П)*.

ДЗУМЕДЗЕЙ Василина Степанівна, 1902 р. н., ***с. Острівець*** Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Острівець, селянка. Заарештована 09.03.1946. Звинувачення: постачала ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 22.11.1993. *(14255 П)*.

ДЗУМЕДЗЕЙ Дмитро Тимофійович, 1892 р. н., ***с. Острівець*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Острівець, селянин. Заарештований 03.12.1947. Звинувачення: переховував керівника райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.02.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(12540 П)*.

ДЗУМЕДЗЕЙ Марія Петрівна, 1928 р. н., ***с. Острівець*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Острівець, секретар сільради. Заарештована 18.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Малина і Галя, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.05.1993. *(12587 П)*.

ДЗУМЕДЗЕЙ Петро Дмитрович, 1899 р. н., ***с. Острівець*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Острівець, селянин. Заарештований 19.12.1945. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(13199)*.

ДЗУНДЗА Василь Іванович, 1904 р. н., ***с. Мислів*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Мислів, селянин. Заарештований 14.02.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1993. *(12964 П)*.

ДЗУНДЗА Василь Осафатович, 1911 р. н., ***с. Мислів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мислів, селянин. Заарештований 30.05.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бистрий, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(0626)*.

ДЗУНДЗА Євгенія Іванівна, 1927 р. н., ***с. Мислів*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Крихівці*** Івано-Франківської міськради, робітниця текстильної фабрики. Заарештована 04.07.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марія, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.09.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.07.1993. *(12139 П)*.

ДЗУНДЗА Іван Іванович, 1898 р. н., ***с. Мислів*** Калуського району, українець. Проживав у с. Мислів, селянин. Заарештований 27.11.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. 08.02.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(2362 П)*.

ДЗУНДЗА Іван Прокопович, 1891 р. н., ***с. Сапогів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сапогів, колгоспник. Заарештований 21.11.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 15.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.07.1993. *(11682 П)*.

ДЗУНДЗА Йосип Андрійович, 1922 р. н., ***с. Підгірки*** (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта початкова. Проживав у с. Підгірки, селянин. Заарештований 30.01.1945. Звинувачення: пропагандист підрайонного проводу ОУН, псевдо — Грім. **Загинув** 12.03.1945 під час слідства в Войнилівській районній лікарні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.12.1998. *(10450)*.

ДЗУНДЗА Лев Андрійович, 1906 р. н., ***с. Підгірки*** (тепер — у складі м. Калуш), українець, малописьменний. Проживав у с. Підгірки, робітник маслозаводу. Заарештований 10.07.1948. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.05.1992. *(8602 П)*.

ДЗУНДЗА Микола Миколайович, 1915 р. н., ***с. Ріп'янка*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.11.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Граб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.02.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання і точна дата смерті невідомі. Реабілітований 26.07.1991. *(6142 П)*.

ДЗУНДЗА Михайло Васильович, 1899 р. н., ***с. Мислів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мислів, агент райвідділу мінзагу. Заарештований 19.07.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб, збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.11.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.04.1993. *(12949 П)*.

ДЗУНДЗА Параска Миколаївна, 1924 р. н., ***с. Ріп'янка*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ріп'янка, селянка. Заарештована 02.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надія, випікала хліб для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.04.1989. *(4019 П)*.

ДЗЬОМБАК Василь Дмитрович, 1923 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Городенка***, учень. Заарештований 02.01.1941. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 12.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.09.1991. *(6354 П)*.

ДЗЬОМБАК Василь Дмитрович, 1929 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Олієво-Королівка***, селянин. Заарештований 18.03.1946. Звинувачення: розвідник УПА, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(8975 П)*.

ДЗЬОМБАК Василь Дмитрович, 1930 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тишківці, робітник. Заарештований 18.11.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Скала. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.03.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.10.1991. *(6561 П)*.

ДЗЬОМБАК Михайло Іванович, 1932 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Тишківці, колгоспник. Заарештований 08.12.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, читав літературу антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.08.1950 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 24.11.1989. *(4822 П)*.

ДЗЬОМБАК Олена Дмитрівна, 1920 р. н., ***с. Тишківці*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тишківці, селянка. Заарештована 14.03.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(6406 П)*.

ДЗЮБА Йосип Андрійович, 1904 р. н., ***с. Луковець-Вишнівський*** Рогатинського району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Луковець-Вишнівський, голова сільради. Заарештований 24.09.1945. Звинувачення: мав зв'язок із членами збройного загону АК. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.12.1992. *(3360)*.

ДЗЮБА Розалія Савівна, 1929 р. н., ***с. Добровляни*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Добровляни, селянка. Заарештована 07.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надя, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 13.03.1992. *(9582 П)*.

ДЗЮБАК Андрій Федорович, 1890 р. н., ***с. Довгополе*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Пробійнівка***, селянин. Заарештований 23.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 08.05.1951 засуджений на 10 років позбавленя волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.07.1994. *(14196 П)*.

ДЗЮБАТИЙ Володимир Васильович, 1926 р. н., ***с. Підгороддя*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 30.04.1947. Звинувачення: член ОУН, псевда — Федь, Яр, санітар ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області

17.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.03.1997. *(15533 П)*.

ДЗЮБІНСЬКИЙ Юстин Урбанович, 1904 р. н., ***м. Калуш***, поляк, малописьменний. Проживав у м. Калуш, електромонтер калійного комбінату. Заарештований 13.09.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 04.11.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.12.1994. *(14493 П)*.

ДЗЮРГАЛЮК Володимир Герасимович, 1929 р. н., ***с. Конотопи*** Люблінського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Росохач*** Городенківського району, колгоспник. Заарештований 18.10.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.12.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.06.1991. *(5483 П)*.

ДЗЯМАН Петро Мартинович, 1925 р. н., ***с. Тільча*** (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Різдв'яни*** Галицького району, колгоспник. Заарештований 09.07.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.10.1991. *(6784 П)*.

ДИБАЧ Степан Юрійович, 1921 р. н., ***с. Дзвоняче*** Краківського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Жуків*** Тлумацького району, колгоспник. Заарештований 25.03.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 22.05.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1993. *(10807 П)*.

ДИБУРА Юстина Іллівна, 1925 р. н., ***с. Нивочин*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нивочин, селянка. Заарештована 06.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Маруся, спецкур'єр кущового провідника ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 03.10.1991. *(6190 П)*.

ДИВНЮК Іван Ілліч, 1924 р. н., ***с. Нижній Вербіж*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Вербіж, швець. Заарештований 24.03.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лис, розвідник ОУН, шив для УПА взуття, розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.03.1994. *(13240 П)*.

ДИВОНЯК Олена Дмитрівна, 1923 р. н., ***с. Зібранівка*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Зібранівка, селянка. Заарештована 07.01.1946. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.01.1994. *(13472 П)*.

ДИДИЧИНА Феодосія Степанівна, 1926 р. н., ***с. Тисменичани*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тисменичани селянка. Заарештована 03.01.1946. Звинувачення: санітарка УПА, псевдо — Орися. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 23.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.02.1992. *(7573 П)*.

ДИДЯК Анастасія Іванівна, 1911 р. н., ***с. Кропивник*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кропивник, селянка. Заарештована 01.07.1947. Звинувачення: передала для УПА 2 ц картоплі, переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.06.1992. *(8494 П)*.

ДИДЯК Дмитро Іванович, 1926 р. н., ***с. Кропивник*** Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кропивник, лісоруб Солотвинського ліспромкомбінату. Заарештований 19.06.1950. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(6772 П)*.

ДИДЯК Михайло Юрійович, 1893 р. н., ***с. Кропивник*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кропивник, селянин. Заарештований 15.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тиса, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.04.1995. *(14832 П)*.

ДИКА Марія Йосипівна, 1900 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Новий Мартинів*** Галицького району, селянка. Заарештована 02.04.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти, передала підпіллю 100 крб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області

17.06.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 09.02.1993. *(11340 П).*

ДИКАН Андрій Олексійович, 1911 р. н., *с. Іванівка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка, селянин. Заарештований 28.11.1947. Звинувачення: мав зв'язок із братом Василем — станичним ОУН, псевдо — Чуперчук. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.02.1992. *(7373 П).*

ДИКАН Василь Михайлович, 1926 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Шепарівці*, грейдерист Коломийського управління шосейних доріг. Заарештований 07.09.1950. Звинувачення: інформатор і зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1992. *(10489 П).*

ДИКАН Микола Михайлович, 1928 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Раківчик, селянин. Заарештований 02.10.1945. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 21.03.1964. *(2851 П).*

ДИКАН-БАБИНЮК Параска Михайлівна, 1905 р. н., *с. Товмачик* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Лісна Слобідка*, колгоспниця. Заарештована 06.04.1951. Звинувачення: переховувала вояків УПА, годувала їх. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. **Загинула** в ув'язненні, місце поховання і дата смерті невідомі. Реабілітована 16.08.1991. *(6046 П).*

ДИКИЙ Іван Федорович, 1910 р. н., *с. Лучинці* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лучинці, машиніст молотилки в колгоспі. Заарештований 09.08.1951. Звинувачення: постачав ОУН продукти. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 25.07.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(18000).*

ДИКУН Василь Іванович, 1908 р. н., *с. Погорілець* Рожнятівського району, українець. Проживав у с. Погорілець, робітник ССТ. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 02.10.1948 справу припинено. *(1542 П).*

ДИКУН Василь Федорович, 1921 р. н., *с. Остриня* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Остриня, селянин. Заарештований 25.05.1941. Звинувачення: член молодіжної ОУН, проводив антирадянську агітацію. **Подальша доля невідома.** 04.07.1964 справу припинено. *(3022 П).*

ДИКУН Іван Миколайович, 1895 р. н., *с. Спас* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, лісничий. Заарештований 02.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 18-ї армії 23.08.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 14.10.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.10.1991. *(6454 П).*

ДИКУН Михайло Дмитрович, 1927 р. н., *с. Спас* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, робітник Вигодського ліспромгоспу. Заарештований 26.06.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(6466 П).*

ДИЛО Микола Федорович, 1929 р. н., *с-ще Ворохта* Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Яремча*, бухгалтер кооперації. Заарештований 13.06.1946. Звинувачення: під час німецької окупації служив в українській поліції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.02.1992. *(7715 П).*

ДИМАШОК Василь Федорович, 1928 р. н., *с. Кушисівці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Чумака), псевдо — Хвиля. Військовим трибуналом 101-го СК 27.02.1946 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 13.07.1993. *(12657 П).*

ДИМИД Михайло Прокопович, 1921 р. н., *с. Репужинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 76-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: член ОУН, член товариства «Просвіта», збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.02.1992. *(32699).*

ДИМИДЮК Василь Юрійович, 1929 р. н., *с. Гвізд* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Рядовий 130-го батальйону 26-ї залізничної бригади. Заарештований 17.11.1950. Звинувачення: до призову в армію — розвідник ОУН, розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом Київського ОВО 27.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.07.1995. *(36553).*

ДИМКАР Марія Григорівна, 1921 р. н., ***с. Колоколин*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колоколин, селянка. Заарештована 25.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ластівка, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітована 05.08.1991. *(5948 П)*.

ДИМКАР-КУРИЦ Євдокія Дмитрівна, 1925 р. н., ***с. Бабухів*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бабухів, селянка. Заарештована 14.08.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надія, станична ОУН, санітарка УПА. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 04.01.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.12.1991. *(18003)*.

ДИНДИН Василь Васильович, 1911 р. н., ***с. Тяпче*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у м. Калуш, працював у сільському господарстві. Заарештований 17.07.1948. Звинувачення: в його будинку був пункт зв'язку ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.09.1996. *(15262 П)*.

ДИРДА Богдана Іванівна, 1927 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 04.12.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Богуславка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1947 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.12.1991. *(6821 П)*.

ДИРДА Василь Романович, 1914 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Залуква, робітник залізниці. Заарештований 21.08.1944. Звинувачення: у 1942 році проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.11.1992. *(10275 П)*.

ДИРДА Василь Юрійович, 1921 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Зелена, лісоруб. Заарештований 10.06.1947. Звинувачення: ухилився від служби в радянській армії, постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.06.1992. *(8827 П)*.

ДИРДА Михайло Іванович, 1929 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Залуква, селянин. Заарештований 24.05.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика, 1945), псевдо — Комар. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.12.1991. *(6843 П)*.

ДИРДА Ольга Іванівна, 1925 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 20.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Оріська, Оленка, Десна, керівниця жіночої сітки й УЧХ Тлумацького повітового, пізніше — Станіславського окружного проводів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 19.04.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 04.08.1992. *(9427 П)*.

ДИРДА Петро Михайлович, 1927 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 22.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Іскри, 1944), псевдо — Гайовий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.03.1993. *(11310 П)*.

ДИРДА Ярослава Дмитрівна, 1930 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українка, освіта середня. Проживала в ***с. Завій*** Калуського району, вчителька. Заарештована 30.08.1950. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.11.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.12.1991. *(6833 П)*.

ДИРІВ Богдан Петрович, 1925 р. н., ***с. Ясеновець*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ясеновець, селянин. Заарештований 13.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дорошенко, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.10.1944 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Загинув** 27.02.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.11.1992. *(12246 П)*.

ДИРІВ Василь Степанович, 1897 р. н., ***с. Ясеновець*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ясеновець, дорожний майстер. Заарештований 21.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 04.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 12.11.1991. *(6356 П)*.

ДИРІВ Дмитро Васильович, 1914 р. н., ***с. Вільхівка*** Рожнятівського району, українець, освіта по-

чаткова. Проживав нелегально. Заарештований 01.03.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.09.1991. *(5939 П)*.

ДИРІВ Євдокія Дмитрівна, 1928 р. н., ***с. Красне*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Красне, селянка. Заарештована 02.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 09.11.1993. *(13543 П)*.

ДИРІВ Іван Васильович, 1891 р. н., ***с. Ясеновець*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Ясеновець, селянин. Заарештований 13.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Думенко, пропагандист ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.10.1944 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 16.11.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.07.1993. *(12246 П)*.

ДИРІВ Іван Михайлович, 1919 р. н., ***с. Лецівка*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лецівка, лісоруб. Заарештований 28.01.1948. Звинувачення: член ОУН, псевда — Соловей, Голуб, Горіх, розвідник УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.05.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 21.01.1992. *(7296 П)*.

ДИРІВ Максим Олексійович, 1917 р. н., ***с. Ясеновець*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ясеновець, колгоспник. Заарештований 21.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 04.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.08.1966. *(6356 П)*.

ДИРІВ Марія Петрівна, 1925 р. н., ***с. Ясеновець*** Рожнятівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Ясеновець, селянка. Заарештована 03.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голубка, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом 101-го СК 04.01.1946 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 27.12.1991. *(7063 П)*.

ДИРІВ Микола Іванович, 1897 р. н., ***с. Ясеновець*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ясеновець, столяр. Заарештований 21.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 04.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.11.1991. *(6356 П)*.

ДИРІВ Михайло Васильович, 1913 р. н., ***с. Підгір'я*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Стебник*** Тисменицького району, селянин. Заарештований 28.07.1948. Звинувачення: постачав ОУН гроші й шкіряні товари. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(8884 П)*.

ДИРІВ Михайло Маркович, 1892 р. н., ***с. Лецівка*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лецівка, селянин. Заарештований 27.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Косів Іван, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 27.04.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.03.1993. *(11350 П)*.

ДИРІВ Олексій Федорович, 1905 р. н., ***с. Ясеновець*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ясеновець, колгоспник. Заарештований 23.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 04.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.08.1966. *(6356 П)*.

ДИРІВ Петро Васильович, 1918 р. н., ***с. Ясеновець*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ясеновець, лісоруб. Заарештований 21.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 04.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.11.1991. *(6356 П)*.

ДИРІВ Юлія Олексіївна, 1918 р. н., ***с. Вільхівка*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вільхівка, селянка. Заарештована 01.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сміла, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.05.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 03.09.1991. *(5939 П)*.

ДИРІВ Юрій Миколайович, 1921 р. н., ***с. Князівське*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Рожнятів***, секретар райвиконкому. Заарештований 05.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чумаченко, інформатор ОУН, поширював антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.03.1946 засуджений на 20 років позбавлення волі. Реабілітований 06.02.1992. *(8045 П)*.

ДИРІВ Ярослав Григорович, 1926 р. н., ***с. Ясеновець*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***с-щі Рожнятів***, кравець. Заарештований 22.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським

обласним судом 04.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.11.1991. *(6356 П)*.

ДИЦЬКО Василь Миколайович, 1913 р. н., *с. Любківці* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Любківці, селянин. Заарештований 20.12.1940. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 27.03.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.06.1993. *(11515 П)*.

ДИЦЬКО Микола Іванович, 1881 р. н., *с. Любківці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Любківці, селянин. Заарештований 09.07.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 30.07.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.02.1993. *(557 П)*.

ДИЧКА Василь Миколайович, 1900 р. н., *с. Гузіїв* Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Гузіїв, селянин. Заарештований 28.01.1949. Звинувачення: допомагав підпіллю матеріально. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.10.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 02.06.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.05.1994. *(14019 П)*.

ДИЧКА Микола Федорович, 1921 р. н., *с. Крсховичі* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гармадія, 1945, боївка СБ Карася), псевдо — Чуперчук. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.12.1991. *(11158)*.

ДИЧКЕВИЧ Петро Васильович, 1913 р. н., *с. Спас* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, селянин. Заарештований 29.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Любомир, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.12.1992. *(13210 П)*.

ДИЧКО Григорій Андрійович, 1926 р. н., *с. Загір'я* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Батурина, 1945), псевдо — Чайка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.01.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.06.1993. *(11769 П)*.

ДИЧКО Євдокія Петрівна, 1927 р. н., *с. Лука* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лука, селянка. Заарештована 24.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Біла, переховувала вояків УПА, готувала їм їжу, зберігала для них зерно. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(6315 П)*.

ДИЧКОВСЬКИЙ Василь Михайлович, 1930 р. н., *с. Загір'я Кукільницьке* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Загір'я Кукільницьке, продавець. Заарештований 26.08.1950. Звинувачення: поширював антирадянські листівки й бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.04.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10722 П)*.

ДИЧКОВСЬКИЙ Йосип Михайлович, 1906 р. н., *с-ще Рожнятів*, українець. Проживав у с-щі Рожнятів. Заарештований 01.02.1947. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови, заступник керівника центру в Західних областях України. Київським обласним судом 05.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 30.01.1990. *(5223 П)*.

ДИЧУК Євдокія Михайлівна, 1928 р. н., *с. Рашків* Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Рашків, селянка. Заарештована 07.10.1945. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.10.1991. *(6291 П)*.

ДИЧУК Марія Михайлівна, 1928 р. н., *с. Рашків* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рашків, селянка. Заарештована 07.10.1945. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.10.1991. *(6291 П)*.

ДИЧУК Михайло Андрійович, 1917 р. н., *м. Бар* Вінницької області, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Рашків* Городенківського району, селянин. Заарештований 25.05.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.08.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 03.07.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.12.1991. *(6839 П)*.

ДИШУК Дмитро Іванович, 1900 р. н., *с. Фатовець* Коломийського району, українець, освіта по-

чаткова. Проживав у с. Фатовець, селянин. Заарештований 25.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Морозенко, господарчий підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 01.07.1994. *(14291 П)*.

ДІВОНЧУК Пантелій Михайлович, 1921 р. н., *с. Делієве* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 08.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Довбуша), псевдо — Тополя, охороняв транспортні засоби при перевезенні продуктів та одягу для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(9566 П)*.

ДІДАК Микола Федорович, 1901 р. н., *с. Спас* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 440-го СП 64-ї СД. Заарештований 10.11.1944. Звинувачення: відмовлявся воювати проти німців. Військовим трибуналом 64-ї СД 02.12.1944 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Справа припинена 17.03.1945. *(2491 П)*.

ДІДЕНКО Михайло Павлович, 1929 р. н., *с-ще Рожнятів*, українець, освіта середня. Рядовий в/ч 61332. Заарештований 14.02.1950. Звинувачення: член релігійної громади Євангелистів, відмовився виконувати військові обов'язки. Військовим трибуналом в/ч 12662 07.03.1950 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 28.09.1996. *(15328 П)*.

ДІДИК Богдан Семенович, 1914 р. н., *с. Рогачин* Бережанського району Тернопільської області, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у *с. Добринів* Рогатинського району, селянин. Заарештований 21.01.1950. Звинувачення: вояк УПА, постачав УПА муку. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.08.1956. *(206 П)*.

ДІДИК Василь Іванович, 1907 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 29-го ЗСП 7-ї ЗСД (м. Кунгур Пермської області, Росія). Заарештований 14.12.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.07.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.09.1991. *(6110 П)*.

ДІДИК Василь Онуфрійович, 1902 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Кам'янка, голова сільради. Заарештований 28.08.1947. Звинувачення: збирав продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.10.1947 засуджений на 4 роки позбавлення волі. Реабілітований 23.03.1993. *(11009 П)*.

ДІДИК Василь Прокопович, 1931 р. н., *с. Зеленів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зеленів, селянин. Заарештований 28.10.1948. Звинувачення: вояк УПА (сотня «Холодноярці»), псевдо — Білий. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 06.02.1992. *(7780 П)*.

ДІДИК Василь Якович, 1921 р. н., *с. Підвербці* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвербці, селянин. Заарештований 19.04.1941. Звинувачення: вивчав націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.06.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7346 П)*.

ДІДИК Ганна Олексіївна, 1925 р. н., *с. Тустань* Галицького району, українка, освіта середня. Проживала в с. Тустань, селянка. Заарештована 03.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Одарка. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.10.1991. *(6203 П)*.

ДІДИК Дмитро Васильович, 1905 р. н., *с. Тустань* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тустань, селянин. Заарештований 06.12.1947. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1992. *(7069 П)*.

ДІДИК Дмитро Степанович 1928 р. н., *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чайки) псевдо — Лоза. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.03.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1992. *(10103 П)*.

ДІДИК Дмитро Федорович, 1913 р. н., *с. Підвербці* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвербці, селянин. Заарештований 26.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.06.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7346 П)*.

ДІДИК Михайло Іванович, 1920 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 29-го ЗСП 7-ї ЗСД (м. Кунгур Пермської області, Росія). Заарештований 13.12.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР

28.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.11.1993. *(14270 П)*.

ДІДИК Олена Миколаївна, 1924 р. н., *с. Орелець* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 30.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Іра, спецкур'єр райпроводу ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.03.1992. *(7754 П)*.

ДІДИК Петро Васильович, 1909 р. н., *с. Тустань* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тустань, селянин. Заарештований 08.01.1950. Звинувачення: вояк УПА (сотня Дем'яна, 1944—1945), псевдо — Грім, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.03.1992. *(6956)*.

ДІДИК Федір Миколайович, 1900 р. н., *с. Тустань* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тустань, селянин. Заарештований 08.01.1950. Звинувачення: вояк УПА (1944), збирав продукти та гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.03.1992. *(6956)*.

ДІДИК Федір Михайлович, 1893 р. н., *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Білі Ослави, селянин. Заарештований 26.03.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.08.1991. *(5635 П)*.

ДІДИК Яків Петрович, 1900 р. н., *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.05.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Чабан. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 12.05.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.03.1996. *(15031 П)*.

ДІДИК Ярослав Олексійович, 1932 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Тишківці, зоотехнік колгоспу. Заарештований 20.11.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ворон, читав націоналістичну літературу, поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.03.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.11.1991. *(6561 П)*.

ДІДИЧ Антон Миколайович, 1927 р. н., *с. Старі Богородчани* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.08.1946. Звинувачення: вояк УПА (курінь Чорного, 1945), псевдо — Голуб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.12.1993. *(13717 П)*.

ДІДИЧ Іван Онуфрійович, 1896 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 69-го зенітного полку 21-ї СД. Заарештований 08.07.1944. Звинувачення: член ОУН і товариства «Просвіта», збирав продукти для УПА. **Загинув** 11.01.1945 під час слідства (м. Караганда, Казахстан), місце поховання невідоме. Реабілітований 13.02.1998. *(16184 П)*.

ДІДИЧ Іван Юрійович, 1923 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Кунгур Пермської області, Росія). Заарештований 05.10.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.01.1993. *(10582 П)*.

ДІДИЧ Микола Олексійович, 1907 р. н., *с. Глибівка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Стебло. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 15.12.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.08.1993. *(12532 П)*.

ДІДИЧ Михайло Іванович, 1894 р. н., *с. Старі Богородчани* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Богородчани, селянин. Заарештований 11.01.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.02.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(527)*.

ДІДИЧИН Василь Степанович, 1903 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тисменичани, селянин. Заарештований 22.08.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.11.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 26.06.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.10.1993. *(12423 П)*.

ДІДОВОДЮК Євдокія Дмитрівна, 1919 р. н., *с. Верхній Майдан* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Верхній Май-

дан, селянка. Заарештована 23.01.1948. Звинувачення: надавала своє житло членам ОУН для зв'язку і зустрічей. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.02.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.12.1992. *(3589).*

ДІДОХА Павлина Федорівна, 1912 р. н., ***с. Нижній Струтинь*** Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Нижній Струтинь, селянка. Заарештована 05.06.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 29.07.1991. *(5601 П).*

ДІДУР Василь Костянтинович, 1888 р. н., ***с. Міжріччя*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Міжріччя, селянин. Заарештований 15.01.1940. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.10.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 05.04.1942 в ув'язненні в м. Сиктивкар Комі АР (Росія), місце поховання невідоме. Реабілітований 12.08.1989. *(4470 П).*

ДІДУХ Василь Гнатович, 1919 р. н., ***с. Русів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 8927, стрілецький полк, 3-я рота (м. Ворошилов Приморського краю, Росія). Заарештований 26.07.1941. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 1-ї армії 18.09.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 20.12.1996. *(15466 П).*

ДІДУХ Василь Григорович, 1937 р. н., ***с. Любківці*** Снятинського району, українець. Проживав у ***м. Чернівці***, студент університету. Заарештований 18.04.1958. Звинувачення: писав вірші антирадянського змісту. Чернівецьким обласним судом 15.05.1958 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 27.05.1991. *(П-5023, справа знаходиться в архіві СБУ Чернівецької області).*

ДІДУХ Володимир Васильович, 1888 р. н., ***с. Русів*** Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Русів, селянин. Заарештований 20.10.1939. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 21.03.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 17.10.1991. *(6249 П).*

ДІДУХ Ганна Іванівна, 1927 р. н., ***с. Вікторів*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вікторів, селянка. Заарештована 06.12.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.09.1991. *(3721).*

ДІДУХ Ганна Михайлівна, 1928 р. н., ***с. Любківці*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Любківці. Заарештована 23.02.1946. Звинувачення: матеріально допомагала УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. 31.10.1964 справу припинено. *(2859 П).*

ДІДУХ Дмитро Йосипович, 1927 р. н., ***с. Вікторів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вікторів, селянин. Заарештований 06.06.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотні Черника, Чорного), псевдо — Сосна. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(11188 П).*

ДІДУХ Євдокія Василівна, 1927 р. н., ***с. Русів*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Русів, селянка. Заарештована 03.02.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 13.11.1991. *(6733 П).*

ДІДУХ Іван Андрійович, 1924 р. н., ***с. Русів*** Снятинського району, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, завскладу тубдиспансеру. Заарештований 25.10.1948. Звинувачення: член ОУН (м), працював на німецькому військовому авіазаводі (1942—1943). Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.03.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.06.1956. *(210 П).*

ДІДУХ Іван Остапович, 1908 р. н., ***с. Лісники*** Бережанського району Тернопільської області, українець, освіта вища. Проживав у ***с-щі Ворохта*** Яремчанської міськради, священик. Заарештований 31.01.1950. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Відсидів 6 років. Повторно заарештований 25.12.1956. Станіславським обласним судом 01.03.1957 засуджений на 5 років позбавлення волі, після звільнення заборонено протягом 5 років проживати в західних областях України. Реабілітований 11.07.1991. *(5547 П).*

ДІДУХ Микола Андрійович, 1920 р. н., ***с. Русів*** Снятинського району, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Снятин***, учень СШ. Заарештований 12.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 11.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1994. *(13791 П).*

ДІДУХ Микола Васильович, 1919 р. н., ***с. Любківці*** Снятинського району, українець, освіта по-

чаткова. Проживав нелеґально. Заарештований 09.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Цигана, 1945), псевдо — Демон. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(7029 П)*.

ДІДУХ Михайло Васильович, 1919 р. н., ***с. Русів*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 322-го СП 32-ї СД (Приморський край, Росія). Заарештований 30.04.1941. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом 25-ї армії 16.07.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 03.09.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13133 П)*.

ДІДУХ Наталія Іванівна, 1923 р. н., ***с. Олешків*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Олешків, селянка. Заарештована 15.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Морква, станична ОУН, розвідниця станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.12.1992. *(11015 П)*.

ДІДУХ Тетяна Іванівна, 1924 р. н., ***с. Русів*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Русів, селянка. Заарештована 20.12.1945. Звинувачення: збирала продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.07.1991. *(5634 П)*.

ДІДУШКО Василь Юрійович, 1895 р. н., ***с. Підвисоке*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвисоке, селянин. Заарештований 14.03.1946. Звинувачення: збирав продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 21.11.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.07.1992. *(9693 П)*.

ДІДУШКО Іван Дмитрович, 1911 р. н., ***с. Голови*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Зелене***, столяр. Заарештований 01.08.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галайда, переховував вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.06.1993. *(12191 П)*.

ДІДУШКО Параска Юріївна, 1928 р. н., ***с. Красноїлля*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелеґально. Заарештована 29.06.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Пчілка, Марта, Васюта, керівниця УЧХ районного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 05.08.1993. *(12616 П)*.

ДІДЯК Дмитро Іванович, 1896 р. н., ***с. Кропивник*** Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кропивник, селянин. Заарештований 23.08.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.04.1992. *(8536 П)*.

ДІДЯК Омелян Дмитрович, 1931 р. н., ***с. Кропивник*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кропивник, учень школи. Заарештований 18.09.1947. Звинувачення: намагався сховати зброю, що належала ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.12.1994. *(14851 П)*.

ДІДЯК Петро Юрійович, 1905 р. н., ***с. Кропивник*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 20.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Бур'ян. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 26.03.1946 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.12.1992. *(10609 П)*.

ДІЙЧУК Василь Петрович, 1901 р. н., ***с-ще Чернелица*** Городенківського району, українець. Проживав у с-щі Чернелица, селянин. Заарештований 16.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 17.11.1964 справу припинено. *(2888 П)*.

ДІКАРЄВ Микола Федорович, 1895 р. н., ***м. Ростов-на-Дону*** (Росія), росіянин, освіта середня. Проживав у ***м. Снятин***, робітник залізничної станції м. Снятин. Заарештований 20.07.1948. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Лінійним судом Кишинівської залізниці 13.08.1948 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 08.04.1994. *(13741 П)*.

ДЛУГОЛЕМСЬКИЙ Владислав Петрович, 1899 р. н., ***с. Нове Місто*** Варшавського воєводства (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у ***м. Коломия***, стрілочник на станції Коломия. Заарештований 19.12.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Спеціальним табірним судом при Інттаборі НКВС СРСР 30.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 09.02.1995. *(14657 П)*.

ДМИТЕРКО Василь Петрович, 1915 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 29-го ЗСП 7-ї ЗСД (м. Кунгур Пермської області, Росія). Заарештований 14.12.1944. Звинувачення: член ОУН, матеріально допомагав ОУН, записався в дивізію «СС-Галичина». Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.09.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 24.05.1960. *(2575 П)*.

ДМИТЕРКО Ганна Михайлівна, 1927 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тишківці, селянка. Заарештована 01.11.1945. Звинувачення: член ОУН, кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.02.1992. *(7436 П)*.

ДМИТЕРКО Іван Андрійович, 1918 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тишківці, колгоспник. Заарештований 03.12.1949. Звинувачення: член ОУН, переховував вояків УПА, розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.11.1989. *(4822 П)*.

ДМИТЕРКО Іван Васильович, 1912 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 39-го ЗСП (м. Кунгур Пермської області, Росія). Заарештований 14.12.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.11.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 13.05.1992. *(8313 П)*.

ДМИТЕРКО Михайло Васильович, 1903 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 29-го ЗСП 7-ї ЗСД (м. Кунгур Пермської області, Росія). Заарештований 14.12.1944. Звинувачення: член ФНЄ та ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 06.10.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 27.05.1996. *(15103 П)*.

ДМИТЕРКО Михайло Петрович, 1920 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 29-го ЗСП 7-ї ЗСД (м. Кунгур Пермської області, Росія). Заарештований 14.12.1944. Звинувачення: член ОУН, служив в українській поліції (1941). Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.09.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 08.12.1993. *(13293 П)*.

ДМИТЕРКО Стефанія Федорівна, 1925 р. н., *с. Трач* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Трач, селянка. Заарештована 23.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 31.07.1991. *(5648 П)*.

ДМИТЕРКО Ярослав Миколайович, 1924 р. н., *с. Старі Скоморохи* Галицького району, українець. Проживав нелегально. Заарештований 06.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ясмина), псевдо — Вовк. **Загинув** у 1947 році в УПА. 07.12.1964 справу припинено. *(3330 П)*.

ДМИТЕРЧУК Марія Дмитрівна, 1924 р. н., *с. Завій* Калуського району, українка, освіта початкова. Легалізувалася. Проживала в с. Завій, кравчиня. Заарештована 08.10.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Слава, зв'язкова референта пропаганди обласного проводу ОУН, постачала ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.12.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 16.07.1992. *(9240 П)*.

ДМИТЕРЧУК Нестор Дмитрович, 1894 р. н., *с. Трач* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Кропивище* Коломийського району, лісник. Заарештований 20.06.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.01.1994. *(13084 П)*.

ДМИТРАШ Йосип Антонович, 1899 р. н., *с. Рибне* Косівського району, українець, освіта середня. Проживав у *с-щі Делятин* Надвірнянського району, технічний нормувальник залізничної станції. Заарештований 04.09.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 29.03.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.10.1994. *(14326 П)*.

ДМИТРАШ Катерина Федорівна, 1929 р. н., *с. Монастирчани* Богородчанського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Монастирчани, селянка. Заарештована 06.11.1945. Звинувачення: зберігала літературу антирадянського змісту, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.01.1992. *(7325 П)*.

ДМИТРАШ Федір Дмитрович, 1923 р. н., *с. Монастирчани* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Скала. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.08.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.10.1995. *(14933 П)*.

ДМИТРЕНКО Дмитро Васильович, 1919 р. н., *с. **Сопів*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сопів, селянин. Заарештований 04.05.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 25.07.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 08.02.1994. *(13393 П)*.

ДМИТРЕНКО Михайло Юрійович, 1929 р. н., *с. **Кийданці*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кийданці, селянин. Заарештований 08.10.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.09.1991. *(6086 П)*.

ДМИТРЕЧКО Кирило Дмитрович, 1911 р. н., *с. **Станків*** Стрийського району Львівської області, українець, освіта середня. Проживав у *м. **Івано-Франківськ***, начальник виробничого відділу. Заарештований 15.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грім, керівник міського проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.05.1968. *(10012 П)*.

ДМИТРИК Андрій Петрович, 1917 р. н., *с. **Коростовичі*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коростовичі, селянин. Заарештований 08.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Крига, Холодний, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.09.1992. *(9828 П)*.

ДМИТРИК Євстахій Гнатович, 1905 р. н., *с. **Коростовичі*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Коростовичі, селянин. Заарештований 03.11.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розвідник УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.03.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 05.08.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.12.1992. *(10996 П)*.

ДМИТРИК Іван Михайлович, 1915 р. н., *с. **Підлужжя*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підлужжя, секретар сільради. Заарештований 19.02.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.01.1992. *(9552 П)*.

ДМИТРИК Микола Олексійович, 1922 р. н., *с. **Підлужжя*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Рядовий 9-ї ПДД. Заарештований 04.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дубовий, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом 5-ї армії 14.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.05.1994. *(14147 П)*.

ДМИТРИК Олексій Андрійович, 1920 р. н., *с. **Коростовичі*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коростовичі, колгоспник. Заарештований 03.03.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 20.08.1991. *(6102 П)*.

ДМИТРИК Олексій Дмитрович, 1930 р. н., *с. **Підлужжя*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Підлужжя, учень-лінотиліст обласної друкарні. Заарештований 08.02.1946. Звинувачення: друкував і розповсюджував націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.09.1966. *(7654 П)*.

ДМИТРИКІВ Микола Михайлович, 1922 р. н., *с. **Прокурава*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Прокурава, боєць винищувального батальйону. Заарештований 09.04.1946. Звинувачення: знав, що його сестра — член ОУН, але не сповістив органи влади. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(12258 П)*.

ДМИТРИКІВ Петро Олексійович, 1927 р. н., *с. **Колодіїв*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колодіїв, селянин. Заарештований 10.10.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Двадцять, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.12.1991. *(6877 П)*.

ДМИТРИШАК Василь Петрович, 1899 р. н., *с. **Ловаги*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Боєць. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(11338 П)*.

ДМИТРИШАК Євдокія, 1928 р. н., *с. **Ловаги*** Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Ловаги, селянка. Заарештована 28.12.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджена на 10 років

позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 24.10.1991. *(6420 П)*.

ДМИТРИШИН Анастасія Олексіївна, 1927 р. н., *с. Діброва* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Діброва, селянка. Заарештована 19.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 08.04.1992. *(8463 П)*.

ДМИТРИШИН Василь Лук'янович, 1904 р. н., *с. Семаківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Семаківці, селянин. Заарештований 12.01.1945. Звинувачення: зберігав 320 антирадянських листівок. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. **Загинув** 16.08.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.09.1991. *(6078 П)*.

ДМИТРИШИН Василь Юрійович, 1922 р. н., *с. Ріпне* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ріпне, машиніст нафтопромислу. Заарештований 07.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Горобець, збирав трофейну зброю для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 08.07.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.12.1992. *(10552 П)*.

ДМИТРИШИН Володимир Васильович, 1929 р. н., *с. Церковна* Долинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 20.01.1947. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ Вовка), псевдо — Яструб. 06.02.1947 з-під варти втік. **Загинув** навесні 1948 року. Реабілітований 16.09.1998. *(6162)*.

ДМИТРИШИН Микола Іванович, 1921 р. н., *с. Дзвиняч* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дзвиняч, вибійник озокеритної шахти. Заарештований 28.08.1944. Звинувачення: збирав зброю й обмундирування для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.12.1991. *(7182 П)*.

ДМИТРИШИН Павлина Юріївна, 1922 р. н., *с. Ріпне* Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 20.12.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.04.1992. *(8460 П)*.

ДМИТРИШИН Софія Василівна, 1926 р. н., *с. Ріпне* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 20.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Айстра, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.01.1992. *(7299 П)*.

ДМИТРИШИН Юрій Васильович, 1902 р. н., *с. Росільна* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Росільна, завідувач відділення зв'язку. Заарештований 27.12.1948. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.05.1993. *(11530 П)*.

ДМИТРИШИН Юрій Іванович, 1900 р. н., *с. Церковна* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Церковна, селянин. Заарештований 02.02.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.07.1992. *(12112 П)*.

ДМИТРІВ Андрій Семенович, 1901 р. н., *с. Розточки* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Розточки, лісник. Заарештований 26.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Реня, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.05.1993. *(12891 П)*.

ДМИТРІВ Василь Іванович, 1900 р. н., *с. Камінь* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Камінь, селянин. Заарештований 05.03.1946. Звинувачення: збирав продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 05.05.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.11.1993. *(12998 П)*.

ДМИТРІВ Володимир Юрійович, 1927 р. н., *с. Якубів* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Співак, помічник станичного ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.06.1992. *(10764 П)*.

ДМИТРІВ Ганна Михайлівна, 1926 р. н., *с. Крихівці* Івано-Франківської міськради, українка, осві-

та неповна середня. Проживала в с. Крихівці, касир РСС. Заарештована 19.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Звенислава, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.03.1992. *(5597).*

ДМИТРІВ Дмитро Михайлович, 1923 р. н., *с. Раків* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раків, їздовий лісозаготівельної дільниці. Заарештований 14.07.1949. Звинувачення: розвідник станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.11.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.07.1994. *(14071 П).*

ДМИТРІВ Іван Васильович, 1922 р. н., *с. Вікняш* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вікняни, селянин. Заарештований 23.10.1944. Звинувачення: член ОУН, виготовляв для УПА підкови, служив в українській поліції. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.12.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 24.05.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.03.1993. *(11631 П).*

ДМИТРІВ Лідія Іванівна, 1927 р. н., *с. Підмихайлівці* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підмихайлівці, бухгалтер райфінвідділу. Заарештована 08.03.1946. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.03.1992. *(7759 П).*

ДМИТРІВ Михайло Йосипович, 1903 р. н., *с. Слобода Рівнянська* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Слобода Рівнянська, селянин. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: допомагав членам ОУН продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.08.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(4153).*

ДМИТРІВ Михайло Миколайович, 1922 р. н., *с. Козаківка* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.05.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 23.08.1946 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.09.1996. *(15252 П).*

ДМИТРІВ Михайло Наумович, 1929 р. н., *с. Вільхова* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільхова. Заарештований 24.04.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Залізняк. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.01.1990. *(5011 П).*

ДМИТРІВ Олександра Олексіївна, 1926 р. н., *с. Колоколин* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колоколин, селянка. Заарештована 04.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тиха. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 28.08.1991. *(6727 П).*

ДМИТРІВ Павло Андрійович, 1932 р. н., *с. Розточки* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.10.1951. Звинувачення: вояк УПА (боївка Солов'я), псевдо — Горіх. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 04.01.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10109 П).*

ДМИТРОВСЬКА Марія Миколаївна, 1929 р. н., *с. Лолин* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лолин, селянка. Заарештована 06.03.1946. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.08.1946 засуджена на 6 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинула** 02.09.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 30.12.1993. *(13509 П).*

ДМИТРОВСЬКА Марія Юріївна, 1928 р. н., *с. Крива* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Крива, селянка. Заарештована 05.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Безжурна, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(10098 П).*

ДМИТРОНЯК Ганна Танасіївна, 1930 р. н., *с. Гринява* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гринява, селянка. Заарештована 02.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорноброва, кур'єр станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.03.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 11.04.1994. *(13620 П).*

ДМИТРОНЯК Олексій Олексійович, 1918 р. н., *с. Гринява* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гринява, об'їздчик лісництва. Заарештований 10.11.1950. Звинувачення: допомагав матеріально ОУН, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах

із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1991. *(7274 П)*.

ДМИТРОНЯК Олексій Танасійович, 1914 р. н., ***с. Голошина*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Голошина, селянин. Заарештований 10.01.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.06.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.11.1993. *(14181 П)*.

ДМИТРОНЯК Федір Олексійович, 1908 р. н., ***с. Гринява*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Гринява, селянин. Заарештований 27.02.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.09.1996. *(15277 П)*.

ДМИТРУК Ганна Іванівна, 1924 р. н., ***с. Орелець*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Орелець, селянка. Заарештована 13.06.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мира, господарча станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.12.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 18.03.1992. *(7770 П)*.

ДМИТРУК Ганна Миколаївна, 1925 р. н., ***с. Орелець*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Орелець, селянка. Заарештована 28.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Шумівка, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1993. *(10081 П)*.

ДМИТРУК Ганна, 1923 р. н., ***с-ще Яблунів*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Яблунів, селянка. Заарештована 21.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галина, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.10.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.09.1992. *(9724 П)*.

ДМИТРУК Ганна Тимофіївна, 1917 р. н., ***с. Орелець*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Орелець, селянка. Заарештована 16.06.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Валя, станична ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.09.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.04.1957. *(1082 П)*.

ДМИТРУК Дмитро Васильович, 1910 р. н., ***с. Ковалівка*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Стопчатів*** Косівського району, робітник цегельного заводу. Заарештований 20.07.1951. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 05.09.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.06.1994. *(14742 П)*.

ДМИТРУК Дмитро Васильович, 1925 р. н., ***с. Стопчатів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.02.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотні Білого, Грома), псевдо — Остап, мав зв'зок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 23.03.1992. *(9110 П)*.

ДМИТРУК Іван Андрійович, 1929 р. н., ***с. Дорогів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.09.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.02.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.09.1991. *(6166 П)*.

ДМИТРУК Катерина Степанівна, 1920 р. н., ***с. Молодків*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Молодків, вантажниця надвірнянського пункту «Заготзерно». Заарештована 17.01.1953. Звинувачення: постачала продукти членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.04.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.10.1991. *(6489 П)*.

ДМИТРУК Марія Василівна, 1927 р. н., ***с. Черемхів*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Черемхів, селянка. Заарештована 13.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Смерека, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.10.1994. *(14297 П)*.

ДМИТРУК Марія Петрівна, 1929 р. н., ***с. Люча*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Люча, селянка. Заарештована 18.04.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, псевда — Квітка, Одарка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 17.10.1991. *(7741 П)*.

ДМИТРУК Марія Семенівна, 1926 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українка. Проживала в ***м. Чернівці***, студентка учительського інституту. Заарештована 21.02.1948. Звинувачення: розпов-

сюджувала антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 15.05.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.05.1962. *(П-5032, справа знаходиться в архіві СБУ Чернівецької області).*

ДМИТРУК Микола Ілліч, 1910 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Видинів, селянин. Заарештований 22.11.1947. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН, переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10238 П).*

ДМИТРУК Микола Ілліч, 1914 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Видинів, шляховий обхідник. Заарештований 10.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Господар, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 28.08.1991. *(5978 П).*

ДМИТРУК Микола Кузьмич, 1909 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Омськ, Росія). Заарештований 06.05.1945. Звинувачення: член ОУН, допомагав УПА продуктами. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 15.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. 17.12.1970 справу припинено. *(3683 П).*

ДМИТРУК Михайло Антонович, 1930 р. н., ***с. Стопчатів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стопчатів, шахтар Ковалівської вугільної шахти. Заарештований 17.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, збирав зброю для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.08.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.03.1993. *(11751 П).*

ДМИТРУК Параска Миколаївна, 1926 р. н., ***с-ще Битків*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Битків, селянка. Заарештована 24.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Фіалка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 23.12.1991. *(6645 П).*

ДМИТРУК Степан Іванович, 1895 р. н., ***с. Лісна Тарновиця*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Тарновиця, селянин. Заарештований 12.12.1945. Звинувачення: член ОУН. **Загинув** 05.03.1946 в тюрмі, місце поховання невідоме. 31.03.1946 справу припинено. *(2669 П).*

ДМИТРУК Федір Миколайович, 1913 р. н., ***с. Ковалівка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ковалівка, селянин. Заарештований 18.07.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Чернівецької області 08.09.1944 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.03.1993. *(8329).*

ДМИТРУНЕЦЬ Василь Михайлович, 1923 р. н., ***с. Задубрівці*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 16.09.1944. Звинувачення: до призову в армію — член ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. *(37047).*

ДОБЖАНСЬКИЙ Віктор Адамович, 1911 р. н., ***м. Долина***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Долина, пожежник. Заарештований 25.01.1940. Звинувачення: у 30-х роках мав зв'язок із польською поліцією, знищував вивіски, написані українською мовою. Станіславським обласним судом 25.04.1940 виселений на 4 роки за межі України та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 27.05.1992. *(8346 П).*

ДОБЖАНСЬКИЙ Владислав Владиславович, 1922 р. н., ***с. Джурів*** Снятинського району, поляк, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Калуш***, коваль калійного комбінату. Заарештований 16.01.1945. Звинувачення: член АК, псевдо — Сфінкс. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1946 засуджений на 4 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(13601 П).*

ДОБОШ Ірина Семенівна, 1922 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***с. Загвіздя*** Тисменицького району, старший інспектор райфінвідділу. Заарештована 13.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сосна, розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 19.12.1991. *(6925 П).*

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Василь Васильович, 1930 р. н., ***с. Надорожна*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Надорожна. Заарештований 17.12.1948. Звинувачення: діставав медикаменти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.12.1991. *(6889 П).*

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Василь Петрович, 1913 р. н., *с. Виноград* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 24.07.1945. Звинувачення: будучи бійцем винищувального батальйону, вступив в УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1969. *(3588 П)*.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Володимир Миколайович, 1926 р. н., *с. Стриганці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стриганці, колгоспник. Заарештований 09.04.1950. Звинувачення: розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1992. *(9530 П)*.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Дмитро Васильович, 1913 р. н., *с. Завадка* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Завадка, селянин. Заарештований 15.05.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони, збирав зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.04.1992. *(11419 П)*.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Іван Петрович, 1912 р. н., *с. Колінки* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колінки, колгоспник. Заарештований 20.11.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 14.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(8181 П)*.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Іван Юліанович, 1900 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Мардарівка* Ананьївського району Одеської області, рахівник залізничної станції. Заарештований 09.11.1937. Звинувачення: проводив антирадянську діяльність. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.12.1937 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.12.1989. *(23500, справа знаходиться в архіві СБУ Одеської області)*.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Ілля Григорович, 1914 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Томашівці, завідувач клубу. Заарештований 04.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 14.06.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.10.1991. *(6386 П)*.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Михайло Васильович, 1919 р. н., *с. Рудники* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рудники, селянин. Заарештований 29.11.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.09.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.12.1988. *(3825 П)*.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Михайло Іванович, 1906 р. н., *с. Манява* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Манява, селянин. Заарештований 18.08.1947. Звинувачення: збирав продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1993. *(11859 П)*.

ДОБРЯНСЬКИЙ Юрій Адамович, 1930 р. н., *с. Хутір-Будилів* Снятинського району, українець. Проживав у с. Хутір-Будилів, голова ССТ. Заарештований 28.04.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 28.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 22.06.1992. *(П-6150, справа знаходиться в архіві СБУ Чернівецької області)*.

ДОВБАК Анастасія Костянтинівна, 1929 р. н., *с. Ясень* Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Ясень, селянка. Заарештована 21.11.1946. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.06.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 24.06.1992. *(8950 П)*.

ДОВБЕНКО Богдан Йосипович, 1928 р. н., *с. Хотінь* (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта неповна середня. Леґалізувався. Проживав у с. Хотінь, селянин. Заарештований 18.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сіяч, вояк УПА (боївка Зуба). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 03.11.1992. *(11861 П)*.

ДОВБЕНЧУК Дмитро Степанович, 1920 р. н., *с. Барвінків* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Святослава і Граца), псевдо — Скорий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.07.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.12.1994. *(14778 П)*.

ДОВБЕНЮК Марія Іванівна, 1925 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Делятин, селянка. Заарештована 09.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 04.09.1991. *(6283 П)*.

ДОВБЕНЮК Марія Миколаївна, 1928 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Делятин, селянка. Заарештована 27.01.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 05.08.1991. *(6769 П)*.

ДОВБЕНЮК Олексій Юрійович, 1898 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Делятин, селянин. Заарештований 27.03.1946. Звинувачення: допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 22.05.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.01.1992. *(36788)*.

ДОВБЕНЮК Олена Юріївна, 1926 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Делятин, селянка. Заарештована 26.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 22.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 23.01.1992. *(36788)*.

ДОВБНИН Микола Михайлович, 1911 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Старий Мізунь, робітник лісопильного заводу. Заарештований 07.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.09.1996. *(15276 П)*.

ДОВБУШ Василь Андрійович, 1905 р. н., ***с. Загвіздя*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Загвіздя, робітник Станіславського шкірзаводу. Заарештований 10.11.1944. Звинувачення: проводив націоналістичну агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.05.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1990. *(7355 П)*.

ДОВБУШ Лев, 1922 р. н., ***с. Загвіздя*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Загвіздя, робітник Станіславського шкірзаводу. Заарештований 04.11.1944. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.05.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1990. *(7355 П)*.

ДОВБУШ Ярослав Васильович, 1928 р. н., ***с. Загвіздя*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.02.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївки Чумака, Кармелюка та Миші, сотня Павла), псевдо — Славко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.04.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.02.1992. *(8916 П)*.

ДОВГАН Дмитро Гнатович, 1918 р. н., ***с. Микитинці*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта неповна середня. Військовослужбовець 29-го АТП. Заарештований 08.08.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Ленінградського військового округу 01.09.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 4 роки поразки в правах. Реабілітований 12.09.1994. *(16189 П)*.

ДОВГАН Михайло Микитович, 1911 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.02.1945. Звинувачення: чотовий УПА (сотня Шума), псевдо — Дорош. 14.06.1945 скерований до спецтабору НКВС. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.06.1990. *(14511 П)*.

ДОВГАН Павло Якимович, 1912 р. н., ***с. Старі Скоморохи*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старі Скоморохи, колгоспник. Заарештований 11.08.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.12.1991. *(7391 П)*.

ДОВГАН Степан Федорович, 1906 р. н., ***с. Старі Скоморохи*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Скоморохи, колгоспний конюх. Заарештований 03.10.1950. Звинувачення: в його будинку був пункт зв'язку ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1993. *(10830 П)*.

ДОВГАНИЧ Ганна Іллівна, 1921 р. н., ***с. Велика Тур'я*** Долинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Велика Тур'я, селянка. Заарештована 18.01.1947. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.03.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 20.03.1992. *(8018 П)*.

ДОВГАНИЧ Микита Васильович, 1904 р. н., ***с. Велика Тур'я*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Тур'я, селянин. Заарештований 05.12.1945. Звинувачення: зби-

рав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1993. *(14090 П).*

ДОВГАНЮК Василина Михайлівна, 1925 р. н., *с. Загайпіль* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Загайпіль, селянка. Заарештована 15.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Катруся, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.11.1993. *(12353 П).*

ДОВГАНЮК Василь Васильович, 1925 р. н., *с. Чортовець* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Цигана), псевдо — Хміль. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. **Загинув** 17.03.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 22.03.1993. *(11110 П).*

ДОВГАНЮК Василь Михайлович, 1928 р. н., *с. Загайпіль* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевда — Тополя, Петро. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1992. *(8205 П).*

ДОВГАНЮК Василь Петрович, 1929 р. н., *с. Слобідка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Слобідка, селянин. Заарештований 25.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Крук, не порив зв'язків із УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1991. *(5630 П).*

ДОВГАНЮК Василь Степанович, 1887 р. н., *с. Хвалибога* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Хвалибога, колгоспник. Заарештований 01.11.1948. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.12.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.01.1992. *(7413 П).*

ДОВГАНЮК Ганна Миколаївна, 1929 р. н., *с. Ворона* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 30.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Богданка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 06.04.1946 засуджена на 8 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 15.08.1991. *(36863).*

ДОВГАНЮК Григорій Онуфрійович, 1928 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Кам'янка, селянин. Заарештований 07.05.1944. Звинувачення: член молодіжної ОУН, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Чернівецької області 27.07.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.09.1992. *(10550 П).*

ДОВГАНЮК Дмитро Гаврилович, 1925 р. н., *с. Тюдів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.06.1952. Звинувачення: член ОУН. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 28.01.1953 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. *(1176).*

ДОВГАНЮК Євдокія Василівна, 1918 р. н., *с. Загайпіль* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Загайпіль, селянка. Заарештована 04.01.1946. Звинувачення: розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.03.1992. *(12353 П).*

ДОВГАНЮК Марія Василівна, 1926 р. н., *с. Хвалибога* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Хвалибога, селянка. Заарештована 10.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пташка, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 16.05.1992. *(9727 П).*

ДОВГАНЮК Микола Васильович, 1921 р. н., *с. Дятьківці* (тепер — у складі м. Коломия), українець, освіта початкова. Проживав у с. Дятьківці, робітник Коломийської паперової фабрики. Заарештований 19.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.07.1993. *(12419 П).*

ДОВГАНЮК Михайло Дмитрович, 1912 р. н., *с. Шевченкове* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Шевченкове, колгоспник. Заарештований 12.06.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грім, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.11.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.10.1991. *(6434 П).*

ДОВГАНЮК Степан Мокійович, 1919 р. н., *с. Сопів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сопів. Заарештований 26.05.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 29.09.1948. *(1569 П).*

ДОВГИЙ Дмитро Йосипович, 1929 р. н., ***с. Лучинці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лучинці, селянин. Заарештований 02.06.1947. Звинувачення: супроводжував вояків УПА, мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.07.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 12.12.1991. *(1393)*.

ДОВГИЙ Іван Миколайович, 1904 р. н., ***с. Перлівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.10.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.07.1992. *(9277 П)*.

ДОВГИЙ Лев Михайлович, 1927 р. н., ***с. Перлівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перлівці, селянин. Заарештований 30.09.1945. Звинувачення: зв'язковий ОУН, псевдо — Ромко. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.12.1991. *(6857 П)*.

ДОВГИЙ Микола Михайлович, 1931 р. н., ***с. Лучинці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лучинці, боєць групи самооборони. Заарештований 12.08.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, розповсюджував листівки націоналістичного змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.11.1991. *(6663 П)*.

ДОВГИЙ Остап Миколайович, 1909 р. н., ***с. Перлівці*** Галицького району, українець. Проживав у с. Перлівці, селянин. Заарештований 18.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 03.12.1964 справу припинено. *(3047 П)*.

ДОВГИЙ Петро Остапович, 1923 р. н., ***с. Німшин*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Німшин, товарознавець РСС. Заарештований 08.09.1950. Звинувачення: вояк УПА (боївка Залізняка, 1944), псевдо — Берест, допомагав УПА продуктами. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.06.1993. *(11694 П)*.

ДОВГИЙ Петро Якович, 1927 р. н., ***с. Перлівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перлівці, боєць ГОГП. Заарештований 24.03.1950. Звинувачення: не чинячи ніякого опору, здав зброю членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.12.1991. *(12951 П)*.

ДОВЖАНСЬКИЙ Микола, 1917 р. н., ***с. Підмихайля*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Крук, кур'єр ОУН, збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.03.1993. *(11400 П)*.

ДОВЖУК Василь Іванович, 1891 р. н., ***с. Виноград*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Виноград, селянин. Заарештований 03.04.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.04.1991. *(6217 П)*.

ДОВЖУК Михайло Павлович, 1915 р. н., ***с. Виноград*** Городенківського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Виноград, селянин. Заарештований 17.03.1946. Звинувачення: сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.10.1991. *(6217 П)*.

ДОДЮК Борис, 1909 р. н., ***с. Кривопілля*** Верховинського району, українець, малописьменний. Легалізувався через хворобу. Проживав у с. Кривопілля, селянин. Заарештований 26.04.1948. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чабана, 1944), псевда — Сіль, Мулла, допомагав членам ОУН продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 16.11.1993. *(12715 П)*.

ДОДЮК Василь Олексійович, 1892 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.03.1945. Звинувачення: сотенний запасної сотні УПА, псевдо — Козар. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.07.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.07.1994. *(14277 П)*.

ДОДЮК Марія Василівна, 1927 р. н., ***с-ще Верховина***, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Верховина, селянка. Заарештована 28.06.1947. Звинувачення: батько — сотенний УПА (псевдо — Козар), член ОУН, псевда — Орлиця, Орися, розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1992. *(8703 П)*.

ДОДЮК Микола Іванович, 1924 р. н., ***с. Ільці*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у ***с-щі Верховина***, бухгалтер держстраху. Заарештований 28.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Палія, боївка Ваньки), псевдо — Ворон, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.11.1993. *(12710 П)*.

ДОДЮК Юрій Миколайович, 1905 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у с-щі Верховина, робітник лісосплаву. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотня Хмари), псевдо — Калина, допомагав воякам УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.02.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.04.1992. *(12178 П)*.

ДОДЯК Іван Максимович, 1904 р. н., ***с. Верхній Ясенів*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Верхній Ясенів, селянин. Заарештований 15.02.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1992. *(12171 П)*.

ДОЖДЖАНЮК Василь Миколайович, 1929 р. н., ***с. Братківці*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братківці, селянин. Заарештований 13.06.1947. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (кущ самооборони Сагайдачного), псевдо — Смакота. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 03.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 09.03.1993. *(10958 П)*.

ДОЖУК Ганна Григорівна, 1919 р. н., ***м. Надвірна***, українка, освіта початкова. Проживала в м. Надвірна, кухарка. Заарештована 16.04.1945. Звинувачення: станична і зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.08.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.10.1991. *(6174 П)*.

ДОЖУК Михайло Васильович, 1911 р. н., ***с. Микуличин*** Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (боївка Тараса). 16.03.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(2471 П)*.

ДОКАЛЬ Катерина Дмитрівна, 1926 р. н., ***с. Замулинці*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Замулинці, селянка. Заарештована 06.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 14.01.1992. *(7283 П)*.

ДОКОЛЯСА Іван Федорович, 1901 р. н., ***м. Болехів***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.04.1945. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. **Загинув** 25.07.1945 в ув'язненні в ізоляторі Болехівського КПЗ, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1991. *(6696 П)*.

ДОЛЕНЧУК Гаврило Богданович, 1908 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Розтоки, селянин. Заарештований 04.07.1947. Звинувачення: переховував члена ОУН, постачав йому продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.11.1992. *(10288 П)*.

ДОЛЕНЧУК Катерина, 1900 р. н., ***с. Білоберізка*** Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Білоберізка, селянка. Заарештована 23.11.1952. Звинувачення: розвідниця станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.01.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 19.03.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 10.11.1993. *(12787 П)*.

ДОЛИННИЙ Андрій Якович, 1903 р. н., ***с. Козина*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Галич***, працював у сільському господарстві. Заарештований 02.04.1946. Звинувачення: інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.05.1994. *(13846 П)*.

ДОЛИННИЙ Іван Тимофійович, 1893 р. н., ***с. Сороки*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 28.02.1946. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1998. *(14254 П)*.

ДОЛИННИЙ Михайло Дмитрович, 1917 р. н., ***с. Сороки*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сороки, селянин. Заарештований 22.08.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони, постачав продукти воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.07.1991. *(5755 П)*.

ДОЛИНСЬКА Анастасія Іванівна, 1927 р. н., ***с. Ліски*** Коломийського району, українка, освіта по-

чаткова. Проживала в с. Ліски, селянка. Заарештована 14.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Львівської області 16.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 19.02.1992. *(7116 П)*.

ДОЛИНСЬКА Євгенія Михайлівна, 1923 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала нелеґально. Заарештована 02.09.1953. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 29.05.1954 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.06.1994. *(14379 П)*.

ДОЛИНСЬКА Марія Петрівна, 1927 р. н., ***с. Ліски*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ліски, колгоспниця. Заарештована 12.12.1950. Звинувачення: член ОУН, псевда — Квітка, Айстра, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.02.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 13.03.1992. *(7820 П)*.

ДОЛИНСЬКИЙ Василь Михайлович, 1919 р. н., ***с. Ліски*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 359-го ЗСП. Заарештований 27.08.1944. Звинувачення: член ОУН, станичний с. Велика Кам'янка. **Загинув** 24.10.1944 в тюрмі (м. Вишній Волочек Калінінської області, Росія), місце поховання невідоме. 30.10.1944 справа припинена. *(4368 П)*.

ДОЛИНСЬКИЙ Іван Дмитрович, 1921 р. н., ***с. Кобилець*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 13.12.1944. Звинувачення: проводив націоналістичну аґітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.02.1992. *(7945 П)*.

ДОЛИНЧУК Дмитро Олексійович, 1893 р. н., ***с. Красноставці*** Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Красноставці, селянин. Заарештований 23.03.1946. Звинувачення: його будинок відвідували вояки УПА, готував їжу для них. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.11.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поранення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.09.1991. *(13983)*.

ДОЛИНЧУК Михайло Васильович, 1920 р. н., ***с. Красноставці*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красноставці, селянин. Заарештований 13.06.1947. Звинувачення: фотографував вояків УПА, зберігав літературу національного змісту. Станіславським обласним судом 08.07.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поранення в правах. Реабілітований 31.03.1992. *(7998 П)*.

ДОЛИНЮК Василь Іванович, 1913 р. н., ***с. Хом'яківка*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 105-го ЗСП (м. Ачинськ Красноярського краю, Росія). Заарештований 05.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поранення в правах. Реабілітований 18.08.1992. *(10341 П)*.

ДОЛИНЮК Ганна Олексіївна, 1904 р. н., ***с. Хом'яківка*** Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Хом'яківка, селянка. Заарештована 24.05.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах. Реабілітована 17.08.1993. *(12348 П)*.

ДОЛИНЮК Ганна Прокопівна, 1912 р. н., ***с. Хом'яківка*** Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Хом'яківка, селянка. Заарештована 07.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надія, надавала УПА матеріальну допомогу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1993. *(11584 П)*.

ДОЛИНЮК Іван Павлович, 1912 р. н., ***с. Сороки*** Городенківського району, українець, малописьменний. Рядовий 76-го полку військ НКВС. Заарештований 14.07.1945. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців профашистську аґітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Вітебської області 26.09.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поранення в правах. Реабілітований 23.12.1996. *(15462 П)*.

ДОЛІШНА Розалія Василівна, 1924 р. н., ***с. Добровляни*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, приймальниця молока на маслозаводі. Заарештована 01.09.1950. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.11.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.03.1992. *(14426 П)*.

ДОЛІШНІЙ Андрій Дмитрович, 1927 р. н., ***с. Тяпче*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тяпче. Заарештований 05.11.1944. Звинувачення: вояк УПА. 07.03.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(1874 П)*.

ДОЛІШНІЙ Василь Іванович, 1904 р. н., ***с. Підлужжя*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 08.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бойка), псевдо — Бігун. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.05.1946 засуджений

на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1992. *(9490 П)*.

ДОЛІШНІЙ Василь Іванович, 1927 р. н., ***с. Тяпче*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тяпче, селянин. Заарештований 13.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орел, розвідник ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.07.1994. *(14156 П)*.

ДОЛІШНІЙ Василь Михайлович, 1930 р. н., ***с. Підлужжя*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.11.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка надрайонного проводу ОУН), псевдо — Василько. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.02.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Після звільнення здобув вищу освіту, проживав у ***м. Надвірна***, інженер газотехнічної інспекції. Заарештований 23.02.1972. Звинувачення: виготовляв і розповсюджував літературу антирадянського змісту (1967—1970). Станіславським обласним судом 15.09.1972 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки заслання. Реабілітований 11.05.1992 і 16.07.1992. *(9117 П, 9375 П)*.

ДОЛІШНІЙ Василь Федорович, 1931 р. н., ***с. Добровляни*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Добровляни, селянин. Заарештований 13.09.1950. Звинувачення: сприяв воякам УПА у здійсненні збройної акції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(14426 П)*.

ДОЛІШНІЙ Іван Дмитрович, 1921 р. н., ***с. Тяпче*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тяпче. Заарештований 05.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Завзятий, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7442 П)*.

ДОЛІШНІЙ Іван Петрович, 1924 р. н., ***с. Тяпче*** Долинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Тяпче, бухгалтер. Заарештований 02.08.1949. Звинувачення: інформатор ОУН. Особливою нарадою при МВС СРСР 10.12.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.09.1992. *(9887 П)*.

ДОЛІШНІЙ Микола Іванович, 1927 р. н., ***с. Тяпче*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тяпче, селянин. Заарештований 03.11.1944. Звинувачення: супроводжував вояків УПА в с. Підбережжя Болехівської міськради Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.04.1995. *(14831 П)*.

ДОЛІШНІЙ Михайло Дмитрович, 1914 р. н., ***с. Колодіївка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.02.1947. Звинувачення: член ОУН, псевда — Нечай, Скорий, станичний ОУН с. Узин. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.05.1947 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 08.10.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.07.1992. *(9376 П)*.

ДОЛІШНІЙ Петро Іванович, 1919 р. н., ***с. Нижнів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Діброва***, стрілочник залізничної станції Нижнів. Заарештований 08.02.1941. Звинувачення: член ОУН, в його домі був склад зброї ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.02.1943 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.12.1993. *(3072 П, 13281 П)*.

ДОЛІШНЯ Катерина Іллівна, 1900 р. н., ***с. Нижнів*** Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в ***с. Діброва***, селянка. Заарештована 20.01.1949. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 04.02.1992. *(7775 П)*.

ДОЛІШНЯ Марія Іванівна, 1929 р. н., ***с. Підлужжя*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підлужжя, селянка. Заарештована 03.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марійка, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 26.08.1991. *(5964 П)*.

ДОЛІШНЯ Павлина Олексіївна, 1927 р. н., ***с. Колодіївка*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колодіївка, селянка. Заарештована 13.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олена, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.08.1992. *(9543 П)*.

ДОЛІШНЯК Ганна Іванівна, 1925 р. н., ***с. Кропивище*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кропивище, селянка. Заарештована 02.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Комаха, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.10.1945 засуджена на 10 років по-

збавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.11.1956. *(348 П)*.

ДОЛІШНЯК Ганна Іванівна, 1927 р. н., *с. Гольцоф* (Німеччина), українка, освіта середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, студентка фельдшерської школи. Заарештована 28.03.1951. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.01.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 22.01.1992. *(7336 П)*.

ДОЛІШНЯК Ганна Йосипівна, 1924 р. н., *с. Кропивище* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кропивище, селянка. Заарештована 08.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голубка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.12.1993. *(13096 П)*.

ДОЛОГА Микола Іванович, 1908 р. н., *с. Лючки* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Лючки, селянин. Заарештований 23.08.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.09.1994. *(14718 П)*.

ДОЛЧУК Михайло Данилович, 1911 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ямниця, секретар сільради. Заарештований 19.12.1949. Звинувачення: допомагав членам ОУН матеріально. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.02.1992. *(6933)*.

ДОЛЧУК Ярослав Миколайович, 1922 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ямниця, селянин. Заарештований 08.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Нечуй, збирав продукти для УПА, заступник керівника райпроводу ОУН, вербував молодь в УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 03.03.1992. *(7836 П)*.

ДОМБРОВЕЦЬКИЙ Євген Михайлович, 1884 р. н., *с. Буцнів* Тернопільської області, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, завідувач матеріального складу вагоноремонтного заводу. Заарештований 03.08.1944. Звинувачення: під час німецької окупації був перекладачем директора заводу. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.10.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.05.1994. *(13918 П)*.

ДОМБРОВСЬКА Ганна Іванівна, 1911 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підвисоке, селянка. Заарештована 15.03.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 31.07.1991. *(5705 П)*.

ДОМБРОВСЬКИЙ Василь Федорович, 1913 р. н., *с. Хотимир* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хотимир, бухгалтер райстрахінспекції. Заарештований 24.06.1948. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.10.1992. *(9766 П)*.

ДОМБРОВСЬКИЙ Іван Федорович, 1904 р. н., *с. Хотимир* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 27.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії, 1944), псевдо — Гривий. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при Управлінні будівництва Північно-Печорської магістралі 29.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.03.1993. *(11236 П)*.

ДОМБРОВСЬКИЙ Казимир Станіславович, 1906 р. н., *м. Івано-Франківськ*, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Івано-Франківськ, механік швейних машин. Заарештований 12.09.1940. Звинувачення: член польської націоналістичної організації. Станіславським обласним судом 27.11.1940 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6747 П)*.

ДОМІНКЕВИЧ Павло Дмитрович, 1926 р. н., *с. Студінка* Калуського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 75290. Заарештований 23.09.1949. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом в/ч 25324 16.11.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 19.02.1996. *(15011 П)*.

ДОМКІВ Іван Михайлович, 1911 р. н., *с. Репужинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП. Заарештований 01.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5845 П)*.

ДОМКІВ Іван Петрович, 1920 р. н., *с. Репужинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 76-го ЗСП. Заарештований 04.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при

НКВС СРСР 28.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5845 П)*.

ДОМКІВ Михайло Іванович, 1888 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Репужинці, селянин. Заарештований 26.06.1947. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 24.11.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.05.1992. *(11086 П)*.

ДОНИК Дмитро Михайлович, 1908 р. н., ***с. Полянки*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Полянки, селянин. Заарештований 23.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 08.05.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.07.1994. *(14197 П)*.

ДОНКЕВИЧ Василь Іванович, 1921 р. н., ***с. Чернів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернів, селянин. Заарештований 05.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Свир, Ворона. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6624 П)*.

ДОНШАК Марія Франківна, 1893 р. н., ***м. Тлумач***, чешка, освіта середня. Проживала в ***м. Коломия***, домогосподарка. Заарештована 25.10.1944. Звинувачення: в період німецької окупації мала зв'язок із гестапо. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.02.1993. *(10874 П)*.

ДОРОЗИНСЬКИЙ Ян Циприянович, 1890 р. н., ***с. Поремба*** Кельцевського воєводства (Польща), поляк, освіта середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, заступник начальника ремонтно-будівельної контори. Заарештований 01.08.1940. Звинувачення: зв'язковий польської повстанської організації. Станіславським обласним судом 14.10.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1994. *(14623 П)*.

ДОРОНЮК Іван Федорович, 1929 р. н., ***с. Остриня*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.01.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Чорний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.03.1993. *(11208 П)*.

ДОРОНЯК Ганна Василівна, 1903 р. н., ***с. Голови*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Голови, селянка. Заарештована 18.04.1950. Звинувачення: допомагала членам ОУН продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.06.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.11.1993. *(12753 П)*.

ДОРОФЕЙ Володимир Якович, 1922 р. н., ***с. Виспа*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Вигода,*** селянин. Заарештований 24.07.1940. Звинувачення: зробив в клубі антирадянський запис на портреті з членами Політбюро. Станіславським обласним судом 18.09.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 13.12.1991. *(6739 П)*.

ДОРОШ Володимир Йосипович, 1868 р. н., ***с. Семенівка*** Городенківського району, українець, освіта середня. Проживав у ***с. Корнів***, селянин. Заарештований 24.02.1946. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. **Загинув** 25.03.1946 в чернелицькій тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.07.1946. *(14227 П)*.

ДОРОШ Ганна Йосипівна, 1893 р. н., ***м. Ярослав*** (Польща), українка, освіта середня. Проживала в ***с. Корнів*** Городенківського району, вчителька. Заарештована 24.02.1946. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.02.1994. *(14227 П)*.

ДОРОШ Дмитро Іванович, 1913 р. н., ***с. Іллінці*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Іллінці, селянин. Заарештований 14.01.1940. Звинувачення: член ОУН, розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.04.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 05.06.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.03.1992. *(7450 П)*.

ДОРОШ Іван Прокопович, 1901 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Відсидів майже 12 років. Реабілітований 16.08.1991. *(5907 П)*.

ДОРОШ Михайло Миколайович, 1920 р. н., ***с. Милування*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 18.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорноти), псевдо — Рибка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років

ураження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.10.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.10.1993. *(14818 П)*.

ДОРОШЕНКО Ганна Андріївна, 1907 р. н., ***с. Вербилівці*** Рогатинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Вербилівці, селянка. Заарештована 20.12.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.02.1947 засуджена на 6 років позбавлення волі та 3 роки ураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.06.1993. *(11801 П)*.

ДОРОШЕНКО Марія Миколаївна, 1929 р. н., ***с. Павлівка*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Павлівка, селянка. Заарештована 05.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 19.09.1991. *(5962 П)*.

ДОРОШЕНКО Микола Іванович, 1908 р. н., ***с. Тязів*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тязів, селянин. Заарештований 01.11.1940. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН, поширював націоналістичну літературу. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 24.04.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.08.1991. *(6501 П)*.

ДОРОШЕНКО Микола Олексійович, 1930 р. н., ***с. Тязів*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.07.1948. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вовка), псевдо — Чайка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9306 П)*.

ДОРОШЕНКО Михайло Євстахійович, 1927 р. н., ***с. Руда*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Зенона, 1945), псевдо — Журавель. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки ураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10392 П)*.

ДОРОШЕНКО Петро Іванович, 1890 р. н., ***с. Тязів*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тязів, селянин. Заарештований 19.06.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА, утримував шевську майстерню для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років ураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1992. *(9122 П)*.

ДОРОШЕНКО Ярослав Юрійович, 1931 р. н., ***с. Тязів*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, учень СШ № 5. Заарештований 05.07.1950. Звинувачення: розповсюджував по селах надруковані ним націоналістичні листівки, узяв із приміщення клубу і знищив прапор СРСР. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років ураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1955. *(3020 П)*.

ДОРУНДЯК Василь Миколайович, 1915 р. н., ***с. Кийданці*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Кийданці, селянин. Заарештований 27.01.1941. Звинувачення: член ОУН, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.05.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.07.1993. *(12419 П)*.

ДОРУНДЯК Дмитро Миколайович, 1919 р. н., ***с. Кийданці*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кийданці, селянин. Заарештований 11.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 12.07.1993. *(12419 П)*.

ДОРУНДЯК Михайло Степанович, 1902 р. н., ***с. Сопів*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сопів, селянин. Заарештований 26.04.1941. Звинувачення: вивчав націоналістичну літературу. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 26.10.1964. *(3019 П)*.

ДОСИК Олена Іванівна, 1925 р. н., ***с. Білоберізка*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Білоберізка, селянка. Заарештована 09.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Правда, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.07.1945 засуджена на 7 років позбавлення волі та 3 роки ураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.08.1992. *(9978 П)*.

ДОСИН Василь Тимкович, 1888 р. н., ***с. Коршів*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Коршів, селянин. Заарештований 07.08.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років ураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13360 П)*.

ДОСИН Ганна Іванівна, 1926 р. н., ***с. Коршів*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Коршів, селянка. Заарештована 22.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо —

Мирослава, станична жіночої сітки ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.03.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 18.08.1992. *(9236 П)*.

ДОСИН Ганна Олексіївна, 1922 р. н., *с. Казанів* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 20.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Люся, медсестра УЧХ, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.05.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.07.1992. *(9205 П)*.

ДОСИН Дмитро Васильович, 1913 р. н., *с. Коршів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коршів, селянин. Заарештований 20.08.1940. Звинувачення: член ОУН, розвідник ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П)*.

ДОСИН Дмитро Якимович, 1908 р. н., *с. Пшеничники* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 31.07.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Залізняк. Військовим трибуналом військ МВС Північно-Печорської залізничної магістралі 30.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1954. *(8411 П)*.

ДОСИН Іван Миколайович, 1925 р. н., *м. Болехів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Болехів, робітник залізничної станції. Заарештований 19.08.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кармелюк, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.01.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.04.1994. *(14092 П)*.

ДОСИН Марія Дмитрівна, 1907 р. н., *с. Казанів* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Казанів, селянка. Заарештована 23.06.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН, збирала для них продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1993. *(13358 П)*.

ДОСИН Микола Васильович, 1908 р. н., *с. Коршів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коршів, селянин. Заарештований 20.08.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. *(14557 П)*.

ДОСИН Михайло Семенович, 1913 р. н., *м. Болехів*, українець. Проживав у м. Болехів. Заарештований 24.01.1945. Звинувачення: під час окупації працював у пожежній охороні. 12.07.1945 скерований до станіславського фільтраційного пункту. *(2274 П)*.

ДОСІНЧУК Василь Миколайович, 1914 р. н., *с. Малий Ключів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Малий Ключів, селянин. Заарештований 15.05.1941. Звинувачення: член ОУН, вивчав націоналістичну літературу. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 26.10.1964. *(3019 П)*.

ДОСЮК Дмитро Васильович, 1914 р. н., *с. Клубівці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Клубівці, завідувач складу артілі. Заарештований 13.09.1940. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 28.11.1940 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 03.04.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.01.1992. *(6872 П)*.

ДОСЮК Федір Васильович, 1906 р. н., *с. Клубівці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Клубівці, робітник Нижнівської лісодільниці. Заарештований 11.07.1948. Звинувачення: під час фашистської окупації мав зв'язок із гестапо. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.10.1992. *(9999 П)*.

ДОЦЯК Василь Миколайович, 1930 р. н., *с. Іваниківка* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Іваниківка, колгоспник. Заарештований 02.08.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 22.03.1950 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 21.05.1992. *(8489 П)*.

ДОЦЯК Ганна Юріївна, 1929 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Заріччя, десятник при сільраді. Заарештована 02.01.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 03.10.1991. *(6339 П)*.

ДОЦЯК Максим Васильович, 1927 р. н., *с. Іваниківка* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, студент педагогічного училища. Заарештований 20.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.04.1992. *(7752 П)*.

ДОЦЯК Марія Степанівна, 1925 р. н., *с. Хриплин* Івано-Франківської міськради, українка, освіта

початкова. Проживала нелегально. Заарештована 31.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 23.08.1991. *(5830 П)*.

ДОЦЯК Микола Семенович, 1906 р. н., ***с. Іваниківка*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Іваниківка, колгоспник. Заарештований 05.11.1956. Звинувачення: для сівби пшениці підготував рівчаки, що зображували тризуб. Станіславським обласним судом 30.12.1956 засуджений на 6 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.02.1993. *(10923 П)*.

ДОЦЯК Степан Федорович, 1910 р. н., ***с. Іваниківка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іваниківка, селянин. Заарештований 04.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.11.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1993. *(12485 П)*.

ДОЦЯК Юрій Михайлович, 1908 р. н., ***с. Іваниківка*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Іваниківка, селянин. Заарештований 30.05.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.01.1992. *(6989 П)*.

ДОЦЯК Юрій Семенович, 1902 р. н., ***с. Іваниківка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іваниківка, голова сільради. Заарештований 21.07.1947. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.04.1992. *(8068 П)*.

ДОЩУК Варвара Миколаївна, 1922 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Старі Кути, селянка. Заарештована 12.08.1945. Звинувачення: зв'язкова УПА, збирала для УПА продукти. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.10.1945 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.10.1992. *(10327 П)*.

ДОЩУК Василь Михайлович, 1902 р. н., ***с. Черганівка*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ Курдуба, кущ самооборони Грома, 1944—1945), псевдо — Старий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.11.1991. *(11287)*.

ДРАБЧУК Федір Васильович, 1925 р. н., ***с. Сілець*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сілець, селянин. Заарештований 22.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Крук, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.09.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10183 П)*.

ДРАБЧУК Юстина Дмитрівна, 1919 р. н., ***с. Сілець*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сілець, селянка. Заарештована 11.12.1948. Звинувачення: на зборах закликала селян не вступати в колгосп. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.11.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.12.1992. *(10691 П)*.

ДРАГАН Василь Іванович, 1912 р. н., ***с. Бучачки*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 354-го ЗСП. Заарештований 15.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.04.1992. *(8364 П)*.

ДРАГАН Дмитро Михайлович, 1918 р. н., ***с. Бабухів*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Рогатин***, шофер пожежної команди. Заарештований 12.08.1950. Звинувачення: постачав членові ОУН продукти. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 04.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.12.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.12.1991. *(18003)*.

ДРАГАН Іван Петрович, 1891 р. н., ***с. Трофанівка*** Снятинського району, українець, освіта середня. Проживав у ***с. Балинці***, вчитель. Заарештований 26.12.1939. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 14.04.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 26.10.1993. *(12833 П)*.

ДРАГАН Іван Семенович, 1920 р. н., ***с. Балинці*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 354-го ЗСП 43-ї ЗСД (м. Шуя Іванівської області, Росія). Заарештований 20.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Червоний, розповсюджував листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.02.1993. *(1763)*.

ДРАГАН Микола Михайлович, 1926 р. н., ***с. Хотінь*** (тепер — у складі м. Калуш), українець,

освіта неповна середня. Легалізувався. Проживав у *м. Калуш*, слюсар, електрозварювальник. Заарештований 30.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти), псевдо — Сокіл. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.12.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 14.10.1991. *(6198 П)*.

ДРАГАН Олексій Михайлович, 1923 р. н., *с. Хотінь* (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта початкова. Проживав у с. Хотінь, візник Калуського пивзаводу. Заарештований 23.10.1945. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.11.1991. *(6394 П)*.

ДРАГАНЧУК Ганна Макіївна, 1929 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Загвіздя, селянка. Заарештована 08.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Проклята, пропагандистка, санітарка ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.04.1946 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.12.1991. *(6779 П)*.

ДРАГАНЧУК Ганна-Стефанія Романівна, 1927 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Загвіздя, селянка. Заарештована 09.03.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 16.05.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 20.09.1991. *(6075 П)*.

ДРАГАНЧУК Дмитро Васильович, 1927 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Чумака, Хмари), псевдо — Білий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 12.01.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.09.1994. *(14437 П)*.

ДРАГАНЧУК Дмитро Павлович, 1929 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Загвіздя, робітник Станіславського шкірзаводу. Заарештований 22.04.1947. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.07.1992. *(14529 П)*.

ДРАГАНЧУК Іван Михайлович, 1929 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Загвіздя, робітник Станіславського шкірзаводу. Заарештований 22.04.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.06.1992. *(14529 П)*.

ДРАГАНЧУК Іван Павлович, 1924 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Загвіздя, боєць винищувального батальйону. Заарештований 24.02.1946. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.04.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.02.1992. *(8916 П)*.

ДРАГАНЧУК Іван Пилипович, 1901 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Загвіздя, селянин. Заарештований 25.12.1945. Звинувачення: сприяв воякам УПА у здійсненні збройної акції. Військовим трибуналом 8-ї повітряної армії 05.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.01.1992. *(14481 П)*.

ДРАГАНЧУК Микола Юрійович, 1897 р. н., *с. Шешори* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Відень* (Австрія), продавець. Заарештований 29.04.1945. Звинувачення: член УНО. Військовим трибуналом 4-ї армії 12.09.1945 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1993. *(12265 П)*.

ДРАГАНЧУК Олена Михайлівна, 1922 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Загвіздя, ретушер Станіславської фаянсової фабрики. Заарештована 19.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Горлиця, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.08.1992. *(9407 П)*.

ДРАГАНЧУК Павло Захарович, 1932 р. н., *с. Долиняни* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.10.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, розповсюджував листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.01.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.01.1992. *(7419 П)*.

ДРАГАНЧУК Стефанія Миколаївна, 1930 р. н., *с. Підлісся* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підлісся, робітниця лісгоспу. Заарештована 21.07.1952. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславсь-

ким обласним судом 02.08.1952 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 07.10.1992. *(10349 П)*.

ДРАГАНЧУК Тетяна Федорівна, 1922 р. н., *с. Піддубне* Ленінградської області (Росія), росіянка, освіта початкова. Проживала в *с. Загвіздя* Тисменицького району, селянка. Заарештована 01.04.1953. Звинувачення: писала й відправляла керівникам держави анонімні листи антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 04.07.1953 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 09.07.1993. *(13592 П)*.

ДРАГАНЮК Петро Григорович, 1915 р. н., *с. Вовчківці* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Слобідка* Городенківського району, колгоспний фірман. Заарештований 18.10.1949. Звинувачення: будував криївку для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.11.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1993. *(11154 П)*.

ДРАГОМАЦА Параска Іванівна, 1929 р. н., *с. Вербівці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вербівці, селянка. Заарештована 15.04.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(11118 П)*.

ДРАГОМИРЕЦЬКА Параска Петрівна 1925 р. н., *с. Волосів* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Волосів, селянка. Заарештована 06.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, кур'єр станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 17.09.1991. *(13200)*.

ДРАГОМИРЕЦЬКИЙ Дмитро Юрійович, 1926 р. н., *с. Посіч* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 22.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорноти), псевдо — Білий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1992. *(8947 П)*.

ДРАГОМИРЕЦЬКИЙ Микола Михайлович, 1927 р. н., *с. Драгомирчани* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.07.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Летючий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.09.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 05.03.1992. *(8042 П)*.

ДРАГОМИРЕЦЬКИЙ Михайло Миколайович, 1904 р. н., *с. Драгомирчани* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Драгомирчани, майстер з ремонту доріг. Заарештований 13.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.09.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.04.1947. *(1192 П)*.

ДРАГОМИРЕЦЬКИЙ Остап Йосипович, 1913 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Марківці*, селянин. Заарештований 30.10.1948. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 15.02.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1992. *(9326 П)*.

ДРАГОМИРЕЦЬКИЙ Федір Миколайович, 1921 р. н., *с. Жураки* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Завзятого, 1944), псевдо — Качка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.01.1992. *(7327 П)*.

ДРАГОМИРЕЦЬКИЙ Федір Пилипович, 1921 р. н., *с. Дубівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.11.1944. Звинувачення: ухилявся від мобілізації. 30.01.1945 скерований до спецтабору НКВС. 07.07.1945 справу припинено. *(2038 П)*.

ДРАГОМИРЕЦЬКИЙ Ярослав Антонович, 1907 р. н., *с. Троїця* Снятинського району, українець, освіта середня. Проживав у *с. Підгайчики* Коломийського району, вчитель. Заарештований 07.05.1944. Звинувачення: член товариства «Просвіта», виступив на зборах з антирадянською промовою. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 21.08.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.12.1997. *(16170 П)*.

ДРАГУН Іван Петрович, 1925 р. н., *с. Дем'янів* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Курсант військового училища (м. Чкалов, Росія). Заарештований 18.03.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотня Клима, 1944). Військовим трибуналом Північно-Уральського військового округу 30.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10859 П)*.

ДРАГУН Марія Касянівна, 1931 р. н., *с. Дем'янів* Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Дем'янів, селянка. Заарештова-

на 16.06.1949. Звинувачення: переховувала членів ОУН і готувала їм їжу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.07.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 06.08.1992. *(9449 П).*

ДРАГУН Михайло Захарович, 1915 р. н., *с. Дем'янів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дем'янів, столяр. Заарештований 17.04.1945. Звинувачення: служив у поліції (1941). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.10.1991. *(6279 П).*

ДРАГУН Петро Данилович, 1901 р. н., *с. Дем'янів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.01.1945. Звинувачення: перевозив вояків УПА своїми кіньми. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9411 П).*

ДРАГУН Станіслав Ілліч, 1899 р. н., *с. Дем'янів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дрозд. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.05.1992. *(8472 П).*

ДРАГУН Теодор Лук'янович, 1908 р. н., *с. Дем'янів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Старий Мартинів*, робітник-ремонтник залізничної дистанції № 10. Заарештований 07.02.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.05.1992. *(8472 П).*

ДРАК Степанія Семенівна, 1928 р. н., *с. Колоколин* Рогатинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Колоколин, учениця педучилища. Заарештована 03.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, бухгалтер кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 29.11.1991. *(6727 П).*

ДРАНЧУК Василь Іванович, 1924 р. н., *с. Матеївці* Коломийського району, українець, освіта середня. Рядовий 107-го ЗСП 20-ї ЗСД. Заарештований 12.07.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Комар, керівник СБ повітового проводу ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.07.1990. *(5348 П).*

ДРАНЧУК Василь Михайлович, 1927 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 24.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Орлика та Палія, кущ самооборони Морозенка, 1945), псевда — Іван, Непохитний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.10.1992. *(10053 П).*

ДРАНЧУК Марія Іванівна, 1899 р. н., *с. Матеївці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 17.03.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.12.1993. *(12849 П).*

ДРАНЧУК Михайло Ілліч, 1927 р. н., *с. Коршч* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Нечая, Бакаївського), псевдо — Тріска. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.08.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13092 П).*

ДРАПАЙЛО Петро Олексійович, 1913 р.'н., *с. Лука* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Балети), будував криївки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1992. *(11505 П).*

ДРАПАЙЛО Теодор Андрійович, 1920 р. н., *с. Лука* Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 05.11.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Гонти), псевдо — Боян. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 31.03.1992. *(8381 П).*

ДРАПАК Михайло Іванович, 1907 р. н., *с. Мельна* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 29.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Стир, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 22.01.1992. *(8695 П).*

ДРАЧ Марія Михайлівна, 1928 р. н., *с. Ясень* Рожнятівського району, українка, освіта початко-

ва. Проживала в с. Ясень, селянка. Заарештована 06.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка, збирала продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 22.01.1992. *(7681 П)*.

ДРЕБОТ Василь Петрович, 1925 р. н., *с. Жураки* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жураки, колгоспник. Заарештований 16.10.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 11.10.1991. *(6167 П)*.

ДРЕБОТ Ганна Йосипівна, 1920 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Солотвин, селянка. Заарештована 10.06.1947. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.07.1947 засуджена на 6 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.10.1991. *(6127 П)*.

ДРЕБОТ Катерина Григорівна, 1910 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в *м. Івано-Франківськ*. Заарештована 28.04.1948. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 10.07.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.03.1992. *(7456 П)*.

ДРЕБОТ Катерина Юріївна, 1926 р. н., *с. Жураки* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Жураки, селянка. Заарештована 20.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Таня, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.09.1992. *(9630 П)*.

ДРЕБОТ Микола Васильович, 1915 р. н., *с. Жураки* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.09.1944. Звинувачення: дезертирував із армії, вояк УПА (сотня Марка, 1944), псевдо — Боягуз. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.10.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 05.12.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.12.1993. *(13667 П)*.

ДРЕБОТ Параска Михайлівна, 1929 р. н., *с. Жураки* Богородчанського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в *с-щі Солотвин*, вчителька. Заарештована 30.07.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинула** 06.06.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 05.08.1993. *(12461 П)*.

ДРЕБОТ Роман Іванович, 1923 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Вижниця* Чернівецької області, бондар. Заарештований 03.06.1946. Звинувачення: співпрацював із німецькою поліцією. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 08.04.1992. *(8567 П)*.

ДРЕБОТ Степан Петрович, 1923 р. н., *с. Жураки* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у *с-щі Солотвин*, слюсар. Заарештований 10.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1991. *(6127 П)*.

ДРЕБОТЮК Іван Іванович, 1928 р. н., *м. Косів*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Косів, учень художньої школи. Заарештований 29.06.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тихий, розвідник УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.07.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1992. *(10488 П)*.

ДРЕБОТЮК Марія Іванівна, 1925 р. н., *м. Косів*, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 27.04.1945. Звинувачення: воячка УПА (сотня Перебийноса, 1944), псевдо — Ольга, санітарка УПА. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 30.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 07.07.1992. *(9143 П)*.

ДРЕБОТЮК Микола Іванович, 1917 р. н., *м. Косів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Косів, селянин. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ключ, керівник ланки ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.03.1995. *(14701 П)*.

ДРЕБОТЮК Параска Миколаївна, 1924 р. н., *м. Косів*, українка, освіта початкова. Проживала в *м. Городенка*. Заарештована 15.05.1945. Звинувачення: переховувала вояків УПА, надавала їм медичну допомогу. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.05.1993. *(11582 П)*.

ДРЕВЕЦЬКИЙ Іван Андрійович, 1892 р. н., *м. Галич*, українець, малописьменний. Проживав

у м. Галич, працював у сільському господарстві. Заарештований 12.04.1946. Звинувачення: переховував у своєму домі вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 27.07.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.04.1994. *(13783 П).*

ДРЕКСЛЕР Станіслав Вацлавович, 1905 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, поляк, малописьменний. Проживав у с-щі Солотвин, селянин. Заарештований 11.10.1939. Звинувачення: служив у польській поліції, нелегально перейшов кордон із Румунії в СРСР. **Загинув** 03.01.1940 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.12.1992. *(10511 П).*

ДРЕСЛЮК Василь Іванович, 1931 р. н., ***с. Верхній Ясенів*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.01.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Поть (діал. — Пташка), охоронець станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.07.1992. *(9121 П).*

ДРЕСЛЮК Іван, 1923 р. н., ***с. Пробійнівка*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Пробійнівка, селянин. Заарештований 23.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 08.05.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1993. *(14196 П).*

ДРЕСЛЮК Микола Іванович, 1915 р. н., ***с. Верхній Ясенів*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.01.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Крук, охоронець станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 01.08.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.07.1992. *(9121 П).*

ДРЕШЕРТ Василь Михайлович, 1920 р. н., ***с. Кальна*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кальна, селянин. Заарештований 09.03.1945. Звинувачення: член ОУН, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.07.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.04.1992. *(7834 П).*

ДРЕШЕРТ Юрій Михайлович, 1924 р. н., ***с. Кальна*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вітрогон, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.05.1946 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.03.1992. *(8438 П).*

ДРИБУЛЯНДА Дмитро Федорович, 1932 р. н., ***с. Кінашів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кінашів, селянин. Заарештований 17.03.1950. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 13.01.1992. *(6715 П).*

ДРИГА Антон Іванович, 1921 р. н., ***с. Лоп'янка*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.08.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944). Військовим трибуналом 271-ї СД 03.09.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 11.12.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.11.1993. *(13001 П).*

ДРИСЛЯК Михайло Іванович, 1921 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Розтоки, селянин. Заарештований 26.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Брехун. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7389 П).*

ДРИШКО Дмитро Васильович, 1927 р. н., ***с. Угорники*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Угорники, помічник радіомайстра. Заарештований 17.02.1945. Звинувачення: заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.04.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 10.12.1991. *(6953 П).*

ДРИЩУК Дмитро Миколайович, 1932 р. н., ***с. Черганівка*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.03.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Богдан, інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.06.1992. *(9067 П).*

ДРИЩУК Микола Миколайович, 1927 р. н., ***с. Черганівка*** Косівського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 61897. Заарештований 06.03.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Жук, зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом в/ч 61897 30.07.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.05.1992. *(36303).*

ДРІБУЛЕНДА Дмитро Костянтинович, 1920 р. н., ***с. Яблунів*** Галицького району, українець, освіта

початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Дуба), псевдо — Кузьма. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1992. *(10758 П)*.

ДРОБКО Микола Юрійович, 1903 р. н., ***с. Воронів*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Воронів, селянин. Заарештований 11.05.1944. Звинувачення: під час фашистської окупації служив в українській поліції. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.10.1992. *(9650 П)*.

ДРОБНИЦЬКИЙ Андрій Григорович, 1903 р. н., ***с. Григорів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Григорів, селянин. Заарештований 12.08.1944. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.10.1944 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 29.12.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.08.1991. *(5641 П)*.

ДРОГОБИЦЬКА Катерина Володимирівна, 1914 р. н., ***н. п. Чулиця*** Краківського воєводства (Польща), полячка, освіта початкова. Проживала в ***м. Городенка***, кравчиня. Заарештована 08.05.1940. Звинувачення: сприяла нелегальному переходу кордону. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30.07.1940 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 13.03.1996. *(15043 П)*.

ДРОГОБИЦЬКИЙ Ярослав Іванович, 1919 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Сержант 78-го СП 25-ї СД. Заарештований 16.10.1942. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 25-ї СД 26.12.1942 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.10.1995. *(14940 П)*.

ДРОГОМИРЕЦЬКА Варвара Прокопівна, 1914 р. н., ***с. Вижній Березів*** Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Вижній Березів, селянка. Заарештована 24.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 27.09.1993. *(12367 П)*.

ДРОГОМИРЕЦЬКА Параска Антонівна, 1926 р. н., ***с. Лючки*** Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Лючки, селянка. Заарештована 19.08.1946. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.03.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.11.1991. *(6458 П)*.

ДРОГОМИРЕЦЬКА Розалія Василівна, 1903 р. н., ***с. Боднарів*** Калуського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 24.12.1949. Звинувачення: переховувала членів ОУН, заготовляла продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 13.10.1992. *(13205 П)*.

ДРОГОМИРЕЦЬКИЙ Григорій Іванович, 1910 р. н., ***с. Вижній Березів*** Косівського району, українець, малописьменний. Легалізувався. Проживав у с. Вижній Березів, селянин. Заарештований 04.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Цигана, 1944), псевдо — Гичка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.11.1994. *(14797 П)*.

ДРОГОМИРЕЦЬКИЙ Йосип Іванович, 1922 р. н., ***с. Боднарів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ромка), псевдо — Річка. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при Управлінні Північно-Печорської залізничної магістралі 30.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 23.07.1992. *(11442 П)*.

ДРОГОМИРЕЦЬКИЙ Йосип Михайлович, 1929 р. н., ***с. Боднарів*** Калуського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Боднарів, учень Станіславської торгово-кооперативної школи. Заарештований 23.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Липей, зв'язковий ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.05.1992. *(14772 П)*.

ДРОГОМИРЕЦЬКИЙ Йосип Петрович, 1923 р. н., ***с. Боднарів*** Калуського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 04.06.1952. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ). Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 16.07.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.05.1993. *(11969 П)*.

ДРОГОМИРЕЦЬКИЙ Михайло Іванович, 1930 р. н., ***с. Нижній Березів*** Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Нижній Березів, учень. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: розповсюджував націоналістичні листівки. Станіславським обласним судом 12.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 24.07.1991. *(5593 П)*.

ДРОГОМИРЕЦЬКИЙ Федір Михайлович, 1914 р. н., ***с. Боднарів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Боднарів, селянин. Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сосна, постачав продукти УПА, в 1941-му році перебував в українській поліції. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.10.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 11.01.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.11.1993. *(12956 П)*.

ДРОЗД Михайло Федорович, 1907 р. н., ***с. Станькова*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Філя, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 21.12.1992. *(10593 П)*.

ДРОЗД Федір, 1928 р. н., ***с. Паляниця*** Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Шугая, 1944), псевдо — Горобець. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.01.1995. *(14646 П)*.

ДРОЗДОВСЬКИЙ Михайло Антонович, 1888 р. н., ***м. Снятин***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Снятин, робітник. Заарештований 11.10.1940. Звинувачення: член ЗВЗ. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.01.1941 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.04.1993. *(11270 П)*.

ДРОЗДЮК Михайло Миколайович, 1930 р. н., ***с. Пороги*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Пороги, селянин. Заарештований 17.09.1950. Звинувачення: інформатор ОУН, постачав підпільникам продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 20.12.1991. *(7178 П)*.

ДРОНИК Микола Михайлович, 1921 р. н., ***с. Кулачківці*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 119-го ЗСП. Заарештований 01.01.1945. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.03.1991. *(6265 П)*.

ДРОНІВ Іван Ілліч, 1928 р. н., ***с. Кричка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.10.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (1945), псевдо — Чорний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.11.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10145 П)*.

ДРОНІВ Михайло Петрович, 1921 р. н., ***с. Кричка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Мушка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.10.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.05.1955. *(8471 П)*.

ДРОНІВ Степан Дмитрович, 1922 р. н., ***с. Кричка*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 30.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бобика, курінь Іскри, 1945), псевдо — Явір. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 31.12.1993. *(12868)*.

ДРОНЬ Євстахій Степанович, 1921 р. н., ***с. Воскресинці*** Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Чорний. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1946 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.10.1991. *(6340 П)*.

ДРОНЬ Іван Степанович, 1904 р. н., ***с. Гошів*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гошів, лісоруб. Заарештований 20.03.1951. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.07.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.12.1994. *(14873 П)*.

ДРОНЬ Михайло Степанович, 1919 р. н., ***с. Воскресинці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.11.1949. Звинувачення: сприяв членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 26.06.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.03.1993. *(7149)*.

ДРОНЬ Петро Максимович, 1905 р. н., ***с. Воскресинці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Воскресинці, селянин. Заарештований 18.04.1949. Звинувачення: сприяв воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.03.1993. *(7149)*.

ДРОНЮК Іван Миколайович, 1920 р. н., *с. Ганьківці* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ганьківці, селянин. Заарештований 13.05.1944. Звинувачення: член терористичної групи. **Загинув** 19.09.1944 в тюрмі, місце поховання невідоме. 25.09.1944 справу припинено. *(10593)*.

ДРОНЮК Катерина Василівна, 1927 р. н., *с. Великий Ключів* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 27.12.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, кур'єр ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.05. 1948 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 24.09.1991. *(6077 П)*.

ДРОНЮК Олена Василівна, 1928 р. н., *с. Великий Ключів* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 21.11.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Хитра, зв'язкова ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.05.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 13.07.1993. *(11959 П)*.

ДРОНЮК Петро Миколайович, 1922 р. н., *с. Вербівці* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 05.04.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевда — Степовий, Швейко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 27.09.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.02.1992. *(7722 П)*.

ДРОНЮК Федір Васильович, 1912 р. н., *с. Великий Ключів* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Великий Ключів, колгоспник. Заарештований 15.03.1953. Звинувачення: брат члена ОУН Юрія, псевдо — Яр, зберігав продукти, що належали ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(10784 П)*.

ДРОНЮК Федір Онуфрійович, 1900 р. н., *с. Рогиня* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рогиня, голова сільради. Заарештований 27.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сога, заготовлював продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 03.08.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.02.1992. *(8043 П)*.

ДРОНЯК Андрій Михайлович, 1903 р. н., *с. Гринява* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гринява, тесляр. Заарештований 19.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Соловей, Фортуна. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1992. *(8715 П)*.

ДРОНЯК Ілля Петрович, 1910 р. н., *с. Голови* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Голови, селянин. Заарештований 22.04.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 02.08.1940 засуджений на 3 роки позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1994. *(13076 П)*.

ДРОНЯК Михайло Ілліч, 1922 р. н., *с. Яблуниця* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Боєвіра, Підгірського), псевдо — Теча. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 28.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10813 П)*.

ДРОНЯК Олена Василівна, 1924 р. н., *с. Голови* Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Голови, селянка. Заарештована 23.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дзвінка, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.05.1992. *(12354 П)*.

ДРОНЯК Петро Михайлович, 1903 р. н., *с. Гринява* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Гринява, селянин. Заарештований 23.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 28.04.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.05.1994. *(13976 П)*.

ДРОНЯК Танасій Васильович, 1925 р. н., *с. Довгополе* Верховинського району, українець, малописьменний. Легалізувався. Проживав у с. Довгополе, селянин. Заарештований 23.11.1950. Звинувачення: вояк УПА (1946), псевдо — Гайдамака. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.04.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.12.1993. *(12838 П)*.

ДРОНЯК Юрій Васильович, 1927 р. н., *с. Гринява* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Дорошенка), псевдо — Горб. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 31.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1992. *(10485 П)*.

ДРУК Василь Миколайович, 1899 р. н., *с. Гринівка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гринівка, продавець кооперації. Заарештований 11.01.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 25.06.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.05.1992. *(3389)*.

ДРУК Дмитро Тимофійович, 1906 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, селянин. Заарештований 13.12.1945. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(6190 П)*.

ДРУК Микола Тимофійович, 1915 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, тесляр колгоспу. Заарештований 15.12.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 03.09.1991. *(6037 П)*.

ДРУК Олексій Федорович, 1933 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Нивочин, колгоспник. Заарештований 08.10.1950. Звинувачення: розвідник станичної ОУН, збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.01.1992. *(9030 П)*.

ДРУК Ольга Іванівна, 1918 р. н., *с. Клузів* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Клузів, селянка. Заарештована 05.03.1946. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(10119 П)*.

ДРУК Петро Дмитрович, 1905 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, селянин. Заарештований 13.12.1945. Звинувачення: збирав тютюн для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.08.1991. *(5756 П)*.

ДРУЧАК Мотрона Антонівна, 1914 р. н., *с. Прокурава* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в *с. Кривобороди*, селянка. Заарештована 15.07.1950. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.09.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.07.1991. *(5544 П)*.

ДРУЧКІВ Василь Григорович, 1926 р. н., *с. Брустурів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії), псевдо — Крук. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.02.1993. *(10740 П)*.

ДРУЧКІВ Василь Федорович, 1923 р. н., *с. Шепіт* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.05.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (1944), псевдо — Лісовик. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.06.1992. *(9651 П)*.

ДРУЧКІВ Кирило Романович, 1903 р. н., *с. Брустурів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Брустурів, селянин. Заарештований 17.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Крук, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при Управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 28.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(9895 П)*.

ДРУЧКІВ Марія Федорівна, 1927 р. н., *с. Шепіт* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Шепіт, селянка. Заарештована 20.03.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН, псевдо — Голубка. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.08.1947 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 21.03.1975. *(7897 П)*.

ДРУЧКІВ Микола Володимирович, 1895 р. н., *с. Брустурів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Брустурів, селянин. Заарештований 24.02.1940. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 06.09.1940 засуджений на 3 роки позбавлення волі та 2 роки поразки в правах. Реабілітований 11.03.1990. *(5284 П)*.

ДУБ Ганна Василівна, 1933 р. н., *с. Райське* Краківського воєводства (Польща), українка, освіта початкова. Проживала в *с. Блюдники* Галицького району, селянка. Заарештована 29.07.1950. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.08.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 06.02.1992. *(7224 П)*.

ДУБ Марія Дмитрівна, 1929 р. н., *с. Тисів* Болехівської міськради, українка, освіта початкова.

Проживала в с. Тисів, селянка. Заарештована 02.11.1944. Звинувачення: зв'язкова УПА. 25.12.1944 скерована до спецтабору НКВС. *(1972 П).*

ДУБ Михайло Юрійович, 1924 р. н., ***м. Болехів***, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у м. Болехів, інспектор райфінвідділу. Заарештований 29.09.1950. Звинувачення: інформатор ОУН, вояк УПА, псевдо — Дубенко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 28.06.1993. *(11715 П).*

ДУБАНОВИЧ Богдан Іванович, 1929 р. н., ***с. Пуків*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Рогатин***, студент педшколи. Заарештований 12.01.1946. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 10.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1965. *(3705 П).*

ДУБЕЙ Юрій Олексійович, 1921 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Перегінське, лісоруб. Заарештований 03.08.1950. Звинувачення: закуповував продукти та одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 04.11.1991. *(6319 П).*

ДУБЕЛЕВСЬКИЙ Яків Тимофійович, 1899 р. н., ***с. Комарів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Комарів, голова сільради. Заарештований 31.10.1948. Звинувачення: інформатор СБ, допомагав УПА продуктами. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 04.04.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.02.1993. *(11289 П).*

ДУБЕЛЬ Василь Юрійович, 1898 р. н., ***с. Дорогів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Суботів***, селянин. Заарештований 31.10.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бурлака, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.02.1947 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.02.1992. *(7718 П).*

ДУБЕЛЬ Марія Василівна, 1900 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Блюдники, селянка. Заарештована 16.12.1944. Звинувачення: станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1992. *(10178 П).*

ДУБЕЛЬ Михайло Кирилович, 1931 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Блюдники, селянин. Заарештований 20.12.1947. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки. Станіславським обласним судом 21.02.1948 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 17.09.1991. *(6179 П).*

ДУБЕЛЬ Олексій Федорович, 1925 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Блюдники, селянин. Заарештований 17.02.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Яструба), інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.07.1992. *(9283 П).*

ДУБЕЛЬ Параска Федорівна, 1908 р. н., ***с. Рогиня*** Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Рогиня, селянка. Заарештована 05.07.1947. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.11.1993. *(13246 П).*

ДУБЕЛЬ Семен Іванович, 1902 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Блюдники, голова сільради. Заарештований 24.09.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 10.01.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 26.01.1990. *(5257 П).*

ДУБЕЛЬ Степан Васильович, 1932 р. н., ***с. Суботів*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Суботів, листоноша. Заарештований 13.10.1950. Звинувачення: розвідник УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(6836 П).*

ДУБЕЛЬ Текля Онуфріївна, 1926 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Блюдники, селянка. Заарештована 28.07.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН, готувала їм їжу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.08.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 25.12.1991. *(7224 П).*

ДУБЕЛЬ Юрій Миколайович, 1902 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Блюдники, селянин. Заарештований 18.06.1950. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9462 П).*

ДУБЕЛЬТМАН Іван Іванович, 1919 р. н., ***м. Бурштин*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.02.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Казик. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(7465 П)*.

ДУБИК Дмитро Федорович, 1913 р. н., ***с. Уїзд*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Галич***. Заарештований 21.12.1940. Звинувачення: член ОУН, розвідник станичної ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 03.12.1964 справу припинено. *(3047 П)*.

ДУБИК Йосипа Іванівна, 1901 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Делятин, селянка. Заарештована 11.02.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.07.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 06.10.1992. *(9879 П)*.

ДУБИЛЬОВСЬКИЙ Михайло Дмитрович, 1895 р. н., ***с. Боднарів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Боднарів, селянин. Заарештований 02.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб, проводив із членами молодіжної ОУН заняття з вивчення військової справи. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.10.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.11.1993. *(12956 П)*.

ДУБИНА Дмитро Прокопович, 1909 р. н., ***с. Завадка*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Завадка, селянин. Заарештований 20.09.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 18.08.1993. *(13609 П)*.

ДУБИНСЬКИЙ Федір Михайлович, 1927 р. н., ***м. Долина***, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 49956. Заарештований 19.05.1950. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом в/ч 16651 26.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1994. *(14602 П)*.

ДУБИЩАК Тадеуш Онуфрійович, 1921 р. н., ***с. Стримба*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стримба, селянин. Заарештований 28.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 05.11.1964 справу припинено. *(2969 П)*.

ДУБІВ Анастасія Федорівна, 1917 р. н., ***с. Красне*** Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в ***с. Бубнище*** Болехівської міськради, селянка. Заарештована 28.09.1947. Звинувачення: переховувала в криївці вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.06.1956. *(1252 П)*.

ДУБІВ Василь Юрійович, 1923 р. н., ***с. Козаківка*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.05.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Андрійко, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.02.1992. *(7351 П)*.

ДУБІВ Іван Дмитрович, 1920 р. н., ***с. Козаківка*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Козаківка, лісоруб. Заарештований 21.11.1948. Звинувачення: розповсюджував націоналістичні листівки, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.09.1954. *(2595 П)*.

ДУБІВ Михайло Васильович, 1930 р. н., ***с. Поляниця*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Поляниця, селянин. Заарештований 12.09.1951. Звинувачення: сприяв воякам УПА в проведенні збройної акції. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 29.01.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.03.1992. *(24244)*.

ДУБІВ Михайло Гнатович, 1899 р. н., ***с. Поляниця*** Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Поляниця, робітник Болехівського деревообробного комбінату. Заарештований 11.07.1951. Звинувачення: сприяв воякам УПА в проведенні збройної акції. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 29.01.1952 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 02.03.1992. *(24244)*.

ДУБІВ Михайло Федорович, 1894 р. н., ***с. Поляниця*** Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Поляниця, селянин. Заарештований 12.07.1951. Звинувачення: не повідомив органам влади про здійснення членами ОУН терористичного акту. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 29.01.1952 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 02.03.1992. *(24244)*.

ДУБІВ Петро Андрійович, 1925 р. н., ***с. Козаківка*** Болехівської міськради, українець, малопись-

менний. Проживав нелегально. Заарештований 07.02.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Гора. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.05.1992. *(8446 П).*

ДУБІВ Софія Миколаївна, 1929 р. н., ***с. Буковець*** Болехівської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Буковець, селянка. Заарештована 22.02.1951. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.01.1992. *(7211 П).*

ДУБІЛЕВСЬКА Марія Миколаївна, 1928 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Блюдники, селянка. Заарештована 07.11.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 17.08.1993. *(13584 П).*

ДУБІЛЕВСЬКИЙ Іван Васильович, 1914 р. н., ***с. Темирівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Темирівці, селянин. Заарештований 17.12.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 12.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. **Загинув** 30.05.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.05.1994. *(14145 П).*

ДУБІЛЕВСЬКИЙ Федір Васильович, 1920 р. н., ***с. Темирівці*** Галицького району, українець. Проживав нелегально. Заарештований 13.11.1944. Звинувачення: вояк УПА. 07.06.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(1928 П).*

ДУБІНСЬКА Марія Василівна, 1900 р. н., ***с. Лісна Слобідка*** Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в *с. Станіславівка*, колгоспниця. Заарештована 01.07.1951. Звинувачення: готувала й приносила їжу воякам УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 08.09.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.04.1994. *(13813 П).*

ДУБІС Леон Іванович, 1898 р. н., ***м. Болехів***, поляк, малописьменний. Проживав у м. Болехів, солевар сільзаводу. Заарештований 19.03.1947. Звинувачення: переховував у криївці членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 30.07.1992. *(8580 П).*

ДУБІС Омелян Леонович, 1928 р. н., ***м. Болехів***, поляк, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.09.1947. Звинувачення: зв'язковий, розвідник ОУН, поширював листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 21.01.1992. *(10665 П).*

ДУБЛЯНИК Петро Йосипович, 1905 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гузіїв, боєць винищувального батальйону. Заарештований 06.01.1947. Звинувачення: переховував вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.05.1994. *(14185 П).*

ДУБНИЙ Микола Іванович, 1882 р. н., ***с. Вороняки*** Золочівського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Битків*** Надвірнянського району, кочегар нафтопромислу. Заарештований 23.05.1947. Звинувачення: син Михайло — керівник СБ райпроводу ОУН (псевдо — Левко). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 25.09.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 27.09.1993. *(12457 П).*

ДУБНИЦЬКА Марія Василівна, 1925 р. н., ***с. Драгомирчани*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 05.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.06.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.09.1991. *(6099 П).*

ДУБНИЦЬКА Наталія Олексіївна, 1928 р. н., ***м. Тисмениця***, українка, освіта початкова. Проживала в м. Тисмениця, займалася сільським господарством. Заарештована 30.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.02.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі. Реабілітована 10.12.1991. *(6628 П).*

ДУБНИЦЬКИЙ Йосип Юрійович, 1887 р. н., ***с. Старий Лисець*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Лисець, селянин. Заарештований 17.08.1947. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.07.1991. *(5548 П).*

ДУБНЯНСЬКИЙ Василь Михайлович, 1927 р. н., ***с. Лелюхів*** (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Тустань*** Галицького району, селянин. Заарештований 11.12.1948. Звинува-

чення: член ОУН, псевдо — Орлик, інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.09.1994. *(14414 П)*.

ДУБОВСЬКИЙ Степан Петрович, 1929 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубівці, працівник вапнярки. Заарештований 06.06.1947. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Малий, допомагав воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1992. *(8853 П)*.

ДУБСЬКИЙ Василь Миколайович, 1907 р. н., ***с. Кропивник*** Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кропивник, лісоруб Вигодського ліспромкомбінату. Заарештований 17.04.1945. Звинувачення: в його будинку був склад зброї УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.06.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.06.1993. *(11820 П)*.

ДУБЧАК Михайло Петрович, 1918 р. н., ***с-ще Отинія*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Отинія, колгоспник. Заарештований 08.09.1950. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.01.1992. *(7804 П)*.

ДУБ'ЯК Михайло Іванович, 1916 р. н., ***с. Нижня Велесниця*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижня Велесниця, селянин. Заарештований 18.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лисий, пік хліб для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 31.12.1993. *(13399 П)*.

ДУБ'ЯНСЬКА Марія Федорівна, 1928 р. н., ***с. Лісний Хлібичин*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лісний Хлібичин, селянка. Заарештована 09.12.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН, псевдо — Оксана. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 11.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 25.12.1991. *(7576 П)*.

ДУДА Дмитро Петрович, 1883 р. н., ***с. Конюшки*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Конюшки, селянин. Заарештований 12.04.1946. Звинувачення: допомагав членам ОУН продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 08.06.1993. *(11779 П)*.

ДУДА Іван Миколайович, 1915 р. н., ***с. Жовчів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жовчів, селянин. Заарештований 15.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бігун, зв'язковий кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(11052 П)*.

ДУДА Ілля Дмитрович, 1925 р. н., ***с. Верхня*** Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 20.06.1952. Звинувачення: вояк дивізії «СС-Галичина», охоронець керівника райпроводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.10.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.03.1992. *(29851)*.

ДУДА Йосип Уляновичь, 1925 р. н., ***с. Конюшки*** Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав у ***с. Обельниця***, директор школи. Заарештований 21.04.1950. Звинувачення: член ОУН, псевда — Хмельницький, Дорошенко, зв'язковий станичної ОУН, розповсюджував літературу антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 11.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 02.12.1992. *(10423 П)*.

ДУДА Матвій Ілліч, 1910 р. н., ***с. Верхня*** Калуського району, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, бухгалтер. Заарештований 28.11.1940. Звинувачення: керівник районного проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 31.03.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.01.1993. *(10586 П)*.

ДУДА Микола Ілліч, 1912 р. н., ***с. Хоросниця*** Мостиського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Грабів*** Рожнятівського району, лісоруб. Заарештований 01.07.1947. Звинувачення: зберігав дві листівки антирадянського змісту. Львівським обласним судом 23.07.1947 засуджений на 4 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 08.04.1994. *(13743 П)*.

ДУДА Михайло Олексійович, 1927 р. н., ***с. Мельна*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 499-го окремого будзагону. Заарештований 28.03.1951. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.11.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 27.12.1995. *(14972 П)*.

ДУДА Михайло Семенович, 1913 р. н., ***с. Верхня Липиця*** Рогатинського району, українець, освіта

початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гай, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1993. *(11835 П)*.

ДУДА Олексій Васильович, 1910 р. н., ***с. Зеленів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зеленів, селянин. Заарештований 28.10.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.11.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1991. *(6335 П)*.

ДУДА Петро Дмитрович, 1905 р. н., ***с. Конюшки*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Богдан, збирав продукти для УПА, служив в українській поліції (1941). Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.05.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.06.1992. *(9189 П)*.

ДУДА Петро Йосипович, 1926 р. н., ***с. Конюшки*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.04.1947. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Залізняка), псевдо — Яструб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.06.1992. *(8493 П)*.

ДУДА Петро Миколайович, 1903 р. н., ***с. Верхня Липиця*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхня Липиця, колгоспник. Заарештований 06.07.1950. Звинувачення: член ОУН, постачав УПА будматеріали для побудови криївок. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6963 П)*.

ДУДА Софія Дмитрівна, 1925 р. н., ***с. Конюшки*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Конюшки, селянка. Заарештована 26.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ганька, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.02.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.10.1991. *(6402 П)*.

ДУДА Степан Степанович, 1925 р. н., ***с. Гожище*** Ярославського повіту (Польща), українець, освіта неповна середня. Проживав у ***с. Джурків*** Коломийського району, селянин. Заарештований 11.07.1946. Звинувачення: пообіцяв членам ОУН допомогти роззброїти бійців винищувального батальйону. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.10.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.02.1972. *(8616 П)*.

ДУДА Теодозій Ількович, 1905 р. н., ***с. Верхня Липиця*** Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Верхня Липиця, залізничник. Заарештований 17.03.1945. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(8323 П)*.

ДУДА Тимофій Данилович, 1904 р. н., ***с. Конюшки*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Конюшки, вагівник Бурштинської контори заготівлі зерна. Заарештований 01.10.1944. Звинувачення: член ОУН, господарчий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.01.1945 засуджений на 19 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 04.03.1955. *(93 П)*.

ДУДЕК Владислав Йосипович, 1909 р. н., ***м. Коршпінца*** (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у ***м. Калуш***, робітник шахти калійних солей. Заарештований 13.07.1940. Звинувачення: член польської повстанської антирадянської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 04.11.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.12.1994. *(14493 П)*.

ДУДЕНЬ Михайло Іванович, 1907 р. н., ***с. Іванівка*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Князівське***, лісоруб. Заарештований 21.02.1945. Звинувачення: член ОУН, господарчий підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 06.09.19912. *(5917 П)*.

ДУДЕНЬ Ольга Михайлівна, 1925 р. н., ***с. Іванівка*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Іванівка, селянка. Заарештована 21.03.1946. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 04.09.1991. *(6068 П)*.

ДУДИДРА Василь Андрійович, 1913 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Великий Рожин***, селянин. Заарештований 01.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.10.1947 засуджений на 10 років позбавлен-

ня волі. **Загинув** 16.04.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.04.1994. *(13757 П)*.

ДУДИДРА Іван Дмитрович, 1909 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Білоберізка, селянин. Заарештований 31.01.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.03.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.03.1994. *(13299 П)*.

ДУДИДРА Іван Миколайович, 1904 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Білоберізка, селянин. Заарештований 24.02.1945. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.05.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.11.1993. *(12762 П)*.

ДУДИДРА Параска Юріївна, 1901 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Білоберізка, селянка. Заарештована 10.12.1947. Звинувачення: готувала їжу для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.04.1992. *(8705 П)*.

ДУДИДРА Танасій Дмитрович, 1907 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 24.03.1950. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 11.04.1994. *(13621 П)*.

ДУДИК Степан Омелянович, 1910 р. н., *с. Завалля* Снятинського району, українець, освіта середня. Рядовий 91-го ЗСП 41-ї ЗСД. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 19.02.1996. *(15008 П)*.

ДУДИН Михайло Миколайович, 1926 р. н., *с. Іванівка* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.09.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевдо — Камінь. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(7023 П)*.

ДУДИНА Василь Іванович, 1928 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 01.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Данько. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.06.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт. Реабілітований 28.01.1993. *(10715 П)*.

ДУДИНА Василь Петрович, 1929 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, селянин. Заарештований 20.10.1948. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Вигодським народним судом 29.10.1948 засуджений на 6 років позбавлення волі. 10.12.1949 справу припинено. *(1198 П)*.

ДУДИНА Іван Васильович, 1925 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старий Мізунь, лісник Вигодського лісництва. Заарештований 19.05.1950. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.09.1991. *(6611 П)*.

ДУДИЧ Андрій Ілліч, 1902 р. н., *с. Рівня* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рівня, селянин. Заарештований 19.11.1947. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1991. *(6763 П)*.

ДУДІЙ Василь Михайлович, 1909 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братишів, селянин. Заарештований 08.08.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН, допомагав їм матеріально. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.01.1949 засуджений на 5 років спецпоселення. Реабілітований 29.06.1992. *(9247 П)*.

ДУДІЙ Дмитро Іванович, 1924 р. н., *с. Антонівка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Антонівка, селянин. Заарештований 02.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Іскра. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.07.1991. *(5688 П)*.

ДУДКА Ганна Юріївна, 1920 р. н., *с. Палагичі* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Палагичі, колгоспниця. Заарештована 21.11.1951. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 09.01.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(10777 П)*.

ДУДКА Дмитро Михайлович, 1921 р. н., *с. Вікняни* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 02.02.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо —

Хрущ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.04.1993. *(11648 П)*.

ДУДКА Іван Васильович, 1922 р. н., ***с-ще Отинія*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 19.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Хоменка), псевда — Вечір, Чорнобай. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.11.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1992. *(7125 П)*.

ДУДКА Іван Павлович, 1912 р. н., ***с. Братишів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братишів, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 08.09.1964 справу припинено. *(3181 П)*.

ДУДКА Іван Петрович, 1931 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Корнів, бібліотекар. Заарештований 16.06.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 11.02.1992. *(7591 П)*.

ДУДКА Йосип Йосипович, 1896 р. н., ***м. Львів***, поляк, малописьменний. Проживав у ***м. Коломия***, поліцейський. Заарештований 28.09.1939. Звинувачення: вів боротьбу проти комуністичного руху на Західній Україні. Військовим трибуналом 12-ї армії Українського фронту 21.10.1939 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 09.01.1940, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.12.1994. *(14923 П)*.

ДУДКА Марія Іванівна, 1928 р. н., ***с. Гуменів*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гуменів, селянка. Заарештована 28.12.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН, поширювала антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 05.03.1992. *(10823 П)*.

ДУДКА Микола Васильович, 1906 р. н., ***с. Копачинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 29.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 30.10.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.10.1994. *(8321 П)*.

ДУДКА Степан Дмитрович, 1912 р. н., ***с. Копачинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 01.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 07.06.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.04.1992. *(8321 П)*.

ДУДКО Микола Семенович, 1920 р. н., ***с. Козина*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 07.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Береза. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1993. *(13575 П)*.

ДУДКОВСЬКА Наталія Іванівна, 1921 р. н., ***с-ще Кути*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Кути, продавець комісійного магазину. Заарештована 07.03.1945. Звинувачення: закуповувала медикаменти для УПА. **Загинула** 05.04.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. 07.04.1945 справу припинено. *(9135 П)*.

ДУДКОВСЬКА Юзефа Томашівна, 1899 р. н., ***м. Коломия***, полька, освіта неповна середня. Проживала в м. Коломия. Заарештована 31.01.1945. Звинувачення: під час окупації мала зв'язок із німецькими каральними органами. **Загинула** 27.07.1945 у львівській тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітована 11.05.1992. *(9157 П)*.

ДУДНИК Дмитро Павлович, 1905 р. н., ***с-ще Билбасівка*** Слов'янського району Донецької області, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.10.1944 біля ***с. Гошів*** Долинського району. Звинувачення: вояк УПА (сотня Горлоріза), псевдо — Духанов. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.08.1993. *(11962 П)*.

ДУДЧАК Іван Прокопович, 1908 р. н., ***с. Рожнів*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Рожнів, колгоспник. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: передав воякам УПА зброю вбитих ендебистів. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(8096 П)*.

ДУДЧАК Лук'ян Васильович, 1906 р. н., ***с. Текуче*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Текуче, селянин. Заарештований 07.03.1946. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.04.1994. *(13775 П)*.

ДУДЧАК Юстина Іванівна, 1920 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нивочин, колгоспниця. Заарештована 15.12.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.02.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 20.08.1991. *(6037 П)*.

ДУДЧУК Ольга Юріївна, 1929 р. н., *с. Тулова* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Тулова, учениця. Заарештована 21.12.1944. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Ящірка, читала літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.11.1966. *(7167 П)*.

ДУДЧУК Ярослав Григорович, 1912 р. н., *с. Тулова* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Тулова, селянин. Заарештований 20.08.1947. Звинувачення: переховував вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.05.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 21.02.1992. *(7642 П)*.

ДУДЯК Ксенія Марківна, 1922 р. н., *с. Тюдів* Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Тюдів, селянка. Заарештована 10.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.12.1944 засуджена на 15 років каторжних робіт. Реабілітована 27.04.1993. *(11179 П)*.

ДУЖАК Іван Йосипович, 1929 р. н., *с. Якубів* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Якубів, селянин. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.04.1952 засуджений до спецпоселення в Тюменській області (Росія). Перебуваючи в Брошнівському пересильному пункті (Рожнятівський район), 24.06.1952 заарештований. Звинувачення: мав намір з-під варти втекти. Станіславським обласним судом 26.07.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10946 П)*.

ДУЖАК Йосип Васильович, 1927 р. н., *с. Яворів* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ Черемхи), псевдо — Дужий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 26.08.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13501 П)*.

ДУЖАК Ольга Миколаївна, 1926 р. н., *м. Тернопіль*, українка, освіта неповна середня. Проживала в *с. Яворів* Долинського району, медсестра. Заарештована 21.09.1945. Звинувачення: член ОУН, постачала УПА медикаменти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.01.1992. *(6951 П)*.

ДУЖУК Іван Васильович, 1929 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Підвисоке, колгоспник. Заарештований 27.05.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.05.1992. *(8341 П)*.

ДУЛЕНЧУК Дмитро Михайлович, 1917 р. н., *с. Голови* Верховинського району, українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у с. Голови, селянин. Заарештований 30.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Стрілець, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 12.04.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.11.1993. *(12736 П)*.

ДУЛИК Емілія Франківна, 1928 р. н., *с. Сілець* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сілець, селянка. Заарештована 06.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Маланка, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 16.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 19.08.1994. *(1228)*.

ДУЛИЧ Василь Михайлович, 1927 р. н., *с. Кукільники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кукільники, приймальник молока. Заарештований 03.10.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА, поширював бофони, націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10705 П)*.

ДУМАНСЬКИЙ Степан Михайлович, 1922 р. н., *с. Олієво-Королівка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Олієво-Королівка, продавець. Заарештований 10.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Малий, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 22.05.1992. *(9246 П)*.

ДУМАНСЬКИЙ Ярослав Йосипович, 1913 р. н., *с. Рошнів* Тисменицького району, українець, освіта

початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.03.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Орлик. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.07.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(7840 П).*

ДУМЕНЧУК Василь Васильович, 1927 р. н., *с. Кобаки* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Кобаки, селянин. Заарештований 27.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дубняк, надавав матеріальну допомогу воякам УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.05.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 18.05.1994. *(13995 П).*

ДУМЕНЧУК Степан Танасійович, 1928 р. н., *м. Коломия*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Коломия, годинникар. Заарештований 30.05.1947. Звинувачення: відремонтував годинник воякові УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 06.04.1992. *(7700 П).*

ДУМЕНЬКО Василь Юлійович, 1922 р. н., *с. Нижній Струтинь* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Струтинь, швець. Заарештований 01.04.1947. Звинувачення: член ОУН, псевда — Дуб, Дунай, зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 27.06.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 30.07.1991. *(5823 П).*

ДУМЕНЬКО Микола Іванович, 1922 р. н., *с. Нижній Струтинь* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Нижній Струтинь, селянин. Заарештований 09.04.1947. Звинувачення: заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 27.06.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 30.07.1991. *(5823 П).*

ДУМ'ЯК Дмитро Петрович, 1929 р. н., *с. Лука* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лука, селянин. Заарештований 25.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірко, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.03.1992. *(8227 П).*

ДУНДЯК Павло Миколайович, 1910 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Олеша, селянин. Заарештований 07.08.1944. Звинувачення: рив окопи для німецької армії. 07.09.1944 скерований до спецтабору НКВС. *(1823 П).*

ДУНЕЦЬ Марія Іванівна, 1925 р. н., *м. Надвірна*, українка, освіта середня. Проживала в м. Надвірна нелегально. Заарештована 15.08.1946. Звинувачення: воячка УПА (курінь Іскри), псевдо — Вишня, санітарка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.10.1991. *(6343 П).*

ДУНЕЦЬ Михайло Михайлович, 1905 р. н., *м. Надвірна*, українець. Проживав у м. Надвірна, селянин. Заарештований 28.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 05.11.1964 справу припинено. *(2969 П).*

ДУНЕЦЬ Степан Іванович, 1909 р. н., *м. Надвірна*, українець, освіта середня. Проживав у м. Надвірна, касир райфінвідділу. Заарештований 06.11.1940. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 03.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 05.08.1989. *(4628 П).*

ДУНЕЦЬ Юрій Онуфрійович, 1910 р. н., *м. Надвірна*, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Надвірна, бухгалтер Союзу кооперації. Заарештований 27.11.1939. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.03.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1993. *(10574 П).*

ДУНИЧ Іван Михайлович, 1900 р. н., *с. Утопи* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Утопи, лісник. Заарештований 21.05.1945. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1994. *(13989 П).*

ДУНИЧ Петро Михайлович, 1902 р. н., *с. Утопи* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Утопи, лісник. Заарештований 04.06.1951. Звинувачення: передав 300 крб. для ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 25.08.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.07.1994. *(14811 П).*

ДУПЕЙ Іван Іванович, 1909 р. н., *с. Кобаки* Косівського району, українець, освіта початкова. Рядовий 363-го ЗСП (Татарстан, Росія). Заарештований 23.08.1944. Звинувачення: сотенний УПА, під час окупації служив в українській поліції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** в ув'яз-

ненні, місце поховання й дата смерті невідомі. Реабілітований 06.03.1991. *(6153 П)*.

ДУПЕЛКО Олексій Степанович, 1908 р. н., *с. Олешів* Тлумацького району, українець, малописьменний. Легалізувався. Проживав у с. Олешів, робітник гіпсового заводу. Заарештований 06.11.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Веселий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1992. *(8190 П)*.

ДУПЛЕЦА Йосип Іванович, 1895 р. н., *м. Болехів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Болехів, електромонтер Болехівського шкірзаводу. Заарештований 26.07.1950. Звинувачення: постачав ОУН шкіру. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.03.1957. *(1878 П)*.

ДУПЛЕЦА Йосип Йосипович, 1904 р. н., *м. Болехів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Болехів, коваль рудника в с. Голинь калуського калійного комбінату. Заарештований 06.06.1947. Звинувачення: сприяв УПА в нападі на рудник. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.11.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 06.02.1959. *(2433 П)*.

ДУПЛЕЦА Марія Яківна, 1928 р. н., *м. Болехів*, українка, освіта середня. Проживала в м. Болехів, учителька. Заарештована 24.01.1946. Звинувачення: член ОУН, інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 25.09.1991. *(6178 П)*.

ДУРАНОВИЧ Василь Антонович, 1918 р. н., *с. Угринів* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 29-го АТП. Заарештований 25.07.1941. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом Ленінградського військового округу 01.09.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.03.1998. *(16189 П)*.

ДУРАНОВИЧ Михайло Васильович, 1926 р. н., *с. Угринів* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 03.04.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Миша, охоронець керівника пропаганди надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 20.05.1992. *(8672 П)*.

ДУРБАК Гаврило Федорович, 1914 р. н., *с-ще Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.09.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевдо — Хміль. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 03.08.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.08.1992. *(9475 П)*.

ДУРБАК Параска-Марта Олексіївна, 1913 р. н., *с-ще Войнилів* Калуського району, українка, освіта середня. Проживала в *м. Львів*, продавець. Заарештована 14.12.1948. Звинувачення: дружина керівника райпроводу ОУН Федюшки Петра Якимовича. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.08.1949 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 24.01.1992. *(7781 П)*.

ДУРБАК Роман Теофілович, 1914 р. н., *с-ще Рожнятів*, українець, освіта вища. Проживав у *с. Небилів* Рожнятівського району, священик. Заарештований 08.12.1949. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.02.1992. *(7667 П)*.

ДУРИБА Ілля Юрійович, 1925 р. н., *с. Завадка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.11.1951. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, допомагав продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.02.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.03.1993. *(11973 П)*.

ДУРКАЛО Ольга Яківна, 1916 р. н., *с-ще Войнилів* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Войнилів. Заарештована 15.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Стефа. В тюрмі захворіла і 18.06.1946 відправлена в лікарню. **Подальша доля невідома.** 22.10.1963 справу припинено. *(3268 П)*.

ДУРКАЧ Петро Онуфрійович, 1914 р. н., *с. Делієве* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Делієве, селянин. Заарештований 20.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Підкова, керівник станичної варти. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1992. *(10727 П)*.

ДУРКАЧ Юрій Пантелійович, 1893 р. н., *с. Делієве* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Делієве, селянин. Заарештований 15.04.1946. Звинувачення: зберігав зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1991. *(5894 П)*.

ДУТКА Василь Онуфрійович, 1910 р. н., *с. Ганнівці* Галицького району, українець, малописьмен-

ний. Проживав у с. Ганнівці, селянин. Заарештований 17.08.1947. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Шруб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9280 П).*

ДУТКА Володимир Михайлович, 1927 р. н., ***с. Сваричів*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сваричів, селянин. Заарештований 20.06.1947. Звинувачення: розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.10.1993. *(658).*

ДУТКА Ганна Степанівна, 1934 р. н., ***с. Делієве*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Делієве, колгоспниця. Заарештована 05.10.1950. Звинувачення: постачала УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.01.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.11.1991. *(10483).*

ДУТКА Григорій Іванович, 1912 р. н., ***с. Ганнусівка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Нестеренка, боївка Чорноти, 1945), псевда — Явір, Крук. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.08.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.02.1992. *(7447 П).*

ДУТКА Іван Васильович, 1925 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Блюдники, робітник Долинської нафторозвідки. Заарештований 15.07.1950. Звинувачення: збирав гроші та взуття для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 13.03.1992. *(7789 П).*

ДУТКА Іван Васильович, 1925 р. н., ***с. Рівня*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рівня, селянин. Заарештований 20.08.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.07.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 04.12.1991. *(14911 П).*

ДУТКА Йосип Михайлович, 1922 р. н., ***с. Рівня*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бровка). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 25.06.1992. *(9752 П).*

ДУТКА Михайло Васильович, 1900 р. н., ***с. Рівня*** Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Рівня, селянин. Заарештований 28.03.1946. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.10.1996. *(15335 П).*

ДУТКА Михайло Гнатович, 1918 р. н., ***с. Делієве*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Делієве, слюсар Станіславського ПРЗ. Заарештований 07.05.1940. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 29.07.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Після звільнення проживав у ***м. Нижній Тагіл*** (Росія). Заарештований вдруге 10.03.1950. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.07.1950 засуджений на спецпоселення в Новосибірську область (Росія). Реабілітований 01.10.1960. *(2523 П).*

ДУТКА Ольга Григорівна, 1925 р. н., ***с. Ганнусівка*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ганнусівка, селянка. Заарештована 19.02.1948. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.03.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 13.12.1991. *(6565 П).*

ДУТКА Остап Дмитрович, 1907 р. н., ***с. Ганнусівка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ганнусівка, селянин. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сокіл, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.04.1992. *(7813 П).*

ДУТКА Юрій Гнатович, 1910 р. н., ***с. Делієве*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Делієве, селянин. Заарештований 07.05.1940. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 04.10.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 30.09.1959. *(2463 П).*

ДУТКЕВИЧ Іван Васильович, 1899 р. н., ***с. Рошнів*** Тисменицького району, українець, освіта вища. Проживав у ***с. Нижнів*** Тлумацького району, священик. Заарештований 17.03.1950. Звинувачення: проводив агітацію релігійно-націоналістичного характеру, матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.08.1993. *(12068 П).*

ДУТКО Юрій Андрійович, 1923 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с-щі Перегінське, робітник ліспромгоспу. Заарештований 09.05.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотня Заморського), псевдо — Музика, зв'язку із УПА не порвав. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.03.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 01.03.1993. *(11339 П)*.

ДУТКОВСЬКА Любов Іванівна, 1924 р. н., ***с-ще Кути*** Косівського району, українка, освіта незакінчена вища. Проживала в ***м. Чернівці***, студентка Чернівецького університету. Заарештована 21.01.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кармен. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 05.05.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 16.04.1992. *(3905 П, справа зберігається в архіві СБУ Чернівецької області)*.

ДУТКОВСЬКИЙ Василь Миколайович, 1900 р. н., ***с. Жураки*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жураки, продавець крамниці ССТ. Заарештований 08.10.1950. Звинувачення: зберігав для УПА продукти харчування. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 29.05.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.10.1991. *(6167 П)*.

ДУТКОВСЬКИЙ Йосип Іванович, 1918 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, освіта середня. Рядовий 1-го полку зв'язку (***м. Москва***, Росія). Заарештований 12.07.1941. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом Приволзького військового округу 31.03.1942 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 25.03.1996. *(15078 П)*.

ДУТКОВСЬКИЙ Михайло Дмитрович, 1898 р. н., ***с-ще Кути*** Косівського району, українець, освіта вища. Проживав у ***м. Коломия***, лікар поліклініки. Заарештований 21.04.1944. Звинувачення: 1941 року брав участь у знищенні пам'ятника В. Леніну. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.10.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(10712 П)*.

ДУТЧАК Антон Васильович, 1883 р. н., ***с. Текуче*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Акрешори***, селянин. Заарештований 21.01.1949. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(11144 П)*.

ДУТЧАК Антон Васильович, 1909 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Івано-Франківськ, робітник шкіряної фабрики. Заарештований 20.10.1939. Звинувачення: сприяв поліції в арештах комсомольців. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.10.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 08.06.1989. *(4147 П)*.

ДУТЧАК Василина, 1928 р. н., ***с. Гринява*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гринява, селянка. Заарештована 02.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кучерява, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.03.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 28.06.1993. *(13620 П)*.

ДУТЧАК Василь Іванович, 1919 р. н., ***с. Лісна Слобідка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Слобідка, селянин. Заарештований 25.01.1947. Звинувачення: перебував в українській поліції (1941), збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.04.1947 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.02.1996. *(15005 П)*.

ДУТЧАК Василь Іванович, 1921 р. н., ***с. Коршів*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коршів, продавець крамниці ССТ. Заарештований 22.06.1948. Звинувачення: інформатор ОУН, псевдо — Дунай, постачав УПА мило, одяг, канцтовари. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.12.1993. *(12848 П)*.

ДУТЧАК Ганна Григорівна, 1924 р. н., ***с. Лісна Слобідка*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лісна Слобідка, селянка. Заарештована 23.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинула** 20.06.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 11.10.1993. *(12770 П)*.

ДУТЧАК Ганна Іванівна, 1924 р. н., ***с. Коршів*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Коршів, селянка. Заарештована 06.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ірка, заготовляла одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 01.02.1993. *(10667 П)*.

ДУТЧАК Ганна Петрівна, 1929 р. н., ***с. Раковець*** Богородчанського району, українка, малопись-

менна. Проживала в с. Раковець, селянка. Заарештована 15.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ярка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 03.10.1991. *(6243 П)*.

ДУТЧАК Зіновій Миколайович, 1928 р. н., ***м. Тлумач***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Тлумач, фотограф. Заарештований 11.03.1949. Звинувачення: збирав гроші для ОУН, розповсюджував націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.01.1992. *(9621 П)*.

ДУТЧАК Іван Васильович, 1906 р. н., ***с. Черемхів*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черемхів, боєць винищувального батальйону. Заарештований 13.08.1945. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.01.1992. *(14297 П)*.

ДУТЧАК Іван Михайлович, 1915 р. н., ***с. Раківчик*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Раківчик, селянин. Заарештований 27.11.1945. Звинувачення: під час німецької окупації мав зв'язок із гестапо. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.02.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 27.07.1990. *(5255 П)*.

ДУТЧАК Іван Михайлович, 1921 р. н., ***с. Балинці*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Балинці, селянин. Заарештований 17.10.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 21.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(6812 П)*.

ДУТЧАК Йосип Васильович, 1912 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Івано-Франківськ, робітник поштової контори. Заарештований 02.11.1939. Звинувачення: сприяв поліції в арештах комсомольців. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.10.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 08.06.1989. *(4147 П)*.

ДУТЧАК Марія Василівна, 1925 р. н., ***с. Раковець*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Раковець, селянка. Заарештована 28.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олеся, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинула** 18.01.1941 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 04.10.1993. *(12612 П)*.

ДУТЧАК Марія Дмитрівна, 1928 р. н., ***с. Лісна Слобідка*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лісна Слобідка, селянка. Заарештована 05.12.1944. Звинувачення: кур'єр ОУН, псевдо — Надія. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.05.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітована 09.02.1996. *(14663 П)*.

ДУТЧАК Микола Іванович, 1928 р. н., ***с. Шепіт*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 31.05.1951. Звинувачення: інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.09.1991. *(6399 П)*.

ДУТЧАК Олена Антонівна, 1927 р. н., ***с. Акрешори*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Акрешори, селянка. Заарештована 15.10.1950. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.05.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 19.09.1994. *(14736 П)*.

ДУТЧАК Параска Григорівна, 1912 р. н., ***с. Тюдів*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тюдів, селянка. Заарештована 13.03.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.01.1993. *(11506 П)*.

ДУТЧАК Стефан Іванович, 1903 р. н., ***с. Лісна Слобідка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Слобідка, селянин. Заарештований 30.10.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01. 1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П)*.

ДУТЧАК Танасій Юрійович, 1927 р. н., ***с. Черганівка*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черганівка, боєць винищувального батальйону. Заарештований 11.05.1946. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.03.1992. *(7761 П)*.

ДУТЧАК Федір Іванович, 1894 р. н., ***с. Тумир*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тумир, селянин. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: збирав зерно для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1947 за-

суджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.05.1992. *(8666 П)*.

ДУТЧАК Юрій Іванович, 1903 р. н., *с. Тумир* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тумир, селянин. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1992. *(8666 П)*.

ДУТЧАК Юрій Юрійович, 1890 р. н., *с. Кривопілля* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кривопілля, селянин. Заарештований 24.08.1948. Звинувачення: господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 19.02.1996. *(15156 П)*.

ДУТЧАК Яків Онуфрійович, 1900 р. н., *с. Пасічна* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пасічна, селянин. Заарештований 12.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Білоус, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.08.1945 зсуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1993. *(12863 П)*.

ДУТЧИН Михайло Федорович, 1932 р. н., *с. Новиця* Калуського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Новиця, селянин. Заарештований 04.10.1950. Звинувачення: заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.05.1974. *(3756 П)*.

ДУФЕНЮК Анастасія Дмитрівна, 1925 р. н., *с. Кричка* Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Кричка, селянка. Заарештована 05.04.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН, псевдо — Зозуля. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1991. *(6423 П)*.

ДУФЕНЮК Василь Федорович, 1920 р. н., *с. Кричка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кричка, голова кооперативу. Заарештований 03.09.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.11.1991. *(6600 П)*.

ДУХ Параска Петрівна, 1918 р. н., *с. Верхня Липиця* Рогатинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в *с. Світанок*, вчителька. Заарештована 16.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Береза, керівниця підрайонного проводу молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.05.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.01.1992. *(7415 П)*.

ДУХНА Йосип Ілліч, 1927 р. н., *с. Бовшів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: намагався придбати для ОУН друкарський шрифт. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.07.1992. *(9261 П)*.

ДУХОВИЧ Василь Григорович, 1917 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Рядовий окремого батальйону зв'язку, в/ч 7979. Заарештований 27.06.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом Ленінградського військового округу 17.07.1941 засуджений до **розстрілу**, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.09.1996. *(15281 П)*.

ДУХОВИЧ Василь Федорович, 1906 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Крилос, колгоспник. Заарештований 01.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 31.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7348 П)*.

ДУХОВИЧ Ганна Пилипівна, 1925 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Крилос, вчителька. Заарештована 02.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Наталка, Уляна, радистка сотні Білого, запасна радистка крайового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.05.1990. *(9492 П)*.

ДУХОВИЧ Григорій Пилипович, 1924 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Крилос, колгоспник. Заарештований 16.04.1952. Звинувачення: у своєму господарстві побудував криївку, переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 12.06.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.02.1992. *(7911 П)*.

ДУХОВИЧ Дмитро Васильович, 1913 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований

22.05.1947. Звинувачення: вояк УПА (курінь Різуна), псевдо — Крилатий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.07.1992. *(9033 П).*

ДУХОВИЧ Дмитро Семенович, 1927 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Крилос, селянин. Заарештований 25.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орлик, керівник військової розвідки повітової ВПЖ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.08.1991. *(5642 П).*

ДУХОВИЧ Михайло, 1926 р. н., *с. Братківці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Геника), псевдо — Козак. 23.08.1945 скерований до спецтабору НКВС. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.01.1947 засуджений на 4 роки позбавлення волі. Реабілітований 31.05.1993. *(11471 П).*

ДУХОВИЧ Михайло Романович, 1922 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Крилос, селянин. Заарештований 13.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 31.05.1941 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7348 П).*

ДУХОВИЧ Ольга Гнатівна, 1930 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Крилос, колгоспниця. Заарештована 21.04.1952. Звинувачення: переховувала в криївці вояків УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 12.06.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.02.1992. *(7911 П).*

ДУХОВИЧ Семен Марцилович, 1911 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Крилос, селянин. Заарештований 01.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 31.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7348 П).*

ДУХОВИЧ Сидір Данилович, 1903 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Крилос, працівник лісництва. Заарештований 22.02.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(10159 П).*

ДУХОВИЧ Степан Васильович, 1930 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Крилос, селянин. Заарештований 23.06.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони, поширював антирадянські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.01.1992. *(7317 П).*

ДУХОВИЧ Степан Юстимович, 1927 р. н., *с. Крилос* Галицького району, поляк, освіта початкова. Проживав у *с. Габрюккен* Кобурцького району (Німеччина). Заарештований 27.04.1950. Звинувачення: відмовився від репатріації. Військовим трибуналом в/ч 07335 29.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.01.1994. *(13593 П).*

ДУХОВИЧ Федір Іванович, 1898 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Крилос, селянин. Заарештований 17.03.1948. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1992. *(9301 П).*

ДУЧАКІВСЬКИЙ Казимир Миколайович, 1915 р. н., *с. Мельца* Рогатинського району, поляк, освіта середня. Проживав у *с. Іваниківка* Богородчанського району, вчитель. Заарештований 07.02.1941. Звинувачення: член польської повстанської організації. Станіславським обласним судом 11.03.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.09.1994. *(14259 П).*

ДУЩАК Василь Федорович, 1924 р. н., *с. Острівець* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.07.1944. Звинувачення: член ОУН, служив у дивізії «СС-Галичина». Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.03.1994. *(13391 П).*

ДЮГ Михайло Васильович, 1915 р. н., *с. Кропивник* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Галайди, 1944), псевдо — Сокіл. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.09.1992. *(11430 П).*

ДЯК Анастасія Василівна, 1891 р. н., *с. Кальна* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кальна, селянка. Заарештована

14.02.1952. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 02.04.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.11.1991. *(6671 П)*.

ДЯК Дмитро Михайлович, 1890 р. н., ***с. Кальна*** Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кальна, селянин. Заарештований 14.02.1952. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 02.04.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(6671 П)*.

ДЯК Іван Васильович, 1925 р. н., ***с. Кальна*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кальна, селянин. Заарештований 06.09.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, займався формуванням чоти УПА. Військовим трибуналом 24-ї СД 11.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.06.1992. *(8648 П)*.

ДЯК Михайло Дмитрович, 1935 р. н., ***с. Кальна*** Долинського району, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у ***с. Старий Мізунь***, дільничний міліціонер. Заарештований 22.03.1967. Звинувачення: розповсюджував антирадянські документи. Верховним судом УРСР 27.11.1967 засуджений на 12 років позбавлення волі (5 років тюрми та 7 років ВТТ) та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.12.1991. *(7536 П)*.

ДЯК Софія Дмитрівна, 1925 р. н., ***с. Кальна*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кальна, селянка. Заарештована 11.01.1952. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 02.04.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.11.1991. *(6671 П)*.

ДЯКІВ Андрій Іванович, 1912 р. н., ***с. Острів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Перлівці***, боєць ГОГП. Заарештований 24.03.1950. Звинувачення: без спротиву здав зброю членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1993. *(12951 П)*.

ДЯКІВ Андрій Михайлович, 1921 р. н., ***с. Рахиня*** Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Рахиня, вантажник Долинського ліспромкомбінату. Заарештований 29.04.1950. Звинувачення: збирав продукти, гроші й одяг для УПА, поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(8503 П)*.

ДЯКІВ Василь Васильович, 1892 р. н., ***с. Жабокруки*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Жабокруки, селянин. Заарештований 04.01.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 15.08.1951 в ув'язненні, місце поховання: кладовище в с-щі Абезь Республіки Комі (Росія). Реабілітований 21.07.1959. *(11115 П)*.

ДЯКІВ Василь Іванович, 1909 р. н., ***с. Княждвір*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княждвір, робітник Коломийської паперової фабрики. Заарештований 25.02.1949. Звинувачення: господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.10.1993. *(12746 П)*.

ДЯКІВ Василь Федорович, 1926 р. н., ***с. Іваниківка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Пирога), псевдо — Палюга. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 26.07.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.09.1993. *(12501 П)*.

ДЯКІВ Ганна Василівна, 1926 р. н., ***с. Кальна*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кальна, селянка. Заарештована 29.03.1952. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 29.04.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.04.1994. *(13964 П)*.

ДЯКІВ Дмитро Васильович, 1908 р. н., ***с. Лецівка*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лецівка, селянин. Заарештований 22.04.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 16.02.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13173 П)*.

ДЯКІВ Іван Миколайович, 1926 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 23.04.1946.

Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Горіх. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.12.1991. *(7207 П).*

ДЯКІВ Іван Онуфрійович, 1924 р. н., *с. Різдв'яни* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Слобідка Більшівцівська* (тепер — у складі с-ща Більшівці), селянин. Заарештований 10.08.1944. Звинувачення: член ОУН, вивчав військову справу. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10176 П).*

ДЯКІВ Йосип Іванович, 1912 р. н., *с. Різдв'яни* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.12.1949. Звинувачення: збирав гроші для ОУН, втік з-під варти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1992. *(9534 П).*

ДЯКІВ Матвій Васильович, 1928 р. н., *с. Кальна* Долинського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 14.01.1952. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тарас, розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 02.04.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(6671 П).*

ДЯКІВ Микола Юрійович, 1921 р. н., *с. Кальна* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Данилишина), псевдо — Сокіл. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Загинув 20.02.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.09.1994. *(14864 П).*

ДЯКІВ Михайло Васильович, 1905 р. н., *с. Козаківка* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Козаківка, селянин. Заарештований 23.11.1945. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1994. *(14600 П).*

ДЯКІВ Михайло Йосипович, 1928 р. н., *с. Слобода Болехівська* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 15.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Сук. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.10.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 19.07.1993. *(11712 П).*

ДЯКІВ Михайло Миколайович, 1928 р. н., *м. Болехів*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Болехів, мельник райпромкомбінату. Заарештований 20.09.1947. Звинувачення: зв'язковий УПА, поширював антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(10665 П).*

ДЯКІВ Михайло Юрійович, 1914 р. н., *с. Надіїв* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Надіїв, селянин. Заарештований 28.12.1948. Звинувачення: зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.03.1993. *(11031 П).*

ДЯКІВ Павлина Василівна, 1923 р. н., *с. Дубшари* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дубшари, прибиральниця школи. Заарештована 08.11.1945. Звинувачення: член ОУН, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 03.03.1992. *(7856 П).*

ДЯКІВ Текля Михайлівна, 1927 р. н., *с. Нижня Липиця* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нижня Липиця, селянка. Заарештована 04.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олянка, зв'язкова станичної ОУН, переховувала радіоприймач. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Відсиділа понад 11 років. Реабілітована 18.06.1992. *(9685 П).*

ДЯКІВ Юрій Іванович, 1921 р. н., *с. Кальна* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гонта, зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(10775 П).*

ДЯКІВ Юрій Іванович, 1923 р. н., *с. Козаківка* Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 25.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Буйтура), псевдо — Явір. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.08.1995. *(14926 П).*

ДЯКІВ Юрій Миколайович, 1924 р. н., *с. Князівське* Рожнятівського району, українець, освіта по-

чаткова. Проживав у с. Князівське, робітник нафтопромислу № 6. Заарештований 12.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб, організовував збір продуктів для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 06.09.1991. *(5917 П).*

ДЯКІВ Ярослава Василівна, 1900 р. н., *с. Буковець* Болехівської міськради, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 14.04.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.11.1991. *(6610 П).*

ДЯКОН Ігор Ярославович, 1928 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, студент мединституту. Заарештований 04.04.1947. Звинувачення: член молодіжної ОУН, закуповував медикаменти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.08.1991. *(5938 П).*

ДЯКОН Олена Іванівна, 1926 р. н., *с. Рудники* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рудники, селянка. Заарештована 04.12.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 23.07.1992. *(9858 П).*

ДЯКУН Василь Юрійович, 1923 р. н., *с. Глибоке* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Глибоке, селянин. Заарештований 17.08.1944. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.09.1992. *(10144 П).*

ДЯКУН Ганна Василівна, 1921 р. н., *с. Посіч* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Посіч, селянка. Заарештована 28.01.1946. Звинувачення: розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.09.1991. *(6272 П).*

ДЯКУН Ганна Дмитрівна, 1922 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Княжолука, селянка. Заарештована 02.11.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН, проводирка УПА, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 19.05.1992. *(10118 П).*

ДЯКУН Дмитро Олексійович, 1925 р. н., *с-ще Лисець* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Старий Лисець*, селянин. Заарештований 23.07.1946. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 20.02.1992. *(7899 П).*

ДЯКУН Ілля Іванович, 1897 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княжолука, селянин. Заарештований 23.09.1947. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 09.09.1956 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.12.1994. *(14554 П).*

ДЯКУН Ілля Петрович, 1908 р. н., *с. Глибоке* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Глибоке, колгоспник. Заарештований 05.07.1951. Звинувачення: переховував членів ОУН, допомагав їм матеріально. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 26.09.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9359 П).*

ДЯКУН Михайло Васильович, 1902 р. н., *с. Верхня* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Верхня, селянин. Заарештований 15.01.1949. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.10.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.06.1993. *(13201 П).*

ДЯКУН Михайло Петрович, 1911 р. н., *с. Глибоке* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Глибоке, селянин. Заарештований 21.08.1944. Звинувачення: в нього тиждень перебував штаб УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.10.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1992. *(7824 П).*

ДЯКУН Роза Федорівна, 1930 р. н., *с. Підлісся* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підлісся, селянка. Заарештована 28.11.1945. Звинувачення: збирала продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 29.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 30.08.1991. *(5864 П).*

ДЯКУН Федір Михайлович, 1926 р. н., *с. Верхня* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Летуна, 1945), псевдо — Бурлак. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1992. *(12962 П)*.

ДЯКУН Юрій Миколайович, 1903 р. н., *с. Росільна* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Росільна, лісник. Заарештований 24.01.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вовк, господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.02.1993. *(10916 П)*.

ДЯКУР Дмитро Васильович, 1920 р. н., *с. Горішнє Залуччя* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Легалізувався. Проживав у с. Горішнє Залуччя, колгоспник. Заарештований 17.04.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тополя, розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 25.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1992. *(9865 П)*.

ДЯЧЕНКО Анастасія Іванівна, 1915 р. н., *с. Боднарів* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 28.08.1947. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, розповсюджувала антирадянські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.11.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 05.03.1992. *(14772 П)*.

ДЯЧЕНКО Ганна Олексіївна 1913 р. н., *с-ще Ланчин* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Ланчин, колгоспниця. Заарештована 20.09.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала для них продукти й прала білизну. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.03.1992. *(8413 П)*.

ДЯЧЕНКО Ганна Остапівна, 1879 р. н., *м. Богуслав* Київської області, українка, освіта середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, учителька. Заарештована 05.11.1945. Звинувачення: писала статті та вірші антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.06.1994. *(14080 П)*.

ДЯЧЕНКО Ілля, 1909 р. н., *с-ще Ланчин* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у с-щі Ланчин, колгоспник. Заарештований 20.09.1951. Звинувачення: 1944-го уникнув від служби в армії, вступив до УПА (кущ Нечая), псевдо — Хопта, де перебував до 1946. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.03.1992. *(8413 П)*.

ДЯЧЕНКО Михайло Іванович, 1902 р. н., *с. Боднарів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Боднарів, селянин. Заарештований 20.11.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Львівської залізниці 15.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 09.11.1993. *(12976 П)*.

ДЯЧЕНКО Петро Михайлович, 1914 р. н., *с. Демешківці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.01.1945. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.01.1992. *(7114 П)*.

ДЯЧЕНКО Яків Іванович, 1888 р. н., *с. Добротів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Добротів, селянин. Заарештований 08.06.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1947 засуджений на 6 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 22.03.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.09.1994. *(13607 П)*.

ДЯЧИШИН Ганна Семенівна, 1913 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Підпечери, колгоспниця. Заарештована 07.11.1950. Звинувачення: переховувала райбоївку СБ Гарта. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.12.1991. *(6789 П)*.

ДЯЧИШИН Михайло Петрович, 1934 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Підпечери, колгоспник. Заарештований 07.11.1950. Звинувачення: переховував райбоївку СБ Гарта. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.12.1991. *(6789 П)*.

ДЯЧИШИН Ярослав Іванович, 1928 р. н., *с. Колодіївка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, перукар. Заарештований 24.04.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.11.1947 засуджений на 10 років по-

збавлення волі. **Загинув** 14.06.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.07.1992. *(9027 П)*.

ДЯЧКІВСЬКИЙ Володимир Андрійович, 1921 р. н., *с. Загір'я Кукільницьке* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ясмина), псевдо — Гроза. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.02.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 31.07.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.08.1992. *(9419 П)*.

ДЯЧКІВСЬКИЙ Володимир Степанович, 1921 р. н., *с. Загір'я Кукільницьке* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.09.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Ясмина), псевдо — Мороз. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.02.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9419 П)*.

ДЯЧКІН Кузьма Тимофійович, 1903 р. н., *с. Лозове* Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Болехів*, бухгалтер рембудконтори. Заарештований 08.09.1950. Звинувачення: написав анонімний лист антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 21.11.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 24.02.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.07.1993. *(14078 П)*.

ДЯЧОК Анастасія Тимківна, 1927 р. н., *с. Тумир* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тумир, селянка. Заарештована 16.10.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Дубенка), псевда — Тополя, Сосна. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.11.1992. *(10753 П)*.

ДЯЧОК Василь Ілліч, 1909 р. н., *с. Тумир* Галицького району, українець. Проживав у с. Тумир, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 04.10.1948. *(1543 П)*.

ДЯЧОК Іван Федорович, 1894 р. н., *с. Лолин* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лолин, селянин. Заарештований 21.03.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.01.1995. *(14549 П)*.

ДЯЧУК Василина Олексіївна, 1924 р. н., *с. Остапківці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Остапківці, селянка. Заарештована 22.11.1945. Звинувачення: член ОУН, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.07.1991. *(5598 П)*.

ДЯЧУК Василь Миколайович, 1919 р. н., *с. Воскресинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.07.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 01.10.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 19.01.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.08.1993. *(12187 П)*.

ДЯЧУК Василь Степанович, 1897 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Кам'янка, голова сільради. Заарештований 24.07.1948. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10193 П)*.

ДЯЧУК Ганна Яківна, 1928 р. н., *с. Старий Гвіздець* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Гвіздець, селянка. Заарештована 15.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марія, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.01.1994. *(13374 П)*.

ДЯЧУК Григорій Михайлович, 1892 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта вища. Проживав у с. Велика Кам'янка, завідувач Коршівської райлікарні. Заарештований 22.07.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чародій, лікував вояків УПА, виписував їм рецепти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.01.1994. *(13371 П)*.

ДЯЧУК Іван Васильович, 1902 р. н., *с. Криворівня* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Криворівня, селянин. Заарештований 25.11.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Байда, матеріально допомагав підпільникам. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1994. *(13631 П)*.

ДЯЧУК Іван Палійович, 1915 р. н., *с. Криворівня* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с-щі Верховина*, стоматолог. За-

арештований 14.09.1952. Звинувачення: надавав медичну допомогу членам ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 29.11.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.12.1993. *(12845 П)*.

ДЯЧУК Марія Василівна, 1929 р. н., ***с. Чорний Потік*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чорний Потік, селянка. Заарештована 01.03.1946. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, псевдо — Мирта. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 24.01.1992. *(10600 П)*.

ДЯЧУК Федір Юрійович, 1915 р. н., ***с. Дебеславці*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 47-го ЗСП. Заарештований 25.07.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.07.1991. *(5842 П)*.

Е

ЕЛЕХА Олексій Андрійович, 1914 р. н., ***с. Княгиничі*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княгиничі, селянин. Заарештований 10.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорнота. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.10.1964. *(6342 П)*.

ЕЛЬДІНГ Хаїм Семенович, 1912 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, єврей, освіта середня. Рядовий 51-го ЗСП 24-ї ЗСД (Киргизія). Заарештований 12.03.1945. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 24-ї ЗСД 21.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 21.10.1997. *(15975 П)*.

ЕММАНУЇЛОВ Ліодор Павлович, 1906 р. н., ***м. Каліш*** (Польща), росіянин, освіта середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***. Заарештований 06.07.1949. Звинувачення: член Російського національного комітету. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.10.1949 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 17.01.1968. *(2980 П)*.

ЕНАЛЬ Іван Степанович, 1921 р. н., ***с. Нижня Липиця*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Нижня Липиця, робітник. Заарештований 20.04.1945. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 13.11.1991. *(6636 П)*.

ЕНДЗЕРОВСЬКИЙ Логвин Вікторович, 1913 р. н., ***м. Болехів***, поляк, освіта неповна середня. Проживав у м. Болехів, різьбяр. Заарештований 12.07.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 18.11.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 23.01.1992. *(7929 П)*.

ЕРНЕСТ Броніслава Йосипівна, 1921 р. н., ***с-ще Богородчани***, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Богородчани, вчителька. Заарештована 25.03.1941. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітована 20.02.1991. *(3021 П)*.

ЕРНЕСТ Роман Остапович, 1928 р. н., ***с-ще Богородчани***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шрама, 1944), псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1993. *(11459 П)*.

ЕРСТЕНЮК Василь Дмитрович, 1929 р. н., ***с. Перерісль*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 21.03.1947. Звинувачення: спецкур'єр станичної ОУН, псевдо — Василько. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.01.1992. *(577)*.

ЕРСТЕНЮК Микола Васильович 1912 р. н., ***с. Перерісль*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перерісль, селянин. Заарештований 23.05.1948. Звинувачення: станичний ОУН, псевдо — Гора. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.06.1992. *(10042 П)*.

ЕРСТЕНЮК Олена Михайлівна, 1919 р. н., ***с. Перерісль*** Надвірнянського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Перерісль, учителька. Заарештована 16.09.1948. Звинувачення: розповсюджувала бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.12.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 13.07.1993. *(12374 П)*.

ЕРСТЕНЮК Розалія Дмитрівна, 1929 р. н., ***с. Перерісль*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Перерісль, селянка. Заарештована 29.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 22.08.1991. *(5984 П)*.

Є

ЄВСТАХІВ Богдан Іванович, 1907 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Звінчук. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.02.1994. *(13242 П)*.

ЄВЧУК Василь Іванович, 1894 р. н., *с. Опришівці* (тепер — у складі м. Івано-Франківськ), українець, освіта початкова. Проживав у с. Опришівці, селянин. Заарештований 26.12.1945. Звинувачення: постачав УПА продукти, служив в українській поліції. Військовим трибуналом 8-ї повітряної армії 04.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(10901 П)*.

ЄВЧУК Йосип Корнилович, 1916 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, головний бухгалтер магазину запасних частин. Заарештований 05.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Опришок, розвідник УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.07.1957. *(1155 П)*.

ЄВЧУК Марія Дмитрівна, 1925 р. н., *с. Чехова* Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Чехова, санітарка Гвіздецької поліклініки. Заарештована 20.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Білосніжка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітована 03.09.1991. *(6581 П)*.

ЄВЧУК Марія Іллівна, 1924 р. н., *с. Вербівці* Городенківського району, українка, освіта середня. Проживала в *м. Коломия*, студентка педучилища. Заарештована 24.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.04.1957. *(1083 П)*.

ЄВЧУК Юрій Михайлович, 1921 р. н., *с. Пужники* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пужники, селянин. Заарештований 30.05.1945. Звинувачення: розвідник УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.07.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1991. *(6146 П)*.

ЄЗЕРСЬКИЙ Віктор Марцелович, 1922 р. н., *м. Калуш*, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Калуш. Заарештований 01.03.1945. Звинувачення: член АК, псевдо — Фальшивий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(13601 П)*.

ЄЗЕРСЬКИЙ Юзеф Домінікович, 1929 р. н., *м. Тисменица*, поляк, освіта неповна середня. Проживав у *м. Галич*, перукар. Заарештований 18.12.1945. Звинувачення: член АК. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1992. *(8606 П)*.

ЄЗИЖАНСЬКИЙ Володимир Михайлович, 1920 р. н., *с. Кутище* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Липея, 1945), псевдо — Жорна. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.01.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.08.1957. *(1153 П)*.

ЄМЧУК Богдан Григорович, 1915 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Поточище, фінансовий агент. Заарештований 21.12.1956. Звинувачення: купив для ОУН друкарську машинку (1948) і фотоапарат (1950). Станіславським обласним судом 04.02.1957 засуджений на 8 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.07.1991. *(33892)*.

ЄМЧУК Володимир Степанович, 1923 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 14.02.1941. Звинувачення: намагався перейти держкордон. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 21.03.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.02.1994. *(14257 П)*.

ЄМЧУК Іван Дмитрович, 1931 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Поточище, учень Чернелицької СШ. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Петро, Блискавиця, створив у школі молодіжну ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 02.12.1991. *(6517 П)*.

ЄМЧУК Іван Миколайович, 1906 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Поточище, колгоспник. Заарештований 17.10.1956. Звинувачення: ма-

теріально допомагав ОУН. Станіславським обласним судом 04.02.1957 засуджений на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.08.1991. *(33892)*.

ЄМЧУК Йосип Іванович, 1905 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Поточище, директор школи. Заарештований 21.05.1944. Звинувачення: член ОУН, керівник міського проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.05.1993. *(12583 П)*.

ЄМЧУК Марія Михайлівна, 1906 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Поточище, колгоспниця. Заарештована 17.01.1953. Звинувачення: постачала продукти членам райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 05.03.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.07.1991. *(5512 П)*.

ЄМЧУК Микола Степанович, 1924 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 314-го СП 46-ї СД. Заарештований 28.11.1945. Звинувачення: здався в полон і служив у німецькій поліції. Військовим трибуналом 46-ї СД 22.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 02.09.1993. *(11984 П)*.

ЄМЧУК Роман Дмитрович, 1929 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 03.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (1945). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 21.01.1992. *(7281 П)*.

ЄМЧУК Ярослава Дмитрівна, 1929 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Поточище, селянка. Заарештована 20.01.1949. Звинувачення: збирала продукти й одяг для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.09.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 08.04.1992. *(8153 П)*.

ЄНДРИК Мар'ян Михайлович, 1898 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, освіта неповна середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, завідувач фотоательє. Заарештований 08.01.1945. Звинувачення: член АК. **Загинув** 11.03.1946 в слідчому ізоляторі, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.03.1992. *(7807 П)*.

ЄНДРОСЯК Едмунд Станіславович, 1913 р. н., ***м. Сельм*** (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у ***м. Калуш***, кресляр калійного комбінату. Заарештований 10.01.1945. Звинувачення: член АК. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(13601 П)*.

ЄНИК Василь Якович, 1926 р. н., ***с. Паляниця*** Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Паляниця, боєць винищувального батальйону. Заарештований 07.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сокіл, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 15.08.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.12.1992. *(10004 П)*.

ЄНКАЛА Андрій Петрович, 1930 р. н., ***с. Ялиn*** Саноцького повіту Краківського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Калуш***, столяр Калуського калійного комбінату. Заарештований 01.04.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Гонта, розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1991. *(7143)*.

ЄРЕМЕНКО Федір Васильович, 1898 р. н., ***м. Суми***, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Коломия***, бухгалтер відділення «Союзтрансавто». Заарештований 19.03.1953. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 28.08.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 04.05.1994. *(14010 П)*.

ЄРЕМІЙЧУК Дмитро Васильович, 1924 р. н., ***с. Черемошна*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черемошна, селянин. Заарештований 29.03.1950. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Цвіт, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.11.1991. *(7261 П)*.

ЄРЕМІЙЧУК Микола Іванович, 1885 р. н., ***с. Княже*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Княже, селянин. Заарештований 17.03.1946. Звинувачення: переховував у своєму господарстві зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.12.1991. *(8264 П)*.

ЄРЕМКО Іван Михайлович, 1925 р. н., ***с. Суботів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Суботів, селянин. Заарештований 01.08.1949. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.08.1949 засуджений на 10 років

позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.10.1991. *(6204 П)*.

ЄРИС Микола Степанович, 1927 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Залуква, тракторист. Заарештований 13.06.1946. Звинувачення: мав зв'язок із вояками УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.03.1992. *(7483 А П)*.

ЄРИС Наталія Степанівна, 1931 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Залуква, селянка. Заарештована 13.06.1946. Звинувачення: сприяла воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 10.03.1992. *(7483 А П)*.

ЄРИС Ярослава Степанівна, 1922 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Залуква, селянка. Заарештована 13.06.1946. Звинувачення: сприяла воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.11.1991. *(7483 А П)*.

Ж

ЖАРИЙ Олексій Іванович, 1921 р. н., ***с. Слов'ятин*** Бережанського району Тернопільської області, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, столяр меблевої фабрики. Заарештований 20.09.1950. Звинувачення: поширював оунівські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.05.1994. *(14677 П)*.

ЖЕКАЛО Никифор Миколайович, 1912 р. н., ***с. Голинь*** Калуського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 07.04.1950. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.05.1994. *(14631 П)*.

ЖЕМЕЛКО Лев Миколайович, 1902 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, лісоруб. Заарештований 02.06.1950. Звинувачення: збирав гроші й закуповував одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 25.01.1992. *(7392 П)*.

ЖЕМЧУК Євстахій Іванович, 1893 р. н., ***с. Загір'я*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Загір'я, селянин. Заарештований 15.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бурлак, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 11.03.1992. *(12746)*.

ЖЕРЕБЕЦЬКИЙ Ярослав Адамович, 1911 р. н., ***м. Львів***, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, начальник цеху кондитерської фабрики. Заарештований 13.12.1944. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.09.1994. *(14211 П)*.

ЖИБАК Михайло Васильович, 1908 р. н., ***с. Струпків*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.01.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка Чорного, 1945), псевдо — Козак. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.06.1993. *(11612 П)*.

ЖИБЧИН Василина Іллівна, 1906 р. н., ***м. Городенка***, українка, малописьменна. Проживала в м. Городенка, селянка. Заарештована 06.08.1945. Звинувачення: зв'язкова райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 09.10.1991. *(6186 П)*.

ЖИВИНСЬКИЙ Михайло Миколайович, 1931 р. н., ***с. Боднарів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.06.1949. Звинувачення: член ОУН, розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 22.10.1954. *(3474 П)*.

ЖИГАЛ Михайло Ількович, 1907 р. н., ***с. Княгиничі*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княгиничі, селянин. Заарештований 03.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бурий, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.11.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1993. *(10746 П)*.

ЖИГАЛЮК Василь, 1933 р. н., ***с. Білі Ослави*** Надвірнянського району, українець, освіта почат-

кова. Проживав у с. Білі Ослави, працівник санаторію у с-щі Ворохта Яремчанської міськради. Заарештований 26.08.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 13.12.1993. *(12759 П)*.

ЖИГАЛЮК Михайло Петрович, 1925 р. н., ***с. Чорні Ослави*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорні Ослави, тесляр. Заарештований 13.06.1951. Звинувачення: зберігав та поширював літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.09.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.12.1991. *(16293)*.

ЖИГАЛЮК Петро Олексійович, 1916 р. н., ***с. Рунгури*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 214-го ЗСП. Заарештований 19.11.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 5-ї армії 15.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1992. *(9655 П)*.

ЖИГАЛЮК Юрій Петрович, 1927 р. н., ***с. Чорні Ослави*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.01.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (кущ самооборони), псевда — Горобець, Грушка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13809 П)*.

ЖИГАН Іван Федорович, 1913 р. н., ***с. Ялинкувате*** Сколівського району Львівської області, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Сенечів*** Долинського району, робітник лісодільниці «Яловий» вигодського ліспромгоспу. Заарештований 25.04.1954. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 11.07.1954 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 18.02.1992. *(7901 П)*.

ЖИГАН Павлина Федорівна, 1912 р. н., ***с. Сенечів*** Долинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Сенечів, кухарка дільниці ліспромкомбінату. Заарештована 13.06.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 11.07.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 14.02.1992. *(7901 П)*.

ЖИГУН Федір Іванович, 1900 р. н., ***с. Угорники*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Угорники, селянин. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 11.02.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.11.1991. *(3139)*.

ЖИДАК Ганна Миколаївна, 1920 р. н., ***с. Ліски*** Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Ліски, селянка. Заарештована 28.11.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН, прала їм білизну та збирала для них продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.01.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1992. *(10215 П)*.

ЖИДАК Федір Миколайович, 1933 р. н., ***с. Ліски*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ліски, колгоспник. Заарештований 27.11.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, збирав для них продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10215 П)*.

ЖИДУН Анастасія Василівна, 1927 р. н., ***с. Маркова*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Маркова, селянка. Заарештована 20.03.1953. Звинувачення: збирала продукти для УПА, переховувала свого брата-нелегала. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.05.1993. *(11539 П)*.

ЖИДУН Іван Михайлович, 1919 р. н., ***с. Бабче*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий 194-ї авіабази. Заарештований 06.07.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Орловського військового округу 18.01.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 31.08.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.01.1995. *(14584 П)*.

ЖИДУН Микола Федорович, 1922 р. н., ***с. Манява*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Манява, селянин. Заарештований 06.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лоза, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.04.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.11.1993. *(12597 П)*.

ЖИДУН Юрій Васильович, 1919 р. н., ***с. Маркова*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований

11.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (курінь Іскри, 1945). Військовим трибуналом 38-ї армії 06.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1993. *(10963 П)*.

ЖИКАЛЮК Анастасія Миколаївна, 1921 р. н., ***с. Верхній Ясенів*** Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 09.01.1947. Звинувачення: чоловік Петро — заступник керівника кущового проводу ОУН (псевдо — Кубанець), допомагала воякам УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.05.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 31.03.1992. *(12167 П)*.

ЖИКАЛЮК Марія Танасівна, 1924 р. н., ***с. Красноїлля*** Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в ***с-щі Верховина***, селянка. Заарештована 20.07.1948. Звинувачення: допомагала воякам УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.11.1993. *(12719 П)*.

ЖИКАЛЮК Юрій, 1919 р. н., ***с. Зелене*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (запасна сотня Вишні, 1944), псевдо — Ріповий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.03.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(12189 П)*.

ЖИЛИК Регіна Гнатівна, 1928 р. н., ***м. Городенка***, українка. Проживала в ***м. Чернівці***, студентка університету. Заарештована 21.03.1949. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Чернівецьким обласним судом 06.06.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 25.12.1991. *(5367, справа знаходиться в архіві СБУ Чернівецької області)*.

ЖИЛЮК Михайло Васильович, 1917 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Блюдники, колгоспник. Заарештований 15.07.1950. Звинувачення: збирав гроші та продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 13.03.1992. *(7789 П)*.

ЖИЛЯК Катерина Несторівна, 1928 р. н., ***с. Вікторів*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вікторів, селянка. Заарештована 22.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надя, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.04.1992. *(9079 П)*.

ЖИЛЯК Марія Дмитрівна, 1926 р. н., ***с. Делева*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Делева, селянка. Заарештована 17.12.1945. Звинувачення: розвідниця ОУН, псевдо — Одарка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.08.1991. *(5911 П)*.

ЖИЛЯК Марк, 1912 р. н., ***с. Делева*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Крука), псевдо — Кобзар. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1993. *(11190 П)*.

ЖИЛЯК Михайло Петрович, 1927 р. н., ***с. Вікторів*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Вікторів, селянин. Заарештований 23.11.1945. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1991. *(3721)*.

ЖИЛЯК Олександра Михайлівна, 1922 р. н., ***с. Угринів*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Угринів, селянка. Заарештована 21.04.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА, збирала продукти для ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 16.07.1992. *(9294 П)*.

ЖИЛЯК Олена Михайлівна, 1928 р. н., ***с. Височанка*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Височанка, селянка. Заарештована 13.12.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 30.09.1991. *(3721)*.

ЖИЛЯК Роман Несторович, 1922 р. н., ***с. Вікторів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорника), псевдо — Морський. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. *(3721)*.

ЖИМ Микола Захарович, 1900 р. н., ***с. Тростянець*** Долинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 25.10.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пілат, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.04.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.12.1994. *(14576 П)*.

ЖИРАК Євстахій Петрович, 1913 р. н., *с. Тустань* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.09.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Крамаренка), псевдо — Білий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(13587 П)*.

ЖИРИК Олексій Степанович, 1906 р. н., *с. Саджава* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Саджава, селянин. Заарештований 04.11.1944. Звинувачення: сприяв воякам УПА в здійсненні збройної акції. 07.04.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(1922 П)*.

ЖИРУН Василь Миколайович, 1927 р. н., *с. Бортники* Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Легалізувався. Рядовий в/ч 13296. Заарештований 09.02.1951. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Орел. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.10.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.06.1992. *(8685 П)*.

ЖМЕНДАК Григорій Васильович, 1913 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Рожнів, селянин. Заарештований 03.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чайка, бухгалтер станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.03.1996. *(15030 П)*.

ЖМЕНДАК Петро Іванович, 1905 р. н., *с. Любківці* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Любківці, селянин. Заарештований 07.01.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 08.02.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.01.1994. *(13474 П)*.

ЖМЕНДАК Степан Іванович, 1910 р. н., *с. Любківці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Любківці, візник. Заарештований 12.07.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мостовий, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 04.09.1991. *(6718 П)*.

ЖМЕНДАК Степан Юрійович, 1916 р. н., *с. Любківці* Снятинського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Любківці, вчитель. Заарештований 28.11.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 27.03.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.06.1993. *(11515 П)*.

ЖМУНДУЛЯК Василь Данилович, 1920 р. н., *с. Великий Ключів* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Великий Ключів, учень школи. Заарештований 13.03.1941. Звинувачення: член ОУН, вивчав військову справу. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.05.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. *(14743 П)*.

ЖМУНДУЛЯК Микола Федорович, 1915 р. н., *с. Великий Ключів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Великий Ключів, селянин. Заарештований 15.12.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловей, станичний ОУН (1943). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 26.02.1992. *(8072 П)*.

ЖМУНДУЛЯК Параска Дмитрівна, 1926 р. н., *с. Великий Ключів* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Великий Ключів, селянка. Заарештована 05.11.1950. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.02.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.06.1991. *(5464 П)*.

ЖМУРЧИК Іван Васильович, 1909 р. н., *с. Белелуя* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Белелуя, селянин. Заарештований 20.11.1945. Звинувачення: сприяв воякам УПА в підготовці до збройної акції. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 29.09.1993. *(12201 П)*.

ЖОВНАРУК Ганна Степанівна, 1925 р. н., *с. Хриплин* Івано-Франківської міськради, українка, освіта незакінчена середня. Проживала в с. Хриплин, бухгалтер 4-го відділення служби руху Львівської залізниці. Заарештована 01.10.1945. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 23.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 16.07.1957. *(2761 П)*.

ЖОВНІР Дмитро Васильович, 1911 р. н., *с. Довжка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довжка, селянин. Заарештований 12.09.1948. Звинувачення: збирав гроші та продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.05.1994. *(13985 П)*.

ЖОВНІР Петро Федорович, 1910 р. н., *с. Цвітова* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ромка), псевдо — Жайворон, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.01.1992. *(8765 П)*.

ЖОВНІРУК Ганна Іванівна, 1887 р. н., *с. Хлібичин* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Хлібичин, селянка. Заарештована 30.07.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА, матеріально їм допомагала. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.06.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 24.01.1992. *(6970 П)*.

ЖОВТУЛЯ Павло Іванович, 1922 р. н., *с. Варяж* Люблінського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *с. Тустань* Галицького району, селянин. Заарештований 23.12.1949. Звинувачення: матеріально допомагав членам ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.03.1992. *(6956)*.

ЖОВТЯК Дмитро Васильович, 1926 р. н., *с. Рудники* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рудники, селянин. Заарештований 29.11.1947. Звинувачення: сприяв воякам УПА в здійсненні збройної акції. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 23.12.1988. *(3825 П)*.

ЖОЛИНСЬКИЙ Михайло Пилипович, 1928 р. н., *с. Чернїв* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернїв, селянин. Заарештований 08.04.1946. Звинувачення: сприяв воякам УПА при нападі на винищувальний батальйон. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.10.1991. *(6540 П)*.

ЖОЛОБ Андрій Миколайович, 1928 р. н., *с. Рунгури* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 16.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Спартана), псевдо — Черемшина. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1995. *(14609 П)*.

ЖОЛОБ Ганна Іванівна, 1924 р. н., *с. Слобода* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобода, селянка. Заарештована 29.07.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 26.09.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.05.1992. *(8412 П)*.

ЖОЛОБ Іван Федорович, 1919 р. н., *с. Слобода* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобода, селянин. Заарештований 24.01.1950. Звинувачення: вояк УПА (боївка Солов'я, 1944), псевда — Миша, Вишня. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.09.1991. *(6232 П)*.

ЖОЛОБАЙЛО Василь Іванович, 1923 р. н., *с. Матеївці* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 107-го ЗСП 20-ї ЗСД. Заарештований 12.07.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.11.1944 засуджений на 5 років позбавлення волі. Відбув 10 років. Реабілітований 10.01.1994. *(13113 П)*.

ЖОЛОБАЙЛО Василь Прокопович, 1892 р. н., *с. Залуччя* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Залуччя, селянин. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: постачав УПА продукти, переховував станичну ОУН. **Загинув** 06.04.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.07.1998. *(12533)*.

ЖОЛОБАЙЛО Ганна Миколаївна, 1927 р. н., *с. Матеївці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Матеївці, селянка. Заарештована 06.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пчілка, заготовляла продукти й обмундирування для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 26.09.1964. *(5595 П)*.

ЖОЛОБАЙЛО Гафія Миколаївна, 1925 р. н., *с. Залуччя* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Залуччя, селянка. Заарештована 13.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бджілка, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.02.1992. *(7855 П)*.

ЖОЛОБАЙЛО Григорій Васильович, 1924 р. н., *с. Залуччя* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 30-го ЗАП 5-ї ЗСД. Заарештований 22.07.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав гроші для УПА. **Загинув** 22.03.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.05.1993. *(32781)*.

ЖОЛОБАЙЛО Іван Антонович, 1914 р. н., *с. Залуччя* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 40-го ЗАП 5-ї ЗСД. Заарештований 23.07.1944. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 19.02.1992. *(32781)*.

ЖОЛОБАЙЛО Іван Матвійович, 1927 р. н., *с. Матеївці* Коломийського району, українець, ос-

віта початкова. Проживав в с. Матеївці, залізничник станції Коломия. Заарештований 04.11.1961. Звинувачення: член націоналістичної організації «Спілка патріотів». Івано-Франківським обласним судом 11.07.1962 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.09.1994. *(14129 П)*.

ЖОЛОБАЙЛО Микола Якович, 1921 р. н., *с. Замулинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 102-го ЗСП 20-ї ЗСД. Заарештований 08.07.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.11.1944 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 30.12.1993. *(13438 П)*.

ЖОЛОБАЙЛО Ольга Миколаївна, 1925 р. н., *с. Залуччя* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Залуччя, селянка. Заарештована 19.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ліда, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.07.1991. *(5509 П)*.

ЖОЛОБАЙЛО Ольга Пропоківна, 1926 р. н., *с. Матеївці* Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Матеївці, селянка. Заарештована 19.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 12.11.1991. *(6355 П)*.

ЖОЛОБАЙЛО Петро Васильович, 1901 р. н., *с. Залуччя* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Залуччя, селянин. Заарештований 07.03.1946. Звинувачення: інформатор УПА, збирав для УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.03.1947 року засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.06.1991. *(5479 П)*.

ЖОЛОБКО Іван Корнелійович, 1930 р. н., *с. Перекоси* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перекоси, селянин. Заарештований 15.01.1948. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.02.1992. *(11413 П)*.

ЖОЛОБКО Корнелій Іванович, 1905 р. н., *с. Перекоси* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перекоси, селянин. Заарештований 16.01.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.03.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.10.1993. *(12665 П)*.

ЖОЛОБЧУК Дмитро Андрійович, 1931 р. н., *с. Зелена* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зелена, селянин. Заарештований 14.01.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.08.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 12.01.1990. *(10477 П)*.

ЖОЛОБЧУК Олена Гаврилівна 1901 р. н., *с. Черник* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в *с. Зелена*, селянка. Заарештована 14.01.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.08.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 12.01.1990. *(10477 П)*.

ЖОЛОБЧУК Петро Іванович, 1907 р. н., *с. Чорні Оелави* Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорні Ослави, селянин. Заарештований 13.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ракета, готував односельців до вступу в УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.12.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.03.1992. *(7445 П)*.

ЖОЛОБ'ЮК Федір Іванович, 1926 р. н., *с. Монастирчани* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Монастирчани, фінансовий агент. Заарештований 29.05.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бурун, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(7898 П)*.

ЖУГАЄВИЧ Дмитро Васильович, 1916 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Серафинці, голова сільради. Заарештований 28.04.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.07.1992. *(9123 П)*.

ЖУГАЄВИЧ Марія Юріївна, 1924 р. н., *с. Серафинці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Серафинці, селянка. Заарештована 07.02.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.09.1991. *(5920 П)*.

ЖУК Володимир Андрійович, 1907 р. н., *с. Старява* Львівської області, українець, освіта незакінчена вища. Проживав нелегально. Заарештований

15.10.1945 у ***Верховинському*** районі. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Щиголь, господарчий Верховинського райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поураження в правах. Реабілітований 13.03.1992. *(8198 П)*.

ЖУК Дмитро Іванович, 1922 р. н., ***с. Похівка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Благого, 1943), псевдо — Здоровий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поураження в правах. Реабілітований 14.04.1992. *(8178 П)*.

ЖУК Дмитро Федорович, 1927 р. н., ***с. Семенівка*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Ігор. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 29.11.1991. *(6729 П)*.

ЖУК Тетяна Василівна, 1920 р. н., ***с. Жалибори*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Жалибори, селянка. Заарештована 24.05.1946. Звинувачення: зв'язкова УПА, псевдо — Галя. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.07.1991. *(5709 П)*.

ЖУКЕВИЧ Іван Йосипович, 1914 р. н., ***с. Оболонія*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Оболонія, міліціонер. Заарештований 19.04.1946. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.05.1993. *(11456)*.

ЖУКЕВИЧ Микола Миколайович, 1927 р. н., ***с. Небилів*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Небилів, завідувач буфету. Заарештований 20.07.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1957. *(1329 П)*.

ЖУПАНСЬКА Ганна Василівна, 1926 р. н., ***с. Дебеславці*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дебеславці, селянка. Заарештована 01.01.1946. Звинувачення: віднесла естафету ОУН у с. Цуцулин Косівського району. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.06.1992. *(8980 П)*.

ЖУПАНСЬКА Ганна Дмитрівна, 1921 р. н., ***с. Воскресинці*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Воскресинці, селянка. Заарештована 12.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сосна, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.02.1992. *(7609 П)*.

ЖУПАНСЬКА Ганна Іванівна, 1926 р. н., ***с. Дебеславці*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дебеславці, селянка. Заарештована 04.01.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН, псевдо — Галка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.06.1992. *(8980 П)*.

ЖУПАНСЬКА Ольга Петрівна, 1927 р. н., ***с. Матеївці*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Матеївці, селянка. Заарештована 31.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марійка, кур'єр ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.07.1991. *(5595 П)*.

ЖУПАНСЬКИЙ Матвій Петрович, 1920 р. н., ***с. Луквиця*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Луквиця, селянин. Заарештований 25.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Розлука. 23.06.1945 скерований до спецтабору НКВС. Постановою начальника Інтлагу МВС СРСР 18.06.1946 скерований на сиецпоселення на 6 років. Реабілітований 21.08.1993. *(12629 П)*.

ЖУПНИК Василь Олексійович, 1930 р. н., ***с. Молодятин*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Молодятин, селянин. Заарештований 22.04.1952. Звинувачення: розповсюджував бофони, націоналістичні листівки, заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.06.1992. *(10486 П)*.

ЖУПНИК Василь Онуфрійович, 1924 р. н., ***с. Молодятин*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ Левка, 1945), псевдо — Рак. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.10.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт

і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10216 П)*.

ЖУПНИК Михайло Васильович, 1925 р. н., *с. Сопів* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий окремого запасного стрілецького батальйону 57-ї СД. Заарештований 19.10.1945. Звинувачення: висловлював невдоволення службою в армії. Військовим трибуналом 57-ї СД 04.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітований 23.12.1996. *(15459 П)*.

ЖУПНИК Олена Онуфріївна, 1928 р. н., *с. Молодятин* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Молодятин, селянка. Заарештована 20.02.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН, псевдо — Фіалка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 06.05.1993. *(11510 П)*.

ЖУПНИК Павло Федорович, 1925 р. н., *с. Гвізд* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Гвізд, селянин. Заарештований 06.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Іскри, Завзятого, 1944—1945), псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.12.1991. *(8303 П)*.

ЖУРАВЕЛЬ Інна Іванівна, 1923 р. н., *м. Короп* Чернігівської області, українка, освіта середня спеціальна. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, завідувачка відділу експедиції аптекоуправління. Заарештована 18.08.1949. Звинувачення: мала зв'язок із членами надрайонного проводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.10.1949 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 15.06.1994. *(14024 П)*.

ЖУРАВІНСЬКИЙ Федір Миколайович, 1921 р. н., *с. Куропатники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Куропатники, агент по збору держпоставок. Заарештований 09.09.1946. Звинувачення: служив в українській поліції, а потім у дивізії «СС-Галичина». Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.05.1993. *(11441 П)*.

ЖУРАВЛИНСЬКИЙ Євстахій Карлович, 1924 р. н., *с. Чесники* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Чесники, селянин. Заарештований 23.01.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевдо — Сокіл. **Загинув** 15.04.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. 18.04.1945 справу припинено. *(6620 П)*.

ЖУРАВСЬКА Ганна Іванівна, 1930 р. н., *с. Старий Мартинів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Вигівка*, селянка. Заарештована 20.05.1947. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 03.03.1992. *(7708 П)*.

ЖУРАВСЬКИЙ Геннадій Іванович, 1931 р. н., *с. Старий Мартинів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Вигівка*, селянин. Заарештований 20.05.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 03.03.1992. *(7708 П)*.

ЖУРАКІВСЬКИЙ Броніслав Карлович, 1916 р. н., *м. Городенка*, українець, освіта середня. Проживав у м. Городенка, друкар райдрукарні. Заарештований 01.02.1941. Звинувачення: збирав секретні дані для ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.06.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 30.06.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.02.1992. *(7346 П)*.

ЖУРАКІВСЬКИЙ Василь Григорович, 1904 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Середній Березів, селянин. Заарештований 19.07.1950. Звинувачення: вояк УПА (сотня Цигана, 1944—1945), псевдо — Сорока, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 24.11.1993. *(12955 П)*.

ЖУРАКІВСЬКИЙ Іван Васильович, 1906 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Задубрівці, селянин. Заарештований 02.03.1945. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.12.1992. *(11012 П)*.

ЖУРАКІВСЬКИЙ Іван Васильович, 1928 р. н., *с. Любківці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Любківці, селянин. Заарештований 22.02.1946. Звинувачення: розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.03.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(8393 П)*.

ЖУРАКІВСЬКИЙ Іван Дмитрович, 1906 р. н., *с. Боднарів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Боднарів, робітник залізничної станції. Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: короткочасно перебував в українській поліції (1941). Військовим трибуналом військ НКВС

Станіславської області 28.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 10.11.1993. *(12956 П)*.

ЖУРАКІВСЬКИЙ Йосип Васильович, 1921 р. н., *с. Боднарів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.11.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.01.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1966. *(5351 П)*.

ЖУРАКІВСЬКИЙ Матвій Іванович, 1927 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Задубрівці, селянин. Заарештований 18.10.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Матійчук, кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1992. *(8224 П)*.

ЖУРАКІВСЬКИЙ Микола Антонович, 1921 р. н., *с. Жураки* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жураки, мельник. Заарештований 22.08.1950. Звинувачення: молов зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.08.1991. *(5856 П)*.

ЖУРАКІВСЬКИЙ Микола Карлович, 1910 р. н., *м. Коломия*, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Городенка*, завідувач друкарні. Заарештований 19.10.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник повітового проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 22.03.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.02.1993. *(10660 П)*.

ЖУРАКІВСЬКИЙ Петро Михайлович, 1895 р. н., *с. Надорожна* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Надорожна, селянин. Заарештований 09.09.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1992. *(10952 П)*.

З

ЗАБЕРОВСЬКИЙ Мечислав Станіславович, 1918 р. н., *м. Івано-Франківськ*, поляк, освіта середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, електротехнік. Заарештований 13.01.1945. Звинувачення: член АК. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 10.08.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.03.1992. *(7807 П)*.

ЗАБІГАЧ Степан Андрійович, 1900 р. н., *с. Бабухів* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Бабухів, землевпорядник райвідділу сільського господарства. Заарештований 14.08.1950. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7803 П)*.

ЗАБЛОЦЬКИЙ Григорій Ілліч, 1922 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у с. Чорнолізці, селянин. Заарештований 14.01.1949. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони, 1944), мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.03.1992. *(9346 П)*.

ЗАБЛОЦЬКИЙ Іван Михайлович, 1915 р. н., *с. Блюдники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Блюдники, колгоспник. Заарештований 25.03.1953. Звинувачення: розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(13036 П)*.

ЗАБЛОЦЬКИЙ Михайло Іванович, 1923 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Кам'янка, боєць винищувального батальйону. Заарештований 20.09.1945. Звинувачення: господарчий станичної ОУН, псевдо — Стефан. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 24.10.1994. *(14311 П)*.

ЗАБОЛОТНИЙ Любомир Федорович, 1921 р. н., *с. Суботів* Галицького району, українець. Проживав у с. Суботів, селянин. Заарештований 15.02.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 09.04.1964 справу припинено. *(3067 П)*.

ЗАБОЛОТОВСЬКИЙ Іван Васильович, 1904 р. н., *с-ще Верховина*, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Верховина, селянин. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(12166 П)*.

ЗАБОРСЬКИЙ Михайло Антонович, 1931 р. н., *с. Підвиння* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештова-

ний 08.10.1950. Звинувачення: був депортований разом із батьками в Сибір, звідки втік, зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 25.02.1992. *(7396 П)*.

ЗАВАДА Василь Йосипович, 1930 р. н., *с. Тулуків* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тулуків, робітник Заболотівської МТС. Заарештований 03.06.1950. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.03.1993. *(11600 П)*.

ЗАВАДА Юрій Миколайович, 1924 р. н., *с. Тулуків* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Тулуків, секретар сільради. Заарештований 12.08.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Веселий, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.01.1992. *(6960 П)*.

ЗАВАДЕЦЬКА Домна Петрівна, 1916 р. н., *с. Кадобна* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Голинь*, селянка. Заарештована 24.06.1947. Звинувачення: зберігала продукти УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.05.1948 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 08.12.1989. *(4838 П)*.

ЗАВАДЕЦЬКИЙ Петро Іванович, 1903 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти, 1945), псевдо — Граб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13229 П)*.

ЗАВАДОВИЧ Ярослав Богданович, 1923 р. н., *м. Львів*, українець, освіта вища. Проживав у *м. Калуш*, інженер пивзаводу. Заарештований 24.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 26.09.1964 справу припинено. *(3048 П)*.

ЗАВАДОВСЬКИЙ Василь Григорович, 1928 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика, 1945), псевдо — Комар. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1992. *(8975 П)*.

ЗАВАДОВСЬКИЙ Петро Григорович, 1929 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тишківці, селянин. Заарештований 02.12.1949. Звинувачення: поширював бофони та антирадянські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.11.1989. *(4822 П)*.

ЗАВАДСЬКИЙ Василь Іванович, 1894 р. н., *с. Лісна Тарновиця* Надвірнянського району, поляк, освіта неповна середня. Проживав у *с. Парище*, голова сільради. Заарештований 03.07.1948. Звинувачення: допомагав УПА продуктами. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.11.1991. *(6518 П)*.

ЗАВАДЮК Михайло Васильович, 1909 р. н., *с. Кулачківці* Снятинського району, українець, малописьменний. Рядовий 105-го ЗСП (м. Ачинськ Красноярського краю, Росія). Заарештований 31.07.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 03.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.12.1993. *(13132 П)*.

ЗАВАЛЬНЮК Юрій Дмитрович, 1903 р. н., *с. Добротів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Добротів, селянин. Заарештований 15.03.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.06.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 21.05.1993. *(11877 П)*.

ЗАВАЛЬСЬКА Анастасія, 1927 р. н., *с. Побережжя* Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Побережжя, селянка. Заарештована 13.11.1945. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 12.11.1991. *(6419 П)*.

ЗАВГОРОДНІЙ Леонтій Миколайович, 1907 р. н., *с. Довжка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довжка, голова сільради. Заарештований 07.09.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.06.1994. *(14630 П)*.

ЗАВГОРОДНІЙ Михайло Петрович, 1908 р. н., *с. Довжка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довжка, селянин. Заарештований 25.01.1946. Звинувачення: член ОУН, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.10.1993. *(13194 П)*.

ЗАВЕРУХА Володимир Дмитрович, 1928 р. н., *с. Явче* Рогатинського району, українець, освіта

початкова. Проживав у с. Явче, селянин. Заарештований 14.04.1949. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.01.1992. *(7779 П)*.

ЗАВЕРУХА Петро Ілліч, 1926 р. н., *с. Добрині* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Гонорятівка*, селянин. Заарештований 01.08.1947. Звинувачення: постачав ОУН продукти, вояк УПА (1944), псевдо — Воробець. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.12.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 03.12.1992. *(10366 П)*.

ЗАВІЙСЬКИЙ Костянтин Петрович, 1904 р. н., *с. Боднарівка* (тепер — територія Польщі), українець, освіта початкова. Проживав у *с. Станіславівка* Коломийського району, селянин. Заарештований 02.11.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН і постачав їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 07.08.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.11.1992. *(5293)*.

ЗАВІЙСЬКИЙ Мирон Петрович, 1917 р. н., *с. Боднарівка* (тепер — територія Польщі), українець, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, бухгалтер-ревізор обласного управління зв'язку. Заарештований 20.11.1948. Звинувачення: фотографував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1992. *(5293)*.

ЗАВІРЮХА Василь Лук'янович, 1923 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Рядовий 214-го ЗСП. Заарештований 29.09.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка Грома, 1944). Військовим трибуналом 5-ї армії 04.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 06.07.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.02.1994. *(31167)*.

ЗАВІРЮХА Гнат Іванович, 1904 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у с. Чорнолізці, селянин. Заарештований 25.03.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.05.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі та 2 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.09.1992. *(9781 П)*.

ЗАВІРЮХА Дем'ян Євстахійович, 1910 р. н., *с. Княгиничі* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княгиничі, селянин. Заарештований 25.04.1944. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Спеціальним табірним судом при Інтинському ВТТ НКВС СРСР 18.01.1946 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 14.07.1993. *(11841 П)*.

ЗАВІСТОВСЬКИЙ Іван Васильович, 1930 р. н., *с. Павлівка* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Павлівка, селянин. Заарештований 07.08.1947. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.07.1992. *(9276 П)*.

ЗАВІСТОВСЬКИЙ Рудольф Миколайович, 1906 р. н., *с. Драгомирчани* Тисменицького району, поляк, освіта початкова. Проживав у *с. Угринів*, слюсар Станіславської трикотажної фабрики. Заарештований 18.09.1940. Звинувачення: член польської націоналістичної організації. Станіславським обласним судом 27.11.1940 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6747 П)*.

ЗАВУХА Марія Микитівна, 1908 р. н., *с. Дубка* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Дубка, селянка. Заарештована 25.05.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 17.08.1993. *(12624 П)*.

ЗАГАЙДУК Орест Михайлович, 1924 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, старший рахівник складу запчастин залізничної станції. Заарештований 29.09.1944. Звинувачення: член УНК. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.02.1992. *(7402 П)*.

ЗАГАРОВСЬКИЙ Василь Андрійович, 1921 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.01.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орест, розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.03.1993. *(11588 П)*.

ЗАГАРУК Варвара Олексіївна, 1908 р. н., *с. Рашків* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Рашків, колгоспниця. Заарештована 26.05.1951. Звинувачення: переховувала в криївці вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1951

засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.10.1991. *(7209 П).*

ЗАГАРУК Михайло Іванович, 1898 р. н., ***с. Рашків*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 22-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 26.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 06.01.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 23.06.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.12.1991. *(6588 П).*

ЗАГАРУК Петро Михайлович, 1934 р. н., ***с. Рашків*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Рашків, колгоспник. Заарештований 22.03.1951. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(7209 П).*

ЗАГОРИН-СУЧКОВ Микола Васильович, 1898 р. н., ***м. Порхов*** (Росія), росіянин, освіта середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, керівник гуцульського ансамблю пісні й танцю. Заарештований 16.11.1950. Звинувачення: у 1945 році перебував у РОА Власова. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.05.1994. *(13847 П).*

ЗАГОРНЯК Марія Юріївна, 1909 р. н., ***с. Джурів*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Джурів, селянка. Заарештована 18.11.1949. Звинувачення: переховувала членів ОУН, інформатор станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.03.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 08.12.1993. *(12982 П).*

ЗАГОРОДСЬКА Олена Василівна, 1904 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Старі Кути, селянка. Заарештована 23.12.1945. Звинувачення: переховувала в криївці вояків УПА, в її помешканні був пункт зв'язку ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.08.1991. *(5783 П).*

ЗАГОРУК Ганна Дмитрівна, 1911 р. н., ***с. Стецева*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стецева, селянка. Заарештована 07.03.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.08.1993. *(12405 П).*

ЗАГОРУК Олена Петрівна, 1924 р. н., ***с. Стецева*** Снятинського району, українка, освіта середня педагогічна. Проживала в ***с. Красноставці***, вчителька. Заарештована 09.07.1947. Звинувачення: передала підпіллю 320 крб. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.07.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 28.08.1991. *(5868 П).*

ЗАГОРУК Юрій Олексійович, 1900 р. н., ***с. Стецева*** Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Стецівка***, селянин. Заарештований 19.07.1946. Звинувачення: заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1991. *(5933 П).*

ЗАГРІЙЧУК Василина Михайлівна, 1923 р. н., ***с. Яківка*** Тлумацького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Яківка, секретар сільради. Заарештована 10.05.1945. Звинувачення: член ОУН, господарча підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.08.1973. *(5346 П).*

ЗАГРІЙЧУК Дмитро Михайлович, 1923 р. н., ***с. Яківка*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яківка, селянин. Заарештований 30.05.1944. Звинувачення: збирав амуніцію для УПА. Військовим трибуналом 161-ї СД 24.06.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 20.02.1992. *(7616 П).*

ЗАГРІЙЧУК Микола Павлович, 1893 р. н., ***с. Яківка*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яківка, селянин. Заарештований 23.01.1946. Звинувачення: давав їжу воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 01.10.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.02.1992. *(7745 П).*

ЗАГУРСЬКИЙ Андрій Гнатович, 1912 р. н., ***с. Слобідка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Рядовий 284-ї СП. Заарештований 25.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловей. Військовим трибуналом 5-ї армії 07.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1963. *(2808 П).*

ЗАГУРСЬКИЙ Іван Васильович, 1912 р. н., ***с. Слобідка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобідка, селянин. Заарештований 15.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб. Військовим трибуналом 5-ї армії 09.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.09.1992. *(10000 П).*

ЗАДЕМЛЯНЮК Іван Миколайович, 1914 р. н., *с. Старий Гвіздець* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Гвіздець, селянин. Заарештований 25.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 22.06.1949. *(3291 П)*.

ЗАДОРОВИЧ Павло Петрович, 1905 р. н., *с. Мала Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мала Кам'янка, селянин. Заарештований 26.01.1947. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 17.05.1947 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 10.08.1947. *(1199 П)*.

ЗАДОРОЖНИЙ Василь Іванович, 1926 р. н., *с. Залип'я* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Залип'я, селянин. Заарештований 01.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гора. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(6237 П)*.

ЗАДОРОЖНИЙ Володимир Миколайович, 1923 р. н., *с. Залип'я* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Залип'я, селянин. Заарештований 01.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Максим. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.09.1991. *(6237 П)*.

ЗАДОРОЖНИЙ Федір Олексійович, 1904 р. н., *с. Верхня Липиця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхня Липиця, селянин. Заарештований 06.07.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гомін, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10424 П)*.

ЗАДУЛЬСЬКИЙ Степан Петрович, 1925 р. н., *с. Маловоди* Теребовлянського району Тернопільської області, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.01.1945 в *с. Добринів* Рогатинського району. Звинувачення: член ОУН (сотня Чорного). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.05.1993. *(11423 П)*.

ЗАЄЦЬ Анастасія Іванівна, 1902 р. н., *с. Павлівка* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Павлівка, селянка. Заарештована 30.10.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 15.08.1995. *(5233 П)*.

ЗАЄЦЬ Андрій Васильович, 1900 р. н., *с. Світанок* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Світанок, селянин. Заарештований 09.05.1949. Звинувачення: передав для УПА 25 кг цукру. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 22.07.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.12.1992. *(10420 П)*.

ЗАЄЦЬ Ганна Василівна, 1927 р. н., *с. Пнів* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пнів, селянка. Заарештована 08.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.03.1992. *(10084 П)*.

ЗАЄЦЬ Емілія Степанівна, 1929 р. н., *с. Ярово* (Словаччина), українка, освіта неповна середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, студентка педучилища. Заарештована 08.03.1949. Звинувачення: мала зв'язок із вояками УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.05.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.01.1992. *(9671 П)*.

ЗАЄЦЬ Іван Йосипович, 1923 р. н., *с. Тумир* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Остапа), псевдо — Дуб, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.06.1992. *(10210)*.

ЗАЄЦЬ Іван Танасійович, 1930 р. н., *с. Делієве* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Делієве, селянин. Заарештований 19.02.1948. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.03.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 13.12.1991. *(6565 П)*.

ЗАЄЦЬ Іван Тимофійович, 1907 р. н., *с. Тумир* Галицького району, українець. Проживав у с. Тумир, селянин. Заарештований 16.06.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 12.12.1964 справу припинено. *(3353 П)*.

ЗАЄЦЬ Йосип Петрович, 1907 р. н., *с. Лани* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лани, селянин. Заарештований 24.08.1947. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі

та 5 років ураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9281 П)*.

ЗАЄЦЬ Катерина Михайлівна, 1924 р. н., *с. Яглуш* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яглуш, селянка. Заарештована 26.01.1945. Звинувачення: член ОУН, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.02.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років ураження в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 24.10.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 07.06.1993. *(11825 П)*.

ЗАЄЦЬ Петро Григорович, 1909 р. н., *с. Делієве* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Делієве, селянин. Заарештований 07.05.1940. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.10.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 12.12.1956. *(992 П)*.

ЗАЄЦЬ Степан Васильович, 1894 р. н., *с. Делієве* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Лани*, селянин. Заарештований 24.08.1947. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років ураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9281 П)*.

ЗАЄЦЬ Степан Григорович, 1901 р. н., *с. Делієве* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Делієве, селянин. Заарештований 07.05.1940. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 29.07.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки ураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1960. *(2523 П)*.

ЗАЄЦЬ Степан Мартинович, 1910 р. н., *с. Лани* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лани, селянин. Заарештований 28.08.1947. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років ураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9281 П)*.

ЗАЄЦЬ Юстина Миколаївна, 1930 р. н., *с. Пнів* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пнів, селянка. Заарештована 15.12.1944. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, псевдо — Зірка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років ураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.10.1992. *(13779 П)*.

ЗАЖИЦЬКИЙ Степан Олексійович, 1890 р. н., *с. Куропатники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Потік* Рогатинського району, селянин. Заарештований 29.09.1945. Звинувачення: переховував вояка УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років ураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(11060 П)*.

ЗАЗУЛИК Василь Андрійович, 1893 р. н., *с. Попельники* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Попельники, селянин. Заарештований 03.08.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 10.11.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років ураження в правах. Реабілітований 11.03.1990. *(5272 П)*.

ЗАЗУЛИНСЬКА Євдокія Семенівна, 1922 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сороки, селянка. Заарештована 14.05.1946. Звинувачення: переховувала члена ОУН, постачала йому продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років ураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.11.1992. *(10569 П)*.

ЗАЗУЛЬЧАК Михайло Іванович, 1930 р. н., *с. Кривець* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кривець, селянин. Заарештований 06.12.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН, збирав для них продукти й інформацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.09.1992. *(9818 П)*.

ЗАЗУЛЯК Василь Олексійович, 1902 р. н., *с. Міжріччя* Болехівської міськради, українець. Проживав у с. Міжріччя, селянин. Заарештований 26.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Березний, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.04.1994. *(13905 П)*.

ЗАЗУЛЯК Василь Якимович, 1921 р. н., *с. Брошнів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Брошнів, робітник деревообробного комбінату. Заарештований 10.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА, пошив станичному ОУН чоботи. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років ураження в правах. Реабілітований 22.04.1992. *(8595 П)*.

ЗАЗУЛЯК Іван Васильович, 1919 р. н., *с. Попельники* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 43-го СП 19-ї СК. Заарештований 30.06.1941. Звинувачення: член ОУН, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом 23-ї армії 13.07.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 26.07.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.12.1996. *(15425 П)*.

ЗАЗУЛЯК Олена Романівна, 1926 р. н., ***с. Попельники*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 22.01.1946. Звинувачення: матеріально допомагала УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинула** 09.04.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 05.04.1994. *(13649 П)*.

ЗАЗУЛЯК Федір Михайлович, 1909 р. н., ***с. Попельники*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Попельники, селянин. Заарештований 10.12.1940. Звинувачення: член ОУН, розвідник станичної ОУН, зберігав зброю. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 13.03.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 07.05.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.02.1994. *(13784 П)*.

ЗАЙБТ Зигмунд Рудольфович, 1910 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Івано-Франківськ, робітник. Заарештований 19.04.1941. Звинувачення: переховував агента румунської розвідки. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.06.1994. *(14514 П)*.

ЗАЙДЕЛЬ Володимир Данилович, 1918 р. н., ***с. Новий Мартинів*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Новий Мартинів, заступник райуповмінзагу. Заарештований 11.07.1949. Звинувачення: розвідник ОУН—УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.04.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 01.02.1993. *(11039 П)*.

ЗАЙШЛА Наталія Іванівна, 1908 р. н., ***м. Глиняни*** Золочівського району Львівської області, українка, освіта середня педагогічна. Проживала в ***с. Микулинці*** (тепер — у складі м. Снятин), завідувачка школи в с. Потічок. Заарештована 21.01.1949. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.02.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. **Загинула** 24.02.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 20.09.1991. *(6192 П)*.

ЗАКАЛЬНИЦЬКИЙ Петро Олексійович, 1931 р. н., ***с. Кулинка*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кулинка, селянин. Заарештований 11.07.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.08.1991. *(5799 П)*.

ЗАКАЛЬНИЦЬКИЙ Степан Петрович, 1913 р. н., ***с. Кулинка*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кулинка, селянин. Заарештований 17.09.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Горіх, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.12.1991. *(7046 П)*.

ЗАКАЛЬНИЦЬКИЙ Юрій Миколайович, 1928 р. н., ***с. Негівці*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.07.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Богдана), псевдо — Черемош. Табірним судом при Інттаборі НКВС СРСР 22.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 02.09.1994. *(14288 П)*.

ЗАКЛИНСЬКА Стефанія Михайлівна, 1922 р. н., ***м. Галич***, українка, освіта середня. Воєнфельдшер 1188-го винищувального протитанкового АП. Заарештована 27.05.1943. Звинувачення: проводила серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 24-го СК 13.06.1943 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 30.05.1997. *(15699 П)*.

ЗАКРАВЕЦЬКИЙ Василь Матвійович, 1919 р. н., ***с. Слобідка*** Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Слобідка, завідувач відділу районної ради. Заарештований 02.07.1946. Звинувачення: розвідник та інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(5218)*.

ЗАКРАВЕЦЬКИЙ Ілля Матвійович, 1919 р. н., ***с. Слобідка*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобідка, продавець сільської крамниці. Заарештований 02.07.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Щирий, розвідник і кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(5218)*.

ЗАКРАВЕЦЬКИЙ Микола Матвійович, 1931 р. н., ***с. Слобідка*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобідка, селянин. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.06.1996. *(15114 П)*.

ЗАКУТИНСЬКИЙ Григорій Семенович, 1894 р. н., ***с. Яглуш*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яглуш, робітник ліспромгоспу. Заарештований 17.08.1948. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської об-

ласті 12.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.12.1992. *(10373 П).*

ЗАЛИВАХА Опанас Іванович, 1925 р. н., *с. Гусинка* Куп'янського району Харківської області, українець, освіта вища. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, художник художнього фонду Івано-Франківського відділення Спілки художників УРСР. Заарештований 28.08.1965. Звинувачення: розповсюджував націоналістичну літературу й магнітофонні записи віршів і пісень антирадянського змісту. Івано-Франківським обласним судом 23.03.1966 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 18.02.1992. *(8311 П).*

ЗАЛІСЬКА Ганна Іванівна, 1922 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 11.07.1952. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, керівниця жіночої сітки підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 26.08.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.04.1992. *(8552 П).*

ЗАЛІСЬКА Ганна Павлівна, 1925 р. н., *с. Старі Кривотули* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старі Кривотули, селянка. Заарештована 24.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русалка, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.07.1991. *(5522 П).*

ЗАЛІСЬКА Ганна Юріївна, 1928 р. н., *с. Майдан* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Майдан, селянка. Заарештована 01.08.1947. Звинувачення: готувала їжу воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.07.1991. *(5611 П).*

ЗАЛІСЬКИЙ Дмитро Михайлович, 1907 р. н., *с. Саджава* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Саджава, секретар сільради. Заарештований 13.10.1946. Звинувачення: розвідник та інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(7726 П).*

ЗАЛІСЬКИЙ Микола Іванович, 1906 р. н., *с. Берлоги* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Берлоги, селянин. Заарештований 15.03.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10019 П).*

ЗАЛІСЬКИЙ Михайло Іванович, 1927 р. н., *с. Старі Кривотули* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Старі Кривотули, селянин. Заарештований 28.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (боївка Довбуша, 1944—1945), псевдо — Грім, мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.02.1992. *(7956 П).*

ЗАЛІСЬКИЙ Петро Матвійович, 1905 р. н., *с. Посіч* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Посіч, селянин. Заарештований 18.04.1946. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 10.10.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1991. *(6736 П).*

ЗАЛІСЬКИЙ Семен Михайлович, 1907 р. н., *с. Саджава* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Саджава, голова сільради. Заарештований 28.10.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.01.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 16.04.1993. *(11282 П).*

ЗАЛІСЬКИЙ Станіслав Юрійович, 1912 р. н., *с. Берлоги* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Став, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом 5-ї армії 05.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.04.1994. *(13885 П).*

ЗАЛІСЬКИЙ Юрій Степанович, 1913 р. н., *с. Креховичі* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.12.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Плита, заступник керівника куща самооборони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.10.1993. *(13498 П).*

ЗАЛІЩУК Михайло Романович, 1912 р. н., *с. Мислів* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Мислів, селянин. Заарештований 22.05.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах

із конфіскацією майна. **Загинув** 21.01.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.02.1992. *(0626).*

ЗАЛІЩУК Параска Федорівна, 1922 р. н., *с. Глушків* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 21.11.1950. Звинувачення: кур'єр ОУН, переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.03.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 05.08.1993. *(12571 П).*

ЗАЛІЩУК Юрій Гаврилович, 1888 р. н., *с. Чернятин* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернятин, селянин. Заарештований 28.03.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1993. *(12807 П).*

ЗАМАЙСЬКИЙ Антон Юзефович, 1896 р. н., *с. Біще* Бережанського району Тернопільської області, поляк, освіта неповна середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, телеграфіст, інвалід. Заарештований 10.04.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.10.1940 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 25.12.1940, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.10.1997. *(15967 П).*

ЗАМЛІННИЙ Михайло Васильович, 1928 р. н., *с. Сваричів* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Сваричів, інспектор райфінвідділу. Заарештований 23.01.1947. Звинувачення: розповсюдив 16 листівок антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 31.05.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 16.04.1992. *(8572 П).*

ЗАМОРЕНЯК Дмитро Юрійович, 1914 р. н., *с. Пробійнівка* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пробійнівка, лісник. Заарештований 18.11.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Хмаровий, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.01.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10809 П).*

ЗАМОРОКА Юрій Іванович, 1910 р. н., *с. Вишків* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.12.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (1945), псевдо — Черник. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1992. *(10403 П).*

ЗАМОЩАК Зіновій Іванович, 1929 р. н., *с. Явче* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Явче, селянин. Заарештований 06.08.1947. Звинувачення: розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.03.1992. *(7454 П).*

ЗАМРИКІТ Іван Семенович, 1888 р. н., *с. Петрів* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Петрів, селянин. Заарештований 24.08.1948. Звинувачення: переховував вояків УПА і шив їм одяг. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.05.1992. *(9722 П).*

ЗАМРИКІТ Марія Іванівна, 1927 р. н., *с. Петрів* Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Петрів, селянка. Заарештована 28.08.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.09.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(10650 П).*

ЗАМРИКОТ Василь Миколайович, 1925 р. н., *с. Милування* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорноти, 1944), псевдо — Свидрик. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.10.1993. *(14818 П).*

ЗАМРИКОТ Григорій Михайлович, 1911 р. н., *с. Милування* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Милування, селянин. Заарештований 18.07.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 09.02.1994. *(32058).*

ЗАМУЛИНСЬКА Марія Йосипівна, 1932 р. н., *с. П'ядики* Коломийського району, українка, освіта середня. Проживала в с. П'ядики, селянка. Заарештована 24.08.1951. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, давала читати жителям села націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 20.10.1951 року засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.04.1992. *(9086 П).*

ЗАМУЛИНСЬКИЙ Йосип Карлович, 1896 р. н., *с. П'ядики* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. П'ядики, комірник

радгоспу. Заарештований 29.11.1950. Звинувачення: мав зв'язок із членами ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.04.1951 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 05.11.1993. *(12869 П)*.

ЗАНДБРАНД Сухер Ісаакович, 1912 р. н., *м. Сняпши*, єврей, освіта початкова. Після демобілізації нелегально проживав у Чехословаччині. Заарештований 24.04.1948 чехословацькою поліцією і переданий командуванню центральної групи військ. Звинувачення: мав намір виїхати в Палестину, відмовився від репатріації. Військовим трибуналом центральної групи військ 29.06.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.09.1968. *(3493 П)*.

ЗАНИК Дмитро Петрович, 1923 р. н., *с. Старі Кривотули* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 30.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Богуна, 1945), псевдо — Дорога. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(11268)*.

ЗАНИК Михайло Федорович, 1928 р. н., *с. Старі Кривотули* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Кривотули, селянин. Заарештований 10.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Верба. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.02.1992. *(7574 П)*.

ЗАНИК Петро Михайлович, 1921 р. н., *с. Старі Кривотули* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Кривотули, бухгалтер ССТ. Заарештований 28.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок з УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.04.1992. *(7646 П)*.

ЗАПАРЕНЮК Ганна Іванівна, 1927 р. н., *с. Вовчківці* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вовчківці, селянка. Заарештована 13.03.1945. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.07.1994. *(14441 П)*.

ЗАПАРЕНЮК Іван Михайлович, 1903 р. н., *с. Вовчківці* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Вовчківці, колгоспник. Заарештований 15.06.1950. Звинувачення: передав воякам УПА 10 кг м'яса. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 26.09.1991. *(6718 П)*.

ЗАПЛОТИНСЬКИЙ Михайло Олексійович, 1924 р. н., *с. Обслыпця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Обельниця, касир колгоспу. Заарештований 13.08.1950. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 01.02.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.08.1990. *(5370 П)*.

ЗАПОТИЧНИЙ Василь Осипович, 1929 р. н., *с. Дегова* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.11.1945. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 21.11.1991. *(6630 П)*.

ЗАПОТОВИЧ Михайло Томович, 1902 р. н., *с. Стебник* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стебник, голова сільради. Заарештований 06.07.1948. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1992. *(8884 П)*.

ЗАПОТОЧНА Марія Василівна, 1928 р. н., *с. Яблунька* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яблунька, селянка. Заарештована 09.03.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. 13.08.1945 справу припинено у зв'язку з хворобою. *(3420 П)*.

ЗАПОТОЧНИЙ Іван Іванович, 1896 р. н., *с. Фатівці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Фатівці, селянин. Заарештований 09.08.1948. Звинувачення: розповсюдив бофонів на 200 крб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.01.1994. *(13365 П)*.

ЗАПОТОЧНИЙ Іван Климович, 1902 р. н., *с. Приозерне* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Приозерне, селянин. Заарештований 02.01.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Пугачов. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.11.1966. *(2946 П)*.

ЗАПОТОЧНИЙ Микола Васильович, 1898 р. н., *с. Ліски* Коломийського району, українець, освіта

початкова. Проживав у с. Ліски, сторож на залізниці. Заарештований 20.08.1940. Звинувачення: член ФНЄ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 05.06.1989. *(4133 П).*

ЗАПОТОЧНИЙ Микола Іванович, 1903 р. н., ***с. Яблунька*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яблунька, завідувач млина. Заарештований 29.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зелений, пропагандист ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.11.1991. *(6303 П).*

ЗАРЕМБА Віра Тихонівна, 1909 р. н., ***м. Червоноармійськ*** Рівненської області, українка, освіта середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, інструктор облвиконкому. Заарештована 06.07.1946. Звинувачення: проводила антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 19.10.1946 засуджена на 3 роки позбавлення волі та 2 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.05.1994. *(14686 П).* 3

ЗАРЕМБА Король Броніславович, 1915 р. н., ***м. Відень*** (Австрія), поляк. Проживав у ***м. Коломия***, робітник депо. Заарештований 13.11.1939. Звинувачення: член польської повстанської організації НОВ. Станіславським обласним судом 18.06.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 10.11.1993. *(12797 П).*

ЗАРЕМБА Роман Васильович, 1904 р. н., ***с. Довжка*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довжка, селянин. Заарештований 11.09.1948. Звинувачення: розповсюдив бофонів на 400 крб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.04.1993. *(11392 П).*

ЗАРЕМБЛЮК Марія Дмитрівна, 1919 р. н., ***с. Бабче*** Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Бабче, селянка. Заарештована 15.02.1946. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1991. *(6559 П).*

ЗАРЕМБЛЮК Юрій Іванович, 1914 р. н., ***с. Бабче*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Битків*** Надвірнянського району, нафтовикачувач. Заарештований 21.01.1946. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1991. *(6559 П).*

ЗАРЕЦЬКА Катерина Іллівна, 1933 р. н., ***с. Антонівка*** Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Антонівка. Заарештована 03.12.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.02.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.03.1993. *(13266 П).*

ЗАРИЦЬКА Ірина Франківна, 1931 р. н., ***м. Коломия***, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Коломия, учениця СШ. Заарештована 18.04.1949. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Горлиця, зберігала літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1991. *(6709 П).*

ЗАРІЧНИЙ Теофіл Миколайович, 1931 р. н., ***с. Маринопіль*** Галицького району, українець, освіта середня. Проживав у с. Маринопіль, селянин. Заарештований 06.09.1950. Звинувачення: поширював листівки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 09.10.1991. *(6251 П).*

ЗАРУБА Ілля Миколайович, 1919 р. н., ***с. Похівка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вивірки), псевдо — Весна. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(6917 П).*

ЗАРУБНИЙ Іван Васильович, 1907 р. н., ***с. Залип'я*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Залип'я, селянин. Заарештований 01.04.1945. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(6237 П).*

ЗАСІДКО Андрій Петрович, 1913 р. н., ***с. Перлівці*** Галицького району, українець. Проживав у с. Перлівці, селянин. Заарештований 17.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 03.12.1964 справу припинено. *(3047 П).*

ЗАСІДКО Василь Григорович, 1923 р. н., ***с. Межигірці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Межигірці, колгоспник. Заарештований 05.10.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.04.1951 засуджений

на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(10483).*

ЗАСІДКО Дмитро Семенович, 1910 р. н., ***с. Курипів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Курипів, селянин. Заарештований 03.08.1945. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.09.1991. *(6072 П).*

ЗАСІДКО Іван Лук'янович, 1895 р. н., ***с. Пукасівці*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 10.12.1945. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10759 П).*

ЗАСІДКО Йосип Микитович, 1914 р. н., ***с-ще Більшівці*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Більшівці, продавець. Заарештований 22.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Загинув** 12.08.1942 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.06.1989. *(4245 П).*

ЗАСІДКО Михайло Лук'янович, 1909 р. н., ***с. Пукасівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пукасівці, робітник. Заарештований 24.07.1950. Звинувачення: збирав продукти для ОУН, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 13.03.1992. *(7789 П).*

ЗАСІДКО Ольга Дмитрівна, 1928 р. н., ***с. Слобідка Більшівцівська*** (тепер — у складі с-ща Більшівці) Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобідка Більшівцівська, селянка. Заарештована 05.07.1947. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, множила листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.01.1948 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 18.12.1991. *(7353 П).*

ЗАСІДКО Параска Андріївна, 1927 р. н., ***с. Курипів*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Курипів, селянка. Заарештована 22.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, збирала продукти й надавала меддопомогу воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 23.10.1980. *(7298 П).*

ЗАСТАВНА Катерина Петрівна, 1925 р. н., ***с. Добрипів*** Рогатинського району, українка, освіта середня спеціальна. Проживала в ***с. Погребівка***, вчителька. Заарештована 14.03.1947. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, переховувала вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 21.12.1992. *(10520 П).*

ЗАСТАВНИЙ Василь Миколайович, 1919 р. н., ***с. Добрипів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 158-го укріпленого району. Заарештований 27.08.1942. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Уральського військового округу 31.10.1942 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 22.12.1993. *(15028 П).*

ЗАСТАВНИЙ Василь Павлович, 1919 р. н., ***с. Васючин*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.03.1946. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.09.1991. *(5993 П).*

ЗАСТАВНИЙ Микола Петрович, 1916 р. н., ***с. Васючин*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Васючин, селянин. Заарештований 23.02.1946. Звинувачення: вояк УПА. **Загинув** 04.05.1946 в тюрмі, місце поховання невідоме. 10.09.1946 справу припинено. *(5424 П).*

ЗАСТАВНИЙ Федір Васильович, 1929 р. н., ***с. Вільхова*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільхова, селянин. Заарештований 24.04.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Зірка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.01.1990. *(5011 П).*

ЗАТОРСЬКИЙ Станіслав Казимирович, 1909 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у ***м. Калуш***. Заарештований 21.11.1939. Звинувачення: намагався нелегально перейти держкордон. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.06.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 08.08.1996. *(15137 П).*

ЗАХАР Іван Павлович, 1899 р. н., ***с. Березівка*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Березівка, селянин. Заарештований 15.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Збруй, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 10.04.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.07.1991. *(5687 П).*

ЗАХАРІВ Параска Миколаївна, 1925 р. н., ***с. Хмелева*** Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в ***с. Лука***, селянка. Заарештована 26.10.1945. Звинувачення: зв'язкова

ОУН, переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1993. *(13249 П)*.

ЗАХАРІВ Петрунеля Василівна, 1928 р. н., *с. Корнів* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 24.02.1948. Звинувачення: член ОУН, псевда — Парася, Оксана, Катруся, кур'єр і розвідниця УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.07.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 21.02.1992. *(8036 П)*.

ЗАХАРІЙ Григорій Михайлович, 1929 р. н., *с. Попельники* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 48914 (м. Волковиськ Гродненської області, Білорусь). Заарештований 08.10.1951. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом Білоруського військового округу 25.02.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.07.1997. *(15693 П)*.

ЗАХАРІЙЧУК Дмитро Миколайович, 1911 р. н., *с. Лука* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лука, селянин. Заарештований 12.07.1947. Звинувачення: постачав ОУН продукти, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(12542 П)*.

ЗАХАРІЯ Тетяна Миколаївна, 1928 р. н., *с. Попельники* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Попельники, селянка. Заарештована 31.10.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 08.07.1991. *(5521 П)*.

ЗАХАРКЕВИЧ Володимир Михайлович, 1919 р. н., *с. Олешків* Снятинського району, українець, освіта середня. Рядовий 774-го будівельного батальйону (Харківська область). Заарештований 10.09.1941. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом Харківського військового округу 01.10.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.12.1996. *(15435 П)*.

ЗАХАРКІВ Дмитро Васильович, 1907 р. н., *с. Збора* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Збора, селянин. Заарештований 17.09.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Білий, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.09.1992. *(11379 П)*.

ЗАХАРКІВ Михайло Васильович, 1903 р. н., *с. Верхня* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.03.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорний, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 25.08.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.11.1992. *(11854 П)*.

ЗАХАРКО Іван Дмитрович, 1904 р. н., *с. Довге* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Довге, селянин. Заарештований 29.11.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 28.02.1994. *(36700)*.

ЗАХАРУК Василина Іванівна, 1924 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Задубрівці, селянка. Заарештована 18.01.1946. Звинувачення: дала згоду бути станичною УЧХ, навчалась на курсах санітарок. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджена на 8 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 18.08.1992. *(9986 П)*.

ЗАХАРУК Василь Гнатович, 1926 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 16.09.1944. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 31.05.1993. *(17000, 37047)*.

ЗАХАРУК Василь Григорович, 1914 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Задубрівці, колгоспник. Заарештований 22.09.1952. Звинувачення: переховував у криївці членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 04.11.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1991. *(7110 П)*.

ЗАХАРУК Гаврило Васильович, 1922 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 233-ї ЗСД. Заарештований 03.10.1944. Звинувачення: член ОУН, матеріально допомагав УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 23.04.1992. *(17000, 37047)*.

ЗАХАРУК Гнат Іванович, 1924 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українець, освіта

початкова. Рядовий 288-го ЗСП 233-ї ЗСД. Заарештований 16.09.1944. Звинувачення: член ОУН, матеріально допомагав УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 31.05.1993. *(17000, 37047)*.

ЗАХАРУК Григорій Танасович, 1927 р. н., *с. Пилипи* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 13.12.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Ясень. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 22.01.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13092 П)*.

ЗАХАРУК Іван Васильович, 1903 р. н., *с. Берестечко* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Берестечко, селянин. Заарештований 06.01.1947. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.03.1992. *(14189 П)*.

ЗАХАРУК Іван Григорович, 1897 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Задубрівці, селянин. Заарештований 10.03.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.10.1993. *(12831 П)*.

ЗАХАРУК Марія Іванівна, 1929 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Задубрівці, селянка. Заарештована 06.02.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.09.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 14.10.1991. *(6197 П)*.

ЗАХАРУК Михайло Васильович, 1886 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Задубрівці, селянин. Заарештований 05.03.1946. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 4 роки позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітований 15.03.1994. *(13466 П)*.

ЗАХАРУК Михайло Якович, 1917 р. н., *с. Утопи* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Утопи, голова колгоспу. Заарештований 21.05.1951. Звинувачення: передав воякам УПА 1000 крб. і 500 кг жита. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.08.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1991. *(5820 П)*.

ЗАХАРУК Олена Дмитрівна, 1903 р. н., *с. Вовчківці* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вовчківці, селянка. Заарештована 26.09.1945. Звинувачення: сприяла воякам УПА в підготовці теракту. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. 16.04.1956 справу припинено. *(14441 П)*.

ЗАХАРУК Параска Дмитрівна, 1916 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 01.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.07.1993. *(12396 П)*.

ЗАХАРУК Федір Юрійович, 1907 р. н., *с-ще Верховина*, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Верховина, селянин. Заарештований 26.03.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.03.1994. *(13301 П)*.

ЗАХАРУК Ярослав Федорович, 1929 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раківчик, селянин. Заарештований 08.10.1945. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 13.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 21.03.1964. *(2851 П)*.

ЗАХАРЧУК Іван Антонович, 1933 р. н., *с. Чорні Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорні Ослави, нафтовикачувач. Заарештований 05.10.1950. Звинувачення: шив одяг для вояків УПА, допомагав їм грошима. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1991. *(6978 П)*.

ЗАЯЧКІВСЬКА Ганна Іванівна, 1928 р. н., *с. Курипів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Курипів, селянка. Заарештована 17.09.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.09.1991. *(6072 П)*.

ЗАЯЧКІВСЬКА Ганна Олексіївна, 1926 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українка, ос-

віта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 07.05.1945. Звинувачення: кур'єр райпроводу ОУН, псевдо — Чайка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.10.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.11.1993. *(14249 П)*.

ЗАЯЧКІВСЬКА Марія Михайлівна, 1922 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Тишківці, селянка. Заарештована 12.03.1946. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.06.1993. *(11513 П)*.

ЗАЯЧКІВСЬКА Марія Михайлівна, 1924 р. н., *с. Корнів* Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Корнів, бухгалтер райфінвідділу. Заарештована 06.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сирітка, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.07.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі. Реабілітована 28.04.1993. *(11224 П)*.

ЗАЯЧКІВСЬКА Олена Петрівна, 1927 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тишківці, селянка. Заарештована 23.01.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.08.1991. *(5751 П)*.

ЗАЯЧКІВСЬКИЙ Василь Данилович, 1928 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Карпа, сотня Юрка), псевда — Дуб, Лист. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.10.1993. *(12600 П)*.

ЗАЯЧКІВСЬКИЙ Євгеній Янович, 1911 р. н., *м. Івано-Франківськ*, поляк, освіта неповна середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, шофер. Заарештований 17.08.1940. Звинувачення: член польської антирадянської диверсійної групи. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 30.11.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 24.01.1993. *(10575 П)*.

ЗАЯЧКІВСЬКИЙ Петро Михайлович, 1913 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Городенка*, слюсар водопостачання. Заарештований 28.02.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 01.07.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 17.03.1990. *(5110 П)*.

ЗАЯЧУК Василь Юрійович, 1910 р. н., *с. Хом'яківка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.11.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Сірка, 1944), псевдо — Довбня. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 06.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.08.1991. *(36863 П)*.

ЗАЯЧУК Володимир Михайлович, 1927 р. н., *с. Хом'яківка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 19858 (с. Абрамівка Сахалінської області, Росія). Заарештований 28.03.1949. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (1944—1945), псевдо — Бистрий. Військовим трибуналом в/ч 24258 14.07.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.08.1996. *(15211 П)*.

ЗАЯЧУК Дмитро Терентійович, 1913 р. н., *с. Хом'яківка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, швець. Заарештований 01.11.1948. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 18.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 18.08.1993. *(12061 П)*.

ЗАЯЧУК Михайло Миколайович, 1910 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стопчатів, завідувач клубу. Заарештований 13.02.1941. Звинувачення: переховував зброю, вивчав літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. *(14743)*.

ЗАЯЧУК Михайло Михайлович, 1924 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії, 1944), псевдо — Підкова. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.08.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(10975 П)*.

ЗАЯЧУК Параска Іванівна, 1925 р. н., *с. Ковалівка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Стопчатів* Косівського району, селянка. Заарештована 14.10.1947. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Станіславським обласним судом 19.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 13.05.1994. *(14027 П)*.

ЗБАВИТЕЛЬ Олександр Феодосійович, 1923 р. н., *с. Михайлівка* Вінницького району Вінницької області, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 12.09.1944 в *с-щі Ланчин* Надвірнянського району. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.03.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.04.1955. *(10860 П)*.

ЗБІГЛЕЙ Євдокія Василівна, 1923 р. н., *с. Стримба* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стримба, селянка. Заарештована 03.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Верховина, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.09.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.08.1992. *(12668 П)*.

ЗБІГЛЕЙ Іван Петрович, 1921 р. н., *с. Стримба* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стримба, селянин. Заарештований 28.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грушка, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.07.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 05.11.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.02.1992. *(7170 П)*.

ЗБІГЛЕЙ Павло Іванович, 1907 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.08.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. 24.02.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(8901 П)*.

ЗБОРОВСЬКИЙ Василь Михайлович, 1904 р. н., *с. Коршів* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Голосків*, селянин. Заарештований 10.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лука, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.11.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.10.1993. *(12761 П)*.

ЗБОРОВСЬКИЙ Онуфрій Михайлович, 1912 р. н., *с. Гостів* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 08.07.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Олега), псевдо — Збруч. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.07.1992. *(9744 П)*.

ЗБУДОВСЬКА Софія Іванівна, 1901 р. н., *м. Надвірна*, українка, освіта початкова. Проживала в м. Надвірна, домогосподарка. Заарештована 07.04.1946. Звинувачення: надавала допомогу ОУН продуктами та медикаментами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.06.1991. *(5494 П)*.

ЗБУДОВСЬКИЙ Роман В'ячеславович, 1893 р. н., *с. Новосілка* Бучацького району Тернопільської області, українець, освіта середня. Проживав у *м. Надвірна*, уповноважений відділу соціального забезпечення. Заарештований 30.04.1944. Звинувачення: займався антирадянською пропагандою. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1992. *(8679 П)*.

ЗВАНИЧ Володимир Михайлович, 1930 р. н., *с. Збора* Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Калуш*, учень 10-го класу. Заарештований 30.04.1949. Звинувачення: зберігав антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 29.09.1993. *(12946 П)*.

ЗВАРИЧ Василь Федорович, 1930 р. н., *с. Кричка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.06.1951. Звинувачення: член ОУН, псевда — Ринь, Морозенко, охоронець керівника кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 15.11.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.04.1992. *(8534 П)*.

ЗВАРИЧ Ганна Дмитрівна, 1907 р. н., *с. Нижній Струтинь* Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Нижній Струтинь, селянка. Заарештована 07.07.1947. Звинувачення: зберігала зібране зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 26.06.1991. *(5487 П)*.

ЗВАРИЧ Дмитро Іванович, 1901 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 14.01.1949. Звинувачення: переховував вояка УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 22.06.1994. *(14716 П)*.

ЗВАРИЧ Дмитро Юрійович, 1914 р. н., *с. Тисів* Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Тисів, селянин. Заарештований 14.12.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.07.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.12.1991. *(6157)*.

ЗВАРИЧ Іван Онуфрійович, 1903 р. н., *с. Гузіїв* Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав нелеґально. Заарештований 30.08.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Клин. Військовим трибуналом 18-ї армії 05.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.05.1994. *(13970 П)*.

ЗВАРИЧ Марія Прокопівна, 1929 р. н., *с. Брустурів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Брустурів, селянка. Заарештована 14.01.1949. Звинувачення: допомагала продуктами братові Миколі — членові кущового проводу ОУН, псевдо — Береза. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 22.06.1994. *(14716 П)*.

ЗВАРИЧ Микола Михайлович, 1910 р. н., *с. Тулова* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тулова, селянин. Заарештований 12.12.1945. Звинувачення: переховував членів ОУН і вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.01.1994. *(13546 П)*.

ЗВАРИЧ Петро Васильович, 1906 р. н., *с. Нижній Струтинь* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Струтинь, тесляр, робітник лісопильного заводу. Заарештований 29.05.1947. Звинувачення: зберігав заготовлене зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 26.06.1991. *(5487 П)*.

ЗВАРИЧ Юрій Федорович, 1900 р. н., *с. Яворівка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яворівка, селянин. Заарештований 23.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Корінь, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при Управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 15.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.11.1993. *(14691 П)*.

ЗВАРИЧ Юстина Іванівна, 1923 р. н., *с. Раковець* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Раковець, селянка. Заарештована 15.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надія, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.04.1993. *(11241 П)*.

ЗВАРИЧУК Йосип Дмитрович, 1921 р. н., *с-ще Богородчани*, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у *м. Коломия*, робітник. Заарештований 11.04.1951. Звинувачення: вояк УПА (сотні Благого, Вершника, 1944, Чорного, 1945), псевдо — Загірний, перебував у дивізії «СС-Галичина» (1943). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.07.1992. *(9085 П)*.

ЗВАРИЧУК Хризостан Дмитрович, 1913 р. н., *с-ще Богородчани*, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, інженер облконтори «Заготзерно». Заарештований 16.01.1951. Звинувачення: допомагав УПА продуктами й грошима. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.08.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.05.1993. *(11975 П)*.

ЗВАРИЩУК Іван Васильович, 1900 р. н., *с. Середній Майдан* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Середній Майдан, селянин. Заарештований 06.03.1945. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.10.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 17.08.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.10.1992. *(10045 П)*.

ЗВАРИЩУК Іван Гнатович, 1909 р. н., *с. Росільна* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Кляйн* (Австрія), працював у господаря. Заарештований 30.06.1948. Звинувачення: ухилився від репатріації до СРСР. Військовим трибуналом в/ч 28990 29.09.1948 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.02.1993. *(10922 П)*.

ЗВАРІЙЧУК Тарас, 1912 р. н., *с. Росільна* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, пічник комунгоспу. Заарештований 12.09.1952. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 24.10.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(10154 П)*.

ЗВОНКОВСЬКИЙ Данило Гаврилович, 1913 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав нелеґально. Заарештований 24.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 24.02.1994. *(13242 П)*.

ЗДАНЕВИЧ Едвард Йосипович, 1906 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, поляк, ос-

віта незакінчена вища. Проживав у ***м. Калуш***, старший бухгалтер райземвідділу. Заарештований 28.04.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Станіславським обласним судом 22.08.1940 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 02.12.1940, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.12.1994. *(14900 П)*.

ЗДАНЕВИЧ Микола Степанович, 1920 р. н., ***с. Черемхів*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черемхів, колгоспник. Заарештований 11.09.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник п'ятірки ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П)*.

ЗДЕРКА Анастасія Іванівна, 1928 р. н., ***с. Горохолина*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 12.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рута, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 23.07.1992. *(10063 П)*.

ЗДЕРКО Катерина Онуфріївна, 1927 р. н., ***с. Горохолина*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Горохолина, селянка. Заарештована 24.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зося, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 10.09.1991. *(5969 П)*.

ЗДЕРЧУК Микола Юрійович, 1923 р. н., ***с. Трофанівка*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Трофанівка, селянин. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.04.1993. *(11594 П)*.

ЗЕЛА Марія Михайлівна, 1924 р. н., ***с. Верхній Майдан*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Верхній Майдан, селянка. Заарештована 27.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо Зоря, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.10.1994. *(14327 П)*.

ЗЕЛЕНЕВИЧ Анастасія Юріївна, 1911 р. н., ***с. Чорні Ослави*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 07.07.1949. Звинувачення: повар у боївці Ігоря (була заарештована в лютому 1947-го, але з-під варти втекла), чоловік Іван — вояк УПА (псевдо — Кучерявий). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.08.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 23.04.1993. *(11525 П)*.

ЗЕЛЕНЕВИЧ Антон Васильович, 1934 р. н., ***с. Чорні Ослави*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорні Ослави, селянин. Заарештований 05.10.1950. Звинувачення: за завданням підпілля здійснював диверсійні акти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.12.1991. *(6978 П)*.

ЗЕЛЕНЕВИЧ Антон Іванович, 1914 р. н., ***с. Чорні Ослави*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Чорні Ослави, лісоруб. Заарештований 04.08.1951. Звинувачення: збирав продукти й інформацію для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.11.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1993. *(12873 П)*.

ЗЕЛЕНЕВИЧ Василь Васильович, 1921 р. н., ***с. Лючки*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лючки, продавець. Заарештований 20.02.1953. Звинувачення: розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.04.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.05.1994. *(14055 П)*.

ЗЕЛЕНЕВИЧ Василь Ілліч, 1923 р. н., ***с. Чорні Ослави*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Делятин***, вантажник ліспромгоспу. Заарештований 04.02.1950. Звинувачення: допомагав членам ОУН продуктами та грошима. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 03.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.10.1991. *(37009)*.

ЗЕЛЕНЕВИЧ Дмитро Ілліч, 1928 р. н., ***с. Чорні Ослави*** Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Чорні Ослави, бухгалтер Білоославського лісництва. Заарештований 18.04.1950. Звинувачення: зберігав літературу антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 18.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.01.1956. *(2762 П)*.

ЗЕЛЕНЕВИЧ Микола Іванович, 1928 р. н., ***с. Чорні Ослави*** Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Чорні Ослави, селянин. Заарештований 26.12.1950. Звинувачення: проводив диверсійну роботу: спилював телефонні стовпи. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.07.1951. *(41 П)*.

ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ Омелян Володимирович, 1901 р. н., ***м. Рогатин***, українець, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Делятин*** Надвірнянського району, лісоруб. Заарештований 24.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Верстак, зв'язковий станичної ОУН. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 12.01.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 11.07.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.12.1992. *(10444 П)*.

ЗЕЛЕНЕЦЬКА Ганна Василівна, 1923 р. н., ***с. Виноград*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Виноград, селянка. Заарештована 29.04.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, псевдо — Зелена, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 20.04.1993. *(11408 П)*.

ЗЕЛЕНІВСЬКИЙ Іван Михайлович, 1914 р. н., ***м. Снятин***, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Запруття*** Снятинського району, селянин. Заарештований 14.01.1941. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН, зберігав зброю. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 23.05.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.04.1994. *(13602 П)*.

ЗЕЛЕНКО Василь Дмитрович, 1927 р. н., ***с. Пороги*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Явора, 1944), псевдо — Голуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1993. *(11933 П)*.

ЗЕЛЕНКО Марія Михайлівна, 1919 р. н., ***с. Вовчківці*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вовчківці, селянка. Заарештована 12.10.1945. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.04.1956. *(14441 П)*.

ЗЕЛЕНКО Проць Петрович, 1920 р. н., ***с. Вовчківці*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вовчківці, селянин. Заарештований 06.04.1944. Звинувачення: член ОУН, розвідник і зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 30.04.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 14.01.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13128 П)*.

ЗЕЛЕНКО Федір Павлович, 1913 р. н., ***с. Пороги*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Пороги, лісоруб. Заарештований 06.09.1950. Звинувачення: збирав гроші й продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.11.1991. *(6755 П)*.

ЗЕЛЕНКО Ярослав Васильович, 1920 р. н., ***с. Вовчківці*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вовчківці, селянин. Заарештований 24.04.1941. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. **Подальша доля невідома.** 21.01.1964 справу припинено. *(3000 П)*.

ЗЕЛЕНСЬКА Ганна Михайлівна, 1929 р. н., ***с. Зелене*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Зелене, селянка. Заарештована 07.09.1950. Звинувачення: заготовляла продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.03.1992. *(8726 П)*.

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Іван Михайлович, 1930 р. н., ***с. Зелене*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зелене, селянин. Заарештований 06.02.1947. Звинувачення: інформатор УПА, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.02.1992. *(14189 П)*.

ЗЕЛЕНЧУК Анастасія Костянтинівна 1900 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Зелена, селянка. Заарештована 16.07.1951. Звинувачення: син Михайло — вояк УПА, псевдо — Деркач, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.10.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.03.1992. *(10124 П)*.

ЗЕЛЕНЧУК Василь Дмитрович, 1900 р. н., ***с. Берестечко*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Берестечко, селянин. Заарештований 16.08.1946. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.04.1994. *(13637 П)*.

ЗЕЛЕНЧУК Василь Іванович, 1922 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша, 1944), псевдо — Ярема. Військовим трибуна-

лом військ НКВС Станіславської області 31.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.05.1992. *(10207).*

ЗЕЛЕНЧУК Ганна Василівна, 1932 р. н., ***с. Кривопілля*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кривопілля, селянка. Заарештована 31.06.1950. Звинувачення: матеріально допомагала воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.09.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.03.1992. *(13121 П).*

ЗЕЛЕНЧУК Ганна Дмитрівна, 1928 р. н., ***с. Бистрець*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бистрець, селянка. Заарештована 11.10.1952. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Верховинка, розвідниця ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.11.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.09.1993. *(12635 П).*

ЗЕЛЕНЧУК Дмитро Андрійович, 1925 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша, 1945), псевдо — Богдан. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.10.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.06.1993. *(14375 П).*

ЗЕЛЕНЧУК Дмитро Михайлович, 1930, ***с. Гвізд*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гвізд, селянин. Заарештований 22.01.1951. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 29.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.02.1992. *(8404 П).*

ЗЕЛЕНЧУК Федір Гнатович, 1899 р. н., ***с. Криворівня*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Криворівня, селянин. Заарештований 06.07.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.11.1991. *(6570 П).*

ЗЕЛЕНЬКО Євдокія Омелянівна, 1930 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 07.02.1951. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 31.05.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.02.1992. *(8824 П).*

ЗЕЛЕНЮК Дмитро Васильович, 1920 р. н., ***с. Раковець*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Раковець, робітник райпромкомбінату. Заарештований 19.11.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 14.04.1955. *(8981).*

ЗЕЛЕНЮК Катерина Василівна, 1928 р. н., ***с. Яківка*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яківка, селянка. Заарештована 25.12.1945. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.10.1991. *(6362 П).*

ЗЕЛЕНЮК Олексій Миколайович, 1923 р. н., ***с. Жабокрич*** Крижопільського району Вінницької області, українець, освіта вища. Проживав нелегально в Рожнятівському районі. Заарештований 13.02.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Літуна), псевдо — Пастер, лікар, лікував вояків шести сотень УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 08.07.1992. *(10267 П).*

ЗЕЛЕНЯК Василь Михайлович, 1928 р. н., ***с. Виноград*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 27.07.1945. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Карпо. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1991. *(5944 П).*

ЗЕЛЕЩУК Параска Дмитрівна, 1923 р. н., ***с. Чернятин*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чернятин, селянка. Заарештована 19.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Травка, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 04.12.1991. *(6547 П).*

ЗЕЛІНСЬКА Ольга Василівна, 1929 р. н., ***с. Височанка*** Галицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Височанка, селянка. Заарештована 03.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Айстра, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.01.1992. *(6694 П).*

ЗЕЛІНСЬКИЙ Михайло Васильович, 1931 р. н., ***с-ще Печеніжин*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Печеніжин, селянин. Заарештований 14.12.1950. Звинувачення:

мав зв'язок з ОУН, вивісив у селищі синьо-жовтий прапор. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 31.03.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.10.1993. *(12763 П)*.

ЗЕЛІНСЬКИЙ Петро Олексійович, 1926 р. н., *с. Майдан* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Пирога), псевдо — Гордий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.01.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 02.08.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.09.1992. *(9838 П)*.

ЗЕЛЬМАН Ганна Миколаївна, 1922 р. н., *с. Цуцилів* Надвірнянського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, бібліотекар. Заарештована 04.11.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.11.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 21.01.1992. *(14894 П)*.

ЗЕМЛЕДУХ Володимир Степанович, 1920 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 1011-го СП 292-ї СД (м. Борзя Читинської області, Росія). Заарештований 05.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грізний, розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом 292-ї СД 19.09.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1993. *(12656 П)*.

ЗЕНЮК Оксана Володимирівна, 1926 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українка, освіта середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, бухгалтер аптекоуправління. Заарештована 01.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Софійка, розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.03.1992. *(7493 П)*.

ЗИЗАТЧУК Кирило Михайлович, 1929 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.07.1947. Звинувачення: мав зв'язок із вояками УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 22.04.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.11.1993. *(12361 П)*.

ЗИЗДА Дмитро Іванович, 1884 р. н., *с. Вільхівка* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільхівка, селянин. Заарештований 27.11.1945. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(11336 П)*.

ЗИЛИНСЬКИЙ Василь Іванович, 1908 р. н., *с. Підгороддя* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підгороддя, селянин. Заарештований 13.08.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.09.1991. *(5925 П)*.

ЗИНИЧ Микола Юрійович, 1915 р. н., *с. Росільна* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Росільна, селянин. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рубчак, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.10.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 29.04.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 22.10.1991. *(6390 П)*.

ЗИТИНЮК Василь Дмитрович, 1925 р. н., *с. Зелене* Верховинського району, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Зелене, бухгалтер лісгоспу. Заарештований 06.02.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Палія, 1944—1945), псевдо — Гора. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.05.1947 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.11.1992. *(14189 П)*.

ЗИТИНЮК Марія Юріївна, 1929 р. н., *с. Кривопілля* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кривопілля, селянка. Заарештована 04.12.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мирна, станична ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.04.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 24.09.1993. *(12627 П)*.

ЗИТИНЮК Микола Петрович, 1887 р. н., *с-ще Верховина*, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Верховина, селянин. Заарештовий 15.02.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.10.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. *(12184 П)*.

ЗИТИНЮК Олексій Юрійович, 1925 р. н., *с. Зелене* Верховинського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Зелене, селянин. Заарештований 25.01.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти, 1944—1945), псевдо — Вітер, розвідник та інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.12.1995. *(14987 П)*.

ЗІҐЕЛЬ Владислав Робертович, 1902 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, освіта початкова. Проживав у ***м. Коломия***, телеграфіст контори зв'язку. Заарештований 25.07.1940. Звинувачення: знав про існування польської антирадянської організації в м. Коломия, але в органи влади не повідомив. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 14.01.1941 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 14.04.1993. *(11270 П)*.

ЗІДЕРЕР Абрам Герш Якубович, 1886 р. н., ***м. Косів***, єврей, освіта початкова. Проживав у м. Косів. Заарештований 17.09.1940. Звинувачення: керівник міської організації БУНД. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 05.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 01.12.1956. *(350 П)*.

ЗІЛІНСЬКИЙ Василь Семенович, 1901 р. н., ***с. Вікторів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 31.10.1945. Звинувачення: здавав продукти й чимбарив для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1991. *(3721)*.

ЗІМБРОВСЬКА Марія Василівна, 1896 р. н., ***с. Палагичі*** Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Палагичі, колгоспниця. Заарештована 24.05.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН і вояків УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 26.01.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 09.03.1993. *(11248 П)*.

ЗІМБРОВСЬКИЙ Григорій Васильович, 1895 р. н., ***с. Палагичі*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Палагичі, селянин. Заарештований 01.11.1948. Звинувачення: кур'єр ОУН, збирав продукти й гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.09.1990. *(5421 П)*.

ЗІМОРОЙ Варвара Яківна, 1925 р. н., ***с. Уланове*** Глухівського району Сумської області, українка, освіта середня. Проживала в ***с. Велика Кам'янка*** Коломийського району, вчителька. Заарештована 20.08.1948. Звинувачення: постачала УПА гроші, розповсюджувала бофони й листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.09.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 09.08.1991. *(5745 П)*.

ЗІНИК Анастасія Петрівна, 1928 р. н., ***с. Слобода Небилівська*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобода Небилівська, селянка. Заарештована 22.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.11.1991. *(6801 П)*.

ЗІНИК Йосип Степанович, 1914 р. н., ***с. Медуха*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, медбрат центральної лікарні. Заарештований 18.02.1949. Звинувачення: надавав медичну допомогу членам ОУН, допомагав їм продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9442 П)*.

ЗІНЬКО Григорій Петрович, 1924 р. н., ***с. Милування*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Милування, колгоспник. Заарештований 25.11.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, давав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 02.11.1992. *(9985 П)*.

ЗІНЬКО Марія Юріївна, 1915 р. н., ***с. Милування*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Милування, селянка. Заарештована 13.10.1948. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти, шила одяг для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.11.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 18.03.1992. *(7651 П)*.

ЗІНЬКОВСЬКИЙ Михайло Степанович, 1913 р. н., ***м. Снятин***, українець, освіта середня. Проживав у м. Снятин, слухач учительських курсів. Заарештований 18.02.1941. Звинувачення: член ОУН, намагався нелегально переправитись за кордон. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.05.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 30.06.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.11.1991. *(6668 П)*.

ЗІНЮК Катерина Василівна, 1920 р. н., ***с. Шепарівці*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Шепарівці, селянка. Заарештована 26.01.1948. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.03.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.06.1992. *(8961 П)*.

ЗІНЮК Марія Іванівна, 1879 р. н., ***с. Добринів*** Рогатинського району, українка, малописьменна. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***. Заарештована 05.04.1949. Звинувачення: переховувала керівників надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуна-

лом військ МВС Станіславської області 17.05.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 08.01.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 17.02.1992. *(7606 П)*.

ЗІНЮК Рудольф Якимович, 1911 р. н., ***м. Дальлація*** (Болгарія), українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, робітник ПРЗ. Заарештований 05.04.1949. Звинувачення: переховував керівників надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.02.1992. *(7606 П)*.

ЗІНЯК Андрій Іванович, 1925 р. н., ***с. Вишнів*** Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 11.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Зимнього, 1945), псевдо — Чайка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.06.1993. *(11778 П)*.

ЗІНЯК Григорій Юрійович, 1912 р. н., ***с. Сливки*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Рисі), псевдо — Верба. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.06.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 13.08.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.11.1992. *(10527 П)*.

ЗІНЯК Дмитро Дмитрович, 1919 р. н., ***с. Чернів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 90-го РАБ (Приморський край, Росія). Заарештований 15.03.1944. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 9-ї повітряної армії 31.03.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. **Загинув** 25.08.1944 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.01.1996. *(14982 П)*.

ЗІНЯК Іван Михайлович, 1908 р. н., ***с. Міжгір'я*** Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***с. Небилів*** Рожнятівського району, майстер нафтопромислу. Заарештований 21.02.1948. Звинувачення: передавав пресу, тютюн воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.03.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.11.1991. *(6748 П)*.

ЗІНЯК Магдалина Іванівна, 1901 р. н., ***м. Косів***, українка, освіта початкова. Проживала в м. Косів, домогосподарка. Заарештована 09.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.03.1991. *(6005 П)*.

ЗІНЯК Марія Михайлівна, 1914 р. н., ***с. Богрівка*** Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в ***с. Міжгір'я***, селянка. Заарештована 28.12.1948. Звинувачення: в її домі був пункт зв'язку кущового проводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 23.11.1993. *(13655 П)*.

ЗІНЯК Марія Романівна, 1923 р. н., ***с. Космач*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 03.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надія, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.04.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.08.1991. *(6056 П)*.

ЗІНЯК Микола Михайлович, 1910 р. н., ***с. Космач*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 08.07.1951. Звинувачення: інформатор керівника кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 05.10.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(8273 П)*.

ЗІНЯК Микола Михайлович, 1913 р. н., ***с. Міжгір'я*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Міжгір'я, селянин. Заарештований 26.12.1948. Звинувачення: зв'язковий кущового проводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.06.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.05.1992. *(8510 П)*.

ЗІНЯК Мирослав Іванович, 1930 р. н., ***м. Косів***, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 31.06.1952. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Стріла, писав вірші антирадянського змісту, брав участь у руйнуванні громадської споруди. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 28.01.1953 засуджений до розстрілу, *місце поховання невідоме. (1176)*.

ЗІНЯК Михайло Олексійович, 1923 р. н., ***с. Міжгір'я*** Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Міжгір'я, заступник начальника дільниці нафтопромислу № 6. Заарештований 17.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Хмарний, Черненко, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.09.1945 засуджений до розстрілу, який замінено на 20 років каторжних робіт. Реабілітований 10.12.1992. *(10329 П)*.

ЗІНЯК Роман Михайлович, 1916 р. н., *с. Космач* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.05.1948. Звинувачення: вояк УПА (сотня Листа, 1943), псевдо — Мулик, господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 09.01.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13654 П)*.

ЗІНЯК Сава Михайлович, 1908 р. н., *с. Міжгір'я* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Міжгір'я, їздовий нафтодільниці. Заарештований 26.12.1948. Звинувачення: заготовлював дошки для побудови криївок членам ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.12.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 18.11.1992. *(10058 П)*.

ЗІНЯК Стефанія Федорівна, 1928 р. н., *с. Міжгір'я* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Міжгір'я, селянка. Заарештована 07.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка, кур'єр ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.06.1948 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 30.07.1991. *(5646 П)*.

ЗІНЯК Федір Васильович, 1898 р. н., *с. Міжгір'я* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Міжгір'я, голова сільради. Заарештований 27.12.1948. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.11.1993. *(13650 П)*.

ЗНАЙДА Микола Павлович, 1918 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець. Проживав у с. Олеша, селянин. Заарештований 24.09.1944. Звинувачення: сприяв УПА. 18.11.1944 з-під варти втік. У 1946 році **вбитий**. 02.12.1964 справу припинено. *(3321 П)*.

ЗНАК Григорій Іванович, 1920 р. н., *с. Петранка* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Петранка, селянин. Заарештований 28.09.1950. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 23.07.1956. *(345 П)*.

ЗОБКІВ Іван Андрійович, 1925 р. н., *с. Колоколин* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колоколин, секретар сільради. Заарештований 08.06.1948. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.08.1948 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.01.1992. *(6638 П)*.

ЗОБКІВ Іван Тимофійович, 1923 р. н., *с. Колоколин* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колоколин, селянин. Заарештований 28.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.06.1992. *(9215 П)*.

ЗОБКІВ Пантелеймон Костянтинович, 1904 р. н., *с. Колоколин* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Колоколин, селянин. Заарештований 08.06.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.12.1991. *(6638 П)*.

ЗОБКІВ Роман Іванович, 1897 р. н., *с. Колоколин* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колоколин, селянин. Заарештований 08.07.1948. Звинувачення: член ОУН, інформатор станичної ОУН, збирав гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.01.1993. *(10681 П)*.

ЗОБКІВ Стефанія Яківна, 1924 р. н., *с. Колоколин* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колоколин, селянка. Заарештована 04.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мала. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинула** в ув'язненні, місце й дата поховання невідомі. Реабілітована 29.11.1991. *(6727 П)*.

ЗОБНІВ Федір Іванович, 1929 р. н., *с. Якубів* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Грізного), псевдо — Відважний. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1992. *(10764 П)*.

ЗОЗУК Ярослав Леонович, 1927 р. н., *с-ще Перегінське* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.08.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Калинюк. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.10.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.01.1992. *(7321 П)*.

ЗОЛОТЮК Олена Федорівна, 1929 р. н., *с. Кропивник* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кропивник, селянка. Заарештована 20.11.1946. Звинувачення: заготовлювала продукти та одяг для УПА. Військовим трибуна-

лом військ МВС Станіславської області 06.05.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1992. *(8020 П).*

ЗОЛОТЮК Федір Юрійович, 1900 р. н., ***с. Кропивник*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (боївка Сови, 1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.05.1994. *(13925 П).*

ЗОРІЙ Василь Антонович, 1915 р. н., ***с. Іваниківка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іваниківка, селянин. Заарештований 23.01.1945. Звинувачення: зберігав літературу антирадянського змісту, переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.05.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.12.1991. *(6969 П).*

ЗОРІЙ Василь Іванович, 1920 р. н., ***с. Іваниківка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іваниківка, селянин. Заарештований 07.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Незнаний, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.07.1992. *(10273 П).*

ЗОРІЙ Євдокія Михайлівна, 1924 р. н., ***с. Крихівці*** Івано-Франківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Крихівці, робітниця трикотажно-ватної фабрики. Заарештована 18.07.1945. Звинувачення: кур'єр ОУН, псевдо — Марта. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.03.1992. *(5597).*

ЗОРІЙ Іван Васильович, 1913 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Давиденка). **Загинув** 27.05.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.10.1997. *(15977 П).*

ЗОРІЙ Іван Михайлович, 1915 р. н., ***с. Нараївка*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.02.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня «Гайдамаки»), псевдо — Береза. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.06.1992. *(8598 П).*

ЗОРІЙ Іван Юрійович, 1926 р. н., ***с. Іваниківка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іваниківка. Заарештований 02.11.1956. Звинувачення: висяв пшеницю у підготовлені рівчаки, що зображували тризуб. Станіславським обласним судом 30.12.1956 засуджений на 4 роки позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.02.1993. *(10923 П).*

ЗОРІЙ Йосип Дмитрович, 1905 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Креховичі, селянин. Заарештований 18.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Труп. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 16.12.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.08.1993. *(13919 П).*

ЗОРІЙ Микола Васильович, 1929 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Креховичі, вантажник залізничної станції Рожнятів. Заарештований 03.11.1948. Звинувачення: заготовлював продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.12.1991. *(7251 П).*

ЗОРІЙ Микола Степанович, 1925 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевда — Шрам, Мучко, матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1995. *(14695 П).*

ЗОРІЙ Михайло Дмитрович, 1932 р. н., ***с. Іваниківка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іваниківка, колгоспник. Заарештований 18.08.1950. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.10.1950 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 05.02.1955. *(1819 П).*

ЗОРІЙ Михайло Йосипович, 1908 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта вища. Проживав у м. Івано-Франківськ, викладач креслення. Заарештований 19.09.1944. Звинувачення: під час фашистської окупації співпрацював із німцями. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.10.1989. *(4813 П).*

ЗОРІЙ Михайло Якубович, 1914 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, освіта не-

повна середня. Проживав у с. Креховичі, стрілочник залізничної станції Рожнятів—Креховичі. Заарештований 21.11.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.01.1992. *(2451).*

ЗОРІЙ Федір Іванович, 1922 р. н., ***с. Іваниківка*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелеґально. Заарештований 10.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Різуна), псевдо — Рись. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.05.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поураження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 15.06.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.11.1992. *(10061 П).*

ЗОСЮК Петро Федорович, 1908 р. н., ***с. Гарасимів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гарасимів, селянин. Заарештований 12.01.1945. Звинувачення: служив в українській поліції, мав зв'язок з ОУН. **Загинув** 07.02.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.11.1998. *(14434).*

ЗРАЙКО Йосип Іванович, 1921 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 19.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Сулими, 1944), псевдо — Крук. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.11.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.05.1995. *(14763 П).*

ЗУБЕНКО Негвар Іванович, 1931 р. н., ***м. Коломия***, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у ***м. Львів***, студент політехнічного інституту. Заарештований 19.04.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Херсонець, розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 12.01.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.09.1991. *(6652 П).*

ЗУБИК Владислав Францович, 1914 р. н., ***м. Борислав*** Львівської області, поляк, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Отинія*** Коломийського району, кур'єр пошти. Заарештований 05.03.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Київським обласним судом 04.02.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 22.06.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.05.1994. *(13886 П).*

ЗУБИК Дмитро Федорович, 1897 р. н., ***с. Старі Богородчани*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Богородчани, голова сільради. Заарештований 13.10.1944. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1993. *(13671 П).*

ЗУБІВ Мирон Дмитрович, 1928 р. н., ***с. Росільна*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 18.07.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Дунай. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.04.1992. *(7809 П).*

ЗУБКО Василь Дмитрович, 1926 р. н., ***с. Верхній Майдан*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Лісна Велесниця***, селянин. Заарештований 06.08.1947. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.09.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(14205 П).*

ЗУБКО Іван Васильович, 1922 р. н., ***с. Красна*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Леґалізувався. Проживав у с. Красна, селянин. Заарештований 02.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Гуцул. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поураження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1992. *(7435 П).*

ЗУБКО Михайло Іванович, 1928 р. н., ***с. Раківчик*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раківчик, селянин. Заарештований 26.09.1945. Звинувачення: зв'язковий УПА, псевдо — Грищук. Військовим трибуналом 38-ї армії 13.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 21.03.1964. *(2851 П).*

ЗУБРЕЙ Іван Миколайович, 1905 р. н., ***с. Надіїв*** Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Раків***, швець. Заарештований 03.11.1948. Звинувачення: передав для УПА 3 кг масла, ремонтував взуття членам ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.04.1993. *(11498 П).*

ЗУБРИЦЬКИЙ Володимир Михайлович, 1906 р. н., ***с. Хотимир*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хотимир, міліціонер. Заарештований 24.07.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 19.04.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.08.1993. *(12478 П).*

ЗУБ'ЮК Андрій Гнатович, 1920 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, освіта початкова. Прожи-

вав у с-щі Верховина, селянин. Заарештований 13.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вернигора, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 18.11.1991. *(6435 П)*.

ЗУБ'ЮК Богдан Гнатович, 1923 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Верховина, селянин. Заарештований 13.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Котигорошко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.12.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 18.11.1991. *(6435 П)*.

ЗУБ'ЮК Василь Миколайович, 1925 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с-щі Верховина, селянин. Заарештований 07.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Підгірського, 1944), псевдо — Буря. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 26.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.12.1991. *(6587 П)*.

ЗУБ'ЮК Катерина Михайлівна, 1911 р. н., ***с-ще Верховина***, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Верховина, селянка. Заарештована 06.08.1950. Звинувачення: постачала продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.09.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 21.01.1992. *(7509 П)*.

ЗУБ'ЮК Марія Василівна, 1926 р. н., ***с-ще Верховина***, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Верховина, селянка. Заарештована 19.07.1947. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.11.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 13.11.1991. *(7236 П)*.

ЗУБ'ЮК Микола Васильович, 1906 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Верховина, селянин. Заарештований 01.08.1950. Звинувачення: постачав воякам УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 21.01.1992. *(7509 П)*.

ЗУЗЯК Василь Михайлович, 1924 р. н., ***с. Кривець*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.11.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Чумак. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.06.1993. *(14072 П)*.

ЗУЗЯК Василь Федотович, 1902 р. н., ***с. Вербовець*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Вербовець, кочегар школи. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: як музикант був запрошений на вечір, де були вояки УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 18.03.1992. *(8096 П)*.

І

ІВАНЕЙКО Олена Михайлівна, 1922 р. н., ***с. Крива*** Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Крива, селянка. Заарештована 03.09.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН, псевдо — Степанівна. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 25.10.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 17.11.1992. *(10098 П)*.

ІВАНИЛО Ярослав Іванович, 1933 р. н., ***с. Черче*** Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Черче, учень ремісничого училища. Заарештований 15.10.1950. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 16.08.1991. *(5891 П)*.

ІВАНИЛЮК Василь Андрійович, 1910 р. н., ***с. Липівка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липівка, селянин. Заарештований 24.03.1946. Звинувачення: допомагав воякам УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. **Загинув** 02.11.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.02.1994. *(13580 П)*.

ІВАНИЛЮК Григорій Дмитрович, 1922 р. н., ***с. Липівка*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Тисмениця***, товарознавець РСС. Заарештований 03.09.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.09.1991. *(6706 П)*.

ІВАНИЦЬКА Валентина Євгенівна, 1924 р. н., ***м. Харків***, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, бухгалтер швейної фабрики. Заарештована 10.02.1950. Звинувачення: проводила антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 26.04.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 03.11.1992. *(12356 П)*.

ІВАНИЦЬКА Ганна Іванівна, 1929 р. н., ***с. Підлужжя*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підлужжя, селянка. Заарештована 01.03.1946. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 26.08.1991. *(5964 П)*.

ІВАНИЦЬКА Ірина Афанасіївна, 1929 р. н., ***м. Калуш***, українка, освіта середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, студентка мединституту. Заарештована 20.10.1948. Звинувачення: передавала медикаменти для ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.02.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 26.10.1993. *(13198 П)*.

ІВАНИЦЬКА Марія Василівна, 1922 р. н., ***м. Косів***, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Косів, сортувальниця поштового відділення. Заарештована 17.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гутина, розвідниця СБ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 02.09.1991. *(5850 П)*.

ІВАНИЦЬКА Ольга Юріївна, 1927 р. н., ***с. Лука*** Калуського району, українка, освіта середня спеціальна. Проживала в с. Лука, вчителька. Заарештована 13.03.1947. Звинувачення: розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 13.12.1991. *(10884 П)*.

ІВАНИЦЬКА Софія Михайлівна, 1916 р. н., ***м. Ярослав*** (Польща), полька, освіта середня. Проживала в ***м. Косів***, домогосподарка. Заарештована 28.08.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації ЗВЗ. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 14.01.1941 засуджена до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітована 14.04.1993. *(11270 П)*.

ІВАНИЦЬКИЙ Володимир Іванович, 1906 р. н., ***с. Цвітова*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цвітова, голова сільради. Заарештований 22.09.1948. Звинувачення: допомагав воякам УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1992. *(12021 П)*.

ІВАНИЦЬКИЙ Ілля Купріянович, 1924 р. н., ***с. Пукасівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пукасівці, селянин. Заарештований 29.01.1947. Звинувачення: розклеював націоналістичні листівки. Станіславським обласним судом 26.04.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 27.05.1992. *(8249 П)*.

ІВАНИЦЬКИЙ Микола Степанович, 1931 р. н., ***с. Підлужжя*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Підлужжя, учень Станіславської меблевої артілі. Заарештований 20.05.1950. Звинувачення: поширював листівки націоналістичного змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.03.1992. *(8798 П)*.

ІВАНИЦЬКИЙ Мирослав Семенович, 1925 р. н., ***м. Калуш***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Калуш, радіомайстер райконтори зв'язку. Заарештований 17.06.1948. Звинувачення: постачав ОУН газети і журнали. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1997. *(15479 П)*.

ІВАНИЦЬКИЙ Пантелеймон Миколайович, 1928 р. н., ***с. Темирівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Темирівці, селянин. Заарештований 12.10.1949. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.12.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 15.09.1992. *(9820 П)*.

ІВАНИЦЬКИЙ Петро Васильович, 1913 р. н., ***с. Стопчатів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Стопчатів, робітник Ковалівської шахти. Заарештований 10.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (курінь Скуби, 1944). Військовим трибуналом військ МВС Північно-Печорської залізничної магістралі 27.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.02.1992. *(8257 П)*.

ІВАНИЧУК Євген Іванович, 1927 р. н., ***с. Трач*** Косівського району, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Трач, студент. Заарештований 25.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Грім. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.09.1967. *(2955 П)*.

ІВАНИШАК Дмитро Васильович, 1906 р. н., ***с. Добротів*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Добротів, робітник Коломийського вугільного складу. Заарештований 26.04.1946. Звинувачення: господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.12.1995. *(14968 П)*.

ІВАНИШАК Дмитро Петрович, 1921 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українець,

освіта початкова. Проживав у с-щі Делятин, завідувач складу лісоматеріалів ліспромгоспу. Заарештований 18.04.1950. Звинувачення: зберігав антирадянську літературу. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 03.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.10.1991. *(37009)*.

ІВАНИШАК Михайло Дмитрович, 1910 р. н., ***с. Добротів*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Добротів, робітник служби залізничного транспорту. Заарештований 16.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 03.10.1964 справу припинено. *(2971 П)*.

ІВАНИШИН Анастасія Костянтинівна, 1929 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Зелена, селянка. Заарештована 06.06.1947. Звинувачення: кур'єр ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(10067 П)*.

ІВАНИШИН Василь Дмитрович, 1923 р. н., ***с. Міжгір'я*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 09.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.11.1991. *(6684 П)*.

ІВАНИШИН Василь Миколайович, 1910 р. н., ***с-ще Букачівці*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***с. Бабинці*** (тепер — у складі м. Рогатин), секретар сільради. Заарештований 17.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Стехна, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(11011 П)*.

ІВАНИШИН Василь Миколайович, 1922 р. н., ***с. Цінева*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цінева, селянин. Заарештований 11.09.1940. Звинувачення: намагався нелегально перейти кордон. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 04.02.1991. *(5431 П)*.

ІВАНИШИН Василь Михайлович, 1900 р. н., ***с. Підлісся*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Підлісся, селянин. Заарештований 21.10.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1992. *(9531 П)*.

ІВАНИШИН Володимир Антонович, 1930 р. н., ***с. Станькова*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.12.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.03.1992. *(8088 П)*.

ІВАНИШИН Іван Васильович, 1926 р. н., ***с. Міжгір'я*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Дейніц*** (Німеччина). Заарештований 17.08.1946. Звинувачення: відмовився від репатріації. Військовим трибуналом 8-ї механізованої дивізії 24.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 07.08.1984. *(4555 П)*.

ІВАНИШИН Іван Миколайович, 1911 р. н., ***с. Вікняни*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Лелалізувався. Проживав у с. Вікняни, селянин. Заарештований 15.02.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевдо — Калина, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.03.1993. *(11229 П)*.

ІВАНИШИН Ілля Іванович, 1919 р. н., ***с. Посвірж*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Посвірж, селянин. Заарештований 15.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб, у березні 1945 року був заарештований і введений у склад організованої РВ МВС «лжебоївки» СБ, під час оперативного завдання перейшов на бік УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(8228 П)*.

ІВАНИШИН Йосип Іванович, 1912 р. н., ***с. Велика Кам'янка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Кам'янка, голова ССТ. Заарештований 09.08.1948. Звинувачення: переховував вояків УПА і членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1994. *(13359 П)*.

ІВАНИШИН Йосип Юрійович, 1899 р. н., ***с. Ріп'янка*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ріп'янка, голова ССТ. Заарештований 13.02.1946. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.09.1993. *(12275 П)*.

ІВАНИШИН Людмила-Текля Михайлівна, 1915 р. н., ***с. Сливки*** Рожнятівського району, укра-

їнка, освіта неповна середня. Проживала в ***с. Міжгір'я*** Богородчанського району, завідувачка молокопункту. Заарештована 26.12.1948. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.03.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 10.12.1992. *(10534 П).*

ІВАНИШИН Марія, 1930 р. н., ***с. Гринівці*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гринівці, селянка. Заарештована 13.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лілія, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 04.06.1993. *(12418 П).*

ІВАНИШИН Марія Степанівна, 1926 р. н., ***с. Міжгір'я*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Міжгір'я, селянка. Заарештована 07.06.1947. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.06.1948 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 30.07.1991. *(5646 П).*

ІВАНИШИН Микола Андрійович, 1921 р. н., ***с. Гринівка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Сократа, 1944), дезертир. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.12.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 04.12.1995. *(14964 П).*

ІВАНИШИН Михайло Васильович, 1927 р. н., ***с. Велика Кам'янка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Кам'янка, міліціонер. Заарештований 28.12.1946. Звинувачення: інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.03.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 20.05.1992. *(10806 П).*

ІВАНИШИН Михайло Григорович, 1911 р. н., ***с. Слобідка*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 178-го СП 58-ї СД. Заарештований 25.11.1944. Звинувачення: мав намір перейти на бік ворога. Військовим трибуналом 5-ї армії 24.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 07.02.1996. *(15023 П).*

ІВАНИШИН Михайло Костянтинович, 1923 р. н., ***с. Підмихайлівці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.09.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня «Чорноморці»), псевдо — Сокаль, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.12.1992. *(10387 П).*

ІВАНИШИН Михайло Матвійович, 1910 р. н., ***с. Велика Кам'янка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Кам'янка, міліціонер. Заарештований 11.01.1947. Звинувачення: інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.03.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 22.10.1992. *(10806 П).*

ІВАНИШИН Олексій Осипович, 1903 р. н., ***с. Міжгір'я*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Міжгір'я, селянин. Заарештований 22.07.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1992. *(7809 П).*

ІВАНИШИН Олена Василівна, 1903 р. н., ***с. Шешори*** Косівського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 19.03.1947. Звинувачення: мати вояка УПА, псевдо — Верховинець, варила їжу й виготовляла теплі речі для членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.05.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 09.11.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 16.02.1993. *(10967 П).*

ІВАНИШИН Олена Миколаївна, 1929 р. н., ***с. Підлісся*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підлісся, селянка. Заарештована 28.11.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 29.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 30.08.1991. *(5864 П).*

ІВАНИШИН Петро Михайлович, 1921 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, поляк. Проживав у ***с-щі Вигода***, власник магазину. Заарештований 12.12.1944. Звинувачення: мав зв'язок із німецькими розвідувальними органами. 27.01.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(2488 П).*

ІВАНИШИН Франко Павлович, 1910 р. н., ***с. Шевченкове*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Шевченкове, голова колгоспу. Заарештований 14.04.1950. Звинувачення: мав зв'язок із ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 05.12.1991. *(6893 П).*

ІВАНИЩИК Михайло Дмитрович, 1904 р. н., ***с. Добротів*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Добротів, селянин. Заарештований 24.11.1939. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 13.08.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.06.1989. *(4734 П).*

ІВАНИЩИК Яків Андрійович, 1894 р. н., ***с. Добротів*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Добротів, селянин. Заарештований 20.10.1939. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 13.08.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.06.1989. *(4734 П).*

ІВАНІВ Василь Михайлович, 1919 р. н., ***с. Полянця*** Болехівської міськради, українець, освіта неповна середня. Рядовий 430-го батальйону зв'язку. Заарештований 18.07.1941. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Свердловського гарнізону 05.11.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 10.01.1942, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.08.1995. *(14930 П).*

ІВАНІВ Василь Онуфрійович, 1926 р. н., ***с. Глибівка*** Богородчанського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Глибівка, секретар сільради. Заарештований 14.12.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сміхун, закуповував для УПА обмундирування. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.09.1992. *(9818 П).*

ІВАНІВ Йосип Лаврентійович, 1911 р. н., ***с. Ясень*** Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ясень, вантажник. Заарештований 08.09.1944. Звинувачення: член ОУН, вивчав «Декалог українського націоналіста». Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(9944 П).*

ІВАНІВ Катерина Юріївна, 1922 р. н., ***с. Слобода Болехівська*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобода Болехівська, селянка. Заарештована 08.11.1944. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.04.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 28.08.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 04.01.1994. *(13935 П).*

ІВАНІВ Марія Андріївна, 1925 р. н., ***с. Рунгури*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рунгури, селянка. Заарештована 26.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Фіалка, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.07.1991. *(5625 П).*

ІВАНІВ Марія Михайлівна, 1928 р. н., ***с. Рунгури*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рунгури, селянка. Заарештована 26.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Маруся, зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 25.07.1991. *(5625 П).*

ІВАНІВ Марта Микитівна, 1931 р. н., ***с. Сливки*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сливки, селянка. Заарештована 20.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вільха. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.06.1946 засуджена на 6 років позбавлення волі. Реабілітована 22.08.1961. *(2588 П).*

ІВАНІВ Микола Олексійович, 1922 р. н., ***с. Слобода Долинська*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Долина***, водій ліспромгоспу. Заарештований 03.08.1950. Звинувачення: передав для ОУН пальне. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.04.1993. *(1816 П).*

ІВАНИЦЬКИЙ Семен Михайлович, 1910 р. н., ***м. Снятин***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Снятин, столяр. Заарештований 12.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1994. *(13602 П).*

ІВАНКЕВИЧ Броніслав Франкович, 1911 р. н., ***м. Коломия***, українець, малописьменний. Проживав у м. Коломия. У 1931 році перебував 2 місяці в тюрмі за проведення страйку на фабриці Ройзнера. Заарештований 09.10.1939. Звинувачення: співпрацював із польською поліцією, вів боротьбу проти робітничого класу. Військовим трибуналом 12-ї армії Українського фронту 02.11.1939 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 10.03.1989. *(4001 П).*

ІВАНКІВ Варвара Петрівна, 1926 р. н., ***с. Озеряни*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Озеряни, селянка. Заарештована 22.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поражен-

ня в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.01.1992. *(8821 П)*.

ІВАНКІВ Василина Петрівна, 1924 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Корнів, селянка. Заарештована 11.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дивина, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.10.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.02.1992. *(9007 П)*.

ІВАНКІВ Василь Павлович, 1929 р. н., ***с. Молодків*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Молодків, селянин. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(8223 П)*.

ІВАНКІВ Ганна Василівна, 1928 р. н., ***с. Олієво-Королівка*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Олієво-Королівка, селянка. Заарештована 28.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тая, кур'єр станичної ОУН. 03.06.1945 скерована до спецтабору НКВС. 15.03.1947 справу припинено. *(10516 П)*.

ІВАНКІВ Дмитро Іванович, 1927 р. н., ***с. Жуків*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.01.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Соловей. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** у 1948 році в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.11.1991. *(6729 П)*.

ІВАНКІВ Іван Дмитрович, 1928 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українець. Проживав у ***м. Чернівці***, студент учительського інституту. Заарештований 29.12.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, розповсюджував антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 14.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 22.01.1992. *(5509, справа знаходиться в архіві СБУ Чернівецької області)*.

ІВАНКІВ Іван Юрійович, 1922 р. н., ***с. Микуличин*** Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.02.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Лев. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 08.06.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.09.1991. *(6120 П)*.

ІВАНКІВ Ірина Онуфріївна, 1923 р. н., ***с. Лісний Хлібичин*** Коломийського району, українка, освіта середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, помічник бухгалтера міжрайбази облспоживспілки. Заарештована 01.03.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.03.1992. *(7493 П)*.

ІВАНКІВ Марія Михайлівна, 1926 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Корнів, селянка. Заарештована 20.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мотря, керівниця підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.07.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.01.1992. *(6908 П)*.

ІВАНКІВ Микола Іванович, 1908 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5907 П)*.

ІВАНКІВ Михайло Васильович, 1894 р. н., ***с. Нивочин*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Нивочин, робітник на лісорозробках. Заарештований 25.02.1946. Звинувачення: передав гроші членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.05.1992. *(3389)*.

ІВАНКІВ Михайло Васильович, 1907 р. н., ***с. Жураки*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Дзвиняч***, робітник шахти «Озокерит». Заарештований 15.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Яструб, пропагандист станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** в ув'язненні, дата смерті й місце поховання невідомі. Реабілітований 20.02.1992. *(9553 П)*.

ІВАНКІВ Михайло Дмитрович, 1923 р. н., ***с. Старі Богородчани*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.04.1947. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Чумак. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.07.1947 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 11.04.1992. *(8586 П)*.

ІВАНКІВ Олексій Васильович, 1908 р. н., ***с. Жураки*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лиш,

станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 06.10.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.10.1993. *(13030 П)*.

ІВАНКІВ Юрій Іванович, 1907 р. н., ***с. Старі Богородчани*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Шпіллер, ремонтував зброю для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.12.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.09.1992. *(9836 П)*.

ІВАНОТЧАК Микола Васильович, 1911 р. н., ***с. Цуцилів*** Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 18.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Прут, Дуб, Бородач, керівник зв'язку станичної ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 23.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 13.01.1993. *(14693 П)*.

ІВАНОЧКО Василь Ілліч, 1921 р. н., ***с-ще Ланчин*** Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***с. Товмачик*** Коломийського району, черговий залізничої станції. Заарештований 28.08.1951. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 27.10.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.01.1992. *(7942 П)*.

ІВАНОЧКО Василь Михайлович, 1925 р. н., ***с. Ямниця*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ямниця, продавець. Заарештований 04.12.1949. Звинувачення: допомагав ОУН грошима, був свідком теракту, про що в органи влади не повідомив. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.02.1992. *(6933)*.

ІВАНОЧКО Василь Федорович, 1919 р. н., ***с. Ямниця*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ямниця, селянин. Заарештований 20.06.1947. Звинувачення: інформатор ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.02.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.07.1979. *(13482 П)*.

ІВАНОЧКО Микола Михайлович, 1927 р. н., ***с. Пнів*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пнів, селянин. Заарештований 25.09.1944. Звинувачення: вояк УПА, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.11.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 10.10.1991. *(6225 П)*.

ІВАНОЧКО Михайло Іванович, 1922 р. н., ***с-ще Ланчин*** Надвірнянського району, українець, освіта середня. Рядовий 214-го ЗСП. Заарештований 06.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мирний. Військовим трибуналом 5-ї армії 28.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.08.1991. *(6404 П)*.

ІВАНТИШИН Петро Михайлович, 1891 р. н., ***с. Жуків*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жуків, колгоспник. Заарештований 04.09.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 23.09.1991. *(6139 П)*.

ІВАНУС Степан Васильович, 1924 р. н., ***с. Кричка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кричка, фінагент. Заарештований 08.07.1951. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.09.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1991. *(6737 П)*.

ІВАНУШКО Іван Михайлович, 1922 р. н., ***с. Липівка*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 3-го будівельного батальйону 791-го будівництва МВС (Грузія). Заарештований 27.01.1947. Звинувачення: проводив контрреволюційну агітацію. Військовим трибуналом 2-ї шляхово-будівельної дивізії МВС СРСР 11.03.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.12.1995. *(14971 П)*.

ІВАНЦІВ Анастасія Яківна-Федорівна, 1926 р. н., ***с-ще Отинія*** Коломийського району, українка, освіта середня. Проживала в с-щі Отинія, заступник головного бухгалтера банку. Заарештована 17.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ярославна, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.04.1993. *(14551 П)*.

ІВАНЦІВ Богдан Степанович, 1930 р. н., ***м. Надвірна***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Надвірна, селянин. Заарештований 06.07.1947. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 31.10.1991. *(1357)*.

ІВАНЦІВ Василь Дмитрович, 1924 р. н., ***с. Грабовець*** Богородчанського району, українець, мало-

письменний. Легалізувався. Проживав у с. Грабовець, селянин. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1992. *(7850 П)*.

ІВАНЦІВ Василь Йосипович, 1910 р. н., *с-ще Отинія* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 17.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Дорошенка), псевдо — Чорний. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.01.1995. *(14551 П)*.

ІВАНЦІВ Василь Михайлович, 1921 р. н., *с. Конюшки* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.12.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.02.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 30.12.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.12.1992. *(10454 П)*.

ІВАНЦІВ Василь Степанович, 1905 р. н., *с. Грабовець* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Різуна). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 31.03.1966. *(2923 П)*.

ІВАНЦІВ Іван Іванович, 1915 р. н., *с-ще Отинія* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Дзвона), псевдо — Підкова. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.12.1994. *(14551 П)*.

ІВАНЦІВ Іван Йосипович, 1912 р. н., *с-ще Отинія* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Артем, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.04.1993. *(14551 П)*.

ІВАНЦІВ Йосип Якович-Федорович, 1927 р. н., *с-ще Отинія* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Качка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.04.1993. *(14551 П)*.

ІВАНЦІВ Мар'ян Григорович, 1904 р. н., *м. Львів*, українець, освіта середня. Проживав у *с. Старі Богородчани* Богородчанського району, секретар сільради. Заарештований 28.09.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію, під час фашистської окупації працював сільським писарем. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1993. *(13671 П)*.

ІВАНЦІВ Михайло Йосипович, 1924 р. н., *с-ще Отинія* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 17.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Блакитний, господарчий районного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Розстріляний** 04.09.1952 (за іншою справою), місце поховання невідоме. Реабілітований 24.12.1994. *(14551 П)*.

ІВАНЦІВ Михайло Мартинович, 1895 р. н., *с. Путятинці* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Путятинці, робітник спиртзаводу. Заарештований 08.08.1949. Звинувачення: допомагав членам ОУН продуктами. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.04.1950 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 23.01.1956. *(15189 П)*.

ІВАНЦІВ Павло Іванович, 1907 р. н., *с. Обельниця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Обельниця, селянин. Заарештований 03.10.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 08.01.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.11.1989. *(5221 П)*.

ІВАНЦІВ Петро Іванович, 1904 р. н., *с. Лучинці* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лучинці, секретар сільради. Заарештований 18.02.1946. Звинувачення: член ОУН, інформатор райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.01.1992. *(7358 П)*.

ІВАНЦІВ Петро Степанович, 1927 р. н., *с. Бабухів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса,

1944), псевдо — Голуб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 11.04.1992. *(8400 П).*

ІВАНЦІВ Степан Степанович, 1902 р. н., ***м. Надвірна***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Надвірна, завідувач бази РСС. Заарештований 06.07.1947. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.09.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.10.1991. *(1357).*

ІВАНЦІВ Федір Васильович, 1922 р. н., ***с. Коростовичі*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коростовичі, колгоспник. Заарештований 31.03.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орел. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 23.09.1991. *(6102 П).*

ІВАНЦІВ Федір Степанович, 1927 р. н., ***с. Лучинці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лучинці, колгоспник. Заарештований 11.08.1950. Звинувачення: член молодіжної організації «Залізна острога», псевдо — Веселий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 27.03.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.12.1992. *(10431 П).*

ІВАНЦІВ Яків-Федір Йосипович, 1901 р. н., ***с-ще Отинія*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Отинія, зоотехнік райзоовідділу. Заарештований 18.02.1946. Звинувачення: переховував сина Йосипа — члена ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.04.1993. *(14551 П).*

ІВАНЦІВСЬКИЙ Василь Гнатович, 1923 р. н., ***с. Слобода Небилівська*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Хмари), псевдо — Левко. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.12.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.12.1993. *(13157 П).*

ІВАНЦІВСЬКИЙ Василь Юрійович, 1922 р. н., ***с. Небилів*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Небилів, селянин. Заарештований 08.09.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.05.1994. *(13877 П).*

ІВАНЦІВСЬКИЙ Володимир Прокопович, 1923 р. н., ***с. Небилів*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Небилів, робітник нафтопромислу. Заарештований 14.07.1947. Звинувачення: кур'єр підрайонного проводу ОУН, псевдо — Сокіл. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(10021 П).*

ІВАНЦІВСЬКИЙ Юрій Іванович, 1923 р. н., ***с. Слобода Небилівська*** Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 27.10.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Бурневич. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1993. *(12456 П).*

ІВАНЦЮК Михайло Юрійович, 1920 р. н., ***с. Підвербці*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвербці, селянин. Заарештований 19.04.1941. Звинувачення: вивчав націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.06.1941 засуджений на 3 роки позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7346 П).*

ІВАНЧЕНКО Владислав Григорович, 1917 р. н., ***с. Ямниця*** Тисменицького району, поляк, освіта початкова. Рядовий 168-го мостобудівельного батальйону. Заарештований 04.02.1943. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Карельського фронту 09.04.1943 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 14.02.1995. *(14821 П).*

ІВАНЧИШИН Параска Федорівна, 1902 р. н., ***с. Виноград*** Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Виноград, колгоспниця. Заарештована 23.02.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 21.04.1953 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.03.1992. *(8490 П).*

ІВАНЧУК Василь Іванович, 1919 р. н., ***с. Рудники*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.11.1944. Звинувачення: вояк УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.01.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 02.11.1992. *(10285 П).*

ІВАНЧУК Ганна Іванівна, 1926 р. н., ***с. Корнич*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Корнич, селянка. Заарештована

19.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Циганка, зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.03.1992. *(8420 П)*.

ІВАНЧУК Ганна Степанівна, 1929 р. н., *с. Вільхівці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вільхівці, селянка. Заарештована 27.07.1948. Звинувачення: матеріально допомагала зв'язковій надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.07.1991. *(5620 П)*.

ІВАНЧУК Дмитро Олексійович, 1918 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тисменичани, селянин. Заарештований 19.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для підпілля. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 19.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1992. *(7589 П)*.

ІВАНЧУК Дмитро Онуфрійович, 1906 р. н., *с. Цуцилів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цуцилів, селянин. Заарештований 30.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вовк, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.10.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 05.09.1996. *(15240 П)*.

ІВАНЧУК Михайло Йосипович, 1919 р. н., *с-ще Заболотів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Санінструктор 177-ї СД. Заарештований 07.01.1943. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 177-ї СД 15.04.1943 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 25.09.1996. *(15296 П)*.

ІВАНЧУК Олена Василівна, 1929 р. н., *с. Космач* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 28.07.1949. Звинувачення: переховувала вояка УПА, постачала йому медикаменти, продукти, одяг. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.05.1992. *(9114 П)*.

ІВАНЧУК Павлина Василівна, 1926 р. н., *с. Рудники* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Рудники, вчителька. Заарештована 08.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 04.11.1992. *(10265 П)*.

ІВАНЧУК Роман, 1930 р. н., *с-ще Чернелиця* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.06.1947. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Крук, помічник станичного ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.11.1992. *(9994 П)*.

ІВАНЧУК Текля Миколаївна, 1926 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Стрільче, селянка. Заарештована 15.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Хвиля, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.04.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 31.05.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 20.08.1991. *(6061 П)*.

ІВАНЧУК Федір Васильович, 1922 р. н., *с. Вільхівці* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий. Заарештований 20.08.1944. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 28-ї армії 26.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 11.09.1991. *(5956 П)*.

ІВАНЬКІВ Степан Юрійович, 1919 р. н., *с. Витвиця* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Витвиця, селянин. Заарештований 09.12.1946. Звинувачення: господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.10.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 20.09.1991. *(6195 П)*.

ІВАНЮК Анастасія Олексіївна, 1921 р. н., *с. Хом'яківка* Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Хом'яківка, селянка. Заарештована 07.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, збирала продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.04.1993. *(11584 П)*.

ІВАНЮК Андрій Дмитрович, 1911 р. н., *с. Камінне* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Камінне, майстер сирзаводу. Заарештований 23.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 09.03.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.10.1992. *(10796 П)*.

ІВАНЮК Андрій Миколайович, 1924 р. н., ***м. Бурштин*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у м. Бурштин, міліціонер. Заарештований 30.03.1946. Звинувачення: під час фашистської окупації співпрацював із німецькими каральними органами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.04.1992. *(8210 П)*.

ІВАНЮК Василь Дмитрович, 1923 р. н., ***с. Голинь*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Літуна), псевдо — Луговий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.02.1992. *(8464 П)*.

ІВАНЮК Василь Михайлович, 1901 р. н., ***с. Гвізд*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гвізд, столяр. Заарештований 01.10.1957. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 05.11.1957 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1994. *(13736 П)*.

ІВАНЮК Василь Олексійович, 1926 р. н., ***с. Верхній Майдан*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Рядовий 175-го СП 58-ї СД. Заарештований 01.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гонта, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 5-ї армії 10.12.1944 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. **Загинув** 24.03.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13136 П)*.

ІВАНЮК Василь Онуфрійович, 1913 р. н., ***с. Бабин*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бабин, селянин. Заарештований 28.02.1941. Звинувачення: член ОУН, керівник ланки ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 07.04.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.07.1994. *(14738 П)*.

ІВАНЮК Василь Якович, 1923 р. н., ***с. Княждвір*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княждвір, столяр. Заарештований 12.11.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(13059 П)*.

ІВАНЮК Ганна Михайлівна, 1929 р. н., ***с. Тростянець*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тростянець, селянка. Заарештована 29.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 19.03.1992. *(13085 П)*.

ІВАНЮК Ганна Петрівна, 1930 р. н., ***с. Микитинці*** Івано-Франківської міськради, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***. Заарештована 20.06.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.08.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 31.07.1991. *(5663 П)*.

ІВАНЮК Євдокія Василівна, 1902 р. н., ***с. Спас*** Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Спас, колгоспниця. Заарештована 06.03.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 25.04. 1953 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.10.1993. *(12640 П)*.

ІВАНЮК Іван Миколайович, 1923 р. н., ***с. Глибівка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вершника, 1944), псевдо — Брехун. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.07.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1992. *(10505 П)*.

ІВАНЮК Іван Миколайович, 1930 р. н., ***с. Бабин*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.05.1950. Звинувачення: вояк УПА (сотня Батька, 1944—1945), псевдо — Медвідь, охоронець керівника окружного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.06.1991. *(9115 П)*.

ІВАНЮК Іван Федорович, 1913 р. н., ***с. Хом'яківка*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 105-го ЗСП (м. Ачинськ Красноярського краю, Росія). Заарештований 05.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 20.05.1992. *(10341 П)*.

ІВАНЮК Марія Василівна, 1924 р. н., ***с. Стопчатів*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 30.06.1944. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН, виготовляла взуття для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1944 засуджена на 15 років позбавлення волі

та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 13.03.1992. *(8180 П)*.

ІВАНЮК Микола Гаврилович, 1895 р. н., ***с. Марківці*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Марківці, селянин. Заарештований 31.10.1949. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.05.1950 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 18.12.1954. *(12431 П)*.

ІВАНЮК Микола Петрович, 1924 р. н., ***с. Виноград*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Виноград, селянин. Заарештований 17.06.1947. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотні Ореста, Дубенка, Олега, 1944), псевдо — Явір, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 22.07.1947 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.04.1993. *(27775)*.

ІВАНЮК Михайло Іванович, 1908 р. н., ***с. Королівка*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Королівка, селянин. Заарештований 21.09.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.11.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 20 років позбавлення волі. Реабілітований 19.12.1991. *(7122 П)*.

ІВАНЮК Михайло Іванович, 1920 р. н., ***с. Старий Угринів*** Калуського району, українець. Проживав у с. Старий Угринів, селянин. Заарештований 06.09.1944. Звинувачення: мав зв'язок із німецькою ВПЖ. 30.04.1945 скерований до спецтабору НКВС. 22.01.1964 справу припинено. *(2812 П)*.

ІВАНЮК Михайло Миколайович, 1926 р. н., ***с. Устя*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 1189-го гаубичного АП 19-ї АД. Заарештований 08.05.1946. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом 10-ї механізованої армії 02.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.04.1995. *(14712 П)*.

ІВАНЮК Михайло Семенович, 1909 р. н., ***с. Хом'яківка*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хом'яківка, селянин. Заарештований 28.02.1946. Звинувачення: мав зв'язок з УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.08.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. 27.05.1949 справу припинено. *(1235 П)*.

ІВАНЮК Олексій Васильович, 1907 р. н., ***с. Ковалівка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Цигана), псевдо — Скала. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 03.09.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.05.1992. *(9136 П)*.

ІВАНЮК Онуфрій Федорович, 1891 р. н., ***с. Тростянець*** Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тростянець, селянин. Заарештований 26.11.1944. Звинувачення: сприяв УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 04.01.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.04.1995. *(14730 П)*.

ІВАНЮК Параска Михайлівна, 1928 р. н., ***с. Спас*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Спас, селянка. Заарештована 07.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Думка, зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.01.1948 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 08.06.1990. *(5294 П)*.

ІВАНЮК Петро Іванович, 1911 р. н., ***с. Хом'яківка*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хом'яківка, селянин. Заарештований 13.03.1941. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.05.1941 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1993. *(12977 П)*.

ІВАНЮК Петро Ілліч, 1902 р. н., ***с. Стопчатів*** Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Стопчатів, бухгалтер райфінвідділу. Заарештований 18.01.1949. Звинувачення: під час окупації був війтом села, допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1956. *(211 П)*.

ІВАНЮК Пилип Іванович, 1921 р. н., ***с. Королівка*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Королівка, селянин. Заарештований 21.09.1944. Звинувачення: збирав зброю для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.11.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 20 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.12.1991. *(7122 П)*.

ІВАНЮК Роман Григорович, 1921 р. н., ***с. Чорнолізці*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав в ***аулі № 7*** Качатовицького району Павлодарської області (Казахстан), робітник 8-ї залізничної будівельної дільниці. Заареш-

тований 29.05.1952. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий ОУН, переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Омської області 08.08.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.06.1956. *(1383 П)*.

ІВАНЮК Юрій Ілліч, 1913 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стопчатів, касир лісопильного заводу. Заарештований 12.02.1941. Звинувачення: навчав військової справи членів ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.05.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 27.05.1997. *(14743)*.

ІВАНЯК Євдокія Василівна, 1910 р. н., *с. Копачинці* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Копачинці, селянка. Заарештована 05.06.1947. Звинувачення: в її будинку був пункт зв'язку ОУН, переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.09.1947 засуджена на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 04.08.1992. *(1270)*.

ІВАНЯК Михайло Миколайович, 1922 р. н., *с. Рудники* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рудники, селянин. Заарештований 29.11.1947. Звинувачення: брав участь у диверсійних акціях. Особливою нарадою при МВС СРСР 04.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 23.12.1988. *(3825 П)*.

ІВАСИК Василь Онуфрійович, 1918 р. н., *с. Лісна Тарновиця* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Рядовий 2-ї будівельної роти (м. Артемівськ Донецької області). Заарештований 28.08.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Харківського військового округу 10.09.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 21.03.1996. *(15083 П)*.

ІВАСИК Євдокія Петрівна, 1926 р. н., *с. Назавизів* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Назавизів, селянка. Заарештована 19.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Циганка, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.12.1974. *(10795 П)*.

ІВАСИК Марія Іванівна, 1901 р. н., *с. Потік* Рогатинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Потік, селянка. Заарештована 04.06.1947. Звинувачення: в її присадибі зберігалися документи надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.02.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.06.1956. *(1431 П)*.

ІВАСИК Микола Васильович, 1931 р. н., *с. Путятинці* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Путятинці, селянин. Заарештований 16.08.1950. Звинувачення: переховував оргреферента райпроводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.11.1992. *(10047 П)*.

ІВАСИК Петро Михайлович, 1921 р. н., *с. Добринів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Добринів, селянин. Заарештований 17.12.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10461 П)*.

ІВАСИШИН Василь Дмитрович, 1928 р. н., *с. Угорники* Івано-Франківської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 11.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Олега), псевдо — Чорний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(9561 П)*.

ІВАСИШИН Ганна Степанівна, 1927 р. н., *с. Вістова* Калуського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Вістова, селянка. Заарештована 29.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марта. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 29.08.1991. *(6389 П)*.

ІВАСИШИН Дмитро Іванович, 1893 р. н., *с. Комарів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Комарів, селянин. Заарештований 12.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Івасюк, заступник господарчого райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.02.1992. *(7362 П)*.

ІВАСИШИН Марія Яківна, 1925 р. н., *с. Угорники* Івано-Франківської міськради, українка, освіта середня. Проживала в с. Угорники, селянка. Заарештована 03.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русалка, розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.10.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 04.02.1992. *(7099 П)*.

ІВАСИШИН Степан Васильович, 1927 р. н., *с. Журавеньки* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Журавеньки, селянин. Заарештований 26.08.1947. Звинувачення: член

ОУН, поширював бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6601 П)*.

ІВАСИШИН Ярослав Іванович, 1930 р. н., ***с. Угорники*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта середня. Проживав у с. Угорники, вчитель Підпечерської школи. Заарештований 29.10.1949. Звинувачення: незаконно зберігав пістолет. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.07.1991. *(5549 П)*.

ІВАСІВ Василь Ілліч, 1910 р. н., ***с. Танява*** Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Танява, селянин. Заарештований 18.08.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 20.08.1996. *(15273 П)*.

ІВАСІВ Григорій Петрович, 1928 р. н., ***с. Сівка-Калуська*** Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 15.05.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Літуна, 1946), псевдо — Гринь. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.03.1995. *(14697 П)*.

ІВАСІВ Дмитро Михайлович, 1905 р. н., ***с. Мислів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мислів, селянин. Заарештований 30.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Муха, проводив збір продуктів і грошей для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.09.1993. *(12276 П)*.

ІВАСІВ Іван Михайлович, 1923 р. н., ***с. Студінка*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.11.1944. Звинувачення: вояк УПА, розвідник, псевда — Синиця, Зозуля. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.06.1992. *(12037 П)*.

ІВАСІВ Іван Олексійович, 1928 р. н., ***с. Посіч*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Легалізувався. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, учень вечірньої школи. Заарештований 04.11.1948. Звинувачення: закуповував і постачав УПА медикаменти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1992. *(9512 П)*.

ІВАСІВ Іван Петрович, 1929 р. н., ***с. Горохолина*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Горохолина, селянин. Заарештований 02.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Соловей. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт. Реабілітований 24.02.1993. *(10799 П)*.

ІВАСІВ Марія Романівна, 1922 р. н., ***с. Підгірки*** (тепер — у складі м. Калуш), українка, освіта початкова. Легалізувалася. Проживала в с. Підгірки, селянка. Заарештована 12.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Ніна, Наталка, зв'язкова ОУН, санітарка УПА (сотня Літуна). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.12.1993. *(13192 П)*.

ІВАСІВ Розалія Дмитрівна, 1924 р. н., ***с. Танява*** Болехівської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Танява, сезонна робітниця. Заарештована 13.09.1950. Звинувачення: постачала ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.11.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 08.10.1993. *(12904 П)*.

ІВАСІВ Розалія Євстахівна, 1929 р. н., ***с. Танява*** Болехівської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Танява, селянка. Заарештована 18.08.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.09.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.11.1991. *(6720 П)*.

ІВАСІВ Степан Андрійович, 1929 р. н., ***с. Вістова*** Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Вістова, робітник. Заарештований 03.10.1946. Звинувачення: збирав продукти й амуніцію для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.09.1991. *(6043 П)*.

ІВАСЬ Олексій Федорович, 1924 р. н., ***с. Глибоке*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Глибоке, селянин. Заарештований 17.08.1944. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10144 П)*.

ІВАСЬКЕВИЧ Іван Миколайович, 1923 р. н., ***с. Вербилівці*** Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав у ***с. Приозерне***, селянин. Заарештований 12.12.1944. Звинувачення: член ОУН.

Загинув 06.03.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.04.1990. *(5251 П)*.

ІВАСЬКІВ Іван Григорович, 1920 р. н., *с. Озеряни* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.01.1946. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9424 П)*.

ІВАСЬКІВ Іван Іванович, 1903 р. н., *с. Ріп'янка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ріп'янка, продавець. Заарештований 20.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Баян, станичний ОУН. Військовим трибуналом Львівської залізниці 17.05.1946 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 09.11.1993. *(37004)*.

ІВАСЬКІВ Михайло Васильович, 1919 р. н., *с. Ріп'янка* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 19.11.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Вовк. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання і точна дата смерті невідомі. Реабілітований 04.09.1991. *(6142 П)*.

ІВАСЬКІВ Юстина Данилівна, 1928 р. н., *с. Гриньків* Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Гриньків, селянка. Заарештована 10.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Яринка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.08.1955. *(1177 П)*.

ІВАСЬКІВ Юстина Микитівна, 1928 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сливки, селянка. Заарештована 20.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тиха, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 19.07.1991. *(5699 П)*.

ІВАСЮК Василина Василівна, 1922 р. н., *с. Незвисько* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Олісво-Королівка*, селянка. Заарештована 18.02.1946. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.07.1992. *(9246 П)*.

ІВАСЮК Василь Іванович, 1907 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 03.10.1944. Звинувачення: вояк УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.08.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі. *(5050 П)*.

ІВАСЮК Василь Ілліч, 1910 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, малописьменний. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 03.10.1944. Звинувачення: мав зв'язок з УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.02.1959. *(5050 П)*.

ІВАСЮК Василь Михайлович, 1909 р. н., *с. Парище* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.07.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.05.1993. *(11558 П)*.

ІВАСЮК Василь Михайлович, 1926 р. н., *с. Торговиця* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Торговиця, селянин. Заарештований 28.02.1946. Звинувачення: розвідник УПА, розклеював націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.02.1992. *(7592 П)*.

ІВАСЮК Іван Михайлович, 1890 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Горохолина, селянин. Заарештований 24.10.1944. Звинувачення: переховував членів ОУН, у його будинку відбувалися зібрання членів ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 1945 року в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.04.1992. *(8514 П)*.

ІВАСЮК Іван Олексійович, 1913 р. н., *с. Братківці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братківці, бухгалтер кооперації. Заарештований 26.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 23.05.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.02.1993. *(10966 П)*.

ІВАСЮК Іван Петрович, 1921 р. н., *с. Кулачківці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД (Омська область, Росія). Заарештований 04.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.08.1992. *(10231 П)*.

ІВАСЮК Марія Юріївна, 1915 р. н., *с. Семаківці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Гаїнів*, селянка. Заарештована 03.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо —

Липа, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.07.1993. *(11668 П)*.

ІВАСЮК Марія Юріївна, 1926 р. н., *с. Тулова* Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Тулова, селянка. Заарештована 25.03.1946. Звинувачення: постачала УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.12.1991. *(10592 П)*.

ІВАСЮК Микола Іванович, 1918 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 4779 (м. Псков, Росія). Заарештований 30.05.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Ленінградського військового округу 26.07.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 23.06.1997. *(15694 П)*.

ІВАСЮК Микола Ілліч, 1919 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Прутівка, режисер драмгуртка у клубі. Заарештований 06.12.1947. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10237 П)*.

ІВАСЮК Михайло Дмитрович, 1922 р. н., *с. Остапківці* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Остапківці, селянин. Заарештований 29.04.1944. Звинувачення: член ОУН, за завданням ОУН працював волосним паспортистом під час німецької окупації, передавав підпіллю розвіддані. Військовим трибуналом військ НКВС Чернівецької області 09.09.1944 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 15 років каторжних робіт. Реабілітований 23.09.1993. *(12164 П)*.

ІВАСЮК Михайло Дмитрович, 1925 р. н., *с. Братківці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Козака), псевдо — Ігор, брав участь у бою проти частини військ НКВС. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.04.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 29.04.1992. *(8211 П)*.

ІВАСЮК Михайло Іванович, 1912 р. н., *с. Братківці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братківці, селянин. Заарештований 14.02.1941. Звинувачення: займав керівне становище в ОУН. Станіславським обласним судом 23.05.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.02.1993. *(10966 П)*.

ІВАСЮК Михайло Іванович, 1926 р. н., *с. Горохолин Ліс* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолин Ліс, селянин. Заарештований 28.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1992. *(8662 П)*.

ІВАСЮК Параска Михайлівна, 1929 р. н., *с. Тюдів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тюдів, селянка. Заарештована 28.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надія, зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 17.02.1993. *(11745 П)*.

ІВАСЮК Петро Федорович, 1932 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Старі Кути, селянин. Заарештований 01.07.1950. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.05.1993. *(11601 П)*.

ІВАСЮК Роман Михайлович, 1923 р. н., *с. Крихівці* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Крихівці, помічник майстра ватної фабрики. Заарештований 17.08.1949. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Білий, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.08.1991. *(5888 П)*.

ІВАСЮК Семен Йосипович, 1899 р. н., *с. Надорожна* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Надорожна, селянин. Заарештований 09.08.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1992. *(10952 П)*.

ІВАСЮК Юрій Власович, 1925 р. н., *с. Тюдів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тюдів, селянин. Заарештований 05.11.1946. Звинувачення: розвідник УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.01.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(7992 П)*.

ІВАСЮТА Михайло Дмитрович, 1903 р. н., *с. Вільшаниця* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільшаниця, селянин. Заарештований 13.09.1940. Звинувачення: член ОУН, переховував членів ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 07.02.1994. *(32058)*.

ІВАСЮТИК Іван Петрович, 1929 р. н., *с. Пасічна* (тепер — у складі м. Івано-Франківськ), українець, освіта середня. Проживав у с. Пасічна, селянин. Заарештований 19.11.1945. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.10.1991. *(6382 П)*.

ІВАСЮТИН Євстахій Федорович, 1927 р. н., *с. Михалків* Коломийського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Рядовий в/ч 73874. Заарештований 11.05.1948. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом Приволзького військового округу 09.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1993. *(11467 П)*.

ІВАСЮТИН Олексій Миколайович, 1918 р. н., *с. Жукотин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 231-го ЗСП. Заарештований 25.07.1943. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 39-ї армії 16.08.1943 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 24.03.1997. *(15542 П)*.

ІВАХНЮК Василь Федорович, 1906 р. н., *с. Хлібичин* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 367-го ЗСП 3-ї ЗСД. Заарештований 27.12.1944. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.10.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 14.12.1995. *(36547)*.

ІВАХНЮК Микола Миколайович, 1918 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Голинь, селянин. Заарештований 06.03.1946. Звинувачення: сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.07.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(12697 П)*.

ІВАХНЮК Олексій Костянтинович, 1901 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Голинь, робітник лісопильного заводу. Заарештований 13.01.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.02.1992. *(7592 П)*.

ІВАХНЮК Петро Миколайович, 1906 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Голинь, вантажник Калуського деревообробного комбінату. Заарештований 01.07.1950. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Львівського військового округу 02.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(15041 П)*.

ІВАХНЮК Роман Петрович, 1901 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Голинь, робітник із ремонту залізниці. Заарештований 27.08.1944. Звинувачення: член ОУН, переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.12.1944 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.10.1994. *(16241 П)*.

ІВАХНЮК Степан Іванович, 1904 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Голинь, селянин. Заарештований 04.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 20.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1992. *(7113 П)*.

ІВАХНЮК Федір Васильович, 1925 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Голинь, селянин. Заарештований 04.08.1950. Звинувачення: член диверсійно-терористичної групи ОУН, псевдо — Тріска. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 07.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.10.1991. *(18001)*.

ІВАХНЮК Юрій Миколайович, 1904 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Голинь, селянин. Заарештований 18.06.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.09.1993. *(12661 П)*.

ІВАШКІВ Іван Михайлович, 1925 р. н., *с. Завадка* Калуського району, українець, освіта початкова. Молодший сержант 49-го ТП 12-ї ТД. Заарештований 22.07.1947. Звинувачення: дизертирував з в/ч, відмовився від репатріації. Військовим трибуналом Групи радянських окупаційних військ в Німеччині 10.11.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 26.03.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.07.1995. *(14891 П)*.

ІВАШКІВ Мирон Йосипович, 1924 р. н., *с. Григорів* Рогатинського району, українець, освіта по-

чаткова. Проживав у с. Григорів, селянин. Заарештований 12.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гора. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.10.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.08.1991. *(5641 П).*

ІВАШКО Ілля Васильович, 1896 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Розтоки, селянин. Заарештований 01.07.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.05.1993. *(11756 П).*

ІВАШКО Катерина Михайлівна, 1922 р. н., ***с. Довгополе*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Розтоки*** Косівського району, селянка. Заарештована 19.10.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 09.01.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.06.1991. *(5475 П).*

ІВАШКО Марія Василівна, 1913 р. н., ***с. Посіч*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Ольгіївка*** (тепер — у складі с. Шабельники Миколаївського району Одеської області), колгоспниця. Заарештована 16.03.1953. Звинувачення: проводила антирадянську діяльність. Одеським обласним судом 17.04.1953 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.07.1992. *(25314, справа знаходиться в архіві СБУ Одеської області).*

ІВАШКО Михайло Юрійович, 1915 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Розтоки, селянин. Заарештований 09.06.1950. Звинувачення: надавав матеріальну допомогу станичному ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 21.06.1994. *(14743 П).*

ІВАШКО Параска Іванівна, 1928 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 04.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Буря, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 18.08.1992. *(9235 П).*

ІВАШКО Федір Матвійович, 1926 р. н., ***с. Посіч*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 22.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорноти), псевдо — Береза. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1992. *(8947 П).*

ІВАШКО Юрій Васильович, 1930 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Розтоки, лісоруб Надвірнянського ліспромгоспу. Заарештований 03.08.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 01.02.1993. *(10959 П).*

ІВАЩИШИН Іван Михайлович, 1924 р. н., ***с. Станькова*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 31.07.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ромко, охоронець керівника кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.01.1998. *(16166 П).*

ІВАЩИШИН Петро Пилипович, 1914 р. н., ***с. Станькова*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Станькова, колгоспник. Заарештований 26.11.1952. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 31.12.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1992. *(11451 П).*

ІГЛИНСЬКИЙ Василь Юрійович, 1928 р. н., ***с. Будилів*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Будилів, селянин. Заарештований 05.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пугач. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1991. *(6577 П).*

ІГНАТЕНКО Лідія Андріївна, 1922 р. н., ***с. Карпилівка*** Срібнянського району Чернігівської області, українка, освіта середня і педагогічні курси. Проживала в ***с. Узин*** Тисменицького району, вчителька. Заарештована 10.03.1947. Звинувачення: постачала станичній ОУН канцтовари та розвіддані. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.05.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 09.07.1992. *(8939 П).*

ІГНАТЧУК Василь Олексійович, 1903 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Кути, селянин. Заарештований 07.07.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН, в його помешканні був пункт зв'язку ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(5218).*

ІГНАТЮК Дмитро Григорович, 1904 р. н., *с. Акрешори* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Акрешори, селянин. Заарештований 17.08.1945. Звинувачення: заготовляв для УПА продукти. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 24.08.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.04.1992. *(8632 П)*.

ІГНАТЮК Іван Іванович, 1921 р. н., *с. Річка* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Річка, селянин. Заарештований 23.09.1944. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.09.1992. *(9739 П)*.

ІГНАТЮК Іван Миколайович, 1904 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Середній Березів, селянин. Заарештований 09.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Обручка, змолов 700 кг зерна для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(7989 П)*.

ІДАК Дмитро Васильович (він же **ВАЛЬКО Михайло Олексійович**), 1925 р. н., *с. Стратин* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Ростов-на-Дону* (Росія), швець в/ч 7405. Заарештований 10.09.1951. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Північно-Кавказького округу 19.06.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.02.1992. *(7933 П)*.

ІДЗ Микола Йосипович, 1909 р. н., *с. Петранка* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 28.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лист, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(10096 П)*.

ІЗЮК Ілля Маркович, 1910 р. н., *с. Замулинці* Коломийського району, українець, малописьменний. Рядовий 49-ї ЗСД. Заарештований 01.12.1944. Звинувачення: проводив націоналістичну агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.08.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 25.12.1991. *(7565 П)*.

ІКАЛЮК Василина Олексіївна, 1913 р. н., *м. Городенка*, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Городенка. Заарештована 09.06.1934. Звинувачення: перейшла кордон із Польщі в СРСР. Військовим трибуналом Українського військового округу 23.11.1934 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Після війни повернулася в Україну. Проживала в м. Городенка, бухгалтер-економіст контори. Заарештована вдруге 22.08.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.05.1951 депортована в Красноярський край терміном на 10 років. Реабілітована 05.08.1989. *(4379 П)*.

ІЛЕВИЧ Роман Миколайович, 1910 р. н., *с. Гнила Позняка* Підволочиського району Тернопільської області, українець, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, хорист гуцульського ансамблю. Заарештований 15.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Роман, розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.08.1994. *(14243 П)*.

ІЛИК Адольф Вільгельмович, 1914 р. н., *м. Одеса*, поляк, освіта незакінчена вища. Проживав у *с. Велика Тур'я* Долинського району, приватний лікар. Заарештований 04.07.1952. Звинувачення: переховував членів ОУН і надавав їм медичну допомогу. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.09.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.09.1989. *(14174 П)*.

ІЛИК Мирослав Миколайович, 1906 р. п., *с. Великі Дідушичі* Стрийського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Блюдники* Галицького району, завідувач млина. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тридцять, видавав муку та збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1992. *(9280 П)*.

ІЛИНЮК Олена Яківна, 1923 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Рожневі Поля* Снятинського району, селянка. Заарештована 07.02.1946. Звинувачення: член ОУН, кур'єр станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 02.11.1992. *(11117 П)*.

ІЛИНЯК Володимир Васильович, 1928 р. н., *с. Красне* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Круга, курінь Журавля), псевдо — Клим, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 08.02.1994. *(13543 П)*.

ІЛИНЯК Магдалина Михайлівна, 1928 р. н., *с. Вербівка* Рожнятівського району, українка, освіт-

та середня. Проживала в с. Вербівка, вчителька початкової школи. Заарештована 29.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Думка, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 21.01.1992. *(7332 П)*.

ЛИНЯК Магдалина, 1924 р. н., *с. Слобода Небилівська* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобода Небилівська, помічник бібліотекаря. Заарештована 22.08.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Береза, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 09.03.1994. *(13566 П)*.

ЛІВ Іван Олексійович, 1886 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тисменичани, селянин. Заарештований 22.08.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1993. *(11554 П)*.

ЛІЙЧУК Іван Іванович, 1924 р. н., *с. Кривопілля* Верховинського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Кривопілля, селянин. Заарештований 06.05.1951. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Хмари), псевдо — Кіт, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 21.08.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.09.1993. *(12632 П)*.

ЛІНСЬКИЙ Петро Іванович, 1919 р. н., *с. Химчин* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Химчин, селянин. Заарештований 12.07.1944. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.09.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Справу припинено (дата відсутня). *(10103)*.

ЛЬБА Марія Василівна, 1918 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українка, освіта середня. Проживала в м. Івано-Франківськ, товарознавець облспоживспілки. Заарештована 10.11.1944. Звинувачення: розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітована 08.02.1992. *(7167 П)*.

ЛЬБА Роман Васильович, 1911 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, кресляр. Заарештований 13.07.1940. Звинувачення: співпрацював із польською поліцією. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.10.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 20.03.1942 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.08.1998. *(6346 П)*.

ЛЬКІВ Василь Дмитрович, 1928 р. н., *с. Кобилець* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.02.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Колос. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.03.1992. *(8205 П)*.

ЛЬКІВ Василь Іванович, 1925 р. н., *с. Красилівка* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 10.05.1945. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.08.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1992. *(7428 П)*.

ЛЬКІВ Василь Юрійович, 1922 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.02.1947. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Козак. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 20.02.1992. *(7371 П)*.

ЛЬКІВ Володимир Васильович, 1928 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сливки, селянин. Заарештований 16.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грізний, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 07.10.1992. *(9885 П)*.

ЛЬКІВ Володимир Юрійович, 1929 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Сливки, селянин. Заарештований 20.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Воробець, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.05.1994. *(14170 П)*.

ЛЬКІВ Ганна Василівна, 1925 р. н., *с. Кийданці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кийданці, колгоспниця. Заарештована 21.07.1951. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 11.10.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 24.01.1992. *(7108 П)*.

ЛЬКІВ Гнат Олексійович, 1933 р. н., *с. Блюдники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Блюдники, селянин. Заарештований 28.08.1949. Звинувачення: збирав продукти для УПА.

Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 09.03.1993. *(11290 П)*.

ІЛЬКІВ Григорій Йосафатович, 1904 р. н., *с. Старий Угринів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Угринів, селянин. Заарештований 21.01.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Віруславець, зв'язковий ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.08.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 17.02.1993. *(12004 П)*.

ІЛЬКІВ Дмитро Андрійович, 1907 р. н., *с. Завій* Калуського району, українець. Проживав у с. Завій, селянин. Заарештований 17.09.1944. Звинувачення: сприяв УПА. 13.03.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(3210 П)*.

ІЛЬКІВ Дмитро Васильович, 1913 р. н., *с. Братківці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братківці, селянин. Заарештований 26.02.1941. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 23.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.02.1993. *(10966 П)*.

ІЛЬКІВ Іван Іванович, 1931 р. н., *с. Журавеньки* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Журавеньки, колгоспник. Заарештований 16.08.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6662 П)*.

ІЛЬКІВ Ілько Матвійович, 1918 р. н., *с. Чернів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернів, селянин. Заарештований 05.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Гайовий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.12.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.01.1992. *(8184 П)*.

ІЛЬКІВ Йосип Васильович, 1910 р. н., *с. Чернів* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Посвірж*, їздовий колгоспу. Заарештований 18.04.1954. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 18.11.1955 засуджений на 5 років позбавлення волі та 2 роки поразки в правах. Реабілітований 11.05.1992. *(31181)*.

ІЛЬКІВ Йосип Миколайович, 1912 р. н., *с. Волосів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (боївка Шепетюка, 1944), псевдо — Микола. Військовим трибуналом 8-ї повітряної армії 14.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.07.1965. *(14948 П)*.

ІЛЬКІВ Марія Дмитрівна, 1926 р. н., *с. Чернятин* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чернятин, селянка. Заарештована 19.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сумна, старша зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 04.12.1991. *(6547 П)*.

ІЛЬКІВ Марія Миколаївна, 1929 р. н., *с. Новиця* Калуського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Новиця, селянка. Заарештована 30.10.1947. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.02.1948 засуджена на 6 років позбавлення волі. Реабілітована 02.11.1993. *(13190 П)*.

ІЛЬКІВ Микола Семенович, 1912 р. н., *с. Бабин-Зарічний* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Боднар, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10893 П)*.

ІЛЬКІВ Микола Степанович, 1913 р. н., *с. Завій* Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Грабівка*, податковий інспектор Перегінського райфінвідділу. Заарештований 17.05.1947. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.02.1992. *(8454 П)*.

ІЛЬКІВ Мирон Петрович, 1912 р. н., *м. Болехів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Болехів, токар. Заарештований 18.09.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.11.1991. *(6456 П)*.

ІЛЬКІВ Михайло Андрійович, 1921 р. н., *с. Братківці* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 06.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Геника, 1945), псевдо — Яструб. Військовим трибуналом 38-ї армії 04.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 15.02.1993. *(1302)*.

ІЛЬКІВ Михайло Васильович, 1906 р. н., *с. Братківці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.12.1946. Звинувачення: проводив антира-

дянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1991. *(11047 П)*.

ІЛЬКІВ Михайло Іванович, 1926 р. н., *с. Гончарів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.05.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.09.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1992. *(6850 П)*.

ІЛЬКІВ Олена Миколаївна, 1930 р. н., *с. Блюдники* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Блюдники, селянка. Заарештована 10.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марія, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 02.04.1993. *(11307 П)*.

ІЛЬКІВ Параска Петрівна, 1922 р. н., *с. Кийданці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кийданці, селянка. Заарештована 17.07.1945. Звинувачення: кур'єр ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1992. *(10199 П)*.

ІЛЬКІВ Петро Дмитрович, 1926 р. н., *с. Дубівці* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 21.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ворон, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.09.1993. *(12162 П)*.

ІЛЬКІВ Петро Іванович, 1925 р. н., *с. Конюшки* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.09.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевда — Залізняк, Сірко. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.11.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 01.04.1992. *(7514 П)*.

ІЛЬКІВ Петро Олексійович, 1900 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княжолука, селянин. Заарештований 25.09.1947. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 17.05.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.12.1994. *(14554 П)*.

ІЛЬКІВ Петро Семенович, 1929 р. н., *с. Сливки* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сливки, селянин. Заарештований 20.04.1946. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Жайворон. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.10.1991. *(6395 П)*.

ІЛЬКІВ Юрій Миколайович, 1927 р. н., *с. Суходіл* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Рядовий в/ч 62104. Заарештований 22.11.1948. Звинувачення: учасник націоналістичного угруповання, співав націоналістичні пісні. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 28.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1994. *(14365 П)*.

ІЛЬНИЦЬКА Олена Ільківна, 1923 р. н., *с. Церковна* Долинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Церковна, селянка. Заарештована 30.06.1945. Звинувачення: готувала їжу для вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 21.08.1991. *(5774 П)*.

ІЛЬНИЦЬКА Олена Миколаївна, 1920 р. н., *с. Трач* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Трач, селянка. Заарештована 07.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русалка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.07.1993. *(11950 П)*.

ІЛЬНИЦЬКА Юлія Пилипівна, 1930 р. н., *с. Рибне* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рибне, селянка. Заарештована 01.04.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН, псевдо — Олександра. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.10.1991. *(6191 П)*.

ІЛЬНИЦЬКИЙ Броніслав Йосипович, 1882 р. н., *м. Коломия*, поляк, освіта неповна середня. Проживав у м. Коломия, начальник Коломийського депо. Заарештований 08.10.1939. Звинувачення: член ОЗОН. Станіславським обласним судом 12.02.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.01.1998. *(859 П)*.

ІЛЬНИЦЬКИЙ Василь Миколайович, 1916 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 02.10.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР

03.03.1951 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 25.07.1989. *(4375 П)*.

ІЛЬНИЦЬКИЙ Василь Петрович, 1923 р. н., *с. Розточки* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Смерека. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.05.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 29.11.1945 в станіславській тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.12.1991. *(8682 П)*.

ІЛЬНИЦЬКИЙ Микола Васильович, 1904 р. н., *с. Кулачківці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кулачківці, боєць винищувального батальйону. Заарештований 15.06.1947. Звинувачення: без опору здав зброю воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(11005 П)*.

ІЛЬНИЦЬКИЙ Михайло Петрович, 1914 р. н., *с. Локітка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Локітка, селянин. Заарештований 14.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(6849 П)*.

ІЛЬНИЦЬКИЙ Павло Карлович, 1900 р. н., *с. Розточки* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Розточки, селянин. Заарештований 01.10.1939. Звинувачення: керівник польської повстанської організації, солтис села. Військовим трибуналом 12-ї армії Українського фронту 26.10.1939 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 05.04.1940, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.06.1991. *(5508 П)*.

ІЛЬНИЦЬКИЙ Петро Васильович, 1931 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Нижній Березів, рахівник Яблунівського райфінвідділу. Заарештований 20.09.1949. Звинувачення: поширював літературу націоналістичного змісту. Станіславським обласним судом 25.10.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Після суду виявилося, що від 1947 р. підтримував зв'язок із боївкою СБ. Відбуваючи покарання в м. Новосибірськ (Росія), військовим трибуналом Західно-Сибірського військового округу 15.05.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.02.1992 і 10.03.1992. *(7573 П, 7574 П)*.

ІЛЬТІС Самуель Йосипович, 1909 р. н., *м. Івано-Франківськ*, єврей. Проживав у м. Івано-Франківськ. Заарештований 12.06.1941. Звинувачення: член організації «Бейтар». **Подальша доля невідома.** 27.11.1963 справу припинено. *(2977 П)*.

ІЛЬЧИШИН Дмитро Іванович, 1923 р. н., *с. Князівське* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Князівське, завідувач готелю в с. Ріпне. Заарештований 24.12.1947. Звинувачення: інформатор ОУН, псевда — Крук, Дніпро, вояк УПА, псевдо — Сук. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.03.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 03.11.1992. *(10023 П)*.

ІЛЬЧИШИН Дмитро Михайлович, 1921 р. н., *с. Олієво-Королівка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.06.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.09.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.11.1993. *(13306 П)*.

ІЛЬЧИШИН Микола Олександрович, 1908 р. н., *с. Перерісль* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Перерісль, робітник склозаводу. Заарештований 28.08.1944. Звинувачення: агент гестапо. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 29.08.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.03.1994. *(13492 П)*.

ІЛЬЧИШИН Параска Василівна, 1926 р. н., *с. Камінне*, українка, освіта неповна середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, учениця педучилища. Заарештована 12.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пчілка, заготовляла продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 08.04.1992. *(8297 П)*.

ІЛЬЧИШИН Юрій Дмитрович, 1922 р. н., *с. Князівське* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Князівське, робітник нафтопромислу № 6. Заарештований 13.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Довбня, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 06.09.1991. *(5917 П)*.

ІЛЬЧИШИН Юрій Миколайович, 1912 р. н., *с. Молодилів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Угорники*, пекар. Заарештований 15.12.1950. Звинувачення: постачав членам ОУН борошно, одяг, гроші. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області

28.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.06.1992. *(8983 П)*.

ІЛЬЧУК Іван Дмитрович, 1905 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Блюдники, селянин. Заарештований 23.02.1949. Звинувачення: інформатор ОУН, матеріально допомагав депортованим односельчанам. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.08.1992. *(9438 П)*.

ІЛЬЧУК Юрій Іванович, 1908 р. н., ***с. Яблуниця*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яблуниця, селянин. Заарештований 08.05.1940. Звинувачення: намагався нелегально перейти кордон. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.10.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 11.04.1994. *(13728 П)*.

ІЛЮК Андрій Юрійович, 1898 р. н., ***с. Великий Рожин*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Розтоки***, селянин. Заарештований 30.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.09.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1993. *(12234 П)*.

ІЛЮК Василина Гаврилівна, 1907 р. н., ***с. Великий Рожин*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Великий Рожин, селянка. Заарештована 15.10.1950. Звинувачення: збирала продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.11.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.02.1993. *(10974 П)*.

ІЛЮК Василь Данилович, 1909 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Верховина, робітник лісосплаву. Заарештований 30.06.1950. Звинувачення: збирав продукти для підпільників. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.11.1991. *(12521 П)*.

ІЛЮК Василь Пилипович, 1930 р. н., ***с. Великий Рожин*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Великий Рожин, селянин. Заарештований 01.07.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 25.05.1993. *(11743 П)*.

ІЛЮК Ганна Андріївна, 1931 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Розтоки, селянка. Заарештована 04.04.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН, псевдо — Яблучко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі. Відбула 10 років 20 днів. Реабілітована 04.11.1992. *(14187 П)*.

ІЛЮК Іван Дмитрович, 1924 р. н., ***с. Кривопілля*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Кривопілля, лісник. Заарештований 05.10.1952. Звинувачення: вояк УПА (сотня Палія, 1944—1945), псевдо — Карий, переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 04.12.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1992. *(12211 П)*.

ІЛЮК Іван Йосипович, 1922 р. н., ***с. Воскресинці*** Коломийського району, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Львів***, учень школи ФЗН. Заарештований 22.06.1940. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.01.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 24.07.1991. *(5724 П)*.

ІЛЮК Іван Миколайович, 1927 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Кути, селянин. Заарештований 23.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Колос, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 12.02.1992. *(8208 П)*.

ІЛЮК Марія Василівна, 1928 р. н., ***с. Великий Рожин*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Великий Рожин, селянка. Заарештована 03.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голубка, збирала лікарські рослини для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.08.1991. *(5837 П)*.

ІЛЮК Марія Петрівна, 1928 р. н., ***с. Великий Рожин*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Великий Рожин, селянка. Заарештована 10.02.1948. Звинувачення: зв'язкова, господарча станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.07.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 30.05.1989. *(10300 П)*.

ІЛЮК Палій Юрійович, 1908 р. н., ***с. Великий Рожин*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Великий Рожин, лісоруб. Заарештований 26.06.1950. Звинувачення: його помешкання двічі відвідали члени ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1993. *(12812 П)*.

ІЛЮК Семен Васильович, 1907 р. н., *с. Великий Рожин* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Великий Рожин, селянин. Заарештований 11.06.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.09.1993. *(12383 П)*.

ІОНИК Іван Степанович, 1897 р. н., *с. Дички* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Дички, селянин. Заарештований 23.04.1946. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Особливою нарадою при МВС СРСР 21.08.1948 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 26.11.1957. *(2583 П)*.

ІРОДЕНКО Емілія Олексіївна, 1926 р. н., *м. Надвірна*, українка, освіта середня. Проживала в м. Надвірна, статистик. Заарештована 21.11.1944. Звинувачення: розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.02.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 20.11.1991. *(6442 П)*.

ІРОДЕНКО Микола Миколайович, 1916 р. н., *с. Назавизів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Назавизів, селянин. Заарештований 04.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ігор, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.06.1992. *(8882 П)*.

ІСАЇВ Роман Миколайович, 1927 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.12.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевда — Богун, Остап. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.08.1993. *(12204 П)*.

ІСАЙЧУК Іван Юрійович, 1899 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 29.04.1946. Звинувачення: передав воякам УПА 50 кг солі. **Загинув** 16.05.1946 у тюрмі під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.07.1998. *(13321)*.

ІСАЙЧУК Юрій Дем'янович, 1929 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у *с. Виноград* Городенківського району, селянин. Заарештований 05.10.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Білого), псевдо — Шпак. Військовим трибуналом військ МВС Львівського округу 25.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** в 1950 році в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.12.1995. *(14969 П)*.

ІСАК Онуфрій Дмитрович, 1915 р. н., *с. Стебні* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Яр, господарчий кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.07.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.04.1992. *(10742)*.

ІСАКІВ Онуфрій Васильович, 1910 р. н., *с. Рибне* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Хмара. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.02.1945 засуджений до розстрілу, який замінено на 20 років каторжних робіт. Реабілітований 03.07.1997. *(15971 П)*.

ІСОПЕНКО Марія Іванівна, 1900 р. н., *м. Чернівці*, українка, освіта вища. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, статистик облсоцзабезу. Заарештована 06.10.1949. Звинувачення: була ігуменею монастиря сестер Василіанок, чинила опір при закритті монастиря 1946 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.07.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 19.07.1989. *(4302 П)*.

Й

ЙООНСОН Леопольд-Станіслав Іванович, 1900 р. н., *м. Львів*, німець, освіта неповна середня, курси поліцейських. Проживав у *м. Тлумач*. Заарештований 28.09.1939. Звинувачення: служив на керівних посадах польської поліції. Станіславським обласним судом 08.02.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.12.1991. *(7003 П)*.

ЙОСИПЕНКО Іван Дмитрович, 1920 р. н., *с. Пнів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пнів, фінансовий агент. Заарештований 06.07.1947. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1992. *(7709 П)*.

ЙОСИПЕНКО Ілля Григорович, 1904 р. н., *м. Надвірна*, українець, малописьменний. Проживав у м. Надвірна, робітник. Заарештований 02.05.1947.

Звинувачення: допомагав продуктами УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.01.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 02.11.1992. *(10078 П)*.

ЙОСИПЕНКО Магдалина Іванівна, 1929 р. н., *с. Стримба* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стримба, селянка. Заарештована 06.02.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.10.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 10.09.1991. *(6400 П)*.

ЙОСИПЕНКО Палагна Іванівна, 1917 р. н., *с. Пнів* Надвірнянського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Пнів, секретар сільради. Заарештована 06.08.1949. Звинувачення: розвідниця станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.09.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.09.1993. *(12750 П)*.

ЙОСИПЧУК Василь Юрійович, 1920 р. н., *с. Лісна Тарновиця* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Тарновиця, робітник залізниці. Заарештований 22.12.1944. Звинувачення: заступник керівника сільського молодіжного товариства «Луг». Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13138 П)*.

ЙОСИФІВ Михайло Онуфрійович, 1901 р. н., *с. Комарів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Сапогів*, селянин. Заарештований 02.09.1944. Звинувачення: мав зв'язок із гестапо. **Загинув** 15.04.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 27.04.1998. *(16230 П)*.

К

КАБА Іван Олексійович, 1907 р. н., *с. Новоселиця* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с-щі Вигода*, машиніст лісопильного заводу. Заарештований 18.04.1951. Звинувачення: допомагав УПА матеріально. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.05.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 08.06.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 22.11.1993. *(12911 П)*.

КАБАЛЬ Ілля Федорович, 1916 р. н., *с. Танява* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Танява, селянин. Заарештований 23.08.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 29.01.1992. *(7394 П)*.

КАБАЛЬ Степан Васильович, 1905 р. н., *с. Тисів* Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Тисів, селянин. Заарештований 26.03.1951. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.05.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 22.01.1992. *(7440 П)*.

КАБАЛЮК Степан Ілліч, 1910 р. н., *с. Паляниця* Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Паляниця, лісоруб. Заарештований 27.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Горобець, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10004 П)*.

КАБАН Василь Миколайович, 1906 р. н., *с. Стриганці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лис, господарчий підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.05.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1993. *(10841 П)*.

КАБАН Ганна Іллівна, 1927 р. н., *с. Стриганці* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стриганці, селянка. Заарештована 23.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, помічниця станичного ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.03.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі. Реабілітована 20.09.1991. *(6000 П)*.

КАБАН Іван Степанович, 1927 р. н., *с. Побережжя* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 03.03.1945. Звинувачення: перебував у РОА Власова (1944). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.10.1992. *(11013 П)*.

КАБАРІВСЬКИЙ Іван Лаврентійович, 1881 р. н., *с. Глядки* Зборівського району Тернопільської області, українець, освіта середня. Проживав у *м. Яремча*, черговий залізничної станції. Заарештований 25.12.1939. Звинувачення: член товариств «Просвіта» й «Сільський господар», партії УНДО, проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.10.1940 засуджений

на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 15.08.1989. *(4485 П)*.

КАБИН Василь Степанович, 1928 р. н., *с. Город* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Город, секретар сільради. Заарештований 04.01.1953. Звинувачення: розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 04.02.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 05.03.1992. *(8279 П)*.

КАБИН Ганна Дмитрівна, 1925 р. н., *с. Москалівка* (тепер — у складі м. Косів), українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 30.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кругленька, друкарка райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 13.12.1991. *(6826 П)*.

КАБИН Іван Васильович, 1919 р. н., *м. Косів*, українець, освіта неповна середня. Рядовий 277-го окремого зенітно-артилерійського дивізіону 10-ї козачої дивізії. Заарештований 13.03.1941. Звинувачення: член ОУН, заступник керівника райпроводу ОУН. Військовим трибуналом Північно-Кавказького військового округу 25.08.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(7034 П)*.

КАБИН Іван Юрійович, 1904 р. н., *м. Косів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Косів, завідувач артілі «Гуцульщина». Заарештований 10.01.1945. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(11081 П)*.

КАБИН Павлина Василівна, 1922 р. н., *м. Косів*, українка, освіта початкова. Проживала в м. Косів, вишивальниця артілі «Гуцульщина». Заарештована 22.03.1946. Звинувачення: розвідниця станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(4848)*.

КАБИН Степан Миколайович, 1925 р. н., *м. Косів*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Косів, учень художньо-промислового училища. Заарештований 19.01.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Нечай, збирав продукти й гроші для УПА, поширював листівки антирадянського змісту, вивішував синьо-жовті прапори. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.04.1993. *(11124 П)*.

КАБЛАК Дарія Іванівна, 1917 р. н., *м. Відень* (Австрія), українка, освіта середня. Проживала нелегально в Калуському районі. Заарештована 03.01.1946. Звинувачення: воячка УПА (боївки Вартового, Дубенка), надавала медичну допомогу воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.08.1993. *(12036 П)*.

КАБЛАК Дмитро Васильович, 1912 р. н., *с. Негівці* Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Негівці, бухгалтер. Заарештований 27.01.1948. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.03.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.10.1993. *(12665 П)*.

КАБЛАК Дмитро Юрійович, 1911 р. н., *с. Негівці* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.12.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Середнього), псевдо — Морозенко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.01.1947 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. **Загинув** 29.03.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.03.1992. *(7976 П)*.

КАБЛАК Іван Васильович, 1921 р. н., *с. Негівці* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.08.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Корнієнко. Військовим трибуналом 18-ї армії 28.09.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 28.09.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.09.1993. *(12704 П)*.

КАБЛАК Марія Олексіївна, 1927 р. н., *с. Ріп'янка* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ріп'янка, селянка. Заарештована 27.11.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.02.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.07.1991. *(5689 П)*.

КАБЛАК Микола Миколайович, 1919 р. н., *м. Калуш*, українець, освіта вища. Проживав нелегально. Заарештований 03.01.1946. Звинувачення: санітар УПА (сотні Середнього, Журавля, боївка Дубенка). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.07.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.08.1993. *(12036 П)*.

КАБЛАК Михайло Михайлович, 1925 р. н., *с. Мислів* Калуського району, українець, освіта

початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії, 1944), псевдо — Штоля. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.11.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 20 років каторжних робіт. Реабілітований 10.12.1993. *(15038 П)*.

КАБЛАК Михайло Петрович, 1901 р. н., *с. Ріп'янка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ріп'янка, голова сільради. Заарештований 19.10.1950. Звинувачення: збирав продукти й гроші для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(11421 П)*.

КАБЛАК Роман Федорович, 1893 р. н., *с. Ріп'янка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ріп'янка, селянин. Заарештований 13.02.1946. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.10.1993. *(12275 П)*.

КАБЛУЦЬКИЙ Михайло Васильович, 1924 р. н., *с. Княгиничі* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Явора). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1992. *(10410 П)*.

КАВА Ганна Михайлівна, 1923 р. н., *с. Петранка* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Петранка, селянка. Заарештована 25.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гуцулка, станична жіночої сітки ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.08.1947 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 29.01.1993. *(10936 П)*.

КАВАКА Олексій Михайлович, 1916 р. н., *с. Вовчинець* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.02.1946. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1991. *(5972 П)*.

КАВАЦЮК Ганна Миколаївна, 1898 р. н., *с. Мишин* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 03.12.1948. Звинувачення: дружина Кавацюка Миколи Михайловича, сотенного УПА, псевдо — Довбуш. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджена на спецпоселення. Звільнена 25.03.1960. Реабілітована 30.12.1993. *(13153 П)*.

КАВАЦЮК Дмитро Миколайович, 1919 р. н., *с. Мишин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.01.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.04.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.03.1995. *(14694 П)*.

КАВАЦЮК Юрій Миколайович, 1906 р. н., *с. Мишин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.11.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лис, керівник п'ятірки ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.04.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.03.1995. *(14694 П)*.

КАВЕЦЬКА Марія Володимирівна, 1930 р. н., *с. Дебеславці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дебеславці, селянка. Заарештована 18.03.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, псевдо — Вивірка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 14.01.1992. *(7553 П)*.

КАВЕЦЬКИЙ Петро Леонтійович, 1921 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бея), псевдо — Буковинець. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 07.08.1996. *(15246 П)*.

КАВИН Андрій Ілліч, 1929 р. н., *с. Брошнів* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 24.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (ВПЖ), псевда — Чайка, Буревій. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23 02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.11.1992. *(10097 П)*.

КАВИНСЬКА Ганна Миколаївна, 1929 р. н., *с. Бринь* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бринь, селянка. Заарештована 08.03.1946. Звинувачення: матеріально допомагала УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 10.10.1991. *(6444 П)*.

КАВИНСЬКИЙ Василь Дмитрович, 1930 р. н., *с. Бринь* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бринь, селянин. Заарештований 13.11.1948. Звинувачення: передав гвинтівку воякам УПА. Військовим трибуналом військ

МВС Станіславської області 22.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.08.1992. *(9440 П)*.

КАВІЦЬКИЙ Микола Дмитрович, 1924 р. н., *с. Погоня* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Погоня, селянин. Заарештований 15.08.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони, заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1992. *(8603 П)*.

КАВКА Ганна Прокопівна, 1928 р. н., *с. Гринівці* Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Гринівці, селянка. Заарештована 11.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Черешня, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 21.12.1992. *(12418 П)*.

КАВКА Семен Миколайович, 1930 р. н., *с-ще Єзупіль* Тисменицького району, українець, освіта середня. Проживав у с-щі Єзупіль, селянин. Заарештований 11.03.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гарт, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 01.11.1991. *(6353 П)*.

КАВКА Ярослава Михайлівна, 1925 р. н., *с-ще Єзупіль* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 18.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, керівниця жіночої сітки районного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.09.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.12.1992. *(11298 П)*.

КАГЛЯН Василь Максимович, 1910 р. н., *с-ще Чернелиця* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Чернелиця, селянин. Заарештований 25.10.1945. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію, розбив бюст Сталіна. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.01.1992. *(7382 П)*.

КАГЛЯН Іван Васильович, 1912 р. н., *с-ще Чернелиця* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Чернелиця, перукар. Заарештований 25.11.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.05.1950 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 13.03.1992. *(7785 П)*.

КАДА Михайло Дмитрович, 1928 р. н., *с. Гринівці* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотні Запорожця, Кривейка), псевдо — Богун. **Загинув** 16.02.1946 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.11.1998. *(13046)*.

КАДАЙСЬКИЙ Володимир Євгенович, 1920 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Олеша, секретар сільради. Заарештований 29.05.1947. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 20.01.1992. *(7892 П)*.

КАДУК Василь Олексійович, 1908 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тисменичани, селянин. Заарештований 05.11.1939. Звинувачення: член ФНЄ. Особливою нарадою при МВС СРСР 25.10.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 08.06.1989. *(4163 П)*.

КАЗИМИРІВ Богдан Федорович, 1925 р. н., *с. Різдв'яни* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Різдв'яни, бухгалтер. Заарештований 10.11.1944. Звинувачення: член ОУН, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 17.10.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.11.1992. *(10838 П)*.

КАЗИМИРЧУК Трохим Іванович, 1917 р. н., *с. Корнів* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Корнів, голова колгоспу. Заарештований 19.06.1950. Звинувачення: передав для УПА 5 ц зерна, служив у дивізії «СС-Галичина». Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 03.08.1989. *(4479 П)*.

КАЗІЄВИЧ Марія Михайлівна, 1923 р. н., *с. Дубка* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Дубка, селянка. Заарештована 05.04.1945. Звинувачення: переховувала членів ОУН. 05.02.1946 скерована до спецтабору НКВС. 12.06.1946 справу припинено. *(9756 П)*.

КАЗНОВСЬКИЙ Станіслав Іванович, 1920 р. н., *м. Варшава* (Польща), поляк, освіта неповна середня. Проживав у *м. Надвірна*, продавець. Заарештований 01.02.1940. Звинувачення: мав намір нелегально перейти кордон. Особливою нарадою при НКВС СРСР 02.11.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 10.12.1996. *(15426 П)*.

КАЙДАН Василь Федорович, 1924 р. н., *с. Чернів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.08.1945. Звинувачення: *член ОУН, псевдо — Дунай*. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.11.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 08.06.1993. *(11763 П)*.

КАЛАБАНЬКО Василь Ілліч, 1906 р. н., *с. Кремидів* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кремидів, селянин. Заарештований 20.08.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, купив бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.07.1991. *(5503 П)*.

КАЛАБАНЬКО Микола Петрович, 1892 р. н., *с. Кінчаки* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кінчаки, голова сільради. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН—УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.07.1991. *(5503 П)*.

КАЛЕНЮК Василь Андрійович, 1920 р. н., *с. Грушка* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 13.03.1946. Звинувачення: в його будинку була конспіративна квартира ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.02.1992. *(7881 П)*.

КАЛИН Антон Якович, 1906 р. н., *с. Побережжя* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Побережжя, колгоспник. Заарештований 14.12.1950. Звинувачення: передав для УПА 2 ц пшениці. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.08.1991. *(5780 П)*.

КАЛИН Василь Данилович, 1920 р. н., *с. Чортовець* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.03.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевда — Андрій, Соловей. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.11.1995. *(15169 П)*.

КАЛИН Василь Якович, 1907 р. н., *с. Довге* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довге, заготівельник кооперації. Заарештований 23.06.1949. Звинувачення: допомагав продуктами воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.07.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років *поразки в правах із конфіскацією майна*. **Загинув** 26.07.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.08.1993. *(11917 П)*.

КАЛИН Ганна Михайлівна, 1926 р. н., *с. Побережжя* Тисменицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Побережжя, селянка. Заарештована 30.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.05.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.08.1992. *(9503 П)*.

КАЛИН Михайло Якович, 1899 р. н., *с-ще Більшівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Більшівці, дяк. Заарештований 15.02.1949. Звинувачення: служив в українській поліції, постачав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.10.1992. *(5642)*.

КАЛИН Ольга Дмитрівна, 1929 р. н., *с. Чортовець* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чортовець, селянка. Заарештована 28.08.1948. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.10.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 01.02.1993. *(11094 П)*.

КАЛИН Степан Михайлович, 1928 р. н., *с-ще Більшівці* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Більшівці, ветеринарний фельдшер. Заарештований 12.02.1949. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1992. *(5642)*.

КАЛИНА Степан Дмитрович, 1922 р. н., *с. Колоколин* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 05.03.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевдо — Степан. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.01.1993. *(10526 П)*.

КАЛИНИЧ Ганна Василівна, 1922 р. н., *с. Великий Рожин* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Великий Рожин, селянка. Заарештована 27.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ріта, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області

29.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 08.10.1991. *(6151 П)*.

КАЛИНИЧ Дмитро Петрович, 1910 р. н., ***с. Великий Рожин*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.10.1946. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Тетеря. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1992. *(10588 П)*.

КАЛИНИЧ Олена Онуфріївна, 1928 р. н., ***с. Великий Рожин*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Великий Рожин, селянка. Заарештована 03.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голубка, зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 06.10.1991. *(6151 П)*.

КАЛИНИЧ Петро Андрійович, 1925 р. н., ***с. Великий Рожин*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бігуна, 1945), псевдо — Грім. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.09.1993. *(12575 П)*.

КАЛИНИЧ Петро Юрійович, 1911 р. н., ***с. Великий Рожин*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Карого), псевдо — Стамбул. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.08.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.06.1992.*(9138 П)*.

КАЛИНИЧ Семен Петрович, 1913 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Розтоки, селянин. Заарештований 09.08.1949. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.07.1994. *(14722 П)*.

КАЛИНИЧ Стефанія Василівна, 1928 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Розтоки, секретар первинної комсомольської організації. Заарештована 02.08.1949. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.09.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.07.1994. *(14722 П)*.

КАЛИНИЧ Юрій Іванович, 1895 р. н., ***с. Смереки*** Миколаївського району Львівської області, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Рахиня*** Долинського району, селянин. Заарештований 27.01.1951. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.04.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 18.12.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.06.1994. *(14162 П)*.

КАЛИНИЧ-ІВАШКО Олена Андріївна, 1925 р. н., ***с. Розтоки*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 05.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Одарка, дружина керівника боївки (псевдо — Залізняк). Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.12.1947 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 25.05.1993. *(12467 П)*.

КАЛИНІВСЬКИЙ Василь Олексійович, 1928 р. н., ***с. Верхня*** Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 05.07.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Дубенка), псевдо — Дунай. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.10.1993. *(12701 П)*.

КАЛИНІВСЬКИЙ Євген Петрович, 1930 р. н., ***с. Ліски*** Губешівського повіту (Польща), українець, освіта неповна середня. Проживав у ***с. Підмихайля*** Калуського району, вантажник ліспромгоспу. Заарештований 05.04.1951. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.11.1993. *(12963 П)*.

КАЛИНІЙ Василь Юрійович, 1925 р. н., ***с. Сваричів*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сваричів, робітник Брошнівського деревообробного комбінату. Заарештований 07.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гайдамака. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 22.01.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.02.1993. *(13932)*.

КАЛИНІЙ Степан Іванович, 1923 р. н., ***с. Сваричів*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Сваричів, селянин. Заарештований 20.06.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Станіславським обласним судом 23.08.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 07.10.1992. *(9906 П)*.

КАЛИНКА Андрій Михайлович, 1890 р. н., ***с. Серафинці*** Городенківського району, українець,

малописьменний. Проживав у с. Серафинці, селянин. Заарештований 30.03.1946. Звинувачення: постачав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 08.02.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.07.1991. *(5577 П)*.

КАЛИНОВИЧ Олексій Онуфрійович, 1903 р. н., *с. Ганнівці* Галицького району, українець. Проживав у с. Ганнівці, селянин. Заарештований 03.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 13.10.1948 справу припинено. *(2887 П)*.

КАЛИНОВИЧ Федір Онуфрійович, 1907 р. н., *с. Ганнівці* Галицького району, українець. Проживав у с. Ганнівці, селянин. Заарештований 03.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 13.10.1948 справу припинено. *(2887 П)*.

КАЛИНОВСЬКА Ольга Петрівна, 1929 р. н., *с. Нова Гута* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нова Гута, селянка. Заарештована 09.04.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, станична УЧХ, організувала молодь на збір лікарських трав для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 31.07.1991. *(5639 П)*.

КАЛИНОВСЬКИЙ Леонід Матвійович, 1913 р. н., *с. Жаб'янка* Лисянського району Черкаської області, українець, освіта середня. Проживав нелегально у *с. Васючин* Рогатинського району. Заарештований 13.08.1945. Звинувачення: сприяв УПА, псевдо — Біда. Військовим трибуналом 38-ї армії 15.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 04.02.1958. *(1427 П)*.

КАЛИНОВСЬКИЙ Михайло Якович, 1925 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Легалізувався. Проживав у с. Загвіздя, шофер шкірзаводу. Заарештований 23.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (спецшкола Чумака), псевдо — Запорожець, інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.08.1992. *(9403 П)*.

КАЛИНОВСЬКИЙ Степан Петрович, 1911 р. н., *с. Нова Гута* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нова Гута, комірник колгоспу. Заарештований 17.10.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 19.12.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(10167 П)*.

КАЛИНЧІЙ Андрій Іванович, 1921 р. н., *с. Рошняте* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти), псевдо — Береза. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.03.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(10054 П)*.

КАЛИНЧІЙ Емілія Миколаївна, 1929 р. н., *с. Рошняте* Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Рошняте, селянка. Заарештована 23.03.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1946 засуджена на 6 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.06.1993. *(14519 П)*.

КАЛИНЧУК Василь Михайлович, 1912 р. н., *с. Братківці* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 08.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Чорного, 1944). Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.01.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 28.09.1993. *(14536)*.

КАЛИНЧУК Іван Миколайович, 1906 р. н., *с-ще Чернелиця* Городенківського району, українець. Проживав у с-щі Чернелиця. Заарештований 26.03.1941. Звинувачення: член ОУН, керівник підрайонного проводу ОУН. **Подальша доля невідома.** 17.11.1964 справу припинено. *(2888 П)*.

КАЛИНЧУК Микола Федорович, 1930 р. н., *с-ще Ворохта* Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Заріччя*, лісомайстер. Заарештований 19.10.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 10.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.10.1991. *(8613 П)*.

КАЛИНЧУК Михайло Олексійович, 1915 р. н., *с. Хом'яківка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хом'яківка, колгоспник. Заарештований 23.02.1951. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1993. *(12335 П)*.

КАЛИНЮК Варвара Василівна (ОРОБЧУК Марія Василівна), 1907 р. н., *с. Іллінці* Снятинського району, українка, освіта середня. Проживала в *м. Бучач* Тернопільської області, сезонна робітниця. Заарештована 15.01.1945. Звинувачення: лікувала коменданта жандармерії куреня УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.04.1995. *(14707 П)*.

КАЛИНЮК Іван Ілліч, 1924 р. н., *с. Воронів* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Воронів, обліковець тракторної бригади. Заарештований 12.03.1953. Звинувачення: мав зв'язок із німецькими каральними органами (1942). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.04.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.05.1993. *(11564 П)*.

КАЛИНЮК Михайло Федорович, 1915 р. н., *с. Воронів* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Теодора, 1945), псевдо — Вербовий, заготовляв продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджений на 18 років каторжних робіт із конфіскацією майна. **Загинув** 15.11.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.03.1992. *(9011 П)*.

КАЛИНЮК Олена Михайлівна, 1894 р. н., *с. Устя* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Устя, селянка. Заарештована 05.08.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 05.10.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.12.1992. *(10544 П)*.

КАЛИНЮК Ярослав Григорович, 1929 р. н., *с. Шумляни* Підгаєцького району Тернопільської області, українець, освіта незакінчена вища. Легалізувався. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, студент учительського інституту. Заарештований 19.02.1949. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Остап. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.08.1991. *(5940 П)*.

КАЛИНЯК Василь Ілліч, 1928 р. н., *с. Корнич* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.12.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Білого), псевда — Гайдамака, Соломаха. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 25.11.1992. *(11580 П)*.

КАЛИНЯК Ганна Петрівна, 1913 р. н., *с. Кропивище* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кропивище, селянка. Заарештована 17.02.1946. Звинувачення: допомагала матеріально воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.01.1992. *(6954 П)*.

КАЛИНЯК Дмитро Ілліч, 1930 р. н., *с. Корнич* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 26.12.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Хмари), псевдо — Партизан. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 10.06.1993. *(11580 П)*.

КАЛИНЯК Іван Васильович, 1928 р. н., *с. Грушів* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Коломия*, учень СШ. Заарештований 01.12.1944. Звинувачення: поширював літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.12.1968. *(6776 П)*.

КАЛИНЯК Іван Дмитрович, 1918 р. н., *с. Острия* Тлумацького району, українець. Проживав у с. Острия, начальник плодоовочевого сектора облуповнаркомзагу. Заарештований 08.03.1945. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. 28.04.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(1743 П)*.

КАЛИНЯК Ілля Іванович, 1907 р. н., *с. Корнич* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Корнич, селянин. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: під час німецької окупації перебував в українській поліції. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.01.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(7550 П)*.

КАЛИНЯК Марія Андріївна, 1925 р. н., *с. Пилипи* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 26.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.07.1991. *(5695 П)*.

КАЛИНЯК Марія Іванівна, 1925 р. н., *с. Залуччя* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Залуччя, селянка. Заарештована 18.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вірна, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.01.1994. *(13086 П)*.

КАЛИНЯК Михайло Васильович, 1907 р. н., *с. Острия* Тлумацького району, українець. Проживав у с. Остриня, селянин. Заарештований 25.05.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Касюк, заступник керівника надрайонного проводу ОУН. **Подальша доля невідома.** 19.10.1964 справу припинено. *(3027 П)*.

КАЛИНЯК Михайло Дмитрович, 1928 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Кам'янка, селянин. Заарештований 23.06.1948. Звинувачення: інформатор і розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.06.1992. *(9307 П)*.

КАЛИНЯК Семен Іванович, 1922 р. н., *с. Тростянка* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 03.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чабан, керівник повітового проводу молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.05.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.06.1992. *(8642 П)*.

КАЛИНЯК Юрій Іванович, 1921 р. н., *с. Кропивище* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 101-го ЗСП 16-ї ЗСД. Заарештований 14.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олівець. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Перебував в ув'язненні 11,5 року. Реабілітований 10.02.1992. *(7111 П)*.

КАЛИНЯК Юрій Іванович, 1924 р. н., *с. Тростянка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.01.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 15.08.1995. *(15162 П)*.

КАЛИТКО Антон Васильович, 1911 р. н., *с. Угорники* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Рядовий 117-го ЗСП (м. Саратов, Росія). Заарештований 06.03.1942. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Куйбишевського гарнізону 13.06.1942 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 21.08.1996. *(15210 П)*.

КАЛИТЧУК Іван Петрович, 1909 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, малописьменний. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 03.10.1944. Звинувачення: вояк УПА. **Загинув** 15.02.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. 09.08.1945 справу припинено. *(5050 П)*.

КАЛИТЧУК Микола Федорович, 1930 р. н., *с. Стецева* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стецева, колгоспник. Заарештований 16.11.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН, розвідник УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.07.1991. *(5773 П)*.

КАЛИТЧУК Михайло Юрійович, 1907 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 1333-го ЗСП 43-ї ЗСД (м. Йошкар-Ола Марійської АР, Росія). Заарештований 10.02.1945. Звинувачення: короткочасно перебував у дивізії «СС-Галичина». Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.09.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 08.04.1992. *(8315 П)*.

КАЛИТЧУК Роман Дмитрович, 1907 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, малописьменний. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 03.10.1944. Звинувачення: вояк УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.08.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. 06.02.1959 справу припинено. *(5050 П)*.

КАЛИТЧУК Семен Дмитрович, 1924 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 03.10.1944. Звинувачення: вояк УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.02.1959. *(5050 П)*.

КАЛИТЮК Євдокія Дмитрівна, 1931 р. н., *с. Пороги* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 08.03.1950. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, розповсюджувала бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.04.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 13.12.1991. *(10130 П)*.

КАЛИТЮК Марія Миколаївна, 1920 р. н., *с. Пороги* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пороги, селянка. Заарештована 06.10.1950. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.01.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 07.08.1991. *(5795 П)*.

КАЛИЦУН Іван Андрійович, 1929 р. н., *с. Велика Тур'я* Долинського району, українець, освіта середня педагогічна. Проживав у *с. Розтоки* Косівського району, вчитель. Заарештований 13.11.1949. Звинувачення: переховував вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.07.1991. *(5817 П)*.

КАЛІКА Олексій Васильович, 1908 р. н., *с. Юнашків* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Юнашків, селянин. Заарештований 15.01.1946. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження

в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.12.1968. *(3495 П).*

КАЛМУЧИН Василь Іванович, 1904 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цінева, закрійник шевської майстерні. Заарештований 04.06.1947. Звинувачення: член ОУН, виготовив і передав членам ОУН чотири пари чобіт. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.01.1957. *(990 П).*

КАЛУСЬКИЙ Василь Дмитрович, 1926 р. н., *с. Угринів* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 22.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шрама, 1944), член ОУН, псевдо — Шрамченко, господарчий підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.04.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 07.10.1992. *(9793 П).*

КАЛЬМАХ Степан Миколайович, 1928 р. н., *с. Суботів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Суботів, селянин. Заарештований 21.11.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.02.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.06.1991. *(5470 П).*

КАЛЬМУК Василь Петрович, 1921 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 18.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Гамалії, Довбуша, 1944), псевда — Вільха, Крига. Скерований до спецтабору НКВС. 29.07.1947 справу припинено. *(1200 П).*

КАЛЬМУК Іван Миронович, 1910 р. н., *с. Княжолука* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Княжолука, столяр. Заарештований 07.03.1941. Звинувачення: член ОУН, керівник підрайонного проводу ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 19.01.1993. *(3276 П).*

КАЛЬМУК Іван Федорович, 1903 р. н., *с. Пшеничники* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пшеничники, інженер Вигодського лісгоспу. Заарештований 10.06.1950. Звинувачення: член товариства «Просвіта», придбав для ОУН дві друкарські машинки, копіювальний папір. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1992. *(9768 П).*

КАЛЬМУК Микола Степанович, 1927 р. н., *с. Лужки* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лужки, продавець. Заарештований 13.06.1951. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.12.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.11.1993. *(12912 П).*

КАЛЯМАН Євгеній Антонович, 1911 р. н., *с-ще Битків* Надвірнянського району, поляк, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 20.11.1939. Звинувачення: нелегально перейшов кордон. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.05.1941 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 19.04.1996. *(15063 П).*

КАМАД Микола Онуфрійович, 1900 р. н., *м. Снятин*, українець, освіта початкова. Проживав у *с-щі Ширяєве* Одеської області, колгоспник. Заарештований 14.09.1937. Звинувачення: проводив антирадянську діяльність. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.01.1938 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.08.1989. *(19600, справа знаходиться в архіві СБУ Одеської області).*

КАМЕНЕЦЬКИЙ Василь Михайлович, 1921 р. н., *с. Баличі* Мостиського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Велика Тур'я* Долинського району, продавець. Заарештований 04.11.1952. Звинувачення: постачав ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 27.12.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10225 П).*

КАМЕНЕЦЬКИЙ Михайло Миколайович, 1911 р. н., *с. Розточки* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Станківці*, лісоруб. Заарештований 15.03.1951. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.08.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.04.1994. *(13960 П).*

КАМЕНЧУК Микола Григорович, 1914 р. н., *с. Князівське* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Князівське, селянин. Заарештований 02.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Карий, в 1941—1944 роках станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.06.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.02.1993. *(10954 П).*

КАМИШАНОВА Клавдія Юхимівна, 1922 р. н., *м. Харків*, українка, освіта середня спеціальна. Проживала в *с. Зелене* Верховинського району, фельдшер. Заарештована 15.10.1947. Звинувачення: допомагала ОУН медикаментами. Військовим трибуналом військ МВС Закарпатського військового округу 28.02.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах Реабілітована 08.04.1994. *(13747 П).*

КАМІНСЬКА Ганна Василівна, 1924 р. н., *с. Креховичі* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 24.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русалка, кур'єр ОУН, збирала продукти й полотно для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.05.1992. *(8607 П)*.

КАМІНСЬКА Марія Гнатівна, 1925 р. н., *м. Калуш*, українка, освіта початкова. Проживала в *с-щі Брошнів-Осада* Рожнятівського району, селянка. Заарештована 22.02.1948. Звинувачення: сприяла воякам УПА в здійсненні збройної акції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.08.1991. *(5832 П)*.

КАМІНСЬКИЙ Антон Тадейович, 1884 р. н., *с. Мишковичі* Тернопільської області, українець. Проживав у *м. Івано-Франківськ*. Заарештований 19.02.1945. Звинувачення: член ОУН. **Загинув** 20.03.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. 21.07.1945 справу припинено. *(2743 П)*.

КАМІНСЬКИЙ Владислав Андрійович, 1889 р. н., *с. Всрбівка* Черкаської області, поляк, освіта неповна середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, столяр меблевого комбінату. Заарештований 22.03.1940. Звинувачення: проводив націоналістичну агітацію. Станіславським обласним судом 03.08.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 21.01.1992. *(7112 П)*.

КАМІНСЬКИЙ Дмитро Васильович, 1898 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, українець, освіта вища. Проживав у с. Липівка, вчитель. Заарештований 21.02.1945. Звинувачення: голова товариства «Просвіта», під час німецької окупації організував відпуск продуктів для УПА зі складу кооперації. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** у 1947 році в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.12.1991. *(9570 П)*.

КАМІНСЬКИЙ Павло Семенович, 1914 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у *с-щі Брошнів-Осада* Рожнятівського району, пекар хлібокомбінату. Заарештований 22.02.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.08.1991. *(5832 П)*.

КАМІНСЬКИЙ Петро Михайлович, 1932 р. н., *с. Палагичі* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Палагичі, колгоспник. Заарештований 19.08.1950. Звинувачення: брав участь у написанні листівок антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 06.09.1991. *(6030 П)*.

КАМІНСЬКИЙ Петро Францович, 1892 р. н., *м. Хотин* Чернівецької області, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, коваль машинобудівного заводу. Заарештований 13.12.1944. Звинувачення: під час окупації співпрацював із німецькими каральними органами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1994. *(14074 П)*.

КАМІНСЬКИЙ Роман Миколайович, 1922 р. н., *м. Тисмениця*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Тисмениця, продавець. Заарештований 03.03.1945. Звинувачення: член ОУН, постачав УПА медикаменти. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 22.01.1992. *(9570 П)*.

КАМІНСЬКИЙ Степан Дмитрович, 1930 р. н., *с. Остриня* Тлумацького району, українець, освіта середня. Проживав у с. Остриня, вчитель школи у с. Тарасівка. Заарештований 06.06.1950. Звинувачення: розповсюджував націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 16.07.1975. *(6050 П)*.

КАНАФАТСЬКИЙ Василь Іванович, 1908 р. н., *с. Вільхівці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 12.01.1945. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1992. *(7118 П)*.

КАНДЬОРА Володимир Іванович, 1921 р. н., *с. Люта* Люблінського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *с. Богородичин* Коломийського району, голова сільради. Заарештований 28.12.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.01.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.01.1994. *(13377 П)*.

КАНДЮК Гаврило Ілліч, 1927 р. н., *с. Делева* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Делева, продавець магазину. Заарештований 19.02.1952. Звинувачення: розповсюджував

бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(7031 П).*

КАНДЮК Марія Іванівна, 1925 р. н., *с. Делева* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Делева, селянка. Заарештована 03.01.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.02.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 12.02.1992. *(7716 П).*

КАНДЯК-ГИСЬ Ганна Григорівна, 1923 р. н., *с. Линовець* Яворівського району Львівської області, українка, освіта початкова. Проживала в *с-щі Брошнів-Осада* Рожнятівського району, кравчиня. Заарештована 21.08.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.01.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 09.11.1993. *(12779 П).*

КАНТОР Євгенія Іванівна, 1926 р. н., *с. Луковець-Вишнівський* Рогатинського району, полька, освіта початкова. Проживала в с. Луковець-Вишнівський, селянка. Заарештована 17.10.1945. Звинувачення: мала зв'язок із членами загону АК. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.12.1966. *(3360).*

КАНТОР Федір Олександрович, 1923 р. н., *с. Тихоня* (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *с. Тустань* Галицького району, пізніше нелегально. Заарештований 10.04.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Явір. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1994. *(14536 П).*

КАНЧАК Параска Григорівна, 1904 р. н., *с. Репужинці* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Репужинці, селянка. Заарештована 19.06.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.02.1992. *(7640 П).*

КАНЮК Василь Миколайович, 1922 р. н., *с. Росільна* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Росільна, селянин. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевда — Лист, Щиголь. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.10.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.10.1991. *(6390 П).*

КАНЮК Ганна Миколаївна, 1900 р. н., *с. Раковець* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Росільна*, селянка. Заарештована 02.01.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 09.02.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 04.10.1991. *(6226 П).*

КАНЮКА Марта Дмитрівна, 1925 р. н., *с. Кремидів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кремидів, селянка. Заарештована 16.09.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.09.1993. *(13031 П).*

КАНЮКА Михайло Костянтинович, 1891 р. н., *с. Кремидів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кремидів, голова сільради. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.07.1991. *(5503 П).*

КАНЮКА Михайло Степанович, 1906 р. н., *с. Кремидів* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кремидів, селянин. Заарештований 20.08.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, купив бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.07.1991. *(5503 П).*

КАНЮКА Петро Лук'янович, 1907 р. н., *с. Кремидів* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кремидів, селянин. Заарештований 20.08.1947. Звинувачення: допомагав членам ОУН матеріально. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.07.1991. *(5503 П).*

КАНЮКА Степан Лук'янович, 1915 р. н., *с. Кремидів* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кремидів, селянин. Заарештований 03.11.1946. Звинувачення: інформатор УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.08.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 20.01.1992. *(6945 П).*

КАНЮС Микола Федорович, 1924 р. н., *с. Стебник* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований

06.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Кармелюк. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.10.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8176 П)*.

КАНЯ Данило Матвійович, 1894 р. н., *с. Дубовиця* Ярославського повіту (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *м. Коломия*, сторож школи ФЗН. Заарештований 21.02.1949. Звинувачення: в його будинку був пункт зв'язку ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 26.11.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.11.1992. *(10205 П)*.

КАНЯ Степан Миколайович, 1929 р. н., *с. Дубовиця* Ярославського повіту (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *м. Коломия*, столяр будівельної дільниці. Заарештований 21.02.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти, поширював націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10205 П)*.

КАПЕЛЮХ Іван Петрович, 1912 р. н., *с. Григорів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Григорів, селянин. Заарештований 12.08.1944. Звинувачення: член ОУН, матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.10.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 06.08.1991. *(5641 П)*.

КАПЕЛЮХ Микола Юрійович, 1911 р. н., *с. Григорів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Григорів, селянин. Заарештований 12.08.1944. Звинувачення: член ОУН, матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.10.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 06.08.1991. *(5641 П)*.

КАПЕЛЮХ Станіслав Антонович, 1906 р. н., *с. Молодинче* Жидачівського району Львівської області, поляк, освіта початкова. Проживав у *м. Коломия*, столяр. Заарештований 30.01.1947. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 01.03.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8385 П)*.

КАПЕЦЬ Іван Андрійович, 1920 р. н., *с. Міжріччя* Болехівської міськради, поляк, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 21.01.1941. Звинувачення: намагався нелегально перейти кордон. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 15.03.1994. *(13513 П)*.

КАПЕЦЬ Осипа Павлівна, 1927 р. н., *м. Калуш*, українка, освіта початкова. Проживала в м. Калуш, продавець. Заарештована 22.04.1950. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.09.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 13.12.1991. *(10821 П)*.

КАПЕЦЬ Степан Миколайович, 1907 р. н., *с. Підгірки* (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта початкова. Проживав у с. Підгірки, селянин. Заарештований 02.09.1948. Звинувачення: зв'язковий ОУН, переховував членів ОУН, збирав для них продукти й гроші. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.06.1994. *(14625 П)*.

КАПІНОС Іван Васильович, 1921 р. н., *с-ще Чернелиця* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лангенлебарн Тюльнського повіту (Австрія), робітник на сільгоспроботах. Заарештований 10.03.1946. Звинувачення: відмовився від депортації. Військовим трибуналом гарнізону радянських військ у м. Відень 04.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.10.1992. *(9654 П)*.

КАПІТАН Василь Іванович, 1921 р. н., *с. Нижнів* Тлумацького району, українець. Проживав у с. Нижнів, селянин. Заарештований 01.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 07.12.1964 справу припинено. *(3072 П)*.

КАПІТАН Марія Дмитрівна, 1923 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Братишів, селянка. Заарештована 07.12.1945. Звинувачення: постачала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.07.1991. *(5492 П)*.

КАПІТАН Федір Семенович, 1882 р. н., *с. Добринів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Добринів, селянин. Заарештований 10.01.1949. Звинувачення: член ОУН, надавав матеріальну допомогу членам ОУН. Станіславським обласним судом 28.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 01.02.1993. *(11029 П)*.

КАПКО Олександр Володимирович, 1911 р. н., *с-ще Мельниця-Подільська* Борщівського району Тернопільської області, українець, освіта середня. Проживав у *м. Калуш*. Заарештований 25.12.1939. Звинувачення: член ОУН та товариств «Сокіл» і «Просвіта». Особливою нарадою при НКВС СРСР 01.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі, вдруге Особливою нарадою при НКВС СРСР 08.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 07.09.1957. *(1330 П)*.

КАПЛИЧ Євгенія Миколаївна, 1925 р. н., *м. Косів*, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 28.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Іванка, керівник жіночої сітки райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.05.1946 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.02.1992. *(9729 П)*.

КАППІ Барбара Едмундівна, 1931 р. н., *м. Івано-Франківськ*, полька, освіта початкова. Проживала в м. Івано-Франківськ. Заарештована 07.09.1945. Звинувачення: член АК. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.04.1946 засуджена на 3 роки позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 04.01.1990. *(3682)*.

КАППІ Едвард Вікторович, 1902 р. н., *м. Городенка*, поляк, освіта неповна середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, працював приватно. Заарештований 25.09.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Станіславським обласним судом 27.11.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 13.11.1991. *(6747 П)*.

КАПУЛЯК Василь Васильович, 1922 р. н., *с. Акрешори* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 24.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії), псевдо — Богун. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(12252 П)*.

КАПУЛЯК Микола Олексійович, 1902 р. н., *с. Акрешори* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Космач*, селянин. Заарештований 30.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Трава. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.11.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7466 П)*.

КАПУСНЯК Тит Панькович, 1913 р. н., *с. Крилос* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Крилос, селянин. Заарештований 24.12.1940. Звинувачення: член ОУН, один із керівників ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 31.05.1941 засуджений до **розстрілу**, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.02.1992. *(7348 П)*.

КАПУСТЯК Катерина Степанівна, 1925 р. н., *с. Перевозець* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 19.08.1944. Звинувачення: воячка УПА, псевдо — Золота Пір'їна, розвідниця, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.11.1944 засуджена до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.07.1992. *(11940 П)*.

КАПУСТЯНИК Володимир Антонович, 1911 р. н., *с. Кривеньке* Чортківського району Тернопільської області, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Микуличин* Яремчанської міськради, вчитель початкової школи. Заарештований 20.12.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Батько, керівник повітового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.06.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.10.1994. *(14330 П)*.

КАПУЩАК Ганна Василівна, 1923 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Горохолина, селянка. Заарештована 12.12.1944. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 24.04.1992. *(8518 П)*.

КАПУЩАК Дмитро Іванович, 1925 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотні Шума, 1944, Середнього, 1945), псевда — Дуб, Комар. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.08.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1992. *(10802 П)*.

КАПУЩАК Дмитро Михайлович, 1926 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, вантажник цегельного заводу. Заарештований 13.11.1948. Звинувачення: вояк УПА (сотня Благого, 1944—1945), псевдо — Запорожець, постачав ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 29.06.1992. *(9342 П)*.

КАПУЩАК Катерина Юріївна, 1924 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українка, мало-

письменна. Проживала в *с. Фітьків* Надвірнянського району, селянка. Заарештована 03.06.1947. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.12.1992. *(10802 П)*.

КАПУЩАК Мартин Васильович, 1908 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолина, секретар сільради. Заарештований 13.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тихий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах. Реабілітований 10.10.1991. *(6168 П)*.

КАПУЩАК Микола Дмитрович, 1925 р. н., *с. Підгір'я* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий 534-ї артилерійської бригади. Заарештований 28.05.1946. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 102-го СК 05.06.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поранення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.02.1965. *(2869 П)*.

КАПУЩАК Микола Онуфрійович, 1921 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.01.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони, розносив естафети ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.03.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах. Реабілітований 16.02.1993. *(10910 П)*.

КАПУЩАК Олексій Дмитрович, 1926 р. н., *с. Підгір'я* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Підгір'я, столяр. Заарештований 02.03.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 17.04.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.12.1991. *(6592 П)*.

КАПУЩАК Петро Васильович, 1905 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолина, селянин. Заарештований 12.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Карий, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 17.05.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.05.1993. *(11536 П)*.

КАПУЩАК Юстина Михайлівна, 1921 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 05.09.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.11.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.03.1992. *(7970 П)*.

КАПЧАК Марія Степанівна, 1912 р. н., *с. Репужинці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Репужинці, селянка. Заарештована 28.06.1947. Звинувачення: член ОУН, інформатор райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.02.1993. *(1440)*.

КАПЧАК Михайло Якович, 1904 р. н., *с. Репужинці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 76-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 23.10.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 29.07.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.02.1992. *(32699)*.

КАПЧУК Іван Васильович, 1910 р. н., *с. Утопи* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Утопи, міліціонер. Заарештований 28.05.1951. Звинувачення: передавав гроші й патрони членам ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 28.09.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.05.1997. *(15650 П)*.

КАРАБІНОВИЧ Микола Іванович, 1927 р. н., *с. Дзвиняч* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Дзвиняч, селянин. Заарештований 11.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Слимак, шеф-кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.12.1992. *(10501 П)*.

КАРАБЧУК Дмитро Васильович, 1894 р. н., *с. Голови* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Зелене*, селянин. Заарештований 02.11.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 31.12.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах. Реабілітований 29.12.1989. *(5234 П)*.

КАРАБЧУК Лук'ян Юрійович, 1912 р. н., *с. Голови* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Голови, селянин. Заарештований 25.01.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Черемшина, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поранення в правах. Реабілітаваний 31.03.1992. *(11301 П)*.

КАРАБЧУК Петро Дмитрович, 1926 р. н., *с. Голови* Верховинського району, українець, освіта середня. Прийшов із повинною. Проживав у с. Голови, директор початкової школи. Заарештований 20.04.1950. Звинувачення: вояк УПА (сотня Хмари), псевдо — Буревій, розповсюджував націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.07.1994. *(14373 П)*.

КАРАВАНОВИЧ Анастасія Пилипівна, 1928 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 03.12.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ірина, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.03.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.01.1993. *(0795)*.

КАРАВАНОВИЧ Володимир Семенович, 1910 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта середня педагогічна. Проживав у с. Ямниця, вчитель. Заарештований 30.10.1940. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.04.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.08.1991. *(6501 П)*.

КАРАЇМ Володимир Федорович, 1914 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти, 1945). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.05.1996. *(15088 П)*.

КАРАЇМ Микола Іванович, 1902 р. н., *с. Верхня* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхня, селянин. Заарештований 13.09.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вірний, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 21.06.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.08.1993. *(12663 П)*.

КАРАЇМ Федір Іванович, 1902 р. н., *м. Болехів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Болехів, працював у сільському господарстві. Заарештований 21.11.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1994. *(13510 П)*.

КАРАЛАШ Марія Федорівна, 1922 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Горохолина, селянка. Заарештована 12.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Полтавка, збирала продукти для УПА, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 24.11.1992. *(10063 П)*.

КАРАЛАШ Михайло Петрович, 1922 р. н., *с. Кулачківці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кулачківці, селянин. Заарештований 19.01.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Карпо, інформатор ОУН, розповсюджував літературу антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 29.02.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.12.1992. *(10256 П)*.

КАРАПУТНИЙ Василь Павлович, 1908 р. н., *с. Вільшаниця* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільшаниця, столяр. Заарештований 17.07.1940. Звинувачення: член ОУН, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 07.02.1994. *(32058)*.

КАРАТНИК Марія Миколаївна, 1918 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Княждвір, селянка. Заарештована 15.12.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом 23-ї механізованої дивізії 25.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 18.08.1992.

КАРАТНИК Михайло Михайлович, 1908 р. н., *с. Шепарівці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Кийданці*, бригадир колгоспу. Заарештований 13.01.1949. Звинувачення: сприяв у переховуванні членів ОУН та будівництві криївки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.02.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(9951 П)*.

КАРАЧ Ганна Григорівна, 1919 р. н., *с. Ісаків* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Легалізувалася і влаштувалася за документами на Боднарук Марію Степанівну робітницею міськкомунгоспу в *м. Івано-Франківськ*. Заарештована 17.05.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бистриця, член райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.10.1991. *(6522 П)*.

КАРАЧЕВСЬКА Ірина-Ольга Іванівна, 1917 р. н., *м. Коломия*, українка, освіта неповна середня. Проживала в м. Коломия, помічниця бухгалтера. Заарештована 16.12.1940. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 22.03.1941 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.02.1993. *(10660 П)*.

КАРБАШЕВСЬКИЙ Василь Миколайович, 1910 р. н., *с. Палагичі* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Палагичі, селянин. Заарештований 04.11.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.09.1990. *(5421 П)*.

КАРГА Іван Іванович, 1904 р. н., *с. Кам'янка* Сколівського району Львівської області, поляк, освіта неповна середня. Проживав у *м. Долина*, бухгалтер. Заарештований 16.12.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.01.1941 засуджений на 20 років позбавлення волі. Реабілітований 11.01.1995. *(14558 П)*.

КАРДАШ Василь Миколайович, 1926 р. н., *с. Підкамінь* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підкамінь, селянин. Заарештований 24.01.1946. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.03.1992. *(10051 П)*.

КАРДАШ Василь Миколайович, 1927 р. н., *с. Пнів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 62104 (м. Новосибірськ, Росія). Заарештований 18.09.1952. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом Західно-Сибірського військового округу 20.11.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.01.1996. *(14977 П)*.

КАРДАШ Володимир Андрійович, 1909 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, коваль. Заарештований 24.03.1947. Звинувачення: підтримував німецьку окупаційну владу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 08.04.1992. *(8570 П)*.

КАРДАШ Ганна Іванівна, 1927 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Загвіздя, робітниця Станіславського шкірзаводу. Заарештована 13.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зоня, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.12.1991. *(6925 П)*.

КАРДАШ Дмитро Йосафатович, 1900 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Загвіздя, заступник голови сільради. Заарештований 23.05.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.09.1992. *(9803 П)*.

КАРДАШ Йосип Антонович, 1901 р. н., *с. Журів* Рогатинського району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Журів, продавець залізничного кооперативу. Заарештований 22.09.1940. Звинувачення: член польської націоналістичної організації. Станіславським обласним судом 10.03.1941 засуджений до **розстрілу** з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.06.1991. *(6646 П)*.

КАРДАШ Йосип Павлович, 1907 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Загвіздя, майстер цеху Станіславського шкірзаводу. Заарештований 01.02.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1990. *(7355 П)*.

КАРДАШ Михайло Дмитрович, 1929 р. н., *с. Угринів* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 03.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Сапера, 1945—1946), псевдо — Береза. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.05.1992. *(8675 П)*.

КАРДАШ Петро Андрійович, 1902 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Дрезден* (Німеччина), фотограф комендатури. Заарештований 22.08.1945. Звинувачення: член ОУН (м), поширював антирадянську літературу. Військовим трибуналом 1-ї та 26.09.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 05.08.1993. *(11966 П)*.

КАРДАШ Федір Григорович, 1907 р. н., *с. Угринів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кіт, побудував криївку й переховував у ній керівника надрайонної боївки СБ Максима. Військовим три-

буналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1992. *(9330 П)*.

КАРДАШ Федір Матвійович, 1915 р. н., *с. Угринів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.02.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (курінь Хмари, 1945), псевда — Бойтур, Морозенко, збирав продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(4697)*.

КАРДАЩУК Михайло Семенович, 1925 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Легалізувався. Проживав у с. Старі Кути, секретар сільради. Заарештований 19.02.1947. Звинувачення: ухилився від мобілізації, вояк УПА, псевдо — Перець. Особливою нарадою при МВС СРСР 17.10.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 16.03.1992. *(7449 П)*.

КАРДАЩУК Юрій Семенович, 1914 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Кути, селянин. Заарештований 18.02.1947. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.05.1947 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 04.05.1994. *(14048 П)*.

КАРКОВСЬКИЙ Михайло Йосипович, 1896 р. н., *с. Ценява* Коломийського району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Ценява, робітник залізниці. Заарештований 28.07.1940. Звинувачення: знав, але в органи влади не заявив про існування польської антирадянської організації. Станіславським обласним судом 19.12.1940 засуджений на 4 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 08.04.1994. *(13732 П)*.

КАРЛЮК Василь Лаврентійович, 1920 р. н., *с. Євгенівка* Снігурівського району Миколаївської області, українець, освіта початкова. Проживав нелегально (до підпілля — у *с. Світанок* Рогатинського району). Заарештований 19.04.1947. Звинувачення: вояк УПА (боївка Довбуша, 1944), псевдо — Розбійник. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.01.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 17.12.1991. *(10616 П)*.

КАРМАЛИТА Марія Іванівна, 1885 р. н., *с. Бортники* Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Бортники, селянка. Заарештована 20.11.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 09.01.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 04.10.1991. *(6223 П)*.

КАРМАЛІТА Йосип Павлович, 1912 р. н., *с. Закрівці* Коломийського району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Закрівці, секретар сільради. Заарештований 29.08.1950. Звинувачення: перебував у дивізії «СС-Галичина» (1943), мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.04.1956. *(233 П)*.

КАРМАЛІТА Марія Казимирівна, 1923 р. н., *с. Закрівці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Закрівці, селянка. Заарештована 18.04.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.04.1994. *(13705 П)*.

КАРМАНСЬКИЙ Михайло Васильович, 1927 р. н., *с. Старий Лисець* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, санітар судмедекспертизи. Заарештований 27.12.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.06.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 16.09.1992. *(9814 П)*.

КАРНАГА Степан Іванович, 1919 р. н., *м. Калуш*, українець, освіта середня. Проживав у м. Калуш, рахівник контори госпторгу. Заарештований 16.08.1940. Звинувачення: член товариств «Сокіл» і «Зоря» та редакції газети «Сокільський цвіркун» (1938—1940). Станіславським обласним судом 30.12.1940 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.09.1957. *(1333 П)*.

КАРПАН Марта Петрівна, 1919 р. н., *с. Делісве* Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, прибиральниця гарнізонного шпиталю. Заарештована 01.11.1948. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 06.09.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 11.05.1992. *(8890 П)*.

КАРПЕНЮК Параска Василівна, 1921 р. н., *с. Воскресинці* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Воскресинці, селянка. Заарештована 06.06.1944. Звинувачення: член ОУН, готувала їжу для вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.09.1944 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.06.1991. *(5499 П)*.

КАРПЕНЮК Степан Васильович, 1916 р. н., *с. Великий Ключів* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Коло-*

мия, учень школи. Заарештований 16.01.1941. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Станіславським обласним судом 14.02.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1992. *(9165 П)*.

КАРПИНЕЦЬ Федір Васильович, 1928 р. н., *с. Стебник* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стебник, селянин. Заарештований 18.06.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.05.1992. *(8884 П)*.

КАРПІНЕЦЬ Микола Михайлович, 1923 р. н., *с. Нивочин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нивочин, колгоспник. Заарештований 15.12.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 03.09.1991. *(6037 П)*.

КАРПІНСЬКА Параска Павлівна, 1928 р. н., *с. Бишів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бишів, селянка. Заарештована 14.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, заготовляла продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.02.1992. *(8758 П)*.

КАРПІНСЬКИЙ Микола Дем'янович, 1916 р. н., *м. Тисмениця*, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у м. Тисмениця, працював у сільському господарстві. Заарештований 18.08.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Красний, підтримував зв'язок з УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 08.04.1992. *(8041 П)*.

КАРП'ЮК Василь Іванович, 1907 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 27.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чабана), псевдо — Дунай. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.06.1994. *(14126 П)*.

КАРП'ЮК Ганна Михайлівна, 1927 р. н., *с. Тучапи* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тучапи, селянка. Заарештована 07.10.1944. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН, проводила антирадянську агітацію. **Загинула** 05.02.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітована 27.04.1998. *(16228 П)*.

КАРП'ЮК Ганна Онуфріївна, 1927 р. н., *с. Тучапи* Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Тучапи, селянка. Заарештована 30.04.1947. Звинувачення: член ОУН, переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.11.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 15.03.1994. *(13452 П)*.

КАРП'ЮК Григорій Іванович, 1910 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Різуна, 1944), станичний ОУН, псевдо — Веселий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1991. *(6732 П)*.

КАРП'ЮК Іван Григорович, 1928 р. н., *с. Тучапи* Снятинського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Тучапи, селянин. Заарештований 23.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Мороза, 1944—1945), псевдо — Хмара, збирав продукти для ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.07.1994. *(14149 П)*.

КАРП'ЮК Ірина Танасівна, 1920 р. н., *с. Тучапи* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тучапи, листоноша. Заарештована 04.09.1944. Звинувачення: переховувала вояків УПА, допомагала їм продуктами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.09.1996. *(15314 П)*.

КАРП'ЮК Калина Юріївна, 1921 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Княже, селянка. Заарештована 09.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 11.09.1991. *(5992 П)*.

КАРП'ЮК Марія Григорівна, 1930 р. н., *с. Тучапи* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тучапи, селянка. Заарештована 22.01.1946. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 29.01.1992. *(7595 П)*.

КАРП'ЮК Марія Дмитрівна, 1920 р. н., *с. Тучапи* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тучапи, селянка. Заарештована 22.04.1945. Звинувачення: зв'язкова УПА, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років

пораження в правах. Реабілітована 23.11.1992. *(10263 П)*.

КАРП'ЮК Марія Романівна, 1927 р. н., *с. Тучапи* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Тучапи, селянка. Заарештована 04.11.1947. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, в її будинку відбувалася зустріч членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітована 13.03.1992. *(9473 П)*.

КАРП'ЮК Марія, 1923 р. н., *с. Тучапи* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 10.05.1945. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.04.1994. *(13646 П)*.

КАРП'ЮК Микола Іванович, 1915 р. н., *с. Тучапи* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Тучапи, селянин. Заарештований 15.01.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 13.03.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.02.1994. *(13784 П)*.

КАРП'ЮК Роман Михайлович, 1926 р. н., *с. Лісний Хлібичин* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 86-го окремого стрілецького батальйону. Заарештований 22.02.1950. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Одеського військового округу 29.04.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.10.1992. *(14527 П)*.

КАРП'ЮК Роман Романович, 1911 р. н., *с. Тучапи* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тучапи, селянин. Заарештований 22.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 13.03.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 07.05.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.02.1994. *(13784 П)*.

КАРП'ЯК Ганна Йосипівна, 1926 р. н., *с. Танява* Болехівської міськради, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Танява, селянка. Заарештована 12.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, господарча станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.01.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 06.12.1991. *(6681 П)*.

КАРП'ЯК Іван Юрійович, 1900 р. н., *с. Микитинці* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Микитинці, боєць ГОГП. Заарештований 06.07.1951. Звинувачення: постачав УПА продукти, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 06.02.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1992. *(10337 П)*.

КАРП'ЯК Микола Дмитрович, 1928 р. н., *с. Пасічна* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Городищя* Городенківського району, селянин. Заарештований 15.03.1946. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(7680 П)*.

КАРТУШ Петро Йосипович, 1908 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Томашівці, селянин. Заарештований 11.06.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.02.1992. *(9674 П)*.

КАРТУЩАК Ганна Петрівна, 1910 р. н., *с. Королівка* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Королівка, селянка. Заарештована 16.04.1947. Звинувачення: зберігала документи, зброю та переписку членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.05.1947 засуджена на 3 роки позбавлення волі. Реабілітована 21.05.1993. *(11561 П)*.

КАРХУТ Василь Володимирович, 1905 р. н., *с. Марківці* Тисменицького району, українець, освіта вища. Проживав у *м. Заліщики* Тернопільської області. Легалізувався. Заарештований 05.08.1946. Звинувачення: автор націоналістичних творів, проводив антирадянську діяльність, лікар УПА (псевдо — Ростислав). Київським військовим трибуналом військ НКВС 26.10.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. *(7173)*.

КАРЧЕВИЧ Євгенія Іванівна, 1925 р. н., *с. Чесники* Рогатинського району, українка, освіта незакінчена вища. Проживала в *с. Стратин*, вчителька. Заарештована 25.12.1948. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.08.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 23.02.1990. *(5127 П)*.

КАРЧЕВСЬКИЙ Теодор Володимирович, 1923 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Іванівка*, завідувач школи. Заарештований 14.09.1948. Звину-

вачення: член ОУН, псевдо — Когут, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 13.12.1992. *(8399 П)*.

КАСІЯНЧУК Іван Дмитрович, 1889 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Делятин, голова райвідділу землевпорядкування. Заарештований 02.07.1947. Звинувачення: готував їжу для вояків УПА. Особливою нарадою при МВС СРСР 01.11.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 16.09.1992. *(9658 П)*.

КАСІЯНЧУК Олена Степанівна, 1926 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 13.09.1951. Звинувачення: готувала їжу для членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 15.01.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 24.12.1992. *(10481 П)*.

КАСМІНА Дмитро Іванович, 1905 р. н., *с. Пуків* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пуків, селянин. Заарештований 18.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 21.11.1964 справу припинено. *(2978 П)*.

КАСТРОБІЙ Степан Іванович, 1925 р. н., *с. Старі Богородчани* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.08.1944. Звинувачення: член ОУН, ухилився від служби в армії. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.10.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.04.1993. *(11280 П)*.

КАСЬКІВ Василь Петрович, 1913 р. н., *с. Мала Тур'я* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мала Тур'я, коваль МТС. Заарештований 01.10.1945. Звинувачення: заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1991. *(6422 П)*.

КАСЬКІВ Євгенія Іларіонівна, 1921 р. н., *с. Мозолівка* Бережанського району Тернопільської області, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 31.08.1945 в *с. Черче* Рогатинського району. Звинувачення: воячка УПА (сотня Жука), псевдо — Лис. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.01.1946 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 26.06.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 11.04.1994. *(14673 П)*.

КАСЬКО Олексій Андрійович, 1914 р. н., *с. Бринь* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бринь, фінагент села. Заарештований 21.11.1946. Звинувачення: допомагав матеріально УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.07.1992. *(9383 П)*.

КАСЬЯН Володимир Дмитрович, 1928 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.01.1949. Звинувачення: член молодіжної ОУН, мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МВС СРСР 07.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.08.1958. *(4949 П)*.

КАСЬЯН Ілля Онуфрійович, 1903 р. н., *м. Снятин*, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Кулачин* (тепер — у складі м. Снятин), селянин. Заарештований 31.10.1940. Звинувачення: член ОУН, районний керівник ОУН, розповсюджував націоналістичну літературу. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 28.05.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.01.1994. *(13602 П)*.

КАТАМАЙ Володимир Васильович, 1929 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Ямниця, селянин. Заарештований 29.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Владко, спецкур'єр надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 05.08.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.08.1992. *(9498 П)*.

КАТАМАЙ Іван Семенович, 1919 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 11.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорноти), псевдо — Веселий. Військовим трибуналом 38-ї армії 24.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 24.04.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.07.1992. *(9037 П)*.

КАТАМАЙ Ірина Василівна, 1926 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ямниця, селянка. Заарештована 08.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оля, старша зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинула** 29.11.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 13.11.1991. *(6417 П)*.

КАТАМАЙ Ірина Семенівна, 1925 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ямниця, селянка. Заарештована 25.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дарина. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 26.08.1991. *(6515 П)*.

КАТАМАЙ Йосип Семенович, 1907 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Павлівка*, технік-приймальник лісодільниці. Заарештований 04.01.1946. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.09.1994. *(14462 П)*.

КАТАМАЙ Марія Михайлівна, 1926 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ямниця, селянка. Заарештована 20.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оля, господарча кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 18.11.1991. *(6417 П)*.

КАТАМАЙ Марія Олексіївна, 1929 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ямниця, селянка. Заарештована 08.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Уляна, спецкур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 13.11.1991. *(6417 П)*.

КАТАМАЙ Петро Васильович, 1928 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Ямниця, фінагент райфінвідділу. Заарештований 28.07.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Володарко, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.08.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.05.1973. *(3729 П)*.

КАТАМАЙ-КАРАВАНОВИЧ Ганна Дмитрівна, 1927 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ямниця, селянка. Заарештована 01.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевда — Мотря, Соня, референт повітового проводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.06.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 20.05.1992. *(8897 П)*.

КАТАМАН Григорій Лук'янович, 1909 р. н., *с-ще Славське* Сколівського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у *с-щі Брошнів-Осада* Рожнятівського району, начальник відділу зв'язку. Заарештований 05.03.1945. Звинувачення: мав зв'язок із сотенним УПА (псевдо — Зміюка), проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.04.1994. *(14335 П)*.

КАТЕРИНСЬКИЙ Михайло Юрійович, 1921 р. н., *с. Збора* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Збора, селянин. Заарештований 26.12.1944. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий ОУН. **Загинув** 15.04.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.03.1998. *(16197 П)*.

КАТЕРИНЧУК Володимир Васильович, 1924 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Недобитого, 1944), псевдо — Сосна, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.04.1993. *(14059 П)*.

КАТЕРИНЧУК Марія Василівна, 1910 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 10.05.1945. Звинувачення: вояк УПА, помічниця кухаря у шпиталі УПА. Особливою нарадою при МВС СРСР 15.01.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 20.06.1994. *(15086 П)*.

КАТЕРИНЧУК Марія Юріївна, 1910 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Старі Кути, селянка. Заарештована 23.12.1945. Звинувачення: її будинок був явочною квартирою УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.08.1991. *(5783 П)*.

КАТЕРИНЧУК Онуфрій Тодосійович, 1930 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 31.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (1945). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 22.06.1964. *(2835 П)*.

КАТЛУБ Ярослав Петрович, 1930 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, мінер обласного ДТСААФу. Заарештований 06.06.1950. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.01.1993. *(10476 П)*.

КАТРИЧ Василь Олексійович, 1905 р. н., *с. Парище* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Парище, колгоспник. Заарештований 23.04.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН і допомагав їм матеріально. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 20.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 30.01.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.02.1992. *(9107 П)*.

КАТРИЧ Ганна Василівна, 1931 р. н., *с. Парище* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Парище, колгоспниця. Заарештована 23.04.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 20.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.02.1992. *(9707 П)*.

КАТРИЧ Євдокія Михайлівна, 1930 р. н., *с. Бабче* Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Бабче, селянка. Заарештована 14.02.1946. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1991. *(6559 П)*.

КАТРИЧ Іван Миколайович, 1923 р. н., *с. Парище* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Парище, селянин. Заарештований 22.06.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, матеріально допомагав УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.11.1991. *(6520 П)*.

КАТРИЧ Іван Михайлович, 1917 р. н., *с. Бабче* Богородчанського району, українець, малописьменний. Рядовий 1137-го СП. Заарештований 24.01.1943. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 339-ї СД 01.03.1943 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.10.1995. *(14944 П)*.

КАТРИЧ Катерина Юріївна, 1895 р. н., *с. Парище* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Парище, селянка. Заарештована 12.07.1948. Звинувачення: мати двох синів-підпільників (псевда — Орел і Гонта), забезпечувала їх продуктами. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. **Загинула** 02.11.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 13.11.1991. *(6520 П)*.

КАТРИЧ Михайло, 1920 р. н., *с. Петранка* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ Голуба, сотня Хмари), псевдо — Кавка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.05.1993. *(12362 П)*.

КАТРИЧ Михайло Петрович, 1901 р. н., *с. Іваниківка* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, сторож облторгу. Заарештований 20.11.1947. Звинувачення: розвідник УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.09.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 21.06.1993. *(11882 П)*.

КАТРИЧ Олексій Іванович, 1919 р. н., *с. Похівка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий 410-го АП 134-ї СД. Заарештований 02.08.1943. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 134-ї СД 22.08.1943 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.10.1995. *(14943 П)*.

КАУФМАН Мойсей Ісакович, 1911 р. н., *м. Косів*, єврей, освіта початкова. Проживав у м. Косів, ткач трикотажної артілі. Заарештований 17.09.1940. Звинувачення: член троцькістської групи, проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 05.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 01.12.1956. *(350 П)*.

КАХНИКЕВИЧ Євгенія Кирилівна, 1894 р. н., *м. Львів*, українка, освіта середня педагогічна. Проживала в *м. Калуш*, вчителька-монахиня. Заарештована 12.08.1947. Звинувачення: переховувала керівницю УЧХ надрайонного проводу ОУН, постачала ОУН медикаменти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.02.1997. *(15482 П)*.

КАЦАБА Андрій Васильович, 1886 р. н., *с. Коршів* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Коршів, селянин. Заарештований 21.06.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.12.1957. *(1326 П)*.

КАЦАН Василь Олексійович, 1919 р. н., *с-ще Перегінське* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Рядовий 19-го легкого АП 26-ї СД. Заарештований 12.10.1941. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 11-ї армії 18.10.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 20.10.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.01.1996. *(35823)*.

КАЦЕДАН Марія Олексіївна, 1904 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Томашівці, селянка. Заарештована 06.09.1945. Звинувачення: член ОУН, станич-

на ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1993. *(13230 П)*.

КАЧАК Дмитро Іванович, 1910 р. н., ***с. Голинь*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 06.08.1945. Звинувачення: ройовий УПА (сотня Гонти, 1945), псевдо — Завзятий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.09.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.03.1992. *(7447 П)*.

КАЧАЛА Михайло Іванович, 1906 р. н., ***с. Руда*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.05.1945. Звинувачення: ройовий УПА (сотня Коса, 1945), псевдо — Непорадний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 05.11.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.12.1991. *(6911 П)*.

КАЧАН Михайло Григорович, 1924 р. н., ***с. Довге*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорноти, 1944), псевдо — Сосна. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.01.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.08.1993. *(11942 П)*.

КАЧАН Михайло Семенович, 1901 р. н., ***с. Побережжя*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Побережжя, селянин. Заарештований 29.12.1939. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську пропаганду. **Загинув** 20.03.1940 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.12.1997. *(16144 П)*.

КАЧКАН Антон Степанович, 1902 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Ямниця***, селянин. Заарештований 13.03.1947. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 17.03.1993. *(0540)*.

КАЧКАН Ганна Осипівна, 1929 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рибне, селянка. Заарештована 01.04.1946. Звинувачення: член ОУН, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.10.1991. *(6191 П)*.

КАЧКАН Захар, 1922 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.10.1944. Звинувачення: збирав зброю для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.01.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1991. *(9466 П)*.

КАЧКАН Катерина Василівна, 1930 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рибне, селянка. Заарештована 01.04.1946. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.10.1991. *(6191 П)*.

КАЧКАН Марія Дмитрівна, 1928 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 11.06.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орися. Військовим трибуналом прикордонних військ МВС Львівського округу 13.08.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.05.1993. *(11507 П)*.

КАЧКАН Наталія Андріївна, 1930 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рибне, селянка. Заарештована 01.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тетяна, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.10.1991. *(6191 П)*.

КАЧКАН Ольга Онуфріївна, 1926 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рибне, селянка. Заарештована 01.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лелія, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.10.1991. *(6191 П)*.

КАЧКАН Пелагея Василівна, 1928 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рибне, селянка. Заарештована 01.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.10.1991. *(6191 П)*.

КАЧКАН Ярослава Миколаївна, 1927 р. н., ***с. Рибне*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рибне, селянка. Заарештована 16.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галина, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.05.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт. **Загинула** 11.12.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 06.10.1992. *(10157 П)*.

КАЧМАР Антон Григорович, 1884 р. н., *с-ще Меденица* Дрогобицького району Львівської області, українець, освіта середня. Проживав у *с. Гошів* Долинського району, монах. Заарештований 27.03.1950. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 25.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.01.1964. *(14824 П)*.

КАЧМАРИК Якуб Томашович, 1901 р. н., *с. Слобода-Тихавка* Краківського воєводства (Польща), поляк, освіта неповна середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, робітник ремонтно-будівельної контори. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації, псевдо — Калина. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 06.03.1941 засуджений до **розстрілу**, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.02.1995. *(14666 П)*.

КАЧМАРСЬКИЙ Василь Степанович, 1900 р. н., *с. Боднарівка* (Польща), українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Глибока* Коломийського району, колгоспник. Заарештований 10.11.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони, зберігав зерно, зібране для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1992. *(10213 П)*.

КАЧОРАК Марія Михайлівна, 1927 р. н., *с. Вікняни* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 15.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Зоря, Оксана, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 03.08.1993. *(12110 П)*.

КАЧУЛЯК Дмитро Васильович, 1922 р. н., *с. Трофанівка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 105-го ЗСП (м. Ачинськ Красноярського краю, Росія). Заарештований 31.07.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вовк, проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30.06.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 06.11.1991. *(37078)*.

КАЧУР Ганна Дмитрівна, 1933 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тисменичани, селянка. Заарештована 23.02.1950. Звинувачення: мала зв'язок із вояками УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.03.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.11.1991. *(23239)*.

КАЧУР Дмитро Миколайович, 1911 р. н., *с. Пробабин* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пробабин, селянин. Заарештований 15.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Гризняк, Колос, станичний ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 28.01.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.01.1993. *(1177)*.

КАЧУР Дмитро Юрійович, 1907 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тисменичани, селянин. Заарештований 16.04.1941. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Станіславським обласним судом 23.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.02.1993. *(10966 П)*.

КАЧУР Іван Данилович, 1912 р. н., *с. Белеїв* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Белеїв, селянин. Заарештований 25.12.1945. Звинувачення: перевозив продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітозаний 17.07.1991. *(5562 П)*.

КАЧУР Микола Юрійович, 1931 р. н., *с. Станківці* Долинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 12.03.1951. Звинувачення: зв'язковий ОУН, придбав для ОУН одяг та інші речі. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.09.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Після звільнення в 1956 році проживав у *м. Новогродівка* Донецької області, робітник шахти «Росія». Заарештований вдруге 22.07.1966. Звинувачення: поширював брошури й листівки антирадянського змісту. Івано-Франківським обласним судом 24.07.1967 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 21.05.1992. *(8938 П)*.

КАЧУР Мирон Михайлович, 1926 р. н., *с. Гошів* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гошів, селянин. Заарештований 07.02.1951. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.04.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 02.09.1994. *(14867 П)*.

КАЧУР Петро Іванович, 1928 р. н., *с. Братківці* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 06.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Геника, 1945), псевдо — Лист. Військовим трибуналом 12-ї армії 04.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.02.1992. *(1302)*.

КАЧУРАК Катерина Петрівна, 1926 р. н., *с. Погоня* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Погоня, селянка. Заарештована 09.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо

— Варвара, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 25.09.1991. *(6126 П)*.

КАЧУРАК Олексій Васильович, 1902 р. н., ***с. Клубівці*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Клубівці, селянин. Заарештований 08.10.1940. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 28.11.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 08.01.1992. *(6872 П)*.

КАШЕВКО Петро Іванович, 1929 р. н., ***с. Стопчатів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стопчатів, вантажник Ковалівської шахти. Заарештований 20.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Береза. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.08.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований 02.03.1993. *(11751 П)*.

КАШЕВКО-ВЕНГРИНСЬКА Марія Степанівна, 1927 р. н., ***с. Стопчатів*** Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Стопчатів, селянка. Заарештована 24.10.1945. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.10.1991. *(6216 П)*.

КАШТАНЮК Василь Степанович, 1891 р. н., ***с. Раковець*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раковець, колгоспник. Заарештований 16.11.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1992. *(8981)*.

КАШУБА Іван Андрійович, 1915 р. н., ***с. Путятинці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Граба), псевдо — Кіт. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.06.1993. *(11776 П)*.

КАШУБА Іван Йосипович, 1929 р. н., ***с. Крилос*** Галицького району, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, студент мединституту. Заарештований 13.12.1949. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 07.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 04.08.1992. *(9460 П)*.

КАШУБА Йосип Іванович, 1901 р. н., ***с. Крилос*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Крилос, голова колгоспу. Заарештований 07.05.1952. Звинувачення: передавав зерно і гроші воякам УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 12.06.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1992. *(7911 П)*.

КАШУБА Йосип Матвійович, 1920 р. н., ***с. Дорогів*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 28.03.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бея). Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.08.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 21.01.1992. *(7387 П)*.

КАШУБ'ЯК Юрій Іванович, 1922 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Легалізувався. Проживав у с-щі Делятин, робітник ліспромкомбінату. Заарештований 30.04.1948. Звинувачення: вояк УПА (сотня Крука, 1945), псевдо — Сокіл. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.07.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.04.1993. *(11273 П)*.

КАЩЕЙ Ганна Дмитрівна, 1920 р. н., ***с. Кінашів*** Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Кінашів, селянка. Заарештована 26.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 04.08.1992. *(9423 П)*.

КАЩЕЙ Іван Васильович, 1907 р. н., ***с. Кінашів*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кінашів, селянин. Заарештований 14.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вовк, допомагав у будівництві криївки. Військовим трибуналом 38-ї армії 05.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(8385 П)*.

КАЩИН Василь Петрович, 1904 р. н., ***с. Воскресинці*** Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Заведій. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1946 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.10.1991. *(6340 П)*.

КАЩИШИН Войтех Антонович, 1918 р. н., ***с. Новий Мартинів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.07.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони), псевдо — Босий. Військовим трибуна-

лом військ НКВС Станіславської області 27.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 30.10.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.12.1992. *(10383 П)*.

КАЩИШИН Степан Миколайович, 1906 р. н., *с. Дубовиця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубовиця, селянин. Заарештований 30.07.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.03.1993. *(12017 П)*.

КАЩУК Василь Миколайович, 1910 р. н., *с. Жукотин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жукотин, голова ССТ. Заарештований 07.07.1948. Звинувачення: постачав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10192 П)*.

КАЩУНЯК Дмитро Іванович, 1925 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княждвір, бухгалтер ССТ. Заарештований 15.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голуб, збирав продукти для сотні Спартана. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 18.03.1992. *(8448 П)*.

КВАРТЛЕР Мойсей Мендельович, 1908 р. н., *м. Надвірна*, єврей, освіта початкова. Проживав у *м. Маріуполь* Донецької області, робітник заводу «Азовсталь». Заарештований 21.10.1941. Звинувачення: ворожий розвідник. Військовим трибуналом військ НКВС 11-ї армії 29.10.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 17.11.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.03.1997. *(15657 П)*.

КВАРТЮК Йосип Степанович, 1919 р. н., *с. Семаківці* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Семаківці, селянин. Заарештований 03.03.1940. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 04.06.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 13.04.1942 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.06.1992. *(9760 П)*.

КВАС Федір Семенович, 1915 р. н., *с. Новосільці* Жидачівського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Йосипівка* Рогатинського району, селянин. Заарештований 25.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вовк, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.03.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.01.1992. *(7127 П)*.

КВАСНЕВСЬКИЙ Юзеф Леопольдович, 1897 р. н., *м. Івано-Франківськ*, поляк, освіта початкова. Проживав у *с. Крихівці* Івано-Франківської міськради, купець. Заарештований 04.11.1939. Звинувачення: керівник польської шовіністичної організації «Стрільці» в с. Крихівці. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.11.1939 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.12.1993. *(12916 П)*.

КВАСНИЙ Федір Федорович, 1925 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.12.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Гайового), псевдо — Дуб, збирав продукти та одяг для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.02.1992. *(9073 П)*.

КВАСНИЦЬКИЙ Стефан Францович, 1909 р. н., *с. Васильківці* Гусятинського району Тернопільської області, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, бухгалтер облфінвідділу. Заарештований 25.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 29.09.1948 справу припинено. *(1562 П)*.

КВАСНИЦЯ Василь Ілліч, 1910 р. н., *с. Залашів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Заланів, селянин. Заарештований 18.04.1941. Звинувачення: член ОУН, керівник підрайонного проводу ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 11.09.1964 справу припинено. *(3290 П)*.

КВАСНЮК Григорій Миколайович, 1931 р. н., *с. Голосків* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, робітник ПРЗ. Заарештований 28.10.1949. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.05.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.12.1954. *(12431 П)*.

КВАСНЮК Марія Дмитрівна, 1923 р. н., *с. Годи-Добровідка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Годи-Добровідка, селянка. Заарештована 26.12.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом 23-ї механізованої дивізії 25.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 18.08.1992.

КВАСНЮК Микола Якович, 1927 р. н., *с. Молодятин* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Молодятин, вантажник ліспромгоспу. Заарештований 22.04.1952. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим

трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.08.1991. *(10486 П).*

КВАСНЮК Михайло Григорович, 1908 р. н., *с. Кулачківці* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кулачківці, селянин. Заарештований 22.03.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.06.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1993. *(11575 П).*

КВЕЦКО Анастасія Семенівна, 1926 р. н., *с. Слобода Болехівська* Долинського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 09.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА, поширювала листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 13.02.1992. *(10824 П).*

КВЕЦКО Дмитро Миколайович, 1935 р. н., *с. Слобода Болехівська* Долинського району, українець, освіта вища. Проживав у *с. Кропивник*, вчитель історії восьмирічної школи. Заарештований 26.05.1967. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Верховним судом УРСР 27.11.1967 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(7536 П).*

КВЕЦКО Дмитро Семенович, 1918 р. н., *с. Слобода Болехівська* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.02.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Грім. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.02.1992. *(10824 П).*

КВЕЦКО Микола Ількович, 1926 р. н., *с. Слобода Болехівська* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобода Болехівська, селянин. Заарештований 07.02.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, зберігав зброю. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10204 П).*

КВЕЦКО Михайло Іванович, 1927 р. н., *с. Слобода Болехівська* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Довбуша, Галайди), псевдо — Партизан. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.11.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.02.1994. *(13245 П).*

КВИЧ Василь Ілліч, 1927 р. н., *с. Пороги* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 07.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бобика, 1945), псевдо — Козачок. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.03.1992. *(7473 П).*

КВИЧ Дмитро Федорович, 1929 р. н., *с. Іваниківка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іваниківка, селянин. Заарештований 23.01.1945. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.05.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 20.12.1991. *(6969 П).*

КВИЧ Іван Васильович, 1919 р. н., *с. Іваниківка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чорного), псевдо — Чубенко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.08.1991. *(5930 П).*

КВІДКОВСЬКИЙ Павло Павлович, 1927 р. н., *с. Розівка* Куйбишевського району Запорізької області, українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Долина*, слюсар будівельно-монтажного управління № 4. Заарештований 29.09.1961. Звинувачення: розклеїв три листівки антирадянського змісту. Івано-Франківським обласним судом 23.11.1963 засуджений на 3 роки позбавлення волі в колонії посиленого режиму. Реабілітований 11.02.1992. *(7639 П).*

КВЯТКОВСЬКИЙ Михайло Іванович, 1924 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Делятин, селянин. Заарештований 02.09.1944. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом 8-ї СД 24.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.01.1991. *(7011 П).*

КЕДИК Дмитро Михайлович, 1905 р. н., *с. Михальче* Городенківського району, українець. Проживав у с. Михальче, охоронець моста. Заарештований 13.12.1944. Звинувачення: пропустив через міст відділ УПА. 14.04.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(1925 П).*

КЕДИК Іван Васильович, 1907 р. н., *с. Танява* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Танява, голова сільради. Заарешт-

тований 15.07.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА, переховував закордонних резидентів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1992. *(7394 П)*.

КЕДИК Меланія Михайлівна, 1925 р. н., ***с. Танява*** Болехівської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Танява, селянка. Заарештована 27.06.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.09.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі та 2 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.01.1992. *(7732 П)*.

КЕДИК Михайло Федорович, 1925 р. н., ***с. Танява*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Танява, селянин. Заарештований 26.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бурлак, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 04.05.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.04.1992. *(8290 П)*.

КЕДИК Степан Михайлович, 1929 р. н., ***с. Кремидів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, вантажник. Заарештований 05.05.1950. Звинувачення: інформатор УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.10.1991. *(6480 П)*.

КЕДИК Федір Васильович, 1923 р. н., ***с. Міжріччя*** Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Міжріччя, селянин. Заарештований 04.11.1950. Звинувачення: член диверсійної групи, що спиляла 58 телефонних стовпів. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1994. *(14034 П)*.

КЕДИК Ярослав Васильович, 1934 р. н., ***с. Танява*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Танява, селянин. Заарештований 11.07.1950. Звинувачення: збирав гроші для ОУН, розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 04.02.1992. *(7394 П)*.

КЕЙВАН Василь Олексійович, 1929 р. н., ***с. Будилів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Будилів, селянин. Заарештований 16.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пунька, кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1991. *(6577 П)*.

КЕЙВАН Василь Юрійович, 1915 р. н., ***с. Будилів*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Будилів, селянин. Заарештований 03.07.1947. Звинувачення: під час фашистської окупації був секретарем сільської управи. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.09.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.07.1991. *(5884 П)*.

КЕЙВАН Ганна Олексіївна, 1927 р. н., ***с. Будилів*** Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Будилів, селянка. Заарештована 05.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галя. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.12.1991. *(6577 П)*.

КЕЙВАН Іван Васильович, 1930 р. н., ***с. Прутівка*** Снятинського району, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Чернівці***, студент університету. Заарештований 27.09.1951. Звинувачення: член ОУН, читав літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МДБ Чернівецької області 25.10.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 31.08.1956. *(6752 П)*.

КЕЙВАН Іван Федорович, 1895 р. н., ***с. Прутівка*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Стецева***, голова сільради. Заарештований 13.05.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Чернівецької області 25.07.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 06.02.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.07.1993. *(12395 П)*.

КЕЙВАН Калина Степанівна, 1925 р. н., ***с. Прутівка*** Снятинського району, українка, освіта середня. Проживала в с. Прутівка, селянка. Заарештована 10.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 11.09.1991. *(6175 П)*.

КЕЙВАН Катерина Петрівна, 1922 р. н., ***с. Прутівка*** Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Прутівка, робітниця залізниці. Заарештована 28.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Люба, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.02.1992. *(7167 П)*.

КЕЙВАН Марія Миколаївна, 1927 р. н., ***с. Прутівка*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Прутівка, селянка. Заарештована 04.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо

— Чорнокожа, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 11.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.03.1992. *(36459)*.

КЕЙВАН Петро Васильович, 1908 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, малописьменний. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 03.10.1944. Звинувачення: вояк УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.08.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 06.02.1959. *(5050 П)*.

КЕЙВАН Петро Васильович, 1914 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Прутівка, селянин. Заарештований 16.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дубовий, збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 11.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 06.05.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.03.1992. *(36459)*.

КЕЙЗИК Андрій Іванович, 1923 р. н., *с. Городниця* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.06.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. **Загинув** 02.03.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. 07.09.1945 справу припинено. *(13256)*.

КЕЛЕБАЙ Василь Степанович, 1898 р. н., *м. Калуш*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Калуш, кочегар. Заарештований 09.07.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.11.1992. *(11714 П)*.

КЕЛЕБАЙ Ганна Максимівна, 1925 р. н., *м. Калуш*, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 29.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Нюська, санітарка УЧХ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.04.1993. *(11358 П)*.

КЕЛЕБАЙ Дарія Юріївна, 1922 р. н., *м. Калуш*, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 28.03.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Одарка, друкарка окружного референта СБ Бурлаки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 08.09.1994. *(14406 П)*.

КЕНДЗЬОР Михайло Петрович, 1898 р. н., *м. Івано-Франківськ*, поляк, освіта вища. Проживав у м. Івано-Франківськ, учитель польської мови. Заарештований 24.05.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.10.1940 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. **Розстріляний** 25.12.1940, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.10.1997. *(15967 П)*.

КЕНДЗЬОР Станіслав Францович, 1917 р. н., *м. Марн* (Німеччина), поляк, освіта неповна середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*. Заарештований 30.04.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.12.1994. *(14624 П)*.

КЕПЕЩУК Микола Дмитрович, 1929 р. н., *с. Гвізд* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий в/ч № 03246. Заарештований 03.03.1953. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ Свердловського гарнізону 23.10.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1992. *(7035 П)*.

КЕПЕЩУК Микола Тимофійович, 1921 р. н., *с. Гвізд* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гвізд, візник ліспромгоспу. Заарештований 29.09.1950. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.07.1991. *(5941 П)*.

КЕПЕЩУК Юрій Васильович, 1920 р. н., *с. Гвізд* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гвізд, завідувач клубу. Заарештований 05.09.1950. Звинувачення: матеріально допомагав членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.07.1991. *(5941 П)*.

КЕРДЯК Ганна Василівна, 1922 р. н., *с. Дубівці* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дубівці, селянка. Заарештована 09.07.1947. Звинувачення: дружина керівника райпроводу ОУН (псевдо — Сагайдак). Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.08.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 25.09.1996. *(15287 П)*.

КЕРДЯК Григорій Семенович, 1897 р. н., *м. Галич*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Галич, працював у сільському господарстві. Заарештований 12.04.1946. Звинувачення: збирав продукти для боївки Ігоря. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження

в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.04.1994. *(13783 П).*

КЕРДЯК Михайло Омелянович, 1925 р. н., *с. Дубівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубівці, селянин. Заарештований 11.01.1952. Звинувачення: переховував зброю, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.03.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(9694 П).*

КЕРМАЩУК Дмитро Мокійович, 1902 р. н. *с. Голови* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Голови, селянин. Заарештований 21.02.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мак, розповсюджував націоналістичну літературу. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.11.1993. *(12757 П).*

КЕРНИЦЬКА Параска Петрівна, 1925 р. н., *с. Сваричів* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сваричів, селянка. Заарештована 06.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Віра. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 20.06.1992. *(13932 П).*

КЕРНИЦЬКИЙ Костянтин Миколайович, 1910 р. н., *м. Снятин*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Снятин, займався сільським господарством. Заарештований 01.11.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник розвідки повітового проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 22.03.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.02.1993. *(10660 П).*

КЕРНИЦЬКИЙ Микола Дмитрович, 1908 р. н., *с. Гузіїв* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гузіїв, селянин. Заарештований 03.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 18-ї армії 14.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(7503 П).*

КЕРНИЦЬКИЙ Павло Васильович, 1899 р. н., *с. Кунисівці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кунисівці, робітник лісгоспу. Заарештований 27.10.1945. Звинувачення: співпрацював із німецькими каральними органами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.04.1992. *(10530 П).*

КЕРНИЧУК Марія Іванівна, 1930 р. н., *с. Вербовець* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вербовець, колгоспниця. Заарештована 05.02.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірниця, переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітована 06.08.1991. *(5777 П).*

КЕЦМАН Микола Васильович, 1921 р. н., *с. Космач* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 09.06.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Довбуша, 1944), псевдо — Пластун, станичний ОУН, ухилився від мобілізації. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.08.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1992. *(8813 П).*

КЕШКАН Іван Дмитрович, 1912 р. н., *м. Снятин*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Снятин, завідувач складу РВК. Заарештований 06.12.1944. Звинувачення: член ОУН, поширював листівки антирадянського змісту, допомагав УПА грошима. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 05.11.1966. *(7167 П).*

КИБИЧ Василь Миколайович, 1910 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 06.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 01.03.1993. *(32666).*

КИБИЧ Іван Григорович, 1915 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 28.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Остап, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 03.07.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.08.1992. *(9678 П).*

КИБИЧ Ірина Іванівна, 1892 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Княже, селянка. Заарештована 13.05.1947. Звинувачення: переховувала в криївці вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.02.1992. *(7701 П).*

КИБИЧ Марія Степанівна, 1913 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Княже, селянка. Заарештована 06.02.1946. Звинувачення: в її будинку був госпіталь УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років

позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 13.09.1991. *(1253).*

КИБИЧ Микола Васильович, 1898 р. н., ***с. Княже*** Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Княже, селянин. Заарештований 03.02.1946. Звинувачення: батько члена ОУН, переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 26.07.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.09.1991. *(1253).*

КИБИЧ Петро Григорович, 1923 р. н., ***с. Горішнє Залуччя*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горішнє Залуччя, боєць винищувального батальйону. Заарештований 18.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Головатий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1966. *(2956 П).*

КИЗИМ Розалія Миколаївна, 1923 р. н., ***с. Новошин*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Новошин, селянка. Заарештована 28.03.1945. Звинувачення: кур'єр ОУН, збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.05.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.02.1992. *(7635 П).*

КИЗЮК Мирон Володимирович, 1926 р. н., ***м. Бучач*** Тернопільської області, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально у ***с. Росільна*** Богородчанського району. Заарештований 22.12.1945. Звинувачення: господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.03.1992. *(7698 П).*

КИЗЮК Роман Степанович, 1920 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, освіта середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, штукатур. Заарештований 20.01.1945. Звинувачення: під час окупації служив у польській поліції в Кракові. Особливою нарадою при МВС СРСР 09.08.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 23.11.1993. *(12740 П).*

КИЙВАН Катерина Василівна, 1911 р. н., ***с. Стримба*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стримба, селянка. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гавка, господарча жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 27.02.1992. *(7479 П).*

КИЛИНИЧ Карл Іванович, 1893 р. н., ***с. Ємилівка*** Голованівського району Кіровоградської області, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Калуш***, завідувач складу ліспромгоспу. Заарештований 25.07.1950. Звинувачення: подавши в бухгалтерію фіктивні розхідні документи, передав ОУН 5000 крб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.04.1998. *(37619).*

КИМАЧУК Микола, 1907 р. н., ***с. Кривець*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.02.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орел, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1993. *(10801 П).*

КИМАЧУК Федір Данилович, 1902 р. н., ***с. Кривець*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кривець, селянин. Заарештований 26.12.1948. Звинувачення: утримував явочну квартиру. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.06.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 14.05.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.05.1992. *(8510 П).*

КИПЧИНЕЦЬ Василь Іванович, 1921 р. н., ***с. Слобода Болехівська*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Болехів***, бухгалтер. Заарештований 12.09.1940. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Станіславським обласним судом 29.11.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.03.1994. *(13967 П).*

КИРИЛІВ Василь Федорович, 1905 р. н., ***с. Ганнівці*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ганнівці. Заарештований 09.04.1941. Звинувачення: член ОУН, розвідник станичної ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 13.10.1948 справу припинено. *(2887 П).*

КИРИЛІВ Віра Миколаївна, 1926 р. н., ***с. Григорівка*** Барвінківського району Харківської області, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***с-щі Чернелиця***, бухгалтер райфінвідділу. Заарештована 12.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Любомирка, розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.12.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.05.1992. *(9023 П).*

КИРИЛІВ Степан Васильович, 1908 р. н., ***с. Ганнівці*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ганнівці, селянин. Заарештований 03.05.1946. Звинувачення: намагався звільни-

ти з-під арешту членів ОУН шляхом підкупу вартового. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1993. *(13581 П)*.

КИРНИЦЬКА Ганна Степанівна, 1923 р. н., *с. Шевченкове* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Шевченкове, селянка. Заарештована 14.10.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Луговичка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.01.1992. *(7138 П)*.

КИРНИЦЬКИЙ Антон Федорович, 1907 р. н., *с. Підліски* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підліски, селянин. Заарештований 24.07.1947. Звинувачення: дав згоду воякам УПА не сприяти органам МДБ в розгромі станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.12.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 27.12.1994. *(14591 П)*.

КИРНИЦЬКИЙ Василь Олексійович, 1924 р. н., *м. Болехів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Болехів, електромонтер цегельного заводу. Заарештований 28.12.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.09.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 25.12.1989. *(4965 П)*.

КИРНИЧИШИН Осип Якович, 1932 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, кочегар паровозу Вигодського ліспромгоспу. Заарештований 29.07.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.01.1992. *(7301 П)*.

КИСЕЛЮК Олексій Ілліч, 1908 р. н., *с. Микуличин* Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Микуличин, майстер лісопункту. Заарештований 25.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Шелест, станичний ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.05.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 15.03.1994. *(13632 П)*.

КИСЕЛЮК Степан Михайлович, 1931 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Делятин, слюсар залізничного будівництва. Заарештований 18.10.1949. Звинувачення: допоміг переправити корову для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.12.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 04.08.1992. *(9050 П)*.

КИСИЛИЦЯ Варвара Федорівна, 1904 р. н., *с. Слобідка* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 21.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Неня, спецкур'єр окружного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 14.09.1992. *(14584)*.

КИСИЛИЦЯ Василина Миколаївна, 1925 р. н., *с. Слобідка* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобідка, селянка. Заарештована 19.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Славка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.10.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1991. *(3068)*.

КИСИЛИЦЯ Ганна Михайлівна, 1927 р. н., *с. Слобідка* Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 20.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Хвиля, Чорна, заступниця керівника райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітована 14.09.1992. *(14584)*.

КИСИЛИЦЯ Євдокія Василівна, 1902 р. н., *с. Слобідка* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобідка, селянка. Заарештована 25.01.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА, в її будинку був пункт зв'язку ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.08.1991. *(5630 П)*.

КИСИЛИЦЯ Федір Васильович, 1882 р. н., *с. Слобідка* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Слобідка, селянин. Заарештований 10.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дідо, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом 23-ї механізованої дивізії 25.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 24.02.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.05.1992. *(14704 П)*.

КИСІЛЕВСЬКИЙ Данило Осипович, 1902 р. н., *с. Гостів* Тлумацького району, українець, освіта вища. Проживав у *с. Княже* Снятинського району, священик. Заарештований 16.08.1946. Звинувачення: матеріально допомагав УПА, переховував дружину вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 08.09.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.01.1993. *(11121 П)*.

КИТАЮК Іван Михайлович, 1919 р. н., *с. Матеївці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 875-го СП. Заарештований 27.07.1942. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 18-ї СД 18.08.1942 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. **Загинув** 24.12.1942 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.09.1994. *(14264 П)*.

КИТИК Іван Михайлович, 1917 р. н., *с. Лісна Слобідка* Коломийського району, українець, освіта середня. Курсант військової авіашколи, м. Мелітополь Запорізької області. Заарештований 15.08.1942. Звинувачення: член ОУН. **Загинув** 27.11.1943 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.12.1996. *(15454 П)*.

КИТЮК Микола Михайлович, 1897 р. н. *с. Голови* Верховинського району, українець. Проживав у Балтському районі Одеської області. Заарештований 21.02.1938. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Верховним судом Молдавської АРСР 13.11.1938 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 04.08.1993. *(26292, справа знаходиться в архіві СБУ Одеської області)*.

КИФ'ЮК Клим Васильович, 1922 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 163-го ГСП 54-ї ГСД. Заарештований 18.10.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 54-ї СД 03.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 28.04.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13130 П)*.

КИФ'ЮК Онуфрій Андрійович, 1922 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 16.09.1944. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 21.07.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.05.1993. *(17000, 37047)*.

КИФ'ЯК Іван Дмитрович, 1914 р. н., *с. Попельники* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Попельники, селянин. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 13.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.02.1994. *(13784 П)*.

КИЦУЛЯК Василь Федорович, 1924 р. н., *с-ще Верховина*, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Верховина, командир винищувального батальйону. Заарештований 18.03.1945. Звинувачення: заготовляв зброю та амуніцію для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.08.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 21.02.1992. *(7539 П)*.

КИШИК Євстахій Омелянович, 1921 р. н., *с. Опака* Дрогобицького району Львівської області, українець, освіта середня. Проживав у *м. Долина*. Заарештований 25.06.1941. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. **Подальша доля невідома.** 03.10.1951 справу припинено. *(186 П)*.

КИШИНЮК Петро Іванович, 1925 р. н., *с. Помонята* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Богун. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.06.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 13.03.1992. *(8170 П)*.

КИШКАНИК Микола Іванович, 1920 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Снятин*, стрілочник залізничної станції. Заарештований 15.11.1951. Звинувачення: пошив чоботи для вояка УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 08.03.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 04.09.1991. *(6048 П)*.

КИЯНЮК Євдокія Семенівна, 1930 р. н., *с. Посіч* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Посіч, селянка. Заарештована 13.09.1947. Звинувачення: збирала продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.11.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 03.06.1992. *(11520 П)*.

КИЯШКО Марія Василівна, 1921 р. н., *с. Русів* Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Русів, селянка. Заарештована 02.04.1946. Звинувачення: в її будинок приходили вояки УПА, годувала їх. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.11.1946 засуджена на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.08.1991. *(13983)*.

КІБ'ЮК Марія Іванівна, 1887 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Поточище, селянка. Заарештована 27.08.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 18.08.1993. *(12539 П)*.

КІБ'ЮК Роман Іванович, 1932 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.09.1947. Звинувачення: кур'єр ОУН, переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.01.1948 засуджений

на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 22.03.1993. *(11090 П)*.

КІВНЮК Григорій Дмитрович, 1927 р. н., *с. Чорні Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Чайковського, 1945), псевдо — Соловей, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.11.1993. *(12768 П)*.

КІЗАН Данилю Данилович, 1924 р. н., *с. Васючин* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.07.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Крук. Спеціальним табірним судом при Інтаборі ВТТ НКВС СРСР 29.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 08.06.1993. *(11806 П)*.

КІЗАН Євстахій Савелійович, 1899 р. н., *с. Воскресинці* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Воскресинці, селянин. Заарештований 24.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (1944). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.01.1990. *(5011 П)*.

КІЗАН Марія Миколаївна, 1920 р. н., *с. Княгиничі* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Княгиничі, селянка. Заарештована 11.07.1945. Звинувачення: член ОУН, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.11.1991. *(6625 П)*.

КІКЕРЧУК Юрій Григорович, 1901 р. н., *с. Цуцулин* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Коросте*, голова сільради. Заарештований 07.10.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.05.1994. *(13785 П)*.

КІКІНЧУК Василина Семенівна, 1926 р. н., *с. Зелене* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Зелене, селянка. Заарештована 17.01.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Плистка, станична ОУН, переховувала вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.06.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 05.08.1993. *(12474 П)*.

КІКІНЧУК Дмитро Михайлович, 1917 р. н., *с. Замагора* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Замагора, селянин. Заарештований 15.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (запасна сотня Ліщини, 1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(8728 П)*.

КІКІНЧУК Іван Васильович, 1915 р. н., *с-ще Верховина*, українець, малописьменний. Проживав у *с. Бистрець* Верховинського району, голова сільради. Заарештований 08.12.1949. Звинувачення: закуповував для УПА взуття. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.11.1991. *(6525 П)*.

КІКІНЧУК Іван Михайлович, 1920 р. н., *с. Замагора* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Замагора, селянин. Заарештований 24.05.1951. Звинувачення: допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 19.09.1951 засуджений на 25 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.07.1994. *(14354 П)*.

КІКІНЧУК Марія Дмитрівна, 1924 р. н., *с-ще Верховина*, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Верховина, селянка. Заарештована 20.01.1949. Звинувачення: розвідниця ОУН. Станіславським обласним судом 13.05.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 20.11.1991. *(7508 П)*.

КІКІНЧУК Микола Васильович, 1907 р. н., *с-ще Верховина*, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Верховина, продавець. Заарештований 27.06.1950. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1992. *(12521 П)*.

КІКІНЧУК Микола Михайлович 1918 р. н., *с-ще Верховина*, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Верховина, селянин. Заарештований 15.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (запасна сотня Ліщини, 1944), псевдо — Заграва. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Відсидів 11 з половиною років. Реабілітований 20.02.1992. *(8728 П)*.

КІКОВЕЦЬ Микола Дмитрович, 1927 р. н., *с. Колодіїв* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Колодіїв, колгоспник. Заарештований 14.04.1951. Звинувачення: матеріально допомагав боївці СБ. Військовим трибуналом військ КДБ Станіславської області 30.10.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.04.1993. *(11321 П)*.

КІКОВЕЦЬ Олексій Романович, 1898 р. н., *с. Колодіїв* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колодіїв, голова колгоспу.

Заарештований 11.04.1951. Звинувачення: передав для УПА муку й гроші. Станіславським обласним судом 05.10.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 02.04.1993. *(11320 П).*

КІЛЕСТИН Іван Федорович, 1906 р. н., ***с. Воронів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Кутці,*** колгоспник. Заарештований 07.10.1950. Звинувачення: передавав продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(8129 П).*

КІЛЬМАН Францішек Миколайович, 1904 р. н., ***м. Надвірна***, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Надвірна, робітник лісопильного заводу. Заарештований 28.03.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Київським обласним судом 11.12.1940 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 05.09.1994. *(14656 П).*

КІЛЬНИЦЬКИЙ Михайло Юрійович, 1913 р. н., ***с. Підгірки*** (тепер — у складі м. Калуш), українець, малописьменний. Проживав у ***м. Калуш***, робітник цегельного заводу. Заарештований 18.12.1944. Звинувачення: постачав продукти УПА. Особливою нарадою при МВС СРСР 28.01.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.08.1991. *(5723 П).*

КІЛЬЧИЦЬКИЙ Роман Степанович, 1917 р. н., ***с. Красне*** Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Красне, майстер ліспромгоспу. Заарештований 09.08.1950. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 28.11.1991. *(6814 П).*

КІЛЮК Дмитро Ілліч, 1906 р. н., ***с. Чернятин*** Городенківського району, українець. Проживав у с. Чернятин, селянин. Заарештований 17.04.1945. Звинувачення: член ОУН. 23.04.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(3410 П).*

КІМАЧУК Марія Михайлівна, 1899 р. н., ***с. Кривець*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кривець, селянка. Заарештована 24.03.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.05.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.11.1993. *(13700 П).*

КІМЕЙЧУК Катерина Іванівна, 1924 р. н., ***с. Замагора*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Замагора, селянка. Заарештована 14.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голубка, зв'язала для вояків УПА 10 светрів. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.10.1991. *(6182 П).*

КІНАШ Василь Павлович, 1907 р. н., ***с. Молодилів*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Молодилів, селянин. Заарештований 27.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МВС СРСР 07.02. 1947 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 23.10.1991. *(6264 П).*

КІНАШ Ганна Олексіївна, 1912 р. н., ***с. Старуня*** Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в ***с. Волосів*** Надвірнянського району, селянка. Заарештована 08.04.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН, допомагала їм продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.01.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.04.1993. *(12412 П).*

КІНАЩУК Петро Степанович, 1922 р. н., ***с. Голинь*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.01.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бея, 1944—1946), псевдо — Листар. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 18.08.1992. *(9481 П).*

КІНДЗЕРСЬКИЙ Людвіг Йосипович, 1919 р. н., ***с. Григорів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Валь. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1993. *(12439 П).*

КІНДРАТ Василь Онуфрійович, 1912 р. н., ***с. Черніїв*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Черніїв, селянин. Заарештований 23.10.1939. Звинувачення: член ФНЄ, проводив антирадянську агітацію. **Загинув** 20.06.1940 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.01.1992. *(7520 П).*

КІНДРАТ Ганна Дмитрівна, 1926 р. н., ***с. Мала Тур'я*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Мала Тур'я, селянка. Заарештована 01.10.1945. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1991. *(6422 П).*

КІНДРАТ Іван Петрович, 1906 р. н., ***с. Іванівка*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Ясеновець***, робітник нафтопромислу № 6. Заарештований 21.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 04.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 12.11.1991. *(6356 П)*.

КІНДРАТ Катерина Іванівна, 1912 р. н., ***с. Юнашків*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. ***Загір'я Кукільницьке*** Галицького району, селянка. Заарештована 13.10.1945. Звинувачення: в її будинку проводились засідання членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.08.1991. *(5746 П)*.

КІНДРАТ Микола Васильович, 1928 р. н., ***с. Князівське*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Князівське, робітник нафтопромислу № 6. Заарештований 31.12.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.01.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 18.09.1991. *(6091 П)*.

КІНДРАТ Петро Андрійович, 1911 р. н., ***с. Чернїв*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Чернїв, селянин. Заарештований 04.03.1940. Звинувачення: член ФНЄ, проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.04.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 12.11.1989. *(4936 П)*.

КІНДРАТ Петро Григорович, 1903 р. н., ***с. Чернїв*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернїв, селянин. Заарештований 19.02.1945. Звинувачення: член ФНЄ, ОУН, псевдо — Дуб, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.08.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 09.03.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.03.1992. *(7751 П)*.

КІНДРАТ Степан Дмитрович, 1909 р. н., ***м. Надвірна***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ райпроводу ОУН), псевдо — Полтавець. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 30.10.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.04.1995. *(14764 П)*.

КІНДРАТЮК Дмитро Петрович, 1922 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Зелена, лісоруб. Заарештований 24.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Скорий, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 27.11.1991. *(6493 П)*.

КІНДРАТЮК Марія Петрівна, 1928 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Зелена, селянка. Заарештована 19.04.1947. Звинувачення: збирала продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.08.1992. *(10065 П)*.

КІНДРАЦЬКА Ірина Михайлівна, 1924 р. н., ***с-ще Отинія*** Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Отинія, бухгалтер маслозаводу. Заарештована 01.09.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ліда. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.11.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 06.09.1991. *(6052 П)*.

КІНДРАЦЬКА Ольга Іванівна, 1926 р. н., ***с-ще Отинія*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 07.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Циганка, зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.04.1993. *(14551 П)*.

КІНДРАЦЬКИЙ Степан Михайлович, 1926 р. н., ***с. Угорники*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***с. Старі Кривотули*** Тисменицького району, комірник артілі. Заарештований 06.09.1950. Звинувачення: член товариства «Просвіта», дав згоду заготовляти продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 18.07.1956. *(11938 П)*.

КІНДРАЧУК Федір Степанович, 1921 р. н., ***м. Городенка***, українець, освіта неповна середня. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.12.1993. *(14890 П)*.

КІНДРАЧУК Юрій, 1933 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Кривопілля***, селянин. Заарештований 26.12.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом

військ МДБ Станіславської області 04.12.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1993. *(13103 П)*.

КІНДЮХ Юлія Миколаївна, 1923 р. н., ***с. Хотінь*** (тепер — у складі м. Калуш), українка, освіта початкова. Проживала в с. Хотінь, робітниця мармеладного цеху. Заарештована 02.11.1945. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.11.1993. *(12933 П)*.

КІНЗЕЛЬСЬКИЙ Михайло Федорович, 1906 р. н., ***с. Довпотів*** Калуського району, українець, малописьменний. Рядовий в/ч 2335 (Гребінківський район Полтавської області). Заарештований 26.07.1941. Звинувачення: працюючи на польових роботах, проводив серед колгоспників антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 31.07.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 04.08.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.01.1996. *(14985 П)*.

КІПАЩУК Овсентій Васильович, 1899 р. н., ***с. Винятинці*** Заліщицького району Тернопільської області, українець, освіта вища. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, сторож акушерсько-гінекологічної лікарні. Заарештований 05.10.1949. Звинувачення: організовував нелегальні богослужіння за греко-католицьким обрядом. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.11.1989. *(11566 П)*.

КІПЕРУК Дмитро Петрович, 1906 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Верховина, робітник райконтори «Заготскот». Заарештований 29.03.1952. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 07.05.1952 засудженний на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна Реабілітований 30.04.1992. *(12209 П)*.

КІПЕРУК Євдокія Василівна, 1910 р. н., ***с. Бистрець*** Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в ***с-щі Верховина***, селянка. Заарештована 29.03.1952. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 07.05.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.04.1992. *(12209 П)*.

КІПЕЩУК Василь Дмитрович, 1926 р. н., ***с. Гвізд*** Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 83-го гарматного АП 355-ї СД. Заарештований 26.02.1947. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 355-ї СД 06.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.03.1958. *(2817 П)*.

КІПЕЩУК Іван Федорович, 1896 р. н., ***с. Гвізд*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Гвізд, селянин. Заарештований 16.09.1944. Звинувачення: член ОУН. 30.04.1945 скерований до спецтабору НКВС (Карелія). *(1965 П)*.

КІРАЩУК Анастасія Йосипівна, 1921 р. н., ***с. Космач*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 23.11.1950. Звинувачення: заготовляла продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.02.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.10.1991. *(6305 П)*.

КІРАЩУК Василь Кирилович, 1912 р. н., ***с. Космач*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.11.1950. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка Бульби, 1944), псевдо — Тихий, господарчий референт кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 21.10.1991. *(6305 П)*.

КІРАЩУК Ганна Федорівна, 1925 р. н., ***с. Білоберізка*** Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Білоберізка, селянка. Заарештована 02.08.1947. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.02.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.04.1994. *(13615 П)*.

КІРАЩУК Євдокія Михайлівна, 1901 р. н., ***с. Білоберізка*** Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Білоберізка, селянка. Заарештована 20.03.1948. Звинувачення: постачала продукти членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.04.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(10810 П)*.

КІРАЩУК Михайло Васильович, 1909 р. н., ***с. Білоберізка*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Білоберізка, селянин. Заарештований 19.10.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 09.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1991. *(5475 П)*.

КІРИК Розалія Андріївна, 1910 р. н., ***с. Міжріччя*** Болехівської міськради, українка, малописьменна. Проживала в с. Міжріччя, селянка. Заарештована 06.06.1950. Звинувачення: переховувала

членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.05.1993. *(11924 П).*

КІРИК Степан Миколайович, 1922 р. н., *с. Міжріччя* Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 23.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бея), псевдо — Соколенко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9540 П).*

КІРНИЧУК Василь Іванович, 1920 р. н., *с-ще Верховина*, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Верховина, робітник на лісорозробці. Заарештований 01.11.1948. Звинувачення: переховував керівника боївки СБ Заведію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.12.1992. *(10688 П).*

КІРТЕЦЬКА Катерина Степанівна, 1919 р. н., *с. Стратин* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стратин, колгоспниця. Заарештована 26.12.1949. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.03.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 03.12.1992. *(10439 П).*

КІРШНЕР Віле Хунович, 1918 р. н., *м. Снятин*, єврей, освіта неповна середня. Рядовий 530-го СП 156-ї СД. Заарештований 10.07.1941. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 51-ї армії 16.09.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.08.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.05.1998. *(15652 П, 16231).*

КІРЯЄВ Феодосій Пилипович, 1905 р. н., *с. Бурезлоєв* Сусленського району (Молдова), росіянин, освіта початкова. Проживав у *с. Побережжя* Тисменицького району, колгоспник. Заарештований 08.12.1950. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 12.08.1991. *(5780 П).*

КІС Михайло Васильович, 1919 р. н., *с. Гошів* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гошів, голова сільради. Заарештований 20.09.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.12.1954. *(101 П).*

КІТ Антон Семенович, 1905 р. н., *с. Михальче* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Михальче, селянин. Заарештований 23.06.1947. Звинувачення: інформатор ОУН, поширював бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.09.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(10984 П).*

КІТ Ганна Миколаївна, 1926 р. н., *с. Старичі* Яворівського району Львівської області, українка, освіта середня спеціальна. Проживала в *с. Білозорина* Надвірнянського району, завідувач початкової школи. Заарештована 22.04.1951. Звинувачення: в 1941-му була депортована в Сибір, звідки втекла, мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.12.1991. *(6930 П).*

КІТ Михайло, 1923 р. н., *с. Підкамінь* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 16.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса), псевдо — Тріп. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.11.1991. *(6911 П).*

КІТ Михайло Васильович, 1928 р. н., *с. Демидів* Жидачівського району Львівської області, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у *с. Білозорина* Надвірнянського району, вчитель. Заарештований 24.04.1951. Звинувачення: разом із дружиною купували для підпілля медикаменти, канцелярські товари й літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.12.1991. *(6930 П)*

КІТЛЯРУК Марія Микитівна, 1924 р. н., *с. Бистрець* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бистрець, селянка. Заарештована 30.04.1952. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Туя, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.12.1993. *(12844 П).*

КІФОР Гафія Василівна, 1923 р. н., *с. Уторопи* Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Уторопи, селянка. Заарештована 28.05.1951. Звинувачення: постачала патрони воякам УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 18.09.1951 засуджена на 25 років

позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.12.1991. *(6934 П)*.

КІФОР Микола Іванович, 1921 р. н., *с. Уторопи* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Уторопи, охоронець держбанку в с-щі Яблунів. Заарештований 27.05.1951. Звинувачення: постачав членам ОУН продукти, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 28.09.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 13.12.1993. *(15650 П)*.

КІФОРАК Діонізій Миколайович, 1915 р. н., *с. Москалівка* (тепер — у складі м. Косів), українець, освіта початкова. Проживав у с. Москалівка, столяр. Заарештований 20.12.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник ланки ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.03.1995. *(14701 П)*.

КІФ'ЯК Марія Іванівна, 1928 р. н., *с. Пилипи* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пилипи, селянка. Заарештована 12.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олена, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітована 13.02.1992. *(7889 П)*.

КІФ'ЯК Олексій Якович, 1893 р. н., *с. Матеївці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Слобідка* Городенківського району, селянин. Заарештований 11.10.1948. Звинувачення: кур'єр ОУН, псевдо — Василь. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.03.1964. *(7141 П)*.

КІЦЕК Іван Васильович, 1929 р. н., *с. Устеріки* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 02.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Дорошенка), псевдо — Гуска. Військовим трибуналом військ МВС СРСР Північно-Печорської залізничної магістралі 31.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна Реабілітований 15.07.1992. *(10485 П)*.

КІЦЕЛО Степан Лазарович, 1921 р. н., *с. Вигівка* Галицького району, українець, освіта початкова. Рядовий комендантської роти в/ч 1125 (м. Краснодон Луганської області). Заарештований 05.01.1942. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 18-ї армії 15.01.1942 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.06.1997. *(15705 П)*.

КІЦЕЛЮК Антін Миколайович, 1923 р. н., *с. Текуче* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Текуче, селянин. Заарештований 13.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Мороза, 1944), псевдо — Білогуб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(6914 П)*.

КІЦЕЛЮК Василь Іванович, 1910 р. н., *с. Текуче* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Мороза, 1944), псевда — Вайтур, Трава. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.08.1945 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.02.1992. *(3269)*.

КІЦЕЛЮК Василь Федорович, 1892 р. н., *с. Акрешори* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Акрешори, селянин. Заарештований 11.12.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.09.1996. *(15241 П)*.

КІЦЕЛЮК Василь Федорович, 1893 р. н., *с. Вижній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (1944), ад'ютант сотенного УПА Мороза. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1992. *(8086 П)*.

КІЦЕЛЮК Іван Миколайович, 1912 р. н., *с. Текуче* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Текуче, селянин. Заарештований 17.05.1941. Звинувачення: мав намір нелегально перейти кордон. Перебував в Станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 26.10.1964. *(5534 П)*.

КІЦЕЛЮК Іван Федорович, 1902 р. н., *с. Текуче* Косівського району, українець, малописьменний. Легалізувався. Проживав у с. Текуче, селянин. Заарештований 18.11.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії, 1944). 07.04.1945 етапований до спецтабору НКВС. *(1915 П)*.

КІЦЕЛЮК Михайло Іванович, 1895 р. н., *с. Текуче* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Текуче, селянин. Заарештований 03.09.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, збирав продукти для УПА. Станіславським обласним судом 28.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах

із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1993. *(12818 П)*.

КІЦЕЛЮК Петро Федорович, 1908 р. н., *с. Вижній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.08.1944. Звинувачення: служив короткочасно в українській поліції (1941). 21.06.1946 скерований до спецтабору НКВС. Реабілітований 02.04.1998. *(10425 П)*.

КІЦЕЛЮК Юстина Іванівна, 1925 р. н., *с. Люча* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Люча, селянка. Заарештована 21.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дзвінка, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 07.10.1991. *(7741 П)*.

КІЦМАН Василина Дмитрівна, 1928 р. н., *с. Лоєва* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лоєва, робітниця ліспромгоспу. Заарештована 30.03.1953. Звинувачення: постачала продукти членам ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 02.11.1954 засуджена на 7 років позбавлення волі та 2 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(14846 П)*.

КІЦМЕЙ Іван Матвійович, 1928 р. н., *с. Посіч* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Посіч, робітник овочевої бази міськторгу. Заарештований 10.10.1949. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.02.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.01.1992. *(7894 П)*.

КІЦНАК Василь Дмитрович, 1924 р. н., *с. Красноїлля* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.11.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Підгірського), псевдо — Ясен. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.11.1991. *(7234 П)*.

КІЦНАК Дмитро Михайлович, 1908 р. н., *с. Красноїлля* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красноїлля, технік ліспромгоспу. Заарештований 04.01.1951. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.05.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.08.1956. *(5878 П)*.

КІЦНАК Марія Михайлівна, 1918 р. н., *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Красноїлля*, селянка. Заарештована 02.05.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.04.1992. *(8741 П)*.

КІЦНАК Федір Дмитрович, 1906 р. н., *с. Красноїлля* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Красноїлля, колгоспник. Заарештований 27.08.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.05.1994. *(15151 П)*.

КІЦУЛ Василь Теодорович, 1918 р. н., *с. Будилів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Будилів, селянин. Заарештований 28.12.1940. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі та 2 роки поразки в правах. Реабілітований 28.01.1994. *(13602 П)*.

КІЦУЛ Іван Васильович, 1913 р. н., *с. Микулинці* (тепер — у складі м. Снятин), українець, освіта початкова. Проживав у с. Микулинці, завідувач пошти. Заарештований 28.11.1940. Звинувачення: член ОУН, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 26.05.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.01.1994. *(13602 П)*.

КІЦУЛ Іван Дмитрович, 1921 р. н., *с. Будилів* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Будилів, селянин. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член ОУН, розповсюджував націоналістичну літературу. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 23.05.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.01.1994. *(13602 П)*.

КІЦУЛ Іван Ілліч, 1906 р. н., *с. Будилів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Будилів, шляховий майстер. Заарештований 20.11.1946. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 22.05.1992. *(8859 П)*.

КІЦУЛ Іван Ілліч, 1921 р. н., *с. Будилів* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 354-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 17.11.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.12.1991. *(6655 П)*.

КІЦУЛ Іван Олексійович, 1912 р. н., ***с. Будилів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Будилів, шляховий майстер. Заарештований 25.11.1946. Звинувачення: інформатор і зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 22.05.1992. *(8859 П)*.

КІЦУЛ Ілля Іванович, 1896 р. н., ***с. Будилів*** Снятинського району, українець. Проживав у с. Будилів. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: соціально небезпечний елемент. 01.07.1941 скерований у тюрму м. Златоуст Челябінської області (Росія). **Загинув** 03.09.1942 в тюрмі, місце поховання невідоме. 02.02.1943 справу припинено. *(855 П)*.

КІЦУЛ Микола Андрійович, 1906 р. н., ***с. Микулинці*** (тепер — у складі м. Снятин), українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Будилів*** Снятинського району, селянин. Заарештований 28.06.1940. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. **Загинув** 29.06.1940 при спробі втечі, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.03.1990. *(5955 П)*.

КІЦУЛ Михайло Васильович, 1913 р. н., ***м. Снятин***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Снятин, робітник лісопильного заводу. Заарештований 22.01.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 08.04.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.03.1993. *(11738 П)*.

КІЦУЛ Олена Юріївна, 1922 р. н., ***с. Будилів*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Будилів, селянка. Заарештована 23.10.1945. Звинувачення: вчилась на курсах санітарок УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.07.1991. *(5626 П)*.

КІЦУЛ Степан Дмитрович, 1911 р. н., ***с. Микулинці*** (тепер — у складі м. Снятин), українець, освіта початкова. Проживав у с. Микулинці, селянин. Заарештований 12.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1994. *(13602 П)*.

КІЦУЛ Степан Іванович, 1904 р. н., ***с. Микулинці*** (тепер — у складі м. Снятин), українець, малописьменний. Проживав у с. Микулинці, селянин. Заарештований 11.03.1946. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 08.08.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 4 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.06.1994. *(14917 П)*.

КІЦУЛ Степан Миколайович, 1912 р. н., ***с. Микулинці*** (тепер — у складі м. Снятин), українець, малописьменний. Проживав у с. Микулинці, робітник залізниці. Заарештований 12.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1994. *(13602 П)*.

КІЦУЛ Ярослав Степанович, 1929 р. н., ***с. Микулинці*** (тепер — у складі м. Снятин), українець. Проживав у ***м. Чернівці***, студент університету. Заарештований 17.05.1949. Звинувачення: антирадянська діяльність. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 13.10.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.10.1955. *(П-1506, справа знаходиться в архіві СБУ Чернівецької області)*.

КІЦУЛА Юрій Максимович, 1894 р. н., ***с. Милування*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Милування, селянин. Заарештований 23.09.1948. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН, збирав продукти та гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.06.1956. *(209 П)*.

КІЧАК Василь Миколайович, 1907 р. н., ***с. Грабів*** Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 06.02.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.02.1994. *(13550 П)*.

КІЧАК Іван Миколайович, 1919 р. н., ***с. Лоп'янка*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Рядовий 275-го СП (м. Бузулук Оренбурзької області, Росія). Заарештований 29.06.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом Приволзького військового округу 20.08.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 25.12.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.04.1990. *(5357 П)*.

КІЧАК Ігор Осипович, 1930 р. н., ***м. Коломия***, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Чернівці***, студент університету. Заарештований 29.01.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — С-18, розповсюджував націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 12.01.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.09.1991. *(6652 П)*.

КІЧУЛА Ілля Іванович, 1912 р. н., ***с. Липівка*** Рогатинського району, українець, освіта початко-

ва. Проживав у с. Липівка, голова ССТ. Заарештований 23.03.1940. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 17.05.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Після звільнення проживав у с. Липівка, заступник голови колгоспу. Вдруге заарештований 21.02.1951. Звинувачення: переховував зброю членів ОУН, проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.06.1951 висланий на спецпоселення під нагляд МДБ. Реабілітований 19.12.1953 і 13.07.1993. *(1062 П, 11843 П).*

КІЧУЛА Михайло Ілліч, 1932 р. н., ***с. Липівка*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липівка, колгоспник. Заарештований 21.11.1950. Звинувачення: зв'язковий і розвідник станичної ОУН, переховував членів ОУН, поширював листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.07.1992. *(9211 П).*

КІШЕК Омелян Степанович, 1887 р. н., ***с. Опака*** Золочівського району Львівської області, українець, освіта вища. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, начальник електростанції. Заарештований 07.09.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.12.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.09.1991. *(5873 П).*

КІШКА Михайло Миколайович, 1907 р. н., ***с. Кунисівці*** Городенківського району, українець. Проживав у с. Кунисівці, селянин. Заарештований 16.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 17.11.1964 справу припинено. *(2888 П).*

КІШКА Онуфрій Миколайович, 1913 р. н., ***с. Кунисівці*** Городенківського району, українець. Проживав у с. Кунисівці, селянин. Заарештований 16.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 17.11.1964 справу припинено. *(2888 П).*

КІШКО Марія Степанівна, 1926 р. н., ***с. Мостище*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Мостище, селянка. Заарештована 24.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Одарка, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.07.1992. *(13193 П).*

КІЩАК Ганна Федорівна, 1895 р. н., ***с. Пальчишини*** Жовківського району Львівської області, українка, малописьменна. Проживала в ***м. Калуш***, домогосподарка. Заарештована 18.12.1945. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 18.08.1992. *(12048 П).*

КІЩАК Юлія Володимирівна, 1921 р. н., ***м. Ярослав*** (Польща), українка, освіта початкова. Проживала в ***м. Калуш***, кравчиня. Заарештована 03.12.1945. Звинувачення: розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджена на 15 років позбавлення волі. Реабілітована 25.01.1992. *(12048 П).*

КІЩУК Василь Іванович, 1926 р. н., ***с. Кривоброди*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Зеленого), псевдо — Козак. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1992. *(10564 П).*

КІЩУК Ганна, 1928 р. н., ***с. Верхній Ясенів*** Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Верхній Ясенів, селянка. Заарештована 10.01.1949. Звинувачення: готувала їжу для членів ОУН, надавала їм медичну допомогу. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.05.1949 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 06.06.1989. *(7257 П).*

КІЩУК Григорій Петрович, 1907 р. н., ***с. Космач*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Лютого, 1945), псевдо — Кедр. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 12.08.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.06.1994. *(14126 П).*

КІЩУК Іван Лазарович, 1917 р. н., ***с. Брустурів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Брустурів, селянин. Заарештований 21.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гуцул, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 30.08.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.02.1993. *(11075 П).*

КІЩУК Микола Юрійович, 1917 р. н., ***с. Снідавка*** Косівського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Снідавка, селянин. Заарештований 04.07.1950. Звинувачення: вояк УПА (сотня Кукола, 1944), псевда — Прут, Явір, збирав продукти та гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.04.1992. *(8484 П).*

КІЩУК Олена Василівна, 1929 р. н., *с. Тюдів* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Тюдів, селянка. Заарештована 26.07.1947. Звинувачення: інформатор УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.03.1948 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 04.01.1994. *(13328 П)*.

КІЩУК Петро Олексійович, 1913 р. н., *с. Росохач* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 22-го ЗСП. Заарештований 15.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.01.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 04.02.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 22.11.1993. *(14273 П)*.

КІЩУК Петро Юзефович, 1904 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 03.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (запасна сотня), псевдо — Сосна. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1993. *(13160 П)*.

КІЩУК Пилип Юзефович, 1905 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 03.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (запасна сотня), псевдо — Морква. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1993. *(13160 П)*.

КІЩУК Степан Миколайович, 1922 р. н., *с. Річка* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.06.1945. Звинувачення: ройовий УПА (сотня Святослава), псевдо — Скрипка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.11.1993. *(12584 П)*.

КІЩУК Юрій Васильович, 1922 р. н., *с. Снідавка* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 17.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вихора). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1993. *(11206 П)*.

КІЩУК Юрій Васильович, 1925 р. н., *с-ще Верховина*, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 10.11.1945. Звинувачення: перебував у дивізії «СС-Галичина», вояк УПА (сотня Палія, 1944, боївка СБ Ваньки, 1945), псевдо — Граб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.01.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.09.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.06.1994. *(14252 П)*.

КІЯЩУК Михайло Степанович, 1890 р. н., *м. Косів*, українець, освіта середня. Проживав у м. Косів, бухгалтер артілі «Гуцульщина». Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: хорунжий УГА, перебував у дивізії «СС-Галичина». Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.01.1994. *(13122 П)*.

КІЯЩУК Степан Миколайович, 1919 р. н., *с. Москалівка* (тепер — у складі м. Косів), українець, освіта початкова. Проживав у *м. Косів*, касир артілі «Гуцульщина». Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Залізняк, інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.03.1995. *(14701 П)*.

КЛАПАТИЙ Ярослав Іванович, 1922 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 12.07.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса, 1945), псевдо — Рись. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.05.1994. *(14309 П)*.

КЛАПЦУНЯК Іван Григорович, 1928 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 11.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Яблуко, спецкур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1992. *(8483 П)*.

КЛАПЦУНЯК Лук'ян Тимофійович, 1925 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально в Австрії. Заарештований 23.11.1945. Звинувачення: відмовився від репатріації. Військовим трибуналом 7-ї ТД 20.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 4 роки поразки в правах. **Загинув** 04.12.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.04.1997. *(15688 П)*.

КЛАПЦУНЯК Марія Василівна, 1931 р. н., *с. Космач* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 15.12.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС

Станіславської області 19.03.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.06.1993. *(11760 П)*.

КЛАПЦУНЯК Палій Васильович, 1910 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 08.01.1951. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.04.1994. *(13762 П)*.

КЛАПЦУНЯК Петро Тимофійович, 1921 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, продавець. Заарештований 27.03.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 29.06.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 27.05.1992. *(8353 П)*.

КЛАПЧУК Василь Іванович, 1927 р. н., *с. Грушів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Маніва), псевдо — Постій. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.01.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Відбув 9 років. Реабілітований 09.03.1994. *(13568 П)*.

КЛАПЧУК Михайло Миколайович, 1920 р. н., *с. Корнич* Коломийського району, українець, освіта незакінчена вища. Проживав нелегально. Заарештований 22.06.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рак, організатор і керівник ІНО (інституту національної освіти), вояк УПА (боївка Грубого, 1944). Військовим трибуналом 1-го Українського фронту 16.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.04.1993. *(36333)*.

КЛАПЧУК Михайло Якович, 1914 р. н., *с. Корнич* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Грушів*, секретар сільради. Заарештований 07.07.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.01.1994. *(13080 П)*.

КЛАПЧУК Параска Василівна, 1925 р. н., *с. Перерив* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Перерив, селянка. Заарештована 15.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Катря, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.08.1991. *(5859 П)*.

КЛАПЧУК Степан Іванович, 1921 р. н., *с. Матеївці* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 107-го ЗСП 20-ї ЗСД. Заарештований 13.07.1944. Звинувачення: член ОУН, сприяв УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. Відбув 12 років. Реабілітований 21.06.1991. *(5497 П)*.

КЛАПЧУК Степан Михайлович, 1914 р. н., *м. Львів*, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Грушів* Коломийського району, фінагент сільради. Заарештований 09.06.1950. Звинувачення: допомагав продуктами воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.12.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.12.1991. *(7549 П)*.

КЛАСЕВИЧ Емілія Адольфівна, 1866 р. н., *м. Івано-Франківськ*, полька, освіта середня. Проживала в м. Івано-Франківськ, домогосподарка. Заарештована 07.01.1945. Звинувачення: «фольксдойче». **Загинула** 12.04.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітована 17.03.1990. *(5198 П)*.

КЛЕБАН Василь Андрійович, 1910 р. н., *с. Белеїв* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Білий. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.03.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 25.12.1989. *(4963 П)*.

КЛЕБАН Євдокія Харитонівна, 1929 р. н., *с. Белеїв* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Белеїв, селянка. Заарештована 15.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, станична жіночої сітки ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.03.1947 засуджена на 4 роки позбавлення волі. Реабілітована 10.07.1992. *(9619 П)*.

КЛЕВЕЦЬ Ілля Іванович, 1904 р. н., *с. Утопроп* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Утопроп, селянин. Заарештований 21.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Курінник, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 07.12.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.10.1993. *(13989 П)*.

КЛЕВЕЦЬ Леон Іванович, 1924 р. н., *с. Ясень* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.02.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Донського), псевдо — Дук. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5898 П)*.

КЛЕВЕЦЬ Микола Іванович, 1897 р. н., *с. Утопроп* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Утопроп, селянин. Заарештований

29.05.1948. Звинувачення: допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.05.1993. *(12231 П)*.

КЛЕВЕЦЬ Михайло Васильович, 1926 р. н., *с. Підлужжя* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підлужжя, селянин. Заарештований 19.02.1949. Звинувачення: мав зв'язок з УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9552 П)*.

КЛЕВЧУК Микола Тимофійович, 1922 р. н., *с. Красноставці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красноставці, селянин. Заарештований 09.03.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Фунфул, зв'язковий ОУН, збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 11.12.1991. *(6890 П)*.

КЛЕЙНОТА Василь Дмитрович, 1934 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Підпечери, колгоспник. Заарештований 12.02.1952. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН, переховував членів ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 12.03.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1992. *(8934 П)*.

КЛЕЙНОТА Іван Васильович, 1924 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, помічник машиніста підйомного крана. Заарештований 05.03.1952. Звинувачення: заготовляв продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Львівської області 15.04.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.03.1992. *(8320 П)*.

КЛЕЙНОТА Іван Семенович, 1928 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, селянин. Заарештований 15.01.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1992. *(13014 П)*.

КЛЕЙНОТА Йосип Олексійович, 1926 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 28.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ігоря), псевдо — Козак. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.02.1992. *(7403 П)*.

КЛЕЙНОТА Микола Васильович, 1919 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, колгоспник. Заарештований 12.02.1952. Звинувачення: допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 29.02.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.09.1993. *(12349 П)*.

КЛЕЙНОТА Микола Васильович, 1921 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, продавець ССТ. Заарештований 28.05.1948. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1992. *(7736 П)*.

КЛЕЙНОТА Михайло Васильович, 1910 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 05.08.1948. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.03.1992. *(7772 П)*.

КЛЕЙНОТА Семен Олексійович, 1902 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, селянин. Заарештований 15.01.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.06.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.06.1956. *(13014 П)*.

КЛЕПЕЙ Дмитро Іванович, 1919 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 03.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Незнаний, охоронець керівника надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом 23-ї механізованої дивізії 08.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.02.1992. *(9243 П)*.

КЛЕПЕЙ Петро Семенович, 1930 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Леґалізувався. Проживав у с. Поточище, селянин. Заарештований 29.10.1948. Звинувачення: ухилився від вивезення на спецпоселення, збирав гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.08.1989. *(4580 П)*.

КЛИКАЙЛО Андрій Пилипович, 1896 р. н., *с. Бортники* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бортники, селянин. Заарештований 03.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Стрепа, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.09.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 14.04.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 22.03.1993. *(11643 П)*.

КЛИКАЙЛО Степан Петрович, 1907 р. н., *с. Бортники* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бортники, швець. Заарештований 23.10.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 04.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 13.11.1991. *(6433 П)*.

КЛИМ Богдан Семенович, 1924 р. н., *с. Черче* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 31.01.1947. Звинувачення: вояк УПА (боївки Весни, Вія). Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.01.1994. *(10296 П)*.

КЛИМ Василь Михайлович, 1909 р. н., *с. Кобаки* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 363-го ЗСП 46-ї ЗСД. Заарештований 25.08.1944. Звинувачення: займався націоналістичною агітацією. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.08.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 20.10.1959. *(6153 П)*.

КЛИМ Ганна Семенівна, 1925 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Розтоки, селянка. Заарештована 21.03.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орися, бухгалтер та інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.04.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.06.1993. *(11748 П)*.

КЛИМ Ганна Федорівна, 1929 р. н., *с. Кропивник* Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Кропивник, селянка. Заарештована 28.11.1946. Звинувачення: заготовлювала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1992. *(8020 П)*.

КЛИМ Дмитро Петрович, 1929 р. н., *с. Слобідка* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Ангелівка* Долинського району, селянин. Заарештований 12.02.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 19.05.1994. *(13997 П)*.

КЛИМ Євдокія Іванівна, 1916 р. н., *с. Кропивник* Долинського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 29.02.1946. Звинувачення: член ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.10.1991. *(6507 П)*.

КЛИМ Іван Васильович, 1914 р. н., *с. Кобаки* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 363-го ЗСП. Заарештований 24.08.1944. Звинувачення: проводив націоналістичну агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.08.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 16.08.1959. *(6153 П)*.

КЛИМ Іван Юрійович, 1906 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 13.03.1946. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 23.02.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.08.1993. *(12305 П)*.

КЛИМ Марія Олександрівна, 1931 р. н., *м. Косів*, українка, освіта середня. Проживала в м. Косів, працювала в сільському господарстві. Заарештована 12.01.1949. Звинувачення: розвідниця УПА, постачала продукти воякам боївки Сокола. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.03.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 09.09.1991. *(5869 П)*.

КЛИМ Микола Федорович, 1900 р. н., *с. Кропивник* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кропивник, селянин. Заарештований 21.06.1950. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 09.10.1991. *(6221 П)*.

КЛИМ Михайло Васильович, 1910 р. н., *с. Кобаки* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 363-го ЗСП 46-ї ЗСД. Заарештований 23.08.1944. Звинувачення: проводив націоналістичну агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.08.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 20.10.1959. *(6153 П)*.

КЛИМ Михайло Михайлович, 1887 р. н., *с. Підмихайля* Калуського району, українець, освіта вища. Проживав у *с. Гаптівці* Галицького району, священик. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пора-

ження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1992. *(8700 П)*.

КЛИМ Олена Миколаївна, 1926 р. н., *с. Новоселиця* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Новоселиця, листоноша. Заарештована 12.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.07.1993. *(12053 П)*.

КЛИМ Федір Нестерович, 1928 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Залізняка), псевдо — Дорошенко. Військовим трибуналом військ НКВС Івано-Франківської області 12.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 15.08.1994. *(14960 П)*.

КЛИМАШЕВСЬКА Параска Йосипівна, 1907 р. н., *с. Темирівці* Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Темирівці, колгоспниця. Заарештована 28.03.1952. Звинувачення: переховувала вояків УПА та продала для УПА за 400 крб. кабана. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 10.05.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.08.1992. *(9637 П)*.

КЛИМАШЕВСЬКИЙ Євген Васильович, 1932 р. н., *с. Темирівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Темирівці, колгоспник. Заарештований 26.03.1952. Звинувачення: переховував членів ОУН, виконував різні доручення підпілля. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.01.1992. *(9637 П)*.

КЛИМАШЕВСЬКИЙ Іван Пилипович, 1894 р. н., *с. Темирівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Темирівці, селянин. Заарештований 13.12.1945. Звинувачення: заготовляв продукти для УПА, переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1992. *(10766 П)*.

КЛИМЕНЧУК Василь Семенович, 1920 р. н., *с. Сокіл* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Назавизів* Надвірнянського району, боєць 12-ї воєнізованої охорони. Заарештований 22.06.1948. Звинувачення: ухилився від служби в Червоній армії, мав зв'язок з УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.05.1992. *(8360 П)*

КЛИМИШИН Василь Лук'янович, 1924 р. н., *с. Сівка-Калуська* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально, слюсар. Заарештований 16.08.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Струнький. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 13.03.1992. *(8379 П)*.

КЛИМИШИН Кирило Олексійович, 1922 р. н., *с. Сівка-Калуська* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.01.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти), член ОУН, псевда — Моряк, Скала, ухилявся від мобілізації. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1947 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.03.1993. *(11376 П)*.

КЛИМИШИН Микола Хомич, 1922 р. н., *с. Мостище* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти, 1945), псевдо — Шпак. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1993. *(13214 П)*.

КЛИМИШИН Петро Архипович, 1929 р. н., *с. Сівка-Калуська* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сівка-Калуська, робітник промартілі. Заарештований 31.10.1947. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.03.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 01.03.1993. *(11387 П)*.

КЛИМИШИН Петро Костянтинович, 1910 р. н., *с. Сівка-Калуська* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сівка-Калуська, голова кооперації. Заарештований 19.05.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бистрий, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 06.11.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.08.1993. *(12005 П)*.

КЛИМКО Анастасія Юріївна, 1918 р. н., *с-ще Ланчин* Надвірнянського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Ланчин, контролер ощадкаси. Заарештована 05.08.1949. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 06.09.1991. *(6025 П)*.

КЛИМКОВИЧ Іван Якович, 1912 р. н., *с-ще Чернелиця* Городенківського району, українець, мало-

письменний. Проживав у ***с. Олієво-Королівка***, колгоспник. Заарештований 12.09.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(14224 П)*.

КЛИМКОВИЧ Петро Антонович, 1918 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українець, освіта середня. Рядовий 619-го БАО 21-го РАБ. Заарештований 10.01.1942. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 21-го РАБ 11.01.1942 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 28.01.1942, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.12.1996. *(15438 П)*.

КЛИМОВИЧ Василина Федорівна, 1914 р. н., ***с. Яблунька*** Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Яблунька, колгоспниця. Заарештована 23.06.1951. Звинувачення: інформатор і зв'язкова станичної ОУН, переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 11.08.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.02.1992. *(16294)*.

КЛИМОВИЧ Василь Гаврилович, 1905 р. н., ***с. Яблунька*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яблунька, селянин. Заарештований 13.09.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 01.11.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.06.1993. *(11862 П)*.

КЛИМОВИЧ Дмитро Гаврилович, 1915 р. н., ***с. Яблунька*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Яблунька, селянин. Заарештований 08.08.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.11.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9345 П)*.

КЛИМОВИЧ Дмитро Іванович, 1915 р. н., ***с. Спас*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.10.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Манів, 1944), псевдо — Сук. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 29.06.1992. *(9055 П)*.

КЛИМОВИЧ Дмитро Якович, 1926 р. н., ***с. Яблунька*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Яблунька, столяр. Заарештований 23.06.1951. Звинувачення: мав зв'язок із членами ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 11.08.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(16294)*.

КЛИМОВИЧ Марія Дмитрівна, 1930 р. н., ***с. Спас*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Спас, селянка. Заарештована 09.03.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 15.08.1991. *(6022 П)*.

КЛИМОВИЧ Михайло Миколайович, 1924 р. н., ***с. Яблунька*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1993. *(12533 П)*.

КЛИМОНЧУК Йосип Танасович, 1918 р. н., ***с. Сокіл*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сокіл, лісник. Заарештований 30.07.1950. Звинувачення: допомагав матеріально воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.01.1992. *(9683 П)*.

КЛИМУСЬ Дмитро Федорович, 1921 р. н., ***м. Любачів*** (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Журавеньки*** Рогатинського району, селянин. Заарештований 04.03.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.06.1948 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 30.08.1957. *(2887)*.

КЛИМЧАК Михайло Степанович, 1904 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перевозець, селянин. Заарештований 16.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Рись, Лис, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.06.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.07.1992. *(9204 П)*.

КЛИМЧУК Андрій Станіславович, 1916 р. н., ***с. Козина*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Козина, селянин. Заарештований 20.06.1947. Звинувачення: збирав продукти для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.09.1994. *(14530 П)*.

КЛИМЧУК Василина Дмитрівна, 1928 р. н., ***с. Копачинці*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Копачинці, селян-

ка. Заарештована 25.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тополя, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 12.02.1992. *(7620 П)*.

КЛИМ'ЮК Антон Іванович, 1903 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Середній Березів, селянин. Заарештований 27.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Смик, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах з конфіскацією майна. Реабілітований 04.04.1994. *(13769 П)*.

КЛИМ'ЮК Василина Іванівна, 1914 р. н., *с. Виноград* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Виноград, селянка. Заарештована 14.02.1946. Звинувачення: допомагала членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.11.1991. *(7054 П)*.

КЛИМ'ЮК Василь Миколайович, 1920 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Середній Березів, селянин. Заарештований 14.05.1941. Звинувачення: мав намір нелегально перейти кордон. Перебував в Станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 26.10.1964. *(5534 П)*.

КЛИМ'ЮК Ганна Василівна, 1928 р. н., *с. Хвалибога* Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Хвалибога, селянка. Заарештована 18.07.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.11.1992. *(10028 П)*.

КЛИМ'ЮК Іван Іванович, 1928 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 25.10.1944. Звинувачення: мав намір вступити до УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 20.06.1994. *(14720 П)*.

КЛИМ'ЮК Марія Іванівна, 1928 р. н., *с. Гуцулівка* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гуцулівка, селянка. Заарештована 08.12.1945. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1991. *(4514 П)*.

КЛИМ'ЮК Параска Василівна, 1919 р. н., *с. Хвалибога* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Хвалибога, селянка. Заарештована 02.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Маленька, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 16.05.1992. *(9727 П)*.

КЛИМ'ЮК Параска Ільківна, 1931 р. н., *с. Тюдів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тюдів, селянка. Заарештована 03.05.1950. Звинувачення: знайшла і переховувала 4 листівки антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 07.06.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 16.02.1993. *(11085 П)*.

КЛИМ'ЮК Петро Михайлович, 1929 р. н., *с. Пасічна* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пасічна, залізничник. Заарештований 24.07.1948. Звинувачення: поширював листівки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18. 05.1992. *(8954 П)*.

КЛИПИЧ Василина Юріївна, 1927 р. н., *с-ще Заболотів* Снятинського району, українка, освіта середня. Проживала в с-щі Заболотів, вчителька Зібранівської школи. Заарештована 19.05.1946. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 04.01.1992. *(6704 П)*.

КЛИХ Войцех Іванович, 1889 р. н., *с. Ільківці* Краківського воєводства (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у *м. Снятин*, робітник парку культури. Заарештований 27.07.1940. Звинувачення: член ЗВЗ, переховував членів польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 14.01.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.04.1993. *(11270 П)*.

КЛИЦЯК Володимир Григорович, 1906 р. н., *с. Видинів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Омськ, Росія). Заарештований 06.05.1945. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 15.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. 17.12.1970 справу припинено. *(3683 П)*.

КЛІБУС Федір Іванович, 1927 р. н., *с. Глибоке* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Гли-

боке, робітник тресту «Укргаз». Заарештований 22.12.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (кущ самооборони, 1945), псевдо — Голуб, спецкур'єр СБ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.04.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1992. *(10494 П)*.

КЛІД Василь Михайлович, 1933 р. н., ***с. Острия*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Острия, колгоспник. Заарештований 28.10.1951. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 22.12.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9053 П)*.

КЛІД Ганна Михайлівна, 1931 р. н., ***с. Острия*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Острия, колгоспниця. Заарештована 13.05.1951. Звинувачення: постачала членам ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 21.07.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.08.1991. *(5803 П)*.

КЛІД Параска Юріївна, 1905 р. н., ***с. Острия*** Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Острия, колгоспниця. Заарештована 12.05.1951. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 21.07.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.08.1991. *(5803 П)*.

КЛІПАЦЬКИЙ Едвард Польович, 1930 р. н., ***с. Загір'я Кукільницьке*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Загір'я Кукільницьке, колгоспник. Заарештований 03.10.1950. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1992. *(10706 П)*.

КЛІЦОВ Іван Ілліч, 1906 р. н., ***м. Щастя*** (тепер — у складі м. Луганськ), українець, освіта середня технічна. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, старший диспетчер залізничної станції. Заарештований 29.04.1946. Звинувачення: з фіктивними документами намагався виїхати за кордон. Військовим трибуналом Львівської залізниці 07.06.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.05.1994. *(13887 П)*.

КЛІЩ Ганна Петрівна, 1897 р. н., ***с. Старі Скоморохи*** Галицького району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 05.09.1950. Звинувачення: інформатор УПА, матеріально допомагала УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.10.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 15.02.1993. *(13018 П)*.

КЛІЩ Марія Дмитрівна, 1925 р. н., ***с. Озеряни*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Озеряни, селянка. Заарештована 22.02.1946. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова ОУН, збирала гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 07.02.1992. *(8821 П)*.

КЛІЩ Степан Федорович, 1921 р. н., ***с. Нижнів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Олега і Богуна, 1945), псевдо — Грицько. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.12.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.08.1991. *(10344)*.

КЛІЩ Федір Миколайович, 1929 р. н., ***с. Юнашків*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Юнашків, селянин. Заарештований 17.07.1950. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію, співав націоналістичні пісні. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.01.1951 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 17.03.1992. *(7673 П)*.

КЛОВАК Федір Миронович, 1894 р. н., ***с. Тустань*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тустань, селянин. Заарештований 19.11.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1992. *(7069 П)*.

КЛОВАК Юрій Матвійович, 1909 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубівці, селянин. Заарештований 29.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Байда, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 08.08.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.06.1993. *(11773 П)*.

КЛОЧАЙНИК Онуфрій Миколайович, 1908 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перевозець, голова СОТ. Заарештований 18.09.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Левко, інформатор УПА, постачав УПА продукти. Особливою нарадою при МДБ

СРСР 04.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.09.1992. *(14517 П).*

КЛЮБА Ганна Іванівна, 1918 р. н., ***с. Путятинці*** Рогатинського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 30.08.1949. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 06.09.1991. *(6023 П).*

КЛЮБА Євдокія Василівна, 1924 р. н., ***с. Світанок*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Світанок, селянка. Заарештована 23.04.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(6337 П).*

КЛЮБА Катерина Іванівна, 1931 р. н., ***с. Путятинці*** Рогатинського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 30.08.1949. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 06.09.1991. *(6023 П).*

КЛЮБА Марія Олексіївна, 1926 р. н., ***с. Ямниця*** Тисменицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 11.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Тетяна, Ліза, радистка, керівниця жіночої сітки райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.08.1992. *(9399 П).*

КЛЮБА Марія Петрівна, 1922 р. н., ***с. Підшумлянці*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підшумлянці, селянка. Заарештована 09.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марійка, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1992. *(11687 П).*

КЛЮБА Павлина Леонівна, 1927 р. н., ***с. Підшумлянці*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підшумлянці, селянка. Заарештована 24.05.1946. Звинувачення: член ОУН, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.03.1956. *(201 П).*

КЛЮБА Федір Євстахійович, 1917 р. н., ***с. Світанок*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.07.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орла), псевдо — Боз. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.12.1992. *(10364 П).*

КЛЮК Йосип Іванович, 1890 р. н., ***с. Нижній Вербіж*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Вербіж, селянин. Заарештований 15.12.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН і постачав їм продукти, інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.01.1994. *(5995).*

КЛЮК Марія-Ольга Володимирівна, 1921 р. н., ***м. Львів***, українка, освіта середня. Проживала в ***м. Болехів***, бухгалтер. Заарештована 14.09.1940. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Станіславським обласним судом 29.11.1940 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.03.1994. *(13967 П).*

КЛЮНЬ Матвій Іванович, 1926 р. н., ***с-ще Єзупіль*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.08.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Крука, 1944), псевдо — Перевій, розвідник УПА. Військовим трибуналом 4-го Українського фронту 15.09.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 09.10.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.02.1994. *(13597 П).*

КЛЮС Іван Михайлович, 1906 р. н., ***с. Брошнів*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Брошнів, голова сільради. Заарештований 05.08.1949. Звинувачення: інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.11.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.04.1994. *(13911 П).*

КЛЮС Лука Миколайович, 1908 р. н., ***с. Ясень*** Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ясень, селянин. Заарештований 26.10.1950. Звинувачення: доставляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 30.08.1991. *(5858 П).*

КЛЮС Магдалина Дмитрівна, 1900 р. н., ***с. Дуба*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дуба, селянка. Заарештована 21.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 21.05.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.05.1994. *(15039 П).*

КЛЮС Микола Дмитрович, 1925 р. н., *с. Брошнів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Рядовий 64-го механізованого полку. Заарештований 02.11.1946. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 19-ї механізованої дивізії 26.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.01.1993. *(10227 П)*.

КЛЮС Михайло Дмитрович, 1921 р. н., *с. Брошнів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Брошнів, робітник деревообробного комбінату. Заарештований 10.03.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.02.1992. *(14207 П)*.

КЛЮС Федір Юрійович, 1900 р. н., *с. Дуба* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дуба, селянин. Заарештований 10.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Береза, Дуб, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.03.1993. *(11356 П)*.

КЛЮСЯК Михайло Павлович, 1908 р. н., *с. Гута* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Гута, лісоруб ліспромгоспу. Заарештований 08.02.1953. Звинувачення: збирав гроші та продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.04.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(10151 П)*.

КЛЮФІНСЬКА Магдалина Василівна, 1928 р. н., *с. Назавизів* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Назавизів, селянка. Заарештована 17.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орися, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 08.10.1991. *(6174 П)*.

КЛЮФІНСЬКИЙ Микола Васильович, 1917 р. н., *с. Перерісль* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перерісль, селянин. Заарештований 27.03.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН і постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1994. *(13317 П)*.

КЛЮФІНСЬКИЙ Микола Степанович, 1924 р. н., *с. Перерісль* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Яр. Військовим трибуналом Львівського гарнізону 06.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(36840)*.

КЛЮЧЕВСЬКА Галина Йосипівна, 1927 р. н., *м. Коломия*, українка, освіта неповна середня. Проживала в *с. Грушів* Коломийського району, вчителька початкової школи. Заарештована 28.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Троянда, зв'язкова райпроводу ОУН, переховувала референтку окружного проводу ОУН, надавала медичну допомогу пораненим воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.01.1948 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 18.09.1991. *(6076 П)*.

КЛЮЧЕВСЬКИЙ Василь Миколайович, 1924 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Білого), псевдо — Чабан. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.12.1991. *(8684 П)*.

КЛЮЧЕВСЬКИЙ Дмитро Михайлович, 1915 р. н., *с. Вербівці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вербівці, колгоспник. Заарештований 15.07.1951. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1992. *(9758 П)*.

КЛЮЧЕВСЬКИЙ Іван Васильович, 1932 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець. Проживав у с-щі Делятин, селянин. Заарештований 18.10.1950. Звинувачення: допомагав перенести пораненого члена ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 24.08.1995. *(6724 П)*.

КЛЮЧЕВСЬКИЙ Петро Миколайович, 1924 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стопчатів, робітник Ковалівської шахти. Заарештований 26.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Білого, 1944), псевдо — Юнак. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.12.1991. *(8684 П)*.

КЛЮЧУК Микола Васильович, 1919 р. н., *с. Соколівка* Косівського району, українець, освіта непов-

на середня. Проживав у с. Соколівка, інструктор райвиконкому. Заарештований 19.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дорош, розвідник УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.12.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.12.1956. *(12497 П)*.

КЛЮЧУК Михайло Іванович, 1915 р. н., *с. Борщів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Борщів, селянин. Заарештований 24.02.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 25.04.1940 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 23.02.1998. *(958 П)*.

КЛЮШТА Марія Юріївна, 1920 р. н., *с. Зелена* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 30.07.1947. Звинувачення: воячка УПА (сотня Довбуша), псевдо — Чуприниха. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.07.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.02.1992. *(7705 П)*.

КЛЯППЕР Макс Леопольдович, 1894 р. н., *м. Івано-Франківськ*, єврей, освіта початкова. Проживав у *м. Самара* (Росія), помічник командира 2-ї легкоштурмової авіаескадрильї 50-ї авіабригади, інтендант 2-го рангу. Заарештований 05.04.1938. Звинувачення: учасник троцькістського заколоту. Військовою колегією Верховного суду СРСР 14.05.1938 засуджений **до розстрілу** з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.06.1957. *(2815 П)*.

КМЕТЮК Ганна Дмитрівна, 1915 р. н., *с. Добротів* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Добротів, селянка. Заарештована 21.10.1939. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 13.08.1940 засуджена на 4 роки позбавлення волі. Реабілітована 16.06.1989. *(4734 П)*.

КМЕТЮК Дмитро Йосипович, 1891 р. н., *с. Добротів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Добротів, селянин. Заарештований 25.11.1939. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 13.08.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.06.1989. *(4734 П)*.

КМЕТЮК Дмитро Павлович, 1909 р. н., *с. Добротів* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Добротів, голова сільради. Заарештований 05.11.1948. Звинувачення: допомагав УПА грошима та продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.12.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.09.1992. *(10798 П)*.

КМЕТЮК Михайло Дмитрович, 1929 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.07.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Крука), псевдо — Хмара. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1947 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 13.07.1992. *(9207 П)*.

КМЕЦИК Збігнєв Артурович, 1915 р. н., *м. Івано-Франківськ*, поляк. Проживав у м. Івано-Франківськ. Заарештований 24.06.1941. Звинувачення: підозра в шпигунстві. **Подальша доля невідома.** 17.08.1951 справу припинено. *(184 П)*.

КНИГНИЦЬКА Анастасія Андріївна, 1913 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Підвисоке, селянка. Заарештована 15.06.1950. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.08.1991. *(5875 П)*.

КНИГНИЦЬКА Ганна Яківна, 1913 р. н., *с. Вишнівці* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Вишнівці, селянка. Заарештована 15.02.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 20.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 06.10.1992. *(9107)*.

КНИГНИЦЬКА Олена Миколаївна, 1917 р. н., *с. Красноставці* Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Красноставці, селянка. Заарештована 28.03.1946. Звинувачення: мала зв'язок із вояками УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.09.1991. *(6106 П)*.

КНИГНИЦЬКА Параска Дмитрівна, 1927 р. н., *с. Рогиня* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рогиня, селянка. Заарештована 12.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олеся. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 20.02.1992. *(8044 П)*.

КНИГНИЦЬКИЙ Василь Іванович, 1910 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвисоке, колгоспник. Заарештований 15.06.1950. Звинувачення: переховував вояків УПА, годував їх. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі

та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1996. *(5875 П)*.

КНИГНИЦЬКИЙ Григорій Федорович, 1905 р. н., ***с. Торговиця*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Торговиця, десятник на нафторозробці. Заарештований 30.08.1950. Звинувачення: зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.08.1993. *(12566 П)*.

КНИГНИЦЬКИЙ Іван Олексійович, 1901 р. н., ***с. Підвисоке*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Підвисоке, селянин. Заарештований 04.01.1941. Звинувачення: член ОУН, керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 11.04.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.05.1994. *(13791 П)*.

КНИГНИЦЬКИЙ Іван Юрійович, 1929 р. н., ***с. Чернятин*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернятин, селянин. Заарештований 20.03.1946. Звинувачення: кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.10.1956. *(6406 П)*.

КНИГНИЦЬКИЙ Микола Дем'янович, 1898 р. н., ***с. Підвисоке*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвисоке, дяк у церкві. Заарештований 15.06.1950. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1991. *(5875 П)*.

КНИГНИЦЬКИЙ Микола Олексійович, 1924 р. н., ***с. Сороки*** Городенківського району, українець, малописьменний. Легалізувався. Проживав у с. Сороки, робітник залізниці. Заарештований 28.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Махна, 1945), псевдо — Хрін. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.01.1992. *(7101 П)*.

КНИГНИЦЬКИЙ Михайло Васильович, 1927 р. н., ***с. Красноставці*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївки Львівського та Хмари), псевдо — Потурняк. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.11.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.09.1991. *(13983)*.

КНИГНИЦЬКИЙ Михайло Дем'янович, 1905 р. н., ***с. Підвисоке*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвисоке, колгоспник. Заарештований 15.06.1950. Звинувачення: мав зв'язок із вояками УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1991. *(5875 П)*.

КНИГНИЦЬКИЙ Михайло Олексійович, 1931 р. н., ***с. Сороки*** Городенківського району, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Коломия***, студент педучилища. Заарештований 03.02.1950. Звинувачення: секретар ПОУС, псевдо — Смілий, читав і розповсюджував літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.03.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.09.1991. *(6088 П)*.

КНИГНИЦЬКИЙ Ярослав Вікторович, 1906 р. н., ***с. Торговиця*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.05.1944. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. 19.06.1946 скерований до спецтабору МВС. 30.11.1947 справу припинено. *(1221 П)*.

КНИШ Микола Степанович, 1921 р. н., ***с. Новоселиця*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новоселиця, селянин. Заарештований 28.05.1941. Звинувачення: член ОУН. **Загинув** у червні 1941 року при спробі втечі. 29.09.1948 справу припинено. *(3255 П)*.

КНИШ Олена Андріївна, 1928 р. н., ***с. Джурів*** Снятинського району, українка, освіта середня. Проживала в ***с. Запруття***, вчителька середньої школи. Заарештована 13.06.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА, поширювала націоналістичні листівки й літературу. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.09.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 04.01.1994. *(13539 П)*.

КНИШУК Василь Дмитрович, 1910 р. н., ***с. Вікно*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Омськ, Росія). Заарештований 21.11.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 24.03.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 24.05.1993. *(11559 П)*.

КНИШУК Гафія Михайлівна, 1930 р. н., ***с. Космач*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 14.01.1949. Звинувачення: переховувала вояка УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років

пораження в правах. **Загинула** 22.12.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 22.06.1994. *(14716 П)*.

КНИШУК Максим Антонович, 1905 р. н., ***с. Вікно*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Омськ, Росія). Заарештований 11.10.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.05.1993. *(11559 П)*.

КНИШУК Марія Федорівна, 1927 р. н., ***с. Вікно*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вікно, селянка. Заарештована 08.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірниця, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.05.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(9992 П)*.

КНИШУК Олексій Васильович, 1909 р. н., ***с. Космач*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 06.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Мороза,1944), псевдо — Пізній. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.09.1993. *(12237 П)*.

КНИШУК Параска Михайлівна, 1925 р. н., ***с-ще Верховина***, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 28.08.1950. Звинувачення: допомагала членам ОУН продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.11.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 22.01.1992. *(7271 П)*.

КНИШУК Параска Петрівна, 1902 р. н., ***с. Космач*** Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 03.06.1951. Звинувачення: постачала членам ОУН продукти й розвіддані. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.08.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.11.1992. *(1033 П)*.

КНИШУК Степан Михайлович, 1930 р. н., ***с. Космач*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.02.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Сосна, охоронець курінного Книша. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 23.09.1993. *(12242 П)*.

КНИШУК Тимофій Юрійович, 1905 р. н., ***с. Космач*** Косівського району, українець, малописьменний. Рядовий 178-го ЗСП. Заарештований 20.10.1944. Звинувачення: відвідував зібрання членів ОУН. Військовим трибуналом 8-ї СД 02.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 17.05.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.02.1992. *(8839 П)*.

КНЯГНИЦЬКА Розалія Іванівна, 1920 р. н., ***с. Кубаївка*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 05.04.1948. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітована 24.05.1993. *(11876 П)*.

КНЯГНИЦЬКИЙ Йосип Іванович, 1917 р. н., ***с. Липівка*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 165-го РАБ (м. Торжок Тверської області, Росія). Заарештований 09.07.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом гарнізону м. Твер 23.07.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 07.06.1997. *(15709 П)*.

КНЯЗЕВИЧ Дмитро Федорович, 1925 р. н., ***с. Монастирчани*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Монастирчани, селянин. Заарештований 03.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Крук, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.03.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.11.1993. *(13672 П)*.

КНЯЗЕВИЧ Іван Михайлович, 1901 р. н., ***с. Яблунька*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яблунька, шляховий майстер. Заарештований 21.01.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.08.1956. *(1806 П)*.

КНЯЗЕВИЧ Михайло Миколайович, 1926 р. н., ***с. Кричка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Рядовий 214-го ЗСП. Заарештований 14.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Береза. Військовим трибуналом 5-ї армії 25.11.1944 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 28.12.1992. *(10577 П)*.

КНЯЗЕВИЧ Онуфрій Федорович, 1924 р. н., ***с. Кривець*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 08.03.1947. Звинувачення: вояк УПА (курінь Іскри, 1945), псевдо — Шишка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області

26.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 24.04.1992. *(8571 П)*.

КНЯЗЕВИЧ Федір Дмитрович, 1926 р. н., *с. Яблунька* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яблунька, селянин. Заарештований 25.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вихор, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.04.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10148 П)*.

КНЯЗЕВИЧ Юрій Васильович, 1928 р. н., *с. Кричка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.02.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (курінь Іскри. 1944), псевдо — Грушка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1992. *(8816 П)*.

КНЯЗЕВИЧ Юстина Василівна, 1921 р. н., *с. Монастирчани* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Монастирчани, селянка. Заарештована 06.11.1945. Звинувачення: збирала продукти для підпілля та переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.01.1992. *(7325 П)*.

КНЯЗЮК Василь Олексійович, 1920 р. н., *с. Похівка* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.11.1944. Звинувачення: член ОУН, пропагандист, вояк УПА (сотня Благого). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.01.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.12.1991. *(6897 П)*.

КОБАЙЧУК Олексій Григорович, 1886 р. н., *с. Яблунця* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 18.10.1944. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт. **Загинув** 1956-го в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.04.1994. *(13626 П)*.

КОБАЩУК Михайло Миколайович, 1934 р. н., *с. Тужилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тужилів, селянин. Заарештований 19.08.1950. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.03.1993. *(12453 П)*.

КОБЕЛЬ Андрій Ількович, 1911 р. н., *м. Бурштин* Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у м. Бурштин, працював у сільському господарстві. Заарештований 22.09.1944. Звинувачення: член товариства «Просвіта», під час фашистської окупації служив в українській поліції. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 07.04.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.08.1992. *(9504 П)*.

КОБЕЛЬ Андрій Теодорович, 1923 р. н., *м. Бурштин* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Бурштин, працівник пошти. Заарештований 07.08.1947. Звинувачення: інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.12.1948 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 15.09.1992. *(9807 П)*.

КОБЕЛЬ Степан Петрович, 1919 р. н., *с. Куропатники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Комар, військовик станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.05.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10713 П)*.

КОБЕЛЬНИК Катерина Іванівна, 1900 р. н., *с. Фрага* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Фрага, селянка. Заарештована 06.06.1947. Звинувачення: переховувала в криївці вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.07.1947 засуджена на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.12.1992. *(10356 П)*.

КОБЕЛЮК Роман Васильович, 1918 р. н., *с. Тучапи* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тучапи, селянин. Заарештований 20.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 13.03.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.02.1994. *(13784 П)*.

КОБЕЛЮК Роман Миколайович, 1923 р. н., *с. Тучапи* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тучапи, бухгалтер ССТ. Заарештований 27.01.1946. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 29.01.1992. *(7595 П)*.

КОБЕЛЮХ Юзеф Антонович, 1898 р. н., ***м. Борислав*** Львівської області, поляк, малописьменний. Проживав у ***с. Дзвиняч*** Богородчанського району, робітник шахти. Заарештований 06.11.1940. Звинувачення: намагався здійснити диверсію на шахті. Станіславським обласним судом 27.02.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.01.1964. *(3437 П)*.

КОБЕРНИЦЬКИЙ Дмитро, 1917 р. н., ***с. Бишів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бишів, селянин. Заарештований 03.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грім, кур'єр станичної ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 17.08.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.11.1992. *(10735 П)*.

КОБЕС Володимир Йосипович, 1906 р. н., ***с. Похівка*** Богородчанського району, поляк, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Лисець*** Тисменицького району, столяр. Заарештований 15.07.1940. Звинувачення: член польської антирадянської організації. Станіславським обласним судом 15.10.1940 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 18.03.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.05.1992. *(8287 П)*.

КОБЕЦЬКА Марія Василівна, 1928 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Мізунь, селянка. Заарештована 15.09.1950. Звинувачення: переховувала вояка УПА, годувала його. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.11.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 19.12.1991. *(7195 П)*.

КОБЗА Петро Васильович, 1922 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубівці, робітник Станіславського рибгоспу. Заарештований 15.11.1947. Звинувачення: переправляв через Дністер вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.04.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 23.09.1991. *(6116 П)*.

КОБЗАН Катерина Олексіївна, 1925 р. н., ***с. Козарі*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Козарі, селянка. Заарештована 19.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ліда, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинула** 21.04.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 13.11.1991. *(6604 П)*.

КОБЗЕЙ Євдокія Степанівна, 1913 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Солотвин, селянка. Заарештована 20.07.1947. Звинувачення: виконувала різні доручення свого брата Петра, станичного ОУН (псевдо — Чабан). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.07.1992. *(9779 П)*.

КОБЗЕЙ Ольга Петрівна, 1924 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Солотвин, селянка. Заарештована 27.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 18.08.1992. *(9924 П)*.

КОБЗЮК Іван Кузьмович, 1922 р. н., ***с. Тюдів*** Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 19.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Буєвіра, Палія), псевдо — Чайка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.05.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(9148 П)*.

КОБЗЮК Микола Васильович, 1922 р. н., ***с. Малий Рожин*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 21.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (запасна сотня Довбуша), псевдо — Голуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 05.08.1993. *(11954 П)*.

КОБЗЮК Микола Михайлович, 1893 р. н., ***с. Малий Рожин*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Малий Рожин, селянин. Заарештований 13.08.1945. Звинувачення: член ОУН, бухгалтер станичної ОУН, переправляв в УПА продукти та газети. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 05.03.1992. *(8215 П)*.

КОБИЛЕЦЬКИЙ Дмитро Васильович, 1904 р. н., ***с. Фатовець*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Фатовець, продавець. Заарештований 02.08.1948. Звинувачення: продавав товари для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13362 П)*.

КОБИЛЕЦЬКИЙ Ілля Васильович, 1892 р. н., ***с. Підбір'я*** Рогатинського району, українець, освіта

початкова. Проживав у с. Підбір'я, селянин. Заарештований 19.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Старий, пропагандист районного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1992. *(10401 П).*

КОБИЛЕЦЬКИЙ Михайло Васильович, 1923 р. н., *с. Грушів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 22.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Підгірського, 1945), псевдо — Мороз. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 01.02.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.02.1994. *(13410 П).*

КОБИЛЕЦЬКИЙ Петро Степанович, 1919 р. н., *м. Коломия*, українець, освіта неповна середня. Рядовий 29-го АТП. Заарештований 25.07.1941. Звинувачення: проводив антирадянську пропаґанду. Військовим трибуналом Ленінградського військового округу 01.09.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.03.1998. *(16189 П).*

КОБИЛИНЕЦЬ Варвара Михайлівна, 1929 р. н., *с. Лужки* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лужки, селянка. Заарештована 03.02.1946. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.07.1993. *(15170 П).*

КОБИЛИНЕЦЬ Василь Юрійович, 1931 р. н., *с. Козаківка* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 24.08.1951. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 12.12.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.04.1995. *(14747 П).*

КОБИЛИНЕЦЬ Дмитро Михайлович, 1930 р. н., *с. Лужки* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лужки, селянин. Заарештований 01.11.1950. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 02.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.07.1993. *(14084 П).*

КОБИЛИНЕЦЬ Іван Петрович, 1925 р. н., *с. Козаківка* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 07.02.1946. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.01.1992. *(8446 П).*

КОБИЛИНЕЦЬ Марія Миколаївна, 1924 р. н., *с. Лужки* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лужки, селянка. Заарештована 03.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.08.1996. *(15170 П).*

КОБИЛИНЕЦЬ Марія Миколаївна, 1928 р. н., *с. Лужки* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лужки, селянка. Заарештована 08.09.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 17.03.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 13.07.1993. *(14086 П).*

КОБИЛИНЕЦЬ Петро Юрійович, 1923 р. н., *с. Козаківка* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелеґально. Заарештований 15.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Трясила), псевдо — Петро. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 18.03.1992. *(11218 П).*

КОБИЛКА Параска Яківна, 1919 р. н., *с. Видинів* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Видинів, селянка. Заарештована 13.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олена, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.12.1991. *(7189 П).*

КОБИЛЬНИК Василь Григорович, 1922 р. н., *с. Черче* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Черче, селянин. Заарештований 28.08.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10388 П).*

КОБИЛЯК Семен Васильович, 1898 р. н., *с. Петранка* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Петранка, селянин. Заарештований 03.10.1950. Звинувачення: розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років

пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.07.1956. *(345 П)*.

КОБИЛЯНСЬКА Катерина Федорівна, 1908 р. н., *с. Лісна Слобідка* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в *с. Мала Кам'янка*, селянка. Заарештована 21.07.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.11.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.04.1994. *(13790 П)*.

КОБИЛЯНСЬКА Марія Олексіївна, 1928 р. н., *с. Березівка* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Березівка, селянка. Заарештована 06.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Славка, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 29.01.1992. *(7068 П)*.

КОБИЛЯНСЬКА Софія Йосипівна, 1925 р. н., *с. Угринів* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Угринів, селянка. Заарештована 26.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дарина. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.07.1992. *(4697)*.

КОБИЛЯНСЬКИЙ Василь Іванович, 1931 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Раківчик, шофер Коломийської контори «Заготзерно». Заарештований 07.09.1950. Звинувачення: постачав членам ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1992. *(10489 П)*.

КОБИЛЯНСЬКИЙ Іван Миколайович, 1900 р. н., *с-ще Обертин* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.11.1946. Звинувачення: під час німецької окупації був заступником голови волості. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.01.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 25.12.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.03.1992. *(8380 П)*.

КОБИЛЯНСЬКИЙ Іван Михайлович, 1887 р. н., *с-ще Обертин* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Обертин, швець. Заарештований 09.01.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 08.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 06.04.1993. *(11662 П)*.

КОБИЛЯНСЬКИЙ Михайло Васильович, 1900 р. н., *с. Воронів* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Воронів, селянин. Заарештований 11.05.1944. Звинувачення: під час фашистської окупації служив в українській поліції. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.09.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.10.1992. *(9650 П)*.

КОБИЛЯНСЬКИЙ Михайло Григорович, 1892 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Годи-Добровідка*, колгоспник. Заарештований 13.11.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, допомагав їм матеріально. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 25.11.1992. *(10211 П)*.

КОБИЛЯНСЬКИЙ Федір Дмитрович, 1923 р. н., *с. Вікно* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Омськ, Росія). Заарештований 24.11.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.05.1993. *(11559 П)*.

КОБИЛЯНСЬКИЙ Франц Костянтинович, 1917 р. н., *с. Троїця* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 1-го зенітного полку 1-го корпусу ПВО. Заарештований 14.07.1941. Звинувачення: серед військовослужбовців проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Московського військового округу 29.07.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 4 роки пораження в правах. Реабілітований 25.09.1996. *(15299 П)*.

КОБИЛЯНСЬКИЙ Юрій Миколайович, 1919 р. н., *с. Раківчик* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Раківчик, колгоспник. Заарештований 16.09.1950. Звинувачення: служив у німецькій охоронній поліції. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 01.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6854 П)*.

КОБИНЕЦЬ Іван Васильович, 1918 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 83-го артилерійського дивізіону 21-ї СД (м. Спаськ-Дальній Приморського краю, Росія). Заарештований 28.07.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 1-ї армії 27.09.1941 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 13.07.1995. *(14990 П)*.

КОБИНЕЦЬ Михайло Андрійович, 1899 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець,

освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, статист Солотвинського лісопункту Вигодського лісокомбінату. Заарештований 22.06.1950. Звинувачення: інформатор ОУН, купив бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.10.1991. *(6526 П).*

КОБИНЕЦЬ Михайло Васильович, 1904 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, лісоруб. Заарештований 20.06.1950. Звинувачення: передав для ОУН 500 крб., зберігав календар «Просвіти». Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.04.1993. *(11503 П).*

КОБИНЕЦЬ Михайло Васильович, 1918 р. н., *с-ще Вигода* Долинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 807-го СП 304-ї СД. Заарештований 19.10.1944. Звинувачення: член групи військовослужбовців, що мали намір перейти на бік супротивника. Військовим трибуналом 60-ї армії 26.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.11.1992. *(10863 П).*

КОБИНЕЦЬ Олена Михайлівна, 1928 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Старий Мізунь, селянка. Заарештована 14.03.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА, лікувала вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.11.1991. *(12860).*

КОБИНЕЦЬ Омелян Іванович, 1909 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, завідувач складу колгоспної лісоділянки. Заарештований 19.06.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1991. *(6611 П).*

КОБІВКА Дмитро Васильович, 1923 р. н., *с. Долішнє Залуччя* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Долішнє Залуччя, селянин. Заарештований 17.01.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.09.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. 01.11.1946 справу припинено. *(172 П).*

КОБЛІВСЬКА Магдалина Іванівна, 1927 р. н., *с. Тростянець* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тростянець, селянка. Заарештована 15.03.1946. Звинувачення: член ОУН, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.04.1992. *(8445 П).*

КОБЛІВСЬКИЙ Петро Васильович, 1892 р. н., *с. Тростянець* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тростянець, селянин. Заарештований 17.08.1948. Звинувачення: переховував вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.04.1994. *(13895 П).*

КОБЛЯНСЬКИЙ Іван Михайлович, 1924 р. н., *с. Боднарів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.09.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.10.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1990. *(5350 П).*

КОБРИН Василь Якович, 1893 р. н., *с. Пациків* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пациків, селянин. Заарештований 17.10.1944. Звинувачення: касир товарства «Просвіта» (1941—1944). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.11.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.01.1992. *(7088 П).*

КОБРИН Дмитро Якович, 1907 р. н., *с. Пациків* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пациків, бухгалтер Вигодського хімічного заводу. Заарештований 26.08.1944. Звинувачення: член ОУН, псевда — Круп, Короб, збирав гроші для УПА, керівник сільського УНК. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.10.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 05.12.1944 в станіславській тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.01.1992. *(7106 П).*

КОБРИН Петро Дмитрович, 1903 р. н., *с. Суходіл* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Суходіл, селянин. Заарештований 22.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кармелюк, розповсюджував націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.01.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт. Реабілітований 25.11.1993. *(12990 П).*

КОБРИН Юрій Якович, 1899 р. н., *с. Пациків* Долинського району, українець, освіта середня

педагогічна. Проживав у с. Пациків, завідувач початкової школи. Заарештований 20.08.1944. Звинувачення: член сільського УНК, в 1941 році виступав на антирадянському мітингу. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 01.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.01.1992. *(7083 П)*.

КОБРИНСЬКА Ганна Іллівна, 1923 р. н., ***с. Новиця*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 30.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорна, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 21.06.1993. *(13218 П)*.

КОБРИНСЬКА Ольга Василівна, 1925 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 31.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Наталка, друкарка райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 23.04.1992. *(8991 П)*.

КОБРИНСЬКИЙ Василь Іванович, 1922 р. н., ***с. Новиця*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.02.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бея, районна боївка СБ), псевдо — Сокіл. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.02.1992. *(7648 П)*.

КОБРИНСЬКИЙ Іван Юрійович, 1905 р. н., ***с. Олешків*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Кемерово*** (Росія), робітник шахти. Заарештований 10.03.1945. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом військ НКВС Кемеровської області 27.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 20.04.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.03.1996. *(15051 П)*.

КОБРИНСЬКИЙ Микола Миколайович, 1914 р. н., ***с. Камінь*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.11.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. 07.12.1944 скерований до спецтабору НКВС. *(107 П)*.

КОБРИНСЬКИЙ Юрій Іванович, 1904 р. н., ***с. Олешків*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 105-го ЗСП (м. Ачинськ Красноярського краю, Росія). Заарештований 31.07.1944. Звинувачення: член ОУН, заготовляв продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 03.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.03.1994. *(37045)*.

КОБУТА Василь Миколайович, 1923 р. н., ***с. Перекоси*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 27.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти), псевдо — Грабенко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.02.1992. *(7104 П)*.

КОБУТА Володимир Іванович, 1930 р. н., ***с. Перекоси*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перекоси, селянин. Заарештований 27.08.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 29.09.1993. *(12666 П)*.

КОБУТА Микола Кузьмич, 1902 р. н., ***с. Довгий Войнилів*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Довгий Войнилів, фотограф. Заарештований 05.08.1949. Звинувачення: фотографував вояків УПА. Станіславським обласним судом 06.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 06.12.1991. *(6852 П)*.

КОБУТА Павло Романович, 1906 р. н., ***с. Перекоси*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Калуш***. Заарештований 24.06.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 26.09.1964 справу припинено. *(3048 П)*.

КОБУТА Розалія Антонівна, 1889 р. н., ***с. Перекоси*** Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Перекоси, селянка. Заарештована 17.02.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 29.10.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 16.04.1993. *(11437 П)*.

КОБУТА Розалія Гаврилівна, 1929 р. н., ***с. Перекоси*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 18.02.1946. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 05.03.1992. *(11436 П)*.

КОБУТА Яків Степанович, 1913 р. н., ***с. Негівці*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Довгий Войнилів***, селянин. Заарештований 17.07.1948. Звинувачення: зберігав і доставляв воякам УПА продукти. Військовим трибуналом

військ МВС Станіславської області 07.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1991. *(7737 П).*

КОБ'ЮК Василь Іванович, 1925 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.10.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Козачок, кур'єр Галайди — керівника райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.09.1991. *(6090 П).*

КОВАЛЕВИЧ Степан Михайлович, 1924 р. н., *с. Витвиця* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Витвиця, завгосп поліклініки. Заарештований 14.10.1949. Звинувачення: сприяв у придбанні медикаментів для членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.03.1950 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 09.11.1992. *(10006 П).*

КОВАЛЕНКО Анатолій Олександрович, 1910 р. н., *м. Варшава* (Польща), українець, освіта незакінчена вища. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, радіотехнік радіомайстерні. Заарештований 29.12.1948. Звинувачення: під час німецької окупації працював начальником електропідстанції у м. П'ятихатки Дніпропетровської області. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 14.07.1992. *(9049 П).*

КОВАЛИК Владислав Максиміліанович, 1923 р. н., *м. Івано-Франківськ*, поляк, освіта неповна середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, учень фізкультурного технікуму. Заарештований 03.03.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 21.03.1941 засуджений на 4 роки позбавлення волі. Реабілітований 13.10.1994. *(14357 П).*

КОВАЛИШИН Ганна Іллівна, 1903 р. н., *с. Люча* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Люча, селянка. Заарештована 12.12.1948. Звинувачення: заготовляла й перевозила зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.03.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 09.12.1991. *(11131 П).*

КОВАЛИШИН Юрій Миколайович, 1929 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець. Проживав нелегально. Заарештований 29.10.1945. Звинувачення: вояк УПА. **Загинув** 02.06.1946 в тюрмі, місце поховання невідоме. *(2381 П).*

КОВАЛІВ Михайло Петрович, 1904 р. н., *с. Новий Мартинів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Різдв'яни*, кравець. Заарештований 09.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Стрілка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.12.1991. *(6905 П).*

КОВАЛІВ Ольга Никифорівна, 1923 р. н., *с. Городниця* Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Городниця, селянка. Заарештована 12.11.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 25.01.1992. *(7409 П).*

КОВАЛІВ Ярослав Михайлович, 1924 р. н., *с. Новий Мартинів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.08.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Щур. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.11.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1991. *(5565 П).*

КОВАЛОВА Ванда Михайлівна, 1915 р. н., *м. Герне* (Німеччина), полька, освіта початкова. Проживала в *с. Голинь* Калуського району, селянка. Заарештована 14.01.1940. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 17.04.1940 засуджена на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.09.1994. *(14290 П).*

КОВАЛЬ Василь Захарович, 1898 р. н., *с. Рівня* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рівня, селянин. Заарештований 16.01.1941. Звинувачення: інформатор польської поліції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 03.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 27.01.1989. *(3870 П).*

КОВАЛЬ Василь Павлович, 1924 р. н., *с. Вишнів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Береза, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1991. *(31166).*

КОВАЛЬ Василь Петрович, 1921 р. н., *с. Олешів* Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Олешів, колгоспник. Заарештований 12.02.1950. Звинувачення: зв'язковий УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.08.1991. *(7818 П).*

КОВАЛЬ Ганна Михайлівна, 1926 р. н., *с. Сваричів* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сваричів, заготівельниця мо-

локо-збирального пункту. Заарештована 14.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Віра, станична ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.12.1992. *(13932).*

КОВАЛЬ Григорій Іванович, 1929 р. н., ***с. Якубів*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.03.1946. Звинувачення: член ОУН, писав листівки антирадянського змісту й поширював їх. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 21.09.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.06.1992. *(10764 П).*

КОВАЛЬ Дмитро Васильович, 1928 р. н., ***с. Олешів*** Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Олешів, селянин. Заарештований 06.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чайка, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1992. *(8190 П).*

КОВАЛЬ Іван Васильович, 1923 р. н., ***с. Олешів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Рядовий 527-го СП 11-ї СД. Заарештований 05.11.1944. Звинувачення: мав намір перейти на бік ворога. Військовим трибуналом 5-ї армії 18.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.10.1994. *(36074).*

КОВАЛЬ Йосип Іванович, 1926 р. н., ***с. Якубів*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Якубів, селянин. Заарештований 30.08.1944. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 18-ї армії 06.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 12.07.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.04.1995. *(14833 П).*

КОВАЛЬ Йосип Петрович, 1931 р. н., ***с. Сваричів*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сваричів, коваль. Заарештований 16.11.1946. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, поширював антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.12.1946 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 12.09.1991. *(6357 П).*

КОВАЛЬ Катерина Прокопівна, 1890 р. н., ***с. Сваричів*** Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Сваричів, селянка. Заарештована 13.12.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 23.01.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1993. *(13106 П).*

КОВАЛЬ Магдалина Іванівна, 1929 р. н., ***с. Якубів*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Якубів, селянка. Заарештована 16.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Полтавка, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 03.11.1992. *(13841 П).*

КОВАЛЬ Марія Іванівна, 1927 р. н., ***с. Старий Мартинів*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Мартинів, селянка. Заарештована 05.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орлиця, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.04.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.05.1992. *(8472 П).*

КОВАЛЬ Михайло Миколайович, 1932 р. н., ***с. Якубів*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Якубів, селянин. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.04.1952 засуджений на спецпоселення в Тюменській області (Росія). Перебуваючи в Брошнівському пересильному пункті (Рожнятівський район) мав намір з-під варти втекти. Станіславським обласним судом 26.07.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10946 П).*

КОВАЛЬ Петро Пилипович, 1915 р. н., ***с-ще Войнилів*** Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 09.08.1946. Звинувачення: член ОУН, керівник підрайонного проводу ОУН, в 1941 році був райсекретарем української поліції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.05.1993. *(11709 П).*

КОВАЛЬ Роман Костянтинович, 1927 р. н., ***с. Опришівці*** (тепер — у складі м. Івано-Франківськ), українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Опришівці, секретар сільради. Заарештований 18.09.1949. Звинувачення: мав зв'язок із підпіллям. Особливою нарадою при МДБ СРСР 22.02.1950 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 05.08.1991. *(5713 П).*

КОВАЛЬ Степан Семенович, 1902 р. н., ***с. Верхня Липиця*** Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Верхня Липиця, селянин. Заарештований 28.10.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 06.02.1992. *(7780 П).*

КОВАЛЬ Федір Іванович, 1916 р. н., *с. Якубів* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Якубів, кравець. Заарештований 30.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Хмара, Нечуй, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1994. *(14601 П)*.

КОВАЛЬСЬКА Ганна Дмитрівна, 1929 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 31.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Скуби), псевдо — Ганнуся, кухарка, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 01.07.1994. *(14726 П)*.

КОВАЛЬСЬКА Євдокія Дмитрівна, 1927 р. н., *с. Семенівка* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Семенівка, селянка. Заарештована 17.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 13.11.1991. *(6447 П)*.

КОВАЛЬСЬКА Юлія Петрівна, 1910 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Кути, селянка. Заарештована 17.02.1949. Звинувачення: прала білизну, готувала їжу для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.03.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.06.1991. *(5653 П)*.

КОВАЛЬСЬКИЙ Василь Миколайович, 1896 р. н., *с. Збора* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Довгий Войнилів*, селянин. Заарештований 17.07.1948. Звинувачення: утримував продуктовий склад УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1991. *(7737 П)*.

КОВАЛЬСЬКИЙ Дмитро Дмитрович, 1927 р. н., *с. Семенівка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Семенівка, селянин. Заарештований 09.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Левко, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 05.11.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.05.1992. *(9008 П)*.

КОВАЛЬСЬКИЙ Дмитро Іванович, 1904 р. н., *с. Лисятичі* Стрийського району Львівської області, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у *с. Верхня Липиця* Рогатинського району, вчитель. Заарештований 13.05.1950. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.12.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.11.1991. *(6462 П)*.

КОВАЛЬСЬКИЙ Іван Іванович, 1906 р. н., *с. Данильче* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Данильче, секретар сільради. Заарештований 14.05.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.12.1991. *(6719 П)*.

КОВАЛЬСЬКИЙ Іван Юрійович, 1923 р. н., *с. Семенівка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Семенівка, селянин. Заарештований 09.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Берест, старший зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1992. *(9008 П)*.

КОВАЛЬСЬКИЙ Михайло Михайлович, 1920 р. н., *с-ще Кути* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Кути, працівник їдальні райпромкомбінату. Заарештований 20.12.1945. Звинувачення: розвідник станичної ОУН, збирав продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.02.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.07.1992. *(9156 П)*.

КОВАЛЬСЬКИЙ Станіслав Петрович, 1923 р. н., *м. Калуш*, поляк, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 16.01.1945. Звинувачення: член АК, псевдо — Цвік. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1993. *(13601 П)*.

КОВАЛЬЧИШИН Дмитро Федорович, 1921 р. н., *с. Парище* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Парище, селянин. Заарештований 08.09.1944. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА. Військовим трибуналом 2-ї ПДД 20.09.1944 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 22.02.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.12.1996. *(15455 П)*.

КОВАЛЬЧИШИН Микола Васильович, 1930 р. н., *с. Парище* Надвірнянського району, ук-

раїнець, освіта неповна середня. Проживав у с. Парище, селянин. Заарештований 28.07.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН і постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.04.1994. *(13497 П).*

КОВАЛЬЧУК Анастасія Михайлівна, 1921 р. н., *с. Луги* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Луги, селянка. Заарештована 18.12.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА, відвідувала заняття по вивченню історії України Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 28.08.1991. *(5860 П).*

КОВАЛЬЧУК Василь Гаврилович, 1930 р. н., *с. Заріччя* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 12685 (м. Баку, Азербайджан). Заарештований 06.03.1953. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 14.08.1954 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 30.12.1994. *(15188 П).*

КОВАЛЬЧУК Василь Дмитрович, 1916 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.07.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотні Залізняка, 1944, Вовка, 1945). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.09.1994. *(14459 П).*

КОВАЛЬЧУК Василь Іванович, 1920 р. н., *с. Петранка* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Петранка, селянин. Заарештований 04.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Руб, зв'язковий райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.02.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.08.1991. *(5792 П).*

КОВАЛЬЧУК Василь Олексійович, 1902 р. н., *с. Луги* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Луги, завідувач млина. Заарештований 03.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Скорий, постачав продукти воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.07.1956. *(4613 П).*

КОВАЛЬЧУК Василь Олексійович, 1918 р. н., *с. Бринь* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бринь, селянин. Заарештований 23.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мисливий, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.10.1991. *(6268 П).*

КОВАЛЬЧУК Ганна Йосипівна, 1927 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 16.04.1946. Звинувачення: розвідниця УПА, надавала меддопомогу пораненим воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(11394 П).*

КОВАЛЬЧУК Ганна Петрівна, 1925 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Тязів, селянка. Заарештована 04.04.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 03.12.1991. *(7757 П).*

КОВАЛЬЧУК Дмитро Гнатович, 1912 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тязів, селянин. Заарештований 17.06.1947. Звинувачення: збирав продукти та гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.08.1992. *(9510 П).*

КОВАЛЬЧУК Дмитро Іванович, 1907 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Ковалівка* Коломийського району, селянин. Заарештований 18.07.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав гроші та продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Чернівецької області 08.09.1944 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.03.1993. *(8329).*

КОВАЛЬЧУК Дмитро Михайлович, 1920 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стопчатів, вибійник шахти. Заарештований 20.07.1951. Звинувачення: мав зв'язок з братом Михайлом — членом ОУН, псевдо — Гонта. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.09.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.06.1994. *(14742 П).*

КОВАЛЬЧУК Євдокія Севастянівна, 1930 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Тязів, селянка. Заарештована 04.04.1946. Звинувачення: розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 18.03.1992. *(7757 П).*

КОВАЛЬЧУК Іван Миколайович, 1889 р. н., *с. Люча* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Люча, робітник Яблунівського ліспромгоспу. Заарештований 12.12.1948. Звинувачення: здав для УПА 20 кг зерна. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.03.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1991. *(11131 П)*.

КОВАЛЬЧУК Іван Михайлович, 1922 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стопчатів, робітник шахти № 3 в с. Ковалівка Коломийського району. Заарештований 02.05.1947. Звинувачення: розклеював листівки націоналістичного змісту. Станіславським обласним судом 26.08.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 09.12.1991. *(6874 П)*.

КОВАЛЬЧУК Ілля Михайлович, 1920 р. н., *с-ще Яблунів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Яблунів, столяр. Заарештований 12.02.1941. Звинувачення: член ОУН, вивчав літературу націоналістичного змісту. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.05.1997. *(14743)*.

КОВАЛЬЧУК Катерина Федорівна, 1922 р. н., *с. П'ядики* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. П'ядики, селянка. Заарештована 27.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 22.04.1992. *(8822 П)*.

КОВАЛЬЧУК Максим Андрійович, 1892 р. н., *с. Верхній Вербіж* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Вербіж, селянин. Заарештований 03.11.1945. Звинувачення: член ОУН, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах з конфіскацією майна. Реабілітований 19.02.1996. *(15154 П)*.

КОВАЛЬЧУК Марія Іванівна, 1921 р. н., *с. Буківна* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 23.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Леся, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 29.07.1991. *(5608 П)*.

КОВАЛЬЧУК Марія Миколаївна, 1922 р. н., *с. Вікторів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вікторів, селянка. Заарештована 05.02.1949. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.04.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.06.1991. *(5484 П)*.

КОВАЛЬЧУК Марія Петрівна, 1924 р. н., *с. Стопчатів* Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Стопчатів, кравчиня. Заарештована 24.03.1945. Звинувачення: збирала продукти, в'язала светри для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.12.1991. *(6886 П)*.

КОВАЛЬЧУК Микола Михайлович, 1926 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 23.12.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Гайового), псевдо — Артем, збирав продукти та одяг для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.07.1992. *(9073 П)*.

КОВАЛЬЧУК Микола Петрович, 1919 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ Юри, 1945). **Загинув** 01.02.1946 під час слідства, місце поховання невідоме. 25.06.1946 справу припинено. *(36329)*.

КОВАЛЬЧУК Микола Федорович, 1902 р. н., *с. Ілемня* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ілемня, столяр, лісоруб ліспромгоспу. Заарештований 21.04.1945. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 27.12.1991. *(7044 П)*.

КОВАЛЬЧУК Михайлина Гнатівна, 1929 р. н., *с. Козина* Тисменицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 03.07.1945. Звинувачення: воячка УПА, псевда — Марія, Люба, зв'язкова між сотнями Довбуша й Зміюки. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.08.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.08.1991. *(5802 П)*.

КОВАЛЬЧУК Михайлина Петрівна, 1924 р. н., *с. Козина* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Козина, селянка. Заарештована 19.02.1948. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.03.1948 засуджена на 10 років

позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 13.12.1991. *(6565 П).*

КОВАЛЬЧУК Надія Володимирівна, 1930 р. н., *с. Старий Мартинів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Мартинів, селянка. Заарештована 20.05.1947. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1947 засуджена на 3 роки позбавлення волі. Реабілітована 25.07.1992. *(7708 П).*

КОВАЛЬЧУК Наталія Михайлівна, 1931 р. н., *с. Новий Мартинів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Новий Мартинів, селянка. Заарештована 07.04.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.11.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 09.02.1955. *(65 П).*

КОВАЛЬЧУК Никифор Юрійович, 1888 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Яворів, селянин. Заарештований 11.11.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН і вояків УПА, допомагав їм продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.12.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.07.1993. *(12245 П).*

КОВАЛЬЧУК Ольга Дмитрівна, 1927 р. н., *с. Луги* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Луги, селянка. Заарештована 21.11.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 28.08.1991. *(5860 П).*

КОВАЛЬЧУК Ольга Федорівна, 1925 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Томашівці, селянка. Заарештована 08.04.1947. Звинувачення: зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.03.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.09.1994. *(14670 П).*

КОВАЛЬЧУК Параска, 1919 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 27.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 25.06.1992. *(9099 П).*

КОВАЛЬЧУК Параска Федорівна, 1928 р. н., *с. Луги* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Луги, селянка. Заарештована 25.11.1945. Звинувачення: член ОУН, виготовляла светри для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 28.08.1991. *(5860 П).*

КОВАЛЬЧУК Петро Васильович, 1915 р. н., *с. Козина* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Козина, селянин. Заарештований 29.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 31.05.1941 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7348 П).*

КОВАЛЬЧУК Петро Севастянович, 1920 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.01.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Сокола), псевдо — Тир. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. (9249 П).

КОВАЛЬЧУК Софія Іванівна, 1912 р. н., *с. Верхній Вербіж* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Верхній Вербіж, колгоспниця. Заарештована 27.08.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН, допомагала їм матеріально. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 28.09.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.04.1993. *(11516 П).*

КОВАЛЬЧУК Степан Андрійович, 1916 р. н., *с. Олешів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Олешів, колгоспник. Заарештований 11.01.1950. Звинувачення: вояк УПА, псевда — Грім, Беркут, постачав продукти воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.09.1950 засуджений на 20 років позбавлення волі. Реабілітований 31.03.1992. *(7818 П).*

КОВАЛЬЧУК Степан Михайлович, 1905 р. н., *с. Вікторів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вікторів, селянин. Заарештований 03.12.1945. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1991. *(3721).*

КОВАЛЬЧУК Степан Степанович, 1925 р. н., *с. Красовка* (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *с. Маринопіль* Галицького району, селянин. Заарештований 01.11.1951. Звинувачення: перебував у дивізії «СС-Галичина», ніс охорону території «табору смерті» в м. Травники (Польща). Станіславським обласним судом 29.11.1951 засу-

джений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.06.1995. *(14780 П)*.

КОВАЛЬЧУК Федір Антонович, 1899 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.06.1951. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 24.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.01.1992. *(6996 П)*.

КОВАЛЬЧУК Федір Васильович. 1891 р. н., *с. Тязів* Тисменицького району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Галич*, голова райсоцзабезу. Заарештований 13.06.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 24.10.1989. *(4635 П)*.

КОВАЛЬЧУК Юрій Йосипович, 1900 р. н., *с. Новий Мартинів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Старий Мартинів*, фінагент. Заарештований 04.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Круг. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.05.1992. *(8472 П)*.

КОВАЛЬЧУК Юрій Михайлович, 1907 р. н., *с-ще Яблунів* Косівського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зелений, член Верховинського райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 20.01.1992. *(6990 П)*.

КОВАЛЬЧУК Ярослав Іванович, 1926 р. н., *м. Броди* Львівської області, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально в *Долинському* районі. Заарештований 09.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (старшинська школа «Олені»), псевдо — Лісовик. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.12.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.05.1993. *(11425 П)*.

КОВАЛЬЧУК Ярослава Федорівна, 1925 р. н., *с. П'ядики* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. П'ядики, кравчиня артілі «Червона швея». Заарештована 27.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Маруся, санітарка станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 22.04.1992. *(8822 П)*.

КОВАЛЬЧУК-КУПРІЄНКО Любов. 1926 р. н., *с. Борятин* Дзержинського району Житомирської області, українка, освіта неповна середня. Проживала в *с. Копанки* Калуського району, з 1949 року — нелегально. Заарештована 03.01.1950. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 26.09.1991. *(5998 П)*.

КОВАЛЮК Володимир Миколайович, 1928 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.02.1947. Звинувачення: постачав ОУН продукти, переховував їх, мав зв'язок із братом Михайлом (псевдо — Крутий), вояком УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(9155 П)*.

КОВАЛЮК Ганна Григорівна, 1928 р. н., *с. Антонівка* Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Антонівка, колгоспниця. Заарештована 16.11.1950. Звинувачення: розвідниця ОУН, переховувала членів ОУН, надавала їм медичну допомогу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.02.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.03.1993. *(13266 П)*.

КОВАЛЮК Григорій Васильович, 1906 р. н., *с. Антонівка* Тлумацького району, українець, малописьменний. Рядовий 391-го ЗСП 29-ї ЗСД. Заарештований 06.02.1945. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови, відмовлявся служити в армії. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Після звільнення в 1950 році проживав у с. Антонівка, колгоспник. Вдруге заарештований 15.04.1958. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 31.05.1958 засуджений на 5 років позбавлення волі (умовно). Реабілітований 11.12.1993 і 30.12.1997. *(13287 П, 16174 П)*.

КОВАЛЮК Давид Олексійович, 1917 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Старі Кути, селянин. Заарештований 14.01.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сивошапка. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.03.1994. *(13517 П)*.

КОВАЛЮК Іван Кирилович, 1900 р. н., *с. Торговиця* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Торговиця, селянин. Заарештований 23.05.1949. Звинувачення: переховував у криївці націоналістичну літературу. Військо-

вим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.04.1992. *(7831 П)*.

КОВАЛЮК Марія Кіндратівна, 1903 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Старі Кути, селянка. Заарештована 23.12.1945. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.02.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 07.07.1992. *(9156 П)*.

КОВАЛЮК Михайло Васильович, 1913 р. н., *с. Нижнів* Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Легалізувався. Проживав у *с. Олешів*, робітник гіпсового заводу. Заарештований 06.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Пугача), псевдо — Комар. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1992. *(8190 П)*.

КОВАЛЮК Михайло Дмитрович, 1909 р. н., *с. Нижнів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижнів, селянин. Заарештований 29.04.1941. Звинувачення: член ОУН, навчав членів ОУН військової справи. **Подальша доля невідома.** 07.12.1964 справу припинено. *(3072 П)*.

КОВАЛЮК Михайло Іванович, 1907 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тисменичани, селянин. Заарештований 22.11.1944. Звинувачення: співпрацював із німецькими органами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.05.1993. *(11706 П)*.

КОВАЛЮК Михайло Петрович, 1925 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.12.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Сміливий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 21.01.1992. *(7876 П)*.

КОВАЛЮК Олена Михайлівна, 1903 р. н., *с. Молодків* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Молодків, колгоспниця. Заарештована 13.01.1952. Звинувачення: переховувала вояка УПА, готувала їжу для нього. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 20.03.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.06.1992. *(9159 П)*.

КОВАЛЮК Федір Юрійович, 1919 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Рядовий 109-ї окремої розвідроти 86-ї СД. Заарештований 14.06.1942. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ 86-ї СД 24.06.1942 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах з конфіскацією майна. **Загинув** 23.02.1943 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.05.1997. *(15702 П)*.

КОВБАС Іван Васильович, 1907 р. н., *с. Делева* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Делева, селянин. Заарештований 19.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лисий, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(10762 П)*.

КОВБАС Йосип Іванович, 1897 р. н., *с. Делева* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Делева, селянин. Заарештований 28.11.1946. Звинувачення: в роки фашистської окупації був війтом села. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.01.1993. *(10631 П)*.

КОВБАС Розалія Йосипівна, 1928 р. н., *с. Делева* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Делева, селянка. Заарештована 23.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Маруся, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 16.08.1991. *(5911 П)*.

КОВБАС Юстина Дмитрівна, 1926 р. н., *с. Делева* Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Делева, селянка. Заарештована 17.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марія, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.08.1991. *(5911 П)*.

КОВБАСНЮК Ганна Стефанівна, 1928 р. н., *с. Верхній Вербіж* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Верхній Вербіж, селянка. Заарештована 16.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русява, зв'язкова райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.02.1992. *(7762 П)*.

КОВБАСНЮК Костянтин Прокопович, 1923 р. н., *с. Верхній Вербіж* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.02.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Веселий, станичний ОУН. Військовим трибуналом в/ч 24 045 24.10.1949 засуджений на 25 років позбавленя волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1992. *(8611 П)*.

КОВБАСНЮК Кузьма Андрійович, 1919 р. н., *с. Замагора* Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Замагора, селянин. Заарештований 19.12.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.05.1951 засуджений на 10 років позбавленя волі. Реабілітований 10.12.1993. *(13045 П)*.

КОВБАСНЮК Микола Прокопович, 1921 р. н., *с. Верхній Вербіж* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Вербіж, селянин. Заарештований 16.01.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1995. *(14694 П)*.

КОВБАСНЮК Юрій Михайлович, 1916 р. н., *с. Нижній Вербіж* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Нижній Вербіж, селянин. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член ОУН, у його будинку проводили збори члени ОУН, вивчали військову справу. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.04.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.03.1995. *(14694 П)*.

КОВБАСЮК Володимир Йосипович, 1910 р. н., *с. Криволука* Чортківського району Тернопільської області, українець, освіта вища. Проживав у *с. Нижня Липиця* Рогатинського району, священик. Заарештований 28.03.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.07.1993. *(11831 П)*.

КОВБАСЮК Михайло Васильович, 1933 р. н., *с. Незвисько* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Тишківці*, учень школи. Заарештований 28.12.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тур, поширював антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.03.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.10.1991. *(6561 П)*.

КОВБЕЛЬ Гафія Іванівна, 1928 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Далешове* Городенківського району, селянка. Заарештована 22.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, готувала їжу, прала білизну для вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.07.1991. *(5510 П)*.

КОВБЕЛЬ Іванна Онуфріївна, 1926 р. н., *с. Колодіїв* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колодіїв, селянка. Заарештована 24.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надія, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.06.1992. *(8883 П)*.

КОВБЛЮК Ганна Миколаївна, 1927 р. н., *с. Топорівці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Топорівці, колгоспниця. Заарештована 06.10.1952. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 27.11.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.11.1992. *(10782 П)*.

КОВБЛЮК Марія Миколаївна, 1926 р. н., *с. Топорівці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Топорівці, селянка. Заарештована 26.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дарина, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКДБ Станіславської області 07.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.03.1992. *(10772 П)*.

КОВБЛЮК Микола Танасович, 1910 р. н., *с. Топорівці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Топорівці, селянин. Заарештований 10.02.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(14611 П)*.

КОВБЛЮК Параска Миколаївна, 1928 р. н., *с. Топорівці* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Топорівці, колгоспниця. Заарештована 06.10.1952. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 27.11.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.01.1993. *(10782 П)*.

КОВИН Михайло Михайлович, 1931 р. н., *с-ще Брошнів-Осада* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Брошнів-Осада, слюсар деревообробного комбінату. Заарешт-

тований 11.12.1948. Звинувачення: зібрав для ОУН 27 ящ. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.08.1991. *(5763 П)*.

КОВКІВ Іван Федорович, 1929 р. н., *с. Молодків* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Молодків, селянин. Заарештований 05.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ворон, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1991. *(5702 П)*.

КОВТАЛЮК Дарія Іллівна, 1926 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Сороки*, селянка. Заарештована 15.09.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 12.11.1991. *(6321 П)*.

КОВТАЛЮК Марія Іванівна, 1923 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Сороки*, селянка. Заарештована 15.09.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 12.11.1991. *(6321 П)*.

КОВТАЛЮК Микола Васильович, 1921 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: перебував в українській поліції, станичний ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.01.1993. *(10582 П)*.

КОВТАЛЮК Петро Юрійович, 1907 р. н., *с. Стрільче* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — А, будував склади для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.01.1993. *(10582 П)*.

КОВТУН Денис Карпович, 1918 р. н., *с. Росава* Миронівського району Київської області, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, старший електромеханік станції зв'язку. Заарештований 12.12.1949. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.08.1991. *(5931 П)*.

КОВТУН Марія Антонівна, 1920 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українка, освіта середня. Проживала в с. Ямниця, голова ССТ. Заарештована 12.12.1949. Звинувачення: мала зв'язок із керівниками райпроводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.01.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 30.08.1991. *(5931 П)*.

КОВТУН Михайло Федорович, 1897 р. н., *с. Грабовець* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Цуцилів* Надвірнянського району, мельник. Заарештований 04.11.1950. Звинувачення: допомагав воякам УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.08.1991. *(5856 П)*.

КОВТЮК Іван Петрович, 1918 р. н., *с. Олісво-Королівка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 26.06.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.09.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1994. *(13306 П)*.

КОВЦУНЯК Богдан-Юрій Євгенович, 1924 р. н., *с-ще Обертин* Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Обертин. Заарештований 27.05.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловей. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1947 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.11.1991. *(6563 П)*.

КОВЦУНЯК Василь Олексійович, 1908 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у *м. Коломия*, сторож контори «заготскоту». Заарештований 13.09.1950. Звинувачення: служив у німецькій охоронній поліції. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 01.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах з конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6854 П)*.

КОВЦУНЯК Дмитро Васильович, 1930 р. н., *с. Княждвір* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княждвір, селянин. Заарештований 22.10.1948. Звинувачення: сприяв УПА, розклеював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.11.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах з конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(6070 П)*.

КОВЦУНЯК Євдокія Петрівна, 1920 р. н., *с. Рунгури* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в *м. Коломия*, прибиральниця на стації Коломия. Заарештована 07.02.1951. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію, мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Львівського округу 22.05.1951 засуджена на 25 років

позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. **Загинула** 17.09.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 09.02.1994. *(13441 П)*.

КОВЦУНЯК Євдокія Петрівна, 1927 р. н., *с. Великий Ключів* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Великий Ключів, селянка. Заарештована 21.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калинка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 03.06.1992. *(8972 П)*.

КОВЦУНЯК Микола Миколайович, 1879 р. н., *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Білі Ослави, мельник. Заарештований 25.01.1945. Звинувачення: збирав зерно, молов його і випікав з нього хліб для вояків УПА. **Загинув** 02.05.1945 у станіславській тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.12.1998. *(10451)*.

КОВШАК Михайло Федорович, 1923 р. н., *с. Вербки* Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, освіта початкова. Проживав нелегально в Долинському районі. Заарештований 27.11.1944. Звинувачення: вояк УПА (боївки Ворона, Мороза), псевдо — Дубовий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.05.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(13840 П)*.

КОГУТ Василь Миколайович, 1904 р. н., *с. Новиця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новиця, селянин. Заарештований 14.08.1947. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1997. *(15482 П)*.

КОГУТ Володимир Федорович, 1900 р. н., *м. Івано-Франківськ*, українець. Проживав у м. Івано-Франківськ, головний бухгалтер пункту «Заготзерно». Заарештований 20.02.1945. Звинувачення: член ОУН. 13.06.1945 скерований до спецтабору НКВС *(1687 П)*.

КОГУТ Ганна-Зіновія Володимирівна, 1899 р. н., *с. Красів* Миколаївського району Львівської області, українка, освіта вища. Проживала в *м. Косів*, вчителька, згодом бухгалтер майстерні художніх виробів, диригент гуцульського хору «Трембіта». Від березня 1944 р. проживала нелегально. Заарештована 27.08.1953. Звинувачення: член ОУН, псевда — Лоза, Христя, коректор референтури пропаганди Карпатського крайового проводу ОУН, літературний псевдонім — Дзвінчук, автор музики пісень націоналістичного змісту. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 05.01.1954 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 16.06.1994. *(14056 П)*.

КОГУТ Дмитро Васильович, 1923 р. н., *с. Павлівка* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 21.09.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Листопад. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.12.1991. *(6793 П)*.

КОГУТ Дмитро Іванович, 1928 р. н., *с. Верхня* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Попадюка). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.04.1992. *(11406 П)*.

КОГУТ Дмитро Михайлович, 1929 р. н., *с. Завадка* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 12.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Галайди, 1944), псевдо — Верховинець. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.10.1993. *(13169 П)*.

КОГУТ Іван Ілліч, 1919 р. н., *с. Верхня* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.07.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Тютюнника), псевда — Лис, Крокодил. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітований 11.06.1992. *(8768 П)*.

КОГУТ Іван Миколайович, 1912 р. н., *с. Підгірки* (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта початкова. Проживав у с. Підгірки, голова сільради. Заарештований 23.07.1947. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.05.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.03.1956. *(11879 П)*.

КОГУТ Іван Павлович, 1910 р. н., *с. Завадка* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 20.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Тютюнника), псевдо — Сокира. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 03.08.1993. *(12299 П)*.

КОГУТ Іван Прокопович, 1921 р. н., *с. Підгірки* (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Підгірки, селянин. Заарештований 23.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лейба, розвід-

ник ОУН. **Загинув** 19.12.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.08.1996. *(15267 П)*.

КОГУТ Костянтин Романович, 1911 р. н., ***с. Завадка*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Завадка, селянин. Заарештований 30.10.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.03.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.11.1993. *(12943 П)*.

КОГУТ Марія Василівна, 1923 р. н., ***с. Збора*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Тужилів***, селянка. Заарештована 15.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зоря, зв'язкова райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.12.1991. *(6731 П)*.

КОГУТ Марія Василівна, 1926 р. н., ***с. Рашків*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рашків, селянка. Заарештована 07.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.10.1991. *(6291 П)*.

КОГУТ Мечислав Франкович, 1919 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, освіта неповна середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, шофер. Заарештований 28.04.1940. Звинувачення: намагався нелегально перейти кордон. Станіславським обласним судом 20.08.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітований 20.05.1994. *(14060 П)*.

КОГУТ Микола Кирилович, 1913 р. н., ***с. Підгірки*** (тепер — у складі м. Калуш), українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у ***с. Вістова***, боєць винищувального загону. Заарештований 04.05.1946. Звинувачення: з квітня 1945 року — знову в УПА (сотня Чорного). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.02.1992. *(7556 П)*.

КОГУТ Микола Юрійович, 1887 р. н., ***с. Грабич*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грабич, колгоспник. Заарештований 20.05.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.10.1994. *(14498 П)*.

КОГУТ Михайло Іванович, 1921 р. н., ***с. Грабич*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грабич, колгоспник. Заарештований 17.05.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі й 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.10.1994. *(14498 П)*.

КОГУТ Михайло Миколайович, 1912 р. н., ***с. Грабич*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грабич, селянин. Заарештований 10.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сорока, розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1995. *(14909 П)*.

КОГУТ Михайло Миколайович, 1912 р. н., ***с. Новиця*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у ***м. Калуш***. Заарештований 01.07.1948. Звинувачення: розвідник УПА, постачав воякам УПА тютюнові вироби, переховував і переправив у надійне місце пораненого керівника райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 30.07.1991. *(5650 П)*.

КОГУТ Олексій Миколайович, 1915 р. н., ***с. Підгірки*** (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта початкова. Проживав у с. Підгірки, водій Калуського калійного комбінату. Заарештований 23.01.1948. Звинувачення: перебував у дивізії «СС-Галичина». Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(12009 П)*.

КОГУТ Осип Іванович, 1891 р. н., ***м. Бучач*** Тернопільської області, українець, освіта вища. Проживав у ***с-щі Богородчани***, адвокат. Заарештований 24.05.1940. Звинувачення: член УСРП, служив у Січових Стрільцях, був начальником відділу канцелярії МВС Української Народної Республіки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.05.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 24.10.1989. *(4715 П)*.

КОГУТ Павло Васильович, 1924 р. н., ***с. Збора*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Збора, селянин. Заарештований 28.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кузьма, зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.10.1991. *(6300 П)*.

КОГУТ Петро Іванович, 1914 р. н., ***с. Грабич*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грабич, селянин. Заарештований

17.05.1950. Звинувачення: надавав матеріальну допомогу УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.10.1994. *(14498 П)*.

КОГУТ Петро Іванович, 1924 р. н., ***с. Верхня*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ромка), псевдо — Аскольд. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.06.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 22.11.1993. *(13213 П)*.

КОГУТ Петро Петрович, 1915 р. н., ***с. Збора*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Збора, селянин. Заарештований 05.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Козак, Тарас, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.05.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.09.1991. *(5926 П)*.

КОГУТ Степан Харитонович, 1932 р. н., ***с. Підгірки*** (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Калуш***, стажист водія. Заарештований 17.01.1950. Звинувачення: брав участь у терористичному акті, який проводили члени ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.02.1993. *(10698 П)*.

КОГУТ Тимофій Кирилович, 1892 р. н., ***м. Калуш***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Калуш, коваль. Заарештований 18.12.1944. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. 16.08.1945 скерований до спецтабору НКВС. **Загинув** 28.02.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. 16.07.1946 справу припинено. *(5723 П)*.

КОГУТЮК Олексій Михайлович, 1916 р. н., ***с. Прибилів*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 07.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Олега, 1944), псевдо — Прокіп. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.04.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 05.05.1993. *(11635 П)*.

КОГУТЯК Василь Семенович, 1904 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Косів***, начальник лісопункту. Заарештований 18.01.1945. Звинувачення: під час німецької окупації служив в українській поліції. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.09.1991. *(6133 П)*.

КОГУТЯК Генефа Кирилівна, 1900 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українка, освіта початкова. Проживала в м. Івано-Франківськ. Заарештована 12.04.1949. Звинувачення: постачала продукти членові ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.04.1993. *(11410 П)*.

КОГУТЯК Зіновія Степанівна, 1912 р. н., ***м. Тисменица***, українка, освіта середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, фармацевт. Заарештована 16.04.1949. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.07.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 09.09.1994. *(14418 П)*.

КОГУТЯК Ірина Степанівна, 1926 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українка, освіта початкова. Проживала в м. Івано-Франківськ, касир. Заарештована 12.04.1949. Звинувачення: постачала ОУН друкарський папір. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 04.11.1992. *(12355 П)*.

КОГУТЯК Лук'ян Федорович, 1888 р. н., ***с. Опришівці*** (тепер — у складі м. Івано-Франківськ), українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Опришівці, селянин. Заарештований 25.06.1948. Звинувачення: поширював націоналістичну літературу, збирав гроші й продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 18.10.1954 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.09.1992. *(9785 П)*.

КОГУТЯК Михайло Андрійович, 1910 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Івано-Франківськ, візник будинкоуправління № 39. Заарештований 08.04.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(6113 П)*.

КОГУТЯК Степан Дмитрович, 1892 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта вища. Проживав у м. Івано-Франківськ, священик. Заарештований 16.04.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.11.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 24.04.1995. *(14770 П)*.

КОГУТЯК Ярослав Семенович, 1909 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 01.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Степовий, заго-

товляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(9169 П)*.

КОГУЧ Антон Іванович, 1926 р. н., *с. Павлівка* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 08.05.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Павла), псевдо — Таська. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.09.1994. *(14449 П)*.

КОГУЧ Варвара Іллівна, 1899 р. н., *с. Павлівка* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Павлівка, селянка. Заарештована 07.12.1945. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 08.04.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 29.01.1992. *(37010)*.

КОГУЧ Євгенія Василівна, 1930 р. н., *с. Павлівка* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Павлівка, селянка. Заарештована 05.09.1945. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 19.09.1991. *(5962 П)*.

КОГУЧ Іван Миколайович, 1897 р. н., *с. Павлівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Павлівка, селянин. Заарештований 01.02.1945. Звинувачення: під час окупації сприяв здачі зерна Німеччині. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.08.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1992. *(37007)*.

КОЖУХОВСЬКИЙ Іван Петрович, 1904 р. н., *с. Гринівці* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 11.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Скали). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.07.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.04.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.01.1992. *(10348)*.

КОЖУШНИЙ Василь Миколайович, 1922 р. н., *с. Бортники* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бортники, селянин. Заарештований 18.03.1947. Звинувачення: переховував керівника кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.04.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 03.06.1992. *(13316 П)*.

КОЖУШОК Андрій Павлович, 1929 р. н., *с. Гринівці* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 71738 (м. Постави, Білорусь). Заарештований 03.05.1952. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Білоруського військового округу 16.06.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.11.1994. *(14502 П)*.

КОЖУШОК Ілля Прокопович, 1907 р. н., *с. Гринівці* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 11.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Скали), псевдо — Сорока. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.07.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 13.08.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.01.1992. *(10348)*.

КОЗАК Анастасія Пантелеймонівна, 1910 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в *с. Братишів*, селянка. Заарештована 07.01.1947. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.03.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.06.1992. *(9178 П)*.

КОЗАК Антон, 1922 р. н., *с. Палагичі* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 20.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шаблі), псевдо — Чумак. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.06.1992. *(10632 П)*.

КОЗАК Варвара Степанівна, 1922 р. н., *с. Іллінці* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Іллінці, селянка. Заарештована 24.01.1953. Звинувачення: дозволила воякам УПА побудувати у своєму господарстві криївку. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 20.02.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.02.1992. *(8280 П)*.

КОЗАК Василь Іванович, 1906 р. н., *с. Грушка* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Грушка, селянин. Заарештований 12.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.05.1992. *(9708 П)*.

КОЗАК Василь Павлович, 1891 р. н., *с. Жабокруки* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жабокруки, селянин. Заарештований 04.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Перепелиця, розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.03.1993. *(11115 П)*.

КОЗАК Ганна Василівна, 1928 р. н., *с. Вікторів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вікторів, селянка. Заарештована 13.11.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 30.09.1991. *(3721)*.

КОЗАК Григорій Іванович, 1929 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Кам'янка, селянин. Заарештований 22.07.1948. Звинувачення: зв'язковий ОУН, вивішував синьо-жовті прапори. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1992. *(10193 П)*.

КОЗАК Дмитро Ілліч, 1887 р. н., *с. Корнич* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Корнич, завідувач молокопункту. Заарештований 16.07.1926. Звинувачення: перебував на службі в польській поліції (1922—1924), намагався перейти польсько-радянський кордон. Кам'янець-Подільським окружним судом 19.05.1927 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 28.05.1927, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.09.1994. *(14315 П)*.

КОЗАК Іван Онуфрійович, 1931 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Братишів, бухгалтер ССТ. Заарештований 20.05.1948. Звинувачення: зв'язковий ОУН, розвідник УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1992. *(10648 П)*.

КОЗАК Ілля Іванович, 1927 р. н., *с. Корнич* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Дика), псевдо — Запорожець. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(13842 П)*.

КОЗАК Йосип Миколайович, 1910 р. н., *м. Косів*, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 31.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Листоноша. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.11.1992. *(10307 П)*.

КОЗАК Йосип Михайлович, 1923 р. н., *с. Брошнів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Брошнів, електромайстер деревообробного комбінату. Заарештований 31.07.1948. Звинувачення: передав воякам УПА зібрані гроші. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(6278 П)*.

КОЗАК Катерина Григорівна, 1912 р. н., *с. Нижній Вербіж* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нижній Вербіж, селянка. Заарештована 29.07.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Криклива, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.01.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.01.1992. *(7526 П)*.

КОЗАК Катерина Дмитрівна, 1928 р. н., *с. Нові Кривотули* Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Нові Кривотули, селянка. Заарештована 20.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.03.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 18.01.1973. *(9989 П)*.

КОЗАК Марія Григорівна, 1925 р. н., *с. Убині* Кам'янсько-Бузького району Львівської області, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Томашівці* Калуського району, домопрацівниця у священика. Заарештована 29.05.1950. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.10.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 07.04.1994. *(14237 П)*.

КОЗАК Микита Антонович, 1908 р. н., *с. Діброва* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Лука*, селянин. Заарештований 26.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловей, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 18.08.1993. *(12304 П)*.

КОЗАК Микола Антонович, 1911 р. н., *с. Діброва* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Довжка*, селянин. Заарештований 12.09.1948. Звинувачення: сприяв УПА, розповсюд-

жував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.10.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(6691 П)*.

КОЗАК Микола Васильович, 1929 р. н., ***с. Чорнолізці*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.12.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Петро, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1993. *(12333 П)*.

КОЗАК Микола Пилипович, 1920 р. н., ***с. Жухово*** (тепер — територія Польщі), українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Коломия***, електромонтер паровозного депо. Заарештований 16.03.1953. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Лінійним судом Львівської залізниці 10.04.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 06.06.1956. *(2763 П)*.

КОЗАК Микола Юрійович, 1910 р. н., ***с. Ворона*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ворона, селянин. Заарештований 12.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Деркач, харчовий підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.02.1993. *(10954)*.

КОЗАК Михайло Андрійович, 1892 р. н., ***с. Палагичі*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Палагичі, селянин. Заарештований 30.10.1948. Звинувачення: постачав продукти й одяг для ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.09.1990. *(5421 П)*.

КОЗАК Михайло Васильович, 1914 р. н., ***с. Братишів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, бухгалтер депо. Заарештований 21.01.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, збирав продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1947 засуджений на 6 років позбавлення волі та 2 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(8657 П)*.

КОЗАК Мотрона Михайлівна, 1930 р. н., ***с. Студінка*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Підгірки*** (тепер — у складі м. Калуш), селянка. Заарештована 16.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Роксолана, кур'єр райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.09.1946 засуджена на 6 років позбавлення волі. Реабілітована 03.12.1991. *(6705 П)*.

КОЗАК Параска Семенівна, 1923 р. н., ***с. Кутище*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кутище, селянка. Заарештована 18.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олена, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.04.1993. *(7434 П, 11640 П)*.

КОЗАК Петро Іванович, 1915 р. н., ***с. Рожнів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рожнів, тесляр Кутського райшляхвідділу. Заарештований 13.02.1950. Звинувачення: перевозив продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.03.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.01.1992. *(7084 П)*.

КОЗАК Петро Олексійович, 1922 р. н., ***с. Палагичі*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Палагичі, селянин. Заарештований 26.05.1941. Звинувачення: член молодіжної ОУН. **Подальша доля невідома.** 18.01.1964 справу припинено. *(3003 П)*.

КОЗАК Петро Петрович, 1917 р. н., ***с. Височанка*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Височанка, селянин. Заарештований 05.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловей. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.01.1992. *(6694 П)*.

КОЗАК Тимофій Йосипович, 1923 р. н., ***с. Кутище*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 02.04.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Мороз. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.01.1992. *(7434 П)*.

КОЗАК Федір Антонович, 1899 р. н., ***с. Клубівці*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Клубівці, голова ССТ. Заарештований 24.08.1947. Звинувачення: постачав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.07.1992. *(9298 П)*.

КОЗАК Федір Романович, 1900 р. н., ***с. Братишів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.06.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мамай, станичний ОУН, військовий референт райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС

Станіславської області 30.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 07.09.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.03.1992. *(11119 П)*.

КОЗАК Федір Степанович, 1929 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Давиденка), псевдо — Буйний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.10.1991. *(11158 П)*.

КОЗАК Юрій Гнатович, 1905 р. н., ***с. Нивочин*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лис, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.02.1993. *(10911 П)*.

КОЗАК Юрій Юрійович, 1922 р. н., ***с. Рожнів*** Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Рожнів, колгоспник. Заарештований 11.02.1950. Звинувачення: передав 1 ц борошна і 3 ц жита для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.01.1992. *(7084 П)*.

КОЗАКЕВИЧ Ілюнія Михайлівна, 1922 р. н., ***с. Побережжя*** Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Побережжя, селянка. Заарештована 13.11.1945. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 12.11.1991. *(6419 П)*.

КОЗАКЕВИЧ Михайло Васильович, 1912 р. н., ***с-ще Єзупіль*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, двірник. Заарештований 19.03.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.08.1948 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 06.08.1992. *(9390 П)*.

КОЗАКЕВИЧ Петро Савович, 1910 р. н., ***с. Ганнусівка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Побережжя,*** бригадир колгоспу. Заарештований 06.01.1951. Звинувачення: передав воякам УПА 3 ц пшениці. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.08.1991. *(5780 П)*.

КОЗАКЕВИЧ Петро, 1914 р. н., ***с. Стопчатів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стопчатів, сторож сільської кооперації. Заарештований 12.02.1941. Звинувачення: член ОУН, вивчав літературу націоналістичного змісту. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.05.1941 засуджений на 9 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.05.1997. *(14743)*.

КОЗАР Кароліна Іванівна, 1919 р. н., ***с. Дубовиця*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дубовиця, селянка. Заарештована 02.01.1950. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.05.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 03.09.1991. *(5967 П)*.

КОЗАРУК Василь Іванович, 1924 р. н., ***с. Чортовець*** Городенківського району, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у ***с. Завій*** Калуського району, директор неповної середньої школи. Заарештований 31.08.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.12.1991. *(6833 П)*.

КОЗАРУК Михайло Васильович, 1918 р. н., ***с. Турка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Турка, селянин. Заарештований 30.09.1939. Звинувачення: мав зв'язок із польською поліцією, вів боротьбу проти робітничого класу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 02.11.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 24.04.1989. *(4059 П)*.

КОЗАЧЕНКО Василь Миколайович, 1908 р. н., ***с. Прутівка*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Прутівка, робітник залізничної станції Снятин. Заарештований 09.12.1951. Звинувачення: допомагав УПА матеріально. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.03.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.06.1992. *(2592 П)*.

КОЗАЧЕНКО Василь Олексійович, 1927 р. н., ***с. Тучапи*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.05.1946. Звинувачення: розвідник, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.12.1993. *(12984 П)*.

КОЗАЧОК Онуфрій Васильович, 1897 р. н., ***с. Голосків*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Голосків, бондар. Заарештований 15.09.1945. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуна-

лом військ НКВС Станіславської області 13.11.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 03.10.1991. *(6104 П)*.

КОЗЕЛКІВСЬКИЙ Микола Ілліч, 1893 р. н., *м. Галич*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Галич, лісник. Заарештований 22.06.1945. Звинувачення: збирав продукти й одяг для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 22.02.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.01.1993. *(10842 П)*.

КОЗИН Євген Олексійович, 1926 р. н., *с. Яблунів* Галицького району, українець, освіта середня. Проживав у *с. Старі Кути* Косівського району, вчитель. Заарештований 21.11.1950. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гайдамаки, 1944—1945). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 12.02.1992. *(7666 П)*.

КОЗИНЧУК Іван Петрович, 1919 р. н., *с. Березівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Березівка, селянин. Заарештований 21.08.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.11.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 27.07.1992. *(9297 П)*.

КОЗІЄВИЧ Корнелій Юліанович, 1904 р. н., *с. Стецева* Снятинського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Стецева, вчитель початкової школи. Заарештований 08.01.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, переховував націоналістичні документи. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 24.10.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.03.1993. *(11590 П)*.

КОЗІЄВИЧ Федір Пилипович, 1891 р. н., *с. Яворів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яворів, селянин. Заарештований 28.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мельник, збирав продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9589 П)*.

КОЗІЙ Василь Петрович, 1914 р. н., *с. Горасць* Яворівського району Львівської області, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Черемхів* Коломийського району, приймальник Коломийського пункту «Укрплодовоча». Заарештований 20.08.1940. Звинувачення: член ОУН, розвідник ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П)*.

КОЗІЙ Василь Степанович, 1925 р. н., *с. Чесники* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.01.1945. Звинувачення: ухилявся від призову в армію. 18.05.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(1955 П)*.

КОЗІЙ Дмитро Васильович, 1922 р. н., *с. Блюдники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.08.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Щербак, зв'язковий та інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.04.1993. *(13019 П)*.

КОЗІЙ Михайло Дмитрович, 1925 р. н., *с-ще Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.05.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти, 1945), псевдо — Горох. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.07.1992. *(12698 П)*.

КОЗІЙ Михайло Павлович, 1911 р. н., *с. Дорогів* Галицького району, українець. Проживав у с. Дорогів, селянин. Заарештований 15.02.1941. Звинувачення: керівник надрайонного проводу ОУН. **Подальша доля невідома.** 09.04.1964 справу припинено. *(3067 П)*.

КОЗЛАН Роман Васильович, 1926 р. н., *с. Микитинці* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Микитинці, фінансовий агент. Заарештований 24.06.1950. Звинувачення: заготовив 2 ц зерна для УПА, розповсюдив на 800 крб. бофонів. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.03.1992. *(8161 П)*.

КОЗЛАНЮК Степан Васильович, 1927 р. н., *с. Перерив* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий в/ч 48440 «Б». Заарештований 20.05.1948. Звинувачення: мав намір утекти в УПА. Військовим трибуналом в/ч 03 293 30.07.1948 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 14.01.1992. *(7164 П)*.

КОЗЛЕНЮК Василь Миколайович, 1886 р. н., *с. Пилипи* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пилипи, селянин. Заарештований 15.03.1946. Звинувачення: провів вояка УПА до с. Кропивище. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки

пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.01.1994. *(13413 П)*.

КОЗЛО Богдан Теодорович, 1931 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Поточище, шофер. Заарештований 13.12.1956. Звинувачення: інформатор ОУН. Станіславським обласним судом 04.02.1957 засуджений на 6 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.08.1991. *(33892)*.

КОЗЛО Микола Романович, 1927 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика, 1944), псевдо — Ягода. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 11.05.1992. *(8122 П)*.

КОЗЛО Олексій Іванович, 1911 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.02.1941. Звинувачення: намагався нелегально перейти держкордон. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 24.03.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 14.02.1994. *(14257 П)*.

КОЗЛО Ярослав Теодозійович, 1930 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Поточище, селянин. Заарештований 30.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Малий, зв'язковий райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.08.1992. *(9554 П)*.

КОЗЛОВСЬКА Євдокія Василівна, 1926 р. н., *с. Годи-Добровідка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Годи-Добровідка, селянка. Заарештована 18.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Веселка, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.04.1993. *(11222 П)*.

КОЗЛОВСЬКА Марія Казимирівна, 1915 р. н., *м. Івано-Франківськ*, полька, освіта середня. Проживала в м. Івано-Франківськ. Заарештована 09.08.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.10.1940 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 17.10.1997. *(15967 П)*.

КОЗЛОВСЬКА Марія Петрівна, 1926 р. н., *с. Мала Кам'янка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Мала Кам'янка, селянка. Заарештована 24.05.1947. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітована 30.12.1993. *(13344 П)*.

КОЗЛОВСЬКИЙ Владислав Юзефович, 1897 р. н., *м. Івано-Франківськ*, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Івано-Франківськ, робітник. Заарештований 28.04.1940. Звинувачення: намагався нелегально перейти кордон. Станіславським обласним судом 20.08.1940 засуджений на 4 роки позбавлення волі та 3 роки пораження в правах. Реабілітований 20.05.1994. *(14060 П)*.

КОЗЛОВСЬКИЙ Іван Онуфрійович, 1912 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ямниця, санітар Станіславської міської лікарні. Заарештований 17.05.1947. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.07.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.09.1994. *(14407 П)*.

КОЗЛОВСЬКИЙ Іван Петрович, 1915 р. н., *с. Лісна Слобідка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Слобідка, колгоспний столяр. Заарештований 30.06.1951. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 23.04.1952 засуджений на 25 років позбавленя волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.03.1955. *(84 П)*.

КОЗЛОВСЬКИЙ Іван Федорович, 1892 р. н., *м. Коломия*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Коломия, швець. Заарештований 19.05.1944. Звинувачення: насміхався над скульптурою «вождя народів». Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.02.1994. *(13206 П)*.

КОЗЛОВСЬКИЙ Йосип Зігмундович, 1921 р. н., *м. Долина*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Долина, учень школи. Заарештований 28.10.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.01.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.01.1995. *(14558 П)*.

КОЗЛОВСЬКИЙ Казимир Францович, 1886 р. н., *м. Ясло* (Польща), поляк, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*. Заарештований 31.05.1940. Звинувачення: член ПОВ і ОЗН, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 11.02.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 22.04.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.02.1996. *(15018 П)*.

КОЗЛОВСЬКИЙ Чеслав Едвардович, 1908 р. н., *м. Івано-Франківськ*, поляк, освіта неповна середня.

Проживав у м. Івано-Франківськ, шофер. Заарештований 11.12.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Станіславським обласним судом 23.01.1941 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 02.09.1997. *(14258 П)*.

КОЗЛОВСЬКИЙ Юліан Владиславович, 1900 р. н., ***м. Золочів*** Львівської області, поляк, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, утильник. Заарештований 27.12.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 06.03.1941 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.02.1995. *(14666 П)*.

КОЗМЕЙЧУК Юрій Федорович, 1902 р. н., ***с. Микуличин*** Яремчанської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Микуличин, агент уповмінзагу. Заарештований 30.04.1950. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 25.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 15.03.1994. *(13622 П)*.

КОЗОГЛОДЮК Юрій Онуфрійович, 1907 р. н., ***с. Акрешори*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Акрешори, пастух. Заарештований 15.06.1947. Звинувачення: інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.09.1947 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 14.10.1947. *(1270)*.

КОЗОРІЗ Василь Іванович, 1922 р. н., ***с. Жукотин*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бандури, боївка Арсена, 1945), псевдо — Сніг. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.10.1993. *(16246 П)*.

КОЗОРІЗ Йосип Дмитрович, 1912 р. н., ***с-ще Богородчани***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 20.02.1991. *(3021 П)*.

КОЗОРІЗ Катерина Василівна, 1912 р. н., ***с. Жукотин*** Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Жукотин, селянка. Заарештована 24.10.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.11.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.01.1994. *(13369 П)*.

КОЗОРІЗ Марія Олексіївна, 1924 р. н., ***с. Олієво-Королівка*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Олієво-Королівка, селянка. Заарештована 24.10.1945. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.07.1992. *(7436 П)*.

КОЗОРІЗ Микола Михайлович, 1913 р. н., ***с. Олієво-Королівка*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 26.06.1944. Звинувачення: вояк УПА. **Загинув** 30.06.1944 в снятинській тюрмі, місце поховання невідоме. 05.07.1944 справу припинено. *(13306 П)*.

КОЗОРОВСЬКИЙ Іван Йосипович, 1916 р. н., ***с. Студінка*** Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Студінка, селянин. Заарештований 07.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зубан, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.04.1975. *(3765 П)*.

КОЗУБ Іван Карлович, 1889 р. н., ***с. Воля-Баторська*** Краківського воєводства (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, бухгалтер тресту ресторанів. Заарештований 25.12.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 06.03.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 23.05.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.02.1995. *(14666 П)*.

КОЗУБ Романа-Іванна Томівна, 1913 р. н., ***м. Тернопіль***, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, медсестра центральної лікарні. Заарештована 25.10.1949. Звинувачення: мала зв'язок із духовенством УГКЦ, проводила антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.08.1950 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 24.11.1992. *(10041 П)*.

КОЗУБ'ЯК Марія Ільківна, 1912 р. н., ***с. Неленковиці*** Ярославського повіту (Польща), українка, освіта початкова. Проживала в ***м. Коломия***, домогосподарка. Заарештована 08.04.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 11.06.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.06.1994. *(14312 П)*.

КОЗУНЬ Ярослав Васильович, 1926 р. н., ***с. Ямниця*** Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, учень СШ № 5. Заарештований 26.05.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Славко, заготовляв продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.10.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 14.11.1991. *(6497 П)*.

КОЗЬМЕНКО Василь Миколайович, 1928 р. н., ***с-ще Печеніжин*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Печеніжин, перукар. Заарештований 08.01.1945. Звинувачення: зберігав газети й листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.04.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 25.11.1992. *(10230 П)*.

КОЗЬМИК Іван Онуфрійович, 1920 р. н., ***с. Белелуя*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Белелуя, учень 6-го класу. Заарештований 10.12.1940. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 11.04.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.05.1994. *(13791 П)*.

КОЗЬМИК Петро Павлович, 1931 р. н., ***с. Белелуя*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Белелуя, селянин. Заарештований 11.04.1950. Звинувачення: поширював антирадянські листівки, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.11.1991. *(15158 П)*.

КОЗЬМИН Антон Іванович, 1906 р. н., ***с. Чорні Ослави*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорні Ослави, селянин. Заарештований 13.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олень, переховував зброю для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.12.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.03.1992. *(7445 П)*.

КОЗЬМИН Василь Миколайович, 1905 р. н., ***с. Чорні Ослави*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорні Ослави, секретар сільради. Заарештований 13.06.1951. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 13.09.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.12.1991. *(16293)*.

КОЗЬМИН Дмитро Миколайович, 1929 р. н., ***с. Чорні Ослави*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Чорні Ослави, селянин. Заарештований 05.03.1951. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 03.10.1991. *(6158 П)*.

КОЗЮК Михайло Іванович, 1912 р. н., ***с. Гуцулівка*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гуцулівка, заступник голови колгоспу. Заарештований 04.08.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, допомагав продуктами членам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.12.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 22.06.1994. *(14723 П)*.

КОЗЮК Олена-Марія Мар'янівна, 1910 р. н., ***м. Снятин***, полька, освіта початкова. Проживала в м. Снятин. Заарештована 09.04.1941. Звинувачення: агент румунської розвідки. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.05.1941 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.02.1996. *(31691)*.

КОЗЮК Юрій Михайлович, 1900 р. н., ***с. Середній Майдан*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Битків***, моторист нафтопромислу. Заарештований 28.08.1940. Звинувачення: сприяв польським офіцерам у нелегальному переході кордону. Станіславським обласним судом 22.11.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1995. *(14912 П)*.

КОЙЛЯК Василь Федорович, 1923 р. н., ***с. Семенівка*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Наливайко, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС СРСР при Управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 06.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.01.1993. *(10572 П)*.

КОЙЛЯК Василь Федорович, 1929 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Корнів, селянин. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Юрась. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.09.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 30.11.1991. *(6958 П)*.

КОЙЛЯК Михайло Федорович, 1904 р. н., ***с. Семенівка*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Семенівка, колгоспник. Заарештований 13.11.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1992. *(8981)*.

КОЙЛЯК Юрій Іванович, 1905 р. н., ***с. Семенівка*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Семенівка, селянин. Заарештований 04.01.1946. Звинувачення: переховував у криївці вояка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13277 П)*.

КОКОШИНСЬКИЙ Владислав Йосипович, 1904 р. н., ***м. Калуш***, поляк, освіта початкова. Про-

живав у м. Калуш, електромонтер шахти калійних солей. Заарештований 12.06.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 04.11.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.12.1994. *(14493 П).*

КОКУРА Степан Якович, 1919 р. н., ***с. Тумир*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шума), псевдо — Дорошенко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.04.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 17.03.1992. *(7864 П).*

КОЛЕБАБ'ЮК Петро Олексійович, 1913 р. н., ***с. Лісний Хлібичин*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісний Хлібичин, помічник машиніста Станіславського депо. Заарештований 26.09.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П).*

КОЛЕСНИК Володимир Васильович, 1918 р. н., ***с. Чернів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Аскольда, 1945), псевдо — Байда. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.12.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.01.1992. *(8184 П).*

КОЛЕСНИК Марія Петрівна, 1929 р. н., ***с. Чернів*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чернів, селянка. Заарештована 21.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ліда, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.08.1991. *(7202 П).*

КОЛЕСНИК Степан Дем'янович, 1921 р. н., ***с. Дебеславці*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 47-го ЗСП. Заарештований 28.07.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рак. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.07.1991. *(5842 П).*

КОЛЕСНИКОВ Семен Степанович, 1924 р. н., ***с. Дмитрівка*** Шахтарського району Донецької області, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Долина***, начальник штабу винищувального батальйону. Заарештований 03.01.1946. Звинувачення: компрометував органи МВС як мародер і хуліган, під час сутички з членами ОУН не чинив збройного опору. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.08.1996. *(15248 П).*

КОЛІНКО Микола Матвійович, 1895 р. н., ***с. Цвітова*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цвітова, селянин. Заарештований 04.04.1946. Звинувачення: під час фашистської окупації був солтисом села. Станіславським обласним судом 25.01.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 11.11.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 27.01.1993. *(10540 П).*

КОЛІНЬКО Катерина Федорівна, 1925 р. н., ***с. Пуків*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 12.08.1950. Звинувачення: переховувала вояків УПА, інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.10.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.07.1991. *(5649 П).*

КОЛІСНИК Іван Іванович, 1906 р. н., ***с. Грушка*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Грушка, селянин. Заарештований 31.01.1946. Звинувачення: повідомив селян про вимогу УПА здати 2,5 ц зерна. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.04.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 26.03.1992. *(8640 П).*

КОЛІСНИК Марія Михайлівна, 1928 р. н., ***с. Чортовець*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чортовець, селянка. Заарештована 11.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Айстра, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 28.08.1973. *(5346 П).*

КОЛІСНИК Марія Юріївна, 1910 р. н., ***с. Дебеславці*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Цуцилів*** Надвірнянського району, селянка. Заарештована 21.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Іскра, готувала їжу для кур'єрів ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.04.1993. *(11473 П).*

КОЛІСНЯК Марія Василівна, 1928 р. н., ***с. Назірна*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Назірна, селянка. Заарештована 22.11.1945. Звинувачення: зв'язкова й розвідниця ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області

11.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітована 16.05.1992. *(10001 П)*.

КОЛОБЕЙЧУК Марія Миколаївна, 1929 р. н., *с. Соколівка* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Соколівка, селянка. Заарештована 24.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вишенька, в'язала светри для вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 30.07.1991. *(5810 П)*.

КОЛОДЗЕЙЧИК Іван Станіславович, 1906 р. н., *м. Коломия*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Коломия. Заарештований 22.05.1940. Звинувачення: член польської націоналістичної організації. Військовим трибуналом військ НКВС Київської області 07.04.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.02.1992. *(7343 П)*.

КОЛОДІЙ Василь Петрович, 1907 р. н., *с. Підвисоке* Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 09.04.1954. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Станіславським обласним судом 24.08.1954 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 24.06.1994. *(14476 П)*.

КОЛОДІЙ Володимир Ілліч, 1926 р. н., *с. Завадка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.10.1951. Звинувачення: інформатор ОУН, постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 13.11.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.04.1992. *(8929 П)*.

КОЛОДІЙ Йосип Іванович, 1920 р. н., *с. Помонята* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 10.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Хмарного, 1945), псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10395 П)*.

КОЛОДІЙ Михайло Мартинович, 1917 р. н., *с. Приозерне* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Приозерне, селянин. Заарештований 11.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 31.03.1964 справу припинено. *(3180 П)*.

КОЛОДІЙ Степан Євстахійович, 1916 р. н., *с. Долиняни* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Чайки), псевдо — Зелений. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(8238 П)*.

КОЛОДІЙ Степан Михайлович, 1927 р. н., *с. Кінчаки* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.09.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії), псевдо — Павук, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.02.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 23.07.1992. *(9341 П)*.

КОЛОДІЙ Юрій Ілліч, 1919 р. н., *с. Утопони* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Утопони, продавець. Заарештований 04.06.1951. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, надавав матеріальну допомогу членам ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 10.10.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1994. *(14744 П)*.

КОЛОДІЙ Ярослав Федорович, 1929 р. н., *с. Княгиничі* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (1944). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.06.1992. *(9212 П)*.

КОЛОДНИЦЬКИЙ Степан Петрович, 1913 р. н., *с. Ясенів-Пільний* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ясенів-Пільний, кравець. Заарештований 16.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Матвійович, розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.10.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.05.1992. *(9171 П)*.

КОЛОКОЛИН Михайло Титович, 1913 р. н., *с. Мислів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мислів, селянин. Заарештований 31.05.1947. Звинувачення: кур'єр ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.11.1993. *(19189 П)*.

КОЛОМИЄЦЬ Йосип Микитович, 1920 р. н., *с. Копанки* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Копанки, секретар сільради. Заарештований 23.04.1950. Звинувачення: інформатор ОУН, розповсюджував бофони й листівки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.07.1950 засуджений на 25 років

позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.09.1991. *(5998 П)*.

КОЛОМИЄЦЬ Марія Данилівна, 1911 р. н., *м. Калуш*, українка, освіта початкова. Проживала в м. Калуш, домогосподарка. Заарештована 30.03.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 16.05.1953 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 07.06.1993. *(12148 П)*.

КОЛОМИЄЦЬ Ольга Петрівна, 1915 р. н., *м. Красноград* Харківської області, українка, освіта середня. Проживала в *с. Підгірки* (тепер — у складі м. Калуш), вчителька. Заарештована 04.09.1948. Звинувачення: інформатор райпроводу ОУН, переховувала членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.01.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.06.1994. *(14510 П)*.

КОЛОМИЄЦЬ Осип Павлович, 1904 р. н., *с. Копанки* Калуського району, росіянин. Без певного місця проживання. Заарештований 19.07.1940. Звинувачення: під час повернення додому намагався перейти німецько-радянський кордон. **Подальша доля невідома.** 02.04.1949 справу припинено. *(2663 П)*.

КОЛОМИЙЧЕНКО Марія Михайлівна, 1926 р. н., *с. Копачів* Обухівського району Київської області, українка, освіта неповна середня. Проживала в *м. Калуш*, працівниця райконтори «Укргаз». Заарештована 18.04.1946. Звинувачення: під час фашистської окупації мала зв'язок із гестапо. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.08.1994. *(14151 П)*.

КОЛОМИЙЧУК Василь Михайлович, 1923 р. н., *с. Люча* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Люча, майстер Коломийського ліспромгоспу. Заарештований 26.09.1950. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту, передав для УПА 300 крб., 50 кг зерна. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.02.1992. *(8126 П)*.

КОЛОМИЙЧУК Ганна Миколаївна, 1926 р. н., *с. Люча* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Люча, селянка. Заарештована 20.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Павлина, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.10.1991. *(7741 П)*.

КОЛОМИЙЧУК Олена Михайлівна, 1921 р. н., *с. Люча* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Люча, селянка. Заарештована 20.04.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, псевдо — Галунка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах з конфіскацією майна. Реабілітована 18.10.1991. *(7741 П)*.

КОЛОМИЙЧУК Петро Михайлович, 1929 р. н., *с. Люча* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 21.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії, 1945), псевдо — Сокіл. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.10.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 13.11.1991. *(6416 П)*.

КОЛОМІЄЦЬ Степан Володимирович, 1909 р. н., *с. Ліщини* Жидачівського району Львівської області, українець, освіта вища богословська. Проживав у *с. Надїв* Долинського району, бухгалтер Брошнівської лікарні. Заарештований 16.12.1949. Звинувачення: освятив могилу борцям за волю України (1941), закликав до вступу в дивізію «СС-Галичина», зберігав антирадянську літературу. Станіславським обласним судом 26.04.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.07.1991. *(5519 П)*.

КОЛОПЕНКО Ганна Кирилівна, 1901 р. н., *с. Чорний Потік* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Чорний Потік, селянка. Заарештована 06.03.1946. Звинувачення: зберігала зерно (70 кг) для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.07.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 14.01.1993. *(10600 П)*.

КОЛОС Богдан Іванович, 1925 р. н., *с-ще Войнилів* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Войнилів, селянин. Заарештований 01.05.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН, розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.06.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.04.1993. *(12011 П)*.

КОЛОС Ганна Дмитрівна, 1901 р. н., *с-ще Войнилів* Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Войнилів, селянка. Заарештована 19.06.1948. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.07.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.04.1993. *(12014 П)*.

КОЛОТИЛО Анастасія Василівна, 1927 р. н., *с. Попельники* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Попельники, селянка. Заарештована 24.11.1946. Звинувачення: розвідниця УПА, проводила антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 05.04.1994. *(13675 П)*.

КОЛОТИЛО Анастасія Петрівна, 1906 р. н., *с. Тучани* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Попельники*, домогосподарка. Заарештована 24.11.1946. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти, розносила антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 19.09.1994. *(14216 П)*.

КОЛОТИЛО Григорій Васильович, 1929 р. н., *с. Попельники* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 28.09.1947. Звинувачення: вояк УПА (боївка Чорноти, 1947), псевдо — Малий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.08.1991. *(5840 П)*.

КОЛОТИЛО Ольга Миколаївна, 1925 р. н., *с. Попельники* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 22.12.1946. Звинувачення: воячка УПА (1945), псевдо — Олеся. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.03.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 30.07.1992. *(10806 П)*.

КОЛТИК Анастасія Миколаївна, 1929 р. н., *с. Бучачки* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бучачки, колгоспниця. Заарештована 01.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Підгірська, розповсюджувала націоналістичні листівки, збирала продукти й гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.05.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 23.03.1993. *(11593 П)*.

КОЛТИК Григорій Іванович, 1913 р. н., *с. Балинці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 354-го ЗСП 4-ї ЗСД (м. Володимир, Росія). Заарештований 09.07.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб, допомагав підпіллю матеріально. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.11.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 19.03.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.03.1997. *(15540 П)*.

КОЛТИК Михайло Володимирович, 1925 р. н., *с. Сваричів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сваричів, селянин. Заарештований 03.01.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом 5-ї армії 04.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 11.03.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.06.1998, *(16245 П)*.

КОЛЯДЖИНА Юстина Іванівна, 1927 р. н., *с. Яворів* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яворів, селянка. Заарештована 19.10.1945. Звинувачення: член ОУН, господарча жіночої сітки станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.01.1992. *(6951 П)*.

КОЛЯК Дмитро Федорович, 1910 р. н., *с. Воронів* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Семенівка*, селянин. Заарештований 11.05.1944. Звинувачення: в роки фашистської окупації служив в українській поліції. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.09.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 01.06.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.10.1992. *(9650 П)*.

КОЛЯНКОВСЬКА Василина Іванівна, 1906 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Велика Кам'янка, селянка. Заарештована 06.07.1948. Звинувачення: передала членам ОУН список активістів району, постачала УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.07.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.11.1992. *(10139 П)*.

КОЛЯНКОВСЬКИЙ Василь Леонтійович, 1902 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Коршів*, секретар Коршівського райвиконкому. Заарештований 25.06.1948. Звинувачення: передав ОУН список радянсько-партійного активу, купив бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(10139 П)*.

КОМАНОВСЬКИЙ Мирослав Антонович, 1931 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липівка, селянин. Заарештований 27.05.1947. Звинувачення: розвідник УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.07.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 03.06.1992. *(8664 П)*.

КОМАНОВСЬКИЙ Станіслав Антонович, 1927 р. н., *с. Липівка* Тисменицького району, украї-

нець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Залізняка, 1945), псевдо — Явір. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.11.1992. *(10187 П).*

КОМАР Володимир Васильович, 1929 р. н., ***с. Цінева*** Рожнятівського району, українець, освіта середня. Проживав у ***с. Пасічна*** (тепер — у складі м. Івано-Франківськ), студент фельдшерської школи. Заарештований 17.10.1949. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 22.11.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 17.03.1976. *(3764 П).*

КОМАР Володимир Миколайович, 1917 р. н., ***с. Танява*** Болехівської міськради, українець, освіта неповна середня. Рядовий 275-го СП (м. Бузулук Оренбурзької області, Росія). Заарештований 29.06.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом Приволзького військового округу 20.08.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 19.04.1990. *(5357 П).*

КОМАР Іван Васильович, 1908 р. н., ***с. Цінева*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цінева, тесляр. Заарештований 25.06.1940. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 10.11.1989. *(4756 П).*

КОМАР Іван Миколайович, 1919 р. н., ***с. Цінева*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цінева, селянин. Заарештований 11.09.1940. Звинувачення: з групою членів ОУН намагався перейти держкордон. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.05.1941 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 10.06.1993. *(11616 П).*

КОМАР Микола Іванович, 1909 р. н., ***с. Цінева*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.10.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Заморського, 1944), псевдо — Муха. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1994. *(14617 П).*

КОМАР Михайло Миколайович, 1921 р. н., ***с. Цінева*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цінева, селянин. Заарештований 11.09.1940. Звинувачення: з групою членів ОУН намагався перейти держкордон. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.05.1941 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 10.06.1993. *(11616 П).*

КОМАР Параска Петрівна, 1927 р. н., ***с. Рашків*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рашків, селянка. Заарештована 07.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа. **Загинула** 17.11.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. *(6291 П).*

КОМАР Степан Васильович, 1904 р. н., ***с. Кулачківці*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кулачківці, командир винищувального батальйону. Заарештований 15.06.1947. Звинувачення: передав зброю воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1993. *(11005 П).*

КОМАРИК Василь Миколайович, 1903 р. н., ***с. Підлісся*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, електромонтер лазні. Заарештований 30.04.1949. Звинувачення: не доніс на власницю квартири, в якій проживав, що вона переховувала члена ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.12.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 06.11.1990. *(6819 П).*

КОМАРИНЕЦЬ Адам Омелянович, 1908 р. н., ***с. Гнилиці*** Підволочиського району Тернопільської області, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Лісна Слобідка*** Коломийського району, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 08.09.1964. *(3311 П).*

КОМАРИНСЬКИЙ Роман Романович, 1917 р. н., ***м. Пряшів*** (Словакія), українець, освіта середня. Проживав у ***м. Тлумач***, бухгалтер. Заарештований 21.06.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 07.02.1994. *(32058).*

КОМАРИНСЬКИЙ Роман Степанович, 1887 р. н., ***с. Старі Богородчани*** Богородчанського району, українець, освіта вища. Проживав у ***м. Городенка***, адвокат. Заарештований 27.09.1939. Звинувачення: районний керівник УНДО. Станіславським обласним судом 30.05.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 26.10.1993. *(12313 П).*

КОМАРИЦИН Дмитро Миколайович, 1930 р. н., ***с. Хом'яківка*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хом'яківка, селянин. Заарештований 06.12.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10235 П).*

КОМАРИШИН Микола Іванович, 1910 р. н., ***с. Хом'яківка*** Снятинського району, українець, ос-

віта початкова. Рядовий 105-го ЗСП (м. Ачинськ Красноярського краю, Росія). Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: член ОУН. **Загинув** 02.03.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. 04.07.1945 справу припинено. *(10341 П)*.

КОМАРИШИН Михайло Іванович, 1912 р. н., *с. Хом'яківка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 33-го ЗСП (м. Красноярськ, Росія). Заарештований 28.09.1944. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий станичної ОУН, збирав продукти й гроші для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.03.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 17.03.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.01.1994. *(13483 П)*.

КОМАРИШИН Степан Васильович, 1922 р. н., *с. Хом'яківка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 10.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.07.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 20.05.1992. *(8698 П)*.

КОМАРНИЦЬКА Параска Іванівна, 1929 р. н., *с. Поляниця* Болехівської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Поляниця, селянка. Заарештована 03.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловейко, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 25.09.1996. *(15282 П)*.

КОМАРНИЦЬКИЙ Василь Андрійович, 1927 р. н., *с. Поляниця* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Поляниця, селянин. Заарештований 06.05.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка Колоса), псевдо — Лилик. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.07.1994. *(14166 П)*.

КОМАРНИЦЬКИЙ Йосип, 1924 р. н., *с-ще Богородчани*, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.09.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Липа, під час окупації служив в українській поліції. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.11.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі. Реабілітований 08.04.1992. *(8516 П)*.

КОМАРОВСЬКА Ганна Давидівна, 1912 р. н., *с. Сім'янівка* Конотопського району Сумської області, українка, освіта початкова. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, буфетниця військторгу. Заарештована 25.01.1950. Звинувачення: написала анонімного листа Сталіну з критикою існуючого ладу. Станіславським обласним судом 27.06.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 11.05.1956. *(1802 П)*.

КОМАР-ОЛЕКСИН Михайло Миколайович, 1912 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цінева, селянин. Заарештований 11.09.1940. Звинувачення: з групою членів ОУН намагався перейти держкордон. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.05.1941 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 10.06.1993. *(11616 П)*.

КОМАРСЬКА Ядвіга Михайлівна, 1905 р. н., *м. Тарнів* Краківського воєводства (Польща), полька, освіта вища. Проживала в *с-щі Ворохта* Яремчанської міськради, селянка. Заарештована 03.02.1941. Звинувачення: агент польсько-угорської розвідки. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 28.03.1941 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.07.1997. *(15707 П)*.

КОМАШКО Михайло Миколайович, 1931 р. н., *с. Яківка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Белелуя* Снятинського району, селянин. Заарештований 04.03.1950. Звинувачення: розвідник станичної ОУН, збирав гроші для УПА, поширював антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.11.1991. *(15158 П)*.

КОМИЩУК Іван Михайлович, 1923 р. н., *с. Ковалівка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ковалівка, селянин. Заарештований 06.09.1944. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.10.1944 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(7669 П)*.

КОМІСАРУК Катерина Йосипівна, 1923 р. н., *с. Котиківка* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Котиківка, лаборант Городенківського цукрового комбінату. Заарештована 15.11.1946. Звинувачення: зберігала й вивчала «Історію України» та іншу націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.01.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.05.1992. *(8959 П)*.

КОМОЩУК Василь Власович, 1930 р. н., *с. Малий Рожин* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Малий Рожин, селянин. Заарештований 04.04.1946. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 10 років по-

збавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 09.02.1995. *(12707).*

КОНДЗЕЛЕВСЬКИЙ Казимир Францішкович, 1928 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, освіта неповна середня. Проживав у м. Івано-Франківськ. Заарештований 13.07.1945. Звинувачення: кур'єр АК. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.04.1946 засуджений на 8 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.01.1990. *(3682).*

КОНДЗЕЛЬСЬКИЙ Адам Франкович, 1929 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Калуш***, тесляр калійного комбінату. Заарештований 07.11.1949. Звинувачення: мав зв'язок із вояками УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5951 П).*

КОНДЗЕЛЬСЬКИЙ Володимир Михайлович, 1922 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Томашівці, селянин. Заарештований 10.07.1947. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітований 17.08.1993. *(12266 П).*

КОНДРАТ Василь Миколайович, 1896 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Томашівці, селянин. Заарештований 04.09.1947. Звинувачення: підтримував зв'язок із сином Володимиром (членом ОУН), проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.01.1994. *(13188 П).*

КОНДРАТ Василь Федорович, 1924 р. н., ***с. Ворона*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 07.05.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шрама, 1944), псевдо — Кривоніс, санітар, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.01.1947 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13445 П).*

КОНДРАТ Ганна Федорівна, 1930 р. н., ***с. Бубнище*** Болехівської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бубнище, селянка. Заарештована 22.09.1950. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.02.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 07.07.1994. *(14158 П).*

КОНДРАТ Іван Федорович, 1931 р. н., ***с. Бубнище*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бубнище, селянин. Заарештований 20.06.1950. Звинувачення: постачав УПА продукти, патрони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1992. *(9862 П).*

КОНДРАТ Михайло Миколайович, 1906 р. н., ***с. Бубнище*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бубнище, селянин. Заарештований 01.09.1944. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом 66-ї СД 08.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.09.1996. *(15293 П).*

КОНДРАТ Михайло Михайлович, 1915 р. н., ***с. Ворона*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Вивезений на примусові роботи до Німеччини (1943). Проживав у м. Дюрен (Німеччина). Заарештований 02.09.1946. Звинувачення: відмовився від репатріації. Військовим трибуналом 16-ї повітряної армії 14.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітований 04.07.1994. *(14295 П).*

КОНДРАТ Михайло Олексійович, 1916 р. н., ***с. Бистриця*** Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Бистриця, директор Богородчанського маслозаводу. Заарештований 24.11.1948. Звинувачення: постачав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 19.06.1989. *(4186 П).*

КОНДРАТ Федір, 1918 р. н., ***с. Завадка*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 01.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бояна, 1944), псевдо — Залізний. Військовим трибуналом 66-ї СД 09.09.1944 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 15.09.1944, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.10.1996. *(15363 П).*

КОНДРИН Михайло Григорович, 1917 р. н., ***с. Велика Тур'я*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Тур'я, десятник в Долинському ліспромгоспі. Заарештований 04.10.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1994. *(14501 П).*

КОНДРИН Яків Петрович, 1906 р. н., ***с. Велика Тур'я*** Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Велика Тур'я, кравець. Заарештований 20.10.1951. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 14.12.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років

пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1954. *(189 П)*.

КОНДРУК Василь Федорович, 1932 р. н., *с. Пилипи* Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Матеївці*, пенсіонер, інвалід 2-ї групи. Заарештований 26.07.1961. Звинувачення: член націоналістичної організації «Спілка патріотів», псевдо — Петро, проводив антирадянську пропаганду. Івано-Франківським обласним судом 20.05.1963 направлений на примусове лікування до спеціальної психіатричної лікарні. Реабілітований 26.07.1994. *(14129 П)*.

КОНДРУК Параска Степанівна, 1928 р. н., *с. Великий Рожин* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Великий Рожин, селянка. Заарештована 22.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Берізка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 24.05.1993. *(11701 П)*.

КОНДРУК Петро Федорович, 1926 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Рожнів, селянин. Заарештований 07.06.1944. Звинувачення: член ОУН, вербував у члени ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Чернівецької області 01.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1992. *(8481 П)*.

КОНДРЮК Василь Миколайович, 1908 р. н., *с. Яблуниця* Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яблуниця, столяр. Заарештований 10.05.1946. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 08.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 11.02.1992. *(7513 П)*.

КОНДУР Володимир Васильович, 1921 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цінева, селянин. Заарештований 11.09.1940. Звинувачення: з групою членів ОУН намагався перейти держкордон. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.05.1941 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 10.06.1993. *(11616 П)*.

КОНДУР Микола Андрійович, 1900 р. н., *с. Цінева* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цінева, листоноша. Заарештований 05.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гіц, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 10.02.1994. *(13530 П)*.

КОНЕВИЧ Василь Васильович, 1922 р. н., *с. Кропивник* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Галайди-Шершня), псевдо — Тарас. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.09.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1993. *(13191 П)*.

КОНЕВИЧ Василь Ілліч, 1915 р. н., *с. Голинь* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Голинь, селянин. Заарештований 24.06.1947. Звинувачення: господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.10.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 05.03.1992. *(12013 П)*.

КОНЕВИЧ Василь Йосафатович, 1926 р. н., *с. Брошнів* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Брошнів, селянин. Заарештований 03.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Богдан. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(8192 П)*.

КОНЕВИЧ Іван Йосипович, 1931 р. н., *с. Брошнів* Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Брошнів, завідувач складом артілі. Заарештований 06.12.1958. Звинувачення: член ОПВУ. Станіславським обласним судом 10.03.1959 засуджений на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 22.11.1991. *(6596 П)*.

КОНЕЧНИЙ Петро Степанович, 1921 р. н., *с. Золота Липа* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Золота Липа, селянин. Заарештований 14.02.1946. Звинувачення: за завданням ОУН розповсюджував листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 02.03.1993. *(11104 П)*.

КОНЄВ Семен Якович, 1908 р. н., *с. Камінь* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Ворона. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.10.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі. **Загинув** 07.02.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.03.1993. *(11482 П)*.

КОНИК Василь Миколайович, 1921 р. н., *с. Кропивник* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грізний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.10.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років пораження в пра-

вах. **Загинув** у 1947 році в ув'язненні, місце поховання і точна дата смерті невідомі. Реабілітований 13.11.1991. *(6627 П)*.

КОНИК Василь Якович, 1927 р. н., ***с. Велика Тур'я*** Долинського району, українець, освіта початкова. В 1945 році як брат члена ОУН виселений в Архангельську область (Росія). У жовтні наступного року зі спецпоселення втік, проживав нелегально в с. Велика Тур'я. Заарештований 08.07.1951. Звинувачення: мав зв'язок із боївкою СБ райпроводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.12.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.06.1991. *(5496 П)*.

КОНИК Євдокія Михайлівна, 1921 р. н., ***с. Сілець*** Тисменицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Сілець, селянка. Заарештована 14.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.06.1992. *(8637 П)*.

КОНИК Іван Михайлович, 1916 р. н., ***с. Копачинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 01.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.03.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 07.04.1992. *(8321 П)*.

КОНИК Ольга Йосипівна, 1928 р. н., ***с. Сівка-Калуська*** Калуського району, українка, освіта середня. Проживала в ***с. Делева*** Тлумацького району, вчителька. Заарештована 30.01.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 12.12.1991. *(6640 П)*.

КОНИК Степан Миколайович, 1922 р. н., ***с. Суботів*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Суботів, секретар сільради. Заарештований 04.06.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1992. *(9533 П)*.

КОНИК Юзеф Миколайович, 1907 р. н., ***м. Болехів***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Болехів, поліцейський. Заарештований 28.09.1939. Звинувачення: працюючи в польській поліції, вів боротьбу з революційним рухом. Військовим трибуналом Київського військового округу 17.10.1939 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 17.01.1941 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1994. *(14876 П)*.

КОНИК Юрій Михайлович, 1880 р. н., ***с. Тужилів*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тужилів, селянин. Заарештований 09.06.1947. Звинувачення: переховував у своєму будинку вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.02.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.06.1992. *(8659 П)*.

КОНИЩУК Василь Іванович, 1930 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с-щі Верховина, приймальник лісу. Заарештований 03.10.1948. Звинувачення: вояк УПА (сотня Боєвіра), псевдо — Мурко, зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.11.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.09.1993. *(12483 П)*.

КОНИЩУК Іван Кирилович, 1907 р. н., ***с. Кривопілля*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кривопілля, селянин. Заарештований 03.12.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН, збирав продукти для УПА, розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.03.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8706 П)*.

КОНИЩУК Іван Семенович, 1920 р. н., ***с. Красник*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красник, селянин. Заарештований 26.08.1948. Звинувачення: служив в українській поліції, розвідник станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.01.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 14.01.1992. *(7019 П)*.

КОНОВАЛЮК Дмитро Гаврилович, 1913 р. н., ***с-ще Ланчин*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 08.10.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Сизий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.01.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.06.1993. *(11962 П)*.

КОНОВАЛЮК Микола Дмитрович, 1911 р. н., ***с-ще Ланчин*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Ланчин, продавець. Заарештований 26.09.1951. Звинувачення: допомагав членам ОУН продуктами. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 31.10.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1995. *(14779 П)*.

КОНОН Григорій Іванович, 1913 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.02.1945. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(7944 П)*.

КОНОПАДА Євдокія Григорівна, 1926 р. н., *с. Підвиння* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підвиння, селянка. Заарештована 09.08.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Доня, зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 30.06.1992. *(9187 П)*.

КОНОПАДА Катерина Степанівна. 1929 р. н., *с. Підгороддя* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підгороддя, селянка. Заарештована 20.08.1948. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.12.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 27.06.1991. *(5925 П)*.

КОНОПАДА Михайло Васильович, 1925 р. н., *с. Потік* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Потік, селянин. Заарештований 03.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони), псевдо — Зелений. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.04.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.04.1992. *(8390 П)*.

КОНОПАЦЬКИЙ Йосип Антонович, 1911 р. н., *м. Долина*, поляк, освіта вища. Проживав у м. Долина, технік дорожнього відділу. Заарештований 04.01.1945. Звинувачення: член польської організації «Оборона східних кордонів». Особливою нарадою при МВС СРСР 09.08.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 27.06.1989. *(7638 П)*.

КОНОПКА Іван Афанасійович, 1899 р. н., *с. Чернів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернів, селянин. Заарештований 25.09.1940. Звинувачення: член польської націоналістичної організації. Станіславським обласним судом 10.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 02.07.1991. *(6646 П)*.

КОНТУРАК Петро Якович, 1902 р. н., *с. Пасічна* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, техпрацівник школи. Заарештований 21.01.1953. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 05.03.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1995. *(14845 П)*.

КОНУСЯК Олена Олексіївна, 1928 р. н., *с. Тюдів* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Тюдів, селянка. Заарештована 27.07.1947. Звинувачення: збирала продукти й одяг для УПА, псевдо — Швидка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.12.1993. *(12920 П)*.

КОНЧЕВИЧ Михайло Степанович, 1913 р. н., *с. Поточани* Бережанського району Тернопільської області, українець, малописьменний. Проживав нелегально в *Рогатинському* районі. Заарештований 12.07.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Лісовий (сотня Коса). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.05.1994. *(14309 П)*.

КОНЮК Іван Михайлович, 1899 р. н., *с. Остапківці* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Остапківці, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 20.11.1964. *(3297 П)*.

КОНЮК Марія Василівна, 1922 р. н., *с. Підгір'я* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Легалізувалася. Проживала в с. Підгір'я, селянка. Заарештована 14.11.1945. Звинувачення: зв'язкова і розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.07.1993. *(11904 П)*.

КОНЮЩАК Василь Федорович, 1921 р. н., *с. Малий Рожин* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Малий Рожин, селянин. Заарештований 06.02.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сагайдачний, керівник кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(14189 П)*.

КОПАК Марія Дмитрівна, 1918 р. н., *Австрія*, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 11.08.1945. Звинувачення: допомагала продуктами чоловікові Федорові — членові ОУН. **Загинула** 11.03.1946 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітована 05.08.1993. *(12500 П)*.

КОПАК Федір, 1917 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Корченко, Беркут. Військовим трибуналом військ НКВС Станіс-

лавської області 22.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1993. *(12500 П)*.

КОПАНИЦЬКИЙ Дмитро Григорович, 1912 р. н., *с. Олешів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.02.1945. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(7944 П)*.

КОПАЧ Мар'ян Іванович, 1906 р. н., *с. Нижня Велесниця* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижня Велесниця, селянин. Заарештований 18.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Клим, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.07.1945 засуджений на 15 років каторжниж робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 30.12.1993. *(13396 П)*.

КОПАЧЕВСЬКИЙ Василь Ілліч, 1918 р. н., *с. Довгий Войнилів* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Довгий Войнилів, селянин. Заарештований 01.09.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.07.1991. *(5693 П)*.

КОПЕЙЧУК Корній Миколайович, 1888 р. н., *с-ще Рожнятів*, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Рожнятів, завідувач млина. Заарештований 14.02.1948. Звинувачення: молов зерно для УПА. Військовим трибуналом прикордонних військ МВС Львівського військового округу 14.05.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 30.06.1955. *(2760 П)*.

КОПЕРСЬКИЙ Олексій Онуфрійович, 1906 р. н., *с. Черніїв* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 07.08.1940. Звинувачення: агітував селян не вступати в колгосп. Станіславським обласним судом 11.09.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 11.03.1990. *(5266 П)*.

КОПИЛЬЦІВ Василь Дмитрович, 1907 р. н., *с. Марківка* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 25.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Левка), псевдо — Ворон. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.01.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.07.1992. *(8974 П)*.

КОПИЛЬЦІВ Василь Іванович, 1911 р. н., *с. Марківка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Марківка, секретар сільради. Заарештований 24.01.1950. Звинувачення: вояк УПА (боївка СБ Левка, 1944), псевдо — Голуб, інформатор станичного ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.10.1993. *(12754 П)*.

КОПИЛЬЦІВ Василь Якович, 1928 р. н., *с. Марківка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.05.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Спартана), псевдо — Точний. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 18.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.06.1992. *(8478 П)*.

КОПИЛЬЦІВ Євдокія Дмитрівна, 1926 р. н., *с. Марківка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Марківка, селянка. Заарештована 02.04.1953. Звинувачення: переховувала в криївці членів ОУН, готувала їм їжу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.05.1953 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.04.1992. *(8282 П)*.

КОПИЛЬЦІВ Олена Йосипівна, 1928 р. н., *с. Молодятин* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Молодятин, селянка. Заарештована 08.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зоня, кур'єр ОУН, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 04.11.1991. *(6318 П)*.

КОПИЛЬЦІВ Параска Дмитрівна, 1900 р. н., *с. Марківка* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Марківка, селянка. Заарештована 20.05.1945. Звинувачення: пекла хліб для вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.03.1994. *(13527 П)*.

КОПИЛЬЦІВ Параска Юріївна, 1919 р. н., *с. Марківка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Марківка, селянка. Заарештована 15.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Пазуня, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.07.1991. *(5625 П)*.

КОПИЛЬЦІВ Розалія Антонівна, 1923 р. н., *с. Слобода* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в *с. Марківка*, селянка. За-

арештована 18.01.1953. Звинувачення: переховувала членів ОУН, збирала для них продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 01.04.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.11.1992. *(10783 П)*.

КОПИЛЬЧУК Василь Васильович, 1929 р. н., *с. Великий Рожин* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 24.01.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Карий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.05.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.05.1994. *(13974 П)*.

КОПИЛЬЧУК Петро Петрович, 1925 р. н., *с. Великий Рожин* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Яворів*, лісоруб Надвірнянського ліспромгоспу. Заарештований 25.07.1952. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 20.09.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.06.1994. *(14069 П)*.

КОПИСЬ Броніслав Франкович, 1925 р. н., *с. Маршопіль* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Маринопіль, тракторист Жовтневої МТС. Заарештований 08.08.1950. Звинувачення: поширював націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.09.1991. *(6251 П)*.

КОПИСЬ Володимир Васильович, 1932 р. н., *с. Маршопіль* Галицького району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, учень торгово-кооперативної школи. Заарештований 09.09.1950. Звинувачення: поширював націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.09.1991. *(6251 П)*.

КОПІЙЧУК Адела Іванівна, 1902 р. н., *м. Діср* (Угорщина), полька, освіта неповна середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, скрипачка обласної філармонії. Заарештована 23.06.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.10.1940 засуджена на 2 роки позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 17.10.1997. *(15967 П)*.

КОПІЙЧУК Костянтин Дмитрович, 1892 р. н., *м. Калуш*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Калуш, маляр Калуського комунгоспу. Заарештований 09.07.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.09.1956. *(225 П)*.

КОПЦЮХ Андрій Іванович, 1925 р. н., *с. Бабухів* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. У червні 1944 року був вивезений на роботу в Німеччину. З липня 1945 року проживав нелегально на території Польщі. Заарештований 03.03.1948. Звинувачення: особистий охоронець керівника кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом прикордонних військ Закарпатського округу 16.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.04.1992. *(7938 П)*.

КОПЦЮХ Михайло Григорович, 1908 р. н., *с. Березівка* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Березівка, селянин. Заарештований 08.02.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.08.1991. *(11365)*.

КОПЦЮХ Михайло Максимович, 1924 р. н., *с. Явче* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.01.1946. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 01.02.1993. *(11021 П)*.

КОПЦЮХ Петро Григорович, 1905 р. н., *с. Березівка* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Явче*, селянин. Заарештований 10.06.1947. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.07.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(9965 П)*.

КОПЧАК Василь Васильович, 1912 р. н., *с. Гузіїв* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гузіїв, боєць винищувального батальйону. Заарештований 06.01.1947. Звинувачення: виконував доручення вояків УПА із боївки СБ Крука. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.08.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 03.11.1992. *(14185 П)*.

КОПЧАК Михайло Гнатович, 1913 р. н., *с. Тростянець* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тростянець, селянин. Заарештований 08.07.1947. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13890 П)*.

КОПЧАК Палагна Василівна, 1924 р. н., *с. Тростянець* Долинського району, українка, освіта непов-

на середня. Проживала нелегально. Заарештована 20.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Русалка, Циганка, Ксеня, кур'єр крайового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.10.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.04.1994. *(13941 П)*.

КОПЧУК Василь Іванович, 1923 р. н., ***с. Яворів*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 19.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Дона), псевдо — Ясен. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 24.07.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.11.1991. *(4848)*.

КОПЧУК Василь Максимович, 1922 р. н., ***с. Снідавка*** Косівського району, українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у с. Снідавка, селянин. Заарештований 27.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Кукола), псевдо — Боровий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 06.09.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.05.1994. *(13806 П)*.

КОПЧУК Василь Миколайович, 1930 р. н., ***с. Космач*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Морозенка, 1944), псевдо — Довбня, розвідник УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславівської області 15.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.01.1994. *(12862 П)*.

КОПЧУК Василь Федорович, 1910 р. н., ***с. Річка*** Косівського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Річка, селянин. Заарештований 14.03.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (запасна сотня, 1944), псевдо — Сливка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1993. *(10606 П)*.

КОПЧУК Параска Миколаївна, 1928 р. н., ***с. Снідавка*** Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Снідавка, селянка. Заарештована 13.05.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА, псевдо — Юлька. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1993. *(13148 П)*.

КОПЧУК Петро Ілліч, 1907 р. н., ***с. Річка*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 25.02.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Святослава, боївка Херсона). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.12.1993. *(12938 П)*.

КОПЧУК Петро Миколайович, 1876 р. н., ***с. Яворів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.12.1945. Звинувачення: в 1923—1939 роках — війт села, проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.04.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 21.12.1992. *(4301)*.

КОПЧУК Петро Петрович, 1922 р. н., ***с. Великий Рожин*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Великий Рожин, селянин. Заарештований 24.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 29.09.1948. *(1559 П)*.

КОПЧУК Юрій Васильович, 1914 р. н., ***с. Город*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.04.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка Криги), псевдо — Іскра. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1993. *(11073 П)*.

КОП'ЯК Володимир Федорович, 1926 р. н., ***с. Верхня Липиця*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Верхня Липиця, бухгалтер. Заарештований 06.07.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6963 П)*.

КОРБУТ Василина Василівна, 1921 р. н., ***с. Тулуків*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тулуків, селянка. Заарештована 06.04.1946. Звинувачення: переховувала у криївці вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 13.03.1992. *(7476 П)*.

КОРБУТ Василь Михайлович, 1925 р. н., ***с. Тулуків*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 43819. Заарештований 28.02.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Крук, зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 18.06.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1981. *(13180 П)*.

КОРБУТЯК Ганна Дмитрівна, 1926 р. н., ***с. Балинці*** Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Балинці, вчителька. Заарештована 25.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1991. *(6509 П)*.

КОРБУТЯК Іван Михайлович, 1914 р. н., ***с. Кулачківці*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кулачківці, селянин. Заарештований 20.09.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 21.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.01.1992. *(6812 П)*.

КОРБУТЯК Михайло Юрійович, 1918 р. н., ***с. Балинці*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Балинці, селянин. Заарештований 27.12.1940. Звинувачення: керівник повітового проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.05.1941 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.07.1993. *(12977 П)*.

КОРДОНСЬКА Михайлина Кирилівна, 1925 р. н., ***с. Палагичі*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Палагичі, селянка. Заарештована 08.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Содва, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 05.12.1991. *(7835 П)*.

КОРДОНСЬКИЙ Василь Іванович, 1901 р. н., ***с. Палагичі*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Палагичі, селянин. Заарештований 23.04.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Дніпро. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(7869 П)*.

КОРДОНСЬКИЙ Дмитро Федорович, 1922 р. н., ***с. Палагичі*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Палагичі, селянин. Заарештований 04.11.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.09.1990. *(5421 П)*.

КОРДОС Альберт Іванович, 1900 р. н., ***с. Лісна Тарнавиця*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Надвірна***, завідувач господарства скляного заводу. Заарештований 29.01.1947. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 24.02.1947 засуджений на 3 роки позбавлення волі та 2 роки поразки в правах. Реабілітований 13.03.1992. *(7993 П)*.

КОРДЯК Степан Олексійович, 1896 р. н., ***с. Кінчаки*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кінчаки, селянин. Заарештований 25.08.1947. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 02.02.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.07.1992. *(9381 П)*.

КОРЕЛЕЦЬ Михайло Юрійович, 1883 р. н., ***с. Лани*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лани, селянин. Заарештований 24.08.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1992. *(9281 П)*.

КОРЕНДІЙ Михайло Васильович, 1910 р. н., ***с. Хриплин*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, головний механік шкірзаводу. Заарештований 29.04.1949. Звинувачення: 1941 року, будучи депутатом Верховної Ради СРСР, не евакуювався, залишився на окупованій території, закликав до вступу в дивізію «СС-Галичина», переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.02.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.07.1991. *(5662 П)*.

КОРЕНЮК Василина Іванівна, 1928 р. н., ***с. Вороненко*** Яремчанської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вороненко, селянка. Заарештована 30.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чічка, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.01.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 03.09.1991. *(6033 П)*.

КОРЕЦЬКИЙ Михайло Миколайович, 1923 р. н., ***с. Приозерне*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.02.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.11.1991. *(6791 П)*.

КОРЖ Іван Васильович, 1919 р. н., ***с. Келихів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Келихів, селянин. Заарештований 18.09.1940. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 22.11.1991. *(6589 П)*.

КОРЖ Марія Дмитрівна, 1910 р. н., ***с-ще Битків*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Битків, селянка. Заарештована 19.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вільха, збирала продукти, полотно та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.02.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.05.1994. *(14346 П)*.

КОРЖ Текля Гнатівна, 1919 р. н., ***с. Телешівка*** Ракитнянського району Київської області, українка, освіта середня спеціальна. Проживала в ***с. Луквиця*** Богородчанського району, завідувачка медпункту. Заарештована 16.10.1950. Звинувачення: надавала медичну допомогу членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіслав-ської області 11.12.1950 засуджена на 25 років по-збавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.09.1994. *(14343 П)*.

КОРЖАК Андрій Станіславович, 1916 р. н., ***с. Дегова*** Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Дегова, листоноша. Заарештований 20.06.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 13.07.1992. *(14530 П)*.

КОРЖАК Василь Павлович, 1895 р. н., ***с. Кремидів*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кремидів, селянин. Заарештований 20.08.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 23.12.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.07.1991. *(5503 П)*.

КОРЖАК Володимир Дем'янович, 1931 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Дубівці, землемір колгоспу. Заарештований 28.10.1950. Звинувачення: розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 23.09.1991. *(6117 П)*.

КОРЖАК Дмитро Прокопович, 1894 р. н., ***с. Козина*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Козина, селянин. Заарештований 26.06.1947. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 28.06.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.05.1992. *(8873 П)*.

КОРЖАК Іван Антонович, 1927 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.11.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Чабан. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.12.1992. *(10100 П)*.

КОРЖАК Марина Михайлівна, 1927 р. н., ***с. Кремидів*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кремидів, селянка. Заарештована 05.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Степова, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1946 засуджена на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1992. *(8924 П)*.

КОРЖАК Михайлина Дмитрівна, 1928 р. н., ***с. Козина*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Козина, селянка. Заарештована 14.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ніна, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 16.05.1992. *(8909 П)*.

КОРЖАК Михайло Васильович, 1886 р. н., ***с. Кремидів*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Кремидів, селянин. Заарештований 20.08.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.07.1991. *(5503 П)*.

КОРЖАК Михайло Олексійович, 1926 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубівці, селянин. Заарештований 15.10.1945. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Осика. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.09.1991. *(6121 П)*.

КОРЖАК Семен Федорович, 1932 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.02.1950. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Малий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 28.11.1991. *(6771 П)*.

КОРЖАК Степан Гаврилович, 1914 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець. Проживав нелегально. Заарештований 01.11.1944. Звинувачення: вояк УПА. 30.01.1945 скерований до спецтабору НКВС. **Подальша доля невідома.** *(2038 П)*.

КОРЖАК Федір Гнатович, 1909 р. н., ***с. Тумир*** Галицького району, українець, освіта початкова.

Проживав у с. Тумир, голова сільради. Заарештований 26.06.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1992. *(8666 П)*.

КОРЖАК Федір Семенович, 1907 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Дубівці, селянин. Заарештований 05.02.1957. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 26.04.1957 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** у 1964 році в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.02.1992. *(7568 П)*.

КОРЖАН Марія Іванівна, 1925 р. н., ***с. Посіч*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Посіч, селянка. Заарештована 08.10.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1992. *(7706 П)*.

КОРЖИНСЬКИЙ Дмитро Несторович, 1888 р. н., ***с. Мединя*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.10.1948. Звинувачення: вояк УПА, псевда — Сивий, Борис, комендант ВПЖ при надрайонному проводі ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1992. *(9522 П)*.

КОРЖИНСЬКИЙ Дмитро Федорович, 1914 р. н., ***с. Ліски*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ліски, селянин. Заарештований 28.05.1941. Звинувачення: член ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований 07.05.1964. *(3191 П)*.

КОРЖУК Михайло Васильович, 1922 р. н., ***с. Красник*** Верховинського району, українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у с. Красник, селянин. Заарештований 06.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Дорошенка), псевдо — Бук. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1993. *(11721 П)*.

КОРЖУК Петро Васильович, 1920 р. н., ***с. Красник*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Красник, селянин. Заарештований 17.04.1946. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 31.10.1991. *(6360 П)*.

КОРИТКО Михайло Юрійович, 1894 р. н., ***м. Бурштин*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Старий Мартинів***, колгоспник. Заарештований 09.07.1949. Звинувачення: давав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.08.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1992. *(9523 П)*.

КОРИТНЯК Ганна Михайлівна, 1925 р. н., ***с. Чортовець*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 26.06.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Завзята, розвідниця станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.11.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 18.02.1992. *(8039 П)*.

КОРКОЗА Ксенія Микитівна, 1924 р. н., ***с. Делісве*** Галицького району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 20.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 22.05.1992. *(8635 П)*.

КОРКОШ Олексій Васильович, 1915 р. н., ***с. Пійло*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у ***м. Калуш***, покрівельник калійного комбінату. Заарештований 16.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 27.04.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1991. *(6912 П)*.

КОРНАТ Михайло Якимович, 1925 р. н., ***с. Велика Кам'янка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 359-го ЗСП 143-ї ЗСД. Заарештований 18.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.01.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 25.11.1992. *(10228 П)*.

КОРНИЦЬКИЙ Василь Павлович, 1927 р. н., ***с. Видубів*** Козівського району Тернопільської області, українець, освіта початкова. Проживав нелегально в ***Долинському*** районі. Заарештований 08.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Зелений. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.01.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.08.1993. *(11962 П)*.

КОРНИЦЬКИЙ Михайло Васильович, 1928 р. н., ***с. Бубнище*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. За-

арештований 10.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловейко, зв'язковий ОУН, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(12359 П)*.

КОРНІЙ Марія Іванівна, 1924 р. н., ***с-ще Чернелиця*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 08.09.1956. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оля, друкарка райпроводу ОУН. Станіславським обласним судом 04.02.1957 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 10.02.1993. *(33892)*.

КОРНІЙ Петро Іванович, 1926 р. н., ***с-ще Чернелиця*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Чернелиця. Заарештований 19.05.1950. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки та літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.08.1993. *(12554 П)*.

КОРНІЙ Петро Миланович, 1906 р. н., ***с-ще Чернелиця*** Городенківського району, українець. Проживав у с-щі Чернелиця. Заарештований 26.03.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 17.11.1964 справу припинено. *(2888 П)*.

КОРНУТА Марія Михайлівна, 1923 р. н., ***с. Яківка*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яківка, селянка. Заарештована 23.12.1945. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.10.1991. *(6362 П)*.

КОРНУТА Микола Іванович, 1909 р. н., ***с. Хотимир*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хотимир, селянин. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 23.02.1990. *(14836 П)*.

КОРНУТА Петро Миколайович, 1928 р. н., ***с. Яківка*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яківка, селянин. Заарештований 02.11.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Вихор. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 14.04.1992. *(8566 П)*.

КОРНУТА Степан Васильович, 1924 р. н., ***с. Яківка*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Яківка, селянин. Заарештований 11.06.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 161-ї СД 05.07.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 24.11.1992. *(10274 П)*.

КОРНЯК Степан Іванович, 1887 р. н., ***м. Львів***, поляк, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Коломия***, працював у сільському господарстві. Заарештований 14.08.1940. Звинувачення: член польської націоналістичної організації «Легіоністи», сприяв тим, що переховувалися від репресій. Станіславським обласним судом 22.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 30.12.1993. *(13110 П)*.

КОРОБ Казимир Йосипович, 1902 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, малописьменний. Проживав у м. Івано-Франківськ, маляр паровозного депо. Заарештований 30.04.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Лінійним судом Львівської залізниці 27.09.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.04.1993. *(11002 П)*.

КОРОБЧУК Юрій Ілліч, 1910 р. н., ***с. Вербівці*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Вербівці, селянин. Заарештований 29.08.1947. Звинувачення: збирав продукти й розвіддані для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1993. *(11088 П)*.

КОРОВАЙ Євгенія Іванівна, 1927 р. н., ***с. Угринів*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Угринів, селянка. Заарештована 22.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Христя, санітарка станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.12.1991. *(9793 П)*.

КОРОВАЙЧУК Дмитро Петрович, 1912 р. н., ***с. Крихівці*** Івано-Франківської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Крихівці, коректор редакції газети «Радянська Україна». Заарештований 26.11.1940. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий повітового проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 24.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.08.1991. *(6501 П)*.

КОРОВЧУК Дмитро Васильович, 1935 р. н., ***с. Кривопілля*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кривопілля, селянин. Заарештований 19.06.1950. Звинувачення: зв'язковий УПА, постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області

03.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.05.1994. *(14130 П)*.

КОРОВЧУК Марія Юріївна, 1915 р. н., ***с-ще Верховина***, українка, малописьменна. Проживала в ***с. Кривопілля***, селянка. Заарештована 19.06.1950. Звинувачення: постачала продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.10.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.07.1992. *(14130 П)*.

КОРОЛЕЦЬ Текля Михайлівна, 1922 р. н., ***с. Лани*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 24.06.1947. Звинувачення: розвідниця станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 27.07.1991. *(5615 П)*.

КОРОЛИК Василь Іванович, 1900 р. н., ***с. Тумир*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тумир, селянин. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1992. *(8666 П)*.

КОРОЛИК Микола Олексійович, 1914 р. н., ***с. Побережжя*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Побережжя, селянин. Заарештований 28.12.1939. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 05.09.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 25.03.1992. *(7586 П)*.

КОРОЛИК Михайло Олексійович, 1906 р. н., ***с. Побережжя*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Побережжя, бригадир колгоспу. Заарештований 14.12.1950. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 12.08.1991. *(5780 П)*.

КОРОЛИШИН Петро Іванович, 1921 р. н., ***с. Підбір'я*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Степовий, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.01.1992. *(9193 П)*.

КОРОЛЬ Володимир Іванович, 1892 р. н., ***с. Стратин*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стратин, селянин. Заарештований 22.07.1948. Звинувачення: переховував вояка УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 01.02.1993. *(11024 П)*.

КОРОЛЬ Галина Михайлівна, 1923 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 05.09.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова повітового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.12.1991. *(11385 П)*.

КОРОЛЬ Ганна Миколаївна, 1928 р. н., ***с. Лука*** Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Лука, селянка. Заарештована 15.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорнява, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 11.05.1992. *(9726 П)*.

КОРОЛЬ Дмитро Павлович, 1907 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Перегінське, бригадир лісорубів ліспромгоспу. Заарештований 03.08.1950. Звинувачення: допомагав воякам УПА продуктами й грішми. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 04.10.1991. *(6319 П)*.

КОРОЛЬ Іван Васильович, 1924 р. н., ***м. Долина***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.11.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Журавля, 1944), псевдо — Відважний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.05.1994. *(13802 П)*.

КОРОЛЬ Іван Хомич, 1895 р. н., ***с. Сенечів*** Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Сенечів, мельник. Заарештований 15.08.1947. Звинувачення: допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.09.1994. *(14850 П)*.

КОРОЛЬ Катерина Іванівна, 1923 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 09.10.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русалка, пропагандистка підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.03.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 26.06.1991. *(5883 П)*.

КОРОЛЬ Марія Василівна, 1930 р. н., *с. Височанка* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Височанка, селянка. Заарештована 08.12.1945. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 30.09.1991. *(3721).*

КОРОЛЬ Стефанія Миколаївна, 1923 р. н., *с. Гориня* Долинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Гориня, завідувач молокопункту. Заарештована 06.04.1951. Звинувачення: постачала УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.06.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.01.1992. *(7487 П).*

КОРОЛЬ Тамара Василівна, 1926 р. н., *м. Хмельницький*, українка, освіта середня спеціальна. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, асистент аптеки. Заарештована 12.04.1949. Звинувачення: розповсюджувала націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(9923 П).*

КОРОЛЬ Трохим Іванович, 1900 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Дубовиця*, селянин. Заарештований 05.08.1946. Звинувачення: спецкур'єр СБ, псевдо — Береза, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.02.1992. *(13606).*

КОРОЛЬ Федір Онуфрійович, 1912 р. н., *с. Незвисько* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Незвисько, селянин. Заарештований 16.04.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Косар, керівник райпроводу ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 24.03.1997. *(5658).*

КОРОЛЬЧУК Йосип Мар'янович, 1913 р. н., *с. Гостів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мотор, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.06.1992. *(4628).*

КОРОЛЮК Василь Дмитрович, 1893 р. н., *с. Черніїв* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черніїв, селянин. Заарештований 06.03.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. **Загинув** 30.08.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.03.1998. *(16179 П).*

КОРОЛЮК Микола Іванович, 1923 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 233-ї ЗСД. Заарештований 16.09.1944. Звинувачення: член ОУН, матеріально допомагав УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 31.05.1993. *(17000, 37047).*

КОРОЛЮК Ярослав Миколайович, 1914 р. н., *с. Черніїв* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черніїв, селянин. Заарештований 24.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 23.05.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.02.1993. *(10966 П).*

КОРОПЕЦЬКИЙ Василь Іванович, 1913 р. н., *с. Палагичі* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Палагичі, продавець магазину. Заарештований 30.10.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.09.1990. *(5421 П).*

КОРОСТИЛЬ Василь Миколайович, 1924 р. н., *с. Вільшаниця* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бринського, 1944), псевдо — Осика. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 05.05.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.09.1993. *(12329 П).*

КОРОСТИЛЬ Дмитро Михайлович, 1916 р. н., *с. Вільшаниця* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.11.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Явір. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.02.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 19.03.1992. *(8191 П).*

КОРОТАШ Дмитро Семенович, 1924 р. н., *с. Вишнів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чміль, збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 13.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.03.1992. *(7444 П).*

КОРОТАШ Іван Романович, 1916 р. н., *с-ще Букачівці* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.12.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Хміль. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах

із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10451 П).*

КОРОТАШ Михайло Іванович, 1902 р. н., ***с-ще Букачівці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Букачівці, старший стрілочник на залізниці. Заарештований 10.11.1944. Звинувачення: член ОУН, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом Львівської залізниці 19.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.09.1991. *(36342).*

КОРПАН Василь Миколайович, 1913 р. н., ***с. Бубнище*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.07.1940. Звинувачення: мав намір перейти кордон. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.02.1943 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 27.06.1996. *(15124 П).*

КОРПАН Василь Степанович, 1930 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Гузіїв, селянин. Заарештований 29.01.1949. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9339 П).*

КОРПАН Василь Тимофійович, 1914 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 16.05.1946. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Залізняка, боївка Сироти), псевдо — Вода. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1994. *(14999 П).*

КОРПАН Ганна Михайлівна, 1930 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українка, освіта середня. Проживала в с. Гузіїв, селянка. Заарештована 07.09.1950. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.11.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.01.1993. *(14390 П).*

КОРПАН Данило Іванович, 1909 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Гузіїв, селянин. Заарештований 01.02.1949. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.12.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. 16.08.1957 справу припинено. *(1301 П).*

КОРПАН Дмитро Васильович, 1927 р. н., ***с. Підбережжя*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підбережжя, селянин. Заарештований 25.05.1946. Звинувачення: сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.04.1994. *(13948 П).*

КОРПАН Дмитро Костянтинович, 1884 р. н., ***с. Тисів*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тисів, голова сільради. Заарештований 11.04.1946. Звинувачення: проводив збір продуктів для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 14.01.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13504 П).*

КОРПАН Іван Іванович, 1900 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 22.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Залізняка), псевдо — Грізний, збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 30.03.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.01.1993. *(10883 П).*

КОРПАН Марія Миколаївна, 1921 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гузіїв, селянка. Заарештована 28.02.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(9993 П).*

КОРПАН Микола Васильович, 1914 р. н., ***с. Підбережжя*** Болехівської міськради, українець освіта початкова. Проживав у с. Підбережжя, селянин. Заарештований 25.03.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 19.01.1993. *(3276 П).*

КОРПАН Михайло Миколайович, 1898 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гузіїв, секретар сільради. Заарештований 22.03.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 05.07.1994. *(14861 П).*

КОРПАН Михайло Миколайович, 1924 р. н., ***с. Уніж*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Уніж, голова сільради. Заарештований 20.08.1948. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10655 П).*

КОРПАН Олена Паньківна, 1906 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українка, малописьменна.

Проживала в с. Гузіїв, селянка. Заарештована 02.08.1947. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.03.1948 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 27.12.1994. *(14560 П).*

КОРПАН Степан Васильович, 1898 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гузіїв, селянин. Заарештований 28.01.1949. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.04.1994. *(13910 П).*

КОРПАНЮК Василь Никифорович, 1897 р. н., ***с. Яворів*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Яворів, селянин. Заарештований 11.11.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.12.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.09.1993. *(12245 П).*

КОРУТЧАК Михайло Миколайович, 1910 р. н., ***с. Лісна Слобідка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Слобідка, селянин. Заарештований 30.10.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П).*

КОРЧАК Михайло Миколайович, 1911 р. н., ***с. Озеряни*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Озеряни, голова сільради. Заарештований 08.01.1946. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(4743).*

КОРЧИНСЬКА Марія Михайлівна, 1930 р. н., ***с. Дубка*** Городенківського району, українка, освіта початкова. *Проживала нелегально.* Заарештована 12.09.1947. Звинувачення: передала 2 ц зерна для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1992. *(7959 П).*

КОРЧИНСЬКИЙ Іван Андрійович, 1903 р. н., ***с. Синевічка*** (тепер — територія Польщі), українець, освіта вища. Проживав у ***м. Галич***, службовець. Заарештований 21.09.1939. Звинувачення: повітовий керівник товариств «Просвіта» і «Рідна школа». Станіславським обласним судом 27.07.1940 засуджений на 3 роки позбавлення волі та 2 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.04.1992. *(7927 П).*

КОРЧИНСЬКИЙ Йосип Франкович, 1896 р. н., ***с. Липівка*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липівка, робітник дорожнього відділу. Заарештований 12.06.1940. Звинувачення: у 1920 році служив в армії С. Петлюри. Станіславським обласним судом 29.07.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 13.04.1992. *(8352 П).*

КОРЧИНСЬКИЙ Мечислав-Йосип Володимирович, 1902 р. н., ***н. п. Хлипськ*** (тепер — територія Польщі), поляк, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Косів***. Заарештований 20.05.1940. Звинувачення: учасник польської таємної організації. Військовим трибуналом військ НКВС Київської області 07.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.02.1992. *(7343 П).*

КОРЧМАЖИК Йосип Іванович, 1911 р. н., ***с. Негівці*** Калуського району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Негівці, селянин. Заарештований 20.06.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 04.11.1940 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 20.01.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.12.1994. *(14493 П).*

КОРЧУК Василь Федорович, 1929 р. н., ***с. Черник*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 25.06.1946. Звинувачення: будував криївки для воїнів УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 08.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 14.04.1992. *(8699 П).*

КОРЧУК Микола Андрійович, 1926 р. н., ***с. Чертіж*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотні Боєвіра, Палія), псевдо — Сухар. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.11.1993. *(14201 П).*

КОРШІВСЬКИЙ Іван, 1921 р. н., ***с. Старий Угринів*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 28.03.1947. Звинувачення: станичний ОУН, вояк УПА (сотня Бойка, 1944), псевда — Тихий, Бистрий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1947 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.06.1993. *(12660 П).*

КОРШОВСЬКИЙ Василь Петрович, 1930 р. н., ***с. Голинь*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Голинь, селянин. Заарешт-

тований 24.06.1947. Звинувачення: господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.05.1948 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 08.12.1989. *(4838 П)*.

КОС Анастасія Яківна, 1922 р. н., *с. Лоп'янка* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 01.06.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 06.09.1991. *(5958 П)*.

КОС Василь Степанович, 1923 р. н., *с. Липовця* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 01.03.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Птиця. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 12.11.1991. *(6538 П)*.

КОС Григорій Олексійович, 1901 р. н., *с. Липа* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липа, селянин. Заарештований 01.01.1946. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.04.1993. *(11211 П)*.

КОС Іван Васильович, 1924 р. н., *с. Конюшки* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.12.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА, псевдо — Нечай. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 18.05.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.01.1993. *(10734 П)*.

КОС Іван Юрійович, 1929 р. н., *с. Липа* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.02.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Мак, швець УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.01.1992. *(7103 П)*.

КОС Катерина Миколаївна, 1923 р. н., *с. Лоп'янка Рожнятівського району, українка, освіта початкова.* Проживала в с. Лоп'янка, селянка. Заарештована 28.12.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сосна, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 02.11.1992. *(9939 П)*.

КОС Марія Михайлівна, 1909 р. н., *с. Лоп'янка* Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Лоп'янка, селянка. Заарештована 17.02.1951. Звинувачення: збирала продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.05.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.12.1993. *(12997 П)*.

КОС Марія Тимофіївна, 1930 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Старий Мізунь, селянка. Заарештована 21.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гатуська. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 05.03.1992. *(8167 П)*.

КОС Наталія Федорівна, 1924 р. н., *с. Городище* Зборівського району Тернопільської області, українка, освіта неповна середня. Проживала в *м. Долина*, домогосподарка. Заарештована 28.05.1960. Звинувачення: виготовила й поширила листівки антирадянського змісту. Станіславським обласним судом 29.07.1960 засуджена на 4 роки позбавлення волі. Реабілітована 10.07.1992. *(9241 П)*.

КОС Семен Хомич, 1905 р. н., *с. Липа* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липа, селянин. Заарештований 23.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бондаренко, помічник господарчого станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 23.07.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.02.1993. *(11211 П)*.

КОС Софія Дмитрівна, 1929 р. н., *с. Липа* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 17.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 19.01.1992. *(7103 П)*.

КОС Феодосія Іванівна, 1926 р. н., *с. Липа* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 13.03.1946. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.02.1991. *(7469 П)*.

КОС Юрій Іванович, 1885 р. н., *с. Липа* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 24.02.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Швець. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1994. *(14597 П)*.

КОСАР Анастасія Степанівна, 1912 р. н., ***с. Довге*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Довге, селянка. Заарештована 02.01.1946. Звинувачення: утримувала явочну квартиру ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.02.1946 засуджена на 3 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 28.02.1994. *(36700)*.

КОСАР Василь Іванович, 1910 р. н., ***с. Мошківці*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мошківці, селянин. Заарештований 15.02.1941. Звинувачення: член ОУН, вивчав націоналістичну літературу. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 09.04.1964 справу припинено. *(3067 П)*.

КОСАР Василь Федорович, 1912 р. н., ***с-ще Брошнів-Осада*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Брошнів-Осада, робітник лісобази. Заарештований 05.08.1949. Звинувачення: інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.12.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.04.1994. *(13912 П)*.

КОСАР Іван Олексійович, 1924 р. н., ***с. Діброва*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.07.1993. *(11909 П)*.

КОСАР Михайло Григорович, 1923 р. н., ***с. Сівка-Калуська*** Калуського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у ***с. Сівка-Войнилівська***, селянин. Заарештований 25.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Галайди), псевдо — Замок, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1993. *(12937 П)*.

КОСАР Михайло Миколайович, 1912 р. н., ***с. Брошнів*** Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Брошнів, сторож деревообробного комбінату. Заарештований 16.07.1948. Звинувачення: під час чергування передав гвинтівку членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1996. *(15393 П)*.

КОСАРИК Мирон Федорович, 1926 р. н., ***м. Городенка***, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Коломия***, працівник домоуправління № 5. Заарештований 11.05.1949. Звинувачення: мав зв'язок із молодіжною ОУН «Воля або смерть», зберігав антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.06.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 16.04.1992. *(8152 П)*.

КОСИБА Станіслав Іванович, 1922 р. н., ***с-ще Битків*** Надвірнянського району, поляк, освіта середня. Проживав у с-щі Битків, начальник охорони нафтопромислу. Заарештований 24.02.1945. Звинувачення: член АК, псевдо — Хоронжа. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.09.1991. *(5928 П)*.

КОСИК Федір Михайлович, 1895 р. н., ***с. Тумир*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тумир, селянин. Заарештований 30.07.1947. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1992. *(8666 П)*.

КОСИЛО Іван Йосипович, 1911 р. н., ***с. Лісовичі*** Стрийського району Львівської області, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 16.09.1944 в Богородчанському районі. Звинувачення: працюючи режисером театру, ставив п'єси антирадянського змісту, пропагандист ОУН, допомагав підпіллю грошима, продуктами харчування. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.01.1945 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 16.01.1945, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.03.1995. *(14706 П)*.

КОСИЛО Марія Василівна, 1925 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Делятин, телефоністка пошти. Заарештована 23.06.1947. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.07.1992. *(9184 П)*.

КОСИЛО Семен Йосипович, 1900 р. н., ***м. Яремча***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Яремча, селянин. Заарештований 19.05.1947. Звинувачення: давав коня й воза для перевезення продуктів УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.01.1992. *(7734 П)*.

КОСІВ Андрій Федорович, 1902 р. н., ***с. Вільхівка*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Ясеновець***, голова ССТ. Заарештований 20.08.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Недоля, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області

28.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.10.1992. *(9883 П).*

КОСІВ Дмитро Михайлович, 1893 р. н., ***с. Вільхівка*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільхівка, селянин. Заарештований 12.07.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 18.11.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 04.11.1991. *(6323 П).*

КОСІВ Марія Михайлівна, 1925 р. н., ***с. Ріпне*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелеґально. Заарештована 04.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Галина, Зоня, зв'язкова кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.02.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 15.08.1991. *(5792 П).*

КОСІВ Микола Васильович, 1908 р. н., ***с. Ріпне*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ріпне, оператор нафтопромислу № 6. Заарештований 14.09.1952. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.10.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.11.1991. *(6591 П).*

КОСІВ Михайло Дмитрович, 1925 р. н., ***с. Вільхівка*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелеґально. Заарештований 01.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Літучий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.09.1991. *(5939 П).*

КОСІВ Софія Михайлівна, 1926 р. н., ***с. Ріпне*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ріпне, робітниця нафтопромислу № 6. Заарештована 19.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Наталка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1992. *(10304 П).*

КОСІНСЬКИЙ Рудольф Францович, 1910 р. н., ***м. Городенка***, поляк, освіта неповна середня. Проживав у м. Городенка, електромонтер цукрового заводу. Заарештований 23.07.1940. Звинувачення: керівник польської антирадянської організації. Станіславським обласним судом 11.12.1940 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.09.1994. *(14283 П).*

КОСКІН Микола Павлович, 1918 р. н., ***м. Санкт-Петербург*** (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, робітник авторемонтного заводу. Заарештований 31.12.1947. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.06.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 05.08.1989. *(4381 П).*

КОСМАНЬ Владислав Янович, 1838 р. н., ***с. Бяло*** (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у ***с. Залуччя*** Коломийського району. Заарештований 30.09.1939. Звинувачення: комендант поліції. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1939 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 05.04.1940, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.02.1994. *(13388 П).*

КОСМЕНКО Іван Миколайович, 1903 р. н., ***с. Чернятин*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Чернятин, колгоспник. Заарештований 14.05.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1993. *(12552 П).*

КОСМИН Богдан Михайлович, 1913 р. н., ***с. Черче*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Рогатин***, перукар. Заарештований 10.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кавка, розвідник УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. **Загинув** 20.12.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 27.11.1991. *(6576 П).*

КОСМИН Василь Степанович, 1907 р. н., ***с. Жовчів*** Рогатинського району, українець, освіта вища. Проживав у с. Жовчів, священик. Заарештований 13.05.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1993. *(10701 П).*

КОСМИН Іван Романович, 1930 р. н., ***с. Черче*** Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Черче, колгоспник. Заарештований 14.08.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН, розповсюджував націоналістичні листівки. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 25.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(18000).*

КОСМИН Роман Дмитрович, 1915 р. н., ***с. Черче*** Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Черче, заступник головного лікa-

ря по господарчій частині курорту «Черче». Заарештований 06.12.1949. Звинувачення: інформатор ОУН, закупив для ОУН друкарську машинку й папір. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.06.1992. *(9208 П)*.

КОСОВАН Євдокія Василівна, 1930 р. н., *с. Джурів* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Джурів, селянка. Заарештована 31.10.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 20.02.1992. *(14348 П)*.

КОСОВИЧ Василь Миколайович, 1915 р. н., *с. Зібранівка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 235-го АЗСП. Заарештований 11.11.1944. Звинувачення: серед військовослужбовців проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 46-ї армії 16.12.1944 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.11.1996. *(15415 П)*.

КОСОВИЧ Василь Петрович, 1929 р. н., *с. Келихів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 90696 (м. Таллін, Естонія). Заарештований 12.03.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гамалія, інформатор станичної ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом в/ч 10727 16.11.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.10.1994. *(14316 П)*.

КОСОВИЧ Дмитро Васильович, 1930 р. н., *с-ще Заболотів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Заболотів, робітник залізничної станції Коломия. Заарештований 29.01.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, зберігав націоналістичну літературу й писав вірші антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.10.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.02.1992. *(7884)*.

КОСОВИЧ Микола Миколайович, 1921 р. н., *с. Вижній Березів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 13.08.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії, боївка Вія), псевдо — Сокіл. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 28.11.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.02.1994. *(13340 П)*.

КОСОВИЧ Семен Степанович, 1925 р. н., *с. Нижній Березів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 25.05.1945. Звинувачення: член ОУН, інформатор СБ. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.08.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 21.12.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.12.1991. *(6908 П)*.

КОСОВСЬКА Ядвіга Карлівна, 1890 р. н., *с. Кудринці* Тернопільської області, полька, освіта неповна середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*. Заарештована 06.11.1945. Звинувачення: член польської підпільної організації. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.05.1993. *(11281 П)*.

КОСПРОВСЬКИЙ Франко Олексійович, 1903 р. н., *с. Лани* Галицького району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Лани, селянин. Заарештований 11.10.1949. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, збирав продукти й гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 22.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.11.1992. *(10169 П)*.

КОСТАНСЬКИЙ Яків Томович, 1907 р. н., *с. Маринопіль* Галицького району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Маринопіль, селянин. Заарештований 08.05.1945. Звинувачення: член АК, псевдо — Впертий. 14.09.1945 скерований до спецтабору НКВС. 30.07.1947 справу припинено. *(1147 П)*.

КОСТАЩУК Ганна Михайлівна, 1925 р. н., *с. Будилів* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Будилів, селянка. Заарештована 10.12.1945. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 02.12.1991. *(6577 П)*.

КОСТАЩУК Дмитро Іванович, 1912 р. н., *с. Микулинці* (тепер — у складі м. Снятин), українець, освіта вища медична. Проживав нелегально. Заарештований 18.10.1945. Звинувачення: член ОУН, референт окружного проводу ОУН, лікував вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.12.1991. *(7432 П)*.

КОСТАЩУК Микола Дмитрович, 1922 р. н., *с. Тулова* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тулова, селянин. Заарештований 21.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бистрий, збирав продукти для УПА, переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.12.1992. *(10592 П)*.

КОСТАЩУК Микола Ілліч, 1892 р. н., ***с. Тулова*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тулова, селянин. Заарештований 25.03.1946. Звинувачення: переховував керівника кущового проводу ОУН, постачав йому продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.02.1992. *(10592 П)*.

КОСТАЩУК Степан Григорович, 1925 р. н., ***с. Устя*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Снятин***, пекар хлібокомбінату. Заарештований 25.01.1957. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 05.03.1957 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 10.02.1994. *(13479 П)*.

КОСТЕЛЬНИК Михайлина Дмитрівна, 1922 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Поточище, селянка. Заарештована 15.10.1946. Звинувачення: член ОУН, зберігала продукти, медикаменти й канцтовари ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 28.01.1947 засуджена на 6 років позбавлення волі. Реабілітована 13.01.1993. *(1177)*.

КОСТЕНКО Олександр Федорович, 1908 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Поточище, лісник. Заарештований 27.10.1945. Звинувачення: в роки фашистської окупації мав зв'язок із поліцією. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 23.04.1992. *(10530 П)*.

КОСТЕНЮК Андрій Іванович, 1885 р. н., ***с. Молодятин*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Молодятин, селянин. Заарештований 24.02.1946. Звинувачення: господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 06.07.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 12.02.1992. *(7719 П)*.

КОСТЕНЮК Іван Дмитрович, 1910 р. н., ***с. Текуче*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 15.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Нечая), псевдо — Бувалий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.11.1994. *(14795 П)*.

КОСТЕНЮК Михайло Дмитрович, 1919 р. н., ***с. Текуче*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.08.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Бик. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 05.12.1991. *(6572 П)*.

КОСТЕНЮК Текля Дмитрівна, 1926 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 21.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Рибка, Наталка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.01.1992. *(7481 П)*.

КОСТЕЦЬКИЙ Болеслав Адамович, 1895 р. н., ***м. Калуш***, поляк, освіта середня. Проживав у м. Калуш, вчитель. Заарештований 04.06.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Станіславським обласним судом 22.08.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.06.1995. *(14900 П)*.

КОСТЕЦЬКИЙ Річард Броніславович, 1915 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, освіта незакінчена вища. Проживав у ***с. Лисець*** Тисменицького району, вчитель. Заарештований 07.07.1940. Звинувачення: керівник молодіжної польської націоналістичної організації. Станіславським обласним судом 15.10.1940 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.05.1992. *(8287 П)*.

КОСТИК Кирило Антонович, 1909 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Зелена, селянин. Заарештований 05.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб. Військовим трибуналом 8-ї СД 13.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 13.12.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.06.1993. *(13782 П)*.

КОСТИК Лідія Григорівна, 1925 р. н., ***м. Надвірна***, українка, освіта середня. Проживала в м. Надвірна, лаборантка насіннєвої лабораторії. Заарештована 20.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Веселка, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.04.1946 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.10.1991. *(6185 П)*.

КОСТИК Магдалина Василівна, 1925 р. н., ***м. Надвірна***, українка, освіта початкова. Проживала в м. Надвірна, телефоністка пожежної охорони. Заарештована 18.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ягідка, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської

області 01.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.10.1991. *(6185 П).*

КОСТИК Марія Іванівна, 1921 р. н., *с. Бабин* Кельменецького району Чернівецької області, українка, освіта середня. Проживала в *м. Коломия*, вчителька. Заарештована 28.08.1948. Звинувачення: намагалася передати керівникові кущового проводу ОУН списки вчителів. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.11.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 03.11.1992. *(10088 П).*

КОСТИК Роман Васильович, 1927 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.09.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом 8-ї СД 24.09.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 24.01.1992. *(7011 П).*

КОСТИК Юрій Олексійович, 1912 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Крука, 1945), псевдо — Вуйко. Військовим трибуналом військ МВС Львівської області 13.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.04.1994. *(13746 П).*

КОСТИК Ярема Васильович, 1929 р. н., *м. Надвірна*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Надвірна. Заарештований 20.08.1947. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10071 П).*

КОСТИКІВ Микола Миколайович, 1900 р. н., *с. Парище* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Парище, селянин. Заарештований 11.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Юнак, помічник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 18.09.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.03.1994. *(13693 П).*

КОСТИНЮК Василь Дмитрович, 1912 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Прутівка, селянин. Заарештований 20.12.1940. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 27.03.1941 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.06.1993. *(11515 П).*

КОСТИНЮК Василь Дмитрович, 1920 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 03.10.1944. Звинувачення: вояк УПА. **Загинув** 01.05.1945 в тюремній лікарні, місце поховання невідоме. 09.08.1945 справу припинено. *(5050 П).*

КОСТИНЮК Ганна Іванівна, 1928 р. н., *с. Рудники* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Рудники, селянка. Заарештована 23.10.1945. Звинувачення: зв'язкова УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 30.07.1991. *(5622 П).*

КОСТИНЮК Ганна Юріївна, 1914 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Прутівка, селянка. Заарештована 17.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевда — Надя, Оксана, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 11.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.03.1992. *(36459).*

КОСТИНЮК Іван Прокопович, 1925 р. н., *с. Рудники* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рудники, селянин. Заарештований 16.05.1948. Звинувачення: член ОУН, брав участь у диверсійних акціях. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 16.04.1960. *(3825 П).*

КОСТИНЮК Михайло Дмитрович, 1918 р. н., *м. Снятин*, українець, освіта початкова. Рядовий 162-го СП (м. Шкатово Приморського краю, Росія). Заарештований 15.04.1941. Звинувачення: серед військовослужбовців проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 25-ї армії 27.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 15.03.1943 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.07.1997. *(15874 П).*

КОСТИНЮК Павло Іванович, 1912 р. н., *с. Прутівка* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Омськ, Росія). Заарештований 03.10.1944. Звинувачення: вояк УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.08.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 06.02.1959. *(5050 П).*

КОСТИШИН Вінцентій Іванович, 1915 р. н., *с. Угорники* Івано-Франківської міськради, поляк, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, робітник залізничної станції. Заарештований 15.01.1940. Звинувачення: член КВП. Станіславським обласним судом 04.11.1940 засуджений на 6 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 14.12.1995. *(15173 П).*

КОСТИШИН Ганна Дмитрівна, 1920 р. н., *с. Загвіздя* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Загвіздя, робітниця фаянсово-

фарфорової фабрики. Заарештована 08.11.1945. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.12.1991. *(6779 П)*.

КОСТИШИН Ганна Степанівна, 1927 р. н., ***с. Загвіздя*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Загвіздя, робітниця фаянсово-фарфорової фабрики. Заарештована 25.06.1946. Звинувачення: матеріально допомагала воякам УПА, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.10.1993. *(13573 П)*.

КОСТИШИН Ганна Теофілівна, 1915 р. н., ***м. Перемишляни*** Львівської області, українка, освіта середня. Проживала в ***с. Тисів*** Болехівської міськради, вчителька. Заарештована 28.02.1946. Звинувачення: переховувала членів ОУН, збирала для УПА гроші. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 28.12.1994. *(14595 П)*.

КОСТИШИН Дмитро Васильович, 1899 р. н., ***с. Коршів*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коршів, касир-рахівник маслозаводу. Заарештований 22.06.1948. Звинувачення: постачав УПА продукти й гроші. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.07.1991. *(5622 П)*.

КОСТИШИН Дмитро Остапович, 1920 р. н., ***с. Угорники*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Угорники, секретар сільради. Заарештований 21.08.1949. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.09.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13152 П)*.

КОСТИШИН Дмитро Хомич, 1905 р. н., ***с. Загвіздя*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Загвіздя, селянин. Заарештований 10.01.1946. Звинувачення: допомагав продуктами воякам УПА. Військовим трибуналом 8-ї повітряної армії 05.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 01.08.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.09.1994. *(14481 П)*.

КОСТИШИН Лев Андрійович, 1931 р. н., ***с. Різдв'яни*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, слюсар ПРЗ. Заарештований 08.12.1950. Звинувачення: поширював антирадянську літературу. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.10.1989. *(4793 П)*.

КОСТИШИН Марія Іванівна, 1926 р. н., ***с. Хом'яківка*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 26.03.1950. Звинувачення: збирала продукти й гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 20.08.1993. *(12071 П)*.

КОСТИШИН Михайло Гнатович, 1887 р. н., ***с. Загвіздя*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Загвіздя, селянин. Заарештований 25.12.1945. Звинувачення: заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом 8-ї повітряної армії 05.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.09.1994. *(14481 П)*.

КОСТИШИН Роман Іванович, 1929 р. н., ***с. Ганнівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ганнівці, селянин. Заарештований 19.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Кобзаренко, Захарко, господарчий кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.12.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 22.05.1992. *(6334 П)*.

КОСТІВ Андрій Іванович, 1901 р. н., ***с. Міжріччя*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Міжріччя, селянин. Заарештований 05.04.1941. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. **Подальша доля невідома.** 05.11.1964 справу припинено. *(3168 П)*.

КОСТІВ Василь Іванович, 1913 р. н., ***с. Міжріччя*** Болехівської міськради, українець. Проживав у с. Міжріччя, селянин. Заарештований 03.02.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 07.12.1964 справу припинено. *(2979 П)*.

КОСТІВ Володимир Миколайович, 1908 р. н., ***м. Болехів***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кудіяр, політичний референт підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.05.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10278 П)*.

КОСТІВ Володимир Петрович, 1920 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, робітник ліспромкомбінату. Заарештований 19.06.1950. Звинувачення: передав чоботи й шинель воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської

області 03.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(8115 П).*

КОСТІВ Дмитро Миколайович, 1896 р. н., ***с. Мислів*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Мислів, селянин. Заарештований 18.01.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.11.1993. *(13204 П).*

КОСТІВ Іван Дмитрович, 1934 р. н., ***с. Мислів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мислів, селянин. Заарештований 31.10.1950. Звинувачення: сприяв УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.04.1951 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 24.08.1989. *(5427 П).*

КОСТІВ Катерина Василівна, 1926 р. н., ***с. Малий Ключів*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Малий Ключів, селянка. Заарештована 27.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа, станична ОУН, санітарка. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.02.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1993. *(13146 П).*

КОСТІВ Лук'ян Васильович, 1926 р. н., ***с. Козаківка*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.05.1950. Звинувачення: доставляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 20.02.1992. *(8160 П).*

КОСТІВ Марія Іванівна, 1925 р. н., ***с. Куропатники*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 18.09.1944. Звинувачення: воячка УПА, псевдо — Галя, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.10.1944 засуджена на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 12.02.1992. *(7668 П).*

КОСТІВ Марта Федорівна, 1925 р. н., ***с. Сілець*** Тисменицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, рахівниця РСС. Заарештована 07.03.1953. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 29.04.1953 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.06.1994. *(14752 П).*

КОСТІВ Микола Данилович, 1916 р. н., ***с. Ганнівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ганнівці, коваль. Заарештований 24.01.1945. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1994. *(14542 П).*

КОСТІВ Михайло Степанович, 1920 р. н., ***с. Куропатники*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Куропатники, помічник бухгалтера Бурштинської РСС. Заарештований 27.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орел, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 03.09.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.08.1992. *(9406 П).*

КОСТІВ Петро Васильович, 1925 р. н., ***с. Довге-Калуське*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 27.11.1944. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.03.1992. *(7832 П).*

КОСТІВ Семен Григорович, 1913 р. н., ***с-ще Єзупіль*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 09.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Журби), псевдо — Сова. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.09.1993. *(12341 П).*

КОСТІВ Степан Васильович, 1931 р. н., ***с. Тисів*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тисів, візник Болехівського деревообробного комбінату. Заарештований 26.03.1951. Звинувачення: заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.05.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 22.01.1992. *(7440 П).*

КОСТІВ Степан Миколайович, 1932 р. н., ***с. Діброва*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Курсант навчального підрозділу в/ч 41534 (м. Новоград-Волинський Житомирської області). Заарештований 24.03.1953. Звинувачення: поширював листівки й літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом Білоруського військового округу 16.05.1953 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.12.1991. *(9226 П).*

КОСТІВ Федір Васильович, 1926 р. н., ***с. Тисів*** Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Тисів. Заарештований 26.01.1946. Зви-

нування: мав зв'язок із членами ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1992. *(15111 П)*.

КОСТІВ Федір Михайлович, 1925 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мізунь, робітник Вигодського ліспромгоспу. Заарештований 05.02.1952. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, матеріально допомагав УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.04.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.04.1994. *(13965 П)*.

КОСТІВ Федір Петрович, 1908 р. н., ***с. Тисів*** Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 21.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Калаймчук. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13946 П)*.

КОСТІВ Ярослав Михайлович, 1931 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав на спецпоселенні в ***с. Усть-Уральське*** Верхньо-Буремського району Хабаровського краю (Росія). Заарештований 27.04.1953. Звинувачення: в 1949 році зв'язковий ОУН, допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 05.11.1953 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 28.12.1994. *(14588 П)*.

КОСТКО Леопольд Станіславович, 1906 р. н., ***м. Білосток*** (Польща), поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у ***с. Товмачик*** Коломийського району, шляховий майстер. Заарештований 10.07.1940. Звинувачення: член польської антирадянської організації «Шляхта загродова». Лінійним судом Львівської залізниці 29.11.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітований 15.05.1992. *(8283 П)*.

КОСТРАКЕВИЧ Владислав Лукич, 1885 р. н., ***м. Копичинці*** Гусятинського району Тернопільської області, поляк, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, завсклад кондитерської фабрики. Заарештований 17.01.1945. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Перебував у станіславській тюрмі. **Загинув** 12.06.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 24.11.1998. *(10153)*.

КОСТРИБА Василь Олексійович, 1924 р. н., ***с. Палагичі*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Палагичі, селянин. Заарештований 05.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони). Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.08.1946 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований 21.08.1958. *(2419 П)*.

КОСТРИБА Ганна Василівна, 1898 р. н., ***с. Петрів*** Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Петрів, селянка. Заарештована 16.10.1948. Звинувачення: організовувала в своєму домі зустрічі членів ОУН, готувала їм їжу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.12.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.04.1994. *(14209 П)*.

КОСТРОБІЙ Василь Михайлович, 1920 р. н., ***с. Старі Богородчани*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Вивірки, 1945), псевдо — Микола. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.08.1995. *(10013)*.

КОСТРУБ'ЯК Петро Йосипович, 1921 р. н., ***с. Сопів*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Сопів, робітник комунально-експлуатаційної частини м. Шверин (Німеччина). Заарештований 05.04.1946. Звинувачення: намагався перейти до англійської окупаційної зони. Військовим трибуналом 94-ї СД 31.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.12.1993. *(32531)*.

КОСТЬ Ілля Васильович, 1922 р. н., ***с. Тарнава-Вижня*** Краківського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав нелегально на території ***Івано-Франківської*** області. Заарештований 05.07.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бурого, на території Польщі), псевдо — Скала. Станіславським обласним судом 20.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 05.03.1992. *(12132 П)*.

КОСТЬ Параска Михайлівна, 1920 р. н., ***с. Делієве*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Делієве, селянка. Заарештована 09.08.1944. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.04.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.12.1991. *(6967 П)*.

КОСТЬ Степан Михайлович, 1913 р. н., ***с. Делієве*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 20.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Максим. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1992. *(10754 П)*.

КОСТЮК Андрій Микитович, 1898 р. н., *с. Колінці* Тлумацького району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Тлумач*, завідувач гуртожитку. Заарештований 21.06.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 30.01.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 06.09.1991. *(6403 П)*.

КОСТЮК Варвара Антонівна, 1926 р. н., *с. Похівка* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Похівка, селянка. Заарештована 22.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Маруся, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.12.1944 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.04.1992. *(9599 П)*.

КОСТЮК Варвара Василівна, 1924 р. н., *с. Брустурів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Брустурів, селянка. Заарештована 25.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зірка, пекла хліб для УПА. 06.06.1945 відіслана до спецтабору НКВС. 24.06.1946 справу припинено. *(2343 П)*.

КОСТЮК Василина Дмитрівна, 19[illegible] р. н., *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Білі Ослави, селянка. Заарештована 28.01.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 09.02.1995. *(14644 П)*.

КОСТЮК Василь Іванович, 1911 р. н., *с. Хом'яківка* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 33-го ЗСП (м. Красноярськ, Росія). Заарештований 28.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мишолов, станичний ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.01.1994. *(13483 П)*.

КОСТЮК Василь Іванович, 1929 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Тисменичани, курсант автонавчального комбінату. Заарештований 15.04.1947. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.09.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 12.07.1991. *(5558 П)*.

КОСТЮК Василь Ілліч, 1907 р. н., *с. Замулинці* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 107-го ЗСП. Заарештований 08.07.1944. Звинувачення: брав участь у висипанні могили полеглим за волю України. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.11.1944 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 29.11.1995. *(14955 П)*.

КОСТЮК Василь Михайлович, 1920 р. н., *с. Ісаків* Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Ісаків, бухгалтер. Заарештований 26.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.06.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.02.1992. *(7346 П)*.

КОСТЮК Василь Михайлович, 1922 р. н., *с. Микуличин* Яремчанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Микуличин, лісоруб. Заарештований 22.12.1945. Звинувачення: сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 21.10.1991. *(6333 П)*.

КОСТЮК Василь Михайлович, 1928 р. н., *с. Загайпіль* Коломийського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Загайпіль, працівник Коломийської СШ № 2. Заарештований 12.03.1945. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.05.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі. **Загинув** 15.05.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.11.1991. *(6438 П)*.

КОСТЮК Василь Семенович, 1926 р. н., *с. Лани* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лани, боєць винищувального батальйону. Заарештований 12.04.1946. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.02.1993. *(13583 П)*.

КОСТЮК Василь Степанович, 1923 р. н., *с. Білі Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.05.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Бистрий, санітар УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.03.1996. *(15031 П)*.

КОСТЮК Ганна Василівна, 1922 р. н., *с. Небилів* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Небилів, селянка. Заарештована 28.12.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 03.11.1992. *(10027 П)*.

КОСТЮК Ганна Василівна, 1926 р. н., *с. Брустурів* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Брустурів, селянка. Заарештована 28.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка, станична жіночої сітки ОУН. 06.06.1945 відіслана до спецтабору НКВС. 24.06.1946 справу припинено. *(2343 П)*.

КОСТЮК Ганна Іванівна, 1926 р. н., ***с. Колінці*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колінці, селянка. Заарештована 05.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Біла, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах. Реабілітована 10.09.1991. *(6034 П)*.

КОСТЮК Гафія Юліанівна, 1898 р. н., ***с. Брошнів*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Брошнів, селянка. Заарештована 07.02.1950. Звинувачення: зберігала антирадянську літературу. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.09.1950 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 10.12.1993. *(12991 П)*.

КОСТЮК Григорій Васильович, 1921 р. н., ***с. Липівка*** Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 03.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Клима, 1945), псевдо — Причепа, служив у дивізії «СС-Галичина» (1943). Військовим трибуналом військ МВС при Управлінні Північно-Печорської залізничної магістралі 31.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.12.1991. *(6995 П)*.

КОСТЮК Дмитро Михайлович, 1922 р. н., ***с. Кутище*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кутище, селянин. Заарештований 02.04.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Грім. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.01.1992. *(7434 П)*.

КОСТЮК Євдокія Дмитрівна, 1932 р. н., ***с. Тисменичани*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тисменичани, селянка. Заарештована 17.02.1950. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.03.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 29.11.1991. *(23239)*.

КОСТЮК Євдокія Іванівна, 1923 р. н., ***с. Кобилець*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кобилець, селянка. Заарештована 16.11.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.07.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 30.12.1993. *(13357 П)*.

КОСТЮК Іван Васильович, 1915 р. н., ***с. Брустурів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Брустурів, селянин. Заарештований 25.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бандура, розвідник станичної ОУН, збирав продукти, гроші й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.08.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10248 П)*.

КОСТЮК Іван Іванович, 1922 р. н., ***с. Кобилець*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 76-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 02.10.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА, проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 07.09.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.12.1995. *(37075)*.

КОСТЮК Іван Лук'янович, 1922 р. н., ***с. Брустурів*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 04.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гамалії), псевдо — Барвін. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.05.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.01.1993. *(10565 П)*.

КОСТЮК Іван Михайлович, 1908 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 76-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 23.10.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 12.02.1992. *(32699)*.

КОСТЮК Іван Олексійович, 1920 р. н., ***с. Колінці*** Тлумацького району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 28.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Скала, організаційний референт підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.10.1945 засуджений на 18 років каторжних робіт і 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10743 П)*.

КОСТЮК Іван Петрович, 1924 р. н., ***с. Бистрець*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Палія), псевдо — Скорий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.10.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поражения в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.12.1992. *(12206 П)*.

КОСТЮК Іван Пилипович, 1927 р. н., ***с. Липівка*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липівка, слюсар Станіславського ПРЗ. Заарештований 30.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Залізняка), псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ МВС Львівського округу 18.07.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поражения в правах. Реабілітований 16.11.1993. *(12416 П)*.

КОСТЮК Йосип Петрович, 1925 р. н., ***с. Височанка*** Галицького району, українець, освіта серед-

ня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, студент учительського інституту. Заарештований 07.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Ар, Арій, спецкур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.10.1991. *(6256 П)*.

КОСТЮК Катерина Петрівна, 1920 р. н., ***с. Кобилець*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кобилець, селянка. Заарештована 22.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сосна, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинула** 15.12.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 02.11.1992. *(10001 П)*.

КОСТЮК Марія Андріївна, 1922 р. н., ***с. Діброва*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Діброва, селянка. Заарештована 14.06.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.07.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1992. *(10056 П)*.

КОСТЮК Марія Дмитрівна, 1926 р. н., ***с. Кобилець*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кобилець, селянка. Заарештована 30.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орися, зв'язкова ОУН, переховувала членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 30.12.1993. *(13346 П)*.

КОСТЮК Марія Федорівна, 1924 р. н., ***с. Похівка*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Похівка, селянка. Заарештована 22.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Наталка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.12.1944 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.04.1992. *(9599 П)*.

КОСТЮК Микола Васильович, 1898 р. н., ***с. Кобилець*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Кобилець, секретар сільради. Заарештований 10.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Шпак, інформатор УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 04.10.1991. *(6438 П)*.

КОСТЮК Микола Петрович, 1910 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 16.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Відсидів 12 років. Реабілітований 12.02.1992. *(32699)*.

КОСТЮК Михайло Васильович, 1894 р. н., ***с. Голови*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Голови, селянин. Заарештований 23.04.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 02.08.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1994. *(13076 П)*.

КОСТЮК Михайло Миколайович, 1895 р. н., ***с. Лісна Слобідка*** Коломийського району, українець, освіта вища. Проживав у ***с. Олешів*** Тлумацького району, священик УГКЦ. Заарештований 16.08.1948. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 13.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.02.1997. *(15478 П)*.

КОСТЮК Олексій Павлович, 1921 р. н., ***с. Темирівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Темирівці, селянин. Заарештований 13.12.1945. Звинувачення: виготовляв ящики для зберігання продуктів. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.06.1948 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 07.02.1992. *(7245 П)*.

КОСТЮК Олексій Тимофійович, 1895 р. н., ***с. Космач*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 02.06.1951. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 27.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.09.1994. *(14740 П)*.

КОСТЮК Олексій Федорович, 1901 р. н., ***с. Микуличин*** Яремчанської міськради, українець. Проживав у с. Микуличин, лісник лісгоспу. Заарештований 24.04.1941. Звинувачення: керівник трійки ОУН. **Подальша доля невідома.** 27.01.1964 справу припинено. *(3280 П)*.

КОСТЮК Параска Іванівна, 1920 р. н., ***с. Брустурів*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Брустурів, селянка. Заарештована 25.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вишня, пекла хліб для УПА. 06.06.1945 відіслана до спецтабору НКВС. 24.06.1946 справу припинено. *(2343 П)*.

КОСТЮК Параска Федорівна, 1929 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Репужинці, селянка. Заарештована 11.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Богданка, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення во-

лі. Відсиділа 16 років. Реабілітована 30.09.1993. *(12573 П)*.

КОСТЮК Петро Михайлович, 1905 р. н., ***с. Білі Ослави*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Білі Ослави, селянин. Заарештований 25.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грім, комендант охорони села. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.03.1996. *(10035)*.

КОСТЮК Прокіп, 1927 р. н., ***с. Темирівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Тютюнника, 1945), псевдо — Лист. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.12.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 07.05.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.03.1993. *(11303 П)*.

КОСТЮК Федір Петрович, 1902 р. н., ***с. Репужинці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 76-го ЗСП 23-ї ЗСД. Заарештований 01.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5845 П)*.

КОСТЮК Юзеф Васильович, 1906 р. н., ***м. Тисменниця***, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Загвіздя***, робітник Станіславського шкіряводу. Заарештований 23.11.1945. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.03.1946 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 14.09.1992. *(9800 П)*.

КОСТЮК Юрій Миколайович, 1920 р. н., с. ***Старі Кути*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Скуби), псевдо — Орлів. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.07.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.06.1992. *(8760 П)*.

КОСЬМІЙ Мирон Олексійович, 1921 р. н., ***с. Світанок*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Світанок, селянин. Заарештований 10.07.1950. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Гук. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.06.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.11.1991. *(6322 П)*.

КОСЮК Ганна Василівна, 1925 р. н., *с. **Старі Кути*** Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Старі Кути, селянка. Заарештована 24.03.1945. Звинувачення: допомагала матеріально воякам УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.05.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(6534 П)*.

КОСЮК Дмитро Михайлович, 1924 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Легалізувався. Проживав у с. Зелена, лісоруб. Заарештований 16.12.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевда — Дзвін, Приклад. Особливою нарадою НКВС СРСР 04.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.03.1992. *(7499 П)*.

КОСЮК Іван Ілліч, 1911 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зелена, лісоруб. Заарештований 23.12.1944. Звинувачення: сприяв УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.01.1992. *(7499 П)*.

КОСЮК Іван Федорович, 1928 р. н., ***с. Молодятин*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 08.07.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (районна боївка СБ), псевдо — Жук. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(7725 П)*.

КОСЮК Марія Василівна, 1919 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старі Кути, селянка. Заарештована 30.01.1941. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.04.1941 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 29.03.1994. *(13517 П)*.

КОСЮК Микола Ілліч, 1915 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зелена, лісоруб. Заарештований 30.12.1944. Звинувачення: сприяв УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.01.1992. *(7499 П)*.

КОСЮК Петро Юрійович, 1926 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зелена, лісоруб. Заарештований 02.01.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.08.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 20.01.1992. *(7499 П)*.

КОСЮК Юрій Миколайович, 1912 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Зелена, селянин. Заарештований 05.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сокіл. Військовим трибуналом 8-ї СД 13.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Заги-**

нув 17.05.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.11.1992. *(13782 П)*.

КОТАРИН Йосип Іванович, 1905 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорнолізці, лісник. Заарештований 14.10.1946. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.01.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 03.02.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.03.1992. *(9175 П)*.

КОТЕЛКО Василь Юрійович, 1923 р. н., *м. Городенка*, українець, освіта початкова. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 23.07.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.04.1994. *(14890 П)*.

КОТЕЛКО Володимир Дмитрович, 1927 р. н., *м. Городенка*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Городенка, учень коваля. Заарештований 09.03.1946. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 24.11.1989. *(4834 П)*.

КОТЕЛКО Володимир Федорович, 1925 р. н., *с. Котиківка* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Котиківка, селянин. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: розвішував по селі антирадянські листівки та синьо-жовті прапори. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.09.1955. *(384 П)*.

КОТЕЛКО Євдокія Дмитрівна, 1919 р. н., *с. Котиківка* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Котиківка, селянка. Заарештована 12.08.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.08.1991. *(5897 П)*.

КОТЕЛКО Євдокія Іванівна, 1919 р. н., *с. Котиківка* Городенківського району, українка, освіта середня. Проживала нелегально. Заарештована 07.08.1945. Звинувачення: член ОУН, воячка УПА (сотні Шрама, Недобитого), псевдо — Марія, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.05.1993. *(11636 П)*.

КОТЕРЛІН Софія Семенівна, 1920 р. н., *с. Вістря* Монастириського району Тернопільської області, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Смерклів* Тлумацького району, селянка. Заарештована 09.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Наталка, розвідниця й кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 05.12.1991. *(10668 П)*.

КОТИК Євдокія Василівна, 1922 р. н., *с. Слобода Небилівська* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобода Небилівська, селянка. Заарештована 22.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Галя, Ліда, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.11.1991. *(6801 П)*.

КОТИК Іван Іванович, 1903 р. н., *с. Слобода Небилівська* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Слобода Небилівська, вантажник контори «Заготзерно». Заарештований 11.07.1949. Звинувачення: член товариства «Просвіта», господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.10.1996. *(15336 П)*.

КОТИК Магдалина Михайлівна, 1928 р. н., *с. Слобода Небилівська* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобода Небилівська, селянка. Заарештована 22.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Славка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.11.1991. *(6801 П)*.

КОТИК Микола Васильович, 1923 р. н., *м. Городенка*, українець, освіта початкова. Рядовий 104-го ЗСП 39-ї ЗСД. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав гроші й продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 16.07.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(14890 П)*.

КОТИК Микола Дмитрович, 1927 р. н., *с. Слобода Небилівська* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Блакитного, 1944), псевдо — Вовк. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.10.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією май-

на. **Загинув** 10.08.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 15.12.1993. *(12760 П)*.

КОТИК Федір Васильович, 1926 р. н., ***с. Котиківка*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Городенка***, працював у сільському господарстві. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: розвішував антирадянські листівки, переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.04.1949 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 09.09.1955. *(384 П)*.

КОТИК Юрій Іванович, 1907 р. н., ***с. Слобода Небилівська*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вітер. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(7749 П)*.

КОТИЛЬ Михайло Васильович, 1913 р. н., ***с. Липовиця*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Липовиця, секретар сільради. Заарештований 01.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Левко, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.11.1956. *(5900 П)*.

КОТИЛЬ Михайло Михайлович, 1929 р. н., ***с. Липовиця*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.11.1948. Звинувачення: зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.10.1991. *(5991)*.

КОТИЛЬ Петро Федорович, 1927 р. н., ***с. Липовиця*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липовиця, селянин. Заарештований 20.10.1948. Звинувачення: поширював антирадянські листівки, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.09. 1991. *(5991)*.

КОТІВ Дмитро Іванович, 1927 р. н., ***с-ще Печеніжин*** Коломийського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 15.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Спартана), псевдо — Воробець. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1994. *(13007)*.

КОТІВ Марія Михайлівна, 1927 р. н., ***с. Явче*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Явче, селянка. Заарештована 15.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гуцулка, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.12.1991. *(6586 П)*.

КОТКО Дмитро Васильович, 1892 р. н., ***с. Балки*** Васильківського району Запорізької області, українець, освіта середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, художній керівник Гуцульського ансамблю пісні й танцю. Заарештований 08.01.1951. Звинувачення: офіцер армії УНР, 1920-го емігрував до Галичини, де організував український чоловічий хор, який виступав із націоналістичною програмою, а матеріально підтримував його митрополит А. Шептицький, проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.07.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.11.1989. *(5443 П)*.

КОТЛЯРЧУК Василь Гнатович, 1915 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (м. Омськ, Росія). Заарештований 06.05.1945. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 15.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.12.1970. *(3683 П)*.

КОТЛЯРЧУК Дмитро Миколайович, 1919 р. н., ***с-ще Яблунів*** Косівського району, українець, освіта середня. Рядовий 136-го АП. Заарештований 12.03.1941. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом Закавказького військового округу 12.07.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.09.1994. *(14755 П)*.

КОТЛЯРЧУК Іван Михайлович, 1913 р. н., ***с-ще Яблунів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Бандури), псевдо — Комин. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.07.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.07.1992. *(9601 П)*.

КОТЛЯРЧУК Петро Миколайович, 1907 р. н., ***с-ще Яблунів*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Яблунів, сторож млина райпромкомбінату. Заарештований 16.11.1948. Звинувачення: матеріально допомагав воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.01.1992. *(7080 П)*.

КОТНЮХ Михайло Андрійович, 1922 р. н., ***с. Посвірж*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Посвірж, колгоспник. Заарештований 15.07.1951. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Хмара, інформатор УПА. Військо-

вим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.10.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 10.10.1991. *(6345 П)*.

КОТРИН Іван Васильович, 1907 р. н., ***с. Похівка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.11.1944. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.01.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 06.11.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.03.1992. *(7888 П)*.

КОТЮК Дмитро Васильович, 1909 р. н., *с. Пістинь* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Білого), псевдо — Мирон. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.12.1994. *(14610 П)*.

КОТЮК Іван Андрійович, 1911 р. н., ***с. Великий Ключів*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Великий Ключів, селянин. Заарештований 20.02.1941. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 05.05.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 27.05.1997. *(14743)*.

КОТЮК Іван Іванович, 1894 р. н., ***с. Сопів*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сопів, селянин. Заарештований 17.12.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН, збирав для них продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 04.08.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 17.11.1992. *(9881 П)*.

КОФЛЮК Ганна Іванівна, 1915 р. н., ***с. Заріччя*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Заріччя, селянка. Заарештована 07.01.1946. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 11.05.1946 засуджена на 8 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 17.11.1994. *(1387)*.

КОФЛЮК Марія Онуфріївна, 1917 р. н., ***с. Малий Гвіздець*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Малий Гвіздець, селянка. Заарештована 22.11.1945. Звинувачення: член ОУН, станична. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 30.07.1991. *(5598 П)*.

КОФЛЮК Михайло Васильович, 1926 р. н., ***с. Кулачківці*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Кулачківці, інспектор райсоцзабезу. Заарештований 24.02.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони, переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.11.1992. *(10256 П)*.

КОХ Рудольф Карлович, 1913 р. н., ***с-ще Отинія*** Коломийського району, поляк. Проживав у с-щі Отинія, робітник залізниці. Заарештований 11.05.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Київським обласним судом 04.02.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1994. *(13886 П)*.

КОХАН Василь Костянтинович, 1930 р. н., ***с. Пійло*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пійло, селянин. Заарештований 06.03.1946. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Крук, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.09.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 15.01.1992. *(6991 П)*.

КОХАН Марія Юріївна, 1922 р. н., ***с. Голинь*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Голинь, селянка. Заарештована 19.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Красуня, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.07.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.01.1993. *(12128 П)*.

КОХАН Стах Климович, 1906 р. н., ***м. Бурштин*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.02.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Соколов. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.04.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 29.09.1949 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.03.1992. *(7465 П)*.

КОХМАН Іван Йосипович, 1907 р. н., ***с. Нижня Липиця*** Рогатинського району, поляк, освіта початкова. Проживав у ***с. Журів***, селянин. Заарештований 22.09.1940. Звинувачення: член польської націоналістичної організації. Станіславським обласним судом 10.03.1941 засуджений до **розстрілу** з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.06.1991. *(6646 П)*.

КОХМАН Михайло Йосипович, 1909 р. н., ***с. Заланів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Заланів, селянин. Заарештований 02.08.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.09.1991. *(6202 П)*.

КОХМАН Станіслав Йосипович, 1900 р. н., *с. Людвиківка* Галицького району (село зникло під час Другої світової війни), поляк, освіта початкова. Проживав у *с. Чернів* Рогатинського району, ткач. Заарештований 26.09.1940. Звинувачення: член польської націоналістичної організації. Станіславським обласним судом 10.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 01.07.1991. *(6646 П)*.

КОЦАБА Андрій Дмитрович, 1911 р. н., *с. Жуків* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жуків, колгоспник. Заарештований 17.08.1950. Звинувачення: постачав продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.12.1991. *(7180 П)*.

КОЦАБА Ганна Степанівна, 1917 р. н., *с. Жуків* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 04.04.1951. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.02.1992. *(7900 П)*.

КОЦАБА Іван Васильович, 1914 р. н., *с. Ліски* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ліски, статист райспоживспілки. Заарештований 26.09.1940. Звинувачення: член ОУН, розвідник ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах. Реабілітований 11.01.1995. *(14557 П)*.

КОЦАБА Михайло Васильович, 1893 р. н., *с. Ліски* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ліски, селянин. Заарештований 09.09.1947. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. переховував члена ОУН. Військовим трибуналом прикордонних військ МВС Львівського округу 01.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.07.1991. *(5731 П)*.

КОЦАБА Федір Васильович, 1912 р. н., *с. Ліски* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ліски, селянин. Заарештований 21.08.1940. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. **Загинув** 14.09.1942 в тюрмі (м. Златоуст, Росія), місце поховання невідоме. Реабілітований 08.10.1942. *(3827 П)*.

КОЦАБ'ЮК Богдан Михайлович, 1925 р. н., *с. Ліски* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 73-го ТП 11-ї ТД (м. Цайтц, Німеччина). Заарештований 27.09.1946. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 11-ї ТД 28.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 17.10.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.12.1994. *(14391 П)*.

КОЦАБ'ЮК Григорій Федорович, 1914 р. н., *с. Ліски* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ліски, селянин. Заарештований 12.03.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 11.12.1964. *(3405 П)*.

КОЦАН Василь Васильович, 1925 р. н., *с. Довголука* Стрийського району Львівської області, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у *с. Старі Кривотули* Тисменицького району, директор школи. Заарештований 01.03.1953. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 10.04.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.05.1994. *(14008 П)*.

КОЦАН Костянтин Васильович, 1904 р. н., *с-ще Перегінське* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Перегінське, робітник Рожнятівського ліспромгоспу. Заарештований 08.07.1950. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1993. *(11341 П)*.

КОЦАН Павло Родіонович, 1924 р. н., *с. Сівка-Калуська* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.11.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Грізний, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.05.1992. *(8085 П)*.

КОЦАН Петро Прокопович, 1880 р. н., *с. Лучинці* Рогатинського району, українець, освіта середня. Проживав у *с. Середній Бабин* Калуського району, вчитель. Заарештований 16.09.1948. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 26.01.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.12.1992. *(10375 П)*.

КОЦАР Іван Гнатович, 1922 р. н., *с. Перлівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перлівці, боєць ГОГП. Заарештований 24.03.1950. Звинувачення: без опору здав зброю членам ОУН. Військовим трибуналом військ

МВС Станіславської області 02.06.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1993. *(12951 П)*.

КОЦЕМ'ЮК Яків Романович, 1928 р. н., ***с. Білоберізка*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Любківці*** Снятинського району, селянин. Заарештований 12.02.1946. Звинувачення: розвідник надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.03.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.04.1958. *(8393 П)*.

КОЦИЛІВСЬКИЙ Омелян Андрійович, 1908 р. н., ***с. Покутівка*** Канокського повіту (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Новоселиця*** Снятинського району, селянин. Заарештований 26.03.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.05.1994. *(13852 П)*.

КОЦИМІР Гаврило Іванович, 1917 р. н., ***с. Палагичі*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Рядовий 15-ї окремої залізничної бригади. Заарештований 12.06.1942. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 15-ї окремої залізничної бригади 29.06.1942 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 25.07.1942, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.01.1997. *(15470 П)*.

КОЦКОВИЧ Іван Миколайович, 1919 р. н., ***с. Розточки*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Розточки, селянин. Заарештований 26.07.1947. Звинувачення: допомагав УПА продуктами. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.10.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 05.05.1993. *(12889 П)*.

КОЦОРАК Василь Юрійович, 1926 р. н., ***с. Великий Ключів*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Великий Ключів, селянин. Заарештований 27.06.1950. Звинувачення: дизертирував з війська (1944), збирав продукти для УПА, переховував членів ОУН. Військовим трибуналом в/ч 64 116-Б 06.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.06.1955. *(2603 П)*.

КОЦОФРУК Василь Олексійович, 1920 р. н., ***с-ще Верховина***, українець, освіта неповна середня. Прийшов із повинною. Проживав у с-щі Верховина. Заарештований 18.07.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Палія, кущ самооборони Ігоря, 1944), псевдо — Дубок. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.11.1993. *(12711 П)*.

КОЦОФРУК Марія Лук'янівна, 1897 р. н., ***с-ще Верховина***, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Верховина, селянка. Заарештована 15.09.1947. Звинувачення: заготовляла продукти для УПА, донька Катерина — воячка УПА (псевдо — Ягода). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.02.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 30.06.1992. *(8687 П)*.

КОЦОФРУК Параска Гнатівна, 1929 р. н., ***с-ще Верховина***, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Верховина, селянка. Заарештована 07.08.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.09.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 31.03.1992. *(8722 П)*.

КОЦЬКИЙ Андрій Онуфрійович, 1907 р. н., ***м. Тисмениця***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Тисмениця. Заарештований 31.08.1948. Звинувачення: під час німецької окупації служив в українській поліції, постачав ОУН продукти й гроші. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.07.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.05.1991. *(5454 П)*.

КОЦЬКО Дмитро Юрійович, 1928 р. н., ***с. Стримба*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 62104. Заарештований 27.12.1950. Звинувачення: готувався стати на бік американців у разі війни між СРСР і США. Військовим трибуналом військ МДБ Далекосхідного військового округу 19.12.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.07.1992. *(8971 П)*.

КОЧАН Василь Юрійович, 1920 р. н., ***с. Голинь*** Калуського району, українець, малописьменний. Легалізувався. Проживав у с. Голинь, селянин. Заарештований 12.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ромка, 1945), інформатор СБ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.07.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1993. *(12128 П)*.

КОЧАН Євдокія Юріївна, 1928 р. н., ***с. Голинь*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Голинь, селянка. Заарештована 23.01.1946. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.07.1946 засуджена на 3 роки позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 10.01.1993. *(12128 П)*.

КОЧАН Олександр Миколайович, 1909 р. н., ***м. Калуш***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Калуш. Заарештований 24.06.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі.

Подальша доля невідома. 26.09.1964 справу припинено. *(3048 П).*

КОЧАН Юрій Петрович, 1882 р. н., ***с. Голинь*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Голинь, селянин. Заарештований 19.03.1946. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.07.1946 засуджений на 3 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 10.01.1993. *(12128 П).*

КОЧАНЮК Іван Михайлович, 1890 р. н., ***с. Лісна Тарновиця*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Тарновиця, голова сільради. Заарештований 11.11.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 13.02.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.03.1992. *(14896 П).*

КОЧАНЮК Михайло Михайлович, 1896 р. н., ***с. Лісна Тарновиця*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Тарновиця, начальник поштового відділення. Заарештований 16.11.1948. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.09.1994. *(14896 П).*

КОЧАРОВСЬКИЙ Леопольд Михайлович, 1914 р. н., ***с. Пасічна*** Надвірнянського району, поляк, освіта вища. Рядовий 854-го СП. Заарештований 11.02.1946. Звинувачення: член ППС. Військовим трибуналом 277-ї СД 08.04.1946 засуджений на 3 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 14.08.1946. *(2598 П).*

КОЧЕРЖУК Василь Юрійович, 1915 р. н., ***м. Надвірна***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Надвірна, лісник. Заарештований 17.07.1947. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.09.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.10.1991. *(1357).*

КОЧЕРЖУК Михайло Ілліч, 1919 р. н., ***м. Надвірна***, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Надвірна, продавець. Заарештований 21.08.1947. Звинувачення: постачав члену ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.02.1960. *(2293).*

КОЧЕРЖУК Олексій Ількович, 1900 р. н., ***с. Рошняте*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошняте, селянин. Заарештований 26.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Воробець, станичний ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 02.10.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.03.1994. *(13563 П).*

КОЧЕРЖУК Степанида Миколаївна, 1923 р. н., ***м. Надвірна***, українка, освіта середня. Проживала в м. Надвірна, бухгалтер. Заарештована 17.04.1945. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.08.1991. *(6174 П).*

КОЧЕРЖУК Юрій Петрович, 1894 р. н., ***с. Рошняте*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рошняте, селянин. Заарештований 24.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дорошенко, старший зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10553 П).*

КОЧЕРЖУК Юстина Василівна, 1887 р. н., ***с. Гвізд*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Гвізд, селянка. Заарештована 18.08.1947 Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 15.07.1992. *(8689 П).*

КОЧМАРСЬКА Марія Василівна, 1930 р. н., ***с. Боднарівка*** (Польща), українка, освіта неповна середня. Проживала в ***с. Глибока*** Коломийського району, обліковець райсоцзабезу. Заарештована 24.08.1950. Звинувачення: розповсюджувала антирадянську літературу, інформатор ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.03.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 07.09.1994. *(14386 П).*

КОЧМАРСЬКА Теодора Максимівна, 1924 р. н., ***с. Боднарівка*** Краківського воєводства (Польща), українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Хутір-Будилів*** Снятинського району, завідувач крамниці. Заарештована 28.03.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, читала літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 07.07.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 21.11.1991. *(6558 П).*

КОЧМАРСЬКИЙ Кирило Васильович, 1909 р. н., ***с. Боднарівка*** Краківського воєводства (Польща), українець, малописьменний. Проживав у ***с. Горішнє Залуччя*** Снятинського району, селянин. Заарешто-

ваний 08.12.1950. Звинувачення: розвідник станичної ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 14.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.09.1994. *(14214 П)*.

КОЧМАРСЬКИЙ Максим Васильович, 1903 р. н., *с. Бодпарівка* (Польща), українець, малописьменний. Проживав у *с. Станіславівка* Коломийського району, селянин. Заарештований 11.11.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1992. *(5293 П)*.

КОЧМАРСЬКИЙ Семен Максимович, 1926 р. н., *м. Ряшів* (Польща), українець, освіта неповна середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, токар. Заарештований 22.01.1950. Звинувачення: член ОУН, поширював націоналістичну літературу. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 25.03.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.11.1991. *(6457 П)*.

КОЧОР Юзеф Валентинович, 1911 р. н., *с. Копанки* Калуського району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Копанки, селянин. Заарештований 16.07.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 04.11.1940 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Розстріляний** 20.01.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.12.1994. *(14493 П)*.

КОЧУРАК Семен Леонович, 1913 р. н., *с. Клубівці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Клубівці, селянин. Заарештований 24.08.1947. Звинувачення: допомагав ОУН продуктами, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 25.06.1992. *(8870 П)*.

КОЧУТ Іван Юрійович, 1899 р. н., *с. Водники* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Водники, завідувач крамниці. Заарештований 14.09.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 12.09.1991. *(6251 П)*.

КОШ Василь Онуфрійович, 1908 р. н., *с. Парище* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Рядовий 284-го СП. Заарештований 04.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сергій, постачав продукти для УПА. Військовим трибуналом 5-ї армії 22.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(9963 П)*.

КОШАК Дарія Юріївна, 1926 р. н., *с. Нижній Вербіж* Коломийського району, українка, освіта середня. Проживала нелегально. Заарештована 18.01.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Христя, друкарка при референтурі пропаганди Коломийського окружного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВД Станіславської області 07.08.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 31.10.1991. *(517)*.

КОШАК Дмитро Михайлович, 1915 р. н., *м. Косів*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Косів, селянин. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лев. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.03.1995. *(14701 П)*.

КОШАК Михайло Федорович, 1898 р. н., *с. Чергинівка* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у *м. Косів*, лісник Косівського лісгоспу. Заарештований 26.03.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.10.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.11.1991. *(4848)*.

КОШАК Михайло Федорович, 1923 р. н., *м. Косів*, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Косів, столяр артілі «Гуцульщина». Заарештований 19.06.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вірний, розвідник станичної ОУН, поширював літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 27.04.1993. *(11369 П)*.

КОШАК Софія Михайлівна, 1925 р. н., *с. Вербовець* Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Вербовець, селянка. Заарештована 05.02.1951. Звинувачення: постачала продукти воякам УПА, псевдо — Люба. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.08.1991. *(5777 П)*.

КОШЕЛЕВА Пелагея Іванівна, 1887 р. н., *с. Юнашків* Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в *м. Калуш*, перукар. Заарештована 25.08.1947. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 06.02.1948 засуджена на 8 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 20.04.1990. *(5359 П)*.

КОШЕЛЮК Василь Іванович, 1911 р. н., *м. Косів*, українець, освіта початкова. Проживав нелe-

гально. Заарештований 01.03.1946. Звинувачення: ройовий УПА (сотня Святослава), псевдо — Соловей. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.04.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.09.1993. *(12247 П)*.

КОШКА Микола Дмитрович, 1910 р. н., ***с. Вільхівці*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Вільхівці, колгоспник. Заарештований 17.10.1956. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Станіславським обласним судом 04.02.1957 засуджений на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.08.1991. *(33892)*.

КОШЛІЙ Ганна Василівна, 1928 р. н., ***с. Чортовець*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Чортовець, селянка. Заарештована 14.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Козачка, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 20.08.1991. *(6447 П)*.

КОШОВИЙ Ілля Максимович, 1897 р. н., ***м. Болехів***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.04.1941. Звинувачення: організував втечу за кордон кількох членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.06.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 15.03.1994. *(13513 П)*.

КОШУБА Василь Федорович, 1892 р. н., ***с. Студинка*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Вікторів*** Галицького району, селянин. Заарештований 04.11.1945. Звинувачення: утримував продовольчий склад ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1991. *(3721 П)*.

КОШУБА Ганна Дмитрівна, 1929 р. н., ***с. Дорогів*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дорогів, селянка. Заарештована 01.04.1946. Звинувачення: керівник підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.12.1992. *(11742 П)*.

КОШУБА Євдокія Гнатівна, 1923 р. н., ***с. Дорогів*** Галицького району, українка, освіта середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, студентка мединституту. Заарештована 07.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Леся. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.08.1991. *(5938 П)*.

КОШУБА Ольга Гнатівна, 1925 р. н., ***с. Дорогів*** Галицького району, українка, освіта середня. Проживала нелегально. Заарештована 27.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Люба. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.11.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 14.07.1989. *(4291 П)*.

КОШУК Юрій Михайлович, 1894 р. н., ***с. Микуличин*** Яремчанської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Микуличин, селянин. Заарештований 01.06.1946. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.10.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 15.03.1994. *(13638 П)*.

КОЩИШИН Володимир Федорович, 1926 р. н., ***с. Дем'янів*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Дем'янів, селянин. Заарештований 21.01.1948. Звинувачення: зв'язковий УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.02.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.11.1992. *(10039 П)*.

КОЩУК Іван Іванович, 1918 р. н., ***с. Москалівка*** (тепер — у складі м. Косів), українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Косів***, учитель фізкультури школи № 3. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.03.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 20.03.1995. *(14701 П)*.

КРАВЕЦЬ Володимир Андрійович, 1925 р. н., ***с. Дуба*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дуба, моторист нафтопромислу № 6. Заарештований 11.04.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Білас, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 26.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1991. *(9673)*.

КРАВЕЦЬ Володимир Якович, 1928 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.11.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Винищувач. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 05.05.1993. *(11644 П)*.

КРАВЕЦЬ Дмитро Іванович, 1925 р. н., ***с. Конюшки*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сірко, вояк УПА (сотня Коса, 1944). Військовим

трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.04.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1993. *(12413 П)*.

КРАВЕЦЬ Іван Данилович, 1904 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.03.1941. Звинувачення: двічі намагався нелегально перейти кордон. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.07.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 05.07.1994. *(14199 П)*.

КРАВЕЦЬ Іван Михайлович, 1921 р. н., ***с. Середній Угринів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.01.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти, 1945), псевдо — Ігор. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.03.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(10054 П)*.

КРАВЕЦЬ Параска Юріївна, 1927 р. н., ***с. Суходіл*** Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Суходіл, селянка. Заарештована 24.02.1946. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 23.12.1991. *(8217 П)*.

КРАВЕЦЬ Степан Михайлович, 1896 р. н., ***с. Коростовичі*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коростовичі, селянин. Заарештований 02.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.10.1991. *(6258 П)*.

КРАВЦІВ Володимир Іванович, 1923 р. н., ***с. Дубшари*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубшари, помічник моториста водокачки нафтопромислу. Заарештований 21.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ліщина, заготовляв продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1991. *(6943 П)*.

КРАВЦІВ Ірина Федорівна, 1929 р. н., ***с. Кропивник*** Долинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Кропивник, учениця. Заарештована 07.07.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.10.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 25.09.1996. *(15261 П)*.

КРАВЦІВ Марія Василівна, 1927 р. н., ***с. Нижній Струтинь*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нижній Струтинь, селянка. Заарештована 21.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ольга, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 25.06.1992. *(8955 П)*.

КРАВЦІВ Марія Петрівна, 1913 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Мізунь, селянка. Заарештована 27.10.1951. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 02.04.1952 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітована 29.11.1991. *(6671 П)*.

КРАВЦІВ Матвій Савич, 1901 р. н., ***с. Колоколин*** Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Колоколин, селянин. Заарештований 03.07.1948. Звинувачення: сприяв УПА грішми, продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 16.12.1991. *(6638 П)*.

КРАВЦІВ Микола Степанович, 1907 р. н., ***с. Іванівка*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка, вантажник лісопункту Рожнятівського ліспромгоспу. Заарештований 27.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Луговий, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.03.1993. *(11479 П)*.

КРАВЦІВ Ольга Миколаївна, 1925 р. н., ***с. Іванівка*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Іванівка, селянка. Заарештована 04.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Голубка, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1993. *(12996 П)*.

КРАВЦІВ Ольга Олексіївна, 1924 р. н., ***с. Іванівка*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Іванівка, селянка. Заарештована 21.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, керівниця жіночої сітки підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.09.1991. *(6068 П)*.

КРАВЦІВ Петро Іванович, 1921 р. н., ***с. Нижній Струтинь*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Струтинь, селянин. Заарештований 13.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Риболов, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Ста-

ніславської області 05.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.06.1992. *(8957 П)*.

КРАВЦІВ Степан Васильович, 1921 р. н., *с. Колоколин* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колоколин, заготівельник сільськогосподарських продуктів. Заарештований 08.06.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Степан. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 16.12.1991. *(6638 П)*.

КРАВЦІВ Федір Миколайович, 1896 р. н., *с. Кропивник* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кропивник, дяк. Заарештований 12.07.1947. Звинувачення: зв'язковий ОУН, постачав продукти УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.08.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 15.06.1992. *(8858 П)*.

КРАВЧИШИН Марія Іванівна, 1926 р. н., *с. Дем'янів* Галицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Дем'янів, завідувачка клубу. Заарештована 20.03.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 02.11.1992. *(10345 П)*.

КРАВЧИШИН Степан Йосипович, 1922 р. н., *с. Дем'янів* Галицького району, українець, освіта початкова. Рядовий 1004-го СП 305-ї ЗСД. Заарештований 13.10.1944. Звинувачення: знав про змову військовослужбовців перейти на бік ворога, але командуванню не повідомив. Військовим трибуналом 38-ї армії 31.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 07.08.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.07.1997. *(36069)*.

КРАВЧУК Василина Степанівна, 1914 р. н., *с. Яблунька* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яблунька, колгоспниця. Заарештована 23.06.1951. Звинувачення: сприяла членам ОУН у здійсненні збройної акції. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 11.08.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 12.02.1992. *(16294)*.

КРАВЧУК Василь Ілліч, 1914 р. н., *с. Рахиня* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рахиня, селянин. Заарештований 28.04.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони й листівки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(8503 П)*.

КРАВЧУК Василь Максимович, 1926 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братишів, селянин. Заарештований 07.01.1945. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.03.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.12.1991. *(6838 П)*.

КРАВЧУК Василь Михайлович, 1919 р. н., *с. Липовиця* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Липовиця, селянин. Заарештований 06.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Іван, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.11.1993. *(13169 П)*.

КРАВЧУК Григорій Михайлович, 1926 р. н., *с. Гринівці* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 11.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Скали). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1992. *(10348)*.

КРАВЧУК Іван, 1927 р. н., *с. Суходіл* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 62104. Заарештований 06.12.1948. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 28.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1994. *(14365 П)*.

КРАВЧУК Катерина Іванівна, 1919 р. н., *с. Дубка* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дубка, селянка. Заарештована 08.04.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.02.1947 засуджена на 4 роки позбавлення волі. Відсиділа 9 років. Реабілітована 23.04.1992. *(9756 П)*.

КРАВЧУК Катерина Михайлівна, 1926 р. н., *с. Мишин* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Мишин, селянка. Заарештована 19.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марта, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.05.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.09.1993. *(12853 П)*.

КРАВЧУК Марія Прокопівна, 1910 р. н., *с. Перерісль* Надвірнянського району, українка, мало-

письменна. Проживала в *с. Лісна Тарновиця*, селянка. Заарештована 16.11.1948. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(14896 П)*.

КРАВЧУК Софія Михайлівна, 1930 р. н., *с. Гринівці* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гринівці, селянка. Заарештована 11.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорнява, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 19.11.1993. *(12418 П)*.

КРАВЧУК Юрій Михайлович, 1927 р. н., *с. Гвізд* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Гвізд, селянин. Заарештований 04.09.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.11.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 30.07.1991. *(5941 П)*.

КРАВЧУК-КОМЕНДАНЧУК Катерина Миколаївна, 1926 р. н., *с. Дубка* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дубка, селянка. Заарештована 08.04.1945. Звинувачення: член ОУН, господарча станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.02.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 23.04.1992. *(9756 П)*.

КРАЙКІВСЬКА Ганна Стасівна, 1928 р. н., *с. Різдв'яне* Галицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в *с. Мислівка* Долинського району, вчителька. Заарештована 27.01.1950. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.09.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 09.09.1991. *(5872 П)*.

КРАЙКІВСЬКА Емілія Семенівна, 1932 р. н., *с. Різдв'яни* Галицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Різдв'яни, селянка. Заарештована 15.07.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.01.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 18.11.1992. *(10843 П)*.

КРАЙКІВСЬКИЙ Дмитро Йосипович, 1929 р. н., *с. Різдв'яни* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Різдв'яни, бухгалтер. Заарештований 09.05.1949. Звинувачення: переховував вояків УПА, поширював націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.01.1992. *(7661 П)*.

КРАЙКІВСЬКИЙ Омелян Федорович, 1921 р. н., *с. Різдв'яни* Галицького району, українець. Проживав у с. Різдв'яни, селянин. Заарештований 26.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 08.10.1948 справу припинено. *(2892 П)*.

КРАЙКІВСЬКИЙ Юрій Леонтійович, 1925 р. н., *с. Різдв'яни* Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Різдв'яни, селянин. Заарештований 09.07.1949. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(7778 П)*.

КРАЙЛЮК Григорій Михайлович, 1910 р. н., *с. Чорні Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорні Ослави, селянин. Заарештований 02.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.03.1992. *(7445 П)*.

КРАЙНИК Анастасія Василівна, 1921 р. н., *с. Велика Тур'я* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Велика Тур'я, селянка. Заарештована 21.11.1945. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.02.1996. *(15155 П)*.

КРАЙНИК Микола Михайлович, 1935 р. н., *с. Солуків* Долинського району, українець, освіта вища. Проживав у с. Солуків, моторист Марійського управління розвідувального буріння (Туркменія). Заарештований 10.10.1979. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Івано-Франківським обласним судом 21.08.1980 засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 30.12.1991. *(7535 П)*.

КРАЙНИК Михайло Дмитрович, 1925 р. н., *с. Велика Тур'я* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Тур'я, селянин. Заарештований 24.10.1952. Звинувачення: розвідник ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 09.12.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.04.1994. *(13888 П)*.

КРАЙНИК Михайло Онуфрійович, 1901 р. н., *с. Підгір'я* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підгір'я, селянин. Заарештований 09.04.1946. Звинувачення: в період німецької окупації був війтом у селі. Станіславським обласним судом 06.08.1946 засуджений на 4 роки позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.04.1992. *(8119 П)*.

КРАЙНИК Михайло Степанович, 1924 р. н., *с. Велика Тур'я* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Тур'я, лісоруб. Заарештований 04.06.1947. Звинувачення: сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1995. *(14858 П)*.

КРАЙНИК Тимофій Васильович, 1901 р. н., *с. Велика Тур'я* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Велика Тур'я, робітник Долинського ліспромкомбінату. Заарештований 07.07.1951. Звинувачення: перемолов для УПА 400 кг зерна. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 18.10.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(8550 П)*.

КРАЙНИК Федір Михайлович, 1913 р. н., *с. Велика Тур'я* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Скорий, Лучко, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(4285)*.

КРАЙНИК Юрій Матвійович, 1903 р. н., *с. Велика Тур'я* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Тур'я, селянин. Заарештований 23.03.1945. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.09.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.05.1994. *(13897 П)*.

КРАМАР Гафія Василівна, 1922 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Білоберізка, селянка. Заарештована 18.02.1950. Звинувачення: зірвала зі стін сільради та знищила передвиборчі плакати. Станіславським обласним судом 14.06.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 07.07.1994. *(14372 П)*.

КРАМАР Микола Миколайович, 1900 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Білоберізка, начальник поштового відділення. Заарештований 19.12.1948. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.02.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.04.1992. *(8713 П)*.

КРАМАР Федір Іванович, 1914 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Колос, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 04.05.1994. *(14043 П)*.

КРАМАРЧУК Йосип Васильович, 1925 р. н., *с. Угорщики* Коломийського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Угорники, селянин. Заарештований 22.08.1944. Звинувачення: член ОУН(М), псевдо — Семен. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.09.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 17.05.1994. *(13751 П)*.

КРАСІВСЬКИЙ Володимир Степанович, 1924 р. н., *с. Витвиця* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.10.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Хмара. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.03.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.12.1992. *(10006 П)*.

КРАСІВСЬКИЙ Зіновій Михайлович, 1930 р. н., *с. Витвиця* Долинського району, українець, освіта вища. Проживав у *с-щі Моршин* Львівської області, пенсіонер за інвалідністю. Заарештований 24.03.1967. Звинувачення: розповсюджував документи організаційного характеру про створення антирадянської організації УНФ. Верховним судом УРСР 27.11.1967 засуджений на 12 років позбавлення волі (5 років тюрми й 7 років ВТТ) і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.07.1991. *(7536 П)*.

КРАСІВСЬКИЙ Йосип Петрович, 1923 р. н., *с. Витвиця* Долинського району, поляк, освіта початкова. Командир відділення 3-ї армії. Заарештований 25.02.1943. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 3-ї армії 30.03.1943 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. **Загинув** 23.03.1944 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.06.1995. *(14992 П)*.

КРАСІЙ Василь Йосипович, 1896 р. н., *с. Золота Липа* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Золота Липа, комірник млина. Заарештований 19.01.1948. Звинувачення: перемелював для УПА зерно. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.06.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.09.1991. *(6074 П)*.

КРАСНІЦЬКИЙ Гнат Іванович, 1899 р. н., *с. Заглуш* (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у *с. Княгиничі* Рогатинського району, селянин. Заарештований 12.10.1939. Звинувачення: постерунковий польської поліції. Військовим трибуналом 12-ї армії Українського фронту 22.11.1939 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 09.01.1940, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.12.1994. *(14922 П)*.

КРАСНОВСЬКИЙ Михайло Іванович, 1931 р. н., *с. Дегова* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Дегова, селянин. Заарештований 04.02.1950. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.10.1991. *(6791 П)*.

КРАСНОВСЬКИЙ Михайло Франкович, 1892 р. н., *с. Дегова* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дегова, селянин. Заарештований 04.11.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.12.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 22.08.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 08.06.1993. *(11798 П)*.

КРАСНОДЕМБСЬКИЙ Михайло Людвігович, 1902 р. н., *м. Галич*, поляк, освіта неповна середня. Проживав у *с. Козарі* Рогатинського району, черговий по станції Львівської залізниці. Заарештований 26.09.1940. Звинувачення: член польської антирадянської організації. Станіславським обласним судом 10.03.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 27.06.1991. *(6646 П)*.

КРАСНОДЕМСЬКИЙ Микола Васильович, 1932 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тишківці, тракторист. Заарештований 08.01.1952. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Скала, поширював націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.10.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.10.1991. *(6561 П)*.

КРАСНОЖЕННИЙ Григорій Андрійович, 1923 р. н., *с. Хмелева* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с-щі Чернелиця*, селянин. Заарештований 28.06.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.02.1993. *(1440)*.

КРАСНЯК Микола Григорович, 1920 р. н., *с. Кутище* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, водій. Заарештований 09.12.1948. Звинувачення: мав зустрічі з вояками УПА, зберігав патрони. Станіславським обласним судом 27.04.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 31.03.1954. *(10905 П)*.

КРАСНЯК Михайло Григорович, 1927 р. н., *с. Кутище* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кутище, селянин. Заарештований 13.04.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Сорока. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.10.1991. *(6397 П)*.

КРАСОВСЬКИЙ Андрій Ількович, 1904 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, освіту здобув самотужки. Проживав у с. Рожнів, український письменник (літературний псевдонім — Грім), автор віршів, оповідань, повістей, поеми «Сон галицького села» (Канада, 1927). Заарештований 16.11.1939. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 24.02.1940 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі та 2 роки поразження в правах. **Загинув** 22.08.1942 у тюрмі (м. Караганда), місце поховання невідоме. Реабілітований 26.01.1966. *(2948 П)*.

КРАСУТСЬКИЙ Володимир Михайлович, 1911 р. н., *с. Томашівці* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 16.05.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти), псевдо — Олень. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.08.1945 засуджений до розстрілу, який замінено на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 31.10.1997. *(9943)*.

КРАУТГАМЕР Лейба Берлович, 1911 р. н., *с. Мала Кам'янка* Коломийського району, єврей, освіта початкова. Проживав у *м. Косів*. Заарештований 17.09.1940. Звинувачення: член троцькістської групи, боровся проти революційного руху. Особливою нарадою при НКВС СРСР 05.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 01.12.1956. *(350 П)*.

КРАХ Іван Максимович, 1930 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Братишів, селянин. Заарештований 25.10.1945. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 17.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 08.01.1992. *(6870 П)*.

КРАШЕВСЬКИЙ Василь Іванович, 1921 р. н., *м. Калуш*, українець, освіта початкова. Проживав у м. Калуш. Заарештований 26.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зелений. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.05.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.06.1956. *(223 П)*.

КРАШЕВСЬКИЙ Осафат Григорович, 1900 р. н., *с. Підгірки* (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта початкова. Проживав у с. Підгірки, робітник Калуського калійного комбінату. Заарештова-

ний 07.04.1947. Звинувачення: дозволив членам ОУН побудувати в його сараї криївку і переховуватись у ній. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. *(711).*

КРЕМЕР Давид Зелікович, 1911 р. н., ***м. Косів***, єврей, освіта початкова. Проживав у м. Косів, робітник артілі. Заарештований 17.09.1940. Звинувачення: член троцькістської групи, боровся проти революційного руху, проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКВС СРСР 05.06.1941 *засуджений на 8 років позбавлення волі.* Реабілітований 01.12.1956. *(350 П).*

КРЕМЕР Соломон Іослович, 1914 р. н., ***м. Косів***, єврей, освіта середня. Курсант Київського військово-медичного училища (м. Свердловськ, Росія). Заарештований 11.07.1942. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Свердловського гарнізону 05.09.1942 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 03.06.1965. *(15201 П).*

КРЕНЦІВ Василь Михайлович, 1927 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Старий Мізунь, робітник Вигодського лісокомбінату. Заарештований 20.06.1950. Звинувачення: мав зв'язок із ОУН, поширював бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.09.1991. *(6611 П).*

КРЕХОВЕЦЬКА Анеля Михайлівна, 1903 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 04.10.1950. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.01.1994. *(13917 П).*

КРЕХОВЕЦЬКА Павліна Михайлівна, 1928 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Креховичі, робітниця лісництва. Заарештована 24.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тамара, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.08.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 03.10.1991. *(8607 П).*

КРЕХОВЕЦЬКА Параска Іванівна, 1901 р. н., ***с. Ясеновець*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ясеновець, селянка. Заарештована 21.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 04.06.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 12.11.1991. *(6356 П).*

КРЕХОВЕЦЬКА Софія Василівна, 1928 р. н., ***с. Витвиця*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Витвиця, селянка. Заарештована 18.12.1946. Звинувачення: сприяла УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.10.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 10.10.1991. *(6195 П).*

КРЕХОВЕЦЬКИЙ Володимир Гнатович, 1905 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Креховичі, селянин. Заарештований 21.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ріг. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 11.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.01.1992. *(2451).*

КРЕХОВЕЦЬКИЙ Володимир Михайлович, 1921 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Березовський. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.05.1993. *(14695 П).*

КРЕХОВЕЦЬКИЙ Дмитро Григорович, 1906 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Креховичі, робітник лісокомбінату. Заарештований 28.12.1945. Звинувачення: сприяв УПА. Військовим трибуналом 101-го СК 16.02.1946 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 24.04.1995. *(14835 П).*

КРЕХОВЕЦЬКИЙ Іван Максимович, 1892 р. н., ***с. Братишів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Братишів, селянин. Заарештований 05.05.1947. Звинувачення: заготовляв для ОУН білизну й продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.10.1991. *(6131 П).*

КРЕХОВЕЦЬКИЙ Іван Михайлович, 1904 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Біб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.05.1993. *(14695 П).*

КРЕХОВЕЦЬКИЙ Йосип Юрійович, 1895 р. н., ***м. Долина***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Долина, боєць винищувального батальйону.

Заарештований 19.01.1946. Звинувачення: при нападі вояків УПА на завод не чинив спротиву, добровільно здав зброю. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.09.1965. *(7201 П).*

КРЕХОВЕЦЬКИЙ Михайло Васильович, 1926 р. н., ***с. Братишів*** Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Братишів, селянин. Заарештований 07.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гонта, зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.03.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.12.1991. *(6838 П).*

КРЕХОВЕЦЬКИЙ Михайло Григорович, 1903 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.10.1957. *(14695 П).*

КРЕХОВЕЦЬКИЙ Михайло Якович, 1923 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 13.06.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Оленя), псевдо — Липень. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.08.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.01.1992. *(7280 П).*

КРЕХОВЕЦЬКИЙ Мойсей Антонович, 1906 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Щоголь. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 25.10.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.05.1993. *(14695 П).*

КРЕХОВЕЦЬКИЙ Станіслав Леонович, 1927 р. н., ***м. Долина***, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Долина, листоноша Долинського райвідділення зв'язку. Заарештований 19.06.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 28.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.07.1991. *(5568 П).*

КРЕХОВЕЦЬКИЙ Степан Якубович, 1931 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Креховичі, лаборант деревообробної фабрики. Заарештований 04.03.1950. Звинувачення: розклеював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1993. *(12381 П).*

КРЕХОВЕЦЬКИЙ Юрій Миколайович, 1906 р. н., ***с. Креховичі*** Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Брошнів***, сортувальник лісопильного заводу. Заарештований 30.01.1940. Звинувачення: ініціатор страйку на заводі. Станіславським обласним судом 20.08.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 11.03.1990. *(5275 П).*

КРЕЧУНЯК Ганна Михайлівна, 1923 р. н., ***с. Верхній Ясенів*** Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Верхній Ясенів, селянка. Заарештована 09.03.1951. Звинувачення: член ОУН, псевда — Квітка, Буковинка, кур'єр районного проводу ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.08.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 11.12.1993. *(12842 П).*

КРЕЧУНЯК Михайло Прокопович, 1911 р. н., ***с. Верхній Ясенів*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 11.03.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Сорока. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.10.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8735 П).*

КРЕЩУК Іван Казимирович, 1928 р. н., ***с. Гостів*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 23.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Богуна), псевдо — Чорнобривий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.06.1992. *(4628).*

КРИВА Марія Григорівна, 1916 р. н., ***с. Первомайське*** Одеської області, українка, освіта вища. Проживала в ***с-щі Делятин*** Надвірнянського району, директор школи. Заарештована 19.05.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.06.1992. *(8835 П).*

КРИВАНЮК Богдан Михайлович, 1921 р. н., ***с. Денисів*** Козівського району Тернопільської області, українець, освіта початкова. Проживав нелегально, до того — в ***с. Стратин*** Рогатинського району. Заарештований 17.09.1944. Звинувачення:

член ОУН, вояк УПА (курінь Яструба), псевдо — Дзвінка, санітар УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.12.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.09.1994. *(14344 П).*

КРИВАТЧУК Василь Михайлович, 1905 р. н., *с. Черемхів* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Черемхів, селянин. Заарештований 27.09.1940. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 09.01.1941 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. *(14557 П).*

КРИВДЮК Іван Васильович, 1924 р. н., *с. Підпечери* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підпечери, робітник торфодільниці. Заарештований 26.03.1952. Звинувачення: давав гроші для вояків УПА, повідомляв їх про появу в селі енкаведистів. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 17.04.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.04.1992. *(8276 П).*

КРИВЕНКО Володимир Григорович, 1914 р. н., *с. Орчик* Харківської області, українець, освіта середня. Проживав у *с. Вишнів* Рогатинського району, вчитель. Заарештований 18.11.1950. Звинувачення: допомагав членам ОУН матеріально. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.04.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.05.1994. *(14643 П).*

КРИВЕНЧУК Юстина Василівна, 1928 р. н., *м. Тисменця*, українка, освіта початкова. Проживала в м. Тисменця, працювала в сільському господарстві. Заарештована 30.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кучерява, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.02.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 10.12.1991. *(6628 П).*

КРИВЕНЬ Володимир Григорович, 1930 р. н., *с. Липівка* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липівка, колгоспник. Заарештований 15.12.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 04.10.1991. *(6141 П).*

КРИВЕНЬ Лев Григорович, 1895 р. н., *с. Липівка* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Липівка, коваль. Заарештований 30.11.1950. Звинувачення: переховував вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 09.11.1955 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 13.03.1992. *(8197 П).*

КРИВЕНЬ Михайло Михайлович, 1911 р. н., *с. Липівка* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липівка, колгоспник. Заарештований 28.02.1953. Звинувачення: перебував в українській поліції (1941). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.04.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.04.1992. *(8243 П).*

КРИВЕНЬКО Олена Олексіївна, 1908 р. н., *с. Чернів* Тисменицького району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 02.08.1948. Звинувачення: зв'язкова УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.01.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 15.09.1992. *(9805 П).*

КРИВИЙ Богдан Йосафатович, 1928 р. н., *с. Ягільниця* Чортківського району Тернопільської області, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у *с. Росільна* Богородчанського району, директор школи. Заарештований 27.12.1948. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, передав ОУН 40 зошитів. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.04.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 31.07.1989. *(4627 П).*

КРИВКО Анастасія Дмитрівна, 1925 р. н., *с. Корнів* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Корнів, селянка. Заарештована 13.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сніжинка, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 25.03.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 04.11.1991. *(6908 П).*

КРИВКО Василь Федорович, 1912 р. н., *с. Корнів* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 27.12.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.02.1992. *(7117 П).*

КРИВКО Іван Васильович, 1922 р. н., *с. Вільхівці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 04.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1992. *(7118 П).*

КРИВКО Іван Миколайович, 1929 р. н., *с. Корнів* Городенківського району, українець. Проживав у *м. Чернівці*, студент університету. Заарештований 30.12.1948. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Чернівецької області 14.04.1949 засуджений на 25 років позбав-

лення волі та 5 роки пораження в правах. Реабілітований 22.01.1992. *(5509, справа знаходиться в архіві СБУ Чернівецької області).*

КРИВКО Іван Михайлович, 1905 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 33-го ЗСП (м. Красноярськ, Росія). Заарештований 22.09.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.02.1994. *(15175 П).*

КРИВКО Марія Іллівна, 1926 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 11.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надія, зв'язкова станичної ОУН, передала для УПА 2 хлібини та 2 літри молока. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.02.1992. *(9007 П).*

КРИВКО Марія Федорівна, 1926 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Корнів, селянка. Заарештована 21.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русалка, зв'язкова станичної ОУН, передала для УПА 2 хлібини та 2 літри молока. Військовим трибуналом 23-ї механізованої дивізії 08.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.06.1992. *(9243 П).*

КРИВКО Микола Михайлович, 1908 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 16.12.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.02.1992. *(7117 П).*

КРИВКО Микола Федорович, 1904 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Корнів, сторож кооперації. Заарештований 20.01.1949. Звинувачення: розповсюджував антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 02.12.1991. *(6517 П).*

КРИВКО Михайло Ілліч, 1911 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 09.12.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.02.1992. *(7117 П).*

КРИВКО Юрій Іванович, 1912 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 16.12.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.02.1992. *(7117 П).*

КРИВОГЛАВА Теодозія Миколаївна, 1922 р. н., ***с. Загір'я*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Загір'я, продавець. Заарештована 22.04.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 06.12.1991. *(6923 П).*

КРИВОГЛАВИЙ Богдан Андрійович, 1930 р. н., ***с. Загір'я*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, студент фельдшерської школи. Заарештований 08.01.1951. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 27.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 17.01.1989. *(3898 П).*

КРИВОГЛАВИЙ Дем'ян Іванович, 1928 р. н., ***с. Княгиничі*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княгиничі, молочар. Заарештований 02.09.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10372 П).*

КРИВОМАЙЧУК Ганна Юстинівна, 1925 р. н., ***с. Завій*** Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Завій, селянка. Заарештована 07.03.1945. Звинувачення: розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.04.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 03.09.1991. *(6063 П).*

КРИВУЛЬСЬКИЙ Іван Дмитрович, 1921 р. н., ***с. Далешове*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Далешове, селянин. Заарештований 14.06.1947. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10517 П).*

КРИВУЛЬЧАК Василь Степанович, 1912 р. н., ***с. Космач*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, пастух. Заарештований 11.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Промінь, пропагандист кущового проводу ОУН, постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 08.01.1946 за-

суджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.06.1992. *(9314 П)*.

КРИВУЛЬЧАК Олексій Степанович, 1922 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Космач, селянин. Заарештований 24.12.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Явір, брат Василь — пропагандист кущового проводу ОУН, псевдо — Промінь. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 15.01.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.11.1993. *(12495 П)*.

КРИВУЛЬЧАК Параска Степанівна, 1921 р. н., *с. Космач* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 18.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, брат Василь — пропагандист кущового проводу ОУН, псевдо — Промінь. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 30.04.1992. *(8486 П)*.

КРИВУН Магдалина Михайлівна, 1928 р. н., *с. Ясень* Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Ясень, селянка. Заарештована 26.11.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.06.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 25.06.1992. *(8950 П)*.

КРИВЦУН Василь Михайлович, 1928 р. н., *с. Загір'я* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.07.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса, 1945), псевдо — Хорт. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт із конфіскацією майна. Реабілітований 12.10.1994. *(14309 П)*.

КРИЖАЛКО Олексій Михайлович, 1913 р. н., *с. Вигівка* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вигівка, селянин. Заарештований 09.11.1948. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.08.1992. *(9519 П)*.

КРИЖАЛКО Степан Васильович, 1929 р. н., *с. Поділля* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.12.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ясмина, 1944), псевдо — Веселий. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.03.1992. *(13052 П)*.

КРИЖАНІВСЬКА Зінаїда Григорівна, 1929 р. н., *с. Угринів* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Угринів, селянка. Заарештована 22.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Надія, санітарка станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.02.1992. *(9793 П)*.

КРИЖАНІВСЬКА Марія Миколаївна, 1926 р. н., *с. Воронів* Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Воронів, селянка. Заарештована 13.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рута, кур'єр станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 15.01.1992. *(6763 П)*.

КРИЖАНІВСЬКИЙ Микола Федорович, 1906 р. н., *с. Глибоке* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Глибоке, селянин. Заарештований 31.07.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.10.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. **Загинув** 19.03.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.12.1991. *(8441 П)*.

КРИЖАНІВСЬКИЙ Олексій Петрович, 1906 р. н., *м. Львів*, українець, освіта вища. Проживав у *с. Заріччя* Надвірнянського району, священик. Заарештований 25.11.1949. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 13.05.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.04.1994. *(14229 П)*.

КРИЛЬЧУК Іван Васильович, 1911 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Білоберізка, селянин. Заарештований 17.12.1946. Звинувачення: член ОУН, писав листівки націоналістичного змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 23.09.1991. *(5985 П)*.

КРИЛЬЧУК Ілля Васильович, 1914 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Розтоки* Косівського району, селянин. Заарештований 12.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (запасна сотня Залізняка), член ОУН, псевдо — Зоря, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.05.1993. *(11699 П)*.

КРИЛЬЧУК Кузьма Матвійович, 1888 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українець, мало-

письменний. Проживав у с. Розтоки, лісоруб. Заарештований 12.08.1940. Звинувачення: служив в УГА, висловлювався проти радянської влади. Станіславським обласним судом 03.10.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 10.11.1989. *(5074 П).*

КРИМСЬКИЙ Гнат Гнатович, 1914 р. н., ***с. Коростовичі*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Коростовичі, селянин. Заарештований 02.06.1947. Звинувачення: член ОУН, переховував керівника боївки СБ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.10.1991. *(6258 П).*

КРИМСЬКИЙ Йосип Андрійович, 1897 р. н., ***с. Коростовичі*** Галицького району, поляк, малописьменний. Проживав у с. Коростовичі, селянин. Заарештований 02.06.1947. Звинувачення: в його будинку був зерновий склад ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.10.1991. *(6258 П).*

КРИНИЧНА Юстина Яківна, 1915 р. н., ***с. Делева*** Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Делева, селянка. Заарештована 10.03.1946. Звинувачення: переховувала в криївці вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.12.1991. *(6921 П).*

КРИСА Мар'ян Йосипович, 1930 р. н., ***с. Колодіїв*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колодіїв, селянин. Заарештований 28.12.1946. Звинувачення: допомагав ОУН продуктами. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.02.1992. *(14413 П).*

КРИСА Михайло Андрійович, 1916 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у ***м. Галич***, фельдшер. Заарештований 07.09.1950. Звинувачення: надавав медичну допомогу воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.05.1951 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 03.08.1989. *(4383 П. 7461 П).*

КРИСА Павло Андрійович, 1899 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Перлівці,*** селянин. Заарештований 18.09.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 11.12.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 29.12.1989. *(5238 П).*

КРИСА Тарас Миколайович, 1928 р. н., ***с. Залуква*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Рядовий в/ч 02588 (Московський військовий округ). Заарештований 06.11.1952. Звинувачення: листувався з репресованими, склав листівку націоналістичного змісту й надіслав її комсоргу військового підрозділу. Військовим трибуналом військ МВС Московського військового округу 24.12.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1992. *(8756 П).*

КРИСЬКО Ганна Матвіївна, 1923 р. н., ***с. Цвітова*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Цвітова, селянка. Заарештована 11.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соня, харчова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 08.06.1993. *(13221 П).*

КРИСЯК Василь Іванович, 1916 р. н., ***с. Соколівка*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Соколівка, швець. Заарештований 21.05.1951. Звинувачення: мав зв'язок з УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.09.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.09.1956. *(231 П).*

КРИТОВИЧ Андрій Степанович, 1925 р. н., ***с. Колінці*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 24.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вихор, заступник керівника групи УПА (чота жандармерії УПА Борістена, 1945). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.08.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.07.1992. *(14244 П).*

КРИТОВИЧ Микола Іванович, 1905 р. н., ***с. Надорожна*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Надорожна, селянин. Заарештований 15.01.1945. Звинувачення: в його квартирі проводились зібрання членів ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.03.1993. *(11634 П).*

КРИТОВИЧ Онисим Степанович, 1919 р. н., ***с. Колінці*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Рядовий 534-го СП 106-ї СД. Заарештований 27.07.1941. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 51-ї окремої армії 03.09.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 25.09.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.02.1996. *(15024 П).*

КРИХІВСЬКИЙ Василь Григорович, 1926 р. н., *с. Долина* Тлумацького району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, студент педагогічної школи. Заарештований 19.05.1948. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.12.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.11.1992. *(14219 П)*.

КРИХОВЕЦЬКА Ганна Олексіївна, 1927 р. н., *с. Угорники* Івано-Франківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Микитинці* Івано-Франківської міськради, селянка. Заарештована 26.10.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оксана, кур'єр ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.06.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 06.12.1955. *(1225 П)*.

КРИХОВЕЦЬКА Марія Михайлівна, 1927 р. н., *с. Угорники* Івано-Франківської міськради, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Угорники, продавець. Заарештована 17.02.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН, псевдо — Троянда. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.04.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 19.12.1991. *(6953 П)*.

КРИХОВЕЦЬКИЙ Дмитро Олексійович, 1924 р. н., *с. Микитинці* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.02.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (кущ самооборони). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 15.06.1992. *(8968 П)*.

КРИХОВЕЦЬКИЙ Іван Микитович, 1921 р. н., *с. Микитинці* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Угорники* Івано-Франківської міськради, охоронець нафтобази. Заарештований 05.01.1949. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.12.1955. *(5460 П)*.

КРИХОВЕЦЬКИЙ Олексій Данилович, 1914 р. н., *с. Микитинці* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Хмари), псевдо — Олекса. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.10.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.08.1993. *(12098 П)*.

КРИХОВЕЦЬКИЙ Онуфрій Прокопович, 1916 р. н., *с. Микитинці* Івано-Франківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Микитинці, селянин. Заарештований 27.01.1945. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.11.1991. *(8968 П)*.

КРИХОВЕЦЬКИЙ Степан Петрович, 1905 р. н., *с. Микитинці* Івано-Франківської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Микитинці, робітник. Заарештований 17.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловей, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 26.12.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.06.1992. *(8968 П)*.

КРИЦАК Анастасія Василівна, 1927 р. н., *с. Маркова* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Маркова, колгоспниця. Заарештована 19.10.1950. Звинувачення: допомагала членам ОУН грошима. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.04.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.01.1991. *(7188 П)*.

КРИЦАК Дмитро Михайлович, 1921 р. н., *с. Монастирчани* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Монастирчани, селянин. Заарештований 01.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Недбалий. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.11.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5973 П)*.

КРИЦАК Євдокія Степанівна, 1929 р. н., *с. Бабче* Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Бабче, селянка. Заарештована 14.02.1946. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.11.1991. *(6559 П)*.

КРИЦАК Іван Олексійович, 1912 р. н., *с. Монастирчани* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Монастирчани, механік. Заарештований 16.04.1953. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН, ремонтував друкарські машинки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.07.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(8286 П)*.

КРИЦАК Ярослав Миколайович, 1931 р. н., *с. Монастирчани* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Монастирчани, селянин. Заарештований 30.12.1951. Звинувачення: мав зв'язок із членами ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 11.03.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.10.1956. *(23668)*.

КРИЦКАЛЮК Василина Федорівна, 1904 р. н., *с. Старий Косів* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Старий Косів, селянка. Заарештована 29.05.1947. Звинувачення: готувала їжу для вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.08.1947 засуджена на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 09.12.1991. *(6881 П)*.

КРИЦКАЛЮК Василина Юріївна, 1931 р. н., *с. Яблуниця* Яремчанської міськради, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 02.11.1952. Звинувачення: переховувала Кирила Кравчука — провідника Рахівського надрайонного проводу ОУН (псевдо — Жубр). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.12.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.01.1992. *(7162 П)*.

КРИЦКАЛЮК Василь Іванович, 1907 р. н., *с. Старий Косів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Косів, селянин. Заарештований 23.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вітер, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.02.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 09.12.1991. *(6881 П)*.

КРИЦКАЛЮК Марія Федорівна, 1920 р. н., *с. Вороненко* Яремчанської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вороненко, домогосподарка. Заарештована 30.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зоря, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.01.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 03.09.1991. *(6033 П)*.

КРИЦКАЛЮК Юрій Васильович, 1907 р. н., *с. Яблуниця* Яремчанської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Яблуниця, лісоруб. Заарештований 02.11.1952. Звинувачення: мав зв'язок із вояками УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.12.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.01.1992. *(7162 П)*.

КРИЦУН Ганна Осипівна, 1922 р. н., *с-ще Богородчани*, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 27.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бескид, розвідниця та зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 21.01.1992. *(13054 П)*.

КРИЦУН Єлизавета Іванівна, 1926 р. н., *с. Старі Богородчани* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 25.06.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Варка, розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.09.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.11.1992. *(10506 П)*.

КРИЦУН Костянтин Миколайович, 1914 р. н., *с-ще Богородчани*, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Богородчани, статист. Заарештований 24.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 20.02.1991. *(3021 П)*.

КРИЦЬКИЙ Іван Павлович, 1927 р. н., *с. Угорники* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Угорники, завідувач оргінструкторського відділу Отинійського РК ЛКСМУ. Заарештований 27.04.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, поширював націоналістичні листівки. Військовим трибуналом в/ч 24045 03.06.1949 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.12.1996. *(6784)*.

КРИЦЬКИЙ Мирон Юрійович, 1905 р. н., *с. Лісний Хлібичин* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Угорники*, селянин. Заарештований 20.07.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тріска, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.11.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.09.1994. *(10248)*.

КРИЦЬКИЙ Яків Олексійович, 1895 р. н., *с. Угорники* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Угорники, селянин. Заарештований 10.09.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.11.1944 засуджний на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 14.11.1991. *(3139)*.

КРИЧКА Микола Григорович, 1909 р. н., *с. Надіїв* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Надіїв, швець. Заарештований 19.09.1944. Звинувачення: член ОУН, допомагав матеріально УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.06.1991. *(5528 П)*.

КРИЧКА Уляна Михайлівна, 1921 р. н., *с. Надіїв* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Надіїв, селянка. Заарештована 23.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вишня, господарча станичної ОУН. 14.09.1945 скерована до спецтабору НКВС. 05.09.1946 справу припинено. *(8254 П)*.

КРИЧУН Ганна Василівна, 1924 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українка, освіта початкова.

Проживала в с. Рожнів, селянка. Заарештована 20.01.1949. Звинувачення: допомагала продуктами й одягом воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1949 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 19.05.1992. *(8096 П)*.

КРИЧУН Данило Дмитрович, 1928 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Рожнів, селянин. Заарештований 21.01.1949. Звинувачення: сприяв воякам УПА у здійсненні збройної акції. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(8096 П)*.

КРИШТАФОВИЧ Параска Михайлівна, 1923 р. н., *с. Ліски* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ліски, селянка. Заарештована 20.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Наталка, розвідниця ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.05.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.06.1992. *(9205 П)*.

КРИШТОФ Катерина Юріївна, 1925 р. н., *с. Сапогів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сапогів, селянка. Заарештована 25.02.1946. Звинувачення: член ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.07.1991. *(5504 П)*.

КРИЩУК Анатолій-Іван Франкович, 1928 р. н., *м. Надвірна*, поляк, освіта початкова. Проживав у *м. Галич*, кіномеханік. Заарештований 13.12.1945. Звинувачення: член АК, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1992. *(8606 П)*.

КРІЛЬ Анастасія Онуфріївна, 1910 р. н., *с. Лісний Хлібичин* Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Лісний Хлібичин, селянка. Заарештована 19.07.1948. Звинувачення: сестра Петріва Якова Онуфрійовича — коменданта боївки СБ Грози (загинув 02.06.1948). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.08.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.06.1993. *(14893 П)*.

КРІЛЬ Василь Михайлович, 1904 р. н., *с. Скопівка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Скопівка, селянин. Заарештований 15.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рубайло, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.02.1992. *(8236 П)*.

КРІЛЬ Василь Петрович, 1924 р. н., *с. Скопівка* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Скопівка, колгоспник. Заарештований 06.12.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм розвіддані. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 11.04.1992. *(8622 П)*.

КРІЛЬ Ганна Семенівна, 1925 р. н., *с. Скопівка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Скопівка, селянка. Заарештована 14.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Квітка, зв'язкова районного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Львівської області 20.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 10.10.1991. *(6255 П)*.

КРІЛЬ Геннадій Данилович, 1929 р. н., *с. Ялиш* Краківського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *м. Калуш*, слюсар механічного цеху Калуського калійного комбінату. Заарештований 07.06.1950. Звинувачення: член молодіжної ОУН, вивчав антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1991. *(7143)*.

КРІЛЬ Федір Іванович, 1914 р. н., *с. Боднарівка* (Польща), українець, малописьменний. Проживав у *с. Станіславівка* Коломийського району, селянин. Заарештований 01.11.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.02.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1992. *(5293)*.

КРІПЧУК Дмитро Онуфрійович, 1890 р. н., *с. Чорні Ослави* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорні Ослави, селянин. Заарештований 07.02.1953. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(10953 П)*.

КРІПЧУК Марія Дмитрівна, 1932 р. н., *с. Чорні Ослави* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала у с. Чорні Ослави, селянка. Заарештована 08.02.1953. Звинувачення: постачала ОУН продукти й розвіддані. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 18.03.1992. *(10953 П)*.

КРОЇЛО Костянтин Миколайович, 1904 р. н., *с-ще Перегінське* Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 24.11.1945. Звинувачення: допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13172 П)*.

КРОПЕЛЬНИЦЬКА Ганна Іванівна, 1925 р. н., *с. Тенетники* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Тенетники, селянка. Заарештована 19.12.1945. Звинувачення: член ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 18.09.1991. *(6405 П)*.

КРОПЕЛЬНИЦЬКА Ганна Семенівна, 1914 р. н., *с. Ясенів-Пільний* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Ясенів-Пільний, селянка. Заарештована 29.12.1948. Звинувачення: як член сім'ї учасника ОУН була виселена в віддалені райони СРСР (1945), але звідти втекла. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.05.1949 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 13.07.1993. *(12153 П)*.

КРОПЕЛЬНИЦЬКИЙ Микола Данилович, 1906 р. н., *с. Дем'янів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дем'янів, селянин. Заарештований 28.01.1945. Звинувачення: член ОУН, зберігав продукти й боєприпаси УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 24.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.09.1991. *(5921 П)*.

КРОПИВИЧ Григорій Петрович, 1899 р. н., *с-ще Перегінське* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Перегінське, лісоруб. Заарештований 21.11.1950. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 12.02.1992. *(7671 П)*.

КРОПИВНИЦЬКИЙ Григорій Гаврилович, 1918 р. н., *с. Ясенів-Пільний* Городенківського району, українець, освіта початкова. До серпня 1941 року рядовий 734-го ЗСП. Заарештований 06.05.1942. Звинувачення: потрапив у полон, служив у німецькій поліції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 07.10.1942 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна. **Загинув**, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.03.1991. *(5980 П)*.

КРОХМАЛЮК Тетяна Кирилівна, 1922 р. н., *с. Довгий Войтилів* Калуського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 01.08.1949. Звинувачення: переховувала в криївці членів ОУН, годувала їх. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 03.03.1992. *(9672 П)*.

КРОЧАК Андрій Миколайович, 1921 р. н., *с. Русів* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Русів, селянин. Заарештований 12.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 11.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.05.1994. *(13791 П)*.

КРОЧЕК Юзеф Андрійович, 1888 р. н., *м. Надвірна*, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Надвірна, робітник лісопильного заводу. Заарештований 27.04.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації. Київським обласним судом 11.12.1940 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 05.09.1994. *(14656 П)*.

КРОШНА Марія Михайлівна, 1922 р. н., *с. Розточки* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Розточки, селянка. Заарештована 14.06.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.05.1992. *(7702 П)*.

КРОШНИЙ Михайло Дмитрович, 1927 р. н., *с. Станківці* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Станківці, селянин. Заарештований 24.03.1951. Звинувачення: постачав продукти й збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.02.1992. *(7483 П)*.

КРУЖИНСЬКИЙ Богдан Григорович, 1916 р. н., *с. Хохонів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 24.08.1947. Звинувачення: вояк УПА, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1992. *(8869 П)*.

КРУК Василь Матвійович, 1911 р. н., *с. Кудлатівка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Гонти, 1945), псевдо — Дністер. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.06.1994. *(14629 П)*.

КРУК Василь Семенович, 1924 р. н., *с. Кудлатівка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кудлатівка, селянин. Заарештований 09.04.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Матвій, зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 08.05.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1993. *(13237 П)*.

КРУК Іван Іванович, 1920 р. н., *с. Залуква* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Залуква, селянин. Заарештований 02.04.1941. Звинувачення: мав намір нелегально перейти кордон. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 26.10.1964 справу припинено. *(3284 П)*.

КРУК Йосип Михайлович, 1903 р. н., *с. Хом'яківка* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Хом'яківка, селянин. Заарештований 22.01.1949. Звинувачення: вояк УПА (боївка Хортиці), псевда — Запорожець, Бунчужний, постачав продукти воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 02.11.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.08.1993. *(13324 П)*.

КРУК Катерина Олексіївна, 1919 р. н., *с. Лісна Тарновиця* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Лісна Тарновиця, селянка. Заарештована 11.11.1948. Звинувачення: готувала їжу для вояків УПА, поширювала листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.04.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 13.09.1994. *(14896 П)*.

КРУК Марія Михайлівна, 1903 р. н., *с. Лісна Тарновиця* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Лісна Тарновиця, селянка. Заарештована 30.03.1953. Звинувачення: переховувала членів ОУН, допомагала їм продуктами. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 02.11.1954 засуджена на 5 років позбавлення волі та 2 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.10.1993. *(14846 П)*.

КРУК Марія Степанівна, 1932 р. н., *с. Лісна Тарновиця* Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Лісна Тарновиця, селянка. Заарештована 30.03.1953. Звинувачення: переховувала членів ОУН та постачала їм продукти. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 02.11.1954 засуджена на 6 років позбавлення волі та 2 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 26.10.1993. *(14846 П)*.

КРУК Олександр Іванович, 1923 р. н., *с. Братишів* Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Братишів, вчитель. Заарештований 23.08.1948. Звинувачення: зібрав 500 крб. і передав для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.10.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.04.1992. *(8562 П)*.

КРУКОВСЬКА Ганна Михайлівна, 1929 р. н., *с. Острів* Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Острів, селянка. Заарештована 10.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Марійка, зв'язкова ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 13.12.1991. *(7248 П)*.

КРУКОВСЬКА Пелагея Йосипівна, 1927 р. н., *с. Ріп'янка* Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Ріп'янка, селянка. Заарештована 27.11.1944. Звинувачення: сприяла УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.02.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт. Реабілітована 31.07.1991. *(5689 П)*.

КРУКОВСЬКИЙ Дмитро Йосипович, 1930 р. н., *с. Ріп'янка* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ріп'янка, колгоспник. Заарештований 25.06.1951. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 26.08.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1993. *(12969 П)*.

КРУЛИКОВСЬКА Іванна Борисівна, 1924 р. н., *м. Калуш*, українка, освіта середня. Проживала в м. Калуш, табельниця калійного комбінату. Заарештована 01.11.1948. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.02.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 13.04.1990. *(5240 П)*.

КРУЛИЦЬКА Марія Андріївна, 1920 р. н., *с. Лісна Слобідка* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лісна Слобідка, селянка. Заарештована 23.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Олеся, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітована 05.11.1993. *(12770 П)*.

КРУМБАЙН-БЛЮДШТАЙН Мозес Герш Аронович, 1908 р. н., *м. Косів*, єврей, освіта початкова. Проживав у м. Косів, робітник артілі. Заарештований 17.09.1940. Звинувачення: член троцькістської групи, проводив антирадянську агітацію. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 05.06.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 01.12.1956. *(350 П)*.

КРУПА Броніслав Михайлович, 1903 р. н., *с. Лісна Слобідка* Коломийського району, українець,

освіта середня. Проживав у *с. Стрільче* Городенківського району, директор школи. Заарештований 26.07.1940. Звинувачення: член ЗВЗ. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 14.01.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, який замінено на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.04.1993. *(11270 П)*.

КРУПА Гаврило, 1917 р. н., *с. Делева* Тлумацького району, українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у с. Делева, колгоспник. Заарештований 19.02.1952. Звинувачення: вояк УПА (боївка Волоса), матеріально допомагав воякам УПА. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 10.04.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.11.1991. *(7031 П)*.

КРУПА Олексій Іванович, 1922 р. н., *с. Вікно* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Вікно, командир винищувального батальйону. Заарештований 05.01.1947. Звинувачення: інформатор станичної ОУН, дав станичному ОУН 5 патронів. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.09.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 22.04.1992. *(9555 П)*.

КРУПЕННИЙ Юрій Іванович, 1885 р. н., *с. Семаківці* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Семаківці, селянин. Заарештований 05.11.1945. Звинувачення: у 1942 році брав участь у спорудженні могили на честь загиблих за волю України. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 04.01.1992. *(6699 П)*.

КРУПКА Варвара Григорівна, 1889 р. н., *с. Любша* Рогатинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Любша, колгоспниця. Заарештована 27.01.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.07.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 29.01.1993. *(10702 П)*.

КРУПКА Василь Михайлович, 1900 р. н., *с. Тучне* Перемишлянського району Львівської області, українець, малописьменний. Проживав у *с. Мельна* Рогатинського району, колгоспник. Заарештований 04.01.1952. Звинувачення: переховував у криївці членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 19.03.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.10.1992. *(9919 П)*.

КРУПКА Василь Семенович, 1934 р. н., *с. Любша* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Любша, колгоспник. Заарештований 29.01.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1993. *(10702 П)*.

КРУПКА Михайло Дмитрович, 1925 р. н., *с. Підвиння* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підвиння, колгоспник. Заарештований 04.09.1950. Звинувачення: сприяв членам ОУН у здійсненні збройної акції. Станіславським обласним судом 21.11.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 30.01.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.01.1993. *(11050 П)*.

КРУПЧИНА Анастасія Василівна, 1926 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українка, освіта середня. Проживала в с. Старий Мізунь, вчителька. Заарештована 23.04.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Люба, збирала продукти для УПА і розповсюджувала націоналістичні листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.11.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 17.10.1994. *(14299 П)*.

КРУП'ЯК Михайло Васильович, 1922 р. н., *с. Королівка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.09.1944. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.11.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 19.12.1991. *(7122 П)*.

КРУП'ЯК Михайло Іванович, 1921 р. н., *с. Королівка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Королівка, селянин. Заарештований 21.09.1944. Звинувачення: збирав зброю для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.11.1944 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 19.12.1991. *(7122 П)*.

КРУП'ЯК Олексій Іванович, 1907 р. н., *с. Королівка* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Королівка, селянин. Заарештований 14.01.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Підгірний, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.09.1993. *(12376 П)*.

КРУТОГОЛОВ Петро Іванович, 1907 р. н., *с. Рожнів* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Рожнів, селянин. Заарештований 02.06.1948. Звинувачення: збирав продукти й розвіддані для ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.08.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 17.02.1993. *(11069 П)*.

КРУТЧАК Іван Іванович, 1928 р. н., *с. Розтоки* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 06.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Залізняка), псевдо — Буковий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1992. *(10566 П)*.

КРУТЧАК Марія Петрівна, 1924 р. н., *с. Білоберізка* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Білоберізка, селянка. Заарештована 18.02.1950. Звинувачення: зірвала зі стін сільради та знищила передвиборчі плакати. Станіславським обласним судом 14.06.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 07.07.1994. *(14372 П)*.

КРУЦЕНЯК Тетяна, 1918 р. н., *с. Полянки* Верховинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Полянки, селянка. Заарештована 29.09.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вишня, розвідниця станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.10.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 16.11.1993. *(12720 П)*.

КРУЦИК Корній Іванович, 1914 р. н., *с. Яблунів* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яблунів, селянин. Заарештований 10.04.1946. Звинувачення: зберігав у своєму домі кулемет і боєприпаси УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1992. *(10767 П)*.

КРУЦЬ Ярослав Миколайович, 1924 р. н., *с. Далешове* Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Далешове, учень Городенківської школи механізації. Заарештований 16.01.1949. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.07.1949 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1993. *(12506 П)*.

КРУШЕЛЬНИЦЬКА Іванна Михайлівна, 1910 р. н., *с. Кобилянка* (Польща), українка, освіта середня педагогічна. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, секретар центральної лікарні. Заарештована 22.01.1949. Звинувачення: допомагала придбати медикаменти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 03.08.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 28.11.1991. *(6714 П)*.

КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ Осип Мар'янович, 1911 р. н., *с. Стара Ягільниця* Тернопільської області, українець, освіта вища. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, секретар відділу народної освіти. Заарештований 21.10.1939. Звинувачення: активний діяч товариства «Просвіта», проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 28.02.1940 засуджений до розстрілу із конфіскацією майна, який замінено на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.10.1996. *(15327 П)*.

КРУШНЕВИЧ Ганна Михайлівна, 1919 р. н., *с. Тучапи* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 17.08.1945. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти, шила одяг для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 13.12.1991. *(6573 П)*.

КУБАЄВИЧ Ганна Іванівна, 1927 р. н., *с. Пилипи* Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Пилипи, селянка. Заарештована 26.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лілія, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.01.1992. *(6986 П)*.

КУБАЄВИЧ Дмитро Степанович, 1877 р. н., *с. Пилипи* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пилипи, селянин. Заарештований 16.08.1948. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.12.1993. *(13064 П)*.

КУБАЄВИЧ Софія Остапівна, 1929 р. н., *с. Пилипи* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пилипи, селянка. Заарештована 12.11.1945. Звинувачення: кур'єр ОУН, псевдо — Марійка, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 09.03.1994. *(13407 П)*.

КУБАРИЧ Григорій Федорович, 1895 р. н., *с. Обельниця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Обельниця, фінагент сільради. Заарештований 15.11.1946. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.12.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(8387 П)*.

КУБАРИЧ Іван Йосипович, 1924 р. н., *с. Обельниця* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.07.1945. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіс-

лавської області 11.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.05.1993. *(11774 П)*.

КУБАРИЧ Ілля Павлович, 1898 р. н., ***с. Обельниця*** Рогатинського району, українець, освіта вища. Проживав у ***с. Бистриця*** Надвірнянського району, священик. Заарештований 04.04.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, проводив антирадянську пропаганду. Станіславським обласним судом 26.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.01.1965. *(5049 П)*.

КУБИРКА Василь Михайлович, 1925 р. н., ***с. Хмелівка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хмелівка, колгоспник. Заарештований 03.12.1951. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.02.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 06.08.1991. *(6172 П)*.

КУБІЄВИЧ Іван Михайлович, 1909 р. н., ***с. Вільхівці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільхівці, селянин. Заарештований 14.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лозовий, збирав продукти, одяг і гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13250 П)*.

КУБІЄВИЧ Микола Васильович, 1899 р. н., ***с. Оліско-Королівка*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 26.06.1944. Звинувачення: вояк УПА. **Загинув** 30.06.1944 в снятинській тюрмі, місце поховання невідоме. 05.07.1944 справу припинено. *(13306 П)*.

КУБІЄВИЧ Микола Михайлович, 1919 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Корнів, селянин. Заарештований 05.08.1940. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 19.09.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 26.07.1942 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.04.1994. *(14260 П)*.

КУБІЄВИЧ Михайло Іванович, 1908 р. н., ***с. Вільхівці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД (м. Боготол Красноярського краю, Росія). Заарештований 05.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1992. *(7118 П)*.

КУБІЄВИЧ Петро Степанович, 1927 р. н., ***с. Вільхівці*** Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Вільхівці, селянин. Заарештований 01.05.1948. Звинувачення: мав зв'язок із вояками УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.10.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.01.1992. *(7146 П)*.

КУБІЄВИЧ Степан Михайлович, 1920 р. н., ***с. Вільхівці*** Городенківського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Городенка***, учень. Заарештований 02.01.1941. Звинувачення: керівник молодіжної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 12.04.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний**, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.08.1991. *(6354 П)*.

КУБІЄВИЧ Федір Степанович, 1921 р. н., ***с. Вільхівці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільхівці, селянин. Заарештований 05.07.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дзвінкий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.01.1992. *(7370 П)*.

КУБРАК Петро Степанович, 1928 р. н., ***с. Загір'я*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.01.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Вогонь. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.10.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження **в** правах. **Загинув** 16.12.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.07.1993. *(11834 П)*.

КУБРИХТА Казимир Вацлавович, 1913 р. н., ***м. Болехів***, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Болехів, столяр лісопильного комбінату. Заарештований 11.07.1940. Звинувачення: учасник польської повстанської організації, проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 30.11.1940 засуджений на 4 роки позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 07.05.1992. *(8307 П)*.

КУБРИШ Василь Михайлович, 1918 р. н., ***с. Бистриця*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у с. Бистриця, лісоруб. Заарештований 14.01.1947. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Шомпол. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.01.1990. *(10477 П)*.

КУБ'ЯК Михайло Костянтинович, 1912 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 23-ї ЗСД (м. Бердськ Новосибірської області, Росія). Заарештований 16.12.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.02.1992. *(7117 П)*.

КУГЛЕР Яків, 1923 р. н., *с. Ганьківці* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 27-го ЗСП 2-ї запасної артилерійської бригади. Заарештований 20.07.1942. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 9-ї запасної стрілецької бригади 16.10.1942 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 12.12.1996. *(15441 П)*.

КУГЛЕРОВА Марія Іванівна, 1903 р. н., *м. Львів*, полька, освіта середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*. Заарештована 08.01.1940. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 17.04.1940 засуджена на 8 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.05.1994. *(14117 П)*.

КУГНАТ Василь Іванович, 1909 р. н., *с. Лучинці* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Заливки*, селянин. Заарештований 13.04.1947. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6686 П)*.

КУДЕЛЬСЬКИЙ Михайло Петрович, 1922 р. н., *с. Гостів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 23.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Олега, 1944—1945), псевдо — Кармелюк. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.06.1992. *(4628)*.

КУДИБА Іван Юрійович, 1907 р. н., *с. Гузіїв* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гузіїв, продавець кооперації. Заарештований 15.01.1949. Звинувачення: член ОУН, постачав УПА продукти та промислові товари. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9339 П)*.

КУДИБА Михайло Дмитрович, 1927 р. н., *с. Гузіїв* Болехівської міськради, українець. Проживав нелегально. Заарештований 14.10.1944. Звинувачення: вояк УПА (1944), псевдо — Борис. 05.02.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(1976 П)*.

КУДИБІН Григорій Іванович, 1903 р. н., *с. Якубів* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Сокіл, Соловей, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 14.04.1992. *(10764 П)*.

КУДИБІН Йосип Павлович, 1908 р. н., *с. Пороги* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с-щі Брошнів-Осада* Рожнятівського району, селянин. Заарештований 01.09.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 12.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.09.1994. *(14862 П)*.

КУДИБІН Микола Дмитрович, 1921 р. н., *с. Солуків* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Яворів*, селянин. Заарештований 19.12.1945. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 23.10.1991. *(6287 П)*.

КУДИБІН Федір Іванович, 1926 р. н., *с. Якубів* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.03.1946. Звинувачення: переховувався у криївці разом зі своїм братом Григорієм, станичним ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 29.06.1992. *(10764 П)*.

КУДИБІНА Марта Михайлівна, 1907 р. н., *с. Солуків* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Солуків, селянка. Заарештована 16.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Маруся, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 20.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 14.02.1994. *(14020 П)*.

КУДЛА Володимир Данилович, 1920 р. н., *с. Дубівці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.10.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Сірий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 19.02.1992. *(7841 П)*.

КУДЛА Іван Миколайович, 1922 р. н., *с-ще Єзупіль* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Єзупіль, боєць винищувального батальйону. Заарештований 15.09.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Хмара. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.08.1956. *(241 П)*.

КУДЛА Йосип Степанович, 1933 р. н., *с. Полукичи* Краківського воєводства (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у *м. Калуш*, учень автошколи. Заарештований 02.06.1950. Звинувачення:

член молодіжної ОУН, псевдо — Чорнота, розповсюджував антирадянські листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1991. *(7143).*

КУДЛА Марія Олексіївна, 1923 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в ***с-щі Єзупіль*** Тисменицького району, селянка. Заарештована 01.11.1948. Звинувачення: зв'язкова райпроводу ОУН, матеріально допомагала УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16.04.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 31.03.1992. *(8433 П).*

КУДЛА Микола Семенович, 1896 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Дубівці, робітник Львівської залізниці. Заарештований 31.03.1946. Звинувачення: шив одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1946 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 15.07.1992. *(9542 П).*

КУДЛА Ольга Матвіївна, 1922 р. н., ***с-ще Єзупіль*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Єзупіль, лаборантка сепараторного пункту. Заарештована 25.09.1945. Звинувачення: постачала продукти воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.03.1992. *(9465 П).*

КУДЛА Семен Миколайович, 1920 р. н., ***с-ще Єзупіль*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Єзупіль, столяр Станіславського ПРЗ. Заарештований 07.09.1944. Звинувачення: сприяв воякам УПА у здійсненні збройної акції. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.08.1956. *(241 П).*

КУДЛАЧ Казимир Іванович, 1909 р. н., ***с. Григорів*** Рогатинського району, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Григорів, хлібороб. Заарештований 30.09.1940. Звинувачення: член польської націоналістичної організації. Станіславським обласним судом 10.03.1941 засуджений на 10 позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 27.06.1991. *(6646 П).*

КУДЛЕЙЧУК Василь Миколайович, 1922 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Зелена, селянин. Заарештований 05.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Підкова. Військовим трибуналом 8-ї СД засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 23.07.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 06.11.1992. *(13782 П).*

КУДЛЕЙЧУК Микола Петрович, 1922 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Зелена, селянин. Заарештований 05.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вовк. Військовим трибуналом 8-ї СД 13.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.11.1992. *(13782 П).*

КУДЛЕЙЧУК Юрій Михайлович, 1916 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Зелена, селянин. Заарештований 05.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гора. Військовим трибуналом 8-ї СД 13.10.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.11.1992. *(13782 П).*

КУДЛОВСЬКА Євдокія Юріївна, 1928 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Дубівці, селянка. Заарештована 31.03.1946. Звинувачення: постачала продукти боївці Ігоря. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 29.06.1992. *(9542 П).*

КУДЛОВСЬКИЙ Михайло Семенович, 1921 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.07.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (боївка Ігоря, 1945), псевдо — Благий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.11.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.05.1992. *(14568).*

КУДЛЯК Олексій Михайлович, 1921 р. н., ***с. Середній Угринів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Коваленко, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 31.08.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 05.08.1993. *(12301 П).*

КУДРИК Борис Павлович, 1897 р. н., ***м. Рогатин***, українець, освіта вища. Проживав у ***м. Відень*** (Австрія). Заарештований 14.05.1945. Звинувачення: член УНО, проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 4-ї армії 07.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 29.03.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 22.03.1993. *(11263 П).*

КУДРИНСЬКИЙ Володимир Іванович, 1929 р. н., ***с. Чернів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернів, боєць винищувального батальйону. Заарештований 17.05.1946. Зви-

нування: зі зброєю покинув гарнізон. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 26.09.1991. *(6146 П)*.

КУДРИЧ Артур Владиславович, 1922 р. н., ***м. Ярославль*** (Польща), поляк, освіта середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, робітник на будівництві школи. Заарештований 02.10.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 29.12.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 18.05.1994. *(14011 П)*.

КУЖДА Петро Ількович, 1928 р. н., ***с. Помонята*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевда Клим, Дуб. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6667 П)*.

КУЗАН Дмитро Васильович, 1916 р. н., ***с. Дуба*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.11.1945. Звинувачення: член ОУН, заступник керівника районної СБ Орленка, псевдо — Козак. **Загинув** 19.12.1945 в тюремній лікарні, місце поховання невідоме. 18.021946 справу припинено. *(14080)*.

КУЗАН Михайло Васильович, 1911 р. н., ***с. Дуба*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дуба, слюсар нафтопромислу № 6. Заарештований 26.04.1950. Звинувачення: збирав зерно для ОУН. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 26.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1991. *(9673)*.

КУЗАН Ярослав Іванович, 1930 р. н., ***с. Дуба*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дуба, слюсар Ріпнянського нафтопромислу. Заарештований 11.04.1950. Звинувачення: інформатор ОУН, допомагав членам ОУН переносити продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.08.1956. *(383 П)*.

КУЗЕВИЧ Параска Федорівна, 1919 р. н., ***с. Монастирок*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Монастирок, селянка. Заарештована 26.05.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Степова, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.08.1945 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 02.04.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 28.06.1993. *(11720 П)*.

КУЗЕВИЧ Софія Іванівна, 1926 р. н., ***с. Новиця*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Новиця, селянка. Заарештована 13.04.1946. Звинувачення: кур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.10.1968. *(11569 П)*.

КУЗЕЛЯК Микола Дмитрович, 1898 р. н., ***с. Тростянець*** Долинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Тростянець, селянин. Заарештований 12.12.1950. Звинувачення: переховував членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.05.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 27.12.1994. *(14577 П)*.

КУЗЕЛЯК Юстина Тимофіївна, 1925 р. н., ***с. Слобода Долинська*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобода Долинська, селянка. Заарештована 07.07.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орися, допомагала УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 27.04.1994. *(13902 П)*.

КУЗЕНКО Василина Дмитрівна, 1895 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Делятин, селянка. Заарештована 18.10.1950. Звинувачення: доглядала за пораненим підпільником. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.08.1955. *(6724 П)*.

КУЗЕНКО Василь Миколайович, 1919 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Делятин, вантажник лісокомбінату. Заарештований 18.10.1950. Звинувачення: переніс пораненого підпільника. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.08.1991. *(6724 П)*.

КУЗЕНКО Василь Михайлович, 1922 р. н., ***с. Довге*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довге, колгоспник. Заарештований 10.01.1951. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.02.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.09.1994. *(14435 П)*.

КУЗЕНКО Ганна Дмитрівна, 1923 р. н., ***с-ще Делятин*** Надвірнянського району, українка, освіта

початкова. Проживала в с-щі Делятин, селянка. Заарештована 17.10.1950. Звинувачення: доглядала за пораненим підпільником. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.08.1955. *(6724 П)*.

КУЗЕНКО Марія, 1922 р. н., ***с-ще Печеніжин*** Коломийського району, українка, малописьменна. Проживала в с-щі Печеніжин, селянка. Заарештована 04.06.1948. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 31.03.1992. *(8150 П)*.

КУЗЕНКО Марія Михайлівна, 1917 р. н., ***с. Стриганці*** Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стриганці, селянка. Заарештована 24.11.1950. Звинувачення: збирала продукти для вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.03.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 08.06.1993. *(14469 П)*.

КУЗЕНКО Олена Григорівна, 1909 р. н., ***с. Горішнє Залуччя*** Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Горішнє Залуччя, селянка. Заарештована 18.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вуйненко, зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.01.1993. *(13077 П)*.

КУЗЕНКО Степан Романович, 1913 р. н., ***с. Долиняни*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Долиняни, селянин. Заарештований 16.02.1947. Звинувачення: сприяв воякам УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 03.07.1950 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.01.1993. *(2280)*.

КУЗЕНКО Федір Олексійович, 1887 р. н., ***с. Стриганці*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 30.09.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зелений, господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.05.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 06.08.1992. *(9385 П)*.

КУЗИК Богдан, 1934 р. н., ***с. Колодіїв*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Колодіїв, колгоспник. Заарештований 04.03.1951. Звинувачення: постачав ОУН продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 07.08.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6633 П)*.

КУЗИК Василь Федорович, 1929 р. н., ***с. Поточище*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 04.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Орлика), псевдо — Пізній. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.02.1992. *(7474 П)*.

КУЗИК Василь Якимович, 1905 р. н., ***с. Княгиничі*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Княгиничі, бухгалтер. Заарештований 11.07.1945. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.12.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6625 П)*.

КУЗИК Гафія Степанівна, 1924 р. н., ***с-ще Печеніжин*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Печеніжин, селянка. Заарештована 01.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорнобривка, збирала продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 05.06.1948 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 16.04.1992. *(8149 П)*.

КУЗИК Іван Васильович, 1921 р. н., ***с-ще Букачівці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Беркут. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.05.1993. *(11783 П)*.

КУЗИК Іван Онуфрійович, 1887 р. н., ***с. Прутівка*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Прутівка, селянин. Заарештований 28.06.1947. Звинувачення: переховував членів ОУН, матеріально їм допомагав. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.04.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 04.01.1994. *(13488 П)*.

КУЗИК Іван Петрович, 1925 р. н., ***с. Помонята*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса), псевдо — Журавель. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.10.1991. *(6313 П)*.

КУЗИК Катерина Дмитрівна, 1901 р. н., ***с. Колодіїв*** Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Колодіїв, колгоспниця. Заарештована 04.03.1951. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської

області 07.08.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.11.1991. *(6633 П).*

КУЗИК Марія Дмитрівна, 1930 р. н., ***с. Колінки*** Городенківського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Колінки, учениця. Заарештована 26.09.1946. Звинувачення: не сповістила органам влади про перебування в їхньому будинку членів ОУН. Станіславським обласним судом 10.07.1947 засуджена на 3 роки позбавлення волі. Реабілітована 16.09.1992. *(9846 П).*

КУЗИК Ольга Василівна, 1927 р. н., ***с. Княгиничі*** Рогатинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Княгиничі, селянка. Заарештована 11.07.1945. Звинувачення: член ОУН, бухгалтер станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.12.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.11.1991. *(6625 П).*

КУЗИК Параска Василівна, 1921 р. н., ***с-ще Печеніжин*** Коломийського району, українка, освіта середня. Легалізувалася. Проживала в с-щі Печеніжин. Заарештована 30.03.1948. Звинувачення: член ОУН, псевда — Ніна, Марія, друкарка референтури пропаганди Коломийського райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.01.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 04.04.1992. *(8560 П).*

КУЗИК Степан Дмитрович, 1921 р. н., ***с. Петрилів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Петрилів, селянин. Заарештований 22.10.1948. Звинувачення: збирав гроші для ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.11.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 02.03.1993. *(11095 П).*

КУЗИЛЯК Адріана Іванівна, 1926 р. н., ***м. Долина***, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 17.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Рута, Метелиця, керівниця УЧХ Заболотівського райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.12.1991. *(7047 П).*

КУЗИШИН Іван Степанович, 1909 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Холодного, 1947). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 13.12.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 04.10.1991. *(6127 П).*

КУЗІВ Анастасія Федорівна, 1927 р. н., ***с. Старий Мізунь*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Мізунь, селянка. Заарештована 30.01.1946. Звинувачення: збирала продукти й теплі речі для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 18.09.1992. *(10677 П).*

КУЗІВ Антоніна Григорівна, 1929 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Блюдники, бухгалтер. Заарештована 24.05.1948. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.08.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 27.12.1991. *(6965 П).*

КУЗІВ Богдан Матвійович, 1928 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Блюдники, мельник. Заарештований 27.12.1947. Звинувачення: поширював націоналістичні листівки. Станіславським обласним судом 21.02.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 21.11.1948. *(6179 П).*

КУЗІВ Василь Миколайович, 1907 р. н., ***с. Станькова*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Станькова, колгоспник. Заарештований 20.10.1952. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 02.12.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.08.1993. *(12968 П).*

КУЗІВ Дмитро Миколайович, 1912 р. н., ***с. Камінне*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Камінне, лаборант сирзаводу. Заарештований 23.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.09.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10796 П).*

КУЗІВ Іван Михайлович, 1911 р. н., ***с. Вікняни*** Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, бухгалтер млина № 4. Заарештований 29.01.1952. Звинувачення: в період фашистської окупації працював перекладачем Тлумацької біржі праці. Станіславським обласним судом 09.04.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.04.1992. *(7909 П).*

КУЗІВ Йосип Васильович, 1912 р. н., ***с. Довгий Войнилів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Довгий Войнилів, селянин. Заарештований 11.02.1948. Звинувачення: утримував

продовольчий склад ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.12.1954. *(17 П)*.

КУЗІВ Йосип Степанович, 1913 р. н., ***с. Кліщівна*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кліщівна, селянин. Заарештований 11.11.1940. Звинувачення: член ОУН. Станіславським обласним судом 08.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 24.06.1993. *(11960 П)*.

КУЗІВ Микола Дмитрович, 1928 р. н., ***с. Братишів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.01.1949. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.03.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 02.03.1993. *(11120 П)*.

КУЗІВ Микола Іванович, 1904 р. н., ***с. Вікняни*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вікняни, селянин. Заарештований 22.07.1947. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.09.1991. *(1339)*.

КУЗІВ Микола Миколайович, 1920 р. н., ***с. Вікняни*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 03.12.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шаблі), псевдо — Як-небудь. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.04.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.01.1992. *(6985 П)*.

КУЗІВ Микола Михайлович, 1894 р. н., ***с. Грушка*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грушка, селянин. Заарештований 24.08.1947. Звинувачення: заготовляв для УПА зерно. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 скерований на примусове лікування в психіатричну лікарню з ізоляцією. **Подальша доля невідома.** *(4293 П)*.

КУЗІВ Михайло Антонович, 1920 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, поляк, освіта середня. Проживав у м. Івано-Франківськ, продавець. Заарештований 27.08.1940. Звинувачення: проводив антирадянську діяльність. Станіславським обласним судом 29.12.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 18.05.1994. *(14011 П)*.

КУЗІВ Михайло Васильович, 1926 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Блюдники. Заарештований 12.04.1945. Звинувачення: керівник молодіжної ОУН підрайонного проводу ОУН, псевдо — Карпо. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** в ув'язненні, місце й дата поховання невідомі. Реабілітований 17.03.1992. *(7842 П)*.

КУЗІВ Михайло Кирилович, 1926 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Блюдники, селянин. Заарештований 18.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дорошенко, передав зброю УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1992. *(8604 П)*.

КУЗІВ Олексій Васильович, 1926 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Томашівці, селянин. Заарештований 29.07.1948. Звинувачення: член ОУН, знищував телефонні стовпи. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.08.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.09.1993. *(12675 П)*.

КУЗІВ Олімпія Миколаївна, 1927 р. н., ***с. Пуків*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пуків, продавець. Заарештована 29.10.1946. Звинувачення: допомагала членам ОУН матеріально. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.11.1946 засуджена на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 26.02.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 07.06.1993. *(11799 П)*.

КУЗІВ Параска Іванівна, 1927 р. н., ***с. Слобідка*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Слобідка, селянка. Заарештована 28.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галочка, зв'язкова підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 27.12.1991. *(11455 П)*.

КУЗІВ Параска Федорівна, 1929 р. н., ***с. Пшеничники*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Пшеничники, працівниця молокопункту. Заарештована 06.05.1947. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.12.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 13.11.1991. *(6494 П)*.

КУЗІВ Федір Васильович, 1912 р. н., ***с. Пшеничники*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пшеничники, селянин. Заарештований 18.06.1947. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.12.1947 за-

суджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.11.1991. *(6494 П)*.

КУЗІВ Федір Михайлович, 1905 р. н., ***с. Тисів*** Болехівської міськради, українець, малописьменний. Проживав у с. Тисів, селянин. Заарештований 10.12.1945. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.09.1994. *(14865 П)*.

КУЗІВ Юрій Васильович, 1911 р. н., ***с. Довгий Войнилів*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 13.11.1946. Звинувачення: господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.11.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 28.09.1993. *(12270 П)*.

КУЗЬ Антоніна Пантелеймонівна, 1897 р. н., ***с. Перекоси*** Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в ***с. Томашівці***, селянка. Заарештована 25.06.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.09.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.07.1993. *(12289 П)*.

КУЗЬ Антоніна Юліанівна, 1925 р. н., ***с. Слобо-дище*** Бердичівського району Житомирської області, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***с. Ріпне*** Рожнятівського району, телефоністка нафтопромислу. Заарештована 18.02.1946. Звинувачення: член ОУН, проводила антирадянську агітацію, розповсюджувала націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 12.05.1994. *(14681 П)*.

КУЗЬ Ганна Юріївна, 1926 р. н., ***с. Ворвулинці*** Заліщицького району Тернопільської області, українка, освіта середня. Проживала в ***м. Городенка***, вчителька. Заарештована 16.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Катря, друкарка надрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітована 26.07.1991. *(5886 П)*.

КУЗЬ Євгенія Юріївна, 1923 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 18.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Циганка, санітарка ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 01.02.1993. *(11352 П)*.

КУЗЬ Євдокія Миколаївна, 1930 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с-щі Перегінське, касир ліспромгоспу. Заарештована 14.11.1950. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.04.1951 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 15.08.1991. *(5838 П)*.

КУЗЬ Іван Григорович, 1921 р. н., ***с. Григорів*** Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 24.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Коса), псевдо — Чорний. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.11.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років пораження в правах. Реабілітований 08.10.1992. *(9917 П)*.

КУЗЬ Йосип Іванович, 1928 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Перегінське, лісоруб ліспромгоспу. Заарештований 12.11.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 22.04.1955. *(1822 П)*.

КУЗЬ Микола Дмитрович, 1915 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Перегінське, бухгалтер Перегінського ССТ. Заарештований 15.11.1950. Звинувачення: мав зв'язок із членами ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.04.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.08.1991. *(5838 П)*.

КУЗЬ Степан Васильович, 1930 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Калуш***, тесляр калійного комбінату. Заарештований 07.11.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.07.1950 засуджений на 10 років по-збавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5951 П)*.

КУЗЬМА Антон Іванович, 1907 р. н., ***с. Ріпне*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ріпне, бурильник нафтопромислу. Заарештований 24.07.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.11.1992. *(9942 П)*.

КУЗЬМА Василь Дмитрович, 1906 р. н., ***с. Корнів*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 05.08.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засудже-

ний на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 26.08.1991. *(5907 П)*.

КУЗЬМА Василь Дмитрович, 1916 р. н., ***с. Олеша*** Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 25.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Комара), псевдо — Восток. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.06.1993. *(2072)*.

КУЗЬМА Іван Михайлович, 1912 р. н., ***с. Олеша*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Олеша, селянин. Заарештований 11.06.1941. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лис, станичний ОУН. **Подальша доля невідома.** 31.03.1964 справу припинено. *(3184 П)*.

КУЗЬМЕНКО Надія Зіновіївна, 1922 р. н., ***с. Василівка*** Диканського району Полтавської області, українка, освіта середня медична. Проживала в ***с. Микулинці*** (тепер — у складі м. Снятин) нелегально. Заарештована 24.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тиха, фельдшер УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1945 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.12.1991. *(7432 П)*.

КУЗЬМЕНЮК Ганна Петрівна, 1933 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Старі Кути, селянка. Заарештована 13.05.1950. Звинувачення: член ОУН, давала завдання розповсюджувати листівки націоналістичного змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 24.09.1954. *(2545 П)*.

КУЗЬМЕНЮК Іван Дмитрович, 1924 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 16.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотні Запорожця, Салича, 1945). Військовим трибуналом військ МВС при управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної магістралі 28.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.07.1994. *(14809 П)*.

КУЗЬМЕНЮК Іван Михайлович, 1921 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Кути, селянин. Заарештований 30.01.1941. Звинувачення: член ОУН, псевда — Шпилько, Крук, Капуста, Тихоліс, розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.04.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.03.1994. *(13517 П)*.

КУЗЬМЕНЮК Михайло Іванович, 1925 р. н., ***с. Ільці*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.01.1946. Звинувачення: вояк УПА, псевда — Соловей, Легуняк. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.08.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.04.1994. *(13617 П)*.

КУЗЬМЕНЮК Петро Хомич, 1913 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старі Кути, робітник лісництва. Заарештований 23.08.1947. Звинувачення: давав гроші й продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.09.1991. *(6089 П)*.

КУЗЬМЕНЮК Роман Васильович, 1930 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Старі Кути, секретар сільради. Заарештований 14.02.1951. Звинувачення: поширював листівки націоналістичного змісту й бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.05.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.05.1994. *(13804 П)*.

КУЗЬМЕНЮК Степан Хомович, 1924 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 06.04.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Недобитого, 1944), псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.05.1945 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1992. *(7828 П)*.

КУЗЬМИК Степан Антонович, 1928 р. н., ***с. Збора*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***м. Калуш***, старший апаратник сушильного відділу хімфабрики. Заарештований 09.05.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 20.07.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.03.1992. *(9022 П)*.

КУЗЬМИН Анастасія Іванівна, 1930 р. н., ***с. Лоп'янка*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лоп'янка, робітниця-будівельник в м. Долина. Заарештована 31.10.1952. Звинувачення: постачала воякам УПА продукти. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 09.12.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі. Реабілітована 06.09.1991. *(6047 П)*.

КУЗЬМИН Василь Дмитрович, 1919 р. н., ***с. Саджавка*** Надвірнянського району, українець,

освіта початкова. Проживав у с. Саджавка, селянин. Заарештований 25.12.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.04.1948 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 25.07.1991. *(5617 П)*.

КУЗЬМИН Іван Васильович, 1904 р. н., ***с. Чорні Ослави*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Чорні Ослави, селянин. Заарештований 10.06.1946. Звинувачення: вояк УПА, комендант куща самооборони (1944). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.11.1993. *(12621 П)*.

КУЗЬМИН Іван Дмитрович, 1910 р. н., ***с. Молодятин*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Молодятин, селянин. Заарештований 28.04.1941. Звинувачення: нелегально перейшов кордон. З початком війни опинився на волі. У 1944 році вбитий військами МДБ. Реабілітований 22.09.1952. *(2645 П)*.

КУЗЬМИН Іван Іванович, 1895 р. н., ***с. Лолин*** Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лолин, селянин. Заарештований 06.03.1946. Звинувачення: проводив збір продуктів для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.01.1995. *(14549 П)*.

КУЗЬМИН Михайло Степанович, 1928 р. н., ***с. Лоп'янка*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.01.1946. Звинувачення: переховував членів ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 19.04.1951 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 21.02.1994. *(13556 П)*.

КУЗЬМИН Степан Гнатович, 1913 р. н., ***с. Лоп'янка*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.10.1945. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.11.1991. *(6445 П)*.

КУЗЬМИЧ Анастасія Олексіївна, 1928 р. н., ***с. Вікторів*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Вікторів, селянка. Заарештована 22.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Тетяна, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 06.11.1991. *(6513 П)*.

КУЗЬМИЧ Антон Федорович, 1886 р. н., ***м. Коломия***, українець, освіта вища. Проживав у м. Коломия, адвокат, доктор юридичних наук. Заарештований 25.09.1939. Звинувачення: член УСРП, голова повітової управи УСРП. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 30.10.1989. *(4691 П)*.

КУЗЬМИЧ Василь Петрович, 1927 р. н., ***с-щс Битків*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Битків, селянин. Заарештований 28.02.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МВС СРСР 26.02.1947 засуджений на 4 роки позбавлення волі. Реабілітований 23.04.1993. *(12630 П)*.

КУЗЬМИЧ Дмитро Михайлович, 1919 р. н., ***с. Велика Кам'янка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Кам'янка, селянин. Заарештований 22.07.1948. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 18.09.1992. *(9721 П)*.

КУЗЬМИЧ Іван Васильович, 1926 р. н., ***с. Кривець*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 19.08.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Колос. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.10.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.03.1992. *(7950 П)*.

КУЗЬМИЧ Іван Онуфрійович, 1927 р. н., ***с. Велика Кам'янка*** Коломийського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий дисциплінарної роти (м. Чкалов, Росія). Заарештований 05.11.1949. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Ясний. Військовим трибуналом Південно-Уральського військового округу 06.01.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 29.06.1992. *(9372 П)*.

КУЗЬМИЧ Михайло Ілліч, 1921 р. н., ***с. Велика Кам'янка*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Кам'янка, селянин. Заарештований 28.04.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Липа, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ НКВС Чернівецької області 27.07.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10550 П)*.

КУЗЬ-ТИМКІВ Ольга Іванівна, 1924 р. н., ***с. Томашівці*** Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Томашівці, селянка. Заарештована 20.09.1947. Звинувачення: заготовляла продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР

14.08.1948 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 05.03.1992. *(8003 П).*

КУЗЮК Анастасія Федорівна, 1929 р. н., ***с. Бистриця*** Надвірнянського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Бистриця, рахівник Надвірнянського ліспромгоспу. Заарештована 28.11.1952. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 31.12.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 17.09.1991. *(6108 П).*

КУЗЮК Ганна Дмитрівна, 1909 р. н., ***с. Максимець*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 19.06.1950. Звинувачення: зв'язкова, розвідниця УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.08.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 06.02.1992. *(7267 П).*

КУЗЮК Іван Дмитрович, 1926 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зелена, лісоруб. Заарештований 16.12.1944. Звинувачення: набирав вояків до УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.08.1945 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 12.03.1992. *(7499 П).*

КУЗЮК Ілля Петрович, 1904 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Зелена, селянин. Заарештований 14.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Белиць. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.09.1947 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 26.05.1992. *(8164 П).*

КУЗЮК Михайло Васильович, 1932 р. н., ***с. Максимець*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Максимець, селянин. Заарештований 27.12.1950. Звинувачення: брат Юрій — вояк УПА (псевдо — Модрина), допомагав продуктами воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.03.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 26.02.1992. *(8440 П).*

КУЗЮК Степан Ілліч, 1900 р. н., ***с. Зелена*** Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Зелена, селянин. Заарештований 18.12.1945. Звинувачення: переховував вояків УПА та забезпечував їх продуктами. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.01.1992. *(13049 П).*

КУЗЯКІН Леонід Васильович, 1916 р. н., ***с. Фомичі*** (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, тесляр 22-го управління будівництва і відновлення заводів. Заарештований 14.03.1947. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 31.05.1947 засуджений на 3 роки позбавлення волі та 2 роки поразки в правах. *(76 П).*

КУЙБІДА Ганна Тимофіївна, 1923 р. н., ***с. Козарі*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Козарі, селянка. Заарештована 29.11.1945. Звинувачення: старша зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинула** 19.07.1952 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітована 10.10.1991. *(8054 П).*

КУЙБІДА Іван Олексійович, 1912 р. н., ***с-ще Букачівці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Букачівці, селянин. Заарештований 16.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 28.09.1948 справу припинено. *(1550 П).*

КУЙБІДА Михайло Іванович, 1930 р. н., ***с. Козарі*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Козарі, колгоспник. Заарештований 11.02.1950. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 09.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.11.1991. *(6616 П).*

КУЙБІДА Михайло Купріянович, 1921 р. н., ***с. Журавеньки*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Журавеньки, колгоспник. Заарештований 12.08.1950. Звинувачення: зустрічався з членами ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.10.1950 засуджений на 3 роки позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітований 03.12.1992. *(10548 П).*

КУЙБІДА Петро Олексійович, 1923 р. н., ***с-ще Букачівці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 05.09.1945. Звинувачення: вояк УПА (боївка Аскольда, 1945), псевдо — Черемха. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 07.10.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(8184 П).*

КУЙБІДА Степан Олексійович, 1927 р. н., ***с. Дубовиця*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 29.12.1946. Звинувачення: вояк УПА (боївка Реріха, 1946). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.03.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.02.1998. *(0295).*

КУЙБІДА Федір Васильович, 1925 р. н., ***с. Козарі*** Рогатинського району, українець, освіта почат-

кова. Проживав у с. Козарі, селянин. Заарештований 21.09.1945. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 29.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1991. *(6470 П)*.

КУКЛА Іван Михайлович, 1916 р. н., ***с. Виноград*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Виноград, колгоспник. Заарештований 17.09.1949. Звинувачення: постачав УПА продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.11.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.05.1993. *(11719 П)*.

КУКУЛА Василь Якимович, 1906 р. н., ***с. Обельниця*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Обельниця, голова сільради. Заарештований 07.01.1946. Звинувачення: організував транспорт для перевезення продуктів у склади УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(8409 П)*.

КУКУРА Іван Іванович, 1888 р. н., ***м. Івано-Франківськ***, українець, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Перегінське*** Рожнятівського району, коваль. Заарештований 13.10.1944. Звинувачення: «фольксдойче». Перебував у станіславській тюрмі. **Загинув** 01.04.1945 під час слідства, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.12.1998. *(10466)*.

КУКУРУДЗ Гаврило Іванович, 1910 р. н., ***с. Побережжя*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Стриганці***, швець. Заарештований 15.05.1946. Звинувачення: станичний ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.09.1993. *(12436 П)*.

КУЛАК Дмитро Григорович, 1912 р. н., ***с. Міжріччя*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Міжріччя, селянин. Заарештований 07.09.1950. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Особливою нарадою при МБД СРСР 24.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 08.08.1991. *(2063 П)*.

КУЛАК Дмитро Миколайович, 1912 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець. Проживав у с. Гузіїв, селянин. Заарештований 18.04.1941. Звинувачення: член ОУН, зв'язковий станичної ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 19.01.1993. *(3276 П)*.

КУЛАК Іван Васильович, 1919 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Болехів***, охоронець обозобудівельного заводу. Заарештований 24.05.1950. Звинувачення: інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.06.1992. *(8893 П)*.

КУЛАК Катерина Дмитрівна, 1899 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Гузіїв, селянка. Заарештована 28.01.1949. Звинувачення: переховувала в криївці вояків УПА, постачала їм продукти. Особливою нарадою при МВС СРСР 03.09.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 09.07.1991. *(5514 П)*.

КУЛАК Катерина Йосипівна, 1924 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українка, малописьменна. Проживала в с. Гузіїв, селянка. Заарештована 14.01.1949. Звинувачення: переховувала в криївці членів ОУН, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.02.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.06.1992. *(8885 П)*.

КУЛАК Микола Васильович, 1929 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 08.06.1949. Звинувачення: інформатор ОУН, писав і розповсюджував серед населення листи антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.07.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1992. *(9859 П)*.

КУЛАК Микола Йосипович, 1908 р. н., ***с. Гузіїв*** Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гузіїв, командир винищувального батальйону. Заарештований 18.01.1947. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Залізняка), псевдо — Синюк. Особливою нарадою при МБД СРСР 30.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.05.1994. *(14185 П)*.

КУЛЕШ Микола Феліксович, 1901 р. н., ***с. Язлівчик*** Бродівського району Львівської області, поляк, освіта середня. Проживав у ***с. Чорнолізці*** Тисменицького району, зоотехнік райземвідділу. Заарештований 17.02.1945. Звинувачення: розповсюджував антирадянські газети. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.07.1946 засуджений на 4 роки позбавлення волі. Реабілітований 23.02.1990. *(12454 П)*.

КУЛЕШИР Ірина Михайлівна, 1929 р. н., ***с. Старі Кути*** Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в ***с. Голови*** Верховинського району, селянка. Заарештована 24.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевда — Буря, Малина. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі

з конфіскацією майна. Реабілітована 12.01.1990. *(4970 П)*.

КУЛЕШІР Дмитро Миколайович, 1910 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Кути, заступник голови промартілі. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сорокатий, керівник районного проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 19.04.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 28.03.1994. *(13517 П)*.

КУЛИК Василь Ілліч, 1894 р. н., *с. Креховичі* Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Креховичі, сторож залізничної станції Рожнятів. Заарештований 24.01.1952. Звинувачення: написав листівку з погрозами Сталіну. Військовим трибуналом військ МДБ Львівського військового округу 17.04.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1955. *(2759 П)*.

КУЛИК Василь Йосипович, 1904 р. н., *с. Цуцилів* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 13.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чесний, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 23.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.01.1993. *(14693 П)*.

КУЛИК Михайло Миколайович, 1921 р. н., *с. Бобрівники* Монастириського району Тернопільської області, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Тисменичани* Надвірнянського району, черговий залізничної станції. Заарештований 06.11.1948. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1992. *(13139 П)*.

КУЛИК Ольга Дмитрівна, 1930 р. н., *с. Рошняте* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Рошняте, селянка. Заарештована 23.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гроза, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1946 засуджена на 6 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 16.05.1992. *(14519 П)*.

КУЛИК Розалія Йосипівна, 1928 р. н., *с. Колінці* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колінці, селянка. Заарештована 05.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ластівка, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 10.09.1991. *(6034 П)*.

КУЛИК Розалія Михайлівна, 1921 р. н., *с. Діброва* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Діброва, селянка. Заарештована 25.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галя, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.02.1992. *(10114 П)*.

КУЛИК Тетяна Михайлівна, 1925 р. н., *с. Колінці* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Колінці, селянка. Заарештована 02.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бистра, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.03.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 10.09.1991. *(6034 П)*.

КУЛИК Федір Юрійович, 1928 р. н., *с. Попельники* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Попельники, селянин. Заарештований 04.10.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Жовтяк, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Після звільнення в 1956 році проживав у м. Інта Комі АР (Росія), вантажник ПТУ. Вдруге заарештований 12.01.1957. Звинувачення: перебуваючи у відпустці в с. Попельники, проводив антирадянську агітацію, погрожував комуністам. Станіславським обласним судом 19.03.1957 засуджений на 5 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах (із забороною після звільнення 5 років проживати в Україні). Реабілітований 14.01.1992. *(6744 П)*.

КУЛИНИН Василь Іванович, 1943 р. н., *с. Липа* Долинського району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Стрий* Львівської області, фрезерувальник заводу. Заарештований 26.05.1967. Звинувачення: розповсюджував націоналістичну літературу. Верховним судом УРСР 27.11.1967 засуджений на 6 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 11.12.1991. *(7536 П)*.

КУЛИНИН Василь Олексійович, 1919 р. н., *с. Липа* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Липа, селянин. Заарештований 28.08.1947. Звинувачення: матеріально допомагав УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.10.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992. *(14089 П)*.

КУЛИНИН Олексій Дмитрович, 1909 р. н., *с. Липа* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований

21.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша), псевдо — Молей. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.05.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.02.1992. *(8682 П).*

КУЛИНИН Софія Юрківна, 1925 р. н., ***с. Липа*** Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Липа, селянка. Заарештована 23.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Манька, станична жіночої сітки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 29.11.1991. *(6681 П).*

КУЛИНЮК Михайло Федорович, 1909 р. н., ***с. Олеша*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.09.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Шрама, 1944 –1945), псевдо — Чумак. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.10.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.01.1993. *(11204 П).*

КУЛІКОВСЬКИЙ Василь Петрович, 1926 р. н., ***с. Марківці*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.11.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Грози, 1944), псевдо — Мороз. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 21.12.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.08.1993. *(11934 П).*

КУЛІШ Софія Іванівна, 1924 р. н., ***с. Коростовичі*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Коростовичі, селянка. Заарештована 11.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рожа. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.05.1947 засуджена на 7 років позбавлення волі. Реабілітована 04.01.1992. *(6946 П).*

КУЛЬБАБА Ганна Іванівна, 1928 р. н., ***м. Калуш***, українка, освіта початкова. Проживала в м. Калуш, працювала в сільському господарстві. Заарештована 20.07.1948. Звинувачення: зв'язкова та розвідниця станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 31.08.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 04.11.1991. *(6415 П).*

КУЛЬБАБА Ярослав Іванович, 1929 р. н., ***м. Калуш***, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 18.01.1949. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 05.08.1993. *(12673 П).*

КУЛЬБАНСЬКИЙ Василь Дмитрович, 1930 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перевозець, селянин. Заарештований 17.02.1950. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.09.1991. *(6211 П).*

КУЛЬБАНСЬКИЙ Микола Михайлович, 1890 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перевозець, голова сільради. Заарештований 24.09.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Явір, розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.01.1949 засуджений на 25 років поразки в правах. Реабілітований 18.08.1993. *(12281 П).*

КУЛЬБАНСЬКИЙ Микола Михайлович, 1930 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перевозець, швець. Заарештований 17.02.1950. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.08.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 17.09.1991. *(6211 П).*

КУЛЬБАНСЬКИЙ Михайло Васильович, 1930 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перевозець, селянин. Заарештований 14.02.1950. Звинувачення: поширював листівки антирадянського змісту. Особливою нарадою при МДБ СРСР 06.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1992. *(9478 П).*

КУЛЬБАНСЬКИЙ Михайло Іванович, 1904 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Перевозець, селянин. Заарештований 03.10.1948. Звинувачення: передав для УПА 50 кг зерна. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.10.1991. *(6164 П).*

КУЛЬБАНСЬКИЙ Михайло Іванович, 1924 р. н., ***с. Перевозець*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 19.08.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Хоменка), псевдо — Качур. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.11.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1992. *(7125 П).*

КУЛЬБАНСЬКИЙ Степан Михайлович, 1929 р. н., ***с. Петрилів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.10.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шаблі), псевдо — Степан. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 27.05.1992. *(106).*

КУЛЬМАТИЦЬКА Тереза Остапівна, 1930 р. н., *с. Городище* Козівського району Тернопільської області, українка, освіта середня. Проживала в *с. Світанок* Рогатинського району, вчителька. Заарештована 23.01.1953. Звинувачення: переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.03.1953 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.01.1992. *(7340 П)*.

КУЛЬПА Степан Юрійович, 1909 р. н., *с. Підбережжя* Болехівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підбережжя, селянин. Заарештований 18.04.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** Реабілітований 19.01.1993. *(3276 П)*.

КУЛЬЧАК Іван Васильович, 1911 р. н., *с. Глибоке* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Глибоке, селянин. Заарештований 17.10.1945. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.09.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 01.08.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.04.1993. *(11457 П)*.

КУЛЬЧАК Ілля, 1914 р. н., *с. Хмелівка* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с-щі Богородчани*, інспектор райсоцзабезу. Заарештований 13.11.1951. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 02.02.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 14.10.1991. *(6172 П)*.

КУЛЬЧАК Михайло Григорович, 1911 р. н., *с. Глибоке* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Глибоке, селянин. Заарештований 31.07.1944. Звинувачення: член ОУН, допомагав матеріально УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.10.1944 засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 09.12.1991. *(8441 П)*.

КУЛЬЧАК Михайло Миколайович, 1920 р. н., *с. Глибоке* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Глибоке, селянин. Заарештований 21.06.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 12.03.1956. *(9072 П)*.

КУЛЬЧАК Степан Андрійович, 1897 р. н., *с. Глибоке* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Глибоке, селянин. Заарештований 21.12.1945. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 21.06.1993. *(11906 П)*.

КУЛЬЧИЦЬКИЙ Дмитро Федорович, 1916 р. н., *с. Мельна* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мельна, селянин. Заарештований 20.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Острий, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджений на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1992. *(8695 П)*.

КУЛЬЧИЦЬКИЙ Михайло Іванович, 1901 р. н., *с. Конюшки* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Конюшки, бухгалтер Бурштинської РСС. Заарештований 07.04.1945. Звинувачення: таємний агент німецької поліції, псевдо — Микитенко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 08.02.1955. *(89 П)*.

КУЛЬЧИЦЬКИЙ Остап Володимирович, 1888 р. н., *с. Кульчиці* Самбірського району Львівської області, українець, освіта вища. Проживав у *м. Городенка*, адвокат. Заарештований 06.11.1939. Звинувачення: член УНДО. Станіславським обласним судом 30.05.1940 засуджений на 3 роки позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 26.10.1993. *(12313 П)*.

КУМЛИК Василь Миколайович, 1922 р. н., *с. Красноїлля* Верховинського району, українець, освіта початкова. прийшов із повинною. Проживав у *с. Голови*, колгоспник. Заарештований 29.05.1950. Звинувачення: вояк УПА (сотня Хмари), псевдо — Зоря, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.11.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.05.1994. *(14349 П)*.

КУМЛИК Іван Миколайович 1931 р. н., *с. Красноїлля* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Красноїлля, боєць ГОГП. Заарештований 12.06.1950. Звинувачення: зв'язковий та інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.06.1956. *(1800 П)*.

КУМЛИК Іван Петрович, 1898 р. н., *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Гринява*, лісничий. Заарештований 30.06.1950. Звинувачення: член ОУН, псевда — Соловейко, Голос, зв'язковий, інформатор ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 10.10.1991. *(6220 П)*.

КУМЛИК Юрій Петрович, 1924 р. н., *с. Верхній Ясенів* Верховинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Верхній Ясенів, секретар сільради. Заарештований 19.11.1950. Звинувачення: допомагав продуктами воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.01.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(12186 П)*.

КУМЧИР Ольга Петрівна, 1931 р. н., *с. Стриганці* Тисменицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стриганці, селянка. Заарештована 07.01.1946. Звинувачення: член ОУН, санітарка УПА. Військовим трибуналом 38-ї армії 09.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 31.08.1992. *(36700)*.

КУНЕВИЧ Дмитро Гнатович, 1926 р. н., *с. Діброва* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Діброва, боєць винищувального батальйону НКВС. Заарештований 02.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 03.11.1944 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 12.02.1945, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.07.1991. *(5885 П)*.

КУНЕВИЧ Ілля Дмитрович, 1906 р. н., *с. Горохолин Ліс* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Горохолин Ліс, селянин. Заарештований 28.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.11.1944 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 05.09.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 18.02.1992. *(8662 П)*.

КУНЕВИЧ Михайло Олексійович, 1925 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, санітар дитячої лікарні. Заарештований 25.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотні Шрама і Шума, 1945), псевдо — Чорноокий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1947 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.07.1993. *(11704 П)*.

КУНЕВИЧ Михайло Семенович, 1918 р. н., *с. Верчани* Стрийського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Долина*, бухгалтер нафтобази. Заарештований 21.01.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Рижко, інформатор станичної ОУН. Особливою нарадою при МБД СРСР 25.06.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 02.09.1994. *(14274 П)*.

КУНЕВИЧ Федір Олексійович, 1922 р. н., *с. Горохолина* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Через хворобу легалізувався. Проживав у с. Горохолина, селянин. Заарештований 21.06.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шрама, 1944), псевдо — Овід. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10490 П)*.

КУНИК Василь Васильович, 1915 р. н., *с. Верхній Вербіж* Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 358-го СП 19-ї ЗСД. Заарештований 17.08.1944. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.03.1945 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 12.11.1993. *(36266)*.

КУНИК Сава, 1906 р. н., *с. Нижній Вербіж* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 03.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Дуба), псевдо — Верба. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.10.1993. *(12767 П)*.

КУНИЦЬКИЙ Корнилій Теофанович, 1890 р. н., *с. Дубівці* Галицького району, українець, освіта вища. Проживав у с. Дубівці, священик. Заарештований 06.01.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Станіславським обласним судом 29.03.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.05.1992. *(9177 П)*.

КУНИЦЬКИЙ Михайло Григорович, 1901 р. н., *с. Тишківці* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тишківці, колгоспний коваль. Заарештований 08.12.1949. Звинувачення: розповсюджував бофони. Особливою нарадою при МДБ СРСР 08.04.1950 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 22.11.1993. *(13268 П)*.

КУНИЧАК Василь Михайлович, 1910 р. н., *с. Ліски* Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. Годи-Добровідка*, провідник пасажирського поїзда. Заарештований 09.05.1950. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки, переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Львівського округу 04.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 10.03.1953 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 30.12.1993. *(13440 П)*.

КУНИЧИН Василь Григорович, 1928 р. н., *с. Середній Березів* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.08.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотня Мороза), псевдо — Верховий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.01.1948 засу-

джений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10290 П)*.

КУНІЦЬКИЙ Михайло Миколайович, 1904 р. н., *с. Стриганці* Тисменицького району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Милування*, селянин. Заарештований 09.07.1947. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 08.07.1992. *(9034 П)*.

КУНЦ Станіслав Іванович, 1895 р. н., *м. Долина*, поляк, освіта середня. Проживав у м. Долина, старший інспектор райфінвідділу. Заарештований 08.08.1940. Звинувачення: член польської повстанської організації, проводив антирадянську пропаганду. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 29.01.1941 засуджений до розстрілу. **Розстріляний** 22.04.1941, місце поховання невідоме. Реабілітований 11.01.1995. *(14558 П)*.

КУПЕР Володимир Дмитрович, 1930 р. н., *с. Куляшне* (тепер територія Польщі), українець, освіта початкова. Проживав у *с. Луковець-Журівський* Рогатинського району. Заарештований 13.11.1952. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 30.12.1952 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.01.1992. *(7000 П)*.

КУПЕЦЬ Володимир Іванович, 1918 р. н., *с. Новошин* Жидачівського району Львівської області, українець, освіта початкова. Проживав нелегально в *Долинському* районі. Заарештований 10.09.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Омелько. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.11.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 02.09.1994. *(14866 П)*.

КУПЧАК Василь Іванович, 1912 р. н., *с. Яблунька* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Яблунька, селянин. Заарештований 08.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Жук, збирав продукти для УПА, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.09.1992. *(10142 П)*.

КУПЧАК Василь Іванович, 1916 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Солотвин, лісоруб. Заарештований 18.06.1947. Звинувачення: зв'язковий УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1991. *(6127 П)*.

КУПЧАК Василь Миколайович, 1912 р. н., *с. Битків* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у *с. Росільна* Богородчанського району, столяр шахти «Озокерит». Заарештований 19.09.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 19.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 01.03.1993. *(10900 П)*.

КУПЧАК Василь Михайлович, 1929 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Солотвин, учень. Заарештований 14.03.1949. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом в/ч 24045 (м. Ужгород) 26.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.09.1991. *(6049 П)*.

КУПЧАК Василь Петрович, 1926 р. н., *с. Маркова* Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Довбуша, 1944), псевдо — Дуб, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 06.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 17.02.1993. *(10963 П)*.

КУПЧАК Дмитро Романович, 1899 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Солотвин, лісоруб. Заарештований 18.06.1947. Звинувачення: сприяв УПА, син Юрій — господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 14.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1991. *(6127 П)*.

КУПЧАК Марія Миколаївна, 1925 р. н., *с. Пороги* Богородчанського району, українка, освіта початкова. Легалізувалася. Проживала в *с. Хмелівка*, селянка. Заарештована 27.03.1946. Звинувачення: воячка УПА (боївка Мирона), псевдо — Рута, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.01.1992. *(7604 П)*.

КУПЧАК Микола Васильович, 1926 р. н., *с-ще Солотвин* Богородчанського району, українець, освіта середня. Проживав у с-щі Солотвин, зоотехнік райземвідділу. Заарештований 18.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1991. *(6127 П)*.

КУПЧАК Микола Гнатович, 1884 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Колодіївка*** Тисменицького району, селянин. Заарештований 18.02.1949. Звинувачення: проводир вояків УПА, псевдо — Гриць. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.09.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.01.1992. *(7262 П)*.

КУПЧАК Михайло Васильович, 1921 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Солотвин, кравець. Заарештований 18.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1991. *(6127 П)*.

КУПЧАК Ольга Миколаївна, 1929 р. н., ***с. Пороги*** Богородчанського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***с. Хмелівка***, селянка. Заарештована 27.03.1946. Звинувачення: спецкур'єр ОУН, псевдо — Ластівка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 14.01.1992. *(7604 П)*.

КУПЧАК Роман Петрович, 1922 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, українець, освіта середня. Проживав у с-щі Солотвин, голова ССТ. Заарештований 18.06.1947. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1991. *(6127 П)*.

КУПЧАК Софія Миколаївна, 1927 р. н., ***с. Пороги*** Богородчанського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***с. Росільна***, селянка. Заарештована 27.03.1946. Звинувачення: спецкур'єр ОУН, псевдо — Дзвінка. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 21.02.1992. *(7604 П)*.

КУПЧАК Степан Васильович, 1928 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий в/ч 2833. Заарештований 18.08.1951. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом МДБ Калінінської області 31.10.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.09.1991. *(6051 П)*.

КУПЧАК Степан Михайлович, 1911 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Прийшов із повинною. Проживав у с-щі Солотвин, ремонтник шосейних доріг. Заарештований 20.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1991. *(6127 П)*.

КУПЧАК Юрій Дмитрович, 1927 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, українець, освіта середня. Проживав нелегально. Заарештований 18.06.1947. Звинувачення: господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 04.10.1991. *(6127 П)*.

КУПЧАК Юстина Йосипівна, 1929 р. н., ***с-ще Солотвин*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Солотвин, селянка. Заарештована 14.07.1947. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1947 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 04.10.1991. *(6127 П)*.

КУПЧЕНКО Корнелій Олександрович, 1890 р. н., ***с. Станівці*** Глибоцького району Чернівецької області, українець, освіта вища. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, директор історичного музею. Заарештований 26.04.1940. Звинувачення: сотник УГА (1918—1920), член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.10.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі. **Загинув** 02.05.1943 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.03.1966. *(2949 П)*.

КУПЧИНСЬКА Ольга Володимирівна, 1914 р. н., ***м. Снятин***, українка, освіта середня. Проживала в ***с. Милування*** Тисменицького району, вчителька. Заарештована 17.07.1940. Звинувачення: член ОУН, проводила антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 23.12.1940 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 07.02.1994. *(32058)*.

КУП'ЯК Іван Михайлович, 1911 р. н., ***с. Підгороддя*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Підгороддя, селянин. Заарештований 04.08.1948. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.08.1949 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 13.10.1989. *(4789 П)*.

КУРАС Іван Йосипович, 1890 р. н., ***с. Кінашів*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Тустань***, селянин. Заарештований 06.12.1947. Звинувачення: збирав продукти для УПА, розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.12.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1992. *(7069 П)*.

КУРАС Ілля Васильович, 1898 р. н., ***с. Нараївка*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нараївка, селянин. Заарештований 11.12.1945. Звинувачення: член ОУН, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ

МВС Станіславської області 22.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 23.07.1992. *(9327 П)*.

КУРАС Михайло Романович, 1898 р. н., ***с. Нараївка*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нараївка, селянин. Заарештований 16.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Дуб, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.08.1965. *(9642 П)*.

КУРАС Павлина Іванівна, 1925 р. н., ***с. Нараївка*** Галицького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Нараївка, селянка. Заарештована 28.11.1945. Звинувачення: член ОУН, переховувала члена ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1946 засуджена на 15 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 17.12.1991. *(6701 П)*.

КУРГАН Богдан Олексійович, 1929 р. н., ***с. Старий Мартинів*** Галицького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Старий Мартинів, селянин. Заарештований 14.11.1946. Звинувачення: розклеював націоналістичні листівки. Станіславським обласним судом 26.12.1946 засуджений на 4 роки позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітований 19.03.1992. *(7886 П)*.

КУРГАН Микола Дмитрович, 1907 р. н., ***с. Чернів*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чернів, селянин. Заарештований 03.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Шугай, зв'язковий станичної ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10448 П)*.

КУРГАН Ольга Миколаївна, 1927 р. н., ***с. Гавриляк*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 28.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Роса, господарча станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 14.01.1993. *(11116 П)*.

КУРГАН Ольга Федорівна, 1928 р. н., ***с. Гавриляк*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гавриляк, селянка. Заарештована 28.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Журба, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.07.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 01.03.1993. *(11116 П)*.

КУРГАН Петро Іванович, 1891 р. н., ***с. Старий Мартинів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Мартинів, голова сільради. Заарештований 05.02.1946. Звинувачення: інформатор станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.02.1993. *(11309 П)*.

КУРГАН Петро Пантелійович, 1914 р. н., ***с. Новий Мартинів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новий Мартинів, селянин. Заарештований 10.07.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Петруха, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.12.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 24.01.1992. *(7318 П)*.

КУРГАНЕВИЧ Петро Васильович, 1923 р. н., ***с. Серафинці*** Городенківського району, українець, освіта середня. Проживав у с. Серафинці, учень. Заарештований 02.01.1941. Звинувачення: керівник райпроводу молодіжної ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 12.04.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.09.1991. *(6354 П)*.

КУРГАНЕВИЧ-ДЕМИДОВА Юстина Григорівна, 1921 р. н., ***с. Серафинці*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Серафинці, селянка. Заарештована 03.03.1946. Звинувачення: збирала продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах. Реабілітована 06.09.1991. *(5920 П)*.

КУРДИДИК Василь Миколайович, 1906 р. н., ***с. Бовшів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бовшів, селянин. Заарештований 21.11.1945. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Риболова, 1944), псевдо — Віз, проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.04.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(14142 П)*.

КУРДЯК Микола Якович, 1904 р. н., ***с. Радча*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Фітьків*** Надвірнянського району, селянин. Заарештований 05.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Заєць. Втік із-під варти 06.04.1946. **Загинув** у січні 1948-го, місце поховання невідоме. Реабілітований 09.11.1998. *(13082)*.

КУРЕЛЮК Федір Васильович, 1903 р. н., ***с. Підгір'я*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Підгір'я, конюх. Заарештований 04.04.1946. Звинувачення: переховував коня керівника районної боївки ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області

24.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.11.1992. *(10510 П)*.

КУРИЛЕЦЬ Зіновій Юрійович, 1926 р. н., *с. Вишнів* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 28.08.1945. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. **Загинув** 27.04.1946 під час слідства, місце поховання невідоме. 22.10.1964 справу припинено. *(7444 П)*.

КУРИЛЕЦЬ Іван Юрійович, 1919 р. н., *с. Вишнів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 746-го будівельного батальйону (м. Бердськ, Росія). Заарештований 18.11.1941. Звинувачення: проводив антирадянську пропаганду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.05.1942 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.05.1990. *(5304 П)*.

КУРИЛЕЦЬ Мирон Васильович, 1931 р. н., *с. Вишнів* Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий в/ч 75020. Заарештований 25.04.1951. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, розповсюджував націоналістичні листівки. Військовим трибуналом Західно-Сибірського військового округу 21.02.1952 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1953. *(2600 П)*.

КУРИЛЕЦЬ Ярослав Юрійович, 1921 р. н., *с. Чернів* Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 28.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сокира, станичний ОУН. Військовим трибуналом 38-ї армії 13.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 06.03.1992. *(7444 П)*.

КУРИЛІВ Дмитро Васильович, 1911 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Поточище, коваль колгоспу. Заарештований 17.01.1953. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 05.03.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.07.1991. *(5512 П)*.

КУРИЛІВ Федір Петрович, 1885 р. н., *с. Кропивник* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кропивник, селянин. Заарештований 19.06.1950. Звинувачення: збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(6772 П)*.

КУРИЛІВ Яків Михайлович, 1892 р. н., *с. Поточище* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Поточище, селянин. Заарештований 22.10.1945. Звинувачення: в роки фашистської окупації мав зв'язок із поліцією. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1992. *(10530 П)*.

КУРИЛО Василь Олексійович, 1923 р. н., *с. Церковна* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 11.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Орест, друкував антирадянську літературу. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.02.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.07.1991. *(5828 П)*.

КУРИЛО Іван Миколайович, 1891 р. н., *с. Церковна* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Береза, пропагандист станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.12.1992. *(10278 П)*.

КУРИЛЮК Богдан Іванович, 1931 р. н., *с. Орелець* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Орелець, селянин. Заарештований 17.02.1950. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Кугут, інформатор і зв'язковий станичної ОУН, збирав продукти для УПА, поширював націоналістичні листівки. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.10.1991. *(15158 П)*.

КУРИЛЮК Ганна Кузьмівна, 1912 р. н., *с. Кривопілля* Верховинського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 04.10.1948. Звинувачення: воячка УПА (сотня Вихора). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.11.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.11.1993. *(12732 П)*.

КУРИЛЮК Ганна Михайлівна, 1922 р. н., *с. Белелуя* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Белелуя, селянка. Заарештована 02.03.1945. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН, переховувала вояків УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.06.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 18.11.1991. *(6380 П)*.

КУРИЛЮК Давид Васильович, 1914 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 06.08.1944. Звинувачення: член ОУН, збирав зброю для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 01.03.1993. *(32666)*.

КУРИЛЮК Дмитро Васильович, 1907 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Рядовий 33-го ЗСП. Заарештований 10.11.1944. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 10.04.1991. *(6266 П)*.

КУРИЛЮК Іван Дмитрович, 1925 р. н., *с. Задубрівці* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 288-го ЗСП 233-ї ЗСД. Заарештований 16.09.1944. Звинувачення: член ОУН, матеріально допомагав УПА, проводив антирадянську агітацію. **Загинув** 19.02.1945 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 31.05.1993. *(17000, 37047)*.

КУРИЛЮК Іван Миколайович, 1920 р. н., *с. Чернятин* Городенківського району, українець. Проживав у с. Чернятин, селянин. Заарештований 23.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 19.10.1964 справу припинено. *(3282 П)*.

КУРИЛЮК Іван Петрович, 1893 р. н., *с-ще Верховина*, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Верховина, селянин. Заарештований 19.12.1948. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.04.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.06.1994. *(14222 П)*.

КУРИЛЮК Марія Миколаївна, 1925 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 03.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Береза, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 05.06.1946 засуджена на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітована 11.09.1991. *(5992 П)*.

КУРИЛЮК Микола Йосипович, 1928 р. н., *с. Стецева* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стецева, колгоспник. Заарештований 14.06.1950. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.11.1992. *(10253 П)*.

КУРИЛЮК Михайло Дмитрович, 1900 р. н., *с. Княже* Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 289-го ЗСП 43-ї ЗСД. Заарештований 06.08.1944. Звинувачення: член ОУН, в період фашистської окупації був десятником села. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.05.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 01.03.1993. *(32666)*.

КУРИЛЮК Михайло Іванович, 1922 р. н., *с. Рудники* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рудники, селянин. Заарештований 29.11.1947. Звинувачення: сприяв УПА у здійсненні диверсійної акції. Особливою нарадою при МДБ СРСР 04.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 23.12.1988. *(3825 П)*.

КУРИЛЮК Олена Йосипівна, 1923 р. н., *с. Стецева* Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Стецева, селянка. Заарештована 05.08.1947. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.10.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 19.12.1991. *(9663 П)*.

КУРИЛЮК Параска Йосипівна, 1930 р. н., *с. Стецева* Снятинського району, українка, освіта середня педагогічна. Проживала в *с. Карапчів* Вижницького району Чернівецької області, вчителька. Заарештована 15.06.1950. Звинувачення: розповсюджувала літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.08.1991. *(5875 П)*.

КУРИЛЮК Петро Йосипович, 1925 р. н., *с. Стецева* Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Стецева, колгоспник. Заарештований 15.06.1950. Звинувачення: зустрічався з вояками УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.08.1991. *(5875 П)*.

КУРИЛЮК Ярослав Ілліч, 1928 р. н., *с. Стецева* Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Стецева, робітник МТС. Заарештований 26.07.1950. Звинувачення: член ОУН, збирав продукти, зерно та гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.07.1991. *(5527 П)*.

КУРИЛЯК Василина Василівна, 1923 р. н., *с. Підгайчики* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Підгайчики, селянка. За-

арештована 06.03.1946. Звинувачення: член ОУН, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.03.1990. *(5125 П)*.

КУРИЛЯК Василь Іванович, 1919 р. н., ***с. Нижнів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 09.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущ самооборони Іскри, 1945), псевдо — Луговий. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.03.1993. *(11199 П)*.

КУРИЛЯК Ганна Василівна, 1922 р. н., ***с. Кропивище*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кропивище, селянка. Заарештована 24.01.1946. Звинувачення: член ОУН, збирала продукти для УПА, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 14.01.1992. *(7543 П)*.

КУРИЛЯК Ганна Іллівна, 1920 р. н., ***с. Княждвір*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Княждвір. Заарештована 04.06.1948. Звинувачення: заготовлювала медикаменти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.08.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. 14.10.1953 вирок відмінено. *(96 П)*.

КУРИЛЯК Григорій Андрійович, 1909 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Блюдники, селянин. Заарештований 24.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вітер, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.03.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.11.1992. *(10182 П)*.

КУРИЛЯК Григорій Васильович, 1919 р. н., ***с. Верхній Вербіж*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Вербіж, селянин. Заарештований 19.12.1940. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.04.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.03.1995. *(14694 П)*.

КУРИЛЯК Іван Михайлович, 1904 р. н., ***с. Нижнів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Нижнів, завідувач складу. Заарештований 19.06.1947. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН, сприяв УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах. Реабілітований 29.11.1991. *(6549 П)*.

КУРИЛЯК Катерина Степанівна, 1892 р. н., ***м. Коломия***, українка, освіта початкова. Проживала в м. Коломия, селянка. Заарештована 18.10.1950. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 28.12.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 10.12.1993. *(12859 П)*.

КУРИЛЯК Кирило Степанович, 1924 р. н., ***с. Кропивище*** Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у ***с. Гуцулівка*** Косівського району, селянин. Заарештований 24.07.1950. Звинувачення: збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.01.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.05.1994. *(13801 П)*.

КУРИЛЯК Михайло Іванович, 1920 р. н., ***с. Кропивище*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Рядовий 101-го ЗСП 16-ї ЗСД. Заарештований 06.10.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вовк. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 26.07.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 20.02.1992. *(7111 П)*.

КУРИЛЯК Тимофій Григорович, 1922 р. н., ***с. Блюдники*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Блюдники, колгоспник. Заарештований 18.06.1950. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9462 П)*.

КУРИЧКА Петро Леонович, 1924 р. н., ***с-ще Перегінське*** Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав у с-щі Перегінське, лісоруб. Заарештований 30.11.1950. Звинувачення: допомагав воякам УПА продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.03.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 22.01.1992. *(7671 П)*.

КУРИЩУК Василь Миколайович, 1900 р. н., ***с. Уторопи*** Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Уторопи, селянин. Заарештований 06.06.1951. Звинувачення: переховував членів ОУН, забезпечував їх продуктами. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 14.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 07.04.1994. *(13777 П)*.

КУРІЙ Ганна Юріївна, 1906 р. н., ***с. Княгиничі*** Рогатинського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Княгиничі, селянка. Заарештована 10.04.1950. Звинувачення: переховувала членів ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.01.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 08.06.1990. *(5298 П)*.

КУРІЙ Євгенія Григорівна, 1919 р. н., ***м. Надвірна***, українка, освіта початкова. Проживала в м. Надвірна, селянка. Заарештована 16.11.1945. Звинувачення: збирала медикаменти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 01.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 11.10.1991. *(6185 П)*.

КУРІЙ Іван Миколайович, 1913 р. н., ***с. Явче*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Явче, селянин. Заарештований 05.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Чорний, станичний ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.11.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 29.01.1993. *(10680 П)*.

КУРІНДАШ Семен Григорович, 1904 р. н., ***с. Полянки*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Довгополе***, лісоруб. Заарештований 11.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Крутий, господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 01.08.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 09.03.1994. *(13325 П)*.

КУРІНДАШ Танасій Ілліч, 1902 р. н., ***с. Полянки*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Полянки, вантажник Верховинського ліспромгоспу. Заарештований 23.09.1950. Звинувачення: збирав продукти й гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.02.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.08.1995. *(14908 П)*.

КУРІНДАШ Юрій Миколайович, 1911 р. н., ***с. Полянки*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований у квітні 1945-го, через 3 місяці звільнений. Проживав у ***с. Пробійнівка***, робітник Верховинського ліспромгоспу. Заарештований удруге 02.09.1948. Звинувачення: вояк УПА (сотні Явора, Дорошенка, 1944), псевдо — Сокіл. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992. *(8710 П)*.

КУРІНСЬКА Ірина Юзефівна, 1918 р. н., ***м. Вжава*** Краківського воєводства (Польща), полька, освіта середня. Проживала в ***с-щі Ворохта*** Яремчанської міськради, помічник бухгалтера. Заарештована 12.12.1940. Звинувачення: агент польсько-угорської розвідки. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 28.03.1941 засуджена на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.07.1997. *(15707 П)*.

КУРІНСЬКА Людмила Юзефівна, 1915 р. н., ***с. Ушув*** Краківського воєводства (Польща), полька, освіта середня. Проживала в ***с-щі Ворохта*** Яремчанської міськради, рахівник. Заарештована 12.12.1940. Звинувачення: агент польсько-угорської розвідки. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 28.03.1941 засуджена на 7 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.07.1997. *(15707 П)*.

КУРЛИКІВСЬКА Параска Іванівна, 1930 р. н., ***с. Спас*** Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Спас, селянка. Заарештована 07.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Галина, станична. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 06.09.1991. *(6022 П)*.

КУРЛІКОВСЬКИЙ Микола Михайлович, 1919 р. н., ***с. Спас*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Спас, селянин. Заарештований 24.12.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вовк, читав антирадянську літературу. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 15.04.1941 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.03.1995. *(14694 П)*.

КУРЛИЩУК Григорій Миколайович, 1915 р. н., ***с. Дебеславці*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Залуччя***, селянин. Заарештований 30.09.1939. Звинувачення: мав зв'язок із польською поліцією. Станіславським обласним судом 20.01.1940 засуджений на 8 років позбавлення волі та 2 роки поразки в правах. Реабілітований 13.12.1991. *(6808 П)*.

КУРЛИЩУК Йосип Васильович, 1931 р. н., ***с. Трач*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Білого), псевдо — Горіх. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.06.1993. *(11780 П)*.

КУРЛИЩУК Йосип Федорович, 1929 р. н., ***с. Трач*** Косівського району, українець, освіта початкова. Легалізувався. Проживав у с. Трач, селянин. Заарештований 23.01.1946. Звинувачення: вояк УПА

(1945), псевдо — Буревій. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.04.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.02.1992. *(7877 П)*.

КУРЛЯК Дмитро Федорович, 1908 р. н., ***с. Бовшів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бовшів, селянин. Заарештований 09.09.1950. Звинувачення: переховував керівника кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.10.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10165 П)*.

КУРЛЯК Омелян Олексійович, 1929 р. н., ***с. Бовшів*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.02.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Сизого), псевдо — Малий, ад'ютант сотенного УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 05.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.08.1992. *(9415 П)*.

КУРНИК Юрій Іванович, 1929 р. н., ***с. Хотінь*** (тепер — у складі м. Калуш), українець, освіта початкова. Проживав у с. Хотінь, слюсар Калуського калійного комбінату. Заарештований 06.11.1949. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки й бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.12.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 04.07.1991. *(6930)*.

КУРНУКИЙ Ганна Василівна, 1924 р. н., ***с. Гринівка*** Богородчанського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гринівка, селянка. Заарештована 22.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Маруся, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.05.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.07.1993. *(11910 П)*.

КУРОВСЬКИЙ Дмитро Іванович, 1923 р. н., ***с. Середній Бабин*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.10.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Грабенка, 1945), псевдо — Орлиця. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.12.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років позбавлення в правах. **Загинув** 02.01.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.10.1993. *(13219 П)*.

КУРПЕНА Микола Юрійович, 1927 р. н., ***с. Семаківці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 34621 (м. Борзя Читинської області, Росія). Заарештований 29.04.1950. Звинувачення: проводив серед військовослужбовців антирадянську агітацію. Військовим трибуналом Читинського гарнізону 09.09.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 13.08.1993. *(11986 П)*.

КУРПІТА Марія Федорівна, 1926 р. н., ***с. Помонята*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Помонята, селянка. Заарештована 13.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Буря, станична ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(6536 П)*.

КУРПІТА Ольга Марківна, 1927 р. н., ***с. Помонята*** Рогатинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Помонята, селянка. Заарештована 13.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Мачок, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.03.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(6536 П)*.

КУРТАШ Павлина Степанівна, 1922 р. н., ***с. Брошнів*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 14.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Оля, санітарка і спецкур'єр УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 03.12.1991. *(11570 П)*.

КУРТАШ Петро Петрович, 1922 р. н., ***с-ще Брошнів-Осада*** Рожнятівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Брошнів-Осада, робітник деревообробного комбінату. Заарештований 10.03.1948. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 09.04.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 11.02.1992. *(14207 П)*.

КУРТЕНЯК Степан Якович, 1902 р. н., ***с. Грабовець*** Богородчанського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Кінь. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. **Загинув** в ув'язненні, дата смерті й місце поховання невідомі. Реабілітований 18.02.1992. *(7850 П)*.

КУРТИН Федір Олексійович, 1912 р. н., ***с. Глибівка*** Богородчанського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Глибівка, селянин. За-

арештований 29.12.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Конорей, збирав продукти для УПА, кур'єр і розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 30.03.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 24.11.1992. *(10493 П)*.

КУРТЯНИК-БАСАРАБ Ганна Дмитрівна, 1927 р. н., *с. Горохолин Ліс* Богородчанського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Горохолин Ліс, селянка. Заарештована 03.07.1947. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.09.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 01.02.1993. *(11518 П)*.

КУРУДЗ Михайло Ілліч, 1904 р. н., *с. Витвиця* Долинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Витвиця, селянин. Заарештований 02.09.1947. Звинувачення: господарчий станичної ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.01.1948 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 03.05.1995. *(14827 П)*.

КУРУС Олена Григорівна, 1905 р. н., *с. Кропивник* Долинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Кропивник, селянка. Заарештована 16.04.1949. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русалка, станична ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.10.1949 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 04.01.1994. *(13909 П)*.

КУРЦВАЛЬ Богдан Максимович, 1940 р. н., *м. Тлумач*, українець, освіта середня. Проживав у м. Тлумач, робітник ремдільниці № 11. Заарештований 05.12.1967. Звинувачення: підготував і розклеїв у м. Коломия дві антирадянські листівки, а в с. Велика Кам'янка Коломийського району вивісив 07.11.1963 два синьо-жовті прапори. Івано-Франківським обласним судом 14.01.1970 призначено примусове лікування в психіатричній лікарні спеціального типу. Реабілітований 01.02.1993. *(10947 П)*.

КУРЧАК Василь Іванович, 1929 р. н., *с. Петрилів* Тлумацького району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Івано-Франківськ*, студент педагогічного інституту. Заарештований 24.11.1947. Звинувачення: передав ОУН 4 географічні карти, 40 блокнотів, 50 листків паперу. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.04.1948 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 18.11.1992. *(10644 П)*.

КУРЧАК Ганна Іванівна, 1923 р. н., *с. Петрилів* Тлумацького району, українка, освіта середня. Проживала в с. Петрилів, селянка. Заарештована 03.01.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Оксана, Калина, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.02.1993. *(3754 П)*.

КУРЧАК Іван Степанович, 1903 р. н., *с. Петрилів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 27.09.1946. Звинувачення: переховував вояків УПА, постачав їм продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 11.03.1948 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 02.12.1992. *(10635 П)*.

КУРЧАКІВСЬКИЙ Іван Миколайович, 1913 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сороки, селянин. Заарештований 22.10.1949. Звинувачення: постачав членам ОУН продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 22.04.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 02.05.1951 в тюрмі, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.11.1993. *(14230 П)*.

КУРЧУК Іван Васильович, 1891 р. н., *с. Зелена* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зелена, приймальник молока. Заарештований 06.07.1947. Звинувачення: мав зв'язок з УПА. Станіславським обласним судом 23.07.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 02.11.1998. *(10072 П)*.

КУРЯНСЬКА Ольга Людвігівна, 1929 р. н., *с. Лючки* Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в *с. Уторопи*, селянка. Заарештована 15.06.1948. Звинувачення: переховувала вояка УПА, зберігала продукти УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.08.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 04.10.1991. *(6132 П)*.

КУРЯНСЬКИЙ Іван Миколайович, 1924 р. н., *с. Уторопи* Косівського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Уторопи, обліковець Коломийського ліспромгоспу. Заарештований 29.05.1948. Звинувачення: переховував вояка УПА, перевозив продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 04.09.1991. *(6018 П)*.

КУРЯНСЬКИЙ Микола Михайлович, 1925 р. н., *с. Уторопи* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Уторопи, швець. Заарештований 03.10.1947. Звинувачення: ремонтував взуття вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.11.1947 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований 10.12.1992. *(13750 П)*.

КУРЯТОВА Неоніла Данилівна, 1914 р. н., ***м. Новочеркаськ*** Ростовської області (Росія), росіянка, освіта неповна середня. Проживала в ***м. Рогатин***. Заарештована 16.02.1951. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Станіславським обласним судом 16.04.1951 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.03.1992. *(8319 П)*.

КУСЕНЬ Зінаїда Іванівна, 1926 р. н., ***с. Журів*** Рогатинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 24.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевда — Бистра, Орися, станична ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.05.1992. *(9213 П)*.

КУСТРИН Кирило Петрович, 1929 р. н., ***с. Кунисівці*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 14.01.1946. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Козак. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1991. *(6729 П)*.

КУСЬМИРЯК Анастасія Іванівна, 1915 р. н., ***с. Постоята*** Надвірнянського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Постоята, селянка. Заарештована 27.11.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ліщина, зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.01.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 19.12.1991. *(7038 П)*.

КУСЯК Олена Дмитрівна, 1924 р. н., ***с. Попельники*** Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Попельники, селянка. Заарештована 23.10.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ганнуся, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.04.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.07.1991. *(5521 П)*.

КУТАЩУК Василь, 1932 р. н., ***с. Зелене*** Верховинського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 25.04.1947. Звинувачення: вояк УПА (боївка Ваньки), псевда — Квітка, Дубок. Станіславським обласним судом 30.12.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.01.1992. *(7692 П)*.

КУТАЩУК Юрій, 1930 р. н., ***с. Верхній Ясенів*** Верховинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхній Ясенів, селянин. Заарештований 22.06.1948. Звинувачення: розклеював листівки антирадянського змісту, вивішував синьо-жовті прапори. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 14.11.1991. *(7239 П)*.

КУТІНСЬКА Софія Антонівна, 1899 р. н., ***м. Мостиська*** Львівської області, українка, освіта неповна середня. Проживала в ***м. Івано-Франківськ***, бухгалтер облмолтресту. Заарештована 26.10.1945. Звинувачення: проводила антирадянську агітацію. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.02.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 20.08.1993. *(14814 П)*.

КУФЛИК Никифор Іванович, 1920 р. н., ***с. Русів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Русів, селянин. Заарештований 03.12.1946. Звинувачення: переховував тиждень у своєму домі вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 28.01.1947 засуджений на 2 роки позбавлення волі. Реабілітований 13.03.1992. *(7991 П)*.

КУФЛЮК Василь Семенович, 1920 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Видинів, селянин. Заарештований 20.12.1940. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 27.03.1941 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.06.1993. *(11515 П)*.

КУФЛЮК Марія Олексіївна, 1923 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 12.09.1945. Звинувачення: станична УЧХ. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.08.1991. *(3085)*.

КУФЛЮК Олена Іванівна, 1917 р. н., ***с. Прутівка*** Снятинського району, українка, малописьменна. Проживала в ***с. Видинів***, селянка. Заарештована 24.10.1945. Звинувачення: переховувала членів ОУН, годувала їх. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.01.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.08.1991. *(3085)*.

КУФЛЮК Яким Миколайович, 1914 р. н., ***с. Видинів*** Снятинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***м. Снятин***, завідувач комунгоспу. Заарештований 16.10.1945. Звинувачення: матеріально допомагав ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.01.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.08.1991. *(3085)*.

КУФТА Пелагея Степанівна, 1928 р. н., *с. Слобода Рівнянська* Рожнятівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Слобода Рівнянська, селянка. Заарештована 17.03.1946. Звинувачення: член ОУН, зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.08.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 08.06.1990. *(4135)*.

КУХАРСЬКА Меланія Степанівна, 1927 р. н., *с. Нараївка* Галицького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Нараївка, колгоспниця. Заарештована 03.10.1950. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН, сприяла УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.12.1950 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 22.11.1991. *(6571 П)*.

КУХАРСЬКИЙ Петро Юрійович, 1902 р. н., *с. Підшумлянці* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 02.06.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сокіл, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 23.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.04.1993. *(11692 П)*.

КУХАРУК Данило Михайлович, 1923 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Делятин, шофер лісзаготконтори. Заарештований 18.10.1950. Звинувачення: переніс пораненого підпільника. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 28.11.1991. *(6724 П)*.

КУХАРУК Дмитро, 1928 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 2862. Заарештований 17.08.1951. Звинувачення: член молодіжної ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Калінінської області 31.10.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.09.1991. *(6051 П)*.

КУХАРУК Юрій Іванович, 1921 р. н., *с-ще Делятин* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.01.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Богун. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.05.1945 засуджений на 15 років позбавлення волі. Реабілітований 24.01.1992. *(7210 П)*.

КУХАРЧУК Йосип Маркович, 1908 р. н., *с. Гринівці* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав у с. Гринівці, колгоспник. Заарештований 12.11.1951. Звинувачення: переховував вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.12.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.10.1991. *(6805 П)*.

КУХМІСТЕР Степан Йосипович, 1925 р. н., *с. Тустань* Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тустань, селянин. Заарештований 12.12.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ромка, 1944), псевдо — Кучерявий, інформатор станичної ОУН, збирав продукти й гроші для УПА. Особливою нарадою при МДБ СРСР 07.06.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 11.03.1992. *(6956)*.

КУХТА Дмитро Іванович, 1922 р. н., *с. Городищя* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.04.1946. Звинувачення: вояк УПА (1945), псевдо — Богдан. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 07.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 20.12.1991. *(7680 П)*.

КУХТА Олена Юріївна, 1907 р. н., *с. Глушків* Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Глушків, селянка. Заарештована 29.11.1945. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, переправляла продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 29.07.1991. *(5643 П)*.

КУХТИНА Варвара Петрівна, 1900 р. н., *с. Тужилів* Калуського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Тужилів, селянка. Заарештована 22.05.1947. Звинувачення: переховувала вояків УПА, збирала для них продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.06.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована 17.02.1993. *(11990 П)*.

КУХТИНА Катерина Василівна, 1923 р. н., *с. Довге-Калуське* Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Довге-Калуське, селянка. Заарештована 03.12.1944. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 13.04.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1992. *(7832 П)*.

КУЦА Андрій Андрійович, 1930 р. н., *с. Козарі* Рогатинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Козарі, колгоспник. Заарештований

21.09.1950. Звинувачення: постачав УПА продукти. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.07.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.11.1991. *(6635 П).*

КУЦА Михайло Семенович, 1915 р. н., ***с. Посвірж*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Посвірж, колгоспник. Заарештований 15.06.1951. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 09.10.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 10.10.1991. *(6345 П).*

КУЦА Степан Федорович, 1925 р. н., ***с. Посвірж*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 19.09.1945. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Грім. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 15.11.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 29.01.1993. *(10744 П).*

КУЦА Федір Якимович, 1901 р. н., ***с. Посвірж*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав нелегально. Заарештований 25.12.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лев, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 17.02.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1992. *(10447 П).*

КУЦА Ярослав Онуфрійович, 1927 р. н., ***с. Козарі*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Козарі, селянин. Заарештований 21.09.1945. Звинувачення: проводир УПА, допомагав УПА продуктами. Військовим трибуналом 38-ї армії 29.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.11.1991. *(6470 П).*

КУЦАК Василь Онуфрійович, 1909 р. н., ***с. Ганьківці*** Снятинського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Ганьківці, селянин. Заарештований 13.07.1951. Звинувачення: зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 13.10.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 09.03.1993. *(11241 П).*

КУЦАК Володимир Григорович, 1925 р. н., ***с. Сілець*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 12.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Черника), псевдо — Морський. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 10.04.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.03.1994. *(14139 П).*

КУЦАК Ганна Миколаївна, 1924 р. н., ***с. Ганьківці*** Снятинського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ганьківці, селянка. Заарештована 20.03.1946. Звинувачення: переховувала членів ОУН, постачала продукти харчування. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.09.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразки в правах. Реабілітована 19.08.1969. *(3813 П).*

КУЦАК Іван Петрович, 1924 р. н., ***с. Сілець*** Тисменицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 22.03.1945. Звинувачення: вояк УПА (сотня Шума). Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.01.1992. *(7533 П).*

КУЦАК Микола Іванович, 1926 р. н., ***с. Ганьківці*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Рядовий 6-го окремого навчального автополку (м. Богородськ Горьковської області, Росія). Заарештований 13.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Турган, збирав продукти для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.07.1945 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований 24.05.1993. *(11724 П).*

КУЦАН Ганна Григорівна, 1930 р. н., ***с. Хриплин*** Івано-Франківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с. Хриплин, селянка. Заарештована 11.06.1948. Звинувачення: мала зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.08.1948 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 31.12.1991. *(6690 П).*

КУЦЕЛА Михайло Васильович, 1907 р. н., ***с. Боднарів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.11.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Ромка, 1944), псевдо — Груша. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 02.04.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.11.1993. *(12958 П).*

КУЦЕЛА Петро Федорович, 1917 р. н., ***с. Дуба*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дуба, коваль нафтопромислу № 6. Заарештований 11.04.1950. Звинувачення: збирав зерно для УПА. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 26.08.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1991. *(9673).*

КУЦЕЛА Яків Васильович, 1912 р. н., ***с. Боднарів*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Боднарів, селянин. Заарештований 20.04.1946. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.11.1993. *(13197 П).*

КУЦЕЛА-ДРОГОМИРЕЦЬКА Катерина Василівна, 1923 р. н., ***с. Боднарів*** Калуського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 16.10.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Гуцулка, старша зв'язкова станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 25.02.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 30.07.1991. *(5828 П).*

КУЦИЙ Богдан Іванович, 1919 р. н., ***с. Колоколин*** Рогатинського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Колоколин, селянин. Заарештований 21.02.1945. Звинувачення: член ОУН, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 12.07.1945 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 07.08.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 29.01.1993. *(10732 П).*

КУЦИЙ Яким Гнатович, 1895 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с. Козина*** Тисменицького району, селянин. Заарештований 16.06.1947. Звинувачення: господарчий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 12.08.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992. *(14530 П).*

КУЦИК Марія Михайлівна, 1907 р. н., ***м. Тлумач***, українка, малописьменна. Проживала в м. Тлумач, колгоспниця. Заарештована 06.04.1951. Звинувачення: матеріально допомагала ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.06.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 24.06.1991. *(5779 П).*

КУЦИК Михайло Степанович, 1902 р. н., ***с. Тарасівка*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тарасівка, голова сільради. Заарештований 04.05.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 15.07.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 07.08.1991. *(6050 П).*

КУЦИК Петро Іванович, 1927 р. н., ***с. Колінці*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 21.12.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Крука). Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 22.02.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 02.08.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 01.03.1996. *(15012 П).*

КУЦИЛЬ Ганна Іванівна, 1928 р. н., ***с. Яворів*** Долинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Яворів, селянка. Заарештована 05.12.1945. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом 101-го СК 04.01.1946 засуджена на 6 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 15.01.1992. *(7036 П).*

КУЦІВ Федір Іванович, 1930 р. н., ***с. Долиняни*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 17.10.1949. Звинувачення: розповсюджував антирадянські листівки. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.01.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.01.1992. *(7419 П).*

КУЦІЙ Гнат Іванович, 1924 р. н., ***с. Межигірці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 01.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Іскра, збирав продукти й одяг для УПА, розповсюджував лис-тівки. Військовим трибуналом військ НКВС Ста-ніславської області 12.03.1946 засуджений на 15 ро-ків каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 16.07.1992. *(9402 П).*

КУЦІЙ Михайло Якимович, 1911 р. н., ***с. Межигірці*** Галицького району, українець. Проживав у с. Межигірці. Заарештований 26.04.1941. Звинувачення: член ОУН, керівник райпроводу ОУН. **Подальша доля невідома.** 26.10.1964 справу припинено. *(2992 П).*

КУЦІЙ Павлина Іллівна, 1934 р. н., ***с. Завадка*** Калуського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 15.06.1951. Звинувачення: готувала їжу членам ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.12.1951 засуджена на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 17.08.1992. *(10822 П).*

КУЦІЙ Петро Гнатович, 1922 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 10.11.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Сосна. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.01.1945 засуджений на 20 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. **Загинув** 23.10.1945 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 07.08.1991. *(6129 П).*

КУЦІЙ Станіслав Іванович, 1911 р. н., ***с. Дубівці*** Галицького району, українець. Проживав у с. Ду-

бівці, селянин. Заарештований 01.11.1944. Звинувачення: ухилявся від мобілізації. 30.01.1945 скерований до спецтабору НКВС. *(2038 П)*.

КУЧЕР Василь Григорович, 1912 р. н., ***с. Дубшари*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубшари, котельщик нафтопромислу № 6. Заарештований 28.04.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Новий, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 25.06.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 01.03.1993. *(11355 П)*.

КУЧЕР Володимир Васильович, 1922 р. н., ***с. Ріпне*** Рожнятівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 16.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотні Заморського, Юрка), псевдо — Степовий. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.07.1992. *(9636 П)*.

КУЧЕР Володимир Іванович, 1926 р. н., ***с. Іванівка*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 20.09.1944. Звинувачення: вояк УПА, псевдо — Сосна. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 18.11.1944 засуджений на 15 років каторжних робіт. Реабілітований 05.08.1993. *(12328 П)*.

КУЧЕР Ганна Михайлівна, 1925 р. н., ***с. Ріпне*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Ріпне, селянка. Заарештована 12.04.1945. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.07.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 13.01.1992. *(7675 П)*.

КУЧЕР Магдалина Василівна, 1925 р. н., ***с. Лецівка*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Лецівка, селянка. Заарештована 02.11.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Зена, керівниця жіночої сітки підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.03.1946 засуджена на 15 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 20.01.1992. *(7856 П)*.

КУЧЕР Марія Михайлівна, 1923 р. н., ***с. Іванівка*** Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Іванівка, селянка. Заарештована 22.04.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Цвітка, санітарка УПА, збирала лікарські трави для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 08.12.1993. *(13276 П)*.

КУЧЕР Олексій Ілліч, 1909 р. н., ***с. Дубшари*** Рожнятівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубшари, помічник бурильника нафтопромислу. Заарештований 21.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Колос, заступник станичного ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 29.04.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1991. *(6943 П)*.

КУЧЕР Павло Михайлович, 1928 р. н., ***с. Насташине*** Галицького району, українець, освіта середня. Проживав у с. Насташине, студент педшколи. Заарештований 08.12.1945. Звинувачення: член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 10.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 25.11.1965. *(3705 П)*.

КУЧЕРА Василь Дмитрович, 1914 р. н., ***с. Височанка*** Галицького району, українець, освіта неповна середня. Легалізувався. Проживав у ***м. Івано-Франківськ***, завскладу текстильної фабрики. Заарештований 28.05.1946. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (курінь Прута), псевда — Тугар, Дніпро. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.09.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 19.04.1992. *(6256 П)*.

КУЧЕРА Дмитро Миколайович, 1903 р. н., ***с. Мислів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мислів, селянин. Заарештований 14.02.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Співак, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 14.04.1945 засуджений на 20 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 22.04.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 16.11.1994. *(14898 П)*.

КУЧЕРА Іван Матвійович, 1887 р. н., ***с. Мислів*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мислів, секретар сільради. Заарештований 01.09.1946. Звинувачення: інформатор УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.11.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.11.1993. *(13234 П)*.

КУЧЕРА Іван Семенович, 1909 р. н., ***с. Сівка-Калуська*** Калуського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 21.03.1946. Звинувачення: в пічці свого будинку мав криївку, де переховувався сам і член ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 24.07.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі

та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.12.1991. *(13183).*

КУЧЕРАК Герасим Лук'янович, 1906 р. н., *с. Текуче* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Текуче, селянин. Заарештований 11.06.1947. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Жолудь, зв'язковий станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.07.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 30.01.1992. *(7347 П).*

КУЧЕРАК Дмитро Михайлович, 1906 р. н., *с. Новиця* Калуського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Новиця, колгоспник. Заарештований 27.07.1951. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 31.08.1951 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.08.1993. *(12141 П).*

КУЧЕРАК Іван Онуфрійович, 1921 р. н., *с. Новиця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.03.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотні Блакитного, Орла), псевдо — Тріска, санітар УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. Реабілітований 08.07.1992. *(12124 П).*

КУЧЕРАК Михайло Миколайович, 1913 р. н., *с. Новиця* Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 08.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Верниволя, господарчий підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.04.1992. *(8466 П).*

КУЧЕРЕНКО Василь Іванович, 1918 р. н., *м. Полтава*, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Калуш*, водій пожежної охорони. Заарештований 31.01.1945. Звинувачення: в роки фашистської окупації працював водієм німецької автоколони. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 23.05.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах. **Загинув** 14.05.1947 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 14.10.1996. *(15319 П).*

КУЧЕРИН Гнат Іванович, 1904 р. н., *с-ще Печеніжин* Коломийського району, українець, малописьменний. Леґалізувався. Проживав у с-щі Печеніжин, візник лісу в/ч Коломийського ґарнізону. Заарештований 21.09.1950. Звинувачення: вояк УПА (боївка Града, 1944-1945), псевдо — Недобитий, переховував вояків УПА. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 13.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 06.08.1992. *(15310).*

КУЧЕРЯК Прокіп Онуфрійович, 1912 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Рядовий 527-го СП 111-ї СД. Заарештований 02.12.1944. Звинувачення: серед військовослужбовців проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 5-ї армії 29.12.1944 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. **Розстріляний** 19.01.1945, місце поховання невідоме. Реабілітований 19.08.1996. *(15206 П).*

КУЧІРКА Василь Іванович, 1931 р. н., *с. Чортовець* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у *м. Львів*, кравець Дому народної творчості. Заарештований 02.10.1948. Звинувачення: член групи «Чорна рука». Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 03.03.1992. *(7254 П).*

КУЧІРКА Василь Федорович, 1899 р. н., *с. Чортовець* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.02.1946. Звинувачення: вояк УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років пораження в правах із конфіскацією майна. **Загинув** 25.01.1954 в ув'язненні, місце поховання: кладовище в с-щі Абезь Республіки Комі (Росія). Реабілітований 21.06.1994. *(14921 П).*

КУЧІРКА Іван Миколайович, 1929 р. н., *с. Чортовець* Городенківського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Чортовець, селянин. Заарештований 17.11.1945. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 16.02.1993. *(12491 П).*

КУЧІРКА Іван Петрович, 1901 р. н., *с. Чортовець* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чортовець, селянин. Заарештований 20.11.1945. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 19.02.1946 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 06.09.1991. *(6447 П).*

КУЧІРКА Катерина Миколаївна, 1925 р. н., *с. Хотимир* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в *с. Раковець* Городенківського району, селянка. Заарештована 02.02.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Вишня, зв'язкова куща самооборони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.06.1946 засуджена

на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.05.1993. *(11650 П)*.

КУЧІРКА Меланія Федорівна, 1907 р. н., ***с. Чортовець*** Городенківського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Чортовець, селянка. Заарештована 26.05.1945. Звинувачення: утримувала конспіративну квартиру ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 28.08.1973. *(5346 П)*.

КУЧІРКА Михайло Васильович, 1922 р. н., ***с. Чортовець*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.02.1946. Звинувачення: вояк УПА (сотня Цигана), псевдо — Вихор. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 28.12.1994. *(14921 П)*.

КУЧІРКА Михайло Іванович, 1901 р. н., ***с. Хотимир*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хотимир, селянин. Заарештований 30.07.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН, постачав їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 14.08.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 15.09.1992. *(9717 П)*.

КУЧІРКА Олена Василівна, 1928 р. н., ***с. Чортовець*** Городенківського району, українка, освіта початкова. Проживала нелегально. Заарештована 02.08.1950. Звинувачення: член ОУН, псевда — Земля, Орлиця, станична ОУН. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.12.1950 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 30.10.1992. *(9770 П)*.

КУЧІРКО Ганна Василівна, 1930 р. н., ***с. Гавриляк*** Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Гавриляк, селянка. Заарештована 11.06.1945. Звинувачення: кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 28.08.1973. *(5346 П)*.

КУЧМЕЙ Ілля Данилович, 1921 р. н., ***с. Городнища*** Городенківського району, українець, освіта початкова. Рядовий 119-го ЗСП 39-ї ЗСД (Омська область, Росія). Заарештований 28.09.1944. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Соловей, збирав продукти, одяг і гроші для УПА. Особливою нарадою при НКВС СРСР 04.07.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.08.1992. *(12645 П)*.

КУЧМІЙ Володимир Іванович, 1925 р. н., ***с. Загір'я Кукільницьке*** Галицького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Загір'я Кукільницьке, селянин. Заарештований 12.03.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Козаченко, станичний ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.05.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 23.09.1991. *(6122 П)*.

КУЧМІЙ Михайло Антонович, 1892 р. н., ***с. Путятинці*** Рогатинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Путятинці, селянин. Заарештований 27.08.1949. Звинувачення: допомагав членам ОУН матеріально. Особливою нарадою при МДБ СРСР 01.04.1950 засуджений на 10 років позбавлення волі. **Загинув** 03.04.1954 в ув'язненні, місце поховання: кладовище в с-щі Абезь Республіки Комі (Росія). Реабілітований 23.01.1956. *(15189 П)*.

КУШИЦЬКИЙ Дмитро Іванович, 1910 р. н., ***с. Кулачин*** Снятинського району, українець, освіта початкова. Проживав у ***с-щі Делятин*** Надвірнянського району, селянин. Заарештований 31.10.1940. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Бик, військовий керівник повітового проводу ОУН. Військовим трибуналом 12-ї армії Київського ОВО 22.03.1941 засуджений до розстрілу, місце поховання невідоме. Реабілітований 03.02.1993. *(10660 П)*.

КУШЛИК Василь Кирилович, 1930 р. н., ***с. Голинь*** Калуського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Голинь, селянин. Заарештований 05.08.1950. Звинувачення: член терористичної групи ОУН, псевдо — Хитрий. Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 07.07.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 25.10.1991. *(18001)*.

КУШЛИК Мирон Михайлович, 1927 р. н., ***м. Калуш***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 25.10.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ромко. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.12.1946 засуджений на 15 років каторжних робіт і 5 років поразження в правах. Реабілітований 04.05.1992. *(9472 П)*.

КУШЛИК Петро Михайлович, 1935 р. н., ***с. Копанки*** Калуського району, українець, освіта неповна середня. Проживав у ***с. Довге-Калуське***, робітник. Заарештований 22.05.1962. Звинувачення: член релігійної громади Свідків Єгови. Івано-Франківським обласним судом 27.12.1962 засуджений на 5 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.03.1992. *(7812 П)*.

КУШЛИК Ярослав Йосипович, 1931 р. н., ***м. Калуш***, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.06.1947. Звинувачен-

ня: член ОУН, мав зброю. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.09.1947 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 01.02.1993. *(10931 П)*.

КУШЛЯК Марія Василівна, 1929 р. н., *с. **Великий Ключів*** Коломийського району, українка, освіта середня. Проживала в с. Великий Ключів, селянка. Заарештована 26.02.1946. Звинувачення: кур'єр ОУН, псевдо — Рожа. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.08.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована 21.05.1992. *(8614 П)*.

КУШЛЯК Роман Йосипович, 1925 р. н., *м. **Івано-Франківськ***, українець, освіта початкова. Проживав у м. Івано-Франківськ, перукар. Заарештований 13.04.1949. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Станіславським обласним судом 28.05.1949 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 03.09.1991. *(5923 П)*.

КУШМЕЛИК Ілля Іванович, 1922 р. н., *с. **Соколівка*** Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.03.1949. Звинувачення: член ОУН, вояк УПА (сотня Святослава, 1944), псевдо — Нечай, господарчий референт кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.05.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 31.03.1992. *(9113 П)*.

КУШМЕЛИК Ірина Іванівна, 1929 р. н., *с. **Соколівка*** Косівського району, українка, освіта неповна середня. Проживала нелегально. Заарештована 19.03.1946. Звинувачення: воячка УПА (боївка Тимоша). Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 18.19.1946 засуджена на 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 04.11.1991. *(4848 П)*.

КУШМЕЛИК Марія Іванівна, 1919 р. н., *с. **Соколівка*** Косівського району, українка, малописьменна. Проживала нелегально. Заарештована 19.02.1946. Звинувачення: збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 11.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 05.04.1994. *(13758 П)*.

КУШНЕВИЧ Марія Володимирівна, 1927 р. н., *с. **Рудники*** Снятинського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Рудники, селянка. Заарештована 08.05.1946. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Лілія, зв'язкова станичної ОУН, збирала продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 27.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітована 25.01.1992. *(10265 П)*.

КУШНІР Василь, 1920 р. н., *с. **Сопів*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у *с. **Малий Ключів***, селянин. Заарештований 19.04.1951. Звинувачення: інформатор ОУН, збирав продукти для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 26.06.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 13.09.1994. *(14388 П)*.

КУШНІР Василь Федорович, 1930 р. н., *с. **Петрів*** Тлумацького району, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Петрів, колгоспник. Заарештований 29.08.1950. Звинувачення: розповсюджував бофони. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.12.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 03.09.1991. *(5978 П)*.

КУШНІР Дмитро Костянтинович, 1911 р. н., *с. **Сопів*** Коломийського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сопів, шляховий обхідник залізничної станції Сопів. Заарештований 23.10.1944. Звинувачення: член ОУН. 30.04.1945 скерований до спецтабору НКВС. Справа припинена 22.11.1945. *(1752 П)*.

КУШНІР Іван Петрович, 1910 р. н., *с. **Петрів*** Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 07.09.1944. Звинувачення: сприяв УПА в проведенні збройної акції. Верховним судом СРСР 13.01.1945 засуджений до вищої міри покарання через повішання. **Страчений** 24.03.1945 в Обертині, місце поховання невідоме. Реабілітований 26.08.1993. *(12188 П)*.

КУШНІР Меланія Василівна, 1931 р. н., *с. **Сопів*** Коломийського району, українка, освіта неповна середня. Проживала в с. Сопів, колгоспниця. Заарештована 10.06.1952. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.07.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1992. *(10223 П)*.

КУШНІР Микола Іванович, 1912 р. н., *с. **Пнів*** Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пнів, робітник Надвірнянського ліспромгоспу. Заарештований 23.03.1951. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 17.11.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 05.06.1956. *(208 П)*.

КУШНІР Параска Михайлівна, 1920 р. н., *с. **Пужники*** Тлумацького району, українка, малописьменна. Проживала в с. Пужники, селянка. Заарештована 31.08.1945. Звинувачення: член ОУН,

псевдо — Зірка, санітарка УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 04.11.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 16.05.1992. *(14521 П)*.

КУШНІР Софія Якимівна, 1901 р. н., *с. Сопів* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сопів, колгоспниця. Заарештована 10.06.1952. Звинувачення: переховувала вояків УПА, постачала їм продукти. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.07.1952 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 25.11.1992. *(10223 П)*.

КУШНІРЕНКО Мирослав Дмитрович, 1926 р. н., *с. Ямниця* Тисменицького району, українець, освіта неповна середня. Легалізувався. Проживав у с. Ямниця, учень Станіславської СШ № 5. Заарештований 17.05.1947. Звинувачення: вояк УПА (сотні Хмари, Чорноти), псевдо — Виноград. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.06.1947 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітований 25.01.1992. *(7891 П)*.

КУШНІРИК Ганна Григорівна, 1920 р. н., *с. Сокирчин* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Сокирчин, селянка. Заарештована 18.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Калина, керівниця кущового проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 16.10.1945 засуджена на 10 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах. Реабілітована 16.09.1991. *(5954 П)*.

КУШНІРИК Марія Дмитрівна, 1928 р. н., *с. Петрів* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Петрів, селянка. Заарештована 05.05.1946. Звинувачення: член молодіжної ОУН, псевдо — Лебідка, кур'єр ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 06.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 15.11.1995. *(14961 П)*.

КУШНІРИК Микола Іванович, 1927 р. н., *с. Олеша* Тлумацького району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 27.09.1944. Звинувачення: вояк УПА (сотня Комара), псевдо — Яструб. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 09.12.1944 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.06.1993. *(2072)*.

КУШНІРИК Михайло Михайлович, 1919 р. н., *с. Чорнолізці* Тисменицького району, українець, освіта початкова. Прийшов із повинною. Проживав у с. Чорнолізці, селянин. Заарештований 01.03.1949. Звинувачення: вояк УПА (сотня Нечеси, кущі самооборони Лемка, Вільшини), псевдо — Шугай, переховував зерно для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 20.04.1949 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 14.09.1992. *(10684 П)*.

КУШНІРИК Михайло Мокійович, 1923 р. н., *с. Петрів* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 18.03.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Брук. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 28.11.1945 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 10.07.1992. *(9052 П)*.

КУШНІРИК Юрій Степанович, 1921 р. н., *с. Ісиків* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Ісаків, селянин. Заарештований 19.04.1941. Звинувачення: член ОУН. Перебував у станіславській тюрмі. **Подальша доля невідома.** 08.09.1964 справу припинено. *(3274 П)*.

КУШНІРУК Василь, 1930 р. н., *с. Грушки* Тлумацького району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Грушка, селянин. Заарештований 03.08.1950. Звинувачення: зв'язковий ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 30.09.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований 23.10.1991. *(6213 П)*.

КУШНІРУК Володимир Юрійович, 1929 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Кути, селянин. Заарештований 23.03.1946. Звинувачення: мав зв'язок з УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 22.11.1946 засуджений на 8 років позбавлення волі та 3 роки поразження в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 19.09.1991. *(13983)*.

КУШНІРУК Іван Васильович, 1905 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українець. Проживав у с. Сороки, селянин. Заарештований 25.06.1941. Звинувачення: член ОУН. **Подальша доля невідома.** 20.11.1964 справу припинено. *(2994 П)*.

КУШНІРУК Іван Васильович, 1913 р. н., *с. Торговиця* Городенківського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 13.06.1944. Звинувачення: збирав продукти й гроші для ОУН, ухилився від мобілізації. 14.09.1945 скерований до спецтабору НКВС. 16.09.1947 справу припинено. *(1060 П, 1221 П)*.

КУШНІРУК Микола Михайлович, 1907 р. н., *с. Зелени* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у *с. Бистриця*, сторож магазину. Заарештований 20.03.1953. Звинувачення: постачав членам ОУН продукти, розвідник станичної ОУН. Військовим трибуналом військ МВС

Станіславської області 13.05.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.11.1993. *(12788 П)*.

КУШНІРУК Михайло Никифорович, 1918 р. н., *с. Старі Кути* Косівського району, українець, освіта початкова. Рядовий 155-ї аеродромної стрілецької роти Ленінградського військового округу. Заарештований 30.06.1941. Звинувачення: член товариства «Луг», проводив антирадянську агітацію. Військовим трибуналом 2-го корпусу ППО 20.07.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. **Загинув** 21.09.1942 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 25.11.1959. *(2830 П)*.

КУШНІРУК Михайло Семенович, 1932 р. н., *с. Сороки* Городенківського району, українець, освіта середня. Проживав у *м. Коломия*, студент педучилища. Заарештований 03.02.1950. Звинувачення: заступник керівника ПОУС, псевдо — Грізний, поширював листівки й літературу антирадянського змісту. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 08.03.1950 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 23.09.1991. *(6088 П)*.

КУШНІРЧУК Анастасія Михайлівна, 1927 р. н., *с. Спас* Рожнятівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Спас, селянка. Заарештована 12.06.1947. Звинувачення: зв'язкова ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 19.07.1947 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 15.09.1992. *(9853 П)*.

КУШНІРЧУК Андрій Васильович, 1903 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Космач, лісоруб. Заарештований 03.06.1951. Звинувачення: переховував членів ОУН, допомагав їм продуктами. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 04.08.1951 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітований 19.05.1994. *(14049 П)*.

КУШНІРЧУК Василь Михайлович, 1904 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Велика Кам'янка, селянин. Заарештований 09.09.1948. Звинувачення: переховував членів ОУН, передав для УПА 15 кг кукурудзи. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.09.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 03.01.1994. *(13367 П)*.

КУШНІРЧУК Ганна Іллівна, 1929 р. н., *с. Космач* Косівського району, українка, малописьменна. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 02.04.1946. Звинувачення: зв'язкова станичної ОУН, псевдо — Степова, готувала їжу воякам УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 03.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована 28.09.1993. *(12610 П)*.

КУШНІРЧУК Ганна Кирилівна, 1928 р. н., *с. Космач* Косівського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Космач, селянка. Заарештована 27.04.1946. Звинувачення: спецкур'єр райпроводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 29.06.1946 засуджена на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітована 04.04.1994. *(13766 П)*.

КУШНІРЧУК Дмитро Михайлович, 1905 р. н., *с. Велика Кам'янка* Коломийського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Велика Кам'янка, селянин. Заарештований 22.06.1948. Звинувачення: Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 21.07.1948 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1993. *(13355 П)*.

КУШНІРЧУК Марія Ільківна, 1921 р. н., *с. Яківка* Тлумацького району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Яківка, селянка. Заарештована 30.05.1945. Звинувачення: член ОУН, керівниця підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 27.10.1945 засуджена на 20 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах. Реабілітована 28.08.1973. *(5346 П)*.

КУШНІРЧУК Марія Миколаївна, 1928 р. н., *с. Молодятин* Коломийського району, українка, освіта початкова. Проживала в с. Молодятин, селянка. Заарештована 02.07.1947. Звинувачення: член ОУН, постачала УПА продукти, переховувала членів ОУН. Особливою нарадою при МВС СРСР 29.10.1947 засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована 15.08.1991. *(5831 П)*.

КУШНІРЧУК Микола Дмитрович, 1914 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тисменичани, селянин. Заарештований 05.04.1941. Звинувачення: поширював літературу антирадянського змісту, мав зв'язок з ОУН. Станіславським обласним судом 23.05.1941 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років поразки в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.02.1993. *(10966 П)*.

КУШНІРЧУК Микола Михайлович, 1911 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українець, малописьменний. Проживав у с. Тисменичани, селянин. Заарештований 24.04.1941. Звинувачення: мав зв'язок з ОУН. Станіславським обласним судом 23.05.1941 засуджений на 8 років позбавлення

волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 22.02.1993. *(10966 П)*.

КУШНІРЧУК Микола Онуфрійович, 1922 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Тисменичани, швець. Заарештований 07.08.1945. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Ігор, збирав гроші для УПА. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 26.02.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. Реабілітований 17.07.1991. *(5584 П)*.

КУШНІРЧУК Онуфрій Іванович, 1910 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, малописьменний. Проживав нелегально. Заарештований 22.05.1940. Звинувачення: член збройної групи ОУН. Станіславським обласним судом 19.08.1940 засуджений на 5 років позбавлення волі та 4 роки позбавлення в правах. *(7504 П)*.

КУШНІРЧУК Петро Іванович, 1928 р. н., *с. Космач* Косівського району, українець, освіта початкова. Проживав нелегально. Заарештований 15.11.1945. Звинувачення: вояк УПА (кущова боївка Лисенка, 1945), псевдо — Козак. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 06.03.1946 засуджений на 10 років позбавлення волі із конфіскацією майна. **Загинув** 03.09.1946 в ув'язненні, місце поховання невідоме. Реабілітований 10.11.1993. *(12492 П)*.

КУШНІРЧУК Теодозія Михайлівна, 1926 р. н., *с. Тисменичани* Надвірнянського району, українка, освіта середня. Проживала в *м. Івано-Франківськ*, слухачка вчительського інституту. Заарештована 03.11.1948. Звинувачення: член ОУН, псевдо — Русалка, керівниця підрайонного проводу ОУН. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 16.04.1949 засуджена на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітована 13.07.1991. *(5816 П)*.

КУЩ Кирило Костянтинович, 1922 р. н., *с. Велика Тур'я* Долинського району, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Тур'я, робітник лісгоспу. Заарештований 31.05.1947. Звинувачення: мав зв'язок із боївкою СБ. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 31.12.1947 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах. Реабілітований 04.09.1991. *(6017 П)*.

КШАНОВСЬКИЙ Іван Карлович, 1900 р. н., *м. Коломия*, поляк, освіта неповна середня. Проживав у м. Коломия, торговець. Заарештований 10.11.1939. Звинувачення: член НОВ. Станіславським обласним судом 18.06.1940 засуджений на 10 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 10.11.1993. *(12797 П)*.

КШИЖАК Франко Блажейович, 1924 р. н., *м. Івано-Франківськ*, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Івано-Франківськ, учень школи № 7. Заарештований 18.03.1940. Звинувачення: проводив антирадянську агітацію. Станіславським обласним судом 24.09.1940 засуджений на 4 роки позбавлення волі. Реабілітований 28.12.1994. *(14622 П)*.

КШИШОВСЬКИЙ Михайло Федорович, 1930 р. н., *с. Старий Мізунь* Долинського району, українець, освіта початкова. Рядовий в/ч 58099 (м. Чита, Росія). Заарештований 21.02.1953. Звинувачення: зв'язковий ОУН, збирав продукти й одяг для УПА. Військовим трибуналом військ МВС Забайкальського військового округу 22.04.1953 засуджений на 25 років позбавлення волі та 5 років позбавлення в правах із конфіскацією майна. Реабілітований 02.11.1992. *(10229 П)*.

ЗМІСТ

Від обласної редакційної колегії ... 4
Список скорочень ... 7
Розділ 1. Їхня зброя — терор, жорстокість, підступність ... 9
Розділ 2. Мовою документів ... 25
Архівні документи ... 26
1944 рік ... 26
1945 рік ... 30
1946 рік ... 33
1947 рік ... 36
1948 рік ... 38
1949 рік ... 40
1950 рік ... 43
1951 рік ... 47
1952 рік ... 50
1953 рік ... 51
1974 рік ... 51
1977 рік ... 53
1982 рік ... 54
1993 рік ... 57
Спогади репресованих ... 64
Марія Андрейців. Стократ проклята Воркута ... 64
Володимир Андрушко. Я звинувачую комунізм ... 66
Павло Василик. Велика сила молитви ... 71
Василь Гук. Така держава мусила розпастися ... 81
Ярослав Дорошенко. Фрагменти спогадів ... 85
Ганна Заячківська. «Бо так нас виховали» ... 91
Євген Іваничук. Записки каторжника ... 99
Іван Кейван. З вірою в незалежність ... 104
Ярослав Кіцул. Спогади про пережите ... 106
Ігор Кічак. Чому мене заарештували. Табір — місце боротьби ... 108
Михайло Клапчук. Молодість віддав боротьбі за волю ... 110
Зіновій Красівський. З тюремних спогадів ... 113
Петро Москалик. За юдини срібняки ... 116
Дмитро Павличко. В УПА й у тюрмі ... 118
Ярослав Пащак. Повстання політв'язнів у Воркуті ... 124
Зіновій Попенюк. Побачення. Свят-вечір ... 126
Богдан Рокетський. 113-й день ... 128
Петро Савчук. Мої митарства в рідній стороні ... 136
Ігор Салій. Три пожовклі кленові листки ... 139
Дмитро Семенюк. Прощання з Чернівцями ... 143
Ілля Столярський. Муки за колядку ... 145
Кузьма Хобзей. Злочинні методи злочинного режиму ... 147
Ілюстративні матеріали ... 150

Розділ 3. Нариси про репресії ... 199
Лук'ян Вардзарук. Дорога до безсмертя ... 200
Дмитро Юсип. Голос калинової сопілки ... 206
Михайло Іщенко. «Спалився Гірник Олекса з Калуша» ... 208
Лук'ян Вардзарук. Борець, правник, ідеолог ... 216
Галина Христан. «Справедливість і розум, а не диктатура...» ... 223
Ярослав Лазорко. Нерозкритий науковий потенціал ... 225
Юрій Андрухович. Опанас Заливаха: всі барви свободи ... 226
Галина Бойчук. Його долі терновий вінок ... 230
Роман Піхманець. З когорти витязів ... 232
Лук'ян Вардзарук. З печаттю духа ... 237
Лук'ян Вардзарук. Нескорений ... 248
Василь Нагірний. Пам'ятний рік «вільних» виборів ... 251
Лук'ян Вардзарук. «Бо так розпорядилася доля» ... 251
Лук'ян Вардзарук. «Минуть роки — наша кров не пропаде» ... 260
Лук'ян Вардзарук. Маестро Котко ... 265
Опанас Заливаха. Зіновій Красівський у моєму житті ... 270
Федір Погребенник. Письменник — селянин-самоук ... 272
Михайло Городенко. Криниці смерті ... 273
Ярослав Ярош. Відплата за довіру ... 276
Дмитро Юсип. Радість добротворення ... 279
Ігор Калинець. Ода опору ... 282
Мирослав Аронець. Крізь розчарування й біль ... 283
Оксана Ровенчак. «Відрядження» на мученицьку смерть ... 286
Іван Гречко, Лук'ян Вардзарук. Трагедія Манчуків ... 288
Ярослав Дорошенко. Князь української поезії ... 289
Лук'ян Вардзарук. Родина Небесійчуків ... 294
Лук'ян Вардзарук. «Ми — не раби! Чи справді ми звільнились..?» ... 296
Лук'ян Вардзарук. Віра в торжество справедливості ... 302
Петро Арсенич. Самоук з Гуцульщини ... 304
Розділ 4. Довідки про репресованих (від А до К) ... 307
А ... 308
Б ... 332
В ... 444
Г ... 507
Д ... 648
Е ... 740
Є ... 741
Ж ... 743
З ... 751
І ... 777
Й ... 801
К ... 802

Науково-документальне видання

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

у двадцяти семи томах

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга перша

Упорядник, автор передмови
Лук'ян Вардзарук

Редактори
Лук'ян Вардзарук,
Василь Рудковський

Технічний редактор
Лук'ян Вардзарук

Верстка *Ярослави Король*

Підписано до друку 08.12.2004. Формат 70x100/16.
Гарнітура «Таймс». Умовн. друк. арк. 79,95.

Видавництво «Місто НВ», м. Івано-Франківськ,
вул. Незалежності, 53, тел. (0342) 55-94-93